

Printed and published by Sri C. ANNA RAO, B.A., Executive Officer
 under the authority of Board of Trustees
 Tirumala-Tirupati Devasthanams, Tirupati.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ధగవన్నిచ్చే శుకవాఱున 3 టాక్షలబ్ధ దివ్యజ్ఞానముగల

సమ్మాభ్యర్థుల ప్రసాదించిన

తిరువాయ్ మొళి.

అపారకరుణాసాగరులైన పెరియవచ్చాప్పిళ్ళై మొదలగు

పూర్వాచార్యులు ప్రసాదించిన వ్యాఖ్యానాదుల ననుసరించి

తర్కతీర్థులైన శ్రీమాన్, శిబ్దపైరుమాళ్ళోలిల్

మాడభూషి. - రామానుజాచార్యులవారిచే

రచియింపబడిన

ప్రతిపద టీకా తాత్పర్య సహితము.

శ్రీతిరుమల-తిరువతి దేవస్థానముల కమిటీ అధ్యక్షులగు

శ్రీమాన్ కె. వేంకటస్వామినాయుడు బి.ఎ., బి.ఎల్., యం.యల్.సి.

గారి ప్రోత్సహముపైన

శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్యవరికోధనాలయములో వండితులుగానుండు

శ్రీమాన్ టి. ప. కృష్ణమూచార్యులు శిరోమణిగారిచే

వరికోధింపబడి

శ్రీతిరుమల తిరువతి దేవస్థానములకమిషనరు

శ్రీమాన్ సి. అన్నారావు బి.ఎ. గారిచే

వ్రకటింపబడినది

తిరువతియందలి

శ్రీతిరుమల తిరువతి దేవస్థాన ముద్రాణాయందు ముద్రింపబడినది

1950

PLACED ON THE SHELF
Date 6-9-96

22 : 417x141
35550

22:417x141 సూచన.
35550

ఈ సక్లేతము, ౨ - వ, అవృత్తినేనింపందగిన పాశురములను చూపించును.

* ఈ సక్లేతము, అధ్యాయములు నేనాకాలముందు నిలువతగిన స్థానమును చూపించును.

( ) ఈ సక్లేతముయొక్క మధ్యయందు వ్రాసినయర్థము కొన్ని చోట్ల ముందు చెప్పినయర్థమునకు వివరణముగా నుండును; కొన్నిచోట్ల పూర్వోక్త వచారపదార్థపూరణార్థమై యుండును.

ఈ గ్రంథము కావలసినవారు, తిరుమల-తిరుపతి దేవస్థానం కచ్చేరివద్దను, దేవస్థాన ధర్మ సత్రమునందు, దేవాలయములందు నిర్మింపబడిన బుక్స్టాలు యందును క్రయమునకు పొందవచ్చును.

SRI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE,
Acc. No. 29777
Date
TIRUPATI.

పయనస్థాగిలుమ్ పాజ్జరాగిలుమ్,
 శేయల్ నస్థాగ త్తిరుత్తిప్పణికోళావ్,
 కుయిల్ నిస్థాగ్ పొళిల్ శూర్ కురుగున్ నమ్మి,
 ముయల్ గిన్తే మిన్తన్మాయ్ కమ్మన్తై యే.

శ్రీ

శ్రీపద్మావతీసమేత శ్రీనివాస పరబ్రహ్మణే నమః

శ్రీమతే శతగోపాయ నమః

శ్రీమతే రామమాయాయ నమః

“ఉద్బోధ్ధాతము”

శ్రీవేంకటాద్రినిలయః కమలాకాముకః పుమాన్ |

అభంగురవిభూతిర్నః తరంగయతు మంగళమ్ ||

యస్య సారస్వతం ప్రోతో వకుళామోదవాసితం |

శ్రుతీనాం విశ్రమాయాలం శతారిం తముపాస్మహే ||

“తొణ్డర్కముతు” “భక్తామృతమ్” అని ప్రసిద్ధిచెందిన శ్రీమద్భక్త గోప దివ్యసూరీశ్వరుల వాఙ్మయ మగు నీ “తిరువాయ్మొళి” (శ్రీసూక్తిసుధ) భగవన్నిచ్చేతుక దివ్యకృపాకటాక్ష మధితంబగు శ్రీ జగదాభరణుల దివ్యహృదయమను దుగ్ధార్ణవమునుండి భగవదనుభవ పరీవాహరూపముగ నావిర్భవించినది. ఈ దివ్యప్రబంధము ద్రావిడభాషయందేగాక సమస్తవాఙ్మయప్రపంచమునందును నిస్సమాభ్యధికమగు గ్రంథరాజము.

ప్రపన్నజనకూటస్థులగు శ్రీసమ్మార్త్యులు ప్రసాదించిన నాలుగుదివ్య ప్రబంధములును నిత్యనిర్దుష్టములై, అపారుషేయములై, స్వతఃప్రమాణభూతములగు ఋగ్వ్యాసామాధర్వణములను సంస్కృతవేదములవలె సర్వోత్కృష్టములై విరాజిల్లుచున్నవి. అందు నూరు పాశురములతో నొప్పారు ‘తిరువిరుత్తము’ ఋగ్వేదసమమనియు, ఏడుపాశురములతో నలంకృతమగు ‘తిరువాశిరియము’ యజుర్వేదసమమనియు, ఎనుబదిరెండు పాశురములతో సమ్పన్నంబగు ‘పెరియ తిరువందాది’ అధర్వణవేదసమమనియు, వైయ్యన్నాటరెండుపాశురములతో విశిష్టమై సకల్ప్రబంధమూర్ధస్యంబై విరాజిల్లు ‘తిరువాయ్మొళి’ సామవేదసదృశంబనియును బాహ్యభ్యంతరనిమిత్తములబరామర్శించి సహృదయతల్లజులగు నాచార్యపర్యులు ఉపసాదించియున్నారు.

“నేదానాం సామవేదోఽస్మి” అనునట్లు సంస్కృతవేదములలో భగవత్తాదాత్మ్యాపన్నమైన సామవేద మేఘుల భగవన్ముఖోల్లాసకరమై సర్వలక్షణసముపేతమై సర్వశేషమై యలూరుచున్నదో; అట్లే ద్రావిడవేదచతుష్టయమున నీ తిరువాయ్మొళి భగవదత్వముఖోల్లాసకరమై విగతసమానాధిక నిరుపాధికవై భవోపేతమై విలసిల్లుచున్నది.

సంస్కృతవేదములకు శిష్యోవ్యాకరణాదులవలె నీ ద్రావిడవేదములకును ఆజ్ఞాజ్ఞాతీయతిరుమంగై యాత్మావర్లు సాదించిన “(౧) పెరియతిరుమొ (౨) తిరుగుఱ్ఱానాణ్ణము (౩) తిరునెడునాణ్ణము (౪) తిరువెయ్మొక్కూర్ శీరుక్కై (౫) శీటియతిరుమడల్ (౬) పెరియతిరుమడల్” అను ఆజంగములును నమరియున్నవి. మఱియు సంస్కృతవేదములకు మీఁదాసాన్యాయ పురాణాదులవలె నీ ద్రావిడవేదములకును తక్కిన యెనమండ్రావర్లు గృహజేసిన దివ్యప్రబంధములు ఉపాంగములుగానున్నవి. “ఏతత్సామ గాయన్నాస్తే” అని సామవేదమేఘుల సంగీతప్రధానమై శ్రవణసుభగమై పరమభోగ్యముగనున్నదో; అటులనే “పణ్ణార్ పాడల్” “పణ్బుడై వేదమ్” “ఇళై యొడుంపణ్ణిల్ పాడవల్లారవర్ కేశవ తమరే” అని ఈ తిరుమొక్కూర్ దివ్యగానప్రధానమై సర్వప్రాణిహృదయంగమమై పరమశ్రావ్యమై పరమభోగ్యముగ భాసిలుచున్నది. “ఋచస్సామరసః” అను నట్లు ఋగ్వేదము గానరసవిశేషములచేతను “హవ్ హవ్ హవ్” మొదలగు స్తోభములచేతను సామవేదముగనెట్లు విస్తరింపబడినదో; అటులనే తిరువిరుత్తిము “ఇళై కూట్టి” అనునీతిగ దివ్యగానరసవిశేషక్రమములజేర్పగా “అమర్ శువై యాయీరమ్” అనునట్లు వేయి పాశురములుగల తిరువాయ్మొళి దివ్యప్రబంధముగా విస్తృతమయ్యెను.

“వేదరూపమిదం కృతమ్” “ద్రావిడిం బ్రహ్మసంగహితామ్” “ద్రావిడవేదసూక్తైః” “వేతమ్ తమిళోశ్చైత మాఱ్” అనునట్లు ఆత్మావర్లు ద్రావిడ దివ్యప్రబంధములు సంస్కృతవేదములతోడను తదుపబృంహణములతోడను సమానములై యుండుటచే నావేదములకు ఉదాత్తానుదాత్తి స్వరితప్రచయ స్వరములు, పదక్రమజుటాఘనాదులు, ప్రశ్నాష్టకములును, తదుపబృంహణములకు — అంశ పర్వస్కందాదిభేదములు పదవాక్యపాదవృత్తకాండాధ్యాయాదులును నుండునట్లు; వీనిని ఎఱుత్తు (హ్రస్వదీర్ఘాద్యక్షరములు) అకై (అవ్యయములు) శీర్

(గణములు) పద్దమ్ (బంధములు) అడి (పాదవిశేషములు) తొడై (పాద సందర్భ విశేషములు) నిత్తై (పేర్ నిత్తై మొదలగునవి) ఓళై (శైష్వలోకై మొదలగునవి) తల్లై (వేర్వొన్ఱాగిరియ తల్లై మొదలగునవి) ఇనమ్ (తాత్త్వై మొదలగునవి) యాప్ప (ప్రబంధరూపముగనుండుట) పా (వెణ్బా ఆగిరి యప్పామొదలగు వృత్తవిశేషములు) పణ్ (నాటమొదలగు రాగములు) ఇళై
 1 (నిషాదాదిసప్తస్వరములు) తాళమ్ (జంపె గజకర్ణము మొదలగు తాళములు) పత్తు (దశకము) నూలు (శతకము) ఆయిరమ్ (సహస్రకము) మొదలగు సర్వాలంకారములును గలవు.

ఈతిరువాయ్మొట్టి జీవపరభేదములను, జీవులకు పరస్పరభేదములను, జీవ ప్రకృతిభేదమును, ప్రకృతిశ్వరభేదమును, ఆత్మ నిత్యత్వాదులను, దేహానిత్యత్వమును, నర్వేశ్వరుని సర్వశరీరత్వ - సర్వాస్త్రామిత్వ - సర్వనియస్త్రాత్వాదులను సౌలభ్య - సౌశీల్య - స్వామిత్వ - వాత్సల్య - కారుణ్య - జ్ఞాదార్యాదులను, సర్వసమత్వ - సర్వ నిభూతి యోగాదులను విశదీకరించుటయేగాక కర్మజ్ఞాన భక్తిసప్తత్యాది యోగములను గూడ నిరూపించుటచే శ్రీమద్భగవద్గీతతో సమానమైయున్నది. “ అమృతవత్ వణకుఁ డై తవనైవత్రినిన్ ” “ పడ్డ పరమన్ పణిత్తి పణివత్తై యే ” ఇత్యాద్యనేక శ్రీసూక్తులయందు ఆత్మార్థ భగవద్గీతను ప్రశంసించియున్నారు.

మఱియు నీతిరువాయ్మొట్టియందు తిరుమన్తార్థము, చరమశ్లోకార్థము, తిత్వేత్రియము, అర్థపంచకిము, మొదలగు సకలార్థములును విశదీకరింపఁబడి యున్నవి. ఐనను ‘ ద్వయ ’ మను మన్తార్థమును ప్రధానముగా వివరించుట చేత నీ ప్రబంధమునకు ‘ ద్విరశరణాగతి ’ అని పేరుపెట్టెము గలిగినవి.

“ నేదనేద్యే పగే పుంసి అనునట్లు పరాత్పరుఁడగు శ్రీమన్నారాయణుడు శ్రీదశరథవక్రవర్తి కుమారుడై యవతరించినప్పుడు తద్వైభవప్రతిపాదకముగ ప్రాథగమ్భార నేదశాస్త్రము లలితలులిత రమణీయ మధుమయ వచన రచనాత్మకంబగు శ్రీమద్రామాయణ రూపముగా నవతరించినట్లు ; ఆనర్వేశ్వరుడు సర్వదేశ సర్వకాలసర్వావస్థలయందును సకల ప్రాణులకును నందుబాటులో నుండి సంరక్షించుటకై అర్చారూప దివ్యమంగళవిగ్రహ విశిష్టుడై యవతరింపఁ

గనే, ఆ వేదముగూడ భక్తామృతముగ నీ తిరువాయ్మొట్టి స్వరూపమున నవతరించెనని సప్రవృద్ధాయనిష్ఠాతులు అభివర్ణించుచున్నారు.

ఈ దివ్యప్రబంధము నిఖలవేదాన్తార్థముల నెఱుల కరబదరీసమ మొనరించుచున్నదో; అటులనే సకల శృంగారరస విలాసములను గూడ నిరూపించుచున్నది. వేదాన్తగ్రంథములలో నెఱుల నియ్యది తలమానికమైవెలయుచున్నదో; అటులనే సకల శృంగార కావ్యములయందును సత్కున్నతస్థానమును బొందియున్నది. ఆక్రమమును శ్రీమాన్ ప్రవన్నవిద్వాక్ I. D. రామస్వామినాయుడుగారు తమ “అకచ్చురుళిం — అరుళిచ్చెయలుం” అను గ్రంథమున బాగుగా నిరూపించియున్నారు.

ఇట్టి అతివిలక్షణ దివ్యప్రబంధమును ప్రసాదించిన శ్రీశతగోపదివ్యసూరీ శ్వరుల వైభవము వర్ణనాతీతము. వీరి వాచానుగోచరముగ దివ్యమహిమను బరికించి యనేకవిధములుగ ప్రామాణికులు ఉల్లేఖించుచున్నారు. సంస్కృతి వేదోద్ధరణమునకై సాక్షాత్తుగ శ్రీమన్నారాయణుడే శ్రీవ్యాసమహర్షి స్వరూపమున నవతరించినట్లు; ద్రావిడవేదోద్ధరణమునకై ఆ సర్వేశ్వరుడే ఈ ఆత్మవర్ణరూపమున నవతరించెనని కొందఱు వర్ణించుచున్నారు. “సేనేశోఽవతరిష్యతి” అని ప్రమాణవచనమున్నందున శ్రీమద్విష్ణు క్షేనులే వీరని మఱికొందఱు అభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇట్లే లోకోజ్జీవనార్థమవతరించిన నిత్యసూరులలో నొకరినియు, “కరై కణ్ణోర్” అనునటుల భగవన్నియమనానుసారము లోకోజ్జీవిషులై యవతరించిన ముత్తులలో నొకరినియు, శ్వేతద్వీపవాసులలో నొకరై యందురనియు, జన్మాన్తరసహస్రసంచిత సకలసుకృతపరిచాకళముగ బద్ధులలోనే యొకరిట్లవతరించి రనియును బహుముఖముల విలరికించుచున్నారు. భగవన్నిష్ఠేతుకజాయమాన దివ్యకిటాక్షి పరీవాహపరిపూరితులగుటచే దివ్యజ్ఞాన వైరాగ్య భక్తి యుక్తులగు మహానుభావులు వీరనుట నిర్వివాదాంశము.

వీరి జన్మదేశకాలాది చరిత్రాంశములును, సకలేతరవిలక్షణవైభవాదులును, వీరి దివ్యప్రబంధముల ప్రకర్షాదులును సప్రవృద్ధాయానుసారముగ శ్రీమద్రామానుజులసమకాలికులగు శ్రీగరుడవాహనపండితులచే విరచితముగ శ్రీదివ్యసూరి చరిత్రమునందును, శ్రీ “సమ్మిళ్ళై” స్వామివారిశిష్యరత్నముగ శ్రీసీన్మణ్ణగియ పెరుమాళ్ జేయరు సాదించిన గురువరంపరాప్రభావమునందును “ఆచ్చిళ్ళై కందాడై యప్ప” సాదించిన “పెరియతిరుముడియడై వు” నందును, శ్రీమణవాళ

మహామునులు ప్రసాదించిన “ఉపదేశరత్నమాల” యందును, శ్రీమదనంతాచార్య కృతముగు ప్రపన్నామృతమునందును, ఇంకను అనేక విధములగు గురిపరమృతా గ్రంథముల యందును విశిష్టక్రమముతో నిరూపింపబడియున్నవి.

శ్రీ పితౄల్లోకాచార్యులవారి యనుజవర్యులగు శ్రీమద్రుక్మయమణివాళి పైరుమాళ్ నాయనార్లు “ఆచార్యహృదయ” మను గ్రంథరత్నమునందు శ్రీ అష్టాంగైశ్వర్య భవమును వారిదివ్యప్రబంధమై భవమును నత్యద్భుతముగ బహు భంగుల నభివర్ణించి యున్నారు. అది యొక అపూర్వగ్రంథరత్నము. దానికిదియే సాటి. అది యట్లుండనిండు.

అష్టాంగులు అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబంధములలో నీ తిరువాయ్మొమ్మ పరిమోతకృష్టమైయున్నది. ఇందు శ్రీఅష్టాంగైశ్వర్యార్చన (తిరుణార్చన) దివ్యహృదయము ప్రత్యక్షరమనునను ప్రతిఫలించుచున్నది. శ్రీవైష్ణవలోకము ఈప్రబంధమును పరిమసావనముగను సర్వగుహ్యతమముగను నాదిరించుచున్నది. నాలాయిరి దివ్యప్రబంధములలో నితరప్రబంధములు తిరువీధులయల దుత్పవనమయములతో పారాయణము జేయబడుచున్నవి. ఈ తిరువాయ్మొమ్మమాత్రము అట్లుగాక దేవాలయముల యందు భగవత్పన్నిధానమున ప్రతినియతిదేశకాలములయందే సేవింపబడుచున్నది. దీనిచే నీగ్రంథప్రాశస్త్యము ప్రస్ఫుటమగుచున్నది.

అష్టాంగుల ప్రబంధమున తమ భగవదనుభవప్రకారముల ననేకభంగుల ప్రకటించియున్నారు. కర్మజ్ఞానసాధ్యమై భగవత్ప్రాప్తికి సాధనమైన ఉపాసకుల భక్తికంటెను, సర్వేశ్వరుని యాచించి కైంకర్యార్థము ప్రపన్నులు పొందెడు భక్తి కంటెను, వీరిభక్తి పరమవిలక్షణమై యున్నది. సర్వేశ్వరుడు తన నిష్కేతుక కృపా కటాక్ష సర్వస్వమును వీరిపై ప్రసరింపజేసి, తన సంక్లేషవిక్లేషములచే వీరి పరభక్తి పరజ్ఞానాదులను వృద్ధి నొందించుచుండెను. ఆ యనుభవానందరసపరీ వాహమే ఈ కమనీయ దివ్యమంగళప్రబంధము. సంక్లేషమనఁగా ప్రత్యక్షసమానా కారముగ మానసానుభవము. విక్లేషమనఁగా బాహ్యనుభవము అభింపించునఁ గలతః జెందిన యంతఃకరణమునకు వైధిల్యావృథ.

ఇట్లు కలతఃజెందు నవస్థలలో నాష్టాంగు నాయకావస్థను బొందుచున్నారు. నాయకావస్థయందు వీరికి మూడవస్థలుగలవు. (౧) శోభిమాన్ (౨) అవధ

(౨) తాయ్ మార్ (జనని) అవస్థ (౩) మకల్ (నాయి) అవస్థ - అని. ఇచ్చట ప్రణవమునందలి ఆకారవాచ్యుడైన యీశ్వరునకును మకారవాచ్యుడైన చేతనునకును నుండు అనన్యార్థ సంబంధజ్ఞానమే, వానితో వీనిని జేర్చుచున్నదిగాన సఖ్యాజెప్పబడుచున్నది. ఇట్లే “స్వతంత్రింతుట స్వరూపనిర్గుణ” మున యును దేశించెడి “నమఃపద” ప్రతిపాద్యమైన ఉపాయార్థవనానుజ్ఞానమే తల్లిగా నిరూపించబడుచున్నది. “పుంనాం దృష్టిచిత్తాహారిణం” అనునట్లు పురుషులదృష్టిచిత్తాదుల సహరించు పురుషోత్తిముని దివ్యమంగళకమనీయనిగ్రహ దివ్యసౌందర్యము ఆహ్లాదకు శ్రీత్వభావనుగలుగజేయుటచేతను, “అనన్యార్థత్వ-అనన్యభోగ్యత్వ-అనన్య శరణ్యత్వము” లను పతివ్రతకుండు ఆకారత్రయమును వీరికి స్వభావసిద్ధముగ నుండుటచేతను, వీరికి నాయీకావస్థ సర్వప్రతిపన్నును. ఇది సిద్ధుట సందేశ హరికములగు సత్కులెన్ని యచగా—కర్మజ్ఞానముల—పక్షన్యాయముచేరికొనియుండు నాచార్యవర్యులే. ఇట్టి న్నావదేశార్థము లన్నియును భగవద్వక్ష మవ్యాఖ్యానాదులయందు దెలిసికొనవచ్చును. ఇట్టి గ్రంథము సమసభరిత్వి భక్తి శ్రమగారి వైచిత్ర్యముల విధివిధానములగ నిరూపించును మరియుభోగ్యముగానున్నది.

“విడుమి ముగ్ధువు” అను తిరువాయ్ మొట్టిలో సంసారుల యాతనలజూచి వారల గరుణించి వారికుపదేశమును జేయుచున్నారు. “కృష్ణాభి యశమై” “ఒట్టినిల్ కాలుం” మొదలగు తిరువాయ్ మొట్టులలో సర్వేశ్వరుని సర్వభూతహితతమత్వమును నిరూపించి, అతని దివ్యపాదారవిస్తములయందుజేయు నిరంతరకైంకర్యమే యుజ్జ్వలమహిమవని సరమప్రీతితో నుపదేశించుచున్నారు. “సోపాధికబంధువుల సందటిని సవాసముగఁబరిత్యజించి, నీరు కాధికబంధువుల శ్రియఃపతినే భజింపుడు” అని యందటిని ప్రార్థించుచున్నారు.

వీరిలోకానుభవము, వీరిదివ్యజ్ఞానము, వీరిబోధనాశక్తి, వీరివర్ణనా నైపుణ్యము, వీరిగూర్త, భగవద్భక్తి, మొదలగు వీనినెల్లగమనించితమేని వీరు నిస్సమాభ్యధికి కివిత్ల సలనుటలో సందిగుమావంతయునులేదు. వీరిశిష్యుల జులగు శ్రీ మధురకవులు “కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బు” అను దివ్యప్రబంధమున వీరి వైభవముల సభివర్ణించుచు సదాచార్యనిష్ఠను నిర్వహించిరి. ద్రావిడ కవిచక్రవర్తియగు శ్రీకంబబాట్టామ్మనగూడ వీరి ప్రభావమునకు ముగ్ధులై వీరికి శిష్యులగుటమాత్రమే గాక “శ్రీశ్రీశ్రీగోపనందాది” అను గ్రంథమును రచించి గురుదక్షిణగా వీరికి

సమర్పించిరి. వారొక సాశ్వరమున “అభ్యుదయసాశ్వరములలో నొకపాదమునకు సరిగాదు నిఖిలసాహిత్యవాఙ్మయము” అని యభిప్రాయించియున్నారు.

భగవంతుని యవతారవిశేషములగు పర, పూర్వహ, విభవ, అస్తర్యామి స్వరూపములు, కాలదేశవిప్రకర్షాదులవలన పరమదుర్లభములై యుండుటచే, ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకములగు సౌలభ్యాదికల్యాణగుణములతో సంపన్నులగు సర్పావతారమే ప్రపత్తికాలంబనమై విలసిల్లుచున్నది. కనుకనే ప్రపన్నజన మార్గదర్శకులగు శ్రీశరణోపమునిపుంగవులును దివ్యదేశములయందు విరాజిల్లు సర్పావతారములయందే ప్రపత్తినొనరించిరి. అందునను శ్రీవేంకటాచలము నందు వేంచేసియుండు మన “తిరువేంగడముడై యాన్ల” యందే వీరికి నిరవధికభక్తి ప్రసిద్ధులున్నది. ఏలఁ ననఁగాఁ-దీర్ఘ శరణాగతిరూపముగు నీ తిరువాయ్మొయందు తిరువేంగడముడై యాన్ల విషయమున గెండుదశకములను సాదించుటయేగాక “ఉలకముడ్డపెరువాయా” అనుదశకమున “అకలకల్లై” అనుపాశ్వరమున సాంగోపాంగముగ శరణాగతినొనర్చి, “బ్రహ్మివిల్ కాలమెల్లాం” అనుదశకమున సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందును నిరవధిక కైంకర్యరూపముగు పరమపురుషార్థమును ప్రార్థించిరి. వీరికినత్యంతానందభక్తులగు శ్రీభగవద్రామానుజాచార్యులును మన తిరువేంగడముడై యాన్ల దివ్యసన్నిధియందే వేదార్థసంగ్రహమును ఉపన్యసించుటయేగాక శ్రీభాష్యముగళశ్లోకమునను “బ్రహ్మణిశ్రీనివాసే” అని వీరి పరతత్వమును నిష్కర్షించి, వీరిదివ్యపాదారవిష్టములయందే శరణాగతిని జేసిరి. కాబట్టి మన తిరువేంగడముడై యాన్ల వైభవప్రతిపాదకముగు నీ “తిరువాయ్మొయ్” దివ్యప్రబంధమును స్రవరింపవలసిన బాధ్యత ఈ దేవస్థాన నిర్వాహకులపై నున్నది.

ఇట్టి పరమభోగ్యముగు నీ దివ్యమహాప్రబంధము సకలశ్రీవైష్ణవులకును అవశ్యానుసంధేయమైయుండుటచే నాసేతుహిమాచలము నిఖిలభక్తజనులును తమతమ లిపులలో నీ గ్రంథరత్నమును పదిలపఱచుకొని సేవించుచు అమన్దానందము ననుభవించుచు తరించుచున్నారు. తెలుగువారికిని తెనుగులిపిలో నీ గ్రంథము లభించుచున్నది. జగద్విఖ్యాతులును ఆగర్భశ్రీమంతులునునగు “శ్రీచెంగల్వ నాయకరు” మహాశయులు భగవద్విషయము సంతటిని తెలుగులిపియందు అతివిలువగాముగ ముద్రింపించి భక్తలోకమునకు మహోపకారమునొనరించిరి. ఇట్లే

“శ్రీకరాళపాటి ఆశవందారయ్య” మొదలగువారును నీ తిరువాయ్మొళి మూలగ్రంథమును, భగద్విషయమును గూడ తెనుగులిపిలో నచ్చొత్తించి తెలుగు వారికందజికిని మహాపకారకులైరి.

కాని అవి యన్నియును ద్రావిడభాషలోనున్నవి. ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యములతో నున్నచో నీగ్రంథము అందజికినినందుబాటులో నుండి పరమోత్తారక మగునుగాదా! వీనినెల్ల యోచించి తత్కాలమున దుర్లభమైయుండు ఒకానొక ప్రాచీన శ్రీకోశప్రతిని ఆధారముగ బెట్టుకొని శ్రీశ్రీనివాసవిద్యాస్థానపండితుల సాహాయ్యమున నీ గ్రంథమును సర్వాంగసుందరముగ ముద్రింపగలిగితిమి.

శ్రీసూక్తిసుధాసారసంగ్రహము శ్రీవేంకటేశ్వర సంస్కృతకలాశాలలో న్యాయోపాధ్యాయులగు శ్రీ. ఉ. వే. యహావిద్యార్థుడర్చనసార్వభౌమశ్రీ సుదర్శనాచార్యస్వామివారిచే “ఈముప్పత్తాతాయితప్పడి” వ్యాఖ్యానము నుండి సంకలితమైనది.

ఈ గ్రంథరత్నము ఆంధ్రదేశమున కొక అమూల్యాభరణము. కలియుగ ప్రత్యక్షుడై వలయు శ్రీశ్రీనివాసభగవానుని దివ్యకృపాకటాక్షతరంగిత మీ దివ్య స్రవంధము. కనుక భాగవతోత్తము లెల్లఱును ఈ గ్రంథమును స్వీకరించి, నేవించి, అధికతపరమార్థులై, శ్రీనమ్మాళ్వార్ల యనుగ్రహమునకును, వారి కుపాస్య దై వలమును, శ్రీమదఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండ నాయకుడును, ఆక్రితజన కల్పమహిమ లుల్లజమును, “శ్రీ అల్లమ్మేలమ్మై” దివ్యమహిషీసమలంకృత దివ్యవక్షాస్థలుడును నగు శ్రీ తిరువేంగడముడై యాన్ల నిరవద్యహృద్య దివ్య కృపాకటాక్షమునకును పాత్రులగుదురు గాక.

ఈ గ్రంథముద్రణమున సహకరించిన వారలెల్లఱుకును కమిటీవారి ధన్య వాదములు.

అల్వార్, ఎమ్మెరుమానార్, జీయర్, తిరువడిగళ్ శరణమ్.

ఇట్లు

తిరుపతి.
16-10-50. }

కె. వెంకటస్వామినాయుడు.

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల కమిటీ ప్రెసిడెంటు.

శ్రీ శ్రీరామచంద్రాష్టోత్తమమ్
 శ్రీమతే పరమేశ్వరేశ్వరీస్కందా నమః
 శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
 శ్రీమతే రమ్యకామానృమనీష్యానా నమః

“శ్రీసూక్తిసుధా(తిరువాయ్ మొళి) సారసంగ్రహము”

(“ఈడుమువ్వుతాఱాయుప్పడి” అను వ్యాఖ్యానమునుండి సంకలితము)

యద్గోసహస్ర మవహన్తి తమాంసి పుంసామ్
 నారాయణో వసతి యత్ర సకంభవక్రః ।
 యన్మండలం శ్రుతిగతం ప్రణమన్తి విప్రాః
 తస్మై నమో పరమేశ్వరేశ్వరీస్కందానామ్ ।
 పరమాధరణం వందే జగదాధరణం మునిమ్ ।
 యః శ్రుతేడు తరం భాగం చత్రే బ్రావిడభావయా ।

ప్రపన్నజన కూటస్థులగు శ్రీనమ్మాళ్వారులు నిరంతరనిరవధిక దుఃఖ సందాయకముగు నీ లీలావిభూతిలో ససంఖ్యాకములగు వివిధజన్మముల నెత్తి దురత్యయ దుర్భర నిస్సీమ సాంసారిక యాతనావివేకులై యుండిరి. పరమేశ్వరుని కుండగు శ్రీమన్నారాయణుడు దీనిని జూచి తన నిర్దేశిత నిరవద్యహృద్య కృపాకటాక్షమును వీరిపై ప్రసరింపజేసెను. అంత తత్క్షణప్రవృద్ధ నిరవద్య వికడతమ జ్ఞానభక్తి సమృద్ధులై, అశాపాకాదులనెల్ల సవాసనముగ విసర్జించి, పరమపదమునకు విచ్చేసి, అచ్చట శ్రీవైకుంఠనికేతనుని దివ్యవైభవములను దివ్యమంగళగుణ విగ్రహాదులను గండ్లార నేవించి, తదనుభవజనిత ప్రీతికారితా శేషశేషాదిత నిత్యనిరవద్య సర్వవిధ కైంకర్యధురంధరులై యుజ్జీవించిరి. ఈ క్రమముజూడ నెల్లున్నది యనఁగా:- గాఢాంధకారబంధురమై నిబిడకంటక తరుగుల్ములతోర్జితమైయుండు గహనారణ్యమునఁ ద్రోవదప్పి దిగ్భ్రమం జెందియుండు నొకానొక పురుషుడు, పరమేశ్వరునికుండగు నొక ధార్మికునివలన దేదీప్యమానంబగు కరదీపిక నొకదానిని బడసి, సత్పథమును గుర్రెఱింగి, అగహనారణ్యమీమను చాటి, సుఖముగ తన గృహమునకు వచ్చి నిర్భరానంద కలితుండై శవయాత్రను గడుపునట్లున్నది.

అవతరణిక

శ్రీయోపతియును శ్రీవైకుంఠనిశేతనుఁడును నిత్యముక్తానుభావ్యుఁడును నిరతిశయానందయుక్తుఁడును నమస్తకల్యాణ గుణాత్మకుఁడునైన నర్వేళ్వరుఁడు, “పునరపి జననం పునరపి మరణం పునరపి జననీజతరే శయనమ్” అనునట్లు చక్రనేమివలె పరివర్తమానంబగు సాంసారిక మాయాచక్రమున బంధమ్యుఁడూ నులై, దుర్భరాగాధదమఃఖసాగరమున మునింగియున్న శ్రీనమ్మావ్వురులను తన స్వరేతుక దివ్యకటాక్షపాత్రులంజేసిరి. అంత నీయావ్వురులు భగవన్నీరేతుక నిరపదికృపానేకప్రభావమున నమధిగత నిత్యనిరవద్యహృద్యవిశేషతమ విజ్ఞాన సంపన్నులై భగవదనుభవపరీహాహరూపముఁ బ్రాప్తివేదసాగరమును నీ ‘తిరు వాయ్మొట్టి’ దివ్యప్రబంధమును ప్రసాదించిరి.

ఈ ప్రబంధము సహస్రనామకావ్యముగా సామవేదసారములుటచే సహస్ర గాథాత్మకమై, దశశతకములను (పదపత్రములను) శతదశకములను (నూరు తిరు వాయ్మొట్టులను) గలిగియున్నది.

ప్రథమశతకము (1-పత్ర)

(౧) ఇందు మొదటి “ఉయ్యవ్వి” అను తిరువాయ్మొట్టిలో భగవంతుని కల్యాణగుణ విగ్రహనిత్యవిభూతి యోగములను విగ్రహపైలక్ష్యామును బ్రతిపాదించి, వీని కాశ్రయముగు దివ్యాత్మస్వరూపము నిఖలచేతనాచేతన విలక్షణమని వ్యక్తీకరించి, నిత్యవిభూతివలె లీలావిభూతియును తదీయత్వాకారముచే నతని కస్తరంగమైన దని యనుభవించి, ఆ లీలావిభూతియొక్క నకల స్వరూప స్థితిప్రవృత్తులను అతని యధీనము లనియును, శరీరశరీరులకుండు లక్షణము జగత్తునకు నీశ్వరునకు నుండుటచే నీ శరీరాత్మభావమే జగద్భ్రష్టాకృతి మునకు నిజస్థన మనియును సోపన్తికముగ నిరూపించి, కుదృష్టలను శూన్యవాదులను నిరసించి, వ్యాప్తిసౌకర్యమును స్ఫుటీకరించిరి. ఇట్లు నిరుపాధిక పరత్వమును నిష్కర్షించి యానర్వేళ్వరుని వదనరసజముల యందుఁ దమ మనోభ్రమరమును నెలకొల్పిరి.

(౨) ఇంక “వీడుమి మున్ శ్రుమ్” అను రెండవ తిరువాయ్మొట్టిలో, గ్రంథః పా ముచుభవించిన యమనానందము ననుభవించుటకు సహాయము

భూతు లేవ్వరే నను గలరా? అని యాహ్వాదిలు సంసారిచేతనులను గట్టించి, తాము భగవద్వీక్షయప్రవణులై యుండునట్లు, వారలు శబ్దాదివిషయప్రవణులై పడియుండుటను జూచి, వారల యనరములను పరిహరింపనిదీ సహింపలేని వారలై వారలకు “ఇతిరవై రాగ్యపూర్వకముగ నేకాన్తికాత్మనిక భక్తి యోగనిష్ఠులై భగవంతుని భజింపుడు” అని యుపదేశించిరి.

(3) “సత్తువై యడియవర్” అను మూడవదశకమున—ఈ యుపదేశమును వినిన సంసారిచేతనులు “భజింపుడు” అని బహుకాలముగ నానతిచ్చుచున్నారే! ముండిచేతులవానిని మదపుటెనుగు నెక్కమనిన అది యెఱిగి సాధ్యమా? అట్లే యీశుద్రసంసారిచేతనునకు నిరంకుశస్వతంత్రుని భజింపశక్యమా? అని ప్రశ్నింపగా, ఈ సంసారిచేతనుడు భజింపఁదగినట్లు ఆ సర్వేశ్వరుడు తనను సులభునిగా జేసికొని రామకృష్ణాద్యవతారముల స్వీకరించు నని యుపదేశింపుచు, సాలభ్యసౌశీల్యములకు నీహాభూమియగు శ్రీకృష్ణుని నవసీతచార్య నగరక్షోభాదుల నభివర్ణింప నమకట్టి ఆ సాలభ్యగుణమునకు ముగ్ధులై అహ్వాద్యు “ఎత్తిరం” అని యాఱుమానములు . మోహ మూర్ఛితులైరి.

(4) ఈ తిరువాయ్మొళిలో నకలలోకములను గొలిచిన త్రివిక్రతు స్వామియొక్క శ్రీపాదపద్మములను నేనింపఁ బ్రయత్నించి, అదియొక కాల విశేషమునం దగుటచే భిన్నులై తమస్వరూపమునే విడిచి, యొక నాయికావస్థను బొందినవారలై “ఇరంగుమడం నెయ్లెల్” అని కరుణామృతతరంగితమగు నముద్రతరమునకు విచ్చేసిరి. అచ్చట తమ పరివరముననుండు పక్షుల నభివీక్షించి, కామవివశీలగుటచేఁ బ్రకృతికృపణులై యాహ్వాద్యు “ఈశ్వరుడు తన పరత్వమును నానై చ్యమును పరికిలింపక నాతోడపచ్చి నండ్లెఱించెను. నదీపించినంతనే నాదోషముల నందర్పించి వైముఖ్యమును జూపెను. తనకు ‘అపకాధనహత్వ’ మను నొక దివ్యతీర్థాగుణప్రకర్షమున్నదను విషయము నతఁడు మఱచెను. దాని నతనికి జ్ఞాపకపఱచినచో వెంటనే తప్పక విచ్చేయును” అను ప్రత్యాశచే “అజ్ఞైయమడనారా” అను నాల్గవ తిరువాయ్మొళిలో నాపక్షులను మాతలనుగాఁ బంపిరి.

(5) ఈ మాతప్రేమణములన నాయకుడు తన హృదయించు:

జాలిగొని గజేంద్రాకమణ సమయమునందువలె మిక్కిలి సంభ్రమముతో విచ్చి సాక్షాత్కరించెను. అంత వాని వైలక్షణ్యమును తమ స్వరూపమును జూచి “ధార్మికు లేర్పడిన పానీయశాలను చెఱచువారివలె నిత్యసూర్యుల కనుభావ్య మగు పరమపురుష మనము ప్రవేశించి దూషింపఁజేయుట కూడ దని” అట్వార్లు పరమపురుష చరణారవిద్ధ పరిచరణమునుండి నివృత్తులై దూరముగఁ జను దెంచిరి. అంత నీశ్వరుఁడు తనను దూషించుకొనుచు నతిసంభ్రమమున సంశ్లేషోన్ముఖుడై వచ్చిచేరెను. ఈక్రమమును “వశవేన్ములకు” అను నైతవ తిరువాయ్మొట్టిలో నభివర్ణించిరి. దీనిచే “భగవత్సమాశ్రయణము దుర్లభ ముగా నుండక సులభముగ నుండుటయే గాక భోగరూపముగను నుండును” అని వాని సౌలభ్యమును తెలిసికొన నవకాశ మేర్పడినది.

(౭) అటుపై “పరివదిలికనై” అను నాఱవ తిరువాయ్మొట్టిలో “ఘోరదేవతారాధనము దుశ్శకము, మిక్కిలి దుర్లభము” అనియు,

(౮) “పిఱవిత్తుయరణ” అను నేడవ తిరువాయ్మొట్టిలో “వల్యా నుభవము దుష్ప్రాప్త మనియును వ్యక్తీకరించిరి.

(౯) “ఓడుంబుళ్ళేరి” అను ననిమిదవ తిరువాయ్మొట్టిలో వాని మూర్జవగుణమునం దర్థ్యప్రవణు లగుచున్నాఁడు.

(౧౦) “ఇనైయు మునైయుమ్” అను నొమ్మిదవ తిరువాయ్మొట్టిలో వీరి భక్తికిఁ బరమప్రీతుఁడై నాయకుఁడు వీరితో నేకరసుఁడై యథామనోరథము నర్పేంద్రియములచేతను పర్యగాత్రములచేతను వీరిని సంశ్లేషించి యనుభవింపగ ననుభవించి యా యనుభవజనితప్రీతివర్ణము నభివర్ణించిరి.

(౧౧) క్రింద “ఉచ్చియుళ్లే నిఱ్ఱుమ్” (నాయ త్తమాంగమున నిత్య నన్నిధిఁ జేయుచున్నాఁడు) అని వాని కల్యాణగుణము ననుసంధించిరి. అచ్చుట ఫలము చాలా గొప్పదిగ నున్నది. ఇది లభించినందులకు కారణమెయ్యది? అని పరిశీలించిరి. అట్టి నిరవధికఫలావాప్తికిఁ దగిన పుణ్యమేదియును తమవద్ద లేకుండనది. అద్యేషము మొదలుకొని పరమభక్తి పర్యస్తము తానే కలుగఁజేసి పరమకరుణాకరుఁడగుటచే నిత్యసూర్యులకు భోగ్యమైన పరమపదమును అనాది కాలముగ భంభారమునఁబడియుండు మువ్వనుగ్రహించెను. అహ! ఈ నిర్వేద్య

తన విషయాకారక్రమ మెట్టిది? అని తమకు గలిగిన సర్వాంగసంక్లేషరసమును “పాడుమానోపదై” అను కదియవ తిరువాయ్మొళిలో సనుసంధించి ముగ్గులై రి.

ద్వితీయకతకము (2-వ పత్తు)

(౧) క్రింద “మణియై చానవర్ కణ్ణనై తన్నతోరణియై” అని యతని సాలభ్య, సౌందర్య, సౌభాగ్య, ఔన్నత్యాదులఁ బరమప్రీతితో సనుభవించిరి. అటుపై బాహ్యసంక్లేషాపేక్ష గలిగి, అయ్యది తత్త్వము సిద్ధింపనందున మిక్కిలి యవసాదావిష్టులై, సర్వేశ్వరునితోఁ గలసిమెలసి దార్భాగ్యాతిరేకమున సతని నెడబాసి విరహవేదన సనుభవింప నేరక దుఃఖించుచున్న నాయికియొక్క ఆనే దనకుఁ గుఱియైనవారలై, కొంత ఆస్వాదనము గలుగునేమో యని లీలోద్ధానమునకు బయలుదేరిరి. అచ్చటకుఁ జని యచ్చటవర్తించు పదార్థములన్నెల్ల పరికించి, అవియన్నియును తమవలె భగవదలాభముచే విపాదము సనుభవించుచున్న వని యెంచి, వానికై తామే శ్రమపడిరి. అప్రకారమును “వాయుంత్రి యకభుమ్” అను మొదటి తిరువాయ్మొళిలో సభివర్ణించు చున్నాడు.

(౨) క్రింద “మూవాముదల్వ” అని ప్రస్తుతమైన కారణసమృద్ధును అపకారదళావిశిష్ట మొనరించి “తిణ్ణావీడు” అను రెండవదశకమున పరోపదేశవ్యాజమున సనుభవించిరి.

(3) ఇంక “ఊనిర్ వాళ్” అను మూడవతిరువాయ్మొళిలో “వాయుం త్రియకభుమ్” అను దశకమున నార్తితీరునట్లు వచ్చి సంక్లేషించిన సర్వేశ్వరుని సంక్లేషమును గీర్తించిరి.

(౪) ఈ తిరువాయ్మొళిలో “పరుకి కళితైనే” అనినట్లు ఆర్తి మిక్కుటము కాఁగ, భాగవతులతో “బోధయ న్తః పరస్పరమ్” అను ప్రక్రియచేఁ గలసి మెలసి ధరింపవలయునని కుతూహలపడి, అది లభ్యముకానందున మిక్కిలి యవసన్నులై తమస్వరూపస్వభావములను విడనాడి నాయికావస్థను బొంది, తమ దశను తామే చెప్పుకొనలేక తమ జననిచేఁ జెప్పింపవలసివెల్లు “అడియాడి” అను నాల్గవ తిరువాయ్మొళిలో విష్ణులై రి.

(౫) ఈ తిరువాయ్మొళిలో ఆత్మార్థ మొరబెట్టుకొను ఆర్తనాటము తన శ్రోత్రపథమునకు గోచరముగాగ నీశ్వరుడు “మనము జగత్పరిపాలన మతి సుందరముగ నిర్వహించుచున్నారమే ' చాలు చాలు ” అని నాయకావస్థను దలంచుకొని, దుఃఖిలజ్ఞాభయాదులచే సంభ్రాంతుడై వేవేగ తన దివ్యాయుధాదులతోడనే విచ్చేసి సుశ్లేషించెను. తత్సంశ్లేష జనితపార్శ్వప్రకర్షమునే “ అన్దా మత్తన్నుశేయ్దు ” అను నై దవ దశకమున ననుభవించిరి.

(౬) “ వై కున్దా మణివల్లనే ” అను నాటవ దశకమున—నర్వేశ్వరుడు తత్సంశ్లేషము తనకే పెరమపురుషార్థమని తోచునట్లుగ నత్యంత సంహృష్టాంత రంగుడై, “ అనాదికాలముగ విషయాంతరప్రవణులై సంభ్రమించుచున్న వీరి ననుభవింప నేటికి భాగ్యము కలిగినది గదా ! మరల వీరు మనలను విడిచిన చేయునదేమి ? ” అని అతిశంకాకలంకితుడై వ్యసనపడుచుండ, అతని వ్యాకుల తను బావుటకై “ దేవరవారు వ్యాకులపడవద్ద ” అని యాత్మార్థ మనర్వేశ్వరుని అతిశంకను నివృత్తమొనరించి వానిని యథావస్థితునిఁ జేసిన క్రమ మభివర్ణింపబడుచున్నది.

(౭) (౮) ఆత్మార్థకు గలిగిన నిరవధికప్రేమప్రకర్షము ఆ యాత్మార్థకు కొక్కటికే గాక, వారి సంబంధిసంబంధులకును వ్యాపించునట్లు ప్రవహించినది. ఈశ్వరుడును తత్సమ్మన్ధినమ్మన్ధినమ్మన్ధుల వఱకును నీ ప్రీతిప్రవాహమును నమలి వృద్ధమొనరింపగ, తత్ప్రీవాహపరీవాహము కూలంకషమగుటయేగాక ప్రపంచము తనంటిని ముందివై చెను. అట్టితటి ఆత్మార్థు “ శ్రీమన్నారాయణుడే మోక్షప్రదుడు, అతనినే శరణువేడుడు ” అని “ శేకవస్త్రము ” అను నేడవదశకమునను, “ అక్షైవదరవక్షై మేల్ ” అను నెనిమిదవ దశకమునను సంసారులకు నుపదేశించిరి.

(౯) అటుపై “ ఎమ్మావీడు ” అను తొమ్మిదవ దశకమున—వీరికి మోక్షమునందభిరుచి యధికముగ నున్నదని యోచించి నర్వేశ్వరుడు ఆత్మార్థకును తత్సమ్మన్ధినసంబంధులకును మోక్షమును ప్రసాదించునట్లు ఆభిముఖ్యమును జూపగ దానిని బరికించి “ దేవరవారు నాకు మోక్షమును ప్రసాదంపవలయునని యుద్దేశించుచున్నచో నాప్రయోజనమునకై మీరుమోక్షమును ప్రసాదించవలదు. ‘ మాప్రయోజనమునకై నీవు మోక్షమును స్వీకరించిరివలయును ’

అని మీరు దానుని నియమింపవలసియున్న నియమింపుడు “ అని సర్వేశ్వరుని వేడుచు మోక్షస్వరూపమును విశదీకరించిరి.

(౧౦) కడవట “ కిశరోఽయిశమై ” అను పదియవ దశకమున— అష్టావర్ణము దాసులనుగఁ జేసికొనుటకు దక్షిణతిరుమల (తిరుమాలిగుంజోలై) లో నేకాస్తముగ వేంచేసి తన స్వరూపమును సాక్షాత్కరింపఁజేయగ దాని నభివర్ణించిరి.

తృతీయ శతకము (3-వ పత్తు)

(౧) ఈరీతి దక్షిణ శ్రీలమున (‘తిరుమాలిగుంజోలై’ క్షేత్రమున) వేంచేసియుండు సుందరభావము (అత్తుకర్) స్వామియొక్క నిస్సీమసాందర్యాతి శయముల ననుభవించి, అగుణాధికవిషయమున నొక యజ్ఞాన మనువర్తింపు మన్నదని “ ముడిచ్చొదియాయ్ ” అను ప్రథమదశకమున దత్తాత్రయము నభివర్ణించిరి.

(౨) అంత “ మున్నీర్ ఇలమ్ ” అను రెండవ తిరువాయ్మొళిలో— ఆ యజ్ఞానము తమ కరణనంతోచనిబుద్ధనమని విశదీకరించిరి.

(౩) అటుపై “ ఒట్టివిల్ కాలమ్ ” అను తిరువాయ్మొళిలో “ నిలై పెల్ శ్రేణ్ నెళ్ళం పెల్ శ్రేణ్ నీడుయిర్ ” అని వానిని సమీపించి స్వరూపానురూపముగ దాస్యమును సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందును నిర్వర్తింపవలయునని చాలఁ గుఠూహలపడిరి.

(౪) ఈ తిరువాయ్మొళిలో తా మాళవదీన క్రమము లన్నింటికిని దగినట్లు ఈశ్వరుఁడు తన సర్వాత్మభావమును బ్రదర్శింపఁగ దాని ననునంధించి “ పుగ్గ నల్లారువనన్ ” అను దానిలో వాచికై లకర్యము ననుష్ఠించిరి.

(౫) దానిచే గలిగిన మైమఱివుచే, “ జన్మవృత్తజ్ఞానిములలో నేవిధమైన న్యూనతయు లేకున్నను భగవద్గుణగణములలోఁ బ్రవణులై వికృతులు గాని వారలు అవదార్థములు ” అని అట్టివారల నిందించి “ జన్మవృత్తాదులచే నిహీనులైనను భగవద్గుణగణములయందే ప్రవణులై అత్యున్నదవీభూతాస్త్రకరణులగు మహాత్ములుందుతేని వారలకు నేను దాసుఁడను ” అని భాగవతోత్తములను “ ముయ్ మామ్మా మొళిల్ ” అను నై దవ దశకమున జ్ఞాపించిరి.

(౧) “శైవ్యతామరై” అను నాటవతిరువాయ్ మొట్టిలో—భగవద్గణ ములయందు శ్రీతిలేనివాఱలు మొదటనే యజ్ఞానాంధకారముచే దివ్యాధులై మార్గమును దప్పి యసర్థపడుచున్నారు. అధఃపతితులగువారల దాడించుట తగదని తమ పరమకృపాతిరేకమున “ఓ మనుజులారా! ఆశ్రయజీయుఁడు, శ్రీయఃపతియగు శ్రీమన్నారాయణుడే, వేరెవ్వరును కారు” అని వారలకు హితమును ప్రబోధించిరి.

(౨) “తత్త్వమాకీయ తన్వై” అని అర్చావతారసౌలభ్యమును సువి శదముగ నుపదేశించినను దానిని పెడచెవినిజెట్టి విషయప్రవణులగు సంసారుల స్వభావము ననుసంధించియు “తేకకడవియ పెరుమాళ్ కన్వై క్కమల్ కాణ్ణు తెనుకొల్ కణ్ణల్” అని సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదపద్మముల సందర్శింపలేకయు నాత్మార్థుల అతిమాత్రదుఃఖాకాన్తులై. ఆదుఃఖమును దీర్చుటకై వీరికి దన శ్రీపాదరేఖాస్వరూపులగు శ్రీవైష్ణవుల సాక్షాత్కరింపఁజేసిరి. ఉపదేశనిరపేక్ష ముగ, “భగవద్విషయము” అనినచో సత్యస్తప్రావణ్యముగలిగియుండు భాగవ తోత్తిములగు శ్రీ వైష్ణవులను గండ్లార నేనించి, ఆహా! ఇట్టి మహానుభావు లును గొందఱు గలరే! అని సంభ్రమాశ్చర్యచకితులై “నేను సర్వేశ్వరునకు దాసుఁడనుగాను, ఈ శ్రీవైష్ణవులకే దాసుఁడను; అందును తద్భక్తభక్తి షరమావధిభక్తభక్తుఁడను” అని యధ్యవసించి భాగవతశేషత్వము షరమో దేశ్యము కాఁగ వారల నాదరించి “వయలుంకుడరొలి” అను నేడవదశకమున వారలతో సంశ్లేషించిరి.

(౩) “ముడియానే” అను నెనిమిదవ దశకమున—క్రింద ప్రవృత్తిమైన భాగవతసంశ్లేషము “బోధయన్తః పరస్పరం” అను క్రమముతో నిలువక భగవద్గణగణములకు స్మారకమై క్రింద గలిగిన విరహతాపమునకును నుద్బోధక మయ్యెను. దానిచే నభినివేశ మత్యుత్కటమై, సకలేంద్రియములతోఁగూడ తామును సకలేంద్రియజన్యరసాస్వాదము సనుభవింపవలయునని యాశపడి, తామకాలమున బహుసంతతికుండగువాఁడెట్లు తన యాఁకలికిని, తన ప్రజల యాఁక లికిని ఓర్వలేక ప్రజల నోటిలోని యాహారమును తననోటిలో వైచికొనియు, తన నోటిలోని యాహారమును వారి నోటిలో వైచియు, ఏమియునుదోచక “నాయాఁకలికై యేమి చేయుదును? నాప్రజల యాఁకలికై యేమి చేయుదును?”

అని యత్యస్తవిషణ్ణుడై, యమయాతన సనుభవించునో, అట్లే తామును తమ కరణగ్రామముతో శ్రమపడుచు నుచ్చైస్వరమున నార్తనాదము జేసిరి.

(౯) ఇట్లు అత్యస్తవ్యసనావిష్టులై సంసారులకై తా మార్తనాదము జేసి, ఇందులకుసహాయభూతు లెవ్వరైనఁ గలరా? అని సంసారులను గటాక్షించిరి. వారలు పరమపురుషార్థమునకు సహాయభూతులుగానట్లే ఈవ్యసనానుభవము నకును సహాయభూతులుగాక శబ్దాదివిషయప్రవణులై వానినే యభివృద్ధి నొందించుచు “పారిలోర్ వభో యై సచ్చైవశూం పౌయి కథోపేతవే” అనునట్లు సకల కల్యాణగుణాకరుడై, సకలపురుషార్థప్రదుడై, ఉల్లోక కమనీయ దివ్యమంగళ విగ్రహవిశిష్టుడై, అభివర్ణనీయుడై విరాజిల్లుచుండు సర్వేశ్వరుని విడిచి, గుణ హీనుఁడును, కురూపియును, అజ్ఞుడును, అశక్తుఁడునునగు త్సుద్రుని గుణపూర్ణుని గను, దివ్యనుందర విగ్రహ విశిష్టునిగను, సర్వజ్ఞునిగను, సర్వశక్తియుక్తునిగను సభివర్ణించుచు, అదియే పరమప్రయోజనమని తిరుగుచుండిరి. అంత వారల యనర్థమును జూచి, ఖడ్గాఘాతుని యవస్థ జూడ వృశ్చికదంశవ్యధ పోవునట్లు, తమ వ్యసనమును మఱచి వారల యనర్థమును నివారించుటకై హితోపదేశము జేయగ వారలు సత్యల్పవిద్యాలాభజన్య దురహంకార వివశులై దానిని సరకుఁజేయక యథాపూర్వముగనే యుండగ వారలను సవాసనముగఁ బరి త్యజించి “వాయోక్కిండు మానిడంపాడవన్ద కవియేనల్లే” ఇత్యాదిగఁ దమకుఁ గలిగిన వైలక్షణ్యమును “శొన్నాల్ విరోధం” అను తొమ్మిదవ తిరు వాయ్మొట్టిలో విశదీకరించిరి.

(౧౦) కడపట—“సర్వేశ్వరుఁడు ప్రసాదించిన కరణగ్రామముచే వానినే కీర్తించుచున్న నాకు “నానోర్ కుత్తై విలనే” అనునట్లు ఒక కొఱుఁతయును లేదు” అని “శెస్సం పలపల” అను దశమదశకమున నానతిచ్చిరి.

చతుర్దశతకము (4-వ పత్తు)

(౧) “ఒరునాయకమ్” అను మొదటి తిరువాయ్మొట్టిలో— అట్లావ్ల ససారులను జూచి “మీరితరుల స్తోత్రముజేయుట కొన్నిప్రయోజనముల నుద్దేశించియే గదా! ఐశ్వర్యకై వల్యాదులు అల్పాస్థిరములు; భగవదనుభవము అనస్తస్థిరము. కనుక నల్పప్రయోజనముల కాపవడక, పరమపదా వాఙ్మీ బ్రయత్నింపుఁడు” అని పరోపదేశమున బ్రవృత్తులైరి.

(2) ఇంతవఱకును క్రింది మూడు తిరువాయ్మొలయందును ఆత్మార్థ పరోపదేశముజేసినది వారల కుపకరింపకపోయినను, వీరికి భగవద్విషయమున సత్యధికమగు నభిరుచి కలుగుటకు హేతువయ్యెను. దానిచే విరహానలము ప్రజ్వలింపగ తమ స్వరూపస్వభావములను విడనాడి పిరాట్టిదశ (నాయికావస్థ) ను బొంది విరహబాధను తాళఁ జాలక మోహమూర్ఛితులైరి. ఆమెదశను జూచుచున్న ఆమెతిరుత్తాయార్లు (జనని) “దేశకాలదశావిప్రకృష్టములగు నతని క్రమముల నేతద్దేశకాలదశావిశిష్టము లొనరించి, ఇప్పుడె యనుభవించి తీరవలయు నని వట్టుబట్టియున్నది. ఆహా ! ఇది యెట్లు సాధ్యమగును ?” అని వ్యసనపడెను. ఇట్టి యాత్మార్థదశావిశేషము “పాలనాయేభులకు” అను రెండవ దశకమున నభివర్ణింపఁబడినది.

(3) “కోవై వాయార్” అను తృతీయదశకమున సర్వదేశసర్వకాల సర్వాన్తస్థయందును నతనికిఁ గలిగిన సౌందర్యాదివిశేషములన్నిటిని తత్క్షణమే యనుభవించవలయునని అత్యంతోత్కృష్టాతరంగితస్థానములై, కాలక్షమాన్తర్వ విరహావనములై ఆత్మార్థ పర్యవసాదుచునుండి “పావణ్డోపహత జన ప్రచురముగు నీ కలికాలమున నిట్టి భక్తాగ్రేనరులు లభించుటయా !” అని అత్యంతహృష్టుడైన సర్వేశ్వరుఁడు వీరి త్రివిధకరణములనే తనకు ననుభవయోగ్యములగు దివ్యపారిచందసము (తిరుచ్చాత్తుండి), దివ్యవీతామృరము (తిరుప్పరివట్టము), దివ్యప్రసూనమాలికామతల్లికి (తిరుమాళై), దివ్యాభరణజాతము (తిరువాభరణము) మొదలగు భోగ్యోపకరణములుగఁ జేసికొని, వీరి సత్తనే తన కుజ్జీవనముగ నొందియుండి, తన ప్రణయిత్వగుణమును ప్రదర్శింపగ, నందర్పించి, అత్యంత సంహృష్టుడై నర్తంగులై, ఇట్టి ప్రణయిత్వగుణక్రమము నభివర్ణింప నాకు శక్యమా ? లేక సర్వేశ్వరునకు శక్యమా ? మఱి యితరులకు శక్యమా ? అని అత్యంతోత్సుకితమనస్కులై, ప్రావణ్యము మితిమీఱగ, సర్వేశ్వరుని సర్వక్రమములను యథేచ్ఛముగ ననుభవించి వ్యాముగ్ధులైరి.

(4) ఇట్లే తిరువాయ్మొలలోఁ గలిగిన నిరవధికప్రీతిప్రవాహము, ఆత్మార్థకు స్వాధీనత తప్పునట్లు ఉల్లోలకల్లోలనముజ్వలమై ప్రవహింపగ సర్వేశ్వరుఁడు దానిని పరికించి “ఇది శుభావద్యముగ పర్యవసించునేమా ?” అని అతిన్నేహమునఁ బావకంకాకలంకితుడై, ఆ యుత్తరంగితానందప్రవాహమును

కొంచెము తగ్గించి వీరికి న్యాయనీతి చేకూర్చుటకై కొంచెము తిరోహితుడై నిలిచెను. అంత నర్వేశ్వరసంక్షేపము లేకపోవుటచే మఱియింక విరహావసన్నులై నాయికావసను బొంది “కామీ న్యతాం పశ్యతి”, “కామాంధానా మవివేకిత్వం” అనునట్లు, భగవత్సద్భక్తపదార్థములను, తత్సమ్ముని సంబంధి పదార్థములను జూచి అతఃజేయని భ్రమించి సంక్షేపప్రవృత్తులై, అధిష్ఠాన యాథాత్మ్య జ్ఞానముచే భ్రమము నివృత్తిముకాగ, నిరుత్సాహోపహతులై. విరహదుఃఖ సాగరాంతర్నిమగ్నులై, అనిర్వచనీయశ్రమము ననుభవించుచుండిరి. ఆ దశావిశేషమును జూచి, తజ్జనని (తిరుత్తాయార్లు) నిర్విణ్ణురాలై “మణ్డైయరున్దు” అను నాల్గవ తిరువాయ్మొళిలో నీమె (శతగోపనాయకి) దశావిశేషముల నభివర్ణించుచున్నది.

(౫) “వీరీ భీరున్దేయటకు” అను నైదవ తిరువాయ్మొళిలో - వీరి భ్రమజన్యములగు దుఃఖావసాదములన్నియును దీరునట్లు నర్వేశ్వరుడు తన ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యమును ఆహ్వానింపకు సాక్షాత్కరింపజేయగ వానికి మంగళాశాసనము జేసిరి.

(౬) అట్లుపై క్రింద తా మనుభవించినది కేవలము మానసానుభవాత్మకమై, బాహ్యకరణానుభవయోగ్యము గాకుండుటచే మఱియింక మోహమున కాన్పదమై ముగిసెను. ఆహ్వానిత మోహమూర్ఛితులు కాగ, ఈ గోపనాయకిదశను జూచి, బంధువర్గము భయపడి “ఈ యవస్థ దేవతాన్తర (క్షుద్రదేవతా) ప్రయత్నము యుండనోపు” అని యోచించి, దేవతాన్తరోపాసకుల రావించి తత్పరిహారము సాధింపఁ బ్రయత్నించిరి. అంత నీమెన్వభావములను బాగుగఁ గుర్తెరింగిన సఖిమిత్రులిక యొకతె జోక్యముఁ గలుగఁజేసికొని “మీ రూహించినది ఈమెవ్యాధికి పరిహారసాధకము గాకపోవుట యటులుండ, మీదుమిక్కిలి వినాశహేతువు. కనుక నా ప్రయత్నమునుండి విరమించి భగవన్నామ సంకీర్తనాదులఁ జేసియు, భాగవతశ్రీపాదరేణ్యాదులఁ జల్లియు పరిహరింపఁ బ్రయత్నింపుడు” అని “తీర్పారై యామిని” అను నాటవదళకమునఁ బ్రబోధించెను.

(౭) “శీలమిల్లాచ్చిటియగ్” అను నేడవదళకమున శ్రీ శతగోపనాయకి “వగ్ దువరావది మన్ననైయేత్తుమిగ్” అనుచోట మృతసంజీవిని

యగు శ్రీ సుందరదాస్యరకాధిపతి దివ్యమంగళనామధేయమును వినుటచే
బ్రబుద్ధయై (మూర్ఛితేజి) తమ విశ్లేషమునకు నవధి తెలియనందున, కాలవిలక్ష్య
మును సహింప నేరక, బొదాసీన్యస్థితిని విడిచి సర్వేశ్వరుఁడు తత్త్వజ్ఞమే విచ్ఛేది
ముఖముఁ జూపింపవలసినట్లును, సముద్రము చేతినైతి పిలచునట్లును, వినినవారంద
ఱును ద్రవీభూతులగునట్లును, ఉచ్చైస్వరమున దీనాతిదీనముగ విలపించిరి.

(౮) ఈరీతి విలపించుచున్నను “సర్వేశ్వరుఁడు మనకు ముఖము
నైనను జూపక యుండునది మనయందలి యుపేక్షవలననే యైయుండును” అని
యోచించి “వాని కక్కఱలేని నేనును నా సర్వస్వమును నెందులకై యుండ
వలయును?” అని ఆత్మాత్మీయములలో నిస్పృహ జనింపఁ దమ నిస్పృహను
అన్యోపదేశముగ నానతిచ్చిరి.

(౯) “వానికి మనయందుఁ గొంచెమైనను యపేక్ష లేనప్పుడు మా
ళీరీరము వద్దు, గిరీరము వద్దు. ప్రాణము వద్దు, గీణము వద్దు.” అని వానిపై
జగుప్ప యథికము కాఁగ వానిని వదలివేయవలయునని ప్రయత్నించిరి. కాని
తాము ‘వద్దు’ అన్నంతమాత్రమున నవి నశించకుండుటను జూచి, ఒక పురుషార్థ
మును బొందుట కెల్లు సర్వేశ్వరుని యనుగ్రహము కావలసియున్నదో, అట్లే శరీ
రాదులు నశించుటకును అతని దివ్యసంకల్పము గావలసియుండును గదా! అని
నిశ్చయించి, సర్వేశ్వరునితో “నా ఆత్మాత్మీయములు నశించునట్లు కృపఁ
జేయుమా” అని “నన్యోత్థార్ముఱువలిప్ప” అను తొమ్మిదవ దశకమున
మొఱుఁబెట్టిరి.

(౧౦) కడపట సంసారుల దుఃఖములఁజూచి, తమ దుఃఖమును మఱిది,
వారిలను సన్మార్గములఁ జేసి వారి వ్యసనములఁ బొపుదమని, అత్యుదారతతోఁ
బ్రవర్తించి, వారలు భగవద్విముఖులై యుండ “సర్వస్మాత్పరుడై సమస్త
కల్యాణగుణాత్మకుడగు శ్రీమన్నారాయణుడే పరదైవతము, అతఁడే మోక్ష
ప్రదుఁడు, అతఁడు సర్వసులభుఁడు, అతని నాశ్రయించి కృతార్థులు గండు”
అని “ఒస్తుండేవు” అను దశమదశకమునఁ బ్రబోధించిరి.

పంచమశతకము (5-వ పత్త)

(౧) రెండుకీట్టము లొకటిగఁ జేరగ దానిలోనొకటి స్వర్గ మగునట్లు, సంసా
రులలో నొకరైన తాము తమ సంబంధముచే వారిలను గూడ ముముక్షువులఁ

జేయగల తమ పుణ్యమునకుఁ గారణ మెయ్యదియో? అని యోచించి, వేతెయ్యది యను నగువడకపోవుటచే “కేవలము భగవన్నిర్దేశ తుకదివ్యకృపయే యందులకు మూలము” అని “కై యార్ శక్కరం” అను ప్రథమదశకమున నిరూపించిరి.

(౨) తరువాత “పాలిగ పాలిగ” అను ద్వితీయదశకమున—“ఒన్లు నేద్రు” అను తిరువాయ్మొట్టిలోఁ దమచే సమీకరింపఁబడిన (తిద్దుపాటుచేయఁ బడిన) శ్రీవైష్ణవుల శ్రీపాదపద్మములకుఁ బ్రణమిల్లి, ఉపదేశమును పెడచెవిని బెట్టి కొంచెమైనను మారక సత్పథవిదూరులగువారల నుపేక్షించియు, భగవత్సమృద్ధికి మంగళాశాసనము జేసిరి.

(౩) “మాశలు శోది” అను మూడవ దశకము—“మయలుం కుడరొలిమూర్తి మాయప్పిరాళ్ కణ్ణనన్నై” అని వివ్యమంగళ విగ్రహ సాందర్యమును, అనంత్యాక కల్యాణ గుణగణములను బహువిధములుగ ననుసంధించి, అతని బాహ్య సంక్షేపామేక్ష గలిగి, గాఢాలింగనముఁ జేసికొనఁ గోరి, అతఁడు చేజిక్కుకోఁగా సత్యస్తవ్యాకులితాస్తరంగులై నాయుకావస్థను బొంది “మడలెడుక్తై” అను విరహాంగనలు జేయు ప్రతిక్రియ ననుష్ఠించుట కుపక్రమించిరి.

(౪) మడలూరుటకు ముం దభిమతవిషయమును చిత్రమున వ్రాయ వలసియున్నది. దాని కవకాశము లేకుండునట్లు దైవయోగముచే నస్తమింపఁగ, మఱియును మధ్యరాత్రముకాఁగ, దోషముల నెంచువారును, హితముపడేశించు వారును గూడ నిద్రించుచున్నందున, ఎవరును సహాయమునకు లేకున్నను ప్రళయావదయందునయితము సర్వరక్షకుడై నిత్యసన్నిధానముఁ జేసియుండు సర్వేశ్వరు ననుసంధించి కొంత అప్యాయతను జేకూర్చుకొని “ఊరెల్లాం తుంజి” అను నాల్గవదశకమును గీర్చించిరి.

(౫) ఈ దశలో బంధువులందఱును “నీ విట్టి విషయమున సతిమాత్రప్రవణునై యుండుట నీ కులమునకే యమర్యాదావహము, నీస్త్రీత్వమునకును దగినది కాదు, వాని పరత్వమునకును ననురూపమైనది కాదు.” అని హితమును జెప్పి నేడదీర్చుటకుఁ బ్రయత్నింపఁగ, “శ్రీనమ్మియొక్క దేహసాందర్య సౌకుమార్య లావణ్యాదులు, అవయవముల పొందికపొంకములు, నగల చక్కదనము మొదలగునవియన్నియు నుల్లోకకమనీయములు. వానినెల్ల సనుభవించువపుడు

మీ హితవచనములు నామనస్సున కెక్కవు. కనుక మీ యుపదేశములన్నియును వ్యర్థములు. నేను మిక్కుటముగా బాధ ననుభవించుచున్నాను ” అని “ ఎట్ల నేయో ” అను నై దవ తిరువాయ్మొళిలో నానతిచ్చిరి.

(౬) “ కడల్ భానమ్ ” అను నాటవ తిరువాయ్మొళిలో — క్రింది తిరువాయ్మొళిలోఁ బ్రీత్యప్రీతులు రెండును నమముగా నుండినవి. రెండును శేరి ప్రవహించినచోఁ బ్రీతియే యున్మై న్నక మై యుండును. కాని భాగ్యహానిచే నప్రీత్యంశమే యుత్కుటమై ప్రవహించినది. అందుచే వీరికిఁ గ్రింద ప్రత్యక్ష నమానాకరముగ నలని దేహసౌందర్యాదుల ననుభవించి పొందిన యాప్యాయన విషయముగూడ నివృత్తమై, అలాభ జన్యవ్యసనమే యధిక మైనది. అంత శత గోపనాయకి, నందప్రజకుమారికలవలెను, శ్రీప్రహ్లాదాహ్వాన్లవలెను, అలని ననుకరించి యుజ్జ్వలంపఁ బ్రయత్నించెను.

(౭) ఇక “ నోబ్బనోస్సిలే ” అను నేడవదశకమున — ఇంతటి దుఃఖివ్యాకులత కలిగినను, అలేడు ముఖమైనను జూపకుండుటను బరికించి “ ఈ విరహము న్యయాపానుబంధి యని తెలిసికొనలేక, యతఁ డుపాయమని యెంచి యుండనోవు ” అని నిశ్చయించి తమ యాకించన్యమును విశేషవతిని శిశివర ఘంగళనగరిలో వేంచేసియుండు ‘వానమామలై’ పెరుమాళ్ళు తిరువడిగళ్ళలో (నర్మేశ్వరుని దివ్యసాదారవిందములయందు) ననన్యగతికులై ఛిన్నమూలముగు మహావృక్షమువలె పడి శరణుజొచ్చిరి.

(౮) శరణుజొచ్చినను ఆభిముఖ్యమును జూపింపక, కౌడాసీన్యము వహించియుండుటను బరికించి, నముద్రమున మునిగినవార లచ్చట నేడేని యొక తెప్పకొయ్య యవలంబనముగఁ దొఱకఁగా దానిని పట్టుకొని యుజ్జ్వలించునట్లు, అహ్వాద్యును నీసితిచే ‘ఉపాయా న్తరముచేఁ బ్రయోజనమునీధించు’ నని యితరుల నడివంచలఁ గాచియుండు నా శ్రమమును బోగొట్టె’ నని నిర్ణయించుకొని యాశ్వాసమును బొందిరి. ఆ యాశ్వాసజనిత ధైర్యసాహసములు వారిని “ తిరుక్కుడ నై ” అను దివ్యదేశమువలకును నడిపించినవి. కాని అచ్చటకుఁ జని సంతనే ధైర్యము నడలి మరల నవసాదము మిక్కుటముకాఁగ “ ఇంకను నే నెన్ని గడపలఁ గాచి యుండఁగలవాడను. ఎన్నిచోట్లని తిరుగుచుండఁగలను. ” అని తమ యార్తిని “ అరావముడు ” అను నెనిమిదవదశకమునఁ బ్రకటికరించిరి.

(౯) “మానేయ్ నోక్కి” అను తొమ్మిదవ తిరునామముల్లో—
ఇచ్చటనుగూడ తమ యభీష్టము నెఱవేరనందున “తిరువల్లవాల్” అను దివ్య
దేశమునకుఁ జొరవలయునని ప్రయత్నించిరి. కాని తమ యభీష్టము సిద్ధింపక
పోవుట యల్లండ్ల నచ్చటికి వెళ్ళుటకుఁగూడ శక్యముగాకుండెను. అట్లు తమకుఁ
గలిగిన యవసాదమును తమ సఖిలలామతోఁ జెప్పునట్లు, క్రమమున సన్యాసదేశ
ముగ నానతిచ్చు చున్నారు.

(౧౦) కడపట “పిఱవ్డవాటుమ్” అను పదియవదశకమున—“తిరు
వల్లవాల్” అను దివ్యదేశమునకు వెళ్ళుటకు కాలినడక సాగనందున మధ్యేమార్గ
మునఁ బడియుండి బహుభంగుల మొఱిదిరి. ఇంతలోపల “వాని గుణాను
భవముఁ జేసియెనను ఉజ్జించెదము” అని ప్రయత్నించి, అదియును మోక్షము
వలె పరమదుర్గ భక్తి కనుపట్టగ నత్యంతశిథిలనర్పింపియులై, దానిచే క్రమపడి
“సర్వావస్థలయందును నిన్నుఁడఁబోసియున్నను భవస్కల్యాణగుణానుభవమును
జేయుచు నుజ్జించునట్లు నన్ననుగ్రహింపుమా స్వామీ!” అని సర్వేశ్వరుని
శ్రీ సాదారవిష్టములలో శరణాగతులైరి.

షష్ఠతకము (6-వ పత్త)

(౧) ఇంతవఱకును భగవదత్యస్తప్రీత్యాన్నదములగు దివ్యదేశముల
యందు శరణుజొచ్చియు ఫలింపనందున సమాశ్లేషయోగ్యములగు నని విభవా
వతారముల కాశపడిరి. అయినను అవి కాలాంతరసంవృత్తములగుటచే దుర్ల
భములు కాఁగ, మఱల “నిత్యవన్నిధ్యభ్యాసాదులచేఁ బూర్ణముగు సర్వావ
తారమే మనకు శరణ్యము” అని ‘తిరువణ్ వణ్ణా’ రిలో వేంచేసియుండు
పెరుమాళ్ళయందు భక్తిని నిలిపిరి. అతఁ డెంతవఱకిని సాక్షాత్కరింపనందున
“అచ్చట నార్తులు పలువురుండుటచే వారి సంరక్షణవ్యగుడై నన్ను విన్న
రించినట్లున్నది. మన యార్తిని దెలిపినచోఁ దప్పక విచ్చేయును,” అని నిశ్చ
యించి, “నైగళి పూజ్యుణ్ణివాల్” అను ప్రథమదశకమున సచ్చటనుండు విహంగ
ముల చరణములకు వందనముల నర్పించి దౌత్యము (రాయబారము) ను నొఱపిరి.

(౨) “మిన్నిడ్డ మడవార్” అను ద్వితీయదశకమున— క్రిందిదశక
మునఁ దాము బంపిన దూతలు (సందేశహారకవిహంగములు) ఆతని సన్నిధికిఁ
జని, యతనికి నాయితాపరిస్థితిని దెలుపఁగ, ఆ సర్వేశ్వరుండును దయార్ద్ర

హృదయుఁడగుటచే బరమాద్వైత, గణేంద్రుని సంరక్షించుటకు జనుడెంచిన విధమున సత్యసంభ్రామమున విచ్చేయుచుండెను. అంతవఱకును తాళఁజాలక, అనన్యవేదనాపరవశ్యురాలై యలమటించి, ప్రణయరోష మున్నస్తకము కాఁగ, “ ఇత సతఃకు వచ్చినను సంశ్లేషింపము ” అని తన పభజనులును తామును సంకల్పించుకొని, అతనికిఁదెలియని యొకానొక స్థలమునకుఁ బోయి యుండ వలయునని యోచించి, ఒక పూఁదోటలోని నిసుకతిప్ప (దిబ్బ) పై, తన్మధ్య మున సతిమనోహరమగు మంటపమున వీరలందఱును సమూహముగఁజేరి, అతఁడు వచ్చినను వానితోఁ నుత్తరప్రత్యుత్తరములు జడుగుట కవకాశము లేనట్లు, నల్లకాకి, చిలుక, బంతి మొదలైన చేతనాచేతనాత్మకములగు లీలోపకరణములఁ గావలిజెట్టి, అనాదరమును పాపాణమయ ప్రాకారమును గట్టికొని అతిజాగరూకులై యుండఁగా; ఇతని జీవనాదృష్ట విశేష పరివాకమున వీరలు మఱచి పడనై చిపోయిన కందుకము (బంతియు), కటకము(అందెయు)ఇతనికాలికిఁ దగులఁగ, వానినైతి “ మన యదృష్టము వండినది ” అని యుప్పొంగుచు సబహు మానముగఁ దన యుత్తమాంగమున నుంచుకొని, నాయకీవిషయమగు తన వ్యామోహము సంతయును వీనియందే కనఁబఱచి, తన సౌందర్య సౌశీల్య సౌభాగ్యములచేతను తన దుస్సహ విరహ యాతరా ప్రకటనాదులచేతను, అనువర్తన, అనునయ, ప్రణివతనాదులచేతను నాయకీయొక్క ప్రణయరోషముచు మాన్చి, ఆమెతో సంశ్లేషించెను. ఆ విధమిందు సభివర్ణింపఁబడినది.

(3) ప్రణయరోషముచే “ అతనితోఁ జేరగూడదు. మనకు మరణమే శరణ్యము ” అని నిశ్చయించుకొని మరణింపఁ బ్రయత్నింపుచున్న తమను తన శక్తి విశేషముచే నుజ్జీవింపఁజేసిన యతని వాత్సల్య స్వామిత్వ సౌశీల్యాది కల్యాణ గుణగణముల “సల్ కురపు” అను మూడవదశకమున ననుసంధించి సంభ్రామాశ్చర్య ప్రహర్షపులకిత గాత్రు లగుచున్నారు.

(౪) ఆ యనుసంధానము ప్రాసంగికమై “ మాశకు శోది ” మొదలగు దశకములలోఁ గలిగిన వ్యసనములన్నియును దీటునట్లు శ్రీ బృందావనవృత్తాంతముచు బ్రదర్శింపగ సంవర్ధించి, దానిని వృత్తకవలెగాక సమకాలికోదంతముగ సాక్షాత్కరించికొని “ కురవై యాయ్చియర్ ” అను నాల్గవ తిరునాయ్ మొట్టిలో ననుభవించిరి.

(౧) ఆ యనుసంధానమే, పానము నేయబడు పానీయమే పొర పోయినచో పారవశ్యమును గలుగజేయునట్లు, రసాస్తరమునబ్రవేశింపజేయగ, తమస్వరూపమును మఱచి యొక నాయికావస్థను బొంది, తనకుఁ గలిగిన దశావరి పాశమును సఖజనులచేఁ దల్లికిఁ జెలుపుచున్నవారలై, అన్యైవదేశముచే “తువ భిరో మామణి” అను నై దవదశకమున సభివర్ణించిరి.

(౨) ఈమె తనవిరహదశ నానాటికిని వృద్ధిజెంది వ్యసన మగ్గలము కాఁగి మోహమూర్ఛితురా లాయెను చానినిఁ జూచి సహింపనేరక ఈమె సఖయును మూర్ఛిలైన. అట్టి దురవస్థను జూచియు నీమె నుజ్జ్వలింపజేయు నుపాయమును యోచించుటచే జీవించియుండు ఈమెజనని, ఈమెవలయా దులు జూడఁజూడ శిథిలములగుటఁ జూచి వానినిఁ బ్రత్యేకప్రత్యేకముగఁజెప్పి పిలుచునట్టి వాక్యసరణిలోఁడ నీమెదశను “మూలుక్కువైయుమ్” అను నాటవ తిరువాయ్మొళిలో సభివర్ణించిరి.

(౩) మూర్ఛిల్లిన కొమార్తెయొక్క యవసాదమును జూచిన జనని “అది పోయినది, ఇది పోయినది” అని యతని తిరునామములఁ జెప్పుచు నామె యును మోహమూర్ఛితురా లాయెను. అంతఁదిరునామప్రసంగముచేఁ గుమార్తె మేల్కొని లేచి బయలుదేరి ‘తిరుక్కోళూరు’ నకుఁ జనుదెంచెను. జననియు వాసనచేఁ బ్రబుద్ధురాలై కుమార్తె శయనమును వీక్షింపఁగా నయ్యది శూన్యమై యుండ, “నా గర్భవాసమున జనించినందునను తనస్వభావము ననుసరించి యును తిరుక్కోళూరునకుఁ జనుదెంచియుండును” అని నిశ్చయించుకొని, ఈమె “అయ్యో! తనయనుగూడ పోఁగొట్టుకొంటినే” అని యార్తనాదము చేయుచు స్వదశను “ఉణ్ణుంకోలు” అను నేడవదశకమున సభివర్ణించెను.

(౪) ఈ తిరువాయ్మొళిలో — జనని “ఎచ్చటఁ బ్రవేశించితివి” అని వ్యసనపడుటయే ఫలించి తనచాపల్యముచే బయలుదేరిన యామె చివరి పఱకును పోఁజాలక తన సగరోపవనమునఁ బడియుండి వ్యసనపడుచుండెను. అప్పటికిని అతనిరాకను గుఱించిన సమాచార మెయ్యదియును తెలియనందున అచ్చట నగువడిన పక్షులను, ఏకదేశవాసిత్వముచేఁ గలిగిన సంబంధమును బుర స్కరించుకొని వాని యొకరవ్యమును శ్లాఘించుచు, “పొన్నులగు” అను నెనిమి దవదశకమున వానిని సందేశహరుల (దూతల) నుగఁ బంపిరి.

(౯) వీరు “ఎజుంకెన్నావిలుం కణ్ణం” (సర్వదిక్కులకును వెళ్లియెనను చూచి) అనియు, “వానవోకోనై కణ్ణం” (దేవాదిదేవునిఁ జూచి) అనియును చాత్యమును నెఱపుఁ డని కోరిరి. అవి కదలిపోలేకుండునట్లు తమ యార్త ధ్వనిచే బిలిచిరి. అంతనవి కదలకయున్నందున తమ పరిసరమున కాలినడక నడచిపోవువార లెవ్వరును లేరుగదా! అని యోచించి మన స్తనాదముచే “మరంగళుం మిరంగు” (వృక్షములు పైతము కరుణజూపును) అని యచే తనములుగూడ కరుణార్ద్రములుగుచుండగ, పరమచేతనునికి చెప్పవలయునా? అని తమ యార్తనాదాదులచే నతనిని “నీరాయ్ నిలయాయ్” అను తొమ్మి దవదశకమునఁ బిలిపించుకొనఁ జూచిరి.

(౧౦) ఈరీతిగ గొప్పయార్తిచే బరమపదమునకు వినఁబడునట్లు విలపిం చుచుఁ బిలచుచున్నను, అతఁడు ముఖమైన నను జూపించకుండెను. అంతట నకలచేతనోద్ధరణార్థము నకలాభీష్టఫలప్రదుఁడై శ్రీవేంకటాచలమున (తిరు మలలో) వేంచేసియుండు తిరువేంగడముడై యాన్ల (శ్రీ శ్రీనివాసుని) తిరువడి గళ్ళలో పెరియపిరార్తియార్లను (శ్రీ లక్ష్మీదేవిని) పురస్కరించుకొని సాంగో పాంగముగ శరణాగతిఁజేసిరి. ఈ క్రమమును “ఉలకముడ్డ పెరువాయా” అను పదియవదశకమున నత్యాశ్చర్యకరముగ నభివర్ణించిరి.

సప్తమశతకము (7-వ పత్తు)

(౧) క్రింద “ఉన్నడిక్కిళ్ళో అమర్న్దు పుకున్దే” అని తమయొక్క అంకిచన్యమును విశేషపఱచి విజ్ఞాపనముజేసియు నతఁడు తన ముఖమునై నను జూడఁదాయెను. అందుపై “విషయములు నిద్రియములును పరస్పరసంబధములై విరాజిల్లుచుండెడి యీ సంసారమున మనలను బడవై చిన్పడే, వీనికి మనలను దాసులనుగఁ జేసివై చెను. ఇంక మనకు వేరుగతి లేదు.” అని వినునార లందఱును ద్రవించునట్లు వాపోవుచు “ఉణ్ణిలాయ్” అను ప్రథమదశకమున నార్తనాదముఁ జేసిరి.

(౨) ఇట్లు వాపోయినను వాఁ డాభిముఖ్యమునుఁ జూపనందున, తమ స్వరూపమును వీడి యొక నాయకావస్థను బొంది, మోహనమూర్ఛితులైరి. అప్పు డీమెలల్లి (తిరుత్తాయార్లు) కల్యాణమంటవమున శ్రీరంగనాథుని దివ్య పాదారవిందములలోఁ దన కుమార్తె నునిచి “ఈమెవిషయమున దేవరవార్లు

ఏమి చేయడలంది యన్నాడు ” అని “ కజ్జులూం పగలుమ్ ” అను ద్వితీయ దశకమున విలపించెను.

(3) అంత శతగోపనాయక మూర్ఖుడేటి “వానిపొంను లభించినగాని జీవించను” అనునట్లుగ విరహావసాదము మిక్కుటము కాఁగ దక్షిణదేశముందుండు మిగుల రమ్యమైన “తిరుప్పేర్” నగరమునకు వెళ్ళవలయునని బయలుదేరఁగ, ఈమెత్తలియు సఖజనులును దీనిని జూచి ఈమెను బరివేష్టించి నిలచి “నీ కింత యతి మాత్రప్రావణ్యము తగదు ” అని మందలించిరి. “మీరు చెప్పి ప్రయోజన మెఱుఱుదయినను లేదు. నామన స్సప్పుడే యచ్చటికి వెళ్లి చేరిపోయినది. కనక లాభములేదు. నేనై వెళ్లుటకుముందు మీరలే తీసికొనిపోయి అచ్చట శేర్చుటకు సిద్ధపడుదు.” అని సహజములగు లజ్జానంకోచాదులను వీడి ధైర్యముతో నతిస్పష్టముగ వారలతోఁ జెప్పివై చెను. ఈప్రకారమే “వెళ్లె చ్చురిశెల్లు” అను తృతీయ దశకమున సభివర్ణింపఁబడినది.

(౪) ఈ తిరువాయ్మొళిలో “ పేరైళ్ళళూత్త కడగ్గ నైట్టిలత్తైశ్శోని పిరా ” అని శ్రీరామావతారమందలి విజయము ప్రస్తుతము కాఁగ, ఇదియే సమయమని, తత్ప్రసంగమున నెల్ల యవతారములయందలి తనవిజయవరంపరలను బహుముఖముగ సర్వేశ్వరుఁడు వీరికి సాక్షాత్కరింపఁజేయుగ నందర్పించి “అట్టి మొత్తుచ్చెళ్లుమ్ ” అను నాల్గవ తిరువాయ్మొళిలో ననుభవించి నంతున్నట్లైరి.

(౫) “అవతారములు స్వాశ్రితభక్త సంతరణోపయోగములు. ఇట్లుండునవి కొంచమైనను ప్రయోజనపడనట్లుగ సంసారులు బాహ్యవిషయములలో నత్యంత ప్రవణు లగుచున్నారు. అహ! ఇది యేమి దార్భాగ్యము?” అని “కత్పార్ ఇరామపిరానై ” అనునై దవదశకమున నాశ్చర్యచకితులైరి.

(౬) “సంసారులు భగవద్విషయమునం దపేక్ష లేమింజేసి నశించు చున్నారు; అపేక్షగలిగిన మనము నశింపము. కాక మన మతని యవతారములను దివ్యమంగళవిగ్రహ సౌందర్యమును జేర్చి యనుభవితము ” అని కుతూహలపడిరి. కాని అవి దేశకాలవిప్రకృష్టము లగుటచే దగ్గఱకుఁ జని యనుభవించుటకు దుర్లభములగుటవలన మిక్కిలి విషణ్ణులై, సర్వేశ్వరునకు పరమ పదమునందును నివాసము మిక్కిలి శ్రమావహమగునట్లు దీనానందముగ మొఱుకొనిరి. అట్టి మొఱుక నాలకించి యాదానీన్యమును విడచి యుత్తఁడు తత్క్షణమే

వచ్చి ముఖము జూపవలసివస్తును, వినువార లండఱును నిలువున నీరగునట్లును, పెద్ద యారవారముతో నార్తనాదమును “పామరు మూవులగుమ్” అను నాటన దశకమునఁ జేసిరి.

(2) వాని దేహసౌందర్యవిషయమైన రసానుభవము మనస్సులో నుద్భవించి, భావనాప్రకర్షముచే బ్రత్యక్షనమానాకార విషయతావైశిష్యము గలుగఁగ, అయ్యది ప్రత్యక్షమేయని యధ్యవసించి గాఢాలింగనముఁ జేయఁగోరి చేతులఁ జూచి, అప్పుడే యది సిద్ధింపఁడునఁ దమకుఁ గలిగిన యాశాప్రకర్షమును “వట్టెయరావి” అను నేడవదశకమున సర్వేశ్వరునితోఁ గలసిమెలసి సుఖించి విశ్లేషము నొంది వ్యథపడుచున్న యొకానొక నాయకియొక్క వాక్యసరణిలో నానతిచ్చిరి.

(౮) “మాయావామననే” అను నెనిమిదవదశకమున— ఆ విశ్లేష వ్యసనమువలన బాధపడిన శ్రీ శతగోపదివ్యసూరులు “సర్వేశ్వరుఁడు తాను సంకల్పించిన కార్యనిర్వహణకై మనల నిచ్చటనే యుంచును” అను భావము నివృత్తము కాఁగ “నా కీసంసారమునం దనవ్యత జనించి, ఇచ్చట నొక క్షణకాల మైనను నుండలేనట్లున్నను న నీసంసారముననే పడవైచి లాగుకొనిపోవుచున్న యాశ్చర్యవిషయము నా కానతియుండు” అని మనవిజేయగా “ఇందులకా మీ రాశ్చర్యపడునది? ఇంతమాత్రమే గాక మా యద్భుత జగదాకార స్వరూపము నభివీక్షింపుఁడు.” అని తమ విరాట్స్వరూప సందర్శనము ననుగ్రహింపఁగ, తనివిడీర సందర్శించి తదనుస్మరణాదులచే విస్మితులైరి.

(9) ఈ యనుసంధానము ముగియఁగనే మరల యథాపూర్వముగ మొఱబెట్ట నారంభించిరి. అంతట సతఁడును శ్రీభీష్మాచార్యులవారిద్వారా లోకమునకు విజ్ఞానవిభూతినిఁ బ్రబృలింపఁజేసినటుల, “మాకును మాసంబంధులకును సత్కాలక్షేపమునకై కొన్ని దివ్యప్రబంధముల మీచే విరచింపఁజేయఁగ సంకల్పించియున్నారము. అది సమాప్తమగువఱకును మీ మ్మిచ్చటనే యుండెదము” అని సమాధానము ననుగ్రహింపఁగ; వీరును దానిని సహింపనేరక “ఇది యొక కారుణ్యముండు విధమా? ” అని యనుసంధించి “ఉదవి కైమాలు ఎన్నయిర్ ఎన్నపున్ శ్రేణిల్, అదువుం మన్ శ్రాణ్ణన్ తన్నుడు” అని ప్రత్యుప

కార మేదియును జేయలేకుండుటను “ ఎన్నెక్కుమైనై ” అను తిరువాయ్మొట్టిలో నానతిచ్చిరి.

(౧౦) మఱియును ప్రత్యుపకార మేదియును జేయలేక శ్రమపడిన వీరు వాని కొకదానిని సమర్పించుటకును, అతఁడు దానిని స్వీకరించుటకును తగిన వస్తు వెయ్యది తమవద్ద కలదా యని యోచించిరి. ఒక యుపాయము స్ఫురించెను. మనము గానముజేసిన తిరువాయ్మొట్టిని వినుటకై సర్వేశ్వరుఁడు ‘ తిరువాఱ్ఱ విత్త ’ అను దివ్యదేశములో తిరువనన్దాఘ్నాస్త్వంపై దేవేరులతోఁగూడ పేరోలగ మున్న వాఁడు. కనుక సచ్చటకు వెళ్ళి తిరువాయ్మొట్టిని వినిపించి దాన్యమును జేయుదము అని “ ఇష్టం వయక్క ” అను పదియవ తిరువాయ్మొట్టిలో తీర్మానించుకొనిరి.

అష్టమశతకము (౪-వ పత్తు)

(౧) ఈ యనుభవ మంతయును మానసగోచరమై బాహ్యసంక్లేషా యోగ్యమై యుండినది. అందుచే యథామనోరథము ఫలము ననుభవించలేక పోయినందున తమ ననహించుకొని “ దుర్బగుఁడనగు నేను జనించినందున సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణగణము లన్నియును మాయములయిపోయినవా యేమి? ” అని అతిశంకితులైరి. సర్వేశ్వరుఁడు “ మీ రట్టి నందేహము పడ వలదు ” అని తన విప్రస్థుఁడేయత్వగుణమును బ్రవర్ణించి వీరి యతిశంకను నివర్తింపజేసి సమాధానపఱచెను. అంత వీరు సమాహితులై దాని సమసంధించి “ తేనిమారావార్ ” అను ప్రథమదశకమున ప్రసన్నులైరి.

(౨) ఈ తిరువాయ్మొట్టిలో. ప్రాసంగికముగ “ యానుం నీతానే యావతో మయ్యే ” అని సర్వేశ్వరుఁడే యుపాయమని నిష్కర్షించి అది కార్య కారికానందున నాయికావస్థను బొంది, అతని రాకకు ప్రతిక్షింపక తామే యతఁ డుండుచోటికి వెళ్ళుటకు సంసిద్ధులైరి. దానిని జూచిన సఖులు “ నీ కిది తగదు చూడుమా ! ” అని ప్రతిషేధింపఁజూచిరి. “ మీవద్ద మాకు విశ్వాసము లేదు ” అని వారికి “ నల్లభోవరివల్లై ” అను రెండవ తిరువాయ్మొట్టిలో కచ్చి తముగఁ జెప్పివైచిరి.

(3) ఈతిరువాయ్మొట్టిలో “ ఓర్కోల నీల నన్నెదుంకున్టం వరువ తోచ్చూ ” అని యతని దివ్యముగళ విగ్రహ సౌందర్యము సనుభవించిరి.

దీనిచే దాము పడినశ్రమము తీరినది. అయినను శరీరముతోగూడ శత్రు భూయిష్టమైన నానంపారమున నుండుటకు జగుప్పపడి అతని యైకాన్త్యమునకు భంగము వాటిల్లునేమోయని భయపడిరి. అంత సర్వేశ్వరుడు “మీరు మాకై భయపడవలదు” అని తన సర్వశక్తినమన్వితత్వమును బ్రదర్శించి, తమ్ము సమాధానపఱచిన క్రమమును “అజ్ఞు మిజ్ఞమ్” అను తృతీయదశకమున నభివర్ణించిరి.

(౪) ఇచ్చట సమాసీతులై యున్నవారు “సమద్రమును మఠించినది దేవయోనిలో జన్మించిగాదా ! ఇచ్చట నుల్లుగాదే” అని మరల వ్యాకులితాన్తః కరణులు కాంగ, తన శౌర్యవీర్యాదిగుణగుణములజూపి, అట్లుపై “తిరుచ్చె జ్ఞున్మా” రిలో ‘తిరుచ్చిన్ శ్రా’ అనడి సదీతరమున మాకు రక్షకులుగానుండు వారలు మూడువేలమంది బ్రాహ్మణక్షత్రియ లున్నారు. కనుక భయమునకు నాస్కారమే లేదు, అని వారి నందఱిని నేనింపజేయగ, వారినందఱిని నేనించి సంతృప్తులైన క్రమము “వార్కణిదానరుని” అను చతుర్థదశకమున ననుగ్రహించిరి.

(౫) “మాయక్కుత్తా” అను సంచమదశకమున వానికి రక్షణ యున్నదని భయముతీత, యభేదముగ దేహసౌందర్యము ననుభవించిరి. ఆ యనుభవప్రకర్షముచే బాహ్యసంక్లేషాపేక్ష కలిగి అది లభ్యము కానందున చావానలదండవ్యామానులవలె సంతప్తులై, మే మిట్లక్షేమముతోగూడ నశించి పోవలసినదేకదా యని దుఃఖనిర్భరులైరి.

(౬) అంత సీశ్వరుడు “వీరివ్యసనమును దీర్పలేకున్నామే” అని పరితప్త హృదయుడై వీరిముందట వచ్చుటకు సిగ్గుపడి “ఇళ మనము ముఖము జూపి నచో ప్రేమప్రవాహమగ్గులమై దేహమును త్యజింతురు. కనుక ప్రేమప్రకర్షమును కొంచెము తగ్గించి కొంచెముకొంచెముగ నానందము ననుభవింపజేయుచు మనమును ఆనందింతుము” అని “తిరుక్కట్టితానము”న వేంచేసియుండి వీరియం దధిక వ్యామోహముగలవాడై యుండెను. ఆఘ్రావీర్లు దీనిసంతయు ననుసంధించి, అత్యంతస్నిగ్ధులై, మృదుమధురముగ “ఎల్లియుం కాల్తెయుం” అను నాటవ దశకము నానతిచ్చిరి.

(౭) ఇళ “ఇరుత్తువియన్దెన్నె” అను నేడవతిరువాయ్మొక్తిలో—
“మాయక్కుత్తా” అనుదానిలో తమకు గలిగిన విరహక్షేపము తీయున్లు

సంక్లేషింపఁగ, దానిని వీరికి నుపకరిండుటమాత్రమేగాక తనకు పరమప్రయోజనముగ నెంచియుండుటను అనుసంధించి విస్మితులై “అహా? ఇదియేమి ఆశ్రిత పారతంత్ర్యము? ఇదిఎట్టి సౌలభ్యము!” అని వాని భక్తిపరాధీనత ననుసంధించి అత్యంతసంహృష్టుడై రంగు తైరి.

(౮) ఈరీతిగ వీరి విరహతాపము తీరునట్లు సంక్లేషించి తన విరహ తాప ముపశమింపఁ గఁ బ్రీతుండై యున్న సర్వేశ్వరుఁడు, “వీరు తమ అయోగ్యత ననుసంధించి మెల్లగ జారిపోవుటకు యోచనఁజేయుదురు. కాఁబట్టి వీరిభ్రమను నిశ్శేషముగఁ జోఁగొట్టవలయును” అని తలంచి “ఓభక్తాగ్రేసరా! రండు, మా దివ్యమంగళవిగ్రహసౌందర్య ముండువిధమును నేనింపుడు. మమ్ము బాగుగ నేవించితిరేని మా తిరుమేనిలో మిమ్ము గూడ చూడఁగలుగుదురు” అని వారినిచిలచి తనకు హారకేయూరనూపురాదులకంటెను సత్యస్తభోగ్యమగు నాత్మవస్తువుయొక్క స్వరూపమును సాక్షాత్కరింపఁజేయఁగ, దానిని “కణ్ణళ శివన్దు” అను సప్తమదశకమున ననుభవించిరి.

(౯) ఇట్లు ఆత్మస్వరూపము ననుభవించిన ప్రీతిప్రకర్షముచేఁ దమ స్వరూపమును విడిచి నాయితావస్థను బొంది ‘తిరుప్పలియూ’ రిలో సర్వేశ్వరునితో యాదృచ్ఛికసంక్లేషమును బొంది వానిచే నవహృతచిత్తులై యుండు క్రమమును ప్రాణసఖ యొక తె చూచి ఈమె శరీరవర్ణవిపరివర్తనముచేతను, సంభాషణ క్రమ వైలక్షణ్యముచేతను ‘తిరుప్పలియూర్ నాయనార్ల’ తోగూడ నీమెకు సంక్లేషము ప్రవృత్తిమైన దని తెలిసికొనెను. ఈవిషయము లేమియును దెలియని మాతాపిత్రాదులు ఈమెకు పరిసంయోగసులభమగు వయఃపరిపాకము సంప్రాప్తమగుటను పరికించి వివాహమును జేయ నమకట్టి స్వయంవరతూర్యముల నగరమున మ్రోగింపఁజేసిరి. దానిని విని యా ప్రాణసఖ “మీగు స్వయంవరమును చాటిన దీమె చెవికి సోకినచో నీమె బ్రతుకెదు. తిరుప్పలియూర్ నాయనార్ల యందే యీమె అత్యంతప్రవణయైయున్నది. కాన వారితోఁజేర్చుడు” అని ప్రబోధించెను. ఇట్లు అన్యాయపదేశముగ తమదశను “కరుమాణిక్కమలై” అను తొమ్మిదవదశకమున నభివర్ణించిరి.

(౧౦) క్రింది రెండుదశకములయందును ఆత్మయొక్క అనన్యార్థ శేషత్వస్వరూపము ప్రతిపాదించఁబడినది గదా! ఆ అనన్యార్థ శేషత్వమునకు

పరాకాష్ఠ తదీయ శేషత్వ మగుటచే “ త్వదీయ శేషత్వమే కాలతత్వ ముండువఱు కును నాకును నానంబంధినంబంధుఁ కును లభ్యమైయుండునటుల కృపజేయుము” అని “ నడుమాఱుండిమై ” అను వదియవదశకమునఁ బ్రార్థించిరి.

నవమశతకము (9-వ పత్తు)

(౧) “ కొల్లెపెట్లేర్ ” అను ప్రథమదశకమున—“ భాగవతశేషత్వమే పురుషార్థము ” అను పరమార్థమును దెలియఁబరచిన సర్వేశ్వరుఁడే నిరుపాధిక బంధువు, అతఁడే ప్రాప్యము ప్రాప్తకమును. ” అను విషయమును చేతనుల కుప దేశించి “ సోపాధిక బంధువుల నందఱిని విడిచిపెట్టి నిరుపాధిక బంధువగు సర్వేశ్వరునే భజింపుడు ” అని వారలఁ బ్రార్థించిరి.

(౨) ఇట్టి పరమబంధువు పవ్వళి నైయుండు ‘తిరుప్పళింగుడి’లో నమస్తా నుభవములకు నాశపడి యతిత్వరితగతిని సర్వేశ్వరునిపన్నిధికఁ జనిరి. అచ్చట భగవంతుఁడు, కుశలప్రశ్న జేయుట, సుభగశీతలముగఁ గటాక్షించుట, సంభాషించుట మొదలగు సంభావనాక్రమములచే వీరిని గౌరవింపక ఉదాసీనుఁడై యుండగా వీరు చాల నిర్విణ్ణులై, సర్వేశ్వరుని స్థితిని జూచి తమస్థితిని మఱచి “ ఒడలుతెలియక నొకేతిగ నిద్రించుచున్నాఁడే? ఇతని కేమి యవద్యము వాటిల్లునోగదా!” అని భయపడి, “ నాయూర్తిని తనయూర్తినిగూడ తీర్చక యుదాసీనముగ నున్నాఁడు ” అని “ పళ్లె నాళ్ ” అను ద్వితీయ దశకమున నిరుత్సాహపడుచున్నారు.

(3) ఇంతలోపల నీశ్వరుఁడు “ మీరు నావద్ద యాచింపవలయు నా? మా శరీరమునందలి వ్యభును మీరు గమనింపలేదా? నేను నారాయణుఁడను గదా! మీ సర్వాపేక్షితములను పూర్తిజేసెదను. మీరు నిరుత్సాహపడవద్దు ” అని సమాధానపఱచగా సమాహితచిత్తులై, “ ఓరాయిరం ” అను తృతీయదశ కమున సతని సౌశీల్యగుణమున సత్య నైవఱులై, అతని శీలగుణప్రాచుర్యము నభివర్ణించుచున్నారు.

(౪) ఈశ్వరస్వాతంత్ర్యమునకు మూలము ఈశ్వరుఁడే; శీలాదిగుణము లకు మూలము శ్రీదేవియే యైయున్నది. కనుకనే మనయాచార్యులందఱును సర్వేశ్వరనిరూపకధర్మములలో ‘శ్రియఃపతిత్వ’ మను ప్రధానముగ గ్రహించు

చున్నారు. అందుచే నామోర్లు సర్వేశ్వరుని శీలగుణమును శ్రీమఃపతిత్వమును గూడ ననుసంధించిరి. అవశ్యలమృనీయగుగాధికుడగుటచే నతనిని తత్ కుణమే పొందవలయునని యాశపడిరి. అట్లు లభింపనందున తాము తమ కరణములతో గూడ విరహక్షేపము ననుభవించిరి. దీనిని పరికించి సర్వేశ్వరుడు వెంటనే సాక్షాత్కరించెను. ఇట్టి తమ దళావిశేషమును, తన్నిదానముగు విరహవ్యథను గుర్తెఱిగి వెంటనే వచ్చి తన్ను సర్వేశ్వరుడు రక్షించిన విధము ననుసంధించి మిగుల సంతోషపులకితగాత్రులై “నేను కృతకృత్యుడ నైతిని. దాస్యముజేయ భాగ్యము గలిగినది, తరిందితిని; ఇతరులనుగూడ శ్రీవైష్ణవుల నొనరించి తరింపఁ జేసితిని. ఆహా! ఇట్టి యభ్యుదయము నెవరై నను పొందగలరా! అని తమకుఁ గలిగిన లాభమును “మైయ్యార్ కరుం కణ్ణి” అను నాల్గవదశకమున సభివర్ణించు చున్నారు.

(౫) ఈతిరువాయ్మొళిలో “జేవతలకందటికిని యధిపతియగు ‘కణ్ణపిరా’ న్లను గనుగొంటిని గదా!” అని హర్షప్రకర్షవైశడ్యము కలుగఁగనే బాహ్య సంక్షేపమున నమేక్ష కలిగినది. “వీరి కింకను విరహతాపమును గలుగఁజేసి నేవ సాదించెదము” అని ఈశ్వరుడు దుదాసీనుడై యుండఁగ, ఆమోర్లును అత్యంత శిథిలులై “లొకికపదార్థముల ననుసంధించుచు మనస్సును అన్యవరముగ జేసికొని యుజ్జీవితము” అని యితరపదార్థములయందు దృష్టిని నిలుపఁగ, అని యాశాపాశపేతువు లగుటయేగాక ప్రకృతార్థస్మారకములై వీడింప నారంభించెను. వానిచే క్లేశపడుచుండుటచే నాయికావస్థను బొంది యనన్యార్థక్షేపత్వమును “ఇన్నయిర్ చేప్పవల్” అను పంచమదశకమున నానతిచ్చిరి.

(౬) ఈదశకమున “ఏమ్మనణ్ణి నాముం సం వాణ నాడనో డెన్దనోమ్” అని తన జీవనమున నాశను వదలుకొని మాటలాడిరి. ఈ యవస్థలో వీ రధికిరించిన కైంకర్యమును సమక్షమునఁ బూర్తిజేసికొనుటకుఁ దగిన వీరి జీవనాదృష్టము చేతనో, లేక వీరి దీనాలాపములను విని ద్రవీభూతాంతకరణుడగు నీశ్వరుని భాగ్యముచేతనో, లేక వీరియుపదేశములను విని భాగవద్విషయమం దభిరుచి గలిగి యుండు చేతనులయొక్క భాగ్యవిశేషముచేతనో, “ఇటుత్తుం వియత్తు” అను దశకమునం దనుభవించిన సంక్షేపము స్మృతివిషయమై వాని శీలగుణానుసంధానముచే “ఉరుకు మూల్” అను నాటవ దశకమున సత్యస్తశిథిలులైరి.

(2) “ఎక్కినలగ జక్కివా” అను నేడవ దశకమున - అప్రీతిగర్భ గుణానుసంధానమునందలి యప్రీత్యంశము భాగ్యహానిచే మిక్కుటముకాగ, “నర్వేళ్వరుని బొందినచో జీవించుట, లేకున్న లేకుండుట.” అను తమ దశా విశేషమును అన్యవదేశముచే నానతిచ్చుచున్నారు.

యాదృచ్ఛికసంభోగము ననుభవించి వియ్యక్తయైన పితనాయిక నాయకుని దేహసౌందర్యసౌకుమార్యాదులయం దత్యంతప్రవణయై, తన విరహ సలోపశకమనార్థము ఉద్యానవనమునకుఁజని, అచ్చటనుండు పక్షులను ‘తిరుమూర్తిక్కళ’ మను సుప్రసిద్ధదివ్యక్షేత్రమున తన భక్తుల విడువఁజాలని పరమ కృపామూర్తి వచ్చి నిలచియున్నాఁడు. మీ రచ్చటకుఁ జని “మి మ్మెడబాసిన వారలు జీవింపఁగలరా? అని వ్రశ్నించి, ఆతనికి నాస్థితిని దెలిపి రావలయును” అని నవినయముగఁ బ్రార్థించుచున్నట్లు వర్ణించుచున్నారు.

(౩) ఇట్లు తమయూర్తిని దెలియఁబఱచినను వెంటనే రానందున అవనన్నలైన ఆత్మార్థుల దూతప్రేషణ గుణానుసంధానాదులచే గలిగిన మనఃప్రసాదముచే “అతఁడు విచ్చేసి మనలను గటాక్షించి, తాము సుఖముగ వేంచేసియుండు ‘తిరునావాయ్’ క్షేత్రమునకుఁ దీసికొనిపోవుట నిశ్చితమే” అని అధ్యవసించియున్నను, అంతవఱకును విలమ్యమునకు సహింపనేరక విలపించి “అతఁడు వేంచేసియుండు దివ్యదేశమునకు తామే వెళ్ల వలయు”నని “అఱుక్కుం వినై యాయిన” అను నెనిమిదవదశకమున స్థిరీకరించుకొనిరి.

(4) “మల్లికై కమల్ తైన్దల్” అను షోషిద్వద దశకమున ‘తిరునావాయ్’ క్షేత్రమునఁ బ్రవేశించి యనుభవించునట్లు మనోరథించిన ఆత్మార్థుల, పాతకవర్గములకు భయపడి, శ్రీనందగోకులమునందలివారలు శ్రీకృష్ణ నెడబాసి యొక సంధ్యలో ననుభవించిన క్లేశమును వీరొక్కరే యనుభవించి మొఱియెట్టిరి.

(5) ఇట్లు దుఃఖసాగర నిమగ్నులగు నాత్మార్థులను జూచి నర్వేళ్వరుఁడు “మీరలో యిట్లు మనోరథించుచున్నారు, మిమ్ము పొందవలయునని కుతూహల పడుచు, అది లభ్యముకానందున క్లేశపడుచున్నది మేముగదా! మీరొక కొఱతయ్యను గలదా? మేము పరమపదమును వదలి ‘తిరుక్కణ్ణపుర’ మున నిత్యనన్నిధి జేయుచున్నదియు తమకై గదా! శరీరావసానమున మీ యపేక్షితమును బూర్తి

జేయగలవారము.” అని సమాధానపఱచఁగ, హృష్టులై, సంసారులను జూచి “మీరలు ప్రపత్తిని జేయుదు. దానికిఁ దగిన యధ్యవసాయములేనివారలు ఉక్తి నిష్ఠను మాత్రమునైనను జేయుదు.” అని “మాలై నల్లై” అను దశమదశకమున నుపదేశించిరి. క్రింది తిరువాయ్మొళిలో “నాశేలఱియే నెక్కుళ్ళన ” అనిరి. “మరణమానాల్ ” అను దానియందు నా దివసమును నిర్దేశించిరి. ఈశ్వరుఁడు ‘చేసెదము.’ అని తలనాడించినచో, దానిని తాము పొందినట్లే భావించి పై రీతిని నడచుచున్నారు. “కాఁబట్టి అవిద్యాకర్మవాసనాదుచిప్రముఖములగు విఠోధులను బోఁగొట్టుచు సన్మార్గమున నడపించువాఁడు కాలమేఘస్వరూపుఁడగు భగవంతుఁడే” అని అధ్యవసించి, కాలమేఘస్వరూపుని సన్నిధిలో నా తమనిజే పముజేసి మార్గబంధువుగ నతనినే వరించిరి.

దశమశతకము (10వ-పత్తు)

(1) “తాళతామరై ” అను ప్రథమదశకమున ‘ఇచ్చటనే తిరు వనస్తపురము’ సన్నిహితమై యుండఁగ నంతదూరము మనము పోవలసి యుండునా?” అని అధ్యవసించిరి.

(2) “అన్మత్సంబంధులగు సనుకూలజనులతోఁగూడ నొకటిగాఁ జేరి యచ్చటికి వెళ్లుదము రిండు” అని “కెడుమిడిరాయ” అను ద్వితీయదశకమున నానతిచ్చిరి.

(3) వీరు కుతూహలపడినట్లు దాన్యము జేయుటకు నవకాళము లభింప నందున తమకుఁ గలిగిన యొక దశావిశేషమును ఒక పిరాట్టిపాశురముగ (నాయకా వాక్యసరణితో) “వేయేమరు తోళిడై ” అను తృతీయదశకమున నభివర్ణించిరి.

యాద్యచ్ఛిశంభోగము సనుభవించి బహుకాలవిరహావసన్నయగు ఒకనాయక ఆవాసనచే, శ్రీకృష్ణుఁడు తనతోఁగూడి యుండునప్పుడుగూడ, ఇది వఱకు నిలసి నడబాసిన ప్రభాతసమయము నమీపింప, ఆసమయపు సుభగశీతల మండమారుతములుగూడ వీచుచున్నందున, ‘ఇట్టిసమయమున నతఁడు వెళ్లుట తప్ప’ దని యతని విరహమును నిశ్చయించుకొని “సీవు పశువుల మేపుటకు పోకుండనుండవలయును. ప్రమాదభూయిష్టమైన గహనారణ్యసీమలకు సీవు పోయినచో, నీకచ్చట అనురరాక్షసాదులచే నే యవద్యము చాటిల్లునో? అని

భయపడుచున్నాను.” అనుచు శ్రమపడుచుండ, వాడుచు దీని ననుసంధించి “నేను నిన్ను విడచి పోనేపోను” అని సుదృఢముగ ప్రతిజ్ఞ చేసి తన గమనాభావమును ఈమె తెలిసికొనునట్లు జేయఁగా మనస్సున నాప్యాయనముజెంది యుష్టి వించెను. ఇట్లు అన్యోపదేశముగఁ దమదశ నభివర్ణించిరి.

(౪) ఇట్లు అంతరంగమున నాప్యాయనముజెందిన వీరు “శార్వతవ నైతిక్యు” అను నాల్గవ దశకమున - మోక్షమునకు హేతుభూతమైన భక్తి యోగము స్వసాధ్యఫలమున కనుకూలమైయుండుటను వ్యక్తీకరించి, తాము తమయొక్క పురుషార్థమునకు రుపాయముగ మొదటి తిరువాయ్మొట్టిలో నానతిచ్చిన ప్రవృత్తితో నుపసంహరించుచున్నారు.

(౫) “కణ్ణాకమృలితై” అను పంచమదశకమున - ఈశ్వరుఁడు తమ్ము తీసికొని పోవుటకై త్వరపడుచున్నదానిని జూచి “మన కీక వెళ్ళుట తప్పదు” అని నిశ్చయించి, “ఇక సంసారులకు భక్తిమంతుల యనుభవప్రకారముల నుపదేశించెదము” అని తా మారంభించిన పరోపదేశమును నిర్వహించిరి.

(౬) ఇట్లుపదేశించి విరమించిన తరువాత తనకై వీరి నిరహతావ మభి వృద్ధియగుటను జూచి, వీరి కంటముండే తా నభితప్తుడై, వీరిని దీసికొని వెళ్ళుట యందలి త్వర యతిశయింపఁగ, “వీరిని దీసికొనిపోవునపుడు వీరు నియమించినట్లు చేసినవారలము కావలయు” నని ‘తిరువాట్టాఱు’ అను దివ్య శేషమున వరస్థానము జేసియున్న సర్వేశ్వరుని జూచి, “ఇతనికి సరత్వము బోపాధికము, ఆశ్రితపార తత్త్వమే స్వరూపము.” అను విషయమును “అరుల్ పెరువార్” అను నాఱవదశకమున నానతిచ్చిరి.

(౭) “శెఱ్ఱాల్ కవిగార్” అను సప్తమదశకమున — తమతో గలసి మెలసి తమకుఁ బరతన్ముండే తమ శరీరసంబంధమును వదలఁజాలకయుండు సర్వేశ్వరుని యభినివేశమును జూచి “ఇతని యభినివేశము జూడ నీచేహముతో గూడ మనలను తీసికొనివెళ్ళుటకు సంకల్పించియున్నట్లున్నది. అట్లయినచో మన కీ మనిచేహము నిత్యమైపోవును. కనుక దీని నివృద్ధి పరిత్యజింపవలయును” అని నిశ్చయించుకొని “ఈ శరీర మతిహేయమైనది. ఇది నశించిపోవునట్లు కృపజేయవలయును. దీనియందు దేవరవారు ప్రీతిఁజూపకూడదు” అని

శరణుజొచ్చిరి. అంత సర్వేశ్వరుడు “మనకు నీనియం దధికావేక్ష యుండినను గూడ, వీరు విడువుమనిన విడువవలసినదేనా?” అని యోచించి వీరి నడిగెను. దానిని జూచి వీరు ముగ్ధులై “అహా! ఇది యొకసాశీల్యముండు విధమా? ఈవిషయమున నెవ్వరును ప్రీతిని జూపగూడదు. ప్రీతిని జూపి నేను పడిన యగచ్ఛాల్లు చాలును” అని ప్రీతిప్రకర్షముచే నితరులకును నుపదేశించిరి.

(౮) ఈశ్వరుడు త మ్మా లోకమునకుఁ దీసికొనిపోవుటకై ఆవేగపడుటను జూచి, ఇందులకుఁ దమవద్దనుండు విశేష మెయ్యదియూ? అని పరికించి చూచిరి. తమయం దందులకుఁ దగిన హేతు వెయ్యదియును లేకుండెను. అద్వేషమును గలుగఁజేసి విశేషకటాక్షప్రసరణముచే నిచ్చాశక్తినిగూడ ననుగ్రహించినది పరమకారుణికుఁడగు పరమాత్ముఁడే మైయుండెను. అంత వీరు “ఇట్లుండగా ఇంతకుముందే న న్నెందులకై తీసికొనినెళ్ళకయుంటిరి? ” అని సర్వేశ్వరుని ప్రశ్నించిరి. అందుల కారఁడు నిరుత్తరుడై నిలువఁగ “అహా! ఇది యొక నిర్వేతుకవిషయాకరణ ముండు క్రమమే!” అని “తిరుమాలిరుంశోలై మలై ” అను సప్తమదశకమున ననుసంధించి సంహృష్టులైరి.

(౯) తగవార “శూభ్రవీశుం పణిముకీల్ ” అను సవమదశకమున నర్చిరాదిగతి యభివర్ణింపఁబడినది. మొదటి తిరువాయ్మొట్టి మొదలుకొని క్రింది తిరువాయ్మొట్టివఱకును ఆహ్వానము ‘పరభ క్తి’ కలిగినది. ఈ తిరువాయ్మొట్టిలో ‘పరజ్ఞానావస్థ’ కలిగినది. “ఇక్కడనుండి మానసానుభవముచే నాత్మోత్కరించుట చాలదు, సాత్మాత్మగ పరమపదమునకే వెళ్ళితీరవలయును.” అని సుదృఢమగు సధ్యవసాయముతోఁ గుతూహలపడుచున్న వీరిని, వీరికంటెను త్వరార్తుఁడగు సర్వేశ్వరుడు మార్గస్థులై న అతివాహికపురుషులుజేయు సత్కార క్రమమును, ప్రవేశింపవలసిన పరమపదవైభవమును, నిత్యసూరు లాదరించు ప్రకారములను, శ్రీదేవి (పెరియపిరాట్టి) యు, శ్రీవైకుంఠసాధుఁడు (పెరియపెరు మాళ్లు) ను ఎదురుగ నేతెంచి యాదరించునరణిని, పరమప్రాప్తులగు నిత్య సూరులనడుమ తా మానందనిర్భరులై యుండు పరిస్థితిని, సర్వమును సాత్మాత్కరింపజేయుగ సత్యస్తవీతులై దాని సన్యాపదేశముగ నభివర్ణించుచున్నారు.

(౧౦) “అన్దమిల్ పేరివ్వు త్తడియరోడిరున్దమై ” అని నిరతికయాన్ద నిర్భరులై, ఆ సమూహమున నున్న పరిస్థితి, కేవలము జ్ఞానసాత్మాత్కారహవమై

బోవ్యనుభవమునకు యోగ్యముగానందున మిక్కిలి యవసన్నులై, దావానల
మున దగులుకొన్న వ్యుగళాబకమువలె పరమార్తిజేంది, అతిదీనాతిదీనముగ
నార్తనాదముజేయుచు శరణువేడిరి. అంత పరమదయార్థ పుండగు సర్వేశ్వరుడు
“వీరి నిట్లు క్షేళము ననుభవించజేసితిమిగదా!” అని వీరికంటెను తాను నిర్విణ్ణుడై
జేవేరుల (నాయచ్చిమార్ల) తోగూడ, శ్రీగరుడవావా (పెరియతిరువడి)
నారాధులై, వీ రవేక్షించినట్లు విచ్చేసి, నేవనాదించి, వీరి ప్రకృతిసంబంధమును
ఛేదించి “అన్నవావతి చూపున్దాయే” “అవావనోరు వీడుపెనోరు” అని
వీరు తామే చెప్పఁదగినట్లుగ వీరివిరహతాప ముపశమింపజేసి, వీరి కంటె నధికముగు
తనతాపముగూడ తీరునట్లు సంక్షేపించెను. ఆ క్రమమును “మునియే
నాన్మకనే” అను దశమదశకమున శ్రీ ‘కురుకూర్’ సగరమున కలంకారభూతు
లగు ‘శ్రీమచ్చుళోవదివ్యనూరు’ లు తమ పరమపదప్రాప్తిక్రమమును నిఖిల
చేతనోజ్జ్వలస్థానము పరమకారుణికులును పరమోదారులునునై యభివర్ణించి,
తాము తరించి, సంసారిచేతనుల నందఱిని తరింపజేసిరి.

ఋషిం జహమహే కృష్ణతృష్ణాతత్వ మివోదితమ్ ।

సహస్రశాఖాం యోఽద్రాక్షీత్ ద్రామిడిం బ్రహ్మసంహితామ్ ॥

శ్రీనగర్యాం మహాపుర్యాం తామ్రపర్ణ్య త్రరే తతః ।

శ్రీతిన్త్రిణీమూలధామ్న శతకోపాయ మంగళమ్ ॥

ఆత్మార్, ఎమ్మెరుమానార్, జయర్, తిరువడిగళి శరణమ్.

శ్రీసూక్తి సుధా సారసంగ్రహము

స మా స్త ము.

శ్రీ

అథ్వాన్ తిరువాయ్ మొ
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

తిరువాయ్ మొ

వకుళాభరణం వద్దే జగదాభరణం మునిమ్ |
యశ్శ్రీతేరుత్తరం భాగం చక్రే ద్రావిడభాషయా||

ఈ దివ్యప్రబంధము భూలోకమం దవతరించిన కారణము:—

యునుపొకకాలమందు కైలాసగిరిలో పార్వతికి వివాహము తటస్థించినది. అప్పుడావివాహమును జూచుటకై సమస్త దేవతలును ఋషులు నచ్చట వచ్చిరి. ఆసమయమందు దక్షిణదేశము పై కెత్తుకొని ఉత్తరదేశము క్రింద వంగి పోయినది. దానిని జూచి రుద్రుండు దీనికిగారణమేమని విశ్వకర్మను బిలిచి యడుగగా విశ్వకర్మ లేచి బద్ధాంజలి పుట్టుడై “ఓస్వామీ! అంగుష్ఠ ప్రమాణమైన యాయగ స్త్యమహాముని యచ్చట వచ్చియున్నారగాన ఈభాగమునంగిపోయినది; వీరుదక్షిణదేశమునకు వెళ్ళినయెడల భూమిసమానమగును” అని పరిహాసముగా జెప్పెను. దానికగస్త్యులవారు మిగుల కోపగించి “ఓరి! నన్ను నిష్కారణముగా పరిహసించితివిగాన నీవంశమందు బుట్టినవారు కర్మభ్రష్టులై యధములై స్వర్గమును దొంగిలించి జీవించువారై యగుదురుగాక” యనిశపించిరి. ఈమాటను విశ్వకర్మ విని “మీ మాహాత్యమును జెప్పిన నన్ను నిష్కారణముగా శపించిరిగాన మీభాష నీనభాషయైపోవుగాక”. యని శపించెను. దానికగస్త్యులు కోపించి “లోకములన్నిప్పడే భస్మముగాజేసెద” నని హుజ్జూరముజేయగా నప్పుడు బ్రహ్మాదిదేవతలందఱు భయపడి వారివద్దవచ్చి యెంత వరమిచ్చినప్పటికిన్ని వారువినకపోయిరి. ఆసమయమందచ్చట శ్రియఃపతియైన సర్వేశ్వరుండు వేంచేయగా వానినిజూచి యగస్త్యులవారు లేచి స్వాస్థాంగ ప్రణామముజేసి బద్ధాంజలిపుట్టులై నిలుచుచుండగా, వారినిజూచి సర్వేశ్వరుండు “శ్రీవైకుంఠవాసులైన నిత్యసూరు లిహలోకమం దవతరించి వేదాంతార్థ ప్రతిపాదకములైన దివ్యప్రబంధములను ద్రావిడభాష యందురచియించి యీభాషను శిష్టులుపరిగ్రహించి సర్వభాషలలోను శ్రేష్ఠమగునట్లుచేసెద” ననియనుగ్రహించి యంతర్ధానమాయెను. దానిని విని యగస్త్యులు ప్రసన్న చిత్తులై దక్షిణదిక్కుకు వచ్చిచేరిరి. తరువాత విష్వక్సేనులు సర్వేశ్వరుని యనుసరముచే నమ్మాళ్వార్లై యవతరించి యీప్రబంధమునుసాదించిరి.

అభ్యుదయపథిక కథనం
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

నమ్మాళ్వార్ల ప్రభావము

నమ్మాళ్వార్ల యొక్క తిరువవతార కారణము:—

పాణ్డ్యదేశమందలి తామ్రవర్ణి తీరమందున్న కురుకాపురియందు కారి యార్ అనెడు తిరునామముగల యొక పరమ భాగవతులు వేంచేసి యుండిరి. వారొకప్పుడు తమదేవులైన ఉడైయనకైయారుతోఁగూడ తమశ్వశురగృహమైన తిరువో పరిశారమనెడు దివ్యదేశమునకు వేంచేసి యచ్చట కొంతకాలము నివసించి తరువాత కురుకాపురికి వేంచేయునప్పుడు తిరుక్కణ్ణుండికివచ్చి నమ్మిని దెణ్ణమ్నమర్పించి “మాకు స్థానము కలుగునట్లనుగ్రహింపవలయు” నని ప్రార్థింప నమ్మినిష్వక్సేనులను బిలిపి “మీరు వీరికి కుమారులై యవతరించవలయు” ననియాజ్ఞాపించిరి కారియార్ కురుకాపురికి వచ్చిన తరువాత ఒకసంసారి జీవద్వారా నిష్వక్సేనులు ఉడైయనకై యార్ గర్భమందు ప్రవేశించిరి.

నమ్మాళ్వార్ల యొక్క తిరువవతారము:—

కొంతకాలము గడచినవెనుక ఉడైయనకైయార్ గర్భమందు, కలియుగాది, ౪౪ - వ దినము, ప్రమాదిసంవత్సరము, నైశాఖమాసము, శుక్ల చతుర్దశి శుక్రవారము నిశాఖానక్షత్రము కటకలగ్నిమందు నమ్మాళ్వార్ల వతరించిరి. అప్పుడు కారియార్ గోదానాదులనిచ్చి మహోత్సవము జేసిరి. ప్రాకృత శిశువలె రోదనాది వికారములును సన్యపానాదులును లేక దినేదినే వర్ధిల్లుచు బాలసూర్యునివలె వెలుగుచున్న యాళ్వార్లను తల్లిదండ్రులుజూచి, వీరు ప్రాకృతులు కారిని నిశ్చయించి పొలిన్దునిష్టపిరాన్ సన్నిధికి దీసికొనిపోయి యచ్చటనుంచుకొని తమబిడ్డయని యాదరముతో గాపాడుచుండిరి. అచ్చట తమకుముందుగానే తమరక్షిణ్ణులై భగవదాజ్ఞచే నవతరించియున్న తిరువస్తమ్మాన్యొక్క అపరావతారమైన ఉఱ్ఱజ్ఞాప్పళియను తిరునామముగల తింత్రణీవృక్షముక్రింద నమ్మాళ్వార్లు ౧౬-సంవత్సరము లన్నపానాదులులేక భగవద్గణానుసంధానము జేయుచు నేత్రములను మూసుకొని జ్ఞానముద్రగల వారై వేంచేసియుండిరి.

సమ్మాత్వార్థను మధురకవు లాశ్రయించినది.

ఒకప్పుడు మధురకవియ్యార్థ దివ్యదేశయాత్రజేయుచు తిరువయోధ్యయందు వేంచేసియున్నప్పు డొకరాత్రి దక్షిణమందొక తేజస్సును జూచి ఏదో గ్రామమందునిప్పుతిగిలి మండుచున్నదని దలంచి తిరిగియు ౨-3-దినము లల్లనేజూచి ఇదిమంటకాదు, దివ్యతేజస్సునలె నున్నది, దీనిని బరిశీలించవలయునని యచ్చటనుంచి బయలుదేరి ప్రతి గ్రామములందును బరిశీలించుచు నాతేజస్సునే జూచుచు తిరునగరివఱకువచ్చి యవతల నాతేజస్సుచూడగ ఇది యీనగరమందేయండవలయునని నిశ్చయించి, అచ్చటనున్నవారిని, “ఈనగరమందేమైన విశేషము కలదా” యనియడిగిరి. వారుఆత్మార్థప్రభావమును జెప్పిరి. మధురకవులు ధ్యానయోగమందున్న సమ్మాత్వార్థను సేవించి వీరికి చెప్పలు నేత్రములున్నవో లేవోయని సందేహించి పరీక్షాంక్ష మొక్కపెద్ద తాతినెత్తి యాత్మార్థ ముందఱవడవేసిరి. ఆగొప్ప ధ్వనివిని యిదియేమని నేత్రములనుదెరిచి యాత్మార్థమూచిరి. తరువాత మధురకవులు వీరికి వాగింద్రియమున్నదోలేదో యని సందేహించి “శైత్రిత్వికం ధీర్ శిశియదుపి అన్దాల్ ఎత్తై త్తిన్దజే కిడక్కుమ్” అనగా - చచ్చినదాసకడుపులో చిన్నది పుట్టినయెడల దేనినిభుజించి యెచ్చటనుండును, అని యడిగిరి. సమ్మాత్వార్థ “అత్తై త్తిన్దజే కిడక్కుమ్” అనగా - దానిని భుజించి యచ్చటనే యుండును అని సాదించిరి. మధురకవులు వీరు మహాప్రాజ్ఞులని నిశ్చయించి వారిని యాశ్రయించి యచ్చటనే కై జ్ఞర్యముజేయుచు వేంచేసియుండిరి.

తిరువాయ్మొళిని సాదించుటకుఁ గారణము,

అప్పుడు సర్వేశ్వరుడు శ్రీభూ నీళాసమేతుడై సమస్తపరిజనపరినారముతోఁగూడ గరుడవాహనారూఢుడైవచ్చి యాత్మార్థకు సేవసాదించగా నాశ్రియఃపతిని సేవించి వాని యొక్క దివ్యాత్మస్వరూప దివ్యమజ్జశిగ్రహ కల్యాణగుణ విభూత్యాది సమస్తవైభవములనున్న చక్కగా ననుభవించి యాయనుభవము లోపల నణగక శ్రీసూక్తిరూపమై బయలుదేరగా నప్పుడు మొదట ఋగ్వేదసారమైన ౧౦౦ పాశురములుగల తిరునిరుత్తమునున్న, యజుర్వేదసారమైన ౭-పాశురములుగల తిరువాళిరియమునున్న, అధర్వణ సారమైన ౮౭-పాశురములుగల పెరియతిరువద్దాదినిన్ని ప్రసాదించి, తరు

వాత సామవేదసారమైన ౧౧౦.౨-పాశురములుగల తిరువాయ్మొళియనడు ఈచరమ ప్రబంధమును ప్రసాదించి సకలచేతనోజ్జ్వలనార్థమై వానిని మధుర కవులద్వారా లోకమందు వ్యాపింపజేసిరి. ఈప్రబంధమందు స్వస్వరూప పరస్వరూపోపాయ స్వరూపవిరోధి స్వరూపఫల స్వరూపములనెడి యర్థపంచకములనున్న నిఖిల వేదవేదాంతసారార్థమైన ద్వయ మన్తార్థమునున్న ప్రతిపాదించిరి. ఆసమయమందు వీరిమాహాత్మ్యము నునిని శ్రీవైకుంఠవాసులైన నిత్యసూరులును శ్వేతదీప్తివవాసులును బ్రహ్మాదులునువచ్చి వారి మాహాత్మ్యమునుజూచి యాశ్చర్యపడి వారివారి స్థానమునుజేరిరి. ౧౦౮, దివ్యదేశములలో ౩౨-దివ్యదేశములుందున్న పెరుమాళ్ళు ఆఘ్రోర్లు శ్రీసూక్తికి పాత్రులమైప్రసిద్ధినిబొందెదమని నిశ్చయించుకొని యాఘ్రోర్లు వేంచేసియున్న తిరుప్పళియాఘ్రోర్ వద్దవచ్చి నేవసాదించి వాచే మంగళాశాసనము జేయబడిన వారై కృతార్థులై వారివారి దివ్యదేశమునకు వేంచేసిరి. ఆఘ్రోర్లు, ఈవిధంబున యతిమానుషవైభవముగలవారై చేతనులనుజ్జీవింపజేయుచు ౩౫-సంవత్సరములు ఈలీలావిభూతయందు వేంచేసియుండి యాచంద్రార్కస్థాయిగా తమ యశస్సునున్న తిరువాయ్మొళినిన్ని యిహలోకమందుంచి తరువాత శ్రీవైకుంఠమునకు వేంచేసిరి.

తరువాత వీరి కస్తరజ్జ శిష్యులైన మధురకవులు వీరివిషయమై “కణ్ణి సుణ్ణశిఱుత్తామ్బు” అనెడి దివ్యప్రబంధమును సాదించి యాఘ్రోర్లు ను అర్చారూపముగా ప్రతిష్ఠజేసి నిత్యోత్సవాదులను జరిపించుకొని వేంచేసియుండిరి.

వీరికి తిరునామములు—సమ్యాఖ్యాన్యై (మనయాఘ్రోర్లని పెరుమాళ్ళయభిమానమునకు విషయభూతులు) వకుళాభణర్ (పొలిన్దున్దుపిరాన్ సాదించిన బొగడమాలను అలజ్కారముగా ధరించినవారు) శడకోపర్ (శతవాయువును నిరసించినవారు) పరాబ్జుళర్ (అబ్జుళమువలె ప్రతివాదుల మదమును బోగొట్టవారు), మాఱ్ (కుదృష్టులను జయించువారు) అని. వీరుయొగాభ్యాసమందు వేంచేసియున్నప్పుడు భగవన్నియమనముచే విష్వక్సేనులువేంచేసి వీరికి పంచసంస్కారములనుజేసి మన్తార్థములను సాదించిరి. వీరుమంగళాశాసనము జేసిన దివ్యదేశములు — (౧) తిరుమాలిరుజ్జోలై (౨) తిరుమలై, (౩) చోళసింహపురము, (౪) ఆఘ్రోర్ తిరునగరి, (తిరుక్కు

సమ్మోహార్థం వై భవము

రుకూర్), (౫) తిరుక్కులుబ్బడి, (౬) వాసమామలై (౭) తిరుక్కుడనై, (కుంభకోణము), (౮) తిరువల్లవార్, (౯) తిరువణ్ వణ్ణార్, (౧౦) తిరు విణ్ణార్, (౧౧) తొలై విల్లిమబ్బలమ్, (మబ్బళపురమ్), (౧౨) తిరుక్కోళూర్ (౧౩) శ్రీరజమ్, (౧౪) తిరుప్పేరై, (౧౫) తిరువాఱిన్నొరై, (౧౬) తిరు క్కుళనై (పెరుబ్బళమ్), (౧౭) తిరువణ్ పరిశారమ్, (౧౮) తిరుచ్చెబ్బునూర్, (౧౯) తిరుక్కడిత్తానమ్, (౨౦) తిరుప్పులియూర్, (౨౧) తిరుప్పళిబ్బడి, (౨౨) వరగుణము, (౨౩) శ్రీనైట్టమ్, (౨౪) తిరుక్కాట్టనై, (౨౫) తిరుమూత్తిక్కళమ్, (౨౬) తిరునావాయ్, (౨౭) తిరుక్కణ్ణపురమ్, (౨౮) తిరు మోగూర్, (౨౯) తిరువనన్తపురమ్, (౩౦) తిరువాట్టాఱు, (౩౧) తిరు ప్పేరన్గర్, (౩౨) అప్పక్కుడత్తాళ్ ఈ ౩౨లో, పాణ్డ్యదేశమందు (౧౨) కేరళదేశమందు (౧౩), చోళదేశమందు (౫), తుళీరమందు (౧) ఉత్తరదేశ మందు (౧).

వీరి తిరునక్షత్ర తనియన్

వృషభే తు విశాఖాయాం కరుకాపురికారిజమ్ ।
పాణ్డ్యదేశే కలేరాదా శతారిం సైన్యసం భజే ॥
శ్రీవిజ్ఞానదినోత్తరేఽహని కలా వర్షే ప్రమాథ్యాహ్వాయే
మాసే మాధవనామ్ని భార్గవదినే ఋషే విశాఖాభిధే ।
లగ్నే శుద్ధచతుర్దశీతిథియతే శ్రీమత్కుళీరేఽపి చ
క్షీత్యాం ప్రాదురభూత్పరాఙ్ముశకవిర్భాగ్యోదయేఽస్మాద్భూమ్ ॥

తనియన్

మాతా పితా యువతయ స్తనయా విభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్ ।
ఆద్యన్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదక్షిణ్యుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా ॥

వాక్యే త్తిరునామమ్

అనతిరువిరు త్తిమ్ నూఱుమరుళినా వాక్యేయే
 అశిరియమ్మ పాట్టళి లిపిరా వాక్యేయే
 ఈనమిలందాదియెఱ్ఱై త్తేన్ద్రా వాక్యేయే
 ఇలగుతిరువాయ్ మొట్టి యుయిరత్తొరునూన్ శ్రీరఙ్గైరైత్తా వాక్యేయే
 వానణియుమ్ మామాడక్కురుగై మన్న వాక్యేయే
 వై గాశివిశాక త్తిల్ వచ్చదిత్తా వాక్యేయే
 శేనై యర్ కోనవతారమ్ శెయ్ దవళ్ళల్ వాక్యేయే
 తిరుక్కురుగై చ్చుడకోప తిరువడికల్ వాక్యేయే.

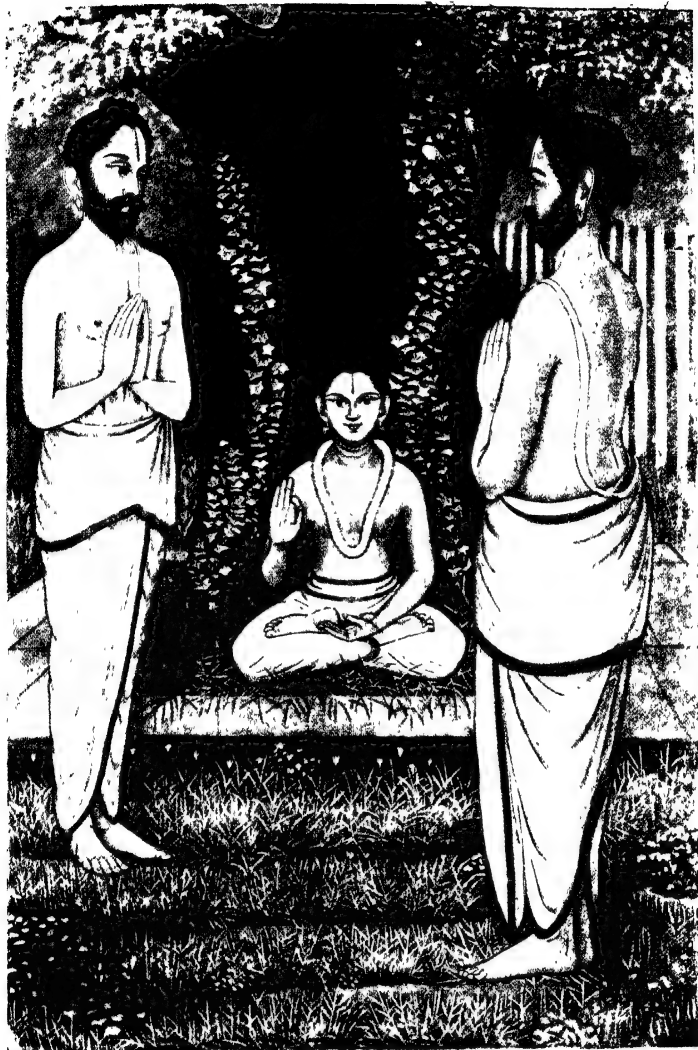
మేదినియిల్ వై గాశివిశాకత్తో వాక్యేయే
 వేదత్తై చెప్పిమిథూల్ విరిత్తురైత్తా వాక్యేయే
 అదిగురువాయమ్బునియిలవతిరైత్తా వాక్యేయే
 అనవరతమ్ శేనై యర్ కోనడిత్తొ వో వాక్యేయే
 నాదనుక్కునాలాయరమురైత్తా వాక్యేయే
 నన్మదురకవివణ్ణుమ్ నావీఱ వాక్యేయే
 మాదవకపాత్పాదుకై యాయ్ వళ్ళై స్థిరుళ్ళో వాక్యేయే
 మగిళ్ మోఱ శడకోప వై యగ త్తిల్ వాక్యేయే

సమ్మత్వార్ తిరువడిక శేకరణమ్.

సమ్మత్వార్ వై భవము

సంపూర్ణము.

(8) శ్రీ సత్యనారాయణ
 విగ్రహానికి సమర్పించు
 ప్రార్థనా పాఠము
 శ్రీ సత్యనారాయణా నమః

అహ్వాన తిరువడిక శతరణమ్

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

త ని యన్ .

- ౪౫ -

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।

యత్ప్రిప్రవణం వందే రమ్యజామాతరం మునిమ్ ॥

అ॥ శ్రీశైలేశదయాపాత్రమ్ - శ్రీనివాసుని యపరావతారమైన తిరుమలైయాహ్వాన యొక్క-కృపకుషయమైనవారును, ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ - జ్ఞానభక్తి మొదలగు గుణములకు సముద్రమైనవారును, యత్ప్రిప్రవణమ్ - ఉదైయవర్ణయందు మిక్కిలి ప్రాసాదముగలవారగుటచే యత్ప్రిప్రవణుని తిరునామముగలవారునైన, రమ్యజామాతరం మునిమ్ - మణివాళమామునలను, వందే - నేవించుచున్నాను.

తా॥ తమకాచార్యులైన తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళగారికి పూర్ణకృపాపాత్రులై, జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యాదిసమస్తకల్యాణగుణాకరులైన యత్ప్రిప్రవణుని తిరునామముగల మణివాళమామునలను నేనాశ్రయించుచున్నానని.

లక్ష్మీనాథనమారమ్భాం నాథయామునమధ్యమామ్ ।

అస్మదాచార్యపర్యంతాం వందేగురుపరమ్పరామ్ ॥

అ॥ లక్ష్మీనాథనమారమ్భమ్ - శ్రీయశతిని మొదలు గాగలదై, నాథయామునమధ్యమామ్ - నాథమునలనున్న ఆశ్రమదార్శనున్న మధ్యమందుగలదై, అస్మదాచార్యపర్యంతామ్ - మనయాచార్యులనంతిమందుగలదై, గురుపరమ్పరామ్ - గురుపరమ్పరను, వందే - నేవించుచున్నాను.

తా॥ ద్వయమనెడు మహామద్రమను మొదటిప్రపత్తింపజేసిన ప్రథమాచార్యుడై మనకు పరమోపకారకుడైన శ్రీయశతి మొదలుప్రపత్తించినదై, ఉత్తరకాచార్యులైన నాథయామునయతి పరులను మధ్యమందుగలదై, మనయాచార్యులనంతిమను గురుపరమ్పరను నేనాశ్రయించుచున్నానని.

యో నిత్యమచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మ

వ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయ మేనే

అన్మధ్యరోర్భగవతోఽన్య దయైకసిన్ధోః

రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రసద్యే ॥

అ॥ యః - ఏఉదైయవర్ణ, నిత్యమ్ - ప్రతిదినమును, అచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మవ్యామోహతః - స్వల్లమునలెన్నునాటియమైన శ్రీయశతియొక్క ప్రపాదపద్మములయందు వ్యామో

హమువేళ, తదితరాణి - అంతకంటే వేఱువిషయములను, తృణాయ - గడ్డివలెతుచ్చములై, మేనే - తలంచిరో, అస్మద్భుక్ - మనకాచార్యులై, భగవతః - జ్ఞానపూరితలవారై, దయై కసిన్లో - (అశ్రుతులవిషయమందు) కృపాసముద్రమైన (కృపాపూర్ణులైన), అస్మరామానుజస్య - ఇట్టివైభవముగల ఉడైయవర్ణయొక్క, చరణో - తిరువడికిళ్ళను, శరణమ్ - ఉపాయముగా, ప్రపద్యే - పొందుచున్నాను.

తా॥ అసారములైన దేవతాస్తర విషయాస్త్రములను షడలి నిరతిశయభోగ్యమైన శ్రీయః పతియొక్క శ్రీపాదముల ననవరతమధ్యానించుచున్న పరమదయాళువైన మహాప్రభావముగల ఉడైయవర్ణయొక్క తిరువడికిళ్ళనే నేనునకల పురుషార్థములకు నుపాయముగా నాశ్రయించితిని.

మాతా పితౌ యువతయ స్తనయా విభూతిః

సర్వంయదేవ నియమేన మదన్వయానామ్ |

అద్యస్య నః కులవతేర్వకుళాభిరామం

శ్రీమత్తద్భక్తియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా ||

అ॥ మాతా - తల్లివలెప్రియమునిచ్చునట్టిదియు, పితా - తండ్రివలెపితమునిచ్చునట్టిదియు, యువతయః - స్త్రీలవలెయానందజనకమును, తనయా - పుత్రులవలెరక్షకమును, విభూతిః - విశ్వరూపునలెవైభవజనకమును, సర్వమ్ - తక్కి - పురుషార్థములన్నియు, నియమేన - సర్వకాలములయందును, మదన్వయానామ్ - మనకులమందు బుట్టినవారికి, యదేవ - ఏనమ్మాత్మార్థయొక్క శ్రీపాదమెయున్నదో, నః - మనకు, అద్యస్య - మొదటినుంచి పగంపరగావచ్చుచున్న, కులవతేః - కులగురువైననమ్మాత్మార్థయొక్క, పమభాభిరామమ్ - బాగడపుష్పములచేతోభిలుచున్న, శ్రీమత్ - అతిసుందరమై, తత్ - అట్టినిరతిశయభోగ్యమైన, అభక్తియుగళమ్ - శ్రీపాదద్వంద్యమును, మూర్ధ్నా - శిరస్సుచేత, ప్రణమామి - నేవించుచున్నాను.

తా॥ వ నకును మనసంబంధులకును సకలవిధనుఖములనిచ్చుచున్న నమ్మాత్మార్థయొక్క పరమప్రాప్యమైన తిరువడిని నేనాశ్రయించుచున్నానని.

భూతం సరశ్చమహదాహ్వయభట్టనాథ

శ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగినాహాన్ |

భక్తాజ్ఞిరేణుపరకాలయతీస్త్రిమిత్రాన్

శ్రీమత్పరంబ్రుహ్మణమునిగ ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్॥

అ॥ భూతమ్ - పూడలైత్వార్థమున్న, సరశ్చ - పాయగైయాశ్చార్థమున్న మహదాహ్వయ భట్టనాథశ్రీభక్తిసార కులశేఖరయోగినాహాన్ - షేయాత్మార్థ పరియాత్మార్థ తిరుమట్రిశేయాత్మార్థ కులశేఖరాత్మార్థ తిరుప్పావ్నాత్మార్థ (వీరినిన్ని), భక్తాజ్ఞిరేణుపరకాలయతీస్త్రిమిత్రాన్, తొడ్డరడిప్పొడియాత్మార్థ తిరుమత్తైయాత్మార్థ పూజ్యులైన ఉడైయవర్ణ (వీరినిన్ని), శ్రీమత్పరంబ్రుహ్మణమునిమ్ - కైబ్బర్యశ్రీగలనమ్మాత్మార్థమున్న, నిత్యమ్ - ప్రతిదినమును, ప్రణతః - నవ స్కరించినవాడనై, అస్మి - అగుచున్నాను.

తా॥ పాయగైయాన్ పూసత్తై షేయాన్ తిరుమట్రిశేప్పిరాన్ కులశేఖరప్పెరుమాళ్ పట్టరపిరాన్ తొడ్డరడిప్పొడి తిరుప్పాణన్ కలియన్ ఉడైయవర్ణ వీరిని తమకవయవములుగాగల నమ్మాత్మార్థ నాశ్రయించుచున్నానని.

శ్రీ:

అహ్మార్ తిరువడిగళి శరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

తిరువాయ్ మొళి తనియన్.

—శ్లోక—

నాథమునులు సాదించినది.

భక్తామృతం విశ్వజనానుమోదనం
సర్వార్థదం శ్రీశతకోపవాఙ్మయమ్ ।
సహస్రశాఖోపనిషత్సమాగమం
సమామృతహం ద్రావిడవేదసాగరమ్ ॥

అ॥ భక్తామృతమ్ - శ్రీకృతన శ్రీచైత్యపులకు (దేవతలకు), అమృతమువలె భోగ్యమైనదియు (అమృతమునిచ్చునట్టిదియు), విశ్వజనానుమోదనమ్ - సమస్తజనులకును (శ్రీవణముచేత) (దర్శనము చేతను) అనన్దజనక మైనదియు, సర్వార్థదమ్ - సకలపురుషార్థములను (రక్షించుటను) ఇచ్చునట్టిదియు, సహస్రశాఖోపనిషత్సమాగమమ్ - వెయ్యిశాఖలుగలసామవేదముయొక్క సారమైన ఛాన్దోగ్యోపనిషదర్థమును ప్రతిపాదించునట్టిదియు (అనేక శాఖలుగలచంద్రవృక్షాదులయొక్క ఆగమమును తన సమీపమందుగలదియు)వైన, శ్రీశతకోపవాఙ్మయమ్ - సమామృత్యులయొక్క శ్రీనూక్తిరూపమై, ద్రావిడవేదసాగరమ్ - ద్రావిడవేదమైన తిరువాయ్ మొళియనెడి సముద్రమును, అహమ్ - నేను, సమామి - సమస్కరించుచున్నాను.

తా॥ భక్తులకు సకలార్థప్రదమై స్వయంభోగ్యమై, వినునప్పుడానన్దజనకమై సామవేదసారార్థప్రతిపాదకమైన తిరువాయ్ మొళిని నేను సమస్కరించుచున్నానని.

ఈశ్వరమునులు సాదించినది.

తిరువట్టదివాడెన్దుమ్ తెగకురుగూరెన్దుమ్*
మరువినియవణ్ పొరున లెన్దుమ్* - అరుమత్తైగ
శ్వాదిశెయ్ దానడియైయై యెప్పొళిదుమ్*
శినియాయ్ నెన్జై తెలిన్దు ॥

అ॥ తిరువట్టదివాడెన్దుమ్ - తిరువట్టదియనెడు దేశమనియు, తెగకురుగూరెన్దుమ్ - స్పృహణీయమైన తిరునగరియనియు, మరువణ్నియ - ఆళిపడునట్లుభోగ్యమై, వణ్ - సుందరమైన, పొరునలెన్దుమ్ - తామ్రవర్ణియనియు, (అనుసంధించి), అరుమత్తైగ - దుర్గభమైన వేదార్థములను, శ్వాదిశెయ్ దాన్ - అన్తాదిగా సాదించిన సమామృత్యులయొక్క, అడియైయై - శ్రీపాద ద్వత్వములనీ, ఎప్పొళిదుమ్ - సర్వకాలమును, నెన్జై - ఓమనసా ! తెలిన్దు - నిర్మలమైయుండి, శినియాయ్ - ధ్యానించును.

తా॥ ఓమనసా! తిరువాయ్మొళిని సాదించిన నమ్మాళ్వార్లయొక్క తిరువడికళ్ళనున్న వారితో సంబంధించిన దేశగ్రామనదులనున్న సుసంధించమాయని.

శోటైనమ్ములు సాదించినది.

మనత్తాలుమ్ వాయాలుమ్ వణ్ కురుగూర్ పేణుమ్*

ఇనత్తారై యల్లాదిత్తెఱ్ఱైన్*—తనత్తాలుమ్

ఏదుమ్ కుత్తై విలేన్ నై శడగోపన్*

పాదబ్బల్ యాముడై యవర్ గు॥

అ॥ మనత్తాలుమ్ - మనస్సుచేతన, వాయాలుమ్ - వాక్కుచేతన, వణ్ కురుగూర్ - నుండర మైన తిరునగరిని, పేణుమ్ - ఆశించుచున్న (స్తోత్రము జేయుచున్న) శ్రీవైష్ణవులయొక్క, ఇనత్తారై యల్లాదు - సమూహమందున్న వారినితప్ప, ఇత్తెఱ్ఱైన్ - ఆశ్రయించను తనత్తాలుమ్ - సంపత్తు చేతన, ఏదుమ్ కుత్తై విలేన్ నై - ఏవిధ మైన కొఱియుగలవాడనుకాను. ఎన్దై - నాస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, పాదబ్బల్ - తిరువడికళ్ళు, యాముడైయ - మాయొక్క, వర్ గు - ఆశ్రయము,

తా॥ నమ్మాళ్వార్లు పేంచేసియున్న తిరునగరిని స్తోత్రము జేయనివారిని సేమ స్తోత్రము జేయను. నమ్మాళ్వార్లు తిరువడికళ్ళ నాశ్రయించిన మన శ్రేష్ఠకొఱతయూ లేదని.

అనన్దాళ్వారు సాదించినది.

ఏయ్ న్ద పెరుక్కీర్తి యిరామానుశమునిదన్*

వాయ్ న్దమలర్ ప్పాదమ్ వణ్ణుక్కిన్దన్*—అయ్ న్ద పెరుమ్

శీరార్ శడగోపన్ శెన్దమిన్ వేదమ్ తరిక్కుమ్*

పేరాదపుళ్ళమ్ పెఱు॥

అ॥ అయ్ న్ద - దోషరహితమైన, పెరుమ్ శీర్ - గొప్పకల్యాణగుణములచే, అర్ - పూర్ణులైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమై, శెమ్ - నుండరమైన (నులభమైన), వేదమ్ - తిరువాయ్మొళియ నెడువేదమును, తరిక్కుమ్ - ధరించుటకొఱకు, పేరాద - చాంచల్యములేని, ఉళ్ళమ్ - మనస్సును, పెఱు - లభించుటకై, ఏయ్ న్ద - అనురూపమైన, పెరుమ్ కీర్తి - గొప్పకీర్తిగల, ఇరామానుశమునిదన్ - ఉడయవర్లయొక్క, వాయ్ న్ద - చేరియున్న, మలర్ - పుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, వణ్ణుక్కిన్దన్ - ఆశ్రయించుచున్నాను

తా॥ హేయప్రత్యేకీకరకలకల్యాణగుణాకరులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన ద్రావిడ వేదమైన తిరువాయ్మొళి నాస్వాదయమందు స్థిరముగానుండునట్లు, వారికర్మవ్యవహారములై జగత్ప్రఖ్యాతవైభవముగల ఉడయవర్లయొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించితిని.

భట్టరు సాదించినది.

వాఁ తిగ్గుమ్ శోలై మదిశరణ్ వణ్ పుగ్గల్ మేల్*

అస్తతమిల్ మత్తై గళాయరముమ్*—ఈస్త

ముదల్ తాయ్ శడగోపన్ మొయ్ మ్బాల్ వళర్ త్త*

ఇదత్తాయై రామానుశన్ ||

అ॥ వాన్ - ఆకాశమందు, తిగ్గుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శోలై - తోపులనున్న, మదిళ్ - ప్రాకారములనున్నగల, అరణ్ - శ్రీరజమందుబవ్వలిం చినరజసాధునియొక్క. వణ్ పుగ్గల్ మేల్ - సుందర మైనకల్యాణగుణములమీద, అస్త వ్యాపించియున్న, తమిల్ మత్తైగళ - ద్రావిడవేదములైన, అయిగముమ్ - వెయ్యిపాశురములనున్న, ఈస్త - కన్నిన, ముదల్ తాయ్ - మొదటితల్లి, శడగోపన్ - సమృద్ధి స్వర్గు, మొయ్ మ్బాల్ - (తమ) సామర్థ్యముచేత, వళర్ త్త - వృద్ధిజేసిన, ఇదత్తాయై - హితమైనతల్లి, ఇరామానుశన్ - ఉడయవరు.

తా తిరువాయ్ మొట్టిని ప్రసాదించినవారు సమృద్ధి స్వర్గు దానిని లోకమందు వ్యాపింపఁ జేసివృద్ధిజేసినవారు ఉడయవర్లని.

మిక్కవిత్తై నిలై యుమ్ మెయ్యాయుయిన్ నిలై యుమ్*

తక్క నెటియుమ్ తడై యాగి—త్తోక్కియలుమ్*

ఊర్త్త విన్దై యుమ్ వాల్త్త విన్దై యుమ్ ఓదుమ్ కురుగై యర్ కోన్*

యార్ న్దై వేద త్తియల్ ||

అ॥ మిక్క - గొప్పదైన, ఇత్తై - సర్వేశ్వరునియొక్క, నిలై యుమ్ - స్థితినిన్ని (పర త్యమునున్న), మెయ్యాయ్ - నాశములేని (నిత్యమైన), ఉయిర్ - తీపులయొక్క, నిలై యుమ్ - స్థితినిన్ని (పారతస్యమునున్న), తక్క అనురూపమైన, నెటియుమ్ - ఉపాయమునున్న (శ్రీమన్నారాయణచరణమునున్న), తడైయాగి - బ్రతిబద్ధకమై తొక్కు - చేరి, ఇయలుమ్ - వర్తించుచున్న, ఊర్త్త - అనాదియైన, విన్దైయుమ్ - (అవిద్యాది) కర్మలనున్న, వాల్త్త విన్దైయుమ్ - పరమపురుషార్థమైన బ్రహ్మోన్మత్తమునున్న, కురుగై యర్ - కురుకాపురియందున్న వారికి, కోన్ - స్వామియైన సమృద్ధి స్వర్గుసాదించినదై, యార్త్తన్ - హియొక్క, ఇన్దై - గానమువంటి గానముగల, వేదత్తు - సామవేదముయొక్క, ఇయల్ - స్వభావముగల (సామవేదార్థప్రదిపాదకమైన) తిరువాయ్ మొట్టి, ఓదుమ్ - ప్రతిపాదించుచున్నది.

తా॥ ఈ తిరువాయ్ మొట్టి ప్రబద్ధమందు, స్వస్వరూపపరస్వరూపోవాయస్వరూపవిగోధి స్వరూపఫలస్వరూపముల నెడియర్థపచ్చకము ప్రతిపాదించబడుచున్నదని.

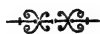
తనియన్ సంపూర్ణము.

పత్యుళ్ళియన్ ప్రసాదేన ప్రాప్తసార్వజ్ఞ్యసంపదమ్ ।

ప్రపన్నజనకూటస్థం ప్రపద్యే శ్రీపరామ్మేశమ్ ॥

తిరువాయ్ మొళి సారసజ్గిహము

అఖిలజగద్గతానుశాసనమైన వేదమందును, తదుపబంహములైన స్మృతీహాసపురాణములందును ప్రసిద్ధమై, శ్రీయఃపతియొక్క సర్వస్వమై, చేతనులకాపదనమై, ఉపాయోగీయములను ప్రతిపాదించుటచే “ద్వయమ్” అని తిరునామముగలదైన వాక్యద్వయమందుఁ బ్రతిపాదించఁబడిన పది ౧౦. అర్థములును, అపారుషేయోపనిషత్తైన తిరువాయ్ మొళి పది ౧౦ పత్తులచేఁ బ్రతిపాదించఁబడుచున్నవని పూర్వాచార్యులు నిర్వహించుదురు—అదెట్లగుగా— ౧ - వ, పత్తులో, “మలర్మగళ్ విరుమ్బుమ్ నమరుమ్ పెఱుడిగళ్” “మలరాళ్ మైన్న్” “తిరుమామగళార్ తని క్కేళ్వన్” “తిరువిన్ మణాళన్” “పూమకళార్ తని క్కేళ్వన్” మైన్న్ మలరాళ్ నుణ వాళ్నై” ఇత్యాదివాక్యములచే శ్రీయఃపతిత్వమును, ౨ - వ, పత్తులో, “ఎమ్మెరుమాన్నా రణఱ్ఱు” “ఎమ్మిరాన్మెక్కన్ నారాయణనారే” “నారణన్ ముమ్మలగుక్కున్ నాదన్” ఇత్యాది వాక్యములచే నారాయణత్వమును, ౩ - వ, పత్తులో, “నాన్మలరామకీర్తామరై” “అజ్జదిండియన్” “అవన్ పాదపద్మయమ్” “తేరక వివియ పెరుమాన్ కన్కెక్కుల్” “మూవుల గుమ్ తొమ్మిదేత్తుమ్ కిరడి” ఇత్యాదివాక్యములచే స్వలోకశరణ్యమైన చరణారవిన్దమును, ౪ - వ, పత్తులో, “వల్విన్వెత్తీర్ కుమ్ కణ్ణన్” “తొల్ విన్వెత్తీర్” “వెయ్యనోయగళ్ ముమ్మదుమ్ వియన్ క్కాలత్తువీయ” “వేట్టైయెల్లామ్ విడుత్తు కూట్టరియతిరుపడిక్ కళ్ హట్టిన్” ఇత్యాదివాక్యములచే అనిష్టనిష్ట ప్రత్యర్థకేప్తప్రాప్తి లక్షణమైన ప్రాపకత్వమును, ౫ - వ, పత్తులో, “తమయేను క్కరుళాయ్” “ఆరెనక్కు నిన్నాదమే శరణాగ త్తన్మోట్టినాయ్” “ఉన్నాల్లల్” “నమ్మెరు మానడి మేల్ కేమణ్ణళ్” “నాడిఱు మేగళెయనాయ్” ఇత్యాదివాక్యములచే ప్రార్థనా గర్భవి స్రవ్యమును, ౬ - వ, పత్తులో, “అడి మైకెయ్ వార్ తిరుమాలుక్కు” “ఒక్కెన్మోన్ మలరాళ్ కొమ్మనన్” “ఎన్ తిరుమార్వఱ్ఱు” “కోల తిరుమామగళోడు” ఇత్యాదివాక్యములచే నిత్య సంబంధమును, ౭ - వ, పత్తులో, “కన్న రేయముడే” “కోడియేన్ పరుగిన్నముడే” “ఇవ్వేమ్మలగై యిన్పమ్మయక్క” ఇత్యాదివాక్యములచే నిరతిశయ భోగ్యత్వమును, ౮ - వ, పత్తులో, “పెరియ వమ్మన్” “విణ్ణవర్ కోనే” “మూవుల గాళి” “మూవులగుక్కున్ నాదన్” ఇత్యాదివాక్యములచే స్వామిత్వమును, ౯ - వ, పత్తులో, “నిన్ తిరువరుళుమ్ పద్మయత్తాళ్ తిరువరుళుమ్ కొణ్ణునిన్ కోయిల్ కియత్తు” “నిన్ తీర్ త్రపడి మైక్కుల్ గ్రేవర్ కెయ్దు” “ఉణువదిదు వెన్ఱున క్కాట్టుట్టు” “అట్కొళ్వానోత్తు” “మాళావడి మైప్పణి కెయ్యళ్ళుగు న్దేన్” ఇత్యాదివాక్యములచే నిత్యకై జ్ఞా ర్యమును, ౧౦ - వ, పత్తులో, “కుయర్ కడుమికడిదు” “కడుమిడరాయచెల్లామ్” “ఎమ్మ మై యు మేదమ్ కారా” “ఇప్పిఱప్పఱుక్కుమ్” “అనిత్తోమ్మమ్ కిల్” “ఆవావ్ త్రి విడు పెల్ త్రి” ఇత్యాదివాక్యములచే కై జ్ఞార్థ ప్రతిబద్ధక నిశ్చేష నిబర్హణమును ప్రతిపాదించఁబడినవి.

ఈపదియర్థములును శ్రీచైత్యపులకు నిత్యానుసంధేయములై యుండును.

తిరువాయ్ మొళి సారసజ్గిహము

సమ్మూర్ణము.

శ్రీ

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ఆహ్లాద్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తిరు వాయ్ మొళి

ప్రతిపదతీకా తాత్పర్య సహితము.

ॐ ॐ

౧-వ పత్తు, ౧-వ తిరునాయ్మొళి.

॥ ఉయర్వొట పుయర్ నలముడై యవక్ యవనవక్ *

మయర్వొట మదినలమరుళినక్ యవనవక్ *

అయర్వొటుమమర్ గళదివతి యవనవక్ *

తుయరటుశుడరడి తొమ్మిదై న్నననే.

అర్థము—ఉయర్వొట *శ్రమము, అట - లేకుండునట్లు. ఉయర్ - నర్వొక్కొప్పమైన, నలమ్ - ఆనందము, ఉడైయవక్ - కలవాడు, యవక్ - ఎవడో? అవక్ - అట్టివాడును, మయర్వొట - అజ్ఞానము, అట - పోవునట్లు, మదినలమ్ - భక్తిరూపజ్ఞానమును, అరుళినక్ - కృపఁ జేసినవాడు, యవక్ - ఎవడో? అవక్ - అట్టివాడును, అయర్వొట - మరుపు, అటుమ్ - లేని, అమర్ గళ - నిత్యమూలకు అదివతి - స్వామి, యవక్ - ఎవడో? అవక్ - అట్టివాడునైన నర్వొక్కొరునియొక్క, తుయర్ - (అశ్రీతుల)దుఃఖమును, అటు-పోగొట్టెడి, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, అడి - శ్రీపాదమును, ఎక్మననే - నామనసా! తొమ్మిదు-అశ్రయించి, ఎమ్మి-ఉజ్జీవించుమా.

తాత్పర్యము.—తపస్సు మొదలుగాఁగలశ్రమలేకయే స్వతస్సిద్ధమై తనతో సాటిలేని మితిమించిన ఆనందముగలవాడును, నాయొక్క అజ్ఞానాన్యథాజ్ఞానవిపరీతజ్ఞానములు నశించునట్లు తనయందుఁబ్రీతిరూపమైనభక్తిని నాకు నిర్దేశింపఁగలవాడైనవాడును, మరుపులేక నిత్యసిద్ధమైయుండునట్టి పరమాత్మజ్ఞానముగల నిత్యమూలకు స్వామియైన శ్రీయఃపతియొక్క భక్తుఁ దుఃఖములను బోగొట్టెడి తేజోరూపమైన శ్రీపాదములను ఓనామనసా! అశ్రయించి ఉజ్జీవించుమా యని.—ఈపాట్టుచే ఆహ్లాద్వియ సర్వేశ్వరుని గుణ విభూత్యాదులననుభవించిరి.

(అర్థాంతరము)* ఇతరాదిశయము.

మననగమలమఱ మలర్మిశై యెఱుదరుమ్*
 మననుణర్వళవిల పొటియుణర్వై యిల*
 ఇననుణర్ ముఱునల మెదిర్ నిగల్ కట్రినినుమ్*
 ఇననిల నెననుయిర్ మిగునరై యిలనే.

.౨

అ॥ మననగమ్ - మనస్సునందలి, మలమ్ - రాగజ్యేషాదివోషములు, అఱ - పోగా పోగా, మలర్ - వికసించి. మిశై - పైపైన. ఎఱుదరుమ్ - వృద్ధిపొందెడి. మననుణర్వ - మానసజ్ఞానముచేత, ఆళవిల - పరిచ్ఛేదించుటకసాధ్యుఁడును, పొటి - చతురాదిబాహ్యం ద్రియజన్యమైన, ఉణర్వ - జ్ఞానముచే, (తెలిసికొనఁదగిన) అనై - అట్టి బాకృతపదార్థమువలె, ఇల - కానివాఁడును, ఎదిర్ - భివిష్యత్కాలముందును, నిగల్ - వర్తమానకాలమునందును, కట్రినినుమ్ - భూతకాలముందును, ఇననిల - తనతోపాటిలేనివాఁడును, మిగునరై యిల - తనకధికుండులేనివాఁడును, ముఱు - సంపూర్ణమైన, ఉణర్ - జ్ఞానస్వరూపుండును, నలమ్ - ఆనందస్వరూపుండునైన, ఇన - ఇట్టిసర్వేశ్వరుఁడు, ఎనఱు - నాకుపాఁజుభూతుఁడు.

తా॥ విషయాన్తరీచే గలిగిన మనస్సునందలి రాగజ్యేషాదులు యోగాభ్యాసముచే నశించినవోఁ గ్రముముగా వికసించి నిర్మలమై వృద్ధిపొందెడి జ్ఞానముచే తెలిసికొనఁదగిన తీవుఁడు వంటివాఁడుకానివాఁడును, పాపాదూలవలె చతురాదీంద్రియములకగోచరుండును, భూత భవిష్యద్వర్తమానకాలములందును తనకుసమానుండును అధికుండునులేనివాఁడును, పరిపూర్ణజ్ఞానా నందస్వరూపుండునైన అట్టిసర్వేశ్వరుఁడే నాకంతరాత్మయని - ఈపాటచే వెనుక ఆనుసంధించిన గుణాదులకాశ్రయమైన భగవత్స్వరూపముననుభవించిరి.

.౩

ఇలనదు వుడై యనిదెన నినై వరియవ*
 నిలనిడై విశుమ్మిడై యురువిన నరునిన్*
 పులనొడు పులనల నొట్రినిల వరన్*
 అన్నలనుడై యెరువనై నఱుగినమ్ నామే.

3

అ॥ అదు - ఆదూరస్థపదార్థము, ఇల - కలవాఁడుగాఁడు. ఇదు - ఈనన్నిహిత పదార్థము, ఉడైయవ - కలవాఁడు, ఎన - అని, నినైవరియవ - తలంచుటకశక్తుఁడును, నిలనిడై - భూమియందును, విశుమ్మిడై - ఆకసమందును, (ఉన్న), ఉరువిన - స్థూలవస్తువుగల వాఁడును, అరువిన - సూక్ష్మవస్తువుగలవాఁడును, పుల - ప్రత్యక్షవస్తువులయందు, ఒడు - ప్రవేశించియున్నవాఁడును, పులనల - ప్రత్యక్షవస్తువులందలి దోషములేనివాఁడు, ఒట్రినిల - ఒకపదార్థమున్నవిడువకుండునట్లు, వరన్ - వ్యాపించియున్నవాఁడును, అన్నలనుడై - ఆ కల్యాణగుణములుగలవాఁడునైన, ఒరువనై - అద్వితీయుఁడైన సర్వేశ్వరుని, నామ్ - మనము, నఱుగినమ్ - పొందితిమి,

తా॥ ఒకవస్తువును ద్వేషించి ఈవస్తువు గలవాఁడుగాఁడనియున్నను, మరియొకవస్తువుగల వాఁడన్నచోఁడదితరవస్తువులుగలవాఁడుగాఁడని తోచుటచేతనున్న సర్వేశ్వరునియొక్క సర్వ

శ్వర్ణములలో లోపమే తోమనుగాన ఇట్లు తలచెగ భూమ్యంతరిక్షములందలి సర్వస్థూల
సూక్ష్మవస్తువులుగలవాడని చెప్పదగినవాడై తనచేసృజింపబడిన ప్రత్యక్షాదిసర్వవస్తువుల
యందుబ్రవేశించి అంతటవ్యాపించియున్నవాడైనను, అవస్తువులందలి దోషములు అంటని
వాడై, సమస్తకల్యాణగుణాకరుడై, అద్వితీయుండైన సర్వేశ్వరుని మనము పొందితిమని—
ఈపాటైనందు అట్టి భగవంతుని లీలావిభూతియొగముననుభవించిరి. ౩

నామవ నివనువ నవళివ భువళెవళ్ *

తామవ రివరువ రదువిదు వుదువెదు *

వీమవై యివై యువై యవై నల నీజివై *

ఆమవె యా యవె యాయ్ నిన్ద వవరే.

౪

అ॥ నామ్ - మనసున్ను, అవళ్ - (తమకు) దూరస్థుఁడును, ఇవన్ - సమీపించిన
వాఁడును, ఉవళ్ - నడుమనున్నవాఁడును, అవళ్ - దూరమందలి స్త్రీయును. ఇవళ్ - సమీప
మందలి స్త్రీయును, ఉవళ్ - మధ్యమందలిస్త్రీయును, ఎవళ్ - ఏదియనిప్రశ్నఁజేయఁదగిన
స్త్రీయును, తామ్ - పూజ్యులున్ను, అవర్ - (వారిలో) దూరస్థులును, ఇవర్ - సమీపస్థు
లును, ఉవర్ - మధ్యస్థులును, అదు - నపుంసకమైనదూరస్థువస్తువును, ఇదు-అందలిసమీపస్థు
వును, ఉదు - మధ్యస్థువస్తువును, ఎదు - ఏదియనిప్రశ్నఁజేయఁదగినవస్తువును, వీమవై - నశ్వర
ములై, ఇవై - అందలిసన్నిహితవస్తువులును, ఉవై - మధ్యస్థవస్తువును, అవై-దూరస్థవస్తువులను,
నలమ్తీజివై - మంచిచెడ్డవస్తువులను, ఆమవై - పుట్టపోయెడివస్తువులను, ఆయవై - గతించిన
వస్తువులను, ఆయన్ద - అయియున్నటువంటివారు, అవర్ - అట్టిశ్రీయూపతియే.

తా॥ భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలమందలి మంచిచెడ్డవై నిత్యానిత్యములై దూరసమీప
మధ్యసర్దులైయున్న ఆయావస్తువులకు వాచకములైన స్త్రీపున్నపుంసకాది సర్వశబ్దములచేతను
బ్రతిపాద్యుఁడు అక్రియఃపతియే యని—ఈపాట్లన ఆలీలావిభూతియొక్క స్వయాపము భగవద
ధీనమని సాయించుచున్నారు. ౪

అవరవర్ తమదమ దటివటి వగై వగై *

అవరవ ర్రితైయవ రెనవడి యడై వర్గళ్ *

అవరవ ర్రితైయవర్ కుత్తైవిల ర్రితైయవర్ *

అవరవర్ విదివట్రియడై య నిన్దవరే.

౫

అ॥ అవరవర్ - వారువారు, తమనవదు - తమతమయొక్క, అటివటి - జ్ఞానభేదముజే
గలిగిన, వగైవగై - ప్రకారభేదములచేత, అవరవర్ - ఆయాబ్రహ్మరులు, ఇతైయవర్ - నాథులు,
ఎన - అనితలంచి, అడి - (వారి) పాదములను, అడైవర్గళ్ - పొందుదురు. అవరవర్ -
ఆయా, ఇతైయవర్ - నాథులుగానెంచబడ్డ బ్రహ్మరులు, కుత్తైవిల్ - భక్తులకభీష్టము
లిచ్చుటయందు) తక్కువరేనివారైయున్నారు (దానికొకరణము) ఇతైయవర్ - స్వామియైనశ్రీయః

పతి అవరవర్ - వారివారి, విదివట్టి - కర్మానుగుణముగాను, అడైయ్-ఫలములనుపొందుటకును, నిష్టనర్ - (ఆయాదేవతలకు) అంతర్యామియైయున్నారు.

తా|| రాజసతామసాదిగుణ ప్రాబల్యముచేఁ దమతమ బుద్ధికిఁతోచినట్లు బ్రహ్మను గొందరును, రుద్రుని కొందరు ఇంద్రాదిదేవతలను గొందరును బరదేవతలగా నెంచి వారిపాదముల నాశ్రయించుచున్నారు; ఆయాబ్రహ్మాదిదేవతలను అట్టి తమతమ భక్తులకు సర్వాభీష్టములను బూర్ణముగా నిచ్చుచున్నారు. ఆబ్రహ్మాదులకీర్తికీర్తి కారణము - సర్వాస్తర్యామియైన శ్రియః పతి ఆయాచేతనులకు వారివారికర్మానుగుణముగా కాస్తోక్తంబులైనయభీష్టఫలములనిచ్చుటకై బ్రహ్మాద్యస్తర్యామిగానుండి యిచ్చుటయేయని—ఈపాట్టున జగత్తుయొక్క స్థితిన్ని యా పరమాత్మాధీనమని సాయించినారు.

నిష్టన రిరున్దనర్ కిడ్దనర్ తిరిన్దనర్*
నిన్దిల రిరున్దిలర్ కిడ్దనిలర్ తిరిన్దిలర్*
ఎఱుమో రియల్విన రెననినై వరియవర్*
ఎఱుమో రియల్వొడు నిన్దనెన్ తిడ్డ*.

౬

అ|| నిష్టనర్ - (లోకమందు సకలప్రాణులున్న) నిలుచుటకుఁ గారణభూతులును, ఇరున్దనర్ - కూర్చుండుటకుఁ గారణభూతులును, కిడ్దనర్ - పండుకొనుటకాధారభూతులును, తిరిన్దనర్ - సంచరించుటకు నిర్వాహకులును, నిన్దిలర్ - నిలవకుండుటకాధారభూతులును, ఇరున్దిలర్ - కూర్చుకొనకయుండుటకాధారభూతులును, కిడ్దనిలర్ - పండుకొనకయుండుటకుఁ గారణభూతులును, తిరిన్దిలర్ - సంచారములేకుండుటకుఁ గారణభూతులును, ఎఱుమ్-ఎల్లప్పుడును, ఓరియల్వినరెన - ఒక్కమోస్తరు స్వభావముగలవాడని, నిన్దనెన్వవర్, తలచుటకశక్యులై యున్నవారును, ఎఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఓరియల్వొడు - (ఈలాటివాడని నిర్ణయించుట కశక్యుమైన) ఒకస్వభావముతో, నిష్ట - కూడుకొనియున్నవారునైన శ్రియఃపతియే, ఎఱ్ - నాయొక్క, తిడ్డ - వేదప్రమాణముచే సిద్ధమైనస్వామి.

తా|| లోకములందలి సమస్తప్రాణులయొక్క స్థితి గతి శయనాది సకలప్రవృత్తులకున్న స్థితిగతి శయనాద్యభావరూపములైన సకలనివృత్తులకున్న గారణభూతి డై, ఈలాటి స్వభావముగలవాడని తలంచుట కశక్యుడై, మితిమించిన స్వభావముగలవాడైయున్న యాశ్రియఃపతియే—నిత్యనిర్లప్తమై అపౌరుషేయమైన వేదప్రమాణసిద్ధుడైన నాయొక్కస్వామియని—ఈపాట్టు యందు జగత్తుయొక్క ప్రవృత్తి నివృత్తులకు సర్వేశ్వరుండే కారణభూతుండని చెప్పబడినది.

తిడవిశుమ్మెరివళిసీర్ నిలమివైమిశై*
పడర్ పొరుళో ముగ్గు వదుమాయనై య్తవెదొఱుమ్*
ఉడన్మిశై యుయిరెన క్కరన్దెఱు మ్మరన్దెఱు*
శుడర్ మిగు శురుదియుళివై యుణ్ణ శురనే.

అ|| పాపార్థ మధురమనుచున్నపులన్నిటినిన్ని, ఆయనస్వభంది, ఆనైయనైతోలుమ్, ఆయాపస్తవులన్నిటిలో, ఉడన్మితై - శరీరమందు, డయిరెన-శీవునివలె, కరస్తు - మరిగినవాడై, ఎక్కుమర్రు, వస్తవులన్నిటిలో వ్యాపించినవాడై, కుడర్-ప్రకాశమానమై, మిగునశోఽత్రోత్పన్నమైన, కురుచియుత్ - నేడమందు, ఉళక - ప్రతిపాద్యుడై యన్న శ్రియఃపరి. ఇనై - ఈపస్తవులను, ఉల్ల - ప్రళయకాలమందాగించిన, అవక - దేవత.

కా॥ పూ॥ వ్యాధిపంచగౌరవములనున్న, వీనివలనబుట్టిన సకలచరాచరములనున్న సృజించి
ఈశమస్తవస్తువుఃయందును వీనికగోచరుడై శరీరములో వ్యాపించిన జీవునివలె వ్యాపించి
యున్నవాడని నిత్యనిర్దమై ప్రకాశించుచున్న పేదముచ్చేత్రునిపాదంపబడ్డ శ్రీయాశులయే ప్రభ
యకాలమందు స్వయమున దగగర్భమందుంచుకొని రక్షించిన దేవుడని—ఈపాట్లయందు జగత్తు
పరమాత్మకు శరీరమనియు, పరమాత్మ శరీరమనియు జెప్పుచున్నది.

శురరజీవరునిలై విఱ్ఱుదల్ ముక్కు వదుమ్*
వరగముదలాయ్ వై ముక్కు దుణ్ణ పరపరగ*
పురమొరుమ్మాన్తై త్తమగర్ క్కు మఱివియన్దు*
అరనయ నన పులగ్గై తమైతుళనై.

అ॥ కుర్ర - బ్రహ్మాదిదేవతలచే, అజిముమ్ - తెలిసుకొనుటకశక్యమైన, నిలై-స్వభావముగల, కిణ్బుదల్-మూలప్రకృతిమొదలైన, ముద్దువదుమ్-సమస్తవస్తువులకును, వరన్ ముదలాయ్-శ్రేష్ఠకారణమై, అనై - ఆవస్తువులను, ముద్దుదు - సంపూర్ణముగా, ఉణ్ణ-ప్రళయకాలమందు సంహరించిన, పరపరై - పరాత్పరుడైన, (శ్రేయఃపతి), అరనెనరుద్రుడని ప్రసిద్ధియగునట్లు, ఒరు - అద్వితీయమైన, మూపురుమ్ - త్రిపురములను, ఎరిత్తు - డహించి, ఉలగు - లోకములను, అట్టిత్తు-సంహరించియు, అయిన - బ్రహ్మయని ప్రసిద్ధియగునట్లు, అమరర్క్క - దేవతలకును, అజివు-జ్ఞానమును, ఇయన్దు - ఇచ్చి, ఉలను - లోకమును, అమైత్తు - సృష్టించి, ఉళై - (అబహ్మరుదులకు) అంతర్భామియైయున్నాడు.

తా॥ సృష్టిసంహారిక రుద్రుడు, బ్రహ్మరుద్రాదులుండగా శ్రీమన్నారాయణుడే పరాత్పరుఁడనుటకుఁ గారణము—ఈబ్రహ్మదుల కిగ్గరి మైన మూలప్రకృతిమహానాంకారాది తత్త్వముల నున్ను, ఈబ్రహ్మదులనున్న సృష్టముగా సృజించి ప్రళయమందు సంహరించుటయే. సృష్టిసంహారములను బ్రహ్మరుద్రాదులు చేయుచున్నట్లు ప్రసిద్ధియున్నను, అట్టి సృష్టిసంహారములను, బ్రహ్మక ప్రర్యామియై జేవలకు జ్ఞానోపదేశము చేసివీరిగా బ్రహ్మతర్యామియైయుండియు, రుద్రాంతర్యామియై త్రిపురసంహారముచేసివట్టువలె రుద్రాంతర్యామియైయుండియు తానే చేయుటచేత, అట్టి క్రియఃకరియే పరాత్పరుఁడనుటయని—ఈహాశురమందు బ్రహ్మరుద్రాదులకుఁ చరత్వమును జెప్పెడి కుప్పమలను నిరసించిరి.

ఉళనెనిలుళ నవనురువ మివ్వరువుగళి*

ఉళనలనెని లవనరువ మివ్వరువుగళి*

ఉళనెన విలనెన వివై కుణముడై మైయిల్*

ఉళనిరు తక్క మైయోడొన్ విలకావరనే.

అ॥ ఉళనెనిల్ - ఉన్నాడన్నను, ఉళన్ - ఉన్నాడు, (అప్పుడు) ఇవ్వరువుగళి - ఈ చిదచిత్తులు, అవనురువమ్ - వానినూలశరీరములైయుండును. ఉళనలనెనిల్ - లేడన్నను, ఉళన్ - ఉన్నాడు; (అప్పుడు) ఇవ్వరువుగళి - ఈవస్తువులు, అవనరువమ్ - వానినూత్తులశరీరములైయుండును, ఉళనెన - ఉన్నాడనియు, ఇలనెన - లేడనియు, (అనెడి), ఇనై - భావాభావరూపములైన యీరెండింటిని, కుణముడై మైయిల్ - కుణములుగాఁగలవాఁడుగనుక, ఇరుతగై మైయెడు - ఈరెండుస్వభావములతోఁగూడ, ఉళన్ - ఉన్నవాడై, చరన్ద ఒట్టివిల - అంతటవ్యాపించి, పూర్ణుడైయున్నాడు.

తా॥ ఈ పాట్టుచే “సర్వం శూన్యమ్” అనెడివానికి నుత్తరముఁజెప్పుచున్నారు. అది యెట్లునైనట్లోకములలో సర్వపదార్థములున్న పరూపములనియు అభావరూపములనియు రెండువిధములైయున్నవి. భావమనగా - ముందున్న పరమాత్వాది నూత్నైవస్థను పొంది ఇప్పుడు దానినివిడిచి ఘటాదిసూలాలవస్థను బొందుట. అభావమనగా - ఇట్టిసూలాలవస్థను బొందినఘటాదులు తిరిగిపరమాత్వాది నూత్నైవస్థను బొందుట. అదిగాక, ఒకపదార్థము లేదన్నచో ఇతర దేశకాలములయందున్న పదార్థము ఈదేశకాలములందు లేదనియర్థముగాని ఎప్పుడు లేదనుటయున్న లోకనిర్థమగుదు. ఇప్పుడు ఈశ్వరుఁడు లేడన్నచో ఏదోయొక దేశకాలములయందున్న యీశ్వరుఁడేకాలమందుఁగాని యీదేశమందుఁగాని లేడనియర్థంబగుటచేతనన్న సర్వశూన్యత్వమునకువీరినిర్థము. మఱియొక హేతువు - అట్టియితరకాలదేశమందలి యీశ్వరుఁడేకాలదేశములందు లేడనియన్నను ఈయభావపదార్థము పైఁజెప్పినరీతిగా నీశ్వరపదార్థక దేశమయన్న నియామ్యవస్తునైన జగత్తు నూత్నైవస్థను బొందినదనియే యగమగాన నీశ్వరుండు లేడన్న నీవు నూత్ను చిదచిద్విశిష్టమైన యీశ్వరుఁడున్నాడని చెప్పినట్లగుచున్నది. ఈశ్వరుఁడున్నాడని చెప్పెడి మేముపైఁజెప్పినరీతిగా నూచిదచిద్విశిష్టమైన యీశ్వరుఁడున్నాడని చెప్పుచున్నారముగాన మనము చెప్పెడు ఈశ్వరుండున్నాడులేడనెడి రెండుమాటలవలన స్థూలనూత్నుచిదచిద్విశిష్టమైన పరబ్రహ్మయైన శ్రీయఃపతి అంతట యీరెండు రూపములలో వ్యాపించియున్నాడనుట యప్రతిహతముగా సిద్ధించినదిగాన నీకు సర్వశూన్యత్వము సిద్ధించదని - ఈపాట్టుచే ఆశ్చర్య సర్వశూన్యవాదని నిరసించి.

పరన్ద త్తవరవైయల్ నీర్దొలు మ్మరన్దళి*

పరన్దవణ్ణమిడెన నిలవిళు మ్మొన్ వళి*

కరన్ద శిలిడన్దొలు మిడన్దిగల్ పారుదొలుమ్*

కరన్దెణ్ణ మ్మరన్దళి నివైయన్ద కరనే.

అ॥ ఇవై - ఈపదార్థములను, ఉణ్ణ - సంహరించిన, కరణ్ - దృఢప్రమాణసిద్ధుడైన పరాత్పరుడు, పరన్ద-వ్యాపించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, పరవైయుళ్ - సముద్రములోనున్న, నీర్ తొలుమ్ - జలపరమాణువులన్నిటిలోను, పరన్ద-పీఠాలమైన, ఉణ్ణమిదెన - అండమందువలె పరన్దుళ - వ్యాపించియున్నవాడును, నిలమ్ - భూమియందును, విశుమ్ము - ఆకాశమందును, కరన్ద - ఆతిసూక్ష్మమైన, శిరిడన్దొలుమ్ - అల్పశరీరములన్నిటిలోను, ఇడమ్ - ఆశరీరములందు తిగళ్ ప్రకాశించుచున్న, పొలుడొలుమ్ - ఆత్మవస్తువులన్నిటిలోను, ఎఱ్ఱుమ్ - అంతట, ఒట్టివఱ - సంపూర్ణమై, కరన్ద-అదృశ్యుడై, పరన్దుళ - వ్యాపించియున్నవాడును॥

తా॥ జగత్సంహరకర్తయు, వేదప్రమాణసిద్ధుడైన సర్వేశ్వరుండు, అంతములేని సముద్రమనందలి జలకణము లన్నిటియందును, భూమ్యంతరిక్షాదిలోకములయందును, అందలి యతిసూక్ష్మమైన యచిద్రస్తువులయందును, అట్టి యచిద్రస్తువులలో వ్యాపించి ప్రకాశించుచున్న జీవాత్మలయందును విశాలమైన బ్రహ్మాండమందున్నట్లువలె శ్రమలేకుండునటాల సంకోచము లేకుండునటలను వ్యాపించి యితరుల కంగోచరుండై వేంచేయువాడని. ౧౦

‡‡ కరవిళు మ్మెరివళి నీర్ నిల మివై మిళై *
 వరనవిల్ తిఱల్ వలి యళిపొత్తె యాయ్ నిన్ద *
 పరనడిమేల్ కురుగూర్ చ్చుడగోపణ్ శొల్ *
 నిరనిత్తై యాయ్ త్తివై పత్తుమ్ వీడే.

౧౧

అ॥ కరమ్ - ఆతిసూక్ష్మమైన, విశుమ్ము - ఆకాశమును, ఎరి అగ్నియును, వరి-నాయువును, నీర్ - జలమును, నిలమ్ - భూమియును, ఇవై మిళై - వీనివైయున్న, పరన్-శ్రేష్ఠమైన, నవిల్ - శబ్దము, తిఱల్ - దాహకశక్తియును, వలి - బలమును, అళి - తైత్త్యమును, పొత్తై - ఓర్పును, ఆయ్ - తనకుఁ బ్రకారముగాఁగలవాడై, నిన్ద - వేంచేసియున్న, పరణ్-పరాత్పరుడైన శ్రియాపతియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, నిల్ నిత్తై - శబ్దపుష్టియును అర్థపుష్టియునుగల, కురుగూర్ - తిరునగరయే అవతారస్థానముగాఁగల, శడగోపణ్-దుష్టులను జయించిన సమ్రాట్వొర్లు, శొల్ - సాయించిన, ఆయ్ త్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై పత్తు - ఈపది పాశురములును, వీడు - సమర్పింపబడినవి.

తా॥ పృథివ్యాది పంచభూతములనున్న వానిగుణములైన రూపరసాదులనున్న శరీరము గాఁగలవాడైన శ్రియాపతియొక్క తిరువడిక శయందు సమర్పించిన అపత్రతములైన అట్వొర్ సాయించిన శబ్దార్థ శయ్యాసందర్భాదులలో సమరియున్న వెయ్యిపాశురములయందలి యీపది పాశురములు ననుసంధించువారికి పరమపదము సిద్ధము అని—ఈపాశురముచే నీతిఃపాయ్ మొట్టిని యనుసంధించువారికి ఫలము చెప్పబడినది. ౧౧

అట్వొర్ తిరువడిగళి శరణమ్.
 తియర్ తిరువడిగళి శరణమ్.

౨.వ తిరువాయ్మొళి.

వీడుమిన్ ముగ్గొపుమ్* | వీడుశెయ్దు* ఉమ్ముయిర్
వీడుడైయానిడై* | విడుశెయ్ మినే. ౧

అ॥ ముగ్గొపుమ్ - విరోధివస్తువులన్నిటినిన్ని, వీడుమిన్ - విడుపుడి, వీడుశెయ్దు - విడిచి, ఉమ్ముయిర్ - మీయాత్మలను, వీడుడైయానిడై - ఇల్లుగాగలవాని నందు, వీడుశెయ్ మిన్ - విడుపుడి.

తా॥ భగవదీశ్వరములైన సమస్తవస్తువులయందును సంగమును విడిచి మికంతర్వామియైన సర్వేశ్వరునియందు తీవ్రాత్మను సమర్పించుడు. అనగా శేషియైన సర్వేశ్వరునికి దనను శేషభూతునిగా నెంచవలయునుట యని.

మిన్ని న్నిలైయిల* | మన్నుయి రాక్కై గళ్*
ఎన్నుమిడత్తు* ఇత్తై | యున్నుమిన్నీరే. ౨

అ॥ ఉయిర్ - ఆత్మ, మక్ - తనకభిమతముగా నెంచన, అక్కైగళ్ - శరీరమును, మిన్ని - మెరుపుకంటెను, నిలైయిల - స్థిరములైనవి కావు; ఎన్నుమిడత్తు - అనువిషయమును, నీర్ - మీరు, ఇత్తై - కొంచెము, ఉన్నుమిక్ - అనుసంధించుడి.

తా॥ చిరకాలవాసనాస్థిరములైన దేహాదివిషయములను మెరుపుకంటెయస్థిరములనియించి తానియందు అభిమానమును విడుపుండి యని,

నీర్ నుమ ద్దెనివై* | వేర్ముదల్ మాయ్త్తు* ఇత్తై
శేర్మిక్* ఉయిర్క్కద | నేర్ నిత్తైయిల్లే. 3

అ॥ నీర్ - మీరు, నుమదు - మీది, ఎన్దు - అనెడి, ఇన్దై - ఆహంకారమనుకారములను, వేర్ముదల్ - వేరుతోగూడ, మాయ్త్తు - ఛేదించి, ఇత్తై - సర్వేశ్వరుని, శేర్మిక్ - పొందుడి. ఉయిర్క్కు - ఆత్మకు, అదనేర్ - దానితోసమానమైన, నిత్తై - ఆధిక్యము, ఇల్లే - లేదు.

తా॥ ఆత్మనాశకరంబులైన ఆహంకార మనుకారములను సమూలముగా విడిచి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడి. ఆత్మకు నాసర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుటకంటె వధికమించుకంతయులేదు. 3

ఇల్లదు ముళ్ళదుమ్* | అల్లదవనురు*
ఎలైయిలన్నలమ్* | పుల్గు పగ్గొగ్గోగ్గో. ౪

అ॥ ఇల్లదుమ్ - అనిత్యమైన ఆచేతనమువలెను, ఉళ్ళదుమ్ - నిత్యమైన ఆత్మవలెను, అల్లదు - కానట్టి, ఎలయిల్ - అంతములేని, అన్నలమ్ - అట్టి యానందముగలవాడైన, అవక్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, ఉరు - స్వరూపమును, పగ్గొగ్గో - ఇతరసంగములను, అగ్గొగ్గో - విడిచి, పుల్గు - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ చేతనాచేతనములకంటె విలక్షణుండై మితిలేని యానందముగలవాడైన యా సర్వేశ్వరుని యితరసంగములను విడిచి యాశ్రయించుమాయని.

అన్దదు వన్దనిల్* | ఉన్దదు వీడుయిల్*

శెన్దదు మన్నుటిల్* | అన్దబ్బిజై వన్దన్.

౫

అ॥ పన్దరు - (జీవునికి) ప్రకృతినబంధము, అన్దదు ఎనిల్ - పోయినదన్నచో, ఉయిల్ - ఆత్మ, వీడు - ఆత్మప్రాప్తిరూపమైన మోక్షమును, ఉన్దదు - పొందినదియే అదు-ఆయాత్మ ప్రాప్తిరూపమైన మోక్షమును, శెన్దరు-విడిచి, మన్నుటిల్ - (నిరతిశయపురుషార్థమును) పొంద కలచినయెడల, అన్దరు - ఇతరములనువిడిచి, ఇజై - సర్వేశ్వరుని, పన్దరు - ఆశ్రయించు.

తా॥ ప్రకృతినబంధముచే తనజ్ఞానానందాదులు ప్రకాశించకుండెడి యాజీవాత్మకు అట్టి పృథ్వీసంబంధము నివర్తించినచో జ్ఞానానందాది తనస్వరూపము ప్రకాశించినను, అగతమాత్రముతోఁ దృప్తుఁడుగాక నిరతకంటె నెక్కువైన యానందము ననుభవించవలయునన్నచో నాప్రకృతినబంధమును విడుచునప్పుడే శ్రీయోపతీయొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయింపవలయునని. ౫

వన్దబ్బిలనీశనుమ్* | మున్దబ్బున్ నిన్దనన్*

వన్దబ్బిలై యాయ్*అవన్ మున్దబ్బిలడజే.

౬

అ॥ ఈశును - సర్వేశ్వరుఁడును, పన్దబ్బిల్ - ప్రీతియుక్తుడై, మున్దబ్బున్-సర్వలకును సమానుడై, నిన్దనన్ - ఉన్నాఁడు. పన్దబ్బిలైయాయ్ - (నీవును) ప్రితిగలవాడవై, అవన్-అసర్వేశ్వరునియొక్క, మున్దబ్బిల్-సర్వవిధకైంకర్యములయందును, అడజు-అంతర్భవించి యుండుమా

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడట్టి గోప్యవాడైనను భక్తులయందుఁ (ప్రీతియుక్తుడయ్యేయుండునుగాన మీరున్ను అసర్వేశ్వరునియందు భక్తిగలవారై వానికి సర్వవిధకైంకర్యములను జేయుండని. ౬

అడజ్జెల్ శమ్మత్తు* | అడజ్జక్కణ్ణు* ఈశ

నడజ్జెట్టి లఃడెన్దు | అడజుగ వుళ్ళే.

౭

అ॥ అడజ్జెట్టి - అంతటనుకోభనమైన, శమ్మత్తు - సంకల్పము, అడజ్జన్-సంపూర్ణముగా, కణ్ణు - అనుసంధించి, అడజ్జెట్టి - పూర్ణసుందరమైన, అదు-అనంపత్తు, ఈశన్-మాస్వామిని, ఎన్దు - అని యనుసంధించి, ఉళ్ళే - దానిలో, అడజుగ - అంతర్భవించుము

పా॥ ఉభయవిభూతులనియడి మహాసంపత్తులుగల నాసర్వేశ్వరుని మనమెట్లుగాఁబొందెదమని సంకోచింపక అవిభూతిలోఁజేరిన తననుగూడ నాసర్వేశ్వరుని సంపత్తుగా వసుసంధింపమని. ౭

ఉళ్ళుమురై శెయిల్* | ఉళ్ళువిమ్మాన్జైయుమ్*

ఉళ్ళిక్కెడుత్తు*ఇజై | యుళ్ళిలొడున్దే.

౮

అ॥ ఉళ్ళుమ్ - మనస్సు, ఉరై - వాక్కు, శెయిల్ - శరీరము, ఉళ్ళు - (జీవునికిగాను) వీడియన్న, ఇమ్మాన్జైయుమ్ - ఈమాడింటిని, ఉళ్ళి- (వీనిప్రయోజనమును) ఆలోచించి, కెడుత్తు - (వీనికివిషయావ్రతప్రావణ్యమును) భంగపరచి, ఇజైయుళ్ళిల్, స్వామివిషయమందు, విడున్దే - చేర్చుమా.

తా॥ సర్వేశ్వరుని సేవాధనములచేత నాశ్రయించెదమనిచో, ముందు సర్వేశ్వరునిచే నివ్వఁబడియున్న వజోవాక్యములను, సర్వేశ్వరుని ధ్యానముఁజేయఁటగను నుత్తానుం

ధానముచేయుటకును కైంకర్యముచేయుటకు నిచ్చినవానినిగా నెంచి వానిని నితరవ్యాపారముల నుండి మఱిించి వీనినే సాధనములుగాఁజేసికొని భగవంతుని నాశ్రయించుమని.

ఒడుబ్బ మవన్దన్ * | ఒడుబ్బలు మెల్లామ్ *

పిడుమ్ పిన్నమాక్కై * | విడుమ్మొల్ దెణ్ణే.

అ॥ అవన్దన్ అనర్వేశ్యునియందు, ఒడుబ్బ - ఇంద్రియములను జేర్చగా, ఒడుబ్బలు మెల్లామ్ జ్ఞానసంకోచనిరంబులైన యవిద్యాదుఃస్వియు, పిడుమ్ - విడిచిపోవును. పిన్నమ్ - తరువాత, ఆక్కై - శరీరము, విడుమ్మొల్దు - ఆత్మనువిడుచుకాలమును, ఎన్ - ప్రవీక్షించుచునుండుమా.

తా॥ పైచెప్పిన ప్రకారము భగవంతునియందుఁదమ మనోవాక్కాయములను జేర్చినయెడల భగవత్కైంకర్య విరోధులన్నియు నశించును. తరువాత నీశరీరావసాన కాలమందు భగవత్పూర్తి పీఠముగనుక నీశరీరావసానమును నిరీక్షించియుండుమా.

ఃః ఎణ్బెరుక్కన్నలత్తు * | ఒణ్బెరురీటిల *

వణ్బెగ్గల్ నారణ్ * | తిణ్కల్లల్ శేగ్.

అ॥ ఎణ్ - సజ్జలను, పెరుక్క - ఆతిక్రమి చియున్నవియు, అన్నలత్తు - అట్టియానందముగలవియు, ఒణ్ - తేజోరూపములునైన, పొణ్ - గణములనున్న, ఈటిల - అవధిలేని, వణ్ - సుందరంబులైన, పొరుణ్ - గుణములనున్నవి, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క, తిణ్ - దృఢములైన, కల్లల్ - శ్రీపాదములను, శేగ్ - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ జ్ఞానానందస్వరూపులైన దీవార్తలకును, అంతములైన సకలకల్యాణగుణగంబులకు నాశ్రయించిన శ్రీమన్నారాయణుడే సమస్తమైన వానికిని నాశ్రయజీయుండుగాన, అతడు లను నెల్లప్పుడు విడువకుండ రక్షించెడి స్వభావముగఁ బూజ్యశ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములు నాశ్రయించుమా - మని - ఈపాదముచే ద్వయమద్రముయొక్క అర్థమును సాధించిరి.

ఃః శేర్ త్తడ * తైమ్మరు | నూర్ చ్చవగోవల్ శోల్ *

శీర్ త్తొడై యాయీరత్తు * | ఓర్ త్త విప్పన్దే.

అ॥ శేర్ - చేరియున్న, త్తడమ్ - చెరువుగల, తే - అందమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురిని వాసస్థానముగాఁగల, శడగోవల్ - నమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - సాధించిన, శీర్ - (సర్వేశ్వరుని) కల్యాణగుణములను, తొడై - గుచ్చియున్న, ఆయీరత్తు - వెయ్యిపాతురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపది పాతురములు, ఓర్ త్త - ఆలోచించి సాధించబడినవి.

తా॥ తటాకములచేసిండి సుందరమైయున్న, కురుకాపురియందు వేంచేరియున్న నమ్మాళ్వార్లు, భగవత్కల్యాణగుణ ప్రతిపాదకములైన యీపదిపాతురములను చేతనుల హితార్థమై సాధించిరి యని.

ఆత్మ్యా తిరువడిగళే శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౩ - వ తిరువాయ్మొళి.

౩. పత్తుడై యడియవర్ క్కళియవర్ పిఱర్ గళుక్కరియ
విత్తగ *మలర్ మగళిరుమ్బున్ నమరుమ్మెఱుడిగళి*
మత్తుఱు కడై వెణ్ణెయ్ కళవిని లురవిడై యాప్పణ్ణు*
ఎత్తిఱ మురలిన్ డిణ్ణెనిరునేడియ నెళివే.

౧

అ॥ పత్తుడై - భక్తిగల, అడియవర్ క్కు - దానులకు, ఎళియవర్ - సులభుండును, పిఱర్ గళుక్క - భక్తిలేనివారికి, అరియ - (పొందుటకు) దుర్లభుండును, విత్తగ - ఆశ్చర్య భూతుండును, మలర్ మగళి - కమలవానియైనచీదేవి, మరుమ్బున్ - ఆఁడబడినవాఁడును, పిఱర్ - పొందుటకు, అరుమ్ - దుర్లభుండునునైన, నవ్విడిగళి - నవస్వామి, మత్తు - కవ్వముచే, ఉఱు - కష్టపడి, కడై - చిలేకిన, వెణ్ణెయ్ - వెన్నయొక్క, కళవిని - దొంగతనముండు, ఉరవిడై - పక్షస్థలమునందు, ఆప్పణ్ణు - కట్టబడినవాడై, ఉరేనిడు - రోలతో, ఇణ్ణెనిరున్ - చేరయుండి, ఏణ్ణెయ - ఎక్కెక్కిదుఃఖించిన, ఎళివు - సౌలభ్యము, ఎత్తిఱుమ్ - ఏ మాశ్చర్యమా?

తా॥ సర్వేశ్వరుని సేవింపవలయునని యాపేక్షగలవారికి సేవించుటకు సులభుండును, అట్టి యాపేక్షలేనివారికి సేవించుటకశక్యండునై, ఇట్టి యాశ్చర్యభూతుండై శ్రీమహాత్మికిఁగూడ యాఁడబడినస్వభావముగల మనస్వామియైన సర్వేశ్వరుండు, యశోదాదేవి కష్టపడి చిలేకి పెట్టిన వెన్నను దొంగతనముచేనెత్తి యారగింపఁగా, అప్పుడాయశోదాదేవి కోపగించి చిన్నత్రాడుతో రొమ్మును రోలుకుచ్చెక్కికట్టగా నప్పుడెక్కెక్కిదుఃఖించిన సౌలభ్యమే మాశ్చర్యమా! యని ఆసౌలభ్యగుణమును నమ్మాత్మార్పియి అనుభవించి పూవతులైరి

మూ:-ఎళివరు మియల్వినన్ నిలై వరమ్మిల పలపిఱప్పాయ్*

ఒళివరు ముత్తునలమ్ ముదలిల కేడిల వీడామ్*

తెళిదరు నిలై మెయ దొళివిలన్ ముత్తువదు మిత్తెయో*

అళివరు మరుళిన్ డగ త్తనన్ పుఱ త్తన నమెన్

౨

అ॥ ఇత్తెయోక్ స్వామియైన సర్వేశ్వరుండు, అళివరుమ్ - చలనైన, అనిరినోడుక్కవ చేత, అగ త్తన - (భక్తులకు) లోపలనుండువాడై, పుఱ త్తన - (అనాశ్రితులకు) దూరముగా నుండువాడై, అమెన్ - అమరియుండి, ముదలిల - ఆదిలేనటువంటిన్ని, కేడిల - నాశములే నటువంటిన్ని, ఒళివరుమ్ - ప్రకాశించుచున్నటువంటిన్ని, ముత్తునలమ్ - కల్యాణగుణములన్నిటిన్ని, వీడామ్ - మోక్షమనెడి, తెళి - జ్ఞానమును, తిరు - ఇచ్చుచున్న, అదు - ఆ, నిలై మెన్ - స్వభావమునున్న, ముత్తువదుమ్ - ఇవియన్నిటిని, ఒళివిలన్ - సంపూర్ణముగాఁగలవాఁడునై, నిలై - ధీరియందు, వరమ్మిల - హద్దులేని, పలపిఱప్పాయ్ - అనేక యవతారములుగలవాఁడునునై, ఎళివ - రుమ్ - సౌలభ్యమును, ఇయిల్విన - స్వభావముగాఁగలవాఁడునునైయున్నాడు.

తా॥ అవతారములందు ఉత్కర్షణాపకర్షణములనుఁజూడకుండ దేవమనుష్యపశ్వాదిజాతుల యందవతరించి యాశ్రితులకర్థంతమలభుండైన సర్వేశ్వరుండు, అయాయవతారములందుఁగూడ

స్వతస్సిద్ధమైన కల్యాణగుణములను పూర్తిగాగలవాడై భక్తులకు తన సేవారూపమైన మోక్షము నిచ్చుచు వారికర్థంతోనులభించును అనాశ్రితులకు దుర్లభుండునైయున్నాడని.

అమైవుడై యటనెఱి ముఖపదు ముయర్వట వుయర్ స్తు*
అమైవుడై ముదల్ కెడ లొడివిడై యటనిల మదువామ్*
అమైవుడై యమరరుమ్ యావై యుమ్ యావరుమ్ తానామ్*
అమైవుడై నారణ్ మామైయై యటిబవర్ యార్.

3

అ॥ అమైవుడై - *వ్యవస్థలకు, అటనెఱి - ధర్మమార్గములు, ముఖపదుమ్ - అన్నిటిలో, ఉయర్వట - తనకంటెనతిశయములేక, ఉయర్ స్తు - ప్రశంసించు, అమైవుడై - అమరియున్నటువంటి, ముదల్ - సృష్టి, కెడల్ - సంహారము, ఇడైయొడివు - అనంతరసంహారము, (వీనికి) అట - మిక్కిలి, నిలమదువామ్ - కారణభూతుడైయున్న, అమైవుడై - వ్యవస్థితులైన, అమరరుమ్ - బ్రహ్మాదిదేవతలనున్న, యావైయుమ్ - అచేతనములన్నిటినిన్ని, యావరుమ్ - చేతనులందరినిన్ని, తానామ్ - తనకుశరీరముగాగలవాడై, అవై - ఐత్యర్యపూర్తిగాగలవాడైయున్న, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, మాయైయై - ఆశ్చర్యమైన యవతారరహస్యములను, అటిబవర్ - తెలిసికొనెడివారు, యార్ - ఎవరు.

తా॥ ఉత్కృష్టమైన తపస్సుచేత సంపాదించబడినవియు, ఇతరఫలము లన్నిటిలో మేల్తనవియునైన సృష్టిసంహారాదిక్రియలకు రైతై సుప్రసిద్ధులైన బ్రహ్మరుద్రాదులకును, చేతనాచేతనములకును నాధారభూతుండై సంపూర్ణైశ్వర్యముగలవాడైయున్న శ్రీమన్నారాయణునియొక్క యవతారరహస్యములను తెలిసికొనందగిన వారెవరున్న లేరని.

3

యారుమార్ నిలై మైయనెన వటివరియ వెమ్మెరుమా*
యారుమార్ నిలై మైయనెన వటివెళియ వెమ్మెరుమా*
పేరుమో రాయిరమ్ పిటపల వుడై య వెమ్మెరుమా*
పేరుమో రురువము ముళదిలై యిలదిలై పిణక్కే.

౪

అ॥ యారుమ్ - (ప్రతికూలులు) ఎంతజ్ఞానవంతులైనను, ఓర్ నిలమైయ్ - (ఇట్టి) ఒక విధమైనస్వభావముగలవాడు, ఎన-అని, అటివరియ - తెలిసికొనుటకసాధ్యుడైన, ఎమ్మెరుమా నాస్వామియు, యారుమ్ - (భక్తులు) ఎంతజ్ఞానములేనివారైనను, ఓర్ నిలై మైయ్ - ఇట్టి ఒకవిధస్వభావముగలవాడు, ఎన-అని, అటివెళియ - తెలిసికొనుటకునులభించుడైన, ఎమ్మెరుమా నాస్వామియు, ఓరాయిరమ్-ఒక వెయ్యి, పేరుమ్-తిరునామములనున్న, పిట-తిక్కిన, పల - అనేకవిధ్యవంగళవిగ్రహములనున్న, ఉడైయ - కలవాడైన, ఎమ్మెరుమా నాస్వామియు నెనవానికి, ఓర్ పేరుమ్, ఒకతిరునామమున్న, ఓరురువముమ్-ఒకవిగ్రహమున్న, ఉళదిలై - ఉన్నదికాదు, ఇలదిలై - లేనిదికాదు, (అని యభక్తులకును భక్తులకును), పిణక్క - వివాదముగలిగి యుండును.

* ధర్మముకు వ్యవస్థయనగా-ఈ ధర్మము ఇదే ఫలమునిచ్చుననుట. జ్యోతిష్టమ యాగమునకు స్వర్గమే ఫలమగును. అది మఱియొక ఫలమునివ్వదు.

ఊర్ స్తు - (వానియొక్క మననముచేత) తెలిసికొని, ఊరిలమ్ - (యోగాభ్యాసముచేత) సాక్షాత్కరించినను, ఇతైనై - సర్వేశ్వరునిస్వభావమును, ఊర్వరిదు - తెలిసికొనుటకళక్యము, ఉయిర్ గాళ్ - చేతనులారా! అరి - విష్ణువు, అయన్ - బ్రహ్మ, అరన్ - రుద్రుడు, ఎన్నుమ్ - అనెడి, ఇవరై - వీరిని, ఊర్ స్తుణర్ స్తు - పలువిధమునాలోచించి, ఉరై తురై తు - ప్రమాణములనుబలుమారుఁజెప్పి, మనప్పట్టన్ స్తు - మనస్సులలో ఈశ్వరుఁడనిదోచిన ఒకవస్తువును, ఊర్ స్తుణర్ స్తు - పలుమారుఁధ్యానించి, ఉరై తురై తు - వాని మంత్రములను బలుమారుఁజెప్పి, ఇతైష్టమిళ్ - ఆశ్రయించుఁడి.

తా|| ఎల్లప్పుడు జ్ఞానముగలవాఁడై తనజ్ఞానముచేతనంతట వ్యాపించువాఁడై, అచేతనములకంటె విలక్షణుఁడైన జీవాత్మయొక్క స్వరూపమును శ్రవణమనననిధిధ్యాసములచేఁ దెలిసికొనినను ఆశ్రీతార్థమై దేవమనుష్యాది రూపములనై న్ని సర్వేశ్వరుని దెలిసికొనుటకు శక్యంబుగాదు. వానిని దెలిసికొనేయుపాయంబేమనఁగా, హరిహరబ్రహ్మలయొక్క స్వరూప స్వభావంబులనున్న వానిని బ్రతిపాదించెడి శాస్త్రములనున్న బలుమారాలోచించినయెడల క్రియఃపతియే సర్వేశ్వరుఁడనిదోచఁబడును. అట్టి క్రియఃపతిని మనోక్యామములచే నాశ్రయించుఁడని. ౬

ఒన్దైన ప్పలవెన వఱివరుమ్ వడివిన్ నన్దన్

నన్దెభిల్ నారణ్ నాన్ముగననిన్ను మివరై *

ఒన్ద నుమ్మనత్తువై తుళ్ళి నుమ్మిరువరై యఱుత్తు *

నన్దైన నలమ్ శెయ్ వ దవనిడై నమ్ముడై నాళే.

2

అ|| ఒన్దైన - ఒకడనియు, పలవెన - అనేకులనియు, అఱివరుమ్ - తెలిసికొనుటకళక్యమయిన, వడివిన్ - శరీరములయందు, నన్దన్ - నివసించియున్న, నన్ద - శ్రీమథమయిన, ఎభిల్ - కాన్తిగల, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణుండు, నాన్ముగన్ - బ్రహ్మ, అరన్ - రుద్రుడు, ఎన్నుమ్ - అనెడి, ఇవరై - వీరిలను, ఒన్ద - పక్షపాతములేక, నుమ్మనత్తుమీమనస్సులయందు, ఉళ్ళి - ఆలోచించి, నుమ్మిరువరై - మీకు బ్రహ్మరుద్రులయిన యిరువరులయందుఁగలిగిన ఈశ్వరత్వ బుద్ధిని, అఱుత్తు - చేర్చించి, అవనిడై - ఆశ్రీమన్నారాయణునియందు, నమ్ముడై - మనయొక్క, నాళ్ - ఆయుస్సుయందు, నన్దైన - చక్కఁగా, నలమ్ - స్నేహము, శెయ్ వదు - చేయఁదగినది.

తా|| బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులు ముగ్గురుకిని యంతరాత్మయొక్కఁడా? లేక ముగ్గురాయని యాలోచించి నిర్ణయించుట సాధారణముగానశక్యంబుగాన, నేవించిన మాత్రములోనే పరత్వమును దెలుపుడు జేసెడి గొప్పతేజస్సుగల శ్రీమన్నారాయణుని యొక్కయు, బ్రహ్మరుద్రుల యొక్కయు స్వరూపస్వభావములను శ్రవణమనననిధిధ్యాసములచే నిష్పత్తిపొలియై చక్కఁగా నాలోచించినచో క్రియఃపతికే పరత్వముఁదోచును, వీడప బ్రహ్మరుద్రులయందు పరత్వబుద్ధి విడిచి మన యావజ్జీవమున్న ఇతర ప్రయోజనముల నఁజేరించక యాశ్రీమన్నారాయణునికే కైంకర్యముఁ జేయవలయునని.

2

నాళునిన్దదు నమవరై మై యజ్గొడువిన్దె యుడనే

మాళుమ్*ఒర్ కుడై విల్లె మననగ మలమఱక్కల్లవి*

నాళునమ్ తిరువుడై యడిగళ్ దమ్ నలజ్జుల్వణజ్జి*

మాళుమొరిడ త్తిలుమ్ వణక్కొడు మాళ్వదు వలమే.

౮

అ॥ మననగమ్ - మనస్సనందలి, మలమ్ - దోషములు, అఱ - పోవునటుల, కమ్మవి - కడిగి, నాళుమ్ ప్రతిదినమందున్ను, తిరువుడై - శ్రీమంతుడైన, నమ్మడిగళ్ - మనస్సామి యొక్క, నలమ్ - భోగ్యమైన, కమ్మల్ - తిరువడికల్లను, వణజ్జి - ఆశ్రయించినయెడల, నాళుమ్ ప్రతిదినమందున్ను, నిష్ఠువిడువకుండనిలిచి, అడుమ్ - భాధించుచున్న, నమ్-మనయొక్క, పత్తైమై - ఆనాదియైన, అమ్మొడువిన్నై - అత్యంతత్రురపాపములు, ఉడనే - ఆశ్రయించినప్పుడే, మాళుమ్ - నశించును, ఓర్కుత్తైవై - ఒక్కతక్కవయ్యాన్నిగలుగదు. మాళుమొరిడ త్తిలుమ్ - శరీరాపసానకాలమందును, వణక్కొడు-నవ్రతతో, మాళ్వదు - శరీరమునువిడుచుట, నలమ్ - శ్రష్టము.

తా॥ ఇతర దేవతలయందుఁ బరతత్వశంకనువదలి లక్ష్మీభర్తయొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించినయెడల, నారా శ్రయించినకాలమందే చిరకాలమునుండి జీసీయున్న భగవత్కైంకర్య విరోధులైన మనపాపములన్ని నశించును. అటుపైన నేకారతయాలేక మన యిష్టానుసారముగా భగవంతుని యనుభవించవచ్చును. జీవితకాలమందా క్రియఃపత్తిని యాశ్రయించకఁబోయినను, మరణకాలమందైనను సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించినయెడల యిదియేనకలము నిచ్చునని.

౯

వల త్తనక తిరివురమెరి త్తవ నిడమ్మొట త్తున్ది

త్తలత్తు*మ్మి దిత్తై ముగన్బడై త్త నల్లులగమున్నానుమ్

పులప్పడ*ప్పిన్ను న్నన్నులగ త్తి లగ త్తనన్ తానే

శొలప్పగిల్*ఇవైపిన్నుమ్ వయిల్ ముళ వివై యవక తుయక్కే.

౯

అ॥ ఎమ్మ - వృద్ధిఁబొందుచున్న, తిత్తైముగక - బ్రహ్మ, వడైత్త - సృష్టిఁచిన. నల్ - విలక్షణమైన, ఉలగముమ్ - లోకమున్ను, తానుమ్ - ఆబ్రహ్మయున్ను, తున్ది త్తలత్తు - శ్రీనాథి యందు, ఇడమ్ పెఱ - (వికారముగా) ఉన్నాడు. తిరివురమ్. (తిరువలమును, ఎరి త్తనక - దహించిన రుద్రుఁడు, వల త్తనక - (ఈక్రియఃపత్తియొక్క) దక్షిణభాగమందున్నాఁడు. పిన్నుమ్ - మఱియును - పులప్పడ, భక్తులకునేవసాయించుటకు, తానే - స్వయముగా, తన్నులగ త్తిల్ - తనదైన యాలోకమందు. అగ త్తనక - అవతరించియున్నాఁడు. శొలప్పగిల్ - వీనిని చెప్పుట కారంభించినయెడల, ఇవై - ఈగుణములు, పిన్నుమ్ - మఱిన్ని, వయిల్ ముళ-లోలాపుననే యుండును. ఇవై - ఇవి, అవక - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, తుయక్క, మోహనవ్యాపారము.

తా॥ బ్రహ్మయొక్కయు, వీనిచే పృజింపఁబడిన లోకములయొక్కయు, రుద్రునియొక్కయు న్యరూపస్థిత్యాదుల కాధారభూతుండై, మఱియును భక్తులయందలి కృపచే వీరికి నేవసాయించెడి నిమిత్తమై యాలోకములయందవతారముల నెత్తినవాఁడైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణములు లెక్కింపనలవిగానివిగాన ఎంత చెప్పినను తరగవు. ఇట్టి కల్యాణగుణముల నభక్తురయంగఁ గుండుటకు గారణము, ఈ సర్వేశ్వరుని మాయయేయని.

౯

తుయక్కఱుమదియిల్ సన్జానత్తు శమరై త్తుయక్కమ్*

మయక్కడై మాయెగళ్ వానిలుమ్మెరియనవల్లక్*

పుయక్కరు నిఱ త్తనక్ పెరునిలక్కడన్ నల్లడిప్పోదు*

అయర్ప్పిలనల్ ద్దువక్ త్తువువక్ వణ్ణువనమర్నే.

౧౦

అ॥ తుయక్క - సంశయము, అఱ - లేని. మదియిల్ - మనస్సునందులుట్టిన, సల్ - శ్రేష్ఠమైన, శానత్తుళ్ - జ్ఞానముగల, అమరై - దేవతలను, తుయక్కమ్ - కలతఁజెందినవారినిగాఁజేసెడి, మయక్కడై - భ్రమింపఁజేయుకత్తిగల, మాయెగళ్ - మాయలను, వానిలుమ్ - ఆకసముకంటె, పెరియనవల్లక్ - పెద్దవిగాఁజేయువాఁడును, పుయల్ - నల్లని మేఘమువంటి, కరునిఱ త్తనక్ - నల్లనితిరుమేనుగలవాఁడునైన, త్రియఃపతియొక్క - పెరువిశాలమై, నలమ్ - భూమిని, కడన్ద - కొలిచిన, సల్ - విలక్షణమైన, అడిప్పోదు - పాదపద్మములను, అమర్న్ద - అమరియుండి, అయర్ప్పిలక్ - మరుపులేనివాఁడనై, అల్ - ద్దువక్ - పలికెదను, త్తువువక్ - కాగలింపుకొనెదను, వణ్ణువక్ - నమస్కరించెదను.

తా॥ మనస్సునందుట్టి సంశయాదులును లేక శ్రద్ధానవంతులైన బ్రహ్మాదిదేవతలనుగూడ మోహింపఁజేసెడి మాయగలవాఁడును, నీలమేఘకాంతిగలవాఁడునైన త్రియఃపతియొక్క సమస్తలోకములనును కొలిచినట్టి పద్మమునుబోలిన శ్రీపాదముల ననన్యప్రయోజనఁడనై మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించెదనని.

౧౦

అమరగళ్ తొమ్మిడై వలై కడల్ కడై న్ననై*

అమర్పొల్ వళిక్కరుగూర్ చ్చడగోవక్ కు వల్గళ్*

అమర్శువై యాయిర త్తవ శ్రిసుళివై పత్తుమ్ వల్లార్*

అమరరో దుయర్పిత్తై న్నఱువర్ తమ్మిఱవి యజ్జిత్రయే.

౧౧

తా॥ అమరగళ్ - దేవతలు, తొమ్మిడై - ఆశ్రయించి తేమపడునట్లు, అలై కడల్ - అలలుగొట్టుచున్న సముద్రమును, కడై న్ననై - చిలికిన సర్వేశ్వరుని యుద్దేశించిజేప్పిన, అమర్ - ఒప్పుచున్న, పొల్లెళివ్ - తొటలసమృద్ధిగల, కరుగూర్ - తిరునగరియందు కేంచెనియున్న, కడగోవక్ - సమృద్ధిగల్గియున్న, కున్ శ్రేవగళ్ - వాచిక క్రాంత్యమైన, శువై - శబ్దార్థ రసములు, అమర్ - అమరియున్న, అయిర త్తవ శ్రిసుళి, వెయ్యిపాశురములుగల నీలబద్ధమందు, ఇనై పత్తుమ్, ఈపదిపాశురములనున్న, వల్లార్ - అభ్యసించినవారు, అమరరోడు - నిత్యనూరులతోటి, ఉయర్పి - ఉన్నతమైన మోక్షమందు, శెట్ట - చెల్వి, తమ్మిఱవి - తమసంసారరూపమైన - అమ్మెత్తై - క్రూరబంధమును, అఱువర్ - తెంపుకొనుదురు.

తా॥ బ్రహ్మాదిదేవతలయొక్క తేమార్థమై పాలసముద్రమును చిలికినట్టి త్రియఃపతినిగూర్చి సమస్తవిభవములుగల కరుకాపురవాసులైన సమృద్ధిగల్గునాయించిన మధురమైన తిరువాయ్మొళియందలి నీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యనూరులతోగూడ మోక్షయనొంది క్రూరమైన సంసారబంధమును వదలుదురని.

౧౧

అమ్మోర్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

అయర్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

౪ - వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక. — మొదటి తిరువాయ్మొళిలో, శ్రీయఃపతియే పరాత్పరుడని సాయించిరి రెండవ తిరువాయ్మొళిలో, ఆశ్రయఃపతియందే భక్తిజేయవలయునని సాయించిరి, మూడవ తిరువాయ్మొళిలో, అట్టిపరాత్పరుడు భక్తులకు మిక్కిలి సులభుడని సాయించిరి. ఈతిరు వాయ్మొళిలో, ఆశ్రయఃపతి నెడలబాసియుండలే విగహాపననోంది తననొక రాట్టినల్లె, దలంచి తనకంటికగుపడినవత్తులను, ఇవి నామాటల నెఱుంగవని యాలోచించక, నాకోరికను శ్రీయఃపతివద్ద విన్నపింపుమని పంపించుచున్నారు.

|| అశ్చైత్య మడనారా యళియతాయ్*నీయుమ్నిగ

అశ్చైత్య శేవలుమా యావా నెన్దెక్కరుళి*

నెన్దెత్తప్పళ్ళయర్ త్తార్ క్కె నిన్దుతూదాయ్ చెన్దెక్కార్*

వగళెయ్ లవగవై క్కిల్ వైప్పళ్ళా లెళెయ్యుమా. ౧

అ|| అశ్చైత్యం - కనికరించుస్వభావముగల, అమ్మశ్రీయ - ఆంధమైన తెక్కలుగల, మడనారాయ్ - విధేయమైన ఓసారసపక్షి ! నీయుమ్ - నీవును, నిగ - నీయొక్క, అమ్ శ్రీయ - అందమయిన తెక్కలుగల, శేవలుమాయ్ - మొగపక్షియును, అవాచెన్దెత్తయ్య యోయని, ఎనక్క - మామయమై, అరుళి - కృపజేసి, వెమ్మశ్రీ - క్రూరమైనతెక్కలుగల, పుళి - గరుడపక్షిని, ఉయర్ త్తార్ క్కు - ధ్వజముగానెత్తిన శ్రీయఃపతివద్ద, ఎగ - నాయొక్క, విడతూదాయ్ - విడిచెడిమాతయై, కెన్దెక్కార్ - పోయినయెడల, వగళెయ్యిల్ - మాటలాడక పోవుటయనెడి క్రూరమైనచెఱయందు, అవగ - ఆ సర్వేశ్వరుండు, వైక్కిల్ - ఉంచినయెడల, వైప్పళ్ళార్ - ఉంచబడియున్నచో, ఎళెయ్యుమ్ - ఏమిభాదనుజేసును.

తా|| తలంచినప్పడెల్ల తలంచినచోటనకుబోవుటకు సాధనమైన తెక్కలుగల విధే యమయిన ఓసారసపక్షి ! నాదుఃఖమునుజూచి సహించని నీవు నామయమై దయజేసి, ఆశ్రయఃపతియను బోగొట్టెడి గరుడపక్షిని ధ్వజముగాగల సర్వేశ్వరునివద్ద చెల్లి నాభాధను జెప్పము. అప్పుడాసర్వేశ్వరుండు నీమాటనువినక అవమానముజేసినయెడల సంతయవమానమును నాకోరికై సహించరాదాయని.

ఎళెయ్యుతామరై క్కణ్ పెరుమానార్ క్కె తూదాయ్*

ఎళెయ్యుమురై త్తక్కా లినక్కుయిల్ గాళి నీరలిరే*

ముళెయ్ద ముళువీనై యాల్ తిరువడిక్కిళ్ళిక్కు. శైవలే*

ముళెయ్య ముయలూడే నగల్వదువో విదియినమే. ౨

అ|| ఇనక్కుయిర్ గాళి - గుంపుగానున్న ఓకోకిలములారా ! నీరలిరే - మిరుగదా ? ఎళ - నాయొక్క, శెయ్య-ఎట్టనైన, తామరై క్కణ్ - తామరపువ్వుమువంటి నేత్రములుగల, పెరుమానార్ క్కు - స్వామికి, ఎళతూదాయ్ - నాదూతయై (చెల్లి), ఉరై త్తక్కార్ - చెప్పిన

యెడల, ఎకాశ్చయ్యమ్ - ఏమిచెరువగును, ముకాశ్చయేద - మనువుచేసిన, ముక్తువిన్దయాత్ - పూర్ణపాపములచేత, తిరువడిక్కిల్ - శ్రీపాదములయందు, కున్ శ్రీపత్ - కైంకర్యము, శ్చయ్య - చేయుటకు, మన్ - మనువు, మయలాదేయత్నముజేయక, ఇని - ఇప్పుడును, అగర్వదువో విదిదూరముగానుండుటయే యేర్పడినదా ?

తా॥ ఓకోకిలపక్షులారా ! మీరు మాయందు మిక్కిలి కనికరముగలవారుగదా ? తన యొక్క సేత్రసాందర్యమును గనుపరచి నన్ను వశపఱచుకొనిన సర్వేశ్వరునివద్ద నాదూతయైవెల్లి నామాటనిదియని జెప్పినయెడల మీకేమయినా తప్పునమ్మినా ? రాదు ; గనుక మీరువెల్లి, పూర్వ జన్మపాపముచేత మీశ్రీపాదములయందు కైంకర్యము జేయుట కేమియుసాధనములేని సేనికనుగూడ నిట్లు బోవలసినదేనా యని చెప్పుండని.

విదియినాల్ పెడై మణక్కుమ్ మెన్నడై య వన్నక్కాల్*

మదియినాల్ కుఱల్ మాణా యులగిరన్ద కళ్ళిర్క్కు*

మదియిల్కే వల్వినై యే మాళాదోష్టై*బరుత్తి

మదియెల్లముల్ కలజ్జి మయబ్బుమా లెన్నీరే.

3

అ॥ విదియినాల్ - భాగ్యముచేత, పెడై - అడపక్షిలో, మణక్కుమ్ - కూడియున్న, మెన్నడైయ - మందగమనముగల, అన్నక్కాల్ - హంసపక్షిలారా ! మదియినాల్-బుద్ధిచేత, కుఱల్ మాణాయ్ - పొట్టియైనబ్రహ్మచారియై, ఉలగు - లోకములను, ఇరన్దయాచించిన, కళ్ళిర్క్కు - కపటియైన సర్వేశ్వరునిగురించి, మదియిల్కే-బుద్ధి లేనివాయొక్క, వల్వినైయేయో-క్రూరమైనపాపమా, మాళాదెష్ట-నశించదని, బరుత్తి - ఓకతే, మదియెల్లము-బుద్ధియంతయు, ఉల్కలజ్జి - లోపలగలతనొంది, మయబ్బుమ్ - మోహించియుండును ; ఎన్నీర్-అనిచెప్పుండు.

తా॥ పూర్వవిశేషములజేత దమ యాడపక్షిలో జేరియున్న హంసపక్షులారా ! మీరు సర్వేశ్వరునివద్దకివెల్లి, మీరు నామనావతారమైతి లోకములను స్వాధీనపరచుకొనిన మీదివ్య చేష్టితములకు వశబడినయొకతే, ఎంతకాలమునుభవించినను నశించని నాపాపముబోయి నేను భగవత్కైంకర్యముల నెప్పుడుజేసెదనని మోహము జెందియున్నదని చెప్పుండని.

ఎన్నీరై కణ్ణిరణ్ణి యిమతగా దెన్నాద*

ఎన్నీలముగిల్వణ్ణి శ్చెల్లొల్లి యాశ్చొల్లిగేనో*

నన్నీరైయినియవర్గో తజ్జాదె న్నొరువాయ్చొల్*

నన్నీల మగన్బిల్ గాల్ నల్గుదిరో నల్గీరో.

౪

అ॥ ఎన్నీరై - శాస్త్రభావమును, కణ్ణు - తెలిసికొని, ఇరణ్ణి - కృపజేసి, ఇదుతగా

దెన్నాద - (ఈమెకు) ఈయపథ తగదనికలవని, ఎక - వాయొక్క, నీలముగిల్ వణ్ణిక్కు - కాలమేఘవర్ణముగల సర్వేశ్వరునికి, యాశ్చ నేను, ఎకశొల్లి - ఏపాకురమునుజెప్పి, శొల్లిగేనో - మాటలాడుచును, నల్ - మంచి, నీరై - ప్రాణము, ఇని - ఇంతమీద, అవర్గో -

వారిపట్ల, తక్కువైన - నిలవదని, ఒకవారూ - ఒక్కమాటను, నల్లని - మంచినిలవదని
గల, మగ్గరిగార్ - క్రాంతిపట్టాలారా ! నల్లని - చెప్పదరా, నల్లని - చెప్పరా.

తా|| తననడచినయెడల జీవించని నాస్వభావమునెఱచి దయచేసి, ఈమెకిట్టి
విరహాగ్ని తగదనియెంచని నిలమేవువర్ణదైన మాస్వామికి నేనేమిజెప్పదను ; అయినను, ఓ
క్రాంత పట్టాలారా ! ఇంక నీపెయొక్క ప్రాణము నిలవదనియెడి యొకపలుకు నా సర్వస్వనికె
జెప్పరాయని, ౪

నల్లగిత్తా కా తల్లిక్క మొట్టొక్క మిన్నె యేతే*
నల్లగిత్తానాగాదో నారణ్ణై క్కణ్ణక్కాల్*
మల్గునీర్ పునల్ పడప్పై యిరై తేర్ వళిఱుకురుగే*
మల్గునీర్ క్కణ్ణక్కోర్ వాళగజ్జొణ్ణరుళాయే. ౫

అ|| పొట్టిశ్రీమ - ఏమిలోకములనున్ను, తాక - తానీ, నల్ల - ప్రీతిచేసి,
కాత్తు - అనిష్టములనుబోగొట్టి, అల్లిక్కు - ఇష్టములిచ్చెడి, నారణ్ణై - క్రియపరిని, క్కణ్ణ
క్కాల్ - చూచినయెడల, విన్నయేత్తయో - పాపియైన నన్నునైనా, తాక - తాను,
నల్లగిత్తా - ప్రీతిచేందగూడదు (అని అతనికిచెప్పి), మల్గునీర్ ప్రపహించుచున్ను, నీర్ పునల్ -
జలప్రదేశములయందున్న, పడప్పై - తోటలయందు, ఇరై - ఆహారమును, తేర్ - వెతుకుచున్ను,
వళి - సుందరమైన, శిఱుకురుగే - ఓచిన్న నీరుకోడీ ! మల్గు - ప్రపహించుచున్ను, నీర్ -
బాష్పముగల, క్కణ్ణక్కోర్ - కన్నులుగలనాకు, ఓర్ వాళగజ్జొణ్ణ - ఒకమాటను, కొణ్ణ - తీసికొనివచ్చి,
అరుళాయే - కృపచేయుమా,

తా|| ఉదకముచే నిండియున్న ప్రదేశమందలి తోటలయందు నాహారమును వెళకెడి ఓ
నీరుకోడీ ! సర్వజీవులయొక్క సమస్తాపరాధములను సహించి వారి యనిష్టములనుబోగొట్టి రక్షిం
చెడి పరమదయాపంతుండైన శ్రీమన్నారాయణుని నీవు చూచినయెడల, అతనితో, పాపియైన,
నాయపరాధమును తీవ్రించరాదాయనిచెప్పి యామాటకు నతడిచ్చుటయుమాటను నీవు నాతో
జెప్పవలయునని. ౫

అరుళాద నీరదులి యవరావి తువరాము*
అరుళా ప్పట్టడవీ రవర్ వీది యొరునాళెన్ట*
అరుళాభియమ్మానై క్కణ్ణక్కాలిదు శొల్లి*
అరుళాభివరివణ్ణై యాము మెళపిత్తోమే. ౬

అ|| అట్టి - గుండ్రమైన, పరివణ్ణై - గీతలుగల ఓరుమైదా ! అరుళాభి - దయగల
చక్రముగల, అమ్మానై - స్వామిని, క్కణ్ణక్కాల్ - చూచినయెడల, అరుళాద - (వారియందు) దయ
లేని, నీర్ - మారు, అరుళి - దయచేసి, అవర్ - ఆయాశ్చర్యముగల, అవి - ప్రాణము, తువరా
ము - పోవుటకుముందే, అరుళాభి - దయాసముద్రుడైన, పుళి - (మీకు వాహనమైన) గరు
త్మంతుని, అవర్ వీది - ఆయాశ్చర్యమున విధియందు, ఒరునాళి - ఒకకోణైనను, కడవీరెన్ట -

నడపితురని, ఇదుగొల్లి - ఈమాటను జెప్పి, ఆరుగ్ - కనికరింపుము. యామ - మేమున్ను, ఎఱపిత్తైత్తొమ్ - ఏమితివ్వజేసితిమి.

తా॥ ఓనుందరమైన తుమ్మెదా! నీవువెల్లి ఆయాత్వొర్ల నెడి నాయకినిజాచుటకు మికిప్పము లేకపోయినను మీదయకుదక్కువరాకుండ నీనాయకియందుగృహజేసి యామె జీవిత కాలమందే దయావంతుడైన గరుత్మంతునిమీద నెక్కి యాశ్రితసంరక్షణార్థముగా నెచ్చటి కైనా వేంచేయునప్పుడు ఆగరుత్మంతుని నొకదినమైన నీయాత్వొరున్నవీధికి నడపింతురుగాక యని శ్రియవతికి విన్నవించుము. ఆమాటను విననియెడల, పరమదయాగలచక్రమును ధరించి నకలజీవులను రక్షించెడి మీవిషయమైయట్టి యపరాధము మేమేమి చేసితిమని నేను జెప్పినటుల జెప్పుమాయని.

ఎన్నిత్తై కోప్పుదుపోల పునివాడై యార్ గిష్ట*

ఎఱపిత్తై యే నిన్నెన్దరుళి యరుళాద తిరుమాలార్ క్కు*

ఎఱపిత్తై త్తా తిరువడియి తగవిన్ క్క నొరువాయ్మొళి*

ఎన్నిత్తై క్కుమిళజ్జిళియే యావళిర్ త్త నీయలై యే.

2

అ॥ ఎన్నిత్తైక్కుమ్ - ఎముకజవారి నెడి, ఇళజ్జిళియే - ఓబాలచిలుకా! యావళిర్ త్తనీ యలైయే - నేను పెంచిన నీవేగదా? ఎన్ను-ఎముకలలో, ఇత్తై-దారమును, కోప్పుదుపోల - స్రుచ్చునటుల, పునివాడై - చల్లనిగాలి, ఈర్ గిష్ట-బద్దలుచేయుచున్నది, (ఇంతలో) ఎన్నిత్తైయే- నాతప్పునే, నిన్నెన్దరుళి-తలంచి, అరుళాద-(నాయందు) కనికరించని, తిరుమాలార్ క్కు-శ్రియ: పతికి, తిరువడియి-స్వామియైనమాయొక్క, తగవిన్ క్కు-కృపకు, ఎఱపిత్తైత్తాశ్చ - ఏమి తప్పుజేసినదని, ఒరువాయ్ - ఒకమాట, శొల్ - చెప్పుమా.

నా॥ నాచేతఃబోపింపబడినదానవైనను ఇట్టి నావిరహదశయందు నాయెముకలు మార్గ మగునట్లు బాధించుచున్న ఓబాలచిలుకా! చల్లనిగాలియును నాయెముకలలో దారమును స్రుచ్చినట్లు బాధించుచున్నదిగాన నిప్పుడు నాతప్పులనే యెంచుచు కనికరించని శ్రియవతిని గూర్చి పరమదయాళాలివియైన నీయొక్కదయకు విషయముకానియపరాధము ఈయాత్వొర్ల నెడి నాయకి యేమిచేసినదని ఈయొకమాట నడిగి తెలిసికొనుమా యని,

నీయలై యే శిఱుపూవాయ్ నెడుమాలార్ క్కెన్ తూదాయ్*

నోయెనదు నువలెన్న నువలాదే యిరున్దొన్దాయ్*

శాయలొడు మణిమామై తళిర్ న్దెన్నాన్*ఇనియునదు

వాయలగినిన్నడిశి లైవ్వారై నాదాయే.

౩

అ॥ శిఱుపూవాయ్-ఓచిన్నచిలుకా! నెడుమాలార్ క్కు-ఆశ్రితవ్యాపేహముగల సర్వ శ్వరునిపద్ధి ఎన్ తూదాయ్-నాదూతయైవెల్లి, ఎనదు-నాయొక్క, నోయ్-విరహబాధను, నువలెన్న- చెప్పుమంటే, నువలాదే-చెప్పుకుండ. ఇరున్దొన్దాయ్ - ఉండివుంటివి, నీయలైయే-నీవేగదా? నాక-నేను, శాయలొడు - కానితోగూడ, మణి-శ్లాఘ్యమైన, మామై - సొందర్యమును,

తళ్ళర్ నేక్ - పోగొట్టుకుంటిని ఇని - ఇళకను, ఉనదు - నీయొక్క, వాయలగిర్ - నోటిలో,
ఇక్ - మధురమైన, అడిశిర్ - ప్రసాదమును, వైప్పరై - పెట్టువారిని, నాడాయ్ - వెతుకు
కొనుమా.

తా॥ ఓచిలుకా! నీచిన్నతనముచేత సర్వేశ్వరుని వద్దకుఁబోయి నాబాధను కెప్పుమంటి
చెప్పక ఊరక యుంటివిగదా. ఇళకనాశరీరము శిథిలమైనది ఇంకనాప్రాముఁబోయినచో
నీ కన్నముఁబెట్టువారిని వెతుకుకొనుమాయని.

నాడాద మలర్ నాడి నాడోఱుమ్ నారణన్న్

వాడాద మలర్ డిక్కిన్ వైక్కవే వగుక్కిన్

వీడాడి వీర్ శీరుత్తల్ వినై యన్ దొక్కెయ్ వదో

ఊడాడు పనివాడా యురై శీరాయెనదుడల్.

అ॥ ఊడు(క్రియఃపతికినినాకును) నడును, అడుతిరుగుచున్న, పనివాడాయ్-ఓచలనిగా!
నాడాద - వెతుకుటకశక్యమైన, మలర్ - పుష్పములను, నాడి-వెతకి, నాడోఱుమ్ - ప్రతి
దినమును, నారణన్ - క్రియఃపతియొక్క, వాడాదమలర్ - వాడనిపుష్పమునంటి, అడిక్కిన్ -
శ్రీపాదములయందు, వైక్కవే - సమర్పించుటకైయే, వగుక్కిన్ - ఈయాత్మయేర్పరచఁబడినది.
వీడాడి(ఇట్లుండఁగా) వానితోవిరహమునొంది, (అనుభవించెడి) వీర్ శీరుత్తల్-గొప్పదైన,
వినై యన్ దొడు - భాగ్యహీనత్వము, ఎక్కెయ్ వదో-ఏమిచేయఁబోవునో? (అని) ఉరైత్తు -
(అసర్వేశ్వరునికి) చెప్పి, (వాడువినియెడల) ఎనదుడల్ - నాశరీరమును, ఈరాయ్-బద్ధులఁ
జేయుము.

తా॥ నాకున్న క్రియఃపతికిన్ని దూతవై తిరుగుచున్న ఓవాయ్వా! దుర్లభమైన పుష్ప
ములను వెతకి సర్వేశ్వరుని తిరువడికళ్లమీఁద సమర్పించుటకైయే సేసేర్పరచఁబడితిని.
ఇట్లుండఁగా, మిమ్ముల నెడఁబాసి మాదార్పాగ్యముచేత నిట్లుబాధపడుటయెందుకని క్రియఃపతికి
సేనుకెప్పినట్లు చెప్పి దానికిబదులు చెప్పనియెడలఁ దరువాత నన్ను జంపుదువుగాకయని.

ఉడలా ప్పిఱపువీడుయిర్ ముదలా మున్ దుమాయ్

కడలా ప్పి నీర్ తోన్ శ్రి యదనుళ్ళే కణ్విళరుమ్

అడలా ప్పి యమ్మనై క్కణ్ణక్కాలిదుశొల్లి

విడలా ప్పి మడనెణ్ణే వినై యొమ్మనామళవే.

౧౦

అ॥ అట్టి-గంభీరమైన, మడనెణ్ణే-విధేయమైన ఓమనసా! ఉడల్-శరీరములందు, అట్టి -
చక్రాకారమైన, పిఱపు-జన్మము, వీడు - మోక్షము, ఉయిర్-ఆత్మ, ముదలాయ్ - ఇది
మొదలుగాఁగల, మున్ దుమ్-తక్కిన సమస్తవస్తువులు (ఇవియన్నిటిని) ఆయ్-స్వజించు
గొరకై, అట్టినీర్-గంభీరమైననీరుగల, కడల్ - సముద్రమును, తోన్ శ్రి-స్వజించి, అదనుళ్ళే -
అసముద్రమందు, కణ్విళరుమ్-నిద్రించుచున్న, అడల్ - యుద్ధోష్ణులమైన, అట్టి-చక్రముగల,
అమ్మనై - స్వామిని, కణ్ణక్కార్ - చూచినయెడల, ఇదు - ఈబాధను, శొల్లి - చెప్పి,
వినైయొమ్మనామళవే-మేము, ఒన్మామళవు - వానితోఁజేరువరకు, విడల్ - విడువకుండుము.

తా॥ నాకుస్వాధీనమైన ఓమనసా! సకలజగత్తులను సృజించుటకై ముందుగా మహాసముద్రమునుసృజించి, అందుఁ జక్రాది భజ్జ్ఞాయుధయుతుండై పవ్యభించియున్న మాస్వామిని నేవించి ఇట్టి నాబాధనుజెప్పి, నేను వానితిరువడికళకుఁ జేరువరకు నీవు వానిని వదలకుమాయని. ౧౦

‡‡ అళవియన్త వేల్పులగ త్రవర్ పెరుమాళ్ కణ్ణన్త *

వళవయల్ శూళ్ వళకురుగూర్ చ్చుడగోవళ్ వాయ్పురై త్త *

అళవియన్త వన్దాదియాయ్రిత్తుళిప్పత్తిళ్ *

వళపురై యాల్ పెటలాగుమ్ వానోజు పెరువళమే. ౧౧

ఆ॥ అళవియన్త - అవగలేని మహిమగలవాడై, వేల్పులగ త్రవర్ పెరుమాళ్ సర్వలోకేశ్వరుడై, కణ్ణన్త - ఆశ్రీతనులభుండైనకృష్ణుని, వళమన్తమృద్ధమైన, వయల్-పాలములచే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, వళ - సుందరి మైన, కురుగూర్ - కురుకాపురియందు వేంచేసియుండెడి, శడగోవళ్ - సమామూర్తు, వాయ్పురై - సమీపించి, ఉరైత్త - సాయించిన, అళవియన్త - ఎంచుటకళకృములై :క్షణములుగల, అన్దాది-వెనుకపాశు - ఎయ్యొక్క యంత్రపదమే ముందుపాశురమున కాదిగాగల, ఆయ్రిత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తిళ్ - ఈపదిపాశురములయొక్క, వళపురై యాల్ - మధుగోక్తిచే, వాళ్-పరమపదమందు, ఓజు-వృద్ధిబొందెడి, పెరువళమే - మహాసంపత్తును, పెటలాగుమ్ - పొందవచ్చును.

తా॥ అపరిచ్ఛేద్య మహిమగలవాడై సర్వలోకేశ్వరుండై యాశ్రీతనులభుండైయున్న సర్వేశ్వరుని సత్త్వాదరముచే బ్రతిపాదించెడి సగ్గులక్షణములతోఁ గూడుకొనియున్న మధురమైన యీ పది పాశురములననుసంధించువారు మోక్షమునొంది మహానందము ననుభవించురని. ౧౧

ఆమ్రోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తేయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫ - వ తిరువాయ్మొళి.

—*—

అవతారిక.—వెనుక తిరువాయ్మొళిలో తాననుభవించిన విరహబాధనుజూచి సహింపక శ్రియఃపతి తనవద్దకివేంచేయఁగా, అప్పుడు వానిమహిమయును తనగుఱిసీనతయున్న జూచి, నేనాశ్రయించినయెడల వానిమహిమచెడిపోవునే ; వానిమహిమను జెడగొట్టుటకంటె నేనుజెడిపోవునయే మేలుగదా ; ఈనాశ్రమాలోచించగ వానికై జ్ఞాన్యము నాశంబడితని ఈతిరువాయ్మొళిలో ఆమ్రోర్ తనను నిందించుకొనుచున్నాడు.

‡‡ వళవేల్పు లగిన్ముదలాయ వానోరిత్తెయై*అరువిన్త యేగ

కళవేల్ వేల్లెయ్ తొడువుణ్ణ కళవేన్పుళ్ పిన్నెయిమ్*

తళవేల్ ముఱువల్ పిన్నెక్కాయ్ వల్లానాయర్ తలై వనాయ్*

ఇళవేతేమ్ తల్లివియ వెన్దాయెన్నున్దెన్దె నెన్దె.

౧

అ॥ వళమ్ - సమృద్ధమైన, ఏళులగిక్ - సప్తలోకములకును, మదలాయ - కాగణభూతుండై, వానోర్ - నిత్యనూరులకు, ఇతైయై - స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, అరువినైయేక్ - కూర పానముగలసేను, నిన్దై - అనుసంధించి, నైన్ద - మనస్సుకరిగి, కళవు - దొంగతనము, ఏళ్ - ప్రసిద్ధమగునట్లు, చెణ్ణయ్ - చెన్నను, తొడువుణ్ణదొంగలించిన, కళ్యాణ్ - ఓదొంగా! ఎన్నెక్ - అని చెప్పెదను. పిన్నైయుమ్ - మఱియు, తళవు - మొల్లపుష్పము, ఏళ్ - తోమనట్లు, (అనగా పుష్పమవంటి) ముణువల్ - మందహాసముగల, పిన్నైక్కాయ్ - సప్తినైప్పిరాట్టికొరకై, వల్ - బలిష్ఠులైన, అనాయర్ - గొల్లలకు, తలైవనాయ్ - నిర్వాహకుడైయుండి, ఇళమ్ - లేతయైన, ఏళిమ్మ - వృషభముల సేడింటిని, తమ్మవియ - కాగలిండుకొనిన, ఎళతాయ్ - మాస్వామి! ఎన్నెక్ - అనియెదను.

తా॥ సకల జగత్కాగణుండై నిత్యనూరులకు నాభుండైన సర్వేశ్వరుని సతిహీనుండనైన సేను, అందరికి తెలిసినటుల నీవుజేసిన వవనీతిచార్యముయును, సుందరమందహాసముగల సప్తినైప్పిరాట్టికాళబడి గొల్లలకు నాయకుడైనయవతిరించి బలియియున్నవృషభముల సేడింటిని గొగలిండుకొని చంపిన దివ్యచేష్టితియును ననుసంధించి పరవశుండనై చెప్పెదనని ౧

నినై నునై నుళ్ కరై న్దురుగి యిమ్మెయోర్ పలరుమ్మునివరుమ్*

పునై న్దకణ్ణిన్ శాన్దమ్ పుగై యోడేన్ద వణ్ణినాల్*

నినై న్దవెల్లాప్పరుళ్ కళుమ్ విత్తాయ్ ముదలిల్ శిదై యామే*

మనమ్ శెయ్ భానత్తు న్నైరుమ్మై మాళూణాదో మాయోనే. ౨

అ॥ మాయోనే - ఆశ్చర్యభూతుండనైన ఓహ్వమి! పలరుమ్ - అసేకులయన, ఇమ్మెయోర్ - బ్రహ్మాదిదేవతలును, మునివరుమ్ - ఋషులును, నినైన్ద - (మీరణములను) అనుసంధించి, నైన్ద - (దానివల్ల) శరీరముకరిగి, ఉళ్ - కరైన్ద - మనస్సుకరిగి, ఉరుగి - కరిగి, పునైన్ద - కట్టబడిన, కణ్ణి - తిరుమాలను, నీర్ - జలమును, శాన్దమ్ - చందనమును, పుగై యోడు - భూపమతోగూడ, ఏన్ద - ధరించి, వణ్ణినాల్ - నమస్కరించినను, నినైన్ద - తలంపబడిన, ఎల్లాప్పరుళ్ - కళుమ్ - అన్నివస్తువులకును, ముదలిల్ - స్వస్వరూపమందు, శిదై యామే - వికారిములేనటుల, విత్తాయ్ - కాగణభూతుండనై, మనమ్ శెయ్ - మనస్సునందులుబ్బైడి, భానత్తు - సంకల్పరూపజ్ఞానముగల, ఉళ్ - నీయెక్కు, పెరుమ్మై - వహత్త్వము, మాళూణాదో - మాళిపోదా? ౩

తా॥ జాతిగుణాదులేత సుత్యైష్ట్యులైన బ్రహ్మాదిదేవతలును సనకాదిఋషులు సత్యంత ధర్మీయుత్తులై ముచిపుష్పములతో నిన్నారాధించినను, తనస్వరూపమందు వికారములేకనే తనసంకల్పముచేత నీజగత్తుకు సృష్టికీరిసంహారములను జేయుచున్న పరిశుద్ధుండనైన నీమహత్త్వము మాళిపోదా? అట్లుండగా నతీసిచుడనైన సేను దాస్యముఁజేసినయెడల మీళిపోవునని జెప్పవలె నాయని. ౩

మాయోనిగళాయ్ న్దకణ్ణిన్ వానోర్ పలరుమ్ మునివరుమ్*

నీయోనిగళై ప్పడై యెన్దై నితై నాన్ముగనై ప్పడై త్తవళ*

శేయాన్లొవఱివుక్కుమ్ తిశై గళెల్లామ్ తిరువడియోల్

తాయోల్*ఎల్లావెవ్వుయిర్క్కుమ్ తాయోన్ తానోరురువనే. 3

అ॥ మాయోనిగళాయ్ - గొప్పజన్మముగలవారై, నడకల్ ॥ - సృష్ట్యాదివాహరముల నభ్యసించిన, పలరుమ్ - అనేకవిధములుగానున్న, వానోర్ - దేవతలను, మునివరుమ్-ఋషులును, (అయిన) యోనిగళై - జంతువులను, నీపడైయెన్ఱు - నీవుసృజించుమాయని, నిత్తి - జ్ఞానపూర్తి గల, నాన్మగనై - బ్రహ్మను, పడైత్తవక్ - సృష్టించినవాడును, ఎల్లావఱివుక్కుమ్-అన్నిజ్ఞానములకును, శేయోల్-దురమైయుండువాడును, తిశైగళెల్లామ్-దిక్కులన్నిటిని, తిరువడియోల్ - శ్రీపాదములచేత, తాయోల్ - కొలిచినవాడును ఎల్లావెవ్వుయిర్క్కుమ్ - అనేకవిధములయిన సమస్తాత్మలకును, తాయోల్ - తల్లివంటివాడునునైన, తాల్ - తాను, ఓరురువక్ - అద్వితీయమైన స్వభావముగలవాడు.

తా॥ దేవాది సమస్తభూతములకును గారణభూతుండైన బ్రహ్మకును గారణభూతుండైన వాఙ్మనములకును గోచరముగాని మహిమగలవాడై ఎచ్చుతగ్గుజూడకుండనందిరిని స్నేహముతో రక్షించువాడైన యానందేశ్వరుని సౌఖ్యగుణము లపామురై యున్నవని. 3

తానోరురువే తనినిత్తాయ్ త్తన్నిల్ మూవర్ ముదలాయ*

వానోర్ పలరుమ్ మునివరుమ్ ముల్ ముమ్ ముమ్ ముమ్ ముమ్ ముమ్*

తానోర్ పెరునీర్ తన్నుళ్ళే తోన్ శ్రీ యదనుల్ కణ్వళరుమ్*

వానోర్ పెరుమాళ్ మామాయళ్ వై గున్దనమ్మెరుమానే. ౪

అ॥ తాల్ - (జగత్తుకు) ఉపాదానకారణము తానేయైనవాడును, ఓర్-సహకార్యం తరములేక ఒక్కడైనవాడును, తనినిమిత్తాన్తరములేక పంటరియైనవాడును, (ఇట్టి) ఉరు - అందమయిన, విత్తాయ్-కారణమైనవాడై, తన్నిల్-తనతోగూడ, మూవర్-బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులను, ముదలాయ - మొదలుగాగల, పలరుమ్ - అనేకులయిన, వానోర్ - దేవతలను, మునివరుమ్ - ఋషులను, ముల్ ముమ్ - తక్కినమనుష్యులను, ముల్ ముమ్ - తక్కినపశ్చాదులను, ముల్ ముమ్ - ఇవియన్నిటిని, ఆయ్-సృజించుటకై, తాన్ - తాను, తన్నుళ్ళే - తన స్వరూపమందు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పెరునీర్ - మహాజలమును, తోన్ శ్రీ-సృజించి, అదనుల్ - ఆమహాజలమనందు, కణ్వళరుమ్ - నిద్రించువాడును, వై గున్దన్ - పరమపదవాసీయు, వానోర్ పెరుమాళ్ - నిత్యమారులకు నిర్వాహకుండును, మామాయన్-గొప్పయాశ్చర్యభూతుండునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎమ్మెరుమాళ్ - నాకుస్వామి.

తా॥ జగత్తుకు *నిమిత్తోపాదాన సహకారికారణభూతుడై బ్రహ్మాదిస్థానరాంతమయిన యీశ్వరివిభూతీయును భోగోపకరణమయిన నిత్యవిభూతీయునుగల మాస్వామియొక్క సౌఖ్యగుణములకుఁ దగినట్లు సేనన్నివిధములయిన కైంకర్యములను జేసెదనని ౪

* ఒకపన్నువుకు కారణములు మూడు. ఆకారణములకు ఉపాదానము, నిమిత్తము, సహకారి, అనిపేర్లు. భుటమునకు, ఉపాదానము మృక్తు; నిమిత్తము కుంభకారుడు; సహకారి దడ్డాదులు. అదేవిధముగా యీజగత్తుకు, మూలప్రకృతిని కరిరముగాగల పరమాత్మ ఉపాదానము,

జ్ఞానశక్తి విశిష్టుడైన పరమాత్మ నిమిత్తము, కాలశరీరియైన పరమాత్మ సహకారియని.

మానేయ్ శోక్కి మడవాలై మార్ బిల్ కొణ్ణాయ్ మాదవా*

కూనేశిదై య వుళైవిల్ నిఱత్తిల్ తెఱిత్తాయ్ గోవిందా*

వానార్ శోడి మణివణ్ణ మదుళూదా నీయరుళాయ్*ఉర

తేనేములమ్ తిరుప్పాదమ్ శేరుమాలు వినై యేనే.

౫

అ॥ మానేయ్ - లేడితోబోలిన, శోక్కి - చూపుగల, మడవాలై - యువతియైనపిరాట్రిని, మార్ బిల్ - వత్సస్థలమునందు కొణ్ణాయ్ - ఉండుకొనిన, మాదవా - ఓక్రియఃపతీ! కూనే - గూను, శిదైయ - పోవునట్లు, ఉళైవిల్ - ఉండయైన ధనస్సుయొక్క, నిఱత్తిల్ - నిధముగా, తెఱిత్తాయ్ - పాడుఁగుగాఁజేసిన, గోవిందా - ఓ గోపాలుడా! వాన్, ఆకసమునందు, అర్ - నిండి యున్న, శోడి - లేచుస్థల, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణ - కాన్తిగలవాఁడా! వదుళూదా - మధువనాడి రాక్షసునిజంపిన ఓకృష్ణుఁడా! వినైయే - పాపియ నననేను, ఉన్ - నీయొక్క, తేనే - తేనవలెభోగ్యమై, ములమ్ - వికసించియున్న, తిరుప్పాదమ్ - శ్రీపాదములను, శేరుమాలు - పొందునటుల, నీ - నీవు, ఆరుళాయ్ - కృతజ్ఞమును.

తా॥ పిరాట్రి నిత్యవాసముఁజేయుచున్న వత్సస్థలముగల క్రియఃపతివై, ఆత్మత సంతృప్తికాఠమై మనుష్యవత్తరమై త్రి ఆత్మతపోషములను జూడక వారిని కటాక్షించి పిమ్మట వారిదోషములను వారివిశోధలయందుఁ బోగొట్టెడి స్వభావముగలవాఁడవై, అంతట వ్యాపించెడి నిర్మలమై రమణీయమైన దివ్యరూపముగలవాఁడవైన ఓగోపాలా! నీయొక్క శ్రీపాదములను జేరునటుల నన్ననుగ్రహింపుమని.

౫

వినై యేన్వినై తీర్ మరుందానాయ్ విణ్ణోర్తలై వా కేశవా*

మనై శేరాయర్ కులముదలే మామాయనే మాదవా*

శినై యేయ్ త్తయ మరామరణ శేట్టు మెయ్దాయ్ శీదరా*

ఇనై యాయినై య పెయరినా యెను నై వనడియేనే.

౬

అ॥ వినైయేన్ - పాపియైన నాయొక్క, వినై - పాపములను, తీర్ - పోగొట్టెడి, మరుందానాయ్ - బొప్పధమువంటివాఁడా! మనై - ఇండ్లయందు, శేర్ - చేరి, ఆయర్ - గొల్లలకు, కులముదలే - కూటస్థుఁడా! మామాయనే - గొప్ప ఆశ్చర్యమైన వ్యాపారముగలవాఁడా! మాదవా - ఓక్రియఃపతీ! శినై - కొవ్వలతో, ఏయ్ - చేరియున్న, త్తయ - ఆకులుగల, మరామరణ శేట్టుమ్ - సాలవృక్షములేడింటిని, ఎయ్దాయ్ - కొట్టినవాఁడా! శీదరా - వీరశ్రీగలవాఁడా! ఇనై యాయ్ - ఇట్టిస్వభావముగలవాఁడా! ఇనైయ పెయరినాయ్ - ఇటువంటి తిరునామములుగలవాఁడా! ఎన్ఱు - అని యనుసంధించి, అడియేన్ - దానుఁడనననేను, నైవన్ - శిథిలా ప్రకరణుఁడనైయగుచున్నాను.

తా॥ నీసంక్షేపమునకు విశోధలయను మాపాదములను పోగొట్టిన సౌశిల్యవంతుఁడా! ఉభయ విభూతినాయకుఁడా! ఆ కులునున్నచోటికి వచ్చి యవతరించి వారియందతివాత్సల్యముతో వారు

తెప్పడికార్యములను నెరవేర్చడి ఓక్రియఃపతి! ఇట్టి సీవ్యభావములనును తిరునామములను ననుసంధించి నామనన్ను గరుగుచున్నదని.

అడియేన్ శిఱియభానత్త నఱిదలార్క్కు మరీయనై *

కడిశేర్ తణ్ణన్దుమ్మాయ్ క్కణ్ణివునై న్నాన్దనై క్కణ్ణనై *

శెడియారాక్కై యడియారై చేర్చేదల్ తీర్క్కుమ్ తిరుమాలై *

అడియేన్ కాణ్బానల్ గువ నిదనిల్ మిక్కిరయర్వణ్ణే. ౭

అ॥ శిఱియభానత్తన్ - అల్పజ్ఞానముగల, అడియేన్ - దానుఁడనైన నేను, అఱిదలార్క్కుమ్ - మిక్కిలిజ్ఞానపంతులకును, అరియనై - తెలిసికొనుటకశక్యుఁడును, కడి - పరిమళము, శేర్ - చేరియున్న, తణ్ - చల్లని, అమ్ - నుండరమైన, తుమ్మాయ్ క్కణ్ణి - తిరుత్తుమ్మాయి చూచే, పున్ద్రాన్ తనై - అలంకరింపఁబడినవాఁడును, కణ్ణనై - అతిసులభుఁడును, శెడి - కర్మముల నెడి చెట్లచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, అక్కై - 'గ్రసంబంధమును, అడియారై - దానులను, శేర్దల్ - చేరుటను, తీర్క్కుమ్ - వోఁగొట్టెడి, తిరుమాలై - క్రియఃపతియైన సర్వేశ్వరుని, అడియేన్ - దానుఁడనైన నేను, కాణ్బాన్ - చూడవలయునని, అల్ గువన్ - పలికెదను, ఇదనిల్ - ఇంతకంటె, మిక్కు - మేలైన, ఓరయర్వ - ఒకయజ్ఞానము, ఉణ్ణే - కలదా?

తా॥ జ్ఞానహీనుఁడనై యతిక్షుద్రుఁడనైన నేను, బ్రహ్మాదులవాఙ్మనస్సులకగోచరుండై పరత్వమును దెలిపెడి పరిమళించుచున్న చల్లని తిరుత్తుమ్మాయ్ చూగలవాడై, భక్తులసంసారబంధమును విడిపించెడిస్వభావముగలవాడై, ఇట్టి సర్వోత్కృష్టుండైన క్రియఃపతిని నేను నేనింపవలయునని యాశఁబడుటకంటె బుద్ధిలోపంబెయ్యదిగలదు.

ఉణ్ణాయులగేళ్ళ మన్నమే యుమిళ్ళన్దు మాయైయాఱ్ఱుక్కు *

ఉణ్ణాయ్ వెణ్ణయ్ శిఱుమనిశరువలై యూక్కై నిలై మెయ్ది *

మణ్ణాన్ శోర్దన్దు దుణ్ణేలుమ్ సునిశర్క్కాగుమ్ వీర్ * శిఱిదుమ్

అణ్ణావణ్ణమ్ ముక్కరైయ నెయ్యూణ్ణరున్దో మాయోనే. ౮

అ॥ మాయోనే - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! మున్నమే - మునుపు, ఉలగేళ్ళ - లోకముల నేడింటిని, ఉణ్ణాయ్ - ఆరిగించితివి. ఉమిళ్ళన్దు - (అలోకములను)బయలుపఱచి, శిఱుమనిశర్ - త్కుద్రమనుష్యులయొక్క, ఉపలై - హేయమైన, అక్కై - శరీరములయొక్క, నిలై - స్థితిని, ఎయ్ది - పొంది, మాయోయార్ - కపటముచేత, పుక్కు - ప్రవేశించి, వెణ్ణయ్ - వెన్నును, ఉణ్ణాయ్ - ఆరిగించితివి. మనిశర్క్కు - మనుష్యులకు, అమ్ - అయ్యెడి, వెణ్ణయ్ - వెన్నును, పీర్ శిఱిదుమ్ - కొంచెముగూడ, అణ్ణావణ్ణమ్ - చేగనట్లు, ఉణ్ - ఆరిగించినది, మణ్ తాన్ - మున్ను, శోర్దన్దు దుణ్ణేలుమ్ - మిగిలియున్నను, మణ్ - అమున్ను. కరైయ - కరుగుటకు, మరున్దో - మందా?

తా॥ అతిక్షుద్రమైన మనుష్యులకారమెత్తి గోకులకుండు నంచేసి అచటనున్న వెన్నును కొంచెమైనను విగలకుండ నారగించితివిగాదా; అది, ముందు లోకము నారగించి బయలుపఱచు

నప్పుడు కడుపులో కొంచెము మన్నున్నను, దానిని పొంగొట్టుటకై జౌషధంబుని యారగించితివా యేమని.

మాయోమ్ తీయవలవలై పెరుమా వజ్జప్పేయ్ వీయ*

తూయక్కువియాయ్ విడప్పాలముదావముదు శేయ్దిట్ట

మాయ్ *వానోరీ తని త్తలై వక్ మలరాల్ మైన్ద నెవ్వుయిర్ క్కుమ్

తాయోన్ *తమ్మానెన్నమ్మా సమ్మామూర్తియై చ్చార్ న్దే. ౯.

అ॥ తీయ - చెడ్డయభిప్రాయముగలదియు, అలవలై. కూతవేయుచున్నదియు, పెరుమితి లేని, మాగొప్పదైన, వజ్జమ్ - కపటముగలదియైన, పేయ్ - పూతన, వీయ - చచ్చునట్లు, తూయ - దోషములేని, క్కువియాయ్ - బిడ్డయై, విడప్పాల్ - విషముగలిసినపాలను, అముదాయ్ - అమృతమువలె, అముదు శేయ్దిట్ట - ఆరగించిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యస్వభావముగలవాడై, వానోరీ - నిత్యగూరులకు, తని త్తలైవన్ - అద్వితీయ నిర్వాహకుడై, మలరాల్ - కమలవాసినయైన పిరాట్టికి, మైన్దన్ - నాయకుడై, ఎవ్వుయిర్ క్కుమ్ - సమస్తజీవులకును, తాయోన్ - తల్లివంటి వాడై, తమ్మాన్ - తనకుతానేస్వామియై, ఎన్నమ్మాన్ - మాకుస్వామియై, అమ్మామూర్తియై దానికిఁ దగిన దివ్యశరీరముగలవాడైన సర్వేశ్వరుని, చార్ న్దే - చేరి, మాయోమ్ - చెడ్డము.

తా॥ తన కపటముచే యశోదావేషమెత్తి వచ్చి తనస్తన్యమునిచ్చి నితని చంపదలఁచిన పూతనయొక్క స్తన్యమునుద్రాగి దానిని జంపినవాడై, సకలలోకేశ్వరుడైన మాస్వామి నాశ్రయించినయెడల ఇతఁడు మనమెట్టిలోపమును బొందమని.

శార్ న్ద విరువల్వినై గళుమ్ శదిర్ త్తు మాయవ్వున్ ముటుత్తు*

తీర్ న్ద తన్బాల్ మనమ్మవైక్క త్తిరుత్తి వీడుతిరుత్తువాక్*

ఆర్ న్ద జ్ఞానచ్చుడరాగి యగలుక్కీర్ త్తే మే లళవిఱున్దు*

నేర్ న్ద పురువాయరువాగు మివన్ శ్రీనుయిరామ్ నెడుమారే.

అ॥ ఆర్ న్ద - పూర్ణమైన, జ్ఞానచ్చుడరాగి - స్వయంప్రకాశమైన జ్ఞానస్వరూపుడై, అగలుమ్ - చుట్టుపక్కలును, కీ - క్రిందను, మేల్ - పైనను, (ఉన్న) అళవిఱున్దు - సంఖ్య లేని, నేర్ న్ద - అతీనూత్నమైన, ఉరువాయరువాగుమ్ - చిదచిత్తులైన, ఇవన్ శ్రీక్ - వీనికి, ఉయిరామ్ - అన్తరాత్ముడైన, నెడుమారే - సర్వేశ్వరుడు, శార్ న్ద - నాతోఁజేరిన, ఇరు - పుణ్యపాపములనెడి రెండువిధములైన, వల్ - క్రూరములైన, విన్దైగళై - కర్మములను, శదిర్ త్తు - పొగొట్టి, మాయమ్ - అజ్ఞానముచేఁగలిగిన, పన్ శ్రీ - సంసారసంబంధమును, అటుత్తు - చేదించి, తీర్ న్ద - కృతకృత్యుడై, తన్బాల్ - తనయందు, మనమ్ - మనస్సును, వైక్క - ఉంచునటుల, తిరుత్తి - బాగుజేసి, వీడు - మోక్షమును, తిరుత్తువాక్ - బాగుజేయునారంభించినాడు.

తా॥ సమస్తచేతనాచేతనముల కంతరాత్ముడై స్వయంప్రకాశుడైన సర్వేశ్వరుడు, నా హేయమును జూడకుండ తనసంశ్లేషవిరోధులైన నాపాపములన్నింటిని బోగొట్టి యాపాపములచే వచ్చిన సంసారమును విడిపించి తానేప్రాప్యప్రాపకుడనైబుద్ధిని నాకుఁగలుగజేసి నాకోటకై మోక్షమును బాగుజేయుచున్నాడని.

‡ మాలే మాయప్పెరుమానే మామాయనే యెనెను*
 మాలేయేటి మాలరుళాల్ మన్నుకురుగూర్ చ్చుడగోపా*
 పాలేయ్ తమిళు రిళై కారర్ పత్తర్ పరవు మాయిర త్తిన్*
 పాలేపట్ట వివై పత్తుమ్ వల్లార్ క్కిళై పరివడే.

అ॥ మాలే - సర్వాధికుడా! మాయప్పెరుమానే - ఆశ్చర్యగుణములుగల స్వామి! మామాయనే - అపరిచ్ఛిన్నమైన యాశ్చర్యస్వభావముగలవాడా! ఎన్జెన్టు - ఆనియనుసంధించి, మాలేయేటి - భ్రమనునొంది, మాల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, ఆరుళాల్ - కృపచే, మన్ను - స్వస్థ చిత్తుడైజేరి, కురుగూర్ - కురుకానగరియందు వసించెడి, శడగోపకా - నమ్మాళ్వార్లసాయిం చిన, పాలేయ్ - పాలువరై భోగ్యమైన, తమిళుర్ - ద్రావిడభాషనెఱిగినవారును, ఇళైకారర్ - గానమును దెలిసినవారును, పత్తర్ - భక్తులును, పరవును - కొనియాడెడి, ఆయిర త్తిన్నారై - వెయ్యిపాశురములలో లోబడియున్న, ఇళై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ క్కు - ఆభ్యసించినవారికి, పరివడు - క్లేశము, ఇళై - లేదు

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్యసౌశిల్యదిగుణములను, అత్యద్భుతములైన దివ్యచేష్టి తములను ననుభవించి పరవశులైన నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన సకలజనానందకరమైన నీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు భగవద్విశ్లేషము నెప్పుడును బొందరని.

౧౧

ఆల్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణర్.

౬-వ తిరువాయ్మొళి.

—o—

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, పరత్వసౌశిల్యసౌలభ్యాది సమస్తగుణములుండైన సర్వేశ్వరుడవై ప్రసన్నుడైన మునుడు గనుక వానినాశ్రయించుట మిక్కిలి సులభమైయుండునని యానతిచ్చుచున్నారు.

‡ పరివదిలిశనై ప్పాడి*విరివదు మేవలుఱువీర్*

పిరివగై యిచ్చి నన్నీర్ తూయ్*పురివదువు మ్మగై పూవే.

౧

అ॥ పరివదిల్ - క్లేశములేని, ఈళనై - సర్వేశ్వరుని, పాడి - మంగళాశాసనముజేసి, విరివదు - స్వరూపవికాసమును, మేవల్ - సొందుటయందు, ఊఱువీర్ - అపేక్షగల ఓభక్తులారా! పిర:గై యిచ్చి - (సర్వేశ్వరుని) ఎడబాయువిధములేక, నల్ సీర్ - శుద్ధజలమును, తూయ్ - సమర్పించి, పురివదువుమ్ - (తరువాత) సమర్పించవలసినదియు, పుగై - ధూపమును, పూవే - పుష్పమును.

తా॥ ఓభక్తులారా! దుఃఖము మెదలగు నేవిధదోషములేని సర్వేశ్వరునికి, మంగళాశాసనముజేయుచు మోక్షసమృద్ధినిొందుట కపేక్షగలవారై, అట్టిసర్వేశ్వరునికియొగ్యులైన మనమెట్టికైం

కర్మముజేసెదమనే బుద్ధిని వదలి మీచేతితోరికిన ఎదోయొక పుష్పము ధూపము, శేవలజలము, వీనిని ప్రేమతోసమర్పించుడి. దానినిగూడ యాసర్వేశ్వరుడు తనసౌఖ్యముచే నంగీకరించునని. ౧

మదువార్ తణ్ణన్మూయాళ* ముదువేదముదల్చినక్కు*

ఎదువేదెప్పణియెన్నాదు* అదువేయాప్పెయ్యుమిదే.

అ॥ మదువార్ - తేనెతోపూర్ణమైన, తణ్ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, తుమ్మూయాళ - తిరుత్తుమ్మాయిమాలగలవాడును, ముదు - అనాదియైన, వేదమ్ - వేదములయందు, ముదల్చినక్కు - ముఖ్యప్రతిపాద్యుండునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎదు - తగినకైంకర్యమేది; ఎన్పణి - నేనుజేయుటకుయోగ్యమైనకైంకర్యము, ఏదు-ఏది, ఎన్నాదువే - అనిసంకయింపక నాకైబ్బుర్యము నాశబడుటయే, ఆప్పెయ్యుమ్ - కైంకర్యముజేయుటకు, ఈదు - తగినది.

తా॥ అపారమైన సకలవేదములచేఁ బ్రతిపాద్యుండును, పరత్వమునుదెలిపెడు తిరుత్తుమ్మాయిమాలగలవాడునైన యట్టిసర్వేశ్వరునికిఁదగిన కైంకర్యముజేయుటకుగుణహీనుడనైన నాకుయోగ్యతలేదేయని తలఁచవలదు; కైంకర్యమందట్టి యాసక్తియే యోగ్యతను గలుగజేయునని.

ఈదుమెడుప్పమిలీళళ* మాడువిదాదెన్నననే*

పాడుమెన్నా వవన్నాడల్* అడుమెనజ్గ మణజ్జే.

3

అ॥ ఈదుమ్ - (పక్షిపాతములచే దుప్పలను) విడువుటయు, ఎదుప్పమ్ - (సత్పురుషులను) గ్రహించుటయు, ఇల్ - లేని - ఈళన్ - క్రియఃపతియొక్క, మాడు - పక్కను, ఎన్మనన్ - నామినన్ను, విదాదు - విడువదు. ఎన్నా - నానాలుక, అవళపాడల్ - ఆసర్వేశ్వరుని స్తోత్రములను, పాడుమ్ - పాడును, ఎళ - నాయొక్క, అజ్గమ్ - శరీరము, అణ్ణు - పిశాచము బట్టినట్టుపరవశమై, అడుమ్ - నృత్యముఁజేయును,

తా॥ తనకైంకర్యము నపేక్షించువారియొక్క గుణగుణములనుజూడక యందరికి తనకైంకర్యమునిచ్చెడి సర్వేశ్వరునికి నామనోవాక్కాయము లితరవిషయముల నెఱుంగక కైబ్బుర్యము జేయునని.

3

అణ్ణెన వాడుమెనజ్గమ్* వణ్ణి వట్టిపడుమిళళ*

విణ్ణియమరర్ పిదన్ గ్రుమ్* కుణ్ణెట్ట కొల్గై యినానే.

౪

అ॥ అమరర్ - నిత్యనూరులు, విణ్ణి - వివాదపడి, పిదన్ గ్రుమ్ - చెప్పుచున్న, కుణ్ణెట్ట - గుణములయొక్కసమృద్ధికి, కొల్గైయినాళ - పాత్రమైన, ఈళళ - సర్వేశ్వరుని, అకుణ్ణెన - పిశాచమువలె, అడుమ్ - నృత్యమునేయుచున్న, ఎనజ్గమ్ - నాశరీరము, వణ్ణి - ననుస్కరించి, వట్టిపడుమ్ - అనువర్తించును.

తా॥ నిత్యనూరులలో నొకరికొకరు తాము తాముభవించెడి గుణములే శ్రేష్ఠములని వివాదపడుచు స్తోత్రముచేయుచున్న గుణసమృద్ధిగల సర్వేశ్వరుని నాశరీరము పరవశమై యాశ్రయించునని.

౪

కోళ్గై కోళామై యిలాదా* ఎళ్గలిరాగ మిలాదా*

విళ్గై విళ్ళామై విరుమ్మి* ఉళ్కలన్దార్కో రముదే.

౫

అ॥ కోళ్గై - స్వీకరించుటయు, కోళామై - విడచుటయు, ఇలాదా - లేనివాడును, ఎళ్గల్ - ఉపేక్షయు, ఇరాగమ్ - ప్రీతియు, ఇలాదా - లేనివాడునైన, శ్రీయఃపతి (చేత నులయుక్క) విళ్గై - ఎడబాయుటయును, విళ్ళామై - చేయుండఁటయును, విరుమ్మి - చూచి, ఉళ్కలన్దార్క్కు - తనలోజేరినవారికి, ఓరముదు - శ్రేష్ఠమైన యమృతమువలె భోగ్యమైయుండును.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు చేతనులయుక్క గుణాగుణములను జూచి గుణవంతులను ప్రీతితో స్వీకరించి గుణహీనులను యుపేక్షించి విడుచుటయనెడి పక్షపాతములేక నందరికిని తన సకలవిధ ములైన కైంకర్యములిచ్చును. ఇట్లున్నను వారివారి కోరికప్రకారము తనవద్దికిచ్చి ధనాదిప్ర యోజనముల నపేక్షించువారికి ధనాదుల నేయిచ్చును; తన కైంకర్యముల నపేక్షించువారికి మోక్ష మునిచ్చునని.

౫

అముద మమరర్గట్టిన్ద* నిమిర్ శుడరామ్ నెడుమాల*

అముదిలుమాల్ నినియ* నిమిర్ తిరై నీళ్కడలానే.

౬

అ॥ అమరర్గట్టు - దేవతలకు, అముదమ్ - అమృతమును, శున్ద - ఇచ్చినవాఁడై, నిమిర్ - తెరుగుచున్న, శుడర్ - తేజస్సుగల, అమ్మి - చక్రముగలవాఁడై, నిమిర్ - ఎగురుచున్న, తిరై - అలలుగల, నీళ్ - విశాలమైన, కడలా - సముద్రమునందు బవ్వరించినవాఁడునైన, నెడుమాల - సర్వేశ్వరుఁడు, అముదిలుమ్ - అమృతముకంటె, అన్మినియ - మిక్కిలిక్రియమైయుండును.

తా॥ తేజోరావమైన నుదర్పనమును ధరించి సముద్రమునందు బవ్వరించుచున్న మిక్కిలి భోగ్యుఁడై యానందజనకుడైన సర్వేశ్వరుని వదలి యతీతుడైన యమృతమును యాచించిన ఇంద్రాదులయొక్క భాగ్యహీనత నేమనియెదనని.

౬

నీళ్కడల్ తూళ్ళిలైక్కో* తోళ్గళ్ తలై తుణిశెయ్దా*

తాళ్గళ్ తలై యిలన్దణ్ణి* నాళ్కడలై క్కళ్ళిమినే.

౭

అ॥ నీళ్ - పొడవైన, కడల్ - సముద్రముచే, తూళ్ళి - చుట్టబడిన, ఇలన్దై - లంకాపు రికి, కో - రాజైనరావణునియొక్క, తోళ్గళ్ - భుజములనున్న, తలై - శిరస్సులనున్న తుణిశెయ్దా - క్రుంచిన చక్రవర్తియగునాఁ యొక్క, తాళ్గళ్ - తిరుపడికళును, తలైయిల్ వణ్ణి - శిరస్సుచే నమస్కరించి, నాళ్కడలై - కాలమునెడిసముద్రమును, కట్టిమి - గడుపుడు.

తా॥ శ్రీరామావతారమెత్తి సర్వేశ్వరుఁడొనర్చిన వీరచరిత్రములనుసంధించి వానితిరువడి కళును నేవించి కాలమును గడుపుడని.

౭

కట్టిమి తొణ్ణిగళ్ కట్టిత్తు* తొమ్మిమినవనై తొమ్మిదాల్*

వత్తినిన్ద వల్లిన్దై మాళ్ళిత్తు* అట్టివిన్ద యాక్కమ్ తరుమే.

౮

అ॥ తొణ్ణిగళ్ - ఓభాగవతులారా! కట్టిమి - సంసారేచ్ఛనువిడుపుఁడి. కట్టిత్తు - విడిచి, అవనై - ఆశ్రయఃపతి, తొమ్మిమి - ఆశ్రయించుఁడి. తొమ్మిదాల్ - ఆశ్రయించినయె

డల, వట్టినిష్ట - మోక్షమార్గమున కడ్డముగానిలిచిన, వల్ - కూరమైన, వినై - పాపములను, మాల్వత్తు - పోగొట్టి, అట్టివిన్ది - నాశములేని, ఆక్కమ్ - మోక్షసంపత్తును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా|| ఓభాగవతులారా! మీరు ముందు సంసారసంబంధమును విడిచి క్రియఃపతిని యాశ్రయించినయెడల, అధగవంతుడే మోక్షవిరోధులైన మీపాపములను నశింపజేసి నిత్యకైంకర్యముల నిచ్చునని.

తరుమ వరుమ్బయనాయ* తిరుమగళార్ తనిక్కేళ్వార్*

పెరుమైయుడై య పిరానార్* ఇరుమైవినై కడివార్.

అ|| తరుమమ్ - ధర్మములను, అరుమ్వయనాయ - శ్రేష్ఠమైన ఫలభూతమైన, తిరుమగళార్ - పిరాట్టి, తనిక్కేళ్వార్ - అద్వితీయుడైననాయకుడై, పెరుమైయుడైయ - అతిశయముగల, పిరానార్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇరుమై - పుణ్యపాపములనెడి రెండువిధిబులైన, వినై - కర్మములను, కడివార్ - పోగొట్టుదురు.

తా|| క్రియఃపతియై, సర్వోత్కృష్టుడైన సర్వేశ్వరుండు మనపాపములనుబోగొట్టి మనకు మోక్షమునిచ్చునప్పుడు శ్రీమహాత్మ్యతో జేరియుండియే యిచ్చునని.

కడివార్ తీయనినై గళ్* నొడియారు మళ్వైక్కల్*

కొడియా వడుపుళ్ళయర్ త్త* వడివార్ మాదవనార్.

అ|| అడు - విరోధులనునశింపజేసెడి, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడియా - ధ్వజముగా, ఉయర్ త్త - ఎత్తిన, వడివార్ - మందరమైన విగ్రహముగల, మాదవనార్ - క్రియఃపతి, తీయవినై గళ్ - మనచెడ్డపాపములను, నొడి - ఒక్కతనము, అరుమళ్వైక్కల్ - పూర్ణమయ్యేమాత్రములోనే, కడివార్ - పోగొట్టుదురు.

తా|| తనకాశ్రిత రక్షణము ప్రసాదమగునటుల గరుడధ్వజులై త్తిన క్రియఃపతి భక్తులపాపములన్నిటిని యొక్కతనములోనే బోగొట్టునని

ఃనూదవన్బాల్వడగోవణ* తీదవమిన్ది యురై త్త*

ఏదమి లాయిర త్తివ్వుత్తు* | ఓదవల్లార్ పిఱవార్.

అ|| శడగోవణ - సమృద్ధివృద్ధి, మాదవన్బాల్ - క్రియఃపతియందు, తీరు - ఆశ్రితదోషముల నెంచుటయనెడిదోషమును, అవమ్ - ఆశ్రితులను క్షేపించుటయనెడి దోషమును, ఇన్ది - లేనిదానిని, ఉరై త్త - సాయించిన, ఏదమిన్ది - దోషములేని, అయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇచ్చుత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఓదవల్లార్ - అధ్యయనముజేయువారు, పిఱవార్ - సంసారమునందు జన్మించరు.

తా|| క్రియఃపతియైన సర్వేశ్వరుండు తన యతిశయమునును, ఆశ్రితులయొక్క దోషముల నాలోచించి, ఏడు రక్షణకుదగినవాడుగాఁడని యుపేక్షించడని ఈమహాగుణమును ప్రతిపాదించెడి యీపదిపాశురముల నధ్యయనముజేయువారు సంసారము నొందరని.

అయిర్ తిరువడిగళ్ళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళ్ళే శరణమ్.

2 - వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుట అత్యంతసుఖరూప మేయ్యందునని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

‡ పిఱవిత్తుయరఱ ఖానత్తుల్ నిను*

తుఱవిచ్చుడర్విళక్కమ్ తలై పెయ్ వార్*

- అఱవనై యా ప్పడై యన్దణనై*

మఱవియై యిన్ద మనత్తు వై ప్పారే.

౧

అ॥ పిఱవిత్తుయర్ - ఇన్దము మొదలగుదుఃఖములు, అఱ-పోవుటకై, ఖానత్తుల్ - ఆత్మ సాక్షాత్కారమందు, నిన్ద - నిలిచి, తుఱవి - ప్రకృతిసంబంధమునువిడిచి, కుడర్ - తేజోరూప మైన యాత్మయొక్క, విళక్కమ్ - ఆవిర్భావమున, తలై పెయ్ వార్ - పొందువారు, అఱవనై - ధార్మికుండై, అట్టిప్పడై-చక్రాయుధుండై, అన్దణనై-పరమపాపనుండైన సర్వేశ్వరుని, మఱవియై యిన్ద - మరుపులేక, మనత్తువై ప్పార్ - ధ్యానించుదురు

తా॥ జన్మజరామరణాది సాంసారిక దుఃఖమునుండిదొలంగి ప్రకృతివినిర్ముక్తులై తేజోరూ పమైన యాత్మానుభవము కేడి కై వల్క్రుమునాశించి, చక్రధరుండైన సర్వేశ్వరుని ధ్యానించి, ఆ సౌన్ద ర్యానుభవమున కేత్రించక *పరమపాపనుండనియే యాసర్వేశ్వరునియుపాసనజేసిడి ప్రయోజ నాస్తరపరులైన కై వల్క్రులగుతున్న వారుగోరిన ఫలమునిచ్చెడి సర్వేశ్వరుండే పరమధార్మికుడని.

వై ప్పామ్ మరున్దామడియరై *వల్వినై

త్తుప్పామ్బులనై న్దమ్ తుఱ్ఱక్కొడానవ్*

ఎప్పార్ యవర్ క్కుమ్ నలత్తా లుయర్ న్దయర్ న్ద*

అప్పావనన్ద థాయర్ కొట్టున్దే.

౨

అ॥ ఎప్పార్ - సమస్తలోకములలోనున్న, యవర్ క్కుమ్ - బ్రహ్మాదిసమస్తచేతనలకంటె నల్లార్ - ఆనందముచే, ఉయర్ న్దయర్ న్ద - మిక్కిలియతిశయించి, అప్పాలవ్-వాఙ్మనస్సుల కగోచరుండును, ఎన్దల్ - మాకును, ఆయర్ - గోవులకును, కొట్టున్ద - నిర్వాహకుండును, వర్ - క్రూరములైన, వినై - పాపకర్మలకుఁగారణంబులైన, తుప్పామ్ - బలిష్ఠములైన, పులనైన్దమ్ - పశ్చేంద్రియములచే, అడియరై - దాసులను, తుఱ్ఱక్కొడా - దుఃఖించునటులఁజేయునివాడు నైన, అవ్ - ఆసర్వేశ్వరుండు, వై ప్పామ్-నిధివలె పురుషార్థముగును. మరున్దామ్ - కౌపధము వలె దుఃఖమునుబోగొట్టును.

కై వల్క్రుమనగా - ప్రకృతిమణ్డలమున కవధియైన విరజానదికి పైభాగమందున్న మోక్షమం దొకభాగము. అక్కడనున్న వారికి భగవదనుభవములేదు. వారు స్వయంప్రకాశమైన తనయాత్మ స్వరూపము ననుభవించుదురు. ఆ మోక్షమునకుఁగారణము - క్రియఃపరియొక్క వాక్పల్క్యాదిగుణము లను వదలి పరమపాపనుండని యేయుపాసించుటయని.

తా॥ ఆనన్దము మొదలగు సమస్తకల్యాణగుణములచే బ్రహ్మాదులనతిశయించి, వాఙ్మనస్సులకగోచరుండైయున్న సర్వేశ్వరుడు తనభక్తులకు పశ్చేచ్ఛిన్నియముల చేగలిగడి పాపకర్మములను దొలగింపజేసి సకలపురుషార్థభూతుండైయుండునని.

ఆయర్ కొమ్మనై యవరాల పుడె యుణ్ణమ్*
 మాయప్పిరానై యెన్నాణిక్క చోప్పియై*
 తూయవముదై ప్పరుగిప్పరుగి*ఎ
 మాయప్పిఱవి మయర్వఱుత్తేనే.

3.

అ॥ ఆయర్ - గొల్లలకు, కొమ్మనైయ్ - ప్రధానుండై, అవరాల - ఆగొల్లలచే, పుడె యుణ్ణమ్ - దబ్బలుబడెడి, మాయప్పిరానై - ఆశ్చర్యభూతుండై నస్వామియై, ఎన్నాణిక్క చోప్పియై, నా కింద్రోనీలమాణిక్యమువలె ప్రకాశించుచున్న కాన్తిగలవాడై, తూయవముదై - దోషములేని యమృతకుల్యుండైన శ్రీయఃపతిని, పరుగిప్పరుగి - నిరంతరముగాననుభవించి, ఎ - నాయొక్క మాయమ్ - ప్రకృతిసంబంధముచేగలిగిన, పిఱవి - జన్మముచేసంపాదించుబడిన, మయర్వ - అజ్ఞానమును, అఱుత్తే - ఛేదించితిని.

3

తా॥ భక్తవత్సలుడై గోపకులమందవతరించి వెన్నదొంగరించి, అప్పుడాగొల్లలచే దబ్బలుతీసునట్టి సౌఖ్యగుణముగలవాడును, అత్యద్భుతసౌందర్యము గలవాడైన శ్రీయఃపతియొక్క నిరస్తరానుభవముచే నాయజ్ఞానములన్నియు వదలిపోయినవని.

మయర్వఱి వెన్ననత్తే మన్నినాన్తనై*
 ఉయర్వినై యేతరు మోళుడర్క్కన్ శైయై*
 అయర్వలమర్గళ ఛాదికొమ్మనై*ఎ.
 ఇశై వినై యొళొలియా విడువేనో.

౪.

అ॥ మయర్వ - అజ్ఞానము, అఱు - సమూలముగాబోవునట్లు, ఎ - మనశ్చే - నామనస్సునందు, మన్నినాన్తనై - అమరియుండువాడును, ఉయర్వినై - నాజ్ఞానభక్త్యదులను, తరుమ్ - ఇద్దరువాడును, ఒ - విలక్షణమైన, కుడర్క్కన్ శైయై - తోజోరాళిరూపుండును, అయర్వ - మరుపు, ఇ - లేని, అమర్గళ - నిత్యనూరులకు, అదికొమ్మనై - కారణభూతుండును ప్రధానుండును, ఎన్నితైవినై - నన్నువశ్యునిగాజేసుకొనినవాడైన సర్వేశ్వరుని, యా - నేను, ఎళొళి - ఏమిచెప్పి, విడువేనా - విడిచెదను.

తా॥ నాయజ్ఞానముబోవునట్లు నామనస్సునందు నిత్యవాసము జేయుచు, తన ప్రకాశమానమైన కల్యాణగుణస్వరూపాలు నాకువిశదమగునట్లు భక్తికొనిసంగి, సర్వజ్ఞులైన నిత్యనూరులతోజేరియున్న ప్రకారముగా నాతోగూడుకొనియున్న సర్వేశ్వరునియందు నే నేమిదోషముల నారోపించి విడిచెదనని.

౪

విడువేనో పెన్విళ్ళక్కై యెన్నావియై*

నడువే వద్దయ్యళ్ళోళ్ళిన్ద నాదనై *

తొడువే శెయ్ దిళవాయ్చ్చియర్ కణ్ణినుళ్ *

విడవే శెయ్దు విట్టిక్కుప్పిర్రానై యే.

౫.

అ॥ ఎకవిళ్ళక్కై - నాకుదీపముపంటివాడును, ఎన్నావియై - నాప్రాణభూతుండును, నడువేవద్ద - మధ్యయందువచ్చి, ఉయ్యళ్ళోళ్ళిన్ద - ఉజ్జీవింపజేసుకొనుచున్న, నాదనై - నాయకుండును, తొడువే - కపటవ్యాపారములను, శెయ్దు - చేసి, ఇళవాయ్చ్చియర్ - పయస్సు వాండ్రలైన గొల్లస్త్రీలయొక్క, కణ్ణినుళ్ - కేత్రములలో, విడవేశెయ్దు - విడిచి (అగుబడి), విట్టిక్కుప్ప - వారినికటాక్షించుచున్న, పిర్రానై - ఉపకారకుండునైన సర్వేశ్వరుని, విడువేనో - (నేను) విడిచెదనా.

తా॥ గోనలమందిలి పురుషులకి గుబడికనే పుట్టెతుక కృప చేత తరుణులైన గోవుస్త్రీలకుమా త్రమగుబడి అచ్చట వెన్నదొంగలించడము మొదలగు కొన్నిదొంగతనములనుజేసి యాగొల్లకులను గటాక్షించి పరిమోచకారమొనర్చిన సర్వేశ్వరుండు, నేనన్యపరుడనైనను నాసమయముజూచి నామనస్సునందుఁ బ్రవేశించి నాయజ్ఞానమును దొలగజేసి, అపాక్షారారులచే నశింపకుండు నట్లుజేసి నన్ను బ్రతికించి నాకు నాధుడైయున్నప్పుడు వానిని నేనెట్లు విడిచిదొలగదనని ౫

పిరాళ్ పెరునిలక్కీన్దవన్*పిన్నమ్

పిరాయ్ మలర్ తుత్త్రాయ్ వేయ్ద ముడియ్*

మరామర మెయ్ద మాయవన్*ఎన్నుళ్

ఇరానెలిల్ పిన్నై యానొట్టువేనో.

౬.

అ॥ పిరాళ్ - ఉపకారకుండై, పెరునిలమ్ - (చరయమందిండభిత్తిలో నంటుకొనియున్న) గొప్పభూమిని, కీన్దవన్ - విడదీసినవాడును, పిన్నమ్ - గుచ్చబడిన, పిరాయ్ - పరిమళము గల, మలర్ - వికసించియున్న, తుత్త్రాయ్ - తిరుత్తుత్త్రాయ్ చేతను, వేయ్ద - చుట్టబడిన, ముడియ్ - శ్రీకీటముగలవాడును, మరామరమ్ - సాలవృక్షములను, ఎయ్ద - పడగొట్టిన, మాయవన్ - ఆశ్చర్యభూతుండునైన సర్వేశ్వరుండు, ఎక-నాయొక్క, ఉళ్ - మనస్సునందు, ఇరానెలిల్ - ఉండనన్నచో, పిన్నై - తరువాత, యాళ్ - నేను, ఒట్టువేనో - ఒప్పు కంటునా ?

తా॥ అందముగాగుచ్చబడిన తిరుత్తుత్త్రాయ్ మాలికచే నలంకరింపబడియున్న తన దివ్య విగ్రహసౌందర్యమునును, వరాహవతారంబై తి భూమినుద్ధరించిన చర్యనును, శ్రీరామావతారమై త్రి యుక్తిపరతస్త్రిడై సాలవృక్షముల నేడింటిని బడద్రోసిన దివ్యచేష్టితమునును నాకగుఱుచి నన్ను పోలఱుచుకొని, ఇప్పుడు నన్ను విడిచిపోతానన్నచో నేనొప్పేదనా? యని,

యానొట్టి యెన్నులిరుత్తువ మెన్బిల్*
 తానొట్టి వడ్డన్ తనినెత్త వజ్జత్తు*
 ఊనొట్టి నిన్నెన్నుయిల్ కలన్దు*ఇయల్
 వానొట్టుమో వినియెన్నెన్ నెగిల్ కలన్దు.

2.

అ॥ యా - నేను, ఒట్టి - అపేక్షించి, ఎన్నుల్ - నాహృదయమందు, ఇరుత్తువమ్ - (సర్వేశ్వరుని) స్థాపించెదను; ఎన్ను - అని, ఇలన్ - నేనుదలచియుండలేదు. తాన్ - ఆసర్వేశ్వరుడే, ఒట్టివడ్డ - ఆశపడివచ్చి, ఎన్ - నాయొక్క, తని - స్వతంత్రమైన, నెత్త - మనస్సును, వజ్జత్తు - నాకుఁదెలియక పశపఱచుకొని, ఊన్ - శరీరమునందు, ఒట్టినిన్ను - అమరియుండి, ఎన్నుయిల్ - నాయాత్మయందు, కలన్దు - కలిసి, ఇయల్వాన్ - ఇట్టిస్వభావముగలవాఁడు, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎన్నె - నన్ను నెగిల్ కలన్దు - ఉపేక్షించుటకు, ఒట్టుమో - సమ్మతించునా?

తా॥ నాసమ్మతిలేకుండునప్పుడే యాశ్రయఃపతి నామనన్నునపేక్షించవచ్చి ప్రవేశించి నన్ను పశపఱచుకొని, ఈహేయశరీరమందలి నాయాత్మతోఁగలసియుండువాఁడు నన్నిఁకవిడిచి పోవు నాయని.

ఎన్నె నెగిల్ కిల్లు మెన్నుడై నన్నెల్ల
 నన్నె*అగల్విక్క తానుమ్ కిల్లానిని*
 పిన్నె నెడుమ్మెన్తోల్ మగిల్ పీడుడై*
 మున్నె యమరర్ ముఱుముదలానే.

౩.

అ॥ పిన్నె - సప్తపిన్నెపిర్మాణియొక్క, నెడుమ్-పొడవైన, పన్నె-ముదలువంటి, తోల్ - భుజమును, మగిల్ - సంతోషించియునుభవించడమనెడి, పిడుడై - ఉత్కంఠాముగలవాఁడును, మున్నె - పూర్వీకులైన, అమరర్ - నిత్యనూరులయొక్క, ముఱు - సమస్త పురుషార్థములకును, ముదలానే - కారణమైయుండువాడునైనశ్రీయఃపతి, ఎన్నె - నన్ను, నెగిల్ కిల్లుమ్-విడిపించి నను, ఎన్నుడై - నాయొక్క, నర్ - విలక్షణమైన, నెత్తమ్తన్నె - మనస్సును, అగల్విక్క - విడిపించుటకు, ఇని - ఇక, తానుమ్ - తానును, కిల్లాన్ - సమరంధ్రుకాదు.

తా॥సప్తపిన్నెపిర్మాణితో సంతోషించి యానందముననుభవించుచున్న, నిత్యనూరులకు నిర్వాహకుండైన శ్రీయఃపతి నన్ను గుఱహేనునిగానెంచి తనపద్దమండి నన్ను విడిపించినను, తనకు శేషబడి యున్న నామనన్నును విడిపించుట యాసర్వేశ్వరునికేగూడ సశక్యమైయుండునని,

౪.

అమరర్ ముఱుముదలాగియ వాదియై*
 అమరర్ క్కముదీన్ద వాయర్ కొమ్మనై*
 అమరవల్లుమ్మ త్తమ్మూవి యెన్నావి*
 అమర త్తమ్మవిన్ద్రీని యగలుమో.

౫.

అ॥ అమరర్ - నిత్యనూరులయొక్క, ముట్టు - స్వరూపశీతి మొదలగన్నిటిని, ముదలూ
గియ - కారణమైయున్నవాడును, అదియై - సర్వకారణుండును, అమరర్ క్కు - ఇంద్రాధిదేవ
తలకు, అమరు - అమృతమును, ఈన్ద - ఇచ్చినవాడును, ఆయర్ - గోపలకు, కొట్టున్దైకారణ
భూతుండునైన క్రియబలిన, ఎన్నావి - నాయాత్మ, అమర - అమరి, అట్టున్పు - చేరునట్లు,
తుట్టావి - చెతశి, అమర - చక్కగా, తట్టువిన్దు - కలిసియుండెను; ఇనియగలుమో-ఇచ
విడుచునా?

తా॥ నిత్యవిభూతికిని లీలావిభూతికిని కారణమైన పరాత్పరుండును, దేవతలపేక్షించిన
యమృతమునిచ్చి యధికల్పమండైన సులభుండును, గోపకులమందవతరించిన సుకీలుండునైన సర్వ
శ్వరునితో చక్కగాగలిసి గుణానుభవముజేయుచున్న నాయాత్మను, ఇచ యాక్రియబలవద్ద
నుండి విడిపించుట యశక్యము.

అగలిలగలు మణుగిలఁపెగుమ్*

పుగలుమరియ్ పారువల్ల నెమ్మాన్*

నిగరిలవన్నుకట్ట పాడియిల్లై ప్పిలమ్*

వగలుమిరవు మ్మడిన్దు కుడైన్దే.

౧౦.

అ॥ అగలిల్ - (ధనాదులనుగోరి తనతో) విశేషించియెడల, అగలుమ్ - తానువిడుచు
వాడును, అణుగిల్ - (అనన్యప్రయోజనులై) సమీపించియెడల, అణుగుమ్ - వారితోఁజేరి
యుండువాడును, పుగలుమ్ - (అభక్తులు) పొందుటకు, అరియ్ - దుర్లభుండును, పారువల్ల -
(ఆక్రితులను) తనసమీపమందుఁజేర్చుకొనువాడును, ఎమ్మాన్ - నాకుస్వామియు, నిగరిల్ - ఒప్పు
లేనివాడునైన, ఆనన్ - అసర్వశ్వరునియొక్క, పుగట్ట - గుణములను, వగలుమిరవుమ్ -
రాత్రింబగళ్ళు, పడిన్దు - అమరియుండి, కుడైన్దు - విమర్శించి, పాడి - గానముజేసి, ఇల్లై ప్పిలమ్ -
శ్రమలేనివారిమై యుండును.

తా॥ ధనాది యితరప్రయోజనముల నపేక్షించివచ్చి తనవద్దనుండి వారికోరికలను నెరి
జేర్చుకొనిపొయ్యెడి యభక్తులను పదలి, అనన్యప్రయోజనులైవచ్చిన భక్తులతోఁగలిసి, అభక్తులకు
దుర్లభుండై భక్తులకు సులభుండైయున్న మాస్వామియొక్క కల్యాణగుణములను మిక్కిలి విమ
ర్శించి రాత్రింబగళ్ళు పాడియు తృప్తినొందనివాడనైతి నని.

౧౦

‡‡ కుడైన్దు వణ్ణణుమ్ తుట్టాయ్ ముడియూనై*

అడైన్దు తెన్దుగుర్ చ్చుడగోపన్*

మిడైన్దు శొల్తోడై యాయిరత్తివ్వుత్తు*

ఉడైన్దు నోయ్గల్లై యోడువిక్కుమే.

౧౧.

అ॥ వణు - తుమ్మెదలు, కుడైన్దు - ప్రవేశించి, ఉణ్ణుమ్ - మధుపానము జేయుచున్న,
తుట్టాయ్ - తిరుత్తుట్టయిమాలను, ముడియూనై - శిరస్సునందుగల సర్వశ్వరుని, అడైన్దు -

ఆశ్రయించిన. తా|| నుందర మైన, కరుగూర్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, శడగోపణ - నమ్మా
 మ్మొర్లయొక్క మిడైన్ - నిండియున్న, శోల్ శోడై - శ్రీనూక్తిహరికయైన, ఆయిర త్తిప్పత్తు -
 వెయ్యిపాశురములలో నీపదిపాశురములు, నోయగళై - మహావ్యాధులను, ఉడైన్దు - తువళలగు
 నటులకేసి, ఓడువిక్కుమ్ - పారిపోవునట్లునుకేనును

తా|| ఆధిరాజ్యనూచక మైన తిరుత్తుమ్మోయిమాలగల సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించిన నమ్మా
 మ్మొర్లసాయించిన మధురములైన పదములచే నమరియున్న నీపదిపాశురములే సమస్తవ్యాధులను
 బోగొట్టునని, ౧౧

అమ్మోర్ తిరు పడి గ శే శ ర ణ మ్

శీయర్ తిరుపడిగ శే శరణమ్.

౮ - వ తిరువాయ్మొళి.

- ౧౧౭౭ -

అపతారిక - ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడకృతిముడై యాత్రితులతో సంశ్లేషిం
 చునని వానియార్జనగుణమును సాయించుచున్నారు.

‡‡ ఓడుమ్పుల్వేటి* శూడుమ్ తణ్ణమ్మాయ్*

నీడు నిస్సవై* ఆడుమమ్మానే.

౧

అ|| అమ్మాణ్ - స్వామియైనశ్రియాపతి, పుల్ - పక్షియైన గరుత్మంతుని, ఏటి - ఎక్కి,
 ఓడుమ్ - వేంచేయును. తణ్ - చల్లని, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మోయమాలను, శూడుమ్ - ధరిం
 చును. నీడునిన్దు - చిరకాలము వసించి, అవై - వారితో, ఆడుమ్ - సంశ్లేషించును.

తా|| గరుత్మంతుడు భగవంతునికిఁ గైంకగ్యముజేయవలయునని తలచినప్పు డాశోకను
 నెరవేర్చుటకును, అచ్చటచ్చటనున్న నిత్యనూరులకు నేవసాయించుటకును తనవాహనమైన
 గరుత్మంతునిమీఁద వేంచేసి యచ్చటచ్చట సర్వేశ్వరుడుసంచరించియు, తనవిశ్లేషము సహింపక
 తిరుత్తుమ్మోయి వాడునప్పుడు దానిప్రితికొఱకై తా నాతిరుత్తుమ్మోయని ధరించియు, ఇట్లుభక్తు
 లతో నిత్యసంశ్లేషముగలవాడై యుండునని. ౧౧.

అమ్మానాయ్ ప్పిన్నమ్* ఎమ్మాణ్బు మానా*

వెమ్మా వాయ్కీణ్డ* శెమ్మా కణ్ణనే.

౨

అ|| అమ్మానాయ్ - స్వామియైనవాడును. వెమ్ - క్రూరమైన, మా - గుఱ్ఱమైవచ్చిన కేళి
 యనెడి రాక్షసునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, కీణ్డ - చీల్చినవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, మా -
 విశాలమైన, కణ్డ - నేత్రములుగలవాడైన సర్వేశ్వరుండు, పిన్నమ్ - మఱియు, ఎమ్మా
 ణ్బుమ్ - నుందరమునైన సమస్తకారములుగలవాడై, ఆనాణ్ - ఆయును.

తా॥ అస్వామి యాత్ర రత్నాభరమై యతినుండరములైన యశోకావతారములైతెను; అప్పుడు తనను మ్రొంగవచ్చిన శేషయనెడి రాక్షసుని జంపి యాత్రవిరోధులను బోగొట్టి, అప్రీతి చేసెట్టని శేత్రములుగలవాడై యుండెనని.

కణ్ణానా నన్నుమ్* మణ్ణోర్ విణ్ణోర్క్కు*

తణ్ణార్ పేబడ* విణ్ణోర్ వెట్టినే.

3

అ॥ మణ్ణోర్ - భూమియందు నివసించెడి మనుష్యులకును, విణ్ణోర్క్కు - ఊర్వలోకములలో వసించెడి దేవతలకును, ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కణ్ణావాక్ - శేత్రముగానుండెడిన శ్వేచ్ఛరుండు, తణ్ - శైత్రముచే, అర్ - పూర్వమైన, పేబడమ్ - వేబ్బటాచలమనెడి, విణ్ణోర్ - నిత్యనూరు (నిత్యవాసముజేసెడి), వెట్టె - పర్యతమునందు వేంచేసి యున్నాడు.

తా॥ సర్వజ్ఞులై దేవతలకును అజ్ఞులైన మనుష్యులకును, జ్ఞానప్రదానముజేయుచు పరమ పదమందువేంచేసి యుండువాడు, సంసారులకొకై నిత్యనూరి నేవ్వలైన చల్లని వేబ్బటాది యందు వేంచేయున్నాడని.

3.

వెత్తెయ్యొన్దెడుత్తు* ఒమ్మిమ్మియే*

నిమ్మిమ్మమ్మాశీర్* కట్టెవైగలే.

౪

అ॥ ఒమ్మ - ఒక, వెత్తె - స్వతమును, ఎడుత్తు - ఎత్తి, ఒమ్మిమ్మియే - ఇన్నియే - లేకనే, నిమ్మిమ్మ - నిలిచెడి, అమ్మాన్ - స్వామియొక్క, శీర్ - కల్యాణానందములను, వైగలే - ప్రతిదినమును, కట్టెన్ - అభ్యసించెదను.

తా॥ దేవేంద్రుండు గోపలమీదఁ గోపగించి సప్తరాత్రమును రాళ్లవర్షమునువర్షింపగా నప్పు డాగోపలయందుఁ గారుణ్యముచే యనాయాసముగా గోవర్ధనపర్వతమునెత్తికొనిన పరమ దయాళువైన స్వామియొక్క కల్యాణానందములను ప్రతిదినమభ్యసించెదనని.

౪.

వె గలుమ్ వెణ్ణయ్* కై కలన్దుణ్ణాన్*

పొయ్ కలవాదు*ఎక్ మెయ్ కలన్దానే.

౫

అ॥ వె గలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, వెణ్ణయ్ - వెన్నును, కై కలన్దు - చేతులతోఁగలిపి, ఉణ్ణాన్ - ఆరగించిన కణ్ణును, పొయ్ కలవాదు - అబద్ధములేక, ఎక్ - నాయొక్క, మెయ్ - శరీరమునందు, కలన్దాన్ - కలిసియుండెను.

తా॥ గోపశ్రీలు దాచి యుంచిన వెన్నును గనిబెట్టి తనరెండుచేతులతోఁగలిపి యారగించిన సర్వేశ్వరుండు, వెన్న చేబూయబడిన విగ్రహముతోనువచ్చి నాశంగమునందుఁగలిపి వేంచేసి యుండెనని,

౫.

కలన్దెన్నావి* సలన్దోల్ నాదా*

పులకొల్ మాణాయ్* నిలమ్ కొణ్ణానే.

౬

అ॥ కలన్దు - కలిసియుండి, ఎన్నావి - నాయత్తుయొక్క, నలమ్ - శేషత్వమనెడి మంచి తనమును, కొళ్ - అంగీకరించిన, నాదన్ - స్వామి, పులన్ - ఇంద్రియములను, కొళ్ - ఆకర్షించెడి, మాణాయ్ - నామనబ్రహ్మచారియై, నిలమ్ - భూమిని, కొణ్డా - స్వాధీనపఱచుకొనెను.

తా॥ సకలజనమనోహరంబైన నామనావతారంబెత్తి మహాబలివద్దనున్న భూమిని తనకువశపఱచుకొనిన నాకుడు, ఈదివ్యచేష్టితములను నాకుఁగనుపఱచి నాశరిగమందుండి నన్ను దాసుని గాఁజేసుకొనెనని.

కొణ్డాన్మే నిడై * డణ్డాన్మే వై యమ్*

తణ్డామమ్ శెయ్దు*ఎణ్డానాన నే.

౬

అ॥ ఏట్టిన్దై - సప్తవృషభములయొక్క, (పాణములను), కొణ్డాన్ - తీసినవాఁడును, ఏట్టైయమ్ - సప్తలోకములను, డణ్డాన్ - ఆరిగించినవాఁడునైన క్రియఃపతి, తణ్ - చల్లని, తామమ్ - పరమపదమందున్న (ప్రీతిని) శెయ్దు - (నాయందు) చేసి, తాన్ - తాను, ఎన్ - నాయొక్క, ఎణ్ - మనోరథప్రకారము, ఆనాన్ - ఆయెను.

తా॥ ప్రళయకాలమునందు సప్తలోకముల నారగించుట, నప్పిన్నప్పి రాట్టినివాహముకొఱకై యెడువృషభములను జంపుట, ఇహమొదలగుదివ్యచేష్టితములను జూచి సేనాధిగమతునికిదాస్యముజేయవలయునని యపేక్షించగా, నామనోరథమును నెరవేర్చి నాయఁడతిప్రేమజేసెనని.

ఆనా నానాయ్* మినో డేనముమ్*

తా నానానెన్నిల్* తానాయ శెక్కే.

౭

అ॥ ఎన్నిల్ - నాయందు, తానాయ - తానుజేసిన, శక్కు - సంగముచే, తాన్ - తాను, ఆనాయ్ - గొల్లవాఁడై, ఆనాన్ - అవతరించెను, మినోడు - మత్స్యవతారముతోఁగూడ, ఏనముమ్ - పరాహమై, ఆనాన్ - ఆవతరించెను.

తా॥ నాయందున్నప్రీతిచే భోగ్యమైన తనచేష్టితములను నాకనుభవము జేయించుటకై సర్వేశ్వరుండు కృష్ణమత్స్యపరాహవతారములు మొదల గనేకావతారంబులనెత్తెనని.

శక్కు శక్కురమ్* ఆజైయిల్ కొణ్డా*

ఎణ్దుమ్ తానాయ* నజ్జల్ నాదనే.

౮

అ॥ ఎణ్దుమ్ - దేవమును మొదలి సమస్తజాతులలోను, తానాయ - తానవతరించినవాఁడై, నజ్జల్ - మనయొక్క, నాదన్ - స్వామియైన క్రియఃపతి, అమ్ - నుందరింబులైన, కైయిల్ - శ్రీహస్తములందు, శక్కుశక్కురమ్ - శక్తచక్రములను, కొణ్డా - ధరించెను.

తా॥ నన్నువశపఱచుకొనుటకై క్రియఃపతి యవతరించిన దివ్యావతారము లన్నిటిలోను శక్తచక్రాది సమస్తదివ్యాముఖములతో నవతరించెనని.

నాదన్ జొలన్గో* పాద నెన్నమ్మా*

టదమ్పొల్ శిళర్* వేద నీరనే.

౯౦

అ॥ నాదక్ - సమస్తములకు స్వామియు, ఇలామ్ - భూమిని, కొళ - అక్రమించిన, పాదక్ - తిరువడిక భుగలవాడును, ఎన్నమ్మాక్ - నాకుస్వామైనవాడునైన శ్రియఃపతి, ఓదమ్మోర్ - సముద్రమువలె, కిళర్ - చీంగుచున్న, వేదమ్ - వేదములచేబ్రతిపాదింపబడిన, నీరక్ - అరవగుణముగలవాడు.

తా॥ త్రివిక్రమావతారః తైత్తి సమస్తలోకములను గొలిచిన శ్రియఃపతియొక్క నిరవధికమైన కల్యాణగుణములను, సముద్రముపొంగునట్లు పైపైవెదిల్చుచున్న వేదములే జెప్పవలెనుగాని మఱి యొకరికసాధ్యంబని.

౧౦

॥ నీర్ పురై వణ్ణక్ * శీర్ శడగోపక్ *

నేర్ దలాయిరత్తు * ఓర్ దలివై యే.

౧౧

అ॥ నీర్ పురై - జలమువంటి, వణ్ణక్ - స్వభావముగల శ్రియఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను బ్రతిపాదించెడి, శడగోపక్ - నమ్రహృద్వర్లు, నేర్ దల్ - సాయించిన, ఆయిరత్తు వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై - ఈపదిపాశురముల, ఓర్ దల్ - విచారించి సాయంపబడినవి.

తా॥ అతికితలమై భోగ్యమైన తిరుమేనల సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్యాది మహాగుణముల ననుసంధించి సంసారులు జీవించుటకై రమకారుణీకులైన నమ్రహృద్వర్లు, ఆ గుణముల నీ తిరువాయ్ మొళిలో సాయించిరని.

౧౧

అ హ్మోర్ తిరు పడిగ శేళరణమ్.

జీయర్ తిరుపడిగ శేళరణమ్.

౯-వ తిరువాయ్ మొళి.

అవతారికః—ఈతిరువాయ్ మొళిలో, సర్వేశ్వరుడాహ్మోర్లను సంక్షేపించుటకై వారి సమీపమందు వేంచేసినప్పుడా సర్వేశ్వరుని యాహ్మోర్లు నేవించి తృప్తులై, ఆయనుభవరసమును సాయించుచున్నారు.

॥ ఇవై యు మవై యు మువై యు మివరు మవరు మువరుమ్ *

.యవై యుమ్ యవరుమ్ తన్ను శ్శే యాగియు మాక్కియుమ్ కాక్కుమ్ *

అవై యుళ తనిముదలెమ్మా కణ్ణపిరా నెన్నముదమ్ *

శువై య్ తిరుర్ మణాళ నెన్నుడై చ్చూర్చులుళానే.

౧

అ॥ ఇవై యు - సమీపమందున్నవియు, అవై యుమ్ - దూరమందున్నవియు, ఉవై యుమ్ - మధ్యమనస్థునియునైన ఆచేతనవస్తువులనును, ఇవరుమ్ - సమీపమందుండువారును, అవరుమ్ - దూరమందుండువారును, ఉవరుమ్ - మధ్యమందుండు వారునునైన చేతనవస్తువులనును, యవై యుమ్ యవరుమ్ - సమస్త చేతనాచేతనవస్తువులనును, తన్ను శ్శే - తనలో, ఆగియుమ్ - చేర్చుకొనియు (అనగా సంహారముజేసియు), అక్కియుమ్ - తిరిగిసృష్టించియు, కాక్కుమ్ -

రక్షించువాడును, అనైయర్ - ఆవస్తువులలో వ్యాపించియుండువాడును - తనిముదర్ - అద్వతీయుండునైనకారణభూతుండును, ఎన్నుత్ - నాస్వామియు, కణ్ణపిరాళ్ - సులభుండునైన ఉపకారకుండును, ఎన్నుముదమ్ - నాకు భోగభూతుండును, శువైయత్ - రసికాగ్రగణ్యుండునైన, తిరువిఠ్ మణాళత్ - శ్రీయఃపతి, ఎన్నుడై - నాయొక్క, శూల్లులుళాత్ - ఇరుపార్శ్వముల యందున్నాడు.

తా॥ చేతనాచేత నాత్మకంబులైన సమస్తలోకజలసు ప్రళయకాలమునందు సంహరించి తనలోనుంచుకొనియు, తిరిగి సృష్టికాలమునందు సృజించియు, అంతర్యామియైయుండియు రక్షించేడి పరమకారణభూతుండును, అతిసులభుండును, నాకుభోగ్యభూతుండును, పరమరసికుండునునైన శ్రీయఃపతి నన్ను వశపఱచుకొనుటకై నాయరుపార్శ్వముల యందు వాసము జేయుచున్నాడని.

౧.

శూల్లుల్ పలపల వల్లాత్తోలైయక్కాల త్తులగై *

కేల్లలాన్దాగి యిడన్ద కేళవనెన్నుకై యమూత్ *

వేల్మమరుప్పై యొళిత్తాత్ విణ్ణవర్ క్కెణ్ణలరియాత్ *

అమ్మనెడుజ్జడల్ శేర్న్దా నవనె న్నరుగ లిలానే.

౨

అ॥ పలపల - అనేకవిధములైన, శూల్లుల్ - ఆవతారములను, వల్లాన్ - ఎత్తుటకును భుజిండును, తొలై - ప్రాచీనమైన, అమ్ - అడమైన, కాలత్తు కాలమును, (ఆనగానీవరా హాకల్పదియందు) కేల్లలాన్దాగి - అసదృశమైన వరాహమై, ఉలగై - లోకములను, ఇడన్ద - అణ్ణభిత్తిలోనుంచి వేరుపఱచినవాడును, కేళవత్ - ప్రళస్తములైన కేళములుగలవాడును, ఎన్నుడైయమూత్ - నాస్వామియు, వేల్మమ్ - కువలయాపీడమనెడి యేనుగుయొక్క, మరుప్పై - కొమ్ములను, ఒళిత్తాత్ - విఠించినవాడును, విణ్ణవర్ క్కు - దేవతలకుఁగూడ, ఎణ్ణలరియాత్ - తలంచుటకశక్యుండును, అమ్మ - లోతుగ, నెడుమ్ - విశాలమైన, కడల్ - ఊరాభియందు, శేర్న్దాత్ - పవ్వరించినవాడునైన, అవత్ - శ్రీయఃపతి, ఎన్నరుగలిలాత్ - నాసమీపమునందున్నాడు.

తా॥ ఆసర్వేశ్వరుండు, దేవతలకు నేపసాయించుటకై ఊర్ధ్ధికి వేంచేసియు, అచ్చటపోయి సేవించుట కశక్తులైన భక్తులకొఱకై రామకృష్ణాద్య నేకావతారంబులై త్రియు, ఆయా యవతారములయందుఁజేసిన కువలయాపీడమునుసంహరించుట, సముద్రములోమునిగియున్న భూమిని యెత్తుకొనినప్పుట మొదలగు దివ్యచేష్టితముల నాచరించియు, సర్వజ్ఞులైన దేవతలకుఁగూడ ఇట్టివాడనితలంచుట కశక్తులై వేంచేసియున్న నాస్వామి యాదివ్యచేష్టితములను నాకుఁగనుపఱచుచు నాసమీపమునందు వేంచేసియున్నాడని.

౩

అరుగలిలాయ పెరుమ్కీ రమరర్గ ఛాదిముదల్వో *

కరుగియనీల నన్నేవివణ్ణ శెన్దామరై క్కణ్ణా *

పారుశితై పూర్ణువన్దేముమ్ పూమగళార్ తనిక్కేళ్వ*
 ఒరుకదియిక్ శువై తన్ది ట్టామ్మివిల నెన్నోడుడనే.

3

అ॥ అరుగల్ - వివాళము, ఇల్ - లేనిదియు, ఆయ - నిత్యమైనదియు, పెరుమ్ - మితి లేనివియునైన, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాడై, అమార్గల్ - దేవతలకు, అది - కారణ భూతుడై, ముదల్వక్ - ప్రధానుడై, కరుగియ - నల్లనైన, నీలమ్ - నీలత్నమువలె, నల్ - విలక్షణమైన, మేనివణ్ణక్ - తిరుమేనుకాన్తిగలవాడై, తెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - తామరపువ్వు వంటి, కణ్ణక్ - సేత్రముగలవాడై, పారు - అమరియున్న, శితై - తెక్కులుగల, పుళ్ - గరుత్మంతునిపైన, ఉపన్దు - ఆశపడి, విఱుమ్ - ఎక్కువాడై, పూమగళార్ - పుష్పపుత్రకయైన పిరాట్టికి, తనిక్కేళ్వ - అద్వితీయనాయకుడైన సర్వేశ్వరుండు, ఎన్నోడుడనే - నాతో గూడనేయుండి, ఒరుకదియిక్ - ఒకమార్గముచే, శువై - భోగ్యతను, తన్దిట్టు - ఇచ్చి, ఒమ్మివి లక్ - విడువకయున్నాడు.

తా॥ దోషరహితంబులై యసంభేదమునైన కల్యాణగుణములుగలవాండును, నిత్యనూని నిర్వాహకుండును, అతిసుందో విగ్రహముగలవాండును, గరుడహానుండునైన క్రియఃపతి నిత్యనూరులందరియందును జేయవలసిన బ్రీతిని నాయొక్కనియందే జేసి యనవరతము రసానుభవమును జేయించుచున్నాడని.

3.

ఉడనమర్ కాదల్ మగళిర్ తిరుమగళ్ మన్దగళాయ్*
 మడమగళ్*ఎన్దివర్ మూవరాళు ములగముమ్ మూనే*
 ఉడనవై యొక్క విఱ్ఱి యాలిలై చేప్పర్ న్దవన్మూ*
 కడల్లలి మాయప్పెరుమాళ్ కణ్ణనెన్నోక్కలై యానే.

౪

అ॥ తిరుమగళ్ - పెరియపిరాట్టియు, మణ్ మగళ్ - భూమిపిరాట్టియు, అయర్ వడ మగళ్ - నప్పిన్నప్పిరాట్టియు, ఎన్దు - అనిప్రసిద్ధులైన, ఇవర్ మూవర్ - ఈముగ్గురును, ఉడన్ - ఎల్లప్పుడును, అమర్ - అమరియున్న, కాదల్ - ఆశగల, మగళిర్ - (సర్వేశ్వరునికి) పరిపూర్ణులైయుండురు. ఉలగముమ్మాన్దు - మాడులోకములును, ఆళుమ్ - (ఆక్రియఃపతికి) పరిపాలించుదగినవైయుండును. అన్దై - అలోకములును, ఉడన్ - ఒకటిన్నివిధువక, ఒక్క, ఒక కాలమునందే, విఱ్ఱిజే - ఆంగించి, ఆలిలై - పటపత్రమునందు, శేర్ న్దవన్ - పవ్యలించిన, ఎమ్మాన్ నాస్సామియు, కడల్ - సముద్రముకంటె, మలి - అధికమైన, మాయన్ - ఆశ్చర్యగుణములుగల, పెరుమాన్ - గొప్పవాడునైన, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణుండు, ఎన్నోక్కలై యాన్ - నామధ్య భాగమునందు వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ అసర్వేశ్వరునికి శ్రీభూనికాదేవులు దివ్యమహిమలు; పృథివ్యాది సకలలోకములు లోలోకకరణములు; సృష్టిసీతినంహారాదులు లీలలు; ఇట్టియనంతములై యాశ్చర్యకరంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీకృష్ణుండు యోగాదేవి నడుమునందున్నట్లు నానడుమునందు వేంచేసి యున్నాడని.

౪.

ఒక్కలైవైత్తు ములై ప్పా లుణ్ణెను తినిడవాణ్ణి*

తెక్కమ్తెగ వన్వ వోళా లుయిర్తెగ వుణ్ణపెరుమాన్*

సక్కపిరానోడయను మిచ్చిరను మ్ముదలాగ*

ఒక్కవుమ్ తోళియ వీళక మాయనె న్నెళ్ళెనురానే.

అ॥ సక్కపిరానోడు - రుద్రునితోఁగూడియున్న, అయనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇచ్చిరనుమ్ - ఇంద్రుఁడును, ముదలాగవుమ్ - వీరు మొదలైన పదార్థములను, ఒక్క - ఒకకాలమునందే, తోళి - తీయ - సృజించిన, ఈళన్ - సర్వేశ్వరుఁడును, ఒక్కలైవైత్తు - తననడుమునంచుకొని, ములై ప్పూర్ - స్తనమును, ఉణ్ణె - త్రాగుమని, తినిడ - ఇవ్వఁగా, వాణ్ణి - దానినిస్వీకరించి, తెక్కమ్తెగ - మిక్కిలి నెఱుఁగిన, (తిరువధరముగలవాఁడై) అన్తు - ఆదళయందు, అవోళా - దానివద్దనున్న, ఉయిర్ - ప్రాణము, తెగ - పోవునట్లు, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, పెరుమాన్ - సర్వాధికుండును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుండునైన క్రియఃపతి, ఎన్నెళ్ళెనుళ్ళాన్ - నాహృదయమందున్నాఁడు.

తా॥ తనను చంపుటకైవచ్చిన పూతనయనురాక్షసి యశోదాదేవివలె తననునడుమునందెత్తుకొని స్తనమును ద్రాగమనియివ్వఁగా, ఆమాటనంగీకరించి సుందరపదమందై దానితోడయందుండి, దానిప్రాణము బోవునట్లు దానిపాలును బీల్చియారగించిన యద్భుతచేష్టికుండును, బ్రహ్మాదిస్థావరాస్తమైన సకల లోకములను సృజించి వానిని పరిపాలించువాఁడునైన క్రియఃపతి నాహృదయమందు వాసముజేయుచున్నాఁడని.

మాయనె న్నెళ్ళెనుళ్ళాన్ మన్మథుమ్ యవర్క్కుమదువే*

కాయముమ్ శీవనున్నానే కాలుమెరియు మవనే*

తేయన్తెయన్ యవర్క్కుమ్ శివైక్కుణ్ణోళరమల్లన్*

తూయన్ తుయక్కన్మయక్క నెన్నుడై తోళిణైయానే.

అ॥ కాయముమ్ - దేవాదిశరీరములనును, శీవనుమ్ - అందులోనున్న యాత్మలనును, తానే - తనకుశరీరముగాఁగలవాఁడును, కాలుమ్ - వాయువునున్న, ఎరియుమ్ - ఆగ్నినిన్ని, అవనే - అట్లుతనశరీరముగాఁగలవాఁడును, తేయన్ - (అభక్తులకు) దూరముగానుండువాఁడును, అణియన్ - (భక్తులకు) సమీపించియుండువాఁడును, యవర్క్కుమ్ - ఎట్టిజ్ఞానపంతులకును, శివైక్కుమ్ - మనస్సునకును, శోళరమల్లన్ - గోచరముగానివాఁడును, తూయన్ - పరిశుద్ధుండును, తుయక్కన్ - (అనాశ్రితులకు) విపరీతజ్ఞానజనుండును, ముక్కన్ - సంశయజనుండును, ఎన్నెళ్ళెనుళ్ళాన్ - నాహృదయమునందు వాసముజేయువాఁడును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుండునైన క్రియఃపతి, ఎన్నుడై - నాయొక్క, తోళిణైయాన్ - రెండుభుజములమీఁద వేంచేసియున్నాఁడు. మన్మథుమ్ యవర్క్కుమ్ - తక్కినయందరికిని, అదువే - అట్లుచేయువా?

తా॥ దేవాదిసకలశరీరములకును సకలజీవాత్మలకును పృథివ్యాదిపంచభూతములకు సప్తరాత్మయై నిర్గుణుండై యాశ్రితులకత్యంతసులభుండై యాశ్రితులకు బొందుటకును తలంచుటకునుగూడ

సశక్తుండైయుండి వారికియభారము దెలియనట్లు సంతయాదులను బుట్టించువాడై, ఇట్టియాశ్చర్య భూతుడై నాహృదయమునందు పవించెడి సర్వేశ్వరుడు గరుత్మంతునిమీద వేంచేయున్నట్లు ఇప్పుడు నారెండుభుజములమీద వేంచేయున్నాడు. ఇట్టియలభ్యలాభము నాకంటెనిక నెవరి కైనా గలుగునా? యని.

తోళిణై మేలుమ్ నన్మార్పిన్మేలుమ్ శుడర్మడిమేలుమ్*

తాళిణై మేలు మ్మనై న్ద తిణ్దుత్తాయుడై యమ్మాళి*

కేళిణై యొన్నమిలాదాళి కిళరుమ్ శుడరోళిమూర్తి*

నాళిణై న్దొన్దు మగలా నెన్నుడై నావినుళానే.

2

అ॥ తోళిణై మేలుమ్ - రెండుభుజములయందును, సర్ - క్లాభ్యుమైన, మార్చిన్ మేలుమ్, వత్తుస్థలమునందును, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, ముడిమేలుమ్ - కిరీటమునందును, తాళిణై మేలుమ్ - రెండుక్రిపాదములయందును, పునైన్ద - సమర్పించబడిన, తళి - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, తుత్తాయుడై - తిరుత్తుత్తు 'యిగల, అమ్మాళి - స్వామియు, కేళిణై - తగినఉపమానము, ఒన్దు మిలాదాళి - ఒకటియులేనివాడును, కిళరుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, శుడరోళి - మిక్కిలి తేజస్సుగల, మూర్తి - విగ్రహంబుగలవాడును, నాళి - ప్రతిదినమును, అణైన్దు - చేరియుండి, ఒన్దుమ్ - ఒకకాలమునందును, అగలాళి - విడువనివాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్నుడైనావి నుళాళి - నానాలికయందున్నాడు.

తా॥ నిరవధికమై యత్కుజ్జలమై నిరుపమానంబైన దివ్యసౌందర్యముగల సర్వేశ్వరుడు తనదివ్యమంగళవిగ్రహమంతట తిరుత్తుత్తాయమాలను సమర్పించుకొని యొకక్షణకాలముగూడ నన్నడబాయనివాడై నానాలికయందు వేంచేయున్నాడని.

2

నావినుళి నిన్దుమలరుమ్ ఇానక్కపై గళు క్కెల్లామ్*

అవియు మాక్కెయుమ్ తానే అట్టిప్పోడలిప్పవ న్నానే*

పూవియల్ నాళి మడన్దోళి పొరువడై యాళి శిక్షేన్దుమ్*

కావినన్నేని క్కములక్కణ్ణ నెన్కణ్ణినుళానే.

౩

అ॥ నావినుళి నిన్దు - నాకలిలోనుండి, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, ఇానమ్ - ఇానసాధనములైన, కలైగళు క్కెల్లామ్ - విద్యలన్నిటికిని, అవియుమ్ - ప్రాణమైనయర్థముకును, అక్కెయుమ్ - శరీరమైనశబ్దముకును, తానే - తానేనిర్వాహకుడై, అట్టిప్పోడు - సంహారముతో గూడ, అలిప్పవళి - సృజించువాడై, తానే - తానై, పూవియల్ - పుష్పములచేసబల్గరింపబడిన, నాళి - నాలుగైన, తడమ్ - వికాలమైన, తోళిళ - భుజములగలవాడై, పారు - యద్ధమునకు, పడై - ఆయుధమైన, అట్టి - చక్రిమును, శక్కు - శక్తిమును, వీన్దుమ్ - ధరించువాడై, కావి - నల్లకలువవలె, సర్ - టిలక్షణమైన, మేని - తిరుమేనును, కములు - తామరపుష్పమునంటి, కణ్ణి - నేత్రములను గలవాడైన క్రియపతి, ఎళిళిన్దుమ్మాళి - నానేత్రములయందున్నాడు

తా॥ సాధనకలవేదప్రతిపాద్యుండును, ఆవేదములయొక్క స్వరూపశీత్యాదులకును సమస్త జగత్తులయొక్క ఉత్పత్తిపనాకాదులకును గారణభూతుండును, పుష్పముపలె యతిసుకుమారములైన చతుర్భుజములుగలవాడును, శబ్దచక్రాదిసర్వలాయుధధరుండును, నల్లకలువవంటి తిరుమేనుగల వాడును, కమలాక్షుండునైన శ్రియఃపతి ఇట్టి తనస్వరూపమును నాకుఁగనుపఱచి నాసేత్రము లలో వేంచేయున్నాడని.

కమలక్కణ్ణ నొకణ్ణినెచ్చొక్క కాణ్ణనవక కణ్ణళారే*
అమలబ్బళాగ విట్టిక్కుమ్ ఐమ్బులను మవగమూర్ త్తి*
కమలత్తయన్నమ్మిదన్నై క్కణ్ణుదలొనొడుమ్ తోన్ద్రీ*
అమలత్తెయ్పత్తోడులగమాక్కి యెన్నై న్ద్రీయుళానే.

౯.

అ॥ కమలక్కణ్ణకమలాక్షుండు, ఎన్నజ్జినెచ్చొక్క నాసేత్రములకగుచుడిను; కాణ్ణక (నేనును) నేవించితిని; అవక - ఆశ్రియఃపతి, కణ్ణళారే - సేత్రములచే, అమలబ్బళాగ - నాదోషములుబోవునట్లు, విట్టిక్కుమ్ - కటాక్షించును; ఐమ్బులనుమ్ - పంచేంద్రియములును, అవకమూర్ త్తి - వానికిశరీరములవలె విధేయములైయుండును; కమలత్తు - పద్మమందుఁబుట్టిన, అయక అజాడనెడి పేరుగల, నమ్మిత్తన్నై - జ్ఞానపూర్తగుఁబ్రహ్మను, కణ్ణుదలొనొడుమ్ - లలాటసేత్రం దైన రుద్రునితోఁగూడ, తోన్ద్రీ - సృజించి, అమలమ్ - సత్త్వగుణముగల, తెయ్పత్తోడు - దేవతలతోఁగూడ, ఉలగమ్ - లోకములను, ఆక్కి - సృజించెడిశ్రియఃపతి, ఎన్నై న్ద్రీయుళా - నాముఖమునందు వేంచేయున్నాడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రేంద్రియ సకలదేవతలతోఁగూడ లోకములను సృజించిన కమలాక్షుండు నాసేత్రములకగుచుడి నాముఖము మొదలగుదోషములుబోవునట్లు నన్ను కటాక్షించినప్పుడు నేను వానిని నేవించి సకలేంద్రియములచే వానిననుభవించితిని. అట్టి సర్వేశ్వరుఁడెప్పుడు నాముఖము నందు వేంచేయున్నాడని.

నెన్ద్రీయుళ్ నిన్దెన్నై యాళుమ్ నిరై మలర్ ప్పొదబ్బళ్ శూడి*
కన్ద్రైత్తుత్తాయ్ ముడిక్కొల క్కణ్ణపిరానై త్తొత్తవార్*
ఒన్ద్రైప్పిత్తై యణిన్దొనుమ్ నాన్ముగను మిన్దిరనుమ్*
మన్ద్రై యమరరుమెల్లామ్ వన్దెనదుచ్చియుళానే.

౧౦.

అ॥ నెన్ద్రీయుళ్ నిన్ద్ర - నాముఖమునందుండి, ఎన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - పరిపాలించు వాడును, నిరై - ఆందమైన, మలర్ - పుష్పమువంటి, పొదబ్బళ్ - శ్రీపాదములను, శూడి - తమశిరస్సులయందుంచుకొని, కన్ద్రై - గుచ్ఛబడిన, తుత్తాయ్ - తిరుత్తుత్తాయని, ముడి - కిరీటమునన్దుగలవాడును, కొలమ్ - నుందరమైనవిగ్రహముగల, కణ్ణపిరానై - ఉపకారకుండును నైన శ్రీకృష్ణుని, ఒన్ద్రైప్పిత్తై - ఒకచంద్రోకలను, అణిన్దొనుమ్ - శిరస్సు నందుధరించినరుద్రుడును, నాన్ముగనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇన్ద్రుడును, మన్ద్రై - ఇంకనున్న, అమరరుమెల్లామ్ -

దేవతలందురును, తొమ్మివార్ అశ్రయించుదురు; (అట్టిసర్వేశ్వరుడు) వస్త - వచ్చి, ఎనదుచ్చి యుళాత్ - నాశిరస్సునందున్నాడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాది సమస్తదేవతలును, నాముఖమునందు వేంచేసియుండి నన్ను దాస్యము మొనరిన ఈ శ్రీపాదపద్మములను దమతమ శిరస్సులయందుంచుకొనినవారై తిరుక్కుమ్మాయిమా లనుధరించిన యతి సుందరవిగ్రహుడైన కృష్ణుని యాశ్రయించుదురు. అట్టి సర్వేశ్వరుడిప్పుడు నాశిరస్సునందు వేంచేసియున్నాడని. ౧౦

‡‡ ఉచ్చియుళ్ళే నిఱ్ఱుమ్ తేవతేవఱ్ఱుమ్ క్కణ్ణపిరాఱ్ఱుమ్*

ఇచ్చెయుట్టెల్లవుణార్ త్తి వఱ్కురుగూర్ చ్చడగోపణ*

ఇచ్చొన్న వాయిరత్తు శివై యుమోర్ వ త్తెమ్మిరాఱ్ఱుమ్*

నిచ్చలుమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్య నీళ్ క్కల్ శెన్ని పారుమ.

౧౧.

అ॥ ఉచ్చియుళ్ళనిఱ్ఱుమ్ - నాశిరస్సునందు వేంచేసియున్న, తేవతేవఱ్ఱుమ్ - దేవాధిదేవుడైన, క్కణ్ణపిరాఱ్ఱుమ్ - శ్రీకృష్ణునికి, ఇచ్చె - తమప్రీతిని, ఉణ్ - (సర్వేశ్వరునియొక్క) హృదయమందు, శెల్ల - తోచునట్లు, ఉణ్ త్తి - తెలియజేసి, వఱ్కురుగూర్ చ్చడగోపణ - సుందరమైన కురుకాపురియందు వేంచేయు డెడి నమ్మక్క వ్యర్థ, శొన్న - సాయించిన, ఇవ్వా యిరత్తుల్ - ఈవయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - విలక్షణంబులైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఎమ్మిరాఱ్ఱుమ్ - మాస్వామికి, విణ్ణప్పమ్ శెయ్య - విన్నవించినచో, నీళ్ - దీర్ఘమైన, క్కల్ - శ్రీపాదములు, శెన్ని - వారిశిరస్సులయందు, నిచ్చలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పారుమ్ అవరియుండును,

తా॥ తనశిరస్సులయందు వేంచేసియున్న దేవాధిదేవుడైన శ్రీయశవతియందున్న తమభక్తిని వానికగుపఱచి నమ్మక్కవ్యర్థులసాయించిన యద్వితీయంబులైన నీపదిపాశురములను శ్రీయశవతి వద్దవిన్నవించుచు వారి శిరస్సులయందాసర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములెల్లప్పుడు నమరియుండునని.

అ క్క వ్వి ర్ తిరు వ డి గ శ్ శ ర ణ మ్.

డియర్ తిరువడిగశ్ శరణమ్.

౧౦ - వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో సర్వేశ్వరుడిట్లు నాతో సంశ్లేషించుటకుఁ గారణ మేమనియఱచించి, ఏకారణమునఁ జూడక, ఇది సర్వేశ్వరునియొక్క నిర్ణేతుక కటాక్షముచే వచ్చినదని సాయించుచున్నాడు.

‡‡ పారుమానీళ్ ప్పడై యా శబ్దత్తొడు*

తిరుమానీళ్ క్కల్ శ్రేల్లగున్మొ*

ఒరుమాణిక్కుఱళాగి నిమిర్ ప్ప*

క్కరుమాణిక్కు మెన్మొళదాగుమ.

౧.

అ॥ పారు - యుద్ధోన్ముఖములును, మా - గొప్పవియు, నీళ్ - వృద్ధిబొందుచున్న వియు, పడై - ఆయుధములైనవియునైన, ఆట్టిశక్తివొడు - శబ్దచక్రములతోగూడ, తిరు - సుందరమైనదియు, మా - పూజ్యులైనదియు, నీళ్ - పొడవైనదియునైన, కమ్మల్ - తిరువడిని, ఏఱులగుమ్ - సప్తలోకములలోనున్నవారందరును, తొమ్మి - ఆశ్రయించుటలు, ఒరు - అద్వితీయుండైన, మాణిక్యబాగా - వామనబ్రహ్మచారియై, నిమిర్ద - (త్రివిక్రముడై) వృద్ధిబొందిన, అక్కరుమాణిక్య - ఆశ్లాఘ్యమైననీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగల శ్రియఃపతి, ఎన్నెన్నుభద్రాగుమే - నాసేత్రములయందగుబడును.

తా॥ నముచిమొదలగు శత్రువులమీద కోపగించి తనవీరగహములను గొప్పవిగాఁజేసికొని యుద్ధ సన్నద్ధులైయున్న శబ్దచక్రాది నివ్యాయుధములుగల తిరుమేని సౌందర్యమునును, అతిసుందరమైన శ్రీపాదమునును సర్వజీవాత్మలు నాశ్రయించుటలు వామనానతారమునందు త్రివిక్రముడై పెరిగిన ఇంద్రనీలకాముడైన శ్రియఃపతి, ఆసౌందర్యముతో నాకు సేవ సాయించెనని.

కణ్ణళ్ళే నిఱ్ఱుమ్ కాదన్తైయాల్ తొల్*
ఎణ్ణిలుమ్ వరు మెన్నిని వేణ్ణవమ్*

మణ్ణమ్నీరు మెరియుమ్ నల్వాయువుమ్*
విణ్ణమాన్ నిరియు మెమ్మిరాన్తైయే.

౨

అ॥ కాదన్తైయాల్ - భక్తితో, తొల్ - ఆశ్రయించినచోడల, మణ్ణమ్ - భూమిమ్మి, నీరుమ్ - జలమునకును, ఎరియుమ్ - అగ్నికిని, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, నాయువుమ్ - నాయువునును, విణ్ణమ్ - ఆకాశమునును, ఆయ్ - అంతరాత్మయై, విరియుమ్ - వ్యాపించుచున్న, ఎమ్మిరాన్ - నాస్వామి, కణ్ణళ్ళే - నేత్రములలో, నిఱ్ఱుమ్ - ననీచును, ఎణ్ణిలుమ్ - (ఈశ్వరుడొకఁడున్నాడని) తలంచినను, నరుమ్ - వచ్చును, ఇని - ఇఁకమూద, ఎన్ - దేనిని, వేణ్ణవమ్ - అపేక్షించెదము. (మనకేమివలయుననుట.)

తా॥ సకలజగదీశుడైన శ్రియఃపతి, తనయందుభక్తిజేయువారికిని, ఈశ్వరుడొకఁడున్నాడని తననొప్పుకొనువారికి నిత్యంతమలభుండైయుండును; ఇట్లుండగా, ఇఁకమనమపేక్షించవలసి నదేమున్నదని,

౩

ఎమ్మిరాన్తై యెనైతనైతనైక్కుమ్
తమ్మిరాన్తై*తణ్ణామరై క్కణ్ణనై*
కొమ్మరావు నుణ్ణేరిడై మార్వనై*
ఎమ్మిరాన్తై తొమ్మాయ్ ముడనెణ్ణమే.

౩.

అ॥ మడమ్ - విధేయమైన, నెణ్ణమే - ఓమనసా! ఎమ్మిరాన్తై - నాస్వామియు, ఎనైతనైతనైక్కుమ్ - నాతండ్రి తాతముత్రాతముడలగు నావంశస్థులందరికిని, తమ్మిరాన్తై - స్వామియు,

తణ్ - చల్లని, తామరైక్కణ్ణై - పద్మములవంటి శేత్రములుగలవాఁడును, కొమ్బు - (చప్పలిచెట్టువలెనున్న, ఆరావు - స్వయంవలెనున్న, నుణ్ - నూత్నమైన, శేర్ - అనురూపమైన, ఇడై - నడుముగల శ్రమహలక్ష్మిని, మార్వనై - పక్షస్థలమందుఁగలవాఁడునైన, ఎమ్మిరైనై-స్వామిని, తొమ్మాయ్ - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ ఓమనసా! నాకుపశ్యమైన నీవు, శ్రమహలక్ష్మితోఁగూడి తనశేత్రములతోనున్న చల్లఁగాఁగటాక్షించుచున్న నాకులదేవతయైన నాస్వామిని యాశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని. ౩

నెఱ్ఱమే నల్లెనల్లె యున్నై పెల్లైశ్రాల్

ఎకొశెయ్యోమ్*ఇని యెన్నకుటై వినమ్*

మైననై మలరాళ్ మణవాళనై*

తుణ్ణుమ్బాదుమ్ విడారు తొడర్ కణ్ణాయ్.

౪

అ॥ నెఱ్ఱమే - ఓమనసా! నల్లెనల్లె - (నీపుడేసినవని) మంచిదిమంచిని ఉన్నై - నిన్ను, పెల్లైశ్రాల్ - పొందినయెడల, ఎకొశెయ్యోమ్ - ఏవనిజేయుము, ఇని - ఇఁకను, ఎన్నకుటై వినమ్ - ఎట్టికొఱతగలవారమైతిమి, మైననై - భోగ్యుండై, మలరాళ్ - శ్రమహలక్ష్మికి, మణవాళనై - నామముండైన సర్వేశ్వరుని, తుణ్ణుమ్బాదుమ్ - నేనెడబాసినను, విడారు - విడువకుండ, తొడర్ కణ్ణాయ్ - అనువర్తింపుమా.

తా॥ ఓమనసా! నీవుమిక్కిలి మంచివనిఁజేసితివి. నీవున్నప్పుడు నాకేకార్యము నసాధ్యమౌగాదు. నాకొకకొఱతయులేదు. ఇఁకమీదను నొక్కప్పుడు శ్రయింపతి నెడబాసియున్నను, నీవెప్పుడును విడువవద్దని.

౪

కణ్ణాయ్ నెఱ్ఱే కరుమణ్ణల్ వాయ్ క్కిన్ఱు*ఒర్

ఎణ్ణానుమినియై వర్దియలుమాణు*

ఉణ్ణానై యులగేఱ్ఱ మోర్ మూవడి

కొణ్ణానై *కణ్ణుకొణ్ణానై నీయుమే.

౫

అ॥ నెఱ్ఱే - ఓమనసా! కరుమణ్ణల్ - కార్యములు, వాయ్ క్కిన్ఱు - ఫలించునప్పుడు. ఒర్ - ఒక, ఎణ్ణానుమ్ - తలంపుగూడ, ఇన్నియై - లేకనే, వన్ఱు - వచ్చి, ఇయలుమాణు - ఫలించువిధంబును, ఉణ్ణాయ్ - చూచితివిగదా? ఉలగేఱ్ఱుమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్ణానై - అఁగించినవాఁడును, ఒర్ - ఒక, మూవడి - మూడడుగులచే, కొణ్ణానై - (అలోకములను) స్వీకరించినవాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, నీయుమ్ - నీవును, కణ్ణుకొణ్ణానై - చూచితివిగదా?

తా॥ ఓమనసా! ఒకరచేత్తలేకయే సప్తలోకములను బ్రభుత్వములందుఁదాఁగించి త్రివిక్రమావతారమునందా లోకములను తనమూడడుగులచే నాక్రమించి రక్షించిన శ్రయింపతియొక్క దివ్యచేష్టితములను మనమనుభవించితిమిగదా? అట్లునే, మనకర్మములు ఫలించుకాలము వచ్చినప్పుడు మన తలంపులేకయే ఫలించునని.

౫

నీయుమ్ నాను మిన్నేర్ నిట్కిల్ * మేల్ ముద్రి
 నోయుమ్ శార్ కొడాన్ నెట్టమే శొన్నే *
 తాయు స్తనైయుమా యివ్వులగినిల్ *
 వాయుమిశక్ మణివణ్ణ నైయే.

౬.

అ॥ నెట్టమే ఓమనసా ! నీయుమ్ - నీవును, నానుమ్ - నేనును, ఇన్నేర్ - ఈ విధముగా, నిట్కిల్ - ఉన్నయెడల, తాయుమ్ - తల్లివలెపియుండును, తనైయుమాయ్ - తండ్రివలెపియుండునై, ఇవ్వులగినిల్ - ఈలోకి మునందు, వాయుమ్ - అంతరించిన, ఈశన్ - స్వామియు, మణివణ్ణ - నీలమణివంటికాన్తిగలవాడునైన, ఎన్దై - నాస్వామి, మేల్ - ఇంకా మిఁద, మల్లియై - ఎవ్విధంబునైన, ఓక్ నోయుయ్ - ఒక యువద్రవమున్ను, శార్ కొడాన్ - పొంద నివ్వడు; శొన్నేక్ - (నీకు) చెప్పితిని.

తా॥ ఓమనసా ! మనమిరువగము చక్కెరను యిట్లెల్లప్పుడును విడువకుండ వాశ్రయించి యున్నయెడల, సర్వప్రాణులనున్న తల్లితండ్రివలె పోషించును సర్వస్వామియై యాశీర్వసుల భుంజిన స్వామి మనకెవ్విధంబులైన భాగలను గలుగజేయడు; ఈమాటను నమ్మియుండుమని ౬.

ఎన్దైయే యెమ్మ మెమ్మెరుమా నెన్దుమ్ *
 శిన్దైయుల్ వైప్పన్ శొల్లువన్ పావియే *
 ఎన్దై యెమ్మెరుమా నెన్దుమ్ వానవర్
 శిన్దైయుల్ వైత్తు చొల్లుమ్ శెల్వనై యే.

౭.

అ॥ వానవర్ - నిత్యనూరులు, ఎన్దై - నాస్థితికారణండు; ఎమ్మెరుమా - నాకుపగమ కేషి; ఎన్దు - అని, శిన్దైయుల్ వైత్తు - ధ్యానించి, శొల్లుమ్ - స్తోత్రముజేయదగిన, శెల్వనై - విశ్వరమ్యుగలక్రియఃపరిని, పావియేన్ - పాపనైన నేను, ఎన్దైయెమ్మమ్ - నాకు స్థితిపాటుండ నియు, ఎమ్మెరుమా నెన్దుమ్ - నాకుపగమకేషియనియు, శిన్దైయుల్ - మనస్సునందు, వైప్పన్ - ఉంచె దను; శొల్లువన్ - చెప్పెదను,

తా॥ మాకుసర్వవిధంబైన బంధువని పరిశుద్ధావ్వకరణులైన నిత్యనూరులు ధ్యానించి స్తోత్ర ముజేసిడి, పరిశుద్ధుడైన క్రియఃపరిని నేను నాకుసర్వవిధమైనబంధువని నాపాపమనస్సుతో స్మరించి, అంతయేగాక అందఁజూచునట్లు గుప్తవాక్కులతోఁ జెప్పిమాషించితి నని ౭.

శెల్వనారణనెన్ శొత్తేట్టలుమ్ *
 మల్ గుమ్మల్ పనినాడువన్ మూయమే *
 అల్లన్ గవగలు మిడై వీడిని *
 నల్ గి యెన్దై విదాన్ నమ్మినమ్మయే.

౮.

అ॥ శైల్యనారణ్య - శ్రీమన్నారాయణుడు, ఎన్ - ఆనెడి, శోల్ - తరువాతమును, శేట్టును - విన్నప్పుడే, కల్ - శ్రేణులలోనుంచి, పని - అనన్తబాష్పములు, మల్ గుమ్ - స్రవిం చును. నాడువన్ - సేనువానిదాపునకుజేరుదును మాయమే - ఏమాత్యర్థమో? నమ్మి-భూర్ణుఁ డైనశ్రీయఃపతి, నల్ - మించివియైన, అల్లుమ్ - రాత్రియందును, పగలుమ్ - దినమందును, ఇదై వీడిన్తి - ఎడతెగకుండ, నల్ గి - పీతిజేసి, ఎన్నై - నన్ను, నమ్మి - (దాసునిగా) నమ్మి, విడాన్ - విడువడు.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుండ నెడి తరువాతమును విన్నప్పుడే నాశ్రేణులనుండి యనన్త బాష్పముపెరుగును; సేను నాశ్రీయఃపతి ఎచ్చటనున్నాడని వెతుకుదు వానివద్దకు వెల్లెదను. సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుడైన యాశ్రీయఃపతియు నన్ను తన దాసునిగా నమ్మి నాయుండతి శ్రేమఃశేసి రేయింపగల్గు శ్రీరామాక్రంబును విడువకయున్నాడు. ఇదేమాత్యర్థమోయని.

‡ నమ్మియై తెన్కుఱుజుడి నిన్త*ల
చెప్పిమొనై తిగ్గు నిరుమూర్ త్రియె*
ఉమ్మర్ వానవరాది యజ్ఞోద్రియె*
ఎమ్మిరానై యోశొల్లి మఱప్పనో.

౯.

అ॥ తేక - దక్షిణమునందున్న, కుఱుమ్కుడినిన్త - తిరుక్కుఱుజుడియందు వేంచేసి యున్న, నమ్మియై-సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుడును, అచెప్పిమొనైతిగ్గుమ్ - శ్రేష్ఠమైనపచ్చనిబంగారము వలె ప్రకాశించుచున్న, తిరుమూర్ త్రియై - నుండరమైనదివ్యభిగ్రహముగలవాఁడును, ఉమ్మర్ - మేలైన, వానవర్ - సిత్యనూరులకు, ఆది - కారణభూతుండును, అమ్ - ఆందమైన, శోద్రియై - శేఖోరూపుండునైన, ఎమ్మిరానై - నాస్వామిని, ఎకొశొల్లి - ఏమాటనుజేప్పి, మఱప్పనో - మఱిచెదను.

తా॥ సిత్యనూరులతోఁగూడ సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుడై తిరుక్కుఱుజుడి యందు వచ్చి వేంచేసియుండి తనదివ్యసౌందర్యమును గనుమఱచి నన్ను వశపఱచుకొనిన నాస్వామిని మఱచుట శేమికారమున్నదని.

౯.

మఱప్పమ్ భానముమ్ నా నొన్కుణ్ నిర్దిక*
మఱక్కుమెన్దు శెన్దామరై క్కణ్ణోడు*
మఱప్పఱ వెన్నుళ్ళే మన్నినాన్తనై*
మఱప్పనోవిని యా నెన్మణియైయే.

౧౦

అ॥ మఱప్పమ్ - మఱచిపోవుటయనియు, భానముమ్-జ్ఞానమనియు, ఒన్దు - ఒకటిన్ని, నాక - సేను, ఆణ్ నిర్దిక - ఎఱుంగును. (ఇట్టిసాయందుజ్ఞానమునుగలుగఁజేసిదానిని)మఱక్కు-మెన్దు- మఱచెదనని, శెన్దామరై క్కణ్ణోడు-ఎఱుకొమరవంటి శ్రేణులతోఁగూడ, మఱప్పఱ-మఱచిపో కుండునట్లు, ఎన్నుళ్ళే-నామనస్సునందు, మన్నినాన్తనై - అమరియుండువాఁడైన, ఎన్మణియై-నీల రత్నమువంటి నాస్వామిని, ఇని - ఇఁకమీద, యాక - సేను, మఱప్పనో - మఱిచెదవా?

తా॥ అచేతనమువలె జ్ఞానమిట్టిదనియు దానికిమఱుపిట్టిదనియు నెఱుంగని జ్ఞానకూన్యుఁడైన నాకు జ్ఞానప్రదానముజేసి, ఆ వచ్చినజ్ఞానము మఱచిపోకుండ తనదివ్యసుందరవిగ్రహముతోఁగూడ నామనస్సునందు నిత్యవాసముజేసెడి క్రియఁపత్రిని నేనేవిధమున మఱిచెదనని. ౧౦.

‡‡ మణియై వానవర్ కణ్ణనై త్తన్నదో

రణియై*తెగకుడుగూర్ చ్చుడగోపణ*శోల్

పణిశె యాయ్విరత్తు ల్ళివై పత్తుడణ*

తణివిలర్ కఱ్పరేల్ కల్వి వాయుమే.

౧౧.

అ॥ మణియై - రత్నమువంటి కాన్తిగలవాఁడును, వానవర్ - నిత్యనూరులకు, కణ్ణనై - నిర్వాహకుండును, తన్నదోరణియై - తనకుతానే యలంకారభూతుండునైన క్రియఁపత్రినుద్దేశించి, తెగ - సుందరమైన, కురుగూర్ చ్చుడగోపణ - తిరునగరియందు వేంచేసియుండెడి సమ్మత్ప్రాయ, శోల్ - శ్రీనూక్తులతో, పణిశెయ్ - కైంకర్యముజేసిన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడణ - ప్రితితోఁగూడినవారై, తణివిలర్ - అశ్రద్ధలేనివారై, కఱ్పరేల్ - అభ్యసించిరేని, కల్వి - ఆ విద్య, వాయుమే - ఫలప్రదమగును.

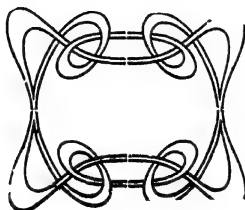
తా॥ నిత్యనూరినిర్వాహకుఁడై యద్వితీయుఁడై నాకత్యంతసులభుఁడైన క్రియఁపత్రికి సమ్మత్ప్రాయవాచాకైంకర్యముగా పొందిన ఈపదిపాశురములనుసంధించువారికి, ఈపాశురములే సమస్తఫలములనిచ్చుతివని.

ఆఱ్మోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧ - వ పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్మొళులు పదింటికి పాశురములు - ౧౧౦.

అవతారిక. — ఈతిరువాయ్మొళిలో, “మణియైవానవర్ కణ్ణై” యనెడి పాశురములతో మానసికముగా ననుభవించిన సర్వేశ్వరునియొక్క పరత్వసౌలభ్య సౌందర్యములను ప్రత్యక్షముగా ననుభవించు నిచ్చయించి, దానిని లభించక, భగవద్విశేషముచే విరహావస్థనొందిన యొకపిరాట్టి యవస్థను నీనమ్మా! స్వల్పబొంది, తనకంటిక గుబడినవస్తువులనుజూచి, వానియన్నిటినిగూడ తనవ తనే భగవద్విశేషముచే బాధపడునట్లుతలంచి, మీరుగూడ మావలెనే బాధపడుచున్నారే యని యావస్తువులనుగురించి చెప్పుచున్నారు.

వాయుమ్మిరై యుగళుమ్ కానల్ మడనారాయ్*

అయుమమరులగుమ్ తుళ్ళిలుమ్ నీతుళ్ళాయాల్*

నోయు మ్మయలై మైయుమ్ మీదూర వెమ్మేపోల్*

నీయుమ్ తిరుమాలాల్ నెళ్ళమ్ కోట్టుటాయే.

౧.

అ॥ వాయుమ్ - సమీపించియున్న, తిరై - అలలు, ఉగళుమ్ - పొరులుచున్న, కానల్ - సముద్రతీరమందున్న, మడమ్ - చింకముగల, నారాయ్ - ఓసారసపక్షి! అయుమ్ - (నీ)తల్లియు, అమరులగుమ్ - నిత్యమూరివర్తమున్న, తుళ్ళిలుమ్ - నిద్రించినను, నీ-నీవు, తుళ్ళాయాల్ - నిద్రించవు. నోయుమ్ - మనోవ్యాధియు, పయలై మైయుమ్ - పారిపోవుటయున్న, మీదూర - లైలుచడునట్లు, ఎమ్మేపోల్ - మావలె, నీయుమ్ - నీవును, తిరుమాలాల్ - క్రియఃపతి షి, నెళ్ళమ్ - మనస్సును, కోట్టుటాయే - అపహరింపబడినావా?

తా॥ అలలుకొట్టుచున్న సముద్రతీరమందు సంచరించుచున్న ఓసారసపక్షి! నీతల్లియు నిద్రిలేని నిత్యమూరును నిదురబోయినను నీవు నిదురబోయున్నావు. నీశరీరమున్న పాలి పోయిన. నీవును మావలెనే సర్వేశ్వరునియందాశపడి ఈయవస్థనొందినవాయేమని.

౧.

కోట్టుట శివైయైయాయ్ కూర్వాయ వన్తిలే*

శేట్టుట యామజల్ శేరా దిరబుదియాల్*

అట్టుట వెమ్మేపోల్ నీయు మరవణైయా*

తాట్టుట త్తెబ్బుటాయ్ తామమ్ కామన్ ధాయే.

౨.

అ॥ కూర్వాయ - కూరముగాశ్రించుచున్న, అన్తిలే - ఓపెన్నడపక్షి! కోళ్ళపట్ట - (క్రియఃపతిచే) అపహరింపబడిన, శివైయైయాయ్ - మనస్సుగలదానవై, శేట్టుట - పొడవైన, యామజల్ - ర్షూమములయందు, శేరాదు (పడకయందు)చేరక, ఇరణ్ణదియాల్ - మఃఖించుచున్నావు అట్టుట - దాస్యమునొందిన, ఎమ్మేపోల్ - మావలె, నీయుమ్ - నీవును, అరవణైయాన్ - ఆదిశేషునిఁడక గాగల సర్వేశ్వరునియొక్క, తాళ్ళపట్ట - క్రిపాదములతోసంబంధించిన, తణ్ తుట్టాయ్ - చల్లనితిరుక్తుట్టాయొక్క, తామమ్ - త్తీతిరుమాలను, కామన్ ధాయే - ఆశపడినావా?

తా॥ ఓగోరవంకపక్షి! రాత్రియంతయునిద్రించక క్రూరముగా శబ్దించుచు దుఃఖపడుచు న్ననీవును శేషకాయకి బానులైన మావలెనే వానియొక్క శ్రీపాదమందలి తులసీమాలవాళపడి, దానిని లభించక యాయవస్థనొందితివా యేమని? ౨

కాముగ్రీధ కైయఱవో బెల్లె ఇరాప్పగల్*

నీముగ్రీధ క్కణ్డయిలాయ్ నెళ్ళరుగి యేజుదియాల*

తీముగ్రీధ తైన్నిలై యూట్టిన్దా తాల్ నయన్ద*

యాముగ్రీధ దుగ్రీథాయో వాట్రి కనై కడలే.

3

అ॥ కాముగ్రీధ - ఆశపడిన, కైయఱవోడు - వస్తువుపోవుటచే, ఇరాప్పగల్ - రాత్రిం బగళ్లు, ముగ్రీధ - అంతయు, నీ - నీవు, కణ్డతుయిలాయ్ - నిద్రించుచు, నెళ్ళరుగి - ఉరుగి - కరిగి, ఏజుదియాల - కేకలువేయుచున్నావు, తైన్నిలై - దక్షిణమందలి లంకాపట్టణము, ము గ్రీధ - అంతయు, తీ - అగ్నికి, ఊట్టిన్దాన్ - ఆవారముగానిచ్చిన చక్రవర్తితిరుగుగవార్ల యొక్క, తాల్ - శ్రీపాదమును, నయన్ద - ఆశపడిన, యామ్ - మేము, ఉగ్రీథు - పొద్దినదా నిని, ఉగ్రీథాయో - పొందితివా? ఎల్లై - ఏమాళ్చర్యము, కనైకడలే - భవించుచున్న ఓసము ద్రుదా! వాట్రి - నుఖముగానుండుమా.

తా॥ ఓసముద్రుదా! రాత్రింబగళ్లు నిద్రలేక వ్యసనముచేసిట్లు కేకలువేయుచున్న నీవు, లంకాపట్టణమును దహించిన శ్రీరామచంద్రునియొక్క శ్రీపాదములను బొందవలయుననియాశపడి, ఆయాశ నెరవేరచందున మావలెనే విరహావస్థనొందితివాయేమి. నీయభీష్టము శీఘ్రముగా నెరవేర గలదని. 3.

కడలు మ్మలై యుమ్ విశుమ్బుమ్ తుమ్మాయెమ్బోల్*

తుడర్గొ ఇరాప్పగల్ తుజ్జాయూల్ తణ్ వాడాయ్*

అడల్గొల్ పడై యాన్ద యమ్మాన్దై క్కణ్డాయ్*

ఉడలమ్ నోయుగ్రీథాయో ఉగ్రీథో ట్టాయ్.

౪.

అ॥ తణ్ - చల్లని, వాడాయ్ - ఓవాయువా! ఎమ్బోల్ - నావలె, తుడర్ కొల్ - చంద్రి నూర్చులనెడి తేజస్సుగల, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లును, తుజ్జాయూల్ - నిద్రించకయున్నావు. అడల్ కొల్ - బలముగల, పడైయట్టి - ఆయుధమైనచక్రముగల, అమ్మాన్దై - స్వామిని, కాణ్డాయ్ సేవించుటకై, కడలుమ్ - సముద్రమందును, మలైయుమ్ - పర్వతములయందును, విశుమ్బుమ్ - ఆకాశ మందును, తుమ్మాయ్ - (ఆసర్వేశ్వరుని)వెతకి, ఉగ్రీథోట్టాయ్ - కాలమంతయు, ఉడలమ్ - శరీర మున్నంతవఱకును, నీ - నీవు, నోయ్ - వ్యాధిని, ఉగ్రీథాయ్ - పొందితివా.

తా॥ ఓచల్లనివాయువా! నావలె ఎల్లప్పుడును నిదురలేక యాయవస్థనుబొందిన నీవు, చక్ర భరునిసేవించుట కాశపడి సముద్రము మొదలగన్నిస్థలములలోను వెతకి నీమనోరథమును బొందక ఈరహస్యాధనొందితివాయేమని.

ఊర్దోదోఱాళి యులగుక్కు నీర్ కొణ్ణు*

తోళియరుమ్ యాముమ్పొల్ నీరాయ్ నెగ్గొన్డ్రు*

వాళియ వానమే నీయు మ్మదుళూడళా*

పాళి మైయిల్ పట్టవన్లలో పాళత్తాల్ నై వాయే.

౫.

అ॥ ఊర్దోదోఱాళి - ప్రతికల్పమందును, ఉలగుక్కు - లోకములన్నిటిని నింపుటకై, నీర్ కొణ్ణు - నీళ్లునతీసికొని, తోళియరుమ్ యాముమ్పొల్ - మానవులు మేమువలె, నీరాయ్ - నీరయి, నెగ్గొన్డ్రు - కరుగుచున్న, వానమే - ఓ మేఘమా! నీయుమ్ - నీవును, మదుళూడళా - మధువనాడిరక్కనుని జంపిన సర్వేశ్వరునియొక్క, పాళి మైయిల్ - పర్యటించుచు, పట్టుదోరు కుకొని, అవన్లలో - వానియందు, పాళత్తాల్ - ఆళచే, నై వాయే - దుఃఖమునొందితివాయేమి. వాళియ - నీకు మజ్జళమవుగాక.

తా॥ ఓ మేఘమా! లోకమంతయు నిండునట్లు ఒక్కతీరున నీరయి కరుగుచున్న నీ వాసర్యేశ్వరుని దివ్యచేష్టితములలో లోబడి వానియందతిమతేనీ వానిని లభించకపోవుటచే మావలె నిట్టియవస్థను బొందితివాయేమని.

౫.

నై వాయ నెమ్మేపోల్ నాణ్ణునియే నీయిన్నాళ్*

మైవానిరు శగల్ గ్రాయ్ మాత్తాన్డ్రు తేమ్బుదియోల్*

వివాయరవణై మే లాళిప్పెరుమానార్*

మెయ్ వాళగ జ్జేల్లై మెయ్ నీర్ మై తోల్ గ్రాయే.

౬

అ॥ నాణ్ణునియే - ఓ బాలచంద్రుడా! నీ - నీవు, ఇన్నాళ్ - ఈదినమందు, మై - కాలు కవలె, వాల్ - ఆకనమందున్న, ఇరుళ్ - చీకటిని, అగల్ గ్రాయ్ - బోగొట్టనివాడవైతివి. మాత్తాన్డ్రు - ప్రకాశములేక, తేమ్బుదియోల్ - క్షీణించిపోవుచున్నావు. నై వాయ - నొచ్చియున్న, ఎమ్మేపోల్ - మావలెనే, వివాయ్ - విదునోర్లుగల, అగన్డై మేల్ - శేషశయ్యమీదబద్ధులించిన, అళి - చక్రాయుధముగల, పెరుమానార్ - గొప్పవాడైన (శ్రీవిజయేశ్వరునియొక్క) మెయ్ - యథా ధామైన, వాళగమ్ - శ్రీనూత్తులన, కేట్టు - విని, ఉల్ - నీయొక్క, మెయ్ - శరీరమందలి, నీరై - సాంద్ర్యమును, తోల్ గ్రాయే - బోగొట్టుకుంటివా,

తా॥ ఓ బాలచంద్రుడా! ఇష్టాధాకనమునందున్న నల్లనిచీకటిని బోగొట్టక క్కాంతిహీనుడవై క్షీణింపకు బొందితివి. నీవును మావలెనే, *“వీరిద్వితమృతమ్” అనెడి సర్వేశ్వరునిమాటకువిని శేషకాయయైన చక్రధరుడబద్ధము కైపుడని నమ్మి నీ సాంద్ర్యమును బోగొట్టుకొంటివాయేమని ౬

తోల్ గ్రాయ్ మ్మడనెళ్లై మెమ్మేరుమాన్ నారణ్ణుమ్*ఎమ్

అల్ గ్రాయ్ శొల్లి యాళి వోమై నీనడు శీ*

వేల్ గ్రాయ్ ర్వుగై యిల్ కొడిదా యెనై యూళి*

మాల్ గ్రాయ్ నిల్ గ్రాయో వాళికనై యారుళే.

౭.

*సకృదేవ ప్రపన్నాయ తవాస్మీతివ యాచతే। అధయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేకద్రవ్య తమృతమ్॥ నన్ను తగలుముజొచ్చిన వానిని సమస్తావత్తులను దొలగించి రక్షించెదనని ఈశ్వోక్తార్థము.

అ॥ ఎమ్మెరుమా - మాస్వామియైన, వారణియ - నారాయణునికి, మడనెజ్జమ్ - (మా) స్వాధీనమందున్న మనస్సును, తోల్ త్తోమ్ - పోగొట్టుకొనినవారమై, ఎమ్ - మాయొక్క ఆల్ త్తామై - విరహదుఃఖమును, శొల్లి - చెప్పుకొని, అమ్మవోమై - ఏడుచుచున్న మమ్ములను దే శించి, నీ - నీవు, నడువేనడుమనవచ్చి, వేల్ త్తోర్ వన్నయిర్ - శత్రువులు నే నెడివిధములకంటె, కొడిదాయ్ - క్రూరవ్యాపారముగలదానవై, ఎన్నెయ్యాళి - ఎల్లప్పుడును, మాల్ త్తాళై - హింసచేయుటయందు, నిల్ త్తీ - నిలిచియుంటివి, ఇరుళై - ఓఅంధకారమా! వాళి - సుఖముగా నుండువుగాక.

తా॥ ఓచీకటీ! మేము మామనస్సును సర్వేశ్వరునికి దారపోసుకొని ఒకరికొకరు తమతమ దుఃఖమును జెప్పుచు దుఃఖించుచుండగా, నీవిప్పుడు మాలోవోచ్చి ఒకరిముఖమొకరికి దెలియఁ గుంటుజేసి బాధించుచున్నావు. నీవేసుఖముగానుండుమాయని. ౩.

ఇరుళి తిణివణ్ణ మ్మానీర్ క్కళియే పోయ్*
మరుళు శ్రీరాప్పగల్ తుజ్జిలుమ్ నీతుజ్జాయాల్*
ఉరుళుమ్ శగడ ముదై త్త పెరుమానార్*
అరుళి పెరునైయా లాత్తాన్దు నొన్దాయ్.

౪.

అ॥ తిణి - దట్టమైయున్న, ఇరుళి - చీకటియొక్క, వణ్ణమ్ - వర్ణముగల, మా - గొప్ప, నీర్ - జలముగల, క్కళియే - ఓఉప్పుకాలవా! పోయ్ - మిక్కిలి, మరుళు శ్రీ - ఆజ్ఞానముగల దానవై, ఇరాప్పగల్ - రెండుబళ్లు, తుజ్జిలుమ్ - నిద్రించినను, నీ - నీవు, తుజ్జాయాల్ - నిద్రిం చవు. ఉరుళుమ్ - దొర్లుచున్న, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఉదై త్త - తిన్నిన, పెరుమానార్ - స్వామియొక్క, అరుళి - కృపయందు, పెరునైయాల్ - మిక్కిలియూచే, అత్తాన్దు - మగ్నమై, నొన్దాయ్ - బాధపడుచున్నారయేమి.

తా॥ గాఢాన్ధకారమువలె నల్లనివర్ణముగల ఓఉప్పుకాలవా! నీవు శకటాసురుని సహరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్కదయనుగోరి అదిలభించకపోవుటచే మతిపోయినదానవై యెల్లప్పుడున్న నిద్రించక బాధనొందుచున్నావా యేమిని. ౪

నొన్దారా క్కాదల్ నోయ్ మెల్లవి యుళ్ళులర్ త్త*
నన్దావిళక్కమే నీయు మళియత్తాయ్*
తెన్దామరై త్తడణ్ణ శెజ్జనివా యెమ్మెరుమా*
అన్దామ త్తజ్జాత్తా యాళై యాల్ వేవాయ్.

౫.

అ॥ నన్దా - ఎడతెగని, విళక్కమే - ఓదీపమా! ఆళియత్తాయ్ - (ఎల్లరచే) కరుణించదగిన దానవైన, నీయుమ్ - నీవును, నొన్ద - బాధపడి, ఆరా - ఆరని, కాదల్ - ఆళియనెడి, నోయ్ - వ్యాధి, మెల్ - మృదువైన, అని - ప్రాణమును, ఉళ్ళులర్ త్త - లోపలయెండింపఁజేయునట్లు, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - తామరపుష్పమువలె, తిడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - సేత్రములుగలవాఁ డును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - చందురులభోగ్యమైయున్న, వాయ్ - (తిరు) అధరముగలవాఁడును,

ఎప్పెరుమాక్ - నాస్వామియునైనవానియొక్క, అమ్ - అందమైన, తణ్ - చల్లని, తుమ్మాయ్ - తామస్ - తిరుత్తుమ్మాయిమాల తుందు, అత్తైయార్ - ఆశచేత, వేవాయ్ - ముందుచున్నావాయేమి.

తా|| ఎల్లప్పుడు నొక్కతీరునవెలుగుచున్న ఓదిపమా! ఎంతకాలమునుభవించినను తీరినిదై సీప్రాణమును మిక్కిలిబాధించెడి యాశయనెడివ్యాధిగలదానవైతివి. నీవును, సర్వేశ్వరునియొక్క తామరపూబోలినకల్లచక్క-తనమున్ను, దొండపండునకనయగధరసౌందర్యమునున్ను, తులసిమాలయొక్క సౌందర్యమునున్ను నేవించుటకాశపడి దానినొందకనిట్లు వెలుగుచున్నావాయేమని.

వేవారా వేత్తైన్యోయ్ మెల్లావి యుళ్ళులర్ త్త*
ఓవాదిరాప్పగ టున్నాలే వీళ్ళత్తొట్టెన్దాయ్*

మావాయ్ పిళ్ళన్దు మరుదిడై పోయ్ ముణ్ణళ్ళన్దు*

మూవా ముదల్వా వినియెప్పై చోళేలే.

౧౦.

అ|| వేవారా - మండివల్లారని, వేత్తైన్యోయ్ - ఆశయనెడివ్యాధి, మెల్లావి - మృదువైనసాప్రాణమును, ఉళ్ళులర్ త్త - లోపలయెం పపజేయునట్లు, ఇరాప్పగల్ - రెయింబగళ్లు, ఓవాదు - ఎడదాయక, టున్నాలే - నీయంద, వీళ్ళత్తొట్టెన్దాయ్ - దొరుకుకొనునట్లుజేసితివి. మా - గుఱ్ఱమైచచ్చిన కేళియనెడి రక్కసునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్ళన్దు - చీల్చినవాడవును, మరుదు - మద్దెచ్చెట్టుయొక్క, ఇడై - మధ్యయందు, పోయ్ - పంపేసినయట్టివాడవును, మున్ - భూమిని, అళ్ళన్దు - కొలిచినవాడవును, మూవా-నవయావనముగలవాడవును, ముదల్వా - కారణభూతుండవునైన ఓక్రియఃపతీ, ఇరి - ఇరిమిడి, ఎమ్మై - మమ్ములను, చోళేలే - విడువకుండుము.

తా|| జగత్కారణుండవైన ఓక్రియఃపతీ! నీవు కృష్ణావతారమునందుజేసిన కేళిసంహరించుట, మద్దివృత్తములను గూల్పుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములనున్ను, త్రివిక్రమావతారమునందు సీతీపాదముచే లోకములను కొలుచుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములనున్ను, నీదివ్యవిగ్రహసౌందర్యమునున్ను నాకుగనుపఱచి రెయింబగళ్లాళను నీయందు గలుగజేసి నీవు లభించకనన్ను తాధపెట్టి నావు. ఇకనైనను నన్నువిడువక స్వీకరించుమామని

౧౦.

‡‡ శోరాద వెప్పొరుట్టు మాదిరూమ్ శోదిక్కే*

ఆరాద కాదల్ కురుమార్ చ్చడగోవగ*

ఓరాయరమ్ శొన్న వవల్ ము ల్లివై వత్తుమ్*

శోరార్ నిడార్ కణ్డోర్ వై గున్దుమ్ తిణ్ణనవే.

౧౧.

అ|| శోరాద - కొదవలేకుండునటుల, ఎప్పొరుట్టు - అన్నివస్తువులకును, ఆదియామ్ - కారణభూతుడై, శోదిక్కే - పరంబ్రోహిస్వరూపుడైన సర్వేశ్వరునినే, ఆరాద - (ఎంతసనుభవించినను) తృప్తితీరనటువంటి, కాదల్ - ఆశగల, కురుమార్ చ్చడగోవగ - కురుకాపురికధిపతియైనమృత్పూర్వుడు, ఓరాయరమ్ - ఒక వెయ్యిపాపరములుగా, శొన్న - సాయించిన, అవల్ ముగ - ఆ తిరువాయ్మొళియందలి, ఇవైవత్తుమ్ - ఈపదిపాపరములను, శోరార్ - విడువకుండ

ననుసంధించువారు, చైగున్దమ్ - పరమపదమును, విడార్కట్టిర్ - విడువరు సుమండీ, తిణ్ణిక్ - ఇది యథార్థము.

తా|| సకలజగత్కారణుండై పరంబ్రోతీ స్వరూపుండైన శ్రీయఃపతీయందు మిక్కిలి భక్తి గలవారైన నమ్మాళ్వార్లు పొందించిన ని పరిపాశురములనెల్ల పూడు ననుసంధించువారు పరమ పదమును తప్పక బొందుదురని.

౧౧.

అ త్తూర్ తిరువడిగ శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శరణమ్.

౨.వ తిరువాయ్మొళి.

—o—

అవతారిక — ఈతిరువాయ్మొళిలో, “శోరాద వెప్పరుబ్బుమాదియామ్” అని తాన ననుసంధించిన సర్వేశ్వరత్వము నందరెఱుంగునట్లుపదేశించుచున్నారు.

†† తిణ్ణిక్ వీడుముదల్ ముల్లుదుమాయ్*

ఎణ్ణిక్ మీదియ నెప్పెరుమా*

మణ్ణుమేవిణ్ణ మెల్లా ముడన్దు*

జ్జుణ్ణిక్ కణ్ణల దిలైయోర్ కణ్ణే.

౧.

అ|| వీడుముదల్ - మోక్షము మొదలగు, ముల్లుదుమ్ - సకలపురుషార్థములను, అయ్ - ఇచ్చువాడై, ఎణ్ణిక్ మీదియ - అనంభ్యేయక ల్యాగుణగుణంబులుగలవాడై - ఎప్పెరుమా - మాస్వామియై, మణ్ణుమ్ - భూమినిన్ని, పిణ్ణుమ్ - ఆకాశమునున్న, ఎల్లామ్ - ఇవన్నిటిని, ఉడక్ - ఒకకాలమందే, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, నజ్జుణ్ణిక్ - మనశ్రీకృష్ణుడు, కణ్ - రక్షకుడు, అల్లదు - ఆశ్రీకృష్ణుడుగాక, ఓర్కణ్ - వేరొకరక్షకుడు, ఇలై - లేదు, తిణ్ణిక్ - ఇదియథార్థము.

తా|| మోక్షము మొదలగు సకలపురుషార్థములనిచ్చువాడును, వాఙ్మనస్సుల కగోచరంబులైన కల్యాణగుణంబులు గలవాడును, సర్వరక్షకుడును, నాస్వామియైన శ్రీకృష్ణుండే జగదీశ్వరుడు, మఱియొకండుగాదు. ఈమాటయందు సందియంబులేదని.

౧.

ఏపావ మ్పరమే యేల్లలగుమ్*

ఈపావమ్ కెయ్ దరుళా లలిప్పారా*

మాపావమ్ విడ వరఱ్కు ప్పిచ్చె పెయ్*

గోపాలగోళరి యేట్టియే.

౨

అ|| జూగొప్ప, పావమ్-పాపము, (బహువచన) విడ-విడిచిపోవునట్లు, అరఱ్కు-రుద్రునికి, పిచ్చె - విద్యమును, పెయ్-ఇచ్చిన, గోపాలగోళరియేఱు - గోపాలబతు బలముగలసీమా

శ్రేష్ఠమైన శ్రీకృష్ణుడు, అట్టియే - గాక, ఏమిటగుమ్-సప్తలోకములను, ఈపాపమోయదు - నశించినపాపముగలవిగా జేసి, అరుళాల్ - కృపచే, అభిపార్ - రక్షించువారు, ఆర్ - ఎవరు? ఏపాపమ్ - ఏమిపాపమో? పరమే - ఇట్లుచెప్పట నాకు భారముగానున్నదే.

తా॥ రుద్రుడు తనతండ్రియైన బ్రహ్మయొక్క కపాలమును ఛేదించి యయనలన మహాపాత కియై, తనచేతులోనంటుకొనిన యాకపాలమునందు బిచ్చమెత్తుచు తిరుగుచుండగానప్పుడు తన చెమటనీళ్ళలిందువును ఆ కపాలమునందుచిమ్మి యతనికాపాపమును బోగొట్టిన గోవుశ్రేష్ఠుండైన శ్రీకృష్ణుడుతప్ప సప్తలోకములను పాపరహితంబులుగాజేసి తనకృపచే రక్షించువారెవరు; ఈయర్థమును సేసునిరూపించవలెనా యని.

ఏఱనై ప్పూవనై ప్పూమగల్దన్నై*

వేటిన్ని విణ్ తొమ్మై తన్నుల్ నైత్తు*

మేల్దన్నై మీదిడ నిమిర్న్దు మణ్ కొణ్ణి*

మూల్దనిల్ మిక్కుమోర్ శేవుముళదే.

3.

అ॥ ఏఱనై - పృథుభవాహనుడైనరుద్రునిని, పూవనై-కమలమునందుబుట్టిన బ్రహ్మనును, పూమగల్దన్నై - కమలవాసినయైనశ్రీమహాశక్తినిన్ని, వేటిన్ని-భేదములేక, తన్నుల్ - తనయందు, నైత్తు - ఉంచి, విణ్ - పరమపదవాసులు, తొమ్మై - ఆక్రయించునట్లు, మేల్దన్నై - ఊర్ధ్వలోకమును, మీదిడ - అతిక్రమించునట్లు, నిమిర్న్దు - పెరిగి, మణ్-భూమిని, కొణ్ణి - కొలిచిన, మూల్ తన్నిల్ - క్రియఃపతికంటే, మిక్కుమ్ - మేలైన, ఓర్ శేవుమ్ - ఒక దేవతయు, ఉళదే - కలదా?

తా॥ నిత్యనూరులుతనసౌశీల్యమునుజూచి స్తోత్రముజేయునట్లుల తనకిత్యంతక్రియురాలై లోకేశ్వరియైన పిరాట్టితో సమముగా సత్యంతగుణహీనులైన బ్రహ్మ రుద్రాదులనున్న తనకరీ రమందుంచుకొనుటంబట్టియు, సర్వలోకములు తనశ్రీపాదమునద్దణుగునట్లుల కొల్చుటంబట్టియు శాక్రియఃపతియే సర్వేశ్వరుడు. మఱియొకడు గాఁడని.

3.

శేవు మెప్పారుళు మ్మడైక్క*

పూవిల్ నాన్మగనై వ్మడై త్త*

శేవ నెమ్మెరుమాను క్కల్లార్*

పూవు మ్పూశనై యుమ్ తగుమే.

౪.

అ॥ శేవుమ్ - దేవతలనున్న, ఎప్పారుళుమ్ - తక్కినవస్తువులనున్న, వ్మడైక్క - సృష్టిం చుటకై, పూవిల్ - నాభికమలమందు, నాన్మగనై - చతుర్ముఖుని, వ్మడైత్త - సృజించిన, శేవన్ - పరదేవతయైన, ఎమ్మెరుమానుక్కల్లార్ - నాస్వామికతప్ప, పూవుమ్ - పుష్పమున్ను, పూశనై యుమ్ - పూజయున్ను, తగుమే - (మఱియొకరికి)తగునా?

తా॥ పరలోక సృష్టికర్తయైనబ్రహ్మను తననాభికమలమందు సృజించి దేవాధిదేవుండైన నాస్వామికంటే పుష్పదులనున్న తిరువారాధనమునున్న దగినవాడు మఱియొకఁడలెదని.

౪.

తగుమ్శీర్ తనతనిముదలి నుళ్ళే*
మిగుస్తేవు మెప్పురుళు మ్మడైక్క*
తగుమ్శోల తామరైక్కణ్ణ నెమ్మాళ్*
మిగుమ్శోది మేలతీవార్ యవరే.

౫.

అ॥ తగుమ్ - ఉచితములైన, శీర్ - కల్యాణగుణంబులుగలవాఁడును, తన్ - తనయొక్క, తని - అద్వితీయంబైన, ముదలినుళ్ళే - సంకల్పమునయ, మిగుమ్ - ఉత్కృష్టులైన, తేవుమ్ - దేవతలనును, ఎప్పురుళుమ్ - తక్కినను ప్రవస్తువులనును, మ్మడైక్క - సృష్టించుటకు, తగుమ్ - తగిన, శోలమ్ - సుందరమైన, తామరైక్కణ్ణ - తామరపుష్పములవంటి నేత్రములుగలవాఁడునైన, ఎమ్మాన్ - మాస్వామియే, మిగుమ్శోది - పరంజ్యోతిస్వరూపుండు, మేల్ - శానికంఠమేలైన వాఁడొకఁడున్నాడని, అతీవార్ - తెలిసికొనదగినవేదార్థతల్లు, యవరే - ఎవరున్నారు.

తా॥ తనస్వరూపమునకుఁ దగినకల్యాణగుణంబులుగలవాండై, తనసంకల్పముచేతనే దేవాది సమస్తలోకములను సృజించువాడై, ఈశ్వరత్వమునుదెలుపుడు జేసిడి సుందరంబులైన కమల ములవంటి నేత్రంబులుగల మాస్వామియైన శ్రియఃపతియే సకలవేదములయందుఁ బ్రతిపాదించ బడిన పరంజ్యోతి స్వరూపుండు. వీనికంఠమేలైన యీశ్వరుండొకఁడున్నాడనీ విషయమందు ప్రమాణమేమియు లేదని.

౫.

యవరుమ్ యావైయు మెల్లా ప్పొరుళుమ్*
కవర్విన్ఱి త్రిన్ను శొడుజ్జనిన్ఱ*
పవర్గొల్ శానవెళ్ళచ్చుడర్ మూర్త్తి*
అనరెమ్మాళి యమ్మళ్ళియారే.

౬.

అ॥ యవరుమ్ - సమస్తచేతనములున్న, యావైయుమ్ - సమస్తములైన వచేతనములున్న, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - ఈసమస్తపదార్థములున్న, కవర్విన్ఱి - ఇటుకులేక, తన్నుల్ - తనయందు, ఒడుజ్జ - అణుగునట్లు, నిన్ఱ - నిలిచియున్న, పవర్గొల్ - విశాలమైన, శానవెళ్ళమ్ - జ్ఞాన సమృద్ధినిన్ని, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, మూర్త్తి - దివ్యతిరుమేనునుగల, అవర్ - ఆశ్రియఃపతి, ఎమ్ - మనసురక్షణహేతువైన, అళి - మహాసముద్రమును, అమ్ - సుందరమైన, పళ్ళియార్ - పడక గాగలవారై వేంచేసియున్నారు.

తా॥ చేతనాచేతనాత్మకంబులైన సకలజగత్తులనున్న శివదివ్యతిరుమేనియందుంచుకొని ప్రళయకాలమందలి మహాసముద్రమునందు బస్వలించిన సర్వజ్ఞుండైనమాస్వామియే సర్వేశ్వరుడని.

పళ్ళియాలిలై యేల్లలగుమ్ శొళ్ళుమ్*
వళ్ళల్ వల్వయిల్లు పెరుమాళ్*
ఉళ్ళుళా రతీవా రవస్త్తన్*
కళ్ళమాయ మనక్కరుత్తే.

౭.

అ॥ అలిలై - పటపత్రమును, పళ్ళి - పడకగాగలవాడై, వీల్లులగుమ్ - సప్తలోకములును, కొళ్ళుమ్ - ఆణుగునట్లు, పళ్ళల్ - వికాలమై, పల్ - బలిష్ఠమైన, పంఱు - ఉదరముగలవాడై, పెరుమాన్ - సర్వాధికుండైన, అవళత్ - ఆక్రియఃపతియొక్క, కళ్ళమ్ - కను పడనిదియు, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరమునైన, ఉళ్ళుల్ - లోలోపలనుండెడి, మనక్కరుత్తు - సంకల్పమును, అఱివార్ - తెలిసికొనదగినవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ వికాలమైన తనయుదరమునందు సమస్తలోకములనుచుకొని పటపత్రమునందు బవ్వలిం చిన సర్వేశ్వరునియొక్క యాశ్చర్యకరమై యగాధమైన సంకల్పమిట్టిదని యెవ్వనికెఱిగియదని ౧.

కరుత్తిల్ తేవు మెల్లాప్పొరుగుమ్*

వరుత్తిల్ల మాయప్పిరానై యున్ది*ఆరే

తిరుత్తి త్తిణ్ణలై మూవులగుమ్*తమ్మళ్

ఇరుత్తి కాక్కు మియల్వినన్

౨.

అ॥ కరుత్తిల్ - సంకల్పముచే, తేవుమ్ - దేవతలనున్న, ఎల్లాప్పొరుగుమ్ - తక్కిననుమస్తవస్తువులనున్న, వరుత్తిల్ల - స్పృశించిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యశక్తిగల, పిరానైయన్ది - సర్వేశ్వరునితప్ప మూవులగుమ్ - మూడులోకములనున్న, తిణ్ - దృఢమైన, నిలై - సీతిగలదై యగునట్లు, తిరుత్తి - దిద్ది, తమ్మళ్ - తమయందు, ఇరుత్తి - ఉంచుకొని, కాక్కుమ్ - రక్షించెడి, ఇయల్వినన్ - స్వభావముగలవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ తనసంకల్పముచే దేవాదిసకల పదార్థములను స్పృశించి యావస్తవస్తువులనొకటితో నొకటి కలిపిపోకుండ వ్యవస్థజేసి దనలోనుంచుకొని రక్షించిన విచిత్రశక్తిగల శ్రీమన్నారాయణుండే జగద్రక్షకుడుగాని మఱియొకరుగారని.

౩.

కాక్కు మియల్వినన్ కణ్ణపెరుమాన్*

శేర్ కై శెయ్దు తన్నున్దియుళ్ళే*

వాయ్ త్త త్తి ముగ నిన్దిరన్ వానవర్*

అక్కినాన్ తెయ్ వవులగుగళ్.

అ॥ కాక్కుమ్ - రక్షించుటయే, ఇయల్వినన్ - స్వభావముగాగల, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణుడైన పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుండు, శేర్ కై శెయ్దు - (జగత్తును) సంహరించి, తన్నున్దియుళ్ళే - తనవాఢియందు, వాయ్ త్త - సమర్థుండైన, తి త్తెమగన్ - బ్రహ్మనున్న, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుణినిన్ని, వానవర్ - దేవతలనున్న, తెయ్ వవులగుగళ్ - దేవతలలోకములనున్న, అక్కినాన్ - స్పృశించినవాడు.

తా॥ జగద్రక్షణార్థమై శ్రీకృష్ణుండై యవతరించి శ్రీమన్నారాయణుండు జగద్రక్షకుడే గాక నీజగత్తును బ్రహ్మయశాలమునందు సంహరించి, మఱియు దేవమనుష్యునిమస్త ప్రాణులనున్న, వాండ్రకు వాసస్థానంబులైన లోకంబులనున్న స్పృశించువాడు గనుక వాడే సర్వేశ్వరుడని. ౧.

కథా వైష్ణవ మేళ లగుమ్

ఉర్బు హోత్ నీయ విత్రే వ వెను*

వెళ్ళేటా నాన్నగ నిద్దిర వానవర్*

పూర్వార్థి కష్టం పరివర్తనం.

၇၀.

అ॥ కళ్యా - తనమహిమనుదాచుకొన్నకృతిముఁడా! ఎవ్వెయ్యమ్మముమ్ములనున్న, ఏఱు
లగుమ్ - సత్తలాకములనున్న, నిన్నుశ్చే - నీసకలప్రసాద, తోడోదీయ - సృజించిన, ఇత్రాప-
ఓహ్వాహి! ఎవ్వు - అనిజెప్పి, చెల్ - తెల్లని, ఏలక - వృషధముగలరుద్రుఁడును, వాన్మగన్ -
బ్రహ్మాయ, ఇంద్రిక - ఇంద్రుఁడును, వానవర్ - దేవతలున్న, పుల్ - గరుత్మంతుని, ఊర్ది -
వాహనముగాగలక్రియఃపతియొక్క, కఘ్రల్ - శ్రీపాదవలను, పణిన్దు - ఏత్తువన్ - స్తోత్రము
తేజుదరు.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుడే బ్రహ్మరుద్రస్వామి సకలదేవాధిదేవుడు, సకలజగత్కారణుడు, సర్వేశ్వరుడు అనియిట్లుకొప్పటకు ప్రమాణమేమనిన, ఆ గరుడవాహనుని శ్రీహిమల వాక్రయించి స్తోత్రములుకేయుచున్న ఆయాబ్రహ్మరుద్రాదిదేవతయొక్క వాక్యములేయని. ౧౦.

† ఏ శత్రువులకు జ్యోతిషము

కూకా తనె *కురుగూర్ చ్చడగోపాళోల్*

వాయ్ ఆ వాయ్ రత్తు భీమే పతుడఁ*

ఏ తవల వర్క్కిలై యోరూనమే.

৩৩.

అ॥ ఏ త్ర - (దేవతలు) స్తోత్రముజేయఁగా, ఏఘ్రులను - వేదప్రశాశములనును, కొఱ్ఱ-
 కొలుచుగొనిన, కొలెన్ - సుందరమైన, కూత్తనై - వ్యాపారముగలనర్క్యకృతునియొద్దేగించి, కురు-
 గూర్ - పుడగోపన్ - తిరునగరియందువేంచేయున్న నమ్మాళ్వార్ వర్ణకొల్ - పాయించిన, వాయ్ త్ర-
 తగిన, ఆయరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోకేరి, ఇనై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడక -
 ప్రీతితోఁగూడ, ఏ త్రవల్లర కున్న - అనుసంధియచారికి, ఓరునను-ఒకకొరతయు, ఇల్లై - రాదు.

తా॥ సమస్తలోకములను తనశ్రీపాదముచే నాక్రమించిన సర్వేశ్వరుని ప్రతిపాదించెడి ఈ తిరువాయ్ మొట్టిన శ్రద్ధతో ననుసంధంబువారికి దేవతా వ్రతములయందు పరత్యైబుద్ధి నొక పుడుము గలుగదని.

అక్షర తిరువడిగళీ శరణమ్.

జియర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక—ఈ తిరువాయ్ మొట్టిలో, “వాయ్మత్తైయుగళుమ్” అనెడి తిరువాయ్ మొట్టిలో తామహద్విందిన విరివాదాధకమున ముగుడుట సర్వేశ్వరుడు తమతోపచ్చి సంక్లేషించిన విధమున సూయించుచున్నారు.

‡‡ ఊనిల్ వా యైరే నలై పో వున్నై ప్పెల్లై*
 వానుళార్ పెరుమాళ్ మదుళూద నన్నమ్మాళ్*
 తానుమ్ యానుమెల్లామ్ తన్నుళ్ళే కలన్దొన్దొమ్*
 తేనుమ్పాలుమ్ నెయ్యుమ్ కన్నలు ముముదుమొలే

౧.

అ॥ ఊనిల్ - శరీరమందు, వాళ్ - ఉన్న, ఉయిరే - ఓమనసా! నలైపో - మంచిదా

నపు మంచిదానపు. (ఎందువలనగా) ఉన్నై - విన్ను, పెల్లై - పొంది, వానుళార్ - నిత్య నూరులకు, పెరుమాళ్ - స్వామియై, మదుళూదన్ - మధువ నెడిరక్కనుని సంపాదించినవాడైన, ఎన్నమ్మాళ్ తానుమ్ - మాస్వామియు, యానుమ్ - నేనును, తేనుమ్ - తేనెయు, పాలును - పాలును, నెయ్యుమ్ - నెయ్యియు, కన్నలుమ్ - కక్కరయు, అముదుమ్ - అమృతమును, ఒత్తు - సముగాజేరిన, ఎల్లామ్ - ఈయన్నిరసములున్ను, తన్నుళ్ళే - తనలోఁగలుగునట్లు, కలన్దొన్దొమ్ - కలిసియుంటిమి.

తా॥ ఓమనసా! నేను సేవచేయుచే నిత్యనూరిసేవ్యుడై వాస్వామియైన మధునూదను నితోఁ జేరినను స్తరసమలనవధవించితిని. అట్టి రసానుభవమునకు సహాయమైన నీవు విక్కిలిమించి దానవని.

౧.

ఒత్తార్ మిక్కార్తై యిలై యాయ మామాయా*
 ఒత్తా యెప్పొరుల్కు ముయిరాయ్*ఎన్నై ప్పెల్లై
 అత్తాయాయ్ తన్నై యా యటియూదన వటివైత్త*
 అత్తా నీతెయ్దన వడియే నటియేనే.

౨.

అ॥ ఒత్తార్ - తనతోఁసమానులనున్న, మిక్కార్తై - తననుమించినవార్లనున్న, ఇలై యాయ - గలవాఁడుకానివాఁడవున్న, మామాయా - మిక్కిలియాశ్చర్యభూతుండవును, ఎప్పొరుల్కు - మనుష్యాది సమస్తవస్తువులకున్న, ఒత్తాయ్ - సజాతీయుఁడైయవతిరించినవాఁడవును, ఉయిరాయ్ - ప్రాణభూతుండవును, ఎన్నై - నన్ను, పెల్లై - సృజించిన, అత్తాయాయ్ - అట్టివిలక్షణమైన తల్లివంటివాఁడవును, తన్నైయాయ్ - తండ్రివంటివాఁడవును, అటియాదన - తెలియనివిషయములను, అటివైత్త - (ఆచార్యునివలె) తెలియఁజేసిన, అత్తా - ఉపకారగుండవునైన మాస్వామీ! నీ - నీవు, తెయ్దన - చేసినఉపకారములను, అడియేళ్ - దానుఁడనైన నేను, అటియేళ్ - తెలియజాలను

తా॥ తనతోఁ సమానుఁడును తననతిక్రమించినవాఁడును లేని గొప్పవాఁడవు, రామకృష్ణాద్వైత పరమమైనై నందరిని రక్షించిన నులభుండవు, నాకు తల్లితండ్రులవలె ప్రయోహిత పరుండవు, ఆచార్యునివలె జ్ఞానప్రదుండవునైన ఓ మాస్వామీ! నీవు నాకు జేసినయుపకారములన్నియుని లెక్కింపటకలిగిగాక యున్నవని.

౩.

అటియా క్కాల్తుళ్ళే యడిమైక్క ఇన్దుతెయ్గిల్లు*
 అటియా మామాయ త్తడియేనై వైత్తాయాల్*

అతీయామై క్కుఱళాయ్ నిలమ్మావలి మూవడియెన్దు*

అతీయామై ప్పజ్జిత్తా యెనదావి యుల్ కలన్దే.

3.

అ అతీయామై - ఎన్వరికిని తెలిసికొనుట కశక్యందైన, కుఱళాయ్ - నామనుండచై, నిలమ్మావలి మూవడి - నేలమహాబలిమాడగు, ఎన్దు - అనియెడి*యనందగ్ధమాటనుకొప్పి, అతీయామై - (కుక్రాచార్యులమాటలనుమహాబలి) విసనల్లు, ప్పజ్జిత్తాయ్ - వంచనజేసినవాడైన ఓస్వామి! ఎనదావియుల్ - నామనన్ననందు, కలన్దు - కలిసి, అతీయా - అజ్ఞానహేతువైన, మా - గొప్ప, మాయత్తు - సంసారమందున్న, అడియేనై - దాసుడనైనను, అతీయా - (నాయందునీశేషత్వమును) తెలిసికొనుటకయోగ్యమైన, కాలత్తుళ్ళ - కాలమందు, అడిమైక్కల్ - కైంకర్యమందు, అన్ను - ప్రీతిని, కేయవిత్తు వైత్తాయల్ - చేయించియుంచితవి.

తా॥ ఎప్పురికిని దెలియనట్లు తనస్వరూపమును గప్పుకొని మహాబలిచక్రవర్తివద్దకే తన సౌందర్యముతో వానిని మోహింపజేసి పశపఱచుకొని, అచ్చటకుక్రాచార్యులుజెప్పిన మాటలను సాగనివ్వకండజేసి వానిని మాడడుగులనేలను యాచించిన ఓస్వామి! మాయమయమయిన సంసారమందున్న అజ్ఞాడనైన నామనన్ననందు ప్రవేశించి నీ కైంకర్యమందు నాకాళను గలుగజేసితివని.

3.

ఎనదావియుల్ కలన్దు పెరుసల్లుదవి కైమ్మాళు*

ఎనదావి తిన్దొత్తేనీ నినిమిళ్ళ దెన్నదుణ్ణే*

ఎనదావి యావియుమ్ నీ పొత్తిలేట్టుముణ్ణ వైన్దాయ్*

ఎనదావియార్ యానార్ తన్దనీ కొణ్ణాక్కినైయే.

౪.

అ॥ పొత్తిలేట్టుమ్ - సప్తలోకములనున్న, ఉణ్ణ-అరగించిన, వైన్దాయ్ - ఓనాస్వామి, ఎనదావియుల్ - నాయాత్మయందు, కలన్దు - కలిసియుండడమనెడి, పెరు-గొప్పదైన, నల్ - విలక్షణమైన, ఉదవి-ఉదకారమునకు, కైమ్మాళు - ప్రత్యుపకారముగా, ఎనదావి-నాయాత్మను, తన్దొత్తేనీ - సమర్పించితిని. ఇని - ఇకమీఁద, మీళ్ళదెన్నదు - తిరుగుటకునుట, ఉణ్ణే - కలదా? నీ - నీవు, ఎనదావియుమ్ - నాయాత్మకును, అవి - ఆత్మయైనవాండవు. ఎనదావి - నాయాత్మ, యార్ - ఎవరిది? యా - నేను, అర్ - ఎవరివాడను తన్ద - (నన్ను) స్మరించిన, నీయే-నీవే, కొణ్ణాక్కినై - స్వీకరించితిని.

తా॥ సర్వలోక సంహారకుండచైన ఓస్వామి! నీవు నాతోగలిసియుండడమనెడి మహాపకారమునకు ప్రత్యుపకారముగా నాయాత్మను మఱియురాకుండునటుల నీకుసమర్పించితిని. ఇప్పుడు విచారించగా, నాకు నీవే యంతరాత్ముడవుగనుక నేను నాదియని తలచినవస్తువులన్ను నీదిగానే యున్నవి. గనుక నేనిచ్చుటకవడను.. నీవిచ్చినవస్తువులను నీవే స్వీకరించితివని. ౪.

*ఒకరిని యాచించునప్పుడు మిక్కిలిస్తోత్రముజేసి మనస్సుకరుగునట్లు చాతుర్యముగమాటలాడవలసియుండగ, అదేమియులేక మహాబలియని నానితేమజెప్పి విలివియిట్టిమాటనడిగివాడని.

ఇనియార్ జానబ్బళా తెడుక్కలెఱ్ఱాద పెన్దాయ్*
 కనివార్ వీట్టిన్నమే యెన్నుడట్టుదా వముడే*
 తనియేగ వాళ్ళ ముదలే పొట్టిల్లు మేనమొన్నాయ్*
 నునియార్ కోట్టిల్ వైత్తా యునపాదమ్ శేర్ నేనే. ౫.

అ॥ యార్. ఎట్టిజ్ఞానవంతులయొక్కయు, జానబ్బళాల్-జ్ఞానములచే, ఎడుక్కలెఱ్ఱాద - తెరిసికొనుటకశక్యంబుడనైన, ఎన్దాయ్-ఓస్వామి! కనివార్ - భక్తిగలవారికి, వీట్టిన్నమే-మోక్ష సుఖస్వరూపుడా! ఎక్క - వాకు - కడల్ - సముద్రమునంగి, పదా - జన్మించని, అముడే - అమృతమువలెభోగ్యభూతుడా! తనియేగ - సహాయములేని నాయొక్క, వాళ్ళ - సుఖానుభవ మునకు, ముదలే - కారణభూతుడా! పొట్టిల్లుమ్ - సప్తలోకములనున్న, ఒడ్డు - అద్వితీయ మైన, ఏనమాయ్ - వరాహమియుండి, నునియార్ - కూరుగల, కోట్టిల్-దంతమునందు, వైత్తా య్-ఉంచినవాడా! ఇని - ఇకమీద, ఉనపాదమ్ - నీశ్రీపాదములను, శేర్ నేక - చేరితిని.

తా॥ అభక్తు లెట్టి జ్ఞానవంతులైనను వాళ్ళగోచరుండవై, భక్తులకుఁగల సులభుండవై భక్తిహీనుండవైన వాకు స్వతస్సిద్ధమైన భోగ్యభూతుండవై, వాకుసుఖమందుండవై, వరాహవతార మందిన తనకొమ్ముమీద సమస్తలోకముల నెత్తుకొనివచ్చిన ఓస్వామి! నన్ను నీవుద్ధరించివావు గనుక నేను నీశ్రీపాదములను పొందితినియని. ౫.

శేర్ న్దార్ తీవినై గ ట్టరునట్టై త్తిణ్ణిదియై*
 తిర్ న్దార్ దమ్మనత్తు ప్పిరియా దవరుంబరై*
 శోర్ న్దే పోగల్ కొణ్ణా చ్చుడరై యరక్కియై మూ
 శోర్ న్దాయై*అడియే నడై న్దే న్దుడల్ మున్నమే. ౬.

అ॥ శేర్ న్దార్ - ఆశ్రీతులయొక్క, తీ - క్రూరుమైన, వినైగట్టు - పాపములను, అరు - అపూర్వమయిన, నట్టై - విషమువంటివాడవును, తిణ్ - దృఢమైన, మదియై - జ్ఞానమానిచ్చు వాడవును, తిర్ న్దార్ దమ్ - నిన్ను బొందినవారియొక్క, మనత్తు-మనస్సును, పిరియా-విడువక, అవర్ -వారికి, ఉయిరై-అక్కరైయుండువాడవును, శోర్ న్దేపోగల్ కొణ్ణా-కరిగిపోవునట్లు విడు వనివాడవును-కుడరై - ఉజ్వలమై నవాడవును, అరక్కియై-రాక్షసియైన కూర్వనభియొక్క, మూళ్ళు-ముక్కును, తిర్ న్దాయై-చేరించినవాడవునై న నిన్ను, అడియేగ-దాసుండవైన నేను, ముడల్ మున్నమే - మొట్ట మొదటనే, అడై న్దేక - పొందితిని.

తా॥ ఆశ్రీతులపాపములను బోగొట్టి వార్తకుతానేక“ఉపాయము ఉపేయము” అనెడినిశ్చల మయిన తత్వజ్ఞానమునిచ్చి, అట్లు తలచిన వారియొక్క మనస్సును విడువకుండయుండి, కూర్వనభి యనురాతునీని నశింపజేసినట్లు వార్లసర్వదుఃఖములను బోగొట్టి ప్రకాశించుచున్న ఓస్వామి! నిన్ను నేను మొదటనే యాశ్రయించితినిగదాయని. ౬.

* ఉపాయమనగా - పుణ్యవిశ్వాసము, ఉపేయమనగా - ఫలము.

మున్నెల్ యూత్ పయిల్ సూల్ నరమ్మిన్ ముదిర్ శున్నె యే*
 పన్నలార్ పయిలు మ్మరనే పవి త్తిరనే*
 కన్నలే యముడే కార్ముగిలే యొక్కణ్ణ*
 నిన్నలా లిలేన్గా డెన్నెనీ కుటిక్కోళ్ళే. 2.

అ॥ మున్ - అనాదియై, నల్ - విలక్షణమై, యూత్ - వీణసంబంధమైన, నరమ్మిన్ - తండ్రి
 యందుబుట్టిన, పయిల్ - అభ్యసించగిన, సూల్ - గానకాస్త్రముందు జేప్పినలక్షణముగల,
 ముదిర్ - పక్షమయిన, శున్నె యే - రసమువలె భోగ్యభూతుండా! పల్ - అనేక విధములైన,
 నలార్ - జ్ఞానములుగలవారు, పయిలుమ్ - (ఎల్లప్పుడు) అనుభవించినను, పరనే - (అయనుభవ
 మందణగని) మహిమగలవాడా! పవ్విత్తిరనే - పావనుండా! కన్నలే - చెరుకురసమువంటి
 వాడా! అముడే - అమృతమువంటివాడా! కార్ముగిలే - వర్షాకాలమందలి మేఘమువంటి
 వాడా! ఎన్కణ్ణ - నానుస్వామియైన శ్రీకృష్ణుడా! నిన్నలార్ - నిన్నుతప్ప, ఇలేన్గాణ్ -
 ఉండనుము; ఎన్నె - ఇట్టివన్ను, నీ - నీవు, కుటిక్కోళ్ళే - కిటాక్షింసుము.

కా॥ సర్వస్థియములవల గలిగెడి యాయా యపాదములును తన భక్తులకే చెప్పి పరమ
 భోగ్యుండవై, వాల్ల పావములను బోగొట్టెడి స్వభావముగల వాడవై, నిరతియ సాందర్యముగల
 వాడవైన ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నేను నిన్నెడఁబాసి యొకక్షణముండలేదు గనుక నన్నంగీక
 రింపుమని. 2.

కుటిక్కోళ్ళ జానజ్జళార్ లెన్నె యూత్ కెయ్ తవముమ్*
 కిటిక్కొణ్ణి ప్పిటప్పే కిలనాళి లేయ్ దినగ్గయా*
 ఉటిక్కొణ్ణ వెణ్ణెయ్ సా లొళిత్తుణ్ణ మమ్మాగ్ బి*
 నెటి కొణ్ణ నెణ్ణనాయ్ ప్పిటవిత్తుయర్ కడిన్దే. ౪.

అ॥ ఉటి - ఉట్టియందు, కొణ్ణ - ఉంచబడిన వెణ్ణెయ్ - చెన్నునున్న, పార్ - పాలనున్న,
 ఒళిత్తు - దాగియుండి, ఉణ్ణుమ్ - ఆరిగించెడి, అమ్మాగ్ - నాస్వామియైన శ్రీకృష్ణుడు, పిన్ -
 వెనుక సాయించిన* చరమశోకార్థమైన, నెటి - ప్రపత్తియనెడియుపాయమును, కొణ్ణ - స్వీకరించిన,
 నెణ్ణనాయ్ - మనస్సుగలవాడనై, పిటవిత్తుయర్ - సంసారిదుఃఖమును, కడిన్ద - పోగొట్టి, కుటి -
 యమనియమాదులచే, శోగ్ - సంపాదించదగిన, జానజ్జళార్ - జ్ఞానములచే, ఎన్నె యూత్ -
 చిరకాలము, కెయ్ - చేయదగిన, తవముమ్ - తనస్సుయొక్క ఫలములను, కిటి - భగవదనుగ్ర
 హమును, కొణ్ణ - లభించి, ఇప్పిటప్పే - ఈజన్మముగే, కిలనాళి - స్వల్పకాలములోనే,
 యాగ్ - నేను, ఎయ్ దినగ్ - పొందితిని.

* సర్వధర్మావృత్తిజ్ఞ మామకం శరణువ్రజ । అహం త్వ సర్వపాపేభ్యో మోక్షయ
 హ్యమిమాకుమః ॥ కర్మజ్ఞానాదుల నుపాయముగా నెంచక నియభివృద్ధికి నెన్నెయుపాయముగా
 వత్తుము నేనే నీవను ప్రపాపములను లొంగించుకొనెదను. చిత్తవదనమునని యిర్ధను.

♦ చక్షుశాక్షి కాశ్యోన్ధ్రియములు విషయములయందు సాక్షరించునట్ల విగ్రహించుట,
 మనస్సును నిశ్చలముగాజేయుట, ప్రాజ్ఞాయామునుజేయుట మొదలైనవి.

తా॥ గోకులమందు గోవుత్త్రులు దాచియుంచిన వన్నెను పాలును దొంగరించి యారగించిన శ్రీకృష్ణుడు, భారతయుద్ధము దరుణుని కుట్రజేరించిన చరమ స్తోత్రార్థమైన బ్రహ్మయే మన కుపాయమని తలచి సంసారదుఃఖములను వదలి చిరకాలము తపస్సు జేసి బొందదగిన పురుషార్థమును నే నీజన్మముచే యల్పకాలములోనే భగవత్కృపాక్షయచే లభించితిని. ౮.

కడివార్ తణుముఠాయ్ కన్ణన్ స్వెణవర్ పెరుమాళ్*

పడివాన మిఱన్ది పరమన్ పవి తిరగళిర్

శెడియార్ నోయ్గళ్ కెడ ప్పడిన్దు కుడై న్నాడి*

అడియేన్ వాయ్మడుత్తు ప్పరుగి క్కళితై నే.

౯.

అ॥ కడి - లేనె, వార్ - కారువన్న, తణ్ - చల్లనైన, అమ్ - సుందగమైన, తుఠాయ్ - తిరుత్తుఠాయ్ గల వాడును, కన్ణవర్ - నిత్యనూ - కు, పెరుమాళ్ - స్వామియు, వానమ్ - పరమపదమునలియు, పడి - సామ్యము, ఇఱన్ది - లేని, పరమన్ - సగౌరవములుండును, పవిత్రున్ - పరమపావనుడైన, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, శీర్ - కల్యాణములయందు, శెడియార్ - అజ్ఞానాదులచేనిండిన, నోయ్గళ్ - వ్యాధులు, కెడ - నశించునట్లు, పడిన్దు - సమీపించి, కుడైన్దు - ప్రవేశించి, అడి - మునిగి, వాయ్మడుత్తు - మిక్కిలిదాహముతో, పరుగి - పానముజేసి, అడియేన్ - దానుడైన నేను, కళితై - సంకోషించితిని.

తా॥ పరమభోగ్యుడును, దేవాధిదేవుడును, పరమపదమందు గూడ తనకు సాటిలేని పరాత్పరుడును, పరమపావనుడైన శ్రీకృష్ణుని దివ్యకల్యాణగుణములను బ్రీతితో జక్కగాననుభవించి సంకోషించితిని. ౯.

కళిప్పన్దువర్వ మన్దు ప్పిఱప్పప్పిణిమూప్పిఱ ప్పన్దు*

ఒళిక్కొణ్ణ శోదియమా యుడన్మాడువ దెయ్యగొలో*

తుళిక్కిన్దు వానిన్నిలమ్ శుడరాట్టి శజ్జెని*

అళిక్కిన్దు మాయప్పిరా నడియార్ గళ్ కుఠ్ఠాజ్జై యే.

౧౦.

అ॥ కళిప్పన్దు - విషయములయందు సంకోషమునున్న, కవర్వమ్ - దుఃఖమునున్న, అన్దు - విడిచి, పిఱప్ప - జన్మమునున్న, పిణి - వ్యాధినిన్ని, మూప్ప - ముడిమినిన్ని, ఇఱప్ప - మరణమునున్న, అన్దు - వదలి, ఒళిక్కొణ్ణ - ప్రకాశించుచున్న, శోదియమాయ్ - శేతోరూపమయిన దివ్యశరీరముగలవాడనై, తుళిక్కిన్దు - వర్షించుచున్న, వాన్ - ఆకాశమునున్న, ఇన్నిలమ్ - ఈశామినిన్ని, అళిక్కిన్దు - రక్షించుచున్న, శుడగ్ - ఉజ్జ్వలమైన, అట్టి - సుదర్శనమునున్న, శజ్జె - శిష్యాప్రాప్తజన్యమునున్న, ఏన్ది - ధరించిన, మాయప్పిరాళ్ - అవ్యర్థభూతుడైన స్వామియొక్క, అడియార్ గళ్ - దానులయొక్క, కుఠ్ఠాజ్జై - సయానములను, ఉడక - ఒడ్దికతో, కూడువదు - చేయట, ఎయ్యగొలో - ఎప్పుడో?

తా॥ సంసారమందలి సుఖదుఃఖములనున్న జన్మజరామరణాదులనున్న వదలి దివ్యశరీరము గలవాడనై, శంఖపత్రాది దివ్యాయుధములను ధరించిన సకలలోక రక్షకుడైన సర్వేశ్వరుని భక్తులయొక్క భాగవతగోష్ఠిలోజేరి చరమానందమును సేసెప్పుడు బొందెదనని. ౧౦.

‡‡ కుఱ్ఱొళ్ళ పేరరక్క కులమ్వీయ మునిన్దవనై *

కుఱ్ఱొళ్ళ తెన్నురుగూర్ చ్చుడగోప తేరినురై త్త *

కుఱ్ఱొళ్ళ తాయరత్తు ల్ళివై పత్తు ముడన్నాడి *

కుఱ్ఱొళ్ళా యడియూరుడ న్కూడిని న్నాడుమినే.

౧౧.

ఆ॥ కుఱ్ఱొళ్ళ - పరివారముహముగల, పేర్ - గొప్పపాడైన, అరక్క - రావణాసురునియొక్క, కులమ్ - వంశము, వీయ - నశిండునటల, మునిన్దవనై - కోపగించిన సర్వేశ్వరుని, కుఱ్ఱొళ్ళ - శ్రీవైష్ణవసమాహమగల, తెన్ కురుగూర్ - నుండరమైన తిరునగరికి నిర్వాహకులైన, శడగోప - నమ్మత్త్వార్లు, తెరిన్ద - పరిశీలించి, ఉరై త్త - సాయించిన, కుఱ్ఱొళ్ళ - తిరువాయ్మొళులయొక్క సమాహమగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఉడళ్ - భక్తితోగూడ, పాడి - గానముజేసి, అడియార్ - ఓభాగవతులారా ! కుఱ్ఱొళ్ళాయ్ - ఏకీభవించినవారై, ఉడళ్ - సమరమరై, కూడినిన్ద - కలిసియుండి, అడుమి - సృష్టముజేయుడు

తా॥ ఓ భాగవతులారా ! రావణాసురుని సమూలముగా నాశముజేసిన సర్వేశ్వరుని యొక్క కల్యాణగుణములను బరిశీలించి సమ్మత్త్వార్లు సాయించిన యీపదిపాశురములగానము జేసి నిత్యనూరులయొక్క సమాహమలోజేరి యానందించుడని. ౧౧,

అత్తూర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జేయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪.వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక. — ఈతిరువాయ్మొళిలో, అత్తూర్లు, నిత్యనూరులతోగూడ గలిసియుండి, శ్రీయశుతిని యనుభవించ యాశపడినవారై యది తత్తేణమందే లభించకపోవుటచే మిక్కిలి విషాదమునొంది క్షణమాత్రముండలేక తనయవస్థను చెప్పుకొనుటకుగూడ సామర్థ్యములేనివారై యుండగానప్పుడు సమీపమందున్న శ్రీవైష్ణవులు వీరియవస్థను సర్వేశ్వరునివద్ద విన్నవించుచువిడుము + అన్యభదేశముగ సాయించుచున్నారు.

‡‡ ఆడియాడి యగజ్జరై న్న * ఇళై

పాడిప్పాడి క్కణ్ణిర్ మల్ గి * ఎల్లుమ్

నాడినాడి నరళిణ్ణ వెన్ట్రు *

వాడి వాడు మివ్వాణుడలే.

౧.

+ తన నొకపీరాట్టిగాను, తనయవస్థనుజెప్పు వారిని యాపీరాట్టికి సఖులుగాను తలంచి చెప్పుట.

అ॥ వాణుదల్ - నుందరముఖముగలఈపె, ఆడియాడి-వృత్తముజేసి వృత్తముజేసి, అగమ్-
మనస్సు కల్పెన్దు - కరిగి, ఇత్తై - స్వరముతో, పాడిప్పాడి-గానముజేసి గానముజేసి, కళ - శేత్ర
ములయందు, నీర్మల గి - నీళ్లునిండి, ఎణ్ణుమ్ - అన్నిదిక్కులలో, నాడినాడి - పెడకీబెరికి,
సరకిణ్ణావెన్దు - సరసింహాయని (చెప్పి), వాడివాడుమ్ - వాడివాడిపోవును.

తా॥ ఓస్వామీ! ఈనుందరముఖి నిన్నెడబాసి యుండకాలక నీగుణచేష్టితములనుసంధిం-
చి వృత్తముజేసియు, తరువాత ఇందుకు శక్తిలేక దుఃఖించుచు నీగుణములను పాటలుగాపాడియు,
అత్రోపరత్రోకుడవైన నీవెక్కడున్నావోయని బాష్పపూర్ణంబులైన శేత్రంబులచే నన్నిదిక్కు-
లనుజూచియు, నీవెక్కడను గనుబడనందున మిక్కిలి వాడిపోవుచున్నదని. ౧.

వాణుద లిమ్మడవరల్ * ఉమ్మై

క్కాణ మ్మాళై యుల్ నై గిన్నాల్ * పిఱల్

వాణ నాయరన్తోల్ తుణి తీర్ * ఉమ్మై

క్కాణ నీరిరక్క మిలీరే.

౨.

అ॥ వాల్ - నుందరమైన, నుదిల్ - ముఖముగల, ఇమ్మడవరల్ - ఈమృదుస్వభావము
గలబాలిక, ఉమ్మై - మిమ్ములను, క్కాణమ్మాళైయుల్ - నేవెంపవలయుననియాళిచే, నైగిన్నాల్ -
వాడిపోవుచున్నది, పిఱల్ - బలిష్ఠుడైన, వాణన్ - బాణాసురునియొక్క, అయిమ్మతోల్ -
వెయ్యిభుజములను, తుణి తీర్ - చేదించినఓస్వామీ! ఉమ్మై - మిమ్ములను, క్కాణ - నేవెంచుటకు,
నీర్ - మీరు, ఇరక్కమిలీరే - దయలేనివారై యున్నారు

తా॥ ఓక్రియోపతీ! మీవిరహదుఃఖమును సహించని మృదుస్వభావముగలవై, నామాటను
వినని బాలికయైన ఈనుందరముఖి, మీ నేవనుగోరి, అది లభించక దుఃఖించుచున్నది. ఇట్టిభక్తు
రాలయిన యీమెకు నేవసాయించుటకుగూడ బాణారివైన నీకు దయలేక పోయినదని. ౨

ఇరక్కమనత్తో డెరియై *

అరక్కుమ్మెగు మొక్కుమివల్ *

ఇరక్క మెట్టి రిదత్కై శెయ్గేన్ *

అరగ్గినిలజై శెన్ శ్రీరుక్మై.

౩.

అ॥ ఇరక్కమ్ - భేదించుచున్న, మనల్తోడు - మనస్సుతో, ఇవల్ - ఈపె, ఎరియై -
అగ్నిసమీపమందున్న, అరక్కుమ్-లక్కలోను, మెట్టుగుమ్ - మయినముతోను, ఒక్కుమ్-సద్భ-
కురాలైయున్నది. ఇరక్కమెట్టి - మీరుదయనుప్రకాశించజేయనివారై యున్నారు ఇదట్లు-
ఇందునిమిత్తమై, అరక్కన్ - రావణాసురునియొక్క, ఇలై - లంకాపురిని, శెన్ శ్రీరుక్మై-నకిం-
పజేసినమీకు, ఎల్ శెయ్గేన్ - ఏమిజేసెదను.

తా॥ లంక సమూలముగా నశింపజేసిన ఓస్వామీ! మిమ్ములనెడబాసిన యీబాలిక, మీని-
రహదుఃఖమును సహించక, అగ్నిసమీపమందున్న అక్కవలెనున్న మైసమువలెనున్న కరిగిపోవు-
చున్నను, మీకంతమాత్ర మీమెయందు దయరాజేదు, దీనికి నేనేమహిమయులు కల్పించెదమనె ౩

ఇలకై శైవనీ యెన్నుమ్*పిన్నుమ్
వలక్కోళ్ పుళ్ళుయర్త్తా యెన్నుమ్*ఉళ్ళమ్
మలజ్జ వెవ్వయిర్క్కుమ్*కణ్ణీర్ మిగ
క్కలజ్జి కైత్తోమ్ నిన్దివళే.

౪.

అ॥ ఇవళి - ఈబాలిక, పిన్నుమ్-మఱియు, ఇలకై - లంకాపురిని, శైవనీ - నాళ
మఱేసినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనికెప్పును. వలక్కోళ్ - బలిష్ఠుండైన, పుళ్-గరుత్మంతుని, ఉయ
ర్త్తాయ్-ధ్వజముగా నెత్తినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనికెప్పును, ఉళ్ళమ్-మనస్సు, మలజ్జ - వ్యాకు
లమగునట్లు, వెమ్-ఉష్ణమైన, ఉయిర్క్కుమ్ - నిట్టూర్పునుఁడుచును. కణ్ణీర్ - సేత్రజలము,
మిగ-మిక్కిలియగునట్లు, కలజ్జేనిష్ఠ - వ్యాకులపడియుండి, కైత్తోమ్ - నేపించును

తా॥ ఓస్వామి! ఈబాలిక, లంకాపురిని నశింపజేసినవాడా! యనియు, గరుడధ్వజుండా!
యరియు నిన్ను పిలిచి, అప్పుడు నీవురాకపోవుటచే వేడివేడిగా నిట్టూర్పులువిడుచుచు నీతిరు
నామములు జెప్పుటకుఁగూడ శక్తిలేక దుఃఖించుచు నీకు వందనంబులిడుచున్నదిని.

౪.

ఇవ శిరాప్పగల్ వాయ్ వెరీఇ*తన
కువళై యొణ్ణుణ్ణనీర్ కొణ్ణోళ్*వణ్ణు
తివళు న్ణణ్ణుత్తాయ్ కొడీర్*ఎన
తవళవణ్ణర్ తగవుగళే.

౫.

అ॥ ఇవళి - ఈబాలిక, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లు, వాయ్ వెరీఇ-వాగుచు, తన -
తనయొక్క, కువళై - నల్లకలవనలై, ఒణ్ - సుందరంబులైన, కణ్ణ - సేత్రమలయందు, నీర్ కొ
ణ్ణోళ్ - బాష్పముగలదైయైనది, వణ్ణు - తుమ్మెదలు, తివళుమ్ - సజ్జరించుచున్న, తణ్ - చల్ల
నైన, అమ్ - సుందరమైన, తుత్తాయ్-తిరుత్తుత్తాయ్ మాలను, కొడీర్ - (మీరు) ఇవ్వరు, తవ
ళవణ్ణర్ - శుద్ధస్వభావముగలమాయొక్క, తగవుగళే - కృప మొదలగుస్వభావములు, ఎన-ఎట్టివి?

తా॥ ఓస్వామి! ఈబాలిక రాత్రింబగళ్లు మీతిరునామములను జెప్పుచు, మీతిరుమేనియం
చున్న తిరుత్తుత్తాయ్ మాలయందాళపడి యది లభించక మిక్కిలి దుఃఖించుచున్నను, ఆ తిరుత్తు
త్తాయ్ మాలను మీరివ్వరు. మీదయాగుణంబును నేనేమని వర్ణించెదనని.

౫.

తగవుడై యవనీ యెన్నుమ్*పిన్నుమ్
మిగవిరుమ్మ మ్పిరానెన్నుమ్*ఎన
దగవుయిర్ క్కముదే యెన్నుమ్*ఉళ్ళమ్
ఉగవురుగిని న్నళ్ళుళే.

౬.

అ॥ ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, ఉగ-నశించునటుల, ఉరుగినిష్ఠ-కరిగియుండి, తగవుడైయవనీ -
దయాగుణముగలవాడా! ఎన్నుమ్ - అనికెప్పును; పిన్నుమ్ - మఱియు, మిగ-మిక్కిలి, విరు
మ్మమ్ - ఆకరకుచున్న, పిరా - ఉపకారకుండా! ఎన్నుమ్ - అనికెప్పును, ఎనదు - నాయొ

క్క, అగవుయిర్క్కు - లోపలనుండిడిశేవునికి, అముడే - అమృతమువంటివాడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును. ఉళ్ళుళే - ఇట్టియవస్థ యీమె కపారమైయుండును.

తా|| ఓస్వామీ! ఈబాలిక మీవిరహముచే మిక్కిలిదుఃఖించుచు, ఓదయాశీలుడా! ఆశ్రీ
రవ్యామోహముగలవాడా! నాకుభోగ్యభూతుడా! అని యెల్లప్పుడును జెప్పును. ఇదియునుంగాక
ఈమెయొక్కయవస్థ వాచామగోచరమైయుండునని.

2.

ఉళ్ళుళావి యులర్ న్దులర్ న్దు*ఎన
వళ్ళుళే కణ్ణనే యెన్నుమ్*రిన్నుమ్
వెళ్ళునీర్ క్కిడన్దా యెన్నుమ్*ఎన
కళ్ళి తాన్నట్టవజ్జనైయే.

2.

ఉళ్ళుళ - హృదయములోపలనున్న, అవి - ప్రాము, ఉలర్ న్దులర్ న్దు - మిక్కిలి
వాడిపోయినదై, ఎన - నాకు, వళ్ళుళే - మహాపకారకుడా! కణ్ణనే-శ్రీకృష్ణుడా! ఎన్నుమ్ -
అనిజెప్పును. పిన్నుమ్ - చుట్టియు, వెళ్ళునీర్ - సముద్రజలమందు, కిడన్దాయ్ - చవ్వలించినవా
డా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, ఎనకళ్ళి - నాకుతనస్వభావమునుదాచిన ఈబాలిక, తాన్నట్ట-తాన
నుభవించిన, వజ్జనై - కపటము, (ఇట్టిది).

తా|| నాకు తనదుఃఖమును దెలియజేయకదాచిన యీకుమార్తె, నీయొక్కగుణచేష్టితము
లచే మోహింపబడి నిన్నులభించక తనలోపలనుండు ప్రాణమెండిపోవునట్లు దుఃఖించుచు, నా
స్వామీ! ఉపకారికుడా! కృష్ణా! క్షీరాధిసాధా! యని పలుమాటు నీతిరునామములను జెప్పు
చున్నది.

2.

వజ్జనే యెన్నుమ్ కై దొమ్ముమ్*తన
నెజ్జమ్ వేవ నెడిదుయిర్క్కుమ్*విజల్
కజ్జనై వజ్జనై శెయ్దీర్*ఉమ్మై
తజ్జమై నివో పట్టనవే.

౩.

అ|| వజ్జనే - వంచకుడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును. కైదొమ్ముమ్ - అజ్జలిచేయును. తన
నెజ్జమ్-తనమనస్సు, వేవ - దహించునట్లు, నెడిదుయిర్క్కుమ్ - నిట్టూర్పువిడుచును. విజల్ -
బరిష్ఠుడైన, కజ్జనై - కంసుని, వజ్జనై శెయ్దీర్ - కపటముచేసహరించినస్వామీ! ఉమ్మై-మిమ్ము
లను, తజ్జమై న్దురుత్తుకులని (సమ్మిన్), ఇవో - ఈకుమార్తె, పట్టన-అనుభవించినదుఃఖము, ఏ-ఎట్టిది.

తా|| కంసుని సహరించిన ఓస్వామీ! ఈకుమార్తె, నీగుణంబులచే నన్ను వంచనజేసిన
వాడా! యని పిలిచి నీ కజ్జలిజేసి నిన్ను కళ్ళార చూడకుండ మహాదుఃఖమునొంది నిట్టూర్పువి
డుచుచున్నది. ఓస్వామీ! నీవే రక్షకుండవని నమ్మిన ఈమె ఇట్టిదుఃఖము ననుభవించవలసినదే
నాయని.

౩.

పట్టపో*దెమ్మపో*దటియాల్*విరై
మట్టలర్ తణ్ణుమ్మాయెన్నుమ్*కుడర్

వట్టవాయ్ నుదినేమియార్*నుమ

దిట్టమెన్న్ లివ్వేయ్కే.

౯.

అ॥ వట్టవాయ్ అస్తమనకాలమునున్న, ఎట్టవాయ్ ఉదయకాలమునున్న, అటియార్ - ఎటిగినదిగాదు. విరై - పరిమళమున్న, మట్టు - తేనెయు, అలర్ - వ్యాపించియున్న, తణ్ - చలని, తుట్టాయ్ తిరుత్తుట్టాయ్, ఎన్నుమ్ అనిజెప్పును. పుడర్ - ఉజ్వలమైన, వట్టమ్ గుండ్రమైన, వాయ్ ముఖమునున్న, నుది - వాడినిన్నిగల, నేమియార్ - సుదగ్గునముగలస్వామి ! ఇచ్చేయ్కే - ఈచపలరాలువిషయమై, నుమదు - మీయొక్క, ఇట్టమ్ - తలంపు, ఎన్గోల్ - ఏమి

తా॥ చక్రిధరుడవైన ఓస్వామి ! మీసంశ్లేషమునుగోరి యితర విషయములను మఱివి ఉదయాస్తమయములనుగూడ నెఱుంగక మీతిరుమేనియందున్న భోగ్యమైన తిరుత్తుట్టాయ్ మూలనేయనుసంధించుచున్న ఈకుమార్తె విషయమై మీరుతలంచిన తలంపేమియో? దానిని మాకు తెలుపుడని

౯.

ఎత్తెవే యిరాప్పగల్*తన

కేట్రి లొక్కణ్ణిన్ కొణ్ణాల్*కిళర్

వాట్టవై వేవ విలక్ష కేట్రి ధోర్*ఇవల్

మాట్టనో కొన్నమ్ వాట్టెన్నినే.

౧౦.

అ॥ ఏత్తె - చపలురాలైన, వేరై - ఈబాలిక, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్లు, తనతన యొక్క, కేట్రి - ఒప్పులేని, ఒణ్ - అందమైన, కణ్ణ - సేత్రములనుంచి, నీర్ కొణ్ణాల్ - బాష్పంబునుప్రవింపజేయుచున్నది. కిళర్ - పృథ్విబొందుచున్న, వాట్టె - విశ్వర్యమును, వేవ - నశించునట్లు, ఇలక్ష - లంకను, కేట్రి ధోర్ - నశింపజేసినస్వామి ! ఇవల్ - ఈమెయొక్క, మాట్టె - జింకసేత్రమువంటి, నోకొన్నమ్ దృష్టియొకటియున్న, వాట్టెన్నిక - వాడిపోవండునట్లుజేయుము.

తా॥ మీకల్యాణగుణములయందు చాపల్యముబడి నామాటను విననియీబాలిక, తనసేత్రములనుంచి దుఃఖముచే నీళ్లనుబ్రవహింపజేయుచున్నది. లంకేశ్వర్యమును నశింపజేసిన ఓస్వామి ! ఈపెసేత్రసౌందర్యమును మాత్రము జెరుపకుడుడుమని.

౧౦.

కొట్టె వాట్టమిల్ పుగల్ వామననై*ఇకై

కూట్టి వణ్ శడగోవణ్ శొల్*అమై

పాట్టోరాయర త్రిప్పత్తాల్*అడి

శూట్టలాగు మున్నామమే.

౧౧.

అ॥ వాట్టమిల్ - మాలిన్యములేని, పుగల్ - కల్యాణగుణములుగల, వామననై - వామ నుజ్జయుడజేంచి, వణ్ - ఓదారులైనశడగోవణ్ - నామాతృశ్వాస్థు, ఇకై - గానముతో, కూట్టి - చేర్చి, శొల్ - సాయించిన, అమై - లక్షణములతో సమరియున్న, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, పాట్టు - పాశురములయొక్క, అయిరత్తు - రెయ్యింటిలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే,

అడి - ఆవామనునియొక్క శ్రీపాదములయందు, అమ్ - నుండరమైన, తామమ్ - చాలికను, కూట్టలాగుమ్ - సమర్పించుటకు శక్యమవును.

తా|| నిర్దుష్టంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీవామనుని విషయమై సమ్యాత్ప్రార్థన సాయించిన సమస్తక్షణియుక్తంబులైన యీవదిపాశురముల ననుసంధించువారికి భగవత్ప్రేక్ష్య ర్థమనెడిమహాపురుషార్థ మతిసులభముగాలభించునని. ౧౧.

ఆ మ్మోర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౫ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరునియొక్క విరహముచే దుఃఖాక్రాంతులైన యాత్మార్థార్థనాచమజేయగా, అప్పుడాశబ్దమునని, నేను జగద్రక్షకుండైయుండియు వీరిని యీసమయమందు రక్షించకపోతి నేయని పశ్చాత్తాపమునొంది యతిత్వరగావచ్చి సర్వేశ్వరుడు నేవసాయించగా, అప్పుడాసర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూపరూపగుణములనున్న, దివ్యాయుధదివ్యభూషణములనున్ననుభవించి తాముబొందిన పురుషార్థమును సాయించుచున్నారు.

* అన్దామ త్తెన్నుళెయ్ దెన్నావిశే రమ్మానుక్కు*

అన్దామవార్న్ ముడిశె జ్జాళినూ లారముళి*

శెన్దామరై త్తెజ్జన్ శెజ్జువాయ్ శెజ్జమలమ్*

శెన్దామరై యడిక్కల్ శెమ్మొన్ తిరువుడమ్మే.

౧.

అ|| అమ్ - నుండరమైన, తామత్తు - పరమపదవాసులయందుఁజేయఁదగిన, అన్దు - ప్రీతిని, శెయ్దు - (నాయందు) చేసి, ఎల్ - నాయొక్క, అవి - మనస్సునందు, శేర్ - చేరిన, అమ్మానుక్కున్దామికి, అమ్-నుండరమైన, తామమ్-తిరుత్తొమ్మాయీమాల, వార్న్-ప్రకాశించుచున్న, ముడి - కిరీటమున్న, శజ్జు - శ్రీపాశ్చజన్యమున్న, అట్టి - సుదర్శనమున్న, నూల్ - యజ్ఞోపవీతమున్న, ఆరమ్ - హారమున్న, ఉళ - ప్రకాశించుచున్నది. తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములు, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరపుష్పమువలెనున్నది. శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - ఫలమువలెనున్న, వాయ్-అధరమున్న, శెజ్జమలమ్ - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నది. అడిగళ్ - శ్రీపాదములున్న, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నది. తిరువుడమ్మే - దివ్యవిగ్రహము, శెమ్మొన్ - పచ్చనిబంగారమువలెనున్నది.

తా|| పరిశుద్ధులైన నిత్యనూరులయందుఁ జేసెడి బ్రీతినిగుఱిహీనుఁడైన నాయందుఁజేసి, ఆసర్వేశ్వరుడు నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించగా, వానియొక్క శంఖచక్రాది దివ్యాయుధములున్న, కిరీటహారములుమొదలగు దివ్యభూషణములున్న, నేత్రములుమొదలగు దివ్యవయసులున్నయిచ్చుడు మిక్కిలిఁ బ్రకాశించుచున్నవని. ౧.

తిరువుడమ్మ వాళశుడర్ శెన్దామరై కళక్కై కమలమ్*

తిరువిడమే మార్వ మయనిడమే కొప్పుమ్.*

ఒరువిడము మెన్దైపెరుమా అరనేయో*

ఒరువిడ మొని ని యెన్నుల్ కలదానుక్కే.

౨.

అ॥ ఒరువిడమొనిని - ఒకయవయవముగూడదప్పుక, ఎన్నుల్ - నాహృదయమందు, కలదానుక్క - కలిసియున్న, ఎన్దైపెరుమాఱు - నాస్వామికి, తిరువుడమ్మ - దివ్యవిగ్రహము, వాళశుడర్ - మిక్కిలితేజోరూపముగానున్న, కళ - సేత్రములు, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్న, కై - శ్రీహస్తములు, కమలమ్ - పద్మమువలెనున్న, మార్వమ్ - వత్ససలము, తిరువిడమ్ - లక్ష్మీకివాసస్థానముగానున్న, కొప్పుమ్ - తిరునాళి, అయనిడమ్ - బ్రహ్మసృష్టానముగానున్న, ఒరువిడమ్ - తక్కినయొకయవయవము, అర - రుద్రునికి స్థానముగానున్న ఉన్నవి.

తా॥ ఆనన్యప్రయోజనములైన శ్రీమహాలక్ష్మి మొదలయినవారికిన్ని ప్రయోజనాంతరపరులై యున్నారైన బ్రహ్మరుద్రాదులకును వాసస్థానముగానుండేడి సర్వేశ్వరుడిప్పుడు నాహృదయము నువాసస్థానముగాన్వీకరించెనని.

౩.

ఎన్నుల్ కలదవళ శెన్దనివాయ్ శెన్దమలమ్*

మిన్నుమ్ శుడర్ మలై క్క క్కణ్ పాదమ్ కై కమలమ్*

మన్ను ముట్టువేట్టులగుమ్ ఎయిర్ బీనుళ*

తన్నుల్ కలవాద దెప్పారుభుమ్తా నిలైయే.

౩.

అ॥ ఎన్నుల్ - నాహృదయమందు, కలదవళ - కలిసినవాడై, మిన్నుమ్ - ఉజ్జ్వలమైన, శుడర్ - తేజోరూపమైన, మలైక్క - పద్మతమువంటిస్వామికి, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కనినునువుగల, వాయ్ - అధరము, శెన్దమలమ్ - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నది, కళ - సేత్రములున్న, పాదమ్ - శ్రీపాదములున్న, కై - శ్రీహస్తములున్న, కమలమ్ - పద్మమువలెనున్నది. మన్నుమ్ - ప్రవాహతోస్థిరములై, ముట్టు - సంపూర్ణములైన, వేట్టులగుమ్ - పుల్లలోకములున్న, ఎయిర్ బీన్ - ఉదరములో, ఉళ - ఉన్నది. తన్నుల్ - తనలో, కలవాద - సంబంధించినది, ఎప్పారుభుమ్ తాళ - ఏవస్తువును, ఇలై - లేదు.

తా॥ సమస్తలోకములకు నాధారభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు నాహృదయమందు (బ్రతరించి మిక్కిలి దివ్యావయవ సౌందర్యముగలవాడై యున్నాడని.

౩.

ఎప్పారుభుమ్ తానాయ్ మరదగక్కున్ మొక్కుమ్*

అప్పొడుదై త్తామరై ప్పూ కళ పాదమ్ కై కమలమ్*

ఎప్పొడుదుమ్ నాళితిజ్గ ణ్డాణ్ణాళి యూళిదొఱుమ్*

అప్పొడుదై క్కప్పొడు దెన్నారా వముదమే.

౪.

అ॥ ఎప్పొడుదుమ్ - సమస్తక్షణములయందును, ఎన్నాళి - సకలదినములయందును, ఎత్తిణ్ణి - సమస్తకాలములయందును, ఎన్డాణ్ణు అన్నిసంవత్సరములయందును, ఎప్పుళియూళిళి -

అమ్ - సమ స్తకల్పములయందును, అప్పొమ్మైక్కప్పొమ్మై - అప్పటికప్పుడు, ఎన్ - నాకు
అరావముదమ్ - తృప్తిలేని యమృతముపంటివాడును, ఎప్పొరుళుమ్ - సమ స్తవస్తువులనున్ను,
తానాయ్ - తనకుగౌరవముగాఁగల వాఁడును, మరదగక్కున్ట మొక్కుమ్ - మరతకవర్యమును
బోలినవాఁడునైనస్వామియొక్క, కణ్ - శేత్రములు, అప్పొమ్మై - అప్పుడువికసించిన, తామ
రైళ్ళు - తామః పుష్పమువలెనున్నవి. పాదమ్ - తిరువడికలున్ను, కై - శ్రీహస్తమున్ను,
అప్పొమ్మైక్కమలమ్ - అప్పుడువికసించిన పద్మమువలెనున్నవి.

తా॥ సద్భోజకసితమైన తామః పుష్పమువలె నతిసుందరమునైన హస్తపాదాదిదివ్యవయవ
ములుగల సర్వాస్త్రరాత్మయైన యానంద్యేశ్వరుఁడు నాకుఁ పతిక్షణమున్ను అపూర్వమైనయమృతము
వలె భోగ్యభూతుఁడైయున్నాడని.

౪.

ఆరావముదనూ యల్లావియుల్ కలన్ద*

కారార్ కరుముగిల్ పో లెన్నమ్మా క్కమగుమ్*

నేరావాయ్ శెమ్మవళమ్ కణ్ పాదమ్ కై కమలమ్*

పేరార్ నీణ్బుడినాణ్ పిన్ను మిన్ద పలవే.

౫.

అ॥ ఆరావముదనూ - తృప్తిలేని యమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడై, అల్ - గుణహీ
నుఁడనైన, (నాయొక్క) ఆవియుల్ - మనస్సులో, కలన్ద - కలిసియున్నవాఁడై, కార్ - వర్షాకాల
మందు, ఆర్ - పూర్ణమైన, కరుముగిల్ పోల్ - కాళమేఘమువలెనున్న, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామి
యైన, కణ్ణనుక్కు - కృష్ణనియొక్క, వాయ్ - అగరముతో, శెమ్మవళమ్ - ఎఱ్ఱనిపగడము,
నేరా - సమానముగాదు. కణ్ - శేత్రములతోను, పాదమ్ - తిరువడికలతోను, కై - శ్రీహస్త
ములతోను, కమలమ్ - పద్మము, పేరార్ - సమానముగాదు, పేర - పొడవైన, ఆరమ్ - హఠ
మున్ను, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడి - కీరీటమున్ను, నాణ్ - మొలత్రాడున్ను, పిన్నుమ్ - (ఇవి
మొదలైన) ఇంకనున్న, ఇన్దై - ఆధరణములు, పల - ఆసక్త్యయములైయున్నవి.

తా॥ సాటిలేనిసౌందర్యమునున్న, అనేకదివ్యాభరణములనున్నగల నీలమేఘవ్యామఁడైన
శ్రీకృష్ణుడు గుణహీనుఁడనైన నాహృదియమండఁ బ్రవేశించి నేనెంతకాలమనుభవించినను పైపైన
తనయనుభవమందాశి నుగలుగఁ జేసెడి పరమానందస్వరూపుఁడైయున్నాడని.

౫.

పలపలవే యాబరణమ్ పేరుమ్ పలపలవే*

పలపలవే శోదివడివు వణ్బణ్ణిల్*

పలపల కణ్ణుణ్ణు క్కేప్పొల్లు మోన్దెప్పమ్*

పలపలవే జానముమ్ పామ్మణై మే లాత్కేయో.

౬.

అ॥ పామ్మణైమేలాణ్కు - శేషకాయయొక్క, పణ్బు - స్వభావమును, ఎణ్ణిల్ - తల
చినయెడల, అబరణమ్ - దివ్యాభరణములు, పలపల - అనేకమలైయుండును, పేరుమ్ - తిరు
నామములున్ను, పలపల - అనేకములుగానేయుండును. శోది - లేజోరూపమైన, వడివు -
దివ్యవిగ్రహములు, పలపల - అనేకమలైయుండును, కణ్ణు చూచియు, కణ్ణు - సావధియు,

శేట్టు - వినియు, ఉల్లెలు - స్పృశించియు, మోన్దు - ఆహ్వానించియుగలిగిన, ఇన్నుమ్ - సుఖము, పలపల - ఆనందములుగా నేయుండును, జ్ఞానముమ్ - జ్ఞానములున్ను, పలపల - ఆనందములైయుండును.

తా|| అనంతమైన తిరువామంబులనున్ను, దివ్యభూషణములనున్ను, దివ్యగుణంబులనున్ను దివ్యవిగ్రహములనున్ను, సమస్తేంద్రియములచేగలిగిన జ్ఞానసుఖాదులనున్ను గల ఇట్టిపరిపూర్ణుడైన శేషకాయ నామననునందుఁ బ్రకేంచి మిక్కిలి యాదరముతో వేంచేసియున్నాఁడని. ౬.

పామ్మణై మేల్ పామ్మడలుల్ పర్భి యమర్ న్దదువుమ్*

కామ్మణై తోళ్ పిన్నెక్కా యేఱుడనేళ్ శెన్ శిదువుమ్*

శేమ్మణై య శోలై మరామరమే మైయ్దదువుమ్*

పూమ్మిణై య తణ్ణుమాయ్ ప్పొన్ముడియ మ్పొరేతే. 2.

అ|| పూ - అందమైన, పిణైయ - చేతిగల, తణ్ - చల్లని, తుమ్మాయ్-తిరుక్కుమ్మాయ్ మాలగల, పామ్ - ఉజ్వలమైన, ముడి - కిరీటముగల, అమ్ - సుందరమైన, పోరేణు - గర్వించి యున్నవృషభమువంటి పర్యేశ్వరుఁడు, పామ్మడలుల్ - పాలసముద్రమందు. పామ్మణై మేల్ - శేషుడగుడివడకమీఁద, పర్భియమర్ న్దదువుమ్ - భవ్యభవినదియు, కామ్మణై - వెదురుతోఁబోలని, తోళ్ - భుజములుగల, పిన్నెక్కాయ్ - నప్పిన్నెప్పిరాట్టితోఁజూత, ఏఱేమ్మ - ఏడువృషభములను, ఉడన్ - ఒకవృషుడే, శెన్ శిదువుమ్ - సంహరించినదియు, లేన్ - లేననున్ను, పణైయ - కాలులనున్నుగల, శోలై - తోఁపులుగానున్న, మరామరమేళ్ - సాలవృక్షములేడిఁటిని, ఏయ్ దదువుమ్ - కొట్టినదియు, (నానిమి త్తమైయని).

తా|| పరత్యనూనకమైన తిరుక్కుమ్మాయ్మాలతో నలంకరింపఁ బడినదివ్యకిరీటముగల పర్యేశ్వరుఁడు, క్షీరాధియందు శేషశయ్యమీఁద బవ్యభవినదియు, రామకృష్ణాద్యభక్తారముల యాదోనర్చిన దివ్యచేష్టితములున్న నన్నానందఁబెట్టుటకై యేగ నేసినాఁడని. 2.

పొమ్మడియ మ్పొరేళ్ నై యెమ్మానై నాన్ శిడువోళ్*

తమ్మడివొన్ నిలద తణ్ణుమాయ్ మాలై యనై*

ఎన్నుడివు కాణాదే యెన్నుల్ కలన్దానై*

శొన్నుడివు కాణేన్నాన్ శొల్లువ దెణ్ శొల్లై. ౩.

అ|| పొమ్మడి - తేజోహుతమైనకిరీటముగల, అన్ - అందమైన, పోరేళ్ నై - యుద్ధసమర్థుడైన, ఎమ్మానై - నాస్వామియు, తణ్దమ్ - గొప్పనైన, నాల్ తోళ్ - నాలుగుభుజములుగలవాడును, తన్ - తనవహితును, ముడివొన్ నిలద - ఏవిధమైననాశములేనివాఁడును, తణ్ తుమ్మాయ్ మాలైయనై - చల్లనితిరుక్కుమ్మాయ్మాలలవాఁడును, ఎన్ - నాదోషముయొక్క, ముడివు-అంతమును, కాణాదే - చూడక, ఎన్నుల్ - నాయందు, కలన్దానై - కలిసినవాఁడునై సక్రియఁపఱిని, నాన్ - నేను, శొల్ ముడివు - చెప్పిమగించెడివిధమును, కాణేన్ - ఎఱుంగలేను, శొల్లువదు - చెప్పెడివిధము, ఎన్ - ఏది, శొల్లై - చెప్పుడు.

తా॥ సంపూర్ణముగా చెప్పటమును తలచుటకు సకల్యంబులైన దివ్యగుణవిగ్రహస్వరూపములుగలవాడై, అపరిమితదోషయు క్షుండనైన నాహ్వాదయమందుఁ బ్రవేశించియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క సాశిల్యగుణమును, ఇంతయని సంపూర్ణముగాఁ జెప్పెడివిధము నాకగోచరంబైయున్నది. ఓచేతనులారా! ఆవిధంబు మీకుఁ దెలిసియున్నయెడల జెప్పుడని, ౮.

శొల్లీ గెన్నమ్మానై యెన్నావి యావిడనై *

ఎల్లెయిల్ శీ రెన్నరుమాణిక్క చ్చుడరై *

నల్లవముదమ్ పెఱఱ్ఱరియ వీడుమాయ్ *

అల్లిమల ర్విరై యొ త్తాణ్ణు న్నెణ్ణులనే.

౯.

అ॥ ఎన్నమ్మానై - నాస్వామియ, ఎన్నావి - నాయాత్మకు, ఆవిడనై - అంతరాత్మయు, ఎల్లెయిల్ - అవధిలేని, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడును, కర్రుమాణిక్కచ్చుడరై - నాకు నీలమాణిక్యమువలె ప్రకాశించుచున్న జ్యోతిస్వరూపుఁడైన శ్రీయఃపతిని, శొల్లీర్ - చెప్పుడు. (ఆసర్వేశ్వరుఁడు) నల్ల - విలక్షణమైన, అముదమ్ - అమృతమునంటివాఁడును, పెఱఱ్ఱ - పొందుటకు, అరియ - దుర్లభమైన, వీడుమాయ్ - మోక్షమునిచ్చువాఁడును, అల్లిమల్ - తామరపువ్వుమందలి, విరై - పరిమళముతో, ఒత్తు - ఒప్పియున్నవాఁడును, ఆణ్ణు - ఇతరపురుషులవలెగానివాఁడును, పెణ్ణు - స్త్రీలవలెగానివాఁడునైయున్నాఁడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు మోక్షప్రదుడై మిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడైయున్న వాఁడుఁగనుక వానికేవలపును ఉపమానముగాదు. ఓశ్రీవైష్ణవులారా! మాకుస్వామియై నాకంతరాత్మయైనట్టి శ్రీయఃపతియొక్క మితిలేని కల్యాణగుణంబులను మీరందరు నేకిధించి స్తోత్రముజేయుడని. ౯.

ఆణ్ణు న్నెణ్ణుల నల్లావలియుమల్ల *

కాణలుమాగా నుళనల్లనిల్లెయల్ల *

పేణుక్కోల్ పేణు మురువాగు మల్ల నుమామ్ *

కోణై పెరిదుడై తెమ్మెమ్మానై క్కూఱుదరై.

౧౦.

అ॥ ఆణ్ణు - ఇతరపురుషులవలెగానివాఁడును, పెణ్ణు - స్త్రీకానివాఁడును, అల్లా - ఏప్రయోజనమునకుఁదగని, అలియుమల్లన్ - నపుంసకుఁడునుగానివాఁడును, కాణలుమ్ - చూచుటకున్న, ఆగాన్ - కనుపడనివాఁడును, ఉళనల్ల - (శత్రువులకు) ఉన్నవాఁడుగానివాఁడును, ఇల్లెయల్ల - (భక్తులకు) లేనివాఁడుగానివాఁడును, పేణుక్కోల్ - ఒకతెలుకొకటివలెనయెడల, పేణుమ్ - (వారు) అడచించిన, ఉరువాగుమ్ - విగ్రహముగలవాఁడును, అల్లనుమామ్ - అభక్తులకట్టివాఁడుగానివాఁడునైన, ఎమ్మెమ్మానై - నాస్వామిని, కూఱుదరై - చెప్పదలంచినయెడల, పెరిదు - మిక్కిలి, కోణైయుడైత్తు - ప్రయాసముగానుండును.

తా॥ స్త్రీపున్ను పుంసకములు మొదలగు సమస్తవస్తువిలక్షణుండును, భాష్యోంద్రియములకగోచరుఁడును, భక్తులకతిసులభుండును, అభక్తులకు మిక్కిలి దుర్లభుండును, భక్తులుగోరినయవతారములను బరిగ్రహించువాఁడునైన శ్రీయఃపతియొక్క మహిమను జెప్పుట మిక్కిలి ప్రయాసంబును.

‡‡ కూటుదల్లాన్తాగా క్కుడక్కూత్త వమ్మాన్త *
 కూటుదలే మేవి క్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
 కూటిసవ్వాళి యోరాయిరత్తు భిష్టమ్ *
 కూటుదల్ వల్లా రుళరేల్ కూడువర్ వై గున్దమే. ౧౧.

అ॥ ఒన్దు - ఒక గుణమును, కూటుదల్ - చెప్పినను, ఆరా - సమాప్తముగాని, కుడ
 క్కూత్త - కుంభనృత్యము మొదలగు సౌకిల్యాదిగుణములుగలవాడైన, అమ్మాన్త - స్వామిని, కూటు
 దల్ - చెప్పటకై, మేవి - ఉద్యోగించి, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురికిధివరియైన సమ్మా
 త్మూర్తి, కూటిన - సాయించిన, అన్తాది - పూర్వపాశురమందంతమందున్న పదమువాదిగాగల,
 ఓర్ - విలక్షణమైన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇష్టత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములనున్న,
 కూటుదల్ వల్లా - అనుసంధించుటకు సమర్థులైనవారు, ఉళరేల్ - ఉన్నయెడల, వై గున్దమ్ -
 పరమపదమును, కూడువర్ - పొందుదురు.

తా॥ ఎంతకాలమునుసంధించినను సమాప్తముగాని సౌకిల్యాదిగుణములుగల సర్వేశ్వరుని
 ప్రతిపాదించెడి యీతిరువాయ్మొళి ననుసంధించువారు మోక్షమునొంది నిత్యనూరులతో నేకీ
 భవించియుందురని ౧౧.

అ త్మూర్తి తిరు వడి గ శే శ ర గ మ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శ ర గ మ్.

౬.వ తిరువాయ్మొళి .

అపతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తనతోసంక్లేషించి యానందియ
 విధమును సాయించుచున్నాడు.

‡‡ వై గున్దామణివల్లనే యెన్నొల్లా తిరుక్కుటలా వేన్నుల్ మన్ని *
 వై గుమ్ వై గల్ దోలు మముదాయ వానేతే *
 శేయ్ గున్దావరు స్త్రీ మె యున్నడియార్ క్కుత్తీర్ త్తళురీర్ క్కుత్తీ మేగిల్
 శేయ్ కున్దా * ఉన్న్ నాన్ విడి త్తేనోల్ శిక్కినవే. ౧.

అ॥ వై గున్దా - ఓక్రివైకుంజవాసీ! మణివల్లనే - మాణిక్యమువంటి చల్లనిస్వభావముగల
 వాడా! ఎన్ - (వాకునేససాయించిన) పొల్లా - *అందములేని, తిరుక్కుటలా - శ్రీవామసుండా!
 వై గుమ్ - నడుచుచున్న, వై గల్ దోలుమ్ - కాలమంతయు. ఎన్నుల్ - నాయుడు, మన్ని -
 అమరియుండిన, అముదాయ - అమృతమువంటివాడా! వానేతే - నిత్యనూరినిర్వాహకుడా!
 శేయ్ గున్దా - చేయబడినయీ, తావరుమ్ - విడుపుటకశక్యంబులునైన, ఉన్నడియార్ క్కు - నీ

*వామసునియొక్కరూపము అందమైనది అన్నయెడల దృష్టిదోషమువచ్చునని అందము
 శేవిదని సాయించిరి.

చానులయొక్క, తీమై - పాపములను, తీరదు - తీర్చి, తీమిగళ్ - అపాపములను, అతురర్క్క - అనుదులయందు, కైయ - పోవునట్లుచేసిన, కుడ్డా - చరితుడుండా! నాకా - నేను, ఉన్నె - నిన్ను, శిక్కెన - దృఢముగా, పిడలేక - ఆశ్రయించితిని, కొళ్ - అంగీకరించుము.

తా|| పరమనుందరుడైన, మిక్కిలి భోగ్యుడైన ప్రియోపతి! ఆతిథులపాపములను జోగొట్టెడిస్వభావముగల పరమపాపనుడా! నిన్నుదృఢముగా నాశ్రయించినానని నమ్మి నన్ను స్వీకరింపుమని.

శిక్కెన చ్చిటిదోరిడము మ్మటప్పడా త్తన్ను శ్శే*తలగుగళ్

ఒక్కవేవిట్టుణ్ణి ప్పగున్దాక్ పుగున్దటిప్పిక్

మిక్కణానవెళ్ళచ్చుడర్విక్కాయ్ త్తుళ్క్కల్ శ్శముడమాయ్*ఎజ్జమ్

పక్కనోక్కటియా న్నాపైన్దామరై క్కణ్ణనై

౨.

అ|| ఓరిడము - ఒకడేమునున్ను, శిటిదు - అబ్బమైన, పుటప్పడా - విడువకుండ, తలగుగళ్ - లోకములను, తన్ను శ్శేతనలో, ఒక్కతేఒక్కప్పుడే, విట్టుణ్ణి-అరగించి,(ఉంచి) శిక్కెన - దృఢముగా, పుగున్దాక్ - (నాలోచుల) ప్రవేశించినాడు. పుగున్దటిప్పిక్. (ప్రవేశించినతరువాత, మిక్క - మిక్కిలి, ణానవెళ్ళమ్ - జ్ఞానపూర్తియగునది, కుడర్ - తేజస్సుగల, విళ్క్కాయ్ - జ్యోతిస్స్వరూపుడై, తుళ్ళక్క*(భయజన్యంలైన)కంపము, అల్*యి - లేనివాడై, అనుడమాయ్ - అమృతమువంటివాడై, ఎక్ - నాయుడు, ((చసరించుచున్న) పైమ్ - నుందరమైన, తామరై - తామరపుష్పములవంటి, కణ్ణన్ - సేత్రముగలసర్వేశ్వరుడు, ఎజ్జమ్ - ఎక్కడనున్ను, పక్కమ్ - పార్శ్వమందు, నోక్కు - చూచుటకు, అటియాక్ - ఎఱుంగనివాడై యున్నాడు.

తా|| జగద్రక్షణము మొదలగు నితరవ్యాపారములను నొకప్పుడే సవరించి పరాకరణయతిప్రేమచే నానాదయగతుండైన సర్వేశ్వరుడు తనపార్శ్వమందుపచారంబులు సల్పుచున్న శ్రీధూనీశాది దివ్యమహిమలనుగూడ కన్నెత్తిజూడదని.

తామరై క్కణ్ణనై విణ్ణోర్ పరవుమ్తలై మగనై *తుమ్మాయ్విరై

పూమురుపుకణ్ణి యెమ్మిరానై ప్పొన్నలైయై*

నామరువి నన్నేత్తియుళ్ళివణ్ణి నామగిన్దొడ*నావలర్

పామరువినిఱ్కత్తన్ద పాన్నెయ్ వళ్ళరే.

3.

అ|| తామరై క్కణ్ణనై - కమలసేతుడును, పరవుమ్ - ప్రోతముకేగెడి, విణ్ణోర్ - నిత్యమూరుకు, తలైమగనై - నిశ్చలమగుడును, విరై - పరిమళమున్ను, పూ - పుష్పమున్ను, మరుత్త - అమరియున్న, తుమ్మాయ్క్కణ్ణి - తిరుమ్మోత్తుయిమూలగల, ఎమ్మిరానై-మాస్వామియును, పొన్నలైయై - బంగారుకొండవలె పెరిగియు ఉజ్జ్వలించునై క్రియోపతిని, నామ్ - మనము,

*అమ్మోర్లు తననుదిదిచిపోదుకోయేమోయని సర్వేశ్వరుడు భయపడియుండును. అభయమిప్పుడు లేదనట.

మరుచి - చేరి, నష్ట - చక్కగా, ఏత్తి - ప్రోతముకేసి, ఉళ్ళి - ధ్యానించి, వగ్గ - నేనించి, నావ - మనము, మగ్గిస్త - ఆనందించి, అడ - శుభ్రముకేయునట్లు, నా - నాలుకయంద్రి, అల - చరచియున్న, పా - పాటలు, మరుచి - (చూచుచు) చేరి, నిట్లా - నిలుచునట్లు, తప్ప - కృపకేరెడి, పాస్త్ర - స్వభావముగల క్రియవలెయే, పళ్ళి - బాదార్యగుణముగలవాడు.

తా॥ భుజోవాక్యానుమలచే తనవాక్రముంబడేనుకొని మనసుసంతోషింపఁజేసిన సర్వ కృతుడే తనముంగళాశాసనమునకుఁ దగిన కవిత్వమున మనకొసంగిన పరమోదారుడని. ౩.

వళ్ళిలే మదుకూడనా వెన్నరదగమలై యే*ఉన్న నిన్న
నైగల్ తప్పవెన్నా యున్న యెజ్జనమ్ విడుగే*
వెళ్ళిమేపురై నిన్నగల్ కుడై నాడిప్పాడి క్కళిత్తుగప్పగప్ప*
ఉళ్ళియోగళెల్లామ్మరుర న్దయన్దప్పోద్దిరునే. ర.

అ॥ వళ్ళిలే - ఉదారుడా! మదుకూడనా - మధున నెడివిరోధిని సంహరించినవాడా! ఎన్నరదగమలైయే - మరకతపర్వతమువలె నాకునేపసాయించినవాడా! ఉన్న - నిన్ను, నిన్నెత్తు - అనుసంధించి, ఎగల్ - ఇతరవిషయములనుత్యజించెడిస్వభావము, తప్ప - ఇచ్చిన, ఎన్నాయ - స్వామి! వెళ్ళిమేపురై - పముద్రమువంటి. నిన్ - నియొక్క, పుగల్ - గుణములను, కుడైన్ద - ప్రవేశించి, అడి - శుభ్రముకేసి, పాడి - గావముకేసి, కళిత్తు - సంతోషించి, ఉగప్పగప్ప - మిక్కిలిప్రితిగలవాడనైయుండి, ఉళ్ళిమ్ - మనమృనందలి, వోయగళెల్లామ్ - వ్యాధులన్నిటిని తురద - విడిచి, ఉయన్ద - ఉజ్జీవించి, పోన్ద - సంపాదులనువదలి, ఇరున్ద - భయములేని వాడనైయుండి, ఉన్నె - నిన్ను, ఎజ్జనమ్ - ఎటుల, విడుగే - విడిచెదను.

తా॥ నాశితరవిషయములయందు లైరాగ్యముగలుగుఁజేసినయత్కుదారుడనైన ఓస్వామి! నియొక్కయనంభేయకల్యాణగుణంబుల ననుభవించి యహంకారమమకారము మొదలగు దోషములనుబరిత్యజించి నిర్భయమిడనైయున్న నేనిప్పుడు నిన్నుటులవిడిచెదనని. ర.

ఉయన్దప్పోన్దెన్నులప్పిలాద వెన్దెన్ద గళె నాశమ్మెయ్దు*ఉన
దన్దమిలడిమ్మె యడ్దన్ద న్నిడువేనో*
విన్దపెన్దలై యాడరవనై మేవి ప్పాట్కడల్ యోగనిర్తిర*
శ్శెన్దెయ్దవెన్నా యున్నె చ్చిన్దెయ్దు కెయ్దే. ౪.

అ॥ పాట్కడల్ - పాలనముద్రమందలి, విన్ద - విడువకారంబులై, పై - వికాలములై యున్న, రళె - కిరస్సులుగల, ఆడు - ఆడుచున్న, అరవన్దె - పేషయ్యవూడ, మేవి - అమరికతోట వృథించియుండి, యోగనిర్తిర - నిద్రానెడిజగద్రక్షణోపాయమును, శ్శెన్దెయ్దు - ధ్యానించుచున్న, ఎన్నాయ - నాస్వామి! ఉన్నె - నిన్ను, శ్శెన్దెయ్దుకెయ్దు - ఎల్లప్పుడుధ్యానించి, ఉయన్ద - ఉజ్జీవించి, పోన్ద - సంపాదులనువదలి, అలప్పిలాద - అంతములేని, వెన్దెన్దరమై, రి - అగ్నిపరిశ్కరించుచున్న, ఎగ్ - నాదొక్క, చ్చిన్దెన్దెన్దపాటములను, నాశమ్మెయ్దు.

నశించేసి, ఉనదు - నీయొక్క, అందమిల్ - అంతములేని, అడిమై - కైంకర్యములను, అడైన్దే
బొందినసేను, విడువేనో - విడుచుచునా ?

తా॥ క్షీరాబ్ధియందు శేషకాయయై జగద్రక్షణవిధంబుల నాలోచించుచున్న ఓక్రియః
పతి! నిన్ను నవరతిమధ్యానించి నాపాపములను బోగొట్టుకొని నీయొక్క సర్వవిధకైంకర్యములను
శేయుటకు సిద్ధమైయున్న సేను నిన్నిచ నెటుల విడిచెదనని. ౫.

ఉన్నై చిన్నై శెయ్దు శెయ్దు న్నెడుమామొళి యిన్నై పాడియాడి*ఎ

మున్నై త్తీపన్నై గళ ముట్టు వేరరిన్దన* యా*

ఉన్నై చిన్నై యినాళిగల్గొన్న చిరణియ సగల్ మార్వజ్జీ*ఎ

మున్నైక్కోళరియే ముడియాదదెన్నెనక్కే.

౬.

అ॥ ఉన్నై - నిన్ను, శెన్నై శెయ్దు శెయ్దు - ఎల్లప్పుడు ధ్యానించి, నెడుగొప్పవై,
ఉ* - నీవిషయమయిన, మొళి - తిరువాయ్మొళిని, మా శాస్త్రమైన, ఇన్నై - రాగముతో, పాడి
పాటలగాపాడి, అడి - నృత్యముజేసి, ఎ* - నాయొక్క, మున్నై - అనాదియైన, తీపన్నైగళ - పాప
ములను, ముట్టు - సంపూర్ణముగా, యా* - సేను, వేరరిన్దన* - సమూలముగాపోగొట్టితిని.
ఉన్నై - నిన్ను, శెన్నై యినాల్ - మనస్సునో, ఇగల్గొన్న - అనాదరించిన, ఇరణియన్ - హిర
ణ్యామరునియొక్క, అగల్ - విశాలమైన, మార్వ - పక్షుస్థలమును, క్కీణ్ణ - చీల్చినవాడనై, ఎ*
నాకు (సమానుడైనప్రహ్లాదునియొక్క) మున్నై - ఎదురుగా, (సేవసాయించిన) కోళ - తేజస్సు
గల, అరియే - ఒనరిసించా! ఎనక్క - నాకు, ముడియాదదు - అసాధ్యమైనది, ఎ* - ఎది.

తా॥ నిన్ను మనస్సారనిందించిన హిరణ్యామరుని సంహరించిన ఒనరిసించామీ! అక్రి
తపక్షపాతుడవైన నిన్ను ధ్యానించి మంగళాశాసనముజేసి నాపాపములను సమూలముగా బోగొ
ట్టుకున్న నాకసాధ్యమైన దేమున్నదిని, ౬.

ముడియాదదెన్నెనక్కేలిని ముట్టు వేల్లలగు ముణ్ణాన్*ఉగన్దవ

న్దడియేనల్ పుగున్దానగల్వపు మల్లనిని*

శెడియార్ నోయగల్లామ్ తురన్దెమర్ కీళ్ మే ల్లె పిఱప్పమ్*

విడియా వెన్నరగల్తెన్నమ్ శేర్ దల్ మాటిసరే.

౭.

అ॥ ప్పిల్లలమ్ - సప్తలోకములను, ముట్టు - సంపూర్ణముగా, ఉణ్ణా* - అరగించిన
సర్వేశ్వరుడు, ఉగన్ద - తీరిగలవాడై, అడియే* - నాయొక్క, ఉ* - మనస్సునందు,
వన్ద - పచ్చి, పుగున్దా* - ప్రవేశించెను, ఇని - ఇకమీద, అగల్వపుమల్ల* - విడిచిపోవువా
డునుగాడు, కీళ్ - త్రిందనున్న, మేల్ - పైననున్న, ప్పిల్లపిఱప్పమ్ - ఏడుజన్మములయందుండెడి,
ఎమర్ - నాసంబంధులు, శెడియార్ - చెట్లువలెనున్న పాపములచేగలిగిన, నోయగల్లామ్ -
దుఃఖములన్నిటినిన్ని, తురన్ద - పోగొట్టి, విడియా - అన్తములేని, వెన్ - కూరిమైన, సరగల్ -
సరకమందు, ఎన్దమ్ - ఎల్లప్పుడును, శేర్ దల్ - పొందుటను, మాటిసర - తిప్పుకొనిరి, ఇని - ఇక
మీద, ఎనక్కేల్ - నాకు, ముడియాదదు - అసాధ్యమైనది, ఎ* - ఏమియున్నది.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నన్ను విడువకుండ నాయందుఁ ప్రవేశించియుండి, నాతోఁజేరిన వానిం దరియొక్క యు దుఃఖములను బోగొట్టి వారినుద్ధరిమమండగా, ఇది నా పాద్యమైన దేమున్నదని

మాటిమాటి పులపిఱప్పుమ్మిట న్నడియె యడ న్నెళ్ళ నేటి*

ఈటిలిన్బత్తిరువెళ్ళమ్ యాన్మూత్రిగిన్

పాటిప్పాటి యశురీదమ్ సల్లెమ్మాజల్ నీత్రమ్*పాయ్పఱవె యు

నేటి వీర్జీరున్దా యున్దెయ్ న్నల్ నీక్కేల్దాయ్.

౮

అ॥ పలపిఱప్పుమ్ - (దేవమమహ్యుని) అనేక జన్మములయందు, మాటిమాటిప్పిఱన్దు - మారి మారిపుట్టుచు, అడియై - సీక్రిపాపములను, అడైన్దుపొంది, ఈళ్ళమ్ లేటినిర్మలచిత్తుడైనై, ఈటిల్ అంతములేని, ఇన్బమ్ - అనందిమనెడి, ఇరువెళ్ళమ్ - పెద్దసముద్రమునందు, యాన్ - నేను, మూత్రిగిన్ - మునిగితిని, అళుగ్గిన్ - అనురులయొక్క, పల్ - అనేకవిధములైన, మూత్రిజల్ - నమః హనులగు, పాటిప్పాట్రుండుతుండుగాఁజేసి, నీత్రమ్ - భూమియగునట్లు, పాయ్ - శత్రువునన్యమందుఁగొఁడుమిన్న, ఒన్దు - పక్షిఁబండిన, పఱవై - గర్భింతునిమీది, పిఱు - తనమహిమప్రకాశించునట్లు, వీటియిరున్దాయ్ - వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - నాస్వామి! ఈనై, నిన్ను, ఎన్నల్ - నాపూదయములోనుండి, నీక్కేల్ - తొలగింపఁజేయవలదు,

తా॥ శత్రువులనుసంహరించెడి స్వభావముగల గర్భింతునిమీద తనపరశ్చయుదోమనటుల వేంచేసియున్న పక్షియొకటి! నేను లేనిదనిజన్మములనెత్తి నరు - నీమనుష్యజన్మమునెత్తి నీయుక్కనిర్దేశుక కటాక్షముచే నీతిరుపడిశయందుఁజేరి సకలదుఃఖములను విడిచి పరమానంద భరితుడనైతిని

ఎన్దాయ్ తణ్ తిరువేళ్ళడత్తుల్ నిన్దా యిల్లై శెన్ద్రాయ్*మగామరమ్

పైన్దాళ్ళే రువ వొరువాళిన్ తి విల్లా*

కొన్దార్ తణ్దెన్ద్రాయినా యముదే యున్దెయ్ న్నల్ శ్రీ శుక్ర త్తవెమ్

మెన్దా*వానేటి యినియెజ్జు ప్పొగిన్దే.

౯

అ॥ ఎన్దాయ్ - ఓస్వామి! తణ్ - చల్లని, తిరువేళ్ళడత్తుల్ - శేంకటాద్రియందు, నిన్దాయ్ వేంచేసియున్నవాడా! ఇలత్త - లంకాపురిని, శెన్ద్రాయ్ - సశింపఁజేసినవాడా! పై - విశాలమైన, తాల్ - మొదలుగల, మరామరమ్ - సాలవృక్షములయొక్క, ప్పల్ - ఏడింటిని, ఉరువ - రంధ్రముబడునట్లు, ఒరువాళి - ఒకపాదమును, కొత్త - ఎక్కువపెట్టబడిన, విల్లా - ధనుస్సుగల ఓదాశరథి! కొన్ద - కొత్తులచే, ఆగ్ - నిండియున్న, తణ్ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, తుమ్మాయిసాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయిగలయొకటి! ఆముదే - భోగ్యభూతుండా! ఉన్నైనిన్ను, ఎన్నల్ నాలోపల, శుక్రత్త - ఏకీభవించఁజేసిన, ఎమ్మెన్దా - పరమసుందరుండా! వానేటే - నిత్యమారి నిర్యాహకుండా! ఇని - ఇదిను, ఎజ్జు - ఎక్కడికి, పొగిన్దరు - పోబోవుచున్నావు.

తా॥ తిరుమలయందువచ్చి వేంచేసియుండియు, అనేకదివ్యావతారములెత్తియున్నదివ్య చేష్టితములను నాకనుభవంబుఁజేయించియు, నన్నుదాసునిగాఁజేసికొని నాపూదయమందింక నతనుపలింపక వేంచేసియున్న పక్షియొకటి! ఇక నన్నువిడిచిపోవుట నీకు శక్యంబుకాదని.

౧౦

పోగిన్ణ కాలబర్ పోయకాలబర్ పోగుకాలబర్ *తాయ్తన్నయ్య
రాగిన్ణ యున్నై నానడై న్నే న్విడువేనో*
పాగిన్ణ తోర్ పుగళ్ మూవులగుక్కుమ్ నాదనే పరమా*తన్నేబ్బడ
మేగిన్ణాయ్ తణ్ణుమ్మాయ్విరై నాటు కణ్ణియనే. ౧౦

అ॥ పోగిన్ణ కాలబర్ - వర్తమానకాలమందును, పోయకాలబర్ - భూతకాలమందును, పోగుకాలబర్ - భవిష్యత్కాలమందును, తాయ్తన్నయ్య రాగిన్ణాయ్ - (నాకు) తల్లి తండ్రు లవలెనున్న ఆత్మవలెనున్నన్న ఓస్వామీ! పాగిన్ణ - వ్యాపించియున్న, తోర్ - అనాదియైన, పుగళ్ - కైగలవాడై, మూవులగుక్కుమ్ - మూడులోకములకును, నాదనే - నాథుడా! పరమా - మిక్కిలిమహిమగలవాడా, తణ్ - చల్లని, తుమ్మాయ్ - తులసియొక్క, విరై - పరిమళము, నాటు - పరిమళించుచున్న, కణ్ణియనే - తిరుమాలిగళియొనపటి! ఉన్నై - నిన్ను, అడైన్దే - పొందినవాడనైన, నాన్ - నేను, విడువేనో - విడిచెదనా?

తా॥ సర్వకాలములందును నాకుసర్వవిధిక్షతుడై వై వేంకటాచలమునందిప్పుడు వేంచేసియున్న సకలలోకేశ్వరుండనైన ఓక్రియొనపటి! నిన్నా శయించి నీభోగ్యతయందు మగ్నుడనై యున్న నేను నిన్నుడలి యుండఁజాలనని. ౧౧.

†† కణ్ణి తణ్ణుమ్మాయ్ముడి క్కములన్దిడమ్మైరుమ్

కణ్ణనై *పుగళ్ నణ్ణి త్రైకురుగూర్ చ్చడగోప మాఱగొన్న*
ఎణ్ణిల్ శోర్వీలన్దాది యాయురత్తు భ్మివై యుమోర్ పత్తిశై యొడుమ్*
పణ్ణిల్ పాడవల్లారవర్ కేశవన్ తమరే. ౧౧

అ॥ కణ్ణి - మలగాఁగట్టబడిన, తణ్ - చల్లనైన, అమరుమ్మాయ్ - నుండరమైనతిరుత్తుమ్మాయ్మాలతీ నలంకిరింపబడిన, ముడి - కిరిటగు నున్న, కమఁమ్ - పద్మమువలె, తడమ్ - విశాలమై, పెరుమ్పాడవైన, కణ్ణనై - నేత్రము నున్న గల సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ - గుణములను నణ్ణి - అనుభవించి, త్రై - నుండరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికధిపతియైన, మాఱన్ - శత్రువులనునిరసించెడి, తడగోపన్ - నమ్మాత్మొర్రు, ఎణ్ణిల్ - భగవదభిప్రాయమందు, శోర్వీల్ - (ఒకటియు) తగ్గక, కొన్న - సాయించిన, అన్దాది - అన్లాదిరూపమైయున్న, ఆయిరత్తుల్ - ఇయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - అద్వితీయంబైన, ఇచ్చెనత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఇచ్చెయొడుమ్ - స్వరముతోఁగూడ, పణ్ణిల్ - గానమందు, పాడవల్లారవర్ - పాడెడివారు, కేశవన్ తమరే - సర్వేశ్వరుని కి భక్తులగుదురు.

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూపగుణవిభూత్యదులనుయథావత్తుగా నమ్మాత్మొర్రు నుభవించి, తమరనుభవించినవిధముగ సాయించిన ఈతిరువాయ్మొళిని స్వరయొక్కంబుగా గానము చేయువారు క్రియొనపటి కి భక్తులగుదురని. ౧౨.

ఆత్మ్యర్ తిరువడిగళి శరణమ్.

తేయర్ తిరువడిగళి శరణమ్.

౭ - వ తిరువాయ్మొళి.

అనతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తననుద్ధరించినదియేగాక తనతోఁ జేరినవారందరిన్ని యుద్ధరించగా, వానికి తనయందున్నయట్టి ప్రీతినిజూచి సత్తువులై వానియొక్క శోవాది ద్వాదశనామముల ననుసరించుచున్నారు,

శ్రీశవన్తమర్ కీర్తమేలెమ శేఢ్రుపిఱప్పమ్*

మాళదిరిదు పెల్లెరు నమ్ముడై వాఱ్వు వాయ్క్కిన్మవా*

ఈశన్ కరుమాణిక్క మోశెజ్జోలక్కణ్ణా విణ్ణోర్

నాయగన్*ఎమ్మిరానెమ్మా న్నారాయణనారే.

౧.

అ॥ ఈశన్ - సర్వేశ్వరుడై, ఎన్ - నాకునేవసాయించిన, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటికాన్నిగలవాడై, ఎళ - నన్ను, (వశపఱచుకొనిన), శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కోలమ్ - నుండరమైన, కణ్ణన్ - స్నేహముగలవాడై, విణ్ణోర్ - నిత్యనూరులకు, నాయగన్ - నాథుడై, ఎమ్మిరాన్ - నాకుఁకారకుడై, ఎమ్మాన్ - నాస్వామియైన, నారాయణనారే - (శ్రీమన్నారాయణునిచే, కీర్త - క్రిందయు, మేల్ - పైనయు, ఉన్న) ఏఢ్రుపిఱప్పమ్-ఏడేడుపురుషులైన, ఎమర్ - నాతోఁజేరినవారు, శేశవన్తమర్ - క్రియఃపతికి భక్తులయిరి. ఇదు - ఈ, మా - గొప్ప, శదన్ - ఆతిశయమును, పెల్లెరు - సొంది, నమ్ముడై - మనయొక్క, వాఱ్వు-క్రిచ్చెష్టనసంపత్తు వాయ్క్కిన్మ - సృష్టియయ్యెడిప్రకారము, ఆ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఏదోయొకవిధముగా నాతోసంబంధించినవారందరును నిశ్చేతుక భగవత్కటాక్ష మునొడి భగవద్భక్తులైరి. నాసంబంధులకుఁగూడ నిట్టిమహదైశ్వర్యమునకుఁగారణమైన నాయొక్క క్రిచ్చెష్టనసంపత్తు ఇంతయని జెప్పుటకు శక్యంబగునాయని

౧.

నారణ్ ముఱ్ఱువేఱులగుక్కుమ్ నాదన్ వేదమయన్*

కారణమ్ కిరై కరుమ మివై ముదల్వ నై*

శీరణ్ణమరర్ పిఱర్ పలరుమ్ తొఱ్ఱుడే త్తనిన్*

నారణత్తై మరుప్పొళిత్త పిరాన్ మాదవన్.

౨.

అ॥ నారణ్ - నారాయణశబ్దనాన్వియై, ముఱ్ఱు - సంపూర్ణములైన, ఏఱులగుక్కుమ్ సప్తలోకములకున్న, నాదన్ - స్వామియై, వేదమయన్ - వేదమందుఁబ్రభావప్రతిపాద్యుడై, కారణమ్ - క్రియలకుసాధనంబులును, (అనఁగా నెయ్యి మొదలైనవి) కిరై - క్రియలును, (అనఁగా యాగము మొదలైనవి) కరుమన్ - క్రియలయొక్క ఫలములును, (అనఁగా స్వర్గము మొదలైనవి) ఇచ్చై - వీనికి, ముదల్వన్ - కారణభూతుఁడును, కిర్ - దివ్యగుణములుగల, ఆణ్ణా - (చక్రవర్తిసంబంధములేని, అమర్ - నిత్యనూరులును, పిఱర్ - తక్కినముఱుమొదలగు, పలరుమ్ - అందరును, తొఱ్ఱుడు - ఆశ్రయించి, ఏత్త - స్తుతించునటుల, నిన్మ - ఉండి, వాగణై - కువలయాపీడమనెడియేనుఁగుయొక్క, మరుప్ప - దత్తమును, ఒళిత్త - విడిచిన, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడునునైన, ఎళ - నాయొక్క, మాదవన్ - క్రియఃపతి, ఎన్దై - నాస్వామి.

తా॥ సకలలోకేశ్వరుడై యాగముమొదలగు వార్యములనుజేయించువాడై, స్వర్గము మొదలగు సమస్తఫలములనిచ్చువాడై, ఇట్టిసకలపదార్థములకును నిర్వాహకుడై, జ్ఞానానందము మొదలగు సమస్తగుణములగుల నిత్యనూరులచే నాక్రయింపబడినవాడై, కృష్ణావతారమెత్తి కువలయాపీడమును సంహరించినవాడై, ఇట్లుసకలవేదప్రతిపాద్యుడై, క్రియాపరియైన క్రిమన్నారాయణుడే నన్నేలినవాడని

మాదవనైచ్చోడై నైన్నయిని యిప్పొట్టటదు*

యాదవభక్తుమ్ శేర్కోడనై నైన్నళ్ళ పుగున్దిరున్దు*

తీదవమ్ కెడుక్కుముముదమ్ శెన్దామరై క్కల్ కన్దుమ్*

కోదవమి లెన్కన్నన్దుట్టయెమ్మా న్నోన్దనే.

3

అ॥ ఎన్ - నానిమిత్తమై, కోవిన్దన్ - కృష్ణుడైయతలో ఎనవాడై, ఎమ్మక్క - నాకుస్వామి యైనవాడు, మాప - నెట్టదే - మరచివడుతున్న నామాటనే, కొణ్ణ - స్వీకరించి, ఎన్నై - నన్ను, ఇని - ఇకను, ఇప్పొట్టటదు - నాచోయెడికాలమంతయు, అపభక్ - దోషములు, యాగమ్ - దేనితోనున్ను, శేర్ కోడన్ - చేరినివ్వను, ఎన్దు - అనింకల్పించి, ఎన్నళ్ళ - నాయందు, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఇరున్దు - ఉండి తీర్చబుద్ధిపూర్వకముగాజేసిన పాపములనున్ను, అవమ్ - తనవ్రటు తానేవచ్చినపాపములనున్ను, కెడుక్కుమ్ - పోగొట్టెడి, అముదమ్ - భోగ్యభూతుడును, కెమ్ - ఎట్టిని, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ - నేత్రములనున్ను, కన్దుమ్ - చర్మరమువంటి విగ్రహమునున్నగులవాడైన క్రియాపరి, కోరు - బుద్ధిపూర్వకదోషమున్ను, అవమ్ - అబుద్ధి పూర్వకదోషమున్ను, ఇల్ - లేనివాడై, ఎన్ - నాకు, కన్నల్కట్టి - చటిగబెట్టమువలెభోగ్య భూతుడైయున్నాడు.

తా॥ కృష్ణావతారంబెత్తిన క్రియాపరియే నాస్వామియొ జెప్పినమాత్రముచేతనే యాక్రియాపరి నన్నంగీకరించి నాసమస్తపాపములను బోగొట్టి, ఇకమింక సెల్లప్పుడును నాశేషిధమైన దుఃఖమురాకుండఁ గాపాడుచున్నాడని.

3.

కోవిన్దు కడక్కుత్తల్ కోవల నెన్ననే మత్తు*

తేవుమ్ తన్నెయమ్ పాడియాడ త్తిరుత్తి*ఎన్నైక్కొణ్ణై

పావన్దన్నెయమ్ పాఱక్కైత్తెమరే ధ్రువిటప్పమ్*

మేవుమ్ తన్నెయ మాక్కినాన్ వల్ల నెమ్మిరా నిట్టువే.

౪

అ॥ వల్ల - సమర్థుండును, విట్టు - (అంతట) వ్యాపించియుండువాడును, ఎమ్మిరాన్ - నాస్వామియైనక్రియాపరి, కోవిన్దన్ - ఆవులను రక్షించువాడు, కడక్కుత్తల్ - కుంభ సృష్టిముజేయువాడు, కోవల్ - గొల్లవాడు, ఎన్దెన్నేత్తినిఈతిరునామములు(వేరువేరుగా)చెప్పి కునిర్తు - ప్రితిచేసృష్టిముజేసి, తేవుమ్ - పరత్వమునున్ను, తన్నెయమ్ - సౌలభ్యమునున్ను, పాడి - గానముజేసి, అడ - సృష్టిముజేయువట్లు, తిరుత్తి - దిద్ది, ఎన్నై - నన్ను, కొణ్ణ - అంగీకరించి, ఎన్ - నాయొక్క, పావన్దన్నెయమ్ - పాపములనున్ను, పాఱ - తునకలగునటుల,

తత్తు - బోగొట్టి, ఎవర్ - నాసంబంధము, ఏత్తెల్లముఁజేయు - సప్తపుణ్యములను మేల్కొల్పి, తనముబొందెడి, తన్నెయిమ్ - స్వభావముగలవారగునటుల, ఆక్కినాక - చేసెను.

తా|| ఆసర్వేశ్వరుఁడు, తనయొక్క పరత్వపౌలభ్యాని నమస్తగుముల ననుసంధించునటుల నన్ను గటాక్షించి నాపాపములను బోగొట్టెను. అంతయేగాక నాసంబంధులను గూడతనవా శ్రయించునటుల కటాక్షించెనని.

విట్టిలజ్జుశెఱ్ఱోది ల్లమ్మరై పాదమ్ కైగల్ కణ్ణల్*

విట్టిలజ్జుకరుణ్ణుడర్ మలై యే తిరువుడమ్బు*

విట్టిలజ్జుమదియమ్మశీర్ శెఱ్ఱుశెన్కి రమ్పరిది*

విట్టిలజ్జుముడియమ్మాక్ మదుశూదనాతనక్కే.

౫

అ|| విట్టు - వ్యాపించి, ఇలజ్జు - ప్రకాశించుచున్న, ముడి - కరీటముగల, అమ్మాక్ - స్వామియైన, మరుశూదనాతనక్క - మధునూదునికి, పాదమ్ - తిరుపడికలున్న, కైగల్ - శివాస్తమలున్న, కణ్ణల్ - శేత్రములున్న, విట్టు - వికసించి, ఇలజ్జు - ప్రకాశించుచున్న, తామరై - పదమువలెనున్నవి, తిరువుడమ్బు - తిరుమేను, విట్టు - వ్యాపించి, ఇలజ్జు - ప్రకాశించుచున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, శుడర్ - కాన్తిగల, మలైయే - పర్యతమునలెనున్నది. శీర్ - అంపమైన, శెఱ్ఱు - శ్రీపాశ్చర్యము, విట్టు - వ్యాపించి, ఇలజ్జు - ప్రకాశించుచున్న, మదియమ్ - చంద్రునివలెనున్నది. శెన్కిరమ్ - శ్రీసుందర్యము, పరిది - (ప్రకాశించుచున్న) నూర్చునివలెనున్నది.

తా|| నాస్వామియైనమధునూదనాదు వికసించినపద్మములవంటి దివ్యావయవములనున్న, నీలపర్వతమువలెనున్న గంభీరమైనతిరుమేనినిన్ని, చంద్రగుర్యులవలె బ్రకాశించుచున్న శుభ్రచక్రములనున్న, శ్రేణీమయమైన దివ్యాధరణములనున్నగలవాడై నాహృదయమందు బ్రవేశించి నేంచేసియున్నాడని.

మదుశూదనైయన్ మల్లీలేన నైత్తాల్మకరుమమిని*

తూదిశూర్న్ద పాడల్ గల్ పాడియాడని స్తూత్రియూత్రితొరుమ్*

ఎదిర్ శూర్మల్ ఘక్కినై త్తోర్ పిఱప్పు మెనక్కే యరుల్ గల్ శెయ్యు*

దిశూర్ న్దదాలెనక్కేలమ్మాక్ తిరిదిక్కిరమ్మనైయే.

౬

అ|| మదుశూదనైయన్ - మధునూదునిదక్క, మల్లీయ - వేరికాస్వామిని, ఇలైక్ - ఆశ్రయించినవాడనుగాను, ఎత్తు - అనితలంచి, ఎత్తలమ్ - తక్కినవిపురుషార్థముచేతనున్న, కరుమమ్ - ప్రయోజనము, ఇన్దిలేక, తుదిస్త్రీత్రముచే, శూర్న్ద - వ్యాపించియున్న, పాడల్ గల్ - పాశురములను, నిన్దు - స్థిరముగానుండి, పాడి - గానముజేసి, ఆడ - ఆడునటుల, తూత్రియూత్రితొరుమ్ - ప్రతికల్పములయందును అనైత్తు - అనేకములై, ఓర్ - అద్వితీయములైన, పిఱప్పు - జన్మములయందును, ఎదిర్ - ఎవరుగా, శూర్మల్ పుక్కు - తిరిగిచచ్చి, ఎనక్కే - నానిమిత్తమయ్యె.

అరుళ్ళగళ్ ౨ ఉరుకారములను, శెయ్య - చేయునటుల, ఎనక్క - నాకు, అమ్మాళ్ - స్వామి
యైన, తిరివిక్కిరమన్ - త్రివిక్రముని, విది - భగవత్కృప, శూన్దరదేల్ - చుట్టుకొనినదియే.

తా॥ మధుసూదనుడే పరమప్రాప్యండుని సమ్మి యితిరసంగములను పదలి యాసర్వేశ్వ
రునియొక్క గుణానుభవములు జేయునటుల నన్నుదిగ్బటై యాసర్వేశ్వరుడు సేనుజన్మించినప్పు
డెల్లను తానున్న యవతారములనెత్తి యనేకప్రయత్నములుజేయఁగా, నిర్మలతమైన భగవ
త్కృపచే త్రివిక్రముండే నాకు ప్రాప్యండుని యిప్పుడు జ్ఞానముగలిగెనని.

తిరివిక్కిరమన్ శెన్దామరై క్క శెమ్మానెళ్ శెజ్జనివాయ్*

ఉరువిల్ పాలిన్ద వెల్లైప్పళిజ్జు నిఱ త్తన నెనెను*ఉల్లి

ప్పరవిప్పణిన్ద పల్లాఱ్ఱియూన్ నిన్ పాదపజ్జయమే*

మరువిల్మొమ్మనమే తన్దాయ్ వల్లైకాణెన్ వామననే.

౨

అ॥ తిరివిక్కిరమన్ - త్రివిక్రముడు, శెమ్ - ఎఱ్ఱ, తామరై - కమలముపంటి, కణ్ -
నేత్రములచే, అమ్మాళ్ - నన్నువశపఱచుకొనిన స్వామి, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - పండువలెనున్న,
వాయ్ - అధరముయొక్క, ఉరువిల్ - సౌందర్యమందు, పాలిన్ద - సమృద్ధమై, (చేయున్న)
వెల్లై - పరిశుద్ధమైన, పళిజ్జు - స్పటికమువలెనున్న (దస్త్రములయొక్క), నిఱత్తనెళ్ - సౌంద
ర్యముగలవాడు. ఎన్దెన్ద - అనిచెప్పి, ఉల్లి - ధ్యానించి, పరవిప్పణించి, పణిన్ద - నమస్క
రించి, పల్ - అనేకవిధములైన, పల్లాఱ్ఱియూన్ - యుగములయందును, నిళ్ - నీయుక్క, పాద
పజ్జయమే - (శివాదపద్మములనే, మరువి - అమరియండి, తొమ్మిమ్ - ఆశ్రయించెడి, మనమే -
మనస్సునే, తన్దాయ్ - ఇచ్చితివి. ఎన్నామననే-ఓనావామనుడా! పల్లై కాణెన్ - సమర్థుండవు.

తా॥ ఓవామనుడా! నీ తిరునామములను సేనెల్ల పూడు నమసంధించుచు మనోవాక్య
యములచే నీ శ్రీపాదములందుఁ గైజ్జర్యము జేయుటకుదగినయాసక్తినిగూడ నాకు నీవే
గలుగఁజేసితివని,

౩.

వామననెన్ మరదగవణ్ణన్ తామరై క్కణ్ణిన్

కామనై ప్పయన్దాయ్* ఎనెన్న్ క్కల్ పాడియే పణిన్ద*

తూమన త్తననాయ్ ప్పిఱవిత్తమ్మది నీజ్జ*ఎన్దెన్

త్తీమన క్కెడుత్తా యనక్కెన్ శెయ్గేన్ ఎన్ శిరీదరనే.

౪

అ॥ వామనె - వామనుడా! ఎళ్ - నాకుసుఖమైన, మరదగవణ్ణన్ - మరకతము
పంటికాన్తిగలవాడా! తామరై క్కణ్ణిన్ - పద్మముపంటినేతిములుగలవాడా! కామనై - మన్న
భుని, పయన్దాయ్ - పట్టించినవాడా! ఎన్దెన్ - అనికొకటిగాఁజెప్పి, ఉళ్ - నీయుక్క,
క్కల్ - తిరునడికను, పాడి - గానముజేసి, పణిన్ద - నమస్కరించి, తూ - పరిశుద్ధమైన,
మన త్తననాయ్ - మనస్సుగలవాడనై, పిఱవి - సంసారసంబంధములైన, తుగ్గది - దుఃఖములు
నీజ్జ - పోవునట్లు, ఎన్దెన్ - నన్ను, తీమనమ్ - చెడువానస్సున, కడుత్తాయ్ - చెడగొట్టిన,
ఎళ్ - నాయొక్క, శిరీదరనే - శ్రీధరుడా! ఉనక్క - నీకు, ఎళ్ - ఏమి, (ఉరుకారము)
శెయ్గేన్ - చెనదను.

తా॥ వామనుడనియు, మన్మథునికంటె సౌందర్యవంతుడనియు, పద్మశేఖరుడనియు, ఇవి మొదలగు నీతిరువామముల ననుసంధించుటకు విశోభులైన నామనోదోషములను బోగొట్టిన ఓశ్రిధరుడా! అందుకు నీకు నేనేమి ప్రత్యుపకారము జేసెదనని.

శిరీషదరనే శెయ్యతామరై క్కణ్ణనెనై ని రాప్పగల్ వాయ్
వేరీఇ*అలమున్దు కణ్ణల్ నీర్ మల్ గి వెచ్చయిర్ త్తుయిర్ త్తు*
మరీఇయత్తనినై మాళ నిన్బమ్ వళర వై గల్ వై గల్
ఇరీఇ*ఉనై యెన్నుచ్చైత్తినై యెన్నిరుడికేళనే.

అ॥ ఎన్నిరుడికేళనే - నాస్మాషీకేళుడా! శిరీదర - శ్రీధరుడు, శెయ్యతామరై క్కణ్ణ - ఎఱ్ఱతామరవంటి శేత్రములుగలవాడు, ఎన్నెన్దు - అనియని, ఇరాప్పగల్ - రేయిబగళ్లు, వాయ్ వేరీఇ - బల్పించి, అలమున్దు - నాలుగుదిక్కులలోతిరిగి, కణ్ణల్ - శేత్రములనుండి, నీర్ - జలమును, మర్ గి - ప్రవహించుచున్నది, వెచ్చయిర్ త్తుయిర్ త్తు - మిక్కిలినిట్టూర్పువిడిచి, మరీఇయ - (ఇట్లు) అమరియున్నది, తీవినై - దుఃఖములు, మాళ - పోవునట్లును, ఇన్బమ్ - సుఖము, వళర - పృథ్విబొందునట్లును, వై గల్ వై గల్ - సర్వకాలమందును, ఎన్నుల్ - నాయడు, ఉన్నై - నిన్ను, ఇరీఇ - స్థాపించి, వైత్తనై - ఉంచితది

తా॥ ఓ హృషీకేళుడా! ఇంతకాలమున్ను “ఆడియాడి” అనెడి తిరువాయ్మొళి యందు నీ విరహము చేసెనుభవించిన నాసకలదుఃఖమును బోగొట్టి “అన్దామత్తు” అనెడి తిరు వాయ్మొళియందు దనుభవించిన మహాసుఖముననుభవించునట్లు నామనస్సన నేంచేసియున్న నీకు నేనేమి ప్రత్యుపకారము జేసెదనని.

ఇరుడికేళనెమ్మిగా నిలగై యరక్కర్ కులమ్*
మురుడుతీర్ త్తవీరానెమ్మా నమరర్ పెమ్మా నెనైన్దు*
తెరుడియాగిల్ నెఱ్ఱవణ్ణు తిణ్ణమటి యటినై*
మరుడియేలుమ్ విడేల్ కణ్ణాయ్ నమ్మి పఱ్వునాబనై యే.

అ॥ నెఱ్ఱ - ఓమనసా! తెరుడియాగిల్ - (నీ) జ్ఞానముగలదాననై లే, ఇరుడికేళ - ఇంద్రి యములకునాథుండు; ఎమ్మిరా - నాకుపకారకుడు, ఇలకై - లంకయందున్న, అరక్కర్ - రాక్షసులయొక్క, కులమ్ - కులమందలి, మురుడు - క్రూరుడైనరావణుని, తీర్ త్త - చంపిన, సిరా - లోలోపకారకుండు, ఎమ్మా - నాస్వామి, అమరర్ పెమ్మా - నిత్యమూరులకు నాథుండు, ఎన్నెన్దు - అనిపలుమాటనుసంధించి, వణ్ణు - ఆక్రయంపుము, తిణ్ణమ్ - ధృఢముగా, అఱి - తెలిసికొనుము. అఱిన్దు - తెలిసికొని, మరుడియేలుమ్ - (భ్రమనుబొందిన దానవైనను-నమ్మి- ఉపకారకుండైన, పఱ్వునాబనై యే - పద్మనాథునియే, విడేల్ - విడువకుము.

తా॥ ఓమనసా; హృషీకేళుడు, రావణాసురసంహారకుండు, అని ఇవి మొదలగు తిరువా మములను జక్కగా నెఱిగి, ఈతిరువామముల ననుసంధించుటకు నే నయోగ్యుండనని భ్రమనొం దక యనుసంధించుచు, అపద్మనాథుని పదలకుండుమాయని.

పట్టనాబ నుయర్వటవుయరుమ్ పెరు నిఱలోన్*

ఎత్తుర న్నెన్నెయాక్కిక్కొణ్ణెనక్కేతనైన్ త్తన

కిట్టగమ్*ఎన్నముదమ్ కార్ముగిల్పోలుమ్ వేణ్డనల్

వెట్టన్*నిశుమ్మోర్పిరా నెన్న తామోదరినే.

౧౧

పట్టనాబ - నాభియందు పద్మముగలవాడును, ఉయర్వట - తనకంటే నితరవస్తువులకి తిళయము చేపండునట్లు, ఉయరుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, పెరుమ్ - అధికిమైన, తిఱలోన్ - బలముగలవాడును, ఎత్తురన్ - నాయందాసక్తిగలవాడును, ఎన్నై - నన్ను, ఆక్కిక్కొణ్ణు - దాసునిగాఁజేసుకొని, ఎనక్కే - నాకే, తనై - తనను, తన - ఇచ్చిన, కిట్టగమ్ - కిల్చవు క్షమువంటివాడును, ఇన్ - మధురమైన, అనుదమ్ - అమృతమువంటివాడును, కార్ - వర్ణకాలమందున్న, ముగిల్ పోలుమ్ - మేఘమువంటివాడును, వేణ్డనన్ - వేణ్డటాద్రీయనడి, నల్ - నిలకడమైన, వెట్టన్ - తిరువలయందు వేంచేయున్నవాడును. నిశుమ్మోర్ - పరిమపదవాసులకు, పిరాన్ - స్వామియైన, తామోదర్ - దామోదరుడు, ఎన్నై - నాస్వామి

తా|| పరమభోగ్యుడైన, ఆశ్రితపరతంత్రుడైన శ్రియఃపతి వేణ్డటాద్రీయందు నిత్యమూరులతోగూడవేంచేయుండి నన్ను పశుపటుకొని నాకు సకలవిధకైజ్ఞగ్రంథములనిచ్చి నాయందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడై యున్నాడని.

తామోదరినై త్తనిముదల్వనై ఖాలముణ్డవనై *

ఆమా తిరమటియ వొరువర్ క్కెన్తే తొమ్మిరువర్ గళ్*

తామోదరురువారియ శివమ్మమ్ తిళై ముగమ్మమ్*

ఆమా తిరమటియ వమ్మానై యెన్నాళ్ళవణ్ణయే.

౧౨

అ|| తనిముదల్వనై - ఆద్వితీయకారణమై, ఖాలముణ్డవనై - భూమిని మింగివవాడైన, తామోదరినై - దామోదరునియొక్క, తరమ్ - ప్రభావమును, అఱియ - తెలిసికొనుటను, ఒరువర్ క్కు - ఒకరికైనా, ఆమా - సాధ్యంబగునా? ఎన్ఱు - అని, (నిశ్చయించి) తొమ్మిరువర్ గళ్ - ఆశ్రయించువారై, తామోదర్ - దామోదరునికి, ఉరువారియ - శరీరముగానున్నవారైన, శివమ్మమ్ - రుద్రునికిన్ని, తిళై ముగమ్మమ్ - బ్రహ్మకున్న, ఎన్ - నాకునేవసాయించిన, అట్టివణ్ణ - సముద్రమువంటికాన్తిగల, ఎన్నమ్మనై - నాస్వామియొక్క, తరమ్ - మహిమను, అఱియవామా - తెలిసికొనుటసాధ్యంబగునా?

తా|| జగత్సృష్టిసంహారకారుడైన శ్రియఃపతియొక్క మహిమను మనకంటె తెలిసికొనునారెవరన్నారని యభిమానముగల బ్రహ్మరుద్రులుగూడ యార్థగవంతుని మహిమనెఱుంగరని.

†† వణ్ణమామణివోద్యై యమరర్ తలై మగనై *

కణ్ణనై నెమమాలై తైన్కురుగూర్ చ్చుడగోపన్*

పణ్ణియ తమిళ్ మాలై యాయరత్తు ళ్ళివై పన్నిరణ్ణమ్*

పణ్ణిల్ పన్నిరునామప్పా ట్టణ్ణల్ తా శణ్ణై విక్కుమే.

౧౩

అ॥ పల్లవ - కాన్తిగల, మా - గొప్పదైన, మణి - నీలమాణిక్యమువంటి, శోదయై - తేజస్సుగలవాడై. అమరర్ - నిత్యనూరులకు, తలైముగనై - నిర్వాహకుడై, కణ్ణనై - ఆశ్రయములకుడై, నెడుమలై - (ఆశ్రయములందు) మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడైయున్న (శ్రయఃపతి విషయమై, తెన్ - సుందరమైన, కురుగుర్ - కురుకాపురికిస్వామియై, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, పణ్ణియ - చేసిన, తమిళ్ మలై - ద్రావిడశబ్దసంపర్కములైన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశులములలో, పణ్ణిల్ - గానమందుపాడెదగిన, పన్నిరునామప్పట్టు - కేశవాదిద్వాదశ నామములననుసరించిసాయించిన పాశులములైన, ఇన్నె పన్నిరణ్ణుమ్ - ఈపనిరెండును, అణ్ణల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తాల్ - శ్రీపాదంబులను, అణ్ణైవీక్కి - పొందించును

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములను స్త్రీబాలులూడననుసంధించి యుజ్జీవించునటుల పరమధురార్థమైన నమ్మాళ్వార్లు ద్రావిడభాషయందు సాయించిన తిరువాయ్ మొట్టిలో కేశవాదిద్వాదశ నామములవిషయమై సాయించిన ఈతిరువాయ్ మొట్టిని యనుసంధించువారు శ్రయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను దప్పకఁబొందుదురని.

౧౩.

అ మ్మోర్ తిరు వ డి గ శ్శ ర ణ మ్.

జీయర్ తిరువడిగశ్శ శరణమ్.

౮- వ, తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొట్టిలో, సర్వేశ్వరునియొక్క మోక్షప్రదత్వముననుభవించి ప్రీతియుక్తులై, ఓచేతలారా! మీరుగూడ సంసారదుఃఖమును వదిలి మోక్షమును బొందవచ్చును. ఈసర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడని సంసారులకుపదేశించుచున్నారు.

శ్లో॥ అణ్ణై వదరవణై మేల్ పూమ్ పావై యాగమ్

పుణర్ వదు* ఇరువరవర్ ముగలుమ్ తానే*

ఇణ్ణై వనా మెప్పొరుల్కుమ్ వీడుముదలామ్*

పుణై వగ్ విఱవిక్కిడల్ నీస్తువార్ శే.

౧

అ॥ అణ్ణైవదు - (సర్వేశ్వరుడు) చేరుట, అశ్రు - ఆదిశేషుడనెడి, అణ్ణైమేల్ - శయ్యమీద, పుణర్వదు - కాగలించుకొనుట, పూ - సుందరియైన, పావై - శ్రమహాలక్ష్మియొక్క, ఆగమ్ - తిరుమేనును, అవర్ - అట్టిప్రసిద్ధులైన, ఇరువర్ - బ్రహ్మర్షులులిరువరికిని, తానే - స్వయమే, ముదలుమ్ - కారణమైయుండును, ఎప్పొరుల్కుమ్ - సమస్తవస్తువులకున్న, ఇణ్ణైవనామ్ - సజాతీయుడైయుండును. వీడు - మోక్షమునకు, ముదలామ్ - హేతువై యుండును, విఱవి - సంసారమునకి, కడల్ - సముద్రమును. నీస్తువార్ కు - ఈదిదాటువారికి, పుణైవగ్ - తెప్పయైయుండును.

తా॥ సకల జగద్రక్షకుడై శేషకాయయైన శ్రయఃపతియే సంసారదుఃఖములనుబోగొట్టి మోక్షమునిచ్చువాఁడుగనుక, ఓశక్తులారా! వానినే యాశ్రయింపుడని.

౧.

నీస్తుమ్ తుయర్ ప్పిఱవి యట పడ మల్ శైవ్వైయమ్*

నీస్తుమ్ తుయర్ ప్పిఱ వీడుముదలామ్*

పున్దర్ పునల్ పాయ్ శై యానై యిడర్ కడిన్*

పున్దబ్బుఱ యెఱ తనినాయగ్ పుణర్ పే.

౨

అ॥ పూ - పుష్పములనున్న, తణ్ - చల్లని, పునల్ - జలములనున్నగల, పాయ్ శై - పుష్పరీతిమందలి, ఆనై - గణేష్వాభ్యురలయొక్క, ఇడర్ - దుఃఖమును, కడిన్ - పోగొట్టి నవాడై, పూ - సుందరమైన, తణ్ కుఱాయ్ - చల్లనితిరుక్కుఱాయమలగలవాడై, ఎన్ - నాకు, తనినాయగ్ - అద్వితీయనాయకుడైనక్రియఃపతియొక్క, పుణర్ ప్పన్ సంబంధము, నీస్తుమ్ ఈదడగిన, తుయర్ - దుఃఖక మైన, వీడుమియుట్పడ - జన్మము మొదలుగాఁగల, మల్ శై - తక్కిన, నీస్తు - ఈదడగిన, ఎవ్వై - అనేకవిధములైన, యయర్ మున్ దుఃఖములును, ఇల్లా - లేని, వీడు - మోక్షమునకు, ముదలామ్ - కారణమగును.

తా॥ క్రియఃపతిని యాశ్రయించినయెడల గణేష్వాభ్యురలయొక్క దుఃఖమునుబోగొట్టినట్లు మనదుఃఖములనున్న బోగొట్టి ఆక్రియఃపతియే మోక్షమునొసంగునని.

౩.

పుణర్ క్కుమయనా మల్ క్కుమరనామ్*

పుణర్ త్తతన్నున్దియో డాగత్తమున్ది*

పుణర్ త్తతిరువాగి త్తమామర్వితాళేశ్*

పుణర్ ప్పాపెరుమ్పుణర్ ప్పెజ్జుమ్పులన్.

3

అ॥ తన్ - తనను, పుణర్ త్త - సృజించిన, ఉన్దియోడు - నాభివోగూడ, అగత్తుతిరు మేనియందు, మన్ది - అమరియుండి, పుణర్ క్కుమ్ - (లోకములను) సృజించెడి, అయనామ్ - బ్రహ్మ కంఠర్యామియై, అత్తిక్కుమ్ - సంహారముజేసెడి, అరినామ్ - రుద్రునికంఠర్యామియై, తన్మా ర్విర్ - తనవత్సఫలమందు, పుణర్ త్త - చేయున్న, తిరువాగి - పిరాట్టిగలవాడై, తాళేశ్ - తనకుచిత్తమైన, పుణర్ ప్పన్ - వ్యాపారములుగలసర్వేశ్వరునియొక్క, పెరుమ్పుణర్ ప్పన్ - మహావ్యా పారములు, ఎజ్జుమ్ - అంతట, పులక్ - ప్రత్యక్షసిద్ధమైయుండును.

తా॥ సృష్టిసంహారరత్తైన బ్రహ్మరుద్రులకంఠర్యామియై క్రిమహాలక్ష్మికి వల్లభుడైనసర్వేశ్వరుడొసర్పిన యతిమానుషచేష్టితంబులంతట ప్రసిద్ధములైయుండునని.

3.

పులనైస్తు మేయుమ్ పొటియైన్దు నీజి*

సలమ్మప్పమిల్లదోర్ నాడు పుగువీర్*

అలమ్మన్దు వీయ వళురరై చెప్పిల్ శాన్*

పలమ్మన్దువీరల్ పడిమినోవాడే.

౪

అ॥ పులన్ - ప్రత్యక్షవిషయంబులైన శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములు, విన్దు - విడింటిని, మేయుమ్ - గ్రహించుచున్న, పొటి - ఇంద్రియములైన త్వక్ష్మకుశ్శ్రోతరసహృద్రాగంబులు, విన్దు వి -

దింటికి, (స్వాధీనముగా) నీళ్లి - తొలగి, నలమ్ - ఆనందమును, అన్దమ్ - అంతము, ఇల్లదు - లేని, ఓర్ - అద్వితీయమైన, నాడు - పరమాపదమును, పుగువీర్ - ప్రవేశింపదగినవారా! అల మున్దు - వ్యాకులపడి, వీరు - సశించునటుల, అకుగరై - రాక్షసులను, కెల్లై న్నాక - సంహరించినవానియొక్క, మున్దు - ఆరంభములోనే, పలమ్ - ఫలమువలెభోగ్యమైయున్న, శీరిల్ - కల్యాణగుణంబులయందు, ఓవారు - ఎడతెగక, పడిమిక్ - ప్రవేశింపుడు,

తా॥ సంసారమునువదలి మోక్షమునిచ్చయించెడి ఓశ్రివైష్ణవులారా! అనురసంహారకుడైన క్రియఃపతియొక్క మధురములైన కల్యాణగుణంబుల నెల్లప్పుడు ననుసంధింపుడని. ౪.

ఓవాత్తుయర్ ప్పిఱవి యుట్టడ మల్ శ్రైవ్యైవై యుమ్*
 మూవా త్తనిముదలాయ్ మూవులగుమ్ కావలోక్*
 మావాగియామైయాయ్ మీనాగి నూనిడమామ్*
 తేవాది తేవపెరుమా న్నాత్తిర్ తనే.

౫

అ॥ ఓవా - ఎడతెగని, తుయర్ - దుఃఖములుగల, పిఱవియుట్టడ - జన్మముమొదలైన, మల్ శ్రైవ్యైవై యుమ్ - తక్కినయన్నింటికిని, మూవా - అలస్యములేని, తనిముదలాయ్ అద్వితీయకారణుండును, మూవులగుమ్ - మూడులోకములకును, కావలోక్ - రక్షకుండును, తేవాది తేవర్ - బ్రహ్మరుద్రులకును దేవతలైననిత్యనూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియూ, ఎక్ - నాకు, (సంసారమునుబోగొట్టిన) తీర్ త్తై - పగిపెద్దుండైన సర్వేశ్వరుడు, మావాగి - హయగ్రీవుడై, ఆమై యాయ్ - కూర్చుమై, మీనాగి - మత్స్యమై, మానిడమామ్ మనుష్యుడై, (అవతరించును)

తా॥ ఈసంసారముయొక్క సృష్టితీరిసంహారములకుగారణుడైనక్రియఃపతి బగద్రక్షాకామై మన్వీ కూర్మ వామన రామ కృష్ణ హయగ్రీవాద్యనేకావతారములను బరిగ్రహించునని.

తీర్ త్తమలగళన్ద శేవడిమేల్ పూన్దామమ్*
 శేర్ త్తి యవై యే శివన్ముడిమేల్ తాన్ కణ్డు*
 పార్ త్తై తెల్లిన్దొట్టిన్ పెన్దుఘాయాన్ పెర్దుమై*
 పేర్ త్తు మొరువగాల్ వేళక్కిడన్దే.

౬

అ॥ తీర్ త్తై - పాపముండైనశ్రీకృష్ణునియొక్క, ఉలగు - లోకములను, అళన్ద - కొలిచిన శే - సుందరమైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములను దు, పూమ్, సుందరంబులైన, తామమ్ - మాలికలను, శేర్ త్తి - సమర్పించి, అన్దయే - ఆమాలికలనే, శివన్ - రుద్రునియొక్క, ముడిమేల్ - శిరస్సునందు, తాన్ కణ్డు - తానుజూచి, పార్ త్తై - అజ్ఞానుడు, తెల్లిన్దొట్టిన్ - నిచ్చయించిన వైష్ణవ యాత్ - సుందరమైన, తిరుత్తుఘాయులగు క్రియఃపతియొక్క, పెర్దుమై - మహిమ, పేర్ త్తుమ్ - మఱియు, ఒరువరార్ - ఒకరిచే, వేళ - నిష్కర్షించునటల, కిడన్దే - ఉన్నదా?

తా॥ భారతయుద్ధమంద్రస్తుమకొలె రుద్రునికెఱుజజేయవలయునని దలచిన యజ్ఞానునికి, ఆపూజను నాశ్రీపాదములయందుఁ జేయమని శ్రీకృష్ణుడుపదేశించగా, అదేవిధముగా శ్రీకృష్ణునిశ్రీపాదములను బూజించి యారాత్రియందునిద్రించుచున్న యజ్ఞానుడు, కృష్ణుని

శ్రీపాదముమీద సమర్పించిన పుష్పములను స్వగ్నమందు రుద్రునిశిరస్సునందుఁజూచి శ్రీకృష్ణుఁడే
చరతత్వమని నిశ్చయించెనని.

కిడ్డనిరున్దు నిన్దళన్దు కీల్లలాయ్ కీల్త్తు పు
కిడ్డనిడుమ్*తన్నుల్ కరక్కు. ముమ్మిమ్*
తడమ్ పెరున్దోళార త్త్రువుమ్ పారెన్నుమ్
మడన్దెయ్*మూల్ శెయ్గిన్ద మాలార్ కాణ్బారే.

2

అ॥ కిడ్డన్దు - (శ్రీరాధియందు) పవ్యళించియు, ఇరున్దు - (పరమపదమందు) వేంచేసియుం
డియు, నిన్దు - (వేజ్గుటాద్రియందు)నిలిచియు, అళన్దు - (త్రివిక్రమపతారమునందు) కొలచియు,
కీల్లలాయ్ - (శ్రీపరాహమై, కీల్త్తు - (కింద, పుక్కు - (ప్రవేశించి, ఇడ్డనిడుమ్ - (భూమిని) విడ
మఱిచితిసియు, తన్నుల్ - తనలోపల, కరక్కుమ్ - దాచియుంచియు, ఉమ్మిమ్ - బయలు
పఱచియు, తడమ్ - విశాలములై, పెరుమ్ - దీర్ఘములైయున్న, తోళ్ - భుజములు, ఆర - నిండు
నట్లు, త్త్రువుమ్ - కాగలింపకొనియు, పారెన్నుమ్ - భూమియనెడి, మడన్దెయ్ - పిరాట్టి
విషయమై, మూల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, శెయ్గిన్దు - చేసిన, మూల్ - వ్యాపాహమును, ఆర్ - ఎవరు,
కాణ్బారే - తెలిసికొనెదరు.

తా॥ శ్రీవైకుంఠవాసియైన సర్వేశ్వరుఁడు, (ప్రళయకాలమందు మహాసముద్రములో మునిగి
యడ్చితిలో నంటుకొనియున్న నీజగత్తును వరాహావతారందై తియ్యద్దరించి యశేకకథము
లుగా సంరక్షించెనుగాన నీజగత్తుకు శ్రీయఃపతియే యధిపతియని

కాణ్బారా రెమ్మొళక కణ్ణనై యోకాణుమాఱు*
ఊళ్ వేళి లెల్లా వులగు మోర్తున్దోర్ తూ*
శేణ్బలవీడో వుయిరో మన్ద్రైప్పొరుట్టుమ్*
ఎణ్బాలుమ్ శోరాన్ పరన్దళనా మెజ్జుమే.

౩

అ॥ ఎమ్మొళన్ - నాస్వామియైన, కణ్ణనై - (శ్రీకృష్ణుని, కాణ్బారే - తెలిసికొనదగివవా
రు, ఆర్ - ఎవరు? కాణుమాఱు - తెలిసికొనేవిధము, ఎన్ - ఎట్టిది? ఊళ్ - అహారమును, శే
ల్ - చెప్పినయెడల, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములున్న, ఓర్తున్దోర్ - ఒకకబళమునకు,
ఆన్దో - చాలదు, శేణ్బల - (శ్రీవైష్ణవై సృభావముగల వీడు - పరమపదమందును, ఉయిర్
మోక్షమునొందిన శీవాత్మలయఁడును, మన్ద్రై - తక్కిన, ఎప్పొరుట్టుమ్ - సమస్తపస్త్రపులయందు
ను, శోరాన్ - విడవనివాడై, ఎజ్జుమ్ - అంతట, పరన్దు - వ్యాపించి, ఉళనామ్ - ఉన్న
వాడైయగును.

తా॥ (ప్రళయకాలమందీజగత్తు నొక కబళముగా నెత్తి భిక్షించినవాడై చేతనాచేతనాత్మ
కంబులైన సకలపదార్థములయందు వ్యాపించియున్న శ్రీయఃపతియొక్క మహిమ నెవ్వరు
నెఱుంగరని.

౪.

శ్రీ ఎజ్జుముళక కణ్ణ నెన్ద్రమగనై క్కాయ్దు*
ఇణ్దెయ్యలొగ్గి నిరణియో తూళ్ పుడై పు*

అజస్మాదే యవగవీయ తోని యశివన్

శిబిప్తిరాపెరుమై యారాయమ్ శీర్ మైతై.

౯.

అ॥ కిణ్ణక - సర్వేశ్వరుడు, ఎజుమ్ - అంతట, ఉళక - ఉన్నాడు, ఎన్ - అనిచెప్పిన, మగనై - కుమారుడైన ప్రహ్లాదుని, కాయ్ - కోపగించి, ఇజు - ఇక్కడ, ఇరైయెన్ - లేడనిచెప్పి, తూణ్ - స్తంభమున, ఇణ్ణియ - హిరణ్యనురుడు, పుడైప్ప - కొట్టగా, అజు - ఆ స్తంభమును, అస్మాదే - ఆశ్రయమున, అళక - అహిరణ్యనురుడు, వీయ - నిలచునటల, తోన్నియ - అవతరించిన, ఎళశిబిప్తిరా - నానరసింహస్వామియొక్క, పెరుమై - మహిమ, ఆరాయమ్ - విచారంపడగిన, శీర్ మైతై - స్వభావముగలదా? ఆల్ - ఆశ్చర్యము,

తా॥ సర్వేశ్వరుడైన వ్యాపించియున్నాడని ప్రహ్లాదుడు శివునిగా నానుటకు కోపగించిన హిరణ్యనురుడు తానే నిమిచ్చి పరశోధించి పెట్టిన ఈ స్తంభము దీక్షియించుచు లేడని దలంచి నా స్తంభమును గొట్టగా నప్పుడే యా స్తంభముపతరించి అహిరణ్యనురుని సంహరించిన నరసింహస్వామియొక్క మహిమను నొప్పుకొనినవారు అహిరణ్యనురుని యవస్థనే బొందుదురని.

శీర్ మైకొళ వీడు శువర్ క్కచరగీతా*

ఈర్ మైకొళ తేవర్ నడువా మల్ శైప్పరుట్టున్ *

వేర్ ముడలాయ్ విత్తాయ్ పురుసుతనిన్ *

కార్ ముగిల్ పోల్ వణ్ నెళకణ్ణనై నాళకణ్ణే.

౧౦.

అ॥ శీర్మైకొళ - మహిమగల, వీడు - హత్తుమునున్న, శువర్ క్కమ్ - స్వర్ణమునన్న, నరగమ్ - నరకమునున్న, ఈతా - వీనియంతిముగాఁగలయు, ఈర్మైకొళ - అర్చితగల దేవర్ - దేవతలను, నడువా - మధ్యమందుఁగలవియునైన, మల్ శైప్పరుట్టున్ - (ఆదియఁ దున్న) తక్కినయన్నివస్తువులకును, వేర్ - సహకారి కారణమును, ముడలాయ్ - నిమిత్తకారి యందును, విత్తాయ్ - ఉపాదానకారణమునునై చున్ - వ్యాపించి, తని - విలక్షణుడై, నిన్ - ఉన్నవాఁడును, కార్ - వర్షాకాలమందలి, ముగిల్ పోల్ - మేఘముపంటి, వణ్ణకాన్ - గలవాఁడునునైన, ఎళకణ్ణనై - నాస్వామిని, నాళ - నేను, కణ్ణే - నేవించితిని.

తా॥ స్వరాధిపము సప్తరుషార్థములిచ్చువాఁడును, దేవాది సమస్తస్తువులకు సాధారణుఁ డుండును సకలజగత్కారణుండును సర్వలక్షణుండును నీలమేఘాశ్రయముండునునైన యట్టిశ్రయః పతియొక్క నేనను నేననుభవించితిని.

౧౦.

కణ్ణలజ్జల్ శెయ్య కరుమేవియమ్మానై *

వణ్ణలమ్బుమ్ శోలై వళు దివళనాడక *

వణ్ణలై యిచ్చిన్నతమి మ్మయిరత్తిప్పన్మమ్ వణ్ణార్ *

విణ్ణలైయిల్ వీర్ శ్రీరుద్దాళ్వ రమ్మావీడే.

అ॥ శెయ్య - నుండరంబులైన, కదళిలక్క - వికాలములైన శత్రువులనున్న, కరు-
నీలమైన, మేనిదివ్యవిగ్రహములనున్నగల, అమ్మనై - స్వామిని, కట్టుతు మృదూ, అలమ్ముమ్ - సంప-
దించుచున్న, శోలై - తోపులుగల, పట్టుదివళవాడక - కట్టుదివళవాడనెడి దేశమందువేంచేసి
యన్న నమ్మాత్మార్లు - పదేతలైయిల్ - శ్రేష్ఠమైనగానమందు, (ఉంచి) శొన్న - సాయించిన,
తమిళ్ - ద్రావిడభాషమైన, అయిరత్తు - బెయ్యిపాకురములలో, ఇన్నత్తు - ఈపదిపాకురము-
లను, నల్లార్ - అభ్యసించువారు, విడేతలైయిల్ - మేలైనమోక్షముందు, వీళ్ శ్రీరుద్ద - విలక్ష-
ణులైయుండి, ఎ - సర్వప్రకారముచేతను, మా - గొప్పదైన, వీడు - పరమపదమును, ఆళ్వార్ -
అనుభవించుదురు.

తా॥ నుండరవిగ్రహములైన సర్వేశ్వరుని విషయమై సమస్తవిధములుగల దేశముదలివేంచేసి
యన్న నమ్మాత్మార్లుసాయించిన ద్రావిడభాషామహావంబులైన నీపదిపాకురముల ననుసంధించు
వారు నీసంసారమును వదలి మోక్షమునొంది బ్రహ్మనందము ననుభవించుదురు. ౧౧.

ఆత్మార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తనకు మోక్షమివ్వవలయునని శిలం-
చిన తలుపునుకాచి, ఓస్వామి! “నాకు” అని నీవు మోక్షము నిచ్చినయెడల యదివాకు మను-
కారమును గలుగజేయును. అది నాకుపాదేయముగాదు. “నేనెచ్చిననున్నను నీకు పరతత్త్వప్రదనై-
యో యుండవలెను. అట్లు నన్నుగ్రహింపుమని తనప్రాప్యమును నిష్కషీండుచున్నారు.

‡‡ ఎమ్మావీట్టు త్రిఱముమ్ శెప్పమ్*నిగ

శెమ్మాపాదపట్టు త్తలై శేర్ తొల్ల*

కైమ్మాతున్నమ్ కడిప్పిరానే*

అమ్మావడియేగ నేణ్డవదీదే

౧.

అ॥ ఎ - సర్వప్రకారముచే, మా - ఉత్కృష్టమైన, వీడు - మోక్షముయొక్క, తిఱముమ్ -
ప్రకారమునున్న, శెప్పమ్ - చెప్పము, నిగ - నీయొక్క, శెమ్ - ఎట్టైన, మా - శ్రేష్ఠమైన,
పాదపట్టు - తామరపువ్వుమువంటిశ్రీపాదములను, తలై - (నా) శిరస్సుమీద, కైల్లై - క్షిప్రుము-
గా, శేర్ తు - చేర్చుము, కైమ్మాగకేన్ద్రాత్మార్లులయొక్క, తున్నమ్ - దుఃఖమును, కడిప్పిరా-
నేగొట్టిన, పిరాణి - ఉపకారకుండైన, అమ్మా - ఓస్వామి! అడియేగ - దానుడైన నేను, వేణ్డ-
వదు - శోధించి, ఈదే - ఇదియే.

తా॥ గత్యాత్మార్లకు రక్షించిన శ్రీయోగతీ! అతినుండరంబులైన నీశ్రీపాదములను
చాకిరమ్మనంటించవలయునని గోరకప్పు అట్టియత్కృష్టమైన పరమపదముందుగూడ
కప్పుతదా. ౧.

ఈదే యానున్న కొళ్ళబెడ్డమ్మ*ఎ

మైతొయళోది మణివల్ల పెద్దాయ*

ఎయదానిస్కూల్ యానెయ్ద*భాన

కైలా తా కాలక్కొచ్చి శయ్యేలే.

౨.

అ॥ ఎక - నాకుఁజేమనుగఁగించిన, మై - కాటుక, తోయ - చేరియున్నట్లున్న, తోది - కానిగల, మణి - మాణిక్యమువంటి, వల్లమ్ - సౌందర్యముగల, ఎద్దాయ - ఓనాస్పావీ! ఉన్నె - నిన్ను, యా - నేను, ఎడ్డమ్మ - పర్యకాలమందును, కొళ్ళదు - ప్రార్థించుచున్నది, ఈదే - ఇదియే (ఎదియనగా) ఎయదా - పొందుటకళకయ్యలైన, నిక - నీయొక్క, కప్పుల్ - తిరువడికళ్ళను, యా - నేను, ఎయది - పొందుటఁజేయుము. భానక్కొచ్చినను నెదిపొస్తమును, తా - ఇప్పుడు, కాలక్కొచ్చి - కాలవిలంబము, శయ్యేల్ - చేయుము.

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! నేనునీశ్రీపాదంబులను శ్రీసుముగాఁజేకనట్లు నాకు భక్తినిఁ గలుగఁ జేయవలయును. ఇదితప్ప నాకేకొరికయన్న లేదు. ఇందుకు విలంబము జేయవలదని.

౩.

శయ్యేల్ తివిన్దె యెనరుల్ శయ్యమ్*ఎ

కై యార్ శక్కర క్కణ్ణపిరానే*

ఐయార్ కణ్ణమడక్కిలుమ్ నిస్కూల్

ఎయ్యాదే త్రి*అదుల్ శయ్యనక్కే.

౩.

అ॥ తివిన్దె - పాపములను, శయ్యేల్ - చేయుము, ఎన్దె - అనినకల్పించి, ఎక - నాయందు, అరుల్ - కృపను, శయ్యమ్ - చేయువాడును, కై - శ్రీహస్తమునకు, అర్ - అను రియున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగలవాడును, కణ్ణ - కృష్ణుఁడై యశతరించినవాడునైన, పిరానే - ఓచుకారకుఁడా! అర్ - పూర్ణమైన, విన్దెమ్మము, క్కణ్ణమ్ - కంఠమును, అడ్కిలుమ్ - అణచినను, నిక - నీయొక్క, కప్పుల్ - తిరువడికళ్ళను, ఎయ్యాదు - శ్రమలేక, ఏత్త - స్తుతించునట్లు, ఎనక్కే - నాకొకనికే, అరుల్ శయ్య - కృపఁజేయుము.

తా॥ చక్రధరుఁడనైన ఓక్రియఃపతీ! నాయందుఁగృహజేసి నీదివ్యసౌందర్యమును నాకుఁ గనుపఱచి యందులో నన్ను మన్నినిగాఁజేసికొని నాసంసారేచ్ఛను బోగొట్టిననీవు నాప్రాణావసానకాలమందుఁగూడ నిన్ను స్తుతించునట్లు నన్ననుగ్రహింపుమాయని.

౩.

ఎనక్కేయాల్పు యొక్కలత్తుమెన్ద*ఎ

మనక్కేవనిదై వీడిన్ది మన్ని*

తనక్కేయాగ వెన్దె కొళ్ళువూదే*

ఎనక్కేకణ్ణనై యాకొళ శిఱవ్వి.

౪.

అ॥ ఎక్కలత్తుమ - పర్యకాలమునందును, ఎనక్కే - నాకే, అక - కై బ్రహ్మర్యమును, శయ్య - చేయుము, ఎన్దె - అనినబట్టించి, ఎక - నాయొక్క, మనక్కే - మనస్సుతోనే, వన్దె - వచ్చి, ఇదైవీడిన్ది - నడుమ నడఁచాయక, మన్ని - అనురియుండి, తనక్కే - తనకే, అగ - నేనుభూతుం

డగునట్లు, ఎనై - నన్ను, కొళ్ళుమ్ - అంగీకరించిన, ఈదే - ఇదియే, ఎనక్కే - నాకుస్వామియైన,
కణ్ణై - క్రిక్కివ్వుని, యాన్ - నేను, కొళ్ - అపేక్షించెడి, శిఱప్ప - ప్రయోజనము.

తా॥ తననిష్ఠాశుకకృపచే నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించి యొకక్షణము గూడ నడచు
యక నివరించి నన్ను దా నునిగాఁజేసికొనిన క్రియఁవలెని నేను యాచించడ మేమనఁగా, నీతిరు
శ్శికికళ్యాయందు నే నెల్లప్పుడును కైజ్యకర్మముజేయునటుల నన్ననుగ్రహింపుమనియని.

శిఱప్పిల్వీడు శువర్ క్కనరగమ్*

ఇఱప్పిలెయ్దుక వెయ్దట్టమ్*యానుమ్

పిఱప్పిల్ పల్పిఱవిప్పెరుమానై *

మఱప్పొన్నిని యెన్మమ్మగిల్ వేనే.

౫.

అ॥ శిఱప్పిల్ - మహిమయందున్న, (మిక్కిలిమహిమగల) పీడు - మోక్షము, శువర్ క్క - మన్వర్ధ
ము, వరగమ్ - నరకము, (వీనిని) ఇఱప్పిల్ - మరణదశయందు, ఎయ్దుగ - పొందిననుసరే, ఎయ్
దట్టమ్ - పొందిక పోయిననుసరే, పిఱప్ప - జన్మించుటకు చేతువు, ఇగ్ - లేకఁబోయినను
సరే - ఆ నేకవిధములైన, పిఱవి - అవతారములుగల, పెరుమానై - సర్వేశ్వరుని, యానుమ్ -
నేనును, ఒన్మ - ఒకవిధమైన, వఱప్ప - మఱుపును, ఇన్మి - లేక, ఎన్మమ్ - ఎల్లప్పుడును,
మగిల్ వేన్ - అనుభవించెడును.

తా॥ ఓక్రియఁవలె! నేను దేహమైనను దేహముకంటె వ్యతిరేకమైన యాత్మయైనను, ఎటు
వంటివాఁడైనను, ఎల్లప్పుడును నిన్ను నేననుభవించునటుల కటాక్షించుమని.

౬.

మగిల్ కొళ్ లెయ్ వ ములోగమలోగమ్*

మగిల్ కొళ్ శోది మలర్ న్ద వమ్మానే*

మగిల్ కొళ్ శిన్దై శొత్తెయ్దగై కొణ్ణమ్*ఎన్మమ్

మగిల్ వీల్ యెన్దై వణ్ణ వారాయ్.

౭.

అ॥ మగిల్ కొళ్ - సుఖముగల, లెయ్ వమ్ - దేవతలు, ఉలోగమ్ - అచేతనములు,
అలోగమ్ - చేతనలు, మగిల్ కొళ్ - సంతోషముగల, శోది - జ్యోతిస్వరూపులైన చంద్రునూ
ర్యులు, (ఈపదార్థములను) మలర్ న్ద - స్పృశించిన, అమ్మానే - ఓస్వామి! మగిల్ కొళ్ - సంతో
షముగల, శిన్దై - తలఁచుటకుసాధనమైన మనస్సునున్న, కొల్ - చెప్పుటకుసాధనమైన వాక్కు
నున్న, శొత్తెయ్దగై - చేయుటకుసాధనమైన శరీరమునున్న, కొణ్ణ - సాధనముగాఁజేసికొని, ఎన్మమ్ -
ఎల్లప్పుడును, మగిల్ వీల్ - ఆనందముతుండనై, యెన్దై - నిన్ను, వణ్ణ - ఆశ్రయించున
టుల, వారాయ్ - వేంచేయుమా.

తా॥ పరమదయాళువై జగత్తునుసృజించినఓస్వామి! ఎల్లప్పుడును మనోవాక్కాయ
ములచే నీకుకై జ్యుక్తముజేయునటుల నామందర వేంచేసి నేనయింపుమని

౮.

వారా యున్ తిరుప్పొదమలర్ క్కీల్*

వేరాదే యాన్వ వ్దై యుమ్మడి

తారాదాయ్*ఉన్నెయెన్నులైప్పి లెప్పుమ్

ఆరాదాయ్*ఎనక్కెన్ఱు మెక్కారే.

౬.

అ॥ ఉన్నె - నిన్ను, ఎన్నుల్ - నామనన్ననందు, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడూను, నైక్కెల్ - ఉంచినయెడల, ఎనక్క - నాకు, ఆరాదాయ్ - చాలుననిచ్చి ప్రియి గలుగఁజేయనివాడై, ఎన్ఱుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎక్కారే - ఎల్లప్పుడూను, ఉన్ - నీయొక్క, తిరు - నుందరమైన, ముల్ - పుష్పమువంటి, పావమ్ - తిరునడికళ్ళయొక్క, కీర్తీ - అడుగును, పేరాడే - కడువకుండ, యన్ - నేను, వన్ఱు - వచ్చి, అడైయుమ్మడి - ఆక్రయించునటుల, తారాదాయ్ - అవకాశమివ్వనివాడా! వారాయ్ - వేంచేయుము.

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! నీభోగ్యతను నాకుఁగనుటఁబడి ఇదివఱకు నన్నునుభవించఁ జేయకుండెడినిపు సర్వకాలములయందును నీక్రిపాదములను వదలక నేవాక్రయించియుండునటుల నా నుందరవేంచేసి నేవసాయించునాయని.

౭.

ఎక్కాలత్తె నైయో యెన్నుల్ మన్నిల్*మ్.

నైక్కాలత్తిలుమ్ యాదొన్ఱుమ్ వేణ్ణేకా*

మిక్కారేప్పద విమల ర్విబ్బజ్జుమ్*మ్

అక్కారక్కనియే యున్నె యానే.

౮.

అ॥ మిక్కార్ - ఉత్కృష్టులై, వేదమ్ - వేదమందుఁ బ్రతిపాదించఁబడిన, విమల - చరిత్రుడైన నిత్యనూరులచే, ర్విబ్బజ్జుమ్ - అనుభవించఁబడినవాడనై, ఎన్ - నాకు, అక్కారమ్ - శరీరపంటివాడనై, కనియే - ఫలమువంటివాడనై న ఓక్రియఃపతీ! ఎక్కాలత్తు - సర్వకాలములయందును, ఎన్నెయో - నాకుస్వామియై, ఎన్నుల్ - నాహృదయమందును, మన్నిల్ - నిత్యవాసముజేసినయెడల, ఎక్కాలత్తిలుమ్ - ఏకాలమందును, మన్ద్రు - ఇదిదప్పు, యాదొన్ఱుమ్ - ఏవస్తువునుగూడ, ఉన్నె - నిన్ను, నాన్ - నేను, వేణ్ణేకా - కోఱను.

తా॥ సర్వకాలములయందును నాకుస్వామియైన ఓక్రియఃపతీ! నిత్యనూరిభోగ్యుండవైన నీకెల్లప్పుడూను నామనన్ననందమరికతో వేంచేసియున్నయెడల నింతకంటె నేను గోఱఁదగిన ప్రయోజనములేమిలేవని.

౯.

యానే యెన్నె యటియగిలాడే*

యానేయెన్ఱు నడే యెన్ఱురున్దే*

యానేనీ యెన్నుడై మెయుమ్ నీయే*

వానేయేత్తు మెమ్వానవరేతే.

౧౦.

అ॥ వానే - చరమవదనానులందరిచే, ఏత్తుమ్ - స్మృతముజేయఁబడిన, ఎమ్వానవరే - మననిత్యనూరులకు, నీతే - స్వామియైన ఓక్రియఃపతీ! యానే - నేను, ఎన్నె - నన్ను, అటియగిలాడే - తెలిసికొనక, యానే - నేనుస్వతంత్రుడను, ఎన్ఱునడే - ఇదివావస్తువులు, ఎన్ఱు - అనిధుఁబడి, ఇరున్దే - (అహంకారముకారములుఁగలవాడనై) ఉంటిని. యానే - నేను, నీకే - బరతంత్రుడను, యెన్నుడై మెయుమ్ - నావస్తువులును, నీయే - నీవే.

తా॥ నిత్యమూసేత్యుడవై నీ ఓక్రియవతి! నీ శేషభూతుడనైన నేను నాస్వరూపము నింతకాలము దెలికినాక అహంకారముకారములతో నశించిపోతివని.

పతేల్మమ్ వె న్నేర్ కొలిలజ్జ య*

నీతేశయద నెడుఇందర్ చోచ్చది*

తేతలెన్నె యుగపొన్నడి చేప్పర్ తొల్లె

నేతేపోగ వెళ్ళాన్మ విడలే.

౧౦.

అ॥ ఏను - వ్యవభములు, ఏట్టుమ్ - ఏడింటిని, వెన్మ - జయించి, ఏర్ కొల్ - సాక్షర్యముగల, ఇలైయై - లంకాపురిని, నీతేశయత, భస్మముగాజేసిన, నెడుమకుడర్ - మిక్కిలి దీపస్సుగల, కోడి - ఉజ్జ్వలమైన దివ్య విగ్రహముగల ఓస్వామి! ఎన్నె - నన్ను, తేతల్ - నన్నురక్షించుగొనుటకు నేను సమర్థుడనని దలచక, ఉన్ - నీయుక్కు, పొన్నడి - నుండరములైన తిరువడికళ్ళయందు, ఒల్లె - కిక్కిరింపుగా, తేర్ తు - చేర్చుకొని, వేతేపోగ - తరువియములను దలచిపోవునట్లు, వెళ్ళాన్మ - ఎల్లప్పుడూను, విడల్ - విడువకుము.

తా॥ రామకృష్ణాద్యవతారము రెత్తి దుష్టులను సంహరించిన ఓక్రియవతి! నేనిచ్చిన, జ్ఞానముచే నీడుజ్జీవిండునని దలచి నన్ను విడువక నాకు సంసారచ్ఛను బోగొట్టి నీ శిష్యామలయందుఁ జేర్చుకొని నీకు నిత్యకైబ్బార్గము జేయునట్లు నన్నుగ్రహింపుమాయని. ౧౦.

✠ విడలిల్ శక్కర త్తెల్లై మేవల్*

విడలిల్ వల్ కురుగూర్ చ్చడగోపకొల్*

కెడలిలాయరత్తు భివై పత్తుమ్*

కెడలిల్ ఏడుశెయ్యుమ్ కిళర్ వార్ క్కే.

౧౧

అ॥ విడలిల్ - (ఆక్రితులను) విడువని, శక్కరత్తు - సుదర్శనముగల అల్లలై - స్వామిని, మేవల్ - ఆక్రియించి, విడలిల్ - విడవకుండుండేడి, వల్ - నుండరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపక - నమ్మాళ్వార్లు, కొల్ - సాయించిన, కెడలిల్ - (తననకు సంధించువారికి) కీడురాకుండరక్షించెడి, అయిత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇచ్చుత్తుమ్ - ఈవది పాశురములు, కిళర్యార్కు - ఆదరముతో ననుసంధించువారికి, కెడలిల్ - దోషములేని, ఏడు - మోక్షమును, శెయ్యుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ చక్రధరుడైన ఓక్రియవతిని దృఢముగానాక్రియించిన నమ్మాళ్వార్లు, సాయించిన, సకలపాపహరమైన యీతిరువాయ్మొయ్ ననుసంధించువారు నిర్గుణమైన మోక్షమును కెందుదురని.

ఆట్రూర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౦.వ తిరువాయ్మొయ్.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొయ్లో, ఆట్రూర్లు, ఈశ్వరీరావసానము వలకుఁ గూడఁబొందుకనిప్పుడే కైబ్బార్గము జేయవలయుననెడి తనగోతీకను నెరవేర్చుటకై సర్వేశ్వరుఁడు

వచ్చి తిరుమాలిరుజ్జోలైయనెడి దివ్యదేశముందు వేంచేయుండగా నవ్వట నాక్రియఃపరిన్ని యాపర్వతమునున్న సుభవించుచున్నారు.

‡‡ కిళిరొళియిళమై కెడువదగమున్నమ్*

నళిరొళిమాయోన్ మరులియకోయిల్*

నళిరళిమొప్పిలే శూక్తి మాలిరుజ్జోలై*

తళిర్విలరాగిల్ శార్వదుళదిరే.

౧.

అ॥ కిళర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, ఒళి - తేజస్సుకఁగారణమైన, ఇళమై - పడుచుతనము. కెడువదన్మున్నమ్ - చెడిపోవుటకునునుపు, నళర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, ఒళి - కాన్తిగల, మాయోన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుఁడు, మరువియ - ఆమరివేంచేయున్న, కోయిల్ - దివ్య స్థానంబై, నళర్ - పెరుగుచున్న, ఇళమ్ - తేజయైన, పాత్తిల్ - తోటలచే, శూక్తి - చుట్టబడిన, మాలిరుజ్జోలై - తిరుమాలిరుజ్జోలయనెడి దివ్యదేశమును, తళిర్వు - ఆయాసము, ఇలరాగి - లేని వారై, శార్వదు - ఆక్రయించుట, శదిర్ - పురుషుఁడు.

తా॥ ఓర్వ క్షులారా! మీశరీరము దృఢముగానున్నప్పుడే, సమస్తకల్యాణగుణాశరుడైన క్రియఃపరికి వాసస్థానమైన తిరుమాలిరుజ్జోలైయనెడి పర్వతము నాక్రయించుడియని ౧.

శదిరళిమడవార్ తాత్తచ్చియై మదియాదు*

అదిర్ కురల్ శజ్జ త్త్రుగ్గ తమ్ కోయిల్*

మదిరవట్ట కుడుమి మాలిరుజ్జోలై

పదియదువేత్తి యెల్లవదు పయనే.

౨.

అ॥ శదిర్ - సుందరులైన, ఇళమడవార్ - యావనముగలస్త్రీలు, తాత్తచ్చియై - (మీ యందుకేనెడి) ప్రావణ్యమును, మదియాదు.తలచక, అదిర్ - శబ్దించుచున్న, కురల్ - కంఠము గల, శజ్జత్తు - శ్రీపాశ్చిజస్యముగల, త్త్రుగ్గ - త్త్రుగర నెడి తిరునామముగల క్రియఃపరికి, తక్కియిల్ - ఆసాధారణమైన వాసస్థానమై, మది - చచ్చుఁడు, తవట్ - దోఁగాఁడుచు పోవు చున్న, కుడుమి - శిఖరముగల, మాలిరుజ్జోలై - తిరుమాలిరుజ్జోలైయనెడి, అదు-ఆ, పది - దివ్య దేశమును, ఏత్తి - స్తుతించి, ఎల్లువడే - ఉజ్జీవించుటయే, పయన్ - ప్రయోజనము.

తా॥ స్త్రీలయొక్క సౌందర్యములనున్న చేష్టితములనున్నజూచి మోహింపక, అత్యున్నతమై త్త్రుగరుకు వాసస్థానంబైయున్న తిరుమాలిరుజ్జోలయనెడి దివ్యదేశమును మనోవాక్కాయములచే నాక్రయించి యుజ్జీవించుము. ఇదియేమనకు భరమ ప్రయోజనమని. ౨

పయనల్ల తెయ్దు పయనిలై నెట్టే*

పుయల్ మట్రి వణ్ణర్ పురిన్లుత్తై కోయిల్*

మయల్ మిగు పొల్ శూక్తి మాలిరుజ్జోలై*

అయన్మలై యడై వ దదుకరుమనే.

3.

అ॥ నెట్టే - ఓమనసా! పయనల్ల - ప్రయోజనములేని వ్యాపారములను, తెయ్దు - చేసి, పయనిలై - ప్రయోజనములేదు. పుయల్ - వర్షించుచున్న, మట్రి - మేఘమువంటి, వణ్ణర్ -

కాన్తిగల క్రియఃపతి, పురిన్దు - ఆళపడి, ఉత్తై - నిర్వహసముజేయుచున్న, కోయిల్ - కోవలయై - మిగు-మిక్కిలి, మయల్ - (చీకటిచే) మోహమును గలుగజేయుచున్న, పొట్టిల్-తోటలచే, కూట్ - వ్యాప్తమైన, మాలిరుణ్ణోలై - తిరుమాలిరుణ్ణోలయొక్క, అయల్-చక్కనున్న, మలై - పర్వతముయొక్క, అడైవదువే - ఆశ్రయఁగఁమే, కరుమన్ - చేయఁదగినది,

తా॥ ఓమనసా! సారములేని యర్థకామదులనువిడిచి, నీలమేఘశ్యాముడైన ఆఘ్రగర నెడి పెరుమాళ్ళకువాసస్థానమై సమృద్ధములైన తోటలుగల తిరుమాలిరుణ్ణోలయొక్క సమీపమందున్న పర్వతము నాశ్రయించుటయే మనకు స్వరూపానురూపమైన వ్యాపారమని తలంపుమాయని. ౩.

కరుమన్ పాళమ్ కట్టిళ్ళుచ్చయ్యవే*

పెరుమలై యెడుత్తా వీడుత్తై కోయిల్*

వరుమలైతవళు: మ్మాలిరుణ్ణోలై*

తిరుమలై యదువే యడై వను తిఱమే.

౪.

అ॥ వన్ - ప్రారములైన, కరుమన్ - కర్మములనెడి, పాళమ్ - బంధమును, కట్టిళ్ళు - పోగొట్టి, ఉచ్చు - (కైబ్బ-ర్యార్థమై) సంపరించి, ఉచ్చయ్యవే - ఉజ్జీవింపుటకయ్యే, పెరు - గొప్ప, మలై - గోవర్ధనవ్యతిమను, ఎడుత్తా - ఎత్తిన శ్రీకృష్ణుఁడు, వీడు - తనమహిమ, ఉత్తై - ప్రకాశించుటల వాసముజేయుచున్న, కోయిల్ - స్థానమై, వరు - వచ్చుచున్న, మలై - మేఘములు, తవళు - దోఁగాఁడుచున్న, మల్ - పెరిగినదియు, ఇరుమన్ - వ్యాపించియున్నదియునైన, - కోలై - తోపుగల, తిరుమలై యదువే - ఆతిరుమాలిరుణ్ణోలయనెడి పర్వతమునే, అడైవదువే - ఆశ్రయించుటయే, తిఱమే - చేయఁదగిన బ్రకారము.

తా॥ మనము సంసారబంధమును విడిచి తన నాశ్రయించి కైబ్బర్యము జేయుటకొఱ కయ్యేరకమదయాశునైన క్రియఃపతి వచ్చి వేంచేసియున్న ఆత్మస్వతమైన తిరుమాలిరుణ్ణోలయనెడి పర్వతము నాశ్రయించుటయే చేతనులుఁ జేయఁదగినకృత్యమని. ౪.

తిఱముడై వలత్తాల్ తివిన్దై పెరుక్కాదు*

అఱముయలాట్టి ప్పడై యవన్ కోయిల్*

మఱువీల్ వణ్ శున్దై శూర్న్ మాలిరుణ్ణోలై*

పుఱమలై శార ప్పొవదు కిఱియే.

౫.

అ॥ తిఱముడై - సమాహముగల, (మిక్కిలి) వలత్తాల్ - బలముచే, తి - ప్రారమైన, విన్దై - పాపములను, పెరుక్కాదు, వర్ధింపక, అఱమ్ - (ఆశ్రితరక్షణమనెడి) ధర్మమందు, మయల్ - ప్రదుత్తుముజేయుచున్న, ఆట్టి - చక్రమును, పడైయవన్ - ఆయుధముగాఁగల సర్వేశ్వరునికి, కోయిల్ - వాసస్థానమై, మఱు - (బుఱదమొదలగు) దోషములు, ఇల్ - లేని, వణ్-నుందరమైన, శున్దై-జలు, కూట్-వ్యాపించియున్న, మాలిరుణ్ణోలై - తిరుమాలిరుణ్ణోలయొక్క, పుఱమలై - లైటపర్వతమును, శార - పొందుటకు, పొవదు - పోవుట, కిఱి - మంచి యోపాయము.

తా|| సంసారమందాళగలవారై మీసామభక్త్యామచే పాపములనుజేయక, అత్రతరములైన, నుదగ్గునామ్మోరుల వాయుధముగాంగల శ్రయఃపతికి వాసస్థానమై రమణీయములైనకొండ చరియలతో నిండియున్న తిరుమాలిరుళ్ళోలపర్వతముతో సంబంధించిన పర్వతము వాక్రయిం చుటయే మనకు స్వరూపానురూపమైన యుపాయమని,

౫.

కిటియెసనినై మిక్ కీట్టమై శెయ్యాడే*

ఉటియమర్ వెణ్ణె యుణ్ణవక్ కోయిల్*

మఱియొడు పిణై శేర్ మాలిరుళ్ళోలై*

నెటివడవదుచే నిన్దై వదు నలమే.

౬.

అ|| కీట్టమై - (కుచ్చములైన) విషయములయం దాసక్తిని, శెయ్యాడే - చేయక, ఉటి - ఉట్టియందు, ఆమర్ - ఉంచియున్న, వెణ్ణెయ - చెన్నను, ఉణ్ణవక్ - అరగించిన కృష్ణునికి, కోయిల్ - స్థానమై, పిణై - జంకలు, మఱియొడు - తనపిల్లలతోగూడ, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుళ్ళోలై - తిరుమాలిరుళ్ళోలయొక్క, నెటి - మార్గము, వడ - (మనస్సులో) నిలుచునట్లు, అదువే - ఆమార్గమున, నిన్దైవదు - తలంచుట, నలమే - పురుషార్థము; (దీనిని) కిటి - మంచియుపాయము, ఎన - అని, నిన్దైమిక్ - తలంచుడి,

తా|| ఓభక్తులారా! మీరు కుచ్చమైన సంసారమందాళనువదిలి, నవనీతవోరుడైన శ్రీకృష్ణుడు వాసముజేయుచున్న తిరుమాలిరుళ్ళోలకు పొయ్యెడిమార్గము నెల్లప్పుడును తలంచుటయే మనస్వరూపమునకు దగిన యుపాయమని దలంచియుండుడియని.

౭.

నలమెన నిన్దై మిక్ నరగమ్మనాడే*

నిలమునమిడన్దా న్నిడుటై కోయిల్*

మలమఱుమదిశేర్ మాలిరుళ్ళోలై*

వలముటై యెయ్ది మరువుడల్ పలమే

౮.

అ|| నరగు - సంసారమనెడి నరకమందు, అమ్మనాడే - మగ్గులైయుండక, నిలమ్ - భూమిని, మునమ్ - మునుపు, ఇడన్దాక్ - (పరాహాపతారమందు అండభిత్తినుండి) వేరుపఱచి యొత్తిన సర్వేశ్వరుడు, నీడుటై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కోయిల్ - స్థానమై, మలమఱు - కళంకములేని, మది - చంద్రుడు, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుళ్ళోలై - తిరుమాలిరుళ్ళోలను, వలమ్ - యోగ్యమైన, (తనస్వరూపానురూపమైన), ముటై ప్రకారముచే, ఎయ్ది - పొంది, మరువుడల్ - నిత్యవాసముజేయుటయే, వలమ్ - శ్రేష్ఠము; (ఈవిషయమును) నలమే - పరమప్రయోజనమని, నిన్దైమిక్ - తలంచుడు.

తా|| ఓభక్తులారా! మీరు నరకప్రాయమైన సంసారమునువదిలి, పరాహాపతారంబై త్రిభూమినుద్ధరించిన సర్వేశ్వరుడు నిత్యవాసముజేగెడి, చంద్రముణ్ణలమువలకుఁ బెరిగియున్న తిరుమాలిరుళ్ళోలయందు మిక్కిలి యాదరముతో వాసముజేయుటయే యుత్కృష్టమైన పురుషార్థమని తలంచియుండుడియని.

౯.

వలమ్ శెయ్దువై గల్ వలమ్ కట్టియాదే*
 వలమ్ శెయ్యు మాయమాయవగోయిల్*
 వలమ్ శెయ్యుమ్ వానోర్ మాలిరుళ్ళోలై*
 వలమ్ శెయ్దునాళుమ్ మరువుదల్ వల్లక్క.

౮.

అ॥ వలమ్ - సామర్థ్యమును, శెయ్దు - సంపాదించి, వైగల్ - ఎల్లప్పుడూను, వలమ్ -
 ఆ బలమును, కట్టియాదే - సంసారమందు బోగొట్టక, వలమ్ శెయ్యుమ్ - (ఆపర్వతమందు)
 ప్రదక్షిణముగా సత్సరించుచున్న, మాయ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, ఆయవగ - గోపాలుఁ
 డైన క్రియఃపతికి, కోయిల్ - స్థానమును, వానోర్ - నిత్యనూరులు, వలమ్ శెయ్యుమ్ - ప్రదక్షి
 ణముజేయుచున్నదియునైన, మాలిరుళ్ళోలై - తిరుమాలిరుళ్ళోలను, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, వలమ్
 శెయ్దు - ప్రదక్షిణముజేసి, మరువుదల్ - పొందియుండుటయే, వల్లక్క - న్యాయము.

తా॥ ఓ చేతనులారా! భగవత్ప్రేక్ష్యముజేయుటకుఁగొన శరీరమునెత్తి యాశరీరమును
 సంసారమందుఁబాడుజేయక, నిత్యనూరులతోఁగూడ సర్వేశ్వరుఁడు సత్సరించుచున్న తిరుమా
 లిరుళ్ళోలను ప్రదక్షిణము జేయుచుండుటయే మనకు యోగ్యమని దలంచియుండుడియని, ౮.

వల్లక్కననినై మిగ వల్వినై మూట్ గాదు*
 అమ్మక్కొడియట్టా నమర్ పెరుళ్ళోయిల్*
 మమ్మక్కల్లిన్ బీనమ్ శేర్ మాలిరుళ్ళోలై*
 తొమ్మక్కరుదువదే తుణివదుళూదే.

౯.

అ॥ వర్ - కూరములైన, విన్దై - పాపములయందు, మూట్ గాదు - మునుగియుండక,
 అమ్మమ్ - పిఠాచియైన, కొడి - పూతనయనెడుస్త్రీని, అట్టాన్ - సంహరించినశ్రీకృష్ణుఁడు,
 అమర్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పెరుమ్కోయిల్ - గొప్పస్థానమై, మమ్మమ్ - బాల్యవస్థ
 యందున్న, కలిఱు - ఏనుఁగులయొక్క, ఇనమ్ - గుంపులు, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుళ్ళోలై -
 తిరుమాలిరుళ్ళోలను, తొమ్మ - ఆశ్రయింపవలయునని, కరుదువదు - తలంచుటకు, తుణివదే -
 నిశ్చయించుటయే, కూదు - (సంసారమును) జయించుటకుఁపాతువు, (ఇదియే) వల్లక్క -
 న్యాయము; ఎన - అని, నిన్దై మిగ - తలంచుడి.

తా॥ ఓ చేతనులారా! మీదుఁఖములను బోగొట్టుకోవలయునని మీరుదలఁచినయెడల, ఇక
 మీఁదఁ బాపమునుజేయక, ఏనుఁగులు గుంపులుగుంపులుగా సత్సరించుచున్న క్రియఃపతియొక్క
 వాసస్థానమైనతిరుమాలిరుళ్ళోలనాశ్రయించుటకావలడుటయేమంచియుపాయమని తెలిసికొనుఁడని.

శూడెచ్చకళపుమ్ శూదుమ్ శెయ్యాదే*
 వేదమున్విరిత్తాన్ విరుప్పియ్యకోయిల్*
 మాదుఱుమయిల్ శేర్ మాలిరుళ్ళోలై*
 పోదవిల్ మలై యే పుగువదుపారుశే.

౧౦.

అ॥ కూడెట్ట - ధనసంపాదనశీలియేయపాయమనిదలంబి, కళత్రమ్ - దొంగతనమునున్ను, కూడుమ్ - జాదమునున్ను, కెయ్యదే - చేయక, వేదమ్ - వేదమును, మున్ - మునుపు, విరి త్తా - ప్రకాశింపజేసినశ్రీయఃపతి, విరుమ్మియ - ఆశబదిన, కోయిల్ - స్థానమై, మాడు - తనవాడపక్షితో, ఉలు - చేరియున్న, మయిల్ - మయూరములు, శేర్ - సజ్జరించుచున్న, మల్ - పెరిగియు, ఇరుమ్ - నాలుగుపక్కలయందునువ్యాపించియునున్న, శోలై - తోటలనున్న, అవిల్ - వికసించియున్న, పోడు - పుష్పములనున్నగల, మలైయే - తిరుమల రుజ్జోలయనెడిపర్వతమున, పుగువదు - ప్రవేశించుట, పారుల్ - పురుషార్థము.

తా॥ ఓచేతమలారా! మీరు తుచ్చమైన ద్రవ్యముకొలెత్త పాపమునుజేయక దానియందు నిరాశజేసి, అనేకవిధంబులైన పక్ష్యములతోనిండి ప్రకాశించుచున్న తిరుమలరుజ్జోలయనెడి దివ్యదేశమునందు నివసించుటయే పురుషార్థమనినిశ్చయించుడియని ౧౦.

‡‡ పారులైన్వలగమ్ పడై త్తవగవుగల్గ్ మేల్ *

మరులైల్ వణ్ యరుగూర్ వణ్ శడగోప *

తెరుల్ కొళ్ళవొచ్చున్న వోరాయ్రిత్తుళిప్పత్తు *

అరుళుడై యవగతా శ్శెన్ విక్కుమ్ముడిత్తే.

౧౧

అ॥ పారుల్ - (సంసారులనువశపఱచుకోవడమనెడి) ప్రయోజనము, (కలుగును). ఎట్ట - అనిదలంబి, ఇవ్వులగమ్ - ఈలోకమును, పడైత్తవగ - సృజించిన సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగల్గ్ మేల్ - కీర్తివిషయమై, మరుల్ - అజ్ఞానము, ఇల్ - లేనివారై, వణ్ - నుద్దరిమైన, కురు గూర్ - తిరునగరికిస్వామియై, వణ్ - ఉచారులైన, శడగోప - నమ్మాళ్వార్లు, తెరుల్ - తత్త్వజ్ఞానము, కొళ్ళ - (చేతనులకు) కలుగునటులు, శొన్న - సాయించిన, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, అయిరిత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములును, ముడిత్తు - సంసారమునుబోగొట్టి, అరుళుడైయవగ - దయావంతుడైనశ్రీయఃపతియొక్క, తాల్ - శ్రీపాదములను, అడైవిక్కుమ్ - చేర్చును.

తా॥ సంసారులకు హస్తపాదాద్యవయవములనిచ్చి వానిచే వారుజేసెడికైబ్బర్వమును దానజీకరించి వారికిమోక్షమివ్వవలయునని దలంపుతో నీజగత్తును సృజించినశ్రీయఃపతివిషయమై కమ్మాళ్వార్లు సాయించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధింపువారు సంసారమును గడచిశ్రీయఃపతియొక్కశ్రీపాదముల జేరుదురని. ౧౧.

అ త్తూర్ తిరువడిగ శ్శేళరణమ్.

శేయర్ తిరువడిగ శ్శేళరణమ్.

౨. వ, పది సంపూర్ణము.

—శ్లోక—

ఇదిపఱకు తిరువాయ్మొళి లిరువడిటికి పాశురములు ౨౨౨

—శ్లోక—

3- వ, పత్తు, ౧ - వ, తిరువాయ్మొళి.

—•—•—

అపతాళక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, తిరుమలిరుణ్ణోల యనడి తిరుమలయందు వేంచేసియున్న సుందిర బాహువుయొక్క సర్వావయవసౌందర్యముల ననుభవించుచున్నారు.

‡‡ ముడిచ్చొదియా యనదుముగచ్చొది ములర్ న్దదువో*

అడిచ్చొది నీనిన్ తామరై యా యలర్ న్దదువో*

పడిచ్చొది యాడై యొడుమ్ పల్ కలనాయ్*నిగ్ పై మొప్పన్

కడిచ్చొది కలన్దదువో తిరుమాలే కట్టురై యే.

౧.

అ॥ ఉనదు - నీయొక్క, ముగమ్ - ముఖమయొక్క, శోది-కాన్తి, ముడిచ్చొదియాయ్ - కిరీటకాన్తిరూపముగా, ములర్ న్దదువో - వ్యాపించినదా; అడి - శ్రీపాదములయొక్క, శోది - కాన్తి, నీనిన్ - నీవు వేంచేసియున్న, తామరై యాయ్ - పితృదృష్టమై, అలర్ న్దదువో - వ్యాపించినదా; పై - సన్నరమై, పాళ - స్పృహణీయమైయున్న, నిగి - నీయొక్క, కడి-నడుమయొక్క, శోది - కాన్తి, పడి - స్వభావసిద్ధమైన, శోది - తెజస్సుగల, అడైయొడుమ్-పితామృగముతోఁ గూడ, పల్ - అనేక విధములైన, కలనాయ్ - అభరణములై, కలన్దదువో - వ్యాపించినదా; తిరు మాలే - ఓక్రియఃపతీ కట్టురై - చేపుము.

తా॥ ఓశియఃపతీ! నీముఖతెజస్సు ముఖమందఁగక పైకిలేచి చాటకొట్టుచున్న కిరీటరూపమయినట్టును, నీశ్రీపాదముయొక్కకాన్తి నీవువేంచేసియున్న పితృదృష్టరూపమయినట్టును, నీతిరుమేనియొక్కకాన్తి నీవుధరించిన భూషణపీతామృగరూపములయినట్టును ప్రకాశించుచున్నదిగాన నీసౌందర్యమత్యాశ్చర్యకరమని.

౧.

కట్టురైక్కిల్ తామరైన్నికణ్ పాదమ్ కై యొవ్వా*

కుట్టురై త నకాపా న్నున్ తిరుయేనియొళి యొవ్వాదు*

ఒట్టురై త్తిప్పలగునై పుగట్టెల్లామ్మెరుమ్బాల్ముమ్*

పట్టురై యాయ్ పుట్టెన్ కట్టుమాలే పరణ్ణోదీ.

౨

అ॥ కట్టురైక్కిల్ - చెప్పినయెడల, తామరై - పద్మము, నిక-నీయొక్క, కణ్ - శీత్రములతోను, పాదమ్ - శ్రీపాదములతోను, కై - శ్రీహస్తములతోను, ఒవ్వా - సమానముగాదు. కుట్టు - పుటమువేయబడి, ఉరైత్త - ఒరికిన, నకాపాళ - మంచిబంగారము, ఉకా-తిరుమేని - నిదివ్యవిగ్రహమయొక్క, ఒళి - కాన్తితో, ఒవ్వాదు - సమానముగాదు. ఇత్తెలగు - ఈలోకము, ఒట్టు - ఉచుమానముగా, ఉరైత్తు - చెప్పి, ఉన్నై-నిన్ను, పుగట్టెల్లా-స్తోత్రమువేయట, ఎల్లామ్ - అన్నియు, పెరుమ్బాల్ముమ్ - మిక్కిలి, పట్టురైయాయ్ - శోచినట్లుఁజెప్పునట్టిదై, పుట్టెన్ - దోషమునే, కట్టుమ్ - చూపును,

తా॥ ఓస్వామి! లోకమునందఁకున్నట్లు ములైన పద్మము, బంగారముమొదలగన్ని పవిత్రమునీయతినుండఁబులైన దివ్యావయవములకునుమానములుఁగావు, అవస్తువులను నీకుచూపముగాఁ

జెప్పి లోకులు జేసిడిస్తారేమంతయు వారివారికి దోచినట్లు జెప్పటయేగాక యథార్థముగాను అదియునుంగాక, ఆయావస్తువులను నీయతిసుందరమైన విగ్రహమున కుపమానముగాఁజెప్పట. సీతరుమేనును నిందజేయునట్లునుచున్నదని.

౨.

పరజ్ఞోదినీ పరమాయ్ నిన్నిగట్టన్దుఃఖి*మర్దన్దోర్

పరజ్ఞోది యిన్దైయిల్ పడియోసి నిగట్టగిన్దు*

పరజ్ఞోదిగిన్నుల్లే పడరులగమ్ పడల్త*ఎమ్

పరజ్ఞోదిగోవిన్దా పబ్బుగైక్క మాట్టేనే.

3.

అ॥ పరమాయ్ - పరాత్పరుఁడవైన, నీ - నీవే, పరజ్ఞోది - నిరతికయితేజోరూపుఁడవు, నిన్నిగట్టన్దుఃఖి - నిన్నుదప్పు, మర్దన్దోర్ , వేరైన, ఓర్ పరజ్ఞోదిఒక శ్రేష్ఠమైనతేజస్సు, ఇన్దైయిల్ - లేకపోవుటచే, పడియోసి - ఉపమానములేకనే, నిగట్టగిన్దు - ఉన్న, పరజ్ఞోది-పరజ్ఞోది తిక్కబాద్యుఁడా! నిన్నుల్లే - నీసంకల్పమందు, పడర్ - వ్యాపించియున్న, ఉలగమ్ - లోకములను, పడల్త-స్పృశించిన, ఎప్పురజ్ఞోది-నాకుసేవసాయించిన గొప్ప తేజస్సుగలవాడా! కోవిన్దా - ఆశ్రితసులభుఁడా! పబ్బు-నీయొక్కవిధమును, ఉరైక్క-చెప్పుటకు, మాట్టే - శక్తఁడనుగాను.

తా॥ ఓక్రియనతి! నీకుపమానమైనవేరొకవస్తువులేక పోవుటచేతను, నీవు జగత్కారణుండువై మిక్కిలిగొప్పవాఁడవగుటచేతను, (ఇట్లున్నను) ఆశ్రితులకు మిక్కిలి సులభుఁడవటుట చేతను, రిన్నిట్టివాఁడవని పల్లించుట కసమర్థుండవైయున్నావని

3.

మాట్టాడే కూగిలు మిమ్మలర్తలై మాఘాలమ్*నిక

మాట్టాయ మలర్ పురై యుమ్ తిరువురువ మ్మనమ్మవైక్క*

మాట్టాద పలశేమయ మదిగొడుత్తాయ్*మలర్ త్తమ్మాయ్

మాట్టే నీ మనమ్మవైత్తాయ్ మాఘాలమ్ పరున్దాడే

౪.

అ॥ మలర్ - నాభికమలమును, తలై - (తనకు) ఉత్పత్తిస్థానముగాఁగల, ఇ - ఈ, మా - గొప్ప, ఘాలమ్ - లోకము, నిక - నీయొక్క, మాట్టాయ - నిధివలె (క్లాభ్యుమై), మలర్ పురైయుమ్ - పుష్పమువలె (సుకుమారమై) ఉన్న, తిరువురువమ్ - తిరుమేనులు, మనమ్ - మనస్సునందు, వైక్క - ఉంచుటకు, మాట్టాడేకూగిలుమ్-శక్తిలేకుండనున్న పురుడును, మాట్టాద - (నిన్నునుసంధిముటుకు) యోగ్యతలేని, పల - పలువిధములైన, శవయమ్ - మతములందు, మది - బుద్ధిని, కొడుత్తాయ్ - ఇచ్చితివి, నీ - నీవు, మలర్ - వికసించియున్న, తుమ్మాయ్ మాట్టే - తిరుత్తుమ్మాయినందే, మనమ్ - మనస్సు, వైత్తాయ్ - ఉంచియుంటివి. మా - గొప్ప, ఘాలమ్ - లోకము, పరున్దాడే - కష్టపడదా?

తా॥ ఓక్రియనతి! ఈచేతనులు, అతిభోగ్యులైన సీతరుమేను ననుసంధించుటకసమర్థులై యుండగా, అటునిమ్మట, సేవకేకమతములనుగల్పించి వారికన్నజ్ఞానమునుగూడఁజేడఁగొట్టి నితరుమేనైననుభూతానందభరించుచుంటివి, ఇప్పుడేచేతనులునిన్నాక్రియించుటకుమార్గంలేమి యని

వరున్దాద పరుమ్ తవ త్తమల్ కదిరిగ శుడరుడమ్మాయ్*

వరున్దాద శానమాయ్ వరమ్మిన్ఱి ముత్తుదియన్దాయ్*

వరుక్కాలమ్ నిగళ్ళ కాలమ్ కట్టికాలమాయ్*ఉలగై

ఒరుక్కాగ వలిప్పాయ్ శీరెఱులక్క వోదువనే.

౫.

అ॥ వరున్దాద - శ్రమలేక, వరుమ్ - వచ్చెడి, తవ త్త - మిక్కిలి, మల్ - వికసించుచున్న, కదిరిగ - కిరణములుగల, శుడర్ - తేజోమయమైన, శుడమ్మాయ్ - తిరుమేనుగలవాడనై, వరున్దాద - శ్రమలేనియైపాపుమైన, శానమాయ్ - జ్ఞానముగలవాడనై, వరమ్మిన్ఱి - అవధి, ఇన్ఱి - లేక, ముత్తుది - సర్వవదార్థములయందును, ఇయన్దాయ్ - వ్యాపించియుండువాడనై, వరుక్కాలమ్ - భవిష్యత్కాలమునున్న, నిగళ్ళ కాలమ్ - పరిమానకాలమునున్న, కట్టికాలమాయ్ - భూతికాలమునున్న నిర్వాహకుడనై, ఉలగై - లోకమును, ఒరుక్కాగ - ఒక విధంబుగా, అలిప్పాయ్ - రక్షించువాడనైననీయుక్క, శీర్ - గుణములను, ఎఱ్ఱు - ఎక్కడ, ఉలక్క - పూర్ణముగా, ఓదువన్ - చెప్పెదను

తా॥ ఓక్రియోవతీ! స్వభావసిద్ధమై నిరవధిక తేజోరాపమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాడనై సర్వజ్ఞుడనై, సర్వకాలములందును సకలలోకములనున్న రక్షకుండనైన నీయుక్కల్యాణగుణములను సంపూర్ణముగా స్తుతించుటకు నాకు శక్తిలేదని

౫.

ఓదువారోత్తెల్ల మెవ్వులగై త్రెవ్వనై యుమ్*

శాదువాయ్నిగ పుగళ్ళి తగై యల్లల్ పిటిదిరై*

పోదువాఱ్ఱ పునన్ద్రుమాయ్ ముడియినాయ్*పూచినేల్

మాదువాఱ్ఱ మార్చినా యెళొల్లి యున్వాళ్ళొత్తువనే.

౬.

అ॥ ఎవ్వులగత్తు - నమస్తలోకములయందలి, ఎవ్వనై యుమ్ - అనేక విధములైయున్న, ఓదువార్ - అధ్యయనముజేయువారియుక్క, ఓత్తెల్లన్ - కేదములన్నియు, శాదువాయ్ - మంగళకరంబులై, నిగ - నీయుక్క, పుగళ్ళి - గణములను, తగై యల్లల్ - శృంగించుటయేగాక, పిటిదు - వేరు, ఇరై - లేదు, పోదు - పుష్పములుగల, పునమ్ - తనభూమియందున్నట్టువలె, వాళ్ళ - సుందరములైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయిమూలగల, ముడియినాయ్ - కిరీటముగలవాడనై, పూచినేల్ - పుష్పమందువాసముజేయుచున్న, మాదు - శ్రమతోపక్షి, వాళ్ళ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్చినాయ్ - వత్సభలముగలవాడనైన ఓస్వామీ! యా - నేను, ఎళొల్లి - ఏమిచెప్పి, వాళ్ళొత్తువన్ - స్తోత్రముజేసెదను.

తా॥ సమస్త కేదంబులుగూడ నిన్ను స్తోత్రముజేయుట కారంభించి నీగుణములయందొకభాగమునే స్తోత్రముజేయుటగాని సంపూర్ణముగా స్తోత్రముజేయుట కసమర్థములై యుండును, ఇట్లుండగా, క్రియోవతియైన నీయుక్క గుణంబు నేనెట్లు స్తుతించెదనని.

౬.

వాళ్ళొత్తువార్ పలరాగ నిన్ను లే పాన్ముగనై*

మాళ్ళొత్త నీ కులగళ్ళుమ్ పడై యెమ్మ ముడర్ పడై తాయ్*

శ్రీశ్రీ ప్రశీరరన్నుదలా క్కిళర్ తెయ్పమాయ్ క్కిళర్ న్దు*

శూన్యం తమరకం తుదిత్రాల్కతోవుగ్నం మాశూణాదే. ౭.

అ. వాల్మీకివార - మంగళాశాసనముజేయువారు, చలరాగ . అశేషులుందురుగాక.
నిన్నుల్లే - నీసంకల్పమందు, వాక్ముగవై - బ్రహ్మను, నీర - జలముచే, మూర్ధ్విత్త-చుట్టఁబడిన, ఉలగల్లాకు - లోకములన్నింటిని, పడైయెట్టు-పృథివీచమని, మదలో-మందు, పడైత్రాయె - సృజించితివి శ్రీశ్రీత్త - పథికల్లుచున్న, కీర్ - జ్ఞానముగల, అరక - రుద్రుడు, ముదలా - మొదలుగాగల, కిళర్ - పథికల్లుచున్న, (శ్రీకిల), అమగర్ - చావులేని, తెయవమాయె - దేవతలందరును, కిళర్వై - ఉద్యుక్తులై, కూర్మీత్తు - వ్యాపించి, కుడితార - స్తోత్రముజేసినయెడల, ఉక - నీయొక్క, లోలో - అనాదులైన, పుగర్మ - గుణములు, మాకూణాదే - మాసిపోవా !

తా॥ మిక్కిలి జ్ఞానవంతులును సమర్థులునైన రుద్రేంద్రుని సమస్త జీవిత శిక్షింపించినను, సకలలోకస్వప్నమైన నీ గుణములలో నొకభాగమునుగూడ మృత్యువేదముజూలరు వారివారిబుద్ధికిదగ నటుల గొంతమట్టును మృతించినను వినువార్లకంతమాత్రమే యాగుణములని దోచబడుటచే మితి లేని నీగుణంబులకు లోపంబుగూడ వచ్చునని.

మామూలా చ్చుడరుడమ్మాయ్ మలరాదుకువియాదు*

మాశూకాశానమాయ్ ముద్దుమమాయ్ ముద్దుదియననాయ్*

మాశూనావాగ్గోల తమరర్గోగ వట్టిప్పట్టాల్*

మాశూణావునపాదమలర్ చోప్పది ముక్కుకాడే. ౮.

అ॥ మాకూడా - దోషములేని, కుశర్ - లేజోమయమైన, ఉడమ్మయ్ - దివ్యవిగ్రహము
గలవాడవును, మలరాదు - వృద్ధిలేనిదియు, కువియాదు - త్తయములేనిదియు, మాకూడా -
సంకరాది దోషములు లేనిదియునైన, జ్ఞానమాయ్ - జ్ఞానముగలవాడవును, ముద్దుదుమాయ్ -
ననుస్తవ్యులగు దనకు శరీరముగాగలవాడవును, ముద్దుదు - అననుస్తవ్యులకును, ఇయ్యన్తాయ్ -
నిర్వాహకుండవునైన ఓస్వామీ ! మాకూడా - మాలిన్యములేని, వాక్ - విలక్షణమైన, కోలత్తు-
జ్ఞానమనెడి భూవనిముగల, అమరర్ కోక్ - దేవతలకు స్వామియైన బ్రహ్మ, వట్టిపట్టాల్ - గోత్ర
ముజేయుటకు సమ్యుత్తించినయెడల, మాకూడా - దోషరహితంబులైన, ఉన - నీయొక్క, పాద
మలర్ - శ్రీపాదపద్మములయొక్క, కోది - లేజన్ము, ముద్దుజాదే - మనీషోదా ?

తా॥ అత్యుజ్జ్వలమైన దివ్యవిగ్రహమును, దివ్యజ్ఞానమును గలవాడనై, సర్వలోక నిర్వాహకుడనైన ఓ శ్రీయోగవీరి! మిక్కిలి జ్ఞానాధికుడైన బ్రహ్మగూడ నీగుణంబులను సోత్రముజేయుటకుఁజాలడని!

మఱుజ్జాద వెన్నుదీయ శక్కరనల్వల త్రేయాంయ్*

తొమ్మిదవ కళింగిప్పాళ పురుషుని తొమ్మిదవ యోధుని

ముక్కుక్కుదభానమే పడెయ్యగ మలరులగిల్*

తొమ్మమ్మయార్ క్కళిత్రా లుక్కుడుర్ చొచ్చిది మత్తెయ్యాదే. ౯.

అ॥ ముక్కుక్కుద - ముఱుమనోపనటువంటి, పై - వాడియైన, మనియ - నేమిగల, కక్కరమ్ - సుదర్శనమును, నల్ - మందరమైన, పలత్తెయ్యాయ - కుడిచేతియందుగలవాడవై, తొమ్మమ్ - కైబ్బర్వమునందు, కాదల్ - అశగల, కళిఱు - గజేంద్రాత్మార్థము, అలిప్పా - రక్షించుటకై, పుల్ - గరుత్మతుని, ఊర్లు - నడిపించుకొని, తొన్బియై - ప్రకాశించి తివిగదా? మలర్ - నాళికమలమందున్న, ఉలగిల్ - లోకములో, తొమ్మమ్మయార్ క్కు - నిన్నా (శ్రయించినవారికి, ముక్కుక్కుద - ముఱుపులేనటువంటి, (అమృతమైన), భానమ్ - సంకల్పరూప జ్ఞానమును, పడెయ్యగ - సాధనముగాజేసికొని, అలిత్తల్ - కృపజేసినయెడల, ఉక్ - నీయెన్న, కుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, శోది - లేజన్ను, మత్తెయ్యాదే - మాయదా?

తా॥ ఓశ్రయఃపతి! నీవున్నచోటనుండియే నీసంకల్పమాత్రముచేతనే నిన్నాశ్రయించి వారిని రక్షించితివంటే, మనుషాకకాలమందు తనతొండమునను తామరపువ్వుతీసికొని నీకు సమర్పించవలయుననియాశబడిన గజేంద్రాత్మార్థముక్కుదుఱుమును బోగొట్టుటకైచక్రధరుండవై గరుత్మతునిమీదనెక్కి గురివేగముగావచ్చి నెవసాయించిన నీకీర్తి మాయదా? యని.

మత్తెయ్యాయ నాల్వేదత్తుళ్ నిన్దు మలర్ చుప్పడరే*

ముత్తెయ్య లివ్వలగెల్లామ్ పడె తిడమఱుమిట్టెన్దొన్దొన్దాయ్*

పిత్తయేఱు శిడెయ్యానుమ్ నాన్దుగను మిన్దిరనుమ్*

ఇత్తెయ్యాదలటిన్దొత్త వీల్ బీరుత్తలిదు వియప్పే. ౧౦.

అ॥ మత్తెయ్యాయ - (అభక్తులకు తనయర్థమును) ముఱుగుపఱచెడి, నాల్ - నాలుగుని ధములైన, వేదత్తు - వేదములకు, ఉళ్ నిన్దు - తాత్పర్యార్థమెయున్న, మలర్ - పుష్పమువలెళ్ గగ్గమెయున్న, కుడరే - జ్యోతిస్వరూపుడా! మత్తెయ్యార్ - వంకరుటచేత, ఇవ్వలగెల్లామ్ - ఈలోకమంతయును, పడెత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - (అణగితిలోనుండి) విడదీసి, ఉణ్దు - ఆరగించి, ఉమిట్టెన్దు - బయలుపఱచి, అళన్దాయ్ - కొలిచినవాడా! పిత్తయేఱు - చక్రధరుడగు రించినవాడును, శిడెయ్యానుమ్ - జటాధరుడగు నైనయద్రుడును, నాన్దుగనుమ్ - చతుర్ముఖబహుశక్తి, ఇన్దిరనుమ్ - ఇన్ద్రుడును, ఇత్తెయ్యాదల్ - నీస్వామిత్వము, అతిన్దు - తెలిసికొని, ఏత్త - స్తుతించుటకై, వీల్ బీరుత్తల్ - స్వామిత్వము ప్రకటనమగునట్లు వేదచేయించుటయనెడి, ఇదు - ఇది, వియప్పే - ఆశ్చర్యమా?

తా॥ ఓస్వామి! నీచే సృజించబడిన బ్రహ్మరుద్రాదిసమస్తదేవతలును, అపారమేయసకల వేద ప్రతిపాద్యుడవును, సకలలోకములకు సృష్టికర్త సహారకారకుడవునైన నిన్ను స్వామిగా నెఱిగి స్తుతించుట యొకయాశ్చర్యముగాదని. ౧౦.

ః॥ వియప్పాయ వియప్పిల్లా మెయ్భాన వేదియనై*

శయప్పగత్తార్ పలర్వత్తమ్ తడమ్మరుగూర్ చుప్పడగోప*

తుయక్కొన్ని తొడు దురై త వాయరత్తులిప్పత్తుమ్*

ఉయక్కొండ్లు పిఱప్పఱుక్కు మొలిమున్నీర్ ఇలత్తే

౧౧.

అ॥ వియప్పయ - (మఱియొక నియందు) అశ్చర్యకరంబులును, వియప్పిల్ - (సర్వేశ్వరునియందు) అశ్చర్యకరంబులుగానివియునైన దివ్యచేష్టితంబులుగలవాడై, మెయ - యథార్థమైన, ఇనమ్ - జ్ఞానమును, (పరిపాదించెడి), వేదియనై - వేదములజేరిపరిపాదించబడినవాడైనక్రియఃపరిని, శయమ్ - సంసారమునుజేయించుటచే సంపాదించబడిన, పుగఱ్ఱార్ - కీర్తిగల, పలర్ - అనేకక్రిచ్చెప్పలు, వాఱ్ఱుమ్ - సుఖముగావేంచెసియున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కరుగూర్ - కరుకాపురికినాథులైన, శడగోప - నమ్మాళ్వార్లు, తుయక్కొన్ని - సంశయాదులులేక, తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఉరైత్త - సాయించిన, ఆయరత్తుల్ - చెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, ఒలి - శబ్దించుచున్న, మున్నీర్ - * మూడువిధములైననీళ్లుగల, ఇలత్తే - భూమియందున్నవారిని, ఉయక్కొండ్లు - ఉడ్డివింపజేసికొని, పిఱప్ప - జన్మమును, అఱుక్కుమ్ - చేదింపును.

తా॥ అత్యశ్చర్యకరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగలవాడును, వేదవేద్యుడైన క్రియఃపరిమయమై, పీఠరాసులైన శ్రీవైష్ణవులునివసించెడి కరుకాపురికి ధిపతులైన నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన యాపిపాశురములు తన ననుసంధించువారికి సంసారమును దొలగించునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨- వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, మందరభాషువుయొక్క యవరిచ్చిన్నములైన స్వరూపవిజ్ఞానలను పరిపూర్ణముగాననుభవించ యాశపడి దానిని లభించక ఆళ్వార్లు మిక్కిలి దుఃఖించుచుండగా నప్పుడు సర్వేశ్వరుడువచ్చి మిమనోరథప్రకారము నన్ను వేఱుటాది యందు పచ్చి యనుభవించమని యాళ్వార్ల కానతిచ్చెను.

॥ మున్నీర్ ఇలమ్మడై త వెమ్ముగిల్వణ్ణనే*

అన్నాల్ నీతదవక్తై క్కయిన్వో యుమ్మల్వో*

వెన్నాల్ నోయవీయ వినై గళై వేరఱి వ్పాయ్దమ్*

ఎన్నాల్ యానునై ౧౦నివన్దు కూడువనే.

౧.

అ॥ మున్నీర్ - మూడువిధంబులైనజలములుగల, ఇలమ్ - భూమిని, పడైత్త - సృజించిన, ఎమ్ - మాకుస్వామియైన, ముగిల్వణ్ణనే - మేఘమువంటిస్వభావముగల ఓక్రియఃపరి! అన్నాల్ - అసృష్టికాలమందు, నీ - నీవు, తదైచ్చిన, ఆక్కై - క్కయిన్వో - శరీరమయొక్కదోషలో (పోయి),

* నదీజలము, ఊటజలము, వర్షజలము.

ఉల్లల్వే - తిరుగుచున్నాను, వెను - పూరమైన, నాల్ - (ఈ) దినములయందు, నోయ్ - (నీయొక్క) విరహదుఃఖము, వీయ - వశించునటుల, విన్నగల్ - పాపములను, వేరణప్పాయ్దన్ - సమూలముగాబోవునట్లుజేసి, యా - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, వన్దు - సమీపించి, ఇని - ఇళ, ఏన్నాల్ - ఏదినమందు, కూడువళ - చేరెదను.

తా॥ సకలచేతనులకును కరచరణాద్యవయవములనిచ్చిన పరమేశ్వరుడవైన ఓక్రియఃపతి! నీకై జ్ఞాన్యార్థమై నీవిచ్చిన యీశ్వరమును బరిగ్రహించి నేనాకై జ్ఞాన్యముజేయక ఇన్ద్రియపరాధినుడనై సంసారమందుమునిగి మహాదుఃఖము ననుభవించుచున్నాను. ఇట్టిదుఃఖమునకుఁ గారణమైన పాపమును సమూలముగా పోగొట్టుకొని ఇళకెన్నడు నిన్నుబొందెదనో? తెలియలేదని.

వన్నావై యమళ్ళన్ వెమ్వామనా*నిళ

వన్నామాయ ప్పల్ పిఱివియిల్ వడిగిన్ యాళ*

తొన్నావల్వినై తొడర్గల్ ముదలర్దన్*

నిన్నాతాల్ శేర్న్దు నిఱ్వు దెఱ్ఱానుకొలో.

౨.

అ॥ పల్ - కఠినమై, మా - విశాలమైన, వైయమ్ - భూమిని, అళ్ళన్ - కొలిచిన, ఎమ్ వామనా-మావామనుఁడా! నిన్-నీయొక్క, పల్-దేవమునువ్యాద్య నేక భేదములుగల, పిఱివియిల్ - జన్మములయందు, పడిగిన్ - ఆమరియన్న, యా - నేను, తొల్ - అనాదియు, మా - అన్తములేనివియు, పల్ - విడిపించుట కశక్యంబులనైన, వినై - పాపముల నీడి, తొడర్గల్ - సంకల్పము, ముదలర్దన్ - సమూలముగాచేదించి, నిళ - నీయొక్క, మా-శ్లాఘ్యమైన, తాల్ - శిపాదములను, శేర్న్దు - చేరి, నిఱ్వు - ఉండుట, దెఱ్ఱానుకొలో - ఏదినమందో!

తా॥ ఓక్రియఃపతి! సకలచేతనులకు నాశ్రయించుట కర్తవ్యమగుభుడవైన నీవు వామనావతారమై త్రిలోకములను గోరిచినప్పుడు నేనులేకపోతిని. ఇప్పుడాయవతారములేదు. ఇళక నేనీ సంసారబంధమునువదిలి నీశిపాదమునందెన్నడు చేరెదనో? యని.

౨.

కొల్లామాక్కోల్ కొలై శెయ్దు పారదప్పోర్*

ఎల్లాచ్చేనై యు మిరునిల త్తవిత్త వెన్దాయ్*

పోల్లావక్కైయిళ పుణర్వినై యఱుక్కలతా*

కొల్లాయ్ యానున్నై చార్వదో తూళ్చియే

3.

అ॥ కొల్లా - (శత్రువులను) చంపుటకు సాధనముగానిదియు, మా - గుఱ్ఱములనునడిపించుటకుసాధనమైనదియనైన, కొల్ - జాటికఱ్ఱను, కొలై శెయ్దు - చంపుటకుసాధనముగాజేసికొని, పారదప్పోర్ - భారతయుద్ధమందు, ఎల్లాచ్చేనైయమ్ - సమస్తసేనలను, ఇరు - విశాలమైన, నిలత్తు - కురుక్షేత్రమందు, ఆవిత్త - సంహరించిన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామి! పొల్లా - పూరమైన, అత్తైయిళ - శరీరముయొక్క, పుణర్వినై - సంబంధమును, అఱుక్కల్ - చేదించుటకు దోగ్గించినను, అతా - తెగదు, యన్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, తార్వదు-పొందుటకు, ఓర్ - కూళ్చి - ఒకయుపాయమును, కొల్లాయ్ - చెప్పమా.

తా॥ అయ్యు మెత్తకుండనే యర్జునినికి సారథ్యముజేయును మహాభారత యుద్ధముండు సమస్తసేనలను నశింపజేసిన ఓస్వామి! నేనుజేసిన పాపములు నాకువిడిపించుట కళకళములై యున్నవి. ఆపాపములనుండితొలగి నిన్ను జేరుట కుపాయము నీవేచెప్పుమాయని. 3.

శూభ్రచ్చిఞానచ్చుడరొళియాగి*ఎన్నమ్

ఏభ్రచ్చిక్కేడ్డిచ్చి యెజ్జణుమ్ నిత్తెన్ద వెన్దాయ్*

తా॥ చ్చిముల్ శ్రౌజున్ద విర్దు నిక తాళిన్దె క్కీళ్ళ

వాభ్రచ్చి*యాన్ శేరుమ్వగై యరుళాయ్ వన్దే. ౪.

అ॥ శూభ్రచ్చి-అంతటవ్యాపించి, ఒలి - ప్రకాశించుచున్న, ఞానమ్-జ్ఞానముగలవాడై, శుడరాగి - లేజోరూపుండై, ఎన్దుమ్ - ఎప్పుడును, ఏభ్రచ్చి - వృద్ధియు, శేడు - తయమును- ఇచ్చి - లేక, ఎజ్జణుమ్ - అంతట, నిత్తెన్ద - నిండియున్న, వెన్దాయ్ - ఓస్వామి! మల్లై - మఱియొకకడయమందు, ఎజ్జుమ్ - ఎక్కడను, తాభ్రచ్చి - చైతన్యమును, తవిర్దు - వదలి, నిక - నీయుక్కు, తాళిన్దె క్కీళ్ళ - శ్రీపాదవృద్ధ్యముఁ క్రింద, వాభ్రచ్చి-మఖముగానుండుటను, యాన్ - నేను, శేరుమ్వగై - పొందెడివిధమును, వన్ద - వచ్చి, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా.

తా॥ సర్వజ్ఞుడవై, సర్వకరుండవై, వృద్ధిక్షయరహితుడవై, లేజోరూపుడవైన ఓశ్రీ యావతీ! నాకు విషయాన్తరములయందాళనువిడిపించి నీశ్రీపాదములను జేరునట్లు నీవు నాకుఁ గృపజేయుమాయని ౪.

వన్దాయ్ పోలే వన్దు మెన్ననత్తినె నీ*

శిన్దామల్ శెయ్యాయుదునే యిరువాగిల్*

కొన్దార్ కాయావిక కొట్టు మలర్ తిరునిఱత్తు

వెన్దాయ్*యానున్నై యెజ్జువన్దణుగిఱునే. ౫.

అ॥ వన్దాయ్ పోల్ - (శ్రీప్రహ్లాదునికి) వచ్చి నేనసాయించినట్లు, వన్దుమ్ - వచ్చియైనను, ఎకామనత్తినై - నామనస్సును, శిన్దామల్ - చెదరిపోతుండ, శెయ్యాయ్ - చేయవు. ఇదువే - ఇట్లుపేక్షించుటయే, ఇరువాగిల్ - స్వభావమైనయెడల, కొన్దు - పూలగొత్తులచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, కాయావిక - కాళచెట్టుయొక్క, కొట్టు - వికసించియున్న, మలర్ - పుష్పముయొక్క, తిరు - నుద్దరమైన, నిఱత్త - పర్వముగల, ఎన్దాయ్ - మాస్వామి! యాన్ - నేను ఉన్నై - నిన్ను, ఎజ్జువన్దు - ఎక్కడికివచ్చి, అణుగిఱున్ - పొందెదను.

తా॥ క్యామనున్దర విగ్రహుడవైన ఓశ్రీయావతీ! ఇదిఁజూచు నీవు రామకృష్ణాద్యవతాగంబులై తీనవుడు నేను లేకపోతిని ఇప్పుడు నానిమిత్తమై యొకయవతాగమై తీనన్ను స్వీకరించవలెను. మిక్కిలి సావకాశములేక పోయినను వృశింహవతారమై తీనట్లొకక్షణమాత్రమందైనను నేనసాయించవలెను. నీవుపేక్షించినయెడల నాకేమియు గతిలేదని. ౫.

కిఱ్ఱ కిల్లె న్దులక ముననాళాల్*

అఱ్ఱకొరల్ల శన్దె శువై తగన్మొట్టిన్దే*

పట్టలాయర ముయిర్ శెయ్ద పరమానిగ

సత్తోత్తోత్తైత్తల్ నలుగువ దెళ్ళాన్.

౬.

అ॥ కిట్టై - (సత్కర్మములను) చేసెదను; కిల్లై - (అసత్కర్మము ను) చేయను; ఎన్ఱు - అని, ఇలన్ - చేప్పకపోతిని, మననాళల్ - నిరకాలమునంచి, అట్టకారణ్ - అల్ప సుఖముగల, అవై - ఆ బాదివిషయములను, కువైత్తు - అనుభవించి, అగన్ఱొత్తేన్దై - తొలగి పోతిని, పట్టల్ - అనేకవిధములై, ఆయిరివ్ - అసత్కేయములైన, ఉయిర్ - (పాపములను, శెయ్ద - సృజించిన, పరమా - సర్వాధికుడా! నిక - నీయొక్క, నల్ - కలక్షణమై, పోక - స్పృహణీయమై, శోది - తేజోమయమైన, తాళ - శ్రీపాదమును, నలుగువదు - సొందుట, ఎళ్ళాన్ఱు - ఎన్నడో?

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! సత్కర్మములనుజేసి అసత్కర్మములనువదలి శాస్త్రవిధి ననుసరించక సంసారమందు మునిగియున్న నాకు కరిచరణాద్యపయములనిచ్చిననీవు నాకిప్పుడు నీశ్రీపాదములయందు భక్తిగలుగునటుల యంతమాత్రము ప్రయత్నముజేయవలయునని

౬.

ఎళ్ళాన్ఱు నామిరున్దిరున్ది నెళ్ళే*

మెయ్ఱానమిన్ది విన్దె యియల్ పిటప్పన్ఱున్ది*

ఎళ్ళాన్ఱుమెళ్ళు మొట్టవట నిత్తె నునిన్ఱు*

మెయ్ఱానచోప్పది క్కణ్ణనై మేవుదుమే.

౭.

అ॥ నెళ్ళే - ఓమనసా! ఎళ్ళాన్ఱున్ - ఎల్లప్పుడును, ఇరున్దిరున్దు - ఉణ్ణియుండి, ఇరన్దీ - భేదించి, మెయ్ఱానమ్ - తత్వజ్ఞానము, ఇన్ది - లేక, విన్దె - పాపములచే, ఇయల్ - (ప్రవర్తింపబడిన, పిటప్పు - జన్మములలో, అట్టున్ది - ఇటుకుపడియున్న, నామ్ - మనము, ఎళ్ళాన్ఱున్ - సర్వకాలములయందును, ఎళ్ళాన్ - సర్వదేశములయందును, ఒట్టేవఱ - ఒకవస్తువునున్న విడువక, నిత్తెన్దనిన్ఱు - సంపూర్ణముగావ్యాపించియుండి, మెయ్ - సజ్జీవములేని, జ్ఞానమ్ - జ్ఞానమనెడి, శోది - తేజస్సుగల, కణ్ణనై, శ్రీకృష్ణుని, మేవుదుమే - పొందవచ్చునా?

తా॥ ఓమనసా! తత్వజ్ఞానములేక యనాదిపాపములచేసంసారమందు ముగ్గులైయున్న మనకు, సర్వదేశసర్వకాలసర్వావస్థలయందును సర్వవ్యాపకుడైన సర్వజ్ఞుడైన శ్రియఃపతినిబొందడము విక్రీలీ యసాధ్యముగనుక నీవావిషయమందు తొందరపడవలదని.

౭.

మేవు తున్బువిన్దె గిళై విడుత్తుమిలేక*

ఓవుదలిన్ది యున్కల్వణజ్జిన్దీ నీలేక*

వావుతోర శీన్ క్కణ్ణా వెంపరిళ్ళుడరే*

కూవుగిన్దై కాణ్బా నెళ్ళెయ్దక్కూవువనే.

౮.

అ॥ మేవు - అమయియున్న, తున్బున్ - దుఃఖములకు హేతువులైన, విన్దెగళై - పాపములను, విడుత్తుమిలేక - పోగొట్టుకొనకపోతిని, ఓవుదలిన్ది - ఎదతెగక, ఉకకల్వణ్ - నీశ్రీపాదములను, వణ్ణజ్జిన్దీ నీలేక - ఆక్రియించకపోతిని, వా - ప్రసిద్ధమై, తోర - అనాదియై - నర

కల్యాణగుణంబులుగల, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! ఎకవరణ్ణుడరే - నావరణ్ణోతిస్సురూపుడా! కాణ్ణా - నిన్ను నేవించుటకై, కూవుగిణ్ణే - పిలుచుచున్నాను. ఎణ్ణ - ఎచ్చట, ఎయ్ద - పొందుటక, కూవువణ్ - పిలుచుచున్నాను?

తా|| సర్వలోకవిదితంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల ఓస్వామీ! నేనుజేసిన పాపములకుఁ దగినపాపశ్చిత్తమున్ను చేసికొనలేదు. నీశ్రీపాదములనున్నాశ్రయించలేదు. ఇట్లుండఁగా సాధనానుష్ఠానముజేసినవారు పీలించినట్లునిన్ను పిలుచుచున్నాను ఇఁక నెచ్చటనిన్ను బొందెదనని.

కూవికూక్కివి కొడువిన్తై తూర్ ముల్ నిన్దు*

పావియేక పలకాలమ్ వట్టితిగై తలమరుగిణ్ణే*

మేవియనానిరై తాత్తవ నులగ మెలామ్

తావియవమ్మానై *ఎడిని తలై పెయ్యవనే.

౯.

అ|| కొడు - క్రూరములైన, విన్తై - పాపములయొక్క, తూర్ ముల్ - సమాహమనెడి యడవియందు, నిన్దు - ఉండి, కూవికూక్కివి - పిలిచిపిలిచి, పలకాలమ్ - అనేక కాలముగా, వట్టితిగైత్తు - దోవతప్పి, అలమరుగిణ్ణే - ప్రమించితిరుగుచున్న, పావియేక - పాపియైన నేను, అన్దు - ఆకాలమందు, మేవి - అమరియుండి, అనిరై - గోసమాహమను, తాత్తవన్ - రక్షించినవాఁడును, ఉలగ మెలామ్ - సమస్తలోకములను, తావియ - కొలిచినవాఁడనైన, అమ్మానై - స్వామిని, ఇని - ఇఁకను, ఎణ్ణ - ఎచ్చట (పోయి), తలై పెయ్యవన్ - పొందెదను.

తా|| నాపాపముచే సంసారమందు చిరకాలము మునిగియుండి దోవతెలియక తిరుగుచు, త్రివిక్రమావతారము మొదలగనేకావతారములై తి నీవు సకలచేతనల ననుగ్రహించిన సమయమును తప్పిన నేనిప్పుడు నిన్ను బొందుట కుపాయమేమిన్నదని.

తలై పెయ్యకాలమ్ సమున్ తమర్ పాళిమ్విట్టల్*

అలై ప్పూణుణ్ణ మవ్వలైల్లా ముగల*

కలై వ్పల్ ఇానత్తై కణ్ణనై కణ్ణుకొణ్ణ*

నిలై పెయ్య్ న్నెన్జొమ్మెయ్య్ న్నదు నీడుయిరే.

౧౦

అ|| సమంతమర్ - యమదూగులు, తలై పెయ్యకాలమ్ - సమీపించినసమయమందు, పాళిమ్ - పాశాయుధమును, విట్టల్ - విశిష్టజేసినయెడల, అలై ప్పూణుణ్ణమ్ - (అప్పుడువచ్చెడి) మహాదుఃఖమువలెనున్న, అవ్వలైల్లామ్ - ఆధగవద్విశ్వాజన్యమైనదుఃఖమంతయు, అగల-పోవునట్లు, చల్ - అనేకవిధములైన, కలై - వేదములచే, ఇానమ్ - తెలిసికొనదగిన ఎన్ - నాయొక్క, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కణ్ణుకొణ్ణ - నేవించి, ఎన్నెన్జమ్ - నామనన్ను, నిలై పెయ్య్ న్నదు - స్మరమును బొందినది. ఉయిర్ - ఆత్మయు, నీడు - నిత్యత్వమును, పెయ్య్ న్నదు - పొందినది.

తా|| ఇట్లుభగవద్విశ్వాసమునుసహించక అహ్మోర్థులైదొంచుచుండగా, అప్పుడుసర్వేశ్వరుఁడు వచ్చి వారికి నేపసాయించెను. అహ్మోర్థుల పూజాసర్వేశ్వరుని నేవించి, ఓస్వామీ! నిన్ను నేని పూజించు నేవించినతరువాత, మరణకాలమందు యమధటులచేఁబడెడి బాధవలెనతిక్రూరమైన నీవి మాయాభిమనువిడిచి నేనును నామనన్ను నొకతరున బలితిమని.

౧౦

‡‡ ఊయిర్ గళెల్లా వులగుముడై యవనై *
 కుయిల్ కోల్ శోలై త్తెయరుగూర్ చ్చుడగోవళ *
 శెయిరిల్ శొల్లై మాలై యాయిరత్తులిప్పత్తుమ్ *
 ఉయిరిన్మేలొక్కై యూనిడై యొట్టివిక్కుమే. ౧౧

అ॥ ఎల్లామ్ - సమస్తములైన, ఉలగు - లోకములనున్న, ఉయిర్ గళ - ప్రాణులనున్న, ఉడై యవనై - కలవాడైన శ్రీయశుతిపద్యజేసి, కుయిల్ కోల్ - కోకిలుగల, శోలై - తోపులుగల, తెన్ - నువ్వరమైన, కురుగూర్ చ్చుడగోవళ - తిరునగరికి స్వామియైన సమాత్మోర్లు (సాయిందిన), శెయిరిల్ - దోషములేని, ఇక్కై - రాగముతోఁగూడిన, శోల్ మాలై - శబ్దసప్త ర్భమైన, ఆయిరత్తుల్ - చెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, ఇచ్చుత్తుమ్ - ఈపదిపాశురమున్ను, ఉయిరిన్మేల్ - ఆత్మమీదనున్న, ఉనిడై - చూసమయమైన, ఆక్కై - శరీరమును, ఒట్టివిక్కుమ్ - నశింపఁజేయును.

తా॥ సమస్తచేతనాచేతనాధీశుడైన శ్రీయశుతిపద్యమై సమాత్మోర్లు సాయిందిన యాపదిపాశురముల ననుసంధించువారు సంపాదిమునుండిలి సుఖము గానుందుని ౧౧

అఘ్నోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.
 తేయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3-వ తిరువాయ్మొళి.

అపకారిక:—తిరువాయ్మొళిలో, వేబ్బటాద్రియందు వేంచేసియున్న తిరువేబ్బడముడై యానుయొక్క తిరువడిగళ్యయందుఁ గైంకర్యము జేయవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡ ఒట్టివిల్ కాలమెల్లా ముడనాయ్మన్ని *
 వట్టువిలావడిమై శెయ్యు వేణుమ్ నామ్ *
 తెట్టికురలరువి త్తిరువేబ్బడత్తు *
 ఎట్టిల్ కోల్ శోది యెనెత్తనెత్తనై క్కే. ౧.

అ॥ తెట్టికురల్ - గంభీరముగా శబ్దించుచున్న, అరువి - కొండచరియలుగల, తిరువేబ్బడత్తు - వేబ్బటాద్రియందు (వేంచేసియున్న), ఎట్టిల్ కోల్ - సాంద్ర్యముగల, శోది - తేజోమయమైన విగ్రహముగల, ఎన్నెన్నెత్తనెక్కై - నాతండ్రితాత మొదలైనవారిని కారణభూతుడైన శ్రీనివాసునికి, నామ్ - మనము, ఒట్టివిల్ - ఎడతెగని, కాలమెల్లామ్ - కాలమంతయు, ఉడనాయ్ - సర్వదేశములయందును, మన్ని - అమరియుండి, వట్టువిలా - ఒకకై బృగ్యమునున్న విడువక, అడిమై శెయ్యు వేణుమ్ - కైబృగ్యముజేయవలెను.

తా॥ ఓ శ్రీవైష్ణవభారా! మనము చుట్టునుకొండచరియలు పారుచున్న వేబ్బటాద్రియందు వేంచేసియున్న నువ్వరవిగ్రహుడైన శ్రీనివాసునికి సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థలయందును నోల విధకై బృగ్యములను జేయవలయునని. ౧

సర్వావయవసౌందర్యసంపదా సర్వచేరి సామె.
సదా సమ్మోహనాయాస్తు వేంకటేశాయ మంగళమ్.

అభిరఘసరజన్మ స్థేమధింగాదిరీరే
వినువివిధహారవ్రాచితై కదీషే.
ప్రతిరిసి విదీప్తే బ్రహ్మాణి శ్రీనివాసే
ఛవరు మరు పరస్మిన్ శేషుషీ ఛ క్షమాపా.

ఎన్దె తన్దె తన్దె తన్దె తన్దె క్కుమ్
 మున్దై*వానవర్ వానవర్ కోనోదుమ్*
 శిన్దు పూమగిట్టుమ్ తిరువేణ్డత్తు*
 అన్దమిల్ పుగళ్ త్త కారెట్టిలన్డలే.

౨.

అ॥ ఎన్దె - నాకును నాతండ్రికిని, తన్దె - నాతాతకును, తన్దె - నామత్తాతకును, తన్దె - వానితండ్రికిని, తన్దెక్కుమ్ - వానితండ్రికిని, మున్దై - కాగణ్డభూతుడైన యొకపతి, వానవర్ - నిత్యనూరులు, వానవర్ కోనోదుమ్ - నిత్యనూరులకధిపతియైన విష్ణుకేసరులతో గూడ, శిన్దు - సమర్పించిన, పూ - పుష్పములు, మగిట్టుమ్ - పరిమళించుచున్న, తిరువేణ్డత్తు - వేణ్కటాద్రి యందు (వేంచేసియున్న), అన్దమిల్ - ఆపధిలేని, పుగళ్ - గుణముల గలవాఁడును, కార్ - మేఘమువంటి, ఎట్టిల్ - వర్షముగలవాఁడునైన, అన్డల్ - స్వామి.

తా॥ నిత్యనూరులందరున్ను గూడ పరమపదమునుంచుచ్చి వేణ్కటాద్రియందు వేంచేసి యున్న శ్రీనివాసునకే కై బృగ్యముజేయుచున్నాడుగనుక, సకలజగత్కారణుడైన యావేణ్కటాచలపతియే మనకుపరమప్రాప్త్యుడని.

౩

అన్డల్లాయ నణిక్కో శెన్దామరై
 క్కణ్ణా*శెన్దనివాయ్ క్కరుమాణిక్కమ్*
 తెణ్ణై చున్దై నీర్ తిరువేణ్డత్తు*
 ఎణ్ణిల్ తొల్ పుగళ్ వానవరిశనే.

3

అ॥ అన్డల్ - స్వామియు, మాయ్ - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాఁడును, అణిక్కో - సౌందర్యముగల, శెన్దామరై క్కణ్ణా - ఎఱ్ఱతామరవంటి సేత్రములుగలవాఁడును, శెమ్కని - ఎఱ్ఱని పండువలెనున్న, వాయ్ - అధిరముగలవాఁడును, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటికాన్ది గలవాఁడునునైన యొకపతి, తెణ్ణ - నిర్మలమై, నిణ్ణై - పూర్ణమైయున్న, శున్దై నీర్ - చరియల నీళ్లుగల, తిరువేణ్డత్తు - వేణ్కటాద్రియందు (వేంచేసియుండుటచే), ఎణ్ణిల్ - లెక్కలేనిదియు, తొల్ - ఆనాదియునైన, పుగళ్ - కల్యాణగుణంబుగలవాఁడై, వానవర్ - నిత్యనూరులకు, ఈశ - స్వామియైయున్నాఁడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు, తనస్వామిత్వమును దెలుపెడి దివ్యవయన సౌందర్యముగలవాఁడై, వేణ్కటాద్రియందు వేంచేసి యుండి పూర్ణులైన నిత్యనూరులకు గూడఁదనకై బృగ్యము నిచ్చు నపుడు దరిదులమైన మనకిచ్చుట యొకయాశ్చర్యముగాదని

3

ఈశ వానవర్ శెన్దన్దామరై*అదు
 వేణ్కమా తిరువేణ్డత్తానుమ్*
 నీశనే నిణ్ణై వొన్దుమిలన్*ఎన్దన్
 పాశమ్మై త్త పరణ్ణవర్ చొచ్చిదిక్కి.

౪

అ॥ వానవర్క్కు - నిత్యనూరులకు, ఈశా - స్వామి, ఎన్ను - అనిచెప్పెదను,, ఎన్టాల్ - అట్లుచెప్పెయెడల, నీశ నేక - ఈర్వానూయ మొదలగుదర్శనములు గలవాడును, నిత్తై ఒన్ఱుమిలేక - భూతదయ మొదలగు సర్వములులేనివాడనునైన, ఎన్ఱణ్ - నాయందు, పాళమ్ - సజ్జమును (శ్రీతీని), వైత్త-ఉంచిన, పరజ్జుండర్-మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, శోదిక్కు - లేజోమయమైన విగ్రహముగల, తిరువేణ్డత్తానుక్కు - వేణ్కటాచలపతికి, అదు - నిత్యనూరిలకు స్వామియనుట, లేళమా - మహిమనా?

తా॥ గుణహీనుడనైన నన్నజ్ఞీకరించిన వేణ్కటాచలపతికి మహాత్ములైన నిత్యనూరులజ్ఞీకరించినాడనుట యొక మహిమకాదని.

శోదియాగి యెల్లావులగున్తోమ్*

ఆదిమూర్ త్రియెన్ఱా లళవాగుమా*

వేదియర్ ముత్తు వేద త్తముద తై*

తీదిల్ శీర్ తిరువేణ్డత్తానై యే.

౫

అ॥ వేదియర్ - వైదికలభ్యయనము జేయుచున్న, ముత్తు - సమస్తములైన, వేదత్తు - వేదములయందుఁ బ్రతిపాదించబడిన, అముదతై - భోగ్యభూతుడును, తీదిల్ - దోషములేని వాడునైన, తిరువేణ్డత్తానై - వేణ్కటాచలపతిని, శోదియాగి - లేజోమయవిగ్రహుడై, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములచే, తొమ్మిమ్ - ఆశ్రయించదగినవాడై, ఆదిమూర్తి - కారణభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్టాల్ - అనిచెప్పినయెడల, అళవాగుమా-అతిశయమనా?

తా॥ సకలవేదప్రతిపాద్యుడై, సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీనివాసుని, సకలజగత్కారణుడు, సర్వనిర్వాహకుడు, అనిచెప్పట యతినిశ్చిత గొప్పతనముగాదని.

వేణ్డజ్జల్ మెయ్ మేల్విన్ఱై మున్ శ్రీవుమ్*

తాజ్జల్ తణ్ణట్టు సల్లనవే శెయ్ వార్*

వేణ్డత్తుడై వార్ క్కు నమవెన్న

లాజ్డమై*అదుళుమన్దార్ గల్కే.

౬

అ॥ వేణ్డత్తుడై వార్ క్కు - వేణ్కటాచలయందు వేంచేసియున్న శ్రియపతికి, (అనన్య శేషుడును), నమః - (మిరియొకరికిన్ని నాకును శేషభూతుడనుగాను అనెడియర్థమునకు వాచకమైన) నమః అకండిశబ్దమును, ఎన్నులామ్ - చెప్పుటయనెడి, అదు - అ, కడమై-వ్యాపారమును, శుమన్దార్ కట్టు - మోసినవాటికి, కడజ్జల్ - (ముందున్న) పాపములు, వేమ్ - నశించును; మేల్ విన్ఱై - రాబొంద్యుడిపాపములు, మున్ శ్రీవుమ్ - సమస్తమున్న, వేమ్ - అంటువు; మెయ్-ఇదియధాధకము. తాజ్జల్ - ఇట్లుచెప్పినవారు, తణ్ణట్టు - తమకు, సల్లనవే శెయ్వార్-మంచి నే చేసికొనుదురు.

తా॥ వేణ్కటాచలవాసియైన శ్రియపతికి నేను దాసుడనుగాని స్వతంత్రుడనుగాను; అనుమాటను నోటాబెప్పినవారికి సమస్తపాపములును నశించును వారు తాముకోరిన భగవత్కైర్జగ్రమునున్న లభించుదురని.

౭

శుమ్మనుమామలర్ నీర్ శుడర్ తూబక్కిణ్ణు*

అమర్ నువానవర్ వానవర్ కోనోడుమ్*

నమ్మన్మై తిరువేబ్బడమ్ నబ్బట్టు*

శమగ్ కోళ వీడుతరుమ్ తడబ్బున్ మే.

2.

అ॥ మా - క్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పములనున్న, నీర్ - జలమునున్న. శుడర్ - దీపమునున్న, తూబమ్ - ధూపమునున్న, శుమ్మన్మొణ్ణు - ధరించుకొనివచ్చి, అమర్ న్దు - అమరికతోనుండి, వానవర్ - నిత్యనూరులు, వానవర్ కోనోడుమ్ - విష్వక్సేనులతోగూడ, నమ్మన్మై - నమ్మకరించి, ఎట్టుమ్ - ఉజ్జీవించుచున్న, తిరువేబ్బడమ్ - వేబ్బటాద్రియనెడి, తడమ్.వికాలమైన, కున్దు - చ్యుతిము, నబ్బట్టు - మనకు, శమగ్ కోళ - (భగవంతునితో) సామ్యముగల, వీడు - మోక్షమును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ నిత్యనూరులుగూడ పుష్పధూపదీపాద్యుపకరణములను సంపాదించుకొనివచ్చి భక్తితోనర్పించుచున్న వేబ్బటాద్రియే మనకన్నివిధములైన కైబ్బర్దముల నిచ్చునని.

2.

కన్దు మేర్ది క్కుళిర్మత్తై తా త్తవగ్*

అన్దుఞ్జాల మళన్దు సిరాగ్ పరగ్

శెన్దు శేర్ తిరువేబ్బడమామలై*

ఒన్దు మేల్మొ నమ్మిన్మై యోయుమే.

౩.

అ॥ కున్దుమ్ - గోవర్ధనపర్వతమును, వీర్ది - ఎత్తిధరించి, కుళిర్ - చల్లని, మత్తై - వర్షములోనుండి, తా త్తవగ్ - (గోపలను) రక్షించినవాడును, అన్దు - మహాబలిచేనవహరింపబడినవృక్షుడు, ఞ్జాలమ్ - భూమిని, అళన్దు - కొలిచిన, సిరాన్ - ఉపకారకండునునైన, పరగ్ - సర్వేశ్వరుడు, శెన్దు - పోయి, శేర్ - చేరియున్న, తిరువేబ్బడమ్ - తిరువేబ్బడమనెడి, మామలైయొమ్మమ్మే - గొప్పపర్వతమొకటిసే, తొమ్మ - ఆశ్రయించినయెడల, నమ్మిన్మై - మనపాపము, ఓయుమ్ - నశించును.

తా॥ ఇన్దుగిడు గోపలమీఁద గోపకీంచి రాళ్లవర్షమును గురువించగా నప్పుడు గోవర్ధనపర్వతమనెత్తి గోపలసురక్షించినవాడును, మహాబలివద్దనున్న భూమిని తనవశపఱచుకొనినవాఁడునైన క్రియావతి నిత్యవాసముజేయుచున్న వేబ్బటాద్రిని ఆశ్రయించినయెడల మనపాపములు తొలగునని.

౩

ఓయుమ్మాప్పప్పిఱప్పిఱప్ప*పిణి

వీయుమాఱు శెయ్వా తిరువేబ్బడ

త్తాయగ్ నాన్మొలరా మడిత్తామ్మరై*

వాయుళ్ళుమ్ మనత్తుళ్ళుమ్ వై ప్పార్గ్గ్ ప్పే.

౪.

అ॥ పిణి - (ఆశ్రయ)వ్యాధులు, వీయుమాఱు - నశించునటుల, శెయ్వా - చేయుటకై, తిరువేబ్బడత్తు - వేబ్బటాద్రియందువేచేసియున్న, అయగ్ - శ్రేష్ఠునియొక్క, నాన్మొ

లరామ్ - నూతనపుష్పమువలెనున్న, అడిర్తారు - శ్రీపాదపద్మములను, వాయుళ్ళమ్ - వాక్కులలోను, మనత్తుళ్ళమ్ - మనస్సులలోను, వైప్పార్గట్టు - ఉంచుకొనువారికి, యూళ్ళు - వార్తకము, పిఱళ్ళు - జన్మము, ఇఱళ్ళు - మరణము, (ఇవియన్నియు), ఓయుమ్ - నశించును.

తా॥ ఆశ్రీతుల దుఃఖములను బోగొట్టుటకై వేబ్బటాదియందు వేంచేయున్న శ్రియః పరియొక్క శ్రీపాదముల శాశ్రయించినయెడల మన సాంసారికదుఃఖములన్నియు నశించునని. ౯.

వై త్తనాళ్వరై యెలై కుఱుగిచ్చెను
ఎయ్ త్తలై వృదన్మున్న మడై మినో*
పై త్తపామ్మణై యా తిరువేబ్బడమ్*

మొయ్ త్తళోలై మొయ్ పూ న్డన్దామ్మరై,

౧౦.

అ॥ వై త్త - సర్వేశ్వరుఁడేర్పఱచియుంచిన, నాళ్ - యున్నయొక్క, పరై - అత్తమైన, ఎలై - అవధి, కుఱుగి - సమీపించి, ఎయ్ త్త - శరీరముకిఱి మై, ఇత్తైవృదన్మున్నమ్ - మనస్సునొచ్చిపోవుటకుమునవే, పైత్త - వికసించియున్న, (ఘనముగల) పామ్మ - ఆదిశేషుని, అన్దెయన్ - చడక గాగల శ్రియఃపరి నిత్యవాసముజేసెడి, తిగు వేబ్బడమ్ - వేబ్బటాదియొక్క, మొయ్ త్త - నిండియున్న, తోలై - తోపులనున్న, మొయ్ - మగ్ధరమైన, పూ - పుష్పములనున్నగల, తామ్మరై - క్రిందప్రదేశమున, తెన్దు - పోయి, అడైమినో - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓచేతనలారా ! మీరు దృఢగాతులైయున్న పృథ్వీవై, శేషకాయీ వేంచేయున్న మగ్ధరమైన వేబ్బటాదిని యాశ్రయించుడని.

౧౦

‡‡ తాళ్ పరప్పి మణ్డాలియ వీళనై*
నీళ్ పొట్టిల్ కురుగూర్ చ్చుడగోవళొల్*
శేట్టిలాయీర త్రి వృత్తుమ్వల్ల వర్*
వామ్మరై వామ్మయ్ది ఖాలమ్ముగ్గువే.

౧౧.

అ॥ తాళ్ - శ్రీపాదములను, పరప్పి - విస్తరించజేసి, మణ్ - ఘనమి, తాలియ - తొలిచిన, తళనై - సర్వేశ్వరునియొద్దేరించి, నీళ్ - పొడవైన, పొట్టిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - తిరువగరికిస్వామియైన, కడగోవన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తొల్ - పొయించిన, శేట్టిల్ - ఒత్తులైన, అయీరత్తు - వెయ్యిపాతురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాతురములను, వల్లవర్ - అభ్యసించువారు, వామ్మ - కైబ్బార్గంపంతును, ఎయ్ది - పొంది, ఖాలమ్ - లోకమంతయు, పుగ్గు - స్తోత్రముజేయునట్లు, వామ్మరై - సుఖబడుదురు

తా॥ త్రివిక్రమావతారంబైతిని శ్రియఃపరిమయమై నమ్మాళ్వార్లుపొయించిన నిరుపమానంబైన యీపదిపాతురముల సభ్యసించువారు లోలో త్తరమైన భగవత్కైబ్బార్గంతునుబొందుదురని.

అ వ్మరై తిరువడిగ శే త ర ణ మ్.

- తయర్ తిరువడిగ శే త ర ణ మ్.

౪ - వ తిరువాయ్ మొక్కి.

—o—o—o—

అనకారిక:— ఈతిరువాయ్ మొక్కిలో, వేళ్ళటూర్చుకుంటు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునిఁ సకలవిధ కైబ్బర్గములును జేయవలయుననిదలచి, వజ్రవైదూర్యాద్యుత్కృష్టవస్తువులఁజూచి వాఁడు తనచాపల్యముచే నన్నింటినియొకప్పుడే యాశబడునటు యత్కృత్యులంబులైనవానియొక్క స్వరూపరూపగుణవిభాత్యాదులను సాక్షాత్కరించి యాశ్చర్యబడి యేమియుదోచక స్తబ్ధులై దివ్యవిగ్రహ కల్యాణగుణ విభాత్యాదుల నొకప్పుడే యనుభవించుచున్నారు.

పుగ్గు నల్లారువనెన్ పొరువిల్ శీర్ పూమియెన్*
 తిగ్గు మ్ తన్ పరవై యెన్ తియెన్ వాయువెన్*

నిగ్గు మాకాశ మెన్ నీళ్ శుడరిర్ణు మెన్*

ఇగ్గిలివ్వనై త్తుమెన్ కణ్ణనై కూపుమాణే.

౧.

అ॥ కణ్ణనై - శీకృష్ణుని, కూపుమాలు - చెప్పేడివిధము, (చెప్పనప్పుడు) పుగ్గుమ్ . స్తోత్రముజేయదగిన, నల్ - ఆనందగుణములుగల, ఒరువన్ - అద్వితీయుఁడు, ఎన్ - అనికెప్పుడనా? పొరువిల్ - ఒప్పులేని, శీర్ - తుమాగుణముగల, పూమియెన్ - భూమియనియెదనా? తిగ్గుమ్ - నిర్మలమై, తన్ - చల్లనైన, పరవైయెన్ - జలమనియెదనా? తియెన్ - అగ్నియనియెదనా? వాయువెన్ - వాయువనియెదనా? నిగ్గుమ్ - (పృథివ్యాదులనుకంచినప్పుడుగూడ తాను) వర్తించుచున్న, ఆకాశ మెన్ - ఆకాశమనియెదనా? ఇగ్గిలివ్వనై - మిక్కిలిలేజన్మగల, ఇర్ణుమెన్ - చంద్రనూర్వలనియెదనా? ఇగ్గిలివ్వనై - ఒకటియుతగ్గక, ఇవ్వనై త్తుమెన్ - ఇవియన్నియునుననియెదనా? — పృథివీజలదులను సర్వేశ్వరుఁడు తానే నిమిత్తోపాదాన సహకారి కారణములుగానుండి సృజించియు, వానికర్తవ్యామియైయుండి పోషించియు, తరువాత సంహరించి తనలోనుంచుకొనియు, తనయిష్టానుసారముగ వానిని తనకు వినియోగపఱచుకొనియు, ఇట్లువానియొక్క సృష్టిస్థితి సహారాదులకు తానేకారణభూతుండగుటచేతను, ఆపస్తువులన్నియు వీనినిపడిచి యొకక్షణమైనను వేరుగానుండుట కయోగ్యంబులగుటచేతనున్న, ఆపస్తువులన్నియు సర్వేశ్వరుని కవీరింబులుగానుండును, గనుక, లోకమందుకరీరవాచకంబులైన మనుష్య పశుపక్షి చైత్రమైత్ర గోవ్యాఘ్రాది శబ్దములు ఆశరీరులను నిర్వహించుచు వానిలోఁబలనున్న యాత్మను బోధించుట యనుభవసీద్ధమైయుండునట్లు పృథివ్యాదిసమస్తశబ్దములును అయావస్తువును శరీరముగాగల సర్వేశ్వరుని కేవాచకంబులగుచున్నవని పృథివ్యాదిశబ్దములచే సర్వేశ్వరుని యనుసంధించుచున్నారు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు, పృథివీజలలేజోవాయుకాశ చంద్రనూర్వస్వరూపుడైయున్నాఁడు. పరమానందయుతుఁడైనవానిని యాశబడులలో నే నేకబడుతో పిలిచెదనని.

౧.

కూపుమాఱఱియమాట్టై కుప్ప బిళ్లనై త్తుమెన్*

మేవుశీర్ మారియెన్ విళబ్బుతార్కై గళెన్*

నావియల్ కల్లై గళెన్తో ఖాననల్లావియెన్తో*

పావుళీర్ క్కణ్ణనెమ్మాళ్ పజ్జయక్కణ్ణనె యే.

౨.

అ॥ కున్దళ్ళ నైత్తుమ్ - నమ స్తమలాచలస్వమీపుడు, ఎన్తో - అనిచెప్పెదనా? మేత్తు - ఎల్లరునాళబడదగిన, శీర్ - శైత్యగుణముగల, మారియెన్తో - మేఘమనియెదనా? విళళ్ళు - ప్రకాశించుచున్న, తార్ కై గళెన్తో - నక్షత్రములనియెదనా? నా - నాలికి చే, ఇయల్ - వెప్పదగిన, కల్లై గళెన్తో - విద్యులనియెదనా? ఖానమ్ - జ్ఞానమునకు, నల్ - విలక్షణమైన, ఆవియెన్తో - శరీరమైనశబ్దమనియెదనా? పా - ప్రసిద్ధమైన, శీర్ - కల్యాణగుణంబులుగలవాడై, కణ్ణక్ - పరమసులభుడై, ఎమ్మాళ్ - మాన్యామియైన, పజ్జయక్కణ్ణనె - కమలాక్షుని, మావుమాలు - పిరిచెడివిధము, అతియమాట్టేక్ - తెలిసికొనలేను.

తా॥ ప్రసిద్ధులైన జ్ఞానానందాది కల్యాణగుణంబులుగల మాన్యామియైన కమలాక్షుడు వెనుక చెప్పిన పృథివ్యదుల పరిణామరూపంబులైన పర్యతమేకమక్షత్ర విద్యాశబ్దములకు నిర్వాహకుండైయున్నాడని.

౨.

పజ్జయక్కణ్ణనెన్తో పవళచ్చెవ్వావయనెన్తో*

అజ్గదిరడియనెన్తో అజ్జనవణ్ణనెన్తో*

శెజ్గదిర్మడియనెన్తో తిరుమఱుమార్చనెన్తో*

శబ్దశక్కర త్తనెన్తో శాదిమాణిక్కత్తె యే.

3.

అ॥ కాది - మంచిజాతియైన, మాణిక్కత్తె - మాణిక్యమువంటికా నిగల దివ్యవిగ్రహముగల శ్రియఃపతిని, పజ్జయక్కణ్ణనెన్తో - కమలాక్షుడనియెదనా? పవళమ్ - పగడమువలె, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయనెన్తో - అధిరముగలవాడనియెదనా? అమ్ - సుందరమైన, కదిర్ - కానిగల, అడియనెన్తో - శ్రీపాదముగలవాడనియెదనా? అజ్జనవణ్ణనెన్తో - కాటుకవలె నీలవర్ణముగలవాడనియెదనా? శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కదిర్ - కిరణములుగల, ముడియనెన్తో - కిరీటముగలవాడనియెదనా? తిరు - శ్రీమహాత్మ్యునిన్ని, మఱు - శ్రీపత్నిమనెడి చిన్నమునున్నుగల, మార్చనెన్తో - వక్షస్థలముగలవాడనియెదనా? శబ్దశక్కర త్తనెన్తో - శబ్దశక్రములుగలవాడనియెదనా?

తా॥ అత్యుజ్జ్వలమైన తిరుమేనుగల శ్రియఃపతి, దివ్యావయవములతోనున్న, దివ్యాభరణములతోనున్న, దివ్యాయుధములతోనున్న, దివ్య విగ్రహముతోనున్న, పరమపదమందు వేంచేసియున్నాడు. వానిని నే నేతిరునామముతోపిరిచెదనని.

3.

శాదిమాణిక్కమెన్తో శవిళో పొమ్ము త్తమెన్తో*

శాదినల్వయిరమెన్తో తనివిల్ శీర్విళక్కమెన్తో*

అదియజ్జోదియెన్తో అదియమ్మరుడనెన్తో*

అదుమిల్ కాల్తెన్తో యచ్చుదనమలనె యే.

౪.

అ॥ అదుమిల్ - ఏనహాయములేని, కాలత్తు - ప్రళయకాలమందు, ఎన్నెనాకుసహాయమై
స్వామియైయున్నవాడును, అచ్చుదన్ - ఆశ్రీతులనువిడువనివాడును, అమలనై-బదులుప్రయో
జనమునపేక్షించని పరిశుద్ధుడునైనక్రియఃపరిని, కాదిమాణిక్యమెన్ - శ్రేష్ఠమైనమాణిక్యమని
యెదనా? శవిళొల్ - కాన్తిగల, పొత్ - బంగారమనియెదనా? శవిళొల్ - లావణ్యముగల,
ముత్తమెన్ - ముత్యమనియెదనా? కాది - ఆకరమందుబుట్టిశ్రేష్ఠమైన, నల్ - విలక్షణమైన, వయిర
మెన్ - వ్రజమనియెదనా? తవివిల్ - వినాశములేని, శీర్ - ప్రకాశముగల-విభక్తమెన్. దీపమని
యెదనా? అది - పూర్వమునుంచియున్న, అమ్ - సుందరమైన, శోడి - తేజోమయవిగ్రహముగల
వాడనియెదనా? అది - కారణభూతుడై, అమ్-అసన్నములుగల, పురుడనెన్ - మరమపురుషుఁ
డనియెదనా?

తా॥ ఆశ్రీతరక్షకుడైన క్రియఃపరియే తేజోరూపంబులైన దీపవజ్రమాంకి మాణిక్యస్వ
రూపముగానున్నాడు. ఆప్రాకృత శుద్ధసత్త్వమయ విగ్రహముగల పరమపురుషునియొక్క యీ
స్వరూపములలో నే నేస్వరూపము ననుసంధించెదనని. ౪

అచ్చుదనమలనెన్ అడియవర్వినై కెడుక్కుమ్*
నచ్చుమామరున్దమెన్ నలబ్బడలముదమెన్*
అచ్చువై క్కట్టియెన్ అఱుకువై యడిశిలెన్*
నెయ్చువై తేఱలెన్ కనియెన్ పాలెనేన్. ౫.

అ॥ అచ్చుదన్ - తీచ్యుతుడనియెదనా? అమలనెన్ - శుద్ధస్వభావుండనియెదనా? అడి
యవర్ - భిక్షులయొక్క, ప్పి - దుఃఖములను, కెడుక్కుమ్ - పోగొట్టదగినదియు, నచ్చు-ఆశి
పడఁగినదియునైన, మా - క్లాఘ్యమైన, మరున్దమెన్ - మందనియెదనా? నలమ్ - భోగ్యమైన,
కడల్ - సముద్రమందుబుట్టిన, అముదమెన్ - అమృతమనియెదనా? అచ్చువై - అట్టిభోగ్యత
గల, క్కట్టియెన్ - పడిక బెల్లమనియెదనా? అఱుకువై - *షడ్రసములుగల, అడిశిలెన్-ప్రసాద
మనియెదనా? కువై - రుచిగల, నెయ్ - నెయ్యియనియెదనా? కువై - రుచిగల, తేఱలెన్ -
తే నెయినియెదనా? కనియెన్ - పక్వమైనఫలమనియెదనా? పాలెనేన్ - పాలనియెదనా?

తా॥ ఆశ్రీతదుఃఖహరుడై, అమృతము, తేనె, నెయ్యి, పాలు, శర్కర, షడ్రసోపేతమైన
ప్రసాదముమొదలగు రుచిగలపదార్థస్వరూపుడైన క్రియఃపరిని నే నేతిరునామములతో మొదట
పిలిచెదనని. ౫

పాలెన్ నాన్దువేదప్పయనెన్*శమయనీది
నూలెన్ నుడఱుకేల్వయిళై యెన్*ఇవల్ ముల్ నల్
మేలెన్ వినై యిల్ మిక్కవయనెన్*కణ్ణనెన్
మూలెన్ మాయనెన్ వానవరాదియై. ౬.

అ॥ వానవర్ - బ్రహ్మాదులకు, అదియై - కారణభూతుడైన శ్రియఃపతిని, పాలెన్ - పాలు
నియెదనా? వాన్మవేదమ్ - వాలుగువేదములనెడి, పయనెన్ - ప్రయాణన (సార) మనియెదనా?
శమయమ్ - సిద్ధాంతసాపకమైన, నీది - వ్యాయమును ప్రతిపాదించెడి, నూలెన్ - కాస్త్రమనియె
దనా? నుడల్లు - మోహించుకొనెడి, కేల్వ - శ్రవణముగల, ఇన్కెయెన్ - గీతమనియెదనా?
ఇవన్ యిల్ - ఇవి మన్ని (టికంటె, నల్ల - విలక్షణమై, మేలెన్ - మేలైన భోగ్యవస్తువని
యెదనా? వినైయిల్ - నాధనముకంటె, మిక్క - అధికమైన, పయనెన్ - ఫలమనియెదనా?
కణ్ణనెన్ - సులభుడైన శ్రీకృష్ణుడనియెదనా? మాలెన్ - (ఆశ్రితులయందు) వ్యామోహము
గలవాడనియెదనా? మానెన్ - ఆశ్చర్యభూతుడనియెదనా?

తా॥ బ్రహ్మాది సకల దేవతలకును నిర్వాహకుడైన శ్రియఃపతిని, సకలవేదకాస్త్రప్రతి
పాద్యుడనియెదనా? శ్రవణానందరంబైన గానమనియెదనా? ఇంతకంటె మేలైన రసవత్తమవ
స్తువనియెదనా? సకలపుణ్యఫలమనియెదనా? ఆశ్రితపత్నలుడనియెదనా? నే నేతిరువామమును
తెప్పియనుననించెదనని.

వానవరాదియెన్ వానవర్ తెయ్ వమెన్*

వానవర్ పోగమెన్ వానవర్ ముగ్గ మెన్*

ఊనమిల్ శెల్వమెన్ ఊనమిల్ శువర్ క్కమెన్*

ఊనమిల్ మోక్కమెన్ ఒళిమణివణ్ణయే

2.

అ॥ ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, మణి - గత్తమువంటి, వణ్ణ - వర్ణముగల సర్వేశ్వరుని, వాన
వరాదియెన్ - నిత్యనూరినిర్వాహకుడనియెదనా? వానవర్ తెయ్ వమెన్ - నిత్యనూరులారా
ధించెడి దేవతయనియెదనా? వానవర్ పోగమెన్ - నిత్యనూరులను భవించెడి భోగ్యవస్తువనియెదనా?
వానవర్ ముగ్గమెన్ - నిత్యనూరులకుఁబెక్కిన నెలవిధబద్ధమనియెదనా? ఊనమిల్ - నాశము
లేని, శెల్వమెన్ - విశ్వరూపినియెదనా? ఊనమిల్ - నాశములేని, శువర్ క్కమెన్ - స్వర్గ
మనియెదనా? ఊనమిల్ - సజ్జీవములేని, మోక్కమెన్ - మోక్షమనియెదనా?

తా॥ నిత్యనూరులకు నిర్వాహకుడై, వారికి దేవతయై, భోగ్యపదార్థమై, సకలవిధబద్ధమై,
విశ్వరూపియై సకలపురుషార్థప్రదుడై, ఇంద్రనీలకాముడైన శ్రియఃపతిని నే నేనుగానును
తెప్పి యుదటవల్లించెదనని.

ఒళిమణివణ్ణనెన్ ఒరువననే త్తనిన్*

సళిర్మదిచ్చడై యనెన్ నాన్ముగక్కడపుళెనో*

అళిమగిడ్డ సులగ మెల్లామ్ పడై త్తవైయే త్తనిన్*

కళిమలర్ త్తళవనమ్మాన్ కణ్ణనై మాయనైయే.

3.

అ॥ అళి - జగద్రక్షణమందు, మగిడ్డ - సన్నోదముగలవాడును, ఉలగ మెల్లామ్ - లోక
ములన్నిటిని, పడైత్తు - సృజించి, ఆనై - ఆలోచములు, ఏ త్తనిన్ - ప్రాత్రమున కేయునట్లు చేసే
యన్నవాడును, కళి - తేనెనున్న, మలర్ - పుష్పమునున్నుగల, మళవళ - తులసీమాలిక

గలవాడును, ఎమ్మొ - నాసామియు, మాయనై - అద్భుతచేష్టితములుగలవాడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, మణి - రత్నమువలె, ఒలి - ప్రకాశించుచున్న, వణ్ణనెన్ - తిరుమేనుగలవాడనియెడవా? ఒరువనెట్టు - జగత్కారణుడని, ఏత్తనిత్తు - (అవివేకులు) స్తోత్రముజేయునట్లున్నవాడును, నలిర్ - చల్లనైన, మది - చన్ద్రునిని, శడైయన్ - జటనుగలవాడునైనపుడును ఎన్నో - అనియెడవా? నాన్మొక్కడవుకెన్నో - బ్రహ్మదేవుడనియెడవా?

తా|| జగత్సృష్టిరక్షణాదులయందాసక్తుడై బ్రహ్మరుద్రాదులనుగూడ విభూతిగా గలవాడైన శ్రియశుభుని నే నేమనివర్ణించెదనని. ౮

కణ్ణనై మాయననై క్కడల్ కడై నముదన్దొణ్ణ*
అణ్ణలై యచ్చుదనై యనన్దనై యనన్దన్ తన్నేల్*
నణ్ణి ననుటై గినానై ఇలముణ్ణుమిన్ద మాలై*
ఎణ్ణమాటతీయమాటై యానై యమ్ యవరుదనానై. ౯.

అ|| కణ్ణనై - కృష్ణవారంబై తినవాడును, మాయకత్తనై - అద్భుతగుణంబులుగలవాడును, కడల్ - సముద్రమును, కడై - చిలిక - అముదమ్ - అమృతమును, కొణ్ణ - తెచ్చియిచ్చిన, అణ్ణలై - స్వామియు - అచ్చుదనై - ఆశీరులను విడువనివాడును, అనన్దనై - అపరిచ్ఛిన్నవై భవముగలవాడును, అనన్దకత్తమేల్ - ఆదిశేషునివీడు, నణ్ణి - అమరికతోనుండి, నన్ద - చక్కగా, ఉత్తీకిన్దనై - పవ్యశించినవాడును, ఇలమ్ - భూమిని, ఉణ్ణు - ఆరగించి ఉమిన్ద - బయలుపఱచినవాడును, మాలై - శ్రియశుభుని, ఎణ్ణమాటు - అనుననించువిధమును, అటైమాటై - ఎఱుంగెను. యానై యమ్ - సమస్తచేతనములనున్న, యవరుమ్ - సమస్తచేతనములనున్న, తా - తనకుశరీరముగాగలవాడు (అనిమాత్రమెఱుంగుదును).

తా|| జగత్సృష్టి సహకారకారుడును, భక్తులయభీష్టమునిచ్చువాడును, సకలచేతనాచేతనములకస్తరాత్మయునైన శేషకాయని యెట్లనుననింపవలెనో, ఆవిధమునుగూడ నే నేఱుంగనని.

యానై యమ్ యవరుదనానై యవరవర్ శమయన్దొణ్ణమ్*
తోయ్విలన్పులనై న్దుక్కుమ్ శొలప్పడానణ్ణిన్ మూర్తి*
ఆవిశేరుయిరినళ్ళా లాదుమోర్ పల్లీలాద*
వాననై యదనై కూడి లవనై యుజ్జూడలామే. ౧౦.

అ|| యానై యమ్ - సకలవచేతనములను, యవరుమ్ - సకలచేతనమును, తానాయ - తానస్త్రావ్యమియ్యెందువాడును, అవరవర్ - అదేవమునుష్టాదులయొక్క, శమయన్దొణ్ణమ్ - *వర్ణవర్ణయందు, తోయ్విల - స్పర్శములేనివాడును, పులనైన్దుక్కుమ్ - పక్షేంద్రియములకును, (విషయమని), శొలప్పడా - చెప్పదగినగానివాడును, ఉణ్ణిన్ మూర్తి - జ్ఞానస్వరూపుడునైయుండును, ఆవిశేర్ - శరీరమందున్న, ఉయిరిన్ - జీవాత్మయందు, అదుమ్ - (శరీరసంబంధమైన బాల్యయావహది) ఏవిధమైనయవస్థయు, పిల్ - ఒకటియు, పల్లీలాద - సంబంధించు.

*అయాజాతులకడగిన జ్ఞానసన్దోచవికాసములు, శరీరానుగుణపరిణామములు, సుఖదుఃఖములు, ఇవియెందలైనవి.

చని, పావనై యడనై - ఆభావనను, కూడిర్ - చేరినయెడల, అననైయుమ్ - ఆశ్రయపతినిన్ని, కూడలామ్ - చేరవచ్చును. ఏ - నిశ్చయము.

తా॥ సకలచేతనాచేతనవస్తువులలో వ్యాపించియున్న భుటికిన్ని, ఆయావస్తువులయందున్న నుఖదుఃఖాదులున్న ఉత్పత్తివివాదాదులున్న సర్వేశ్వరునికింటవు. వాడుచడురాదిబాహ్యేంద్రియములగగుపడడు జ్ఞానస్వరూపుడైయుండును. అసర్వేశ్వరుని యిట్టివాడని యెట్లునమ్మువచ్చుననగా, ఈశరీరమందు జీవాత్మయున్న భుటికిన్ని దానియొక్క ఉత్పత్తి వివాదాదులున్న బాల్యయావనాదులున్న జీవునికి ఎటులసంభవించవో? అవిధమును చక్కగా నెఱుంగినయెడల, వీట్లుయందు వ్యాపించియున్న సర్వేశ్వరునికిఁగూడ యాదోషములేమియు లేవనినులభిముగా తెలిసికొనవచ్చునని.

౧౧

‡ కూడివణ్ణైయుమ్ తణ్ణార్ కొణ్ణల్ పోల్వణ్ణనై *
 మాడలర్ పొళిల్ కురుగూర్వణ్ శడగోపళా శొన్న *
 పాడలోరాయీరత్తుళివై యుమొరుపత్తుమ్ వల్లార్ *
 వీడిలపోగ మెయ్ది విరుమ్మువరమరర్ మెయ్ త్తే.

౧౧.

అ॥ వణ్ణు - తుమ్మెదలు, కూడి - గుంపుగాచేరి, అనైయుమ్ - శబ్దించుచున్న, తణ్ - చల్లని, తార్ - తులసీమాలగలవాడును, కొణ్ణల్ పోల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ తణ్నై - కాన్తిగలవాడునైన శ్రీయఃపతినిగురించి, మాడు - చుట్టును, అల్ - వికసించుచున్న (పుష్పములుగల), పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకానగరికి (స్వామియైన), వణ్ - ఉదారులైన, శడగోపళ - సమూహస్వార్థు, శొన్న - సాయించిన, పాడల్ - గానముతోఁగూడిన, ఓరాయిరత్తుల్ - ఒక వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమొరుపత్తుమ్ - ఈయొక పదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, వీడిల - అపరిచ్ఛిన్నమైన, పోగమ్ - భగవదనుభవమును, ఎయ్ది - పొంది, అమరర్ - నిత్యనూరులచే, మెయ్త్తు - చుట్టుకొని, విరుమ్మువర్ - ఆశపడఁదగినవారై యుండురు.

తా॥ భోగ్యమైన తిరుత్తుమ్మోయిమాలగల నీలమేఘకాశముండైన శ్రీయఃపతి విషయమై సమూహస్వార్థు సాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిరంతర భగవదనుభవముగలవారై నిత్యనూరిగోష్ఠిలోజేరుదురని.

౧౧

అత్మార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫.వ తిరువాయ్మొళి.

అవశారికః - ఈతిరువాయ్మొళిలో, శ్రీయఃపతియొక్క వాత్సల్యాదిగుణముల ననుభవించి వృద్ధులైన సమూహస్వార్థు, ఆగుణముల ననుసంధించనివారొకవస్తువుకాదనియు, అనుసంధించువారు పరమేశ్వరస్వరూపియు వక్కాణించుచున్నారు.

మొయ్యమ్మమ్మ మొట్టొకటి పోయోగై ముదలై చిత్తెప్పట్టునిష్ట *
 కై మూపుక్కరుల్ శేయద కార్ముగిల్ పోల్వల్లకాణ్ణా *
 ఎమ్మానై చొచ్చిల్లి ప్పాడి యెమ్మన్దుమ్మపన్దుమ్ తుళ్ళాదార్
 తమ్మూల్ కరుమ మెళాళొల్లిర్ తణ్ కడల్ వట్టత్తుల్ళిరే. ౧

అ॥ మొయ్యమ్మ - ముదలై మై, మా - విస్తారమైయున్న, పూ - పుష్పములుగల, పొట్టి - తోపులుగల, పోయోగై - ముగుసునందు, ముదలై - ముసలిచే, కైత్తెప్పట్టునిష్ట - గృహింపబడి యున్న, కై మూపుక్కరు - ఏనుగుకు, అరుళ్ శేయద - కృతజేసి, కార్ - నల్లని, ముగిల్వోల్ - మేఘమువంటి, వల్లన్ - కానిగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడైన, ఎమ్మానై - నాస్వామిని, శొల్లి - స్తోత్రముజేసి, పాడి - గానముజేసి, ఎమ్మన్దుమ్ - లేచియు, పట్టమ్మ - నాలుగుచక్కలతిరిగియు, తుళ్ళాదార్ తమ్మూల్ - సృత్యముజేయనివారిచే, కరుమ మెన్ - పనియేమి? తణ్ - చల్లనైన, కడల్ - సముద్రముచే (చుట్టబడిన), వట్టత్తు - భూమియందు, ఉల్ళిర్ - ఉన్న ఒక కులారా! శొల్లిర్ - చెప్పఁడు.

తా॥ మునుపొక కాలమందు మొసలిచే బాధబడుచున్న గజేంద్రాద్వైతని రక్షించిన క్రియః పరిణి న్నుతించి యున్న చోటనుండక సృత్యముజేయనివారు ఈ భూమియందు వ్యర్థమై పుట్టిరని. ౧,

తణ్ కడల్ వట్టత్తుళ్ళారై తమక్కిరై యా త్తడిన్దుమ్మ *
 తణ్ కట్టల్ కాలకురర్ కు ప్పీక్షిత్తుక్కుమ్ తిరుమాలై *
 పల్లర్ తలై కొళ్ళ ప్పాడి ప్పటన్దుమ్మన్దుమ్మన్దులాదార్ *
 మణ్ణొళులగిల్ పిటప్పార్ వల్వినై మోదమలైనే. ౨

అ॥ తణ్ - చల్లని, కడల్ - సముద్రముచే చుట్టబడిన, వట్టత్తు - భూమియందు, ఉళ్ళారై - ఉన్నవారిని, తమక్కు - తమకు, ఇరైయ - అహరముగా, తడిన్దు - బాధించి, ఉమ్మమ్ - భుజించుకాదును, తణ్ - దృఢమైన, కట్టల్ - నూపురములుగల, కార్ - కార్లుగలవారునైన, అకురర్ కు - అనురులకు, తిణ్ - చెరువును, ఇట్టైక్కుమ్ - విచారించుచున్న, తిరుమాలై - క్రియః పరిణి, తణ్ - గానములు, తలై కొళ్ళ - అధికమగునట్లు, పాడి - గానముజేసియు, పట్టమ్మ - తిరిగియు, కునిత్తులాదార్ - సృత్యముజేయనివారు, మణ్ణొళులగిల్ - భూలోకమందు, వల్ వినై - పాపములు, మలైన్దు - అధికమై, మోద - అభివృద్ధియగునట్లు, పిటప్పార్ - జన్మించుదురు.

తా॥ రాక్షసులచే బాధపడుచున్న మనుష్యుల శ్రేణిదమఃఖములున్న రాకుండ విచారించి రక్షించుచున్న క్రియః పరిణి న్నుతించి సృత్యముజేయనివారు నిత్యసంసారలగుదురని. ౨.

మలైయైయెడుత్తుక్కల్ మారికాత్తు ప్పత్తునిరై తన్నై *
 తొలై పుతవిర్ త్తపిరానై చొచ్చిల్లి చొచ్చిల్లి నైప్పోదుమ్ *
 తలై యిసోదాదనమ్ తట్ట త్తడుకుట్టమాయ్ ప్పటవాదాన్ *
 అలై కొళో నరగ త్తమ్మన్ది క్కిడన్దుత్తై క్కిన్దువమ్మరే. 3

అ॥ మలైయై - గోవర్ధనపర్వతమును, ఎడుత్తు - ఎత్తి, కల్మాది - రాళ్లవనమును, కాత్తు - అడ్డగించి, పురునిరైత్తు - గోసముహములయొక్క, తొలైవు - వివాళమును, తవిర్ త్త - పోగొట్టిన పిరానై - ఉపకారముడైన శ్రియఃపతిని, ఎప్పదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తొల్లిచ్చొల్లినిట్ట - నిరస్తరముగననుసరించుచుండి, అదనత్తోడు - భూమితో, తలైత్తట్ట - తలతగులునటుల, తడుకుట్టమాయ్ - వంకరగా, పుళవాదార్ - తొరచడితిగగనివారు, అలైకొల్ - అలలుకొట్టుచున్న (వర్షిలుచున్న), సరగిత్తు - సరకమందు, అమ్మనిక్కిడత్తు - చిక్కబడియుండి, ఉత్తైక్కిన్ట - దుఃఖించుచున్న, వమ్మర్ - పృథ్విమైనవారు.

తా॥ శ్రీకృష్ణావతారిమందు గోవర్ధనపర్వతమునెత్తి గొగోపలనురక్షించిన శ్రియఃపతిని స్తుతించి పరవశులై తలకొండలుగావడికృత్యముజేయనివారు సరకమునొంది దుఃఖము ననుభవించుదురని.

3.

వమ్మనిట్టైకోడై పొరుట్టా మాల్వీడై యేమ్మమడర్ త్త

శెమ్మవళత్తిరళ్యాయ్ శిరీదర్ తొల్ పుగ్గి పాడి*

కుమ్మిడునట్టమిట్టాడి తొగ్గుగట్టుబ్బలాదార్*

తమ్మిటప్పార్ పయనన్నే శాదుళనట్టై యే.

౪

అ॥ వమ్మ - పరివళముగల, అవిట్ట - విడిపించియున్న, తొడైపొరుట్ట - మాలికతోనలబ్ధిరింపబడిన కేశపాళముగల నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఱకై, మల్ - గొప్పనైన, విడైయేమ్మమ్ - వృషభములేడింటిని, అడర్ త్త - సంపాదించినవాడను, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, పవళమ్ - ఒగడము, తిరళ - చేరియున్నట్టున్న, వాయన్ - అధరముగలవాడైన, శిరీదర్ - శ్రీధరునియొక్క, తొగ్ - అనాదియైన, పుగ్గి - కీర్తిని, పాడి - గానముజేసి, కుమ్మిడు - ప్రణామముజేసి, నట్టమిట్టాడి - సృత్యముజేసి, తొగ్ - మెయమఱచినవ్యాపారములు, ఉగట్టుబ్బ - మించిపోయి, ఉమ్మలాదార్ - దమ్ - తిరగనివారియొక్క, పిళప్పార్ - జన్మముచే, శాదుళనట్టై - సాత్వికపురుషులయొక్క, ఇడైయే - నడుమ, ఎన్ - ఏమి, పయన్ - ప్రయోజనముకలదు.

తా॥ నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఱకై యేడువృషభములనుజంపి మందహాసముజేయుచున్న శ్రియఃపతియొక్క గుణములనుసంధించి పరవశులై సృత్యముజేయనివారు సత్పురుషగోష్ఠిలోనిరర్థకులై యుందురని.

౪.

శాదుళనలై నలియుమ్ కళ్ళనై చ్చాదిప్పదల్కు*

అదియళ్ళోదియురువై యజ్జువై తిజుప్పిఱన్ద*

వేదముదల్వనై ప్పాడి వీదిగల్ తోఱుస్తళ్ళాదార్*

ఓదియుణ్ న్దవర్ మున్నా వెళళవిప్పార్ మనిశరే.

౫

అ॥ శాదుళనలై - సత్పురుషులను, నలియుమ్ - పీడించుచున్న, కళ్ళనై - కంఠుని, శాది పుదల్కు - శీఘ్రముటకై, అజ్జు - అపరమపదమునందున్న, అది - ప్రధానమై, అమ్ - అప్రాకృతమై, తోడి - తేజోమయమైన, ఉరువై - దివ్యవిగ్రహమును, వైత్తు - ఉంచుకొని, ఇజ్జు -

ఈభవనమందు, పిఱన్ద - అవతరించిన, వేదముదల్పనై - వేదప్రతిపాద్యుడైన క్రియఃపరిని, పాడి - గానముజేసి, వీదిగళ్ దోఱుమ్ - వీధివీధిగా, తుళ్ళాదార్ - నృత్యముజేయనీహరు, ఓది - కాస్త్రా) ధ్యాయనముజేసి, ఉణర్ న్దవర్ - జ్ఞానులైనవారియొక్క, మున్నా - ఎదుట, ఎన్ శవిప్పార్ - విజయము జేసెదురు. మనిశరే - వారుమనుష్యులా? (కారు).

తా॥ భాగవతావచారబడిన కంసుని సంహరించుటకై యప్రాకృతదివ్యమబ్జశబ్దగ్రహ మతో నవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క గుణముల ననుసరించి పరవశులుగానివారొక ప్రయోజనము నకు నొదగగరి.

౫

మనిశరుమ్ మున్ ముమ్మున్ ముమాయ్ మాయప్పిఱిపిఱన్ద*

తనియక పిఱప్పిలితన్న్దై త్తడబ్బడల్ శేర్ న్దపిరాన్ద *

కనియొక్కరుమ్మినికళాల్ శై క్కట్టియై తేనై యముదై *

మునివిన్దై త్రిక్కునిప్పార్ ముద్దుదుగర్నిరై యినారే.

౬.

అ॥ మనిశరుమ్ - మనుష్యులును, మున్ ముమ్ - తక్కినదేవతలును, మున్ ముమాయ్ - తక్కినపశ్చాదులును, (వీజన్తముగలవారైనను), మాయమ్ - అదృశ్యులైన, పిఱిపిఱన్ద - అవతారములైనవారును, తనియక - అన్యతీయుండైనవారును, పిఱిప్పిలితన్న్దై - కర్మాధీనమైనజన్మములేనివారును, తడమ్ వికాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, శేర్ న్ద - నవ్యభించిన, పిరాన్ద - ఉపకారకుడును, కనియై - ఫలమువంటివాడును, కరుమ్మినిన్ కళాల్ శై - చెరుకురసము వంటివాడును, కట్టియై - పడిక బెల్లమువంటివాడును, లేనై - లేనవంటివాడును, అముదై - అమృతమువంటివాడైనక్రియఃపరిని, మునివు - అనూయ, ఇన్ది - లేనివారై, ఏత్తి - స్తుతించి, కునిప్పార్ - నృత్యముజేయవారు, ముద్దుదు - సొల్లార్థములను, ఉణర్ - ఎఱుగిన, నీర్త్రయినార్ - స్వభావముగలవారగుదురు.

తా॥ దేవమనుష్య పశుపక్ష్యాదు యేజన్త మెత్తినవారైనను, మధురమై తిప్పిలేనిగడ్డకట్టిన రసస్వరూపమైన ఫలమువలె నతిభోగ్యుడైన శ్రీరాధికాయొక్క సృసింహ రామ కృష్ణాద్యన తారములను అనూయలేనివారై స్తుతించినయెడల వారే సకలార్థవేత్తలగుదురని.

౬.

నీర్త్రయిల్ నూన్ మువర్ వీయ వై వర్ క్కరుల్ శేయ్దునిన్ద*

పార్మలగు శేనై యవిత్త పరజ్ఞాడరై నిన్దై న్దాడి*

నీర్మలగు కణ్ణినరాగి నెఱ్ఱుబ్బుత్తై న్దై న్దయ్యాదే*

ఉన్మలగి మోడుపరుప్పా రుత్తమర్ గల్పక శేయ్ వారే.

౭.

అ॥ నీర్త్రయిల్ - దయలేని, నూన్ మువర్ - నూలుగురైన దుర్యోధనాదులు, వీయ - నశించునటులు, వివర్ క్కు - పాణ్డవలైదుగురికి, అరుల్ శేయ్దునిన్ద - కృపజేసి, పార్ - భూమి యంతయు, మల్గు - నిండియున్న, శేనై - నేనను, అవిత్త - నశించుజేసిన, పరజ్ఞాడరై - పరజ్ఞోత్తిస్థియూభుడైనక్రియఃపరిని, నిన్దై న్ద - ధ్యానించి, అదీ - నృత్యముజేసి, నీర్ - కాష్ఠముచే, మల్గు - నిండియున్న, కణ్ణినరాగి - శ్రీరములుగలవారై, నెఱ్ఱుమ్ - మానసు, కుత్తై -

కరిగి, నైయాదే - శిథిలముగాకుండ, ఊకామల్గు - మాంసముచేసిందియున్న, మోడు - ఉప్పు
గానున్నయవయవములు, వరుప్పార్ - పెరిగియుండువారు, ఉత్తమర్గట్టు - సత్పురుషులకు,
ఎకాశాయార్ - ఏకప్రయోజనమును జేయుదురు.

తా|| పాణ్యపులకపకారముజేసిన దుర్మోధనానులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణనిధ్యానించి
యానందధరితులై యుండక మాంసమయమైన శరీరమును పోషించువారప్రయోజకులని, 2.

వార్ పునలన్దణరువి వడతిరువేబ్బడతెన్నై*

పేర్ పలశొల్లిప్పిదన్ శ్రీ ప్పిత్తరెన్నే పిఱర్ కూఱ*

ఊర్ పలపుక్కుమ్పుకాదు ములోగర్ శిరిక్కున్దాడి*

అర్వమ్ పెరుగిక్కునిప్పా రమర్ తొమ్మపుడువార్.

౪

అ|| వార్ - కారుడున్న, పునల్ - నీరుగల, అమ్ - సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, అరువి-
కొండచరియులుగల, వడ - ఉత్తరమందున్న, తిరువేబ్బడన్ - తిరుమలయందువేంచేసియున్న, ఎన్నై-
స్వామియైనశ్రీయశురయొక్క, పుల - అశేకవిధములైన, పేర్ - తిరునామములను, శొల్లి - చెప్పి,
పిదన్ శ్రీ - జల్పించి, పిఱర్ - ఆధత్తులు, పిత్తరెన్నే - పిచ్చివారని, కూఱ - చెప్పనటుల, పుల-
అశేకములైన, ఊర్ - మనుష్యులున్నగ్రామములోను, పుగాదుమ్ - మనుష్యులుప్రవేశించనిగ్రా-
మములోను, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఎలోగర్ - లోకజనులు, శిరిక్కు - పరిహాసముజేయునట్లు,
నిన్ద - నిలిపియుండి, అడి - సృక్రమముజేసి, అర్వమ్ - అభినివేశము, పెరుగి - వర్ధించి, కునిప్పార్ -
సృక్రమముజేయువారు, అమర్ తొమ్మపుడువార్ - నిత్యనూరులాదరించునట్లగుదురు.

తా|| ఆతిరమణీయమైన వేబ్బటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీయశురయొక్కతిరునామ
ములనుజెప్పి యచ్చటచ్చట పిచ్చివారివలె తిరిగి యందరుపరిహాసించునట్లు ప్రేమపరపకులై
సృక్రమముజేయువారిని నిత్యనూరులు మెచ్చుకొనుదురని. ౪.

అమర్ తొమ్మపుడువానై యనై త్తులగుక్కున్దొప్పిరానై*

అమరమనత్తినుళి యోగుపుణర్ న్దవన్ తన్నోడ్వొన్దాగ*

అమరత్తుణియవల్లార్ గళొళియ వల్లాదవరెల్లామ్*

అమరనినై న్దొన్దాడి యలన్ ద్రువదే కరుముమ్.

౫

అ|| మనత్తినుళి - మనస్సులో, అమర - అమరియుండునట్లు, యోగు - యోగాభ్యాస
మును, పుణర్ న్ద - దృఢముగాజేసి, అవత్ తన్నోడు - అసర్వేశ్వరునితో, ఒన్దాగ - సమానముగా
అమర - అమరియుండునటుల, తుణియవల్లార్ గళొళియ - అధ్యరసాయముగలవైత్యాభ్యుక్తులకప్పు,
అల్లాదవరెల్లామ్ - తక్కినవారందరికిని, అమర - నిత్యనూరులుచే, తొమ్మపుడువానై - ఆశ్ర-
యింపదగినవాఁడును, అనైత్తులగుక్కుమ్ - సకలలోకములకును, సిరానై, స్వామియునైన సర్వ
ేశ్వరుని, అమర - అమరియుండి, నిన్ద - ధ్యానించి, ఎన్దొన్ద - లేచి, అడి - సృక్రమముజేసి, అల-
న్ ద్రువదే - స్తుతించుటయే, కరుముమ్ - చేయదగినకృత్యము.

తా॥ భగవంతునియొక్క సౌకిల్యాదిగుణములను పేక్షించక భగవంతునివలె సజ్జానాదిసకల దోషరహితమై జ్ఞానానందస్వరూపమైన జీవాత్మయొక్క స్వరూపానుభవము నెడి శైవల్యమును గోరిన యభిముఖులకు తక్కినవారందరను, ఉభయవిభూతినాయకుండైన శ్రియఃపరిని ధ్యానించి లేచి నృత్యముజేసి స్తోత్రముజేయుండు. మోక్షజే పరమపురుషార్థముని. ౯.

కరుమముమ్కరుమపలనుమాగియ కారణ్యున్నై*

తిరుమణివణ్ణనై చెచ్చణ్ణాల్లినై తేవపిరానై*

ఒరుమైమన తినుళ్ వైత్తుళ్ళుబ్బున్దెన్దెన్దాడి*

పెరుమైయుమ్నాణుమ్తవిర్న్ద పిదల్ ముమిన్ పేదై మైతీర్న్దే. ౧౦.

అ॥ కరుమముమ్ - పుణ్యపాపములకును, కరుమపలనుమ్ - వానిఫలంబులైన స్వర్గవరకాదు లకును, అగియ - నియామకుండై, కారణన్తన్నై - సకలకారణభూతుండై, తిరు - సుందరి మైన, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణనై - కాన్తిగలవాండై, తేమకల్ రక్తలోచనుండై, మాల్లినై - వాత్సల్యగుణముగలవాండై, తేవపిరానై - దేవాధిదేవుండైన శ్రియఃపరిని, ఒరుమై - ఒకవిధ మైన (ప్రయోజనావర్తము నపేక్షించని), మనత్తినుళ్ - మనస్సులో, వైత్తు - ఉంచి, ఉళ్ళుమ్ కుత్తైన్ద - హృదయముగరిగి, ఎమ్మదాడి - లేచి నృత్యముజేసి, ఒరుమైయుమ్ - (మరళిమాన ముచేపచ్చిన) గొప్పతనమును, నాణుమ్ - లజ్జను, తవిర్న్ద - వదలి, పేదైమై - (భగవత్ప్రేక్షార్థమును తక్కువగాదలంచడమునెడి) అజ్ఞానమును, తీర్న్ద - పిదల్ ముమిన్ - పరమపురు సునించుడి.

తా॥ ఓ చేతనులారా! సకలఫలప్రదుండును, సకలకారణుండును, సుందరవిగ్రహుండును, రక్త లోచనుండును, భక్తవత్సలుండును, దేవాధిదేవుడైన శ్రియఃపరిని యనన్య ప్రయోజనమై ధ్యానించి మెయమించి నృత్యముజేసి మరళిమానమును లజ్జను వదలి భగవత్ప్రేక్షార్థమును పర మప్రాప్యముగా నెంచియుండుడని. ౧౦

‡‡ తీర్న్ద వడియవర్ దత్తై తిరు తిప్పణిళ్ళవల్ల*

అర్న్ద పుగ్గుచ్చుదనై యమరర్పిరానై యమ్మానై*

వాయ్న్దవళవయల్ శూన్ తణ్విళ్ళెరుగూర్ చ్చడగోపన్*

నేర్న్దవోరాయిర్ తిప్ప తరువిన్ద నీఱుకైయుమ్. ౧౧.

అ॥ తీర్న్ద - దృఢాభ్యుపసాయముగల, అడియవర్న్దై - భాగవతులకు, తిరుత్తి - ద్వితి (అజ్ఞానాదులను బోగొట్టి), పణిళ్ళవల్ల - (వారిచే) ప్రేక్షార్థము స్వీకరింప దగినవాడును, అర్న్ద - పూర్ణమైన, పుగ్గ - కీర్తిగలవాడును, అచ్చుదనై - (భక్తులను) జెయించుననివా డును, అమరర్పిరానై - నిత్యమాదినిర్వాహకుడైన, ఎమ్మానై - స్వామిని, వాయ్న్ద - సమీపించినవాడును, వళన్ - సదృశమైన, వయల్ - చాలములచే, శూన్ - చుట్టబడిన, తణ్ - చల్లనైన, వళన్ - సకలసంపత్తుగల, ముళుళూర్ - శివభగవతి స్వామియుడైన కళగోపన్ -

సమృద్ధ్యైర్లు, నేర్ద - సాదించిన, ఓరాయురక్తు-ఒకకెయ్యిపాశురములలో, ఇచ్చుక్తు-ఈనది పాశురములు, అరువినై - పాపములను, నీఱుకెయ్యున్ - భిక్షుకేయును

తా|| తననే యుపాయోపేయములుగానెంచిన భాగవగుల కజ్జానాదులను దొలగించి తన కైబ్బిర్గమునిచ్చెడి శ్రీయఃపతివిషయమై సమృద్ధ్యైర్లుసాదించిన యీనదిపాశురముల ననుసంధించువారికినకలపాపములు నశించునని.

౧౧.

అత్తొర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తేయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬ - వ తిరువాయ్మొళి.

అపతారిక - ఈతిరువాయ్మొళిలో, భగవచ్చేపత్తమందరికి సమానమై యుండగా గొందరు భగవంతునియనాదిరించుటకు గారణమేమని యాలోచించి వారికతనిగుణంబులు తెలియకపోవుటచేత ననాదరించుచున్నారని నిశ్చయించి యగుణంబులను వారికుపదేశించుచున్నారు.

తెయ్యతామరై క్కల్లనా యులగేఱుముణ్ణవవక్కణ్డీర్ * [మాయ్*

వైయమ్ వానమ్ మనిశర్ తెయ్ వమ్ మన్ ిమ్ మన్ ిమ్ మన్ ిమ్ మున్ ిమ్ మున్ ిమ్

తెయ్యళ్ళూ శుడర్ భానమాయ్ వెళిప్పట్టివై వడై త్తాళ*పిన్నమ్

మొయ్కోళోళోదియోడాయి నా నొరుమూవరాగియమూర్ త్రియే.

౧.

అ|| మొయ్కోళ - నిలిడమైయున్న, కోదియోడాయి నా - లేజన్సుమెదిలగుకల్యాణగుణంబులుగలవాడును, ఒరు - అద్వితీయమైనవాడును, మూవరాగియ - బ్రహ్మరుద్రస్థిలు ముగ్గురినీ తనకు శరీరముగాగలవాడును, మూర్ త్రి-పరాత్పరుడును, పిన్నమ్-మఱియు, వైయమ్-భూమిని, వానమ్ - స్వర్గాదిలోకములకును, మనిశర్ - మనుష్యులకును, తెయ్యమ్-దేవతలకును, మన్ ిమ్ - తక్కినపశ్చాదులకును, మన్ ిమ్-తక్కినస్తావరములకును, మన్ ిమ్-తక్కిన పశ్చభూతములకును, మన్ ిమ్ - తక్కినమనాదమాత్మారదులకును, ఆయ్ - ఉపాదానకారణమైనవాడును, వెళిప్పట్టివై - ప్రమాణసీద్ధంబులైనవీనిని, తెయ్య-చక్కగా, కూళ్-వ్యాపించియున్న, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, భానమాయ్ - సజ్జల్యహృదభానముగలవాడై (నిమిత్తకారణమైనవాడై), వడై త్తాళ - సృజించువాడును, తెయ్య-మందరమైన, తామరై క్కల్లనాయ్ - వన్దుమువంటి శీత్రములుగలవాడైన ప్రయఃపతి, ఉలగేఱుమ్ - సత్తలోకములను, ఉణ్ణవక్కణ్డీర్ - మ్రొగినవాడునునుండి.

తా|| దేవతీర్వన్ముతవ్యస్తావరాచి సమస్తవస్తువులనున్న తనసజ్జల్యముచేసృజించి సకలకల్యాణగుణభూర్లుడై బ్రహ్మాదిసకల దేవనిర్వాహకుడైయున్న కమలాక్షుడే సకలలోకేశ్వరుడు; గణక వానినే మీరాశ్రయించుదని.

౧౧.

మూవరాగియమూర్ త్రియే ముదల్ మూవర్ క్కు ముదల్వస్తనై *

కాపముళ్ళననీక్కువానై త్తడల్లడల్ డిడన్దాననై *

తేవతేవనై త్తెన్నిలన్డ యెరియ్యైచ్చెన్ మిల్లియై*

పావనాశనై వృజయై త్తడజ్జణనై పురవుమినో.

౨

అ॥ మూవరాగియమూర్ త్తియై ముగ్గులైన బ్రహ్మరుద్రహృదులను శరీరము గాగలవాడును, ముదల్ మూవర్ క్కి - ప్రధానమైన యాముగ్గురికిని, ముదల్వన్ త్తన్నై - కారణభూతుడును, ఉళ్ళనశావమ్ - వారికున్న *దుఃఖములను, నీక్కువానై - బోగొట్టినవాడును, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, కడదాత్ తన్నై - పవ్వళించినవాడును, తేవతేవనై - దేవాధిదేవుడును, తే - నువ్వరమైన, ఇలకై - లక్కాపురిని, ఎరియ్యై - నిప్పులేచిమండునట్లు, కెల్లై - నశించజేసిన, విల్లియై - ధనుస్సుగలవాడును, పావనాశనై - పాపమునునశింపజేయువాడును, వృజయమ్ - వృద్ధమువలె, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణనై - సేత్రములుగలవాడునైన క్రియవలెనని, వడవుమినో - స్త్రోతముజేయుండును

తా॥ బ్రహ్మాధిదేవతలను సృజించి వార్లను బరిపాలించి వారిదుఃఖములను బోగొట్టి శ్రీరాధియందుబవ్యళించియుండి, మీబోటివారితినులభముగ నాక్రయించుటకై రాహవతారంబై త్తిలజ్జనుగాల్చిన కమలాయతాక్షుడైన క్రియవలెనని యాక్రయించి యుజ్జించుచుఁడని.

పరవి వానవ రే త్తనిన్డ పరమనై పురజ్జోదియై*

కురవై కో త్తక్కుగనై మణివణ్ణనై క్కుడక్కుత్తనై *

అరవమేటి యలై కడలమరుమ్ తుయిల్ కొణ్ణవణ్ణలై *

ఇరవున్ పగలుమ్ విడాదెనుమేత్తుదలన్మనమ్మై మ్మినో.

3

అ॥ వానవర్ - నిత్యసూరలు, పరవి - చక్కగాఁజెప్పి, ఏ త్తనిన్డ - స్తుతించునట్లున్న, పరమనై - మహిమగలవాడును, పరజ్జోదియై - పరజ్జోతిస్వరూపుఁడును, కురవై కోత్త - రాసుక్రీడచేసిన, క్కుగనై - సులభుఁడును - మణివణ్ణనై - రత్నమువంటికాన్తిగలవాడును, కుడక్కుత్తనై - కుంభవృత్తముజేసినవాడును, అరవమేటి - అదిశేషునిమీఁదవేంచేసియుండి, అలై - అలుకొట్టుచున్న, కడల్ - శ్రీరాధియందు, అమరుమ్ - అమరియుండి, తుయిల్ కొణ్ణ - నిదురపోవుచున్న - ఆణ్ణలై - స్వామియైన క్రియవలెనని, నల్ - విలక్షణములైన, ఇరవున్ పగలుమ్ - రేయింబగళ్లు, విడాదు - విడువక, ఎమ్మమ్ - ఎల్లప్పుడున్న, ఏత్తుదల్ - స్తుతించుటయందు, మనమ్మై మ్మిన్ - మనస్సునంచుడు.

తా॥ నిత్యసూరిసంసేవ్యుడై, కృష్ణవతారంబై త్తి గోపికలతో గూడరాసుక్రీడమొదలగనేక దివ్యచేష్టికంబులొనర్చి, అయాయాసములను తీర్చుకొనుటకై వెల్లిశ్రీరాధియందు శేషకయ్యమీఁద చక్కగాబవ్యళించి నిదురపోవుచున్న క్రియవలెనని మీరొకక్షణముగూడ విడువక మనస్సునందుంచి స్తుతించుఁడని.

3.

* కేదమునుబోగొట్టుకొనుట, బ్రహ్మశిష్యును ఛేదించుటచే సంపాదించుకొనిన బ్రహ్మ హత్య, నమచి మొదలైనవారిచే వచ్చిన రాజ్యభంగము, ఇవి మొదలైనవి క్రమముగా బ్రహ్మకును రుద్రునికిని ఇచ్చుననిన సంభవించిన దుఃఖములు.

వై మ్మిన్నుమ్మనత్తెన్ఱు యానురై క్కిన్ఱ మాయవగ శీర్త్తయై*
ఎమ్మనోర్ గళురై ప్పదె నదునిఱ్ఱనాడోఱుమ్*వానవర్
తమ్మైయాళుమవనుమ్ నాన్మగనుమ్ శడై ముడియిల్లలుమ్*
శెమ్మైయాలవగ పాదపల్లయమ్ శిని తే త్రి తిరివరే.

౪

అ॥ నుమ్మనత్తు - మీమనమ్మలో, వైమ్మి - ఉంచుడి, ఎన్ఱు - అని, యా - సేను, ఉరై క్కిన్ఱ - చెల్లుచున్న, మాయవగ - అద్భుతచేష్టితుండైన క్రియగుపతియొక్క, శీర్త్తయై - గుణంబును, ఎమ్మనోర్ గళ - మానంటివారు, ఉరైపుదు - చెప్పుట, ఎగ - ఎందుకు? అదునిఱ్ఱ, అదియట్టుండగా, వానవర్ తమ్మై - దేవతలను, అళుమనుమ్ - పరిపాలించెడియిన్ఱుడును - నాన్మగనుమ్ - బ్రహ్మయ, శడై ముడి - శిరస్సనందుజటగల, అల్లలుమ్ - ఈశ్వరత్వాధిమానముగలరుడుడును, శెమ్మైయాల - చక్కగా, అవగ - అః కుపతియొక్క, పాదపల్లయమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నాడోఱుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, శినిత్తు - ధ్యానించి, ఏత్రి - స్తుతించి, తిరివర - సత్సరించుదురు.

తా॥ ఓ చేతనులారా! క్రియగుపతియొక్క మహిమను మేమువర్ణించినయెడల, వీరుభక్తులు గానయిల్లుతెప్పిరి యనియెడల? యేమో? ఇదియట్టుండని బ్రహ్మరుద్రాదులుగూడ నాక్రియగుపతియొక్క శ్రీపాదములను భజించుచున్నారుగాన దాని నైననమ్మి వాడేనర్వశ్యురుడని నిశ్చయించి భజించుడియని.

తిరియుమ్ తాల్ తోడగల్విశుమ్బు తిణ్డముగ్ కిడన్దకడల్*

ఎరియుమ్ తియోడిరుళుడర్ తెయవమ్ మన్ బుమ్మమ్ బుమ్మమ్ బుమ్మమ్*

కరియమేనియగ్ తెయ్యరామరై క్కణ్ణగ్ కణ్ణగ్ విణ్ణోరిత్తై*

శురియుమ్ పల్ కరుణ్ణు యెఱ్ఱ శుడర్మడియణ్ణల్ తోన్ త్రిమే.

౫

అ॥ కరియ - నీలమైన, మేనియగ్ - తిరుమేనుగలవాడును, తెయ్య - ఎట్టనైన, తామరై క్కణ్ణగ్ - సేత్రములుగలవాడును, కణ్ణగ్ - ఆకెరసులభుడును, విణ్ణోరిత్తై - నిత్యనూరి నిర్వాహకుడును, శురియుమ్ - చుట్టుకొనియున్న, పల్ - అసేకములై, కరుమ్ - నల్లనైన, కుణ్ణి - శేకములుగలవాడును, కుడర్ - శేతోమయమైన, ముడి - కిరీటముగలవాడునైన, ఎణ్ణిల్ - మాయొక్క, అణ్ణిల్ - స్వామియొక్క, తోన్ త్రిమే - అవతారములు, తిరియుమ్ - తిరుగుచున్న, తాల్ తోడు - గాలితోగూడ, అగర్ - విశాలమైన, విశుమ్బు - ఆకాశమును, తిణ్డ - కఠినమైన, మగ్ - భూమియు, కిడన్ద - (గట్టునతిక్రమించక) ఉన్న, కడల్ - సముద్రమును, ఎరియుమ్ - జ్వలించుచున్న, తియోడు - అగ్నితోగూడ, ఇరు - రెండువిధంబులైన, కుడర్ - శేతోరావులైన చంద్రసూర్యులును, తెయ్యమ్ - దేవతలను, మన్ బుమ్ - రక్తినమును మృత్యును, మన్ బుమ్ - రక్తినపతక్వాదులునైన, మన్ బుమ్ - ఈశులపదార్థస్వరూపములై, ఆయ - అయియుండును, (ఈపదార్థమును శరీరముగాగలవాడైయుండును).

తా॥ పృథివ్యపైకోవాయాళాళ చన్ద్రునూర్య దేవమునువ్యవశ్యాది సకలవదార్థములకన్త
రాత్మయై, నీలమేఘశ్యామందై రాజీవలోచనుడై, స్నిగ్ధమైన కేశపాళములుగలవాడై, లేజోమ
యమైనకీరీటముగలవాడైన మాస్వామి యాస్వరూపముతోనే యాశ్రితులకత్యంతమలభుండై
యుండునని.

తోన్ ద్ర క్కేడవై యిల్లవనుడై యా నవనొరుముర్ త్రియాయ్ *

శీన్ ద్ర త్తోడరుల్ పెన్ ద్రవనడిక్కిల్ పుగనన్ శైజ్జాల్ *

నాన్ ద్ర త్తోన్ ద్ర చుచ్చునై యెలి యుజలాగినిన్ *

రేన్ ద్ర యేయన్ మన్ ద్రెరువర్ యానిలేన్ద్రుమైక్కుమె.

౬.

అ॥ తోన్ ద్ర క్కేడవై - ఉత్పత్తివివాళములు, ఇల్లవ - లేనివాడును, ఉడైయా -
స్వామియు, శీన్ ద్ర త్తోడు - (హిరణ్యామరునిమీద) కోవముతోనున్న పుటికిన్ని, అరుళ్
పెన్ ద్రవ - కృపనుబొందినప్రహ్లాదాత్మ్యుడు, అడిక్కిల్ - తనశ్రీపాదములకింద, పుగ - చేరునట్లు
నిన్ద - పే - చేసియున్న, అవ - అట్టిచనిదుడై, ఒగు - అది తీయుండైన, మూర్ త్రియాయ్ -
నరసింహవతారముగలవాడును, నాన్ ద్ర మ్ - గన్ధము, తోన్ ద్ర మ్ - రూపము, కుచ్చై - రసము
ఒలి - శబ్దము, ఉజల్ - స్పర్శము, ఆగినిన్ద - (నీనికి) నిర్వాహకుడైయున్నవాడును, ఎన్ -
మాకును, వానవర్ - నిత్యనూరులకును, ఏన్ ద్రై - స్వామియైన శ్రీయఃపతిని, అన్ది - విడిచి
యా - సేను, మన్ ద్రై రువర్ - ఇంకొకరిని, ఎమ్మైక్కుమె - ఎప్పటికిని, ఇలే - ఆశ్రయించును,

తా॥ ఉత్పత్తివివాదవికారంబులులేనివాడై, నరసింహవతారమై త్రి హిరణ్యామరుని
జంపి శ్రీచక్రముని తనశ్రీపాదములందుఁ జేర్చుకొనిన శ్రీయఃపతినితప్ప మఱియొకరిని నే
నెప్పటికి నాశ్రయించనని.

ఎమ్మైక్కుమెనదావి క్కిన్నముదత్తినై * ఎనదారుయిర్

క్కియమియకదిర్ చోచ్చియై మణివణ్ణనై క్కుడక్కూత్తనై *

విమ్మమియవమర్ మునివర్ విమ్మజుమ్ కన్నల్ కనియినై *

తోమ్మమి తూయమన త్రరా య్తై యుమ్నిల్లా తుయరణ్ణల్.

౭.

అ॥ ఎమ్మైక్కుమె - ఎప్పటికిని, ఎనదావిక్కు - నాయాత్మకు, ఇన్నముదత్తినై - మిక్కిలి
భోగ్యమైనవాడును, ఎనదు - నాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మతో, ఆర్ - పూర్ణముగా, క్కియ
మియ - చేరియుండి, కదిర్ - ఉజ్జ్వలమైన, శోచ్చియై - లేజస్సుగలవాడును, మణివణ్ణనై - మణి
శ్యామవంటికాన్తిగలవాడును, కుడక్కూత్తనై - కుంభస్వర్యముజేసినవాడును, విమ్మమియ -
ఉత్కృష్టమైన, అమర్ - నిత్యనూరులును, మునివర్ - ఋషులును, విమ్మజుమ్ - అనభ
వించుచున్న, కన్నల్ - శర్మకతోడైన, కనియినై - ఘటమువంటివాడునైన శ్రీయఃపతిని,
తూయమన త్రరాయ్ - పరిశుద్ధావతారములై, తోమ్మమి - ఆశ్రయించుడి, తుయరణ్ణల్ -
దుఃఖములు, ఇత్తైయుమ్ - కొంచెమైనను, నిల్లా - నిలువవు.

తా॥ ఎల్లప్పుడును నావృద్ధుడునుండఁ బ్రవేశించి నాకుమిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడై, సనకాదిభక్తులకు నిత్యానుభావ్యుఁడైయున్న క్రియఃపరిని యాశ్రయించుడి. మీపాప మెంతమాత్ర మునిలవదని.

8.

తుయరమేతరు తున్నవిన్నవిన్నె గళా యవై యల్లనాయ్*

ఉయరనిస్ట దోర్ శోదియా యులగేల్లు ముణ్ణమున్ నొన్ నెన్దె*

లయరవాణునమున మర్ క్కరునజ్జెన్ యచ్చుదన్ నెన్దె*

తయరదణ్కుమగన్ నెన్దెయన్ మల్లీలేళ తజ్జమాగవే.

౯.

అ॥ తుయరమే . *ముఖమునే, తరు - ఇచ్చెడి, తున్నవిన్నవిన్నె గళాయ్ - పుణ్యపాపరూప కర్మలకు నిర్వాహకుఁడును, అవై యల్లనాయ్ - ఆకర్మములకు వ్యూఁడుకానివాఁడును, ఉయరనిస్టరు - (సమస్తవస్తువులకును) ప్రైభాగమగుదున్న, ఓర్ శోదియాయ్ - నిరపధిక తేజోమయవిగ హమగులవాఁడును, ఉలగేల్లుమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్ - ఆరగించి, ఉమిన్ద్రన్దాన్తరన్నె - బయలుపరిచినవాఁడును, అయగ - మోహించునట్లు, వాణ్ణమ్ - ప్రాణమునడుచుదున్న, సమక తమర్క్కు - యమధిటులకు, అరు - అపరిహ్యమైన, నజ్జెన్దె - విషమవంటివాఁడును, అచ్చు దకతన్నె - ఆశ్రితులను, చెయ్పడుననివాఁడును, తయరదణ్కు - దశరథునికి, మగకతన్నె - కొమారుఁడైన శ్రీరాముని, అన్ది తప్ప, మల్లీలు - ఇంకొకరిని, తజ్జమాగ - ఉపాయముగా, ఇలేళ - తలంచియుండను.

తా॥ పుణ్యపాపములను తనకు స్యాధీనపఱచుకొని దానికి తగినఫలములను చేతమలకిచ్చు వాఁడును, నిరపధిక తేజోమయవిగహముతుఁడును, సర్వలోక గర్భుకుఁడును, ఆశ్రితులను యమ ధిటులుబాధించుకుండునట్లు రక్షించువాఁడునైన చక్రవర్తితిరుమగ నార్ల మతప్ప మఱియొకరినిసే నుపాయముగా నెంచనని.

౧౦

తజ్జమాగియ త్తెన్దె తాయొడు తానుమాయవై యల్లనాయ్*

ఎణ్ణలిలమరర్ కలముదల్ మూవర్ తమున్నమాన్దియై*

అణ్ణనీరులగత్తుల్పీర్ గ శవనివన్దెనుకూఱ్ఱొన్మిన్దె*

నజ్జినాల్ నిన్దె ప్పా యవనవనాగుమ్ నీల్ కడల్ వణ్ణనే.

౧౧.

అ॥ తజ్జమాగియ - ఆపద్భవులైన, తన్దెతాయొడు - తల్లితండ్రులతోఁగూడ, (తల్లితం ద్రులవంటివాఁడును) తానుమాయ్ - తానైనవాఁడును, (వారువారు తననుపోషించుకొనునట్లు వాకి నితానేపోషించువాఁడును), అన్దె యల్లనాయ్ - అంతయేగాక అక్కిన సకలవిధవస్తువులవంటివా ఁడును, ఎణ్ణలిల్ - (భగవదనుభవమును) సజ్జోచములేని, అమరర్ - నిత్యనూరులయొక్క, కులమ్ - సమాహమనకు, ముదల్ - ప్రధానుఁడును, మూవర్ తమ్మలహ్మరుద్రేంద్రులుముగ్గురిచే, ఉళ్ళుమ్ - ధ్యానింపదగిన, అన్దియై - శ్రేష్ఠుడైనశ్రీరాముని, ఉలగత్తుల్పీర్ గళ - లోక ముందున్న

*యోగము మొదలైన పుణ్యకర్మములు మిక్కిలి శ్రవసాధ్యములును మోక్షవిరోధులును గనుక అవికూడ దుష్ఠకరములని,

నీర్ - మీరు, అశ్వ - భ్రమించి, అవక - వాడవరిచిస్తున్నాడు, ఇవన్ - వీడువరిచిస్తున్నాడు, ఎన్దు - అని, కూర్మిక్రిన్ - సంశయపడవలదు. యవక - ఎట్టివిగ్రహములుండైనసర్వేశ్వరుడు నెట్టివార - మనస్సుచే, నిన్దెప్పాక - (భక్తునిచే) ధ్యానింపబడుచున్నాడో? కడల్ - సముద్రమువలె, నీల్ - అరిచిస్తున్న మైన, వణ్ణక - స్వభావముగలసర్వేశ్వరుడు, అవనాసిమ్ - అట్టివిగ్రహముగలవాడై యగును

తా॥ ఓ చేతనులారా! మనకు సకలవిధబహువై, నిత్యనూరుల కపరిచ్చిన్నానన్దప్రదుడై, బ్రహ్మాదినకలదేవతలకు నారాధ్యదేవతయైన సర్వేశ్వరుడవరిచిస్తున్న పరమావలవాడుగనుక, అన్ని విధములుగా మనకు లోబడియున్న ఈయర్చావతాము నాసర్వేశ్వరుడని యెట్లు నమ్మవచ్చునని సందేహింపక, భక్తుడేవిధముగ నుండవలయునని ప్రార్థించునో యదేవిధముగా నాసర్వేశ్వరుడుండునని నమ్మి యీయర్చావతారము నాశ్రయించి యుజ్జీవింపఁబడియని.

కడల్వణ్ణక కణ్ణక విణ్ణవర్ కరుమాణిక్కమెనదారుయిర్ *

పడవరవినన్దై క్కిడన్ద పరన్జుడిర్ పణ్ణనూల్ వర్ *

అడవరుమ్బడై ముజ్జి వై వర్ గుమ్మగి వెణ్ణమత్తు * అన్దులేర్

కడవియపెరుమాక కన్దై క్కుల్ కాణ్ణుడైసుకోల్ కణ్ణళే.

౧౦.

అ॥ విణ్ణవర్ - నిత్యనూరులకు, కరుమాణిక్కమ్ - కలమాణిక్యమువలెభోగ్యభూతుఁడును, పడమ్ - వికసించియున్న, అరవినై - సర్వమనెడిశయ్యయందు, కిడన్ద - పవ్వలించిన, పరన్జుడిర్ - పరజ్ఞోత్థితిస్సూపుఁడును, కడల్వణ్ణక - సముద్రముపంటికాన్నిగల, కణ్ణక - కృష్ణుఁడును, ఎనదు - నాకు, అరుయిర్ - పూర్ణధారకుఁడును, పణ్ణ - మునుపు, నూల్ వైవర్ - దుర్యోధనాదులు నూలుగురియొక్క, అడవరుమ్ - బాధించుటకువచ్చిన, పడై - నీన, ముజ్జి - నశించు సటుల, వివర్ గుమ్మగి - పశ్చిమాగ్నిపులకమందుండి, వెమళమత్తుక్రూరమైనయౌద్ధమందు, అన్దు ఆకాలమందు, లేర్ - రథమును, కడవియ - నడిపించినవాఁడునైన, పెరుమాక - సర్వేశ్వరుని యొక్క, కన్దై - ఆధరణధ్యనిగల, క్కుల్ - శ్రీపాదములను, కణ్ణళే - నాశేత్రములు, కాణ్ణుగు నేవించుట, ఎన్దుకోల్ - ఎప్పుడో.

తా॥ నిత్యనూరి నిర్వాహకుడై యుండి, దేవతలకు నేవసాదించుటకై శ్రీరాధియందును, మానిమిత్రమై యీభూలోకమందును నేంచేసి, భారతయౌద్ధమందర్జునునికి సారథియైయున్న నీపాదములను నేనెప్పుడు నేవించెదనోయని.

౧౧.

‡‡ కణ్ణళే కాణ్ణురియనాయ్ క్కురుత్తుక్కు నన్దుమెళియసాయ్ *

మణ్ణళోభాలత్తుయిర్ క్కెల్లా మరుళే శేయ్యుమ్ వానవరీశ్శనై *

పణ్ణళోశోలై వర్మ దినాడక గురుగై క్కొక్కడగోపక శోల్ *

పణ్ణళాయిర త్రిప్పతాల్ పత్తరాగక్కుడుమ్ పయిలుమినే.

౧౧.

అ॥ కణ్ణళే - శేత్రములతో, కాణ్ణు - మామటకు, అరియనాయ్ - దుర్లభుఁడును, కరుత్తుక్కు - మనస్సుకు, నన్దు - మిక్కిలి, ఎళియనాయ్ - ముఖుఁడును, మణ్ణళో - మన్ను

గల, ఇలత్తు - భూమి మండలి, ఉయర్ క్కల్లామ్ (పాణులంబిరిని, అరుళ్ శెయ్యమ్ కృపజేయు వాడును, వానవరీశ నై నిత్యమారిని ర్వాహతుడు నైన సర్వశ్రునియు ద్వేకించి, పణ్ కోళ్ - (తుమ్మ దలయొక్క) పాటులుగల, శోలై-తోలలలోనిండిన, వ్వుదివాడ - వ్వుదియ నెడి దేశమునకు స్వామియు, కురున్ శోక్ - తిరువగరికి స్వామియునైన, శడగోప - సమ్మత్వార్లు, శోల్ - సాదించిన, పణ్ కోళ్ - గానముతో గూడిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తల్ - ఈపదిపాశురములచే, పత్తరాగమ్మాడుమ్ - భక్తుఁకావచ్చును, పయిలుమి - అభ్యసించుడి.

తా|| చ్చొరదిబాహ్యోన్దియాగోచరుడై, మానసికజ్ఞానగోచరుడై, సోలలోకరక్షకుడైన శ్రీయఃపతిమయమై సమ్మత్వార్లు సాదించిన యీ పదిపాశురముల సమసంధించువారు భగవద్భక్తులగుదురని.

౧౧.

ఆత్మ్యర్ తిరువడిగ శ్లోకం.

జీయర్ తిరువడిగ శ్లోకం

2 - వ తిరువాయ్ మొళి.

—o—

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్ మొళిలో, భగవచ్ఛేషత్వముకంటె భాగవత్ శేషత్వమే సరిమ (ప్రాప్తమని సాదించుచున్నాడు.

† పయిలుమ్ శుడరోళిమూర్ త్రియై ప్పజ్జయక్కణ్ణనై *

పయిలవినియ సమ్మాడ్డల్ శేర్ న్ద పరమన్ నై *

వయిలు నిరువుడై యాన్ యచోలుమవర్ కణ్ణిర్ *

పయిలుమ్ పిఱప్పిడై దో తెమ్మై యాభుమ్ పరమరే.

౧.

అ|| పయిలుమ్ - వర్ధిలుచున్న, శుడరోళి - మిక్కిలి తేజస్సుగల, మూర్ త్రియై - తిరుమేను గలవాడును, ప్పజ్జయక్కణ్ణనై - పబ్బజ నేత్రుడును, పయిల - సహవాసముజేయగా, ఇనియ - భోగ్యభూతుడును, నమ్ - మననిమిత్తమై, పామ్మాడ్డల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్ న్ద - చేరియున్న, పరమన్ నై - స్వామియైన శ్రీయఃపతిని, పయిలుమ్ - అనుభవించడమనెడి, తిరు-సంపత్తును, ఉడైయర్ - కలవారు, యచోలుమ్ - జాతిగుణాదులలో నెంతకన్న వ వారైనను, ఆవర్ - వారు, పయిలుమ్ - నిరంతరముగావచ్చెడి, పిఱప్పు - జన్మములయొక్క, ఇడైతోలు - మధ్యకాలములన్నిటిలోను, ఎమ్మై - మమ్ములను, ఆభుమ్ - పరిపాలించెడి, పరమర్ కణ్ణిర్ - ఉత్కృష్టమునుమండీ.

తా|| తేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహముగల క్షీరాబ్ధియయైన కపలాత్మనికి దానులైన భాగవతశ్రేష్ఠులు జాత్యాదులలో నెంతకన్న వ వారైనను వారే మనకు సమస్తజన్మములయందును పరమప్రాప్తులని

౧.

ఆభుమ్పరమన్ నై క్కణ్ణనై యాభిప్పిరానన్ నై *

తోభుమోర్ నాన్దుడై త్తూమణిప్పణ్ణి నెమ్మాన్ నై *

తాళుమ్ తడక్కైయుమ్ కూప్పి ప్పణియుమవర్ కణ్ణిర్*

నాళుమ్ ప్పిఱప్పిడై దో తెమ్మై యాళుడై నాదగ్.

౨.

అ॥ అళుత్తు - మనలను పరిపాలించెడి, పగమనై - సర్వోత్కృష్టుఁడును, కణ్ణనై - నుల
భుండును, అట్టిప్పిరాన్ తన్నై - చక్రధరుఁడైన ఉపకారకుఁడును, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన,
నాన్గుతోళుడై - నాలుగుభుజములుగలవాఁడును, తూ - పరికూర్చమైన, మణివణ్ణన్ - నీలమాణి
కృమవంటి కాన్తిగలవాఁడునైన శ్రీయఃపతి, తాళుమ్ - *పాదములనున్న, తడమ్ - విశాలము
లైన, కైయుమ్ - *చేతులనున్న, కూప్పి - చేర్చి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమున్న, పణియుమవర్
కణ్ణిర్ - ఆశ్రయించువారే, పిఱప్పిడైదోలు - జన్మమరణములకు మధ్యమందున్న సర్వకాలము
లయందును, ఎమ్మై - మనలను, అళుడై - దాస్యము చేసికొనిన, నాదర్ - నాథులు.

తా॥ శీత్రములు మొదలగు దివ్యావయవసౌందర్యముగల చక్రధరుఁడైన శ్రీయఃపతిని
యనన్యగతికులై గుఱించునలై యాశ్రయించెడి శ్రీవైష్ణవులే మనకు సమస్తజన్మములయందును
పరమ ప్రాప్త్యుని.

౩.

నాదనై ఇలముమ్ వానముమేత్తుమ్ నలున్ద్రుఱ్ఱాయ్

ప్పొదనై *పొన్నెడుమ్ శక్కరత్తె నెవీరాన నై*

పాదమ్ పణియవల్లారై ప్పణియుమవర్ కణ్ణిర్*

ఓదుమ్ పిఱప్పిడై దో తెమ్మై గూళుడై యార్ గళే.

3.

అ॥ నాదనై - స్వామియు, ఇలముమ్ - భూలోకమందున్న వారును, వానముమ్ -
ఊర్ధ్వలోకములయందున్న వారును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయదగినవాఁడును, నలు - పరిమళము
గల - తుఱ్ఱాయ్ ప్పొదనై - తులసీమాలికలవాఁడును, పొన్ - స్పృహణీయమై, నెడుమ్ -
ముక్తిలిభోగ్యమైన, శక్కరత్తు - సుదర్శనముగల, ఎన్దై - నాస్వామియైన, పిరాన్ తన్నై -
ఉపకారకుఁడునైన శ్రీయఃపతియొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణియవల్లారై - ఆశ్ర
యించువారిని, పణియుమవర్ కణ్ణిర్ - ఆశ్రయించువారే, ఓదుమ్ - కాస్త్రములయందుఁ
జెప్పబడిన, పిఱప్పిడైదోలు - జన్మములన్నిటిలోను, ఎమ్మై - మనలను, అళుడై యార్ గళే -
దానులుగాగలవారు.

తా॥ పరిమళముగొట్టుచున్న తిరుత్తు : యిమలనును, అతిసుందరంబులైన శక్తిజుప్తకాదిదివ్యా
యుధములనును ధరించిన సకలలోకవన్ద్యుఁడైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించిన శ్రీవైష్ణవులనాశ్రయిం
చిన భాగవతులే మన కన్ని జన్మములలోను పరమప్రాప్త్యుని.

3.

ఉడై యార్ న్దవాడై యగ్ కణ్ణిగై య న్దుడై నాణిన్ గ*

పుడై యార్ పొన్నులినగ్ పొన్నుడియగ్ మన్ బ్రుమ్ పల్కలగ*

* పాదములను చేర్చడమనగా—ఇతర దేవతలవద్దకి పోకుండుట.

* చేతులను చేర్చడమనగా—సకలపాపాన్తరములను విడుదల.

నడై యావుడై తిరునారణ్ తొణ్డోర్ తొణ్డోర్ కణ్డోర్*

ఇడై యార్ పిఱప్పిడై దో తొమ్ కెమ్ పెరుమక్కళే,

౪.

అ॥ ఉడై - నడుమునందు, ఆర్ న్ - చేరియున్న, అడైయన్ - పీతామ్మరముగలవాఁడును, కణ్డోయన్ - కణ్ణభూషణముగలవాఁడును, ఉడై - నడుమునందున్న, నాణిన్ - కటిమూత్రము గలవాఁడును, పుడై - పక్కయందు, ఆర్ - మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, పాణ్ నూలిన్ - స్వర్ణము మైనయజ్ఞోపవీతముగలవాఁడును, పాణ్ - స్పృహణీయమైన, ముడియన్ - కిరిటము గలవాఁడును, మన్ ట్టుమ్ - ఇంకనున్న, చో - ఆసేవధిములైన, కలన్ - దివ్యభూషణములను, నడైయా - నిత్యముగా, ఉడై - కలవాఁడుమైన, తిరు - శోభిల్లుచున్న, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తొణ్డోర్ - దానులకు, తొణ్డోర్ కణ్డోర్ - దానులైనవారే, ఇడై యార్ - ఎడతెగని, పిఱప్పిడై దోఱు - జన్మములయందున్న జీవితకాలమంతయు, ఎమక్కు - మనకు, ఎమ్ పెరుమక్కళే - ఆసాధారణులైన ప్రాప్తులు.

తా॥ పీతామ్మరకణ్ణాభరణయజ్ఞోపవీతకటిమూత్రకీటాద్యసేవివ్యాధరణములతో శోభిల్లుచున్న శ్రీయఃపతియొక్క దానసానులకే మనము సర్వదా దానభూతులమని.

౪.

పెరుమక్కళుళ్ళవర్ దమ్ పెరుమానై *అమరర్ గ

ట్యరు మెయ్యోయ వనారముదూట్రీయ వప్పనై *

పెరుమెపిదగ్గై నివల్లారై ప్పిదగ్గై ట్టుమవర్ కణ్డోర్ *

వరు మెయ్యుమి మ్మెయ్యుమన మ్మెయ్యళిక్కుమ్మిరాక్కళే.

౫.

అ॥ ఉళ్ళవర్ - నిత్యులైయున్న, పెరుమక్కళ - నిత్యనూరులకు, తమ్ - ఆసాధారణమైన, పెరుమానై - అధిపతియు, అమరర్ గట్టు - ఇన్ద్రానిదేవతలకు, అరుమై - శ్రమము, ఒట్రియ - తొలఁగునటు, అన్ట - ఆకాలమందు, ఆర్ - పూర్ణమైన, అముదు - అమృతమును, ఉట్రియ - భుజింపజేసిన, అప్పనై - స్వామియైన శ్రీయఃపతియొక్క, పెరుమై - మహిమను, పిదగ్గై నివల్లారై - పీతిచేతెప్పదగినవారిని, పిదగ్గై ట్టుమవర్ కణ్డోర్ - పీతిచేతెప్పువారే, వరు మెయ్యుమ్ - పులోకములయందును, ఇమ్మెయ్యమ్ - ఇహలోకమునందును, నమ్మై - మనలను, అళిక్కుమ్ - రక్షించెడి, పిరాక్కళ - స్వాములు

తా॥ నిత్యనూరిసేవ్యుడైన శ్రీయఃపతిని యింద్రాదు లమృతమును యాచింప, ప్రయోజనాన్తరపరులైన వారికోరూడనాయభీష్టమును నెరవేర్చినవారియొక్క బౌదాధ్యగుణమునను సన్నిహితులయొక్క దానులే మనయభీష్టమునిచ్చి మనలను రక్షించువారని.

౫

అళిక్కుమ్మరమనై క్కణ్డనై యాట్రిప్పిరాన్టనై *

తుళిక్కునఱుణ్ణి త్తామణివణ్ణ నెమ్మాన్టనై *

ఒళిక్కుణ్ణి శోదియై యుళ్ళత్తుక్కుళ్ళుమవర్ కణ్డోర్ *

శలిప్పిన్ది మూడైమ్మై చ్చున్మళన్మాన్దర జ్జాప్పరే.

౬.

అ॥ అరిక్కున్ - (చేతనులను) రక్షించెడి, పరమై - సర్వోత్కృష్టుడగును, కణ్ణన్ - అతిసులభుడగును, అట్టి - సుదర్శనమును ధరించిన, పిరాకత్తన్ - ఉపకారకుడగును, తురిక్కున్ - తేనెకారుచున్న, నలున్ - పరిమళముగల, కణ్ణి - తులసీమాలిక చేసలబ్బరింపఁబడిన వాడగును, తూ - పరిశుద్ధమైన, మణివణ్ణకమాణిక్యమువంటికానిగలవాడగును ఎరుకత్తన్ - మాస్వామియు, ఒరిక్కొణ్ణ - ప్రకాశించుచున్న, కోడియై - తేజస్సుగలవాడగునైనక్రియఃపతిని, ఉళ్ళత్తు - మనస్సులో, కొళ్ళుమవర్కణ్ణీర్ - అనుభవించువారు, ఎమ్మై - మనలను, శలిప్పిన్ది - చలించకుండ, ఆణ్ణు రక్షించి, శస్త్రకన్యాన్దరమ్ - జన్మపరమృతలోనుండి, కాప్పర్ - రక్షించుదురు.

తా॥ సుదర్శనమును మిక్కిలిభోగ్యమైన తులసీదామమునును ధరించిన యతిసుందర విగ్రహుడైన క్రియఃపతిని మనసార ధ్యానించెడి భాగవతులే మనకర్మకామాదిక్షుద్రమల నుందభిలాషనుబోగొట్టి మనసంసారమును దొలకింతురని

శస్త్రకన్యాన్దరజ్జా త్తిడియార్ గళై కొణ్ణుపోయ్*

తన్నై పెఱుత్తి త్తళ త్తాళిణై క్కీర్త్తిళ్ళొళ్ళు మప్పన్*

తొన్నైపిదన్ రువల్లారై ప్పిదన్ రుమవర్ కణ్ణీర్*

నన్నై పెఱుత్తెమ్మై నాళుయ్యక్కోళ్ గిన్ నమ్మరే.

2.

అ॥ ఆడియార్ గళై - దాసులను, శస్త్రకన్యాన్దరమ్ - జన్మపరమృతలోనుండి, కాత్తు - రక్షించి, కొణ్ణుపోయ్ - తీసికొనిపోయి, తన్నై స్వస్వరూపముయొక్క (ఆవిభావమును), పెఱుత్తి - పుట్టించి, తళ - తనయొక్క, తాళిణైక్కి - (ప్రపాదవృద్ధ్యములకింది, కొళ్ళుమ్, అజీకరించెడి, అప్పనై - స్వామియైనక్రియఃపతియొక్క, తొన్నై - స్వాభావికగుణంబులను, పిదన్ రువల్లారై - ప్రీతితోఁజెప్పువారిని, పిదన్ రుమవర్ కణ్ణీర్ - ప్రేమయుక్తులైన స్త్రీలముతేయువారు, నన్నై - భాగవత శేషత్వమునెడిమంచితనమును, పెఱుత్తు - కలుగఁజేసి, నాళ్ - ప్రతిదినమున్ను, ఉయ్యక్కోళ్ గిన్ - ఉజ్జీవించఁజేయుచున్న, నమ్మరే - నమ్మదగిన పెద్దలు.

తా॥ తనదాసులను సంసారమునుండి విడిపించి మోక్షమునుబొందించి వారికిఁదన కైబ్బర్యమునిచ్చెడి క్రియఃపతియొక్క కల్యాణగుణంబులను స్త్రీలముతేయువారి నాశ్రయించిన భాగవతులే మనకు భగవత్కైబ్బర్యమునిచ్చి రక్షించువారని

2.

నమ్మనై ఇలమ్ పడై తవనై త్తిరుమార్వనై*

ఉమ్మరులగినిల్ యార్ క్కు ముణార్వరియాన్ ప్పన్నై*

కుమ్మినరగర్ గళేత్తువరేలు మవర్ కణ్ణీర్*

ఎమ్మల్ పిఱప్పిడై దో తెమ్ తొమ్మ కులమ్ తాబ్దరే.

౩.

అ॥ నమ్మనై - రక్షకుండనినమ్మదగినవ్యాధును ఇలమ్ పడై తవనై - లోకములనుపుడంచు వాడగును, తిరుమార్వనై - క్రిమహలక్ష్మినిపత్నీవలమందుగలవాడగును, ఉమ్మరులగినిల్ - ఉద్ధ్వ లోకములయందున్న, యార్ క్కు - ఎట్టిజ్ఞానపంతులకును, ఉగర్వరియాకత్తన్ - తెలిసికొ

నుటకళక్కడై నశ్రియఃపరిని, నుమ్మినరకర్ గళ - కుమ్మిపాకనరికమందుండువారు, ఏత్తువరేలుమ్ -
స్తుతించినను, అవర్ కణ్డీర్ - వారేనుమండీ, ఎమ్ - మనయొక్క, చల్ - ఆసేకములైన, వీఱవీ
డైతోఱు - జన్మముగలుములకు నడుమనున్న సర్వకాలములయందును, ఎమ్ - మనకు, తొట్టు -
అక్రయింపదగిన, కులమ్ తాబ్బల్ - వంశముగలవాగుదురు.

తా॥ ఎట్టిజ్ఞానవంతులకు వలదుగాని మహిమగల సకలలోకప్రవృత్తుల లక్ష్మీధర్మమస్తోత్ర
ముజీయువారెంత పాపాత్ములైనను వారికులమంతయు మనకు పరిమిప్రాప్యమైయుండునని. ౮.

కులన్దాబ్బళాదిగళ నాలిలుమ్ కీట్రిమ్మ* ఎత్తనై

నలన్దానిలాద శ్శణ్ణాళశ్శణ్ణాళర్ గళాళిలుమ్*

వలన్దాబ్బళక్కరత్తణ్ణల్ మణివణ్ణత్కాళైనుళ

కలన్దార్* అడియార్ తమ్మడియారెమ్మడిగళే.

౯

అ॥ కులమ్ - ఇతరకులములను, తాబ్బ - ధరించడి, కాదికళ నాలిలుమ్ - నాలుగువా
రలకలంబెను, కీట్రిమ్మ - పీసమై, ఎత్తనై - ఎంతనూత్రిము, నలన్దానిలాద-జ్ఞానములేని, శ్శణ్ణా
ళశ్శణ్ణాళర్ గళాళిలుమ్ - చణ్ణాలులకలంబెమ్మిలియభములైనను, వలమ్ దక్షిణాభూమందు, తాబ్బ-
ధరించిన, శక్కరత్తు - నున్నవముగల, అణ్ణల్ - స్వామియైన, మణివణ్ణత్కాళ - మాణిక్యమువంటి
తిరుమేనుగల శ్రియఃపరికి, అళైన్దు - దాసుడననియెడి, శళళకలన్దార్ - అభిప్రాయముతోగూ
డుకొనినవారియొక్క, అడియార్ తమ్ - దాసులయొక్క, అడియార్ - దాసులు, ఎమ్మడిగళే -
మనకుస్వాములు.

తా॥ జాతియందెంత నికృష్టులైనను, ఎంతజ్ఞానపీసులైనను, చక్రధరునికి సేవబాసుడని
తలంచిన దాసులయొక్క దాసదాసులు మనకు పరిమిప్రాప్యమని. ౯.

అడియార్ న్దవై యము న్దాలిలై యన్న వళమ్ శెయ్యుమ్*

పడియాదుమిల్ కుమ్మి వ్పడియెనై పిరాన్దు వక్క*.

అడియార్ అడియార్ తమ్మడియార్ అడియార్ తమ్

క్కడియార్ అడియార్ తమ్* అడియార్ అడియోబ్బళే.

౧౦.

అ॥ అడియార్ న్ద - శ్రీపాదములచేర్పూర్ణమైన, వైయమ్ - భూమిని, క్కణ్ణ - ఆరగించి,
అలిలై - పటదళమందు, అన్నవళమ్ శెయ్యుమ్ - అన్నముతో సమముగాజేయువాడును, (ఎడమ
చక్కనుడుడిచక్కను తిరిగితిరిగి చవ్వలింపువాడును), పడి - ఉపమానము, అదుమిర్ - ఏమియు
లేని, కుమ్మి వ్పడి - ముగ్ధశక్తివిగ్రహముగలవాడును, ఎన్దెపిరాన్ తవక్క - వాడుస్వామియైనఉప
కారకుడైనశ్రియఃపరికి, అడియార్ అడియార్ తమ్ అడియార్ అడియార్ తమ్ క్కు అడియార్ అడియార్
దమ్ అడియార్ - దాసదాసులకుదాసదాసులైనవారి దాసదాసులకు, అడియోబ్బళే - మనము
దాసులము.

తా॥ ప్రళయకాలమందు లోకములను తన యందరములోనుంచుకొని వటప్రళయ
యైన శ్రియఃపరియొక్క దాసపరివృత్తిలోచరమాపధి దాసులైనవారి మనము దాసభూతులమని.

‡‡ అడియోజునూల్ గువర్ వీయ వనైవర్క్కరుల్ శేయద

నడియోనై *తెన్నురుగూర్ చ్చడగోవళకుల్ శేవల్ గళ*
అడియార్ న్ద వాయరత్తు శ్శివై పత్తవళొణ్ణరేళల్

ముడివు*ఆరక్కట్టి-ట్టిల్ శనన్మశ్శేయ్యా మెముడియుమే. ౧౧.

అ॥ అడియోజు-వేరుదిగియున్న, (నుప్రతిష్ఠితులైన), నూల్ గువర్ దుశ్శోధనాదులునూ
జుగురు, వీయ - నశించునటుల, వివర్ స్కు - పచ్చపాణ్ణవులను, అరుల్ శేయద - కృపజేసిన, నడి
యోనై - సర్వాధికుడైన శ్రియఃపతివిషయమై, తెన్నురుగూర్ చ్చడగోవళ - నువ్దరమైనకురుకా
పురికధీశులైననమ్మాళ్వార్లయొక్క, కుల్ శేవల్ గళ - అన్తర్లకైబ్బుర్యరూపమై, అడి-పాద
ములతో, ఆర్ న్ద - పూర్ణమైన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, అవళ - ఆశ్రియఃపతి
యొక్క, తొణ్ణర్ మేల్ - దానులమీద, ముడివు - ముగిసిన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను,
ఆర - మనస్సులో పడునట్లు, కట్టి-ట్టిల్ - ఆభ్యసించనవచ్చులైనయెడల, శనన్మ - జన్మము,
శేయ్యామై - కలుగకుండ, ముడియుమ్ - ముగుసును.

తా॥ దుశ్శోధనాదులను సంహరించి పాణ్ణవులను రక్షించిన సర్వేశ్వరునియొక్క భక్తులైన
భాగవతులవిషయమై నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు సంసార
మందు జన్మించరని ౧౧.

అఘ్నోర్. తిరువడిగళే శరణమ్.

శియర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮.వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, ముందున్న భగవదనుభవభాషిలాప, ఇచ్చడు భాగ
వతసహవాసముచే మిక్కిలి యధికమై, భగవంతుని సేవించకయుండలేక తనసకలేంద్రియములతో
నానర్వేశ్వరుని యనుభవించగోరి యడిలభించక దుఃఖబడుచున్నారు.

‡‡ ముడియానేమూపులగుమ్ తొళి జేన్తుమ్ శి

రడియానే*ఆల్ కడలై క్కడై న్దాయ్ పుళుర్

కొడియానే*కొణ్ణల్వణ్ణ వణ్ణత్తుమ్మరిల్

నడియానే*ఎన్నుడిక్కు మెన్నెణ్ణమే. ౧.

అ॥ ఎన్నెణ్ణమ్ - నామనస్సు, ముడియానే - కిరీటముగలవాడా! మూపులగుమ్-మూడు
లోకములన్ను, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముఁజేయదగిన, శిర్ - సౌందర్యముగల,
అడియానే - శ్రీపాదముగలవాడా! ఆల్ - అగాధమైన, కడలై - సముద్రమును, కడై న్దాయ్ -
చిరికినవాడా! పుల్ - గరుత్మంతుని, ఊర్ - నాపానముగానున్న, కొడియానే*శ్శోభముగా
నున్నుగలవాడా! కొణ్ణర్ - మేళుమువంటి, వణ్ణ-కాన్దిగలవాడా! అణ్ణత్తు-అణ్ణమలోనున్న,

ఉప్పురి - బ్రహ్మచర్యవలకంటే, నెడియానే - గొప్పవాడా! ఎట్టు - అనిధ్యానించి, శిడ
క్కుమ్ - ఉండును

తా|| ఓక్రియఃపతి! నామనన్ను, నీకిరిటమునున్ను, సకలలోకస్తత్యంబైన శ్రీపాదముల
నున్ను, గరుడధ్వజమునున్ను, మేఘమువంటి నీతిరుమేనునున్ను ఎల్లప్పుడును ధ్యానించుచు
నిన్ను నేవీరుచు గోరుచున్నదని.

నెట్టమేనీజగరాగ విరుద్ధమో

తెట్టనే*తణ్ణిలజ్జిత్తయెచ్చెన్ శి

నెట్టనే*భాలజ్జోల్వా కుఱళాగియ

వెట్టనే*ఎన్ను మెప్పోదు మెన్నాళగమే.

౨.

అ|| ఎకోవాళగమ్ - నావాక్కు, ఎప్పోదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నెట్టమే - నామనన్నునే,
నీళ్ - గొప్ప, నగరాగ - పట్టణముగాజేసికొని, ఇరుద్ద - వేంచేయున్న, ఎకోతజ్జనే - నాయా
వత్సభుడా! తజ - సుందరమైన, ఇలజ్జిత్త - లబ్ధి, ఇత్తయై - రాక్షసరావణుని, శెన్ శి -
చంపీన, నెట్టనే - విషమువంటివాడా! ఇలమ్ - భూమిని, కొల్వా - వశపఱచుకొనుటకై,
కుఱళాగియ - వామనుడనైన, వెట్టనే - వెళ్ళుకుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును.

తా|| ఓక్రియఃపతి! నావాక్కు, రావణాసురసంహారకుడవైన నీవర్మాకమమునున్ను నామ
నుడనై భూమిని మహాబలివద్దనుండితీసి నీయుపాయమునున్ను, నామనన్నునంచు యనికీనిన్ని
యెల్లప్పుడు పనుసంధింపుచున్నదని.

౩.

వాళగమేయై త్తవరుళ్ శెయ్యుమ్ వానవర్దమ్

నాయగనే*నాళిశ న్నిజ్జళై కోళ్ళిదుత్తు

వేయగమ్బాల్ వెణ్ణయైతోడువుణ్ణ వానాయర్

తాయవనే*ఎన్నుతప్పవె కై గళే.

3.

అ|| వాళగమే - వాగింద్రియమీ, ఏత్త - స్తుతించునట్లు, అరుళ్ శెయ్యుమ్ - కృపజేసిన,
వానవర్దమ్ నాయగనే - నిత్యసూరులకువాఘుడా! నాళ్ - దినములచే, ఇళిమ్ - బాలుడైన,
తిన్జళై - చంద్రునివలె, కోళ్ - లేచున్నను, విడుత్తు - విస్తరింపజేసి, (మందహాసముజేసి), వేయ
గమ్ - చెరువుతోగట్టినయిల్లలోనుంచిన, పాల్ - పాలనున్ను, వెణ్ణయై - వెన్ననున్ను, తోడు -
దొంగరించి, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, ఆనాయర్ - గోవులకు, తాయవనే - తల్లివంటివాడా! ఎట్టు
అని, ఎన్ కై గళే - నాచేతులు, తడవుమ్ - చెరుకును.

తా|| ఓక్రియఃపతి! నిన్ను స్తుతించునట్లు వాగింద్రియముననుకూలము కృపజేసిన నీవు గోవు
స్త్రీలుదాచినపాలనున్ను వెన్ననున్ను దొంగరించి యారగించి మందస్మితముగల ముఖారవింద
ముతో నెచ్చటనున్నావోయని నాచేతులు చెరుకుచున్నవని.

3

కై గళాలార ల్మొళుదుత్మొళుదున్నై*

వై గళుమ్మా త్తిరె ప్పొదు మోరవీడిమ్*

పైకొల్ పామ్మటి యుటై వరనే*ఉన్నె
మెయ్కోళ్ళక్కాణ విరుమ్ముమెక్కణళే.

౪.

అ॥ పైకొల్ - వికాలమైనపడములుగల, పామ్మ - అదిశేషునివాడ, ఏట - ఎక్కి, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పరినే - సర్వాధికుండా! ఎక్కణళ - నాసేత్రములు, క్కణళార్ - చేతులతో, ఆర - సంపూర్ణముగా, ఉన్నె - నిన్ను, తొమ్మిదుతొమ్మిదు - కాగలింపుకొని కాగలింపుకొని, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, ఓర్మాత్తిరై పోవుదు - ఒకతూము గూడ, వీడిన్ది - విడువక, ఉన్నె - నిన్ను, మెయ్కోళ్ళ - ప్రత్యక్షముగా, కాణ - నెవిం మటకు, విరుమ్ముమ్ - ఆశబడును.

తా॥ అసంతోషమువైన ఓక్రియఃపతి! నాచేతులతోనిన్నుచక్కగా కాగలింపుకొని యొక తూముగూడవిడువకుండ నిన్ను నేవింమటకు నాసేత్రములొకపడుచున్నవియని.

౪.

కణ్ణళార్ కాణవరుణ్ణో లెన్తాళై యాల్*
మణ్ణొణ్ణావామననేఱుమగిట్టన్దుశేల్*
పణ్ణొణ్ణాపుళ్ళిక్ శిఱిగొలిపావిత్తు*
తిణ్ణొళ్ళవోర్క్కుమ్మడిడన్దక్ శేవిగళే.

౫.

అ॥ కణ్ణళార్ - సేత్రములచే, కాణ - చూచునట్లు, వరుణ్ణో - (క్రియఃపతి) వేంచేయునో, ఎన్తాళైయాల్ - అనెడియొకచే, మణ్ - భూమిని, కొణ్ణ - స్వీకరించిన, వామనక్ - వామనుడు, ఏట - ఎక్కివేంచేయుటచే, మగిట్టన్దు - సన్తోషించి, శేల్ - సంచరించుచున్న, పణ్ణొణ్ణా - సామగానముగల, పుళ్ళిక్ - గరుత్మంతునియొక్క, శిఱిగు - అక్కలయొక్క, ఒలి - శబ్దమును, పావిత్తు - ధ్యానించుకొని, కిడన్దుఉణ్ణి, ఎక్కణళ - నాచెత్వలు, తిణ్ణొళ్ళ - దృఢముగా, ఓర్క్కుమ్ - గురిపెట్టియాలోచించుచున్నది.

తా॥ ఓక్రియఃపతి! నేనుకళ్ళారి నేచించునట్లు నీవెచ్చటకై నా వేంచేసెదవో యేమోయని యాలోచన నాచెత్వలు, నీసంక్షేపముచే మిక్కిలి సంతోషించి సామగానముజేయుచువచ్చుచున్న నీవాచానమైన గరుత్మంతునియొక్క అక్కలశబ్దములెచ్చట వినవచ్చునోయని యాశబ్దమునువినుటకు కాగ్రతగలవైయున్నవని.

౫.

శేవిగళాలార నిక్కోర్ త్రిక్కనియెన్నుమ్
కవిగళే*కాలప్పణ్ణే నుటైవ్వుత్తుల్*
పువియిన్నోల్ పొన్నెడుమ్ శక్కరత్తున్నెయే*
అవివిన్ది యాదరిక్కు మినదావియే.

౬.

అ॥ నిక్ - నీయొక్క, కిరిత్తి - యశస్సును బ్రతిపాదించెడి, కని - ధనుమనలెనతిభోగ్యమైన, కవిగళే - కవిత్వములనే, కాలప్పణ్ణే - కాలానుకూలరూపమైన రాగమనెడి, తేక్ - తేనెయందు, ఉత్తైప్ప - చక్కగాగలిపి, శేవిగళార్ - చెత్వలచే, అర - పూర్ణముగా, కుమ్మల్ - అనుభవించి, పువియిక్కుమ్ - భూలోకమున, పాక్ - అందమై, నెడుమ్ - మిక్కిలిభోగ్య

తడల, శక్కరత్తు - సుదర్శనముగల, ఉన్నెయ్ - నిన్నే, ఏనదావి - నాప్రాణము, అవిదిన్ది - ఎడతెడక, ఆవరిక్కుమ్ - ఆశపడును.

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ! నీయొక్కమధురంబులైన గుణములను జక్కగావిని చక్రధరుడైన నీన్నిలోకమందే నేవించవలయునని నాప్రాణములొకటడుచున్నవని.

అవియేయారముడే యెన్నెయ్ యాభుడై *

తూవియమ్ముళ్ళుడై యాయ్ శుడర్ నేమియాయ్ *

పావియేన్దెళ్ళమ్ పులమ్మప్పలకాలుమ్ *

కూవియమ్కాణప్పై నునకొలమే.

౨.

అ॥ అవియే - నాప్రాణభూతుడా! ఆర్ - పూర్ణమైన, అముడే - అమృతమువలె భోగ్యభూతుడా! ఎన్నె - నన్ను, ఆభుడై - దాసునిగాగలవాడా! అమ్ - సుందరమైన, తూవి - తెక్కలుగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఉడైయాయ్ వాహనముగాగలవాడా! శుడర్ - ఉజ్వలమైన, నేమియాయ్ - సుదర్శనముగలవాడా! పావియే - పాపియైన నాయొక్క, పెళ్ళమ్ - మనస్సు, పులమ్మ - ఆశబడిపిలువగా, కలకాలుమ్ - చిరకాలము, కూవియమ్ - పిలిచినను, ఉనకొలమ్ - నీదవ్యతిగ్రహమును, కాణప్పైతే - నేవించకుండనున్నాను.

తా॥ నాప్రాణభూతుడును, నిరతిశయభోగ్యుడును, చక్రాయుధుడై గరుత్మంతునిమీఁద నేంచేసిచి నన్ను శేవపఱచుకొనినవాడునైన ఓశ్రియఃపతీ! నేను నేవించవలయునని యొకటి యెంతకాలముపిలిచినను నాకోరికను లభించకయున్నాను.

౩.

కొలమేతామరై క్కణ్ణదోరజ్జన

నీలమే*నినెనదావియైయిగ్గి

శీలమే*శెన్దెల్లాదనమున్నిలామ్

కాలమే*ఉన్నెయ్ న్నాల్ కణ్ణకొళ్ళనే,

౪.

అ॥ కొలమే - పరమసుందరుడా! తామరై క్కణ్ణదు - పద్మసేతుడా! ఓర్ - అద్వితీయమైన, అజ్జనమ్ - కాటుకవలె, నీలమే - శ్యామమైనతరుమేనుగలవాడా! నిన్దు - స్థిరపడియుండి, ఎనదావియై - నాప్రాణమును, ఈగ్గిన్దు - బద్దలుజేయుచున్న, శీలమే - స్వభావముగలవాడా! శెన్దు - భూతకాలముకును, శెల్లాదన - భవిష్యత్కాలముకును, మున్నిలామ్కాలమే - మందున్న వర్తమానకాలముకునునిర్వాహకుడా! ఉన్నె - నిన్ను, ఎన్నాల్ - ఎప్పుడు, కణ్ణకొళ్ళన్ - నేవించెదను.

తా॥ సౌందర్యమే శరీరమై న్నిచ్చినట్లున్న పద్మసేత్రమును, అజ్ఞానాచలశ్యామమైనతరుమేనును నాగునటచక నన్ను బాధించుచున్న ఓశ్రియఃపతీ! నిన్ను నేననుభవించుటకు దగిన కాలమును నీవే నాకు కీర్షుముగా గల్పించుచూయని.

౫.

కొళ్ళన్ నాన్మావలి మూవడితావెన్దు

కళ్ళనే*కణ్ణనై వజ్జిత్తువాణనై

ఉళ్ళన్మత్తిర*ఓరాయ్మతోళ్ తుణి త్త
పుళ్ళల్లాయ్*ఉన్నై యెళ్ళాన్తు పొరున్దువనే.

౯.

అ॥ మావలి - ఓమహాబలి, వాళ్ - సేను, మావడి - మూడడుగును, కొళ్ళన్ - తీసికొన్న
దను, తా - ఇమ్మ, ఎన్ట - అనియడిగిన, కళ్ళన్ సేవంచకుడా! కణ్ణన్ - కంనుని, వణ్ణిత్తువంచన
తేసియు(చాపియు), వాన్ - బాణానురునియొక్క, ఉళ్ళన్మత్తి - మనోబలము, తీర - పోవు
నట్లు, ఓరాయ్మ - ఒకవెయ్యి, తోళ్ - భుజములను, తుణి త్త - చేదించిన, పుళ్ళల్లాయ్ -
గరుడవాహనుడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎళ్ళాన్తు - ఎప్పుడు, పొరున్దువన్ - పొందెదను.

తా॥ ముగ్ధమాటలచే మహాబలిని మోపింపజేసి వానిని జయించియు, కంనుసంహరిం
చియు, శివధర్మక్షేత్రముననున్న శివుడు రక్షించునని యభిమానించుచున్న బాణానురునియొక్క వెయ్యి
భుజములను చేదించియు ఇట్లు సకలవిరోధులను బోగొట్టిన ఓక్రియవతినిన్ను సేనెప్పుడుబోంధనని.

పొరున్దియమామరుదినిడై పోయ వెమ్
పెరున్దగాయ్*ఉప్పుల్ కాణియ పేదున్ బు*
వరున్దినాన్ వాళగమాలై కొణ్ణ*ఉన్నైయే
ఇరున్దిరు నై త్తనై కాలమ్ పులమ్మువనే.

౧౦.

అ॥ పొరున్దియ - చేరియున్న, మా - గొప్ప, మరుదిన్ - మద్దవృక్షములయొక్క, ఇడై -
నడుమన, పోయ - వేంచేసిన, ఎమ్ - మాస్వామియైన, పెరున్దగాయ్ - మహాప్రభావముగల
వాడా! ఉన్ - సీయొక్క, కప్పుల్ - శ్రీపాదమును, కాణియ - నేవించవలయునని, పేదున్ బు -
ఆశపడి, వరున్ది - దుఃఖించి, వాన్ - సేను, వాళగమాలై కొణ్ణ - శబ్దసందర్భములతో,
ఇరున్దిరున్దు. ఉండియుండి, ఉన్నైయే - నిన్నే, ఎత్తనై కాలమ్ - ఎంతకాలము, పులమ్మువనే -
వీరిచెదను.

తా॥ మద్దివృక్షములనడుమన జనుడెంచి వానిని బడద్రోసిన బలివూడా! నీశ్రీపాదమును
నీవించనాశపడి దానిని లభించక దుఃఖించుచు నిన్ను సేనెంతకాలము వీరిచెదనని.

౧౦.

‡‡ పులమ్ముశీర్ పూమియళన్ద పెరుమాన్తై *
నలన్దొళ్ళీర్ నన్దురుగూర్ చ్చుడగోవన్*శీర్
వలన్దొణ్ణవాయ్ త్తుళ్ళివై యుమోర్ వ
త్తిలన్దవా*యావరు మేలువర్ శొన్నాల్లే.

౧౧.

అ॥ పులమ్ము - స్తోత్రముజేయదగిన, శీర్ - కల్యాణగుణములగలవాడై, పూమి -
భూమిని, ఆళ్ళన్ - కొలిచిన, పెరుమాన్తై - స్వామియైన క్రియవతివియమై, నలన్దొళ్ళీర్ - భగవ
దనుభవాభినివేశమునడి మంచితనముగల, శీర్ - జ్ఞానముగల, నల్ - విలక్షణమైన, ములుగుర్
చ్చుడగోవన్ - తిరుగగతిస్వామియైన సమ్యక్సార్వభౌమ, శీర్ - సాయించిన, వలన్దొణ్ణ - ప్రతి

పాదసహస్రముగల, అయిరత్తుళ్ - చెయ్యిపాకురములలో, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఇరై
చక్రము - ఈపదిపాకురములను, శొన్నార్ - అనుసంధించినయెడల, యావరుమ్ - ఎట్టివారై
నను, ఇలలు - ప్రకాశించుచున్న, వాన్ - పరమపదమును, ఏఱువర్ - పొందుదురు.

తా|| క్లాఘ్యములైన కల్యాణగుణంబులగల క్రియఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లసాయిం
చినయీపదిపాకురముల ననుసంధించువారు పరమపదమును పొందుదురని. ౧౬.

అత్తూర్ తిరువడిగళ్ళేళరణమ్.

తేయర్ తిరువడిగళ్ళేళరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్మొళి.

—o—

అవశారికః—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సకలేంద్రియములచే భగవంతుని యనుభవించ
వలయునని యాశించిన శివయాళవేరవేరనందున బాధబడుచు, ఈబాధను జెప్పుకొనుటకుఁదగిన
నాతోఁబోలినవా చెవరైననున్నారాయని బరిశీలించి, సకలమనుజులునన్యాసక్రమనన్ములై
భగవద్విషయములై యుండగాజూచి, తనబాధనుమఱచి వారికి హితంబునుపదేశించుచున్నారు.

‡ శొన్నార్ విరోదమిరు ఆగిలుమ్ శొల్లువళ్ళేళ్ళినో*

ఎన్నానిలికవి యానొరువర్ క్కుమ్ కొడుక్కిరేక*

తెన్నా తెనావెన్ట వణ్ణమురల్ తిరువేణ్డత్తు*

ఎన్నానై యెన్నప్ప నెమ్మిరుమానుళనాగవే.

౧.

అ|| ఇదు - ఈమాటను, శొన్నార్ - చెప్పినయెడల, విరోదమ్ - మీకువిరోధముగా
నుండును, ఆగిలుమ్ - అయినను, శొల్లువళ్ - చెప్పెదను, శేళ్ళిన్ - వినుఁడును, వణ్ణ -
కుమ్మెదలు, తెన్నా తెనావెన్ట - తెన్నా తెన్నా అని, ముగల్ - శబ్దించుచున్న, తిరువేణ్డత్తు -
వేణ్డటాద్రయందు వేంచేసియున్న వాఁడును, ఎన్నానై - నాకునిర్యాపకుఁడును, ఎన్నప్పన్ - నాకుఁ
కారకుఁడును, ఎమ్మెరుమాళ్ - మాస్వామియైన శ్రీయఃపతి, ఉళనాగ - ఉండగా, ఎక్ -
నాయొక్క, నావిల్ - గూలిఁ యుండున్న, ఇక్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, యాక్ - నేను,
ఒరువర్ క్కుమ్ - మఱియొకరికిని, కొడుక్కిరేక - ఇవ్వను.

తా|| ఓచేతనులారా! నేనుచెప్పెడిమాట మీకు విరోధముగా దోచును. అయిననొకమాట
చెప్పెద, వినుఁడు అతిరమణీయమైన వేణ్డటాద్రయందు వేంచేసియున్న మాస్వామియైన సర్వ
శ్వరుఁడుఁడగా వానికికప్పు నేనితోకనిగి గృతించెప్పని. ౧.

ఉళనాగవేయ్ణి తన్నై యొన్నాగ త్తాళెల్వలై*

వళనామదిక్కు మిమ్మానిడలై క్కవిపాడియెక్*

కుళనార్ క్కనిశూళ్ కణ్ణాక్కుఱుఱుడిమెయ్ మైయే*

ఉళనాయవె న్నయై యె న్నెమ్మానై యొళియవే.

౨.

అ॥ కుళా - కొలలచే, ఆర్ - నిండియున్న, కట్టని - పొలములచే, కూట్ - చుట్టఁ బడిన, కల్ - విశాలమై, కళ - క్లాప్త్యంబైన, కుణుణుడి - తిరుక్కుణుంగుడియనెడిదివ్యదేశ మందు, మెయ్మైయే - యథార్థముగా, (తనగుణములుప్రకాశించునటుల), ఉళ నాయ - వేంచేసి యున్న, ఎన్దై - నాకుపకారకుండై, ఎన్దెమ్మనై - నాకులనాయకుడైన సర్వేశ్వరుని, ఒట్రియ - విశాగా, తన్నై - తనను, ఒన్దాగ - ఒకవస్తువుగా, ఉళ నాగవే - ఉన్నటులనే, ఎన్జి - తలంచి, తళళెల్వత్తై - తనసంపత్తును, వళ నా - అధికముగా, మదిక్కుమ్ - అభిమానించియున్న, మాని డత్తై - మనుష్యుకొని గురించి, కవిపాడి, కవిత్వముజెప్పి, ఎక - ఏమిప్రయోజనము.

తా॥ అపధిలేని సంపద్యుక్తుండై మాకులదేవతయైన త్రియఃపతిని వదలి, తనయల్వేశ్వర్యమును గోపుదనితలంచిన మనుష్యులకుఁ గృతిజెప్పటచే మీకెట్టిప్రయోజనమును పీఠించదని. ౨.

ఒట్రివొనిలాద వల్లా దోఱుట్రినిలావ*పోమ్
వత్తెయై తరుమ్ నజల్ వానవరీశనై నిఱ్ఱుప్పోయ్*
కల్లయమిగనల్ల వాన్ కవికొణ్ణువులవీర్ గాల్*
ఇత్తెయక్కరుది యోర్ మానిడమ్పాడలెన్నావదే.

3.

అ॥ ఒన్దు - ఒకవిధమైన, ఒట్రివు - విచ్చేదమున్న, ఇల్లాద - లేకుండ, వల్ - ఆసేకములైన, ఉట్రితోఱుట్రి - ప్రతికల్పములయందును, (యావత్కాలమును), నిలావ - ఉండునటుల, పోమ్ - పోతగిన, వత్తియై - ఉపాయమును, తరుమ్ - ఇచ్చెడి, వానవర్ - నిత్యనూరులకు, ఈశనై - స్వామియైన త్రియఃపతిని, నిఱ్ఱు - తప్ప, పులీర్ గాల్ - జ్ఞానపంతులారా! పోయ్ - మఱియొక నోటికివెల్చి, కట్రియమిగ - మిక్కిలియతిశయించిన, నల్ల - శ్రేష్ఠమైన, వాకొవి కొణ్ణు - గొప్పకవిత్వమునుజెప్పి, ఇట్రియ - స్వరూపహానిపమైనట్లు, కరుది - తలంచి, ఒర్ మానిడమ్ - ఒకమనుష్యుని - పాడల్ - స్తోత్రముజేయుటచే, ఎన్నావదు - ఏప్రయోజనము గలుగును.

తా॥ ఓపణికులారా! మనకవిచ్చిన్న మోక్షానుభవోపాయమునిచ్చెడి త్రియఃపతియుండగా వానినివదలి యొకమనుజునివయమై కృతిజెప్పటచే మీకుస్వరూపహాని వచ్చునే తప్పమఱియొక ప్రయోజనముగలుగదని. 3.

ఎన్నావదె తనై న్నాళై క్కుప్పోదు మ్పులవీర్ గాల్*
మన్నామనిశరై ప్పాడి వ్పడై క్కుమ్మెరుమ్మెరుల్*
మిన్నార్ మణిముడి విణ్ణవర్ తాదైయైప్పాడినాల్*
తన్నాగవేకొణ్ణు శన్రమ్ శెయ్యామెయుమ్కొళ్ళుమే.

౪.

అ॥ పులీర్ గాల్ - ఓపణికులారా! మన్నా - అస్థిరలైన, మనిశరై - మనుజులను, పాడి - స్తుతించి, పడైక్కుమ్ - పొందెడి, పెరుమ్ - (మితలంపుచే) గొప్పదైన, పారుల్ - ధనముచే, ఎన్నావదు - ఏప్రయోజనమునిచ్చించును, ఎత్తననాళైక్కు - ఎన్నిదినములకుపొందును - చాలును, మిక - కిరణములచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, మణిముడి - రత్నకీరీటముగల, విణ్ణవర్ -

నిత్యనూరులక, తాదైయై - నిర్వాహకుండైనసర్వేశ్వరుని, పాడినాల్ - స్తుతించినయెడల, తన్నాగ
వేళొణ్ణు - తనతోసమానముగాజేసి, శన్నుమ్ శెయ్యామైయుమ్-ఇన్ను మై త్తకుండునట్లు, కొళ్ళుమ్ -
అంగీకరించును.

తా|| ఓజ్జా నాధకులారా! ఒకమనుష్యునిస్తుతించి సంపాదించిన యల్పధనముచే మీ శ్రేష్ఠార్థ
మునెల వేరును? ఆధనము మీ కెంతకాలమువఱకుండును? మీశరీరపోషణకుగూడజాలదు. గనుక
వానిని వదలిమోక్షపాత్రాభ్యమునిచ్చెడి నిత్యమూరినిర్వాహకుండైన సర్వేశ్వరుని స్తుతింపుడని.ర.

కొళ్ళుమ్మయనిలై క్కుప్పైకిళర్ తన్న శెల్వతై*

వళ్ళల్ పుగళ్న్దు నుమ్వాయ్మైయుమ్కమ్పులవీర్ గాల్*

కొళ్ళుమ్మైవిలగ వేణ్ణి శ్శెల్లామ్ తరుమ్కోదిల్*ఎన్

వళ్ళల్ మణివణ్ణన నెన్దై క్కవిశొల్లవమ్మిన్.

౫.

అ|| కొళ్ళుమ్ - పొందదగిన, పయ్య - ప్రయోజనము, ఇలై - లేదు. కుప్పై - కుప్పను,
కిళర్ తన్న - తత్ప్రభుకుసమానమైన, (అసారమైన), శెల్వతై - సంపత్తును, వళ్ళల్ - శ్రేష్ఠముగా,
పుగళ్న్దు - కొనియాడి, నుమ్వాయ్మై - మినోటిసత్యమును, ఇల్లుమ్.పోగొట్టుకొనుచున్న,
పులవీర్ గాల్ - కవిశ్రేష్ఠులారా! కొళ్ళు - అంగీకరించుటకు, కుప్పైవిలగ - కొంతలేనివాడును,
(మీవర్ణనకుదగిన పూర్తిగలవాడును), వేణ్ణి శ్శెల్లామ్ - అపేక్షించినవన్నిని, తరుమ్ - ఇచ్చు
టకుసముదాయుడును, కోదు - ప్రత్యుపకారము వపేక్షించడమనెడిదోషము, ఇల్ - లేనివాడును,
ఎన్ - నాకు, వళ్ళల్ - మహాపాతాళుడును, మణివణ్ణకనెన్దై - నీలరత్నమువంటితిరుమే
నుగలవాడునైనక్రియాలతీవిషయమై, కవిశొల్ల - కవిత్వముజేయు, వమ్మి - రండు.

తా|| ఒకవిశ్వరులారా! మీరు గుణహీనులైన మనుజులవిషయమై లేనిగుణముల వారో
పించి స్తుతించినయెడల మీరసత్యవాదులగుదురే గాక మఱియొకప్రయోజనమున్ను నీధించదు. గనుక
మీస్తోత్రమునకు దగిన గుణవంతుడును, మీయందేమియుగోరక మీకుసకలభీష్టములనిచ్చువాడు
నైన క్రియాలతీవిషయమై కృతిజెప్పుదురు రండుమాయని,

౫.

వమ్మిక్కుపులవీర్ నుమ్మొయ్ వరుత్తికై శెయ్దుయ్మిన్*

ఇమ్మన్నులగినిల్ శెల్వరిప్పొదిలై నోక్కినోమ్*

నుమ్మిక్కువిళొణ్ణు నుమ్నుమ్మిక్కు తెయ్వమేత్రినాల్*

శెమ్మిక్కుడర్బుడి యెన్ తిరుమాలుక్కుచ్చేరుమే.

౬.

అ|| పులవీర్ - ఒకవిశ్వరులారా! వమ్మిక్కు - రండు, నుమ్ - మీయొక్క, మొయ్.శరీర
మును, వరుత్తికైష్టవఱచి, శైయ్దు.చేతులతోపనిచేసి, (హరిచేసి), శెయ్దుమ్మిన్ - తీయించుడు.
ఇమ్మన్నులగినిల్*ప్రవాహతోనిత్యమైన యీలాళమందు, ఇప్పొదు-ఇప్పుడు, శెల్వర్ - శ్రీమం
తులు, ఇలై - లేదు, నోక్కినోమ్-విచారించితిమి, నుమ్.మియొక్క, ఇన్ - మధురమైన, కవిళొణ్ణు -

* ప్రవాహతోనిత్యమనగా - నదియందొక ప్రవాహము దీనిపోయినను అదేవిధముగా
మఱియొక ప్రవాహమువచ్చునట్లు ఒకపస్త్రపునశించినను మఱియొకటి మదేవిధముగనుత్పన్నమగునని.

స్తోత్రములచే, నువ్వును - మీయొక్క, ఇట్టాలెయ్యును - ఇప్పడేవరకు, ఏత్తిసార్ - స్తుతించిన యెడల, శేయమిన్ - చక్కగాబ్రకాశించుచున్న, కుడర్ - తేజోమయమైన, ముడి - కిరిటము గల, ఎన్ తిరుమలఁకు - సాక్షియఁపతికి, శేరుమే - చేరును.

తా॥ ఓప్రాణాలారా! నామాటనువినుడు. మీరు శరీరకవ్వనడి కూలియైనచేసి బతుకుడు. మీకవిత్వమునకుసంతోషించి మీకుఁదగినసమ్మానముజేయదగిన సంపన్ను లిచ్చుడెవ్వరున్ను లేరు. శ్రియఁపతికంటె వేరైన మీయిష్టదేవతలను మీరుస్తుతించినను మీరారోపించిచెప్పిన గుణములు నారాయందొండవుగనుక యాకవిత్వముగూడ యట్టిగుణంబులగల శ్రియఁపతికేజేరనని.

శేరుమ్మొడై పుగ ధైలై యిలానై *ఓరాయరమ్

పేరుముడై యపిరానై యల్లాల మల్ ముగూకెరేగ*

మారియనై యక్కై మూల్యరై యొగ్గుమ్మిణ్ణోళైన్*

పారిలోర్ పల్ శ్శైయై ప్పచ్చెప్పవ్వుయ్యగళ పేళనే.

2.

అ॥ శేరుమ్ - తిగిని, కొడై - దానముచేగలిగిన, పుగల్ - కీర్తికి, ఎలైయిలానై - అపధి లేనివాఁడును, ఓరాయరమ్ - ఒకచెయ్యి, పేరుమ్ - తిరునామములనున్న, ఉడైయకలవాఁడును పిరానైయల్లార్ - మహావీరకరుఁడునునైన శ్రియఁపతినితప్పు, పారిల్ - భూమియందున్న, ఓర్ - అప్రయోజకుడైన, మల్ ము - పేటొక, పల్ శ్శైయై - గడ్డివలెనల్పుడైనపురుషునిగురించి, కై - (మీ) చెయ్యి, మారియనైయ - (తావిలో) మేళముతోసమానమనియు, తిణ్ - దృఢమైన, తోళ - భుజములు, మల్ - గొప్ప, ఎలైయొడొక్క మెట్టు - పుర్యతమతోసమానమనియు, పచ్చెప్ప - సత్యవచనముగలియని, పుళుమపొయగళ - నూతనమైన యసత్యవచనములను, పేళ - చెప్పుటకు, యాగ - నేను, కిరేగ - సమర్థుడనుగాను.

తా॥ అత్యుదారుడై ప్రసిద్ధుడైన శ్రియఁపతియొక్క సహస్రనామములను సంకీర్తనముజేయవలయుననియున్న నేను వానినివదిలి, ఒకతొడప్రపురుషునిఁజూచి, నీకేగొప్పవాడవనియు, మహాచారుడవనియు, ఇట్టియబద్ధము జెప్పుటకు శక్యుడనుగానని.

వేయిన్మలిపురై లోళి పిన్నైక్కమణాళనై *

అయ పేరుమ్ముగ ధైలై యిలాదసపాడిప్పోయ్*

కాయమ్కళిత్రవగళాళిణైక్కిళ్ళై ప్పుగుజ్జొదలగ*

మాయమనిశరై యొళిల్లవల్లెన్గవాయ్మొడై.

౩.

అ॥ వేయన్ - వెదురుకంటె, మలి - నుండములై, పురై - పగస్పరసదృశంబులై, లోళి భుజములుగల, పిన్నైక్క - నప్పిన్నప్పిరాట్టికి, మణాళనై - వల్లభునియొక్క, అయ - స్వరూపానురూపంబులై, పేరుమ్ - అపరిచ్ఛిన్నంబులై, ఎలైయిలాదస - అసంఖ్యాతంబులైన, పుగల్ - గుణంబులను, పాడి - స్తుతించి, పోయ్ - అదేవిధముగానుచుచు, కాయమ్ - శరీరమును, కళిత్రు - విడిచి, అవగ - ఆశ్రియఁపతియొక్క, తాళిణైక్కిళ్ళై - ప్రేమదృష్టియులకొండ, పునుమ్ - ప్రవే

శించుటయందు, కాదలక - ఆశగలనేను, మాయమ్ - నక్కరులైన, మనిశరై - ముఠజులును, ఎనవాయ్కొణ్ణు - నావాక్కుతో, ఎకొళొల్లవల్లెక - ఏమనిజెప్పెదను.

తా॥ ఓబుద్ధిమంతులారా! చక్కనిభుజములుగల నప్పిన్నప్పిరాట్టితో సంశ్లేషించుచున్న సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రియఃపతిని స్తుతించుచు, ఈశరీరావసానమందే వానిశ్రీపాదములను బొందదలంచిన నావాక్కు మఱియొకమనుజుని స్తోత్రముజేయదని ౯.

వాయ్కొణ్ణు మానిడమ్ పాడవన్ కవియేనల్లెక*

అయ్కొణ్ణుశీర్వళులాట్టిప్పరానెనక్కేయుళక*

శాయ్కొణ్ణువియైయుమ్ శాదిత్తు వానవర్ నాటైయుమ్*

నీకణ్ణుకొణ్ణెన్ వీడుమ్ తరుమ్ నినునినే.

౯.

అ॥ వాయ్కొణ్ణు - వాక్కుతో, మానిడమ్ - ముఠజులకు, పాడవన్ - కృతిచెప్పవచ్చిన, కవియేనల్లెక - కవినిగాను. అయ్కొణ్ణు - శోధించుట (పేయ్యుట) త్యనీక మైకల్యాణైక తానమైన) శీర్ - గుణంబులుగల, వళ్యల్ - ఉదారుడును, అట్టిప్పరాక - సుదర్శనముగలవాడునైనస్వామి, ఎనక్కేయుళక - నాకవిత్వమునకేమి ముయ్యెన్నాడు, శాయ్కొణ్ణు - కానిగల, ఇయ్యైయుమ్ - విహిక పురుషార్థములనున్న, శాదిత్తు - (నాకు) సంపాదించియచ్చి, వానవర్ నాటైయుమ్ - నిత్యమారలయొక్క దేశమైనపరమాపదమానున్న, నీ - నీవు, కణ్ణుకొళొప్పెన్ - చూచుకొనుని, నిన్తునిన్తు - నిదానించినదానించి, వీడుమ్ - మోక్షమునున్న, తరుమ్ - ఇచ్చుడు.

తా॥ సకలకల్యాణగుణాకరుడైన సర్వేశ్వరుఁడు నాకీహలోకమందున్న యుత్తమమైన సకలపురుషార్థములనిచ్చి మోక్షమానుగూడ నాయధీనమైజేసి నాకవిత్వమునకు విషయమవుచుండగా, నే నితరకుచ్చమనుజునికిఁగృతిజెప్పనని. ౯.

నిన్తునిన్తువలనాభయ్క్క మివ్వుడల్ నీజీవోయ్*

శెన్తుశెన్తాగిలుమ్ కణ్ణు శన్మజ్జుట్టిప్పాన్దెన్దె*

ఒవి యొని యులగమ్బుడై తాన్ కవియాయినేఱ్ఱు*

ఎన్తుమెన్తుమిని మన్ డ్రెయ్యవర్ కవియేఱ్ఱుమ్.

౧౦.

అ॥ వలనాళ్ - ఆనేకదినములు, నిన్తునిన్తు - ఎడతెగక మండి, ఉయ్క్కుమ్ - బాధించుచున్న, ఇవ్వుడల్ - ఈశరీరమును, నీజీ - విడిచి, పోయ్ - పోయి, శెన్తుశెన్తాగిలుమ్ - పోయి పోయినను (ఏజన్మమందైనను), కణ్ణు - నేనుజూచి, శన్మజ్జు - నాసంసారమును, కట్టిప్పాక - పోగొట్టుటకై, ఎన్దె - తలంచి, ఒవియొని - మిక్కిలియమరియుండి, ఉలగమ్ - లోకములను, పడైతాక - సృజించినసర్వేశ్వరునికి, కవియాయినేఱ్ఱు - కవియైననాకు, ఇని - ఇళకమీడ, ఎన్తుమెన్తుమ్ - ఏకాలమందును, మన్ డ్రెయ్యవర్ - మఱియొకరియొక్క, కవిక విత్వము, ఏఱ్ఱుమ్ - తగునా?

తా॥ చిరకాలముగా ధిగవద్ జ్ఞానములేక సంసారమందుండి బాధపడుచున్న యీచేతను లేజన్మమందైనను నన్నుదలంచరా? అప్పుడే విడికిమోక్షమునిచ్చెదనని దలంచి తననిర్లక్ష్యతగుచే జగత్తును సృజించుచున్న పరమపరమాత్ముడైన శ్రియఃపతిని స్తోత్రముజేయుచున్న నాకు మఱియొక ఘోషమనుజుని స్తోత్రముజేయుట తగునాయని. ౧౦.

ఏఱ్ఱుమ్మెరుమ్బుగఱ్ఱ వానవరీశా కణ్ణన్ నక్కు*
 ఏఱ్ఱుమ్మెరుమ్బుగఱ్ఱ వణ్ణురుగూర్ చ్చడగోవళోల*

ఏఱ్ఱుమ్మెరుమ్బుగఱ్ఱ మ్మాయిరత్తుళ్ళివై యుమోర్ పత్తు*

ఏఱ్ఱుమ్మెరుమ్బుగఱ్ఱ శొల్ల వల్లార్ క్కిల్లై శస్మమే.

౧౧.

అ॥ ఏఱ్ఱుమ్ - తిరియన్న, పెరుర్ పుగఱ్ఱ - మిక్కిలికీర్తిగలవాడును, వానవర్ - విశ్వ
 నూరులకు, ఈశా - స్వామియు, కణ్ణన్ తనక్కు - భక్తులను సుభుడునైన శ్రీయఃపతివిషయమై,
 ఏఱ్ఱుమ్ - ఒప్పియున్న, పెరుమ్ పుగఱ్ఱ - అపరిమితకీర్తిగలవారును, వణ్ - నుండరమైన, కురు
 గూర్ - కురుకాపురికినిర్యాపాకులైన, శడగోవళ - నమాత్తు వ్యర్థ, శోల్ - సాయించిన, ఏఱ్ఱుమ్ -
 అనురాధమైన, పెరుమ్ పుగఱ్ఱ - అధికమైనకీర్తిగల, అయిర్తుళ్ - చెయ్యిపాశురములలో, ఏఱ్ఱుమ్ -
 తగుమైన, పెరుమ్ పుగఱ్ఱ - అపరిమితకీర్తిగల, ఓర్ - అస్పృశ్యుడైన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపా
 శురములను, శొల్ల వల్లార్ క్కు - అభిసంపించువారికి, శస్మమ్ - శక్తము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ పరత్వసౌభాగ్యది సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీయఃపతివిషయమై జ్ఞానవైరాగ్యము
 మొదలగు సమస్తాత్మగుణపూర్ణుడైన నమాత్తు వ్యర్థసాముంచిన యభిలక్షణయగుతలచైన తిరువా
 య్ మొట్టిలో జేరినవియు, ఇతరస్తోత్రములను నిషేధించి భగవంతునియొక్క స్తోత్రమునే శ్లాఘ్య
 ముగా ప్రతిపాదించునట్టిదియునైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు తిరిగి సంసారమందు
 జన్మించరని.

౧౧.

అత్తుర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జియర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౧౦- వ తిరువాయ్ మొట్టి.

—o—o—o—

అవతారిక :—ఈతిరువాయ్ మొట్టిలో, సర్వేశ్వరుని విషయమై కవిత్వము జెప్పుటకుదగిన
 తనభాగ్యమును జూచియానందించుచున్నారు.

శస్మమ్మలపలశెయ్దువెళిప్పట్టు చ్చుజ్జోడుశక్కరమ్ విల్*

ఒణ్ణెయ్దుడై యవులక్కెయ్మోళావోర్ తణ్ణుకొణ్ణువుళుళుర్ న్దు*ఉలగిల్

వన్దెయ్దుడై యవరక్క రశురరై మాళప్పడై పొరుద*

నన్దెయ్దుడై యవళోరీర పరవప్పేల్లి నానోర్ కుత్తై విలనే.

౧.

అ॥ చులపల - అనేకవిధములయిన, శస్మమ్ - అవతారములను, శెయ్దు - చేసి, వెళి
 ప్పట్టు - బైలుబడి, (అందరికీ ప్రత్యక్షమై) శజ్జోడు - (ప్రపంచజన్మయిలోగూడ, శక్కరమ్ -
 నుదర్శనమునున్న, విల్ - కాణ్ణామనెడిధనుస్సునున్న, ఒణ్ణెయ్దుడైయ్ - జ్ఞానముగల, ఉలగిల్ -
 లోకలిన్ని, ఒళ - ప్రకాశించుచున్న, వాళో - సద్దకమనెడికత్తినిన్ని, తణ్ణు - కామోదకీయ

నడిగదనున్ను, కొణ్ణుస్వీకరించి, పుళ్ళగరుత్మంతుని, ఊర్న్తునడిపించి, (నాహనముగాజేసి కొని), ఉలగిర్ - లోకమందలి, వస్త్రైయుడైయ - కార్యముగల, అరక్కరై - రాక్షసులనున్ను, అశురరై - అనురులనున్ను, మాళ - నశించునట్లు, పడై - ఆయుధములచే, పొరుద - యుద్ధముజేసిన వాడును, నస్త్రైయుడైయవక్ - కొర్యాదిగుణంబులుగలవాడునైన క్రియఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణంబులను, పరవప్పెల్లై - స్తుతింపఁకుదగిన భాగ్యముగల, నాక్ - సేను, ఓర్ - కుత్తైవు - ఒకతక్కువయు, ఇలక్ - కలవాడనుగాను.

తా|| అనన్తములైన యవతారములనెత్తి తనయాశ్రితవిరోధులను, శబ్దచక్రాది తినదివ్యాయుధములచే నశింపఁజేసిన శూరుండైన సర్వేశ్వరుని స్తుతింపఁదగిన పుణ్యముగలనా శేకొఱతయైరేదని. ౧.

కుత్తై విల్ తడబ్బడల్ కోళరనేటి త్తనోలచ్చెన్నామరై క్కణ్ *
ఉత్తై బవనోల్బలవోర్ యోగుపుణర్ న్ద వొళిమణివణ్ణన్కణ్ *

కత్తై యణిమూక్కుడై ప్పల్లెక్కడావి యశుర్ క్కాయ్ న్ద వమూక్
నిత్తై పుగళై త్రియుమ్పాడియుమాడియుమ్ మొనొరుముట్టిలనే. ౨.

అ|| కుత్తై విల్ - తక్కువరేని, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సమద్రమందు, కోళ్ - లిట్టఁడైన, అరవు - అదిశేషునిమీద, ఏటి - ఎక్కి, తక్ - తనయొక్క, కోలమ్ - సుందరంబులైన, కణ్ణతామరై - ఎఱ్ఱతామరతోబోలిన, కణ్ - సేత్రములను, ఉత్తై బవనోల్బల - (మూసుకొని) నిదురబోవునట్లు, ఓర్ యోగు - ఒకయోగనిద్రను, పుణర్ న్ద - పొందివాడును, బలి - ప్రకాశించుచున్న, మణివణ్ణక్ - నీలమణిపంటివర్ణముగలవాడును, కణ్ణక్ - సులభుడును, కత్తై - చిహ్నమును, అణి - అలంకారముగాగల, మూక్కుడై - ముక్కుగల, పుల్లై - గరుత్మంతుని, కడావి - నడిపించుకొని, అశురరై - అనురులను, కాయ్ న్ద - నశింపఁజేసిన, అమాక్ - సర్వాధికుడునైన క్రియఃపతియొక్క, నిత్తై - సంపూర్ణమైన, పుగళ్ - కీర్తిని, ఏత్రియుమ్ - స్తుతింగియు, పాడియుమ్ - గానముజేసియు, ఆడియుమ్ - నృత్యముజేసియు, (తిరువచున్న) యాక్ - సేను, బరు - ఒకవిధమైన మట్టు - ప్రతిబంధకమును, ఇలక్ - కలవాడనుగాను.

తా|| జగత్తుయొక్కయోగక్షేమమును విచారించుచు శ్రీరాధియందన వ్రతయ్యమీద భక్త్యభించియుండి ఆశ్రీతులకాపత్తుసంభవించినవ్యథు గరుడతాహనారూఢుడై వేంచేసి విరోధులను బోగొట్టువాడైన సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములను స్తుతించిపాడుచు నృత్యముజేయుచున్న సేను, ఆప్రహతముగా భగవంతుని యనుభవించుచున్నానని. ౨.

ముట్టిల్ పల్ పోగత్తొరుతనినాయగ్గ మూవులగుక్కురియ *
కట్టియైతేనై యముదై నన్నాలై క్కనియైక్కరుమ్బుదన్నై *

మట్టవిల్ తణ్ణన్మూయ్ ముడియానై వణ్ణి యవ్ తితిత్తు
ప్పట్టినై * ఇత్తై యాగిలుమ్ యానన్మనత్తుప్పరివిలనే. 3.

అ|| ముట్టిల్ - ప్రతిబంధకమురేని, పల్ పోగత్తు - బహువిధములైన భోగములుగలవాడును, మూవులగుక్కు - మూడులోకములనున్న, ఉరియ - తగిన, బరు - అద్వితీయుడైన, తనినాయగ్గ -

ముఖ్యకారణభూతుఁడును, సత్ - విలక్షణమైన, కట్టియై - పడికలెల్లమువంటివాఁడును, తేనై - తేనెవంటివాఁడును, అమృతై - అమృతమువంటివాఁడును, పాలై - పాలువంటివాఁడును, కనియై - వండు వంటివాఁడును, కరుమ్బుదన్నై - చెరుకువంటివాఁడును, మట్టు - తేనెకారుచున్నదియు, అవిఠ్ - వికసించినదియు, తళి - చల్లనై నదియు, అమ్ - సుందరమైనదియైనన, కుఱ్ఱయై - తిరుక్కుఱ్ఱయిని, ముడియైనై - కిరీటముందుగలవాఁడునై నశ్రియఃపతి, పణిజ్జీ - నమస్కరించి, అవక - తిఱుక్తు - వానివిషయమందు, పట్టపిన్నై - చోరుకుకున్నతరువారే, యాక - నేను, ఇతైయగిలుమ్ - కొంచెమైనను, పరిపు - దుఃఖమును, ఎన్నునత్తు - నామనన్యనందు, ఇలక - కలవాడనుగాను.

తా॥ సకల జగత్కారణుఁడును, సకలభోగనిరతుఁడును, మిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడునైన సర్వోత్తమనియాశ్రయించిన నామనన్యనం దేవిధదుఃఖమును లేదని. ౩.

పరివిన్ది వాణనై కాత్తుమై చ నుపడె యొడుమ్ వనదిన్ ద*
తిరిపురమ్ తేన్ శివనుమ్ మగముమ్ పిన్ను ముక్కియుమ్ పోర్ తొలై య*
పొరుళిత్తెప్పళై ప్కడావియ మాయనై యాయనై ప్పొట్టప్పక్కర
త్తరియినై *అచ్చుదనై ప్పల్ శ్రీ యానితై యేనుమిడలిలనే. ౪.

అ॥ పరిపు - శ్రమము, ఇన్ది - లేక, వాణనై - బాణాసురుని, కాత్తుమ్ - రక్షించెదము, ఎత్తు - అతిలఁచి, అత్తు - ఆకాలమందు, పడెయొడుమ్ - ఆయనములతోగూడ, వన్దు - వచ్చి, ఎదిర్ద - ఎదిరించిన, తిరిపురమ్ తేన్ శివనుమ్ - త్రిపురాసురసంహారకుడైనరుద్రుఁడును, మగముమ్ - వానికొమఁడైనకుమారస్వామియు, పిన్నుమ్ - మఱియు, ముక్కియుమ్ - అగ్నియు, పోర్ - యుద్ధమందు, తొలైయ - ఓడిపోవునట్లు, పారు - యుద్ధముజేయుచున్న, తై - తొక్కలుగల, పుత్తు - గరుత్మంతుని, కడావియ - నడిపించిన, మాయనై - ఆవృత్తభూతుఁడును, అయనై - గొల్లవాఁడును, పాక - రమణియమైన, కక్కరత్తు - చక్రాయుధముగలవాఁడును, అరియినై - శత్రువులనుజయించువాఁడును, అచ్చుదనై - ఆశ్రీతులనువిడువనివాడునైన శ్రియఃపతిని, పల్ శ్రీ - పొంది, యాక - నేను, ఇతైయనుమ్ - కొంచెమైనను, ఇడర్ - దుఃఖమును, ఇలక - కలవాడనుగాను.

తా॥ రుద్రుఁడు బాణాసురునికేవిధమైన బాధయురాకుండరక్షించెదనని ప్రతిజ్ఞ చేసివినాయకుఁడు కుమారస్వామి మొదలగు తనపరివారముతోగూడవచ్చి తననెదిరించగా నక్కడు వారిని యొడింపఁజేసిన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించిన నాకొంతమాత్రంబు దుఃఖములేదని. ౪.

ఇడరిన్ది యేయొరునాళొరుపోల్ ది లెల్లావులగుమ్ కట్టియ*
పడర్ పుగల్ పోర్ త్తనుమ్ నై దిగసుముడనేఱ త్తిడైర్ కడవి*
శుడరోలియాయ్ నిన్ద తన్నుడై చొచ్చిదియిల్ నై దిగన్ పిళై ప్కళై *
ఉడలోడుజ్జొట్టుకొడు తవనై ప్పల్ శ్రీ యొనుమ్ తుయరిలనే. ౫.

అ॥ ఇడర్ - శ్రమము, ఇన్దియై - లేకయే, ఒరునాళ - ఒకదినము, ఒరుపోల్ దిల్ - ఒకముహూర్తమందు, ఎల్లావులగుమ్ - నను ప్రలోకములున్న, కట్టియ - వెనుకఁబడనట్లు, పడర్ -

వ్యాపించియున్న, పుగళ్ - కీర్తిగల, పార్తమమ్ - అజాకనుడును, వైదిగమమ్ - వైదిక బ్రాహ్మణుడును, ఉడక - వెంటనే, ఏఱ - ఎక్కిపోవునటుల, తిణ్ - దృఢమైన, తేర్ - రథమును, కడవి - నడిపించి, కుడర్ - ఉజ్వలమైన, ఒలియాయ్ - తేజోమయమై, నిన్ - ఉన్న, తన్నుడై - తనదైన, కోడియల్ - పరంజ్యోతిశబ్దవాచ్యమైనపరమపదమందలి, వైదిగన్ పిత్తైగత్తై - వైదికబ్రాహ్మణునియొక్క, కొమరులను, ఉడలాడుమ్ - శరీరముతోగూడ, గొణ్ణు - తెచ్చి, కొడుత్రవనై - ఇచ్చినశ్రీకృష్ణుని, పల్లీ - ఆశ్రయించి, ఒన్ముమ్ - ఎవకారము చేత నున్న, కుయర్ - దుఃఖమును, ఇలక - పొందనివాడనైయున్నాను.

తా॥ శ్రీకృష్ణుని యావిగ్రముతో నేమింపవలయునని యాశంపడి శ్రీదేవిమొదలైనవారు కృష్ణభక్తుడైన యొకవైదికబ్రాహ్మణునియొక్క నలుగురుపుత్రులనున్న భూలోకమునుండి పరమ పదమునుబొందింపగా, అప్పుడాబ్రాహ్మణుడు శ్రీకృష్ణునిశరణముజొచ్చి నాకొమరులను తెచ్చి యివ్వమని బ్రాధికంప నప్పుడాబ్రాహ్మణుని వెంటపెట్టుకొని తనన్నేహీతుడైన అజాకనునితో గూడ పరమపదమునకువెళ్లి నాకొమరులను ముందున్న పయస్వలశరీరముతోడనే తెచ్చియిచ్చిన శ్రీకృష్ణుని ఆశ్రయించిన నాకేవిధదుఃఖమును లేదని.

తుయరిల్ శుడవొళితన్నుడై చోచ్చిది నిన్ వణ్ణమ్నిఱ్ఱవే*

తుయరిల్మలియుమ్మనిశేర్ పిఱివియిల్తోన్ని క్కణ్ణాణవన్దు*

తుయరజ్జళి శేయ్దుతన్ తెయ్వనిలై యులగిల్ పుగవుయ్క్కమమ్మా*

తుయరమిల్ శీర్ క్కణ్ణామామన్ పుగ్గిల్ తుల్ల యానోర్తున్మిలనే.

అ॥ తుయరిల్ - దోషములేనిదియు, కుడవొళి - మిక్కిలితేజోరూపమైనదియైన, తన్నుడై - తనయొక్క, కోడి - దివ్యవిగ్రహము, నిన్ వణ్ణమ్ - ఉన్నపుకారమే, నిఱ్ఱ - ఉండునట్లు, తుయరిల్ - దుఃఖముందు, మలియుమ్ - ఆతిశయించిన, (మగ్గులైన), మనిశర్ - మనుజులయొక్క, పిఱివియిల్ - జన్మముందు, కణ్ణాణ - అందరియొక్కనేత్రములకగుబడునట్లు, వన్దుతోన్ని - పచ్చియవతరించి, తుయరజ్జళి శేయ్దు - (శ్రువులను) బాధపెట్టి, తక - తనయొక్క, తెయ్ వనిలై - ఈశ్వరత్వమును, ఉలగిల్ - లోకముందు, పుగవుయ్క్కమమ్ - (ప్రకాశింపఁజేయుచున్న, ఆమాత్ర - స్వామియు, తుయరమిల్ - దోషములేని, శీర్ - కల్యాణగుణములుగల, మాయక - అశ్వర్యభూతుడైన, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పుగళ్ - గుణములను, తుల్ల - అనుభవించిన, యాన్ - నేను, ఓర్ - ఒక, తున్మమ్ - దుఃఖమును, ఇలక - కలవాడనుగాను.

తా॥ అప్రాకృత తేజోమయమయిన పరమపదముందున్న తన దివ్యవిగ్రహముతోడనే ఈయతిహేయమైన మనుష్యజాతియందవతరించి యాశ్రులను మోపింపఁజేసియు శ్రువులను సంపాదించియు తనపరత్వము కీలోకమందందరెఱుంగునటుల స్థాపించిన శ్రీకృష్ణుని గుణముల ననుభవించుచున్న నా కేవిధదుఃఖమును లేదని.

తున్మముమిన్మముమాయ శేయ్విన్తై యాయులగ్గజ్జమాయ్*

ఇన్మమిల్ వెన్నరగాగి యినియనల్వాళువర్ క్కణ్ణభుమాయ్*

మన్నెలుయిర్ గభుమాగి పులపలమాయుమయక్కక్కళాల్*

ఇన్నుఱుమివ్విల్లె యాట్టుడై యానె పెన్ద్రే శ్రేదుమల్లలినే.

2.

అ॥ తున్నముమ్ - దుఱుమునకున్ను, ఇన్నముమ్ - నుఱుమునకున్ను, అగియ - కారణమైన వియు, కెయ - చేయబడినవియునైన, వినైయాయ్ - పుణ్యపాపములకు నిర్వాహకుఁడును, ఉలగఱుమాయ్ - లోకములకునిర్వాహకుఁడును, ఇన్నమ్ - నుఱుము, ఇల్ - లేని, పెమ్ - కూర్చున్న, నరగాగి - నరకమునకునిర్వాహకుఁడును, ఇనియ - నుఱుకరమై, నల్ - విలక్షణమై, వాక్ - శేష్మయైన, శువర్కఱుమాయ్ - స్వర్గలోకములకునిర్వాహకుఁడును, మన్ - నిత్యములై, పల్ - అనేకవిధములైన, ఉయిర్ గభుమాగి - చేతనులకునిర్వాహకుఁడును, పలపల - అనేకవిధములై, మాయ్ - ప్రకృతిసంబంధములైన, మయక్కక్కళాల్ - భ్రమవికారములచేత, ఇన్నుఱుమ్ సన్తోషమునుగలుగజేసెడి, ఇవ్విల్లెయ్యాట్టు - ఈలను, ఉడైయనై - కలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, పెన్ద్రే యు - పొంది, ఏదుమ్ ఏమియు, అల్లల్ - దుఱుము, ఇలక్ - కలవాఁడునుగాను.

తా॥ నుఱుదుఱుములకును పుణ్యపాపములకును స్వర్గనరకములకును సకలచేతనాచేతనములకును నిర్వాహకుడై, ఈపదార్థములను సృజించి చేతనులను మోహలెట్టి దానినిజూచి తాను సంతోషించుచున్న సర్వేశ్వరునియాశ్రయించిన నా శేషి దుఱుమునులేదని.

2.

అల్లలిన్పమళవిఱునైజు ముగ్గుగమర్ శూఱ్మొళియక్*

అల్లిమల్ మగళో పోగమ ముక్కక్కళాగియుమ్ నిఱుమమ్మాక్*

ఎల్లెయిల్ ఞానత్తఱ్ ఞానమ్మదేవొ డైల్లక్కరుమజ్జుమ్ శెయ్*

ఎల్లెయిల్ మాయనై క్కణ్ణనై తాళో పన్ద్రే శ్రీయానోర్ తుక్కమిలనే.

౩.

అ॥ అల్లిల్ - దుఱుసంబంధములేనట్టిదియు, అళవిఱు - అపధిలేనిదియునైన, ఇన్నమ్ - అనన్దముగలవాఁడును, ఎఱుమ్ - అంతట, అమర్ - వ్యాపించియున్న, అల్లగు - అవయవసౌందర్యముగలవాఁడును, కూర్ - అంతటవ్యాపించియున్న, ఒళియక్ - దివ్యవిగ్రహసౌందర్యముగలవాఁడును, అల్లిమల్ - తామరసపుష్పమందు వాసముజేయుచున్న, మగళో - పిరాట్టియొక్క, పోగమ్ - సంశేషముచేగలిగిన, మయక్కక్కళో - అనన్దములను, అగియుమ్ - కలవాఁడునై, నిఱుమ్ - ఉన్న, అమ్మాక్ - స్వామియు, ఎల్లెయిల్ - అపధిలేని, ఞానత్తఱ్ - జ్ఞానముగలవాఁడును, అల్లదు - ఆ, ఞానమొక్కొం - జ్ఞానమునుబరిగ్రహించి, ఎల్లక్కరుమజ్జుమ్ - సమస్తజగద్వ్యాపారములను, కెయ - చేయువాఁడును, ఎల్లెయిల్ - అపధిలేని, మాయనై - ఆశ్చర్యవ్యాపారముగలవాఁడునైన, కణ్ణనై - క్షిప్రమైనయొక్క, తాళో - ప్రపాదములను, పన్ద్రే శ్రీ - ఆశ్రయించి, యాన్ - సేను, ఓర్ తుక్కమ్ - ఒకదుఱుమును, ఇలన్ - కలవాఁడునుగాను,

తా॥ సకలలోకవ్యాపియై, నిరతిశయదివ్యవిగ్రహసౌందర్యముగలవాడై, అక్షిప్తసమేతుడై, అనన్తబ్రహ్మానన్దముగలవాడై, సర్వజ్ఞుడై, తనసంకల్పముచేసకలలోకములనుసృజించెడియాశ్చర్యశక్తిగలవాడైయున్న సర్వేశ్వరునియాశ్రయించిన నా శోకదుఱుమును లేదని

౩.

తుక్కమిల్ ఖానచ్చడరోళిమూర్ త్తిత్తుమ్మాయలబ్బల్ పెరుమాన్*

మిక్కపన్నాయబ్బళాల్ విగిర్ దమ్ శెయ్దు వేణుమురువుక్కొణ్*

సక్కపిరానోడయన్మదలాగ వెల్లారు మెవై యుమ్*తన్నుల్

ఒక్కవోడుబ్బివ్విబ్బివల్లనై పెల్లొన్ నుమ్ తళర్విలనే.

౯

అ॥ తుక్కమిల్ - దుఃఖసంబంధములేని, ఖానమ్ - జ్ఞానముగలవాఁడును, కుడరోళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్ త్తి - తిరుకేనుగలవాఁడును, తుమ్మాయలబ్బల్ - తులసీమాలిక చేసలంక రింపఁబడినవాఁడును, పెరుమాన్ - మహిమగలవాఁడును, మిక్క - అపరిచ్ఛిన్నములై, పల్ - అనేకవిధములైన, మాయబ్బళాల్ - ఆశ్చర్యకృతులచే, వేణుమురువు - తనకీప్సములైనవిగ్రహంబులను, కొణ్ణ - స్వీకరించి, విగిర్ దమ్ - ఆశ్చర్యవ్యాపారములను, శెయ్దు చేసినవాఁడును, సక్కపిరా నోడు - దిగంబరుఁడైనరుద్రునితోఁగూడ, అయ్యముదలాగ బ్రహ్మమొదలైన, ఎల్లారుమ్ - సకలచేతనులనున్న, ఎవైయుమ్ - సకలచేతనములనున్న, ఒక్క - సమానముగా, తన్నుల్ - తన లోపల, ఒడుబ్బ - అణుగునట్లు, విబ్బుబ్బవల్లనై - మిఁగువాఁడనైనసర్వేశ్వరుని, పెల్లొన్ - పొంది, ఒట్టుమ్ - ఏవిధమైన, తళర్వు - శైలిల్యమును, ఇలన్ - కలవాఁడనుగాను.

తా॥ అపరిమితావస్థమునున్న, తేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహమునున్నగలవాఁడును, తన సజ్జలముచే నకేతావతారంబై త్తియత్యాశ్చర్యదీప్యచేష్టితంబులొనర్చినవాఁడును, ప్రళయకాల మందు బ్రహ్మరుద్రాది సకలచేతనా చేతనవస్తువులను తనయందరములోనుంచుకొని రక్షించినవాఁడు నైన శ్రయాపతిని యాశ్రయించిన నాకేవిధమైన కొఱతయులేదని.

౯.

తళర్విన్దియేయెను మెజుమ్పరన్ద తనిముదల్ ఖానమొన్నాయ్

అళవుడై యెమ్ములన్దళియావగై యా లరువాగినిఱ్ఱుమ్*

వళరోళియాళనై మూర్ త్తియై పూదబ్బళై నైయిరుకుడరై *

కిళరోళిమాయనై క్కణ్ణనై త్రాల్ పల్లీ యానెనుమ్ కేడిలనే.

౧౦.

అ॥ ఎన్ఱుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎజుమ్ - భర్తచేతములయందును, తళర్విన్దియే - శమలేకయే, పరన్ద - వ్యాపించియున్నవాఁడును, తని - అద్వితీయమై, ముదల్ - ప్రధానకార ణమైన, ఖానమొన్నాయ్ - విలక్షణజ్ఞానముగలవాఁడును, అళవుడై - మితిమైనవిషయములనుపరి గ్రహించెడి, విమ్ములన్దళి - పక్ష్యాంధ్రులములకును, అఱియావగై - తెలియకనుండునట్లు, అరువాగి - నూత్నమై, నిఱ్ఱుమ్ - ఉన్నవాఁడును, వళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళి - తేజస్సుగల, ఈళనై - స్వామియను, మూర్ త్తియై - దివ్యవిగ్రహముగలవాఁడును, పూదబ్బళై - పుష్పభూతము లనుకరీరముగాగలవాఁడును, ఇరుకుడరై - చంద్రనూర్వులనెడి రెండుతేజస్సులను కరీరముగాగల వాఁడును, కిళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, మాయనై - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాఁడు నైన, కణ్ణనై - క్రిష్ణస్థునియొక్క, తాల్ - క్రిపావములను, పల్లీ - ఆశ్రయించి, యాన్ - నేను, ఎట్టుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కేడిలన్ - నాశములేనివాఁడనైతిని.

తా॥ ఒకశ్రమలేకయే పకలజగత్తుమనస్సుజించి అందులోఁబ్రవించి వానిని నిర్వహించుచు
చక్షురారులకవిషయమై నిరవధికలేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాడైన సర్వేశ్వరుని
యాశ్రయించిన నాశేఖరయందేదని. ౧౦.

శ్లో॥ కేడిల్విట్టుప్పగన్తోక్కేళవనై క్కురుగూర్ చ్చుడగోవళొన్న *
పాడలోరాయిరత్తు శివై యుమొరుపత్తుమ్వయిల్ మవల్లార్ గట్టు *లవళ

నాడునగరముమ్నన్దుడన్కాణ నలనిడై యూర్ దివళ్ళి*

వీడుమొట్టై త్తి త్తన్మావులగుక్కుమ్తరు మొరునాయగమే.

౧౧.

అ॥ కేడిల్ - దోషములేనివియు, విట్టు - కల్యాణకరములునైత, త్తోక్కే - గుణములు
గల, కేళవనై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, క్కురుగూర్ చ్చుడగోవళ - తిరునగరికిస్వామియైన సమ్మ
త్తోర్లు, తొన్న - సాయించిన, పాడల్ - గానరూపమైన, ఓరాయిరత్తుల్ - అద్వితీయములైన
వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - విలక్షణములైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, కుయిల్ మవ
ల్లార్ గట్టు - అధ్యసంపాదికి, అవళ - ఆశీర్వాదము, నాడుమ్ - దేశములయందున్న వారును,
నగరముమ్ - పట్టణములయందున్న వారును, నన్దుడన్ - మంచితనముతో, కాణ - చూచునటులు,
నలనిడై - శేషత్వమనెడిసంపత్తయొక్కనడుమ, ఊర్ దివళ్ళి - నడుచునట్లుచేసి, వీడు - మోక్ష
మును, పెట్టై త్తి - ఇచ్చి, తళ - తనయొక్క, మావులగుక్కుమ్ - మాడులోకములయొక్క, ఒరు
నాయగమ్ - అద్వితీయమైనప్రభుత్వమును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ నిర్దుష్టమైన కల్యాణగుణములుగల సర్వేశ్వరునివిషయమై సమ్మత్తోర్లుసాయించిన
యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారికి నాసర్వేశ్వరుడే యందరునుజూచి స్తోత్రముజేయునటుల,
ఉభయవిభూతైశ్వర్యములనిచ్చునని. ౧౧

ఆ త్తోర్ తిరునదిగళే శరణమ్.

తీయర్ తిరునదిగళే శరణమ్.

3-వ, పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్మొళులు ముగిసిరికి పాశురములు 33౨.

౪ - వ, పత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్మొళి.

—o—

అపరాధి—సర్వేశ్వరుని యనుభవించి ప్రీతులైన నమ్మత్వార్లు, సర్వేశ్వరునివదలి విశ్వరూపుల నభిలషించిన సంసారలనుగూర్చి విశ్వరూపులయొక్క అల్పాస్థిరత్వాదిదోషములను, సర్వేశ్వరుని గుణవైభవాదులను నుపపాదించి అట్టివిషయములనువదలి ఇట్టిసర్వేశ్వరుని మీరాక్రయించుడియని సాయించుచున్నారు.

‡‡ ఒరునాయగమా యోడవులగుడనాణ్డవర్*

కరునాయకవర్న్దకాలర్ శిదై గియప్పానై యర్*

పెరునాడుకాణ విమ్మైయిలేపిచ్చైతామ్కొళ్ళర్*

తిరునారణన్తాల్ కాలమ్మైచ్చిన్తునుమ్మిన్.

౧.

అ॥ ఒరునాయగమాయ - ఏకాధిపత్యముగలవారై, ఓడ - చిరకాలము, ఉలగు - లోకములను, ఉడక - అన్నింటిని, అణ్డవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, కరునాయ - నల్ల కుక్కచే, కవర్న్ద - కఱవబడిన, కాలర్ - కాళ్లుగలవారై, శిదైగియ - పగిలిన, పానైయర్ కుండలుగలవారై, పెరునాడు - పెద్దలోకమంతయు, కాణ - చూచునట్లు, ఇమ్మైయిలే - ఈ లోకమండే, పిచ్చై - భిక్షను, తామ్ - తాము, కొళ్ళర్ - ఎత్తుదురు. (గాన) తిరు - సంపద్యుత్పదై, నారణక - నిరుపాధికస్వామియైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తాల్ - (ప్రపంచములను, కాలమ్మై - కాలవిభంబములేక, శిదైత్తు - ధ్యానములేసి, ఉయమ్మిక్ ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! తిరకాలముగా నేకప్రతాధిపతులైయున్న మహారాజులుగూడ శత్రువులచే నవహరింపబడిన తమరాజ్యములగలవారై, పిదప భిక్ష మెత్తుకొనుటకై, లోకులు చూచుదురని సిగ్గుచే రాత్రిశ్శయించు ఇంకొకవలనీడలయందు బైలుదేరివచ్చెడి సమయంబున యానం చలయందలి పిల్లలుపెట్టియున్న నల్లనికుక్కను చీకటిలోజూడక త్రొక్కుగా యాకుక్కచే కఱవబడిన కాళ్లుగలవారై తమచేతనున్న చట్టిపెంతునుగూడ క్రిందపడవేసికొని బాధచే హూత్తుగా బొబ్బలిడగా నవధు సమస్తజనులువచ్చిచుచి అయ్యో మనరాజాకింతయవస్థవచ్చెనని చెప్పుకుందురుగాన యిట్టియస్థిరములైన విశ్వరూపులవాకించక కాలమునీక్రింతయైనవర్ధులుచ్చక శ్రీయోగనియొక్క ప్రపంచములను ధ్యానించి యుజ్జీవింపుడియని.

౧.

ఉయమ్మిన్తితై కొణర్ నైచ్చలగాణ్డవర్*ఇమ్మైయే

తమ్మిక్కువై మడవారై ప్పిఱర్ కొళ్ళతామ్విట్టు*

వెమ్మినొళివెయిల్ కానగమ్బాయ్కుమ్మైన్పర్గళ్*

కెమ్మిన్మడి తిరుమాలై విరై నడికేర్మిన్.

౨.

అ॥ తితై - తమను, కొణర్న్ద - తినియిచ్చి, ఉయమ్మిక్ - (బ్రతుకుండు, ఎట్లు - అని చెప్పి, ఉలగు - లోకములను, అణ్డవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, ఇమ్మైయే - ఈజన్మమండే, తమ్ - తమను, ఇక్ - (వీయువారై, కువై - రసమునుబుట్టించువారైన, మడవారై - శ్రీలను,

పిఠర్ - శక్రపులు, కొళ్ళ - చరిగహించునట్లు, తామ్ - తమరే, విట్టు - విడిచిపెట్టి, వెమ్ - ప్రారమ్యై, మిన్నొరి - ఎండమావులుగల, వెయిల్ - ఎండ(కాయమున్ను), కానగమ్-అడవులకు, పోయ్ - చెల్లి, న్మొత్తిన్నర్ గళ్ - బాధబడుదురు. (గావ) కెమ్మిక్ - ఎట్టనికాంతిగల, ముడి - కిరీటముగల, తిరుమలై - శ్రియఃపతిని, ఏరైన్దు - శిశ్రుముగా, అడిశేర్మిక్ - పాదములనాశ్రయించిపోందుడి.

తా॥ మాకు పన్నులుకట్టి మీరు ఒరుకుడియని ఇతరరాజులనుగూర్చిబలికెడి చక్రవర్తులు గూడ నాజన్మమందే శక్రపులుచే జయింపబడి తమకు ప్రాణప్రియురాలైన భార్యలనుగూడ యాశక్రపులుకు తాముగానే వొప్పగించి యెండమావులచేనిండియున్న యడవులయందు మంచిపెండల యందుతిరుగుచు నలవిలేనిబాధనబొందుదురుగాన ఓజసులారా అస్థిగములైన యీసమృత్తులవా శింపకి కెంపులు చెక్కియున్న కిరీటముగల శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడియని ౨.

అడిశేర్ ముడియినరాగి యరశర్ గళ్ తామ్ తొమ్మి*

ఇడిశేర్ మురశిల్లళ్ మున్ ద్రియమ్మవిరుద్దవర్*

పాడిశేర్ తుగళాయ్ పోవర్ గళాదలిల్ నొక్కెన*

కడిశేర్ తుమ్మాయ్ ముడి క్కల్లాన్ కమ్మల్ గళ్ నిన్ మినో.

3.

ప॥ అడి - తమపాదములలో, శేర్ - చేయున్న, మడియినరాగి - కిరీటములుగలవారై, అరశర్ గళ్ - అన్యరాజులు, తామ్ - తమరే, తొమ్మి - ఆశ్రయించునట్లులను, ఇడిశేర్ - పిడుగుతోసమానమైన, మురశిల్లళ్ - మద్దలవాద్యములు, మున్ ద్రియమ్మవిరుద్దవర్ - ఘోషించునట్లులను, ఇరుద్దవర్ - ఉన్నరాజులు, పాడిశేర్ - ధూళితోసమానముగా, తుగళాయ్ పోవర్ గళ్ - మదింపులేకపోవుదురు; అదలిల్ - గనుక, నొక్కెన - శిశ్రుముగా, కడి - చరిమళము, శేర్ - చేయున్న, తుమ్మాయ్ - తులసీమాలిక చేనలంకరింపబడిన, ముడికిరీటముగల, క్కల్లా - శిశ్రువునియొక్క, కమ్మల్ గళ్ - శ్రీపాదములకు, నిన్ మిన్ - ధ్యానింపుడి.

తా॥ ఇతరరాజులు తమకిరీటములను పాదములయందుబడునట్లు వంచినను వారినిలత్వ్యైట్టకనుండి మద్దెక్కుపిడుగుతో సమానముగా వెలంగుచున్న తమముంగిలిచరదేశములలో కూర్చునుండి నుఖమనుభవించిన మహారాజులుగూడ శౌంకకాలమునకు రాన్యభ్రష్టులై ధూళితోసమానముగా మదింపులేనివారగుదురుగాన మీరు నక్కలైశ్వర్యములను విడిచి తిరుత్తుమ్మాయిమాలచే బరిమళించుచున్న శిశ్రువుని శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడియని.

3.

నిన్ ప్పావుగిల్ కడకల్లెలిల్ నున్మణలిన్ పలర్*

ఎన్ ప్పొరుగల్లగు మివ్వలగాణుక్ క్కీన్దవర్*

మన్ ప్పొల్ మరుజ్జణ మాయ్ దలల్లల్ మున్ ద్రియమ్మలమ్*

నన్ తాల్ మదకళిటప్పన్ పాదమ్ పగిమినో.

౪.

ప॥ ఎన్ ప్పొరుగల్లగున్ - అనేకయుగములయందును, ఇవ్వలగు - ఈలోకములను, గాణు - పరిపాలించి, క్కీన్దవర్ - గడచిపోయినవారు, నిన్ ప్పావుక్ - తలంచుటకు, పుగిల్ - ఆదం

భించినయెడల, కడర్ - సముద్రతీరమందలి, ఎక్కలిర్ - ఇనుకగుంపునందలి, మూన్ - నూత్ను మైన, మూలిన్ - ఇనుకలకంటె, పులర్ - అధికులై యుండురు, మనెప్పూర్ - ఇంటిచోటును, పరుణ్ - పక్కచోటును, అఱ - గురుకులేకుండునట్లు, మాయదలల్లార్ - పళించిపోవుటయే గాన, మట్టియి - వేలు, కణ్ణిలమ్ - చూచినవారముగాము, (గాన) పన్ - తాటి చెట్టునలెనున్న, తాల్ - కాళ్ళగల, మదకలియ - మత్తగజమైన కువలయాపీడమును, అట్టున్ - చంపినవాని యొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ అనేకయుగములలో నీలోకమును బరిపాలించిగడచిపోయిన చక్రవర్తులు సముద్రమందలియినుకవలె లెక్కలేకనున్నారు అట్టివారెన్న సలములును ఇరుప్రక్కలనున్న సలములునుగూడ గురుకులేకపళించినవి గాన సట్టియప్పిరసంపత్తువాళిం చక కువలయాపీడమునుసంపాదించినశ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదములశాశ్రయించుడి యని.

పణిమిన్ తీరువరుళెన్న మజ్జేదప్పైమ్మపూమ్మల్లి*

అణిమెన్ములూ రిన్నక్కలవియముదుణ్ణా*

తుణిమున్నునాల ప్పల్లెయర్ తామిక్కిప్పచ్చెల్వర్*

మణిమిన్ను మేని నమ్మాయవన్నేర్ శొల్లి వాల్ మినో.

అ॥ అమ్ - సుందరమైన, కీదమ్ - చల్లనైన, పై - వికారమైన, పూమ్మల్లి - పుష్పకాయన మందు, తీరువరుళ పణిమిన్ - కృపకేయుడి, ఎన్నున్ - అని తమచే బ్రాహ్మింపబడినవారై, అణి - అలక్కారముగల, మెన్ - మృదువైన, కుల్లూర్ - కొప్పులుగలవారైన స్త్రీలయొక్క, ఇన్నక్కలవియముదు - అమృతమునలెభోగ్యమైనసంశ్లేషరసమును, ఉణ్ణార్ - అనుభవించిన చక్రవర్తులు, కుణి - కందువ, మున్ను - ముందుభాగమున, నాల - వ్రేలాడునట్లు (దీనులై), పర్ - అనేకులైన, పిల్లెయర్ - ముందుతమయినవాళగలస్త్రీలు, తామ్ తమరే, ఇట్టిప్ప - ఉపేక్షింప, కెల్వర్ - (మణియు) వాల్లవద్దకేటకృదురు. (గాన) మణి - రత్నమునలె, మిన్ను - పృథాకంచుచున్న, మేని - తిరుమేనిగల, నమ్మాయవన్ - మనసర్యోక్తరునియొక్క, పేర్ శొల్లి - తిరునామములనుజెప్పి, వా - మిన్ - సుఖపడుడి.

తా॥ మందు, అతిసుందరులను అందములైనకొప్పులుగలవారునైనతమస్త్రీలను పుష్పకాయన మీదికి దయకేయమనిమహారాజులు వేడుకొనినచో ప్రణయకలహమునే జూపుచు ఒకరట్టున కయ్యలమీదకురాక తమపీయ్యలైన మహారాజుల కితిరసమునుబుట్టించుచు సంభోగసఖిము ననుభవించేదీనిన యాపీయరాండ్రయిండ్లకు రాజ్యమంతయుపోయినతరువాత చాలిచాలక ముందఱవ్రేలాడుచున్న బట్టు తామవైనవేళొని విధులయెంబడి దీనులైనదిచిహ్నగా నప్పుడాస్త్రీలులక్ష్య బెట్టకయెన్నను ముందువలెగ్రహయకలహమును జూపుచున్నారనేభ్రాంతిచేవారనే ములముల వేడుకొనుచునుండురు. గాన ఓ శనులారా! అపిరై శ్రవ్యములనాకిందక రత్నమువంటికాంతిగల సర్యోక్తరునియొక్క తిరునామములనుజనుసంధించి సుఖింపుడియని, భట్టువారుసాయించిన, తా.

ముందరిసుందరులైనస్త్రీలు పుష్పకయ్యలనలంకరించుకొని దయచేయుడియనచేయుడియని పోర్చించినను లక్ష్యబెట్టనిమహారాజులు రాజ్యమునుపోగొట్టుకొని, అట్టిపీయరాళ్ల యిండ్లకునెళ్లగా నప్పుడువారులక్ష్యబెట్టదుగాన శ్రేయఃవతిశాశ్రయించుడియని, పూర్వాచార్యులతాత్పర్యము

వాళ్న్ ద్దార్ గళ్ వాళ్న్ ద్దదు మామత్తై మొక్కుళిన్ మాయ్ న్దమాయ్ న్దను*

అళ్న్ ద్దార్ న్దల లన్దుముదలిన్ అబ్బియా*

వాళ్న్ ద్దార్ గళ్ వాళ్న్ ద్దేనిట్టై రెన్బదిట్టై నిట్టుఱ్ఱిల్*

అళ్న్ ద్దార్ కడన్బల్లి యణ్ణలడియవరామినో.

౬.

అ॥ వాళ్న్ ద్దార్ గళ్ - సుఖము గాజీవించినవారు, వాళ్న్ ద్దదు - జీవించిన ప్రకారము; మామత్తై - గొప్పవర్ష మందలి, మొక్కుళిన్ - బుడ్డలువలె, మాయ్ న్దమాయ్ న్ద - నశించిన శించి అళ్న్ ద్దార్ - అణిగిపోయిరి, ఎన్బల్ - అనియే గాక అన్దుముదల్ - పుట్టినది మొదలు, ఇన్దుదియా - ఇదివఱకు, వాళ్న్ ద్దార్ గళ్ - సుఖము గాజీవించువారు, వాళ్న్ ద్దేనిట్టై - సుఖపడి యేయుందురు, ఎన్బదిట్టై - అనడిమాటలేదు. నిట్టుఱ్ఱిల్ - సుఖపడడలఁచినచో, అళ్న్ ద్ద-లొత్తై, ఆర్ - నిండియున్న, కడల్ - సముద్రమును, పల్లి - పడక గాగల, అణ్ణల్ - సర్వేశ్వరునికి, అడియవర్ - కానులై, అమిక్ - ఆయుయిండుడి.

తా॥ సుఖించివారనుమాట యేదిగలదో, అదిసీదుబుడ్డలెట్లు కల్గెనున బైలుదేరి నశించునో, అట్టిదియే. ఇట్లుగాక పీఠముగా సుఖించవలయుననిచో సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడియని.

అమిక్ శువై యవై యాటోడిడిళిలణ్ణార్ న్దపిక్*

తూమెన్మోత్రిమడవారిరక్క ప్పిన్నుమ్ తున్ బువార్*

ఈమినెమక్కొరుత్తున్ శైన్ది డరువరాదలిన్*

కోమిన్ తుమ్మాయ్ ముడి యాదియచ్చోదికుణ్ణళ్ళే.

౭.

అ॥ ఇన్ అమ్ - భోగ్యమైయగుచున్న, అవై - అట్టిచనిదమైన, అబ్బువైయొడు - వడ్ర సములతోగూడిన, అడిళిల్ - అన్నమును, ఉణ్ణు - భుజించి, ఆర్ న్దపిక్ - పూర్ణులైన తరువార, తూ - పరిశుద్ధమై, మెన్ - వృద్ధులైన, మొట్టి - చూటచే, మడవార్ - స్త్రీలు, ఇరక్క - యాచించు, పిన్నుమ్ - మఱియు, తున్ బువార్ - భుజించువారు, ఎమక్క-మాకు, ఒరుతున్ బు - ఒకపిడికిడియన్నమును, ఈమిక్ - ఇవ్వుండి, ఎన్దు - అనియ పేక్షించి, ఇడరువర్ - లోట్రుపాటుతో తిరుగుదురు, అదలిన్ - గాన, తుమ్మాయ్ ముడి - తిరుత్తుమ్మాయిమాల చేనలంకరించుబడిన కిరీటముగల, అది - సర్వకారణమై, అమ్ - నుద్దరమై, కోది - లేజోమయమైన విగ్రహముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, కుణ్ణళ్ళ - గణములను, కోమిక్ - అనుసంధించుడి.

తా॥ ముందువడ్రసోపేతమైన యన్నము వారగించివరుండినను, అతినుందరులైన ప్రియు రాళ్లువచ్చి యారగించుమనిజేడగా నవ్వుడు మందారగించినదానినిగూడ మఱివి తిరిగియువారగించిన మతోత్తరువులు రాజ్యముపోయినవెనుక వీరిగా వాప్రియురాండ్రయిండ్లకుజని ఒకకలకవునన్నము లెట్టమని జేడుకొనియరుదగాన సర్వైర్యైర్యమున పేక్షించక సర్వేశ్వరుని పీఠముగావాక్రయించుడియని.

౮.

కుణ్ణళ్ళోనిట్టై పుగళ్ మున్నర్ కొడై క్కడగ పూడిరున్దు*

ఇగిణ్ణియులగుడనాక్కిలు మామవన్దై యిల్లార్*

మణిక్కొల్లపోగత్తుమన్నియుమ్ మీళ్వొగళ్ మీళ్వొత్తై *

పణిక్కొళరవ్వై యాన్ తిరునామమ్ పడిమినో.

౮.

అ॥ కుణ్డొళ్ - గుణవంతులై, నితైపుగళ్ - పూర్ణ కీర్తిగలవారైన, మన్నరి - రాజులు, కొడై - ఇచ్చుటయనెడి, కడక - స్వభావమును, పూజీరున్దు - ధరించియుండి, ఇణ్ణి - చేరియుండి, ఉలగు - లోకమును, ఉడనాక్కెలుమ్ - తనతోజేరునట్లు చేసికొనినను, అణ్ణు - ఆయ్యైవ్వర్చిషయమై, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, ఇల్లార్ - ఆక్రయించనివారు, మూన్కొడ్డ - నుండరమైన, పోగత్తు - భోగమును, మన్నియుమ్ - పొద్దినను, మీళ్వొగళ్ - నవైళ్వొర్చి ముగలవారగుదురు, (గాన) పణిక్కొళ్ - చడములుగల, అరవు - ఆదిశేషుని, అనైయాక - చడక గాగలసర్వేశ్వరునియొక్క, తిరునామమ్ - శ్రీనామములయందు, పడిమిక్ - ఆసక్తిగలవారియుండుడి. మీళ్వొల్లై - భోగమునకువాళమురారు.

తా॥ లోకమందు దానదాక్షిణ్యాదిగుణములుగలవానిను సమస్తలోకముతో స్నేహము గలవారునైనను మహారాజులు శేషకాముయొక్కగుణములను గానముజేయనియెడలవారివిశ్వర్చము నశించును గాన స్థిరమైనభోగమును గోరినవారు శ్రీయఃపతిగుణములను గానముజేయుడని. ౮

పడిమన్ను వల్కలక్ పల్ శ్రోడలు తైమ్ములన్వన్దు *

శెడిమన్ను కాయమ్ శెల్ శ్రొగళు మూణవనై యిల్లార్ *

కుడిమన్ను మిన్ శువర్క్క మెయ్దియు మీళ్వొగళ్ మీళ్వొత్తై *

కొడిమన్ను పుళ్ళుడై యణ్ణల్ క్కల్ గళ్ కుళగుమినో.

౯.

అ॥ మన్ను - పరంపర గానప్రాప్తమైన, పడి - భూమినిన్ని, చల్కలక్ - అనేక యలంకారములనున్న, పల్ శ్రోడు - సవాసనముగా, అణుత్తు - తెంపి, ఐమ్ములక్ - పంచే న్నియుములను, పెన్దు - యించి, శెడిమన్ను - చెటుమొలిదియున్న, కాయమ్ - శరీరమును, శెల్ శ్రొగళుమ్ - కష్టపఱచినవారును, కుడి - కాపగించుచే, మన్నుమ్ - నిండియు, ఇక్ - భోగ్యములైన, శువర్క్కమ్ - స్వర్ణమును, ఎయ్దియుమ్ - పొద్దినను, అణ్ణు - అచ్చటనుండి, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, ఇల్లార్ - ఆక్రయించనివారు, మీళ్వొగళ్ - మూలిపోవుదురు, (గాన) కొడి - ధ్వజముందు, మన్ను - అమరియున్న, పుళ్ళుడై - గరుత్మంతునిగల, అణ్ణల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, క్కల్ గళ్ - శ్రీపాదములను, కుణగుమిక్ - ఆక్రయించుడి, మీళ్వొల్లై - (అష్టాదాశలమనకు) వాళములేదు.

తా॥ పలకభోగములనువిడిచి తమమీద చెట్లుమొలుచునట్లు భోగతనముచేసి స్వర్గాదులకు పోయినను శ్రీయఃపతినిధ్యానించనియెడల అట్టిస్వర్గఫలమున్ను నశించును. గానస్థిరమైనవిశ్వర్చము గావలసినవారు గరుడధ్వజుని యాశ్రయించుడియని. ౯

కుణుగమిగవుణర్వొత్తొడునోక్కి యెల్లామేనిట్ట *

ఇణుగలిఱప్పెన్నుమ్ ఇనిక్కు మప్పయనిలై యేల్ *

శిలుగునినై వదోర్ పాశముగ్దామ్ పిన్నుమ్మీడిలై *
మలుగులిలికనై వున్ద్రీ విదావిడిల్ వీడ జే.

౧౦.

అ॥ కలుగు - (మనస్సును విషయములనుండి) మఱిలించి, ఉద్యమమునకు - జ్ఞానస్వరూపుడైన ఆత్మతోఁజేర్చి, మిగనోక్కి - చక్కగా ననుసంధించి, ఎల్లామ్మిట్ట - సమస్తమును విడిచి, ఇలుగుల్ - స్వల్పమైన ఆత్మానుభవమునడి యాకై వల్యమున, ఇలుగులను - మోక్షమునిదలంచిన, ఇని మ్మ - జ్ఞానవంతునికని, అప్పుయ్ - స్వయంప్రయోజనమైన యాభగవత్సమాశ్రయము, ఇలైయేల్ - లేనియెడల, శిలుగు - తుద్రపురుషార్థములను, నిన్ద్రవదోర్ - తలంచుటకు దగిన, పాశమ్ - బంధము, ఉదామ్ - కలుగును, పిన్నుమ్ - మఱియు, మలుగులిల్ - దోషములేని, ఈశన్ - సర్వేశ్వరుని, వున్ద్రీ - ఆశ్రయించి, విదావిడిల్ - శరీరమును విడువనియెడల, వీడిలై - ఆత్మవల్య రూపమోక్షమును సిద్ధించదు. (గాన) అగ్గిజే - ఆభగవత్కై - జ్ఞానము, వీడు - పరమపురుషార్థము.

తా॥ కైవల్యార్థి జితేంద్రియుండై పరమపురుషార్థభూతుండైన యాత్మ్యరునిగూడ నాశించక జీవాత్మ స్వరూపమునలేలిసికొని ఈయల్పవస్తువున మోక్షముగాదలంచినను సర్వేశ్వరునియాశ్రయించనియెడల అట్టిజీవాత్మ పాపనసిద్ధించదు. అట్టిసర్వేశ్వరుని యాశ్రయించి జీవాత్మను పాపించినను అన్తిమకాలమందాసర్వేశ్వరునిస్మృతిలేనిచో నాకైవల్యరూపమోక్షమును సిద్ధించదు గాన అల్పమైన యాకైవల్యమును వదిలి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడియని.

౧౦.

శ్లో॥ అగ్గిజేయ్యుప్పుగుమాతెన్దు కణ్ణాకమ్మల్ గళిమేల్ *

కొయ్ పూమ్మొల్లీ శూన్ కురుగూర్ చ్చడగోవళున్ శ్రేవల్ గళి *

శైయ్ కోలత్తాయీర్మ్ శీర్ తొడై ప్పాడలివై పత్తుమ్ *

అగ్గికామల్ కట్టప రామ్ తుయర్ పోయ్యుప్పాలరే.

౧౧.

అ॥ ఉయ్య - ఉజ్జీవించుటకు, పుగుమాలు - దామైనయూపాయము, అగ్గిజే - అదియే ఎట్లు - అనినిశ్చయించి, కణ్ణాకై - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కల్లల్ గళిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, కొయ్ - కొయ్యకగిన, పూ - పూవులచేనిండిన, పొట్టిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికి నాయకులైన, శడగోవళ - నమ్మాళ్వార్లు, కున్ద్రీ శ్రేవల్ గళి - అంతరంగ కైంకర్యముగా, శైయ్ - చేసిన, కొలమ్ - అలంకారములచేపూర్ణమైన, ఆయిరమ్ - వెయ్యసంఖ్యగల, శీర్ తొడై - భగవద్గణములను గుచ్చియున్న, పాడల్ - పాశురగువమైన తిరువాయ్ మొట్టమొదటి, ఇన్ద్రవత్తుమ్ - ఈపది పాశురములను, అగ్గికామల్ - తత్పక, కట్టవల్ - ఆధ్యసించువారు, అగ్గి - అగాధమైన, గుయర్ - దుఃఖము, పోయ్ - సకించి, ఉయ్యప్పాలర్ - ఉజ్జీవించువిధము గలవాగుదురు.

తా॥ సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుటయే ఉజ్జీవనోపాయమని బ్రతిపాదించెడినమ్మాళ్వార్లు సాయించిన యాపదిపాశురముల ననుసంధించువారు సమస్తదుఃఖములను వదిలి మహానుభుముననుభవించి యుజ్జీవించుదురని.

౧౧.

అగ్గిజే తిరువడిగళి శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళి శరణమ్.

౨.వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—విశ్వరూపులు నశ్వరములనియు పాయములనియు సంపాదలకుపడేకించిన
 పుటికిన్ని వారు వివకపోవుటచే వారినివదిలి తాము భగవదనుభవమందు మిక్కిలియభినివేశముచే
 వరవకులై యొకపిరాట్టియవననొందియుండగా నప్పుడు తనయవననబంధువులు సర్వేశ్వరివద్ద
 విన్నవించువిధము నానతిచ్చుచున్నారు.

‡ పాలనా యేట్టులగుణుపరివిని*

అలిలై యన్నవళమ్ శెయ్యుమణ్ణలార్*

తాళిణై మేలని తణ్ణియ్యై

మాలుమార్*వల్లిన్దై యే మడవల్లియే.

౧.

సర్ - క్రూరమైన, వినయేన్ - పాపముగలవానిమారతయైన, మడమ్ - బాల్య
 వసయందున్న, వల్లి - తీగవంటిశరముగలయాపె, పాలనాయ్ - బాలుడై, ఏట్టులగు - సత్త
 లోకములను, ఉణ్ణు - ఆంగించి, పరివిని - శ్రమలేక, అలిలై - పటవ్రతమందు, అన్నవళమ్ శె
 య్యుమ్ - అన్నముతీర్చుచున్నదివిధముగాకేయుచున్న, (కుడిపక్కగానువడిమిపక్కగానుతిరిగితిరిగి
 వవ్వలించుచున్న), అణ్ణలార్ - స్వామియైనసర్వేశ్వరునియొక్క, తాళిణై మేల్ - క్రిపాదద్వంద్వ
 ములమీద, అణి - సమర్పించబడిన, తణ్ - చల్లనైన, అమ్ - సుందరమైన, తుట్టయ్యై -
 తులనీమాలికయనియే, మాలుమ్ - వ్యాపాహముగలదైయుండును.

తా॥ ఓస్వామి! ఈవానిమార్తెపటవ్రతకాయించిన నీక్రిపాదములయందున్న తిరుక్తుట్టా
 యనియాళపడి బాధపడుచున్నది. ఈపెత్తియవనకుఁ గారణము నాపాపమేయని.

వల్లిశేర్ నుణ్ణిడై యాయ్చ్చియర్ తమ్మొడుమ్*

కొలమై శెయ్దు కురవై పిణై నవర్*

నల్లడిమేలని నాణుతుట్టయ్యై

శొల్లుమార్*కూట్టిన్దై యాట్టియే పావైయే.

౨.

అ॥ కూట్టి - మట్టబడిన, వినయేట్టియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, పావై - కొన
 రైయినయాపె, వల్లిశేర్ - తీగతోసమానమై, నుణ్ - నూత్నమైన, ఇడై - నడుముగల, అయ్చ్చి
 యర్ తమ్మొడుమ్ - గోవుట్టిలతోఁగూడ, కొలమై శెయ్దు - వ్యవసథలేనివ్యాపారములనుజేసి, కురవై -
 రాసుకీడయందు, పిణై నవర్ - వారిచేతులతోదనచేతులనుకలునుకొనినవాడైనసర్వేశ్వరునియొక్క,
 సర్ - విలక్షణమైన, అడిమేల్ - క్రిపాదములమీద, అణి - సమర్పించబడిన, నాణు - పరిమళిం
 చుచున్న, తుట్టయ్యై - తిరుక్తుట్టాయనియే, శొల్లుమ్ - చెప్పును.

తా॥ ఓక్రియాసరి! కృష్ణావతారమందు గోవిలతోఁగూడ రాసుకీడకేసిన నీక్రిపాదముల
 మీదనున్న తిరుక్తుట్టాయినే యీబాలిక యెల్లప్పుడు నమరింపించుచున్నది. ఇట్టిబాధను నాభా
 గ్యహీనతచే చూచుచున్నది.

౩.

పావియల్వేద నన్నాలై పలకొణ్ణ*

తేవర్ గళ్ మామునివ ర్రితై ఇనిన్ట*

తేవడిమేలణి శెమ్మొనత్తుమ్మాయేన్టే

కూవుమాల్*కొల్వీన్టై యాట్టియే*కొదైయే.

3.

అ॥ కొల్ - పలమైన, వినైయాట్టియే* - పాపముగలనాయొక్క కొమార్తెయైన, కొదై - మాలికగలయీపె, పా - ఛందస్సులతో, ఇయల్ - చెప్పబడుచున్న, (ఛందస్సుగల), కేదమ్ - వేదములయందున్న, నల్ - విలక్షణమైన, పల - అనేకవిధంబులైన, మాలై - పురుషనూక్తాదులను, కొణ్ణ - అనుసంధించుకొని, తేవర్ గళ్ - దేవతలును, మా - పెద్దలైన, మనివర్ - ఋషులును, ఇరైన్టైనిన్ట - స్తోత్రముజేయునట్లువేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, శీ - ఎఱ్ఱనైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, అణి - సమర్పించబడిన, తెమ్ - సుందరమై, పొ* - స్పృహ జీయుమైన, తుమ్మాయేన్టే - తిరుత్తుమ్మాయనియే, కూవుమ్ - పిలుచుట.

తా॥ ఓస్వామి ! వేదములయందు పారతమంబులైయున్న పురుషనూక్తాదుల ననుసంధించుచున్నవోక్తులును సనకాదులును స్తుతించుచున్న నీశ్రీపాదములయందున్న తిరుత్తుమ్మాయినీ యీపె యెల్లప్పుడును జెప్పుచున్నదని,

3.

కొదెలవణ్బుగళ్ళ కొణ్ణశమయిగళ్*

వేదజ్జళ్ శొల్లి ప్పిడల్ ముమ్మిరాన్ పరన్*

పాదజ్జళ్ మేలణి పై మ్మొనత్తుమ్మాయేన్టే

ఓదుమాల్*కొట్టిన్టై యే*తదన్దోళియే.

౪.

అ॥ కొట్ - అనుభవించదగిన, వినైయే* - పాపముగలనాయొక్క, తదమ్ - విశాలమైన, తోళి - భుజములుగలయీపె, కొదెల - దోషములేనియే, వణ్ - మంగళశరంబులునైన, పుగళ్ళ - గుణములను, కొణ్ణ - అనుసంధించి, శమయిగళ్ - ఆయాగుణముల నుపాసించువారు, వేదజ్జళ్ శొల్లి - ఆయాగుణములకువైలక్షణ్యమును (ఉత్కర్షమును) చెప్పి, పిడల్ ముమ్ - స్తోత్రముజేయబడిన, పిరాన్ - ఉపకారకుడైన, పరన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పాదజ్జళ్ మేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, అణి - సమర్పించబడిన, పై - వికసించియున్న, పొ* - స్పృహజీయుమైన, తుమ్మాయేన్టే - తిరుత్తుమ్మాయనియే, ఓదుమ్ - చెప్పును.

తా॥ నిర్దుష్టంబులైన నీకల్యాణగుణంబులయందొకొకగుణము నుపాసించుచు ఆగుణములే యితరగుణములకంటె శ్రేష్ఠమనిజెప్పుచున్న భక్తులచే స్తుతించబడిన నీశ్రీపాదములనీ యీపె యాశ పడియందునని.

౪.

తోళిశేర్ పిన్నపారు పైరుదేల్ తల్లిచ్చి

కొల్లియార్*కొవలనార్ కుడక్కూత్తనార్*

తాళిజై మేలణి తణ్ణుమ్మాయెన్

నాళునాల్*నై గివ్దా లెన్ద మాదరే.

౫.

అ|| తన్ - నాయొక్క, మదర్ - పుత్రియైనయీపె, తోళి - క్లాఘ్యమైన భుజములు గలదై, తేర్ - తనకునద్యకురాలైన, పిన్నైపారుట్టు - నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఱకై, ఎరుదువీళ్ - వ్యవభిములేడింటిని, తట్టొచ్చి - కాగలిచుకొనిన, కోళియర్ - బలముగలవాడును, కోవలనార్ - గోపాలుఁడును, కుడక్కూత్తనార్ - కుంభవృత్తముజేయువాడునైన క్రియఃపతియొక్క, తాళిజై మేలణి - శ్రీపాదములమీద నమర్చింపబడిన, తలే - చల్లనై, అమ్ - సుందరమైన, తుమ్మాయ్మెన్ తిరుత్తుమ్మాయనియే, నాళునాల్ - ప్రతిదినమును, నైగివ్ద - శిథిలావృత్తి కరణురాలగుచున్నది.

తా|| ఓసాస్వి! భుజసౌందర్యమందు నీకంటెమించినదియు, తక్కినవణములలో నీకునద్యకురాలునైన నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఱకై పండియముగానేర్పబడినవ్యవభిములేడింటిని సంహరించిన బలిష్ఠుఁడవైన నీశ్రీపాదతులసినియాళపడి దానినిలభించక గాముచే గరిగిపోవుచున్నదని, ౫.

మాదర్ మామమ్మొడనై పారు త్తేనమాయ్*

అదియక్కాల తగలిడక్కొవర్*

పాదజ్జో మేలణి పై మ్మొన్ తుమ్మాయెన్

ఓదుమాల్*ఎయ్దిన త్తెన్దనైయే.

౬.

అ|| ఎన్ తన్ - నాయొక్క, మడనై - కొమార్తె, మాదర్ - స్నేహపరిగల, మా - విలక్షణురాలైన, మల్ మడనైపారుట్టు - భూమిప్పిరాట్టికొఱకై, ఏనమాయ్ - పరాహమై, అది - కల్పాదియందలి, అమ్ - సుందరమైన, కాలత్తు - కాలముందు, అగల్ - వికాలమైన, ఇడమ్ - భూమిని, కీడ్వర్ - విడతీసినవారియొక్క, పాదజ్జో మేలణి - శ్రీపాదములమీద నమర్చింపబడిన, పై మ్మొన్ తుమ్మాయెన్ - వికసించి యందమైయున్న తిరుత్తుమ్మాయనియే, ఓదుమ్ - చెప్పుబడుచుండగిన, మాల్ - భ్రమమును, ఎయ్దిన - పొందినది

తా|| నీభక్తురాలైన భూమిప్పిరాట్టికొఱకై మునుపాఁ కాలముందు పరాహపతారంబైతి పాతాళములోనున్న భూమినితీసికొనివచ్చిన నీశ్రీపాదగులనియందే యీపె మగురాలైనదని. ౬.

మడనైయే వణ్ణుముల త్తిరుమాదిన్*

తడజ్జో తార్ మాచ్చినిల్ వై త్తవర్ తాళిన్మోల్*

వడజ్జో పూన్దొమ్మాయ్మలర్ క్కేయివర్

మడజుమాల్*వాసుద లీరెన్దొక్కొమ్మే.

౭.

అ|| వాల్ - కాన్తిగల, నుదలీర్ - ముఖముగలఓస్త్రిలారా! మడనైయై - యాచనపంతురాలును, వల్ - సుందరమైన, కమలమ్ - పద్మముపవాసస్థానముగాగలదియు, తిరు - శ్రీయనితిరునామముగలిదియునైన, మాదిన్ - స్త్రీని, తడమ్మోళ్ - వికాలమైనదియు, తార్ - మాలగలిదియునైన, మాచ్చినిల్ - పక్షిస్థలముఁడు, వై త్తవర్ - ఉండుకొనినవారియొక్క, తాళిన్ మోల్ - శ్రీపాదములమీదనున్న, వడమ్మోళ్ - మాలగాగుచ్చునదైనదై, పూ - భోగ్యమై,

తల్ - చల్లనై, అమ్ - మందగమైన, తుమ్మాయ్మలర్ క్కే - తిరుక్కుమ్మాయ్మపురుషునానీ, ఎఱ - నాయ్మక్క, మడమ్ - భక్యమైన, కొమ్ము - పెట్టెలిచెట్టువలెనున్న, ఇవళ్ - ఈపె, మడల్లమ్ - చుట్టుకొనినదియందును.

తా॥ ఓనున్దరముఖులారా! కమలవాసినియైన శ్రీమహాత్మిని పశుఫలమందుగల సర్వ శ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందున్న తులసీమాలిక నాశపడి మలికేకపడియున్నదని. ౭.

కొమ్ముపోల్ శీదై పారు ట్టిలజెనగర్ *

అమ్మెరియుయ్ తవర్ తాళిడై మేలగి*

వమ్మప్పిల్ తణ్ణన్మమ్మాయ్మలర్ క్కేయివళ్

సమ్మమూల్ * నానిద ట్కొళైయ్ గేగ నజమిర్.

అ॥ కొమ్ముపోల్ - పెట్టెలిచెట్టువలెనున్న (నమ్రతగల), శీదై పారుట్టు - సీతాదేవిఁ జూచి, ఇలజెనగర్ - లంకాపురియందు, అమ్మెరి - బాణాగ్నిని, ఉయ్ తవర్ - ప్రవేశించఁ జేసినవారయొక్క, తాళిడై మేల్ - శ్రీపాదములమీద, అణి - సమర్పించబడిన, వమ్మప్పిల్ - పరిమళమువిడుముచున్న, తల్ - చల్లనైన, అమ్మాయ్మలర్ క్కు - నున్దరమైనతులసీపుష్పమును, ఇవళ్ - ఈపె, వమ్మమ్మలదును, నజమిర్ - ఓస్త్రీలారా! ఇదఱ్ఱుదీనికి, నా - నేను, ఎఱ కెయ్ గేగ - ఏమిచేసెదను,

తా॥ ఓస్త్రీలారా! సీతాపితృనిమిత్రమై లంకను తనబాణాగ్నిచే దహించినవారియొక్క దుర్లభమైన శ్రీపాదతులసీమాలిక నాశపడిన యీపెకు నేనేమిచేసెదనని. ౮.

నజమిర్ నీరుమాల్ పెచ్చెన్ బునల్ గిసీర్ *

ఎజ్జనేళొల్లుగేగ యాన్మెన్ మవ్తేయ్ *

శక్తన్నమ్ శక్తరమెన్నమ్ తుమ్మాయెన్నమ్ *

ఇజ్జనేళొల్లు మిరాప్పగలై కెయ్ గేగ.

అ॥ నజమిర్ - ఓస్త్రీలారా! నీరుమ్మలగును, ఓర్ పెళ్ - ఒకకొమరైన, పెన్ బు - కని, నల్గిసీర్ - పెందిరిగదా? యా - నేను, పెన్ మ - కనిన, ఎత్తైయై - చవలారా లైన యీపెను, ఎజ్జనేళొల్లుగేగ - ఎట్లుచేసెదను, శక్తన్నమ్ - శ్రీపాదస్పర్శమనిచెప్పును, శక్తరమెన్నమ్ - నుదర్శనమనిచెప్పును, తుమ్మాయెన్నమ్ - తిరుక్కుమ్మాయెనిచెప్పును, ఇరా వుగల్ - కాయంబగళ్ళు, ఇజ్జనేళొల్లుమ్ - ఇట్లుచేపును, ఎఱ కెయ్ గేగ - ఏమిచేసెదను.

తా॥ ఓస్త్రీలారా! మీరుమాడ పిల్లలను కని పెందిరిగదా? నాపిల్లనూటను వినుండు. ఈపెంతిరుగల్గవైన సర్వశ్వరునియొక్క శక్తివక్త్రాదులనాశపడి కేయుంబగళ్ళు నాతిరువాను ములనే చెప్పును, దీనికి నేమిచేసెదనని. ౯.

ఎఱ కెయ్ గేనెన్నుడై ప్పేడై యొకోమళమ్ *

ఎఱ కెయ్ మొవళముల్లల్ నజమిర్ *

మోళెయ్ పూణ్ మార్ బినక కణ్ణన్మొళి యుమ్మాయ్*

పోళెయ్ పూణ్ మెన్మొళి క్కెన్మొళి మెలియుమ్.

౧౦.

అ॥ నజ్జెమిర్ - ఓస్త్రీలారా! ఎన్నుడై - నాయొక్క, పేడై - జ్ఞానములేనిబిడ్డయై, ఎకొళోమళమ్ - మృదుస్వభావముగలదై నయాకొమా రై, ఎకొళొల్లుమ్ - ఏమిచెప్పియు, ఎకొళోముమ్ - నాయుధ్దనము గాగూడ, అల్లల్ - ఉన్నదికాదు, ఎకొళెయ్ గళ - ఏమిచేసెదను, మికొళెయ్ - ప్రకాశించుచున్న, పూణ్ - ఆధరణముగల, మార్పినక - వత్తుస్థలముగల, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కమ్మల్ - శ్రీపాదములందున్న, తుమ్మాయ్ - తులసీహరికను, పొక - బంగారముచే, కెయ్ - చేయబడిన, పూణ్ - ఆధరణముగల, మెల్ - మృదువైన, ములైక్క - స్రవమున కాధరణముగానుంచుకొనలేరను, ఎన్మొ - అనియాశపడి, మెలియుమ్ - వాడిపోవును.

తా॥ ఓస్త్రీలారా! ఈనాకొమా రై నేనెంతచెప్పినను శామాటనువినక, ప్రకాశించుచున్న తిరువాధరణలచే నలంకిరింపబడిన శ్రీయశుతియొక్క శ్రీపాదందున్న తిరుత్తుమ్మాయిని నీన స్రవమువీడదనుచుకొనవలయునని గోరుచున్నది. దీనికి నే నేమిచేయవచ్చునని.

౧౦

† మెలియునోయ్ తిర్ క్కుమ్ నజ్జెన్మొళి గళో మేల్*

మలిపుగమ్మొక్కరుగూర్ చ్చడగోళొళో*

ఒలిపుగమ్మాయిగ త్తిప్పత్తుమ్ వల్లవర్*

మలిపుగమ్మొవ్వనవర్ కావర్ నత్తోవైయే.

౧౧.

తా॥ మెలియుమ్ - వాడిపోవుటకు పోతువైన, నోయ్ - విరహభాధను, తిర్ క్కుమ్ - తీర్చెడి, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణునియొక్క - కమ్మల్ గళో మేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, మలి - వర్ధిల్లుచున్న, పుగమ్ - కీర్తిగల, వణ్ - సుందరమైన, తురుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియైన, శడగోళొళో - నమ్మామ్మొక్క, శొల్ - సాయించిన - పుగమ్ - కల్యాణగణములను, ఒలి - స్పృష్టముగ ప్రతిపాదించుచున్న, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పుత్తు - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - అభ్యసించలేనవారు, మలి - వృద్ధిబొందుచున్న, పుగమ్ - కీర్తిగల, వానవర్ క్కు - నిత్య నూరులకు, నల్ కొళై - మంచినంబుధులుగలవారై, ఆవర్ - అనుదురు,

తా॥ తనవిరహముచేగలిగిడి దుఃఖమును బోగొట్టెడిస్వభావముగల శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదవిషయమై భగవదనుభవము చేపచ్చిన కీర్తిగల నమ్మామ్మొక్క సాయించిన భగవంతునియొక్క కల్యాణగుణప్రతిపాదకములైన యీ పదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యనూరులతో జేరి యుందురని.

౧౧.

అమ్మొళి తిరువడిగళోళరణమ్.

తేయర్ తిరువడిగళోళరణమ్.

౩ - ప తిరునామముల్.

అవతారిక:—ఈవిధమున నాత్మార్థమునకును యార్థిరునటుల సర్వేశ్వరుడునున్న సంతోషించగా నప్పుడతనియొక్క ప్రణయిత్వము నీతిరునామముల్లోననుభవించుచున్నారు.

|| కోవై వాయార్ పారు ప్పేర్ నీ నరు త్తమిలుత్తాయ్ * మదిలిలజై

కోవై వీయచ్చిలై కునిత్తాయ్ కులనల్ గానై మరుప్పొళిత్తాయ్ *

పూవై వీయానీర్ తూవి ప్పొదాల్ వణక్కే నీలుమ్ * నిక

పూవై వీయామేనిక్క పుళుమ్ శాన్దెన్దెళ్ళమే.

౧.

అ|| కోవై - దొండపండువలెనున్న, వాయార్ పారుట్టు - అగ్గముగల నప్పిన్నపిరాట్టి కొఱకై, ప్పేర్ నీక - వృషభములయొక్క, ఎరుత్తమ్ - మాపుగుములను, ఇలుత్తాయ్ - విడిచిన వాడును, మదిల్ - కొటగల, ఇలక్క - లంకికు, కోవై - స్వామియైన రావణుడు, వీయ - నశించునటుల, కిలై - బాణమును, కునిత్తాయ్ - ఎక్కించబెట్టినవాడును, కులన్ - మంచిజాతి యందుబుట్టిన, నల్ - విలక్షణమైన, యానై - కువలయాపీడముయొక్క, మరుప్పొదనములను, ఒళిత్తాయ్ - విడిచినవాడైనన ఓక్రియఃపతి! పూవైవీ కూ - పుష్పమునువిడువని, నీర్ జలమును, తూవి - సమర్పించి, పోదు - సమయములయందు, వణక్కే నీలుమ్ - నమస్కరించనివాడైననను, పూవైవీ - రెల్లపువ్వులతో, అమ్ - సమానమైయున్న, నిక - నీయొక్క, మేనిక్కు - దివ్యవిగ్రహమునకు, ఎన్నెళ్ళమ్ - నామనస్సు, పూళుమ్ - పూయదగిన, కాన్ద - చందనమైయున్నది.

తా|| నప్పిన్నపిరాట్టికొఱకై ఏడువృషభములను జంపింపాడును, కువలయాపీడమునుసంహరించినవాడును, రావణాసురసంహారకుడైనన ఓక్రియఃపతి! ఇదివఱకు నిన్ను నేను పుష్పదులతో నర్పించకపోయినను నాపూదయము నే నీవుభోగ్యముగా నీర్వకరించితివని.

౧.

పూళుమ్ శాన్దెన్దెళ్ళమే పువై యుజ్జుణ్ణియెనదుడై య్ *

వాళగమ్ శెయ్ మాలై యే వాన్ పట్టాడై యుమ్మడే *

తేళమానవణికలను మొక్కై కూప్పుచ్చెయ్ గై యే *

ఈళకళాలముణ్డమిడ్న్ద వేన్దెయ్ గమూర్ త్తిక్కే.

౨.

అ|| ఈళన్ - స్వామియు, ఇలమ్ - భూమిని, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఉమిడ్న్ద - బయలుపరిచిన, ఎన్దై - నాకువకారకుడును, ఏగమూర్ త్తిక్కు - అద్వితీయవిగ్రహుడైనన క్రియఃపతి, ఎన్నెళ్ళమే - నామన, పూళుమ్ కాన్ద - పూయలేనిచందనముగాను, ఎనదుడైయ - నాయొక్క, వాళగమ్ - వాక్కుచే, శెయ్ - చేయబడిన, మాలైయే - క్రిమాత్తరే, పునైయుమ్ - కట్టబడిన, కణ్ణి - మాలగాను, అగ్గడే - ఆక్రిమాక్రియే, వాన్ - ఉజ్జ్వలమైన, పట్టాడైయుమ్ - పీతామ్బరముగాను, ఎన్ - నాయొక్క, కై - చేరులను, కూప్పి - మొగిచ్చి, శెయ్ గైయే - అంజలిచేయుటయే, తేళమాన, తేజన్ముగలదై, అణి - అలంకరింపబడిన, కలమున్ - అభరణముగానునున్నది.

తా|| సకల జగత్స్థిప్తినహరకుడైన శ్రీయఃపతి, నామవస్తునుదస్తవముగాను సాస్తో
త్రమను పీతామృతముగాను మాలికగాను నాయుండలిబంధము సాధరణములుగాను స్వీకరించుచు
న్నాడని.

ఏగమూర్ త్తియిరుమూర్ త్తి మూనుమూర్ త్తిపలమూర్ త్తి

యాగి*విన్దుపూదమాయిర్ణుళుడరా యరువాగి*

నాగమేతినడుక్కడలుల్ తుయిన్ నారాయణనే*తి

అగముల్ బ్రుమగ త్తడక్కి యావీయల్లల్ మాయ్ త్తడే.

3.

అ|| ఏగమూర్ త్తి-కారణభూత మైనయొక శరీరముగలవాఁడును, ఇరుమూర్ త్తి-మూలప్రకృ
తిమహాత్మ్యములురెండింటిని శరీరముగాగలవాఁడును, మూనుమూర్ త్తి-సాత్వికరాజసతామసముల
నెడిమాదువిధములైన యహక్కారములను శరీరముగాగలవాఁడును పలమూర్ త్తియాగి - అనే
కములైనయింద్రియములను శరీరముగాగలవాఁడును, విన్దుపూదమాయ్ - కృత్రివ్యాది పఞ్చభూత
ములను శరీరముగాగలవాఁడును, ఇరుళుడరాయ్ - చంద్రనూర్యులనెడి రెండు లేజన్యులను శరీర
ముగాగలవాఁడును, అరువాగి - ఈవస్తువులకన్తర్యామియు, నాగమ్ - అదిశేషునిమీఁద, ఏతీ -
ఎక్కి, నడుక్కడలుల్ - సమద్రమధ్యమందు, తుయిన్ - నిదునిపోవుచున్నవాఁడునైన, నారా
యణనే-శ్రీమన్నారాయణుఁడా! ఉన్-నీయొక్క, అగమ్-శరీరమునకుఁగావలసిన, ముల్ బ్రుమ్.
సమస్తభోగ్యవస్తువులను, అగత్తు - నాశరీరములోపల, అడక్కి - అణిచి, (ఉండగా), అని
నాప్రాణము, అల్లల్ - రుఖమును, మాయ్ త్తడు - విడిచినది

తా|| ప్రకృతి మహదహక్కార ఏకాదశీనియ కృత్రివ్యాదిభూతపఞ్చకాదినమస్తము
లకును నిర్వాచకుడై, క్షీరాబ్ధియందు బవ్యభంచిన ఓశ్రయఃపతి! నామసోవాక్యాములనే
నీవు భోగ్యముగాజేసికొని నన్ను గృతార్థునిగా జేసితివని.

3.

మాయ్ త్తలెణ్ణివాయ్ములై తన్ద మాయప్పేయుయిర్

మాయ్ త్త*అయనూయనే వామననేమాదవా*

పూత్తణ్ణాలై కొణ్డున్నైప్పోదాల్ వణక్లేనేలుమ్*ని

పూత్తణ్ణాలై నెడుముడిక్కు ప్పునై యుణ్ణిణ్ణియెనదుయిరే.

౪.

అ|| మాయ్ త్తల్ - చందవలయునని, ఎణ్ణి - తలంచి, వాయ్ - నోటిలో, ములై - స్తన
మును, తన్ద - ఇచ్చిన, మాయమ్ - కపటముగల, పేయ్ - పూతనయొక్క, ఉయిర్ , ప్రాణము
ను, మాయ్ త్త - సళింపఁజేసిన, అయన్-కృష్ణుడైయవతరించిన, మాయనే - అకృత్యభూతుఁడా,
వామననే - నామనుఁడా, మాదవా - శ్రీయఃపతి, పూ - సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, ములై
కొణ్డు - మాలికనుసంపాదించి, ఉన్నై - నిన్ను, పోదు - సమయమందు, వణక్లేనేలుమ్ - నను
స్మరించనివాడనైనను, పూ - పుష్పములచేఁగట్టఁబడిన, తణ్ - చల్లనైన, ములై - మాలగల,
నెడు - దీర్ఘమైన, ముడిక్కు - శీటమునకు, ఎనదుయిర్ - నాప్రాణము, పునైయుమ్ - సమర్పిం
చుజోసించిన, తణ్ - మౌలాగానుండును.

తా॥ విషమమైన స్తవ్యమనిచ్చి తననుజంబడలచి వచ్చిన పూతనను సంహరించిన క్రిష్ణుని పేరిట నీవదితకై జగ్గర్థమును జేయకపోయినను నాప్రాణమును నీవు మరలగా భరించితివని.

౪.

కణ్ణయోనదుయిర్ కాదల్ కనగచ్చొదిముడిముదలా*

ఎణ్ణిల్ పల్ కలన్దళు మేలుమాడె యుమ్మడే*

నణ్ణిమూవులగుమ్ నవిల్ క్కీర్ త్తియుమ్మడే*

కణ్ణనెమ్మిరానెమ్మాక కాలశక్కురత్తానుక్కే.

౫.

అ॥ కణ్ణన్ - కృష్ణుడై యవతరించినవాడును, ఎమ్మిరాన్ - ఉపకారకుడును, ఎమ్మాక - చూసామియు, కాలమ్ - *కాలమును సృజించెడి, కక్కురత్తానుక్కు - సుసర్పమునుధరించినవాడునైన క్రిష్ణుని పేరిట, ఎనదుయిర్ - నాయాత్మ, కణ్ణి - మరలగాను, కాదల్ - ప్రీతి, కనగమ్ - నువ్వగుముమై, కోది - కజోముయమైన, ముడిముదలా - కిరీటముమొదలుగాగల, ఎణ్ణిల్ - సంఖ్యలేని, పల్ - అనేకవిధములైన, కలన్దళుమ్ - ఆభరణములుగాను, అల్లడే - ఆప్రీతియే, మూవులగుమ్ - మూడులోకములున్న, నణ్ణి - పొంది, నవిల్ క్కుమ్ - పోత్రముజేయుచున్న, కీర్ త్తియుమ్ - కీర్తిగానున్నవి.

తా॥ చక్రధరుడైన క్రిష్ణుడు, నాయాత్మనుమరలగాను, నాప్రేమను భూషణామృత రూపములుగానున్న జీకరించెనని.

౫.

కాలశక్కురత్తోడు వెణ్ శబ్దమ్ కైయేద్దినాయ్*

జొలముల్ ముముణ్డమిల్దన్ద నారాయణనేయెనెమ్*

ఓలమిట్టునానల్తా లొనుమ్వారాయాగిలుమ్*

కోలమామె శెన్ని గుక్క కమలమన్నకురై కట్టలే.

౬.

అ॥ కాలమ్ - శత్రువులకు మృత్యువుగానున్న, కల్కరత్తోడు - నుదర్శనముతోగూడ, వెణ్ - స్వచ్ఛమైన, శబ్దమ్ - శ్రీపాశ్చర్యమును, కైయేద్దినాయ్ - శ్రీహస్తమునందుధరించినవాడవును, జొలమ్ - భూమిని, ముల్ ముమ్ - స. పూర్వముగా, ఉణ్డ - మింగి, ఉమిల్దన్ద - బయలుపడచినవాడవునైన, నారాయణనే - శ్రీమన్నారాయణుడా! ఎట్లెట్లు అనిచెప్పి, ఓలమిట్టు - ధ్వనిజేసి, నాక - నేను, అట్టైత్తల్ - పిలిచితి నేని, ఒత్తున్ - ఒకతరునను, వారాయాగిలుమ్ - రాకపోతివైనను. ఉక - కియొక్క, కురై - ఆభరణధ్వనిగల, కమలమన్న - పద్మముపంటి, కట్టలే - శ్రీపాదము, ఎక శెన్నిక్కు - నాకిరన్నకు, కోలమామ్ - అలకొక్క మైయుండును.

తా॥ శక్తిచక్రాదివ్యాయుధధరుడా! లోకములకు సృష్టిసంహరకుడా! యని నేను చలుమాణుపిలిచినప్పుడు నీవు రాకపోయినను ఇప్పుడు నీ శ్రీపాదపద్మములను నాకిరన్నమీద నుంచి నన్ను ధన్యునిగా జేసితివని.

౬.

*భారతయధమందు వైష్ణవధమప్పుడు సాధ్యాశ్వాముసందు క్రిష్ణుడు చక్రమును ప్రయోగించి మూర్ఛిని కప్పుగా నవ్యుదాదినమురాత్రివరే సంధికారముయమైనదిగాన చక్రముకాలమును సృజించినదని.

కురై క్కల్ గల్ నీట్టి మణ్ణొల్లొళోలవామనా*

కురై క్కల్ కై కూప్పువార్ గల్ కూడనిన్ట మాయనే*

విరై కొల్ పూపుమ్ నీరుమ్ కొ జ్జే తమాటే నేలుమ్*ఉ*

ఉరై కొల్ శోది త్తిరువురువ మెన్న దావిమేలదే.

2.

అ॥ కురై - శబ్దించుచున్న, క్కల్ గల్ - శ్రీపాదములను, నీట్టి - పొడుపుగాజేసి మణ్ - భూమిని, కొల్ - కొలుచుకొనిన, కొలమ్ - నుండరుఁడవైన, వామనా - ఓవాచునుఁడా! రై క్కల్ - భూమిములతో శబ్దించుచున్న శ్రీపాదముల నుద్దేశించి, కూప్పువార్ గల్ - నమస్కరించువారు, కూడ - నీతోఁజేరువల్లు, నిన్ట - ఉన్న, మాయనే - ఆకర్షణభూతుఁడా! విరై కొల్ - పరిమళముగల, పూపుమ్ - పుష్పముననున్న, నీరుమ్ - జలముననున్న, కొల్లు - సంపాదించుకొనినవచ్చి, ఏ తమాటే నేలుమ్ - మృతించనివాఁడనైనను, ఉరై కొల్ - శబ్దమునగ్రహించుచున్న (వాచామగోచరమైన), శోది - లేజన్సుగల, తిరువురువమ్ - దివ్యవిగ్రహము, ఎన్నదావిమేలదే - సాయాత్మమీదనున్నది.

తా॥ నీవు వామనావతారంబైతి లోకములను గొలిచినప్పుడు శ్రీపాదముల సాశ్రయించిన వారిని నీతోఁజేర్చుకొనిన ఓక్రియఃపతీ! పుష్పదులతో నిన్ను నేనర్పించబోపాయినను నీయతి నుండరంటైన దివ్యవిగ్రహము సాయాత్మను నవలంబించియున్నదని.

3.

ఎన్న దావిమేలై యా యో కొళ్ళే లగముమ్*

తున్ని మున్ యమాగినిన్ట శోదిభానమూర్ తియాయ్*

ఉన్న దెన్న దావియు మెన్న దున్న దావియుమ్*

ఇన్న వణ్ణమేనిన్ట యెన్నరై క్కవల్లై నే

౪.

అ॥ ఎన్నదు - సాయొక్క, ఆవి - ఆత్మయొక్క, మేలైయాయ్ - మించనినించువాఁడవును, ఏరై కొల్ - బొజ్జ్యుల్యముల, ఏల్లులగముమ్ - సత్తలోకములనున్న, తున్ని - వ్యాపించి, మున్ యమాగిన్ట - నమస్తములగంతకాత్మవైయున్న వాఁడవును, శోది - స్వయంప్రకాశమైన, భానమ్ - జ్ఞానమును, మూర్ తియాయ్ - స్వరూపముగాగలవాఁడవునైన ఓక్రియఃపతీ, ఎన్నదావి - సాప్రాణము, ఉన్నదుమ్ - నీయధీనముగాను, ఉన్నదావి - నీప్రాణము, ఎన్నదు - నామధీనముగాను, ఇన్నవణ్ణమేనిన్టాయ్ - ఈశ్వరకారముగానున్నపు, ఎన్ట - అని, ఉరై క్కవల్లై నే - చెప్పక తుండరా? (కాను).

తా॥ నమస్తలోకములయందును వ్యాపించియున్న స్వయంప్రకాశస్వరూపుఁడవైన ఓక్రియఃపతీ! నన్నువదిలి నీవుజీవించలేవు, నిన్నువదిలి నేనుజీవించలేను ఇట్టినీస్వభావమును నే నెంత మాత్రమును దెప్పుటకు సమర్థుఁడనుగానని.

౫.

ఉరై క్కవల్లై నల్లై నున్ను లప్పిల్ కీర్ త్తివెళ్ళుత్తి*

కరై క్కణెన్ట శెల్వన్యాగ కాదన్టయరేటేనగ*

పురై ప్పిలూదవరమ్మరనే పొయ్యిలూదవరమ్మడరే*

ఇరై తునల్ల మేన్మక్కళేత్త యానుమే త్రినే*

౯.

అ॥ ఉరైక్కవల్లై నల్లై - నీగుణమును జెప్పుటకు ముద్దడనుగాను; ఉక్క - నీయొక్క, ఉల ప్పిల్ - అంతము లేని, కీర్ - త్తివెళ్ళు త్తిక్క - కీర్తియ నెడి సముద్రము యొక్క, కరైక్కణ్ - గట్టును, నాక్క - నేను, ఎన్ఱు కెల్వక్క - ఎప్పుడు చేరెదను; కాదల్ - అళయ నెడి, మైయలేటి నేన్ - భ్రమనుబొందితిని, పురై ప్పు - దోపము, ఇలూద - లేని, వరమ్మరనే - పరాత్పరుడా! పొయ్యిలూద - అనత్యము లేని, వరమ్మడరే - పరజ్ఞోతిస్సయాపుడా! నల్ల - విలక్షణులైన, మేల్ మక్కళ - నిత్య నూరులు, ఇరైత్తు - ధ్వనిజేసి, ఏత్త - స్తుతించునటుల, యానుమ - నేనును, ఏ త్రినే - స్తుతించితిని.

తా॥ ఓస్వామి! నీగుణము నెంతమాత్రముగూడ నేను వర్ణించజాలను. ఇట్లుండగా నీగుణములను నేనెటుల సంపూర్ణముగా జెప్పెదను. అయినను నీయందలి ప్రీతిచే నేను భ్రమించిపోయి నిత్యనూరులు స్తుతించునటుల నిన్ను స్తుతించుచున్నానని.

౯.

యానుమే త్రి యేఱులగుమ్మల్ మే త్రి* పిన్నె యమ్

తానుమే త్రిలుమ్ తన్నె యే తవే త్తివెళ్ళెయ్దుమ్*

తేనుమ్బాలుమ్కన్నలు మముదుమాగి త్తిత్తిప్ప*

యానుమెప్పిరానై యేయే త్రినే* యానుయ్యవే.

౧౦.

అ॥ యానుమ్ - నేనును, ఏ త్రి - స్తుతించి, ఏఱులగుమ్మల్ మే త్రి - సత్తలోకములన్నియు, ఏ త్రి - స్తుతించి, పిన్నె యమ్ - మఱియు, తానుమ్ - సర్వజ్ఞుడైన తానును, ఏ త్రియుమ్ - స్తుతించియు, తన్నె - తనను, ఏ త్త ఏ త్త - స్తుతించ స్తుతించ, ఎల్ల - ఎప్పుడు, ఎయ్దుమ్ - ముగినును. తేనుమ్ - తేనెవలెను, పాలుమ్ - పాలువలెను, కన్నలుమ్ - కర్కరవలెను, అము దుమాగి - అమృతమువలెను భోగ్యభూతుడై, త్తిత్తిప్ప - మధురమైయుండగా, యానుమ్ - నేనును, ఉయ్యక్క - ఉజ్జీవించుటకై, ఎప్పిరానై యే - మాస్వామిసే, యాక్క - నేను, ఏ త్రినే - స్తుతించితిని.

తా॥ ఓక్రియకవతి! నేనును సమస్తలోకములును సర్వజ్ఞుడైన నీవును ఎల్లరుచేరి నీగుణమును స్తుతించినను దానిక వ్రముగనుపడదు. ఇట్లున్నను నీయొక్క నిరతిశయభోగ్యతనుజూచియుండలేక నాయుజ్జీవవార్ధమై నేను నిన్ను స్తుతించితిని.

౧౦.

ః॥ ఉయ్యపాయమ్మల్ మిన్నై తేటి క్కణ్ణనొణ్ణుల్ గళి మేల్*

కెయ్యతామరై ప్పొన త్తెన్న న్దురుగూర్ చ్చడగోప*

పొంబ్యల్ పాడలాయరత్తు శిన్నె యుమ్ పత్తుమ్ వల్లార్ గళి*

వై యమృన్ని వీన్ మిర్దు విణ్ణమాళ్వార్ మణ్ణాడే.

౧౧.

అ॥ ఉయ్యపాయమ్ - ఉజ్జీవనోపాయము, మల్ మి - వఱొకటి, ఇన్నై - లేనిదానిని, తేటి - నిశ్చయించి, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పిల్ గళి - నుండరలులైన శ్రీపాదముల

విషయమై, కెయ్యనుందరమైన, తామరై - చద్రములుగల, పట్టనమ్ - జలప్రదేశముల చేరుట్టుబడిన, తొడక్షిణమందున్న, నల్ - స్పృహణీయమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిసాధులైన, శడగోపక - నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన, పొయ్యిల్ - అనత్యములేనివియు, పాడల్ - గానరూపముగానున్న, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇన్నెయమ్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పలార్ గళ్ - అభ్యసించువారు, వైయమ్ - భూమియందలి, మన్ని - ఆమరియండి, వీల్ నీరున్దు - తనమహిమ ప్రకాశించునట్లుండి, మణ్ణాడే - భూలోకముతోగూడ, విణ్ణుమ్ - పరమపదమును, ఆళ్వార్ - పరిపాలించుదురు.

తా॥ శ్రీకృష్ణనియొక్క శ్రీపాదములతప్ప మఱియొక వృపాయములేదని నిశ్చయించిన నమ్మాళ్వార్లు యథార్థముగాపాదించిన యీపదిపాశురముః సమసంధించువారు ఉభయవిభూతిని బరిపాలించుదురని.

౧౧.

అత్వార్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

౪.వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక — సర్వేశ్వరుండింతకాల మాత్వార్లతోగూడ నుండి రసములననుభవించి కొంచెమవతల వేంచేయగానంతమాత్రముగూడ నతనివీరపామును నమ్మాళ్వార్లుసహించకతనకంటికి గుబడినవస్తువులలో భగవత్సంబధమునుజూచి యాశపడువిధము నన్యభదేశముగ పాదించుచున్నారు.

‡ మత్తెయిరున్దుతుగ్రావి వామనన్మణ్ణిదువెన్నుమ్*

విజ్జెత్తోట్టుదవన్మేవు వై గున్దు మెనుకై కాట్టుమ్*

కత్తెయ్ణిర్ మల్ గనిన్దు కడల్వణ్ణెన్నుమ్ న్నేమ్*

పెత్తై పెరుమయల్ శెయ్దార్ క్కెళ్ శెయ్గేళ్ పెయ్వళై యీరే. ౧

అ॥ మత్తె - భూమిని, ఇరున్దు - ఉండి (పలుమాఱు), తుగ్రావి - వెతకి (స్పృశించి), ఇదు - ఇది, వామనక - వామనునియొక్క, మణ్ - భూమి, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, విజ్జె - ఆకాశమును, తోట్టుదు - నమస్కరించి, అవక - ఆక్రియఃపతి, మేవు - నిత్యవాసముజేయుచున్న, వై గున్దుమ్ - పరమపదము, ఎన్దు - అని, కై కాట్టుమ్ - చెయ్చూపును, కత్తెయ్ణి - సేత్రములలో, నీర్ మల్ గ - నీళ్ళకారునట్లు, విన్దు - ఉండి, కడల్వణ్ణక - సముద్రమువంటి మేనుగలవాడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, అన్నే - అమ్మా ! ఎన్నెజ్జె - నాపిల్లను, పెరుమయల్ - పెద్దపిచ్చితనముగలదై, శెయ్దార్ క్కు - చేసినక్రియఃపతికి, పెయ్ - అలంకరించుకొనిన, వళై యీరే - కంకణములుగల ఓర్రీలారా ! ఎకైయ్గేళ్ - ఏమిసేసెదను.

తా॥ ఓర్రీలారా ! నాకొకరై భూమినిస్పృశించి ఇది వామనుడుగొలిచిన భూమిగదా యనిచెప్పును, అనాకమునుజూచి నమస్కరించి పరమపదముని పేరు తెప్పక క్తిలేక దానిని తనవే

శ్లోకాపును. వానితిరుమేనును దలంచిరాష్ట్రపూర్ణముభయై సముద్రమువంటికాన్తిగలవాఁడా యనిపిలుచును. ఇట్లువాపిల్లను భ్రమింపఁజేసిన క్రియఃపతి నేనేమి నేనెదనని. ౧.

పెయ్ వల్లై కైక్కళై కూప్పి ప్పిరాకొడక్కమ్ కడలెన్నుమ్*

శెయ్యదోర్ ఖాయిల్ శైక్కాట్టి చ్చిరీదరన్మూర్ త్రియైదెన్నుమ్*

నై యుజ్జుణ్ణిర్మల్ గనిన్ నారణనెన్నుమన్నే*ఎ

తెయ్ వపురువిల్ శిఱుమాకై శెయ్ గిన్ దొన్ తియేనే.

౨.

అ॥ పెయ్ - అలజ్జురించుకొబడిన, వల్లై - కంకణములుగల, కైక్కళై - చేరులను, కూప్పి - మొగిడ్చి, పిరాక - ఉపకారకుఁడు, కొడక్కమ్ - పవ్వలించిన, కడల్ ఎన్నుమ్ - సముద్రముఅనిచెప్పను, శెయ్యదు - ఎట్లనై, ఓర్ - ఆద్వితీయుఁడైన, ఖాయిల్ శై - నూర్యుని, కాట్టి - చూపించి, ఈడు - ఇది, శిరీదరక - (శిరీరునియొక్క, మూర్తి - విగ్రహము, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను, నైయుమ్ - శిథిలమనన్మురాలగును, కట్టిర్ మగ - సేత్రజలముకారునట్లు, నిన్దు - ఉండి వారణక ఎన్నుమ్ - వారాయణుఁడనిచెప్పను. అన్నే - అమ్మా! ఎక - నాయొక్క, శెయ్యపురువిల్ - దేవతవలె సుందరవిగ్రహముగలదియు, శిఱుమాకై - చిన్న రేడివంటి సేత్రములుగలదియునైనయీపె, శెయ్ గిన్దు - చేయువ్యాపారము, ఒన్దు - ఒకటియు, అతియేక - ఎఱుఁగను.

తా॥ అమ్మా! వాకొమరై, ఈసముద్రమునుజూచియచ్చట క్రియఃపతి పవ్వలించుచున్నాడుగదాయని నమస్కరించును. నూర్యునిజూచియితండు వారాయణమూర్తిగదాయని చెప్పును. మఱియు వాక్రియఃపతి మనకనకలవిధబంధపుగదాయని దలంచి శిథిలాన్తకరణురాలైదుఃఖించును. ఈవింబున నీనున్దరాళ్ల చేసెడి వ్యాపారము పలనదని నేనెఱుఁగ లేనని. ౨

అఱియుమ్ శెన్దైయై త్త్రువి యచ్చుదనెన్నుమ్ పేయ్ నేవార్*

ఎఱియుమ్ తగ్గార్ శై త్త్రువి యెన్నుడై కోవిన్దనెన్నుమ్*

వెఱికోల్ తుమ్మాయ్ ముల్ నాఱుమ్ వినై యుడై యాట్టియేన్వేల్*

శెఱివల్లై మున్దెచ్చిఱుమాకై శెమ్ గిన్ దొకణ్ణుక్కొన్దే.

౩.

అ॥ అఱియుమ్ - (ఎల్లరచేసేడియని) తెలిసికొనఁదగిన, శెమ్ తియై - ఎట్లని యగ్నిని, త్త్రువి - కాగలించుకొని, అచ్చుదనెన్నుమ్ - అచ్యుతుఁడనిచెప్పను. పేయ్ నేవార్ - శరీరము కాలిపోకుండనుండును, ఎఱియుమ్ - విసిఱికోట్టుచున్న, తణ్ - చల్లని, కాల్ శై - గాలిని, త్త్రువి - కాగలించుకొని, ఎన్నుడై - నాయొక్క, కోవిన్దక - గోవిందుఁడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వెఱికోల్ - పరిమళముగల, తుమ్మాయ్ ముల్ - తులసియొక్క పుష్పము, నాఱుమ్ - (ఈపేశరీరమందు) పరిమళించును, వినై యుడై యాట్టియేక - పాపముగలనను, పెల్లై - కనినదియు, శెఱివిదిడమైన, వల్లై - జ్ఞానములను, మున్దై - చెయ్యియొక్క అగ్రభాగమునందుగలదియు, శిఱుమాకై - చిన్న రేడివంటి చూపుకలదియునైనయీపె, శెయ్ గిన్దు - చేసెడివ్యాపారములు, ఎకకణ్ణుక్క - వాసేత్రమునకు, ఒన్దే - ఒకటిగానున్నదా (అస్థిశ్శేయములని).

తా|| అచ్యుతుడని చెప్పి నిప్పుడు కాగలించుకొనినను ఈమెశేమియు బాధగలుగదు. మాగోవిన్దుడని చెప్పి యతివేగముగా గొట్టుచున్న వాయువును కాగలించుకొనుచున్నది. ఈమె యొక్క శరీరమందు తులసీవాసన గొట్టుచున్నది. ఈమెనేనెడి వ్యాపారయ యిట్టి యనేకములని.

ఒని యతిజల్లై కాట్టి యొళిమణివణ్ణనేయెన్నుమ్*

నిన్దు కున్ తిన్ నోక్కి నెడుమాలేవావెన్దుకూవుమ్*

నన్దు పెయ్యమ్మై కాణిల్ నారణ్ వన్దా నెన్దాలుమ్*

ఎనినమెయల్ గళ్ శెయ్దా రెన్నుడై కోమళత్తైయే.

౪.

అ|| ఒనియ - పూర్ణుడైన - తిజ్జై - చంద్రుని, కాట్టి - చూపించి, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, మణివణ్ణనే - రత్నమువంటి కాన్తిగలవాడా? ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును నిన్దు - ఎదురుగ నున్న, కున్ దిన్దై - పర్యతమును, నోక్కి - చూచి, నెడుమాలే - గొప్ప స్నేహముగలవాడా! వా - రమ్మ, ఎన్దు కూవుమ్ - అనిపిలుచును, నన్దు - కన్యగా, పెయ్యమ్ - పక్షించుచున్న, మట్టి - మేళుమును, కాణిల్ - చూచినయెడల, నారణ్ - శివ స్వారాయబుడు, వన్దా నెన్దు - వచ్చెనని, అలుమ్ - సృత్యముజేయును. ఎన్దు ఇన - అని చెప్పిన యావిధంబేగాక, ఎన్నుడై కోమళత్తై - నామృతుడైనపిల్లకు, మెయల్ గళ్ - భ్రమలను, శెయ్దా - పుట్టించిరి.

తా|| పూర్ణ చంద్రునిజూచి, వీడు సుందరవిగ్రహుడైన క్రియఃపతియని చెప్పును. చెట్టుతో నిండియున్న పర్యతమునుజూచి, ఈపెయింతకాలము పిలిచినను రాకపోతి మేయని సిగ్గుచేయుచును చేసికొని క్రియఃపతివచ్చి యొకపక్కన దాగుకొనియున్నాడని దలచి, ఓసర్వేశ్వరుడా! నీవు సిగ్గుబడవలదు, నాయెదుటరమ్మ అని పిలుచుచున్నది. మేళుములనుజూచి పకోపకారణియైన క్రియఃపతి వచ్చెనేయని సృత్యముజేయును. ఆక్రియఃపతి నాపిల్లకిట్లు పిచ్చి యెత్తు నట్లుచేసినని.

కోమళవాగకన్దై పుల్ గి కోన్దన్దన్మయే త్తనవెన్నుమ్*

పోమళనాగ త్తిగి పిన్బో యవగ కిడక్కై యీదెన్నుమ్*

ఆమళవొన్దుమణియే నరునిన్దె యాట్టియేన్బేల్ ౧*

కోమళవల్లియైమాయోన్ మాల శెయ్దు శెయ్గిన్ద కూత్తే.

౫.

అ|| కోమళమ్ - సుందరమై, వాగ - బలిసియున్న, కన్దై - దూడను, పుల్ గి - కాగలించుకొని, కోవిన్దగ మేయేత్తన - దీనిని శ్రీకృష్ణుడు మేపినాడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పోమ్-పోవుచున్న, ఇళమ్ - యావనముగల, నాగ త్తిగ - పాముయొక్క, పిగ - వెనుక, పోయ్ - పోయి, అవగ - ఆక్రియఃపతికి, ఈశు - అది, కిడక్కై - చడక, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. ఆరు - ప్రారమైన, విన్దెయ్దాట్టియేగ - పాపముగలనను, పెల్లి ౧ - కనిన, కోమళ వల్లియై - సుందరమైన తీగవంటియాపెను, మాయోగ - ఆశ్చర్యభూతుడైన క్రియఃపతి, మాల శెయ్దు - భ్రమించుచేసి, శెయ్గిన్ద - చేయుచున్న, కూత్తు - అబలు, ఆమళవు - ఇంతయును నని, ఒన్దుమ్ - ఒకటియు, అయోగ - ఎఱుంగను

తా॥ సుదరమైన దూడను కాగలించుకొని, దీనిని కృష్ణుడు మేలినాడుగనుక బలిసియు న్నదనియు, మంచినర్పమున వెనుక పడి ఇది శ్రీయఃపతికి పడకయనియు చెప్పును శ్రీకృష్ణుడు నాపిల్లనిట్లు భ్రమింపజేసెను. ఇదివాపాపమా? ఈ మేకీపిచ్చితనమలవి కాక యున్నదేయని. ౫

కూత్తర్ కుడమెడుత్తాడిల్ కోవిన్దనామెనావోడుమ్*

వాయ్ త్తక్కులోశై కేట్కిల్ మాయవనెనుమెయాక్కుమ్*

అయ్చ్చియర్ వెణ్ణయగల్ కాణి లవనుణ్డవెణ్ణయిదెన్నుమ్*

పేయ్చ్చిముల్ల శువై త్తార్ క్కెక్కావెణ్ణాడియేటియపిత్తే.

౬.

అ॥ కూత్తర్ - నృత్యముజేయువారు, కుడమెడుత్తు - కుండలనెత్తి (కెత్తిమీడనుంచు కొని), అడిల్ - నృత్యముజేసినయెడల, కోవిన్దనామ్ - శ్రీకృష్ణుడు గావచ్చును, ఎనా - అని దలంచి, ఓడుమ్ - పఱుగెడును, వాయ్ త్త - సుఖకరమైన, శుల్లలోశై - వేణువాడును, కేట్కిల్ - వినినకూడల, మాయవ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు (వచ్చినాడు), ఎన్దు - అని, మెయాక్కుమ్ - మోహించును, అయ్చ్చియర్ - గొల్లలయొక్క, వెణ్ణయగల్ - వెన్నలను, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఈదు - ఇది, అవక - ఆశీకృష్ణుడు, ఉల్ - ఆరగించిన, వెణ్ణయ్ - వెన్న, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పేయ్చ్చి - పూతనయొక్క, ముల్లై - ప్రస్థమును, శువైత్తార్ క్కు - ఆరగించినవారివిషయమై, కొడి - తీగవలెనున్న, ఎక్కచెల్ - వాకొమార్తె, ఏటియ - పొందిన, పిత్తు - పిచ్చితనము (ఉన్నవిధమిట్టిది).

తా॥ ఎవరైనను కుంభనృత్యము జేసినయెడల వాడు శ్రీకృష్ణుడే కావచ్చునని దలంచి యచ్చటికిఁబఱుగెడును వేణువాడును వినినయెడల శ్రీకృష్ణుడువచ్చెనని మోహించును గొల్లలు వెన్న తీసికొనివచ్చినయెడల యిది శ్రీకృష్ణుడారగించిన వెన్నగనాయని చెప్పును. ఈవిధంబున నాశ్రీకృష్ణునివిషయమైనాపిల్లకు పిచ్చియైతెనని

౭.

ఏటియపిత్తినో డెల్లావులగు కణ్ణకపడై పెన్నుమ్*

నీలుశెవ్వేయిడక్కాణిల్ నెడుమాలడియారెన్నోడుమ్*

నాణుత్తుమ్రాయ్మలర్ కాణిల్ నారణన్కణ్ణియిదెన్నుమ్*

తేటియమ్తేతాదుమాయోక తిఱత్తనశేయిత్తిరువే.

౮.

అ॥ ఏటియ - ఎక్కియన్న, పిత్తినో - పిచ్చితనమున్న పుటికిన్ని, ఎల్లావులగు - సమస్తలోకము, కణ్ణక - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పడైపు - సృష్టి, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, నీలు - భస్మమైనను, కెవ్వ - పక్కగా (ఆధ్వర్యపుణ్ణియగా), ఇడక్కాణిల్ - ధరించుకొనినవారిని చూచినయెడల, నెడుమాలడియార్ - (వారు) శ్రీయఃపతికిదాసులు, ఎన్దు - అనితలంచి, ఓడుమ్ - పఱుగెడును, నాణు - పరిమళించుచున్న, తుమ్రాయ్మలర్ - తిరుత్తుమ్రాయయొక్క పుష్పమును, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఈదు - ఇది, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, కణ్ణిమాలిక, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తేటియమ్ - తెలివివున్న పుడును, తేతాదుమ్ - తెలివితనపుడును, ఇత్తిరు - అట్టిదంటియోనె, మాయోక తిఱత్తనల్ - శ్రీకృష్ణునియందే మోహించియున్నది.

రా|| ఈపిచ్చితనములోగూడ, ఈజగత్తును శ్రీకృష్ణుడే సృజించివాడని చెప్పవలెను. ఎవరైనను భక్త్యమునె తినిడువుగాధరించినయెడల దానిని భక్త్యమనిగూడ నెంచక, ఊర్ధ్వముగాధరించినయన్న దానినేజూచి వీరుఊర్ధ్వపుణ్ణాధారులైన శ్రీవైష్ణవులని దలంచివాఁని దణ్ణమిసమర్పించుటకు బలం గడును. తులసీమాలిక నుజూచి యిది శ్రీకృష్ణుఁడు ధరించెడివనమాలయని జెప్పవలెను. అంతయే గాక సర్వకాలములయందును హనినే ధ్యానించినందునని.

౭.

తిరువుడై మన్నరై క్కాణిల్ తిరుమాలై క్కణ్డేనేయెన్నుమ్*

ఉరువుడై వణ్ణజల్ కాణిలులగళన్దానెనుతుళ్ళుమ్*

కరువుడై తేవిల్ గళెల్లామ్ కడల్వణ్ణన్కొయిలేయెన్నుమ్*

పెరువిలుమ్ పీట్టిలుమోవాల్ క్కణ్ణకల్లల్ గల్ విరుమ్ముమ్.

౮.

అ|| తిరువుడై - శ్రీమంతులైన, మన్నరై - రాజులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, తిరు మాలై - శ్రీయఃపతిని, కణ్డేనేయెన్నుమ్ - నేవించితినినచెప్పవలెను, ఉరువుడై - మంగిరూపములు గల, వణ్ణజల్ - పదార్థములను, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఉలగళన్దానెన్దు - లోకములను గొలచినత్రివిక్రమఁడని, తుళ్ళుమ్ - నృత్యమజేయును, కరువుడై - ప్రతిమగల, తేవిల్ గళెల్లామ్ - దేవాలయమంతన, కడల్వణ్ణన్ - సముద్రమువంటిమేనుగల శ్రీయఃపతియొక్క, కొయిలేయెన్నుమ్ - కొవలయనిచెప్పవలెను. పెరువిలుమ్ - సిగ్గున్నపుడును, పీట్టిలుమ్ - మోహించినయెన్ను వుడును ఓవాల్ - విడువనిదై, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కల్లల్ గల్ - తిరువడికళ్ళను, విరుమ్ముమ్ - ఆశపడును.

రా|| శ్రీమస్తులైనరాజులనుజూచి వీరుశ్రీయఃపతి స్వరూపులనియు, అందమైనవస్తువును జూచి ఇదిత్రివిక్రమస్వరూపమనియు, ఏదేవాలయమైనను నానిని జూచి యిది శ్రీయఃపతియొక్క కొవలయనియుజెప్పవలెను. ఇంతయేగాక సర్వకాలములయందుగూడ శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాద మలనే యాశ్రయించినందునని.

౯.

విరుమ్మిప్పగవరై క్కాణిల్ వియలిడిముణ్డానేయెన్నుమ్*

కరుమ్మెరుమేగళల్ కాణిల్ కణ్ణనెనేఱుప్పటక్కుమ్*

పెరుమ్ములవానిరై కాణిల్ పిరానుళనెనుపిళిల్లుమ్*

అరుమ్మెఱల్ పెణ్ణినై మాయో నలన్ బీయయర్ ప్పిక్కిన్దానే.

౧౦.

అ|| పగవరై - పూజ్యులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, విరుమ్మి - ఆశపడి, వియల్ - విశాలమైన, ఇడమ్ - భూమిని, ఉణ్డానేయెన్నుమ్ - ఆరగించినవాఁడా! యనిచెప్పవలెను, కరుమ్ - నల్లనైన, పెరుమేగళల్ - గొప్పకేళుములను, కాణిల్ - చూచినయెడల, కణ్ణనెన్దు - శ్రీకృష్ణుఁ డని, పిటప్పటక్కుమ్ - ఎగిటిపటుగెడును, పెరుమ్ - గొప్పదై, పులమ్ - సుందరంబులైన, అనిరై కాణిల్ - ఆపులయొక్కగుంపులనుజూచినయెడల, పిరాన్ - ఉఁకారమఁడైనశ్రీకృష్ణుఁడు, ఉళన్కణ్డు - ఉన్నాఁడని, పిన్కెల్లుమ్ - చెనుకపెళ్లును. పెణ్ణి - పొందుటకు, అరుమ్ - దుర్లభమైన, పెణ్ణినై - (నా) పిల్లను, మాయో - ఆశక్త్యచేష్టితుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడు, అలన్ బీ - జల్పించి, అయర్ ప్పిక్కిన్దాన్ - శ్రమించుటజేయుచున్నాడు.

తా॥ భాగవతులనుజూచి వీరు సర్వేశ్వరస్వరూపులనియు, నల్లనిమేళుమును జూచిఇది శ్యామనుండందడైన కృష్ణునివలెనున్నదనియు, గోసమాహుతులనుజూచి వీనివెనుక శ్రీకృష్ణుఁడు - వచ్చునని దలంచి జల్పించియు మోహించునటుల నాబిడ్డను శ్రీకృష్ణుఁడు నేననని.

అయర్ కుమ్మశుర్ బుమ్మ బ్రీనోక్కు మగలవేసేళోక్కుక్కొళ్ళుమ్*
వియర్ కుమ్మమల్లిక్కోతుళుమ్మ వెవ్వుయిర్ కొళ్ళుమ్మెయ్ శోరుమ్*
పెయర్ తుమ్మకణ్ణాపెన్టపేళుమ్ పెరుమానేవావెన్టకూవుమ్*
మయల్ పెరుక్కాదలకాపేదై క్కెన్ శెయ్ గేన్వల్వినై యేనే.

౧౦.

అ॥ అయర్ కుమ్ - మోహించును, శుర్ బుమ్ - నాలుగుపక్కలను, పర్ బ్రీప్రితితో, నోక్కుమ్ - చూచును, అగలవే - దూరమందున్నట్లుతలంచి, సీకోనోక్కుక్కొళ్ళుమ్ - దూర దృష్టితోజూచును, వియర్ కుమ్ - చమల నీళ్ళనుబ్రవహింపుకేయును, మల్లి - వర్షమువలె, కణ్ - సేత్రజలము, తుళుమ్మ - కారునట్లు, వెవ్వుయిర్ కొళ్ళుమ్ - నిట్టూర్పువిడుచును, మెయ్ శోరుమ్ - వాడిపోవును, పెయర్ తుమ్ తిరిగియు, కణ్ణాపెన్టపేళుమ్ - కృష్ణుఁడా! యనిచెప్పును, పెరుమానే - ఓస్వామి! నా - రమ్మ, ఎన్టకూవుమ్ - అనిపిలుచును, మయల్ - మోహమునుగలుగ జేసెడి, పెరుమ్కాదిల్ - గొప్పయోగగల, ఎకాపేదైక్కు - నాబిడ్డను, వల్ విన్వయేక - పాపము గలవాడు, ఎకాశెయ్ గేక - ఏమిచేసెదను.

తా॥ సర్వేశ్వరునియందు ప్రేమనుంచివాడెచ్చటనున్నాడోయని అంతటచెలికి వానిని జూడక దుఃఖించుచు నిట్టూర్పుచును. అంతటతో నిరాశజేయక మఱియును వానిపేరుబెట్టి పిలుచును ఇట్టియతిప్రేమతో మోహించుచున్న యీ మెళునేనేమి చేసెదనని.

౧౦

‡ వల్వినై తిర్ కుమ్మకణ్ణనై వల్లరుగూర్ చ్చుడగోవళా*
శోల్వినై యాల్ శొన్నపాడ లాయిరత్తుళ్ళినై పత్తుమ్*
నల్వినై యెన్టకణ్ణార్ గళే నలనుడై వై గున్దమ్నణ్ణి*
తోల్వినై తిర వెల్లారమ్ తొల్లు దెల్లవీర్ బీరుప్పార్.

౧౧.

అ॥ వల్ - క్రూరమైన, వినై - పాపమును, (స్వవిరహదుఃఖమును) తీర్ కుమ్ - పోగొట్టెడి, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, వళే - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోవళా - నమ్మాళ్వార్లు, శోల్వినైయాల్ - వాచిక క్రియచే, శొన్న - సానించిన, పాడల్ - గానముతోగూడిన, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాపరములలో, ఇన్వె పత్తుమ్ - ఈపదిపాపరములను, నల్వినైయెన్ట - మంచికృత్యమని, కణ్ణార్ గళే - అభ్యసించువారు, నలనుడై - అనన్తముగల, వై గున్దమ్ - శ్రీవైకుంఠమును, నణ్ణి - పొంది, తొల్ - అనాదియైన, వినై - పాపము, తిర - పోయి, ఎల్లారమ్ - ఎల్లరును, తొల్లరు - ఆశ్రయించి, ఎల్లు - ఆదరించుట, వీర్ బీరుప్పార్ - తమమహిమ ప్రకాశించునట్లుందురు.

తా॥ సకలపాపహరుడైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుసానించిన యీపదిపాపరముల నత్యాదముతో నున్నాంధించువారు పాపహీతులై మోక్షమునొందించుచుటనున్న నిత్యనూరులు స్తుతించునట్లు గొప్పమహిమగలవారై యుందురని.

౧౧.

అల్వైర్ తిరు వడిగళే శరణమ్.
జేయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అ॥ తాళిక:—ఈవిధంబున నాత్మార్థుల సర్వేశ్వరునియొక్క విరహదుఃఖము ననుభవించుచుండగా నాదుఃఖములన్ని శమనమగునట్లు సర్వేశ్వరుడు సమస్తవారిములతోవచ్చి నెవసాయింపు, అప్పుడాసర్వేశ్వరుని సేవించి ప్రీతులై, నాతోసమానులైన ధన్యులెవ్వరులేరని ప్రసాదించుచున్నారు.

॥ వీరీ దీరునేట్టులగుమేళనిక్కోల్ శెల్ల వీవిల్ శీర్ *
అదీ దీల్ మిక్కాళుమమ్మానై వెమ్మొప్పిన్దాన నై *
పోదీ దీయేనేకై గళార తొమ్మిదుకోల్ మాలై గళ *
వీరీ దీనోదీ దీ త్తీనియెన్న కుత్తై యెమ్మొమ్మెయ్మే. ౧.

అ॥ వీరీ దీరున్దు - తనప్రభుత్వముదోచునట్లుల సెంచేసియుండి, ఏట్టులగుమ్-సత్తలోకములయందును, తని - అద్వితీయంలైన, కోల్ - అధికారము, శెల్ల - నడుచునట్లు, వీవిల్ - నాశములేని, కీర్ - గుణంబులుగలవాడును, అదీ దీల్ మిక్కు - మిక్కిలితమగలవాడై, అళుమ్-పరిపాలించువాడును, వెమ్ - క్రూరమైన, మా - కేశీయనెడిగుఱ్ఱమును, పిళ్లవాన్ తన్నై - చీల్చినవాడునైన, ఎమ్మానై - నాస్వామిని, పోదీ దీయేన్దై - ఎల్లప్పుడునుమధ్యభాగాసముజేయుచు, కైగళ - చేతులు, ఆరి - నిండినట్లు, తొమ్మిదు - అంతచేసి, కోల్ - శబ్దరూపంబులైన, మాలైగళ - మాలికలను, వీరీ దీ - సమర్పించుటకు (తనిన), నోదీ దీన్దు - భాగ్యముజేసికొనినవాను, ఇని - ఇంకమీద, ఎమ్మొమ్మెయ్మే - అన్ని జన్మములలోను, ఎన్నకుత్తై - ఏకాంతగలదు.

తా॥ ఉభయవిధాతులను తనయాజ్ఞచే బరిపాలించుచున్న సర్వేశ్వరునికి మంగళాశాసనముజేసి నమస్కరించి స్తోత్రముజేయదగిన భాగ్యముగల నాకింక నేజన్మమందు నొకకొంతయురానేరదని.

మెయ్కణ్ణోల్ మలర్మేలుత్తై వాళుమ్మాన్దొన్దొ *
శెయ్యకోల్ త్తడబ్బణ్ విణ్ణోర్ పెరుమాన నై *
మొయ్యళొల్లాలిశై మాలై గళేత్తి యుళ్ళప్పెన్దొన్దొ *
వెయ్యనోయ్గళ ముమ్మదుమ్ వియ్ భాలత్తువీయవే ౨.

అ॥ మెయ - నల్లనైన, కణ్ణోల్ - సేత్రములుగలదియు, మలర్ మేర్ - తామ్రపువ్వుమీద, ఉత్తైవాళ్ - నిత్యవాసముజేయునదియైన శ్రీమహాక్షిత్తి, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్పినక - వత్సధిలముగలవాడును, శెయ్య - ఎట్లనై, కోలమ్ - సుందరమై, తడమ్-వికాలమైన, కణ్ణన్ - సేత్రముగలవాడును, విణ్ణోర్ - నిత్యనూరులకు, పెరుమాళ్ తన్నై - స్వామియైనసర్వేశ్వరుని, మొయ్య - దట్టమైన, శొల్లార్ - శబ్దములతోజీర్పబడిన, ఇత్తై - గానముతోగూడిన, మాలైగళ - మాలికలచే, వియర్ - విస్తారమైన - భాలత్తు-భూమియందు, నోయ్ గళముమ్మదుమ్ - కేశములన్నియు, వీయ - నశించునట్లు, ఏత్తి - స్తుతించి, ఉళ్ళ-అనుసంధించుటకు, పెదీ దీన్ - భాగ్యవంతుడనైతిని.

తా॥ శ్రీమహావక్త్రుని తనవత్సలముందుగలవాడై ఆశ్రయార్థముచేత నెట్లైన నాశ్రమముగలవాడైన శ్రీయఃపతిని బొందికయైనకబ్బసందర్శముగల తిరువాయ్మొళివోస్తుతించి ఇహలోకమందే నాశన్నిదుఃఖములుపోవునట్లు ధ్యానింపదగిన భాగ్యముగల నా శేకొఱయలెదని. ౨

వీవిలిప్పమ్మిగ వెల్లె నిగట్టన్ద సమ్మచ్చుదన్*

వీవిలశీరన్మలర్క్కణ్ణా విణ్ణోర్ పెరుమాన్దన్దై*

వీవిల కాలమ్మిలై మాలై గళేత్తి మేవప్పెల్ శ్రేణ్*

వీవిలిప్పమ్మిగ వెల్లె నిగట్టన్ద సన్మేవియే.

౩

అ॥ వీవిల్ - నాళములేని, ఇప్పమ్ - ఆనందము యొక్క, మిగవలై - చరమావధియందు నిగట్టన్ద - ఉన్న, నమ్ - మనయొక్క, అచ్చుదన్ - ఆచ్యతుండును, వీవిల్ - ఆనందములేని, శీరన్ - కల్యాణగుణములుగలవాడును, మలర్క్కణ్ణా - పద్మసేతుండును, విణ్ణోర్ - నిత్యనూరులకు, పెరుమాన్దన్దై - స్వామియైన నసర్వేశ్వరుని, వీవిల్ - ఎడతెగని, కాలమ్ - కాలమంతయు, ఇల్లై - గానముతోగూడిన, మాలైగళేత్తి - శబ్దసందర్శములచే, ఏత్తిస్తుతించి, మేవప్పెల్ శ్రేణ్ - అనుభవించెడిభాగ్యమునుజేసితిని, మేవి - అనుభవించి, వీవిల్ - అంతములేని, ఇప్పమ్ - ఆనందము యొక్క, మిగవలై - చరమావధియందు, నిగట్టన్దన్ - ఉన్నవాడైనతిని.

తా॥ విరవధికానంతకల్యాణగుణములుగల సర్వేశ్వరుని సర్వకాలములయందును స్తుతించి నిరతికయానందముననుభవించుచున్న నా శేకొఱయలెదని. ౩.

మేవినిన్దుత్తొవార్ వినై పోగమేవుమ్మిరాన్*

తూవియమ్మబ్బుడై యా నడలాట్రీయమ్మాన్దన్దై*

నావియలాలిలై మాలై గళేత్తి నన్దప్పెల్ శ్రేణ్*

అవియెన్నావియె యానటియే శెయ్దవార్ శ్రేయే.

౪

అ॥ మేవినిన్దు - ఆనందప్రయోజనమైయుండి, తొత్తొవార్ - ఆశ్రయించువారియొక్క, వినైపోగ - దుఃఖములనశించునట్లు, మేవుమ్ - సంశ్లేషించుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుండును, తూవి - తెల్లగులుగల, అమ్ - సుందరమైన, పుల్ - గరుత్మంతుని, ఉడైయన్ - వాహనముగా గలవాడును, అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, అట్టి - సుదళానముగలవాడైన, అమ్మాన్తన్దై - సర్వేశ్వరుని, నావియలార్ - వాగ్ద్యోతనములచేగలిగిన, ఇల్లై - గానముతోజేరిన, మాలైగళేత్తి - శబ్దసందర్శములచే, ఏత్తిస్తుతించి, నన్దప్పెల్ శ్రేణ్ - అనుభవించదగినభాగ్యముగలవాడైనతిని, అవి - ప్రాణభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్నావియె - నాయత్మను, శెయ్దవార్ శ్రే - చేసివ్రతకారమును, యాన్ - నేను, అటియే - తెలిసినలేను.

తా॥ తనయాశ్రయ సకలదుఃఖములను బోగొట్టువాడును గరుడవాహనమైన చక్రధరుని నేను తిరువాయ్మొళిచే స్తోత్రముజేసి బ్రహ్మచందభరతుండనై యాయానందమునుగూడఁ దెలిసికొనజాలనివాడ నైనతిని.

౪

అల్ల ననల్ల వగై కాట్టుమమ్మానై *అమరర్దమ్
 ఏల్ల నై యెల్లాప్పొరుళుమ్ విరితానై యెమ్మాన్తనై*
 మాన్ల మాలై పునై నేత్తి నాళుమ్మిక్కియదినే*
 కాన్ల న్నిల మున్నమ్ కడుగి వినై నోయగళో కరియవే.

౫

అ॥ అల్ల న - సహించునట్లు, నల్ల - కలయింబులైన, వగై - ప్రకారములను, కాట్టుమ్ - చూపించువాడును, అమరర్దమ్ - నిత్యమూరులకు, ఏల్ల నై - నిర్వాహకుండును, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - కర్మజ్ఞునాదిసకలార్థములను, విరితానై - విశేషముగానుపదేశించినవాడును, ఎమ్మాన్తనై - నాకునకారకుండునైన, అమ్మనై - స్వామిగి, వినై - పాపములను, నోయగళో - బాధలను, కాన్ల న్నిల మున్నమ్ - గాలికలెముందుగా, కడుగి - శిశువులుగా, కరియ - కాలునట్లు, మాన్ల మాలై - శబ్దసప్తర్షములను, పునైన్ద - నిర్మించి, ఏత్తి - స్తుతిజేసి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమూ, మిక్కిల్ - సంతోషమును, ఎయదినే - పొందితిని.

తా॥ అర్జునుని కర్మజ్ఞునభక్తి ప్రపత్తులనెడి సకలౌపాయములనుపదేశించిన సర్వేశ్వరుని స్తుతించి నాశ్రితకలదుఃఖములను బోగొట్టుకొని పరమానందమును బొందితిని.

౫

కరియ మేనిమిత్తై వెళియనీఱుళిటిదేయిదుమ్*
 పెరియకోల తడజ్జణన్ నిణ్ణోర్ పెరుమాన్తనై*
 ఉరియ శొల్లాలిక్కె మాలై గళేత్తి యళ్ళప్పెన్ల న్నేఱుమ్*
 అరియదుణ్ణోవెన క్కిన్ఱుత్తోట్టుమినియెచ్చుమే.

౬.

అ॥ కరియ - నల్లనైన సేత్రములయొక్క, మేనిమిత్తై - సౌందర్యముమీద, వెళియనీఱు - తెల్ల చూర్ణము (కర్పూరచూర్ణము), కిటిదే - చిన్నదిగా, ఇదుమ్ - ఉంచబడినదియు, పెరియ కోలమ్ - గొప్పసౌందర్యముగలదియు, తడజ్జ - విశాలమైనదియైన, కణ్ణె - సేత్రముగల వాడును, విణ్ణోర్ పెరుమాన్తనై - నిత్యమూరులకు సామియునైన శ్రీయశవతిని, ఉరియ - తగుమైన, శొల్లాలి, - శబ్దములచేతేర్పబడిన, ఇక్కె - గానముతోగూడిన, మాలైగళ - మాలికలచే, ఏత్తి - స్తుతించి, ఉళ్ళప్పెన్ల న్నేఱుమ్ - ధ్యానింపదగినపుణ్యముగలవాడనైన, ఎనక్క - నాకు, ఇన్ఱుత్తోట్టుమ్ - ఇదిమొదలగు, ఇని - ఇతమీద, ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, అరియదు - సురభము, ఉణ్ణో - కలదా?

తా॥ సేత్రమందున్న నలుపువర్ణముమీద మజ్జశార్థమైసరించిన తెల్లని కర్పూరచూర్ణము చేసతినుందరింటై శోభిల్లుచున్న సేత్రముగల సర్వేశ్వరుని ప్రోత్సమజేసి ధ్యానింపదగినభాగ్యముగల నాకు నితమీద నెదియు ససాధ్యములేదని.

౬

ఎన్ఱుమొన్ఱాగి యెత్తారుమ్మిక్కార్ గళుమ్*తనన
 కినినినాన్ఱై యెల్లావులగుముడై యాన్తనై*
 కున్ఱు మొన్ఱాల మక్కికా తపిరానై చొన్నానై గళో*
 నన్ఱుకూట్టుమ్విదియెయదిన మెన్నకుత్తై ననుక్కే.

౭.

అ॥ ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, ఒన్ఱాగి - ఒకవిధముచేతనున్ను. తనొతనక్క - తనకు, ఒన్ఱా
రుమ్ - సమానులును, మిక్కార్ గళు - మించినవారును, ఇన్ని - లేక, నిన్ఱానై - ఉన్నవా
డును, ఎల్లవులగుమ్ - సమస్తలోకములను, ప్పడై యాకొతన్నై - కలవాడును, కున్ఱ మొన్ఱాల్ -
ఒకవర్గముచే, మట్టి - వానను, కాత్తిపిరానై - అడ్డగించిన ఉపకారకుండునైన శ్రియఃపతికి,
శొల్ మాల్ గళి - శబ్దసన్నధములను, నన్ఱు - చక్కగా, కూట్టుమ్ - సమ్మంపదగిన, విడిభాగ్య
మున, ఎయ్ దినమ్ - పొందితిమి నమస్కు - మనకు, ఎన్నుకుత్తి - ఏమికోఱుతయున్నది.

తా॥ తనతోసాటి వారును తనకు మించినవారును లేక నవ్యతీయాడై గోవర్ధనమునై త్తి
వర్ణమునడ్డగించి గోవలను గట్టించిన శ్రియఃపతిని తిరువాయ్మొళులచే స్తోత్రముజేయదగిన భా
గ్యముగల వానికి నేకోఱుతయులేదని.

2

నమక్కుమ్ పూవిన్నిశై నక్లేక్కు మిన్బనై *జాలత్తార్
తమక్కుమ్ వాన త్తవర్క్కు మ్మెరుమానై *తణ్ణామరై
శుమక్కుమ్ పాదప్పెరుమానై వొన్నాల్ గళి *శొల్లుమా
ఱుమ్మెక్కవల్లై త్తినిమావర్ నిగగిగల్వాన శ్తే.

౩.

అ॥ నమక్కుమ్ - మనకును, పూవిక్కుమిశై - పద్మమెందువిసించుచున్న, నక్లేక్కుమ్ -
శ్రీమహాలక్ష్మికిని, ఇన్బనై - ఆనందికగుండును, జాలత్తార్ తమక్కుమ్ - లోకమందలి పాణుల
కును, వాన త్తవర్క్కుమ్ - నిత్యనూరులకును, పెరుమానై - స్వామియైనన, తణ్ - చల్లని,
తామరై - పీఠపద్మము, శుమక్కుమ్ - ధరించుచున్న, పాదమ్ - శ్రీపాదముగల, పెరుమానై -
సర్వేశ్వరుని విషయమై, శొల్ మాల్ గళి - శబ్దసందర్భములు, శొల్లుమా - చెప్పువిధములు,
అమ్మెక్కవల్లై - ఏట్టిఱుచదగినవాకు, ఇని - ఇకమీద, అగల్ - వికాలమైన, వానన్ఱు -
దరమదమందు, నిగర్ - ఒప్పైనవారు, ఆర్ - ఎవరు

తా॥ అత్యంతహీనుడైన వాయందును అత్యుత్కృష్టపూరైన శ్రీమహాలక్ష్మియందును
సమానముగా ప్రీతిజేయుచున్న సకలలోకేశ్వరుడైన శ్రియఃపతిని మ్రతించునట్లు నమరికతోనున్న
వాకు పరమపదమునందునుగూడ సాటి యెవరులేరని

౪

వానత్తుమ్ వానత్తుళ్ళుమ్మరుమ్ మణ్ణుళ్ళుమ్మశ్శిన్కిన్
తానత్తుమ్ *ఎణ్ణై యుమ్ తవిరాదునివాననై *
కూనత్తుత్తడక్కయవనై క్కుడమాడియైవాన
శొన్ఱై *కవిశొల్లవల్లై త్తినిమాలున్డే.

౫.

అ॥ వానత్తుమ్ - స్వర్గమందును, వానత్తుల్ - స్వర్గమున కవతలనున్న, ఉమ్మరుమ్ - ఉర్ధ్వ
లోకములయందును, మణ్ణుళ్ళుమ్ - భూమియందును, మణ్ణిక్కొత్త - భూమిక్రిందనున్న, తాన
త్తుమ్ - స్థానములయందును, ఎన్ తిశై యుమ్ - అప్పదిక్కులయందును, తవిరాదు - ఒకటియు
లేకుక, నిన్ఱాకొతన్నై - వ్యాపించియున్న వాడును, కూ - కరిగినట్టిదియు, (నమరికగలదియు)

నల్ - నుందరంబునై న, శక్తిమ్ - శ్రీపాశ్చజన్యమును, తడవ్-వికాలమైన, కైయనై-శ్రీహస్త
ముందుగలవాడును, కుడమాడియై - కుంభస్వత్వముజేసినవాడును, వానమ్ - పరమపదవాసులకు,
కోనై - స్వామియైనవనశ్చక్వరునికి, కవిశొల్లవల్లెఱ్ఱు-కవిత్వముజెప్పదగినవాకు, ఇని - ఇత
మిద, మాటు - ఎదురు, ఉడ్డే - ఉన్నదా?

తా|| భూమ్యు నరిమైదిసకలలోకములయందలి సకలపదార్థములయందును వ్యాపించియు
న్నవాడై, నుందరంచైన శ్రీపాశ్చజన్యధరుడైన సర్వేశ్వరుని స్తోత్రముజేయందగినవాకు సమాను
రెవ్వరు లేరని.

ఉణ్ణముమిట్టన్దుజ్జుడపుమిడన్దుమ్ కిడన్దునిన్దుమ్*

కొణ్ణకోలత్తోడువీల్ నీరున్దుమ్ మణజ్జూడియుమ్*

కణ్ణవాల్ న్నోల్ తనదే యులగెననిన్దుమ్*

వణ్ణమిట్టన్మాటన్తోల్ నే నడియార్ క్కిప్పమాయే.

౧౦.

అ|| ఉణ్ణమ్ - ఆరగించియు, ఉమిట్టన్దుమ్ - బయలుపటించియు, కడన్దుమ్ - కొలిచియు,
ఇడన్దుమ్ - విడతీసియు, కిడన్దుమ్ - (సముద్రతీరమందు) పవ్వరించియు, నిన్దుమ్ - (రావణునిజంపి)
నిలిచియు, కొణ్ణకోలత్తోడు - పట్టాభిషేకముజేసికొనిన యలక్కారముతో, వీల్ నీరున్దుమ్ -
వేంచేసియుండియు, మణమ్కూడియుమ్ - (ఇట్లుభూమిప్పిరాట్టితో) సంశ్లేషించియు, (ఉన్న
దానిని), కణ్ణవాల్ న్నోల్ - చూచినప్రకారముచే, ఉలగు - లోకము, తనదేవన - తనదేయని
(తోచునట్లు), నిన్దుత్తాత్తన్నై - ఉన్నసర్వేశ్వరుని విషయమై, వణ్ - యథార్థమును దెలిపెడి,
తమిట్ట - (ద్రావిడరూపమైన ప్రబంధమును, నూఱు - చేయుటకు, నోల్ నేక - పుణ్యముగల
వాడైనతని. (ఈప్రబంధము), అడియార్ క్కు - భాగవతులకు, ఇప్పమారి - అనన్తమునుపవ్వరించు
చున్నది.

తా|| సకలలోకముల నన్నివిధములుగారక్షించుచున్న శ్రీయశతవిషయమైన యీతిరు
వాయ్ మొట్టిని జేసి శ్రీవైష్ణవులకు పరమానందమును గలుగజేసినని.

౧౦

‡ మారిమాతాదత్తణ్ణమ్ములై వేణ్డత్తణ్ణలై *

వారిమాతాదప్పమ్మూమ్మొట్టిల్ శూన్ద్ర్ కురుగూర్ నగర్ *

కారిమాటాశడగోపన్ శొల్లాయిరత్తిప్పత్తార్ *

వేరిమాతాదపూమేలిరుప్పూల్ వినై తిర్క్కుమే.

౧౧.

అ|| మారి - పర్వము, మాతాద - ఎడతెగనిదై, తణ్ - చల్లనిదై, అమ్ - నుందరంచైన,
వేణ్డనురైక్కు - వేంకటాదికి, అణ్ణలై - స్వామియైన శ్రీయశతవిషయమై, కారి - జలము,
మాతాద - ఎడతెగని, పై - నుందరంచైన, పూ - పుష్పముగల, పొట్టిల్ - తోటలచే, శూన్ద్ర్ -
చుట్టబడిన, కురుగూర్ నగర్ - కురుకాపురికిస్వామియై, కారి - కారికొదూరులై, మాటా-మాట
మొదలకాముములుగలవారైన, శడగోపన్ - పశ్చాత్త్యర్థ, కొర్ - సాదించిన, అయిరత్తు

నెయ్యిపాకురములలో, ఇప్పుతాల్ - ఈపదిపాకురములచే, కేరిమాతాది - పరిమళముమాటిపో
కుండుండేది, పూమేల్ - పువ్వుమందు, ఇరుప్పాల్ - వాసముజేయుటకై, విన్నెత్తిర్ క్కు -
పాపములనుదీర్చును,

తా|| ఎల్లప్పుడూను వర్షించుచు చల్లనైయున్న వేళ్లుటాదియందు వేంచేసియున్న శ్రియః
పతివిషయమై, పుష్పతోటలచే నిండియున్న కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన
యాపదిపాకురములనుసంధించువారియొక్క సమస్తపాపములను శ్రమహరిష్ట్రేపోగొట్టునని. ౧౧.

ఆ ధ్వార్ తీరు వ డి గ శ్ శ రణ మ్.

జీయర్ తీరువడిగశ్ శరణమ్.

౬ - వ తీరునాయ్ మొట్టి.

అవతారిక:—ఈవిధంబుల సర్వేశ్వరుడాత్మార్లకునేవసాదించిన పినపయ నర్థానమా
యెను. అప్పుడాత్మార్లు సర్వేశ్వరుని నేవింపక దుఃఖితులై మూర్ఖవస్థనొందియుండగా నప్పుడు
ప్రక్క నున్న వారుజూచి, వీరికి బాధ దేవతా స్తరములయొక్క దుష్టదృష్టిచేగలిగినదనిదలంచి యాయా
దేవతలు ప్రసన్నములగునట్లు ఆయాత్మద్రవేవతలకు పూజచేయఁజేయించి, మఱియొకరుఆపూజ
లనునిషేధించి భగవన్నామస్మరణముజేసిన యెడల నీవ్యాధికాన్తియగునని వారలకుపదేశించి,
ఆహుతువిని వారందఱు భగవన్నామస్మరణజేసిరి, ఆతీరునామముల నాత్మార్లు విని మూర్ఛను
వదలి స్వస్థచిత్తులయిరియని వక్కాణించుచున్నారు.

తీర్ ప్పార్లై యామిని యెజ్జనమ్ నాడుదుమ్మనై మిర్ *

ఓర్ ప్పాలిన్వొణ్ణద లుల్ శనన్ నోయిదు తేతినోమ్ *

పోర్ ప్పగురా శ్చెయ్ దనైవర్లై వెల్వైత్తమాయప్పోర్ *

తేర్ ప్పగనార్ క్కివళ్ శిన్దై తుమ్మాయ్ త్తిశై క్కిన్దై.

౧.

అ|| అన్నైమిర్ - ఓయమ్మలారా! ఇని - ఇళమిడ, తీర్ ప్పార్లై - (ఈవ్యాధిని) పోగొ
ట్టువారిని, యామ్ - మనము, ఏజ్జనమ్ - ఎచ్చటపోయి, నాడుదుమ్ - వెతుకుదాము? ఇ - ఈ,
ఒళ్ - నుండరమైన, నుదల్ - ముఖముగలయీపె, ఉల్ శి - పొందిన, నల్ - విలక్షణమైన,
ఇదు - ఈ, శోయ్ - వ్యాధిని, ఓర్ ప్పార్ - నిరూపణచే (విచారించి), తేతినోమ్ - తెలిసికొం
టిమి, పోర్ - యుద్ధమునకు, పాగు - కావలసిన సంవిధానమును, తాన్ శ్చెయ్ - తానేచేసి,
అన్దు - అప్పుడు, వివర్లై - చచ్చిపోయావులను, వెల్వైత్త - జయింపఁజేసినవాడును, మాయమ్ -
అశ్వర్యమైన, పోర్ - భారతయుద్ధమందు, తేర్ - ఆరుసునియొక్కరథమందు, పాగవార్ క్కు -
సారథిగానున్నవాడునైన శ్రీకృష్ణునిబొందుటకై, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, శిన్దై - మనస్సు,
తుమ్మాయ్ - భ్రమించి, త్తిశై క్కిన్దై - కాశించుచున్నది.

తా॥ ఓసభియలారా! ఈపెయొక్కవ్యాధినిట్టిదని విచారించితినికొంటిమి, అదేమనగా భారతయుద్ధమందు పశ్చిపాండవులు జయించునట్లుల వారలకు సకలవిధోపాయములను నేర్పించి తానేదురునునికీ సారధ్యముజేసి జయమునుగలుగజేసిన శ్రీకృష్ణుని పైయాశపడి యిట్లుమార్చు పోయినది. ఇదిపోవుటకు మీవ్యాపారము ఉపాయముకాదని.

తి॥ క్షిప్త దేయివళోనో యిదుమిక్క పెరున్దెయ్ వమ్*

ఇ॥ ప్పిన్ద్ర నీరణజ్గాడు మిళన్దెయ్ వమన్దు*

తి॥ ప్పిన్ద్ర యే శబ్దశక్తరమెన్ద్ర వళోకేటన్*నీర్

ఇ॥ క్షిన్ద్ర శ్రీరాగిల్ నన్దెయిల్ పెరుమిదుకాణ్డినె.

౨

ఇవళ - ఈపెయొక్క, నోయ్ - వ్యాధిని, తి॥క్షిప్తదు - మిరుద్ధమించుచున్నారు, ఇదు - ఈవ్యాధి, మిక్క పెరుమ్ తెయ్యమ్ - మిక్కిలిగొప్పదేవుఁడైన శ్రీకృష్ణునిచేపచ్చినది ఇదు - ఈవ్యాధి, ఇ॥క్షిప్తి - ఒకసభతయలెక, నీర్ - మీరు, అణ్గాడుమ్ - దయ్యాలాడుచున్న, ఇళమ్ తెయ్యున్దు - తొద్రదేవతచేపచ్చినకాదు. తి॥క్షిన్ద్రయే - (వారివారిమాటలనువిని) శ్రమించక, శబ్దశక్తిరమెన్దు - శబ్దయంత్రముఅని, ఇవళోకేటన్ - ఈమెనిమనట్లు, నీర్ మీరు, ఇ॥క్షిన్ద్ర శ్రీరాగిల్ - చెప్పనమరులయితరైన, నన్దె - చక్కగా, ఇల్ పెయమ్ జీవించును. ఇదుకాణ్డినె - నీనినిప్రత్యక్షముగాజూడుడు.

తా॥ ఓసభియలారా! ఈపెయొక్కవ్యాధి యొకటియండగా మీరు మఱియొకటిగాభ్రమించుచున్నారు. ఇచ్చతయఃపతిచేపచ్చిన వ్యాధిగాని తొద్రదేవతలచేపచ్చినదికాదు. మీరెవరిమాటనువిక, క్రయఃపతియొక్క ౩ వ్యాయధములైన శబ్దచక్రదులయొక్క తిరునామములనీపెవినునట్లు జపించినయెడల యీమెకీవ్యాధియిప్పుడే తొలగెను, చూడుడని.

౨

ఇదుకాణ్డిననె న్నమి రిక్కట్టునిచ్చికోట్కొన్దు*నీర్

ఎదువానుమ్ శెయ్ దజ్గోగ కళ్యమిత్తై చ్చియుమ్ తూవేన్ది*

మదువార్ తుమ్మాయ్ ముడి మాయప్పిరాళ కళుల్ వాల్ త్తినాల్*

అదువేయివళున్ద్ర నోయ్ గ్గు మరుమరున్దాగుమే.

3

అ॥ అన్నెమిర్ - ఓయమ్మలారా! ఇదు - ఈనామాటను (చేసి), కాణ్డిక - చూడుండు, ఇక్కట్టునిచ్చి - ఈకోటపస్త్రీయొక్క, కోల్ కొణ్డు - మాటనక్షీకరించి, నీర్ - మీరు, ఎదువానుమ్ శెయ్దు - ఏదైననుజేసి, అణ్ - అచ్చట, ఓర్ - పోయమైన, కళ్యమ్ - కల్లును, ఇ॥చ్చియుమ్ - మాంసమును, తూవేల్ మిళ - ఉంచవలదు, మదు - తేనెచే, అర్ - పూర్ణమైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయిని, ముడికీరీటమందుగలవాడును, మాయమ్ అశ్వర్యభూతుడును, పిరాళ - ఉపకారకుడైనక్రయఃపతియొక్క, కళుల్ - తిరుపడికళ్యను, వాల్ త్తినాల్ - మద్దళాశాసనముజేసినయెడల, అదువే - అదియే, ఇవళున్ద్ర - ఈపెపొందిన, నోయ్ గ్గు - వ్యాధికి, అరు - క్లాభ్యమైన, మరున్దాగుమ్ - మఱిగను.

తా॥ ఓసఖియలారా! నామాటనువినుడు. ఈకొఱవస్త్రీ చెప్పెడిమాటనువిని యీశ్రీవైష్ణవ గృహమును మాంసాదులచే జెడగొట్టవలదు. ఈమెదగ్గఱియింపతిని మద్దళాశాసనము జేసిన యెడల యీశోగము సమూలముగా నశించునని.

౩.

మరుద్దాగుమైన జోర్ మాయనలవై శొట్టొణ్ణునీర్
కరుళ్ళోటుమ్మన్ శైచ్చెళ్ళోటుమ్ కళనిధై తైన్పయన్*
ఒరుక్కాగవేయులగోళ్ళుమ్ విట్టణ్ణియుమ్మిట్టన్దిట్ట*
పెరున్దేవన్దోర్ శొల్ల గిట్కి లివళై పెఱుదిరే.

౪.

అ॥ మరుద్దాగుమెన్దు - మందగునని, అణ్ణు - అచ్చటవచ్చిన, ఓర్ - ఒక, మాయమ్ - పంచశ్రీయైన, అలవై - తనయిష్టమువచ్చునట్లు చెప్పుచున్న కొఱవస్త్రీయొక్క, శొల్ శొణ్ణుమాటను విని, నీర్ - మీరు, కరుమ్కోటుమ్ - నల్లనియన్నమును, మన్ శై - వేలైన, కెమ్కోటుమ్ - ఎఱ్ఱనియన్నమును, కళన్ - అత్తుద్రదేవతాస్థానమందు, ఇట్టైత్తు - ఉంచి, ఎకవయన్ - ఏమిద్రయోజనము, ఉలగోళ్ళుమ్ లోకములేడింకిని, ఒరుక్కాగవే - ఒకప్పుడే, విట్టణ్ణి - (మింగి, ఉమ్మిట్టన్దిట్ట - బయలుపఱచిన, పెరుమ్తేవన్ - పరదేవతయైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ - తిరునామమును, శొల్లగిట్కిల్ - చెప్పుసమర్థులయితని, ఇవళై - ఈమెను, పెఱుదిరే - పొందుదురు.

తా॥ ఓసఖియలారా! ఏదోయొకకొఱవస్త్రీతననోటికివచ్చిన యొకమాటచెప్పగాదానిని నమ్మినలనియు ఎఱ్ఱనియునైన చిత్రాన్నమునుబెట్టి తీవ్రదేవతవరబూజచేయవలదు దానిచే మీయిష్టమును సిద్ధించదు. సకలజాతస్థిప్తి సంహారకాగమడైన శ్రియింపతియొక్కతిరునామములను ఈపెను వినిపించిన యెడల నిప్పుడే యీపెజీవించునని.

౪.

ఇవళై పెఱుమ్మరి శివ్వణ్ణాడుదలనన్*
కువళై త్తడజ్జణుమ్ కోనై చెప్పవ్వాయుమ్మయ్యనళి*
కవళక్కడాక్కలిట్టపిరాన్ తిరునామత్తాల్*
తవళప్పొడిక్కొణ్ణు నీరిట్టిదుమిక్తణియుమ్.

౫

అ॥ ఇవళై - ఈపెను, పెఱుమ్పరికు - పొందుటకు ఉపాయము, ఇవ్వణ్ణాడుదల్ - ఈ దెయ్యాలాడుట, అణ్ణు - కాదు, అణ్ణో - అయ్యో! కువళై - నల్లకలువపంటిదియు, తడమ్ - విశాలమైనదియునైన, కణ్ణుమ్ - నేత్రమును, కోనై - దొండపండువలె, కెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయుమ్ - అధరమును, పయన్దళి - వాడిపోయినది, కవళన్ - కవళముగల, కడా - విడిచిన, కలిణు - కువలయాపీడమును, అట్ట - సంహరించిన, పిరాన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరునామత్తాల్ - తిరునామములచే, తవళమ్ - పరిశుద్ధమైన, పొడి - (శ్రీవైష్ణవులయొక్కప్రీపాద) ధూళిని, కొణ్ణు - తీసికొనివచ్చి, నీర్ - మీరు, ఇట్టిదుమిక్ - ఉంచుడి, తణియుమ్ - శివ్యాధితిరును.

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరుదెయ్యాలాడుటచే యీపెయొక్క వ్యాధినివర్తింపదు అంత యేగాక ఈపెయొక్క దేహమంతకంటేచెడిపోవును. గనుక దానినివదలి శ్రీకృష్ణునియొక్క తిరునామములకుజపించి శ్రీవైష్ణవులయొక్క ప్రీపాదధూళిని యీపెయొక్క శరీరమందు జల్లిన యెడల తత్తగమందే యీశోగము నశించునని.

౫

తణియుమ్మొట్టదిట్టై నీరణజ్గాడుదిరన్నైమిర్*

పిణియుమ్మొట్టిగిన్నట్టదిట్టై పెరుగుమిదువల్లాల్*

మణియిలణినిఱమాయన్ తమరడినీఱుకొణ్ణు*

అణియముయలిన్ మల్ శీల్టై కణ్ణీరివ్విణజుక్కే..

౬

అ॥ అన్నైమిర్ - ఓయమ్మలారా! తణియుమ్పొట్టదిట్టై - ఒకక్షణముగూడవిరామును
తళ, నీర్ - మిరు, అణిక్గాడుదిర్ - యెల్లలాడుచున్నార, ఇదు - ఈ, పిణియుమ్ - వ్యాధి
యు, పెరుగుమల్లాల్ - పెరుగుచున్న దేశపు, ఒట్టిగిన్నట్టదిట్టై - నివర్తించలేదు, మణియిల్ - రత్న
ముకంటె, అణి - నుండరమైన, నిఱమ్ - మేనుగల, మాయన్ - అశ్చర్యభూతుడైన శ్రీయో
పతియొక్క, తమర్ - భక్తులైన భాగవతులయొక్క, అడినీఱు - శ్రీపాదధూళిని, కొణ్ణు - తీసి
కొనివచ్చి, అణియ - ఆలజ, రించునటుల, ముయలిన్ - ఉద్యోగించినయెడల, ఇవ్విణజుక్క -
దేవతాస్త్రోతోబోలినయీపెకు, మల్ శీల్టై - దీనితోసమానమైన మణియొకయుపాయము, ఇట్టై
కణ్ణీర్ - లేదునుమండీ

తా॥ ఓసఖయలారా! మిరుఎల్లప్పుడును యెల్లలాడుటచే నీపెకులోగము పెరుగుచున్న
దేగాని తగలేదు. గనుఁ దానినివిడిచి శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదధూళిని యీపె శరీరమందు
జలుడు. ఇంతకంటె మేలైన ఉపాయమేమియు లేదని.

౬.

అణజుక్కరుమరున్దై న్నజ్గోరాడుమ్కళుమ్మరాయ్*

కుణజ్జెయెటిన్దు నునోళ్ కులై క్కప్పడుమన్నైమిర్*

ఉణజ్జల్కెడ క్కమ్మదై యుదడాట్టమ్కణ్ణెన్పయగ్*

వణజ్జీగళ్ మాయప్పిరా తమర్వేదమ్ వల్లారయే.

౭

అ॥ అణజుక్క - దేవతాస్త్రోతోబోలినయీపెకు, అరుణరున్దై - దుర్లభమైనమందని
దలంచి, అణ - అచ్చట, ఓర్ - నిషీద్ధమైన, అడుమ్ - మేకను, కళుమ్ - కలును,
(ప్రీతికలింపుమని), పరాయ్ - (దేవతాస్థరమును) ప్రార్థించి, కుణజ్జెయెటిన్దు - చేతులతోతాళ
ముకొట్టుచుసృత్యముజేసి, నమ్ - మియొక్క, నోళ్ - గుజములు, కులైక్క - అడురునటుల,
పడుమ్ - సృత్యముజేయుచున్న, అన్నైమిర్ - ఓయమ్మలారా! ఉణజ్జల్ - వేయించినధాన్య
ము, కెడ - పాడగునటుల, కమ్మదై - గాడిదయొక్క, ఉదడు - నోటియొక్క, అట్టమ్ - చల
నమును, కణ్ణు - చూచి, ఎన్ పయగ్ - ఏమిప్రయోజనము? మాయప్పిరా - అశ్చర్యభూతుడైన
పర్యవశ్యరునియొక్క, తమర్ - భక్తులై, వేదమ్వల్లారై - వేదార్థమెఱుంగిన భాగవతులను,
వణజ్జీగళ్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓసఖయలారా! ఈపెకులోగము నివర్తించుటకై దేవతాస్థరములకు కలుమొదలగు
నిషీద్ధపదార్థములనిచ్చి చలుమాలు నమస్కరించి మిచ్చేగులు విలుగునటులతాళముజేసికొని సృత్య
ముజేయుటచే నేమియు ప్రయోజనములేదు. ఎండవేసినవండ్లను తినునప్పుడు చలించుచున్న

గాడిదెయ్యక్క నోటినిజూచుచున్న యెడల యెంతప్రయోజనమో? మీరుసేసెడి వ్యాపారములకుఁ గూడ సంతమాత్రమే ప్రయోజనముగాన యానిరర్థకఫలమునవదలి శ్రీవైష్ణవుల వాక్యించిన యెడల యీరోగమిచ్చడే నశించునని.

౭.

వేదమ్ వల్లార్ గల్లై కొల్లై విణ్ణోర్ పెరుమాళిరు

ప్పాదమ్మణిన్దు* ఇవళ్ నో యిదుతీర్ త్తుక్కొళ్ళాదుపాయ్*

ఏదమ్మత్తెన్దొగ్గె శెయ్దు కళ్యాదుకలాయ్ త్తాయ్*

వేదమ్మవిట్టు నీరణ్ణాదుదల్ శీర్త్త మెయ్.

౮.

అ॥ వేదమ్ వల్లార్ గల్లై కొల్లై - వేదార్థమెఱుంగిన భాగవతులద్వారా, విణ్ణోర్ పెరుమాళి - నిత్యనూరినిర్వాహకుడైన శ్రీయూపతియొక్క, తిరుప్పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిన్దు - సమస్కరించి, ఇవళ్ - ఈపెయ్యక్క, ఇదునోయ్ - ఈవ్యాధిని, తీర్ త్తుక్కొళ్ళాదు - పోగొట్టుకొనక, పోయ్ - (దేవతా స్రవములదగ్గర) వెళ్లి, ఏదమ్ - నీచమాటలను, చల్లెన్దు - చెప్పి, అల్ల శెయ్దు - నిషిద్ధకృత్యములనుజేసి, ఉడు - నడుచు, కళ్ - కలుసు, కలాయ్ - కలిపి, తాయ్ - ఉంచి, కీదమ్ - పాటను, ముట్టువిట్టు - పాడి, నీర్ - మీరు, అణ్ణాదుదల్ - దెయ్యాలాడుట, కీర్తయ్ - తప్పివగదా?

తా॥ శ్రీవైష్ణవులనుభవించి యీపెయ్యక్క రోగమును నివర్తించక నిషిద్ధాచరణముల ననుష్ఠించి దేవతా స్రవమును భజించుట మీకు యుక్తముకాదని.

౯.

శీర్తయినాలణ్ణోర్ శీర్త్త మగనిట్టమ్మువిశీర్త్త*

నాదైపలశొల్లి నీరణ్ణాదుమ్ పాయ్ కాణిలే*

ఏద్రైప్పిఱప్పక్కమ్ శేమ మిన్నోయ్ క్కుమిదేమరున్దు*

ఉద్రైయిల్ కణ్ణపిరాళ కమ్మల్వొత్త త్తుమినున్నిత్తే.

౧౦.

అ॥ శీర్తయినాల - నీచకృత్యముచే, శీర్త్త మగ - నీచజాతివాడు, ఇట్ట-కొట్టుచున్న, ముట్టువిశీర్త్త - వాద్యముకింద, పల - అనేకవిధములైన, నాదై - అసత్యవచనములను, శొల్లి - చెప్పి, నీర్ - మీరు, అణ్ణాదుమ్ - దెయ్యాలాడుచున్న, పాయ్ - నీచకృత్యములను, కాణిలే - చూడను, ఏద్రైప్పిఱప్పక్కమ్ - సప్తజన్మములకును, శేమమ్ - శ్రేమకరమైయుండును. ఇన్నోయ్ క్కుమ్ - ఈవ్యాధిని, మరున్దు - మందు, ఈదే - ఇదియే, ఉద్రైయిల్ - స్వరూపానురూపముగా, కణ్ణపిరాళ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కమ్మల్ - తిరువడికళ్ళను, ఉన్నిత్తు - ధ్యానించి, వాత్తత్తుమి - మంగళాశాసనముజేయుండు.

తా॥ ఒకచండాలాడు తపెటకొట్టుగా దానికణియుండి, దేవతా స్రవమందు లేనిగుణముల వారోపించి మ్రుతిచెడి మీనీచకృత్యము నాకునహించు. మనకెల్లప్పుడును రక్షకమై యీరోగ మునకుఁగూడ నివర్తకమైన శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములకు మంగళాశాసనము జేయుండు. అదియే మనకు స్వరూపానురూపమని.

౧౧.

ఉన్నిత్తుమనీ నోరు తెయ్యవనొమ్మా శవనై యల్లార్*
 నుమ్మిచ్చెళ్ళొల్లి నుమ్తోళ్ కులై కప్పడుమన్నెమిర్*
 మన్నప్పడుమత్తై వాణనై వణ్ణవరాపది
 మన్ననై *వత్తుమినేత్తుదలుమ్ తొమ్మిదాడుమే. ౧౦.

అ॥ అవనైయల్లార్ - ఆక్రమించి, అడి - సృత్యముజేసి, తూ - నిర్మలమైన, మణివణ్ణముక్కు-
 ఉన్నిత్తు - ధ్యానించి, తొమ్మిళ్ - (ఈపే) ఆశ్రయించడు, నుమ్ - మీయొక్క, ఇచ్చె -
 ఇష్టమును, శొల్లి - చెప్పి, నుమ్తోళ్ - మీభుజములు, కులైక్క - చలించునటుల, పడుమ్ -
 సృత్యముజేయుచున్న, అన్నెమిర్ - ఓయమ్మలారా! మన్నప్పడుమ్ - అధ్యయనముజేయబడు
 చున్న, మత్తై - వేదములచే, వాణనై - ప్రతిపాదించబడినవాడును, వణ్ - నుందరమైన,
 తువరాపది - ద్వారకక, మన్ననై - స్వామియైననై ఆక్రమిని, వత్తుమి - స్తుతించుడు.
 వత్తుదలుమ్ - స్తుతించినవెంటనే, తొమ్మిదు - నమస్కరించి ఆడుమి - సృత్యముజేయుడు.

తా॥ దేవతా స్తరముపద విశిష్టము జెప్పకొని ప్రాజించుచున్న ఓసఖియలారా! ఈపే
 (ఆక్రమిని) మణియొక దేవతాశ్రయించడు, గమక సకలవేదప్రతిపాద్యుడై ద్వారకాధికు-
 డైన ఆక్రమిని స్తుతించి యాశ్రయింపుడని. ౧౦.

తొమ్మిదాడిత్తుమణివణ్ణనుక్కాట్టెయ్దు నోయేత్తీర్న్ద*
 వట్ట వాదతొల్ పుగళు వణ్ కురుగూర్ చ్చుడగోవణ్ శొల్
 వట్టవాదవాయరత్తు ల్ళిన్నై పత్తు వెత్తిగళుమ్*
 తొమ్మిదాడిప్పాడవల్లార్ తుక్కశీలమిలర్ గళే. ౧౧.

అ॥ తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, అడి - సృత్యముజేసి, తూ - నిర్మలమైన, మణివణ్ణముక్కు-
 రత్నమువంటికాన్తిగల శ్రయఃపతికి, అల్ శెయ్దు - కైబ్యర్థముజేసి, నోయేత్తీర్న్ద - వ్యాధితి-
 రివవారును, వట్టవాద - నాశములేనిదై, తొల్ - స్వాభావికమైన, పుగళు - కీర్తిగలవారును,
 వణ్ - నుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియైననై, శడగోవణ్ - నమ్మాత్మార్వర్లు,
 శొల్ - సాదించినదియ, వట్టవాది - లక్షణముందు తక్కువలేనిదియైననై, అయిరత్తుల్ - ధైర్య
 పాకురములలోఁజేరినదియ, వెత్తిగళు - దేవతా స్తరధజనమును నిషేధించుచున్నదియైననై, ఇన్నై
 పత్తు - ఈపదిపాకురములను, తొమ్మిదు - (సర్వేశ్వరుని) ఆశ్రయించి, అడి - సృత్యముజేసి,
 పాడవల్లార్ - గానముజేయదగినవారు, తుక్కమిల, దుఃఖములేని, శీలగళే - స్వభావముగల
 వారగుదురు.

తా॥ మణోవాక్యాయములచే శ్రయఃపతిని యాశ్రయించిన గొప్పకీర్తిగల నమ్మాత్మార్వర్లు
 ప్రసాదించిన యీపదిపాకురముల ననుసంధించువారి కేదుఃఖమును సంధించినదిని. ౧౧.

ఆ త్మొర్ తిరువడిగళే శరణమ్.
 జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౭.వ తిరువాయ్మొళి.

అవవారిక:—సర్వేశ్వరునియొక్క తగునామముల నామ్యుద్ఘాతమున మూర్ఛనువదలి స్వస్థ చిత్తులై క్రియఃపరిని ప్రత్యక్షముగా నెవింపవలయుననిదలంచి సాదించుచున్నారు.

శీలమిల్లాచ్చిఱియనేలుమ్ శెయ్విన్ యోపెరిదాల్*

ఞాలముఞ్ఱాయ్ఞానమూర్ త్తి నారాయణావెనెను*

కాలన్దోఱుమ్యూనిరున్ కై తలై పూళిల్టాల్*

కోలమేనికాణవారాయ్ కూవియుళ్ళోళ్ళాయే.

౧.

అ॥ ఞాలమ్ - భూమిని, ఞ్ఱాయ్ - మింగినవాడా! ఞానమూర్ త్తి - జ్ఞానస్వరూపుడా! నారాయణా - సకలవిధబంధువైనవాడా! ఎనైన్ - అనిపలుమాఱుచెప్పి, కాలన్దోఱుమ్ - ఎల్లప్పుడూను, యాక్ - నేను, ఇరున్దు - స్థిరపడియుండి, కై - చేతులను, తలై - కిరస్సునందు చేర్చి, పూళిల్టాల్ - సమస్కరించినను, కోలమ్ - మందగమైన, మేని - నీ-వ్యధిగ్రహమును, కాణ - నేనునీవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయవు, కూవియుమ్కోళ్ళాయ్ - నన్నువీరియొకననులేవు, శీలమిల్లా - మంచినడతిని, శీఱియనేలుమ్ - తుద్రుడనైనను, శెయ్-చేసితి, విన్ - పాపములు, పెరిదు - పెద్దవి, ఓ - అయ్యో! ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఓస్వర్ణాత్మకుడా! ఓస్వర్ణాత్మా! ఓఅపద్బాంధవా! అనినేనంతకాలముపిలిచి నిన్ను సమస్కరించినను నాకు నేపసాదించకపోతివి. నన్నైనను నీదగ్గర చేర్చుకొనకపోతివి. నేనంత మాత్రము భాగ్యములేని యధముడనైతివని.

కొళ్ళమాళానిన్నవెళ్ళమ్ కోదిలర్దిదుమ్*ఎ

వళ్ళలేయోవై యన్దొణ్ణ వామనావోవెనెను*

నళ్ళిరావుమ్నన్నగలుమ్ నానిరున్దోలమిల్టాల్*

కళ్ళమాయావున్దై యొకకణ్ణాణవనీరాయే.

౨.

అ॥ కొళ్ళ - (ఎంతకాలము) అనుభవించినను, మాళా - అంతములేనిదై, కోదిల - నిర్దుష్టమైన, ఇన్నవెళ్ళమ్ - ఆనందసముద్రమును, ఎక్ - నాకు, తదిదుమ్-ఇచ్చుచున్న, వళ్ళలేయో - ఉదారుడా! వైయమ్-భూమిని, కొణ్ణ-తనయధీనముగాజేసికొనిన, ఓవామనా-ఓవామనుడా! ఎనైన్దు - అనిపలుమాఱుచెప్పి, నళ్ళిరావుమ్ - అర్ధరాత్రియందును, నక్ పగలుమ్ - ప్రకాశించుచున్నదినములయందును, నాక్ - నేను, ఇరున్దు - ఉడ్డి, ఓలమిల్టాల్ - అఱిచినను, కళ్ళమ్ - పంచకుడనై, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుడనైన ఓస్వామి! ఉన్దై - నిన్ను, ఎక్-నాయొక్క, కణ్ - నేత్రములచే, కాణ - నీవించునట్లు, వన్దు - పచ్చి, ఈయాయే - ఇవ్వకుండనున్నావు.

తా॥ నాస్పృహయమందుండి నాకపరిమితానందముగలుగజేయుచు నాకంటి కనుపడెను స్పృహితురవకుడా! రేయింబగళ్లు నేనటుచుచున్నను ఈకొకక్షణమునాడ నేపసాదించకపోతివని.

ఈవిలాదతీవినై గ శైత్తనై శెయ్దనన్దోల*

తావివై యమ్మోణ్ణవేన్దాయ్ తామోదరావేనను*

కూనిక్కువిన్దొరుగి క్కణ్ పనిశోరనిన్దోల*

పావినీయెన్దొన్దొళిలాయ్ పావియోకాణవన్దే.

3.

అ॥ ఈవిలాద - నాళములేని, తీవినైగల్ - చెడ్డపాపములను, ఎత్తనై - ఎన్ని, శెయ్దనన్దోల - చేసితిన్నో? తావి - కొలిచి, చైయమ్ - భూమిని, కొణ్ణ - అక్షీకరించిన, ఎన్దాయ్ - నాస్వామి! తామోదరా - దామోదరుడా! ఎన్దొన్దొ - అనిపించుమాటుచెప్పి, కూనిక్కువి - పిలిచిపిలిచి, నెన్దొ - వృద్ధియము, ఉరుగి - కరిగి, కణ్ పని - కంటినీళ్ళు, శోర - కారువట్టు, నిన్దోల - ఉన్నను, పావియోక - పాపినైననేను, కాణవన్ద - నేవించునట్లువచ్చి, నీ నీవు, పావి - పాపి, ఎన్దొ - అనియైనను, ఒన్దొ - ఒకమాట, శోలాయ్ - చెప్పకపోతివి

తా॥ లోకములనుకొలిచిన ఓత్రివిక్రముడా! యశోదాదేవిచే గట్టబడిన శ్రీకృష్ణుడా! యని నిన్ను పలుచూచుపిలిచుచు దుఃఖించుచున్నను “ నిత్యపాపిగనుక నీకు నేవసాదించను ” అనియైనను ఒకమాట చెప్పకపోతివి. అట్టిగొప్పపాపము నేనేమిచేసితిన్నోయని.

3.

కాణవన్దోకణ్ణుగప్పే తామరై క్కణ్ పిఱ్ఱ*

అణిశెమ్మొన్మేనియెన్దాయ్ నిన్దరుళాయెనను*

నాణమిల్లాచ్చిఱుళగై యేన్ నానిఱ్ఱలల్ యువదో*

వేణివానోర్ కాణమాట్టాప్పీడుడై యప్పనై యే.

౪.

అ॥ ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామి! వానోర్ - నిత్యనూరులు, వేణి - అళవడి, కాణమాట్టా - నేవించుటకుదుర్లభుడవైన, పీడుడై - గొప్పసుహృదుల, అప్పనై - స్వామియైననిన్ను, నాణమిల్లా - సిగ్గులేని, శిఱుళగైయోక - తుద్రప్రభావముగల, నాక - నేను, ఎకాకణ్ ముగప్పే - నాకంటికెదుట, కాణవన్ద - నేవించునట్లువచ్చి, తామరైక్కణ్ - పద్మసేత్రము, పిఱ్ఱ - వికసించి, అణిశెమ్మొన్మేనియెన్దాయ్ - ముంచినవచ్చనిబంగారమువంటి తిరుమేనుగలవాడవై, నిన్దరుళాయ్ - నేనీయైనను, ఎన్దొన్దొ - అనిచెప్పి, ఇణ్ణ - ఇచ్చట, అలల్ యువదో - అటుచుటయేమి ప్రయోజనము.

తా॥ నిత్యనూరులకుఁబూడ నేవించుటకు దుర్లభుడవైన ఓక్రియవతి! అతితుద్రుడవైన నేనుసిగ్గులేని, నాయెదుటవచ్చి నేవసాదింపుమా యనియటుచుచే నేప్రయోజనములేదని.

౪.

అప్పనేయడలాభియానే యాత్రికడలై క్కడై వ్ద

తుప్పనే*ఉకతోల్ గల్ నాన్దుమ్ కణ్డెక్కుడున్దొలెన్దు*

ఎప్పొదుమ్కణ్ణనీర్ కొణ్డవితువర్ న్దుతువర్ న్దు*

ఇప్పొదేవన్దొయె న్దొయేన్దొక్కవనీ.

౫.

అ॥ అప్పుడే ఓస్వామి! అడల్ - విరోధులను నశింపజేసి దివ్యభావముగల, అట్రియా - నే - నుదర్శనముగలవాడా! అట్రి - గంభీరమైన, కడలై - సముద్రమును, కడైన్ద - చిరిసిన, తున్న - బలిష్ఠుడా! ఉక - నీయొక్క, తోళ్ గళ్ నాన్దుమ్ - నాలుగుభుజములను, కడ్డిడక్కూడుక్కోగ - ఎత్తు - నేవించవచ్చునోయని, ఎప్పొమ్మడును - ఎల్లప్పుడును, కల్లనీరకొమ్మ - బాష్పమును బ్రహ్మచర్యమును, అవి - ప్రాణము, తువర్ న్దు తువర్ న్దు - మిక్కిలియెండిపోయి, ఏట్రైయో - చతురదశైయున్న నేను, ఇప్పొమ్మడే - ఇప్పుడే, వద్దిదాయెన్దు - వచ్చిననాదింపుమాయని అనే ఓంది, నోక్కవక - చూచుచున్నాను.

తా॥ శత్రువులను నశింపజేయుటకై నుదర్శనమును శ్రీహస్తమండభరించిన ఓక్రియఃపతి! సముద్రమధునముకేయుచున్న నీభుజములనిప్పుడే నేవించనావది మిక్కిలి దుఃఖించుచు నాచార లభ్యముచే నీబలుచక్క వచ్చుచున్నానోయని నాలుగు ప్రక్కల చూచుచున్నానని.

నోక్కినోక్కియున్నై క్కాణ్బాక్ యాననదావియుళ్ళే*

నాక్కునీళ్ళకానమిల్లై నాడోటుమెన్నుడై య*

అక్కైయుళ్ళుమావియుళ్ళు మల్లపుట త్రినుళ్ళుమ్*

నీక్కమిన్దైయెఱ్ఱుమ్మిన్దాయ్ నిన్నై యత్తిన్దత్తే.

౬.

అ॥ నాడోటుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎన్నుడైయ - నాయొక్క, అక్కైయుళ్ళుమ్ - శరీర మందును, అవియుళ్ళుమ్ - ఆత్మయందును, అల్ల - అంతకంటెవేరైన, పుట త్రినుళ్ళుమ్ - ఇన్ద్రియ ములందును, నీక్కమిన్దై - ఎడతెగక, ఎఱ్ఱుమ్ అన్నివస్తువులలోను, నిట్టాయ్ ఉన్న ఓస్వామి! నిన్నై - నిన్ను, అత్తిన్దత్తే - చక్కగాదెలిసికొని, ఉన్నై - నిన్ను, కాణ్బాక్ - చూచుటకై, నోక్కినోక్కి - నాలుగుప్రక్కలజూచి, యాన్ - నేను, కానమిల్లై (నీవీకటికగుపడవని) జ్ఞానములేక, ఎనదావియుళ్ళే - నాయాత్మలోనే, నాక్కునీళ్ళకా - అకలదుచున్నాను.

తా॥ ఓక్రియఃపతి! నాశరీరేన్ద్రియప్రాణాదులలో నంతట వ్యాపించియున్న నిన్ను జ్ఞానశీత్రముచే చక్కగాననుభవించిన నేను నీవీకంటిగగుపడవని దెలిసికొనక ఈశీత్రములతోనే నేవించవలయునని మిక్కిలి యాశచదుచున్నానని.

అత్తిన్దత్తేన్దైత్తేత్తే యాననదావియుళ్ళే*

నిట్టై న్దానమూర్ త్రియాయై నిన్మలమాగవైత్తు*

పిటన్దుమ్ శేర్ ముమ్మిన్దైదరుమ్ పేదై మెత్తీన్దైత్తే*

నలున్దుమ్మాయిన్కణ్ణియమ్మా నానున్నై క్కణ్ణుకొన్డే.

౭.

అ॥ నలు - చరిమింపుచున్న, తుమ్మాయిన్కణ్ణి - తిరుత్తుళాయమాలికగల, అమ్మా - ఓస్వామి! నాన్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, కణ్ణుకొన్డు - మనస్సుచేనేవించి, అత్తిన్దత్తే - (నీప్రార్థనలక్షణ ప్రాసముడవు అని) తెలిసికొని, శేత్తి శేత్తి - స్వస్థచిత్తుడనై, యాన్ - నేను, నిట్టై - చరిత్రులైన, కానమూర్ త్రియాయై జ్ఞానస్వరూపుడనై ననిన్ను, ఎనదావియుళ్ళే - నాయాత్మయందు, నిన్మలమాగ - సందియములేక స్వచ్ఛమగా, నైత్తు - ఉంచి, పిటన్దుమ్ అన్మిం

చియ, శ్రీ భక్తు - మరించియ, నిస్తు - ఉండి, ఇడయ - అల్లడును, శ్రీ శ్రీ శ్రీ అక్షాన
మును, తీర్థాభిషేక - పోగొట్టుకొంటిని.

తా॥ అతిభోగ్యుడవైన ఓశ్రీయభుతి! నీవే నాకు పాత్రుడవు ప్రాచీనుడవు అని నిశ్చ
యించి జ్ఞానస్వరూపుడవైన నిన్ను నామనస్సునందు స్థిరపఱచి నాసంసారదుఃఖములను బోగొట్టు
కొంటిని. ౭.

కణ్డొణ్డొకై గళార నిగతిరప్పదబ్బల్ మేల్*

ఎణ్ణిశై యుముళ్ళపూక్కొణ్డై త్తియుగ్గుగ్గున్*

తొణ్డొణ్డొ పాడియాడ చూపు కడల్ భాలత్తుళ్ళ*

నణ్డొయ్యి కణ్ణి నేనే వద్దిడగిల్లాయ్.

౮.

అ॥ పద - నుండరందైన, కుఱ్ఱొయ్యి కణ్ణి - తిరుక్కుఱ్ఱొయ్యిమాలగల, వేదే-ఓస్వామి,
కణ్డొణ్డొ - నేవించి, ఎన్ - నాయొక్క, కైగళ్ - చేతలచే, ఆర - పూర్ణముగా, నిన్ -
నీయొక్క, తిరుప్పదబ్బల్ మేల్ - శ్రీపాదములమీద, ఎణ్ణి శైయుముళ్ళ - అష్టదిక్కులలోనున్న,
పూ - పుష్పములను, కొణ్డొ - సంపాదించి (సమర్పించి), ఏత్తి - నుతించి, ఉగ్గుగ్గు-మిక్కిలి
సంతోషించి, తొణ్డొణ్డొ - వాచులమైనమేము, పాడి - గానముజేసి, ఆడ - సృక్రముజేయు
నటుల, కడల్ - సమద్రముచే, చూపు - చుట్టబడిన, భాలత్తుళ్ళ - భూలోకమందే, వద్దిడ
గిల్లాయ్ - వచ్చుచున్నావురావు.

తా॥ తిరుక్కుఱ్ఱొయ్యిమాలిక చే నలంకరింపబడిన ఓస్వామి! నిన్ను ప్రకృతముగా నేవించి
మాచేతనిండ పుష్పములను దీసికొనివచ్చి శ్రీపాదములమీద సమర్పించిస్తానుజేసి ప్రతిభగవ
తులై పాడియాడునటుల ఈలోకమందే భక్తులైన మాముండల నేంచేయుమాయని ౮.

ఇడగిలేనొనట్టగిలే నై మ్ములగ్గెల్లగిల్లె*

కడవనాగిక్కాలన్దొయ్ పూప్పటిత్తై త్తగిల్లె*

మడవన్నొయ్ కాదల్ కూర వల్వినై యేనయర్ ప్పాయ్*

తడవుగిన్నెన్దొక్కొణ్డొ కక్కరల్లెల్లెయ్.

౯.

అ॥ ఇడ కిలేన్ - (పేదవార్లకు) విచ్చమివ్వనివాడనైతిని, ఒత్తుట్ట కిలేన్ - (వాచము
తోవచ్చినవారికి) సీక్కుకూడనివ్వనివాడనైతిని, విమ్ముల - పక్షోన్ద్రియములను, పెల్ల కిలేన్ -
జయించనివాడనైతిని, కడవనాగి - కాస్త్రవశ్యుడనై, కాలన్దొయ్ సర్వకాలములయందును,
పూ - పుష్పములను, పట్ట - తీసి, (సమర్పించి), ఏత్త కిలేన్ - నుతించనివాడనైతిని, మడవ -
పట్టుదలగల, ఎన్నొయ్ - నామనస్సునందు, కాదల్ - ఆక, కూర - తిధికమృతమండగా,
వల్వినైయ్ - ప్రారమైనపాపముగలనను, అయర్ ప్పాయ్ భమించినవాడనై, కక్కరల్తు -
మడకనముగల, అణ్డై - స్వామిని, తడవుగిన్దొ - వెతుకుచున్నాను, ఎల్ల - ఎచ్చట
కాన్డొ - నేవించెను.

తా॥ కర్మజ్ఞానభక్తు లెంతమాత్రమునూడ లేనివాడనై సర్వకాలము నేవించువలయునని
ఈలోకమందైన నాలోక మందెరుదిధంకు లేనియిలేదని. ౯.

శక్తరత్నలేయన్తు తాత్పర్యకణ్ఠీరదుమ్మ*
 పక్వమనోక్కినిస్తలర్నేగ పావియేకాణ్ఠిలేగ*
 మిక్కిజానమూర్ త్రియాయ వేదవిశ్కిన్తై*ఎగ
 తక్కిజానక్కణ్ఠిళాలే కణ్ఠిత్రయపుననే.

౧౦.

అ॥ మిక్కి - అతిశయించిన, జానమూర్ త్రియాయ - జ్ఞానస్వరూపుడును, వే మ - వేదమును, విశ్కిన్తై - తనకు ప్రకాశకముగాగలవాడనైన సర్వేశ్వరుని, ఎగ - నాయొక్క, తక్కి - తగియున్న, తానక్కణ్ఠిళాలే - జ్ఞానదృష్టిచే, కణ్ఠి - అనుభవించి, త్రయపునక - కాగరించుకొనినవాడనై, శక్తరత్నలేయన్తు - చక్రాయుధముగలస్వామి! యనిపిలిచి, తాత్పర్య - నమస్కరించి, కణ్ఠీర్ - భాష్యము, తదుమ్మ - కారునట్లు, పక్వమనోక్కినిస్త - నాలుగుప్రక్కల చూచుచుండి, అలర్నేగ - భ్రమించితిని, పావియేక - పాపిష్ఠుడనైన నేను, కాణ్ఠిలేక - చూడనివాడనైతిని.

తా॥ వేదవేద్యుడైన సర్వేశ్వరుని భక్తిచే సాక్షాత్కరించిననేను, ఈనేత్రములచే నేనింపలయునునిగోరి యెట్లుప్రకృతమచ్చుచున్నాడోయని తిరిగితిరిగి చూచినను అంతమాత్రముభాగ్యములేని నాకంటిగలబడలేదని.

౧౦

కృత్యవినిష్ట కాదల్తన్నాల్ తామరైక్కణ్ఠిన్తై*
 కుమ్మపుమాడతైకురుగూర్ మాటన్ శడగోపక*శోల్
 వక్రపులాడవొణ్ణిమిట్ట గ యిరత్తులిప్పత్తుమ్*
 తక్కువప్పాడియాడవల్లార్ వై గున్దమోమవరే.

౧౧.

అ॥ తక్కువినిష్ట - చేరియున్న, కాదల్ తన్నాల్ - (తీరిచే, తామరైక్కణ్ఠిత్తన్నై - పుణ్ణరీకాతునివిషయమై, కక్కువుమ్ - నిండియున్న, మాడమ్ - తిరుమాళిగలుగల, తెళ్ - నుదరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, మాట - సంసారమునుజయించిన, శడగోపక - నమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - సాదించినదియు, వక్రపులాడ - భగవద్గుణములయం దొకటియు విడువకుండ ప్రతిపాదించునట్టిదియు, ఒణ్ - అర్థమును సులభముగా తెలియచేయునట్టిదియు, తమ్మిట్టగల్ - వ్రావిడరూపమైనదియునైన, ఆయిరత్తుర్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఎప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, తక్కువ - మనస్సులోభరించునట్లు, పాడి - గానముచేసి, అడవల్లార్ - సృత్యము చేయదగినవారు, వై గున్దమ్ - (వైకృత్యమును, ఏఱువర్ - పొందుదురు

తా॥ అతిసుందరమైన తిరునగరికి నాథులైన నమ్మాళ్వార్లు మిక్కిలి (తీరిచే) శ్రీయశశివిషయమై సాదించిన యీపదిపాశురములను గానముచేయువారు భగవదనునట్లు చేరుదురని.

౧౧

అత్తుర్ తిరువడిగ శేళరణమ్

శీయర్ తిరువడిగ శేళరణమ్.

౨ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక — ఇంతయవస్థలోగూడ సర్వేశ్వరుడు రాకపోవుటచే వాడు తననుపేక్షించెనని భలించి, వాడుపేక్షించిన వస్తువులు మాకుపాడేయంబులుకావని తనవస్తువులలో నిరాకురై యగుచున్నాడు.

¶ ఏతాభుమితై యోనుమ్ తిళై ముగనుమేతిరుమగభుమ్*

కూతాభుమేతనియుడమ్మై కులజులమావశురర్ గళై *

నీతాగుమ్మడియాగ నిరుమితుప్పడై తొట్ట *

మాతాళకవరాద మణిమామైకుటై విలమే.

౧.

అ॥ ఏఱు - పృషభమును, ఆభుమ్ - వాహనముగాగలవాడును, ఇతైయోనుమ్ - ఈశ్వరాభిమానియునైన దుద్రుడును, తిళైముగనుమ్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మయు, తిరుమగభుమ్ - శ్రీమహాలక్ష్మీయు, కూఱు - భాగముగాజేసికొని, ఆభుమ్ - వాసముజేయుచున్న, తని - అద్వితీయమైన, ఉడమ్మై - తిరుమేనుగలవాడును, అకురర్ గళై - అనురలను, కులమేకులమా - గుంపుగుంపుగా, నీతాగుమ్మడియాగ - భస్మమగునట్లు, నిరుమిత్తు - సజ్జిల్పించి, పడైతొట్ట - ఆయుధమునుధరించినవాడును, మాతాళక - విరివ్రాడునైన సర్వేశ్వరుడు, కవరాద - ఆశించని, మణి - క్లాఘ్యమైన, మామై - కానిచే, కట్టై విలమ్ - తక్కువవారముకాము. (ఏమి ప్రయోజనములేదు)

తా॥ ఉక్కొప్పనిక్కప్పులందరిని తనశరీరమందుంచుకొనిన వాడై, అనుగ్రహంహరకుడైన శ్రీయశతి యాదరించని సౌందర్యముతో నాకేమియు ప్రయోజనములేదని.

౧

మణిమామైకుటై విల్ల ములర్ మాదరుటై మార్బా*

అణిమాన త్తడవరై తో శడలాట్తడక్కైయ్*

పణిమానమ్మిళ్ల యామే యడియేనై ప్పణికోణ్డ*

మణిమాయ్కవరాద మడనెజ్జాల్ కుటై విలమే.

౨.

అ॥ మణిమామై - క్లాఘ్యమైన సౌందర్యమును, కుట్టై విల్ల - తక్కువరేక సంపూర్ణముగాగలదై, ములర్ - పృషపాసినియైన, మాదర్ - శ్రీమహాలక్ష్మి, ఉతై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్బన్ - వత్సః ముగలవాడును, అణి - ఆలక్ష్మికరమై, మార్బన్ దీక్షితమై, తడమ్ - వికాలమై, వరై - పర్యతమనలెవిరివ్రాడునైన, తోళ్ - భుజములుగలవాడును, అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, అట్టై - సుదర్శనమును, తడమ్ - వికాలమై, కైయ్ - శ్రీహస్తమందుగలవాడును, పణి - కైంకర్యముయొక్క, మాన్ - సమృద్ధి, పిట్టైయామే - తక్కువకాకుండ, అడియేనై - దాసుడనైననన్ను, పణికోణ్డ - కైబ్బర్యమందుజేర్చుకొనినవాడును, మణి - క్లాఘ్యమైన, మాయ్క - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాడునైన శ్రీయశతి, కవరాద - ఆశేషించని, మడమ్ - ముద్దునైన, నెజ్జాల్ - మనస్సుచే, కుటైవిలమ్ - ప్రయోజనము లేనివారము.

తా॥ సుందరియైన శ్రీమహాలక్ష్మినిన్ని అందంబులైన యవయవములనున్న గలవాడై నాకు నకలకైబ్బర్యములనిచ్చిన శ్రీయశతియుపేక్షించిన మనస్సుచే నాకేమియుయోగము లేదని ౨.

మడనెఱ్ఱలో కుట్ర విల్లా మగళ తాయ్ తెయ్ దొరుపేయచ్చి*

విడనెఱ్ఱములై కువై త మిగుఱానప్పిటుక్కువి*

పడనాగ త్తనై క్కిడన్ద పరువలై తోళో పరమ్మరుడగ*

నెడమాయక వరాద నిత్తె వినాలో కుట్ర విలమే.

౩.

అ॥ మడనెఱ్ఱలో - మృదువైనమనస్సుచే, కుట్రవిల్లా - తక్కువలేని, తాయ్ మగళ - తల్లియైనయశోదయొక్క పేషమును, తెయ్ దొరు - వేషిణినివచ్చిన, ఒరుపేయచ్చి - ఒకపిశాచియైన పూతనయొక్క, విడనెఱ్ఱము - గొప్పవిషముగల, ములై - స్తనమును, కువై త్త - అరగించిన, మిగుఱానమ్ - గొప్పజ్ఞానముగల, కిటుక్కువి - చిన్న బిడ్డయైనవాడును, పడన్ - పడములుగల, నాగమ్ - అదిశేషుడనడి, అత్తై క్కిడన్ద - శయ్యమీడబవ్వరించినవాడును, పరు - బలిసియు, పలై - పర్వతమునంటిదియునైన, తోళో - భుజములుగలవాడును, పరమ్మరుడగ - పురుషోత్తముడును, నెడమాయక - గొప్ప అశ్వర్యభూతుడునైన శ్రీయోగురి, కవరాద - అపేక్షించని, నిత్తె వినాలో - (స్త్రీత్వ) పూర్తిచే, కుట్రవిలమ్ - తక్కువవారముకాదు.

తా॥ చిన్న బిడ్డయొక్క పూడు యశోదాపేషమెత్తినచిన్న పూతనను సంహరించిన శేషకాయయైన పురుషోత్తముడుపేక్షించిన నాగూఢాభిప్రాయ మెంతమాత్రముదగదని.

౩.

నిత్తె వినాలో కుట్ర విల్లా నెడుమ్మనై తోళో మడప్పిన్నె*

పొత్తె యినాల్ములై యనై వా పొరువిడై యొడర్ తుగన్ద*

కత్తె యినార్ తువడధుక్కై కడై యావిక కట్టికోత్తై*

కత్తె యినార్ కవరాదతల్లిరీ నిజత్తాలో కుట్ర విలమే.

౪.

అ॥ నిత్తె వినాలో - పూర్తిచే, కుట్రవిల్లా - తక్కువలేనిదియు, నెడుమ్ - పొడువై, పడై - బలిసియున్న, తోళో - భుజములుగలదియు, మడప్పిన్నె - మృదుప్రకృతియునైన నప్పిన్న పిరాట్టియొక్క, ములై - స్తనమును, అనై వా - అరింగనముజేసికొనుటకై, పొత్తె యినార్ - తునుచేత (తుమించియుండి), పారు - యుద్ధమునకవచ్చి, ఏట్లో విడై - ఏడువ్వనభయమును, అడర్ తు - చంపి, ఉగన్ద - సంతోషించినవాడును, కత్తె యి - కఱలచే, అర్ - నిండి, తువర్ - ఎఱ్ఱనైన, ఉడుక్కై - వస్త్రముగలవాడును, కడై యా వి - (పాలుపిండుటకై) వెదురుకొఱాయని, కట్టికోల్ - (అవులను తోలుటకు) కట్టనున్న, కై - శ్రీమస్తమందుగలవాడును, కత్తె యినార్ - ఘంటను నడుమనకట్టుకొనినవాడునైన శ్రీయోగురి, కవరాద - అశపడని, తల్లిరీ నిజత్తాలో - చిగురువంటివర్ణముచే, కుట్రవిలమ్ - ప్రయోజనము లేనివారము.

తా॥ నప్పిన్న పిరాట్టితో సంశ్లేషించుటకై ఏడువ్వనభయములేనిన బాధలను సహించి దానిని జంపినవాడును, అడవియందలి చండయొక్క రసములచే మాసిపోయిన వస్త్రముగలవాడును, వెదురుకొఱాయని కట్టను చేతులలోబట్టుకొనియు నడుమనందు ఘంటకట్టుకొనియు అవులముందట పోవుచున్నవాడునైన గోపాలుడుపేక్షించిన నాకానిచే నాశేమి యుపయోగములేదని.

౪.

తళిర్ నిజత్తాల్ కుత్తై విల్లా త్తనిచ్చిత్తై యిల్ విళప్పన్ *
 కిళిముట్టియాల్ కారణమా క్కిళరక్కన్నగరె త్త *
 కళిమలర్ త్తుమ్మాయలగల్ కమ్మన్ ముడియ్ కడల్ ఛాలత్తు *
 అళిమిక్కాక వరాద వటివినాల్ కుత్తై విలమే. ౫

అ॥ తళిర్ నిజత్తాల్ - స్వీగ్ధవర్ణముచే, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేనిదై, తని - ప్రారమైన, క్కిత్తైయిల్ - చెఱలో (అశోకవనికలో) నున్నప్పుడు, విళప్పన్ * - ఎల్లరచే బొగడదగినదై, కిళిముట్టియాల్ - చిలకపంటిపూటలుగలదైన సీతాపిరాట్టియొక్క, కారణమా - నిమిత్తమై, కిళర్ - పరిలుచున్న, అరక్కా - రావణానురునియొక్క, వగర్ - లంకాపట్టణమును, ఎరిత్త - దహించినవాడును, కళి - తేనెకారుచున్న, మలర్ - పుష్పముగల, తుమ్మాయలగల్ - తిరుత్తుమ్మాయి మాలచే, కమ్మన్ - పరిమళించుచున్న, ముడియ్ - కిరీటముగలవాడును, కడల్ - సముద్రము చేఱబట్టదిన, ఛాలత్తు - భూమియందలిప్రాణులయందు, అళిమిక్కా - మిక్కిలిదయగలవాడునైనక్రియఃపతి, కవరాద - అశవదని, అటివినాల్ - బుద్ధిచే, కుత్తైవిల్మ - తక్కువవారముకాము.

తా॥ సీతాపిరాట్టినిమిత్తమై రావణుని సమూలముగాజంపినవాడును, పరమభోగ్యుడును, చేతమలయందు మిక్కిలి కనికరముగలవాడునైన క్రియఃపతియుపేక్షించినబుద్ధిచే నాకేసుపయోగములేదని. ౫

అటివినాల్ కుత్తై విల్లా వగల్ ఛాల త్తవరటియ *
 నెటియెల్లామెడ్డుత్తురె త్తనిత్తై ఛానత్తోరుమూర్ త్తి *
 కుటియమాణురువాగి క్కొడున్గోళాల్ నిలన్గొడ్డ *
 కిటియమ్మాక వరాద కిళరోళియాల్ కుత్తై విలమే. ౬.

అ॥ అటివినాల్ - బుద్ధిచే, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేనివారైన, అగల్ ఛాలత్తవర్ - వికాలమైనభూమియందున్న చేతనలు, అటియ - తెలిసికొనునట్లు, నెటియెల్లామ్ - కమ్మణ్ణావాద్యపాయములన్నిటిని, ఎడుత్తురె త్త - ఎత్తియుపదేశించినవాడును, నిత్తిఛానత్తు - అపరిమితజ్ఞానముగలవాడును, ఒరుమూర్ త్తి - విలక్షణస్వభావముగలవాడును, కుటియ - పొట్టియైన, మాణురువాగి - బ్రహ్మచారివేషమునుధరించి, కొగు - కృత్రిమమైన, కోళార్ - పరిగ్రహముచే, నిలమ్ - కొల్ల - భూమినిస్వాధీనమునుకొనిన, కిటి - ఉపాయముగల, అమ్మాక - స్వామియైనక్రియఃపతి, కవరాద - ఆకించని, కిళర్ - పరిలుచున్న, ఒళియాల్ - లేజన్నచే, కుత్తైవిల్మ - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ కర్మజ్ఞానభక్తిప్రపత్తులనుపదేశించిన జ్ఞానాధికుడై, చిన్నవిగ్రహముతోనుండి మూడడుగులుదూరించి గొప్పవిగ్రహముతోభూమినిగొలుచుకొనిన పంచకుండైనక్రియఃపతి యవాదరించిన యా లేజన్నచే నాకేమియుపయోగము లేదని. ౬

కిళరోళియాల్ కుత్తై విల్లా పరియురునాయ్ క్కిళర్ న్నెడ్డున్దు *
 కిళరోళియవిరణియన దగల్ మార్పమ్ కిట్టిత్తుగన్దు *

వళరోళియకనలాభి వలమ్మరియక*మణిసీల

వళరోళియాకవరాద వరివల్లె యాలకత్తై విలమే.

2.

అ॥ కిళరోళియార్ - వర్ణమున్న లేజన్ముచే, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేని, అరియరువాయ్ - నరసింహరూపియై, కిళర్ వైట్టున్దు - ఉప్పొంగిలేచి, కిళరోళియ - వర్ణమున్న లేజన్ముగల, ఇరణియనదు - పీఠాశ్రమయనియుక్క, అగల్ మార్ప్పమ్ - విశాలవక్షస్థలమును, కిట్టిత్తు - చీల్చి, ఉగన్ద - సంతోషించినవాడును, వళరోళియ - వర్ణమున్న లేజన్ముగలదియు, కనల్ నిత్తు లుక్రక్కుచున్నదియునైన, ఆట్టి - మదర్శనమునున్న, వలమ్మరియక - శ్రీపాశ్చజన్యమునున్న గలవాడును, మణి - క్లాఘ్యమైన, సీలమ్ - సీలమణినలే, వళర్ - వర్ణమున్న, ఒళియాక - కాన్తిగలవాడునైన క్రియవతి, కవరాద - అశేషించని, వరి - విలక్షణమైన, వల్లెయార్ - కంకణములచే, కుత్తైవిలమ్ - న్యూనతగలభారముకాము.

తా॥ గొప్పలేజన్ముగల నరసింహమై యవతరించి పీఠాశ్రమయని జీర్ణినకట్టచక్రధరుడైనక్రియవతి యుశేషించిన కంకణములతో నాక్ష్మప్రయోజనమునలేదని.

3.

వరివల్లె యాలకత్తై విల్లా పెరుమ్ముక్కాలడక్కారై *

ఎరియ్ములమ్మగవూడి యిరునిలముక తుయర్ తవిర్ త్త*

తెరివరియళివకపిరమ నమరర్ కోక పణినేతుమ్*

విరివుగ్గూకవరాద మేగలై యాలకత్తై విలమే.

౪.

అ॥ అడక్కారై - తనకణగనిశక్తులమనస్సులో, ఎరి - జ్వలించుచున్న, అమ్మలమ్ - భయమునెడినిప్పు, పుగ - ప్రవేశించునట్లు, వరి - గీతలుగల, వల్లెయార్ - శబ్దముచేగలిగిన, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేని, పెరు - గంభీరమైన, ముక్కూర్ - శబ్దముచే, ఊడి - ఊడి, ముక - పూర్వకాలమందు, ఇరు - విశాలమైన, సీలమ్ - భూమియుక్క, తుయర్ - భారమును, తవిర్ త్త - పోగొట్టినవాడును, తెరివరియ - లోకులపనుక్షణాయుండవని యభిమానించియున్న, శివక - రుద్రుడును, పిరమక - బ్రహ్మయు, అమరర్ కోక - దేవేంద్రుడును, పణిన్దు - నమస్కరించి, ఏత్తుమ్ - స్తుతింపదగినవాడును, విరి - అంతటవ్యాపించియున్న, పుగ్గూక - కీర్తిగల వాడునైనక్రియవతి, కవరాద - అశబ్దని, మేగలైయార్ - మొలనూలుచే, కుత్తైవిలమ్ - తక్కువభారముకాము.

తా॥ దుశ్శోభనాదులు భయపడి నశించునట్లు శ్రీపాశ్చజన్యమునూది భూభారమును పోగొట్టినవాడును, బ్రహ్మరుద్రాదులచేబొగడదగిన కల్యాణగుణమునుగలవాడునైనక్రియవతి యనాదరించిన మొలనూలు నాశేప్రయోజనమున కొదగదని.

౫.

మేగలై యాలకత్తై విల్లా మెలిపున్ దువగలల్ గుల్*

పోగముగల్ పుగల్ త్తన్దె విజల్వణకపుయమ్తుణిత్తు*

నాగమిశై త్తయిల్వన్దో లులగల్లామ్నన్దొదున్ద*

యోగజై వాకవరాద వ్రదమ్మినాలకత్తై విలమే.

౬.

అ॥ మేగలైయాల్ - మొలనులచే, మత్తైవిల్లా - తక్కువలేనిదియు, (అలంకరింపబడినదియు), మెలివుల్లి - మృదుస్వభావముగలదియు, అగల్-వికాలమైన, అల్గుల్ - కనిపడకముగలదియు, పోగమ్ - భోగయోగ్యురాలునైన, మగళ్ - ఉపయోగపడకనైన, పుగల్ - కీర్తిగల, తడై - తండ్రియు, విజల్ - బలిష్ఠుడైన, వాణ్ - బాణానురునియొక్క, పుయన్ - భుజములను, తుణిత్తు - ఛేదించి, హగమిత్తై - అదిశేషునిమీద, తుయిల్వాకపోల్ - నిదురపోవునట్లు, ఉలగ్గెల్లామ్ - లోకమంతయు, నన్దు - చక్కగా, ఒడున్దు - తనసుజేరునట్లు, యోగు - యోగనిద్రను, అడైవాణ్ - పొందినవాడునైన క్రియఃపతి, కవరాద ఆశించని, ఉడప్పివార్ - శరీరముచే, మత్తైవిలగు - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ ఉపకు తండ్రియైన బాణానురునియొక్క వెయ్యిభుజములను ఛేదించినవాడును, శేషశయ్యమీద బద్ధునించి జగద్రక్షణోపాయమును యోచించుచున్న వాడునైన క్రియఃపతి సమ్యక్తించని యోశరీరముతో నాకుపనిలేదని.

ఉడప్పినాల్ కుత్తై విల్లా పుయిర్ పిర్విమలై తుణ్ణమ్*

కిడ్దనవోల్ తుణిపలవా నతురర్ కుమ్మామ్ తుణిత్తుగన్దు*

తడమ్మునలకడై ముడియన్ తనియెరుకూళ్ళున్దుత్తైయుమ్*

ఉడమ్ముడై యాకవరాద పుయిరినాల్ కుత్తై విలమే.

౧౦.

అ॥ ఉయిర్ - ప్రాణముతో, పిర్దు - బీజుపడిన, (చచ్చిన), మలైరున్దు - పర్వతభండము, కిడ్దనవోల్ - ఉన్నట్టువలెనున్న, ఉడప్పివార్ - శరీరముచే, మత్తైవిల్లా - తక్కువలేనిదైన (గొప్పశరీరముగల), అతురర్ కుమ్మామ్ - అనురులగుంపును, పలతుణి - పలకునుకలుగా, తుణిత్తు - తుండించి, ఉగన్దు - పంతోషించినవాడును, తడమ్ - విస్తీర్ణమైన, పునల - జలముగల గంగను, తడై - జలను, ముడియన్ - శిరస్సునందుగల రుద్రుడు, తని - వేణుగా, ఒరుకూలు - ఒకభాగమందు, అమర్ న్దు - అమరయిండి, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, ఉడమ్ముడైయాక - శరీరముగలవాడునైన క్రియఃపతి, కవరాద - ఆశించని, ఉయిరినాల్ - ఆత్మచే, మత్తైవిలమే - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ పర్వతమువంటి రక్కసులను తునకతునకలుగా జేసినవాడును. రుద్రుని తనశరీరమందుంచుకొని రక్షించువాడునైన క్రియఃపతి యుపేక్షించిన నాయాత్మతో సేవింపమైన ఉపయోగములేదని.

౧౦.

‡‡ ఉయిరినాల్ కుత్తై విల్లా పులగేల్ తన్నుళ్ళొడుక్కి*

తయిర్ వెణ్ణైయున్డానై తడబురుగూర్ చ్చుడగోవన్*

• తెయిరిల్ శొల్లిశై మూలై యాయ్రిత్తులిప్పత్తై*

వయిరమ్ శేర పిణప్పణుత్తు వె గున్దున్దునబువల్.

౧౧.

అ॥ ఉయిరినాల్ - ప్రాణులచే, మత్తైవిల్లా - తక్కువలేని (సమృద్ధమైన), ఏమ్మిలగు - శత్రులోకములను, తన్నుళ్ళొ - తనలో, ఒరుక్కి - అభివీక్షణమును, తయిర్ - సేరునునట్లు,

వెళ్ళియే - వెళ్ళునున్న, ఉడ్డానై - ఆదగించువాడునైన క్రియఃపతి విషయమై, తడవ - వికలమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికి వాయువులైన, శడగోపన - నమ్మాత్మార్లు, కోల్ - ప్రసాదించిన వియు, కెయిరిల్ - దోషములేనివియు, ఇత్తై - గానముతోగూడినవియునైన, మలై - శబ్దసందర్భ రూపములైన, ఆయిగత్తుళ్ - తెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పుతాల్ - ఈపదిపాశురములచే, వయిర మ్మళేర్ - దార్శ్మ్యముగల, పిఱప్ప - సంసారమును, అఱుత్తు - ఛేదించి, వైగున్దుమ్ - శ్రీవైకుంఠమును, నణ్ణవర్ - పొందుదురు.

తా|| ప్రాణులచే నింపియున్న సప్తలోకములను గాపాడినవాడును, గోపికలయొక్క నవనీతాదుల నారగించినవాడునైన క్రియఃపతివిషయమైన నమ్మాత్మార్లుసాదించిన యీపదిపాశురముల నిధ్యయనముజేయువారు సంసారమును వదలి పరమపదమును పొందుదురని. ౧౧.

అత్తుర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

౯ - వ తెలుగువాణ్ణముఖ్య.

—o—o—o—

అవతారిక:—భగవంతుని లభించక దుఃఖించుచున్న నమ్మాత్మార్లు, భగవద్విముఖులైన సంసారుల సహవాసమును సహించక, ఓస్వామి! నీవిశ్లేషమును సహించినను సంసారులసహవాస ముసహ్యమైయున్నదిగాన నీవునాశరీరమును శీఘ్రముగాబోగొట్టవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡ నణ్ణాదార్ ముఱువలిప్ప నల్లుర్ తొర్ కరై నేజ్*

ఎణ్ణారాత్తుయ్యైక్కు మివై యెన్నవులగియత్తై*

కణ్ణాళాకడల్ కడైన్దా యునకమ్మత్తేవరుమ్మరిశు*

తణ్ణావాదడియేనై వ్పణికణ్ణాయ్ శామాతే.

౧

అ|| నణ్ణాదార్ - శత్రువులు, ముఱువలిప్ప - వత్సనట్లును, నల్ - అనుకూలులైన, తొర్ తొర్ - బంధువులు, కరైన్దు - మనస్సుకరిగి, ఏజ్ - దుఃఖించునట్లును, ఎణ్ణారా - తలంచుట కశక్యమైన, (అపధిలేని) తుయర్ - దుఃఖములను, విత్తెక్కుమ్ - కలుగజేసెడి, ఆలగు-లోకము లయొక్క, ఇనై - ఈ, ఇయ్యైక్కు - స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది, కణ్ణాళా - దయాంకుణా! కడల్ - సముద్రమును, కడైన్దాయ్ - చిలికినవాడా! ఉనకమ్మత్తే - నీతిరువడిఁజుండే, వరు మ్మరిశు - వచ్చిచేరునట్లు, తణ్ణావాదు - విలంబముజేయక, ఆడియేనై - దానుఁడైననాకు, శామాఱు - మరణముకొందువిధమును, వ్పణికణ్ణాయ్ - చెప్పుమా.

తా|| క్రియఃపతి! ఈలోకమందొకని కొకనిపక్ష సంభవించినయెడల వానిని కనికరించక వానిశత్రువులు సహించించుచున్నారు బంధువులు దుఃఖించుచున్నారు ఇట్టి యపారదుఃఖముల యందు మునిగియున్న యీసంసారమందునిక నాకసహ్యమైయున్నది. గాన పరమపదయాశునైన నీవునాసంసారమును శీఘ్రముగాబోగొట్టి నీశ్రీపాదములందుండి తేవ్వరొకమామని. ౧.

కామాలుక్కుడుమాలుమ్ తమరుద్రా తలై తలై ప్పయ్యదు*

ఏమాటిక్కిడనలర్లు మినై యెన్నవులగియ్యై*

అమాటొస్తటియేకా నా నరవణై యాయమ్మానే*

కూమాటేవిరై కణ్ణా యడియేనై క్కుటిక్కొణ్ణే.

౨.

అ॥ కామాలుమ్ - చచ్చువిధమును, కాదుమాలుమ్ - చెడిపోయ్యెడివిధమును (చూచి), తమర్ - జ్ఞాతులను, ఉద్రోద్రా - బంధువులను, తలై తలై ప్పయ్యదు - పైపైనపడి, ఏమాటి - దుఃఖించి, కిడన్ - ఉండి, అలర్లుమ్ - అలుచుచున్న, ఉలగు-లోకముయొక్క, ఇనై-కొ, ఇయ్యై - స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది అమాలు - ఈదుఃఖముతోగొట్టెడివిధము, ఒన్ట - ఒకటిని, నాన్ - నేను, అటియేన్ - ఎఱుంగలేను. అరవణైయాయ్ - అనస్తకాయినైన, అమ్మానే - ఓస్సామీ! కుటిక్కొణ్ణా-నాదుఃఖనివృత్తికుపాయమునుచూచించి, అడియేనై-దానుడనైననన్ను, కూమాలు - నీవద్దకిపిలుచుకొనువిధముందు, విరై కణ్ణాయ్ - త్వరపడుమా.

తా॥ ఓఅనస్తకాయీ! ఒకనికి మరణముసంభవించినను, ఐశ్వర్యమునశించినను దానినిజూచి వానిబంధువులందరు మిక్కిలి దుఃఖించుదురు. ఇట్టి దుఃఖాకరమైన సంసారముందునేనుండలేను గాన క్షిప్రములోనే నన్ను నీవద్ద చేర్చుకొనుమాయని.

౩.

కొణ్ణాట్టుమ్కులమ్పునై పుమ్ తమరుద్రా విఱ్ఱునిదియుమ్*

వణ్ణార్ పూజ్జులూకుమ్ మనై యొఱ్ఱియవుయ్యుర్రాయ్దల్*

కణ్ణాద్రోనైసులగియ్యై కడల్వణ్ణా*అడియేనై

పణ్ణేపోల్ కరుదాదున్నడిక్కేకూయ్ ప్పణికొర్కే.

౩.

అ॥ కొణ్ణాట్టుమ్ - జ్ఞాతును, కులమ్మనైపుమ్ - అధికార్యమును, తమర్ - జ్ఞాతులను, ఉద్రోద్రా - బంధువులను, విఱ్ఱు - తానేవచ్చుచున్న, నిదియుమ్ - నిధిని(వస్తువును), వణ్ణా-కుమ్మెదలచే, అర్ - రిండియన్న, పూ - పుష్పములచేసలజ్జరింపఁబడిన, కుఱ్ఱులూకుమ్-కొప్పుగలభార్యను, మనై - గృహస్తును, ఒఱ్ఱియ - ఇవన్నిటినివదలి, ఉయిర్ మాయ్దల్-ప్రణామము పోవడమునడి, ఉలగియ్యై - లోకస్వభావమును, కణ్ణా - చూచి, అద్రోద్రో - సహించను. కడల్వణ్ణా - సముద్రమువంటివర్ణముగల ఓక్రియఃపఠి! అడియేన్-దానుడనైననన్ను, పణ్ణేపోల్ - ముందునది, కరుదాదు - ఎంచక, కూవి-పిలుచుకొని, ఉన్నడిక్కే - నీక్రిపాదముండే, పణికొర్కే - కై జ్జర్యమును స్వీకరింపుము.

తా॥ ఓక్రియఃపఠి! భార్యపుత్రగృహక్షేత్ర ధనాదివస్తువులను వదలి చచ్చిపోవుదున్న లోకస్వభావమును నేనుజూడలేనుగాన క్షిప్రములోనే నీక్రిపాదముందుఁ బరిచర్యకేయనముల నన్నుతీకరిపుమాయని.

౩.

కొర్కెన్టకర్ న్దెట్టున్ద పెరుణ్ణెల్వమ్నెరుప్పగ*

కొర్కెన్టతమమూకు మినై యెన్నవులగియ్యై*

వళ్ళలేమణివణ్ణా వునక్కత్తేవరుమ్మరికు*

వళ్ళల్ శెయ్దడియేనై యునదరుళాల్వాజాయే.

౪.

అ॥ కొల్ ఎన్ట - అణ్ణికరింపుమని, కిళర్ న్ట - వృద్ధిబొంది, ఎమ్మిన్ట - వచ్చిన, పెరు శెల్వమ్ - గొప్పవిశ్వరూపు, నెరుప్పాగ - నిప్పువలె బాధకరమైయుండగా, కొల్ ఎన్ట - అణ్ణికరింపుమనియొకడు వేడినయెడల, తమమ్ - అజ్ఞానము, మూడుమ్ - కప్పుచున్న, ఇన్టై - ఈ, ఉలగియత్తై - లోకస్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది? వళ్ళలే - ఉదారుడా! మణివణ్ణా - క్లాఘ్యమైనకానిగలవాడా! ఉనక్కత్తే - సీతిగువడియండే, వరుమ్మరికు - వచ్చిచేరునట్లు, వళ్ళల్ శెయ్ద - బోదార్పమునుబ్రకటింపజేసి, అడియేనై - దానుడనైననన్ను, ఉనదరుళాల్ - నీకృపచే, వాక్తాయే - స్వీకరింపుమా.

తా॥ నుందరుడవైన ఓక్రియఃపరీ! ఎంతగొప్ప ధనమైనను తనంతటతానేవచ్చినప్పటికిన్ని అది రక్షణయందాను సెలవులయందును మిక్కిలిదుఃఖమును గలుగజేయవచ్చునని దెలిసియున్నను అజ్ఞానముచే మఱు దానిసేగోయవచ్చు లోకస్వభావము నాకుబట్టలేదు. గాన నీయాదార్పణముచే నన్ను శీఘ్రముగా స్వీకరింపుమాయని.

౪.

వాణ్ణసీర్ మలరులగిల్ నిజ్జనవుమ్తిరివనవుమ్*

అజ్జయిర్ గల్ పిజప్పిజప్ప ప్పిణిమూప్పాల్ తగర్ ప్పణ్ణమ్*

ఈజీదన్మేల్ వెన్నరగ మిన్టై యెన్నవులగియత్తై*

వాణ్ణనై సీమణివణ్ణా వడియేనై మఱుక్కేలే.

౫.

అ॥ వాణ్ణ - చుట్టకొనియున్న, సీర్ - జలముగల, మలర్ - నాభికమలమందుబుట్టిన, ఉలగిల్ - లోకమందలి, నిజ్జనవుమ్ - సావరములును, తిరివనవుమ్ - జంగమములునైన, అజ్జ - ఆపవ్రపులలోనున్న, ఉయిర్ గల్ - ప్రాణులు, ఈజ్జ - ఈలోకమందు, పిజప్ప - జన్మము, ఇజప్ప - మరణము, పిణి - వ్యాధి, మూప్పాల్ - వార్ధకమవీచే, తగర్ ప్పణ్ణమ్ - బాధగడుదురు, ఇదన్మేల్ - దీనితరువాత, వెమ్ - కూరమైన, నరగమ్ - నరకమునుబోదుదురు, ఇన్టై - ఈ, ఉలగియత్తై - లోకస్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది. (గాన) మణివణ్ణా - క్లాఘ్యమైనకానిగలపాపాహి! ఎన్ట - నన్ను, వాణ్ణ - స్వీకరింపుము. అడియేనై - దానుడనైననన్ను, మఱుక్కేలే - మఱుచిపోవకు నుమా?

తా॥ ఈలోకమందలి ప్రాణులు ఇచ్చటనున్నవఱకు జన్మమరణజరావ్యాధులచే బాధపడియు తరువాత నరకమునుబొందియు ఎప్పుడును దుఃఖితులైయేయుదురు. వీరిని సేను చూడజాలను గాన నన్ను మఱువక స్వీకరింపుమాయని.

౫.

మఱుక్కేవల్వలై వృదుత్తిక్కుమైత్తిట్టక్కొన్టణ్ణర్*

అఱప్పారులై యఱిన్దోరా రిన్టై యెన్నవులగియత్తై*

వెఱిత్తుళవముడియానే విన్టై యేనై యునక్కడిమై*

అఱిక్కొన్టాయ్* ఇనియెన్నారముడే కూయరుళాయే.

౬.

అ॥ మఱుక్కి - భ్రమపఱచి, పల్ - కశినమైన, వల్లె - పాళమందు, పఱుత్తి - దొలుకు కొనునట్లుజేసి, కుమైత్తిట్టు - బాధించి, కొన్ఱ - చంపి, ఉల్వార్ - వానిసొమ్మునుభుజింతురు. ఆఱుమ్ - ధర్మమైన, పొరుత్తై - ఉపాయమును, అఱిన్ఱ - తెలిసికొని, ఓరార్ - అనుసంధించురు. ఇచ్చై - ఈ, ఉలగియత్తై - లోకస్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది. (గాన) పెఱి - పరిమళించు చున్న, కుళవమ్ - కులసీమాలను, ముడియనే - కిరీటమందుగలవాడా? విన్నయేనై - పాపియైననన్ను, ఉనక్క - సీకు, ఆఱు - పూర్ణముగా, అడిమైకొణ్డాయ్ - దాస్యపఱచుకొంటివి. ఎన్నార్ముడే - శాకమృతమువలె భోగ్యభూతుడా! ఇని - ఇఁకమీద, కూయరుళాయే - పిలుచుకొనుమా.

తా॥ ఒకనికి ధనమున్నయెడల వానివద్దఃపెళ్ళి నీయింటికి దొంగలువచ్చుచున్నారని జెప్పి భయపఱచి వానిని దనయింటికిదీసికొనివచ్చి పలుమాటలచే తనకు పక్షపఱచుకొని యాధనమును దానుతీసికొని తరువాత దానిని వానికివృత్త బాధపెట్టుచు ధర్మమార్గమునెఱుంగక కొంతకాలములో వానిని జంపుదురు. ఇట్టియీలోకరీతి నాకురుచించగలుగాన ఓస్సామీ! నన్నిదిపఱకేదాస్యపఱచుకొంటివి. ఇఁకనీవద్ద నన్ను పిలుచుకొనుమాయని.

అదేయివ్వలగత్తు నిఱ్ఱనవుమ్ తిరివనవుమ్*

నీయేమల్ మోరుపొరుళుమిన్ నీనిని మెయిల్

నోయేమూప్పిఱప్పిఱప్పు ప్పిణియేయెని వెయ్యోయ్*

కూయేకొళ్ళడియేనై కొడువులగమ్ కాటైలే.

2.

అ॥ మల్ మోరుపొరుళుమ్ - సీకుశరీరముకానియొకవస్తువు, ఇన్ఱియే - లేకనే, ఇవ్వలగత్తు - ఈలోకమందలి, నిఱ్ఱనవుమ్ - స్థావరమునకును, తిరివనవుమ్ - జన్మమనునకును, నీయే - నీవే, ఆయ్ - అస్తరాత్మనై, నిన్ఱమెయిల్ - ఉండుట చేతను, నీయే - సమప్రమనకు నిర్వాహకుఁడవైననీవే, నోయ్ - మనోవ్యాధి, మూప్పు - వార్ధకము, పిఱప్పు - జన్మము, ఇఱప్పు - మరణము, పిణి - శరీరవ్యాధి, ఎన్ఱిచ్చై - అనెడిపినిని, ఒట్రియ - నశింపజేసి, అడియేనై - దానుని, కూయే కొళ్ళ - పిలుచుకొనుము, కొడు - క్రూరమైన, ఉలగమ్ - లోకమును, కాటైలే - నాకుచూపించకుండుండుమా.

తా॥ ఓక్రియఃపఠీ! సకలజగదస్తర్యామియైన నీవునాయొక్క బన్ధమరణజరావ్యాధులను బోగొట్టి యీభయభ్రూరమైన లోకఁబండుంచక నీవద్ద పిలుచుకొనుమాయని.

కాట్టనీకరన్ఱమిమ్మిన్ నిలసీర్ తీవిశుమ్ముకాల్*

ఈట్టనీవై తమెత విన్ఱయోర్ వాల్ తనిముట్టై*

కోట్టయినిల్ కట్టైత్తై యుగ్గొళ్ళుజ్జోదయుయరత్తు*

కూట్టరియతిరువడిక్కళైజ్జానుకూట్టదియే.

3.

అ॥ నీ - నీవు, కాట్టి - స్పృశించి మాపించి, కరన్ఱ - ((ప్రళయమందు తనయందరములో) దాచి, ఉమ్మిమ్మ - బంధుపఱచుచున్న, నిలమ్ - భూమి, సీర్ - జలము, తీ - అగ్ని, విశు

మ్ము - ఆకాశము, కార - గాలి, (వీనిని), ఈట్టి - గుంపుగాజేర్చి, నీ - నీవు, వైత్తమైత్త - సాపించియుంచినదియు, ఇమ్మయోర్ - దేవతలు, వాళ్ళ - సుఖముగా వాసముజేయునట్టిదియు నైన, తని - విలక్షణమైన, ముట్టై - అణ్ణమునడి, కోట్టైయినిర్ - కోటనుంచి, కట్టిత్తు - విడిపించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉక్క - నీయొక్క, కొట్టువకోది - మిక్కిలితేజోమయమైన, ఉయరత్తు - మేలైనవరమునదమందలి, కూట్టరియ - పొందుటకళక్యమైన, తిరువడిక్కణ్ - శ్రీపాదమందు, ఎఱ్ఱాన్దు - ఎప్పుడు, కూట్టుది - పిలుచుకొనబోతావు.

తా॥ నీచేరక్షించబడినదై, పృథివ్యాదిపంచభూతాత్మకమై బ్రహ్మాదులకు వాసస్థానమై యభ్యుక్తగాపోవుటరావుటకునకళ్యమై కోటవలెనున్న యాయండమునుంచి నన్ను విడిపించి యివ మేయతేజోమయమైన పంచునదమందలి నీశ్రీపాదములక్రింద నెప్పుడుచేర్చుకొనెదనీయని. ౮.

కూట్టుదినిగ్ కురై క్కళుల్ గళి మైయోరుమ్ తొమ్మావ్గై శెయ్దు*

అట్టుదినియరవణై యా యడియేనుమగదటివ్*

వేట్కయెల్లామ్ విడు త్తెన్నైయుగ్ తిరువడియేళుమప్పల*

* కూట్టరియతిరువడిక్కణ్ కూట్టిన్ నాకళణ్డేనే.

౯.

అ॥ నిగ్ - నీయొక్క, కురై - (అధరణములచే) శబ్దించుచున్న, క్కళుల్ గళి - తిరువడి కళ్యయందు, కూట్టుది - (నీకీప్తమువచ్చినవారిని) చేర్చుకొనెదవు. (నీకీప్తములేనివారిని), ఇమ్మయోరుమ్ - దేవతలైననువారిఁగూడ, తొమ్మావ్గై శెయ్దు - ఆశ్రయించుకుండుచున్నజేసి, నీ-నీవు, అట్టుది - భ్రమించజేసెదవు. అరవణైయాయ్ - ఓఅనస్తకాయీ! అడియేనుమ్ - వాసుండైన నేనుగూడ, అల్లరు - ఆఁధమును, అటవ్ - ఎఱుఁగుదును, వేట్కయెల్లామ్ - సంసారసంబంధమన్నిటిని, విడుత్తు - విడిపించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉక్కతిరువడియే - నీశ్రీపాదములనే, శుమన్దు - ధరించి, ఉమ్మల - సంచరించునట్లు, కూట్టరియ - పొందుటకళక్యమైన, తిరువడిక్కణ్ - శ్రీపాదమందు, కూట్టిన్ - చేర్చుకొంటిని, నాక - నేను, కళణ్డే - నేపించితిని.

తా॥ ఓశ్రయఃపతి! నీకీప్తమువచ్చినవారిని నీశ్రీపాదమందు జేర్చుకొనెదవనియు, ఇప్తము లేనివారినిజేర్చుకొనవనియు నీస్వభావమును నేనెఱుఁగుదును వాసంసారతాపమును బోగొట్టుట కై నాకలన్యుమీఁద నీతిరువడికళ్యనుంచి యప్రాకృతదివ్యవిగ్రహముతో నాకిచ్చుడు నేవసానింపగా నేను నేపించి కృతార్థుడనైతిని.

౧౦.

కణ్ణుక్కేల్లుమ్ మోమొన్దుణ్ణులు మైబిరువి

కణ్ణుచ్చిన్నమ్ తేరివరియ వళివిల్లాచ్చిన్ బ్రిన్నమ్*

ఒణ్ణొడియాల్ తిరుమగళుమ్ నీయుమేనిలానిఱ్చు*

కణ్ణుక్కడిర్ కణ్ణొట్టిన్దే న్దడై నేనున్ తిరువడియే.

౧౧.

అ॥ ఒణ్ - నుందరమైన, తొడియాల్ - కంకణముగల, తిరుమగళుమ్ - శ్రీదేవియు, నీయుమే - నీవును, నిలానిఱ్చు - నేంచేసియున్నట్లు, కణ్ణు - సబ్దమిచ్చిన, శదిర్ - చాతుర్యమును, కణ్ణు - నేపించి, కణ్ణు - చూచియు, కేట్టు - వినియు, ఉట్టి - స్పృశించియు, మోన్దు - ఆశ్రయించి

చియు, ఉణ్ణు - భుజించియు, ఉమ్మలుమ్ - తిరుగుచున్న, వివళరువి - చక్కనియమలచే, కణ్ణు - అనుభవించదగిన, ఇన్నమ్ - సుఖమునున్ను, తెరివరియ - తెరిసికొనుటకళకళమైనదియు, అళవిల్లా - అనధిలేనిదియు (సంసారసుఖముకంటెగొప్పదియు), శిఱు - (భగవత్ప్రాప్తికంటె) అల్పమైనదియునైన, ఇన్నమ్ - కైవల్యసుఖమునున్ను, ఒట్టిన్దేళ్ - వదలితిరి, ఉక్క - నీయొక్క, తిరువడియై - శ్రీపాదమును, అడైన్దేళ్ - పొందితిని.

తా॥ ఓస్వామి! సకలాభరిణభూషితురాలైన పెరియపిరాట్టియు నీవును వేంచేసియున్న యందముననుభవించి, సమస్తమైన విపాకసుఖమునున్ను కైవల్యసుఖమునున్ను, కుచ్చముగా నెంచి వదలి నీతిరువడికళ్యయందు వచ్చితిరి. ౧౦.

†† తిరువడియైనారణనై శేళవనై పురణ్ణుడరై *

తిరువడిశేర్ వదుశరుది చెప్పుజ్జురుగూర్ చ్చుడగోవళా*

తిరువడిమేలురై త్రవమి మ్మాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*

తిరువడియేయడై విక్కుమ్ తిరువడిశేర్ న్దొన్ఱుమిగే.

౧౧.

అ॥ తిరువడియై - స్వామియు, నారణనై - సకలవిధబంధువును, శేళవనై - శేతయనెడి రాక్షసునిసంహరించినవాడగును, వరువ్వుడరై - పరజ్ఞోతిస్వరూపుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువడిశేర్వదు - శ్రీపాదములనుబొందుటను, కరుది - ఆశపడి, కెమ్మడు - సమృద్ధమైన, కరుగూర్ - కరుకాపురికిస్వామియైన, శడగోవళా - నమ్మాత్మార్లు, తిరువడిమేల్ - సర్వేశ్వరునిశ్రీపాదములమీయమై, ఉరైత్త - సాదించినదియు తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైనదియునైన, అయిరత్తుళి - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, తిరువడియే - శ్రీపాదమునై, అడైవిక్కుమ్ - పొందించును. తిరువడిశేర్వదు - (మీరును) శ్రీపాదమునుబొంది, ఒన్ఱుమిగే - ఏకీభవించుడి.

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదమునుబొందవలయునని ప్రార్థించిన నమ్మాత్మార్లుసాదించిన యీపదిపాశురములే తనననుసంధింపువారిని సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందు జేర్చునుగాన మీరుదీనిని యనుసంధించి వానిశ్రీపాదమును బొందుడియని. ౧౧.

అ మ్మోర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

తేయర్ తిరువడిగళేశరణమ్

౧౦ - వ తిరువాయ్మొళి.

— ❧ —

అవతారిక:— దేవతా స్తవములై చెడిపోవుచున్న చేతనులయందాత్మార్లు మిక్కిలియనుగ్రహముంచి వారికి, శ్రీమన్నారాయణుడే జగత్కారణుడు పరాత్పరుడుగాన మీకు దేవతా స్తవములనువదిలి శ్రీమన్నారాయణునికే యాశ్రయించుడియని యనుబోచుచున్నాడు.

‡‡ ఒనుమ్ తేవుములగుముయిరుమ్మమ్మమ్మ యాదుమిల్లా
అనునాన్మగన్మొదలు తేవరులగోడుయిర్వడైత్తాళ*
కున్మొల్ మణిమాడనీడు తిరుక్కురుగూరదనుల్*
నిన్మవాదిప్పిరానిఱ్ఱ మన్ శ్రైత్తెయవమ్నాడుదిరే.

౧.

అ॥ తేవుమ్ - దేవతలును, ఉలమ్ - లోకములును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులును, మన్ యుమ్ - తతిమనస్సుయు, ఒన్మమ్ - ఒకటియు, ఇల్లవన్మ - లేనియాకాలమందు, నాన్మగన్ తన్నాడు - బ్రహ్మతోగూడ, తేవర్ - దేవతలను, ఉయిర్ - ప్రాణులను, ఉలగోడు - లోకములతోగూడ, పడైత్తాళ - సృజించినవాడును, కున్మప్పోల్ - రక్షితమువలెనున్న, మణిరత్నమయమైన, మాడమ్ - మేడలు, నీడు - ఉన్నతముగాఉన్నటువంటి, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - పురుకాపురియగుడి దివ్యదేశమందు, నిన్మ - కేంచేసియున్న వాడును, అది - కారణభూతుడైన, పిరాళ - సర్వేశ్వరుడు, నిఱ్ఱ - ఉండగా, మన్ యు - వేలైన, ఎత్తెయ్యమ్ - ఏదేవతను, నాడుదిరే - వెతుకుచున్నారు.

తా॥ దేవాదిప్రాణులను స్వర్గాదిలోకములువేమియులేని సమయంబున బ్రహ్మది సమస్తచేతనాచేతనములనుసృజించిన సర్వేశ్వరుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు మికత్వన్మనభుడై తిరునగరియందుచ్చి కేంచేసియుండగా మారెనును దేవతాన్తములను భజించుచున్నారని.

౧.

నాడినీర్ వణ్ణునైయవము ముమ్మెయుమున్నడైత్తాళ*
వీడిల్ శీర్ పుగ్గూదిప్పిరా నవన్మేనియుత్తైకోయిల్*
కూడమాల్గిగై శూన్ద్రగాయ తిరుక్కురుగూరదనై*
పాడియాడిప్పరవిచ్చెన్మిన్మిన్ పల్లులగీర్ పరన్దే.

౨.

అ॥ నీర్ - మీరు, నాడి - వెతుకుకొనిపోయి, వణ్ణుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తెయ్యముమ్ - దేవతలనున్న, ఉమ్మెయుమ్ - మిమ్ములనున్న, మున్ - మునుపు, పడైత్తాళ - సృజించినవాడును, వీడు - అస్తమ, ఇల్ - లేని, శీర్ - కల్యాణగుణములను, పుగ్గూ - కీర్తినిన్నిగలవాడును, అనిప్పిరానవన్ - జగత్కారణుడైన యాసర్వేశ్వరుడు, మేవి - అమరియుండి, ఉత్తై - విత్యవసముజేయుచున్న, కోయిల్ - దివ్యదేశమును, మాడమ్ - మేడలచేతను, మాల్గై - గృహములచేతను, శూన్ద్ర - చుట్టబడి, అగ్గుగాయ - సుందరంబునైన, తిరుక్కురుగూరదనై - తిరునగరిని, పల్ - అనేకవిధులైన, ఉలగీర్ - చేతనలారా! పరన్మ - అంతటవ్యాపించి, పాడి - గానముజేసి, అడి - పుత్యముజేసి, పరవి - స్తుతించి, శెన్మిన్మ - పోవుండి

తా॥ ఓచేతనలారా! మిమ్ములను మీదేవతలనుగూడ సృజించిన నకల కల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు కేంచేసియున్న తిరునగరిని స్తుతించిపాడుచు వెళ్ళి యాశ్రయించుడియని.

౨.

పరన్మ తెయవముమ్పల్లులగుమ్పడై తనుడనేనిమ్మిజీ*
కరన్మమిన్మన్మగన్మొదలు కణ్ణుమ్ తెయికిల్లీర్*

శిరజ్జలమురర్ వణజుమ్ తిరుక్కురుగూరదనుల్*

పరన్ తిఱమునిప్పల్లులగిర్ తెయ్విమ్ మన్ బీరైవేళుమినే.

3.

అ॥ పుస్తవిస్తీర్లులైన, తెయ్యముమ్ దేవతలను, పల్-అనేకవిధములైన, ఉలగుమ్-లోకములను, పడైత్తు - సృజించి, అన్తు - ఆశ్రయకాలమందు, ఉడనే - ఒకప్పుడే, విఱ్ఱుణ్ణి - మింగి, కరన్తు - (తనలో) దాచి, ఉమ్మిన్తు - బయలుపఱచి, కడన్తు - కొలిచి, ఇడన్దు - (పాతాళములోనుండి) విడతీసినది, (ఇవన్నిటిని), కణ్ణుమ్ - చూచియు, తెలియకీర్లర్ - నిర్మలాస్త్రకరణులై కాకుండనున్నారు, అమరర్ - దేవతలు, శిరజ్జలార్ - శిరస్సులచే, వణజుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - తిరువగరియందు వేంచేసియున్న, పరన్ - పరాత్పరుడైన శ్రీమన్నారాయణునికి, తిఱముని - శేషముకాకుండ, మన్ బీరు - స్వతంత్రమైయున్న, తెయ్యమ్ - దేవత, ఇరై - లేదు, పల్ - అనేకవిధములైన, ఉలగిర్ - లోకులారా! శేళుమిన్ - (ఉన్నయెడల) చెప్పుడు.

తా॥ దేవాదినకల పరావరములను సృజించి ప్రళయకాలమందు తనముదరములోనుంచుకొని రక్షించి వానినితనస్వాధీనపఱచుకొనుచు పరాత్పరుడైతిరువగరియందు వేంచేసియున్న శ్రీమన్నారాయణుని వ్యాపారములనుజూచియు వీడే పరదేవతయని తెలిసికొనకనున్నారు. ఇప్పుడునేను చెప్పెద వినుడు. మీదేవతలన్నియు వానికే శేషభూతులుగాని స్వతంత్రులెవ్వరు లేరు, ఉన్నయెడల, మీరునిరూపించి చెప్పుడని.

3.

వేళనిన్త శివనుక్కుమ్ పిరమ్మన్ నక్కుమ్ పిఱర్ క్కుమ్

నాయగనవనే*క పాలనన్ శక్కుత్తుక్కణ్ణుకొణ్ణి*

లేళమామదిల్ శూన్ స్థుగాయ తిరుక్కురుగూరదనుల్*

ఈశన్వలోరవమ్మత్తడ లెన్నావదిలిఱ్ఱియర్ క్కే.

౪.

అ॥ వేళనిన్త - (మీరుపరదేవతయని) చెప్పుచున్న, శివనుక్కుమ్ - రుద్రునిని, పిరమ్క - తనక్కుమ్ - బ్రహ్మకును, పిఱర్ క్కుమ్ - తక్కినవారికిని, అవనే - ఆశ్రమన్నారాయణుడే, నాయక - స్వామి, కపాలమ్ - బ్రహ్మకపాఃమయొక్క, నల్ - విలక్షణమైన, మోక్కత్తు - మోక్షమందు, కణ్ణుకొణ్ణిమిన్ - తెలిసికొనుడు లేళమ్ - లేళోమయమై, మా - గొప్పదైన, మదిల్ - (ప్రాకారముచే, కూర్చొన్తు - చుట్టబడి, అఱ్ఱుగాయ - అందమైయున్న, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - తిరువగరియందువేంచేసియున్న, ఈశన్వలో - పర్యవ్యయితుడయ్యమై, ఓరవమ్ - (వీడిశ్వరుడుకాడనియెడి) ఒకదోషమును, ప్పత్తెదల్ - చెప్పుటచే, ఇలిఱ్ఱియర్ క్కు - లింగమును దేవతగాగలమీకు, ఎన్నావదు - ఏమిప్రయోజనమును గలుగజేయును.

తా॥ ఓఅచైవ్లలారా! మీరిశ్వరుడని చెప్పుచున్న రుద్రుని బ్రహ్మాదితక్కిన దేవతలకును శ్రీమన్నారాయణుడే నాథుడు. అదియెటులకమ్మవచ్చునని పద్దసేపించక, రుద్రుడు బ్రహ్మశిరస్సును ఛేదించివచ్చుడు, నిరపరాధిని నాశిరస్సును ఛేదించితిని గనుక కపాలియై

పోవుదువని కావమివ్వగా నప్పుటినించి తనచేతులొసంటుకొనియున్న బ్రహ్మకపాలమందు భిక్ష మొత్తుచు తిరుగుచుండి చిరకాలముగడిచినతరువాత శ్రీమన్నారాయణుని బ్రాధించి నవ్వుదా శ్రీమన్నారాయణుడుతనశరీరమును గోరుతో జీర్చి రక్తధారనాకపాలమందువిడిచి కపాలముక్రింద బడునట్లుజేసి రుద్రుని కావమును బోగొట్టినవిధముననుసంధించి నామాటనే యథార్థమని స్వీకరిం పుడి, తిరునగరియందు జేంచేసియున్న అట్టిశ్రీమన్నారాయణుని యీశ్వరుడుకాడని జెప్పుటచే లిజ్జధారులైన మిళమిళము లాభము లేదని.

౪.

|| ఇలిజ్జ త్తిటపురాణ తీరుమ్ శమణరుమ్ శాక్తియరుమ్*

వలిన్దువాదు శెయ్విరగళుమ్ మల్ శ్రీమన్ నైయవముచూగినిన్టా*

మలిన్దు శెన్నెల్ కవరివీళుమ్ తిరుక్కురుగూరదనుల్*

పాలిన్దునిన పిరాకణ్డి రొనుమ్మొల్లైపోల్ మిమినే.

౫.

అ|| ఇలిజ్జత్తు - లింగముక స్తోత్రముజేయుటకై, ఇట్ట - చేయబడిన, పురాణ తీరుమ్ - పురాణమునునమ్మినమీరును, శమణరుమ్ - జైనులును, శాక్తియరుమ్ - బౌద్ధులును, వలిన్దు - బలాత్కారముగా, వాదు శెయ్విరగళుమ్ - వాదముజేయుమీరును, మల్ శ్రీమన్ - మఱియు, నుజి - మీకు, శెయ్యువమ్ - దేవతలును (మీరందరికిని) ఆగినిన్టా - అన్తర్యామియైయున్న వాడు, మలిన్దు - సమృద్ధిమై, శెన్నెల్ - శెన్నెల నెడినస్వము, కవరి-చామరమువలె, వీళుమ్ - విశులుమన్న, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - కురుకాపురియందు, పాలిన్దునిన్డు - పూర్వజైవేంచేసి యున్న, పిరాకణ్డిర్ - ఉపకారకుడేనుమండి ఒడ్డువిపాయ్విలై - (ఇందులో) ఒకటియున్న బద్ధము లేదు. పోల్ శ్రీమిళ - వాని నేస్తులించుడి

తా|| లింగమునకు మాహాత్మ్యము బ్రతిపాదించెడి యొక పురాణము జేసియున్నమనియడగగా, వారికొకకైనిర్పించిన లింగపురాణమును యథార్థమని నమ్ముకొనియున్న మీకును జై నవౌద్ధులకును, కుష్కతిర్కముతో వాదముజేయుచున్న తార్కికులు మొదలైనవారికిని, మీరందరును దేవతగా నెంచిన బ్రహ్మదులకు నన్తరాత్మయైన శ్రీమన్నారాయణుడే తిరునగరియందు సర్వసలభుడై జేంచేసి యున్నాడనినమ్మి వానినే మిరాశ్రయించుడియని.

౫

పోల్ శ్రీమల్ శ్రీ శెయ్విరగళుమ్ పేణప్పొత్తిట్టు* ఉమ్మొయిన్నే

శేల్ శ్రీన్దై త్తడల్లీరుమ్ వీడుపెల్ శ్రాలులగిలైయెనే*

శేల్ శ్రీర్ శెన్నెల్ కమలమొజ్జు తిరుక్కురుగూరదనుల్*

అల్ శ్రీవల్లవగ మాయమ్కణ్డి రదత్తిన్దొన్దొమినే.

౬.

అ|| మల్ శ్రీ శెయ్యువమ్ - మఱియొక దేవతను, పోల్ శ్రీ - న్తులించి, పేణ-అళవడునట్లు, ఉమ్మొ - మిమ్ములను, పుణత్తిట్టు - దేవతాన్తరవిషయమందు బడద్రోసి, ఇన్నే - ఈవిధమున, శేల్ శ్రీన్దైత్తు - విశ్వాసముబుట్టించినది, ఎల్లరుమ్ - ఎల్లరు, వీడుపెల్ శ్రాల్ - మోక్షమును పొందినయెడల, ఉలగు - ఈలోకము, ఇల్లై-లేకపోవును, ఎన్నే-అనియే, శేల్ శ్రీర్ - బారదగల

ప్రదేశమును, శెన్నెల్ - శెన్నెలనెడిధాన్యమును, కమలమ్ - చుట్టుమును, ఓణు - వర్ణమున్ను, తిరుక్కరుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందు వేంచేయున్న, అల్లై పుళువల్ - గొప్పకత్తిగల శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, మాయమ్కణ్ణిర్ - మాయనుమండీ. అదతిన్ద - దానినిఁ దెలిసికొని, అతిన్ద - ప్రపత్తి మార్గము నెఱుంగి, ఓడుమిక్ - శీఘ్రముగా వెల్చియాశ్రయించుడి.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుఁడు, సకలచేతనలకును తనయందు భక్తినిచ్చినయెడల యెల్లరుమోక్షమునొందుదురు. అప్పుడీలీలావిభూతి నశించుననిదలంచి మిగుల దేవతాస్తరములయందు భక్తినిచ్చెను. గాన యివి వానిమాయలనియెఱుంగి దేవతాస్తరములనువదిలి తిరునగరియందు వేంచేసియున్న యాశ్రీమన్నారాయణుని శీఘ్రముగా సాశ్రయించుడియని.

ఓడియోడిప్పలపిఱిప్పుమ్మిఱన్దు ముల్ త్రోర్ తెయ్ వమ్

పాడి. కూడిప్పణిన్దు* పల్ పడికాల్ వట్టియేటిక్కణ్ణిర్*

కూడివాసవరే త్తనిన్ద తిరుక్కరుగూరదనుళ్*

అడుపుట్కొడియాది మూర్తి క్కణ్ణి మైపుగువదువే.

2.

అ॥ ఓడియోడి - తిరిగితిరిగి, పలపిఱిప్పుమ్ - అనేకయోనులయందును, పిఱిన్దు - జన్మించి, ముల్ త్రోర్ తెయ్ వమ్ - మఱియొక దేవతను, పాడి - గానముజేసి, అడి - నృత్యముజేసి, పణిన్దు - నమస్కరించి, వట్టియేటి - వారిమార్గమందుండించి, పల్ పడికాల్ - అనేకవిధముగా, కణ్ణిర్ - మాదితిరిగదా? కానవర్ - దేవతలు, కూడి - సంపుగాజేరి, ఏత్త - మ్రతించునట్లు, తిరుక్కరుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందు, నిన్ద - వేంచేసియున్న వాఁడును, అడు - అడుచున్న, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడి - ధ్వజముగాగలవాఁడును, అదిమూర్తిక్కు - కారణభూతుఁడునైనశ్రీమన్నారాయణునికి, అడి మైపుగువదు - కైజ్కర్యముజేయుండి.

తా॥ అనేకజన్మములయందు దేవతాస్తరభజనముజేసిన మిగుల అజేవతలిచ్చు ఫలము తెలిసినదేకదా? వాని యాశ్రయించినయెడల మిక్కిలంపారమేగతి గాన వారినివదిలి వారుగూడ సంపు సంపుగాజేరి స్తోత్రముజేసెడి తిరునగరియందు వేంచేసియున్న గరుడధ్వజాని యాశ్రయించుడియని.

2.

పుక్కణ్ణి మైయినాల్ తన్నైక్కణ్ణ మూర్క్కణ్ణేయనవన్దై*

నక్కపీరానుమన్యుక్కొణ్ణదు నారాయణునరుళ్*

కొక్కలర్ తడన్దాత్తై వేలి తిరుక్కరుగూరదనుళ్*

మిక్కువాదిప్పిరానిఱ్కి ముల్ త్రైయేవమ్విళమ్ముచెరే.

౩.

అ॥ అడి మైయినాల్ - ధాన్యముచే, పుక్కు - ప్రసవించి, తన్నై - తనను, కణ్ణ - కనుబెట్టిన్ద, మూర్క్కణ్ణేయనవన్దై - మార్కణ్ణేయని, అన్దు - అప్పుడు, నక్కపీరానుమ్ - నగ్న దేవతయైనరుద్రుఁడును, ఉయ్యక్కొణ్ణదు - ఉజ్జీవించజేసినది, నారాయణునరుళ్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్కవచేతనే. కొక్కు - కొక్కులెల్లనైన, ఇలర్ - పుష్పముగల, తడమ్ - వికాలమైన,

తా|| మొగిలిచ్చెటను, వేలి - దొంగ గాగల, తిరుక్కురుగూరదను - కురుకాపురియందువేం చేసియున్న, మిక్క - సర్వాధికుడై, అదిప్పిరాన్ - జగత్కారణుడైనశ్రీమన్నారాయణుడు, నిల్గు - ఉండగా, మల్లీయ - వేటైన, ఎత్తెయ్యమ్ - ఏదేవతను, విళమ్మదిర్ - చెప్పచున్నారు.

తా|| మార్క్కణ్డేయమహర్షిగూడ మొదట రుద్రుని పరదేవతగానెంచి యాశ్రయించు, రుద్రుడు అటునియందుగృహజేసి నేను పరదేవతాను, శ్రీమన్నారాయణుడే పరదేవతయని యుపదేశించగా నప్పుడు శ్రీమన్నారాయణుని యాశ్రయించి వాసికృతచే నుజ్జీవించెను. అట్టియెవరి తిరునగరియందు వేంచేసియుండగా వానినివదలి మీరుదేవతాన్తమును భజించుట నేలనని.

౯.

విళమ్మమాణుళమయము మవై యాగియుమ్మల్ మల్ తన్నాల్*

అళన్దుక్కాణ్ణురియనాగియ వాదిప్పిరానమరుమ్*

వళజ్జోల్ తణ్ పత్తై తూళ్ ప్పగ్గయ తిరుక్కురుగూరదనై*

ఉళజ్జోల్ తానత్తువై మ్మి న్నమ్మైయుయ్యక్కొణ్ణుపోగుటిలే.

అ|| విళమ్మమ్ - చెప్పమన్న (శబ్దమాత్రసారమైన), అణుళమయముమ్ - బౌద్ధచార్యా కగారమైననకాపిలపాత్రజ్ఞులములనెడి యాణుమతస్థులును, అనైయిగియుమ్ - ఆమతములతో సమానమైన, మల్లీయమ్ - వేణుకప్పప్పులును, తన్నాల్ - తనయందు, అళన్దుక్కాణ్ణు - పరి చేసేదించిచూచుటకు, అరియనాగియ - దుర్లభుడైన, అదిప్పిరాక - కారణభూతుడైనసర్వేశ్వరుడు, ఆమరుమ్ - అమరియున్నదియు, వళజ్జోల్ - సమృద్ధమై, తణ్ - చల్లనైన, పత్తై - కొలనలచే, తూళ్ ప్ప - చుట్టబడి, అగ్గయ - నుండరమైయున్న, తిరుక్కురుగూరదనై - తిరుకాపురిని, ఉమ్మై - మిమ్మలను, ఉయ్యక్కొణ్ణు - ఉజ్జీవించజేసికొని, పోగుటిల్ - పోవలినయెడల, ఉళమ్మికోల్ తానత్తు - మానసజ్ఞానమందు, వైమ్మిక - ఉంచుడు

తా|| వేదబాహ్యులకును కుద్భవులకు నలవికాని మహామహిమగల శ్రియవతికి వాసస్థానమై నకలసమృత్తిమృద్ధమైన తిరునగరిని ధ్యానించుటయే మీకుజీవనోపాయమని.

ఉణువదావడై త్తేవు మెవ్వులగల్గభుమ్మల్ మల్ తన్నాల్*

మణువిల్ మూర్ త్తియోడొత్తై త్తనై యుమ్ నిన్ వణ్ణమ్ నిన్మివే*

తెణువిల్ తెన్నెల్ కరుమ్మొణ్ణు తిరుక్కురుగూరదను*

కుటియమాణురువాగియ నీళ్ కుడక్కూత్తనుక్కూ ట్పైయవదే. ౧౦.

అ|| ఎత్తేవుమ్ - సకలదేవతలనున్న, ఎవ్వులగల్గభుమ్ - సమస్తలోకములనున్న, మల్లీయమ్ - ఇంకనున్న చరాచరములనున్న, ఇత్తనైయుమ్ - ఇవన్నిటిని, తన్నాల్ - తనయొక్క, మణువిల్ - దోషములేని, మూర్ త్తియోడొత్తు - ఉత్తమైగ్రహముతో సమానముగా తనకు శరీరము గాగలవాడును, నిన్ వణ్ణమ్ - తనకున్నస్వభావము, నిన్మివే - చెడకుండనేయుండగా, తెణువిల్ - పాలములయందు, తెన్నెల్ - తెన్నెలనెడిభాగము, కరుమ్మొణ్ణు - చెరువుతోసమానముగా, ఓణ్ణు - పైకిలేదియున్న, తిరుక్కురుగూరదను - కురుకాపురియందు వేంచేసియున్న

వాడును, కఱియ - పొట్టయైన, మామరువాయ - బ్రహ్మచారియైనవాడును, నీళ్-మిక్కిలి
భోగ్యమైన, కుడక్కూర్తునుక్కు - కుంభస్పృత్యముజేసినవాడునైన శ్రియఃపతికి, ఆల్పైయ్యదే -
కైబ్బ్యముజేయుటయే, ఉఱువదు - శ్రేష్ఠము. అవదు - సులభము.

తా|| సకలచరాచరాత్మకుడైన సర్వేశ్వరుడు తనయొక్క నిరవధికమహిమతోడనే తిరు
నగరియందు వేంచేయున్నాడు. వానివాక్రయించుటయే మికు స్వరూపానుభూపంబని. ౧౦

‡‡ ఆల్పైయ్దా ప్పిరానైచ్చేర్నవగ వణ్ కురుగూర్ నగరాళ*

నాట్కమమ్మ మగిమ్మ మాలై మార్ బినగ మాఱగళడగోపగ*

వేట్కయార్ శొన్న పాడలాయరత్తుళిప్పత్తుమ్ వల్లార్*

మీట్టియిని వై గున్దమానగర్ మల్ మదుకై యదువే.

౧౧.

అ|| ఆల్పైయ్దు - కైబ్బ్యముజేసి, ఆత్మిప్పిరానై - చక్రధరుడైనసర్వేశ్వరుని, శేర్నవ
గ - పొందినవారును, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ నగరాళ - తిరునగరికి స్వామియు, నాళ్ -
ప్రతిదినమును, కమమ్ - పరిమళించుచున్న, మగిమ్మ మాలై - పొగడలలను, మార్బినగ - మత్స్యలమం
దుగలవారును, మాఱగ - కదృష్టులనునిరసించువారునైన, కడగోపగ - సమాప్త్యార్థ్య, వేట్కె-
యార్ - అభినివేశముచే, శొన్న - పొందించిన, పాడల్ - గానరూపమైన, ఆయిర్తుళ్ - వెయ్యి
పాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈబడిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనముజేయువారికి, మల్లి -
ఈతిరువాయ్మొళియొక్క అధ్యయనమనెడి ఫలమేగాక, మీట్టియిని - పునరావృత్తిరేసి,
వై గున్దమానగర్ - శ్రీవైకుంఠమనెడిగొప్పనగరము, కై యదు - చేతులోనుండును.

తా|| సమాప్త్యార్థ్య పరోపదేశముగా పొందించిన యీతిరువాయ్మొళి సభ్యసించువారు
శ్రీవైకుంఠమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆత్మార్ తిరు వడిగ శేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

౪-వ పది, సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్మొళి లు నలుపదింటికి పాశురములు ౪౪౨

౫ - పత్తు, ౧ - ప, తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక:- (శ్రీమన్నారాయణనియొక్క కరత్యమును బయటకుఁ జేరించిన నమ్మాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుడు తనపాపములను తాడక తనయందుఁగృహజేసి తానేవరమృతాప్యదేశాది తత్వజ్ఞానమునిచ్చి తనతోసంక్లషించిన విధమునీతిరువాయ్మొళిలో ప్రసాదించుచున్నారు.

॥ కై యార్ శక్కరత్తై కరుమాణిక్కమేయెనెన్ఱు ॥

పొయ్యైకైమై మ్మొళిల్లి పుటమేపుటమేయాడి*

మేయ్యై పెన్ఱ్ఱోట్రినేన్ఱ్ఱ విడివాయ్క్కిన్ఱుకాప్పారార్*

వియోకణ్ణపిరా నత్తెయోవినిప్పోనాలే.

౧.

అ॥ కై - (శ్రీమస్తుమందు, అర్ - పూర్ణమైయున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగల, ఎన్ఱ్ఱ కరుమాణిక్కమే - నాకునేపసాయించిన నీలమాణిక్యమువంటి తిరుమేనుగలవాఁడా! ఎన్ఱెన్ఱు - అనియుమాటనుసందించి, పొయ్యైకైమై మ్మొళిల్లి - గొప్పఅనత్యముజెప్పి, పుటమేపుటమే - చావ్య విషయములయందు, అడి - ముఱిగి, మేయ్యై - యథార్థముగాననుసందించినవారయొక్కఫలమును, పెన్ఱ్ఱోట్రినేన్ఱ్ఱ - పొందితిని. విడి - భగవత్కృప, వాయ్క్కిన్ఱు - ఫలించునప్పుడు, కాప్పారార్ - అడ్డగించువారెవరు ? కణ్ణపిరాన్ - ఓకృష్ణస్వామి ! ఇని - ఇఁకవిడ, పోనార్ - నీవుపోవంటే, అత్తెయో - నామర్థ్యమున్నయెడలపోయిచూచెదము, వియో - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఓక్రియవతి! నేను, చక్రధరుఁడా! క్యామసుందరుఁడాయని మనోభావములేకనే నోటితోమాత్రముచెప్పి శ్రీవైష్ణవునివలె నటించగా, నీవంతమాత్రమునే స్వీకరించి నన్నుజ్ఞించు జేసితివి. ఇదేమాశ్చర్యము ? ఒకచేతను నీవుకటాక్షించవలయునని దలంచినప్పుడు దానికడ్డమున్నదా ? ఓక్రిష్ణమూర్తి! ఇఁకనన్ను విడిచిపెట్టియొంటిపోవో చూచెదమని. ౧.

పోనాయ్మామరుదిన్నడువే యోపొల్లామణియే*

తేనేయిన్నముడే యెనె నేళిలకూత్తుచ్చొల్ల*

తానేలెమ్మోరుమా నవనెన్నాగియొట్రిన్ఱా*

వానేమానిలమే మున్ఱ్ఱుమున్ఱ్ఱు మెన్నుళ్ళననే.

౨.

అ॥ మా - గొప్ప, మరుదిన్ఱడువే - మద్దివృక్షములయొక్కనడుమున, పోనాయ్ - జను తెందినవాఁడా! ఎన్ఱ - నాయొక్క, పొల్లామణియే - అందములేని (అతిమందరంబైన), మణియే - మాణిక్యమువంటివాడా! తేనే - తేనెవంటివాఁడా! ఇన్ఱ - భోగ్యమైన, అనుడేఅమృతమువంటి వాఁడా! ఎన్ఱెన్ఱే - అనియని, శిల - యథార్థముగాఁజెప్పినట్లునలెనున్న, కూత్తు - అనత్యమును, కొల్ల - చెప్పగా, ఎన్ఱపెరుమాళ్ - మాస్వామియైన, అవళ్ - ఆక్రియవతి, తానేల్ - తాను చేసినదేమనగా, ఎన్నాగియొట్రిన్ఱా - నాకుఁబరతంత్రుఁడైయుండెను, వాళ్ - ఆకాశమును, మానిలమ్ - గొప్పభూమియు, మున్ఱ్ఱుమున్ఱ్ఱు - ఇఁకనన్నయందాదులును, మున్ఱ్ఱుమ్ - నిత్యవిభా

రియ (ఇవన్నిటితోగూడుకొన్నవాడై), ఎక - నాయొక్క, ఉళ్ళన - వృద్ధయమందు
వంచేసియున్నాడు.

తా॥ యమభాద్రుపభంజకుడా! నీలమేఘశ్యామడా! మిక్కిలిభోగ్యభూతుడా!
యనికొన్నిభావకూన్యమాటలను జెప్పినటింపగా, అమాటలనవలించి యాసర్వేశ్వరుడు ఉభయ
విభూతులతోగూడ నావృద్ధయమందుఁ బ్రవేశించినాడని.

౨.

ఉళ్ళనమబ్బీ ముళవా వృఱమేళిలమాయమ్మొల్లి*

వళ్ళల్ మణివణ్ణనే యెనె నేయున్నె యుమ్వళ్ళక్కుమ్*

కళ్ళమనమ్తవిర్దే యున్నె క్కణ్ణుగొణ్ణుయ్దొట్టిన్దే*

వెళ్ళల్లె క్కిడదా యినియున్నె విట్టెనొల్ వనే.

౩.

అ॥ ఉళ్ళన - వృద్ధయమందున్నయభిప్రాయములు, మబ్బీ ముళవా - వేటొకవిధములుగా
నుండగా, వృఱమే-దైట(నోటితో), వళ్ళల్ - ఉచారుడా! మణివణ్ణ సేమాణిశ్యమువంటిగా నిగల
వాడా! ఎత్తువైఅనియని, శిలకొన్ని, మాయమ్-కవటవచనములను, కొల్లి-చెప్పి, ఉన్నెయు -
నిన్నును, వళ్ళక్కుమ్ - వంచనజేయుచున్న, కళ్ళమనమ్ - కవటవృద్ధయమును, తేర్దొట్ట - వదలి,
ఉన్నె - నిన్ను, కణ్ణుగొణ్ణు - నేవించి, ఉయ్దొట్టిన్దే - ఉజ్జీవించితిని, వెళ్ళల్ - ఓరార్థి
యందు, అత్తెక్కిడదాయ్ - (శివ) శయ్యమీడ పువ్వులిందిన ఓక్రియవలీ! ఇని - ఇకమీద,
ఉన్నెవిట్టు - నిన్నువిడిచి, ఎకకొళ్ళక - దేనినిస్వీకరించెను?

తా॥ ఓక్రియవలీ! నేనుమనస్సులోజొకటినుంచుకొని, వీడుభాగవతుడని నీవు
తలంచునట్లు నీతిరువామములను జెప్పగా నాతిరువామ ప్రభావముచే నిర్మలావ్రతకరిణుడనై
నిన్ను నేవించి యుజ్జీవించితిరి. ఇక నాకేమి కావలసినదని.

౩.

ఎన్దొళ్ళనున్నె విట్టెన్నుమ్ వాళగజ్జల్ కొల్లియుమ్*

వన్దొళ్ళనే మనలై వలిత్తు క్కణ్ణసీర్ కరయ్*

నిన్దొళ్ళరుజ్జవై తే ఎనదావియెనీక్కగిల్దే*

ఎన్దో మలినమణు తైన్నె క్కూవియరుళాయ్ కణ్ణనే.

౪.

అ॥ ఉన్నెవిట్టు - నిన్నువదలి, ఎకకొళ్ళక - దేనినిస్వీకరించెను, ఎన్నుమ్ - అనది,
వాళగజ్జల్ - మాటలను, కొల్లియుమ్ - చెప్పియు, వక - క్రూరమైన, కళ్ళనేక - కృత్రిమము
గలసేను, మనలై - మనస్సును, వలిత్తు - తడిచి, కణ్ణసీర్ - (విషయాభావముచేగలిగిన)
తావ్వుమును, కరయ్ - పోగొట్టి, నిన్దో - నీయందు, నెరుజ్జనత్తు - చేర్చి, ఎనదావియై -
నాయాత్మను, నీక్క - కిల్లే - సంపారమునుండివేలుపటచమరుడనుకాను. కణ్ణసీక్రిశ్చిష్టుడా!
ఎన్దో - నాయందున్న, మలినమ్ - అవిద్యాదులను, అణుత్తు - భేదించి, ఎన్నె - వన్ను, కూరి
యరుళాయ్ - పిలుచుకొనుమా.

తా॥ ఓక్రియవలీ! అత్మావహారికైపాపిష్ఠుడనైన నేను, నీకంటెవాకు రక్షకులెవ్వరులేరని
జెప్పినను విషయావస్థినివదలి మనస్సును ములించి నీయందుంచుటకు శక్తుడనుగాను, గనుక
నీవే నాసంపారమును బోగొట్టి నీక్రిపాదమందు జేర్చుకొనుభూషుని.

౪.

కణ్ణపిరానై విణ్ణోకరుమాణిక్కత్తైయముడై *

నణ్ణియుమ్నణ్ణగిల్లెన్ నడువేయోరుడమ్బిల్లిన్ *

తిణ్ణముత్తైక్కట్టి పులకేయివినై వాకయిల్లొల్ *

పుణ్ణముత్తైయవరినైన్ పోర్నైత్తాయ్పుఱమే.

౫.

అ॥ విణ్ణోక - నిత్యసూరులకు, అముడై - భోగ్యభూతుడనై, కరుమాణిక్కత్తై - నీలమాణిక్కమునంటితిరుమేనుగలవాడనై, కణ్ణపిరానై - కృష్ణస్వామియైననిన్న, నణ్ణియుమ్ - పొందియు, నణ్ణ కిల్లెళ్ - పొందకండనున్నాను, నడువే - మగ్ధకాలమందు, ఓర్ - అరిపేయమైన, ఉడమ్మిల్ - శరీరమున, ఎట్టు - వేసి, చుల - అనేకములై, కేయ - చేయబడినవైన, విన్ - పాపములనెడి, వాకయిల్లొల్ - తెంపుటకళకయైనవాడుచే, తిణ్ణమ్ - దృఢముగా, అమ్మన్ - విగునునటుల, కట్టి - కట్టి, పుణ్ణ - మాంసమును, ముత్తైయ - తెలియకుండునట్లు, వరిన్ - (వర్తించుచే)కప్పి, ఎన్నై - నన్ను, పుఱమే - బాహ్యమైనపంసారముండే, పోర్నైత్తాయ్ - పోవునట్లువిడిచిది.

తా॥ నిత్యసూరిభోగ్యుడనైనఓస్వామీ ! నీయతినుండరంబైన దివ్యవిగ్రహమును నేను నేవించినను, నాకర్మానుగుణముగానతిపేయమైన పంసారముండబడదనీతివి. దానిని విడిపించుకొనుట కసమర్థుడనైయున్నాను. ఈపంసారమునుగూడ నీవే పోగొట్టవలయునని.

౫.

పుఱమఱక్కట్టిక్కొల్లరువల్లినై యార్కుమ్మెక్కుమ్ *

ముత్తైముత్తైయొక్కై పుగలొల్లియై క్కణ్ణుక్కొల్లొట్టిన్దో *

నిఱముడై నార్గొడన్దోళ్ కేయ్యవాయ్ కేయ్యతామరైక్కణ్ణో *

అఱముయలొల్లియై క్కరుమేనియమ్మాన్దెన్నైయే.

౬.

అ॥ పుఱముఱ(కొన)బైటతెలియక, కట్టిక్కొల్లుచుట్టుకొని, ఇరు - పుణ్యపావములనిరెండు విధంబులైన, విన్ - కర్మములచే, ఆర్ - పూర్ణులైన సంపాదులు, ముత్తైక్కుమ్ - బాధబెట్టుచున్న, ముత్తైముత్తై - క్రమముగావచ్చుచున్న, ఆక్కై - శరీరముందు, పుగలొల్లియై - ప్రవేశించకుండుండునటుల, నిఱముడై - సాస్తర్యముగల, తడమ్ - వికారమైన, నాల్తోళ్ - నాలుగుభుజములనున్న, కేయ్య - ఎఱ్ఱునైన, వాయ్ - అధరమునున్న, కేయ్య - ఎఱ్ఱునైన, తామరై - తామరపువ్వునువంటి, కణ్ణో - శేర్తములనున్న, అఱమ్ - ధర్మవర్తనముందు, మయల్ - యత్నముకేయుచున్న, అట్టి - నుదర్శనముగల, అమ్ - నుండరమైన, కై - శ్రీహస్తమునున్న, కరుమేని - క్యామమైనదివ్యవిగ్రహమునున్నగల, అమ్మాకొత్తన్నై - స్వామియైనక్రియఃపరిని, కణ్ణుక్కొల్లొట్టిన్దో - సాక్షాత్కరించిరి.

తా॥ పుణ్యపావములచే మిక్కిలిబాధకమైన యాపంసారమును నికరవేళించకుండునట్లు అతినుండరంబులైన దివ్యావయవముగల శ్రీమన్నారాయణుని నేవించితిని

౬.

అమ్మానొట్టిప్పిరా నవనెవ్విడత్తాయానార్ *

ఎమ్మాపానియర్ క్కుమ్ విడినాయ్కొన్దెన్నైయాయ్ క్కుమ్కణ్ణో *

కై మ్మాతున్మొళిత్తాయెన్టు కై తిలై పూళిలిత్తే*

మెయ్ మ్మాలాయెన్మొళిన్దే నెమ్మిరాను మెన్మేలానే.

2.

అ॥ అమ్మా - స్వామియ, ఆట్రి - చక్రధరుడును, పికా - సర్వేశ్వరుడునైన, అవణ - ఆక్రియపతి, ఎమ్మిడత్తా - ఎచ్చటనున్నాడు? యా - నేను, ఆర్ - ఎట్టివాడను? ఎమ్మపావియర్ క్కుమ్ - ఎంతగోపుపాపాత్మలకును, విది - భగవత్కృప, వాయ్కొమ్మ - ఫలించుకాలమువచ్చినప్పుడు, వాయ్కొమ్మకట్టిర్ - ఫలించునునుండీ. కైమ్మా - గకేంద్రాత్మోర్వయొక్క, కుమ్మ - దుఃఖమును, ఒట్రిత్తాయెన్టు - పోగొట్టినవాడా! యనిచెప్పి, కై - చేతులను, తిలై - శిరస్సమీద, పూళిలిట్టు - మొగిడ్చి, మెయ్ - యథార్థమైన, మాలాయెన్మొళి - భక్తిగలవాడనైతిని, ఎమ్మిరానుమ్ - సర్వేశ్వరుడును, ఎన్మేలా - నాయందువ్యామోహముకలవాడైనాడు.

తా॥ సర్వజ్ఞుడైన సర్వేశ్వరుడైన సకలకల్యాణ గుణాకరుడైన సర్వేశ్వరుడెక్కడ? అత్యంతనికృష్టుడైన సేనెక్కడ? ఇట్లున్నను, ఓగతేంద్రగతుడాయనిచెప్పి సేనంజలిచేసిన వెంటనే నాకుఁబరమభక్తిని గలిగించి నాయందలివ్యామోహముగలవాడైయున్నాడు. గానభగవంతుడు, ఎంతపాపినిగూడ గటాక్షింపవలయునని దలంచినయెడల కటాక్షించకతప్పదని.

మేలా త్రేవర్ గళుమ్ నిల త్రేవరుమ్మేవిత్తొమ్మమ్*

మాలార్ వన్నిసనా శడియేన్మనత్తే మన్నినార్*

శేరేయ్ కణ్ణియరుమ్ పెరుణ్ణెల్వముమ్ సన్మక్కళుమ్*

మేలాత్తాయ్ త్తెయ్య మవరేయినియావారే.

౩.

అ॥ మేలా త్రేవర్ గళుమ్ - పరమపదవాసులైన నిత్యనూరులును, నిల త్రేవరుమ్ - భూమియందలి శ్రీవైష్ణవులును, మేవి - అశపడి, తొమ్మిమ్ - ఆక్రయించదగిన, మాలార్ - సర్వేశ్వరుడు, వన్దు - వచ్చి, ఇననాళ - ఇప్పుడు, ఎన్మనత్తే - నామనస్సునందు, మన్నినార్ - ఆమరియుండెను. శేరేయ్ - మత్స్యముతోపమానమైన, కణ్ణియరుమ్ - నేత్రములుగలస్త్రీలును, పెరున్మెల్వముమ్ - మహాదైవ్య రక్షణమును, నరే మక్కళుమ్ - సర్పరూపును, మేలా - మిక్కిలిపీతికల, తాయ్ త్తెయ్యమ్ - తల్లితండ్రులును, ఇవి - ఇతరమీద, ఇననాళే - ఆసర్వేశ్వరుడే, అవార్ - ఆడును.

తా॥ నిత్యనూరులును భూమయలైన శ్రీవైష్ణవులు సత్యాదరముతో గొనియాడదగిన సర్వేశ్వరుడెప్పుడు నాహృదయమందు నెంచేసియున్నాడుగాన నితరమీద నాకువాడే సకలవిధ బంధువని నేనుకమ్మితి నని.

౪.

ఆవ్వాదార్ తుణై యెన్మెత్తినీ క్కడళుమ్మన్దుమ్

నా వాయ్ పోలే పిలవిక్కడలుల్ నిన్దు నా తుళమ్*

తేవార్ కోల్ తొడ్డుమ్ తిరుచ్చక్కరమ్ శడైనాడుమ్*

లనా వెన్ద తుళ్ళ శేయ్ దడియేన్మోహమునానే.

౫.

అ॥ కుత్తెయ్యావో - సహాయభూతులు, ఆర్ - ఎవడు, ఎట్లు - ఆనిందించెడి, అల్లె - ఆల్లెట్టుచున్న, నీర్ - జలముగల, కడలుగ్ - సముద్రమండ, అట్టున్దుమ్ - ములుగుచున్న, వావాయ్పోర్ - వాడయ్యున్న వారునలె, పిలిచిక్కడలుగ్ - సంసారసాగరమందు, నిష్ట - ఉండి, నాన్ - నేను, కుళ్ళె - మలుచుచుండగా, లేవార్ - మిక్కిలినుండరమైన, కోలత్తుడుమ్ - విగ్రహమతోడను, తిరుచ్చక్కరమ్కడినోడుమ్ - శబ్దచక్రములతోడను, అనాచెన్ - అయ్యో ! అయ్యో ! అని, అరుళ్ళెయ్దు - కృపచేసి, అడియేనోడుమ్ - నాతోడను, అనా - కూడియుండెను.

తా॥ వాడలొప్పువువారు సముద్రమందు ములుగుచున్నవగుదునలె, ఈసంసార సాగరమందు ములుగుచున్న సేనిపుడునన్నుగడదేర్చువారెవరె నను దొరకుదురాయని చివ్రాస్తాడనైయుండగా, తత్తణమండ సర్వేశ్వరుడునచ్చి దివ్యాయుధముగల తిరుమేనుతోఁగూడనా హృదయమందుఁ బ్రవేశించి సహాయభూతుడైనాడని.

అనానాథుడై యానె స్త్రదేవోజ్జగన్దువన్దు*

తానేయిన్నరుళ్ళెయ్ దెన్నముల్ నివుమ్తానానా*

మీనాయామైయుమాయ్ నరశిల్లముమాయ్ క్కుఱళాయ్*

కానారేనముమాయ్ క్కుఱ్ఱియామిన్నమ్ కార్యణ్ణి. ౧౦.

అ॥ మీనాయ - మత్స్యంబై, అమైయుమాయ్ - కూర్మంబై, నరశిల్లముమాయ్ - నర సింహుండై, కుఱళాయ్ - వామనుండై, కానార్ - అడవిలోసచ్చారింబుచున్న, ఏనముమాయ్ - వరాహంబై, ఇన్నమ్ - ఇంకను, క్కుఱ్ఱియామ్ - కల్పియవతాగమైత్రపోవువాడై, కార్ - మేఘమువంటి, వణ్ణి - కాన్తిగలవాడైన క్రియసతి, అళుడైయాక్ - (నన్ను)దానుడుగాగల వాడై, అనా - అయ్యేను, ఎట్లు - అనిన, అల్లెదోణ్ణి - ఆమాట నేరిగ్రహించి, ఉగ్రుడనై - సంతోషించివచ్చి, తానే - తానుగానే, ఇక్ - భాగ్యమైన, అరుళ్ళె - కృపను, కెయ్దు - చేసి, ఎన్న - నన్ను. ముల్ నివుమ్ - నను సభాగ్యవస్తువుగా, తా - తాను, అనా - అక్షేపించెను.

తా॥ నేను సర్వేశ్వరుని దానుడనైతి ననియన్న నామాటను బరిగ్రహించి నన్నుగ్రహించిమత్స్యకూర్మాదిపలావతారందైతి నన్ను సముద్రవిధులుగా నుభవింపెనని.

†† కార్యణ్ణి కణ్ణిరా కమలతడజ్జణ్ణి నై*

ఏర్వళవోవకట్టని కురుగూర్ చ్చడగోవళొన్న*

శీర్వణ్ణివోణ్ణిమిల్గ రివై యాయ్విరత్తుళిప్పత్తుమ్*

ఆర్వణ్ణిత్తాలురై ప్పొ రణ్ణీళ్ళిల్ల పుగువార్ పొలిన్ద.

౧౧.

అ॥ కార్యణ్ణి - కార్యమేఘమువంటికాన్తిగలవాడును, కమలమ్ - చంద్రమునలె, తడజ్జణ్ణి - విరాటమైన, కణ్ణి - సేత్రములుగలవాడునైన, కణ్ణిరాకత్తు - క్రొవ్వమనియెడుమై, ఏర్వళమ్ - తగుమైన సమృద్ధిగల, విణ్ణి - సుందరమైన, కట్టని - పాలములుగల, కురుగూర్ -

తిరునగరిపామియై, శడగోవళ - నమ్మాళ్వార్లు పొందినవియు, శీర్ - క్లాన్య మైన, వణ్ణమ్ - ప్రకారముగలవియు, బణ్ - నుందిరములును, తమిళ్ళగళ - బ్రావిడరూప మునైన, ఇవై - ఈ, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఆర్యణ్ణత్తార్ - అదరప్రకారముతో (అదరముతో), ఉరైప్పార్ - అధ్యయనముజేయువారు, పొలిన్దు - సకలగుణపూర్ణులై, అడిక్కిళ్ - సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములక్రింద, పుగువార్ - ప్రవేశించుదురు.

తా|| కాళమేఘశ్యాముడై పద్మసేతుడైన శ్రియవతివిషయమై సకలసమృద్ధిగల కురు కాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు పొందిన సమస్తగుణపూర్ణములైన యీపదిపాశురముల శాదర ముతో నధ్యయనముజేయువారు శ్రియవతియొక్క శ్రీపాదముల జేరుదుని

౧౧.

అట్వార్ తిరువడిగ శ్శీరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శ్శీరణమ్.

౨ - వ తిరువాయ్ మొழ్లి.

—o—o—o—

అనతారిక:— “ఒన్ఱుమ్ శేవుమ్” అనడి తిరువాయ్ మొழ్లిలో భగ-త్పరత్వమును చేతనుల కుపజేరించగా నప్పుడు శ్రీవైష్ణవులైనవారియొక్క శ్రీవైష్ణవశ్రీ మద్భావాసనము జేయుచున్నారు.

‡‡ పొలిగపొలిగపొలిగ పోయిల్ వల్లయిర్ చ్చాబమ్*

నలియుమ్ పరగముమ్ నైన్ద నమనుక్కిఱ్ఱుయాదొన్ఱుమిలై*

కలియుమ్ కెడుమ్ కణ్ణుకోళ్ళి కడల్వణ్ణా పూదణ్ణళ్ మణ్ణేళ్*

మలియుప్పగున్దై పాడి యాడియు తరక్కణ్ణోమ్.

౧.

అ|| కడల్వణ్ణా - సముద్రమువంటి (గంభీరమైన) స్వభావముగల శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క, పూదణ్ణళ్ - దానులు, మణ్ణేళ్ - భూమియందు, మలియ - సంపూర్ణముగా. పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఇరైపాడి - గానముతోపాడి, అడి - స్మర్యముజేసి, ఉట్టితగ - యథేచ్ఛ ముగాగృహింపవలయు, కణ్ణోమ్ - చూచితిమి. ఉయిర్ - చేతనులయొక్క, నల్ - కూరమైన, కాపమ్ - పాపము, పోయిల్ యి - నశించినది. నలియుమ్ - బాధలెట్టుచున్న, నరగముమ్ - నరకముగూడ, నైన్ద - కిశిలమైనది. ఇణ్ణ - ఈలోకమందు, నమనుక్కు - యనునిశి, యాదొన్ఱుమ్ - ఏచనియను, ఇరై - లేదు, కలియుమ్ - కలియుగమును, కెడుమ్ - నశించును, కణ్ణుకోళ్ళి మిగ - చూచుడు. పొలిగపొలిగపొలిగ - సమృద్ధికలుగుగాక సమృద్ధికలుగుగాక సమృద్ధికలుగుగాక.

తా|| ఓచేతనులారా ! ఈయాశ్చర్యమును వినుడు. ఈభూలోకమందలి శ్రీవైష్ణవులు భగవద్దాసులును పాదుచు వరవశులై యథేచ్ఛముగా సర్వక్రమంపదించుచున్నారు. గానప్రాణు లపాపములు నశించినవి నరకమునకుఁబోవువారును యవమందనకు లోపడువారు నెవ్వరులేరు. ఈ కలియుగము కృతయుగము గానున్నది. ఈసమృద్ధియైలున్నవారు సుండుగుగాక యని.

౧.

కణ్ణోమకణ్ణోమకణ్ణోమ కణ్ణోనియనకణ్ణోమ*
 తొడ్డోల్లరుమవారి తొమ్మిదుతొమ్మిదునిన్నారత్తుమ్*
 వడ్డోర్తణ్ణద్రుయా మాదవపూదబ్బల్ మశ్శేల్*
 వడ్డోపాడినినాడి పుర్రునితిరిగివనవే. ౨.

అ. వడ్డు - తుమ్మెదలచే, ఆర్ - పూర్ణమై, తణ్ - చల్లనై, ఆమ్ - నుందరమైన, తుమ్మోయ - తిరుత్తుమ్మోయిమలచేనలబ్ధిరింపబడిన, మాదవ - క్రియఃపతియొక్క, పూదబ్బల్ - దానులు, తా - తామ, మణ్ - మేల్ - భూలోకముందు, పణ్ - పాడి - గానముజేసి, నిష్ట - నిలిదియుండి, ఆడి - స్మృత్యముజేసి, పరస్థ - అంతటవ్యాపించి, తిరిగివన - సత్సారింపుచున్నారు. కణ్ణోమకణ్ణోమకణ్ణోమ - మాదితిమిమాదితిమిమాదితిమి. కణ్ణోమ్మ - సేత్రములకు, ఇనియన - ప్రియమును, కణ్ణోమ్ - చూచుతిమి. తొడ్డిర్ - ఓభాగపతులారా! ఎల్లరుమ్ - ఎల్లరును, వారిర్ - రండు. తొమ్మిదుతొమ్మిదు - అశ్రయించియాశ్రయించి, నిష్ట - ఉండి, ఆర్ - తుమ్ - వార్షముతోమంగళాశాసనము జేసెదము

తా॥ ఓభాగపతులారా! భగవద్గుణములను బాడుచు భూలోకముంతటవ్యాపించి సంచరించుచున్న శ్రీవైష్ణవులనత్యావద్యముతో నేవించితిమి. మనమునాసశ్వేత్వరునికి మంగళాశాసనము జేసెదము రండు యని. ౨.

తిరియుమ్కలియుగమ్మిడి త్రేవర్గల్ తాముమ్మగును*
 పెయికిదయుగమ్మల్ నీప్పేరిస్సవెళ్ళమ్మెరుగ*
 కరియుమ్మిల్వణ్ణనెమ్మా* కడల్వణ్ణపూదబ్బల్ మశ్శేల్*
 ఇరియప్పగుప్తై పాడి యెఱ్ఱుమిడజ్జొణ్ణనవే. ౩.

అ॥ తిరియుమ్ - వస్తుస్వభావములను మార్చిడి, కలియుగమ్ - కలియుగము, నీక్కి - తొలగి, పెరియ - గొప్ప, కిరియుమ్ - కృతియుగము, పులి నీ - ప్రవేశించి, త్రేవర్గల్ - నిత్యమారులు, తాముమ్ - స్వయముగానే, పుగున్ - ప్రవేశించునట్లును, పేర్ - మహత్తైన, ఇన్సవెళ్ళమ్ - అనన్తసాగరము, పెరుగ - వృద్ధిబొందునట్లును, కడియ - నీలమైన, ముగిర్ - మేఘమువంటి, వణ్ణ - కాన్తిగల, కడల్వణ్ణ - సమద్రమువంటిస్వభావముగల, ఎమ్మా - మనస్సామియొక్క, పూదబ్బల్ - భక్తులు, మణ్ - మేల్ - భూమియందు, ఇరియ - ఆరవారముగునట్లు, పుగున్ - ప్రవేశించి, ఇన్కపాడి - గానముజేసి, ఎఱ్ఱుమ్ - సమస్తభూములను, ఇడన్ కొణ్ణనవే - తమకుసానములుగా జేసికొనిరిగదా.

తా॥ యీపాపియైన కలియుగమునొలగి కృతియుగము ప్రవేశించునట్లును, నిత్యమారులు వరమవదయునుచి భూలోకమునకు వచ్చునట్లును, భగవద్గుణానుభవముచే భక్త్యానన్దప్రవాహముంతటవ్యాపించునట్లును, శ్రీవైష్ణవులంతట వ్యాపించి భగవద్గుణానుభవము జేయచున్నారని. ౩.

ఇడణ్ణోళశమయత్తైయెల్లా మెదుత్తుక్కలై వనపోలే*
 తడణ్ణడల్ పళ్ళిప్పెరుమాన్ తన్నుడై పూదబ్బల్ తాయ్*

కిడన్దుమిరున్దు మొట్టున్దును కీడమ్మలవలసాడి*

నడన్దుమ్మఱునుమ్కునిత్తుమ్ నాడగమ్ శెయ్యగిన్దు నవే.

౪.

అ॥ ఇడవకోళ - వ్యాపించియున్న, కపయలై యెల్లామ్ - దుర్బుతములన్నిటిని, ఎడుత్తు - తీసి, కన్దెవనపోలే - సమాలుముగానశింపజేయువారువలె, తడమ్ - వికాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, చుళి - చుప్పరించియున్న, పెరుమాళితన్నుడై, - సర్వేశ్వరునియొక్క, పూదిబ్బళే - భక్తులు, ఆయ - వ్యాపించి, కిడన్దుమ్ - చుప్పరించియుండియు, ఇరున్దుమ్ - కూర్చుండియు, నడన్దుమ్ - నడిచియు, చుఱున్దుమ్ - చుఱుగైతియు, మనిత్తుమ్ - స్మృత్యముజేసియు, నాడగమ్ - నాటకమును, శెయ్యగిన్దు - చేయుచున్నారు.

తా॥ శ్రీవైష్ణవులు భూలోకమంతట వ్యాపించి, ముందున్న శాస్త్రమువద్దప్రసాదములను నిరసించి, సర్వేశ్వరునియొక్క సుగుణములను బాడుచు స్మృత్యముజేయుచున్నారు. ౪

శెయ్యగిన్దు దొక్కణ్ణుక్కునే యొక్కిన్దుదివులగత్తు*

నైగుర్దు పూదబ్బళేయాయ్ మాయ్ తినాలెమ్మమ్మి*

ఐయమ్మొలై యరక్క రళురర్; ఐన్దిరుళ్ళీరే*

ఉయ్యుమ్వన్గై యిలై తొణ్డీ రూఢి పెయర్ తిడుమ్మోన్దే.

౫.

అ॥ నైగున్దు - శ్రీవైష్ణవసాధునియొక్క, పూదబ్బళే - భక్తులు, ఆయ - వ్యాపించి, మాయ్ తినాలే - తమఇచ్చచేత, ఇవులగత్తు - ఈలోకమందు, ఎల్లామ్ - అంతట, మన్ని - అమరియుండి, శెయ్యగిన్దు - చేయువ్యాపారము, ఎక్కణ్ణుక్కు - నాసేతములను, ఒన్దెయొక్కిన్దు - ఒకవిధముగా దోచుచున్నది. తొణ్డీర్ - ఓచవలలారా! అరక్కరళురర్ - రాక్షసులుగాను అనురులుగాను, ఐన్దిరుళ్ళీరే - పుట్టియుండిరేని, ఉయ్యుమ్వన్గై - (మిత) జీవించివిధము, ఇలై - లేదు. ఈఢి - ఈకలికాలమును, పేర్త్తు - నశింపజేసి, కొన్దిడుమ్ - (మిమ్ములను) చంపుదురు, ఒరువయమ్ - (ఇందులో) ఒకఅబద్ధము, ఇలై - లేదు.

తా॥ ఓసంపాదులారా! మీరు శాక్షున ప్రకృతులుగాబట్టి భగవద్విముఖులై యుండిరేని, ఇప్పుడీలోకమంతట వ్యాపించియున్న శ్రీవైష్ణవులు మిమ్ములను నిస్సంశయముగా ధ్వంసముజేయుదురుగాన మీదుస్వభావములను వదిలి వారిసాక్షయించుడియని. ౫.

కొన్దుయిరుణ్ణుమ్విళాది వన్గై పశితీయనవెల్లామ్*

నిన్దువులగిలకడివా నేమిప్పిరాళతమర్ పోన్దార్*

ననిశై పాడియున్దుళ్ళియాడియుమ్ ఇలమ్మరన్దార్*

శెన్మత్తుదుయమ్మిళొణ్డీ శిన్దెయెచ్చెన్నిఱు త్తియే.

౬.

అ॥ ఉయర్ - పాములను, కొన్దు - చంపి, ఉణ్ణుమ్ - భక్షించుచున్న, విళాది - వ్యాధియు, వన్గై - ద్వేషమును, చళి - ఆకలియు, తిణ్ణుమ్ - (ఇది మొదలగు) దోషములన్నియు, ఇవులగిలన్దు - ఈలోకమునుండి, కడివాళ - పోగొట్టుటలై, నేమిప్పిరాళ - ప్రకృతమైన

సర్వేశ్వరునియొక్క, తమ - భక్తులు, పోడ్డార్ - అవతరించివారు, సన్మ - చక్కగా, ఇతైపాడి
యమ్ - గానముజేసియు, తుళ్ళి - ఎగిటి, ఆడియుమ్ - నృత్యముజేసియు, జాలమ్ - భూమి
యందు, పరడ్డార్ - వ్యాపించిరి. తొడ్డీర్ - ఓచపలులారా! శివైయై - మనస్సును, శెమ్
నిఱుత్తి - చక్కగానిలిపి, శెన్మ - వెళ్ళి, తొమ్మిదు - (పారిని) ఆశ్రయించి, ఉయమ్మిక్ - ఉజ్జీ
వింపుడి.

తా॥ ఓసంసారులారా! ఈలోకమందలి సకలదుఃఖములను బోగొట్టుటకై శ్రీవైష్ణవులు
పచ్చియవతరించి భగవద్గుణములను మిక్కిలి యాదరముతో ననుభవించుచు సంతట వ్యాపించిరి.
మీరును మీమనస్సును సంసారమునుంచి మఱిలించి వారిని యాశ్రయించుడియని,

నిఱుత్తినుమ్మళ్ళత్తుక్కొళ్ళుమ్ తెయ్ వజ్జభుమ్మైయుయ్యక్కొళ్ళ *
ముఱుత్తుమ్ వనోడేకణ్డీర్ మూర్ క్కణ్డేయనుమ్ కరియే *

కలు త్రమనమ్మొన్మవేణ్ణా శణ్ణలల్ తెయ్ వమిలై *

ఇఱుప్పదెల్లామనా మూర్ త్తియా యవర్ కేయిఱుమినే. ౭.

అ॥ నుమ్మళ్ళత్తు - మీమనస్సునందు, నిఱుత్తిక్కొళ్ళుమ్ - నిలుపుకొనిన, తెయ్యజ్జళ్ -
దేవతలు, ఉమ్మై - మిమ్ములను, ఉయ్యక్కొళ్ళ - రక్షించునప్పుడు, ముఱుత్తుమ్ - తిరిగియు, అవ
నోడేకణ్డీర్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క అనుగ్రహము చేతనే సుమందీ. మూర్ క్కణ్డేయనుమ్ - (దీనికి)
మార్కణ్డేయమునీ, కరి - సాక్షి. కలు త్ర - (దేవతా స్థానము పరత్వబుద్ధియ నెడి) మాలిన్యము
గల, మనమ్ - మనస్సు, ఒన్మమ్ - ఒకటియు, వేణ్ణావలదు, శణ్ణలల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, తెయ్య
మిలై - వేఱుదేవతలేదు, ఇఱుప్పదెల్లామ్ - నిత్యనైమిత్తిక కర్మములన్నిటిని, అవర్ కేయి
య - (దేవతా స్తరములను) ఆసర్వేశ్వరునికి శరీరములనియెంచి, అవర్ కే - ఆదేవతలే, ఇఱు
మిక్ - సమర్పించుడి.

తా॥ ఓ అవైష్ణవులారా! మీరు దేవతా స్తరములనుభవించినను ఆదేవతలు మిమ్ములను రక్షిం
చునప్పుడు సర్వేశ్వరుడు తమకిచ్చిన ఫలప్రదత్వ శక్తిచేతనే రక్షించును గాని స్వయముగా రక్షిం
చుటకు ఆదేవతలకు శక్తిలేదు. ఇందుకు మార్కణ్డేయుడేసాక్షి. గాన మీరు దేవతా స్తరముల
యందు బాత్వబుద్ధినివదిలి శ్రీమన్నారాయణుడే పరదేవతయని నమ్ముడి మీరునేనెడి కర్మముల
లోనేదైన ఒకటి దేవతా స్తరవిషయమైయున్నను ఆకర్మములు ఆదేవతక స్తర్యామియైన శ్రీమన్నా
రాయణునికి జేరునదిదలంచి జేయుడియని.

ఇఱుక్కుమితై యిఱుత్తుణ్ణ వెవ్వులగుక్కుమ్ తన్నూర్ త్రి *

నిఱుత్తినా తెయ్ వజ్జభాగ వత్తెయ్ వనాయగన్తానే *

ముఱుత్తిరుమార్చనవన్మ పూదబ్బళ్ క్కెదబ్బళ్ పాడి *

వెఱుప్పినిజాలత్తుమిక్కార్ మేవితొమ్మిదుయమ్మినిరే. ౮.

అ॥ ఇఱుక్కుమ్ - అనర్థించదగిన, ఇత్తి - కర్మములచే, ఇఱుత్తు - ఆరాధించి, ఉణ్ణ -
తమతమ యభిప్రాయముబొందుటకై, ఎవ్వులగుక్కుమ్ - నారాయణుగల సకల చేతనులకొఱకై, తా

మూర్తి - తనశరీరములైన దేవతాస్తరములను, అత్రైయ్యవాయగఁగాతానే - అదేవాధిదేవుఁడే, త్రైయ్యజ్ఞాఁగా - దేవతలగా, నిఱుత్తివాఁ - ఏఱ్ఱుఁడను. (గాన). మఱు - ప్రపత్తనునెడిచిన్నమును, తిరుమార్ప్ప - సుందరమైన పక్షస్థలమందుగల, అవఁగిరి - ఆశ్రయఃపథయొక్క, పూదజ్ఞ - భక్తులు, కీదజ్ఞిపాడి - (భగవద్గుణములను) పాటలగాపాడి, వెఱుప్పిని - జహనలేక, ఇలత్తు - భూమియందు, మిక్కార్ - నిండియున్నారు. నీర్ - మీరు, మేవి - (వారిని) సమీపించి, తొఱుదు - ఆశ్రయించి, ఉయ్యమ్మిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులనుగూడ దేవతలగా శాస్త్రముందుఁజెప్పియున్నను, సాత్వికలనియు రాజసలనియు తామనులనియు మాడువిధములైన చెఱునులు తమతమ యిచ్చానుసారముగా తమ తమయొక్క ప్రకృతిగల దేవతల వారాధించి వారివారి కోరికను జొందుటకై తన శరీరభూతులైన బ్రహ్మరుద్రాదులను సర్వేశ్వరుఁడే దేవతలగా నేఱురచెనుగాని మీరు వారిని వదలి సత్వప్రకృతిగలవారై, క్రిపత్సాంకునియొక్క గుణానుభవముజేయుచున్న శ్రీవైష్ణవుల నాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని.

మేవిత్తొదుయ్మిన్మీన్ గళ్ వేదప్పనిదవిరుక్కె*

నావిత్కొణ్ణచ్చుదననై ఇనవిదిపిత్తెయామే*

పూవిల్ పుగై యుమ్విళక్కుమ్ శాన్దముమ్నీరుమ్మిచ్చు*

మేవిత్తొమ్మిదుమియారుమ్ : గవరమ్మిక్కదులగే.

౯.

అ॥ వేదమ్ - వేదమును సాధారణమై, పునిదమ్ - పరిశుద్ధమైన, ఇరుక్కై - పురుషమాకాది ఋక్కులను, నావిల్ కొణ్ణు - నాటికలోనంచుకొని, (అనంధించి) ఇనవిది - భక్తిచే జేయదగిన కైజ్కర్యమందు, పిత్తెయామే - తప్పక, పూవిల్ - పుష్పములతో గూడియున్న, పుగైయుమ్ - భూపమును, విళక్కుమ్ - దీపమును, శాన్దముమ్ - చందనమును, నీరుమ్ - జలమును, మలిన్దు - పూర్ణముగా సంపాదించుకొని, మేవి - సమీపించి, అచ్చదనై - సర్వేశ్వరుని, తొఱుమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, అడియారుమ్ - భక్తులచేతను, పగవరుమ్ - ధ్యానముజేయుచున్న ఋషులచేతను, ఉలగు - లోకము, మిక్కరు - పూర్ణమైచున్నది. (గానమీరును), మేవి - సమీపించి, తొఱుదు - ఆశ్రయించి, ఉయ్యమ్మిన్మీన్ గళ్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓసంసారులారా! ఇప్పుడీలోకమంతట, పురుషమాకాదులనుజెప్పి పుష్పభూపదీపాదులచే భగవత్కైజ్కర్యమును జేయుచున్న భక్తులచేతను, భగవద్గుణానుసంధానముజేయుచున్న భాగవతులచేతను సర్వత్ర నిండియున్నదిగానన్మీరము వానిని యాశ్రయించియుజ్జీవించుడియని.

మిక్కవులగుగళ్ తోఱుమ్ మేవిక్కణ్ణతిరుమూర్తి*

నక్కపిరానోడయను మిచ్చిరుమ్ముదలాగ*

తొక్కవమరర్కుఱ్ఱాణ్ణ శ్శెఱుమ్మరన్దనతొణ్ణి*

ఒక్కత్తొమ్మిగిల్ నీరాగిర కలియుగమునుమిలైయే.

౧౦.

అ॥ నక్క పిరానోడు - రుద్రునితోఁగూడ, అయసుమ్ - బ్రహ్మయ్య, ఇనిరనుమ్ - ఇరుండును, ముదలాగ - పిరుమెండులుగాగల, తొక్క - చేరియున్న, అమరకమ్మొజ్జల్ - దేవసమాహములు, కణ్ణె - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరుమూర్తి - తిరుమేనును, మేని-ఆక్రయించి, మిక్క-సమృద్ధములైన, ఉలగుగళ్ తోఁటుమ్ - ప్రతిలోకములయందును, ఎఱ్ఱమ్ - అంతట, పరస్థ - సమృద్ధమైన సంపత్తుగలవారైరి. తొడ్డిర్ - విషయా న్తరమందాసక్తిగలవారా! ఒక్క - వారి తోడ, తొట్టికీర్తి ధీరాగి - ఆక్రయించిరేని, కలియుగమ్ - కలియుగము, ఒఱ్ఱమ్ - కొంచెము, ఇల్లి - నిలవదు.

తా॥ ఓసంసారులారా! బ్రహ్మరుద్రేంద్రాది సమస్తదేవతలుగూడ శ్రీమన్నారాయణుని యాక్రయించియే తమతమ ధైర్యశ్రద్ధమును బొందిరిగాన, మీరును వానినే యాక్రయించియెడల శ్రేయబడవచ్చును. మీగందరు శ్రీవైష్ణవులయినచో కలియుగమే నశించునని ౧౦.

॥ కలియుగ మొనుమిచ్చి క్కే తన్నడియార్ క్కరుల్ శెయ్యుమ్*

మలియుమ్ శుకొళిమూర్తి మాయప్పిరాళ్ కణ్ణెన్

లిలివయల్ తెన్నగుగురార్ క్కారిమాట శడగోవళ్*

బలిపుగ్గూర్ల తప్ప శుశ్శుత్తై మాశఱుమ్మే.

౧౧.

అ॥ తన్నడియార్ క్క - తనభక్తులకు, కలియుగమ్ - కలివోషము, ఒఱ్ఱమిచ్చి క్కే - ఒకటియులేక పోవునట్లు, అరుళ్ శెయ్యుమ్ - కృపజేయువాఁడును, మలియుమ్ - వృద్ధిబొందుమన్న, శుడగొళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్తి - తిరుమేనుగలవాఁడును, మాయప్పిరాళ్ - ఆశ్చర్యగుణజేష్టితములుగలవాఁడైన, కణ్ణె - శ్రీకృష్ణునివిషయమై కలి-సమృద్ధమైన, వయల్ - పాలములుగల, తెన్న - దక్షిణమందున్న, నల్ - నుండగ మైన, కురుగురార్ - తిరునగరికి స్వామియైన, కారి-కారియెనెఁగరాజయొక్క-నంశమందపఱించిన, మాట - కుదృష్టులను నిరసించువారైన, శడగోవళ్ - నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన, బలి-ప్రసిద్ధమైన, పుగ్గూర్ - కిర్తిగల, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములును, ఉశ్శుత్తై - మనస్సులోని వన్నె, మాశు - దోషములను, అఱుమ్మే - పోగొట్టును.

తా॥ భక్తానుగ్రహ తత్పరుడైన నిరవధిక తేజోమయు విగ్రహుడైన శ్రీకృష్ణుని విషయమై సోలసంపత్సమృద్ధిగల కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యాపదిపాశురముల నభ్యయనముజేయువారు దేవతా న్తరమందు పరత్వబుద్ధిని వదిలి శ్రీవైష్ణవులగుడరని ౧౧.

అ ధ్మోర్ తిరువడిగ శేళరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగ శేళరణమ్.

౩-వ తిరువాయ్మొళి.

అపతాళక — సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్య సౌశీల్యసౌంధర్యాదికల్యాణగుణములను భవించిన నమ్మాళ్వార్లు అట్టిసర్వేశ్వరుని ప్రత్యక్షముగాననుభవించువలయునని యాశించి యదిలభించుకొనక “మడలూర్తై” అనెడి వ్యాపారమునుజేసియైనను సర్వేశ్వరుని బొందజలయునని యత్నము జేయుచున్నారు.

✠ మాశఱుళోది యెఁకెయ్యవాయ్మొళిక్కునై తె ✠

ఆశఱుళీలనై యాదిమూర్తియైనాడియే ✠

పాశఱవెయ్ది యతివిష్ణునైనై నాళై యమ్ ✠

ఏశఱుమూరవర్కవైవ్ తోళ్ళియెఁకెయ్యున్.

౧.

అ॥ మాకు - మాలిన్యము, అఱు - శేసి, శోది - శేషస్సగులవాడును, కెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరముగలవాడును, ఎక - నాకు స్వామి యు, మశిక్కునై - మాణిక్య చర్యతమాలెనున్నవాడును, ఆకు - దోషము, అఱు - శేసి, శీలనై - స్వభావముగలవాడును, ఎయ్ది - పొంది, అతివు - బుద్ధిని, ఇల్లున్ - పోగొట్టుకొని, ఎనై నాళైయన్ - ఎన్నిదినములుగానుంటిమి, తోళ్ళి - ఓసఖీ! ఏశఱుమ్ - నిండించడములోదృఢపడియున్న, ఊరవర్ - ఊరువారియొక్క, కవైవ్ - ఆపవాదము, ఎకెయ్యున్ - ఏమిచెయును.

క॥ చెయదగనికృత్యమును జేసినయెడల లోకము నిండించరాదుని సఖియడగగా, ఓసఖీ! తెలివిగలవాడిట్లుజేయరాదు యథార్థమే, సర్వేశ్వరునియొక్క నిర్మలమైన దివ్యావభూషణం దర్యమునున్న సౌశీల్యాది కల్యాణగుణములనున్నట్లాది యట్టివానిని పొందక మతిపోగొట్టుకొని భేదించుచున్న మనకు లోకమనింద యేమిజేయునని బదులుజెప్పుచున్నారు

౧.

ఎకెయ్యమూరవర్కవైవ్ తోళ్ళియినమ్మై ✠

ఎకెయ్యతామరై క్కల్ల సెన్నెన్తై కొణ్ణా ✠

ముకెయ్యమామైయిన్ద మేనిమెలివెయ్ది ✠

ఎకెయ్యవాయ్మొళిర్దణ్ణుమ్ పయప్పుర్దవే.

౨.

అ॥ ఎక - నాయొక్కస్వామియైన, కెయ్యతామరై క్కల్లన్ - ఎఱ్ఱని తామరపువ్వు యుషంటి శ్రేణుముగల సర్వేశ్వరుడు, ఎనై - నాయొక్క, నిత్తెకొణ్ణా - గుణపూర్వినగు పొందినను. ముక - మునుపున్న, కెయ్యమామై - చక్కనిసౌందర్యమును, ఇల్లున్ - పోగొట్టు

* భర్తచో వ్రతమందుండి ఋతుకాలమును రానియెడల వానినిరహమును సహించజాలక తాటికొమ్మను తీసికొని ప్రవాదులను చేపించుకొని వివస్త్తయై యాతాటికొమ్మను రెండుతోడల నడచునట్టుకొనిసంచరించుచు భార్యతయొక్క వ్యాపారము—ఇట్టి తనభార్యయొక్క వ్యాపారమునువిని తల్లణముందు భర్త వచ్చితిరుగును.

కొని, మేని - శరీరము, తులియెడి - వాడిపోయి, ఎక - వాయొక్క, కెయ్యవాయు - ఎట్టరియగరమును, కరుణ్ణు - నల్లని శ్రేణులును, చయ్య - చైవర్యమును, ఊర్ న్ద - పొందినవి. తోళ్ళి - ఓసభి! ఇని - ఇళకమీద, నమ్మై - మమ్ములను, ఊరవర్ కవై - ఊరువారి యపవాదము, ఎకొక్కయ్యున్ - ఏమిచేయును.

తా॥ ఓసభి! భద్రశ్రేణుడు తనసౌందర్యమును వాకుగనుపఱచి వ్యామోహముగలుగ జేసి నన్ను మానభంగపఱచెను. వాశరీరమందు ముందున్న సౌందర్యమంతయు నశించి మేను తెల్లచడిపోయినది. ఇళకలోకుల యపవాదముచే మనశేవికావలయునని. ౨.

ఊర్ న్దశగడముదె త పాద త్తొళి పేయ్మురై

శార్ న్దశువై త్తెవ్వాయ నెన్నెనిత్తై కొణ్ణాళి

పేర్ న్దమ్ పెయర్ న్ద మవనోడన్ది యోళొల్లి లోగ

తీర్ న్దవెగొళ్ళి యోళెయ్యుమూరవర్ కవైయే.

3.

అ॥ ఊర్ న్ద - దొర్లుచుపయికివచ్చిన, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఉదైత్త - తన్నిన, పాద త్తెన్ - శ్రీపాదముగలవాడును, పేయ్ - పూతనయొక్క, మురై - స్తనములను, శార్ న్ద - చేరియుండి, శువైత్త - త్రాగిన, కెమ్ - ఎట్టని, వాయె - ఆధరముగలవాడునైన శ్రీకృష్ణుడు, ఎన్నై - నాయొక్క, నిత్తై - గుణపూరిని, కొణ్ణాళి - ఆచూకించెను, పేర్ న్దమ్ పెయర్ న్దమ్ - పోయినవచ్చియు, అవనోడన్ది - ఆనర్వశ్యరనితోతప్పు, ఓళోళి ఎరెక - ఒకమాటగలవాడను కాను, తీర్ న్ద - వాకుప్రతికూలురాలై తీరిన, ఎకొళ్ళి - ఓసాసభి! ఊరవర్ కవై - ఊరు వారియపవాదము, ఎకొక్కయ్యున్ - ఏమిచేయును.

తా॥ పూతనాశకటాసుకాది దుష్టులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణుడు నన్ను మోహపఱచి నామానమునుతీసినను వానినివదలి జేనియోకమాటచెప్పను. లోకులవలె నావీర్యమును యోచించక వాకుపదేశించుచున్న ఓసభి! లోకులయపవాదము నన్నేమిచేయునని. 3.

ఊరవర్ కవైయెరువి ట్టన్నెళోల సీర్ పడుత్తు

ఊరనల్ విత్తిమురై త్త నెళ్ళప్పెరుణ్ణెయ్యుళ్

పేరమర్ కాదల్ కడల్ పురై యవిళై విత్తి

కారమర్ మేని నణ్ణెళొళ్ళి కడియనే.

౪.

అ॥ ఊరవర్ - ఊరువారియొక్క, కవై - ఆపవాదమునెడి, ఎరువిట్టు - ఎరువుబెట్టి, అన్నై - తల్లియొక్క, కొల్ - మాటలనెడి, సీర్ పడుత్తు - సీరకట్టి, ఊరమ్ - ఆశయనెడి, నెల్ - ధాన్యమును, విత్తి - జల్లి, మురైత్త - మొలిచిన, నెళ్ళప్పె - మనస్సనెడి, పెరుమ్ - గొప్ప, కెయ్యళ్ - పాలములో, పేర్ - గొప్పదై, అమర్ - అమరియున్న, కాదల్ - ఆశను, కడల్ పురైయ - సముద్రమునలె(అపరిచ్ఛిన్నముగా), విత్తివిత్త - కుండించినవాడును, కారమర్ - మోటుమువలెనన్న, మేని - తిరుమేనుగలవాడునైన, నణ్ణెళొళ్ళి - మనశ్రీకృష్ణుడు, తోళ్ళి - ఓసభి! కడియనే - ప్రాయశ్చిత్త (కాము).

తా॥ ఓసభీ! శ్రీకృష్ణుడు నాకంటికగుబడకపోయినను తనయందాళను గలుగజేసి లోకుల నిందచేతను తల్లియొక్కమాటలచేతను నాయాళనశించకుండ వృద్ధిబొందునట్లు జేసెనుగాన వానిని కఠినవృద్ధయొండని చెప్పరాదని.

౪.

కడియకొడియక నెడియమాలులగజ్జొడ్డ

అడియక*అటివరుమేనిమాయ త్రక*అగిలుమ్

కొడియవెన్నెల్ల మవనెనేడికక్కమెల్ల*

తుడికొల్లిడై మడతొల్లి యన్నెయొకెయ్యుమే.

౫.

అ॥ కడియక - తనకార్యమునకేసుముగానెరవేర్చుకొనువాడును, కొడియక - ఇతరులనుదుఃఖిల్పెట్టువాడును, నెడియమల్ - గొప్పమహిమగలవాడును, అగిలుమ్ - లోకములను, కొడ్డ - కొలుచుకొనిన, అడియక - శ్రీపాదములుగలవాడును, అటిత్ర - బుద్ధికి, అరి - (తెలిసికొనుటకు) దుర్లభమైన, మేని - తిరుమేనుగలవాడును, మాత్రనాగిలుమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన గుణచేష్టితంబులుగలవాడైనను, కొడియ - క్రూరమైన (వట్టుదలగల), ఎకనెల్లమ్ - నాననన్యు, ఆననేఎన్దు - ఆశ్రీకృష్ణుడేమని, కిడక్కమ్ - (తొలిచి) ఉండును. ఎన్నె-ఏమాశ్చర్యమా? తుడికొల్ - సుడుగుడుపువలెనున్న, ఇడై - నడుమునున్న, మడమ్-అత్యగుణములగుగల, తొల్లి ఓసభీ! అన్నె - తల్లి, ఎకెయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ ఆశ్రీకృష్ణుడు తనకార్యమునేచూడునుగాని యొకరి దుఃఖమునుజూడడు. లోకముల నన్నియు గొలిచినగొప్పమహిమగలవాడు. వానినిజూచుట మిక్కిలిదుర్లభము. అయినను నామనన్యు వానిని వదలిమఱియొకటియందునెళ్ళదు దానికి నాతల్లియేమి చేయవచ్చునని.

౬.

అన్నెయొకెయ్యులె నూరకొల్లిలకొల్లిమీర*

ఎన్నెయినియుమ కాశైయిలె యగప్పట్టె*

మున్నెయమరర్ ముదల్వ వణువరాపది

మన్నగ*మణివణ్ణవాళుదేవ వలె యుళే.

౭.

అ॥ మున్నెయమరర్ - ప్రాచీనులైనవీర్యసూరులకు, ముదల్వ - నిర్వాహకుడును, వలె నుండరమైన, కువరాపది - ద్వారకకు, మన్నగ - రాజపుత్ర, మణివణ్ణ - మాణిక్యమునంటికాన్దిగలవాడునైన, వాళుదేవ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, వలెయుళే - వలలో, అగప్పట్టె - దొడుకుకుంటిని. ఇని - ఇంకమీద, ఎన్నె - నామియమై, ఉండు - మీకు, అత్తెయిలె - ఆకలేదు. అన్నె - తల్లి, ఎకెయ్యుల్ - ఏమిచేసినను, ఎక - ఏమిప్రయోజనము? తుర్ - లోకులు, ఎకొల్లిల్ - ఏమిచెప్పినను, ఎక - ఏమిప్రయోజనము?

తా॥ ఓసభీ! ద్వారకాధీశుడైన శ్రీకృష్ణుని పాళమందు నేనుదొడుకుకుంటిని. ఇంకనన్ను మునింపమీకాళలేదు. నాతల్లియొకచేసినను లోకులెంత చెప్పిననుఏమియుఉపయోగములేదని.

వలె యుళగప్పదులెన్నె నన్నెల్లజ్ఞానికొడ్డ*

అలై కడల్ పల్లియమ్మానై యాభిషిక్తరానెన్నె*

కలై కొళగలల్ గుల్ తోళ్ళనబ్బొళాల్ కణ్ణు*

తలై యిల్ వణజవుమాణ్ణోల్ తై యలార్ మున్నే.

౭.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, పలైయుల్ - పులై, అగప్పదుల్లి - దొంగుకొనునట్లుచేసి, నల్ - ఆనకూలమైన, నెళ్ళామ్ - (నా) మనస్సును, కూవిక్కొణ్ణు - పిలుచుకొని, అలై - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ - సముద్రమందా, పల్లి - పవ్యళించిన, అమ్మనై - స్వామియు, అట్టి ప్పిరాళొత్తెన్నై - చక్రధరుడువైనసర్వేశ్వరుని, కలైకొల్ - నుండరమైన వస్త్రముగలదియు, అగగ - వికాలమైన, అల్ గుల్ - నితంబురదేశముగలదియువైన, తోళ్ళి - ఓసఖీ! నమ్కణ్ణళాల్ - మనసేతములచే, కణ్ణు - నేవించి, తైయలార్ - (నన్నునిందించెడి) స్త్రీలయొక్క, మున్ను - ఎరుట, తలైయిల్ - శిరస్సుచే, వణజవుమాణ్ణోల్ - నమస్కరించునట్లుగునా.

తా॥ ఓనుండరాగివైనసఖీ! నన్నును నామనస్సును స్వాధీనపఱచుకొనిపోయి క్షీరాబ్ధి యందుఁబవ్యళించిన చక్రధరుని, నన్నునిందించుచున్న యీలాపలయెరుటనే నేవించునట్లెప్పుడు సంభవించునోయని

౭.

వేయ్ములై యుణ్ణళగడమ్పాయ్దు మరుదిడై

పోయ్ముదల్ శాయ్త్తు*పుల్ వాయ్పిళ్ళన్దుకళిఱట్ట*

తూముఱువల్ తొణ్ణెవాయ్ప్పిరానై యెన్నాళ్ళొళాల్*

యాముఱుగిన్దుతోళ్ళి యన్నైయర్ నాణవే.

౮.

అ॥ వేయ్ - పూతనయొక్క, ములై - స్తవ్యమును, ఉణ్ణు - (తాగి, శగడమ్ - ఈటా నురుని, పాఁడు - తన్ని, మరుదు - మద్దివృక్షముయొక్క, ఇడై - నడుమన, పోయ్ - వెళ్ళి, ముదల్ శాయ్త్తు - సమూలముగాబడద్రోసి, పుల్ - బకాసురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్ళన్దు - చీల్చి, కళిఱు - కువలయాపీడమును, అట్ట - చంపిన, తూ - స్వచ్ఛమైన, ముఱువల్ - చిరునవ్వుగల, తొణ్ణె - దొండవండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగల, పిరానై - స్వామిని, తోళ్ళి - ఓసఖీ! అన్నైయర్ - తల్లులు, నాణ - సిగ్గుబడునట్లు, యామ్ - మనము, ఉఱుగిన్దు - పొందుట, ఎన్నాళ్ళొళాల్ - ఏదినమా?

తా॥ ఓసఖీ! నన్నునిందించుచున్నతల్లి సిగ్గుబడునట్లు పూతనా శకట యమభార్జన బకా నుర కవలయాపీడములు మెదులగు దుష్టులను సంహరించి నుండరమందహాసముగల శ్రీకృష్ణనిమన మెప్పుడు పొందెదమోయని

౮.

నాణునితై యుబ్బువర్ నెన్నెనన్నెళ్ళబ్బొళాల్ కొణ్ణు*

శేణుయర్ వానత్తిరుక్కు న్నేవపిరాన్దెన్నె*

అణై యెన్తోళ్ళియులగుతోఱుల్ తూళ్ళి*అమ్

కొణ్ణె గళశెయ్దు కుదిరియాయ్మడలూర్ దుమే.

౯.

అ॥ ఎన్నై - వాయొక్క, నాణుమ్ - సిగ్గును, నితైయుమ్ - (స్త్రీ)గుణములను, కవర్న్దు - పోగొట్టి, నల్ - స్వాధీనమైన, నెళ్ళామ్ - మనస్సును, కూవిక్కొణ్ణు - పిలుచుకొని, శేణుయర్ -

మిక్కిలియున్నతప్రదేశమందున్న, వానరు - పరమపతమందు, ఇరుక్కుమ్ - వానముజేయుచున్న, లేవరాకొకన్నై - నిత్యమారులకుస్వామియైన సర్వేశ్వరుని, లోక్ - ఓసభ! ఉలగులోలు - లోకమంతట, అలర్ - (వచ్చినన్న సమాధానముజేయక దుఃఖిలైట్టుచున్నాడని) అపవాదమును, తూర్ - ప్రసిద్ధమగునట్లుజేసి, ఆమ్ - జేయుటకుసాధ్యమైన, కొలైగల్ - (వానికినించాకర ములైన) కలిలవ్యాపారములను, శాయదు - చేసి, కుదిరియాయ - సిగ్గులేనిదానమై, మడల్ - మడలనెడివ్యాపారమునుజేసి, ఊర్దుమ్ - సచ్చరించెదను. అలైయెన్ - దీనికిడ్డమేమి?

తా॥ ఓసభ! నన్నుమానభంగచఱచి వాగుణములను జెడగొట్టి వామనన్ను నపహరించుకొనిపోయి పరమపదమందు జేంచేయున్న సర్వేశ్వరుఁడు నన్నువచ్చిరక్షించనందున వానినియెల్లరునిందించునట్లుజేసి వానికిపవాదమువచ్చునట్లు సంచరించపోతానని.

యామ్మడలూర్దు మెమ్మాట్రియైప్పిరానుడై *

తూమడల్లెణ్డన్ద్రాయ్ మలర్ కొణ్ణుకూడువోమ్ *

యామ్మడమిని తెరువుతోఱయల్లెయలార్ *

నామడగొప్పోతూర్ జీ నాడుమిరై క్కివే.

౧౦.

అ॥ యామ్ - మనము, మడమిని - అజ్ఞియుండక, తెరువుతోలు - విభిన్నము, అయల్లెయలార్ - జేఱుస్త్రీలయొక్క, నా - నాలికయందు, మడగ్ - చెళ్ళని, పట్టి-అపవాదమును, తూర్ జీ - ప్రసిద్ధపఱచి, నాడుమ్ - దేశమంతయు, ఇరైక్క - భ్రమించిపోవునట్లు అఱచి, యామ్ - మనము, మడలూర్దు - మడలూర్ అనెడి వ్యాపారమునుజేసి, అట్రి - నదర్శనమును, ఆమ్ - నుండగమైన, కై - శ్రీహస్తమునఁడుగల, ఎమ్ - మనయొక్క, పిరినుడై - స్వామియొక్క, తూ - స్వచ్ఛమైన, మడల్ - రథముగల, తో - చల్లనై, ఆమ్ - నుండగమైన, తుత్తాయ్ - తిరుత్తుత్తాయయొక్క, మలర్ - పుష్పములను, కొణ్ణు - సంపాదించుకొనివచ్చి, కూడువోమ్ - శిరస్సులోనుంచుకొనెదము.

తా॥ ఓసభ! మనము మానమును వదలి లోపలుచెప్పరాని అపవాదములను సర్వేశ్వరుని మీఁద జెప్పివాడు ధరించినతిరుత్తుత్తాయనిధరించివానికిపవాదమువచ్చునట్లుసంచరించెమని ౧౦.

కై ఇరైక్కబ్బరుబ్బడల్ వణ్ణొ కణ్ణపిరాన నై *

విరై కొల్గోపాట్రిల్ కురుగూర్ చ్చుడగోవళొన్న *

నిరై కొల్గొన్దాది యోరాయరత్తుళిప్పత్తుమ్ *

ఉరై క్కవల్లార్ క్కువై గుండమాగు న్దమ్మూరెల్లామ్.

౧౧.

అ॥ ఇరైక్కుమ్ - ఘోషించుచున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, కడల్ - ముద్రమువంటి, వణ్ణొ - కానిగల, కణ్ణపిరాకొకన్నై - (శ్రీకృష్ణునిఁపయమై, విరైకొల్గో - పరిమళమతోపూర్ణమైన, పాట్రిల్-తోటలుగల, కురుగూర్-కురుగూర్ పురి స్వామియైన, కడగోవళొ-నమ్మత్తువ్వ, కొన్న-పొందిన, నిరైకొల్గో-శబ్దార్థములయొక్కపూర్తిగల, అన్దాది-అంత్యపదమువాదిగాగల, ఓర్-అవ్యతియమైన, అయిరత్తుల్ - తెయ్యపాకురములలో, ఇచ్చత్తుమ్ - ఈపదిపాకురములను, ఉరై

కన్దలార్ కు - అధ్యయనము చేయువారికి, శుమ్ - తమయొక్క, ఊరెల్లామ్ - గ్రామము లన్నియు, వైగడమగుమ్ - శ్రీవైకుంఠమగును.

తా|| సర్వేశ్వరుని విషయమై సమ్మత్తుకొనిన ప్రసాదించిన యాచరిపాశురముల సభ్యయనము చేయువారు ఏదేశమందున్నను శ్రీవైకుంఠమందువలె బ్రహ్మానందము ననుభవించురని. ౧౧

ఆ త్తొర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౪ - వ తిరువాయ్ మొక్కి.

అవతారిక:—ఆత్మోన్మీదింబున “ మడలూర్ నై ” అనెడి వ్యాపారము చేయుటకు శక్తి లేక దుఃఖించుచుండగా సభ్యుడు ప్రవేశించిన కాళరాత్రిని జూచి, ఈ రాత్రిలో నాకు పీయమాటలను జెప్పి రక్షించువారెవ్వరును లేరే. అపద్బాంధవుడైన సర్వేశ్వరుడుగూడ రాకపోయినేయని చింతాక్రాంతి లెయున్నప్పుడు శ్రీ రాధియందు యోగనిద్ర జేయుచున్న వానుడేవుని స్మరించి, వీడు మనలను రక్షించుటకై యుపాయము యోచించుచున్నాడని దలంచి ప్రాణధారణము జేసికొని యున్నాడు.

†† ఊరెల్లామ్ తుళ్ళి యులగెల్లామ్ నల్గిరుళాయ్*

నీరెల్లామ్ తేటి యోర్ నీలిరవాయ్ నీల్లదాల్*

పారెల్లాముల్ల నమ్ పామ్మై యోర్ వారానాల్*

ఆరెల్లేవల్ వినై యే నావికాప్పారినియే.

౧.

అ|| ఊరెల్లామ్ - ఊరంతయు, తుళ్ళి - నిదురపోయి, ఉలగెల్లామ్ - లోకమంతయు, నల్ - నిద్రపడెన, ఇరుళాయ్ - చీకటియై, నీరెల్లామ్ - నలమంతయు, తేటి - నిశ్చబ్దమై, ఓర్ - ఒకటియై, నీళ్ - పొడవైన, ఇరువాయ్ - రాత్రియై, నీల్లదు - పెరిగినది, పారెల్లామ్ - భూమి యంతయు, ఉల్ల - మ్రుంగినవాడును, నమ్ - మనస్సామియు, పామ్మ - ఆదిశేషుని, అన్జెయాళ్ - చుడకగాగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, వారాన్ - రాడు, ఎల్లే - ఓసఖీ! వల్ - కూర మైన, వినై యేన్ - పాపముగలవాయొక్క, ఆని - ప్రాణమును, ఇని - ఇంకమీద, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు.

తా|| ఊరంతయు మణిగినది, లోకమంతయు గాఢాంధకారమైనది, ఇట్లు రాత్రి మిక్కిలి నల్గునుండగా నిశ్చబ్దమగుడ శాక్రియఃపతివచ్చి నన్ను రక్షించక పోయెను. ఇంకరక్షించువారెవరని.

ఆవికాప్పారినియా రాత్రి కడల్ మువ్ విళ్ మూడి*

మావికారమా యోర్ వల్లిరవాయ్ నీల్లదాల్*

కావిశేర్ వల్ల నొకల్ల నమ్ వారానాల్*

పావియేన్ నల్లమ్ నీయుమ్ పాజ్జలైయే.

౨.

అ॥ ఆత్మ - అగాధమైన, కడల్ - సవ్యద్రమును, మణి - భూమిని, విణి - ఆకాశమును, మాడి - కప్పి, మా - గొప్ప, వికారమాయ్ - వికారముగలదై, వల్ - క్రూరమైన, ఓరిరవాయ్ - ఒకరాత్రిరూపమై, నీళ్లుదు - (చీకటి) పెరిగినది. కావిళే - నల్లకలువవంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల, ఎళకణ్ణుమ్ - శాకృష్ణుఁడును, వారాన్ - రాశేడు, పొవియేన్ - పొవీయైనవాయొక్క, నెళ్ళమే - ఓమనసా! నీయుమ్ - నీవును, పాళ్లలై - అనుకూలముగానుండక పోతివి, ఇని - ఇళమీఁద, అవి - వాపొలుమును, కాప్పార్ - రక్షించువారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ ఓమనసా! అదిఅకసమనియు ఇదిభూమియనియు సముద్రమనియు దెలియకకప్పి గాఢాంధకారము భయజ్ఞురమైనరాత్రిరూపమైపెరుగుచున్నది. ఈసమయమందుగూడ శ్రీకృష్ణుఁడు రాకపోయెను; నీవును నావకలువ లేకపోతివి. ఇళ నన్ను రక్షించువారెవరని. ౨

నీయుమ్పాట్టలై కాన్ నెళ్ళమేనీరిరవుమ్*

ఓయుమ్పొట్టుదిన్తి యూభియాయ్నీణదాల్*

కాయుమ్మడుజ్జలై యెళకాగుత్తళవారానాల్*

మాయుమ్వగై యటియేళ వల్లిన్ యేళపెణ్పిఱన్.

3.

అ॥ నెళ్ళమే - ఓమనసా! నీయుమ్ - నీవును, పాళ్లలైకాన్ - అనుకూలముగాలేకపోతివి గదా? నీళ్ - పొడుచైన, ఇరవుమ్ - రాత్రియు, ఓయుమ్పొట్టుదిన్తి - ఎడలేగక, ఊభియాయ్ - యుగమై, నీళ్లుదు - పెరిగినది, కాయుమ్ - (శత్రువులను) దహించుచున్న, కడుమ్కిలై - క్రూరమైనబాణముగల, ఎన్కాగుత్తళ - వాక్త్రీకాభివుఁడు, వారాన్ - రాడు. వల్ విన్నయేళ - క్రూరమైనపాపముగలసేను, పెణ్ పిఱు - స్త్రీయైబుట్టి, మాయుమ్వగై - మరణమునుబొందెడి ప్రకారమును, అటియేళ - ఎఱుంగను.

తా॥ ఓమనసా! నీవా నాప్యాధీనముగాకపోతివి. రాత్రి యుగమువలె పెరుగుచున్నది. శ్రీరాముఁడురారేడు. ఈబాధనుసహించక ప్రాణమువిడువదలంచినను సేను దానికి యుపాయము నెఱుంగనేయని.

3.

పెణ్పిఱన్దారెయ్దుమ్ పెరున్దుయర్ కాణ్ణిలేన్దుమ్*

ఒణ్ తుడరోళ వారాదొళితాన్*ఇమ్మన్జుళన్

కణ్ పెరియశివాన్ యెళ్ళారేణువారానాల్*

ఎణ్ పెరియశిన్దై నోయ్ తీర్ ప్పారాన్దైయ్.

౪.

అ॥ పెణ్ పిఱన్దార్ - స్త్రీలు, ఎయ్దుమ్ - అనుభవించుచున్న, పెరుమ్తుయర్ - ఈగొప్ప దుఃఖమును, కాణ్ణిలేళ - చూడలేను, ఎన్దు - అని, ఒణ్ - నుందరమైన, తుడరోళ - లేకస్సగులనూర్పుఁడు, వారాడు, రాక, ఒళితాన్ - దాచుకొనియున్నాడు. ఇమ్మన్జుళన్ - ఈభూమిని, అళన్ - కొలిచినవాఁడును, పెరియకణ్ - వికారమైన శత్రుములుగలవాఁడును, శెమ్ - ఎఱుని, కాయ్ - అధరముగలవాఁడును, ఎళ - నాకు (స్వామియు), కార్ - మేళుమువంటికాన్తిగల వాఁడును, ఎణు - శ్రీకృష్ణుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు, వారాన్ - రాశేడు. ఎన్నై - వాయొక్క,

ఎణ్ పెరియ - సంఖ్యలనధికమించిన (అసంఖ్యయమైన), శిద్దినోయ్ - మనోవ్యాధిని, తీర్ ప్పారార్ - పోగొట్టువారెవరు.

తా|| ఈ స్త్రీలనుభవించెడి ఘోరదుఃఖమును నేను చూడజాలననిదలంచి మూర్ఛితుడయి ముగాకుండనేయున్నాడు. నుందరాంగుడైన నామనుడురా లేదు. ఇత నాదుఃఖమును దీర్చువారెవరని.

ఆరెన్నైయారాయ్ వా రెన్నైయరుమ్ తోయరుమ్*

నీరెన్నైయన్నా నీ నీలిరవున్జువరాల*

కారన్న మేని నజ్జున్జుమవారానాల్*

పేరెన్నై మాయాదాల్ వల్లిన్జైయేగపిన్నిన్జే.

౫.

అ|| ఆరెన్నైయరుమ్ - తల్లులును, తోయరుమ్ - సఖులును, నీర్ - (నా) స్వభావము, ఎన్నే - ఎట్టిది (అని), ఎన్నాదే - తలచక, నీళ్ - పొడవైన, ఇరవుమ్ - రాత్రియంతయు, తుణ్ణువో - నిమగ్నమవుచున్నాడు. కారన్న - మేఘమువంటి, మేని - తిరుమేనుగల, ఎణ్ కణ్ణువమ్ - నాకృష్ణుడును, వారాణ్ - రాడు, వ - కూకమైన, పిన్నియేణ్ - పాపముగలనాయొక్క, పిణ్ - చెమట, నిన్జు - ఉండి, పే - నాపేరు, ఎన్నై - నన్ను, మాయదు-మాయునట్లు చేయును. ఎన్నై - నన్ను, ఆరాయ్ వారార్ - విచారించువారెవరు.

తా|| నాబంధువులు నా బాధను విచారించక చక్కగా నిద్రించుచున్నారు. శ్యామమందరుడైన శ్రీకృష్ణుడురా లేదు ఇత నేను మాయవిధము నాలోచించుచున్నాను. నాపేరుమాత్రమే యుండపోవుచున్నది. ఇప్పుడు కూడ నన్ను రక్షించువారెవరేరని.

పిన్నిన్జై కాదల్ నోయ్ నెళ్ళమ్ పెరిదదుమాల*

మున్నిన్జై రావూళి కణ్ పుదై యమూడిల్ శాల*

మున్నిన్జై శక్కర తైమ్మాయవనుమ్ వారానాల్*

ఇన్నిన్జై నీరావి కాప్పారవిన్జై.

౬.

అ|| కాదల్ - ఆశయనెడి, నోయ్ - వ్యాధి, పిణ్ నిన్జు - చెమటనుండి, నెళ్ళమ్ - మనస్సును, పెరిదు - మిక్కిలి, అడున్ - బాధించుచున్నది. ఇరా - రాత్రియనెడి, ఊళియంగము, మున్నిన్జు - ముందుండి, కణ్ - నేత్రములు, పుదైయ-అణుగునట్లు (కనుపడకుండునట్లు), మూడిల్ శాల - కప్పినది. మున్నిన్జు - అమరియున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగల, మాయవనుమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితుడైన సర్వేశ్వరుడు, వారాణ్ - రాడు, ఇన్నిన్జు - ఈవిధముగానున్న, నీళ్ - నిత్యమైన, అవి - ఆత్మను, ఇవిన్జతు - ఇచ్చట, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు.

తా|| ఆశయొకచక్కను రాత్రియొకచక్కనుండి బాధించుచున్నది. ఈనమయంబునగూడ చక్రధరుడువచ్చి రక్షించకనున్నాడు. ఇతనిచ్చట నన్ను రక్షించువారెవరున్నారని.

కాప్పారవిన్జైత్తు క్కణ్ణిరుగి నుణ్ తుళియాయ్*

తేట్టలదూఢియాయ్ చెప్పల్ గిన్జు కణ్ణుల్ వాయ్*

తూప్పలవెళ్ళశబ్ద శక్కరత్తొన్మనాల్*

తీప్పలవల్ విన్నయే తెయ్యజ్జాళె శెయ్గేనో.

2.

అ॥ ఇవిదత్తు - ఇచ్చట, కాప్పరార్ - రక్షించువారెవరు? కణ్ణ - చీకటిని, ఇరుళ్ - చీకటిని, నుళ్ - నూత్నమైన, తులిచినుకులను, అయ్-కలదై, శేణ్ పాలదుదీఘున్ మైనస్వభావముగల, ఊట్రియాయ్ - యుగమై, శెల్గిన్ - నడుచుచున్న, కణ్ణల్ వాయ్ - రాత్రియందు, తూ - నిర్మలమైన, పాల-స్వభావముగల, వెణ్-తెల్లని, శబ్ద-క్రిపాశ్చర్యమును, శక్కరత్తొ - సుదర్శనమునుగలసర్వేశ్వరుడు, తొవ్వాన్ - కనుబడడు. తెయ్యజ్జాళ-ఓదేవతలారా! తీప్పల-అగ్నివలెదహించుచున్న స్వభావముగల, వల్ విన్నయేన్-పూర్వమైనపాపముగలనీను, ఎన్ శెయ్గే - ఏమిచేసెదను.

తా॥ పెద్దయుగమువలెనున్న యీరాత్రియందొకప్రక్క-చీకటిని యొకప్రక్క-చినుకులను బాధించుచున్నవి. ఇప్పుడు నన్ను గాపాడువారెవరులేరు. శబ్దప్రకరణయైన సర్వేశ్వరుడు వచ్చిగనుపడలేడు. ఓదేవతలారా! ఇప్పుడునే నేమిచేసెదనని

2.

తెయ్యజ్జాళె శెయ్గే నోరిరవేట్టుట్రియాయ్*

మెయ్ వనుని నైనదావి మెలివిక్కుమ్*

కై వన్ శక్కరత్తొ కణ్ణనుమ్ వారానాల్*

తై వన్ తణ్ తెన్ త్ వెణ్ణడలిల్ తానడుమే.

౩.

అ॥ తెయ్యజ్జాళ - ఓదేవతలారా! ఎన్ శెయ్గే - ఏమిచేసెదను. ఓరిరవు - ఒక రాత్రి, ఏట్టు-ట్రియాయ్ - ఏడుయుగమై, మెయ్ వన్దిన్ - (నన్ను చంపవలయునని) శక్తియించిచ్చి, ఎనదావి - నాయాత్మను, మెలివిక్కుమ్ - బాధించుచున్నది. కై వన్ - క్రిపాస్తమించుచున్న, శక్కరత్ - సుదర్శనముగల, ఎన్ కణ్ణనుమ్ - నాకృష్ణుడును, వారాన్ - రాదు, తై వన్-తై(ప్రవృ) నూనుచునున్నది, తణ్ - చల్లని, తెన్ త్ - మలయవారతము, వెన్ కుడలిల్ - పూర్వమైనఅగ్నికంటెను, అడు - (మిక్కిలి) బాధించుచున్నది.

తా॥ ఓదేవతలారా! ఒకరాత్రి యేడుయుగమై పెరిగి నన్ను చంపవలయునని యుద్దేశించి వచ్చి చల్లనిగాలిని నిప్పువల్లెవినులుచు బాధించుచున్న యీసమయమందుగూడ సర్వేశ్వరుడువచ్చి రక్షించకపోయెను. ఇప్పుడు నే నేమిచేసెదనని.

౩.

వెణ్ణడలిల్ తానడుమూల్ వీడిరుగిన్ నుత్తతులియాయ్*

అణ్ణడర్ వెయ్యోనణి నెడున్దర్ తొన్మనాల్*

శెణ్ణడర్ తామరై క్కణ్ శెల్వనుమ్ వారానాల్*

నణ్ణడర్ తీర్ ప్పారినియార్ నినురుగుగిన్దనే.

౪.

అ॥ వీణ్ - పరిణామము, ఇరుళ్ - చీకటిని, నుళ్ - నూత్నమైన, తులియాయ్ - చినుకులనుగలరాత్రి, తాన్ - తాను, వెన్ కుడలిల్ - వేడియైనయగ్నికంటె, అడుమ్ - (అధికమై) బాధించును. అడు - నుందరమైన, కుడర్ - శేషముగల, వెయ్యోన్ - మార్పునియొక్క, అణ్ -

నుండరమై, నెడు - గొప్పదైన, శేర్ - రథము, తోడ్పాడు - కనుపడదు, తెడుకుడగ - ఎట్ట నికానిగల, తామరైక్కడ - తామరపువ్వువంటి శీతముగల, తెల్లనుమ్మి - శ్రీమంతుడును, వారాణ - రాడు, నిష్ట - నిలిచి, ఉరుగుగిట్టే - కరుగుచున్నాను, నెట్టేడగ - మనోదుఃఖమును, ఇని - ఇంక మీది, తీరే పూరార్ - పోగొట్టువారెవరు.

తా॥ చల్లని యాచినుకులు నాకు నిప్పువలెనున్నవి. చీకటిలో నాశేమియు కనుపడలేదు. నూర్చోదయమును కాకుండనున్నది. రాజీవలోచనంబైన క్రియఃపరియు రాలేదు, ఈదుఃఖముచే గరుగుచున్న నన్ని పుడు రక్షించువారెవరు లేరని.

నినురుగుగిట్టే నేపోల నెడువానమ్*

తెనురుగినుజతులియాయ్ చెప్పలేని కలుల్యాయ్*

అనొరుకాల్ నెయ మళ్ళపెరాన్ వారానెయ్*

ఒనొరుకాల్ తొల్లా దులగోవుజుమ.

౧౦.

అ॥ నిష్ట - నిలిచి(ఎల్ల పుడును), ఉరుగుగిట్టే నేపోల - కరుగుచున్నాననె, నెడు - గొప్ప, వానమ్ - అకసమును, తెట్ట - దుఃఖపడి, ఉరుగి - రిగి, నుజ్ - నూత్నమైన, తులియాయ్ - చినుకులగులదై, శేర్ గిట్ట - నడుచుచున్న, కణ్ణుల వాయ్ - రాత్రియందు, అట్ట - అప్పుడు, ఒరుకాల్ - ఒకప్పుడు, నెయమ్ - భూమిని, అళ్ళ - కొలిచిన, పిరాన్ - ఉపకారకుడైన సర్వేశ్వరుడు, వారాణ - రాడు, ఎట్ట - అనియైనను, ఒట్ట - ఒకమాటను, ఒరుకాల్ - ఒకప్పుడు, తొల్లాదు - చెప్పక, అలగు - లోకము, ఉజుజుమ్ - నిదురపోవుచున్నది. ఓ - అశ్చర్యము,

తా॥ చినుకులువేయ్యుచున్న యారాత్రియందు నేనవస్థభ్రమంబుండగా, అగ్రవిక్రముండిచ్చటికి రాదనియైనను వచ్చుననియిననొకమాటనాకు తెచ్చుకుండ లోకమంతయు నిద్రించుచున్నదే? ఇదే అశ్చర్యమని.

౧౦

ఃః ఉజుజువానోల్ యోగుతెయ్ద పెరుమానై*

శిజిపాభిల్ శూక్కు కురుగూర్ చ్చడగోవగళోల్*

నిజిజిక్కర్నవన్దాది యాయిరత్తివ్వుతాల్*

ఇజుపొయ్ వై గున్దమ్ శేరావాణ్ణనయో.

౧౧.

అ॥ ఉజుజువానోల్ - నిదురపోవునట్లువస్థలించి, యోగుతెయ్ద - జగద్రక్షణోపాయమునుయోచించుచున్న, పెరుమానై - సర్వేశ్వరునియందు, శిజి - కాపురమైన, పాభిల్ - తోటలచే, శూక్కు - చుట్టరుడిన, కురుగూర్ - కురుకాపురియందువేంచేయున్న, కడగోవగళ - నమ్మకమైన, శోల్ - ప్రసాదించిన, నిజమ్ - గానముచే, శిక్కర్న - అధికమైయున్న, అన్దాది - అన్దాదియాచమైన, అయిరత్తిల్ - చెయ్యిపాశురములలో, ఇచ్చుతాల్ - ఈరుదిపాశురములచే (పాశురముల సద్భయనముచేయువారు), ఇజుపొయ్ - మరణమునొందినతరువాత, వై గున్దమ్ శేరావాణ్ణ - క్రితై కుటుమనోండనిదియు, వేళ్ళ నయో - ఏనిధియు?

తా|| జగత్తును గొప్పించుచునును యోచించుచు ధీరాధిపతుండుఁ బవ్వళించియున్నత్రయః
చరితముయై, సమృద్ధమైనతోటలుగల కురుకావురాధీశులైన నమృతమృత్తుల ప్రసాదించిన యాగది
పాశురముల నభ్యసించువారు శ్రీవైకుంఠమును దప్పుక జొందరని. ౧౧

ఆత్మార్తిరువడిగళేళగణమ్.

జియర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

౫ - పత్తు, ౫ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక — ఆత్మార్తి నెడినాయకి యీవిధంబున రాత్రియంతయు భగవద్విశ్వాసుచే
బాధననుభవించి నూర్చోదయమగునతరువాత మార్గవదిలి స్వచ్ఛదీప్తులై తిరుక్కుఱుణ్ణాడినమ్మి
యొక్క సాన్దర్య సౌగంధ్యాది సమస్తకల్యాణగుణంబులనుదలంచి యాగుణముల ననుభవించవల
యునని యత్యధినివేశముతోనుండగా, బంధువులుచూచి నికింత యధినివేశమేలనని యాక్షేప
చనములనుకొప్పుగా నామాటలుచిని, ఓబంధువులారా! భగవద్గుణముల నెఱుంగని మీరెంత చెప్పి
నను నామన స్సౌభగవంతునియందే లీనమగుచున్నా, నేనేమి నెడనను; మీరు నామీద కోపగిం
చవలదు అని వక్కాణించుచున్నారు

॥ ఎఱ్ఱనాయోవన్నెమిర్ గా తన్నెమునివదునీర్ *

నఱ్ఱళికోల త్తిరుక్కుఱుణ్ణాడినమ్మియై నాగకణ్ణిగి *

శఱ్ఱినోడుమ్ నేమియోడుమ్ తామరై క్కణ్ణళోడుమ్ *

తెఱ్ఱనివాయ్మొళి నోడుమ్ తెల్గిన్దెన్నెళ్ళమ్.

౧.

అ|| ఆత్మమిర్ గా - ఓయమ్మలారా! నీర్ - మీరు, ఎన్నె - నన్ను, మునివదు -
కోపగించుట, ఎఱ్ఱనాయో - ఎటుల? నఱ్ఱళి - వనయొక్క, కోలమ్ - అతిసుందరమైన, తిరుక్కు
ఱుణ్ణాడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుణ్ణాడియందువేంచేసియున్ననమ్మిని, నాగ - నేను, కిణ్ణిగి - నేనిం
చినతరువాత, శఱ్ఱినోడుమ్ - శ్రీపాశ్చాట్యవస్థయతోడను, నేమియోడుమ్ - నుదిర్చవయతోడను,
తామరై క్కణ్ణళోడుమ్ - చచ్చుచువంటి నేత్రములతోడను, తెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - చందునలెనున్న,
ఒఱ్ఱ - అద్వితీయంబైన, నాయోడుమ్ - అధరయతోడను, ఎన్నెళ్ళమ్ - నామనమ్ము, తెల్గిన్దె -
స్వంతరించుచున్నది.

తా|| ఓనభియలారా! భగవద్గుణముల భూధుర్యము నెఱుంగక మీరు నామీద నేలకోప
చదుచున్నారు? తిరుక్కుఱుణ్ణాడినమ్మిని నేను నేనించినట్లుచే నామనమ్ము నామృతాధీనములేక నే
నానియొక్క శక్తివక్రాదులయందును నేతాది దివ్యావయవములయందును చుగ్గఱైపోయినదని.

ఎన్నెళ్ళనారే నోక్కిక్కాణేరన్నెమునియోదే *

తెన్నెళ్ళికోల త్తిరుక్కుఱుణ్ణాడినమ్మియై నాగకణ్ణిగి *

మిన్నునూలుమ్ కుణలముమ్ మార్వీర్ తిరుమలుపుమ్*

మన్ను పూణమ్ నాన్దులోళుమ్ వన్దజుమ్ నిన్ది ధుమే.

౨.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, మునియాన్ - కోవగించక, ఎన్నెళ్ళిహల్ - నాననన్నచేత, (భక్తిగలనావంటివనన్నుగలవారై), నోక్కొక్కాణిర్ - చూడుడు, తెక - దక్షిణమందున్న, నల్ - క్లాఘ్యమైన, కోలై - తోపులుగల, తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుంగుడియందు వేంచేయున్నవమ్మిని, నాక - నేను, కణ్ణిక్ - నేవించినతరువాత, మిన్ను - ప్రకాశించు చున్న, నూలుమ్ - యజ్ఞోపవీతమును, కుణలముమ్ - కుండలమును, మార్వీర్ - వక్షస్థలమందలి, తిరుమలుపుమ్ - క్రీపకృషమును, మన్ను - ఆమరియున్న, పూణమ్ - ఆభరణమును, నాన్దులోళుమ్ - నాలుగుభుజములును, ఎన్దుమ్ - ఎచ్చటపోయినను, వన్దు - (నాయెడుట) వచ్చి, నిన్ది ధుమ్ - నిలుచుచున్నది.

తా॥ ఓసఖియలారా! నేను నమ్మి నేవించినప్పటినుంచి వానియొక్క కుణలయజ్ఞోపవీతా దినమస్తాభరణములును సకలదిన్యావయవములును నాకంటిమందఱునే యున్నవి. అవియన్నియు భక్తిలేని మికంటికగువడపుగాన నావలె భక్తిగలవారై నేమించుడియని.

౩.

నిన్ది ధుమ్ తిళై క్కుమ్ నై యుమ్ సన్నై యరుమ్మనిదిర్*

కున్దు మాడ తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాక కణ్ణిక్*

వెన్ది విల్లుమ్ తణ్ణుమ్ వాళుమ్ శక్కరముమ్ శబ్దముమ్*

నిన్దులోళి క్కణ్ణుల్ నీడ్డా నెల్లుళ్ళుమ్ నీడ్డానే.

3.

అ॥ నిన్ది ధుమ్ - వీచనియుచేయకనుండును, తిళై క్కుమ్ - ప్రమవడియుండును, నై యుమ్ - శిథిలాస్తంభరణురైయుండును, ఎన్దు - అని, అన్నై యరుమ్ - తిల్లై నమారుగూడ, మనిదిర్ - కోవగించుచున్నారు. కన్దుమ్ - ప్యూతమువలెనున్న, మాడమ్ - మెడలచేసిండియున్న, తిరుక్కుఱు జుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుజుడియందు వేంచేయున్నవమ్మిని, నాక కణ్ణిక్ - నేను నేవించినతరు వాత, వెన్ది - జయమునిచ్చెడి, విల్లుమ్ - కాబ్దణమును, తణ్ణుమ్ - కామోదకిని, వాళుమ్ - వస్త్రమును, శక్కరముమ్ - చక్రమును, శబ్దముమ్ - క్రిపాఞ్చనమును, కణ్ణుల్ - నేత్రములో, తోన్ది నిన్దు - కనువడియుండి, నీడ్డా - ఎడబాయపు. నెల్లుళ్ళుమ్ - నామనన్నులోనుండియు, నీడ్డానే - ఎడబాయపు.

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరు, తనమతినిబోగొట్టుకొని దుఃఖించుచు వీచనియు నేయక నున్నదని నన్ను నిందించుచున్నారు. నేనునమ్మి నేవించినప్పటినుంచి వాని పఞ్చాయధములు ను నాకంటిలోనున్నది. నే నేటులమఱిచెదనని

3

నీజునిల్లాక్కణ్ణిన్ది గళై సన్నై యరుమ్మనిదిర్*

తేన్దోళోలై తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాక కణ్ణిక్*

పూన్దణ్ణులై తణ్ణుయమ్ పొమ్మడియుమ్ వడివుమ్*

నాన్దులోళుమ్ ప్పణ్దుమ్ నాణుమ్ పావియోగపక్కిత్తనే

౪.

అ॥ కణ్ణిర్ గళ - తిరుప్పములు, నీర్నిల్లా - ఎడతెగ్గవు, ఎత్తున్నెయరుమ్ - అనికల్లలైన
మీరును, మునిదిర్ - కోరిగించుచున్నారు, తేకళాళ - తేనెగల, తోలై - తోపులచేంది
యున్న, తిరుక్కుఱుబుడిసమ్మియై - తిరుక్కుఱుబుడియందువేంచేసియున్న నమ్మిని, నాకాకణ్ణిపి -
నేను నేనంచినతరువాత, తళ - చల్లనైన, పూమలై - పువ్వులు లికము, తళ - చల్లనైన, తుట్ట
యమ్ - తిరుత్తుట్టయిన, పొక - స్పృహణీయమైన, మడియమ్ - కిరిటమును, పడివుమ్ -
తిరుమీనియు, పాబ్బ - తగుమైనదిగా, తోవుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, పట్టుమ్ - పీతామృతమును,
నాణుమ్ - ములతాడును, పావియే - పావీయైననాయొక్క, పక్కత్తవే - ప్రక్కయందేనున్నవి

తా॥ నాకంటిలో నీళ్ళపుడును కారుచున్నవని మీరునున్న కోరిగించుచున్నారు, తిరు
క్కుఱుబుడిసమ్మియొక్క దివ్యాభరణపీతామృతాదులెప్పుడు నాప్రక్కనే కనుపడుచున్నవి, వాని
నియనుభవించుట నాకు భాగ్యములేదే, ఏమిచేసెదనని. ౪.

పక్కమ్నోక్కినిఱుమ్నై యుమెన్ట నెయ్మమ్మునిదిర్ *

తక్కోర్ త్తి త్తిరుక్కుఱుబుడిసమ్మియై నాన్కణ్ణిపి *

తొక్కళోదిల్లావాయమ్ నీణపురువణ్ణుమ్ *

తిక్కతామరై క్కణ్ణుమ్ పావియేనావియిన్మలనవే

౫.

అ॥ పక్కమ్నోక్కినిఱుమ్ - ప్రక్కయందు చూచుచుండును, నైయమ్ - దుఃఖించును,
ఎన్ట - అని, అన్నై యరుమ్ - కల్లులైనమీరును, మునిదిర్ - కోరిగించుచున్నారు, తక్క - తగుమైన,
క్కోర్ త్తి - క్కొర్తిగల, తిరుక్కుఱుబుడిసమ్మియై - తిరుక్కుఱుబుడియందువేంచేసియున్న నమ్మిని, నాకా -
నేను, కణ్ణిపి - నేవించినతరువాత, తొక్క - చేరియున్న, తోది - తేజస్సుగలదియు, తొణై -
దొండపండువలెనున్నదియునైన, వాయమ్ - అధరమును, నీర్ - దీర్ఘమైన, పురువణ్ణుమ్ - కను
బొమ్మలును, తక్క - తగుమైన, తామరై క్కణ్ణుమ్ - పద్మమువంటిసేత్రమును, పావియే -
పావీయైననాయొక్క, అవియిమ్ - మేలనవే - ఆత్మమీదనేయున్నవి.

తా॥ ఈపె సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియుండుప్రక్క చూచుచు దుఃఖించుచుండునని నన్ను
మీరుగూడ ఎందుకు నిందించుచున్నారు, నమ్మియొక్క లేతోరాశిలెనున్న తిరువధరమును పద్మ
మువంటిసేత్రమును దీర్ఘములైనపురువలను ఎప్పుడును నాయాత్మమీదనేయున్నవి. అయినను
నాభాగ్యహీనతచే నేననుభవించక యున్నానని. ౫.

మేలుమ్వనప్పైవజ్జుడి క్కి వళె న్నెయ్ కాణ్ణిదాళ *

తోలై తూట్తళ తిరుక్కుఱుబుడిసమ్మియై నాన్కణ్ణిపి *

కోలనీళ్ళొడిముక్కుమ్ తామరై క్కణ్ణునివాయమ్ *

నీలమేనియమనాన్తుతోరు మెన్నెఱ్ఱమనితైదనవే.

౬.

అ॥ ఇళళ - ఈపె, నమకుడిక్కు - క్లాప్తమైనమనంతులమును, మేలుమ్ - ఇళలెల్లప్పు
డును, వళెనట్టి - చెడతరువాదమునకు గారణమైయున్నది, ఎన్ట - అనికలంది, అన్నై - కల్లి,
కాణ్ణిదాళ - చూడనివ్వదు, తోలైతూట్ - తోటలచేతాట్టిబడిన, తళ - చల్లనైయున్న,

తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుజుడియందు వేంచేసియున్న నమ్మిని, నాకా - నేను, కణ్డపికా - నేవించినతరువాత, కోలమ్ - నుందరమైన, నీళ్ - దీర్ఘమైయున్న, కొడి - తిగవలెనున్న, మూక్కుమ్ - నానీకను, తామరై క్కణ్ణుమ్ - చుట్టమువంటి నేత్రమును, కనివాయయ్ దొండపండువలెనున్న అధరమును, నీలమేనియుమ్ - కాయమవిగ్రహమును, నాన్దతోళుమ్ - నాలుగుభుజములును, ఎన్నెఱ్ఱమ్ - నామనన్ననందు, నితైన్ద - నిండియున్నవి.

తా|| ఈపె సిగ్గులేక నమ్మి యాళపడుచున్నదిగాన మనకులమున గొప్పకీర్తిని గలుగజేయునని నాతల్లి నమ్మిని చూడనివ్వక పోయినను, నమ్మిని నేవించినపుటినుంచి, వానియొక్క అతి నుందరంబులై నేత్ర నానీకాధరములును తిరుమేనును నాహృదయమందే యెప్పుడునున్నవని.

నితైన్దవన్న నజ్కుడిక్కివళై న్ననై కాణకొడాళ్*

శిఱ్వుక్కిర్ త్తి తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాకాకణ్డపికా*

నితైన్ద శోదివెళ్ళమ్ శూన్ద నీణ్ద పాన్మేనియొడుమ్*

నితైన్ద న్ను శ్శేనిన్ద్రాన్దాన్ నేమియైయుళదే.

౭.

అ|| ఇవళ్ - ఈపె, నమ్మడిక్కు - మనకులమునకు, నితైన్ద - పరిపూర్ణమైన, వకాపత్రి - క్రూరమైనయవచాచమునకుఁ గారణము, ఎఱ్ఱ - అనితలంచి, అన్నై - తల్లి, కాణకొడాళ్ - చూడనివ్వదు. శిఱ్వు - కాఘ్రమైన, కీర్ త్తి - యశస్సుగల, తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుజుడియందు వేంచేసియున్న నమ్మిని, నాకా - నేను, కణ్డపికా - నేవించినతరువాత, నితైన్ద - పూర్ణమైన, శోదివెళ్ళమ్ - కానియొక్క ప్రవాహముచే, శూన్ద - చుట్టబడిన, నీణ్ద - శ్రేష్ఠమైన, పాన్ - స్పృహఁబడియైన, మేనియొడుమ్ - దివ్యవిగ్రహముతోఁగూడ, ఎన్నెళ్ళే - నాహృదయమందు, నితైన్ద - నిండి, నిన్ద్రాన్దాన్ - వేంచేసియుండెను. నేమి - నుదర్శనము, అమ్ - నుందరమైన, నై - శ్రీహస్తమునందు, ఉళదు - ఉన్నది.

తా|| స్వప్రయత్నమును కదలి సర్వేశ్వరునియందే సకలభారమునుంచి వాడెప్పుడు కటాక్షించునోయని నిరీక్షించియున్న మనకులమందు బుట్టిన యీపె సర్వేశ్వరుని బొందుటకు స్వరూప విరుద్ధమైన స్వప్రయత్నముజేయుచున్నదిగాన యీపె మనకులమునకు గొప్పకీర్తినిగలుగజేయుచున్నదియని దలంచి నాతల్లి నమ్మిని చూడనివ్వక పోయినను సౌందర్యము మూర్తీకరించినట్లువలె నున్న తిరుమేనుగలనమ్మి నుదర్శనహస్తముతోఁగూడ నాహృదయమందే నిత్యవాసము జేయుచున్నాడని.

౭.

కై యుళ్ నన్ముగమ్మవై క్కుమ్మనై యుమె న్ననై యరుమ్మొచిరె*

మొకొళ్ మాడ త్తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాకాకణ్డపికా*

శైయ్యతామరై క్కణ్ణుమల్ గులుమ్ శిల్ శీడై యుమ్వడివుమ్*

మొయ్యనీళ్ కుళై తాన్ద్రన్దతోళ గళుమ్ పావియేమ్ మున్నిఱుమ్.

౮.

అ|| కై యుళ్ - చేతులవిడ, నల్ - నుందరమైన, ముగమ్ - ముఖమును, కైక్కుమ్ - ఉంచుకొనియుండును, నైయుమ్ - శిథిలమునకుఁ రాలగును, ఎఱ్ఱ - అని, అన్నై యరుమ్ -

తల్లులైనమీరును, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు. మైకోళ - నల్లనివర్ణముగల, మాడమ్ - మేడలుగల, తిరుక్కుఱుణ్ణుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుణ్ణుడిలోవేంచేసియున్ననమ్మిని, నాగ - సేను, కణ్ణివి - నేవించినతరువాత, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, తామరై - కమలమువంటి, కణ్ణుమ్ - శేత్రములును - ఆర్గులును - నితమ్మప్రదేశమును, శిలు - నూత్నమైన, ఇడైయుమ్ - పడుమును, వడివుమ్ - తిరుమేనియు, మొయ్య - మందరమై, నీళ్ - పొడువైన, కుర్ - శేకపాళములు, తాళ్ళన్ద - ప్రేలాడుచున్న, తోళ్గళుమ్ - భుజములును, పానియే - పానీయైననాయొక్క, ముక్ - ఎదుట, నిఱ్ఱుమ్ - నిలుచును.

తా॥ ఓసఖియలారా! తన మందరముభారవిందమును చేతులమీదనుంచుకొని దుఃఖించుచున్నదని మీరు నత్తు కోపగించుచున్నను, తిరుక్కుఱుణ్ణుడియందయు వ్యాపించునట్లు చాలు కొట్టుచున్న తిరుమేను సౌందర్యముగల నమ్మిని నేవించినప్పటినుంచి, వానియొక్కకమలశేత్రము పిటిగడి నడుము మొదలగు దివ్యవయవములు నాశంటిముందర నేయున్నవని. ౮.

మున్నిన్దాయెప్పతోఁభ్రమార్గళు మన్నెయరుమ్మనిదిర్*

మన్నుమాడత్తిరుక్కుఱుణ్ణుడినమ్మియై నాగకణ్ణివి*

శెన్నినీణ్ణుడియాదియాయ ఉలప్పిలణికలత్త*

కన్నల్ పాలముదాగిన నెన్నిళ్ళమ్కట్టియానే.

౯.

అ॥ మున్నిన్దాయెప్ప - (ఎల్లరయొక్క) ముందునిలిచితివని, తోఁభ్రమార్గళుమ్ - సఖియలును, అన్నెయరుమ్ - తల్లులును, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు. మన్ను - స్థిరములైయున్న, మాడమ్ - మేడలుగల, తిరుక్కుఱుణ్ణుడి - తిరుక్కుఱుణ్ణుడియందువేంచేసియున్న, నమ్మియై - నమ్మిని, నాగ - సేను, కణ్ణివి - నేవించినతరువాత, శెన్ని - శిరస్సునందలి, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటము, ఆదియాయ - మొదలుగాగల, ఉలప్పిల్ - అసక్త్యయములై, అణి - అలంకరించుకొనియున్న, కలత్త - తిరువాభరణములుగలవాడును, కన్నల్ - శర్మరపరెను, పాల్ - పాలుపరెను, అముదాగి - అమృతముపరెను భోగ్యభూతుడైన నమ్మి, ఎక్ నెళ్ళామ్ - నామనస్సునందు, వద్ద - వచ్చి, కట్టియాన్ - విడిచిపోడు.

తా॥ ఎవ్వరికంటికగువడనట్లు అంతఃపురమందు నివసించుచున్న యీతె యిప్పుడందరు చూచునట్లు వీధిలోవచ్చి నిలచుచున్నదని మీరునత్తు అట్టివను నేనేమిసేసెదను? కిరీటముమొదలగునపుడైవ్యాభరణభూషితుడై మిక్కిలి భోగ్యభూతుడైన నమ్మి నామనస్సులోనే వేంచేసియుండి నన్నీ వింధింబున చేయించుచున్నాడని. ౯.

కట్టియమిక్కదోర్ కాదలలివళె న్నన్నై కాణకొదాళ్*

వఱువిల్కేర్ త్తిరుక్కుఱుణ్ణుడినమ్మియై నాగకణ్ణివి*

కుఱుమి త్రేవర్ కుఱ్ఱాళ్ళై త్తొమ్మిచ్చదివెళ్ళ త్తినుళ్ళి*

ఎఱ్ఱవదోరురువెన్నెళ్ళుళ్ళెఱ్ఱ మార్క్కుముటివరిదే.

౧౦.

అ॥ ఇంక - ఈ, ఓర్ - అద్వితీయమై, కట్టియమిక్కడు - మిక్కిలియతిశయించి యున్న, కాదలలో - ఆశగలది, ఎఱ్ఱ - అరి, అన్నె - తల్లి, కాగిలోడాలో - చూడనివ్వదు. వట్టుదిలో - నాశములేని, కీర్తి - రిగల, తిరుక్కుఱుబుడినమ్మియై తిరుక్కుఱుబుడినమ్మిని, నా - నేను, కట్టపి - నేవించినతరువాత, లేవర్ - నిత్యసూరులయొక్క, కుట్టొజ్జ - సమాపాదులు, కుట్టుమి - గుంపుగాకేరి, కైలొమ్మ - ఆశ్రయించునటుల, కోదవెళ్ళ తినుళ్ళ - కాన్తి ప్రవాహముయొక్క మధ్యమందు, ఎట్టువదు - ఉజ్జ్వలమై ప్రకాశించుచున్న, ఓర్ - విలక్షణంలైన, ఉరు - తిరుమేను, ఎన్నెళ్ళలో - నామనన్నవందు, ఎట్టుమ్ - ప్రకాశించుచున్నది, అర్కుమ్ - భక్తిలేనివారవ్వరిని, అఱివరి - తెలిసికొనుటకశక్యము.

తా॥ ఈప సమ్మిపైన మిక్కిలియాశగలది గాన దీనిని వీధిలో పంపించగూడదని నన్ను లోకలసేయించియున్నను, నిత్యసూరులు గుంపులుగుంపులుగాచేరి స్తోత్రముకేయుచున్న వాడై, కాన్తియనెడి ప్రవాహము చూర్జికరించి లేచినసాంద్ర్యమువలె నత్యుజ్జ్వలమైయున్న నమ్మియొక్కతిరుమేను నామనన్నలో సేమనవరతము ప్రకాశించుచున్నది. అదిభక్తిలేనిమిగుగునపడదని.

॥ అఱివరియపిరానై యాట్టియజ్జెయనై యేయలన్ శ్రీ॥

నఱియనన్మలరాడి నన్మగురార్ చ్చడగోపకొన్న॥

కుఱికోళాయిత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరుక్కుఱుబుడియదన్మేల్॥

అఱియక్కన్ గువల్లార్ వైట్టణవ రాధ్రికడల్ శాలత్తుళ్ళి.

౧౧.

అ॥ అఱివరి - తెలిసికొనుటకశక్యమైనవాడును, పిరానై - స్వామియను, ఆట్టి - నుదర్శనమును, అమ్మకైయనై - నుందరమైన శ్రీహస్తమందుగలవాడును నైన తిరుక్కుఱుబుడినమ్మి విషయమై, అలన్ శ్రీ - ప్రేమచేయఱిచి, నఱియ - పరిమళించుచున్న, నల్ - నుందరమైన, కులర్ - పుష్పమును, నాడి - వెలకినంపాదించి, నకకురుగూర్ - నుందరమైనకురుకాపురికి స్వామియైన, కడగోపక - నమాత్మవ్యర్థు, శొన్న - పాదించిన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, కుఱికోళ - నమ్మియొక్కదివ్యాభరణదివ్యావయవాది చిహ్నములను బ్రతిపాదించుచున్న, తిరుక్కుఱుబుడియదకమేల్ - తురుక్కుఱుబుడియనెడుదివ్యదేవవిషయమైన, ఇచ్చుత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, కన్ శ్రీ యియవల్లార్ - అభ్యసించి తెలిసికొనఁదగినవారు, ఆట్రి - ఆగాధమైన, కడగ - సముద్రముచేబట్టపడిన, శాలత్తుళ్ళి - భూమియందే, వైట్టణవర్ - భగవంతునియనుభవించుచున్న భాగవతులై యగుదురు.

తా॥ తిరుక్కుఱుబుడినమ్మి విషయమై ప్రేమపరవశులైన నమాత్మవ్యర్థు ప్రసాదించిన యీ పది పాశురముల సభ్యసించెడి శ్రీవైష్ణవులు ఈలోకమందే సర్వేశ్వరుని యనుభవించుతురని. ౧౧.

ఆ త్మ్యార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శియర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬ - ౪ తిరువాయ్ముట్రి.

అవతారిక - నందగోకులమందు కృష్ణవిశేషసహిష్ణువులైన గోపికలు కృష్ణచేష్టితములను తామచరించి ఘరించియున్నటుల, ఈయాయ్మొర్లనెడు నాయకి భగవద్విశేషమును సహించక సర్వ క్రూరుడు చెప్పెడుమాటలను తాను చెప్పుచుండగా నాపూరులోనున్నవారు జూచి యీనాయకి యొక్కరెల్లదగ్గఱవచ్చి మీపిల్ల చెప్పెడు మాటలవిధంబులై యుండుటకుఁ గారణమేమి! దాని యర్థమేమి! మాకుచెప్పుమనియడగగా నవ్వుదాకల్లియాయ్మొర్లల్లిప్రాయము నెఱుంగక, నాపిల్లమీద భగవదావేశమువచ్చెనని చెప్పినవిధమును ప్రసాదించుచున్నాడు.

కడల్ ఇలమ శయదేనుమ్ యానేయెన్నుమ్

కడల్ ఇలమావేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

కడల్ ఇలజ్జిణ్డేనుమ్ యానేయెన్నుమ్

కడల్ ఇలజ్జిణ్డేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

కడల్ ఇలముణ్డేనుమ్ యానేయెన్నుమ్

కడల్ ఇల త్రిళగ వన్దెఱ్ఱొలో*

కడల్ ఇల త్రిక్కివై యెళొల్లుగేగ

కడల్ ఇల త్రైమగళ కట్కిన్ద వే.

౧.

అ॥ కడల్ - సముద్రముచేజాట్టబడిన, ఇలమ - భూమిని, శయదేనుమ్ - సృష్టించిన వాఁడును, యానే - నేనే, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, కడల్ ఇలమ - సముద్రముచేజాట్టబడిన భూమికి, ఆవేనుమ్ - అన్యర్యమియైనవాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఇలమ - సముద్రముచేజాట్టబడినభూమిని, కొణ్డేనుమ్ - (మహాబలివద్దనుండి) తీసినవాఁడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఇలమ - సముద్రముచేజాట్టబడినభూమిని, క్కణ్డేనుమ్ - (పాతాళమునుండి) విడతీసినవాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఇలమ - సముద్రముచేజాట్టబడినభూమిని, ఉణ్డేనుమ్ - (ప్రళయకాలమందు) మింగివాఁడును, యానే యెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఇలత్తు - సముద్రముచేజాట్టబడినభూమికి, ఈళగ - స్వామియైనక్రియాలలి, వన్ద - వచ్చి, ఏఱ్ఱొలో - ఆకేళించెనే? కడల్ ఇలత్తు - సముద్ర ముచేజాట్టబడిన భూలోకమందున్న, ఎళొమగళ - నాళొమార్తె, కట్కిన్ద - చెప్పుచున్న, ఇల్ల - ఈమాటలను, కడల్ ఇల త్రిక్కి - సముద్రముచేజాట్టబడినభూలోకమందున్నమీకు, ఎళొల్లు గేగ - ఏమనిచెప్పెదను.

క॥ ఓస్త్రీలారా! ఈజగత్తును సృజించినవాఁడును గర్జించువాఁడును కొలిచినవాఁ డును ఉద్ధరించినవాఁడును మింగినవాఁడును నేనేయని యీతె చెప్పుదమును జూడగా ఈతె అఁడు సర్వేశ్వరుఁ డాకడఁగవాడని తోడదన్నది. దీనినినేమని చెప్పెదనని. ౧

కఱ్ఱమకల్వీకల్వలైయిలనే యెన్నుమ్
 కఱ్ఱమకల్వీయావేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కఱ్ఱమకల్వీశేయవేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
 కఱ్ఱమకల్వీతీర్ పేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కఱ్ఱమకల్వీచ్చాగముమ్ యానేయెన్నుమ్
 కఱ్ఱమకల్వీనాదగ వన్దెఱ్ఱొలో*
 కఱ్ఱమకల్వీయార్ క్కివై యెగ్గొల్లగేగ
 కఱ్ఱమకల్వీయెగ్గముగల్ కాణ్ణివే.

౨.

అ॥ కఱ్ఱమ - అధ్యయనము జేయదగిన, కల్వీకల్ - వేదవిద్యకు, ఎల్లై - అవధియైనదగు నివర్తన, ఇలగ - వాసస్థానముగాగలవాడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కఱ్ఱమకల్వీ - అధ్యసంపదగినవిద్యకు, ఆవేనుమ్ - నిర్వాహకుడును, యానేయెన్నుమ్ - సేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱమకల్వీ - అధ్యసంపదగినవిద్యకు, శేయవేనుమ్ - చేయువాడును, యానేయెన్నుమ్ - సేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱమకల్వీ - అధ్యసంపదగినవిద్యకు, తీర్ పేనుమ్ - తాత్పర్యనిర్ణయముజేయవాడును, యానేయెన్నుమ్ - సేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱమకల్వీ - అధ్యసంపదగినవిద్యయొక్క, చాగముమ్ - ఫలమును, యానేయెన్నుమ్ - సేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱమకల్వీ - అధ్యసంపదగినవిద్యయందుప్రతిపాదించబడిన, నాదగ - సర్వశ్వరుడు, వన్ద - వచ్చి, ఎఱ్ఱొలో - ఆవేశించెనో? కఱ్ఱమకల్వీయార్ క్కు - అధ్యసంపదగినవిద్యగలమీకు, కఱ్ఱమకల్వీ - విద్యాభ్యాసయోగ్యమైనవయస్సుగల, ఎగ్గముగల్ - నాప్రతిక, కాణ్ణివ - అనుసంధించుచున్న, ఇవై - ఈమాటలను, ఎగ్గొల్లగేగ - ఏమిచెప్పెదను

తా॥ నాకొమార్తై, నేదా వన్దెయ్యెడును, వేదమునకునిర్వాహకుండును, ప్రవర్తకుండును, తాత్పర్యనిర్ణాయకుండును ఫలభూతుండును సేనేయనిచెప్పుచున్నది దీనినిజూడగా సర్వశ్వరుడీపెయందావేళించెనోయనిలోచుచున్నది. ఈచిన్న వయస్సులో నీపెనేర్చినమాటలను విద్యాధ్యయనముజేయని మీశేమని చెప్పెదనని.

౩.

కాణ్ణిస నిలమెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్
 కాణ్ణిస విశుమ్మెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్*
 కాణ్ణిస వేన్దెయ్లామ్ యానేయెన్నుమ్
 కాణ్ణిస విక్కాల్ శైల్లామ్ యానేయెన్నుమ్*
 కాణ్ణిస కడలెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్
 కాణ్ణిస కడల్వెల్ల నెఱ్ఱొలో*
 కాణ్ణిస పులగ తీర్ క్కెగ్గొల్లగేగ
 కాణ్ణిస వెగ్గకాల్గై శేయగిన్దవే.

౩.

అ కాణ్ణి - చూడవడుచున్న, నిలమెల్లామ్ - భూమియంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడవడుచున్న, విళుమెల్లామ్ - అకసమంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడవడుచున్న, వెమ్ - ఉన్నమైన, తీయెల్లామ్ - అగ్నియంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడవడుచున్న, ఇక్కాల్ తీయెల్లామ్ - ఈవాయువంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడవడుచున్న, కడలేల్లామ్ - సముద్రమంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడవడుచున్న, కడగ - సముద్రమువంటి, వణ్ణన్ - కానిగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱక్కొలో - అవేరించెనో? కాణ్ణి - చూడవడుచున్న, ఉలగ తీర్ క్కు - లోకమందున్నమీకు, కాణ్ణి - సకలపదార్థములనుసాక్షాత్కరించుచున్న, ఎక్కారెక్క - నాకొమార్తె, శెయ్యిన్ణ - చేయుచున్నవ్యాపారములను, ఎక్కొల్లుగేగ - ఏమిచెప్పెదను.

తా॥ ప్రత్యక్షసిద్ధంబులైన పృథివ్యప్రజో వాయ్వాకాశ సముద్రములన్నింటికని నిర్వాహకుండైనసర్వేశ్వరుడు నేనేయనియీ పెచెప్పటచే నీపెయిండుసర్వేశ్వరుడావేరించివాడనినాకు తోచుచున్నది. సకలపస్త్రులను సాక్షాత్కరించిన నాకొమార్తెచేయు వ్యాపారమును మీకు నేనేమని తెప్పెదనని

3.

శెయ్యిన్ణ కిదియెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్

శెయ్యవానిన్ణనగళుమ్ యానేయెన్నుమ్*

శెయ్యదుమున్ని అద్దవుమ్ యానేయెన్నుమ్

శెయ్యై వ్వుయనుశ్శేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

శెయ్యవార్ గల్లై చ్చెయ్యవేనుమ్ యానేయెన్నుమ్

శెయ్యకమలక్కణ్ణ నేఱక్కొలో*

శెయ్యవులగ తీర్ క్కివై యెక్కొల్లుగేగ

శెయ్యకనివా యిళమాన్ తిట త్తే.

౪.

అ శెయ్యిన్ణ - చేయబడుచున్న, కిదియెల్లామ్ - యాగాదిక్రియలన్నియు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్యార్ - ఇకమీదచేయరిగినవై, నిన్ణనగళుమ్ - ఉన్నదియు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. మున్ - మునుపు, శెయ్యదు - చేసి, ఇఅద్దవుమ్ - పోయినదియు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్యై - కర్మములయొక్క, వయ్ - ఫలమును, ఉశ్శేనుమ్ - భుజించువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్యార్ గల్లై - కర్మలననుష్ఠించువారిని, శెయ్యెనుమ్ - ప్రేరణచేయువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్య - ఎట్టైన, కమలక్కణ్ణ - కన్యమువంటినేత్రములుగల సర్వేశ్వరుడు, ఏఱక్కొలో - అవేరించెనో? శెయ్య - ఋజుస్వభావముగల (చెప్పినమాటనుబరికిరించక చెప్పినట్లే తెలిసికొనుకొనైన), ఉలగ తీర్ క్కు - లోకమందున్నమీకు, శెయ్య - ఎట్టైన, కని - పండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగలదియు, ఇళమాన్ - చిన్న రేడివంటి మాపుగలదియునైనయీ పెయొక్క తిటత్తు - వ్యాపారములందు, ఇన్ణ - ఈవ్యాపారమును, ఎక్కొల్లుగేగ - ఏమిచెప్పెదను

అ॥ భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములయందును జేయదగినయలను నెరవేర్చువాఁడును వానిఫలమును భుజించువాఁడును, చేయువారిని ప్రేరణచేయువాఁడును నేనేయని యీ పెచ్చెప్పు చున్నది. ఈ పెచ్చుండు సర్వేశ్వరుఁడావేళింది యుండవచ్చును. ఈ బాలిక చెప్పెడుటలును బలికి లించని మీకు నేనేమి చెప్పెదనని.

౪.

తిఱమ్బామల్ మక్కొన్జీనేళ్ యానేయెన్నుమ్

తిఱమ్బామల్ మలై యెడుత్తేనే యెన్నుమ్*

తిఱమ్బామలశురరై క్కొన్జీనే యెన్నుమ్

తిఱజ్జాట్టియన్దెవరై క్కొన్జీనే యెన్నుమ్*

తిఱమ్బామల్ కడల్ కడ్డన్దేనే యెన్నుమ్

తిఱమ్బాదకడల్వణ్ణ నేఱక్కొల్లో*

తిఱమ్బాదవులగ త్రిళ్ క్కొల్లోగే

తిఱమ్బాదేనీతిరుమగ థెయ్దినవే.

౫.

అ॥ తిఱమ్బామల్ - తనయాజ్ఞకు అడ్డులేకుండ, యానే - నేనే, ముఱ - భూమిని, కాక్కిన్జీనేళ్ - రక్షించుచున్నాను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. తిఱమ్బామల్ - చలింపక, మలై - గోవర్ధన గిరిని, ఎడుత్తేనేయెన్నుమ్ - ఎత్తినానని చెప్పును తిఱమ్బామల్ - తప్పక, అశురరై - అనురులను, క్కొన్జీనేయెన్నుమ్ - చంపినానని చెప్పును. తిఱమ్కాట్టి - ఉపాఠములను చెప్పించి, అత్త - భారత యుద్ధమందు, వివరై - పల్నాపాణివులను, కాత్తేనేయెన్నుమ్ - రక్షించినని చెప్పును. తిఱమ్బామల్ - సబ్బల్పించినవిధముతప్పక, కడల్ కడ్డన్దేనేయెన్నుమ్ - సముద్రమును చిల్లినానని చెప్పును తిఱమ్బాద - ఆశ్రితరక్షణమందుచలించని, కడల్ వణ్ణ - సముద్రమునంటికొన్నిగ లనశ్యశ్యుడు, ఏఱక్కొల్లో - ఆవేళించెనో? తిఱమ్బాద - (ఈమాటనువినవలయుననెడి యభిప్రాయమందు) చలింపని, ఉలగ త్రిళ్ క్కు - లొకప్పులైనమాత్ర, ఎఱ - నాయొక్క, తిరు - లక్ష్మీదేవితో సమానురాలైన, మగళ - కొమార్తె తిఱమ్బాదు - తప్పక, ఎయ్దిన - పొందినవ్యాపారములను, ఎఱక్కొల్లోగే - ఏమి చెప్పెదను.

తా॥ శత్రును రక్షించినవాఁడును, గోవర్ధనగిరినెత్తినవాఁడును, అనురులను సంహరించిన వాఁడును, పాండవులను రక్షించినవాఁడును, సముద్రమును జిలికినవాఁడును నేనేయని యీ పెచ్చు మాటనువినగా సర్వేశ్వరుఁడావేళిందియున్నాడని తలంచుచున్నాను. పిడివాదముగల మీకు నేనేమి చెప్పెదనని.

౫.

ఇననేయ్మలై యేన్దినేళ్ యానేయెన్నుమ్

ఇననేఱుగళే శ్శేన్దే నుమ్ యానేయెన్నుమ్*

ఇననాన్కన్దుమేయ్ త్తేనుమ్ యానేయెన్నుమ్

ఇనవానిరై కాత్తేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

ఇనవాయర్ తలై వనుమ్ యానేయెన్నుమ్

ఇనత్తేవర్ తలై వా వన్దేఱ్ఱొల్లో*

ఇనవేఱ్ఱొన్లీర్ క్కివై యోళొల్లుగే

ఇనవేఱ్ఱొన్లీయోమగ భున్దనవే.

౬.

అ॥ ఇనమ్ - గుంపులుగానున్న, వేయ్ - చెరువులుగల, మలై - గోవర్ధనగిరిని, యా - నేను, ఏనిసేనెన్నుమ్ - ఎత్తిపరించినానని చెప్పును యానే - నేనే, ఇనమ్ - గుంపులుగానున్న, ఏఱుగళ - వృషభములను, కేల్ శ్రేమమ్ - చంపినవాడవును, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, వాకకట్ట - పెద్దదూడలను, యానే - నేనే, మేయ్ తై నేయెన్నుమ్ - మేనివాననిచెప్పును. ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, అనిరై - గోసమాహములను, యానే - నేనే, కాత్తేనే యెన్నుమ్ - రక్షించితినిచెప్పును, ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, ఆయర్ - గోల్లలకు, యానే - నేనే, తలై వనేయెన్నుమ్ - ప్రధానుడననిచెప్పును. ఇనమ్ - సంఖ్యమైయున్న, తేవర్ - నిత్యనూరులకు, తలై వాకపత్తు - ప్రధానుడైనసర్వేశ్వరుడువచ్చి, ఏఱ్ఱొల్లో - ఆవేళిందాడో? ఇనమ్ - పరస్పరసమానములై, వేల్ - ధనస్సువలెనున్న, కళ - సేత్రములుగల, వల్లీర్ క్కు - విలక్షణురాలైనమీకు, వేల్ - ధనస్సుతో, ఇనమ్ - సమానమైన, కణ్ణి - సేత్రములుగల, ఎకామగళ - నాకొమార్త, ఉన్దన - పొందిన, ఇవై - ఈస్వభావములను, ఎకొళొల్లుగే - ఏమిచెప్పెదను.

కా॥ గోవర్ధనమునెత్తి గోగోపలనురక్షించినవాడును, నప్పిన్నపిరాట్టికి పంపయ్యమెత్తెట్టిన పద్మవర్ణములను జంపినవాడును, నేనేయని నాపిల్ల సర్వేశ్వరావేళముచే చెప్పుచున్నది. ఈపెస్వభావములను మీకు నేనేమని చెప్పెదనని.

౭.

ఉన్దనాగళెనక్కిలై యారుమెన్నుమ్

ఉన్దనాగళెనక్కి జెల్లారుమెన్నుమ్*

ఉన్దనాగళై చెయ్ వేనుమ్ యానేయెన్నుమ్

ఉన్దనాగళై యత్రిప్పేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

ఉన్దనాగళుక్కు శ్రేమమ్ యానేయెన్నుమ్

ఉన్దనారిలిమాయా వన్దేఱ్ఱొల్లో*

ఉన్దనీర్ క్కుళొల్లొచ్చొల్లుగే యా

ఉన్దనైన్నుడై ప్పేదై యురై క్కిన్దవే.

౮.

అ॥ ఎనక్కు - నాకు, యారుమ్ - ఎవ్వరును, ఉన్దనాగళై - సోపాధికబంధువులులేరు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎనక్కు - నాకు, ఇణ్ణ - ఇచ్చట, ఎల్లారుమ్ - ఎల్లరును, ఉన్దనాగళ - నిరుపాధికబంధువులు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, ఉన్దనాగళై - బంధువులకు (బంధువులగునట్లు), కేయ్యెనుమ్ - చేయువాడును, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, ఉన్దనాగళై - (ప్రయోజనాన్తరమునుగోరినప్పుడు) పొందినవారిని, యత్రిప్పేనుమ్ - పంప

రమందునడద్రోయుచున్నాను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, ఉన్ శ్రూర్ గట్టు - (అనన్యప్రయోజనమై) నన్ను జేరినవారికి, ఉన్ శ్రీసుమ్ - బంధువయినవాడను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. ఉన్ శ్రూర్ - (తనతో) సమానులు, ఇలి - తేని, మాయక్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, వన్ - వచ్చి, ఏఱ్ఱొల్లో - ఆవేశించెనో? ఉన్ శ్రీర్ గట్టు - బంధువులైన మీకు, ఎన్నుడై - నాయొక్క, శేదై - పిల్ల, ఉన్ గు - బాధనుపొంది, ఉరైక్కిన్ - చెప్పు చున్నమాటలను, ఎఱ్ఱొల్లొక్కెన్ - ఏమనిచెప్పెదను.

తా॥ లోకరీతిగా నాకెవరు బంధువులు లేరు, కాస్త్రరీతిగా నాకందరుబంధువులే, నేనే యెల్లలను బంధువులుగాజేసికొంటిని ధనాదులనుగోరువారిని నేను దగ్గఱచేగ్గును, అనన్యప్రయోజనమైవచ్చినవారితో నేనుజేరియుందును, అని యీమాటలను నా పిల్ల సర్వేశ్వరావేశముకలిగి చెప్పియుండవచ్చును. ఇట్టి నాబాధను మీకేమనిచెప్పెదనని. ౭.

ఉరైక్కిన్ ముక్కట్టిరార్ యానేయెన్నుమ్
ఉరైక్కిన్ తిళై ముగ్గ యానేయెన్నుమ్*
ఉరైక్కిన్ వమరరుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉరైక్కిన్ వమరర్కో యానేయెన్నుమ్*
ఉరైక్కిన్ మునివరుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉరైక్కిన్ ముగిల్వణ్ణ నేఱ్ఱొల్లో*
ఉరైక్కిన్ వులగత్తీర్ క్కొల్లొక్కె
ఉరైక్కిన్ వె న్కోమళమాణ్ణడిక్కే.

౮

అ॥ ఉరైక్కిన్ - (సర్వేశ్వరునికి శరీరముగా) చెప్పవడిన, ముక్కణ్ పిరార్ - (త్రినేత్రుడైన రుద్రుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరైక్కిన్ - (అరుద్రునితండ్రి అని) చెప్పవడిన, తిళై ముగ్గ - చతుర్ముఖుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరైక్కిన్ - (బ్రహ్మచేస్తబంధునివారని) చెప్పవడిన, అమరరుమ్ - దక్షుడులు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరైక్కిన్ - (దేవతలలో శ్రేష్ఠుడని) చెప్పవడిన, అమరర్కో - దేవేంద్రుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరైక్కిన్ - (వేదాగ్రములనులోకులక) ఉపదేశించెడి, మునివరుమ్ - మహర్షులును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరైక్కిన్ - (కాళమేఘమువంటివాడని) చెప్పవడుచున్న, ముగిల్ వణ్ణ - మేఘమువంటిమేనుగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱ్ఱొల్లో - ఆవేశించియుండునో? ఉరైక్కిన్ - చెప్పుమనిచెప్పుచున్న, ఉలగత్తీర్ క్కు - లోకమైనమీకు, ఉరైక్కిన్ - (ఉల్లోకముగా) చెప్పుచున్న, ఎఱ్ఱ - నాకొమారైయై, కోమగమ్ - నుకుమారయై, ఒఱ్ఱ - సుందరియై, కొడిక్కు - తీగెవలెనున్న యీపెయ్యెకి, ఇచ్చై - ఈవ్యభావములను. ఎఱ్ఱొల్లొక్కెన్ - ఏమిచెప్పెదను.

తా॥ (బ్రహ్మరుద్రునిది ఎకలదేవతలును, దక్షుడిప్రభావతులును, మహర్షులును నేనే అని చెప్పుచున్న నాపిల్లమీదనావేశించి సర్వేశ్వరుడు చెప్పించుచున్నాడని తలచుచున్నాను. చెప్పుచెప్పుమని నిర్బంధించుచున్న మీకునేమి చెప్పెదనని. ౮.

కొడియవిన్దై మాదుమిలనే యెన్నుమ్
 కొడియవిన్దై యానేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కొడియవిన్దై శెయ్నేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
 కొడియవిన్దై తీర్ప్పేనుమ్ యానే యెన్నుమ్*
 కొడియానిలజై శెన్ శేనేయెన్నుమ్
 కొడియపుళ్ళుడై యవ నేఱక్కొలో*
 కొడియపులగత్తీర్ క్కివై యెగ్గొల్లుగేగ్
 కొడియేగ్ కొడియెన్నగళో కోలజ్జళే.

అ॥ కొడియ - బాధపెట్టుచున్న, వినై - పాపము, యానుమ్ - ఏమియు, ఇల - కలవాడనుకాను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కొడియవిన్దై - క్రూరమైనపాపములకు, అనేనుమ్ - నిర్వాహకుడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కొడియవిన్దై - చెడ్డపాపములను, శేయ్యెనుమ్ - (వ్రతికూలులకు) చేయిండువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. యానే - నేనే, కొడియవిన్దై - (భక్తులయొక్క) క్రూరపాపములను, తీర్ప్పేనుమ్ - తీర్పువాడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కొడి యా - క్రూరుడైనరావణునియొక్క, ఇల - లంకను, శెన్ శేన్ - నశింపజేసితిని. ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కొడియ - (శక్తులమీద) క్రూరస్వభావముగల, పుళి - గరుత్మంతుని, ఉడైయవ - వాహనముగాగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱక్కొలో - ఆవేశించిపండునలనుండునో? కొడియ - క్రూరమైన (విర్బంధపెట్టెడు) స్వభావముగల, ఉలగత్తీర్ కుక్క - రాకెకులైనమీకు, కొడి - తీగవలెనున్నదియు, కొడియేగ్ - పాపియైన, ఎగ్ - నామొక్క, మగళో - కొమార్తెయైన నయ్యాపెయొక్క, కోలజ్జళే - నుందరంబులైన, ఇవై - ఈవ్యాపారములను, ఎగ్గొల్లుగేగ్ - ఏమిచెప్పెదను.

తా॥ నాశేవిధమైనపాపమును సంభవించదు. పాపమునగా నాశేపమేగాని నేఱకాదు. వ్రతికూలులకు పాపమును జేయిండువాడును, భక్తులపాపమును పోగొట్టువాడును నేనే. రావణుని నేనేజంపితిని యని గరుడవాహనుడైన సర్వేశ్వరుడు నావీలమీదనావేరించి చెప్పుచున్నాడు. మీ శేమని చెప్పెదనని.

కోలజ్జొళోళువర్క్కముమ్ యానేయెన్నుమ్
 కోలమిలనరగముమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కోలమతిగట్ట మొక్కముమ్ యానేయెన్నుమ్
 కోలజ్జొళుయిర్ గళుమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కోలజ్జొళోతనిముదల్ యానేయెన్నుమ్
 కోలజ్జొళోముగిల్వణ్ణ నేఱక్కొలో*
 కోలజ్జొళులగత్తీర్ క్కెగ్గొల్లుగేగ్
 కోలనిగట్టోడై యెగ్గొల్లుగేగ్.

అ॥ కోలమికోల్ - అందము (సుఖము) గల, కువర్కముమ్ - స్వర్గమునకును, యానే యెన్నుమ్ - నేనేనిర్వాహకుడనైచెప్పును. యానే - నేనే, కోలమిల్ - సుఖములేని, నరకముమ్ - నరకమునకును నిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, కోలమికోల్ - (అపరిచ్ఛిన్న) సుఖముగల, మోక్షముమ్ - మోక్షమునకు నిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కోలమికోల్ - జ్ఞానానందస్వరూపులైన, ఉయిర్ గళుమ్ - జీవాత్మలకును, యానే - నేనేనిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కోలమికోల్ - విచిత్రస్వభావముగలదై, తని - ఆ ద్వి తీ య మైన, ముదల్ - కారణమైనమూలప్రకృతికిని, యానే - నేనేనిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కోలమికోల్ - (ఇంద్రియస్పృహదలగు) వైచిత్ర్యముగల, ముగిల్ - మేఘమునంటి, వణ్ణెక్ - కానిగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱిక్కోల్ - ఆవేశించియున్నాడో? కోలమికోల్ - సుందరులై, ఉలగత్తీక్కు - రాకిపల్లె నమిను, కోలమ్ - సౌందర్యము, తిగట్ల - ప్రకాశించుచున్న, కోదై - మాలిఁ చేసలంకరింపఁబడిన, ఎక్ - నాకొమరైయైన, మానలుక్కు - చక్కనికొప్పుగలయీపెను, ఎక్ - ఏదిధముగానున్నదని, కొల్లగేక్ - చెప్పెదను.

క॥ సర్వేశ్వరావేశముగలిగిన వాపిల్ల స్వర్గ నరక మోక్షములకును, చేతనాచేతనములకును నేనే స్వామియని చెప్పుచున్నమాటను మీకు నేనేమని చెప్పెదనని. ౧౦

కూన్దల్ మల్ మజ్జెక్కు మ్మొణ్ణిదనైక్కుమ్

కులవాయర్ కొమ్మిన్దుక్కుమ్ కేళ్వనై ॥

వాయ్దవమ్మదివళనాడన్ మన్ను

కురుచార్ చ్చడగోవళకుల్ శ్రేవల్ కెయ్దు*

అయ్దవమ్మిల్ మాలై యాయ్దత్తు

భివై యుమార్ పత్తుమ్ వల్లార్*ఉలగిల్

సన్దుపెరుజ్జెల్వత్తరాయ్ తిరుమా

లదియార్ గల్లై ప్పొళిక్కనోల్ శ్రాగ్ గల్.

౧౧.

అ॥ కూన్దల్ - క్లాన్యమైనకొప్పుగల, మల్ మజ్జెక్కుమ్ - కమలవాసినయైన (శ్రీరేణిని, మల్ మజ్జెక్కుమ్ - భూమిపిరాట్టిని, ఆయర్ - గోవలయొక్క, కులమ్ - ఎంశముందు, కొమ్మిన్దుక్కుమ్ - చినుమునలెనున్నవచ్చిన్నపిరాట్టిని, కేళ్వనై - వాయకుడైన సర్వేశ్వరునియుద్దేశించి, వాయ్ద - (భావనచేసర్వేశ్వరుని) సమాపించినవారై, వమ్మదివళనాడన్ - వమ్మదివళనాడు అనెడిదేశమందు, మన్ను - ఆమరిలోమోమోచేసియున్నవారైన, కడగోవళ - సమృద్ధియున్న, కుల్ శ్రేవల్ - అనర్థజ్ఞులగుముగా, కెయ్దు - అనుష్ఠించి, అయ్దవమ్మ - వెంబడి మునుబరిగించిపాడించిన, తమిల్ మాలై - (వానిదశబ్దస్వరూపములైన, అయిరత్తు - వెంబడి పాకురములలో, ఇనైయుమార్ పత్తుమ్ - విలక్షణములైనతనదపాకురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువాడు, ఉలగిల్ - లోకముందు, ఏడ్దు - పొగఁబడిన, పెరుగళెల్వత్తరాయ్ - కొప్పుతీరెత్తన

నమ్మత్తుగలవారై, తిరుమల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, అడియార్గల్ - దాసులను, పూజిక్క - ఆరాధించుటకు (దగ్గి), నోల్ త్తొర్గళ్ - భాగ్యముగలవారగుదురు

తా|| శ్రీభూనీళాదేవులకువల్లభుడైన సర్వేశ్వరుని విషయమై వానిచేష్టాదులను భావించి నాత్మప్రార్థనప్రసాదించిన యాపదిపాశురముల సభ్యనీంచువారు ఈలోకమందు శ్రీవైష్ణవుల వారాధించుచు గొప్పకీర్తిగలవారై యుందుగని.

౧౧.

అత్తొర్ తిరువడిగళేశరణమ్

తీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౭ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక - ఈవిధింబున సర్వేశ్వరుని యనుకరించినను వాడు వేంచేయనందున, దీవీకె గారణమేమని యాలోచించి, తనయందు నాకుగలిగినభక్తి - సేవస్వరూపమనిదలంచక తనప్రాప్తి కుపాయముగా తలంచియున్నాననియు, ఆ పుపాయము శిరవేసినప్పుడు తనదగ్గలవచ్చిచేరెద ననియు దలంచి నన్ను ఉపేక్షించియున్నాడో యేమియని యాలోచించి నాయుండట్టియేవిధ మైన ప్రపాయమును లేదనివిన్నవించి వానమామలయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములయందు ప్రపత్తిచేయుచున్నాడు.

నోల్ త్తొన్న్దిలే న్దుణ్ణటివిలే నాగిలుమినియున్నైచ్చి * ఒనుమ్

అల్ త్తొన్న్దిలే నరవినణై యమ్మాన*

శేల్ త్తొన్న్దుమ్ రైశ్శెన్నెలూడుమలర్ శిరీవరమ్మణులనగర్ *

వీల్ త్తొన్న్దుమ్ నెన్దా యునక్కమిగై యల్లెనళ్లే.

౧

అ|| నోల్ త్తొ - (ఫలమునగోరి) చేసిన, నోన్న్దు ఇరేక - ప్రథమ (కర్మయోగము) గల వాడనుకాను. నుణ్ - నూత్నమైన (స్వస్వరూపజ్ఞానపూర్వకమైన), అతిపుజ్జనము, ఇరేక - కలవాడనుకాను అగిలుమ్ - అయినను, ఇని - ఇళమీద, ఉన్నైచ్చిట్టు - నిన్నువిడిచి, అల్ త్తొ - అజీయుండుటకు, కిట్టిన్న్దిలేక - సమర్థుడనుకాను, అరవు - అదిశేషుని, అన్దై - చడకగాగల, అమ్మానై - ఓస్వామి! శేణు - బురదప్రదేశమందుమొలిచిన, తామరై - పద్మములు, శెన్నెలూడు - శెన్నెలనెడివిట్టధాన్యముతోగూడ, మలర్ - వికసించియున్న, శిరీవరమ్మణులనగర్ - శిరీవరమంగలనగరమునెడి వానమామలలో, వీల్ త్తొన్న్దుమ్ - నీమహిమప్రకాశించునట్లు వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామి! అణ్దు - అదివృద్ధశములో వేంచేసియున్న, ఉనక్క - నీకు, మిగైయల్లెక - (నిరత్యుష్టగణులో) బ్రదికవాడనుకాను.

తా|| అనంతకాయుడైన ఒ శ్రీయఃపతి! నేను కర్మయోగము నెఱుగను, జ్ఞానమును నెఱుగను. తుణమాత్రముగూడ నిన్ను పద్యరియండలేక నీయందుమిక్కిలి భక్తిగలవాడనైయున్నాను. ఆభక్తిగూడ నాకు స్వరూపానురూపమైనదేగాని పాధసముకాదు. ఆక్రితులను రక్షించుటకై పరమపదమునంది వానమామలలో వేంచేసియున్న నీకు ఆక్రితకోటిలో జేరిన నన్నురక్షించుకవచ్చువని.

౧౨.

అజున్ శ్రేష్ఠి అజున్ శ్రేష్ఠి నన్నక్కణమవనిల్ పోయ్ నా

ఎఱుగ్గో న్నోనుమల్లె నిలజై శే. న్న వమ్మానే*

తిజ్జల్ శేర్ మణిమాడనీడు శిరీవరిమజ్జలనగరుత్త *

శబ్దశక్తిరత్రాయ్ తమిమేమక్కుగళామే.

৭.

అ. అజ్ఞానో జ్ఞానార్థే - పరమపదముగానున్న వాడనుకాను. ఇజ్ఞానో జ్ఞానార్థే - ఇచ్చట సంసారలతో జేరియున్న వాడనుకాను. ఉన్నై - నిన్ను, కాణమ్ - నేనింపవలయుననెడి, అవాన్ - ఆశయందు, వీర్న్ద - పడి, నాన్ - నేను, ఎజ్ఞానో జ్ఞానమర్థే - ఎచ్చటనున్న వారితోనున్న వాడనుకాను. ఇలక్కై - లంకను, తేర్న్ద - నరింపజేసిన, అమ్మానే - ఓస్వామి! తిక్కల్ - చంద్రగుండలమును, తేర్ - చేరియున్న, మణి - రత్నమునుమైన, ఒడక్కల్ - మేడలచే, నీడు - పెరిగి యున్న, శివరమ్యులనగర్ - వానమామలయందు, ఉన్నై - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడవును, శక్కుళక్కురిత్రాయ్ - శక్కుళభక్తధరుడవునైన ఓస్వామి! తమయేనుమ్మ - ఒంటివాడనెయున్న వాయందు, అరుళాయ్ - కృపచేయును.

తా॥ చంద్రమండలముపఱచు పెరిగియున్న మేడలుగల నానూమలలో వేంచేసియున్న
 ఒక్రియూపతీ! నిన్ను సేతు సేవింపవలయునని యాశబడి దానిని లభించక నిత్యనూరులపాటియు
 సంపారులపాటియు కాకపోతిని. నామనస్సు సెచ్చటయు ఆసురియుండదు గాన శీఘ్రములో
 నన్ను గ్రహింపుమాయని.

కరుణప్పటొడ్డిశక్కరప్పడై వాననాడి వెంకటేశ్వర్ ముగిల్ వణ్ణా*

పాఠశాలాదవెన్నెప్పరుభాక్తి యద్విమర్శితాయ*

తెరుకోలో నాన్నాజే వల్లవర్ పలర్ వాళ్ళ శిరీవర ముద్దిలనగర్ కు*

అరుల్ శైవదశీకునా శుశ్రీయేనొరుమ్ మూతే.

3.

అ|| కరుణ - (శక్తివ్రులవివాద) కోపగించుచున్న, పుల్ - గరుత్మంతుని, కొడి - ధ్వజము
గాను, శక్తిగర్వ - సుదర్శనమును, పడె - ఆయుధముగాను, వానన్ - పరమపదమును, నాడ-
వాసస్థానము గానుగలవాడెట్టి, ఎక - శాకుస్వామియైన, కార్ - వర్షాకాలమండలి, ముగిల్ -
మేఘమువంటి, పల్లా - (బౌదార్య) స్వభావముగలవాడా! పారుకల్లా - వస్తువుకాని (జ్ఞానము
లేని) ఎన్నె - నన్ను, పారుకాక్కి - వస్తువుగాజేసి, (వామజ్ఞానమునుగలుగజేసి) అజ్ఞిమైకొ
ద్దాయ-దామనిగాజేసికొంటిని; తెరుకొకో - (ప్రాప్యప్రాపక) జ్ఞానముగలవారును, నాస్తిత-
నాలుగువేదములను, పల్లవర్ - అధ్యసించినవారునైన, పల్ - అనేకక్రితైవపులు, వాక్ -
నిత్యవాసముచేయుచున్న, శరీపరముబ్బలనగర్ క్కు - వానమామలలోనివనించుచున్నవారికి, అరుక్
తెయ - కృపజేసి, అట్ట - (నన్నునుగ్రహించుటకై) అవానమామలలో, ఇరుద్దాయ - వేంచేసి
యున్నస్వామి! ఒరుకెమ్మఱు - (దానిక) ఒక ప్రత్యుపకారము, అజ్ఞియేన్ - ఎఱుగను.

తా॥ ఓగరుడన్వితా! చక్రాయుధుడవై పరమపదమునందు వేంచేసియున్న నీవు, జ్ఞానాధికులైన యశేక శ్రీనివాసులు వేంచేసియున్న వానమమలకువేంచేసి జ్ఞానహీనుడనైయున్న వాకు జ్ఞానమునుగలుగజేసి నన్ను కృతార్థునిజేసిన నీకు నేనీమి ప్రభుత్వకారము జేసినదని.

నూలుశేర్ పడై నూల్ యువర్ ముళ్ళ వోరై వర్క్కాయన్టుమాయప్పోర్
నీలుశేయ్దవెన్దాయ్ నిలక్కిణ్డవమ్మాన* [పల్లె*]

తేలుభానల్తర్ వేడవేర్వయతా చ్చిరీవరముళ్ళలనగర్ *

ఏటిప్పిల్ బీరున్దా యున్దెయ్ క్కెయ్దకక్కూవువనే.

౪.

అ॥ నూలుశేర్ - శత్రువులైవచ్చిన, పడై - ఆయుధములుగల, నూల్ యువర్ - దుశ్యోధ
నాదులు నూలుగులును, ముళ్ళ - నళిండుగట్టుల, ఓర్ - సహాయములేనివారైన, వివర్క్కూ -
పచ్చిపొద్దువులవిషయమై, ఆయ్ - ప్రితిగలవాడనై, అన్టు - అప్పుడు, మాయ - కృత్రిమమైన,
పోర్ - యుద్ధమున, పల్లె - చేసి, నీలుశేయ్ద - భస్మముగాతేసిన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామి!
నిలమ్కీర్ణ - (పాతాళములోనుండి) భూమినిదిడతేసిన, అమ్మానే - ఓస్వామి! తేలు - నిర్మల
మైన, భానత్తర్ - జ్ఞానముగలవారియొక్క, వేడమ్ - వేడమందుఁజెప్పబడిన, వేర్వ - భగవదా
రాధనము, అతా - ఎడతెగకనడుచుచున్న, శిరీవరముళ్ళల - వానమామలను, ఏటి - ఎక్కి,
బీల్ బీరున్దాయ్ - తనమహిమప్రకాశించునట్లు వేంచేయున్నవాఁడా! ఉన్దెయ్ క్కెయ్ద, ఎళ్ళ -
ఎచ్చట, ఎయ్ద - పొందుటకు, కూవువనే - పిలిచెను.

తా॥ దుశ్యోధనాదులను జంపి పచ్చిపొద్దువులను రక్షించినస్వామి! జ్ఞానాధికులైల్లప్పు
డును తిరువారాధనముజేయుచున్న వానమామలయందు వేంచేసియున్న నిన్నుబొందుటకు నేనేమి
యూహాయము జేసెదనని.

౪.

ఎయ్దకక్కూవుదలావడే యెనక్కెవ్వతెవ్వత్తుళాయుమాయ్ నిన్టు*

కై దవణ్ణల్ శేయ్యుమ్ కరుమేనియమ్మాన*

శేయ్దవేర్వయర్ వై యత్తే వరతా చ్చిరీవరముళ్ళలనగర్ *

కై లొమ్మిరున్దా యదునానుమ్కణ్డేనే.

౫.

అ॥ ఎనక్క - నాయొక్క, ఎయ్ద - పురుషార్థప్రాప్తి పాధనముగా, కూవుదర్ -
(నిన్ను) పిలుచుట (ఆపేక్షించుట), అవడే - స్వరూపానురూపముగనా? ఎవ్వ - ఎంత అపాధ్య
తయిన, తెవ్వత్తుల్ - శత్రువులయందుగూడ, ఆయుమాయ్ నిన్టు - ప్రవేశించియుండి, కైదవణ్ణల్ -
కృత్రిమములను (వాన్తికమరమునుపదేించుట), శేయ్యుమ్ - చేయుచున్న, కరుమేని - క్యామ
మైన తిరుమేనుగల, అమ్మానే - ఓస్వామి! శేయ్ద - చేయుచున్న, వేర్వయర్ - భగవదా
రాధనముగలవారై, వైయమ్ - భూలోకమందున్న, తేవర్ - శ్రీవైష్ణవులు, అతా - నిరస్తరముగా
వాసముజేయుచున్న, శిరీవరముళ్ళలనగర్ - వానమామలయందు వాసముజేయుచున్నవారు, కైలొమ్మి -
ఆశ్రయించునట్లు, ఇరున్దాయ్ - వేంచేసియుండిని, అదు - దానిని, నానుమ్ - నేనును, కణ్డే -
చూచిని.

తా॥ ఓస్వామి! శత్రువులెంతబుద్ధిమంతులైనను వారిసుంపులో ప్రవేశించి తన నుండర
త్తిగ్రహముచే మోహపెట్టి వారిని కై నకొద్దాది బాహ్యవరములయందు ప్రవేశింపజేసి, నిన్నారా
త్తింది కృతకృత్తులైయున్న శ్రీవైష్ణవులశ్రయించునట్లు వానమామలయందు వేంచేసియున్న
నిన్ను నేనొకఁఁడుగూచించుట నాకు స్వరూపముకాదని.

౫.

‡‡ వనమాయనిలగిడ్డవెన్నవనకణ్ణ ఎన్నుమెన్నె యాభుడై *
 వాననాయగనే మణిమాణిక్యచ్చుడలే *
 తేనమామ్మొట్టెల్ తణ్ శిరీవరమజ్జలత్తవర్ కై తొమ్మపుత్తై *
 వానమామలై యే యడియే తొమ్మవన్దరుళే.

౬.

అ॥ వనమాయ - వరాహమై, నిలమ్ - భూమిని, కీడ్డ (పాతాళములోనుండి) విడతీసిన, ఎన్నువునే - నాస్వామి! కణ్ణ - శ్రీకృష్ణుడా! వానమ్ - చరమపదవాసులకు, వాయగనే - నాభుడా! ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఎన్నె-నన్ను, అభుడై-దానునిగాజేసికొనినవాడా! మణి-కణ్ణమైన, మాణిక్యమ్ - రత్నమువంటి, శుడలే-తేజస్సుగలవాడా! తేన-తేనచేసిందియున్న, మామ్మొట్టెల్ - మామిడితోటలుగల, తణ్-చల్లనైన, శిరీవరమజ్జలత్తవర్ - వానమామలకుందున్న వారు, కైతొమ్మ - ఆశ్రయించునటుల, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడవై, వానమ్ - చరమపదముందు, మా - గొప్ప, మలైయే - చర్యమువలెవేంచేయున్నవాడా! అడియే - దానుడనైన నేను, తొమ్మ - ఆశ్రయించునటుల, వన్దరుళ - వేంచేసికృపజేయుము.

తా॥ వరాహతారముందు భూమినుద్ధరించి, నిరతిశయభోగ్యమైన వానమామలయందున్న వారందరు నాశ్రయించి యుజ్జ్వలించునటుల వానమామలయందెప్పుడు వేంచేయుండి నిత్యనూరులతో పాటికన్న దానునిగాజేసికొనిన ఓశ్రియవలీ! నేను ప్రత్యక్షముగా నేరించునట్లు వాయుదుఃస్వప్నజేసి వేంచేయుమాయని.

౭.

వన్దరుళియెన్నె ఇడ్డొడ్డ వానవర్కొమ్మనై*ఉలగుక్కోర్
 మున్నెత్తాయలెన్నెయే ముమ్మవేమ్మలగుమున్దాయ*
 శెన్దొట్టెలవర్ వేదవేద్యయతా చ్చిరీవరమజ్జలనగర్ *
 అన్దమిల్ పుగ్గూ యడియేనై యగర్ శేలే.

౮.

అ॥ వన్దరుళి - (చరమపదమునుండి) వేంచేసి, ఎన్నెచ్చు - నామనన్నును, ఇడ్డమొడ్డ - వానస్థానముగాజేసికొనినవాడవై, వానవర్ - నిత్యనూరులకు, కొమ్మనై - చిగులువంటివాడవై, (నిర్వాహకుడవై) ఉలగుక్క - లోకములకు, ఓర్ - విలక్షణుడవై, మున్నె - అనాదియైన, తాయలెన్నెయే - తల్లిగాను తండ్రిగానున్నవాడవై, ముమ్మ - సంపూర్ణమైన, ఏమ్మలగుమ్ - సర్వలోకములను, ఉన్దాయ - మ్రంగినవాడవై, శెమ్ - సుందరమైన (అనన్యప్రయోజనమైన), తొట్టెలవర్ - పృత్తిగల శ్రీవైష్ణవులయొక్క, వేదమ్ - వైదికమైన, వేర్వి - భగవదారాధనము, అతా - ఎడతెగకనడుచుచున్న, శిరీవరమజ్జలనగర్ - వానమామలలో, అన్దమిల్ - అవధిలేని, పుగ్గూయ - కీర్తనలవాడవై వేంచేసియున్నవాడా! అడియేనై - దానుడనైననన్ను, అగర్ శేలే - విడువకుమా.

తా॥ సమస్తచైతన్యమును సకలవిధబంధులై వారాయనకును బోగొట్టిరక్షించి, నామనన్ను నందు నిత్యవాసముజేయుదు, అనన్యప్రయోజనమైన శ్రీవైష్ణవుల నిత్యవైష్ణవర్యము జేయునట్లు వానమామలయందు వేంచేసియున్న ఓస్వామి! నన్ను నేక్షించక యతీకరింపుమాయని.

౯.

అగర్భీనీవై తమాయవల్లై ముల్ల న్నళామనై నన్దన్దనా*
అగర్భీయైన్నైయమ్ నీ యరుమ్ శేర్ శీర్ పిత్త కణ్డాయ్*
పగఱ్ఱుదిర్ మణిమాడనీడు శిరివరమజ్జవాణనే*ఎన్నమ్

పుగఱ్ఱుయివెన్నాయ్ పుల్కి వాయ్ పిళన్దానే. ౮.

అ॥ పగల్ కదిర్ - మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, మణి - రత్నమయమైన, మాడల్లల్ - మేడలచే, నీడు - పెరిగియున్న, శిరివరమజ్జ - వానమామలకు, వాణనే - నిర్వాహకుడా! ఎన్నమ్ - ఎప్పుడును, పుగఱ్ఱు - (అభక్తులు) ప్రవేశించుటకు, అరిగు - దుర్లభుడైన, ఎన్నాయ్ - ఓస్వామీ! పుల్కి - బకానురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దానే - చీల్చినవాడా! అగర్భీ - (అభక్తులను) దూరముగావిడుచుటకై, నీ - నీవు, వైత్త - విజృంభించిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యమైన, వల్ - అతితూరమైన, విమ్ములన్దళామనై - శ్శాన్తినియములను, నన్ద - చక్కగా, అత్తిన్దనా - ఎఱుగితిని. ఎన్నైయమ్ - నన్నును, నీ - నీవు, అగర్భీ - నిన్ను చేరనట్లుచేసి, అరు - తప్పించుకొనుట కళకళమైన, శేర్ శీర్ - యెయములనెడి బురదయందు, పిత్త కణ్డాయ్ - పడత్రోసితిని.

తా॥ అభక్తుల కత్వన దుర్లబుడనై వానమామలయందు వేంచేసియున్న ఓశ్వియవతి! నీప్రతికూలులు నిన్నుబొందక సంసారవందుముణుగునట్లు పశ్యేంద్రియములను స్పృశించితిని. నన్నుగూడ తనసంసారనందు పడత్రోసెదవోయని భయపడుచున్న నాయొక్కపాపములను బకానురుని చంపినట్లు సకరిపజేయుమాయని. ౮.

పుల్కి వాయ్ పిళన్దాయ్ మరుదిడై పోయినా యెరుదేమిడర్ త*ఎన్
కళ్యమాయవనే కరుమాణిక్కచ్చుచ్చడరే*
తెల్లియార్ తిరునానమృతై గళ వల్లార్ ములిలన్ శిరివరమజ్జ*

ఉల్లిరన్దవెన్నా యరుళాయుయ్యమాతెనక్కే. ౯.

అ॥ పుల్కి - బకానురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దాయ్ - చీల్చినవాడా! మరుదు - మద్దివృక్షముయొక్క, ఇడై - నడుమన, పోయినాయ్ - కల్పనవాడా! ఎరుదుపిత్త - వృషభములనీడింటిని, అడర్ త్త - సహించిన, కళ్యమ్ - పంచకుండవైన, ఎన్ మాయవనే - నాయా శ్చర్యభూతుడా! కరు - నీలమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమవంటి, కుడరే - తేజస్వలవాడా! తెల్లియార్ - నిర్మలమైనక్షాసముగలవారై, తిరు - (భగవత్స్వరూపమును బ్రతిపాదించుటచే శోభిల్లుచున్న), నాన్మత్తైగళ - నాలుగువేదములను, వల్లార్ - అభ్యసించిన శ్రీవైష్ణవులు, ములి - సంపూర్ణముగా నివసించుచున్న, తళ - చల్లనైన, శిరివరమజ్జ - వానమామలయొక్క, ఉళ - లోపల, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎన్నాయ్ - ఓస్వామీ! ఎనక్క - నాకు, ఉయ్యమాణు - ఉజ్జీదించుచున్నాను, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా.

తా॥ బకానురుడుమొదలగు సమస్త శత్రువులను నిరసించి దైదికులైన శ్రీవైష్ణవులచే విండియున్న వానమామలలో నిరవధిక తేజోయుతుడనై వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నేను జ్ఞదించునట్లు నాకు గృపచేయుమాయని. ౯.

అతెనక్కన్బాదమే శరణాగ త్తన్మొట్టిన్దాయ్ శివన్మొక్కై
 మ్మాలునాన్మొట్టిలే నెనదావియుమునదే*
 శేలుకోళ కరుమ్మున్ పెరుమ్ శెన్నలుమ్మలితళశిరీవరమృజ్జ*

నాలుప్రాన్డొమ్మాయ్ముడియాయ్ తెయ్వనాయగనే. ౧౦.

అ॥ శేలుకోళ - బులదగల ప్రదేశముడు, కరుమ్మున్ - పెరుకును, పెరుమ్ శెన్నలుమ్ - గొప్పయెట్టధాన్యమును, మలి - నిండి, తళ - చల్లనైన, శిరీవరమృజ్జ - వానమామలలో నేంచేసి యున్న, నాలు - పరిమళించుచున్న, పూ-నుందరమైన, తళ-చల్లనైన, తుమ్మాయ్-తిరుక్కుమ్మాయిని, ముడియాయ్ - కిరిటముడుగలవాడా! తెయ్వనాయగనే - నిత్యకూరివాభండ! ఎనక్క-నాకు, అలు-ఉపాయమునిచ్చునపుడు, నిక పాదమే-నీతిరువడికళ్ళనే, శరణాగ - ఉపాయముగా, తన్మొట్టిన్దాయ్ - ఇచ్చితివి. ఉనక్క - నీకు, నాక - నేను, కీర్తై మ్మాలు-ఒక యజుకారమును, ఒన్మ-ఒక విధము చేతను, ఇలేన్ - చేయుటకు శక్తుండనుకాను, ఎనదు - కాయొక్క, ఆవియుమ్ - అత్యయు, ఉనదే - నీదియ.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యమైన వానమామలయందు నేంచేసియున్న ఓ తెయ్వనాయక స్వామి! ఏ విధమైన ఉపాయమునులేని నాకు నీతిరువడికళ్ళనే ఉజ్జీవనోపాయముగా నిచ్చితివి దాని! ప్రత్యుపకారముగా నేనేమియుచక్కరించెదను? నాయాత్మగూడ నీదేగమక దానినిగూడ సమర్పించుటకు నాః ధికారములేదని. ౧౦.

‡‡ తెయ్వనాయగ నారణ తిరివిక్కిరమునడియై మిళై*
 కొయ్కోళ పూమ్మొట్టిలే శూన్ కురుగూర్ చ్చుడగోవళ*
 తెయ్దవాయరత్తుల్పై నై తళశిరీవరమృజ్జ మేయపత్తుడళ*

నై గలే పాడవల్లార్ వానోర్ క్కారావముదే. ౧౧

అ॥ తెయ్వనాయగ - నిత్యకూరినిర్వాహకుడును, నారణ - సకలవిధబంధువు, తిరి విక్కిరమళ - త్రివిక్రమచతారమెత్తినవాడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియైమిళై - త్రిపాదద్వంద్వములమీద, కొయ్కోళ-కొయ్యతగిన, పూ-పుష్పములుగల, పొట్టిలే-తోటలచే, శూన్ - చుట్టుబడిన, కురుగూర్ - తిరునగరియందు నేంచేసియున్న, శడగోవళ - సమ్మత్వోర్లు, తెయ్ద - సాదించిన, ఆరురత్తుళ్ - చెయ్యిపాతురములలో, తళ - చల్లనైన, శిరీవరమృజ్జ - వానమామలను, మేయ - ప్రతిపాదించిన, ఇనై పత్తు - తుపదిపాతురములను, ఉడళ - భక్తితోగూడినవారై, పాడవల్లార్ - గానముజేయసమర్థులయినవారు, వానోర్ క్కు - నిత్యకూరులకు, నై గలే - ప్రతిదినమును, ఆరా-తైనైయశలుగలుగజేసెడి, ఆముదు-అమృతమువలె భోగ్యభూతులై యుండురు.

తా॥ పుష్పతోటలచే నిండియున్న తిరునగరికి స్వామియైన సమ్మత్వోర్లు వానమామలమయమై సాదించిన యీ పదిపాతురములను భక్తితో గానముజేసినవారిని నిత్యకూరులు మెచ్చుకొనుదురని.

అ త్తొక్కై తిరువడిగళే శరణమ్.
 శేయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

—ॐ—

౮.వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక—వానమామలలో తనకోరిక సెరవేరనందున దుఃఖితులైన నమ్మాళ్వార్లు,
“ నాకు ప్రాప్యమును ప్రాప్తమును సర్వేశ్వరుడేయనెడి జ్ఞానమునీర్పించు నే ” యని యింతమాత్ర
మునకు సంతోషించి తిరుక్కుడందకుకల్పి ఆరావముదామ్మాళ్వార్లనుసేవించి అచ్చటగూడ తన
మనోరథము పూర్తికానందున మిక్కిలి భేదించుచున్నారు.

‡‡ ఆరావముదే యడియేనుడలమ్ నిన్బాలన్బాయే*

నీరాయలై న్దు కరై యవురుక్కుగిన్న్ద నెడుమారే*

శీరార్ శెన్నెల్ కవరివీళుమ్ శెట్టునీర్ తిరుక్కుడ న్దై*

ఏరార్ కోలమ్ తిగ్గుక్కిడన్దాయ్ కణ్డేనెమ్మాళ్.

౧.

అ॥ ఎమ్మానే - ఓస్వామి! ఆరా - (చాలునని) తృప్తిపొందించని, అముదే - అమృతము
వలె భోగ్యభూతుఁడా! అడియే - దానుడైన నాయొక్క, ఉడలమ్ - శరీరము, నిన్బాల -
నీవిషయమైన, అన్బాయ్ - (తీతిస్వరూపమై, నీరాయ్ - (అతీతి) నీరై కఁగి, అలైన్ద - ఉన్న
చోటులోనుండకతిరిగి, కరైయ - మిక్కిలి శిథిలమగునట్లు, ఉరుక్కుగిన్న్ద - కరిగించుచున్న, నెడు
మారే - సర్వేశ్వరుఁడా! శీర్ - సొందర్యముచే, అర్ - పూర్ణమైన, శెన్నెల్ - శెన్నెల్ ధా
న్యము, కవరి - చామరమువలె విళుమ్ - వినులుచున్న, శెట్టునీర్ - సమృద్ధమైనజలముగల,
తిరుక్కుడన్దై - తిరుక్కుడందెయనెడి దివ్యదేశముందు, ఏరార్ - సొందర్యముచేపూర్ణమైన, కోలమ్ -
అలంకారము, తిగ్గు - ప్రకాశించునట్లు, కిడన్దాయ్ - చవ్వళించితివి, కణ్డే - (నేను) నేవించితివి.

తా॥ ఓఆరావముదా! నాతోమాటలాడకుండ తిరుక్కుడందయందు బవ్వళించియున్న
నిన్ను నేవించిన నాశరీరము నీయందతిరేమచే శిథిలమగునట్లు చేసినవి.

౧.

ఎమ్మానే యెక్ వైళ్ళైముర్ తి యెన్నైయాళ్వనే*

ఎమ్మావురువుమ్ వేణ్ణుమాన్ శ్రా లావాయెట్టిలేతే*

శైమ్మాకమలమ్ శెట్టునీర్ మిశై కణ్డేమలరుమ్ తిరుక్కుడ న్దై*

అమ్మామలర్ క్కణ్ణిర్ గిన్దానే యెన్నాళ్ శెయ్ గేనే.

౨.

అ॥ ఎమ్మానే - ఓనాస్వామి! ఎక్ - నావిషయముందు, వైళ్ళైముర్ తి - పరిశుద్ధమైనస్వ
భావముగలవాఁడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వానే - పరిపాలించువాఁడా! మా - క్లాభ్యములై, ఎవ్వ
రువమ్ - (మత్స్యాది) ఏయవతారములగునాడ, వేణ్ణుమాన్ శ్రాల్ - ఇచ్చానుసారముగా, అవా
య్ - పరిగ్రహించువాఁడా! ఎట్టిర్ - గొప్పకాన్తిగలవాడనై, ఏతే - పృథభమువలెనుదించియు
న్నవాఁడా! శెమ్ - ఎట్లనై, మా - క్లాభ్యమైన, కమలమ్ - చద్రము, శెట్టునీర్ మిశై కణ్డే - సమృ
ద్ధమైనజలముపైన, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తిరుక్కుడన్దై - తిరుక్కుడందయందు, మా - విల
క్షణమైన, అమ్మలర్ - ఆపద్యమువలెనున్న, కణ్డే - సేత్రములను, వళిర్ గిన్దానే - మూనుకొని
నిదించువాఁడా! నాక్ - నేను, ఎక్ శెయ్ గే - ఏమిచేసెదను,

తా॥ నాయుజ్జానాదులను బోగొట్టి నన్ను సొత్తికొని గాజీసీ నాతో సంశ్లేషించుచు నన్ను వశ పఱచుకొనుటకై మత్స్యద్వ్యసేకావతారము లెత్తిన ఓస్వామీ! ఇప్పుడు తిరుక్కుడనైయుండు నాతో మాటలాడక నిద్రించుచున్నావు. నిన్ను బొందుటకై నేనే సాధనమును జేసెదనని. ౨.

ఎన్నా శెయ్యోగోయా రేకళై క శెన్నయో శెయ్యోగినాయ్*

ఉన్నా లల్లల్ యావరాలు మొన్నుజ్జులై వేణ్డే*

కన్నార్ మదిల్ శూన్ కుడనెక్కిడన్దా యడియేనరువాణ్ణాల్*

శెన్నా శెన్నాళన్నా భునతాల్ పిడితై శెలక్కాణే.

3

అ॥ నాక - నేను, ఎక శెయ్యోగో - ఏమిచేసెదను? కళైకళే - (నాకు) రక్షకులు, యాక - (నీకంటె) ఎవరగుదురు? ఎన్నై - నన్ను, ఎక శెయ్యోగినాయ్ - ఏమిచేయుచున్నావు? ఉన్నా లల్లల్ - నిన్ను తప్ప, యావరాలుమ్ - ఎవ్వరిచేతను, ఒన్న - ఒక విధమైన, కుటైయమ్ - కొంతను, వేణ్డే - (పూర్తిచేసియున్నవని) యాచించను. కళైకళే - తామముచేపూర్ణమైన (తామముయమైన), మదిల్ - (ప్రకారములచే, శూన్ - చుట్టబడిన, కుడనె - తిరుక్కుడనైయుండు, కిడన్దాయ్ - కవ్యభించినవాడా! అడియే - దానునియొక్క, అరు - ఆత్మ, వాన్ శాల్ - ఉజ్జీవించినముగా, శెల్ నాల్ - జరిగెడిదనుము, ఎన్నాల్ - ఎదియో? అన్నాల్ - అదినముపఱకు, ఉనతాల్ - సీక్రిపాదములను, పిడితై - ఆశ్రయించియే, శెల - గడచునటుల, కాణ్ - కటాక్షించుము.

తా॥ తిరుక్కుడనైయుండు బవ్యభించి నాతో మాటలాడకనన్న ఓస్వామీ! నీవు తప్ప నా కొకసాధనములేదు, వేఱురక్షకుఁడును లేదు; మఱియొకనివద్దెన్ని నాయభీష్టమును యాచించను. ఇట్లున్న నావిషయమై నీవేమి తలచియున్నావో తెలియలేదు. నిన్ను పొందవలయుననెడి నాయభీష్టమును నీవిప్పుడు సెరవేర్చక పోయినను అదిపఱకు సీక్రిపాదములనే నేను భజించి యుండునట్లు కటాక్షింపునాయని.

3.

శెలక్కాణ్ణిత్తార్ కాణుమళవుమ్ శెల్లజ్జీర్త్తియాయ్*

ఉలప్పిలానే యెల్లావులగుముడై యవొరుమూర్త్తి*

నలత్తాల్ మిక్కార్ కుడనెక్కిడన్దా యున్నైక్కాణ్ణాన్నాల్

అలప్పాయ్* ఆకాళతై నోక్కి య్మొవన్ తొమ్మివనే.

౪

అ॥ శెల - వైపైనపోవుటకు (తెలిసికొనుటకు), కాణ్ణిత్తార్ - తగినజ్ఞానసంపాదనయుండు శక్తిగలవారు, కాణుమళవుమ్ - కనిపెట్టినయవధికంటె, శెల్లమ్ - వైనపోయియున్న, (అధికమై యున్న), కీర్త్తియాయ్ - కీర్తిగలవాడా! ఉలప్ప - (నిగుణాదులకు) నాశము, ఇలానేలేని వాడా! ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములను, ఉడైయ - తనకు శేషముగాగల, ఒరు - అద్వితీ యుండనైన, మూర్త్తి - సర్వేశ్వరుడా! నలత్తాల్ - నీయందు ప్రేమచే, మిక్కార్ - అధికమైన శ్రీచైతన్యము నివసించుచున్న, కుడనె - తిరుక్కుడనైయుండు, కిడన్దాయ్ - కవ్యభించినవాడా! నాక - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, కాణ్ణాక - నేనించుటకై, అలప్పాయ్ - మతికలంగినాడనై, ఆకాళతై - ఆకాశమును, నోక్కి - చూచి, య్మొవన్ - ఏడికెదను; తొమ్మివన్ - నవస్కరించెదను.

తా॥ ఎంతగొప్ప జ్ఞానవంతులకు నగోచరంబులైన స్వరూపగుణాదలుగల వాఁడనై, సర్వ లోకేశ్వరుఁడనై, భక్తిమంతులైన క్రితైష్ణవులు నివసించియున్న తిరుక్కుడనై యందు బవ్యభించియు న్ను నిన్ను నీవించువలయునని మిక్కిలి యాశగలవాఁడనై నీవువరమపనుమునంచి యిచ్చుటః తేంచే యుమార్గమైన యాశాశమును జూచి నమస్కరించుచున్నావని.

౪.

అఱ్ఱువకొఱ్ఱువనాడిక్కాణ్ణు పాడియల్ మువక

తఱ్ఱువల్లినై యల్ పక్కమ్నోక్కి నాణిక్కిల్లొద్దిరుప్పక

శెఱ్ఱువోణిపఱ్ఱునక్కడ నైక్కిడన్దాయ్ శెన్దామరై క్కణ్ణా

తొఱ్ఱువననై యునతాళి శేరుమ్వగై యేళూత్తకణ్ణాయ్.

౫.

అ॥ అఱ్ఱువక - ఏడిచెదను, తొఱ్ఱువక - నమస్కరించెదను, అడిన ర్తనముజేసి, కాణ్ణు - చూచెదను, పాడి - గానముజేసి, అల్ మువక - అఱ్ఱువచెదను, క్కణ్ణు - కాగలిగింనుకొనియున్న, వక - (కూరమైన, వినై యల్ - (నీయందు భక్తియనెడి) పాపముచే, పక్కమ్నోక్కి - (క్రియవశప చ్చుచున్నాడోయని) బాలుగు ప్రక్కలజూచి, నాణి - (వాఁడురాక పోవుటచే) నిగ్గునడి, కవిత్తొన్ని రుత్తక - తలవంచుకొనియుండును, శెఱ్ఱు - సమర్థమై, ఒణి - సుందరమైన, పఱ్ఱునమ్ - జలప్ర దేశముచేసియున్న, కుడనై - తిరుక్కుడనై యందు, కిడన్దాయ్ - పవ్యభించినవాఁడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణా - నేత్రముగలవాడా, తొఱ్ఱువననై - నీచుఁడనైననన్ను, ఉనతాళి - సీక్రిపాదములయందు, శేరుమ్వగై - చేరువ్రకారము, కూత్తకణ్ణాయ్ - ఉపాయ మున యోచించుమా.

తా॥ తిరుక్కుడనై యందు బవ్యభించిన ఓక్రియవశ! నిన్ను బొందవలయునని యాశచే దుఁఖపడుచు నమస్కరించి నీగుణములను పాడిపరమఁడనై యాడి బాలుగు ప్రక్కలజూచుచున్న నన్ను సీక్రిపాదమందు శేరువటుల కటాక్షించు మాయని.

౬.

శూత్త కణ్ణాయ్ తొలై ని నైయెయఱుత్తున్నడి శేరుమ్

ఊత్త కణ్ణిరున్దే తూరాక్కుట్టెతూర్ తైన్ నాళగిన్దరుప్పక

వాత్త తొల్ పుగఱూర్ కుడ నైక్కిడన్దాయ్ వానోర్కోమానే

యాత్తొన్దై యే యముదే యటివిన్వయనేయరియేతే.

౭.

అ॥ వాత్త - భగవద్గుణాను సంధానముజేసి యుక్తినించుటచేపచ్చిన, తొల్ - అశాదియైన, పుగఱూర్ - కీర్తిగల క్రితైష్ణవులు నివసించియున్న, కుడనై - తిరుక్కుడనై యందు, కిడన్దాయ్, మవ్యభించినవాఁడా! వానోర్ - నిత్యనూరులకు, కోమానే - నిర్వాహకుఁడా! యాత్తొ - మీ యొక్క, ఇతైయే - గానమువరెళింపుఁడా! అరియేతే - పురుషుఁడేవుఁడా! అఱ్ఱివికాపయనే - జ్ఞానముయొక్క ఫలమైననుభవస్వరూపుఁడా! ఉక - నీయుక్క, అడి - తిరువడికళ్ళను, శేరుమ్ - చేరుటకుదగిన, ఊత్త - శేషశేషభావమనెడిసంబంధమును, కణ్ణిరున్దే - తెలిసికొనియుండి, తూరా - చూర్తికానటివంటి (ఎంత ఆముభవించినను తృప్తిపొందనటివంటి), కట్టె - ఇద్దరియములను, తూర్ త్తు - (నిదురయనభవములచే) నిండించి, ఎనసాళి - ఎన్నిదినములు, అగన్దిరుక్క - ఎడబానియుండును?

ఎన్ - నాయుక్కు, తొల్లై - అనాదియైన, విన్నయై - పాపములను, అయ్యుత్తు - ఛేదించి, ఉక్ - నీయుక్కు, అడి - తిరువడికళ్ళను, శేరుమ్ - చేరునట్లు, కూర్చోకట్టాయ్ - ఉపాయమునాలోచించుమా.

తా॥ శ్రీవైష్ణవసమృద్ధిగల తిరుక్కుడనయందు నిత్యకూరినీత్యుడనై వేంచేసియున్న ఓ శ్రీయూపతీ! నీను సంసారపరితాకుండ నీకే శేషభూతుడనని యెఱిగినవరువారె యెంత కాలమీ సంసారముందుండి యిద్దోయవరవకుడనై నిన్ను వదలియుండును? శ్రీఘ్రములోనే నా పాపములను దొలగించి నీ శ్రీపాదములయందు శేర్పకొనుమాయని.

అరియేతే యెన్న మ్మొట్టుడరే శెబ్బట్కరుముగిలే*

ఎరియేవవళక్కున్ నాన్ బ్రోన్దాయుదరులే*

పిరియావడిమైయెన్నైన్ కొడ్డాయ్ కుడనై త్తిరుమాలే*

తరియేనినియుళళరణమ్ తన్దైశనృబ్బుళై మాయే.

౭.

అ॥ అరియేతే - పురుషశ్రేష్ఠుడా! అమ్ - స్వపూజీయమైన, పాన్ - బంగారము వంటి, కుడరే - కాన్తిగలవాడనై, ఎక్ - నాకు సేవసాదించినవాడా! తమ్ - ఎఱ్ఱని, కణ్ - సేత్రముగలవాడా! కరుముగిలే - నీలమేఘమువంటివాడా! ఎరియే - అగ్నితోబోలిన, వవళక్కున్ - వగడకొండవలెనున్నవాడా! నాన్ బ్రోన్ - నాలుగు భుజములుగల, ఎక్ తాయ్ - నా స్వామీ! ఉదరు - నీయుక్కు, అరళ - కృపచేత, ఎన్నై - నన్ను (నాచేత), పిరియా - ఎడతెగక, అడిమై - శైబ్యర్యములను, కొడ్డాయ్ - స్వీకరించినవాడా! కుడనై - తిరుక్కుడ నయందు వేంచేసియున్న, తిరుమాలే - ఓ శ్రీయూపతీ! ఇని - ఇళమిద, తరియేక్ - సహించును, ఉన్ శరణమ్ - నీ తిరువడికళ్ళను, తన్దై - ఇచ్చి, ఎక్ శనృమ్ - నాజన్మమును, కన్దాయే - సమూలముగా పోగొట్టుమా!

తా॥ నుండరుండనై, స్వపూజీయుడనై, గంభీరుడనై, అనవకంఠ్యుడనై నన్ననుగ్రహించి దాస్యపరిమళాని తిరుక్కుడనయందు బ్రహ్మించియున్న ఓ శ్రీయూపతీ! ఇళ నిన్నువదలి నేకాశ్రయము గూడనుండలేను - గాన శ్రీఘ్రములోనే నీ శ్రీపాదములనిచ్చి నా సంసారమును దొలగింపుమాయని.

౮.

కళై వాయ్ తున్నమ్ కళై యాదొట్టివాయ్ కళై కణ్ మన్ బీలే*

వళై వాయ్ నేమిప్పడై యాయ్ కుడనై క్కిడనై మాయా*

తళరావుడల మెనదాని శరెన్దుపోమ్బాదు*

ఇళై యాదునతా శోరుబ్బిడిత్తుప్పొదవిళై నీయే.

౯.

అ॥ కళై - చుట్టునున్న, వాయ్ - ముఖములుగల, నేమి - నుదర్శనమును, వడై యాయ్ - ఆయుధముగాగలవాడా! తున్నమ్ - నాదుఃఖమును, కళై వాయ్ - (నీవు) పోగొట్టినను సరె, కన్దాయొట్టివాయ్ - పోగొట్టక పోయిననుసరె, మన్ బీలు - నేను, కళై కణ్ - రక్షకుని, ఇలేక్ - కలవాడనుకాను. కుడనై - తిరుక్కుడనయందు, కిడనై - నవ్యభింగిన, గుడ్లొప్పుమైన,

మాయా - సౌందర్యముగలవాఁడా! ఎవడు - నాయొక్క, ఉచలమ్ - శరీరము, తళరా - శిథిలమై, అవి - ప్రాణము, శరీరపుపోషాదు - శిథిలమై పోవునప్పుడు, ఇతై యాదు - దౌర్బల్యమును బొందక, ఉనతాల్ - నీక్రిపాదములనే, ఒరుజ్జ-ఒకవిధముగా (ఉపాయోపేయములుగా), సిడిత్తుపోవ్విద - ఆశ్రయించునటుల, నీ - నీవు, ఇతై - సంకల్పించుమా.

తా॥ తరుక్కుడవ్వయందు బవ్వలిందిన ఓ క్రియఃపతీ! ఆశ్రితవిరోధులను నశింపజేయుటకై సర్వతోముఖమైన క్రి సుందర్యనమును క్రి హస్తమునందు ధరించిన నీవు విన్నుతపృవేటొకపుపాయములేని నాదుఃఖములను పోగొట్టినను పోగొట్టకపోయినను నీయిష్టుమునచ్చినట్లు ఎట్లుచేసినను నా శరీరమును ఇంద్రియములను శిథిలమై ప్రాణముపోవుటకు సిద్ధమైయున్న యీ సమయమందు నిర్మలాంతఃకరణుడనై నిన్ను ధ్యానించునట్లు మాత్రమైనను సజ్కల్పించుముయని. ౮.

ఇతై విత్తెన్నై యుక్తాత్మిక్కి ప్పీరుత్తుమమ్మానే*

అతై విలమరర్ తలై వర్ తలై వా వాదిప్పెరుమూర్ త్తి*

తిత్తై విల్ పీశుమ్ శెట్టుమామణిగళ శేగమ్ తిరుక్కుడ న్దై*

అతై విలులగ మ్మరవక్కి డన్దాయ్ కాణవారాయ్.

౯.

* అ॥ ఎన్నై - నన్ను, ఇతైతిత్తు - స్వాధీనపఱచుకొని, ఉక్తాత్మిక్కి - నీక్రిపాద ద్వంద్వములక్రింద, ఇరుత్తుమ్ - స్థాపించియుంచిన, అమ్మానే - ఓ స్వామి! ఆతైత్త - నాళము, ఇల్ - - ని, అమరర్ - నిత్యమూరులకు, తలైవర్ - ప్రధానులైన అనన్తగరుడవిష్వక్సేనాదులకు, తలైవా - ప్రధానాఁడా! అది - సర్వకారణమై, పెరుసర్వాధికుడైనన, మూర్ త్తి సర్వేశ్వరుఁడా! తిత్తై - దిక్కులయందు, విల్ - లేజన్యు, వీళుమ్ - వినులుచున్న, శెట్టు - సమృద్ధములై, మా - క్లాఘ్యములైన, మణిగళ - రత్నములు, శేరుమ్ - చేరియున్న, తిరుక్కుడన్దై. తిరుక్కుడవ్వయందు, ఉలగమ్-లోకములు, అతైత్త - క్రమము, ఇల్ - లేక, వరన - స్తుతించునట్లు (ఆశ్రయించునట్లు), కిడన్దాయ్ - చవ్వలిందినవాఁడా! కాణ - నేను నీవిండునట్లు, వారాయ్ - వేం చేయవలెను.

తా॥ సంసారముం దానత్తిగలనాకు వైరాగ్యమును గలిగించి నీయందత్క్రిమేమును గలుగజేసి కొని దామ్యపఱచుకొనిన ఓ దేవాధిదేవుఁడా! అనేకవిధంబులైన రత్నములు చాలుకొట్టుచు గుంపులుగుంపులుగా జేరియున్న తిరుక్కుడవ్వయందు బవ్వలిందిన నీ సౌందర్యమును నీవించి కృతార్థుడనై యగునట్లు నామందఱు వేంచేసి నేవసాదింపుమాయని. ౯.

వారావరువాయ్ వరుమెక్ మాయా మాయామూర్ త్తియాయ్*

అరావముదా యడియేనావియగ మే తిత్తిప్పాయ్*

తీరావినై గళ తీర వైన్నయన్దాయ్ తిరుక్కుడ న్దై

యూరాయ్* ఉనక్కాట్పట్టు మడియేనిన్న ముట్టల్వేనో.

౧౦.

అ॥ వారా - (నాకు నేవసాదించుటకై) వేంచేయని, అరవాయ్ - రూపములేనినూత్న ద్రవ్యమునవాఁడా! ఎన్ - నామనన్నులో, వరుమ్ - వచ్చి నేవసాదించుచున్న, మాయా - అశ్వర్య

భూతుఁడా ! మాయ - జన్మమరణములు మొదలగుదోషములులేని, మూర్తియాయ - దివ్యమంగళ విగ్రహముగలవాఁడా! ఆరావముదాయ - (చాలనని) తృప్తినిబొందించని యమృతమువలెమిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడవై, అడియే - నాయొక్క, అవి - ప్రాణము నివసించెడి, అగమే - వృధయ మందు, తిత్తిప్పాయ్ - తీయగానున్నవాఁడా! తీరా - నశించని, విన్నెగల్ - పాపములు, తీర - నశించునట్లు, ఎన్నై - నన్ను, అణ్ణాయ్ - తరిపాలించువాఁడా! తిరుక్కుడనై - తిరుక్కుడనై, ఊరాయ్ - వాసస్థానముగాగలవాఁడా! ఉనక్కు - నీకు, అల్ పట్టుమ్ - దానుండనై గూడ, ఇన్నమ్ - ఇతను, అడియే - దానుండనైన నేను, ఉమ్మలైవో - తిరుగుదునా? (తిరుగుటయుక్తముకాదు).

తా|| అప్రాకృతదివ్యమంగళ విగ్రహముతో నాయెదుటనేంచేసి నేవసాదింపక నామన స్సులొనత్యాశ్చర్యకరంబుగా నేవసాయించి నాకు బ్రహ్మవందమును గలుగజేసి నాపాపములనుతో గొట్టి రక్షించి ఇచ్చుడు నాతోమాటలాడక తిరుక్కుడనయందు నేంచేసియున్న ఓ క్రియఃపతి ! నిన్నాశ్రయించి నామనోరథమును లభించకయిండుట యుక్తముకాదని. ౧౦.

ఉమ్మలై యెన్నిన్ పేయ్చిములై యూడవళై యుయిరుణ్ణా*
 కమ్మలగళవై యేశరణాగక్కిణ్ణ కురుగూర్చుడగోపణ*

కుమ్మలిల్ మలియచ్చొన్న వోరాయ్రిత్తుళిప్పత్తుమ్*

ముమ్మలై తీరవల్లార్ కామర్ మానేయ్ నోక్కియర్ క్కే.

౧౧.

అ|| ఉమ్మలై - అడ్డుకట్టవలెనన్న, ఎన్నిన్ - ఎముకలుగల, పేయ్చి - పూతనయొక్క, ములైయూడు - సైతద్వారా, అవళై - ఆపూతనయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణమును, ఉణ్ణా - నశించజేసిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, అనై - అట్టిప్రసిద్ధములైన, కమ్మలగల్ - తిరువడికళ్ళనే, శరణాగ - ఉపాయముగా, కొణ్ణ - నిశ్చయించిన, కురుగూర్చుడగోపణ - తిరునగరికిస్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు, కుమ్మలిల్ - నేణుగానముకంటె, మలియ - మిక్కిలిమధురముగా, వొన్న - సాదించిన, ఓరాయ్రిత్తుల్ - ఒకవైయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ముమ్మలై - బొదానీన్యమును, తీర - విడిచి, వల్లార్ - అనుసంధింపకత్తులైనవారు, మానేయ్ - లేడితోబోలిన, నోక్కియర్ క్కు - చూపుగలస్త్రీలకు, కామర్ - మన్మథునివలె క్రిచ్చెవ్వలకు మిక్కిలి భోగ్యభూతులై యుందురు.

తా|| క్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములనే యుపాయముగానమైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నాలస్యమునువదలి యభ్యసించువారు భగవద్భాగవతులకు భోగ్యభూతులై యుందురని. ౧౧.

అమ్మోర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారాః - తిరుక్కడవలోగూడ తనయభీష్టమునుబొందక దుఃఖించుచున్న సమ్మాత్మోర్వర్ష తిరువల్లవాళ్ల అనెడి దివ్యదేశమునకు వెళ్ళినయెడల యచ్చట మనయభీష్టము సిద్ధించునని తలచి యెచ్చటికిపోయిచేరుటకుఁగూడ శక్తిలేనివారై యాదివ్యదేశమునకు సమీపమందుండి తనయవస్థను అన్యాయదేశముచే ప్రసాదించుచున్నారు.

మానేయనోక్కునల్లీర్ వైగలుమ్మిన్నై యేన్మెలియ*

వానార్ వణేశముగుమ్ మదుమ్మిగై కమ్ముమ్*

తేనార్ శోలై గళశూళ్ తిరువల్లవాళ్లుయై యుమ్

కోనారై *అడియేనదికూడువ దెన్మొళి*.

౧.

అ॥ మానేయ - లేడితోబోలిన, నోక్కు - చూపుగల, నల్లీర్ - ఓనుందరులారా! విన్నయేక - పాపియైనకేను, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమును, మెలియ - బాధపడునట్లు, వాక - అకసమునకు (వెలి), అర్ - పూర్వమైయున్న, వణ్ - నుందరమైన, కముగుమ్ - పోకచెట్టును, మదు - తేనెకారుచున్న, ములిగై - ములిపుష్పమును, కమ్ముమ్ - పరిమళించుచున్నదియు, తేన్ - తేనెచే, అర్ - పూర్వమైన, శోలైగళ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టుబడినదియైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్లలో, ఉయైయుమ్ - నిర్భవాసముజేయుచున్న, కోనారై - స్వామియైనక్రియోపతియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, అడియేక - బానుండైనకేను, కూడువదు - పొందుట, ఎన్మొళిలో - ఎప్పుడో?

తా॥ ఓ సఖియలారా! తిరువల్లవాళ్లుందలి తోటలోనున్న పుష్పములమీద పడినప్పుచున్న గాలి పరిమళమును తీసికొనివచ్చి వినుచున్నది. క్రియోపతిని యెడబాసియున్న నాకు ఆపరిమళము మిక్కిలి యనభ్యుమైన బాధనుగలుగజేయుచున్నదిగాన మనమెప్పుడు తిరువల్లవాళ్లుందలి క్రియోపతియొక్క శ్రీపాదములను వేలించెదము? చెప్పఁడని.

౧.

ఎన్మొళి తోట్టిమిర్ గా శైమ్మెనీర్ నలిన్దాశెయ్దీతో*

పోతిగళ్ళ పున్నెముగిళ్ళ పుదుమాదవిమిదణవి*

తెన్టల్ మణ్ణమ్ముమ్ తిరువల్లవాళ్లనగరుళ్

నిన్టపిరాక*అడిసీఅడియోజ్జొణ్ణశూడువదే.

౨.

అ॥ తోట్టిమిర్ గా - ఓసఖియలారా! నీర్ - మిరు, ఎన్మె - మమ్ములను, నలిన్ద - బాధించి, ఎకాశెయ్దీర్ - ఏమిచేయుచున్నారు? పోక - బంగారమువలె, తిగళ్ - ప్రకాశించుచున్న కింజల్కములగల, పున్నె - పున్నెపుష్పము, ముగిళ్ - పొగడపుష్పము, పుదు - ఎప్పుడు బొంపిదియున్న, మాదవి - ముల్లపుష్పము, (నీనియొక్క) మీదు - మీద, అణవి - స్పృశించుచున్న, తెన్టల్ - మలయమారుతము, మణ్ణమ్ముమ్ - మిక్కిలి పరిమళించుచున్న, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్లునెడి, నగరుళ్ - చట్టానుండు, నిన్ట - తేంచేసియున్న, పిరాక - సర్వ

శ్వరనియొక్క, అడిసేలు - త్రిపాదభూని, కొణ్ణు - తిసికొనివచ్చి, అడియోమ్ - దాసులము, కూడువదు - శిరస్సుమీదధరించుట, ఎత్తుకొల్ - ఎప్పుడు?

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరును దుఃఖము కాన్తియగునట్లు నాకు సమాధానముజెప్పక, నీవచ్చటికివెళ్ళవద్దని నిశ్చయించి నన్ను బాధపెట్టుట మీకుచితముకాదు. గాన మీరెమాటను వదలి యనేక పుష్పములచే బలిమింపుచున్న తిరువల్లవాల్ లో వేంచేసియున్న క్రియాలతియొక్క త్రిపాదభూని దీసికొనివచ్చి నాబాధతోలగునట్లు నామీదజలలుండని.

౨.

కూడుమలర్ కుమ్మలీర్ తుయరాట్టియేనై మెలియ*

పాడునల్వేదవాలి పరవై తిరై పోల్ ముల్లజ్జ*

మాడుయర్ న్దోమప్పన్ కమ్ముమ్ తణ్ తిరువల్లవాల్*

నీడుతై గిన్ట పిరాకాకమ్మల్ కాణ్ణుజ్జోల్ నిచ్చలుమే.

౩.

అ॥ కూడు-ధరింపబడిన, మలర్ - పుష్పములచేనలజ్జరింపబడిన, కుమ్మలీర్ - కొవ్వలుగల ఓసఖియలారా! తుయరాట్టియేనై - పాపియైననన్ను, మెలియ-బాధించుటకై, పాడు - గానము జేయుచున్న, నల్ - వే-ములలో శ్రేష్ఠమైన, వేదమ్ - సామవేదముయొక్క, ఒలి-ధ్వని, పరవై-సముద్రమందలి, తిరై పోల్ - అలలనలై, ముల్లజ్జ - ఘోషించగా, మాడు-సమీపమందు, ఉయర్ న్ద - పైకిలేచి, ఓమప్పన్ - హోమధూమము, కమ్ముమ్ - పరిమింపుచున్న, తణ్ - చల్ల నైన, తిరువల్లవాల్ - తిరువల్లవాల్ లో, నీడుతైగిన్ట - నిరస్తరముగావాసముజేయుచున్న, పిరాకా - సర్వేశ్వరునియొక్క, కమ్మల్ - త్రిపాదములను, నిచ్చలుమ్ కాణ్ణుజ్జోల్ - నిత్యముగా నేమింపవచ్చు?

తా॥ ఓసఖియలారా! తిరువల్లవాల్ లోఅగ్నిహోత్రులయొక్క సామవేదధ్వనియు, వాని స్ఫుయ్యోక్కపరిమళమును క్రియాలతియొడబాసియున్న నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నవి గాన మనము క్షిణుముగావెల్చి తిరువల్లవాల్ లో వేంచేసియున్న నీడుతైగిన్టపిరాకాయొక్క త్రిపాదములను నిరంతరముగా నేమింపెదమని.

౩.

నిచ్చలుమ్తో ట్రిమిర్ గా తైచ్చెనీర్ నలిన్దై శెయ్ దీరో*

పచ్చిలై నీళ్ కముగుమ్ పలవుమ్ తైజుమ్ వాల్ గళుమ్*

మచ్చణిమాడజ్జళ్ మీదణవుమ్ తణ్ తిరువల్లవాల్*

నచ్చరవిన్దై మేల్ నమ్మిరానదునన్నలమే.

౪.

అ॥ తో ట్రిమిర్ గాల్ - ఓసఖియలారా! నీర్-మీరు, ఎచ్చై - మమ్ములను, నిచ్చలుమ్-ఎల్లవృక్షమును, నలిన్ద - బాధించి, ఎకా-శెయ్ దీర్ - ఏమిచేయుచున్నార? నల్ - విలక్షణమైన, పలమ్ - (నాయొక్క) ఆత్మ, పళు - నచ్చరినరణముగల, ఇలై - ఆకులుగలదియు, నీళ్ - పాడు వైనదియునైన, కముగుమ్ - పోగచెట్టును, పలవుమ్ - పనసచెట్టును, తైజుమ్ - కొబ్బరిచెట్టును, వాల్ గళుమ్ - అరటిచెట్టును, మచ్చు - పైమేడలచే, అణ్-అలజ్జరింపబడిన, మాడజ్జళ్ గృహములయొక్క, మీదు - నైభాగమందు, అణవుమ్ - కప్పుకొనియున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్ల

వాల్ - తిరువల్లవాల్ లో, నచ్చు - (శ్రీమత్తులమీద) వివరుణుగక్కుచున్న, అరవిగనై మే -
 తేవళయ్యమీదవవర్ణించిన, నమ్మిరావడు - స్వామియొక్క స్వాధీనమైయున్నది

తా|| ఓసఖియలారా! పోగచెట్టు, చనసచెట్టు, కొచ్చెరచెట్టు మొదలైనవి పైమేడలునటకు
 పెరిగియుండుటచే సంకటసిద్ధగలిగి చల్లనైయున్న తిరువల్లవాల్లందరి యన ప్రకాయమైన సర్వ
 శ్వరునికి వాయాత్మయధీనమైపోయినది. ఇళవాకు మీరు చెప్పేడిమాటలు ఫలించవు. ఎందుకు
 వ్యర్థముగా మాటలాడుచున్నారని.

నన్నలత్తోమ్మీర్ గాళ్ నల్లవద్దణ్ వేర్వొప్పగై *

మొన్నలజ్జొణ్ణమర్ విణ్ మత్తై కుక్కుమ్ తణ్ తిరువల్లవాల్ *

కన్నలజ్జొట్టదన్నె క్కనియెయిన్నముదన్నె *

ఎన్నలజ్జొళ్ళుడరై యెన్ఱుకొల్ కణ్ణళ్ కాణ్బదువే.

౫

అ|| నన్నలమ్ - (నాయందు) మంచిన్నహముగల, తోమ్మీర్ గాళ్ - ఓసఖియలారా!
 నల్ల - అనన్యమయై జనులైన, అద్దణ్ - వైతికులయొక్క, వేర్వొ - యగమునుంచిబయలుదేరిన,
 పుగై - ధూమము, మై - కాటుకయొక్క, నలమ్ కొణ్ణ - వర్ణమైనలుపుగలదై, ఉయర్ - పైకి
 లేచి, విణ్ - అళనమును, మత్తైక్కుమ్ - కన్యచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్లవాల్ - తిరువ
 ల్లవాల్ లో వేంచేసియున్నవాడును, కన్నర్ - చెరుకురనముయొక్క, అమ్-పిప్పిలేది, కట్టికన్నె
 గడ్డవలెనున్నవాడును, కనియై - పండువంటివాడును, ఇళ - భోగ్యమైన, అమదమేరన్నె
 అమృతమువంటివాడును, ఎళ - వాయొక్క, నలమ్ - సౌందర్యాదిగుణములను, కొళ్ - అవహ
 రించిన, కుడరై - తేజోమయుగ్రహులైనైన శ్రియఃపరిని, కణ్ణళ్ - (వా)సేత్రములు, కాణ్బదు
 మాచట, ఎత్తొర్ - ఎవ్వడో?

తా|| ఓసఖియలారా! శ్రీవైష్ణవులు భగవత్ప్రేక్షక-స్వార్థమైచేయుచున్న హోమధూమము
 పైకిలేచి యాళనమంతయువ్యాపించియున్న తిరువల్లవాల్ లో పరిభోగ్యుడవేంచేసియున్న
 శ్రియఃపరిని నేనెన్నెదు నేమిచెడవోయని.

కాణ్బదెణ్ణాన్ఱుకొల్ విన్నె యేకనివాయ్ మదవీర్ *

పాణ్బరల్ వడ్డినోడు పళుమ్ తెన్ఱులుమాగియెణ్ణమ్ *

తేణ్ శిన్నె యోణ్ణమర చ్చెప్పుణ్ణానల్ తిరువల్లవాల్ *

మాణ్ కుటళ్ కొలప్పిరాణ్ ములర్ త్తామరై ప్పొదణ్ణళ్.

౬.

అ|| కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగల, మదవీర్ - ఓసఖియలారా!
 పాణ్-గానరూపమైయున్న, కురల్-కంఠ్యునిగల, వడ్డికొడు - కుమ్మెదలతోఁగూడ, ఎణ్ణమ్ -
 అంతట, పళుమ్ తెన్ఱులుమాగి, కొత్తమలయమారుతముగలదై, తేణ్ - పెరిగియున్న, శిన్నె - కొమ్మ
 లుగలదై, ఓణ్ణ - ఉన్నతములైయున్న, మరమ్ - వృక్షములుగల, త్తెణ్ణమ్ - సుందరమైన,
 కానల్ - సముద్రతీరమందున్నతోపులగల, తిరువల్లవాల్ - తిరువల్లవాల్ లో వేంచేసియున్న,
 మాణ్ - బ్రహ్మచారిశేషముగల, కుటళ్ - పొట్టియై, కొలమ్ - అందమైనతిరుమేడుగల, పిరాణ్ -

సర్వేశ్వరునియొక్క, మలర్ - వికసిందియున్న, తామరై - పద్మమునంటి, పాదబ్బళ్ - శ్రీపాదములను, విన్నయో - పాపియైన నేను, కాణ్బదు - నేవించుట, ఎట్టాన్బుకొలో - ఎప్పుడో?

తా|| ఓనుందరవదనులారా! తుమ్మెదలు శ్రవణానందకరంబుగా ఝాఙ్మరించుచు మంద మారుతము మెల్ల మెల్లగా వినులుచున్న గొప్పవృక్షములుగల తోపులచేసతిరమణీయందైన తిరువల్ల వాళ్లో నేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదముల నేనెప్పుడు నేవించెదనోయని ౬.

పాదబ్బళ్ ముఖిణి పూన్దొమ్మక్కాడుక్కోల పావై నల్లర్*

ఓదనెడునదత్తు భుయర్ తామరై శెణ్బునీర్*

మాదర్ గళ్యాణ్బుగముమ్ కణ్బుమేన్దునిరువల్లవాళ్*

నాదనిజ్జాలముణ్ణ నమ్మిరానన్దైనాదొణుమే.

2

అ|| పావై నల్లర్ - నాయందున్నే హమగలఓసఖియలారా, ఓదమ్ - సముద్రమువలె, నెడు - గొప్పచైన, తదత్తుల్ - తటాకములయందు, ఉయర్ - వృద్ధిబొందియున్న, తామరై - తామరస పుష్పమును, శెమ్కణ్బునీర్ - ఎఱ్ఱకలువలును, మాదర్ గళ్ - శ్రీలయొక్క, వాళ్ - నుంద రంబులైన, ముగముమ్ - ముఖములతోను, కణ్బుమ్ - నేత్రములతోను, ఏన్దుమ్ - ఒప్పియున్న, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్లోనేంచేసియున్న, నాదర్ - స్వామియు, ఇజ్జాలమ్ - ఈశ్వరా మిది, ఉణ్ణ - మ్రొగిన, నమ్మిరాకాతన్నై - మనకుపకారకుడునైన ప్రణామిని, నాదొణుమ్ - ప్రతిదినమును, పాదబ్బళ్ మేల్ - తిరుపడికళ్యాణి, పూ - పుష్పములను, అణి - సహర్షించి, తొమ్మక్కాడుక్కోల్ - ఆశ్రయించవచ్చునా?

తా|| అదివ్యదేశమందు నివసించెడి శ్రీలయొక్క ముఖములవంటి తామరస పుష్పములను, వారి నేత్రములతో సమానంబులైన ఎఱ్ఱకలువలుగల గొప్ప చెరువులచే విండియున్న తిరువల్ల వాళ్లోనేంచేసియున్న మనస్వామియొక్క శ్రీపాదములమీద పుష్పములను సమర్పించి యెప్పుడూ శ్రయించెదమోయని.

2.

నాదొణుమ్ విడిన్దియే తొమ్మక్కాడుక్కోల నన్ను జలిర్*

అడుముతిమ్మరమ్మమ్ విళై శెన్నెలుమాగియెట్లమ్*

మాడుముపూన్దడమ్ శేర్ వయల్ కూర్ తణితిరువల్లవాళ్*

నీడుతై గిన్ద పిరాక నిలన్దావియనీళ్ కమ్మరే.

అ|| శేర్ - నుందరములైన, నుదల్ - ముఖముగలఓసఖియలారా! ఎట్లమ్ - అంతట, అడు - అలరాడుటకు, ఉణ్ణ - తగుమైన, తి - తిరునైన, కరుమ్మమ్ - చెరుకును, విళై - పండియున్న, శెన్నెలుమ్ - శెన్నెల్ ధాన్యములను, అగి - కలిగినదియు, మాడు - ప్రక్కప్రదేశములయందు, ఉణ్ణ - చేరియున్న, పూ - పుష్పములుగల, తడమ్ - చెరువులతో, శేర్ - చేరియున్న, వయల్ - పాలుములచే, కూర్ - చుట్టచుడి, తణి - చల్లనైనదియునైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్లో, నీడు తైగిన్ద పిరాక - నిత్యవాసముజేయుచున్న ఉపకారకుడైన నీడుతైగిన్ద పిరాకయొక్క, నిలమ్ తావియ - భూమినికొలిపిన, నీళ్ - పాడుచైన, కమ్మరే - శ్రీపాదమును, నాదొణుమ్ - ప్రతిదినమును, విడిన్దియే - ఎడతెగక, తొమ్మక్కాడుక్కోల్ - ఆశ్రయించవచ్చునా?

తా॥ చెరుకుతోటలతోను కెన్నెర్ధాన్యములతోను నిండియున్న పొలములు చెరువులు మొదలగు పకల సమృద్ధిగల తిరువల్లవాల్లో వేంచేసియున్న శ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములను మనము ప్రతిదినమాత్రమించి యాజ్ఞాపించుటకుదగిన కాలమెప్పుడు, సంభవించును? ఓసఖియలారా! మీరు దానిని విచారింపి చెప్పండిని.

కల్లల్వళై పూరిప్పయాచ్చిణ్ణు కై తొమ్మక్కూడుజ్జోలో*
 కల్లలెన్నయాళ్లుమెన్న కుళిర్శోలై యుల్ తేనరుద్ది*
 ములై వరివణ్ణగళిశై పొడుమ్ తిరువల్లవాల్*
 శుమ్మలిన్మలిశక్కరప్పెరుమానదు తొల్లరుళే.

అ॥ కుళిర్ - చల్లనైన, శోలై యుల్ - తోటలలోనున్న, కేళ - తేనెను, అరుద్ది - పొసఁచేసి, ములై - ముగ్ధస్వభావముగలవై, వరి - నుందరంబులైయున్న, వణ్ణగళి - తుమ్మెదలు, కుళిలెన్న - వేణువాదమునట్లును, యాచ్చిణ్ణువుమ్ - శిశాధ్వనియనునట్లును, ఇళై - స్వరముతో గూడ, పొడుమ్ - గానముజేయుచున్న, తిరువల్లవాల్ - తిరువల్లవాల్లో వేంచేసియున్న, కుళిల్ - ప్రణామించే, మలి-అధికమైన, శక్కరమ్ - మదర్పనముగల, పెరుమానదు - సర్వేశ్వరునియొక్క, తొల్ - స్వాభావికమైన, అరుళ్ - కృపచేత, కల్లర్ - (మునుపు) జాతిపోయియున్న, వళై - కంకణములు, పూరిప్ప - (చేతులలో) పూరిమగునట్లు, యామ్ - మనము, కణ్ణు - నేరించి, కై తొమ్మ - నమస్కరింప, కూడుజ్జోల్ - పాద్యముగునా?

తా॥ మిక్కిలి మధురంబులైన తేనెలనుద్రాగి యతినుందరముగా తుమ్మెదలుగానముజేయుచున్న తోటలచే పూర్ణమైన తిరువల్లవాల్లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు సన్నోపముచేసాక తిరుమచ్చి దానిని సేవాక్రయించునట్లు ఎప్పుడుకటాక్షించునోయేని.

తొల్లరుళ నల్వినై యాల్ శొలక్కూడుజ్జోల్ తొమ్మిమిర్ గాల్*
 తొల్లరుళ మణ్ణుమ్ విణ్ణుమ్ తొమ్మినిన్ తిరువగరమ్*
 నల్లరుళాయెరవర్ నలనీనుమ్ తిరువల్లవాల్*
 నల్లరుళ నమ్మెరుమాన్ నారాయణన్ నామజ్జరే.

అ॥ తొమ్మిమిర్ గాల్ - ఓసఖియలారా! తొల్ - స్వతస్సిద్ధమైన, అరుళ్ - కృపను, మణ్ణుమ్ - భూలోకమందున్నవారును, విణ్ణుమ్ - పరమపదమందున్నవారును, తొమ్మ - ఆశ్రయించునట్లు, నిన్ - (క్రియపతి) వేంచేసియున్న, తిరు - శ్రీమత్తైన, నగరమ్ - పట్టణమును, నల్ - ఉత్తమమైన, అరుళ్ - కృపగల, ఆయెరవర్ - చెయ్యికివైష్ణవులు, నలక - భగవద్గుణములను, ఏడుమ్ - ప్రోత్రముజేయుచున్నదియైన, తిరువల్లవాల్ - తిరువల్లవాల్లో వేంచేసియున్నవాడును, నల్ - క్లాప్తమైన, అరుళ్ - దయాగుణముగలవాడును, నమ్మెరుమాన్ - ప్రసిద్ధుడైన సర్వేశ్వరుడునైన, నారాయణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క నామజ్జరే - తిరునామములను, తొల్ - అనాదియైన, అరుళ్ - భగవదనుగ్రహముచేగలిగిన, నల్ విన్దయాల్ - నుంచి నుక్కరముచే, శొలక్కూడుజ్జోల్ - చెప్పనచ్చునా?

తా॥ నిర్వహారమును భూమరులైన శ్రీవైష్ణవులును వచ్చి యాశ్రయించి స్త్రోతముజేయుచున్న తిరువల్లవాళ్ళలో వేంచేసియున్న పరమపయాళువైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క తిరునామములను వానికృపచే నేనెప్పుడనుసంధించెదనోయని.

౧౦

†† నామజ్ఞళాయీరముడై య నమ్మెళమానడిమేల్*

శేమిళ్ళోలైక్కరుళూర్ చ్చుడగోవళైతిన్దురైత్త*

నామజ్ఞళాయీరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరువల్లవాళ్ళ*

శేమిళ్ళోలెన్నగర్ మేల్ శెప్పవార్ శిఱన్దార్ పిఱన్దే.

౧౧.

అ॥ ఆయిరమ్నామజ్ఞళో ఉడైయ - వెయ్యితిరునామములుగల, నమ్మెళమాన్ - మన సర్వేశ్వరనియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, శేమిళ్ళో - శ్రేమతరత్నబుద్ధిని స్వీకరించిన, లెక్కరుళూర్ చ్చుడగోవళ - సుందరంబైన తిరునగరికి స్వామియైన సమ్మాశ్చార్యులు, తెన్దురించారించి, ఉరైత్త - సాదించిన, నామజ్ఞళ - తిరునామములతో సమానంబులైన (తిరునామములవలె భగవద్గుణ ప్రకాశకంబులైన), ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములతో, తిరువల్లవాళ్ళ - తిరువల్లవాళ్ళు నడి తిరునామముగలదియు, శేమిళ్ళో - ప్రాకారములుగలదియైన, లెక్కనగర్ మేల్ - సుందరమైన దివ్యదేశవిషయమైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శెప్పవార్ - అనుసంధింపువారు, పిఱన్దు - జన్మించి, శిఱన్దార్ - ఉక్కుప్పలగుదురు.

తా॥ శ్రీయశస్తియొక్క శ్రీపాదములనే యుపాయముగానమిస నవ్నాశ్చార్యులు తిరువల్లవాళ్ళు నడి దివ్యదేశవిషయమై ప్రసాదించిన యాపదిపాశురముల ననుసంధించువారు కృతార్థులగుదురని.

అ శ్చూర్ తిరు వడిగ శేళరణమ్

౧౧

తేయిర్ తిరువడిగ శేళరణమ్.

౧౦ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:-_తిరువల్లవాళ్ళు నడి దివ్యదేశమునుజేరి సర్వేశ్వరుని యనుభవించుటకు శక్తిలేనివారైన సమ్మాశ్చార్యులు భగవద్దానానుభవము జేయుటకుఁగూడ శక్తిలేనివారై, గుణానుభవము జేయునట్లు నన్నుగ్రహింపుమాయని ప్రార్థించుచున్నారు.

†† పిఱన్దవాఱుమ్ వళర్న్దవాఱుమ్ పెరియపారదమ్మై శేయ్దు* ఐవర్ కుళు

తిఱిళ్ళల్ కాట్టియిట్టు చెప్పయ్దుపోనమాయజ్జరుమ్*

నిఱన్దనూడువుక్కెనదావియై నినునిన్దురుక్కియున్దెన్ద*

ద్దిఱన్దవాళ్ళుడరే యున్నై యెన్దుకొల్ శేర్వదువే.

౧.

అ॥ పిఱన్దవాఱుమ్ - అవతరించినప్రకారమును, వళర్న్దవాఱుమ్ - పెరిగినప్రకారమును, పెరియ - గొప్ప, పారదమ్ - భారతయొద్దమందు, శైశేయ్దు - (నేనలను) పూజాముగా నేర్పించి, ఐవర్ కుళు - పచ్చపాదపులకు, తిఱిళ్ళల్ - ఉపాయములను, కాట్టియిట్టు - నేర్పించి,

శే.యేడు - (ఈవిధంబున) ఆచరించి, పోన - (వరమవదమునకు) వేంచేసిన, మాయగళువ - అశ్వ
రథ్యచేష్టిరములును, నిజండ్ - మర్కటమైన (సావ్యుడయ్యముయొక్క), ఊడుపుక్కు, లోపల ప్రవేశించి, ఎనదావియై - సాయాత్మను, నిష్ఠ నిష్ఠ - విడువకుండనుంచి, ఉరుక్కి - కరిగించి, ఉగ్గిరి -
నశించజేయుచున్నవి. ఇచ్చిజ్జడ - ఇట్టికాక్కుమైన, వాక్ - అవరిచ్చిన్నమైన, కుడరే - లేజో
ముయ్యసూపుడా! ఉన్నై - నిన్ను, శేర్వడు - చేరుట, ఎన్నకొర - ఎప్పుడో!

కా॥ ఓశ్రియోపతీ! ఈలోకమందు జన్మించుటకు గారణమైన పుణ్యపాపములేమియు లేని నీవు తననబ్బల్చుముచే నప్రాకృతదేవ్యమక్షగవిగ్రహమతోగూడ ఆశ్రితసంరక్షణార్థమై యవతరించినవిధంబును, తరువాత పూతనా శకటామరుడు మొదలగు లెక్కలేనశ్రువుల నడుమ నుండి యోగిదామలయొక్క పాలు నియ్యి మొదలగు పదార్థముల నాగించి పెరిగినవిధంబును, భారత యుద్ధమందు భీష్మ ద్రోణ కర్ణ దుర్యోధనాదులు నశించుటకుఁ దగిన ఉపాయములను నేర్పించిన విధంబులును, వెనుక శ్రీవైకుంఠమునకు వేంచేసిన విధంబును నాహ్వాదయముం బెల్లప్పుడునుండి నన్ను శిథిలపఱచుచున్నవి, ఈవ్యసనము తీరునట్లు అపరిమిత శోధితిస్వరూపుండవైననన్నిన్న నేనే కాలమందు పొంది నుభుపడుదునోయని

పదువై వార్ తెయ్యురేఱు పాయ్ పదుమ్ మాయమాన్ పినెవాయ్ పిళ్ళ పదుమ్*

మధువై వార్ కుళులార్ కుడివై పిన్నానకుళుగుమ్*అదువిదు

ఉదువెన్నలానవ్వు వెన్నెయ్ శెయ్గెనె విక్కుమ్*

ముద్దునై యముదల్వో వున్న యెనుతలె ప్పెయవనీ,

9.

అ. వదువై - వివాహమయొక్క, వార్తైయో - ప్రసక్తిమందు, ఏఱు - వృషభములను,
 పాయ్నదదుమ్ - మీదపడి సంపదయు, మాయమ్ - కృత్రిమందైన, మువిన్ - కేశయశశి
 గుఱుమయొక్క, వాయ్ - నోటిని, విళ్ళదదుమ్ - చీల్చినయు, మదువై - తేనెను, వార్ -
 ప్రసాంపంచేయునున్న, కుఱులార్ - కొఱులుగల గోపికలయొక్క, కురవై - రాసక్రిడలా,
 పిన్నెద - చెరులనుజేర్చుకొనిన, కుఱుగుమ్ - పామర్యమును, (వీనిలో), అదు - అది, ఇదు - ఇది,
 ఉదు - మధ్యమైనది, ఎన్నులావన - అనుచెప్పదగినవి, అల్ల - లేకుండునటుల, ఉఱ్ఱకెయ్ -
 సేపిట్టములన్నియు, ఎన్నై - నన్ను, నైవిక్కుమ్ - భాగించును. వైయమ్ - జగత్తుకు, మదు
 ముదల్య - ప్రథమకారణభూతుడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్ఱు - ఎప్పుడు, తలైయ్యెయ్ -
 పొందెను.

తా॥ నవ్విన్నవీరాట్టియొక్క వివాహముతోఁ జతమృతభములనుజంపినదియు, గుఱ్ఱమైవిన్ను
 (మింగవచ్చిన కేశని సంహరించినదియు, గోపికలతో రానుండి చేసినదియు, ఇవి మొదలగు నీచేష్ట
 తమలన్ని నామనస్సునుగరించుచున్నదిగానఁ అకేశముతీరునలు నిన్ను నుడు పొందెదనోయని ౨.

పెయ్యమ్మపూజుల పేయమ్మలై ఈ ణ్డ పిళ్ళైత్తేర్ ముమ్మి పర్నోర్ శాడియ

చైతన్యపాదమొన్నాల్ శేయద నిగ్ధిఁబుచ్చేవగముమ్*

నయ్యబోనారె యుభన్నకోలకొంభ నీయున్తామరై క్కణ్ణి నీర్ మల్ గళ

పై యవేనిలె యుమ్ వనన్మిజ్జె యురుక్కుబరే.

అ॥ పెయ్యున్ - ఉంచబడిన, పూ - పుష్పములచేసలంకరించబడిన, కుబ్జుల్ - కొమ్మ
గల, చేయ - పికాదియైన పూతనయొక్క, మలై - ప్రస్థమును, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, పిత్తు -
చిన్నతనమందుగలిగిన, తేల్దొయి - తెలివియు, ఓర్ - ఒక, కాడు - శకటానుయని, పేర్వ -
ఎగిరిపడి, ఇణ్ణ - చచ్చునట్లు, తెయ్య - ఎఱుగైన, పాదమొట్టార్ - ఒకశ్రీపాదముచేతనే,
తెయ్ద - చేసిన, నిక్క - నీయొక్క, శిలుచ్చేవగమున్ - చిన్నతనమందుగలిగిన శౌర్యమును,
తెయ్ - నేరిన, ఉణ్ - (దొంగరించి) ఆరగించినాడని (గోపికలుచెప్పిన), వార్తెయ్యల్ -
మాటవచ్చినప్పుడు, అన్నై - నీతల్లియైన యశోదాదేవి, కొల్కొళ్ళ - (నిన్నుకొట్టుటకు) కఱ్ఱ
సెత్తగా, నీ - నీవు, ఉణ్ - నీయొక్క, తామరెక్కణ్ణల్ - పద్మసేత్రములలో, నీర్మగ - నీవు
కారునట్లు, పైయ - భయపడినిలిచిన, నిలైయన్ - ఉనికియు, వన్ద - వచ్చి, ఎకా - సజ్జె -
సామనస్సును, ఉరుక్కణ్ణల్ - కరిగించుచున్నవి.

తా॥ నీవు పూతనా శకటానురాది శత్రువులను చిన్నతనమందు చంపిన సామర్థ్యమును,
కృష్ణుడువచ్చి నాయుండిలో పెన్నదొంగరించినాడని గోపికలు చెప్పగా నప్పుడు నీయందు బ్రీతిచే
యశోదాదేవి యొక చిన్నకఱ్ఱను తీసికొని కొట్టవచ్చినప్పుడు దానికి భయపడి యేడుచుచు వొక
మాటలోదాచుకొనియున్న యునికియు సామనస్సును కరిగించుచున్నవియు.

కళ్ళవేడతైక్కొణ్ణుపోయ్ పురమ్ముక్కవాణ్ణుమ్*కలన్దశురరై
ఉళ్ళమ్ పేదమ్ తెయ్ది ట్టయిరుణ్ణవుపాయజ్గళుమ్*
వెళ్ళనీర్ చ్చడై యానుమ్ నిన్నిడై వేఱలామైనిశ్శనినదుమ్*
ఉళ్ళముల్ కుడై నెన్నయిరై యురుక్కియణ్ణుమ్.

అ॥ కళ్ళవేడతై - కపటవేషమును, కొణ్ణుపోయ్ - తీసికొనిపోయి, పురమ్ - త్రిపురము
లను, క్కవాణ్ణుమ్ - ప్రవేశించిన విధమును, కలన్ద - (వారితో) కలిసియుండి, ఆశురరై -
అనురులయొక్క, ఉళ్ళమ్ - మనస్సులో, పేదమ్ తెయ్దిట్ట - భేదమునగులుగజేసి (వైదికశ్రద్ధ
నుబోగొట్టి), ఉయిరుణ్ణ - (వారి) ప్రాణములను దీసిన, ఉపాయజ్గల్ - ఉపాయములును, నీర్ -
గడ్డాజలముయొక్క, వెళ్ళమ్ - ప్రవాహముగల, శడైయానుమ్ - జటసుధరించిన రుద్రుడును,
నిన్నిడై - నీయందు, వేఱలామై - వేఱుకాకుండ నీకు శరీరముగానుండి, విశ్శనినదుమ్ - ప్రకా
శించుచున్నదియు, ఉళ్ళమ్ - హృదయముయొక్క, ఉణ్ - లోపల, కుడైన్ద - ప్రవేశించి,
ఎన్నయిరై - నాయాత్మను, ఉరుక్కి, కరిగించి, ఉణ్ణుమ్ - నశింపజేయును.

తా॥ త్రిపురములయందున్న బ్రాహ్మణులు వేదోక్తకర్తృముల ననుష్ఠించుచు సత్పురుషులను
మిక్కిలి బాధించుచుండగా వారిని జంపినయెడల బ్రహ్మహత్యనయ్యనని యోచించి, వెదవార్గప్ర
వర్తకుడవైన నీవు వేదవిరుద్ధమైన బుద్ధవేషమువేసికొని యాపట్టణములనువెళ్ళి వంచనచే వారిని
మోహపరుచి నాస్తికమతములనువదేశించి వైదికశ్రద్ధను బోగొట్టి తరువాత వారిని జంపిన నీచేష్టితి
మునున్ను, గడ్డాధరుడైన రుద్రునికంతర్యామియైయుండి వానిని రక్షించుచున్న విధమునున్ను
తలంచినప్పుడు నాయాత్మకరిగిపోవుచున్నదని.

ఉల్లవానవరోను క్కాయరోరుప్పడుత్త వడిశిలుణ్ణదుమ్*

వణ్ణమాల్ వరై యైయెడుత్తు ముత్తైకాత్తుదుమ్*

మణ్ణై మన్ వడై త్తుణ్ణమిమ్మిన్దొక్కడన్దొక్కడ మణ్ణన్దమాన్దొక్క*

ఎణ్ణన్దొక్కమెన్నై జ్జొరివాయ్ మెణ్ణుగొక్కుమ్మనిన్దొక్క. . ౫.

అ॥ వానవరోనుక్కు - దేవేంద్రునికి, ఉల్లభుశంతులై, ఆయర్ - గోపలు, ఒరుప్పడుత్త - కుంఠించిన, అడిశిల్ - ప్రసాదమును, ఉణ్ణదుమ్ - ఆరగించినదియు, వణ్ణమ్ - నానావర్ణము గల, మాల్ - గొప్ప, వరైయై - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తు - ఎత్తి, ముత్తై - వర్షమును, కాత్తుదుమ్ - అడ్డగించినదియు, ముత్ - మునుపు, మణ్ణై - భూమిని, వడైత్తు - సృష్టించిన, ఉణ్ణ - (ప్రళయకాలమందు) మింగి, ఉమిమ్మిన్దొక్క - బతులుపడిచి, కడన్దొక్క - కొలిచి, ఇడన్దొక్క - విడతీసి, మణ్ణన్దొక్క - (భూమిదేవితో) సంశ్లేషించిన, మాయజ్జుమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములున్న, (ఇవన్నియు) నిన్దొక్క - ఉండి, ఎణ్ణన్దొక్కమె - తలంచినప్పుడంత, ఎన్నెణ్ణు - నానునస్సు, ఎరివాయ్ - నిప్పులోపడిన, మెణ్ణుగు - మైనముతో, ఒక్కుమ్ - చూచుననునది.

తా॥ ప్రతిమానములలోను వర్షమునుగురుపింపవలయునని ప్రార్థించి దేవేంద్రునికి పూజను జేయుచున్నగోపలనుగురించి, మీరు ఈపనిని మీయావులకు గడ్డినిన్ని నీళ్ళనున్నిచ్చుచున్న యాగో వర్ధనపర్యతమునకు ఉంచుడియని యింపదేశించి బలిపెట్టించి ఆపర్యతములోనుండి తానుభక్షింప, దానిని దేవేంద్రునివిని తనకుబలియివ్వనందున కోసగించి యఖండవర్షమునుగురుపింపగా నప్పుడు గోవర్ధనగిరిపైతి గోగోపలనురక్షించిన దివ్యచేష్టితమునున్న భూమినిరక్షింపనివిధమునున్నదలంచి నామనస్సు కరుగుచున్నదని. ౫.

నిన్దొక్క వాణ్ణమిరున్దొక్క వాణ్ణమ్ కిడన్దొక్క వాణ్ణమ్మనిన్దొక్క ప్పొయిన్దొక్క*

ఒన్దొక్కలావురువా యర్థవాయ నిగ్గమాన్దొక్క*

నిన్దొక్కనిన్దొక్కనిన్దొక్క నున్దొక్కయెజ్జనమ్మనిన్దొక్క గిట్టన్దొక్క*పావయ్

త్తోన్దొక్కనున్దొక్కరై యా యులగముణ్ణన్దొక్కగోళుడరై. ౬.

అ॥ నిన్దొక్క వాణ్ణమ్ - నిలిచినవిధమును, ఇరున్దొక్క వాణ్ణమ్ - కూర్చున్నవిధమున, కిడన్దొక్క వాణ్ణమ్ - పవ్యరించినవిధమును, నిన్దొక్కపొయిన్దొక్క - తలంచుటకళకళంబురైయున్నది ఒన్దొక్క - ఒకటి కాని (అనేకములైన), ఉరువాయ్ - ప్రకారములుగలవియు, అరువాయ - సేత్రములకగోచరంబులునైన, నిన్దొక్కయర్థ - నీయాశ్చర్యచేష్టితములను, నిన్దొక్కనిన్దొక్క - కష్టపడి, నిన్దొక్కగిట్టన్దొక్క - ధ్యానించుచున్నాను; ఉన్దొక్కనిన్దొక్క - ఏనిధంబున, నిన్దొక్కగిట్టన్దొక్క - ధ్యానించెదను? ఉలగమ్ - లోకములను, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, ఒక్కోకుడరై - ఆత్మజ్ఞులుఁడా! పావయ్ - పాపియైనవాకు, ఒరునన్దొక్క - ఒకమందియుపాయమును, ఉన్దొక్కయాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ యశోదాదేవి గృహమందున్నవఱకు పవ్యరించియుండి, ఆమె నీధిలోపెల్లినప్పుడు లేచితిగియు, ఆపేపచ్చుచున్న చప్పిడివినుఁపుడు కూర్చుండియు, దగ్గఱపచ్చినప్పుడు పవ్యరించియు నీవు చేసినయీవ్యాపారములు నాకుదలంచుటకుమిక్కిలి యాశ్చర్యకరంబురై యున్నవి. ౬.

నాబుదిగోచరంబులై యనన్తములైన సీయాళ్ళర్యచేష్టితములను నేను తెలిసికొనునట్లు ఒకఉపాయమును నాకు నేర్పించుమాయని

ఒక శుడరోడిరుభుమాయ్ నిన్ట వాఱుముత్తైయోడిన్తైయాయ్ వన్దు* ఎక
కణ్ణాళావగై నీ కరన్తైన్దు చెప్పయ్ గిన్టన*
ఎణ్ణోళి శి న్దైయోళి న్దై గిన్టై న్దొకరియమాణిక్కమే* ఎకకణ్ణట్టు
త్రిణ్ణాళ్ళవారునా శరుభాయున్ తిరువురువే.

?

అ॥ ఉన్దైయాయ్ - (అశ్రులకు) యథార్థమైనవాడనై, ఒక శుడరోడు - సుందరమైన కాన్తితో (ప్రకాశించి), నిన్ట వాఱుమ్ - ఉన్న విధమును, ఇన్దైయాయ్ - (అశ్రులకు) లేని వాడనై, ఇరుభుమాయ్ - చీకటివలె అప్రకాశకుడనై, నిన్ట వాఱుమ్ - ఉన్న విధమును, వన్దు - (నాహృదయమందు) వచ్చి, ఎక - నాయొక్క, కల్ - సేత్రములకు, కొళావగై - తెలియకుండునట్లు, కరన్దు - మఱిగియుండి, నీ - నీవు, ఎన్దై - నన్ను, శెయ్ గిన్టన - చేయుచున్నవ్యాపారములను, ఎకొళ - ధ్యానించుచున్న, శిన్దైయోళి - మనస్సులో, నై గిన్టేక - శిథిలపడెనయగుచున్నాను. ఎక - నాయొక్క, కరియమాణిక్కమే - నీలరత్నమువంటి కాన్తిగలవాడా! ఎకకణ్ణట్టు - నాసేత్రములకు, ఉక తిరువురువు - నీతిరుమేను, తిలొళాళ్ళ - చక్కగా గనుపడునట్లు, ఒరునాళి - ఒక దినము, అరుభాయ్ - కృపచేయుమా

తా॥ ఓశ్రీయోవతీ! నీవుభక్తులకతినులభుడనై నేవసాదించియు, అభక్తులునీవొకడులేడని చెప్పునట్లు వారికెల్లప్పుడును కనుపడకయున్ను విధమును, నాకంటికగుపడక నామనస్సులో నుండి నన్నెల్లప్పుడును బాధించువిధమును దలంచి శిథిలాంతః కరణుడనైయుగచున్నాను గాన నీతిరుమేనును నేను నేవించునట్లు నన్ను గ్రహింపుమాయని.

2.

తిరువురువుకీడన్ద వాఱుమ్ కొప్పున్ శ్చెన్దామరై మేల్* తిశై ముగన్
కరువుళ్ వీల్ శ్చీరున్దు పడై తిట్టకరుమజ్జళుమ్*
పారువిలున్ తనినాయగమవై కేట్టున్దోఱు మెన్దెళ్ళమ్ నిన్టనెక్కు*
అరువిళోరుజ్జన్దై రొళైయ్ గేనడియేనే.

౩.

అ॥ తిరు - అందమైన, ఉరువు - తిరుమేనుతోగూడ, కీడన్ద వాఱుమ్ - (సముద్రమందు) వర్షించినవిధమును, కొప్పున్ - నాభియందున్న, శెమ్ తామరై మేల్ - ఎత్తతామరపుష్పము మీదనున్న, తిశై ముగన్ - బ్రహ్మయినెడి, కరువుళ్ - స్థానమందు, వీల్ శ్చీరున్దు - కంచెసియుండి, పడై తిట్ట - స్పృశించిన, కరుమజ్జళుమ్ - వ్యాపారములను, పారువిల్ - ఒప్పులేని, ఉక - నీయొక్క, తనినాయగమ్ - ఏకాధిపత్యమునుదెలిపెడి, అవై - ఆవ్యాపారములను, కేట్టున్దోఱుమ్ - వినునప్పుడెల్ల, ఎన్దెళ్ళమ్ - నామనస్సు, రిన్దు - ఉండి, నెక్కు - శిథిలమై, కణ్ణిర్ - కణ్ణిళ్ళు, అరువి - ప్రవాహమువలె, శోరుమ్ - కారుచున్నది, అడియేక - దానుండనైనను, ఎకశైయ్ గేక - ఏమిచేసెదను?

తా॥ ఓశ్రయవలీ! నీవు ప్రళయకాలమందు మహాసముద్రమందు బహ్వలింగియు, బహు కస్తర్యామియై యుండి యాజగత్తును సృజించియు చేసిన వ్యాపారములను విని నామనస్సు కరుగుచున్నదని, ౮.

అడియెమ్మాన్దైయిరన్దవాలు మళ్ళేనిన్ద్రాన్ కడలుమ్మణ్ణుమ్విణ్ణుమ్

ముడియ*ఈరడియాల్ ముడిత్తుక్కొణ్ణముక్కియముమ్*

నొడియుమాటవై కేట్టున్దొణ్ణుమిన్నొణ్ణుమ్ నిన్దనకేళై న్దుగుమ్*

కొడియవల్వినై యే నున్నై యెన్దుకొల్ కూడువదే. ౯.

అ॥ మూన్దుఅడియై - మూడడుగులను, ఇరన్దవాలుమ్ - యాచించినవిధమును, అన్దు నిన్దు - అచ్చటనుండి, అన్ద్రొకడలుమ్ - అగాధమైనసముద్రమును, మణ్ణుమ్ - భూమియగు, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమును, ఈరడియాల్ - రెండడుగులచే, ముడియ - అణుగునట్లు, ముడిత్తుక్కొణ్ణ - నెరవేర్చుకొనిన, ముక్కియముమ్ - మహిమయు, అనై - ఆవ్యాపారములను, నొడియుమాట - చెప్పువిధమును, కేట్టున్దొణ్ణుమ్ - వినునప్పుడెల్ల, ఎన్నొణ్ణుమ్ - నామనస్సు, నిన్దనకేళై - నీవిషయమందే, కరైన్దు - కలిగి, ఉగుమ్ - శిథిలముగుచున్నది. వలీకొడియ - మిక్కిలికూరమైన, విన్నై - పాపముగలవేను, ఉన్నై - విన్ను, కూడువదు - పొందుట, ఎన్దుకొల్ - ఎప్పుడో?

తా॥ నీవు మహాబలివద్ద మూడడుగులయొచ్చి రెండడుగులచే సకలజగత్తును కొలిచిన మహిమను వినునప్పుడు నామనస్సు కరుగుచున్నది. ఇట్టి మహిమగలవిన్ను నేనెప్పుడు పొందెదనోయని.

కూడినీరై క్కడై న్దవాలు మముదమ్తేవరుణ్ణ*అశురరై

వీడుమ్వణ్ణుల్లే శెయ్దుపోనకై గముమ్*

ఉడువుక్కెనదానియైయురుక్కియుణ్ణిడుగిన్దు*నిన్దనై

నాడుమ్వణ్ణుమ్కొల్లాయ్ నచ్చునాగణై యానే. ౧౦.

అ॥ కూడి - దేవానురులతోఁజేరియుండి, నీరై - సముద్రమును, కడై న్దవాలుమ్ - చిరికినవిధమును, తేవర్ - దేవతలు, అముదమ్ - అవ్యక్తమును, ఉణ్ణ - భుజించునట్లు, అశురరై - అనురులు, వీడుమ్ - విడిపించిన, వణ్ణుల్లే - ప్రకారములను, శెయ్దుపోన - చేసిన, విత్తిగముమ్ - అశ్వరథవ్యాపారములును, ఉడువుక్కు - లోపల ప్రవేశించి, ఎనదానియై - నాయాత్మను, ఉరుక్కి - కలిగించి, ఉణ్ణిడుగిన్దు - చంపుచున్నది. నచ్చు - (విరోధులమీద) విషమును గ్రక్కుచున్న, నాగు - అది శేషుని, అన్ద్రాయానే - పడకగాగలవాడ! నికరన్నై - విన్ను, నాడుమ్ - వణ్ణుమ్ - పొందువిధమును, కొల్లాయ్ - (నాకు) చెప్పుమా.

తా॥ క్షీరాబినిజలి యమృతమునెత్తి దేవతలకు భుజించుకేయనప్పుడు, అనురులు మాభాగమైనయమృతమును మాశివ్యమనియడగగా నప్పుడు మెహనావకారమెత్తి యనురులును మెహించుకేసిన దివ్యచెప్పిరథులనధలించి కరుగుచున్న వేను విన్ను బొందునట్లు ఉపాయము చెప్పుమా యని.

‡ నాగణై మిశై నమ్మిరాళ్ శరణేశరణ్ నమక్కెన్దు*నాడొఱుమ్
ఏగళిన్దైయనాయ్ క్కురుగూర్ చ్చుడగోపగమాటా*
అగనూర్ నివన్దాది యాయ్ రత్తుళ్ళివై యుమోర్ పత్తుమ్ వల్లార్*
మాగవై గునత్తు మగిత్తైయ్ దువర్ వై గలుమే.

౧౧.

అ॥ నాగణైమిశై - శేషశయ్యమీదపవ్వలించియున్న, నమ్మిరాళ్ - మనస్వామియొక్క, శరణే - శ్రీపాదంబే, నమక్కు - మనకు, శరణ్ ఎన్దు - ఉపాయమని, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమును, ఏగళిన్దైయనాయ్ - ఒకవిధంబైనధ్యానముగలవారై, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, మాటా - మాటననెడివంశ నామముగల, శడగోపగ - సమ్మాత్వార్లు, అగ-తాముజీవించునట్లు, నూర్ ని - ప్రసాదించిన, అన్దాది - అందాదియైన, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాళురములలోజేరిన, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాళురములను, వల్లార్ - అధ్యయనముజేయువారు, మాగమ్ - పరమాకాశంబనెడి, వై గునత్తు - శ్రీవైకుంఠమందు, వై గలుమే - ఎల్లప్పుడును, మగిత్తైయ్ దువర్ - అనన్దమునుపొందుదురు.

తా॥ అనన్తకాయయైన శ్రీయశతియొక్కశ్రీపాదంబులే మనకు సకలవిధోపాయంబులని నమ్మిననమ్మాత్వార్లుప్రసాదించిన నీపదిపాళురంబుల సభ్యసించువారు శ్రీవైకుంఠమును బొంది నిత్య సన్దర్శింపఁబడెను.

౧౧.

అత్తవార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౫ - పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్ మొక్కులు యేపదియింటికి పాళురములు, ౫౫౨.

౬- పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్మొళి

అవతారిక:— అత్తొర్నిట్టనేక విధంబున ప్రార్థించియు తనయభీష్టమునొందక దీనిశేమి కాలముని యులోచించి, సర్వేశ్వరుడు తిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్నాడనియు అచ్చట నున్న భోగ్యతావిశేషమందు మున్నెడై తనను మఱచివాడనియు నిశ్చయించి మిక్కిలి విరహ బాధననుభవించుచు నును దతీరమందు సంచరించుచుండగా నచ్చట కొన్ని పక్షులనుజూచి, ఓపక్షులారా మీరుకెల్లి తిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్న క్రియఃపతివద్ద నాబాధను విన్నవించుడియని ప్రార్థించుచున్నాడు.

‡‡ నైగల్ పూజ్జుట్టివాయ్ వన్దుమేయమ్మకురుగిన్కొల్ *
శెయ్కోల్ శెన్నెలుయర్ తిరువణ్ణారులై యుమ్*

కై కొల్ శెక్కర త్తొకనివాయ్ ప్పెరుమానై క్కణ్ణు*

కై గల్ కూప్పిచ్చొల్లీర్ వినై యాట్టియోకాదన్తైయే. ౧.

అ॥ పూ - సుందరమైన, కట్టివాయ్ - ఉప్పుకాలనముందు, నైగల్ - ప్రతిదినమును, వన్దు - నచ్చి, మేయుమ్ - మేయుచున్న, కురుగిన్కొల్ - సుంపుగానున్న ఓసారసపక్షులారా! శెయ్ - బాలములను, కొల్ - ఆక్రమించుచున్న, శెన్నెల్ - ఎఱ్ఱధాన్యము, ఉయర్ - పెరిగియున్న, తిరువణ్ వణ్ణార్ - తిరువణ్ వణ్ణారునెడి దివ్యదేశమందు, ఉతైయుమ్ - నిత్యవాసము చేయువాడును, కై కొల్ - క్రిహస్తములో స్వీకరించబడిన, శెక్కరమ్ - సుదర్శనముగలవాడును, ఎక్ - నాస్వామియు, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగలవాడునైన, పెరుమానై - సర్వేశ్వరుని, కణ్ణు - చూచి, కైగల్ - చేతులను, కూప్పి - మొగిల్చి, వినైయాట్టియోక - పాపిష్ఠురాలైన నాయొక్క, కాదన్తై - అభినవేశమును, కొల్లీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ సారసపక్షులారా! మీరు తిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివద్ద కెల్లి నాబాధను వాడు వినునట్లు నమ్రలైయుండి విన్నవించుడియని. ౧.

కాదల్ మెక్ పెడైయో డుడక్ మేయుమ్మకరునారాయ్*

వేదవేళియైలిముజ్జుమ్ తణ్ తిరువణ్ణూర్*

నాదక్ శాలమెల్లమున్దు నమ్మెరుమానై క్కణ్ణు*

పాదమ్మై తొమ్మిదుపణియూ రడియోకతిఱమే. ౨.

అ॥ కాదల్ - ప్రేమముగలదియు, మెక్ న్ముదుస్వభావముగలదియైన, పెడైయోడు - ఆడుపక్షిలో, ఉడక్ - కూడ, మేయుమ్ - మేయుచున్న, కరు-శ్యామవర్ణముగల, నారాయ్ - ఓ సారపక్షి, వేదమ్ - వేదములయొక్కయు, వేళి - యాగములయొక్కయు, ఒలి - శబ్దము, ముజ్జుమ్ - ఘోషించుచున్న, తణ్ - ఛల్లనైన, తిరువణ్ వణ్ణార్ - తిరువణ్ వణ్ణారికి, నాదక్ - స్వామియు, శాలమెల్లమ్ - సకలజగత్తులను, ఉన్దు - మింగినవాడునైన, నమ్మెరుమానై - మనస్వామిని, కణ్ణు - చూచి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళయందు, తొమ్మిదు - అంజలిచేసి, అడియోక - నాయొక్క, తిఱమ్ - విధమును, పణియార్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓవారపక్షి! నీవు తిరువణ్ వణ్ణారికివెళ్ళి యచ్చట వేదఘోషములయందు మగ్నుడై
యానందించుచున్న సర్వేశ్వరునికి నమస్కరించి నాదుఃఖమును దెప్పువూయని ౨.

తిఱ్ఱణ్ణాగియెఱ్ఱమ్ శెయ్గళూడుమ్మల్ పుళ్ళినక్కాల్*

శిఱ్ఱన్ శెల్వమ్మల్ గు తిరువణ్ణూరుత్తెయ్యమ్*

కఱ్ఱణ్ణశక్కరక్కై క్కనివాయ్ ప్పెరుమానై క్కణ్ణ*

ఇఱ్ఱజీనీర్ తొమ్మిదుపణియూ రడియేనిడరే.

3.

అ॥ ఎఱ్ఱమ్ - అన్ని దేశములయందలి, శెయ్గళూడు - పాలములనడుమ, తిఱ్ఱణ్ణాగి - గుంపు
లుగాచేరి, ఉమ్మల్ - సంచరించుచున్న, పుళ్ళినక్కాల్ - పక్షిసమూహములారా! శిఱ్ఱన్ -
శ్లాఘ్యమైన, శెల్వమ్ - సమృద్ధి - మల్ గు - వర్ధిల్లుచున్న, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులో,
ఉత్తెయ్యమ్ - నిత్యవాసముజేయువాడును, కఱ్ఱణ్ణ - చుట్టుతిరుగుచున్న, శక్కరమ్ -
సుద్ధిగవనును, కై - శ్రీహస్తమందుగలవాడును, కనివాయ్ - దొండపండువంటియధరగుగల
వాడునైన, పెరుమానై - స్వామిని, కణ్ణ - చూచి, నీర్ - మిరు, ఇఱ్ఱజీ - పనికి, తొమ్మిదు -
అక్రయించి, అడియేన్ - నాయొక్క, ఇడర్ - దుఃఖమును, పణియూర్ - చెప్పేడు

తా॥ గుంపుగాపాలములా సంచరించుచున్న ఓపక్షులారా! మీరుతిరువణ్ వణ్ణూరులో
వేంచేసియున్న చక్రధరునిజూచి నమ్రలైయుండి నానూటకు విన్నవింపండియని. ౩.

ఇడలీల్ పోగమ్మూత్రిగి యిఱ్ఱై న్నాడుమ్మడవన్నక్కాల్*

విడలీల్ వేదవాలిమ్మజ్జమ్ తణ్ తిరువణ్ణూర్*

కడల్ మేనిప్పిరా కణ్ణనై నెడుమాలై క్కణ్ణ*

ఉడలమ్ నెందరుత్తి యురుగు మెనుణ్ త్తుమినే.

౪.

అ॥ ఇడల్ - విశ్వేంద్రుఁడు, ఇల్ - లేని, పోగమ్ - సంభోగమునుండు, మూత్రిగి -
ముణిగి, ఇఱ్ఱైన్ - చేరియుండి, మడమ్ - విధేయమై, అడుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నక్కాల్ -
ఓహంసపక్షులారా! విడలీల్ - విచ్చేదములేక, వేదవాలి - వేదధ్వని, ముజ్జమ్ - ఘోషిం
చుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్నవాడును,
కడల్ మేని - సముద్రమువంటికానిగలవాడును, పిరాన్ - ఉపకారకుడును, కణ్ణ - అక్రతి
నులభుడును, నెడుమాలై - అక్రతులయందు మిక్కిలివ్యాపాహముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుని,
కణ్ణ - చూచి, ఒరుత్తి - ఒకతె, ఉడలమ్ - శరీరము, నెన్ద - శిథిలమై, ఉరుగుమ్ - కరుగుచున్నది;
ఎన్దు - అని, ఉణ్ త్తుమిన్ - తెలియచేయుడు.

తా॥ అడుపక్షిలోకేరి యెల్లవృక్షుడును ముఖించుచున్న ఓ హంసపక్షులారా! తిరువణ్
వణ్ణూరులో వేదఘోషమునువినియానందించుచున్న యతిసులభుడైన సర్వేశ్వరునివద్ద వెళ్ళి ఒక
ప్రీతి నీయందాశచేగరుగుచున్నదని వానిచెప్పులోపడవేయుడని. ౪.

ఉణర్ త్రలూడలుణర్ నుడక మేయుమ్మడవన్నక్కాల్*

తిణర్ త్రవణ్డల్ గల్ మేల్ శజ్జు శేరుమేతిరువణ్ణూర్*

పుణర్ త్రపూనణ్డూయముడి నమ్మెరుమాన్ క్కణ్డూ*

పుణర్ త్రకై యినరా యడియేనుక్కుమ్ పోన్ యుమినే.

౫.

అ॥ ఊడల్ - (అడుపక్షి నెడలాసినయెడల యడితనమిడ చేయుచున్న) ప్రణయకలహమును, ఉణర్ త్రల్ - (దానికాకోపము కాన్తియగునట్లువలుదిగములుగా జెప్పవలసిన) సమాధానమాటలను, ఉణర్ డ్డు - (నేనెడలాసిన యెడల యాకష్టములు సంభవించునని) తెలిసికొని, ఉడక - కూడనుండి, మేయుమ్ - మేయుచున్న, నడమ్ - విధేయులైన, అన్నక్కాల్ - ఒహంసపక్షులారా! తిణర్ త్ర - దట్టమైయున్న, వణ్డల్ గళ్ మేల్ - ఎండినబుడలమిడ, శణ్డ - శంఖములు, శేరుమ్ - చేరియున్న, తిరువణ్ పణ్డూర్ - తిరువణ్ పణ్డూరులోవేంచేసియున్న వాడును, పుణర్ త్రకట్టబడిన, పూ-అందమైన, కుఱ్ఱాయ్ - కులసీమాలికలను, ముడి-కిరీటమందు గలవాడునైన, నమ్ పెరుమాన్ - మనస్వామిని, కణ్డ - చూచి. పుణర్ త్ర - మొగిల్చిన, కైయినరాయ్ - చేతులుగలవారై, అడియేనుక్కుమ్ - నాకొఱకూడ, పోన్ యుమిక్ - మంచిమాటలాడిస్తాఁడనుకేయుడి.

తా॥ ఒహంసపక్షులారా! మీరుతిరువణ్ పణ్డూరులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని వద్ద నన్ననుగ్రహించునట్లు ప్రార్థించుడి యని.

౬.

పోన్ నీయానిరన్దే పున్నై మేలుతై పూజుయిల్ గాల్*

శేన్ నీల్ వాళై తుళ్ళుమ్ తిరువణ్డూరుతై యుమ్*

అన్ నీలాయ్ తై యమరర్ పెరుమాన్ క్కణ్డూ*

మాన్ నీక్కిణ్డూరుళీర్ మైయల్ తిర్వదోరువణ్డమే.

౭.

అ॥ పున్నై మేల్ - పున్న చెట్టమీద, ఉళై - నిత్యవాసముకేయుచున్న, పూ - నుండరమైన, నుయిల్ గాల్ - ఓకోలములారా! పోన్ నీ - (మీ ప్రియ) స్తుతించి, యాన్-నేను, ఇరన్దేన్ - యాచించితిని, (అదేమనగా), శేన్ నీల్ - బుడదప్రదేశములో, వాళై - మత్స్యములు, తుళ్ళుమ్ - ఎగులుచున్న, తిరువణ్ పణ్డూర్ - తిరువణ్ పణ్డూరులో, ఉళైయుమ్ - నిత్యవాసముకేయుచున్న వాడును, అన్ నీల్ - దయాగల, అత్రి - నుదర్శనమును, అమ్మై - నుండరాన ప్రమందుగలవాడుక, అమరర్ - నిత్యనూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, కణ్డ - చూచి, మైయల్ - (నా) భగవము, తిర్వదు - తిరునలుల, ఒరువణ్డమ్ - ఓకప్రకారమైన, మాన్ నీమ్ - బదులుమాటను, కొణ్డ - తీసికొనివచ్చి, ఉళైయార్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓకోలములారా! మీరు తిరువణ్ పణ్డూరులో వేంచేసియున్న దయావంతుడైన సర్వేశ్వరునికి నామాటనుజెప్పి దానికివాడు చెప్పెడు బదులుమాటను దీసికొనివచ్చి నాకుజెప్పినను బ్రతికింపుడుమా యని.

౮.

ఒరువణ్డమ్ శెనుపు క్కెనక్కొన్దురై యుణ్ కిలియే*

శెరువోవ పూమ్మిళైల్ శూత్ శెక్కర్ వేలై తిరువణ్డూర్*

కరువణ్డమ్ శెయ్యవాయ్ శెయ్యకణ్ శెయ్యకై శెయ్యకాల్*

శెరువోవ శెక్కర్ మ్ శణ్డై యాళమ్ తిరువక్కుణ్డే.

౯.

అ॥ ఒణ్ - నుండరమైన, కిరియే - ఓచిలకా ! తెరు (పుష్పములుకొయ్యవారిలోనొకరి కొకరికి నేనెత్తెదను నేనెత్తెదనని) కలహమును బుట్టించునట్టిదియు, ఒణ్ - నుండరంబునైన, పూ - పుష్పముగల, పొట్టిల్ - తోటలచే, కూట్ - చుట్టబడినదియు, తెక్కర్ - (పుష్పముల యొక్కధూళిచేత) పుట్టిన, వేరై - సముద్రముయొక్కట్టుగలదియునైన, తిరువణ్ పణ్ణార్ - తిరువణ్ పణ్ణారులో, ఒరువణ్ణమ్ - ఒకవిధముగా, తెన్దుపుక్కు - పోయినవేళించి, కరువణ్ణమ్ - నీలవర్ణమునున్న, తెయ్యవాయ్ - ఎఱ్ఱనియధరమునున్న, తెయ్యకణ్ - రక్తలోచనమునున్న, తెయ్యళై - ఎఱ్ఱనిపాస్తమునున్న, తెయ్యకాల్ - ఎఱ్ఱనిశీపాదములనున్న, తెరు - యుద్ధోన్ముఖమై, ఒణ్ - నుండరమైన, శక్కరమ్ - నుదర్శనమునున్న, శక్కు - శ్రీపాశ్చజన్యమునున్న, అడైయాళయ్ - (వానికి) చిహ్నములైనవీనిని, తిరున్దక్కణ్ణు - స్పష్టముగాజూచి, ఎనక్కు - నాకొఱకై, ఒన్దురై - ఒకమాటచెప్పమా.

తా॥ ఓచిలకా ! తోటలచేసతిరుమణియందైన తిరువణ్ పణ్ణారికివెళ్ళి యతినుండరంబులైన వారి దివ్యావయవములను జక్కగా జూచి యచ్చట నామాటను విన్నవింపుమాయని. ౭.

తిరున్దక్కణ్ణైన్కొన్నరై యా యొణ్ శిఱుపూవాయ్*

తెరున్దిళ్ళాల్ మగిట్ పున్నైళ్ళూత్ తణ్ తిరునణ్విణ్ణార్*

పెరున్దణ్ణమరై క్కణ్ పెరునీణ్బుడినాన్ మడన్దోళి*

కరున్దణ్ణముగిల్ పోల్ తిరుమేనియడిగళై యే.

౮.

అ॥ ఒణ్ - అందమైన, శిఱుపూవాయ్ - ఓచిన్నచిలకా ! తెరున్ది - తెరుందివృక్షములచేతను, పూట్ - ఇరువిడివృక్షములచేతను, మగిట్ - పొగడవృక్షములచేతను, పున్నై - పున్నవృక్షముల చేతను, కూట్ - చుట్టబడిన, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ పణ్ణార్ - తిరువణ్ పణ్ణారులోవేంచేసి యున్న, పెరు - విశాలమై, తణ్ - చల్లనైన, తామరై - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ - శీత్రములను, పెరునీళ్ - మిక్కిలిదీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటమున, తడమ్ - విశాలములైన, నార్ తోళ్ - నాలుభుజములను, కరు - క్కామమై, తణ్ - చల్లనైన, బాముగిల్ పోగ్ - గొప్పమేఘమువంటి, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహమునుగల, అడిగళై - స్వామిని, తిరున్దక్కణ్ణు - చక్కగా జూచి, ఎనక్కు - నావిషయమై, ఒన్దురై యాయ్ - ఒకమాటచెప్పము.

తా॥ ఓచాలచిలకా ! నీవతిభోగ్యమైన తిరువణ్ పణ్ణారికివెళ్ళి అచ్చట చతుర్భుజాడై కాళమేఘకాముండై దీర్ఘములైన నేత్రకిరీటదులను గలవాడై వేంచేయున్న సర్వేశ్వరుని జూచి నాబాధనుజెప్పమాయని. ౯.

అడిగళై తొట్టు దలర్కేలకై యునున్నజ్జాళ్*

విడివై శక్జ్జొలిక్కుమ్ తిరువణ్విణ్ణారుత్తెయమ్*

కడియమాయన్నై క్కణ్ణనై నెడమూలై క్కణ్ణు*

కొడియవల్వినై యేన్ తిఱుక్కుఱుదున్ వేఱుకొణ్.

౧౦.

అ॥ అలర్ మేల్ - భువ్వములమీద, అత్తైయుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నక్కాళ్ - ఓహంసపథులారా ! విడిచై - ఉదయకాలముననుచున్న మైన, శణ్ణు - శంఖము, ఒలిక్కుమ్ - ఘోషించుచున్న, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులో, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కడియ - (నన్నెడబాసిన) క్రూరుడై, మాయన్ తన్నై - వంచకుడై, కణ్ణనై - కృష్ణుడై యవతరించినవాడై, నెడుమలై - గొప్పమహిమగలవాడైన సర్వేశ్వరుని, కణ్ణు - చూచి, అడిగళ్ - శ్రీపాదములమీద, తైత్తోమ్మిదు - అంజలిజేసి, కొడియవర్ - మిక్కిలిక్రూరమైన, విన్నయేక్ - పాపముగలనాయొక్క, తిఱిమ్ - ప్రకారమును, వేణుకొణ్ణు - ఏకాంతమందు, కూణుమిక్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓహంసపథులారా ! నన్నెడబాసి బాధపెట్టచు తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్న కఠినహృదయముగల వంచకుడైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములను బట్టుకొని ఏక్తామందు తీసికొనిపోయి నాదుఃఖమును విన్నవించి ప్రార్థించుడియని.

వేణుకొణ్ణు మైయానిరన్దేన్ వెటివణ్ణవణ్ణాఁ *
 తేణునీర్ ప్పమ్మై వడపాలై తిరువణ్ణవణ్ణూర్ *
 మాటిల్ పోరరక్కన్ మదిళ్ నీత్తెమ్మిచ్చెల్ గొన్ద *
 ఏణుశేవగనార్ కెన్నెయ్ ముళళై మిన్దళే.

౧౦.

అ॥ వెటి - పరిమళించుచున్న, వణ్ణవణ్ణాళ్ - గుంపుగానున్న ఓరుమ్మెదలారా ! యాఁ - నేను, ఉమ్మై - మిమ్ములను, వేణుకొణ్ణు - వింతగాములుగా నెంచి, ఇరన్దేక్ - యాంచితిని, తేణు - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముగల, ప్పమ్మై - పంపాననియొక్క, వడపాలై - ఉత్తరతీరమందున్న, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్న వాడును, మాటిల్ - ఒప్పులేని, పోర్ - యుద్ధముగల, అరక్కన్ - రావణాసురునియొక్క, మదిళ్ - కోటను, నీత్తెమ్మి - భస్మమునునట్లు, కెన్దెమ్మి - నశించజేసి, ఉగన్ద - సంతోషించినవాడును, ఏణు - వర్ధిల్లుచున్న శేవగనార్ కు - శౌర్యముగలవాడైన సర్వేశ్వరునికి, ఎన్నెయ్ ము - వన్నును, ఉళళే - (నీరత్యుకోటియందు ఈ పెకూడయొకతై) ఉన్నది, ఎన్నిన్దళ, అనివిన్నవించుడి.

తా॥ ఓరుమ్మెదలారా ! మీలో జెప్పినయెడల నాకార్యము శిష్యుముగా సిద్ధించునని విమ్ముల నువేదమంటున్నాను, మీరు వెళ్లి పంపానదికుత్తరమందున్న తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్న గొప్పపరాక్రమంతుడైన సర్వేశ్వరునివద్ద, నీరత్యుకోటిలో జేరిన యీ పె యిట్లవర్ధుపడుచున్నదని నన్ను విన్నవించుడియని.

౧౦.

†† మిన్దొళ్ శేర్ పురినూల్ కుఱళా యగల్ వళాలక్కొణ్ణ *
 వన్మళ్ వడిమేల్ కురుగూర్ చ్చుడగో వళాళొన్న *
 పణ్ణాళాయరత్తుల్లివై పత్తుమ్ తిరువణ్ణవణ్ణూర్ కు *
 ఇన్దొళ్ పాడల్ వల్లార్ మదనర్ మిన్నిడై యవర్ కే.

౧౧.

అ॥ మిక్కొళ్ - కాన్తిగలదై, శేర్ - తిరుమేనతోజేరియున్న, పురినూర్ - యజ్ఞోపవీతముగల, కుఱళాయ్ - నామనబ్రహ్మచారియై, అగర్ - విశాలమైన, ఇలమ్ - భూమిని, కొణ్ణ - స్వీకరించిన, వళకళ్ళవ్ - మహావంచకుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపక్ - కురుకాపురాధీశులైననమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - ప్రసాదించిన, పళకొళ్ - గానముల, ఆయిరప్పళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువణ్ వణ్డార్ క్కు - తిరువణ్ వణ్డార్ విషయమై, ఇళకొళ్ - మధురమై, పాడల్ - పాశురరూపములైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిగాథలను, పల్లార్ - అభ్యసించువారు, మిక్ - మెఱుపునలెచుకొనియున్న, ఇడై యవర్ క్కు - నడుముగలశ్రీలకు, మదక - మన్మథుడువలె శ్రీవైష్ణవులకు భోగ్యభూతులై యుందురు.

తా॥ నామనావతారంబెత్తి మహాబలివద్దనుండి భూమిని స్వాధీనపఱచుకొనిన సర్వేశ్వరుడు వేంచేయున్న తిరువణ్ వణ్డార్ విషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురములనభ్యసించువారు శ్రీవైష్ణవుల కానందమును గలుగజేయుదురని. ౧౧.

ఆత్మార్ తిరు వడిగ శే శ ర గ మ్.

౧౧

జేయర్ తిరువడిగ శే శ ర గ మ్.

౨ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఆత్మార్లుపంపిన పథులుపోయి సర్వేశ్వరునికి విన్నవించినతరువాత యాన ర్వేశ్వరుడు కొంచెము విలంబించినచెప్పును. అంతమాత్రము విరహమునుసహించని యాత్మార్లనెడి నాయకి తనవద్దచ్చిన సర్వేశ్వరునిపొడ ప్రణయకోషముజేసి, నీచిచ్చటరావలదు; మీకిష్టమైన శ్రీలవద్ద వెళ్ళవచ్చునని తిరస్కరించ నపుడాసర్వేశ్వరుడు వీరిని మంచిమాటలాడుచున్నాడని పాదించుచున్నాడు.

ॐ మిన్నిడై మడవార్ గళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్ మున్ననానదల్లవళ*

మన్నుడై యిలజై యరణ్ కాయ్ న్దమాయవనే*

ఉన్నుడై యశుణ్డాయమ్ నానటివ నినియదుక్కొణ్ణ శేయ్ వడె*

ఎన్నుడై యపన్నమేకమ్మలుమ్ తన్న పోగునమ్మి.

౧.

అ॥ మిక్ - మెఱుపునలెచుకొనియున్న, ఇడై - నడుముగలవారై, మడవార్ గళ్ - విషయసంపన్నులై, మిక్ - నీయొక్క, అరుళ్ - దయను, శూడువార్ - ధరించువారైన (నీప్రీతివిషయమైన) శ్రీలయొక్క, మున్ను - మందఱు, (నాబంతిని తీసికొనుటమంచిదికాదు), (అట్లుచేసినయెడల వారు నిన్ను తిరస్కారముజేయుదురు), అదు - వారుచేసెడి నీతిరస్కారమును (చూచి), నాక్ - నేను, అణ్ణువన్ - భయపడుదును, మన్నుడై - సమర్థుడైనరాజుచే బరిపాలింపబడిన, ఇలజై - లంకయొక్క, అరణ్ - కోటను, కాయ్ న్ద - నళింపజేసిన, మాయ

వశే - వంచకుడా ? ఉన్నదైయ - నీయొక్క, కుడ్డాయమ్మవంచనను, వాక - నేను, అతివక - ఎఱుగుదును. ఇని - ఇకమీఁద, అదుకొణు - ఆకపటమును, (నాయందు) బ్రకటనజేసి, కెయ్య దెక - చేయదగినదేమున్నది. నమ్మి - ఓపూర్ణుడా ! ఎన్నుదైయ - నాయొక్క, వస్తుమ్ - బంతి నిన్ని, కల్లులుమ్ - గచ్చకాయనిన్ని, తన్ద - ఇచ్చి, పోగు - పో.

తా|| సర్వేశ్వరుఁడువచ్చినప్పుడు అహ్మోర్ధనెడి నాయకి మాటలాడక వానిమీద కోపగించియున్నప్పుడు వాడు నీయొక్కబంతిని తీసికొనెను. వానినిజూచి, ఓయి ! నీవిదేమి చేయుచున్నావు, నీకిష్టరాలైనస్త్రీలు దీనిని జూచినయెడల నాయందు నీవు వ్యామోహపడియున్నావనీ తలచి నీతోవారుసంక్షేపించరు. అప్పుడు నీవనుభవించెడిదుఃఖమునుజూచి నేనుసహించజాలను. ఏకదారవ్రతుఁడనైన నాకు నిన్నుద్రగ్గ వేణుస్త్రీకలదాయని యావంచనమాటలు నాతోఁజెప్పవలదు. ఆవ్రతముగూడ స్త్రీలకు నీయందు నమృతముబుట్టించుకొని విమ్మట వారినిస్వాధీనపఱచుకొనుటకైయ్యెచ్చెనీతివిఁగాని యథార్థముగాజేయలేదు. నీకపటము నాకు తెలుసునుగాన నావద్ద నీకాటిల్యమేమియు ఫలించదు. నాబంతినియిచ్చి నీకిష్టమైనవారెవ్వరైనచున్నది.

పోగునమ్మియన్తామరై పురై కణ్ణిడై యుమ్ శెవ్వాయ్ముఱువలుమ్*

ఆగులబ్బళ్ శెయ్య వక్రైదత్తేన్ గోధ్రోమేయామ్*

తోగై మామయిలార్ గళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్ శెవియోళై వైత్తెమ్*

ఆగళ్ పోగవిట్టు క్కుల్లులూదుపోయిరున్దే.

౨.

ఆ|| నమ్మి - ఓపూర్ణుడా ! పోగు - పో ; ఉక - నీయొక్క, తామరైపురై - పద్మమ తోఁబోలిన, కణ్ణిడైయుమ్ - సేత్రములును, కెమ్ - ఎట్లైన, వాయ్ - అధరమందునిలలుచున్న, ముఱువలుమ్-చిఱువవృత్తును, ఆగులబ్బళ్ శెయ్య (మమృతము) వ్యాకులపఱచగా, యమ్ - మేము, అక్రైదత్తే - నశించుటకైయ్యె, నోధ్రోమ్ - తనంబుజేసినవారమైతిమి. తోగై - నెమలి పింఛమువలె, మా - క్లాఘ్యమైన, మయిలార్ గళ్ - శేశపాశముగలస్త్రీలు, నికఆరుళ్ - నీదయను, శూడువార్ - ధరించుదురు, (నీదయకువిషయమగుదురు), (వారు), ఓకై - (వేణు) నాదమును, శెవిచైత్తు - చెవ్రులోవిని, ఎమ్మ - లేచివచ్చునట్లు, పోయ్ - (నీవు) వెళ్ళి, ఇరున్ద - (వారి సమీపమందు) ఉండి, ఆగళ్ - గోవులను, పోగవిట్టు - దూరముగాపోలిచ్చి, కుల్లుల్ - వేణువును, ఊదు - ఊదుము.

తా|| ఓయి ! నీయొక్కపద్మసేత్రమును ఎఱ్ఱని అధరముమీఁద ప్రసరించుచున్న తెల్లని మందహాసమును భాగ్యహీనురాలైన నన్ను ముక్తిలి బాధించుచున్నవిగాన నాకంటిమందఱునందితువతల చెళ్ళుమాయని చెప్పి ముఖమును వెనుకతిప్పుకొనిరి. అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడుచూచి నీకొక్కమిక్కిలి నుందరమైయున్నదని చెప్పగా, ఓయి ! నీ వెనుకొప్పులనిదలంచి మోహించిపోయితిరాదిది. నీవచ్చటికేచెళ్ళుము. అని యాహ్మోర్లు చెప్పినమాటనువిని, వాడు, వారెవ్వరున్నారని యడిగెను, దానికి అహ్మోర్లు, నీవు దూరముగాపోవుచున్న యావులనులిలచునట్లు వేణునాదము జేసినయెడల దానినిని వారేనీదగఱవచ్చి చేరుదురని చెప్పుచున్నారని.

౩.

పోయిరున్నది పుట్టువసుడియాదవర్ క్కురై నమ్మి*నికొక్క
వాయిరుజ్జునియుజ్జులుమ్ విపరీతమిన్నాల్*

వేయిరున్నడన్దోళినా రిత్తిరువరుల్ పెలువార్ యవర్ కొల్*

మాయురుజ్జుడలై క్కుడై న్న పెరుమానాలే.

3.

అ॥ నమ్మి - ఓపూర్ణుడా! మా - ఆ గాధమై, ఇరువికాలమైన, కడలై - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, పెరుమానాలే - గొప్పవాడలైన నీచేత, ఇత్తిరు - ఇట్టికాన్యమైన, అరుల్ - దయను, పెలువార్ - పొందదగినవారై, వేయ - చెరువవలె, ఇరు - బలిసీయు, తడవ - పొదుపుగానున్న, తోళినార్ - భుజములుగలవారైన స్త్రీలు, యవర్ కొల్ - ఎవరో? పోయ - (వారున్నచోటికి) పోయి, ఇరుడు - ఉండి, నిక - నీయొక్క, పుట్టువసు - కపటమును, అతియాదవర్ క్కు - ఎఱుంగనియాస్త్రీలకు, ఉరై - (వారోకెప్పడిమాటను) చెప్పుము, నిక - నీయొక్క, కొక్క - ఎఱుగైన, వాయు - అధరమనెడి, ఇరు - పక్కమైన, కనిము - పండును, కణ్ణును, నేత్రములను, ఇన్నాల్ - ఈదినములలో, విపరీతమ - వికాశమువలె యున్నది.

తా॥ సేను వేలునాదముజేయుట స్వాభావికమేగాని స్త్రీలను బిలుచుటకై చెయనది సర్వేశ్వరుడుచెప్పగా, ఓయి! నీకపటస్వభావము నెఱుంగనివారివద్ద ఈమాటచెప్పితిమంటే వారు నమ్ముదురుగాని సేమాటనునమ్మను. నీవెవరిమీద హాసపడి నీకరీరుమెల్లెండిపోవుచున్నదో? అట్టి భాగ్యవంతులైన సుందరాంసురవరో తెలియలేరని చెప్పుచున్నారని.

3.

అలిసిపోయె యేములగము ణ్ణనునీడిదన్దాయ్*డగమాయజ్గల్

మేలై వానవరుమతియా రినియెమ్మరమే*

వేలిసేర్ తడజ్జణినార్ విరై యాదుకూమలై చ్చూమవేనిన్దు*

కాలిమేయక్కవల్ల యెప్పెనీకకైతేలే.

౪.

అ॥ అన్దు - ఆపర్యంతకాలమందు, ఏములగమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్డు - మింగి, అలిన్ - మట్టిచెట్టుయొక్క, నీల్ - పొడువైన, ఇరై - ఆకుమీద, నీ - నీవు, కిడన్దాయ్ - పవ్వరించితివి, ఉకమాయజ్గల్ - నీయాశ్చర్యచేష్టితములను, మేలై వానవరుమ్ - నిత్యనూరులను, అతియార్ - తెలిసికొనఁజాలరు, ఇని - ఇతఁమీద, ఎమవరమే - నాకు తెలిసికొనుటకు సాధ్యమగునా? వేలిసేర్ - ధనుస్సుతోనమానమై, తడవ - వికాలమైన, కణ్ణినార్ - నేత్రముగలస్త్రీలు, విరై యాదు - క్రీడించుచున్న, కూమలై - ఇనుక గుంపును, చూమవే - చుట్టుకొనియే, నిన్దు - ఉండి, కాలి - ఆవులను, మేయక్కవల్లాయ్ - మేషి వాఁడా! నీ-నీవు, ఎమ్మై - మమ్ములను, కకైతేలే - క్రూరుమాటలను జెప్పవలదు.

తా॥ సేను తల్లితండ్రులమాటలను విని యావులను మేపుటకువచ్చితినిగాని స్త్రీలకొఱకై రారేదని సర్వేశ్వరుడనగా; ఓయి! సప్తలోకములవారగించి యొకచిన్న వటదళమందు బవ్వరించి యభుజితృపుటాసమధుడలైన నీమాయలుసర్వజ్ఞులైన నిత్యనూరులకుఁగూడ నెఱుంగసాధ్యములు కావు, అట్టిదానిని అజ్ఞుడనైన నేనెఱుంగదునా? నీవావులను మేపుటకు వచ్చినయెడల స్త్రీలు

ఏటల్ - ఎక్కిప్రవేళించవలదు. ఉనక్కుమ్ - నీకును, కన్మమ్ - ఈవ్యాపారము, ఇల్లైదు - పిల్లచేప్పలైయుండును.

తా|| ఓయి! మందహాసాదులచే మమ్ములను మోహపెట్టి మాబామ్మను దీసికొనుటచే నీశేమి యుప్రయోజనములేదు నీసంగతి యిదిపఱకే మాకు తెలుసును. ఈపరిహాసములు నీపట్టుమీఱుల తోఁజేయఁదగినవిగాని మాతోఁజేయరాదు. మాగుఱపులోబ్రవేళించుట మీకుయొక్కముకాదు వెళ్ళుమా యని.

కన్మమ్నెజ్జళ్ళై యిత్తావై పటిప్పదు కడల్ ఇలముణ్ణిట*

నిన్మల నెడియూ యనక్కేలుమ్మిచ్చిప్పియే*

వన్మమేళొల్లియెప్పైసీవిల్లై యామది యకుకేట్కిలెన్నెమార్*

తన్మచావమెన్నా రొరున్నాన్తడిపిణక్కే.

౭.

అ|| ఎజ్జళ్ - చూయొక్క, కైయిల్ - చెతులోనున్న, పావై - చిత్రమును, పటిప్పదు - అపహరించుట, కన్మమ్ము - మంచినదికాదు, కడల్ - సముద్రముచేజాట్టబడిన, ఇలమ్ భూమిని, ఉణ్ణిట్ట - ఆరగించిన, నిన్మల - పరిశుద్ధుఁడా! నెడియాయ్ - గొప్పవాఁడా! ఉనక్కేలుమ్ - నీకును, పిట్టై - తప్పు, పిట్టైయే - తప్పు. వన్మమ్ - మర్మములను, శొల్లి - చెప్పి, ఎప్పై - మమ్ములనుదోచి, విల్లై యామది - ఆసుచున్నావు. ఎన్నెమార్ - నాసహోదరులు, అదు - ఆటను, కేట్కిల్ - వినినయెడల, తన్మమేపావమ్ - ధర్మముపాపము, ఎన్నార్ - అనివించారించరు. ఒరున్నాన్ - ఒకదినము, తడి - కఱ్ఱనెత్తుకొని, పిణక్కు - కలహించునట్లగును.

తా|| ఓయి! మాచెతులోనున్న చిత్రమును దీసికొనుట మీకుయొక్కముకాదు. నీవెంత గొప్పవాడవైనను నీవుచేసెడి యాయన్యాయములెన్నటికి న్యాయములుకానేరవు. మరహస్యమాటలను నీవుచెప్పుచుండగా మాయన్నరత్ములు వినినయెడల యేమియువిచారించక కఱ్ఱనుదీసికొని తన్నుదురని.

౭.

పిణక్కియూవై యుమ్మయావరుమ్ పిట్టైయామల్ పేదిత్తుమ్ పేదియాదదోర్*

కణక్కిల్ కీర్త్తి వెళ్ళ క్కదిర్ ఇనమూర్ త్తియినాయ్*

ఇణక్కియెప్పైయెమ్తోఁభ్రమా ర్విల్లై యాడప్పోదుమిన్నెప్పొన్దోమై*

ఉణక్కిసీవల్లై తా లెగొల్లారుగవాడవరే.

౮.

అ|| యావైయుమ్ - సముస్తాచేతనములనున్న, యావరుమ్ - సకలచేతనములనున్న, పిణక్కి - ((వశయకాలమందు) తనయఁడు జేర్చుకొని, పిట్టైయామల్ - ఒకరికర్మఫలము మఱి యొకరికిమాటిపోతుండ, పేదిత్తుమ్ - (వారివారికర్మానుగుణముగా) సృశించియు, పేదియాదదు - ఆకర్మములచే నీవసంస్పృహధుడవైయుండి, ఓర్ - అద్వితీయమై, కణక్కిల్ - అసంఖ్యేయమైన, కీర్త్తివెళ్ళమ్ - కీర్తిసముద్రముగలవాడవై (అపరిచ్ఛిన్నకీర్తిగలవాడవై), కదిర్ - ప్రకాశించుచున్న, ఇనమూర్ త్తియినాయ్ - జ్ఞానమునుస్వరూపముగాగలవాఁడా! ఎప్పై - మమ్ములను, ఎమ్తోఁభ్రమార్ - మాసభిములు, ఇణక్కి - (మాకు) వసవిహారమందాశనుగలుగజేసి, విల్లైయాడ

సోదుసున్ - విహించెదమురమ్మ, ఎన - అనిచెప్పబచే, పోన్దోమై - వచ్చినముమ్మలను, నీ -
 నీవు, ఉణక్కి - నిర్బంధపఱచి, వత్తైతల్ - అడ్డగించితివేని, ఉగవాదవర్ - దీనినిపఱించని
 వారు, ఎన్కొల్లార్ - ఏమిమనవాదమును జెప్పరు.

తా|| సకలచేతనాచేతనములకును సృష్టినంతరకర్తయని కీర్తిగలవాడైన నిర్మలజ్ఞానస్వరూ
 పుడవైన నీవిప్పుడు మమ్ములను దోవలోనడ్డగించుచున్నావుగదా. దీనిని స్త్రీలు చూచినయెడల
 నీయందు దోషముల నాలోపించి నీకీర్తిని నశింప జేయుదురని.

౮.

ఉగవైయార్ నెజ్జముళ్ళురుగి యుగతామరై తడజ్జిన్వోగళి*

అగవలై వుడుప్పా నత్తైతాయుగతిరువడియార్*

తగవుశెయ్దిలై యెజ్జళిన్ శీలుమ్యామవళిఱుళున్దు*

ముగవోళితిగళు ముఱువల్ శెయ్దునినిలై యే.

౯.

అ|| ఉగవైయార్ - ప్రీతిచే, నెజ్జమ్ - హృదయము, ఉళ్ళురుగి - కరిగి, ఉగ - నీయు
 క్క, తామరై - తామరపువ్వువలె, తడమ్ - విశాలమైన, ఎన్ - సేత్రములయొక్క, విట్టిగళి
 చూపులనడి, వలైయిగ - వలయుండు, అగప్పడుప్పా - గోఱుకొంచుకొనుటకై, ఎజ్జళి - చూయుక్క,
 శిల్ శీలుమ్ - (ఇనుకతోవిహారార్థమైచేసిన) చిన్నస్వరూపును, యామ్ - మేము, అడు - తల్లిక
 చేసిన, ఱిఱుళున్దు - చిన్నప్రపాదమును, కణ్దు - చూచి, నిగముగమ్ - నీముఖమందు, ఒళి
 తిగళు - కాన్తిప్రకాశించునట్లు, ముఱువల్ శెయ్దు - మందహాసముజేసి, నినిలై - నిలువక,
 ఉగతిరువడియార్ - నీప్రేపాదములచే, అత్తైతాయ్ - చెడకొట్టితివి. తగవుశెయ్దిలై - దయ
 చేయుకపోతివి.

తా|| ఓయి! మేమునిన్ను చూచునట్లును, అప్పుడునీకటాక్షముచే మమ్ములను వశపఱచు
 కొనుటకును, దానిచే మేముసంతోషించునట్లును ఉపాయమేమని యాచించి, ఇనుకలనుపోగుచేసి
 మేమాడుకున్నయట్లును జూచినంతోషించక నిర్దయుండవై చెడకొట్టితివి; ఇది నీకుమంచిది
 కాదని.

౯.

నినిలజ్జుముడియినా యిరుబ్బోర్ కాలరళుకళై కట్ట*

మెనిన్బొల్లువా వియగళాలముచ్చడై తాయ్*

ఇన్ద్రవాయర్ కులతై వీడుయ్యుల్ని యకరుమాణిక్కచ్చుడర్*

నిన్దన్నార్ నలివేపడువోమెను మాయ్చ్చియోమే.

౧౦.

అ|| నిన్దు - నిలిచి, ఇల్లజు - ప్రకాశించుచున్న, ముడియినాయ్ - కిరీటుముగలవాడా!
 ఇరుబ్బోర్ కార్ - ఇరువదియొకవిధముగా, అరళు - రాజులను, కత్తైకట్ట - నిర్ములముగాజేసిన,
 మెని - జయముగల, నీళ్ - పొడవైన, మల్లువా - గొడ్డలిగలవాడా! వియల్ - విశాలమైన,
 ఇళుమ్ - భూమిని, ముగ - మనువు, వడైతాయ్ - స్పృశించినవాడా! ఇన్దు - ఇప్పుడు,
 ఇన్ద్రవాయర్ కులతై - ఈగోపకులమును, వీడుయ్య - ఉడివింపించుటకై, వోన్దియ్ - అవతరించిన,
 కరుమాణిక్కచ్చుడర్ - నీలమాణిక్యమువంటికాని గలవాడా! నిన్దన్నార్ - నీచేత, ఆయ్చ్చి
 యోమ్ - గోపికలైనమేము, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నలివే - ఉపద్రవమునే, పడువోమ్. పొందు
 చున్నాము.

తా॥ ఈవిధంబుగ నీకార్యకారణ్య నాశ్వల్యాదిగణములచే మమ్ములను వశపఱచుకొని
చనుక మాలో విల్లేపించి ఈవిల్లేపదుఃఖమెఱుంగక నీవెల్లప్పుడును బాధపెట్టుచున్నావని. ౧౦.

‡‡ ఆయ్చ్చియాగియవనై యా లన్దువైయ్ వార్ తైయ్యళి*శీర్ నిముణ్డొల్లు
కూత్త వప్పవనై క్కురుగూర్ చ్చుడగోపఁ*
ఏత్తి యతమిమ్మొలై యాయిరత్తుళ్ళివై యుమార్ పత్తి శై యొడుమ్*
నాత్తన్నాల్ సవిలవులై ప్పార్ క్కిల్లై నల్ గురవే. ౧౧.

అ॥ ఆయ్చ్చియాగియ - గోపికయైన, అన్నైయార్ - తల్లియైనయ్యోదాదేవిచే, అను -
అప్పుడు, వెణ్ణైయార్ తైయ్యళి - బిడునవసీతమును దొంగరించెననిమాటవచ్చినప్పుడు, శీర్ ని
ముణ్డొ - కోపగించఁబడి, అమ్మకూత్త - ఏడుచుచున్నత్యము జేయునట్లగుచున్న, అప్పకనై -
స్వామియైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్ చ్చుడగోపఁ - కురుకాపురికి స్వామియైననమ్మొల్వొల్లు,
ఏత్తియ - స్తోత్రముజేసిన, తమిళ్ మాలై - ప్రాబిడశబ్దసందర్భరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి
పాశురములలో, ఓర్ - అద్వితీయములైన, ఇనై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఇత్తైయొడు -
స్వరముతోగూడ, నాత్తన్నాల్ - నాళిచే, నవిల - ఆదరముతోగూడ, ఉరైప్పార్ క్కు - అను
సంధించువారికి, నల్ గురవు - భగవదలాభమునెడి దారిద్ర్యము, ఇల్లై - రానేడు.

తా॥ ఆత్రితనులభుండైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై నమ్మొల్వొల్లుప్రసాదించిన యాపదిపాశుర
ముల నాదరముతో ననుసంధించువారు భగవద్గణములను నిరంతరముగా ననుభవించుతురని. ౧౧.

అమ్మొర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జియర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

— ❧ —

3 - వ తిరువాయ్ మొక్కి.

అవతారిక :— ఇట్లువీరహబాధ ననుభవించుచున్న నమ్మొల్వొల్లకు నేవసాదించుటకై
తిరువొణ్ణగర్ లోపచ్చి వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క గుణములననుభవించి యాగుణముల
నుపసాదించుచున్నారు.

‡‡ నల్ గురవుమ్ శేలవుమ్ నరగుమ్ శివర్ క్కముమాయ్*
వేల్ పగై యమ్ నట్టుమ్ విడముమముడముమాయ్*
పల్ పగై యమ్ పరన్ద పెరుమాననైయార్ వానై*
శేల్వమ్మొల్ గుకుడ త్తిరువొణ్ణగర్ క్కణ్ణేనే. ౧.

అ॥ నల్ గురవుమ్ - దారిద్ర్యమును, శేల్వుమ్ - సంపత్తును, నరగుమ్ - నరకమును, శివర్
క్కముమ్ - స్వర్గమును, అయ్ పినినివిభూతిగాగల వాడై, వేల్ - జయించుచున్న, పగై యమ్ -
దేవుడును, నట్టుమ్ - స్నేహమును, విడముమ్ - విషమును, అముడముమ్ - అమృతమును, ఆయ్ -
నీనిని విభూతిగాగలవాడై, పల్ పగై యమ్ (విభూతిద్వారా ఇట్లు) అనేకవిధములుగా, పరన్ద -

వ్యాపించియున్న, పెరుమాన్ - స్యామియై, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వానై - దాసునిగాఁజేసికొనిన సర్వేశ్వరుని, తెల్వమ్ - సంపత్తు, మల్ గు - అతిశయించియున్న, కుడి - కుటుంబముగల, తిరు విణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర నెడి దివ్య దేశమందు, కణ్డేశే - వేంచితిని.

తా॥ దారిద్ర్యముమొదలగు చెడ్డవస్తువులను, సంపత్తుమొదలగు మంచివస్తువులను విభూతి గాగల సర్వేశ్వరుని తిరువిణ్ణగర్ లో వసుధవించితిని. ౧.

కణ్డవిన్నమ్తున్నమ్ కలక్కజ్జుమ్తేర్ న్నిముమాయ్*

తణ్ణముమ్తెల్లైయమ్ తమ్మలుమ్నిమ్మలుమాయ్*

కణ్ణకొల్ దట్కరియ పెరుమాన్ నెన్నైయాళ్వానూర్*

తెణ్ణిరై పునల్ శూన్ తిరువిణ్ణగర్ నన్నగరే.

౨.

అ॥ కణ్డ - ప్రత్యక్షసిద్ధమైన, ఇన్నమ్ - సుఖమును, కున్నమ్ - ధుఃఖమును, కలక్కజ్జుమ్ - (ఇవ్వుములభించకపోవుటచేగలిగిన) మనోవికాశమును, తేర్ న్నిముమ్ - (అతిలభించుటచేత గలిగిన) మనోవైరత్యమును, అయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడును, తణ్ణముమ్ - కోపమును, తణ్ణైయమ్ - అనుగ్రహమును, తమ్మలుమ్ - (ఉష్ణమైన) అగ్నియు, నిమ్మలుమ్ - (వల్లనైన) నీడను, అయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడును, కణ్ణకొల్ దట్కరి - తెలిసికొనుటకు, అరియ - దుర్బలఁ ఁడును, పెరుమాన్ - సర్వాధికఁడును, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వాన్ - దాసునిగాఁజేసికొనినవాఁడైన సర్వేశ్వరునికి, తెణ్ - నిర్మలమై, తిరై - అలుకొట్టుచున్న, పునల్ - జలముచే, శూన్ - చుట్టబడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరనెడి, నల్ నగర్ - క్లాశ్యమైనపట్టణము, ఊర్ - వాసస్థానముగానున్నది.

తా॥ సుఖదుఃఖములను తత్కార్యములైన కోపానుగ్రహములను విభూతిగాగల సర్వేశ్వరుఁడు వానిమిత్తమై తిరువిణ్ణగర్ లో వేంచేసియున్నాడని. ౩.

నగరముమ్నాడుగళుమ్ భానముమ్మూడముమాయ్*

నిగరిల్ శూన్ శుడరాయ్ దుళాన్ నిలనాయ్ విశుమ్బాయ్*

శిగరమాడజ్జల్ శూన్ తిరువిణ్ణగర్ చేర్ న్దపిరాన్*

పుగర్ కొల్ కీర్ త్తియల్లాలి లై యావర్ కుమ్ పుణ్ణియమే.

3.

అ॥ నగరముమ్ - పట్టణమును, నాడుగళుమ్ - దేశములును, భానముమ్ - జ్ఞానమును మూడముమ్ - అజ్ఞానమును, అయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడై, నిగరిల్ - ఒప్పులేనిదై, శూన్ - వ్యాపించియున్న, శుడరాయ్ - ప్రకాశమును విభూతిగాగలవాఁడై, నిలనాయ్ - భూమిని విభూతిగాగలవాఁడై, విశుమ్బాయ్ - ఆకాశమును విభూతిగాగలవాఁడై, శిగరమ్ - పర్యతేజిభరము పలెనున్న, మాడజ్జల్ - గృహములచే, శూన్ - వ్యాప్తమైయున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్ లో, తేర్ న్ద - అవరి వేంచేసియున్నవాఁడైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగర్ కొల్ - ఉజ్జ్వలమైన, కీర్ త్తియల్లాలి - కీర్తితప్ప, యావర్ కుమ్ - సమస్తచేతనలకును, పుణ్ణియమ్ - ఉద్ధిష్టన హేతువు, ఇల్లై - లేదు.

తా|| జ్ఞానాజ్ఞానములను ప్రకాశప్రకాశములను భూమ్యంతరిక్షములను విభూతిగాగల వాడై తిరువిల్లగర్ లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క గుణానుసంధానమే సమస్తప్రాణులను నుజ్జీవనపీఠువని.

3.

పుణ్ణియమ్ పావమ్ పుణర్ చ్చిపిరివైన్దె యాయ్*

ఎణ్ణమాయ్ మఱప్పా యణ్ మైయాయ్ మై గా గుల్లనాయ్*

తిణ్ణమాడణ్ణళ్ళ శూన్ తిరువిల్లగర్ చేర్న్ న్దపిరాళ్*

కణ్ణనిన్నరుళ్ళే కణ్ణుకొణ్ణిన్దె కై దవమే.

౪.

అ|| పుణ్ణియమ్ పావమ్ - పుణ్యపాపములు, పుణర్ చ్చిపిరివు - సంక్షేపవిశ్లేషములు, ఎన్దు ఇన్దె - అనెడివీనిని, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడును, ఎణ్ణమాయ్ - (అనుకూల) స్మరణమును విభూతిగాగలవాడును, మఱప్పాయ్ - (ప్రతికూల) విస్మరణమును విభూతిగాగలవాడును, ఉణ్డైయాయ్ ఇన్డైయాయ్ - సహస్రస్మరణములను విభూతిగాగలవాడును, అలనాయ్ - తద్గతదోషరహితుడును, తిణ్ణమ్ - దృఢములైన, మాడణ్ణళ్ళ - మేడలచే, శూన్ - చుట్టబడిన, తిరువిల్లగర్ - తిరువిల్లగర్ లో, శేర్ న్దపిరాన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న ఉపకారకుడైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, ఇన్ - భోగ్యమైన, ఆరుళే - (నిర్దోషక) కృపయే, చేరన్దోజ్జీవన కారణము. కణ్ణుకొణ్ణళ్ళ మిన్దె - (కాస్త్రమందు) చూడుడు, కై దవమే - ఇదియట్లధమగునా? (కాదు).

తా|| పుణ్యపాపములను, తత్కార్యంబులైన అనుకూలసంక్షేప ప్రతికూలవిశ్లేషములను, తదధీన అనుకూలస్మరణ ప్రతికూలవిస్మరణములను, సకలచేతనాచేతనములను విభూతిగాగలవాడై దోషగంధరహితుడై, అతిగమణీయంబైన తిరువిల్లగర్ లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క నిర్గుణతత్కృపయే యందఱికి నుజ్జీవనకారణము. ఇందులో సందేహములేదు. ఈమాటను కాస్త్రమందు విచారించుడియని.

౪.

కై దవమ్ శైమ్మైకరుమ్మె వెళుమైయుమాయ్*

మెయ్ పొయ్యిళై మై ముదు మై పుదు మై ప్పమ్మైయుమాయ్*

శెయ్ దతిన్ మదిళ్ళ శూన్ తిరువిల్లగర్ చేర్న్ న్దపిరాళ్*

పెయ్ దకావుకణ్ణిర్ పెరు న్దేవుడై మూవులగే.

౫.

అ|| పెరుమ్ శేవుడై - బ్రహ్మదిగొప్పదేవతలుగల, మూవులగు - మూడులోకములును, కై దవమ్ - కపటమును, శైమ్మై - ఆర్జవమును, కరుమ్మె - నలుపును, వెళుమైయుమ్ - తెలుపును, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడై, మెయ్ పొయ్ - సత్వాసత్యములను, ఇన్డై మై ముదు మై - బాల్యవార్ధకములకు, పుదు మై ప్పమ్మైయుమ్ - వీనప్రాచీనములను, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడై, శెయ్ ద - నిర్మించబడిన, తిన్ - దృఢమైన, మదిళ్ళ - ప్రాకారముచే, శూన్ - ఆసరింపబడిన, తిరువిల్లగర్ - తిరువిల్లగరిలో, శేర్ న్ద - చేరియున్న, పిరాళ్ - సర్వేశ్వరుడు, పెయ్ ద - వసిన, కావుకణ్ణిర్ - తోటనుమండి,

తా॥ మనోవాక్యాయములయొక్క ఉత్కృష్టనికృష్ట రూపములైన స్వభావము లన్నిటిని విభూతిగాగలవాడై తిరువిల్లగర్ లో వేంచేయున్న సర్వేశ్వరునికి యీచరాచరాత్మకంబులైన లోకములు లీలాభూమి నిర్మింపబడినవని.

౧.

మూవులగల్గభుమా యల్లనాయుగప్పాయ్మునివాయ్*

పూవిల్ వాళ్ మగళాయ్ త్తవ్వెయాయ్ పుగళాయ్ ప్పయాయ్*

తేవర్ మేనిత్తొమ్మమ్ తిరువిల్లగర్ చేర్పర్ న్దపిరాళ్*

పావియేన్ మనత్తెయ్ న్దగిన్ పరళ్ళుడరే.

౬.

అ॥ మూవులగల్గభుమాయ్ - మూడులోకములను విభూతిగాగలవాడును, అల్లనాయ్ - అంతఃకలతలైన నిత్యవిభూతిని విభూతిగాగలవాడును, ఉగప్పాయ్ - అనగ్రహమును విభూతిగాగలవాడును, మునివాయ్ - నిగ్రహమును విభూతిగాగలవాడును, పూవిల్ - తామరసపుష్పమందు, వాళ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మగళాయ్ - శ్రీమహాత్మ్యిని విభూతిగాగలవాడును, తవ్వెయాయ్ - శ్రేష్ఠపాదేవిని విభూతిగాగలవాడును, పుగళాయ్ - కీర్తిని విభూతిగాగలవాడును, ప్పయాయ్ - అపవాదమును విభూతిగాగలవాడును, తేవర్ - నిత్యనూరులు, కేవి - ఖచ్చి, తొమ్మమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, తిరువిల్లగర్ - తిరువిల్లగరిలో, చేర్పర్ - వాసముజేయుచున్నవాడునైన, పిరాళ్ - సర్వేశ్వరుడు, పావియేన్ - పాపియైననాయొక్క, మనత్తు - మనస్సులో, ఉత్తైగిన్ - అమరి వేంచేయున్న, పరళ్ళుడర్ - పరజ్ఞ్యోతిస్స్వరూపుడు.

తా॥ ఉభయవిభూతిని నిగ్రహానగ్రహములను శ్రీమహాత్మ్యిని పెద్దమ్మను స్తుతించిలను విభూతిగాగలవాడై, నిత్యనూరినవేద్యుడై తిరువిల్లగర్ లో వేంచేయున్న శ్రీయశతి నామనస్సులో వేంచేయుండి విలసిల్లుచున్నాడని.

౬.

పరళ్ళుడరుడమ్బా య్మక్కుప్పదిత్తపుడమ్బాయ్*

కరన్దమ్ తోన్న్ది యుమ్ నిన్దమ్ కై దవళ్ళల్ శెయ్దుమ్*విల్లగర్

శిరబ్బళాల్ వణజుమ్ తిరువిల్లగర్ చేర్పర్ న్దపిరాళ్*

వరళ్ళోల్ పా దమ్బల్లొల్లై యావర్ క్కుమ్ వణశరణే.

౭.

అ॥ పరళ్ళుడర్ - మిక్కిలి తేజోరూపుమైన, ఉడమ్బాయ్ - అప్రాకృత దివ్యవిగ్రహముగలవాడును, అమ్మక్కు - దోషములచే, పదిత్త-పూర్ణమైన, ఉడమ్బాయ్ - లీలావిభూతిని శరీరముగాగలవాడును, కరన్దమ్ - అన్తర్యామియై మణిగియుండియు, తోన్న్దియుమ్ - రామకృష్ణాదిభూషణముగా సమరించియు, నిన్దమ్ - (ఈలోకమందు) నివసించియు, కై దవళ్ళల్ శెయ్దుమ్ - కపటపూజారములను జేసియు, విల్లగర్ - నిత్యనూరులు, శిరబ్బళాల్ - శిరస్సులచే, వణజుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరువిల్లగర్ - తిరువిల్లగరిలో, చేర్పర్ - పచ్చివేంచేయున్నవాడునైన, పిరాళ్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, వరమ్ కొల్ - శేషమైన, పాదమ్బల్లొల్ - శ్రీపాదములుతప్ప, యావర్ క్కుమ్ - సమస్తచేతనలకును, వన్ శరణే - దృఢమైన ఉపాయము, ఇల్లై - లేదు.

౭.

తా॥ సమస్త ప్రాణులకు నన్న ర్యామియైయుండియు రామకృష్ణ ద్యోవతారముల సత్త్రియ రక్షించును అశ్రితులకు సులభుడై యనాశ్రితులకు దుష్టభుడై తిరువిల్లగర్లో వేంచేసియున్న శ్రియావతియొక్క శ్రీపాదమే చేతను లుబ్ధివిండుటకు శ్రేష్ఠమైన ఉపాయంబని.

2.

వన్ శరణ్ శురర్ క్కా యశురర్ క్కు వెజ్జున్ శ్రమముమాయ్*

తణ్ శరణ్ నిమ్మిత్తీ మ్మలగమ్ వైత్తమ్ నె యాదుమ్*

తణ్ శరణ్ తిశై క్కు త్తిరువిల్లగర్ చేచ్చిర్ నపిరాణ్*

ఎణ్ శరణ్ కణ్ణ నెన్నె యాభుడై యెన్నప్పనే.

౪.

అ॥ శురర్ క్కు - దేవతలకు, వణ్ - దృఢమైన, శరణాయ్ - రక్షకుడై, అశురర్ క్కు - అనురులకు, వెమ్ - క్రూరమైన, కూన్ శ్రమముమాయ్ - మృగ్యులైన, ఉలగమ్ - అశ్రితులకు, తణ్ - తనయొక్క, శరణ్ - శ్రీపాదముయొక్క, నిమ్మిత్తీ - నీడకిద, వైత్తమ్ - ఉంచుదును, తణ్ శరణ్ - అభక్తులను తన శ్రీపాదచాయయందు ఉంచనివాడును, తణ్ తిశై క్కు - ఓక్షిణ దిక్కుకు, శరణ్ - రక్షియైయున్న, తిరువిల్లగర్ - తిరువిల్లగర్లో, చేచ్చిర్ - చేరి యున్న, పిరాణ్ - ఉపకారకుడును, ఎణ్ కణ్ణ - నాకత్యవస్థనులభుడును, ఎన్నె యాభుడై - నన్ను దానునిగాగలవాడునైన, ఎన్నప్పనే - నాస్వామి, ఎణ్ శరణ్ - నాకురక్షకుడు.

తా॥ భక్తులను తన శ్రీపాదముల కిందనుంచుకొని రక్షించువాడును, అభక్తులను వశించి జేయువాడును, నాకత్యవస్థనులభుడైన తిరువిల్లగర్లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే నాకు రక్షకుడని.

౫.

ఎన్నప్ప నెనక్కాయగుళా యెన్నై ప్పెన్ శ్రవణాయ్*

పొన్నప్ప మణియప్ప ముత్తప్ప నెన్నప్ప సుమామాయ్*

మిన్న ప్పొన్నడిళ్ శూన్ తిరువిల్లగర్ చేచ్చిర్ నవప్పణ్*

తన్నొ ప్పొరిల్లప్ప తన్దన తనతాళ్ నిమ్మలే.

౬.

అ॥ ఎనక్క - నాకసాధకుడైన, ఎన్ అప్పణాయ్ - నాతండ్రియై, ఇనణాయ్ - సఖియై, ఎన్నై - నన్ను, ప్పెన్ శ్రవణాయ్ - కన్నతల్లియై, పొన్నప్ప - బంగారమువంటి వాడై, మణియప్ప - రత్నమువంటివాడై, ముత్తప్ప - ముత్యమువంటివాడై, ఎన్నప్ప సుమామాయ్ - నాస్వామియై, మిన్న - మెఱుఘవలె ప్రకాశించుచున్న, పొణ్ మణిళ్ - స్వర్ణపాళికారముచే, శూన్ - చుట్టవడిన, తిరువిల్లగర్ - తిరువిల్లగర్లో, చేచ్చిర్ నవప్పణ్ - నిత్యవాసము జేయుచున్న సర్వస్వామియై, తణ్ - తనతో, ఒప్పరిల్ - సాటిలేని, అప్పణ్ - ఉపకారకుడైన శ్రియావతి, తనతాళ్ - తన శ్రీపాదముయొక్క, నిమ్మలే - ఛాయను, తన్దన - (నాకు) ఇచ్చెను.

తా॥ నాకురక్షణదబంధుడై యత్యంతభోగ్యభూతుడై, అతిరమణీయమైన తిరువిల్లగర్లో వేంచేసియున్న అమృతుడైన శ్రియావతిగన్న తన శ్రీపాదముల కింద వేర్చుకొనెనని.

౭.

11

నిమిర్ వెయ్యిల్ శిలుమై పెరుమై కుటుమై నెడుమైయుమాయ్*

శుమల్యననిట్టన మన్రుమాయవై యల్లనుమాయ్*

మమలై వాయ్ వణువాత్ తిరువిణ్ణగర్ మన్నుపిరాళ్*

కమిల్ గళనిమిర్ మోర్ కళై గణిలమ్ కాణ్డిన్దల్.

౧౦.

అ॥ నిమిర్ - ఛాయాస్వరూపుడై, వెయ్యిల్ - ఆతపస్వరూపుడై, శిలుమై - అణుస్వరూపుడై, పెరుమై - మహత్స్వరూపుడై, కుటుమై - (హవ్యరూపుడై, నెడుమైయుమాయ్ - దీర్ఘరూపుడై, శుమల్యన - జంగమస్వరూపుడై, నిట్టన - స్థావరస్వరూపుడై, మన్రుమాయ్ - తక్కినపదార్థస్వరూపుడై, అవైయల్లనుమాయ్ - అపదార్థములయొక్క - స్వభావము లేనివాడై, వమలై వాయ్ - ముద్దుమాటలుగల, వణు - తుప్పెదలు, వాత్ - సంఘటించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్ లో, మన్నుపిరాళ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, కమిల్ గళని - క్రిపాదములతోపు, మన్రు మోర్ కళై గణి - జేటొక రక్షకుడను, ఇలమ్ - కలవారనుకాను; కాణ్డిన్దల్ - విచారించుడి.

తా॥ అణుబృహత్ ప్రాస్తదిర్లు ఛాయాతప చరాచరాది సకల పదార్థములను విధూతిగాగల వాడై తిరువిణ్ణగర్ లో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క క్రిపాదములకంటే మనకు జేణు రక్షకములేదని.

౧౦.

‡ కాణ్డిన్దళులగీరెన్దు కణ్ముగప్పేనిమిర్*

తాళైయన్దు నై కురుగూర్ చ్చడగోవళొన్న*

అళై యాయీరత్తు తిరువిణ్ణగర్ ప్పత్తుమ్ నల్లార్*

కోళై యిన్దివిణ్ణోర్ క్కెన్దుమావర్ కురవర్ గళే.

౧౧.

అ॥ ఉలగీర్ - ఓలొకులారా! కాణ్డిన్దల్ - చూడు, ఎన్దు - అనిచెప్పి, కణ్ముగప్పే - వారికంటిముదలనే, నిమిర్ - పాదుచైన, తాళైయన్దు - క్రిపాదవ్యస్తముగల శ్రియఃపతి విషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోవళొ - తిరునగరికి స్వామియైనసమ్యాక్రొన్దు, తొన్న - సాదించిన, అళై - భగవదాజ్ఞారూపములైన, అయీరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరనెడి దివ్యదేశవిషయమైన, పత్తుమ్ - పదిపాశురములను, నల్లార్ - ఆశ్రయించువారు, కోళైయిన్ది - సంశయములేక, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, విణ్ణోర్ క్కు, నిత్యనూరులను, కురవరావర్ - పూజ్యులగుదురు.

తా॥ తిరువిణ్ణగర్ లో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతివిషయమై సమ్యాక్రొన్దు ప్రసాదించిన ఈ పదిపాశురముల సభ్యసించువారిని నిత్యనూరులు పూజింతురు; ఇందును సందేహములేదని.

౧౧.

అ మ్మిర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జేయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪.వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఇట్లు తనతో సంక్షేపించిన క్రియవతియొక్క సకల కల్యాణగుణముల ను భవించుచున్నాడు.

‡‡ కురవై యాయ్చ్చియరోడుఁ త్తదుమ్ కున్దు మొక్కేన్దిరుమమ్*
 ఉరవునీర్ ప్పాయ్గై నాగమ్ కాయ్నదు ముట్టడమల్ ముమ్మల*
 అరవిల్ పళ్ళిప్పిరాన్ద కా మాయవినై గలై యేయల. ‡‡
 ఇరవున్ పగలుమ్ తవిర్ గిల మెన్న కుత్తె నమక్కే.

౧.

అ॥ కురవై - రాసక్రీడయందు, ఆయ్చ్చియరోడు - గోపికలతోగూడి, కోత్తదుమ్ - (చేతులను) బోడించికొనినదియు, ఒన్దు - ఒక, కున్దుమ్ - (గోవర్ధన) పర్వతమును, వ్విరుమమ్ - గరించినియు, ఉ-వు - విషముతోఁగూడుకొనిన, నీర్ - జలముగల, నాయ్గై - ముకుందం దున్న, నాగమ్ - కాలింగుని, కాయ్నదుమ్ - కోపగించినదియు, ఉట్టడ - ఇనిమొదలుగా, మల్ ముమ్-ఇంకను, కల - ఆసేకమలై, అరవిల్ - ఆదిశేషునిమీద, పళ్ళి - సన్ననిచియున్న, పిరాన్తల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన, వినైగలై - చేష్టితంబులను, అలన్ దీ - సన్తోషముతోఁజెప్పి, నల్ - భగవదుజ్జానభవయోగ్యమైన, ఇ-వున్-రామయందును, పగలుమ్ - దినమందును, తవిర్ గిలమ్ - ఎడతెగక నమసంధించుచున్నాము నమస్కు - మనకు, ఎన్నకుత్తై - ఏమికోత (ఉన్నది).

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క రాసక్రీడా గోవర్ధనోద్ధరణ కాలియందగదాద్యత్యాశ్చర్య చేష్టితము లను రయింబగళ్ళనసంధించుచున్న మనకిక సేభకొరతయు నందని.

౧.

కేయత్తి జుమ్మలూదిన్ దుమ్ నిరై మయ్త్తు దుమ్ కెన్దెయ్యో కణ్*
 వాళప్పుజుమ్మల్ పిన్నై తోళ్ గల్ మణన్ద మమ్మల్ ముమ్మల*
 మాయక్కొలప్పిరాన్ద కా శెయ్గై నిన్దు మనమ్ కున్దు*
 నేయ్తోడుకట్టెన్దపో దెనక్కెవ్వులగమనిగ రే.

౨.

అ॥ కేయమ్ - గానముచే, తి - సుఖకరమైన, కుమ్మల్ - కేబువును, ఉదిన్ దుమ్ - ఉదినదియు, నిరై - గోసమూహమును, మేయ్త్తుదుమ్ - మేపినదియు, కెన్దై - మత్స్యమువలె, ఒణ్ - సుందరమైన, కణ్ - శత్రువుగలదియు, వాళమ్ - పరిపూరించుచున్న, వూ - పుష్పము గల, కుమ్మల్ - కొప్పుగలదియైన, పిన్నై - నప్పిన్న పిరాట్టియొక్క, తోళ్ గల్-భుజములతో, మణన్దదుమ్ - సంక్షేపించినదియు, (ఇనిమొదలై), మల్ ముమ్వల-ఇంకననేకవిధములైన, మాయ్ క్కొలమ్ - ఆశ్చర్యరూపముగల, పిరాన్తల్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శెయ్గై - చేష్టితములను, నిన్దు - తలంచి, మనమ్ కున్దు - మనస్సుకలిగి, నేయ్తోడు - త్రితితో, పోదు - కాలము, కట్టెన్ద - గడుచుచున్నది. ఎనక్కు - నాకు, ఎవ్వులగమ్ - ఏలోకమందైనను, నిగరే - ఒత్తైన వాయ కలరా ?

తా॥ నేణునాదము జేయుచు నావులనుమేపిన, నమిన్నవీరాట్టితో సంకల్పించినదిమొదలగు శ్రీకృష్ణచేష్టితముల ననుసంధించి యెల్లప్పుడు నానందించుచున్న నాకొప్పైనవారెవరేనని.

నిగరిల్ మల్లరై చెప్పిల్ మదుమ్ నిరై మేయ్తదుమ్నెకొనాశై*

శిగరమాళిఅట్లదు నివై పోన్వనవుమ్పిటవుమ్*

పుగళొళొళొదిప్పిరాన్తై శేయ్గై నినై న్దుపులమ్మి*

నుగరవైగల్వైగి పెప్పిల్ శ్రే నెనక్కెన్నినినోవదువే.

3.

అ॥ నిగరిల్ - ౧.పురేది (యుద్ధముందు అనదృశ్యులైన), మల్లరై - చాణూరముష్టికుల నెడి మల్లలను, శ్రేల్ మదుమ్ - సంపదయు, నిరై - ఆవులను, మేయ్తదుమ్ - మేపినదియు, నిళొనెదుమ్ - మిక్కిలిదీర్ఘమైన, కై - తొండముగల, శిగగిమ్ - చర్యతఖామవలెనున్న, మా - గొప్ప, కలిఱు - కువలయూపీడమును, అట్లదుమ్ - శశింపఃజేసినదియు, ఇనై పోన్వనవుమ్ - పీని తోసమానములైన, పిటవుమ్ - తక్కినవియునైన, పుగళొళొళొ - అన్యజ్ఞులమైన, శొది - లేజ న్దుగల, పిరాకాతక - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శేయ్గై - చేష్టితములను, నినైన్దు - ధ్యానించి, పులమ్మి - చెప్పెడువిధమునుతప్పి యనుసంధించి, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నుగర - ఆ యనుభవము తోడనే, వైగల్ - కాలమంతయు, వైగి - గడుచున్న, పెప్పిల్ శ్రే - లభించితిని. ఇని - ఇక మీద, ఎనక్కు - నాకు, ఎక - దేనిగురించి, నోవదు - దుఃఖపడవలసినది?

తా॥ మల్లయుద్ధము, కువలయూపీడసంహారము మొదలగు శ్రీకృష్ణునిదివ్యచేష్టితముల నెల్లప్పుడు ననుసంధించునట్లు భాగ్యముగల నేమిఁక చింతించునైన దేమియులేదని.

3.

నోవయచ్చియురిలోదార్క్క విరజ్గిల్ మిమ్* వజ్జప్పెన్దై

చ్చావప్పలుణ్ణు మూర్ శగడమిటచ్చాడియదమ్*

తేవక్కొలప్పిరాన్తై శేయ్గై నినై న్దుమనమ్మైన్దు*

మేవక్కొలజ్జళ్ కూడినే నెనక్కెన్నినివేణువదే.

౪.

అ॥ నోవ - నొచ్చునట్లు, ఆయచ్చి - యశోదాదేవి, ఉరలోదు - రోలుతోఁజేర్చి, ఆరక్క - కట్టగా, ఇరజ్గిల్ మిమ్ - (దానికి) భయపడియుండినదియు, వజ్జమ్ - వంచకీయైన, పెన్దై - పూత నయొక్క, పోల్ - స్తన్యమును, కావ - (అది) చచ్చునట్లు, ఉణ్ణదుమ్ - త్రాగినదియు, ఉర్ - పెక్కికొలిపచ్చిన, శగడమ్ - శకటానుయని, ఇట - నశించునట్లు, కాడియదుమ్ - తనివినియునైన, తేవక్కొలమ్ - అప్రాకృతదివ్యవిగ్రహముగల, పిరాకాతక - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శేయ్గై - చేష్టితములను, నినైన్దు - ధ్యానించి, మనమ్మైన్దు - హృదయముకరిగి, మేవ - (ఈచేష్టితములలో మనస్సు) చేరునట్లు, కాలజ్జళ్ - కాలములతో, కూడినేక - చేరియుండునట్లులభించితిని. ఇని - ఇకమీద, ఎనక్కు - నాకు, ఎక - వేణువదు. ఏమికావలసినది?

తా॥ యశోదాదేవి రోలుతోఁజేర్చికట్టినప్పుడు దానికొరవడి యశక్తునివలెభయపడినది, పూతనాశకటానుయలను సంహరించినదిమొదలగు శ్రీకృష్ణునివ్యాపారములను ధ్యానించుచునైన భాగ్యముగల నాకొక నేమియు చింతలేదని.

౪.

వేణీ త్రేవరిరక్క వస్తుపిందడుమ్ వీణీరక్క వాయ్*

పూణ్ణునై పులమ్మప్పో యజ్జోగాయ్ కలమ్ పుక్కదుమ్*

కాణ్ణులిని వగర్ ను కణ్ణునై తుళువణ్ణుమ్ శెయ్ వదుమ్*

ఈణ్ణునానలర్ ముప్పెల్ శ్రే నెనక్కెన్న ఇగులుళదే.

౫.

అ॥ తేవర్ - దేవతలు, ఇరక్క - ప్రార్థించు, వేణీ - (అవ్వడుతున) ఇచ్చుచే, వస్తు - వచ్చి, పిందడుమ్ - ఆవతరించినదియు, అస్తు - అప్పుడు, అన్నై - తల్లియైనదేవతీకవి, పూణ్ణు - (తిరువడికళ్ళను) కట్టుకొని, పులమ్మ - (నాయాణుపుత్రులనుజరిపినదుప్పకంసుడు నిన్నేమిజేయు నోయని) ఏడవగా, వీణ్ణు - వరిల్లునున్న, ఇరుళాయ్ - చీకటియందు, పోయ్ - (గొతులనునకు) వెళ్ళి, అణ్ణు - అచ్చట, ఓర్ - అద్వితీయమైన, అయ్మలమ్ - గొల్లకులమందు, పుక్కదుమ్ - ప్రవేశించినదియు, కాణ్ణులిని - (కంఠనికి) తెలియక, వగర్ ను - పెరిగి, కణ్ణునై - కంఠుని, తుళు - నళించునట్లు, కణ్ణుమ్ శెయ్ వదుమ్ - వంచనచేసినదియు, (ఈచేష్టితములను), ఈణ్ణు-ఇచ్చటనున్న, నాక - నేను, అలర్ ముప్పెల్ శ్రే - అనుసంధింపులభించితిని, ఎనక్క - నాకు, ఎన్న ఇగల్ - ఏమిదుఃఖము, ఉళదు - కలదు.

తా॥ బహ్మదుల ప్రార్థనల నంగీకరించి దేవతీగర్భమందవతరించి అచ్చట కంఠునిభయబడిన దేవతీమనోరథ ప్రకారముగా గొల్లకులమనుకొని నందగోపగృహమందు పెరిగి, పిమ్మటకంఠుని సహరించిన శ్రీకృష్ణుని దివ్యచేష్టితముల ననుసంధించుచున్న నాకేవిధ దుఃఖమును లేదని.

ఇగల్ కొళ్ పుళైప్పిళదు మిమిలేఱుగళ్ శెల్ మువవుమ్*

ఉయర్ కొళ్ శోలై క్కురున్దొళి త్తరు ముట్టవరున్దుమ్మల*

అగల్ కొళ్ వై యమళన్దమాయ నెన్నప్పన్ద మామజ్జళే*

పగలిరాప్పరవప్పెల్ శ్రే నెనక్కెన్న మనప్పరిప్పే.

౬.

అ॥ ఇగల్ కొళ్ - యధమనకువచ్చిన, పుళై - బకానురుని, పిళన్దదుమ్ - చీల్చిన దియు, ఇమిల్ - మూపురముగల, ఏఱుగళ్ - వృషభములను, శెల్ మువవుమ్ - చంపినదియు, ఉయర్ కొళ్ - ఉన్నతమై, శోలై - కాళ్ళాదులచే నవృద్ధిమైయున్న, మున్దు - బండిగురుగించు పుత్రమును, ఒళిత్తరుమ్-విడిచినదియు, ఉట్టడ-ఇవి మొదలుగాగల, మల్ శ్రుమ్-ఇళకు, పల - అనేకములై, అగల్ కొళ్ - వికాలమైన, వైయమ్ - భూమిని, అళన్ - కొలిచిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, ఎన్ అప్పకల్ - నాస్వామియొక్క, మామజ్జళే - ఆశ్చర్యకరములైన చేష్టితములను, పగల్ - దినమందును, ఇరా - రాత్రి నందును, ప-ప-వృత్తించునట్లు, పెల్ శ్రే - లభించితిని, ఎనక్క - నాకు, ఎన్న మనప్పరిప్పే - మనోదుఃఖముకలదు?

తా॥ బకానురునిన్ని ఏమవృషభములనును జంపుట, కందవృక్షమును బడద్రోయుట ఇవి మొదలగు శ్రీకృష్ణచరిత్రముల నెల్లప్పుడనుసంధించుచున్న నాకేవిధ మనోదుఃఖమును లేదని.

మనప్పరిప్పొడ్రు క్కు మానిడళాదియిల్ తాక పిళన్దు*

తనక్క వేణ్ణురుక్కొణ్ణు తాన్ద నళీర్ తిన్ద ముడిక్కమ్*

పునర్మూలముడిమాలై మార్ బ నెన్నప్పన్ మా యజ్ఞశ్రీ*

నినై క్కమ్ నెక్కడై యే నెనక్కినియార్ నిగర్ నీణిల త్తే.

2.

అ॥ మనప్పవోడు - (భక్తులకవ్వుననుభవించుచున్నాని) మనః శ్రేయతోగూడ, అట్టుక్క - పోయవైన, మానిడకాదియిల్ - మనస్సుజాతియందు, తాన్ - తాను, తనక్క - తనను, వేణు - అభివృద్ధి, ఉరు - అపాకృతవిగ్రహమును, కొణు - స్వీకరించి, పిఱన్దు - అన తరించి, తా - తానె, తనకిన్ శ్రుతి - తనకోపమును, ముడిక్కమ్ తీర్పుకొనినవాడను, పునమ్ - తనస్థానమందున్నట్లునలె (నుందరమై) ఉన్న, తుమ్మోయమలై - తులసిమాలికలను, ముడి - కిరీటమును, మార్ బ - వక్షస్థలముంగుడుగలవాడను, ఎన్నప్పకత - సాస్వామి యునైన, శ్రీకృష్ణయొక్క, మాయజ్ఞ - ఆశ్వర్థచేష్టితములను, నినైక్కమ్ ధ్యానింపదగిన, నెక్కడైయే - మనస్సుకలవాడనైతిని. ఇని - ఇతిమీద, ఎనక్క - వాకు, నీళ్ నిలత్తు - విశాలమైన భూమియందు, నిగర్ - ఒప్పైనవారు, అర్ - ఎవరు?

తా॥ భక్తులయొక్క దుఃఖమును సహింపక ఆతిపోయమైన మనుష్యుడొనిలో నవతరించి శత్రువులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణచరిత్రములను ధ్యానించుచున్న సాక్షాత్మను సమానులుకారని. 2.

నీణిలత్తొడువా వియప్ప నితై పెరుమ్ పోర్ గల్ శెయ్దు*

వాణానియరమ్ తోళ్ తుణిత్తుదుముట్టడ మన్ ముమ్మల*

మాణియాయ్ నిఁ మ్మొణ్ణమాయ నెన్నప్పన్ మాయజ్ఞశ్రీ*

కాణమ్ నెక్కడై యే నెనక్కినియెన్నకిలక్కముద్దే.

౩.

అ॥ నీళ్ నిలత్తుడు - విశాలమైనభూమియందున్నవారితోగూడ, వా - దేవలోక మందున్నవారు, వియప్ప - ఆశ్వర్థపడునట్లు, నితై - (నేనలతో) నిండియున్న, పెరుమ్ పోర్ గల్ - గొప్పయుద్ధములను, శెయ్దు - చేసి, వాణ - బాణానురునియొక్క, ఆయిరమ్ తోళ్ - కల్యాణభుజములను, తుణిత్తుదుముట్టడ - చేదించినది మొదలైన, మన్ ముమ్ పల, ఇక ననేకవిధ ములై, మాణియాయ్ - బ్రహ్మచారియై, నిలమ్ కొడ్డ - భూమిని స్వీకరించిన, మాయ - కృత్రి ముడైన, ఎన్నప్పకత - సాస్వామియొక్క, మాయజ్ఞ - ఆశ్వర్థకరములైన చేష్టితములను, కాణమ్ - అనుభవించదగిన, నెక్కడైయే - మనస్సుకలవాడనైతిని. ఎనక్క - వాకు, ఎన్న - ఏమి, కలక్కమ్ - అజ్ఞానము, ఉణు - కలదు?

తా॥ దేవనుస్యదలందఱు సాశ్వర్థపడునట్లు బాణానురునియొక్క కల్యాణభుజములను చేదించిన శ్రీకృష్ణయొక్క దివ్యచరిత్రముల ననుభవించుచున్న సాక్షాత్ మజ్జానమును లేదని. ౩.

కలక్క వేల్ కడలేల్ వలై యల గేల్ మొకత్రయక్కడాయ్*

ఉక్కత్తేర్ కొడునెన్ద మాయము ముట్టడమన్ ముమ్మల*

వలకై యాత్రియడక్కచ్చజ మివై యునై మాలన్ ట్టెనై*

మలక్క నావుడై యెఱ్ఱు మాఱుళదోవిమ్మణ్ణిగొమ్మిశై యే.

౪.

అ॥ ఏల్ కడల్ - సత్తనముద్రములును, ఏల్ వలై - సత్తులొకలమును, ఎట్టులక్క - సత్తులొకములును, కలక్క - ఒకతిరున, కట్రియ - చెనుకడునట్లు, కడాయ్ - నడిపించి, తేర్

కొడు - రథముతోఁగూడ, ఉలక్క - సాంతముగా, తెవ్వు - పోయిన, మాయయ్య - ఆశ్చర్యమును, ఉట్టడ - ఇది మొదలుగాగల, మున్ముమ్మల - ఇంకననేకవిధములైన వ్యాపారమునున్న, వలక్క - కుడిచేతులో, ఆట్టి - నుదర్శనమునున్న, ఇడక్క - ఎడమచేతులో, శబ్దమ్ - శ్రీపాంచజన్యమునున్న, ఇవైయడై - వీరినిగల, మల్ - త్యామమైన, వణ్ణవై - కాన్తిగల (శ్రీకృష్ణుని, బలక్కు - ఆనందించుచున్న, నావుచైయెఱ్ఱు - నాలిక (స్తోత్రము) గలనాకు, ఇమ్మొళిక్కొమ్మై - ఈభూలోకమందు, మాటు - ఎదురైనవారు, ఉళదో - ఉన్నారా?

తా|| వైదికబ్రాహ్మణునికొఱకై తేరుమీద నెక్కుకొనియీ లీలావిభూతిఁ దాటిపోయిపరమ పదమునందున యాబ్రాహ్మణపుత్రులను దెచ్చిన శ్రీకృష్ణుని స్తుతించుచున్న నాకునమానులెవరులేరని.

మణ్మిమై పెరుమ్పారమ్మనీజ్జ వోర్ పారదమా పెరుమ్పార

వణ్ణిమామయ్యళి తెయ్దు శేనై యైప్పార్ పడ నూన్ బ్రీట్టుప్పయ్*

విణ్మిమై తనతామమేపుగ మేవియశోదితత్తాత్*

నణ్ణినాక వణ్ణిప్పెన్ శ్రే నెనక్కార్ పిఱర్ నాయగరే.

౧౦

అ|| మణ్మిమై - భూమియందలి, పెరుమ్పారమ్ - గొప్పభారము, నీజ్జ - తొలగనట్లు, ఓర్ - అన్నితీయమైన, పారదమా - భారతమనెడి, పెరుమ్పార్ - గొప్పయుద్ధమును, వణ్ణి - చేసి, మామయ్యళి తెయ్దు - కృత్రిమములనుజేసి, శేనైయై - సేనలను, పార్ పడ - నశించునట్లు, నూన్ బ్రీట్టు - యోచించి, (తరువాత), విణ్మిమై - పరమపదమందు, పోయ్ - కించేసి, తనతామమ్ - తనదివ్య లేజన్నునందు, పుగ - ప్రవేశించునట్లు, మేవియ - చేసిన, శోదితత్తాత్ - తేజోమాపుండైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాత్ - శ్రీపాదములను, నణ్ణి - పొంది, నాక - సేన, వణ్ణిప్పెన్ శ్రే - ఆశ్రయించదగిన భాగ్యమును లభించితిని. ఎనక్కు - నాకు, పిఱర్ - వేటెవరు, నాయగర్ - నియామకు లగుదురు?

తా|| అనురప్రకృతులైన రాజులచేసిండుమున్న భూమియొక్క భారమును బోగొట్టుటకై యవతరించి యారాజులను నశింపజేసి తిరిగి పరమపదమునకు వేంచేసిన శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదము నాశ్రయించిన నాకు మఱియొకరు నియామకులుకారని.

౧౦

* నాయగర్ ముఱువేఱులగుక్కుమాయ్ ముఱువేఱులగుమ్*తత్

వాయగమ్మపుగవైత్తుమిన్దైవైయాయవైయెల్లనుమాయ్*

కేశవనడియిడై మిమై క్కురుగూర్ చ్చడగోపకళొన్న*

తూయవాయ్ తిప్పత్తాల్ పత్త రావర్ తువల్లియే.

౧౧.

అ|| ముఱువేఱులగుక్కుమ్ - సంపూర్ణమైన సప్తలోకములకును, వాయగవాయ్ - స్వామియై, ముఱువేఱులగుమ్ - సంపూర్ణమైన సప్తలోకములను, తన్ వాయగమ్ - తననోటిలో, పుగవైత్తు - ప్రవేశించజేసి (మింగి), ఉమిన్దైవై - బయలుపఱచి, అవైయాయ్ - ఆలోకములకస్తర్యామియై, అవైయెల్లనుమాయ్ - వానియొక్కదోషములలేనినాడునైన, కేశవన్ - కేశవునియొక్క, అడియిడై మిమై - శ్రీపాదద్వంద్వములమీద, కురుగూర్ చ్చడగోపక - కురుకాపురా

ధీశులైననమ్మాళ్వార్లు, శొన్న-సాదించిన, తూయ - నిర్దుష్టంబులైన, ఆయిరత్తు - కయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తార్ - ఈపదిపాశురములచే, తువళ్ళిని - దోషములేనివారై, పత్తరావర్ - భక్తులగుదురు.

తా॥ శ్రీకృష్ణవిమలమైన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు శ్రీకృష్ణునియందు మిక్కిలి భక్తిగలవారగుదురని.

౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళేశరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్

—o—o—o—

౫-వ, తిరువాయ్మొళి

—o—o—o—

అపతారిక — ఆళ్వార్లుగిడువఱలోమానశికమాగా, వనుభవించిన భగవద్గుణములనుబ్రత్యక్షముగాననుభవించి యాశించి యొక నాయకావస్థనుబొంది తొలైవిల్లిమల్లలనందు వేంచేసియున్న శ్రీయశవతివిషయమై యతిప్రావణ్యము గలవారైయుండగా నప్పుడానాయకియొక్క తల్లులుచచ్చి యింతయాశనీకుఁగూడదని శోచగించగా, ఆనాయకియొక్క సఖియలు ఆతల్లులనుజూచి, ఈమెకి యాశవివర్తించదు, మీరీమెయం దాశను వదలుకొనుడని చెప్పినమాటలను సాదించువారు.

శ్లో॥ తువళిల్ మామణిమాడమోజ్జు తొలై విల్లిమల్లలమ్మోళు

మివల్లై *సీరినియన్నై మీరుమక్కాళైయి లైవిడుమినో*

తవళివోళో శబ్బుళైక్కర మెన్నుమ్ తామరై డబ్బణెన్నుమ్*

ఇవల్లై యొణ్ మలర్ క్కణ్ణళ్ నీర్ మోగ నిన్బునిన్బుముఱుమే.

౧.

ఆ॥ అన్నైవార్ - ఓయవ్వలారా! తువళిల్ - నిర్దుష్టంబులై, మా - క్కాళ్ళములైన, మణిరత్నములచేసివృంధించిన, మాడమ్ - గృహములు, ఓజ్జు - పైకి పెరుగుచున్న, తొలై విల్లిమల్లలమ్ - తొలై విల్లిమల్లలనునెడు దివ్యదేశమును, తొమ్మిమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, ఇవల్లై - ఈపెను, (మఱి లించడమనేడి), ఆళై - ఆళ, ఇని - ఇఁకమీద, ఉమక్కు - మీస, ఇల్లై - లేదు, విడుమిళా - (ఈపెను) విడుపుడి. తవళమ్ - తెల్లనై, ఒణ్ - సుందరమైన, శబ్బు - శ్రీహంచజన్యము, శిక్కరమ్ - సుదర్శనము, ఎన్బుమ్ - అనియు, తామరై - పద్మమువంటి, తడమ్ - వికాలమైన, ఒణ్ - శేత్రము, ఎన్బుమ్ - అనియు, (చెప్పి), మివల్లై - నల్లకలవయొక్క, ఒణ్ - అందమైన, మలర్ - పున్నములవంటి, కణ్ణళ్ - శేత్రములయందు, రీర్ మోగ - నీళ్ళునిండునట్లు, నిన్బునిన్బు - నిరంతరము గానుండి, కుముఱుమ్ - లోపలనే తడమాలుచున్నది.

తా॥ ఓతల్లలారా! తొలైవిల్లిమంగలను నాశశయించి, యచ్చటవేంచేసియున్న శ్రీయశవతియొక్క దివ్యసౌందర్యము ననుభవించి బాష్పముభియై తనస్వాధీనములకే కడమాడుచున్న యీపెను మీరిఁకమీద స్వాధీనపఱచుకొనుట యసాధ్యము; గాన ఆయాశను వదలుడని.

౧.

కుముఱుమోళై ప్పివోలి తొలై విల్లిమల్లలమ్మోళుపుక్కు*

అముదమోమొళియాలై సీరుమక్కాళైయినియగల్గీనీర్*

తిరుగొణ్ణాలొత్తునిఱ్ఱుమ్ మన్ శ్రీవళలేవలేవపిరాన్వన్తమ్

నిమియుమ్ వాయొడుకణ్ణళ్ నీర్ మల్ గ నెక్కొన్దుకరై యుమే.

౨.

అ॥ కుముఱుమ్ - ఒకటికొఱి ధేవము తెలియకుండ పరిబ్రుచున్న, ఒకై - వేదాధ్యక్షున
సృత్తగీతాదుల) ఘోషములుగల, విఱ్ఱు - ఉత్సవమందలి, ఒలి - కోలాహలధ్వనిగల, తొలైవిల్లి
గజ్జలమ్ - తొలైవిల్లిమజ్జలమునకు, కొణ్ణ - తీసికొనిపోయి, పుక్క - ప్రవేశించి, అముదమ్ -
అమృతమువలె, ఇన్ - భోగ్యమైన, మొట్టియారై - మాటలగులయ్యాపెను, ఉమక్క - మీకు,
అళైయిన్ది - (ఈపెయొక్క మధురలాపమువినుటకు) ఆశలేకపోవుటచేత, నీర్ - మీరు, అగల్ శ్రీ
నీర్ - విడిచితిరి (అన్యార్థము రాతై చేసికొనిరి). ఇన్ - ఈ, తిరుగొణ్ణాలొత్తు - పుట్టు
రాలయినట్లు, నిఱ్ఱుమ్ - (నిశ్చేష్టురాలై) ఉండును మల్ శ్రీ - మఱియు, శ్రీవళలేవనిత్యనూ
రులకు దేవతలైన విష్ణుశ్రీనాధులకు, పిరాన్ - స్వామి, ఎళై - అనియే, నిమియుమ్ - (ధేవు
లకు శక్తిలేక) చలించుచున్న, వాయొడు - అధరమంతోగూడ, కణ్ణళ్ - నేనెనులలో, నీర్ - మి
ల్ గ - నీళ్ళునిండునట్లు, నెక్క - శిథిలురాలై, ఒళిన్దు - పరవశయై, కరైయుమ్ - కరుచున్నది.

తా॥ ఒత్తలలారా! మీరు తొలైవిల్లిమంగలమందు మహోత్సవమున కీపెను తీసికొనివెళ్ళ
గా నచ్చటనున్న కోలాహలమునువది చది మొదిలగు ఈపె ఇంగర వ్యాపారములను నదిలి
నిశ్చలముగానుండి భోగ్యధామములను స్మరించి కరుగుచున్నది. ఈపెయొక్క పథురాలాపమును
వినుటకు గూడ ప్రాప్తిలేకుండునట్లు ఈయనధమును మీరే చేసికొంటిరియని.

౩.

కరై కొళపై మ్మొళిల్ తణ్ పణై తొలై విల్లిమజ్జలమ్ కొణ్ణపుక్కమ్

ఉరై కొళిగము యారై నీరుమక్కాళై యిన్దియగల్ శ్రీనీర్

తిరై కొళపావత్తుచ్చేర్ న్దదుమ్ ఉళై ఇలమ్ తావియళన్దదుమ్

నిరై గళమేయత్ దుమేవిద శ్రీ నెడుజ్జణ్ణిర్ మల్ గనిఱ్ఱుమ్.

౩.

అ॥ కరై కొళ - నదీతీరమును కబళికరించుచున్న (వ్యాపించియున్న), పై - వికాలమైన,
పొట్టిల్ - తోటలను, తణ్ - చల్లైన, పణై - కొలనలనుగల, తొలైవిల్లిమజ్జలమ్ - తొలైవిల్లిమజ్జ
లమునకు, కొణ్ణపుక్క - తీసికొనిప్రవేశించి, ఉరై కొళ - గోళముకొనియాడతగిన, ఇళై - చురు
రమైన, మొట్టియారై - మాటలగులయ్యాపెను, ఉమక్క - మీకు. అళైయిన్ది - ఆశలేక నీ,
నీర్ - మీరు, అగల్ శ్రీనీర్ - దూరము గాఁజేసికొనిరి - తిరై కొళ - అలలుగల, పావత్తుచ్చేర్ - చురు
ద్రమును, తేర్ న్దదుమ్ - చేరినదానినియు, తిళై - దిక్కులతోజేరిన, ఇలమ్ - భూమిని, తావి - శ్రమపో
తెరిగి, అళన్దదుమ్ - కొలిచినదానినియు, నిరై గళ - ఆవులను, మేయత్తరుమ్ - మేసినదానియునీ,
విద శ్రీ - జల్పించి, నెడుమకణ్ - వికాలసేత్రమందు, నీర్ మల్ గ - నీళ్ళునిండునట్లు, నిఱ్ఱుమ్ -
(ఈపె పుట్టురాలై) ఉన్నది.

తా॥ తోటలచేతను తటాకములచేతనుండి రమణీయమైయున్న తొలైవిల్లిమంగలమునకు
మీరు తీసికొనివెళ్ళగా, ఈపె యచ్చటవేంచేసియున్న శ్రీయతియొక్క దివ్యధామములయందు
చున్నరాలై మీకు స్వాధీనముకాకపోయినది. ఈయనధమును మీరే తెచ్చుకొంటిరియని.

౩.

నిఱ్ఱుమ్నాన్ మణ్ణ వాణర్ వాన్ తొలై విల్లిమజ్జలమ్ కణ్ణిన్ *
 అఱ్ఱుమ్మొన్ముఱుపు తొల్ మలిన్దాళ్ కణ్ణిరివళన్ నైమిన్ *

నిఱ్ఱుమ్ కల్వ్వియెల్లామ్ కరుజ్జడల్ వణ్ణ కణ్ణిరానెనే *

ఒఱ్ఱుమ్మొన్ముమిలభుగ న్దుగన్దుణ్ మగిన్దు న్దుమ్మయ్యుమే.

౪.

అ॥ నిఱ్ఱుమ్ - నిర్వైమైయున్న, నాన్మై - నాలుగు వేదములుగల, వాణర్ - బ్రాహ్మణులు, వాన్ - వాసము చేయుచున్న, తొలైవిల్లిమజ్జలమ్ - తొలైవిల్లిమజ్జలమును, కణ్ణిన్ - మాచినతరువార, ఒఱ్ఱుమ్ - ఒకవిధమైనను, అఱ్ఱుమ్ - శ్రీశ్రవమర్యాదను (పెద్దలలోపడియుండడమును), అఱ - కొంచెమైనను, ఉతాల్ - పొందమండమన్నది, అన్నైమిన్ - ఒత్తలులారా! ఇవళ్ - ఈపె, మలిన్దాళ్ కణ్ణిర్ - మర్యాదనతిక్రమించినదిచూచితిరా. నిఱ్ఱుమ్ - ఆభ్యసించుచున్న, కల్వ్వియెల్లామ్ - మాటలన్నియు, కరు - శ్యామమై, కడల్వణ్ణ - సముద్రమునంటికాన్తిగల, కణ్ణిరాన్ - శ్రీకృష్ణస్వామి, ఎన్నై-అనియే, (చెప్పు), ఒఱ్ఱుమ్-సిగ్గు, ఒఱ్ఱుమ్-కొంచెమైనను, ఇలల్ - లేనిదై. ఉగన్దుగన్దు - మిక్కిలిసన్నోసింది. ఉత్-పాదములను, మగిన్దు-పీఠురాలై కుత్తైయుమ్ - శిథిలురాలగుచున్నది

తా॥ ఒత్తలులారా! ఈపె తొలైవిల్లిమజ్జలమును చూచినప్పటినుంచి మీమాటలనువినక న్దుకన్తురాలై శ్రయపతియొక్క తిరునామములనే యెల్లప్పుడూ వననంధించుమి మిక్కిలి సన్నోమి చూసొంది మీరున్నాఁగనికూడఁ జూడక సిగ్గులేని వ్యాపారములను జేయుచున్నదని.

కుత్తైయుమ్ వాళ్ ముగత్తైయై తొలై విల్లిమజ్జలమ్ కొణ్ణిపుక్కు *

ఇఱ్ఱుమ్ తొల్ తొడిచ్చెన్దామరై క్కణ్ణిపిరా నిరువమై కాట్టిన్ *
 మఱై పెయ్దాలోక్కుమ్ కణ్ణినినొ డన్దు తొట్టుమ్ మెయాన్దు * ఇవళ్

నుత్తైయుమ్ శి నైయళన్ నైమిన్ తొమ్మిమత్తి శై యున్ మునోక్కియే.

౫.

అ॥ కుత్తైయుమ్ - (తనమృదుస్వభావముచే) శిథిలురాలైన, వాళ్ ముగత్తు - సుందరములుముగల, ఎత్తై - (భగవద్గుణముందు) అతివలురాలైన యాపెను, తొలైవిల్లి మజ్జలమ్ - తొలైవిల్లి మజ్జలమును, కొణ్ణిపుక్కు - తిసికొనిపోయి ప్రవేశించి, ఇఱ్ఱుమ్ - ఆభరణములచేఁగరిగిన, తొడి - లేజన్నును, పెయ్తామరై - ఎఱ్ఱతామరవంటి, కణ్ - సేత్రములనుగల, పిరాన్ - స్వామి, ఇరున్దుమై - వేంచేసియున్న విధమును, కాట్టిన్ - చూపిరి. అన్నైమిన్ - ఒత్తలులారా! అన్దు తొట్టుమ్ - అనమొదలగు, ఇవళ్ - ఈపె, మఱై పెయ్దాలోక్కుమ్ - వర్షధారతో సమానమైన, కణ్ణినినొడు - కంటినిళ్ళతో, మెయాన్దు - భ్రమించి, నుత్తైయుమ్ - (భగవద్గుణములందు) అవగాహించుచున్న, శి నైయళన్ - మనస్సుకలదై, అత్తి - అదిక్కును, ఉన్దు - ఏకాగ్రముగా, నోక్కి - చూచి, తొమ్మిమ్ - అంజలిచేయును.

తా॥ ఒత్తలులారా! మీరేపెను దీసికొనికెల్లి తొలైవిల్లిమంగలముందు వేంచేసియున్న శ్రయపతిని చూపించినప్పటినుంచి వానిగుణములనుండేమిగ్గురాలై యాదిక్కునుజూచి దండమ్ కనుర్చించుచున్నదని.

౬.

నోక్కుమ్మవక్కమెల్లామ్ కరుమ్మొడు శెన్నెలోజు శెన్నామరై *
 వాయ్కుమ్మతళ పోరునల్ వడకరై వణ్ తొలై విల్లిమజ్జలమ్ *
 నోక్కుమ్మలత్తి శె యల్లాల్ మఱునోక్కిలల్ వై గిల్ నాడొలుమ్ *
 వాయ్కోళ్ నాశగముమ్ మణివణ్ణ నామమేయివళిన్నెమిర్ . ౬.

అ॥ నోక్కుమ్మవక్కమెల్లామ్ - చూచినచోటంతయు, కరుమ్మొడు - చెరుకుతోగూడ, శెన్నెల్ - ఎఱ్ఱదానమును, ఓజు - ఉన్నతమైయున్న, శెన్నతామరై - ఎఱ్ఱతామగయు, వాయ్కుమ్మ - సమృద్ధమైయున్న, తళ - చల్లనైన, పోరునల్ - తామ్రపరియొక్క, వడకరై - ఉత్తరతీరమందున్న, వణ్ - నుందరమైన, తొలై విల్లిమజ్జలమ్ - తొలై విల్లిమంగలమును, నోక్కుమ్మలత్తి - చూచినయెడల, అత్తిశెల్లాల్ - అనిక్కుతప్ప, మఱునోక్కిలల్ - మఱియొక వస్తువునుజూడదు. అన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా! వైగల్ - నాడొరుమ్గడుచున్నదినమంతయు, ఇవణ్ - ఈపెయొక్క, వాయ్కోళ్ - నోటితోశిప్పవున్న, నాశగముమ్ - మాటలును, మణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల క్రియవతియొక్క, నామమే - తిరువాయ్మొళియే యుండును.

తా॥ ఓతల్లులారా! చెరుకుతోటలచేతను, ధాన్యముపండియున్న పొలములచేతను, తామర చెరువులచేతను నిండి యతిమణియై, తిరుప్పావళ్ వడికి యుత్తరగిట్టునందున్న తొలై విల్లిమంగలమునువదలి యీపె మఱియొకదానిని జూడదు. అనిక్కుతప్ప అని నామములుకప్ప మఱియొకమాటను శిప్పదని

అన్నెమిరణిమామయిల్ శిఱుమానివల్ సమ్మొక్కైవలిన్దు *
 ఎన్నవార్ తైయుమ్ కీట్టుతాల్ తొలై విల్లిమజ్జలమెనల్లాల్ *
 మున్నమ్మనో విదికొల్ మాగిల్ వణ్ణమా యజ్జొలో * అవణ్
 శిన్నముమేతిరునామము మివల్ వాయనగల్ తిరున్దవే. ౭.

అ॥ అన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా! అణి - అందమైన, మా - కాన్తిగల, మయిల్ - సెమలి వలెనున్న, శిఱుమాన్ - చిన్నలేడివలెనున్న, ఇవణ్ - ఈపె, సమ్మొ - నానలను, కైవలిన్దు - అతిక్రమించి, తొలై విల్లిమజ్జలమ్ ఎనల్లాల్ - తొలై విల్లిమజ్జలమనెడిమాటకప్ప, ఎన్నవార్ తైయుమ్ - ఏమాటలను, కీట్టుతాల్ - చివరు. మున్నమ్ - జన్మాన్తరమందు, మాగిల్ - చేసిన, విదికొలో - భాగ్యమో? మాగిల్ వణ్ణన్ - మేఘము వంటికాన్తిగల క్రిష్ణునియొక్క, యజ్జొలో - అత్యర్థ చేసితమో? అవణ్ - అక్రియవతియొక్క, శిప్పముమ్ - శిప్పములును, తిరునామముమ్ - తిరు నామములును, తిరున్ద - స్వచ్ఛగురుకై, ఇవణ్ - ఈపెయొక్క, వాయనగల్ - నోటిలోనున్నవి.

తా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె తొలై విల్లిమంగలమనెడి మాటకప్ప మనమాటలను చివరు. ఇది యీపెయొక్క జన్మాన్తరమందుకేసిన పుణ్యమో? నిర్దోరుక భగవత్కృపయో తెలియలేదని ౭.

తిరున్దవేదముమ్ వేల్వీయుమ్ తిరుమామగళిరున్దామ్ * మలి
 ద్దిరున్దవాల్ పోరునల్ వడకరై వణ్ తొలై విల్లిమజ్జలమ్ *

కరుణదబ్బుణ్ణికై తొల్ల ద వన్నాల్ తొడగ్గియన్నాడొలుమ్*ఇరు
ద్దిరున్దరన్ద్రలోశన వెనెనేనె నిరజుమే.

౮.

అ॥ తిరున్దు - సుశీతమైన, వేదమును - వేదమును, వేర్వీయవ్-యగమును, మా-క్లాఘ్యమైన, తిరుమగళును - శ్రీమహాలక్ష్మియు, తామ-తాము, మల్లినిగున్దు-సమృద్ధమైయుండి, వాల్-కోళిలుచున్న, పారునల్ పడకరై - తిరుప్పారునల్ నదియొక్క ఉత్తరగట్టునందున్న, వణ - నుండరమైన, తొలై పిల్లిమజ్జలమ - తొలై విల్లిమజ్జలమును, కరు - నన్నై, తడవ - వికారమైన, కణ్ణి - శేత్రము - యాపె, కై తొల్లు - చేరులచే నేవించిన, అన్నాల్ తొడగ్గి - అనిమొదలగు, ఇన్నాల్ తొలుమ్ - ఇదివఱకు, ఇరున్దిరున్దు - చిరకాలముండి, అరవిన్దలోశన - అరవిందలోచనముడా! ఎనెనే - అనిపలునాటనుసంగించి, నైన్దు - శిథిలురాలై, ఇరజుమ్ - బాధపడుచున్నది.

తా॥ ఓరల్లులారా! ఈపె తొలై విల్లిమజ్జలము వాశ్రయించి నెప్పటినుంచి శ్రయింపతియొక్క తిరువామములనే చెప్పవచ్చు భేదించుచున్నదని

౯.

ఇరగ్గినాడొలుమ్ వాయ్ వెరి ఇ యివ్ కణ్ణిన్ గళలమర*

మరజ్జళుమిరజుమ్ వగై మణివణ్ణిన్ వెన్టుకూవుమాల్*

తురజ్జమ్ వాయ్ శిర్నానుత్తై తొలై విల్లిమజ్జలమెన్దు*తె

కరజ్జల్ కూప్పిత్తో ముప్పుర్ త్తిరునామజ్జున్ దిడిప్పిన్నైయే.

౧౦.

అ॥ ఇవళ - ఈపె, నాడొలుమ్ - ప్రతిదినమును, ఇరగ్గి - బాధపడుచు, వాయ్ వెరి ఇ - జల్పించి, కణ్ణిన్ గళ - కణ్ణినిగళు, అలమ - కారుచుండగా, మరజ్జళుమ్ - వృక్షములుగూడ, ఇరజుమ్ వగై - దనుచేయునట్లు, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణిన్ - కాన్తిగలవాడా! ఎన్దు - అని, కూవుమ్ - అతివిపిలుచుచున్నది. తురజ్జమ్ - గుఱ్ఱమొచ్చినశేత్రముయొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ వాన్ - చీల్చినశక్తికృష్ణుడు, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తొలై విల్లిమజ్జలమెన్దు - తొలై విల్లిమజ్జలము అని, ముప్పుర్ తిరునామమ్ - ఆదివ్యదేశముయొక్క తిరువామమును, కిన్ దిడిప్పిన్నై - చెప్పినతరువాత, కిన్ కరజ్జల్ - ఈ చేతులను, కూప్పి - జోడించి, తొల్లుమ్ - ఆశ్రయించును.

తా॥ ఈపె శేత్రములలోనుంచి నీళ్ళను బ్రవహింపజేయుచు శ్రయింపతియొక్క తిరువామములనే చెప్పవచ్చు. ఆ దివ్యదేశముయొక్క తిరువామములను జెప్పి నమస్కరించునని.

౧౧.

పిన్నైకోల్ నిలమామగళ్ కోల్ తిరుమగళ్ కోల్ పిఱన్దిబ్బాల్*

ఎన్నమాయగ్గోల్ ఇవళ నెడుమాలెన్దేనిన్దుకూవుమాల్*

మున్ని వన్దవన్ది నిరున్దుత్తై యమ్ తొలై విల్లిమజ్జలమ్

నెన్నియార్ వణ్ణుమ్*అప్పుర్ త్తిరునామజ్జేట్టుదుగి న్నయే.

౧౨.

అ॥ పిన్నైకోల్ - నప్పిన్న పిరాట్టియో? నిలమ్ - భూమికి నిర్వాహకురాలై, మా-క్లాఘ్యరాలైన, మగళ్ కోల్ - భూమిపిరాట్టియో? తిరుమగళ్ కోల్ - శ్రీమహాలక్ష్మియో? పిఱన్దిబ్బాల్ - అవతరించెను. ఎన్నమాయగ్గోల్ - ఎమాళ్ళర్వయో? ఇవళ - ఈపె, నెడుమాలెన్దే - అనర్వ్యయడనియే, నిన్దు - ఏకాగ్రముగానుండి, కూవుమ్ - అతివిపిలుచును. అవళ - అనర్వ్య

రుడు, మున్నివన్దు - మునుపువచ్చి, నిన్దు - ఉండి, ఉత్తయిమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తొలైవిల్లివజ్జలమ్ - తొలైవిల్లివజ్జలమును, శెన్నియాల్ - శిరస్సచే, వణ్ణుమ్ - నమస్కరించును. అప్పుర తిరునామమ్ - ఆ దివ్యదేశముయొక్క తిరునామమును, శేట్టరు - వినుటకుండు, శిన్దె - మనస్సుకలదైయుండును.

తా॥ ఈపెయొక్క భగవద్గుణానుభవమందభినివేశమును జూచినయెడల శ్రీభూమిభాదేవు లాలో నొకరియొక్క యపతారమైయుండవచ్చునని తోచుచున్నది. ఆ దివ్యదేశముయొక్క తిరు నామమును వినుటయందే యీపె యనకురాలైయుండునని. ౧౧.

‡‡ శిన్దెయాలమ్ శొల్లాలమ్ శెయ్యై యి నాలుమ్ తేవపిరానై యే*

తన్దెతాయెన్దెన్దె వణ్ణోరుగురవర్ శడగోపన్*

మున్దెయాయెన్దెన్దెన్దె తొలై విల్లివజ్జలమ్ తైవొచ్చు*

శెన్దెన్దెన్దె పత్తుమ్ పల్ల రడిమై శెయ్యో వార్ తిరుమాలుక్కే. ౧౧.

అ॥ తేవపిరానైయే - దేవదేవుడైన శ్రియఃపతిసే, తన్దె తాయెన్దె - తండ్రి తల్లి అని, శిన్దె యాలమ్ - మనస్సుచేతను, శొల్లాలమ్ - వాక్కుచేతను, శెయ్యై యి నాలుమ్ - కాయముచేతను, అన్దెన్దె - పొందినవారై, వణ్ణో - సుందరమైన, గురువరన్ - పురుకాపురికిస్వామియైన, శడ గోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తొలైవిల్లివజ్జలమ్ - తొలైవిల్లివజ్జలముమై, శొన్న - ప్రసాదించిన, మున్దె - అనాదియైనవేదార్థమును బ్రతిపాదించెడి, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, శెమ్ తమిళ్ - సుందరమైన, (నఖముగా అర్చియునుబోధించుచున్న) ద్రావిడరూపమైన, ఇన్దె పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పల్లార్ - అభ్యసించువారు, తిరుమాలుక్క - శ్రియఃపతికి, అమ్మై శెయ్యో వార్ - కైక్కిరియజేయుదురు

తా॥ శ్రియఃపతిసే సకలవిధబంధులని మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించిన నమ్మా ధ్వార్లు ప్రసాదించిన తొలై విల్లివజ్జలముమై యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారు భగవత్ ప్రేమగ్రస్తులగుచుండునని. ౧౧.

అ ధ్వార్ తిరు ప డి గ శ శ ర గ మ్.

జీయర్ తిరు వడిగ శ శ ర గ మ్.

—०—०—०—

౨ - ప, తిరుప్పావయ్ మొక్కి.

అపతాళః—ఇంత వ్యాపారముకలిగినప్పటికిన్ని భగవదనుభవము సిద్ధించక పోవుటచే తిరుమేనుకృతిచి అభరణములు జూపిపోయినవని ప్రతిపాదించుచున్నారు

‡‡ మాలుక్కు వై యమశెన్దె మణిశెన్దె*

నీలక్కరునిఱ మేగచియాయఱ్కు*

కోలచ్చెన్దెనామరై క్కణ్ణఱ్కు* ఎళ కొణ్ణల

శేల క్కుళులి యిల్లదదుక్కే.

౧.

అ॥ మాటుక్కు - ఆశ్రితవ్యామోహముగవాడై, వైయమ్ - భూమిని, అశ్శన్-కొలిచిన, మణాళుల్ - నాయకుడై, నీలమ్ - స్నిగ్ధమై, శరు - శ్యామమైన, నిఱమ్ - వరముగల, మేగమ్ - మేఘముయొక్క, నిరాయణ్ - ప్రకారముగల (మేఘముతో సమానమైన) వాడై, కొలమ్ - అందమై, కెమ్ - ఎఱుగైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణు - నేత్రముగలవాడైన, శ్రీయఃప తిని యాళపడి, ఎక - నాకొమార్తయై, కొణ్ణు - తేనెగల, ఆలర్ - పుష్పములచేసలంకరింపఁ బడిన ఏలమ్ - ఏలమువలె పరిమళించుచున్న, క్కొలి - కొప్పుగలయ్యాపె, శణ్ణు - కంకణమును, ఇఱున్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ త్రివిక్రమావతారంబెత్తి యావరించిన దివ్యచేష్టితములను, తిరుమేనుసొందర్యమును నేవింపనాళపడి కృశించిపోయిన యీపెయొక్క హస్తమందున్న కంకణములు జారిపోయినవని.

శణ్ణునిల్ వాల్ తణ్ణు శక్కరక్కయన్కు*

శెణ్ణనివాయ్చెయ్య తామరై క్కణ్ణున్కు*

కొణ్ణలర్ తణ్ణన్కుయ్ ముడియానక్కు*ఎక

మడైయిన్దదు మామైనిఱమే.

౨.

అ॥ శణ్ణు - శ్రీపాశ్చాజన్యమునున్న, కిల్ - శార్దమునున్న, వాల్ - నన్దకమునున్న, తణ్ణు - కామోదకనిన్ని, శక్కరమ్ - సుదృఢమునున్న, కైయన్కు - శ్రీహస్తమందుగలవాఁ డును, కెమ్ - ఎఱుగైన, కిని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరమునున్న, కెయ్య - ఎఱుగైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణు - నేత్రమునున్నగలవాఁడును, కొణ్ణు - తేనె, ఆలర్ - వ్యాపించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, ఆమ్ - అందమైన, కుమ్మాయ్ - తిరుక్కుమ్మాయికూలగల - ముడియానక్కు - కీరీటముగలవాఁడునైన శ్రీయఃపతినియాళపడి, ఎక మత్తై - నాకొమార్తై, మామై - సుందరిమైన, నిఱమ్ - కానిని, ఇఱున్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క పశ్చాయుధములనున్న, కీరీటము మొదలగు దివ్యాభరణముల నున్న, అతిసుందరములైన నేత్రము మొదలగు దివ్యావయవములనున్న నే వింప నాళపడిన యీపెయొక్క శరీరము తెల్లపడిపోయినదని.

౩.

నిఱణ్ణరియానక్కు నీడులగుణ్ణ*

తిఱమ్కిశర్ వాయ్ ద్చిఱుక్కల్ వరవన్కు*

కఱణ్ణియశక్కరక్కయవనక్కు*ఎక

పిఱణ్ణిరుక్కున్దలిన్దదు వీడే.

3.

అ॥ నిఱమ్కరియానక్కు - శ్యామవర్ణముగలవాఁడును, నీడు - వికాలమైన, ఉలగు - లోకములను, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, తిఱమ్ - విభమును, కిశర్ - చెప్పుచున్న, (నూచనజేయుచున్న) వాయ్ - అధరముగల, కిణ్ణు - బాలుడైన, కశ్శరవన్కు - ఆపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాఁడును, కఱణ్ణియ - తిరుగుచున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, కైయవనక్కు - శ్రీహస్తమందుగలవాఁ డునైన, శ్రీయఃపతినియాళించి, ఎక - నాకొమార్తయై, పిఱణ్ణు - నిబిడమై, ఇరు - దీర్ఘమై యున్న, మాన్దల్ - కేశపాళముగలయ్యాపె, నీడు - మహిమను, ఇఱున్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ సకలలోకముల నారగించి పటపత్రమందు బ్రవర్ణించియున్న శ్యామసుందరుడైన శ్రీయఃపతిని నేవించునాశపడి ఈపె తనమదింపును బోగొట్టుకొనెను. ౩

పీడుడై నాన్మగనై ప్పడై త్తానుక్కు*

మాడుడై నై యమశన మణాళిక్కు*

నాడుడై మన్నర్క్కు తూదు శెల్ నమ్మిక్కు*ఎ

పాడుడై యల్ గు ల్మిన్దదువడ్యే.

౪

అ॥ పీడుడై - మహాశ్యామగల, (జ్ఞానాదిపూర్ణుడైన) నాన్మగనై - చతుర్ముఖుని, పడై త్తానుక్కు - సృజించినవాడును, మాడుడై - ధనముగల, నై యమ్ - భూమిని, అశన - కొలిచిన, మణాళిక్కు - నాయకుడును, నాడుడై - దేశముగల, మన్నర్క్కు - రాజులైనపచ్చి పాణ్డలకు, తూదు శెల్ - దూతయైనెల్లిన, నమ్మిక్కు - పూర్ణుడైన శ్రీయఃపతినియాశించి, ఎ - నాకొమార్తయై, పాడుడై - వికాలమైన, అల్ గుల్ - జఘనప్రదేశముగలయీపె, పణ్ణు - (తన) స్వభావమును, ఇమ్మన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ చతుర్దశభువనములకు స్రవ్యయైన బ్రహ్మనుసృజించిన గొప్పవాడైనను ఆశితార్థమైనదా త్యముజేసినయతిసులభుడైన శ్రీయఃపతిని నేవించునాశించి యీపెతనస్వభావమునుబోగొట్టుకొనెను.

పణ్ణుడై వేదమ్ పయన్ద పరనుక్కు*

మణ్ పురై నై యమిడన్ద పరాగణ్ణు*

తెణ్ పునల్ పల్లి యెమ్ తేవపిరానుక్కు*ఎ

కణ్ పునై కోడై యిమ్మన్దదువడ్యే.

౫

అ॥ పణ్ణుడై - (తత్వప్రతిపాదన) స్వభావముగల, వేదమ్ - వేదమును, పయన్ద - ఉపదేశించిన, పరనుక్కు - పరాత్పరుడును, మణ్ పురై - మృగుచేతనధికమైన (కఠినమైన), నై యమ్ - భూమిని, ఇడన్ద - విడతీసిన, పరాగణ్ణు - శ్రీవరాహావతారమెత్తినవాడును, తెణ్ - ధీర్మలమైన, పునల్ - మహాబలమును, పల్లి - పడకగాగల, ఎమ్ తేవపిరానుక్కు - మనదేవనాథుడైన, శ్రీయఃపతినియాశపడి, ఎ - నాకొమార్తయై, కణ్ - (చూచినవారియొక్క) నేత్రములను, పునై - కప్పచున్న (సౌందర్యముచేనాకర్షించుచున్న), కోడై - చూలగలయీపె, కణ్ణు - జ్ఞానమును, ఇమ్మన్దదు - పోగొట్టుకొనెను.

తా॥ మహాసముద్రమందు ముణిగియున్న భూమిని వరాహావతారందెత్తి యుద్ధరించియు, వేదములనుపదేశించియు చేతనులప మిక్కిలియుపకారకుడైన శ్రీయఃపతిని నేవించునాశపడి యీపెయేమియు తోచక భ్రమించిపోయినదని. ౫

కణ్ణుగక్కావణ నణ్ణులతోళణ్ణు*

పొణ్ణుడర్క్కున్దన్న పూన్దణ్ణుడియణ్ణు*

నణ్ణులతామరై నాణ్ణులర్క్కుయణ్ణు*ఎ

విణ్ణురువక్కొడి తోబ్బదుమెయ్యే.

౬

అ॥ కట్టుక్కావన - కల్పకవృక్షములయొక్కతోపువలెనున్న, నల్ - విలక్షణములై, పల - అనేకములైన, తోళ్ళఱు - భుజములుగలవాఁడును, కుడల్ - ఉజ్జ్వలమైన, పొట్టు - న్నన్న - స్వర్ణవస్త్రమువలెనున్న, పూ - నుందరమైన, తణ్ - అనుకూలమైన, ముడియఱు - కిరీటముగలవాఁడును, నల్ - అందములైన, పల - అనేకములైన, తామరై - తామరయొక్క, నాల్ - అభినవములైన, మలన్ - పుష్పములనంటి, కైయఱు - చేతులుగలవాఁడునైన శ్రియః పతివిషయమై, ఎన్ - నాకొమరైయై, విల్ - ధనస్సవలెనున్న, పురువమ్ - కనుబొమలుగల దై, కొడి - తిగవలెనున్నయీపె, మెయ్ - శరీరమును, తోల్గోడు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రియఃపతియొక్కఁగారుకొండవలె నత్యుజ్జ్వలమైనకిరీటమునున్న, తామరసపుష్పములవంటి వస్త్రములనున్న, కల్పకవృక్షములవంటి భుజములనున్న సేవింపనాశపడిన యీపెకు శరీరముకిథిలమయినదని.

మెయ్యవర్ పల్కలన్ నన్గణ్ణానుక్కు*

పైయరవినడై వృళ్ళియినానుక్కు*

కైయొడుకాల్తెయ్య కణ్ణపిరానుక్కు*ఎన్

తైయల్మిన్దదు తన్నుడైచ్చాయే.

?

అ॥ మెయ్ - తిరుమేనువాఁడు, అమర్ - అమరయున్న, పల్ - అనేకవిధములైన, కలన్ - తిరువాభరణములను, నన్-అందముగా, అణ్ణానుక్కు - అలఙ్కరించుకొనిన వాఁడును, పై - విశాలమైనపడముగల, అరవినడై - అదిశేషుడనెడితెయ్యవీఁడ, పృళ్ళియినానుక్కు - పవ్వరించినవాఁడును, కెయ్య - ఎఱువైన, కైయొడు - శ్రీహస్తముతోగూడ, కాల్ - శ్రీపాదముగల, కణ్ణపిరానుక్కు - ఉపకారవడునైన శ్రీకృష్ణునికేమయ్యమై, ఎన్తైయల్ - నాకీల్, తన్నుడై - తనయొక్క, కాయ్ - లావణ్యమును, ఇమ్మిన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ సకలవిద్యాభరణభూషితుడై క్షీరాధియందుఁ బవ్వరించుచున్న శ్రియఃపతియొక్క దివ్యావయవములను స్మరించియీపె తనశరీరవణ్యమును దారపోసుకొనెనని.

శాయక్కురున్దమొళిన్దై తమియఱు*

మాయచ్చగడముదై త్త మణాళఱు*

పేయెప్పియమ్మడ ప్పొల్లన్ పిరానుక్కు*ఎన్

వాళక్కుళి యిమ్మిన్దదుమాణ్బే.

౮

అ॥ కురున్దమ్ - అమరరూపియైన బలిగరిగింపుతమును, కాయ్-కిందఁడునట్లు, ఒళిత్త - పడద్రోసిన, తమియఱు - అసహనమీరుఁడును, శగడమ్ - శకటాసురుఁడు, మాయ - మాయనట్లు, ఉదైత్త - తన్నిన, మణాళఱు - నాయకుఁడును, పేయై - పూతనను, పిరానుక్కు - ఉపకారవడునైన శ్రియఃపతియీపె, ఎన్ - నాకొమరైయై, వాళమ్ - పరిమళించుచున్న, కమ్మలి-కొప్పుగలదైనయీపె, మాణ్బు - సొందర్యమును, ఇమ్మిన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా|| శ్రీకృష్ణనియొక్క పూతనాశకటానుర వధాదిదివ్యచేష్టితముల ననుసంధించి యీపె తన శ్రీకృష్ణధర్మమును దారపోసుకొనినదని.

మాణ్మమైకోల తై మ్మాయక్కుఱళణ్కు*
 శేణ్ శుడర్ క్కున్మన్మ శ్శెణ్మడర్ మూర్ త్రిక్కు*
 కాణ్మెరున్మోగ్గ్ తైజ్జాగు త్తనమ్మిక్కు*ఎ
 పూణ్మనై మెక్ ములై తోన్ గ్గదుపాత్తే.

అ|| మాణ్మ-సోదగ్యము, అమై - అపరియున్న, కోలమ్ - అలక్ష్మరముగల, మూమ్ - ఆశ్చర్యదివ్యచేష్టితుడైన, ఎమ్మకుఱళణ్కు - మనవామనుడును, శేణ్-శున్మన్మ, శుడర్ - లేజోమముమైన, మన్మన్మ-పర్వలమువలె, శెమ్మకుడర్ - ఎఱ్ఱనికాన్తిగల, మూర్ త్రిక్కు - విగ్రహముగలవాడును, కాణ్ - ఎల్లరచేమాడతగినదై, పెరుమ్ - అపరిచ్ఛిన్నమైన, తోన్ గ్గదు-అనతారమహిమగల, ఎన్ కాగుత్తనమ్మిక్కు - నాచక్రివర్తిత్వవగవారునైన శ్రీమహాపతినియాశపడి, ఎక్ - నాశిమా రైయై, పూన్-ఆధరణములచేనలకరింపఁబడిన, మెక్ ములై - మృదువైనస్తనముగలయీపె, పొణ్మ - (ఆధరణ) శోభను, తోన్ గ్గదు - పొగొట్టుకొనినది.

తా|| ఈపెవాసావతారముయొక్క రూపచేష్టితములనున్న శ్రీరామావతారిమహిమనున్ననుసంధించి తనరూపమును బోగొట్టుకొనెనని.

పొణ్మమైసీణ్ ముడి ప్పూన్మణ్మాయణ్కు*
 మణ్మరుతోళుడై మాయప్పిరానుక్కు*
 నిఱ్ఱనపల్లరువాయ్ నిఱ్ఱమాయర్ క్కు*ఎ
 కణ్మడై యాట్టి యిట్టదుకట్టే.

అ|| పొణ్మ - సోదగ్యము, అమై - అమరియున్న, సీణ్-దీర్ఘమైన, ముడి-కిరీటమునున్న, పూ - స్పృహణీమమై, తోణ్ - చల్లనైన, తుట్టాయణ్కు - తిరుత్తుట్టాయమలనున్నగలవాడును, మగ్ - మల్లలతో, పారుయ్యదముజేసిన, తోళుడై - భుజములుగల, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుడును, పిరానుక్కు - ఉపకారకుడును, నిఱ్ఱన - జంగమసావరిరూపములైయున్న, పల్-ఉరు - అనేకవిధపస్తువులకు, ఆయ్ - అస్తర్యామయైయున్నవాడును, నిఱ్ఱమాయ్-వానియొక్కదోషములచేతనస్పృష్టుడైన, మాయణ్కు - ఆశ్చర్యభూతుడైన : శియాపతినియాశపడి, ఎక్ - నాశిమారైయైన, కణ్మడైయాట్టి - బుద్ధిమంతురాలైనయాపె, కట్టు - లోకమర్యాదను, ఇట్టన్మదు - పొగొట్టుకొనినది.

తా|| శ్రీకృష్ణనియొక్క మల్లయ్యదముజేసిన భుజములనున్న ఆధిరాజ్యనూచ మైన కులసీమాలికనున్న సర్వాంతరాత్మత్వమునున్న ధ్యానించి శ్రీబండవలసిన లోకీకీరిని వదలి స్వతంత్రురాలైనదని.

‡‡ కట్టేలోళోలై నల్ వేజ్జడవాణనై*
 కట్టేలోళెగ్గుకుగున్ చ్చుడగోవగళోళ*

కట్టెట్టెలాయర త్తి వ్వుత్తుమేవల్లవర్*

కట్టెట్టెల్ వానవర్ పోగముళ్ళారే.

౧౧

అ॥ కట్టు - పరిమళముగల, ఎట్టెల్ - నుండరమైన, శోలై - తోపులుగల, నల్ - విలక్షణమైన, వేబడమ్ - వేబ్బటాదికి, వాణనై - స్వామియైన శ్రియఃపతివిషయమై, కట్టు - ప్రాకారముచే, ఎట్టెల్ - అందమై, తెళ్ - స్పృహణీయమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపణ - నమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - ప్రసాదించిన, కట్టెట్టెల్ - మంచిశబ్దసందర్భముగల, ఆయిరత్తు - చెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇవ్వుత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - భృగీంచువారు, కట్టెట్టెల్ - సంపూర్ణముగానందమైయున్న, (అప్రతిహతమైన) వానవర్ - నిత్యనూరులయొక్క, పోగమ్ - భోగమును, ఉచ్చార్ - అనుభవించురు.

తా॥ అతిరమణీయమైన వేబ్బటాదియందు వేంచేయున్న శ్రియఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యనూరులువలె మోక్షమందు నిరతిశయానందము ననుభవించురని.

౧౧

ఆ త్త్వార్ తిరువడిగ శేళరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగ శేళరణమ్

— ❧ —

౭ - వ తిరువాయ్ మొళి.

అవతారిక:— ఆత్త్వార్ నెడు పిరాట్టి మూర్ఛపోయియుండగా నాయనస్థుజాడలేక బంధువులు భగవంతునిచిత్రచరిత్రను లీవిధంబులనిజెప్పి తరువాత వారునుమూర్ఛపోయిన సమయంబున ఆత్త్వార్లు అధగపన్నామములను వినిమూర్ఛనవదలిలేచి తిరుక్కోనూర నెడిదివ్య దేశమునకు వేంచేసిరి. కొంతకాలమునకు తల్లులులేచి పడకయందు ఆత్త్వార్లుజాడక, అహ! ఇదివఱలో వారితిరుమేను వాడిపోయినదని దుఃఖపడితిమి; ఇప్పుడు వాగుతిరుక్కోనూరు వేంచేసినందున వారినిగూడ జూచుటకు ప్రాప్తిలేకపోతిమేయని బంధువులు చెప్పుచున్నారు.

‡‡ ఉణ్ణమ్ శోలువరుగునీర్ తిన్నుమ్ వెన్ శీలై యు మెల్లామ్*

కణ్ణనెమ్మెరుమా నెన్టెన్టే కణ్ణళీనీర్ మల్ గి*

మణ్ణిసుళవళశీర్ వళమ్మిక్కవనూర్ వినవి*

తిణ్ణమెన్నిళమాళ పుగుమూర్ తిరుక్కోళూరే.

౧.

అ॥ ఉణ్ణమ్ - సావడుచున్న, శోలు - ప్రసాదమును, పరుగు - పానముజేయుచున్న, నీర్ - జలము, తిన్నుమ్ - నవలించున్న, వెన్ శీలైయుమ్ - తామ్యాలమును, మెల్లామ్ - ఇవన్నియు, ఎమ్ పెరుమాళ్ - మనస్వామియైన, కణ్ణళ్ - క్రికృష్ణుడే, ఎన్టెన్టే - అనిచెప్పుచు, కణ్ణళీ - శత్రువులలో, నీర్ - జలమును, మల్ గి - ప్రవహించు జేయుచు, మణ్ణిసుళ - భూమియందు, అవళ - శ్రియఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, వళమ్మిక్కవనూర్ - సంపత్తుచేత్తూర్ మైనవారియొక్క

ఊర్ - దివ్యదేశమును, వినవి - అడుగును, ఎకాశ్రమా - నాదిన్నది, పుగుమ్ - ప్రవేశించెడి, ఊర్ - దివ్యదేశము, తిరుక్కోళూరే - తిరుక్కోళూరే, తిరుమ్ - (ఇది) నిశ్చయము

తా॥ శ్రియఃపతి నే ధారకపోషకభోగ్యములు గానెంచి, మార్గమందుఁగనుబడువారినిజూచి తిరుక్కోళూరికి మార్గమేది! అచ్చటనేచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క గుణంబులెట్టిది! అని అడుగును నాపిల్ల తిరుక్కోళూరికే చెప్పినది. ఇందుకుసందియంబులేదని.

ఊరుమ్నాడు ములగముమ్తన్నైప్పోల్*అవనుడై య

పేరుమ్తార్ గళుమేపిదన్*నిక్కొప్పొవనిడటి*

శేరునల్ వళమ్ శేర్ ప్పొనత్తిరుక్కోళూర్ క్కే*

పోరుణ్ణాలురై యార్ కొడియేకొడిపూవై గళే.

అ॥ ఊరుమ్ - ఊరులోనున్నవారినిన్ని, నాడుమ్ - దేశమందున్నవారినిన్ని, ఉలగముమ్ - లోకమందున్నవారినిన్ని, తన్నైప్పోల్ - తనవలసే, అ వ ను డై య - ఆ శ్రియఃపతియొక్క, పేరుమ్ - తిరునామములను, తార్ గళుమ్ - తిరుమాలను, పిదన్ - జల్పించునట్లుచేసి, వా - ఆత్రిమించుటకక్యమైన, కణ్ణు - లోకమర్యాదను, ఇడటి - ఆత్రిమించి, నల్ - విలక్షణమైన, వళమ్ - సంపత్తు, శేర్ - చేరియున్న, ప్పొమ్ - కొలనలుగల, తిరుక్కోళూర్ క్కే - తిరుక్కోళూరికే, శేరున్ - పోయిచేసినదియు, కొడియేన్ - పాపిష్ఠురాలైన నాయొక్కకొమార్తెయు, కొడి - తీగవలెనున్నదియునైనయ్యాపె, పోరుణ్ణోల్ - తిరిగివచ్చునా? పూవై గళే - ఓచిలుకలారా! ఉరై యార్ - చెప్పుఁడు.

తా॥ ఓచిలుకలారా! లోకమంతయు భగవన్నామముల నమనంధించునట్లుచేయుచు తిరుక్కోళూరికి పోయిననాకొమార్తె తిరిగి వచ్చునా రాదా? చూచి చెప్పుఁడని.

పూవై పె జ్జిలిగళే పనుతూడై పూమ్పుట్టిల్ గళే*

యావై యున్తిరుమాల్ తిరునామజ్గళేకూవియెమ్మమ్*ఎక

పానై పోయిన్తిల్ ప్పొనత్తిరుక్కోళూర్ క్కే*

కోవై వాయ్తుడిప్ప ముత్తెక్కణ్ణాడై శెయ్యుణ్ణోల్.

అ॥ పూవై - నానావర్ణమైనచిలకలు, పెమ్జిలిగళే - పచ్చనిచిలకలు, పను - బంధి, తూడై - చిన్నపాత్రము, పూమ్పుట్టిల్ గళే - పువ్వులుంచుకొనదగిన పుటికలు, యావై యుమ్ - ఇవన్నియు, తిరుమాల్ - శ్రియఃపతియొక్క, తిరునామజ్గళే - తిరునామములే (యగునట్లు), కూవి - ఉచ్చరించి, ఎమ్మమ్ - ఉజ్జీరించుచున్న, ఎన్ పానై - నాకొమార్తె, ఇని - దీనివైన, తళే - చల్లనైన, కుమ్మనమ్ - పాలముగల, తిరుక్కోళూర్ క్కే - తిరుక్కోళూరికే, పోయ్ - పోయి, కోవై - దొండవంతువలెనున్న, వాయ్ - ఆధరము, తుడిప్ప - స్ఫురించునట్లు, ముత్తెక్కణ్ణాడు - వర్షమువలెధారధారగా ప్రవహించుచున్న జలముతోనిండిన సేత్రములతోనిలిచి, ఎన్ శెయ్యుణ్ణోల్ - వినిచేయుచున్నదా?

తా॥ తనవిహారములనన్నింటిని వదలి శ్రయఃపతియొక్క తిరునామముల ననుసంధించుచున్న నాకొమార్తె తిరుక్కోశూరికి చెల్లి ఆచటతనమనోరథమును పొందినదో? లేక పొందకయేడుచుచున్నదో? తెలియలేదని.

3.

కొలైయెన్నర్కొలో కుణమ్యిక్కన శిన్నర్కొలో*
- శిలైనాయ్ పెణ్ణుగ శయత్తేరియుళ్ళారుమెల్లే*
శెల్వమ్మల్ గి యవకీడన్దతిరుక్కోశూర్ కే*
మెల్లిడై నుడబ్బ నిళమాన్ శెల్వ మేవినలే.

౪

అ॥ శెల్వమ్ - విశ్వవ్యము, మలోగి - సంపూర్ణమైయున్న, అవకీడన్ద - ఆనంద్యోశ్వరుడు పవ్వరించిన, తిరుక్కోశూర్ కే - తిరుక్కోశూరికే, మెల్ - మృగువైన, ఇడై - నడుము, నుడబ్బ - వణుగునట్లు, ఇళమాన్ - (నా) బాలిక, శెల్ - పోవుటకు, మేవినల్ - నిశ్చయించినది. శిల్లై - జగడమువేయుచున్న, వాయ్ - నోరుగల, పెణ్ణుగ - (ఈపూరులోనున్న) స్త్రీలును, అయిలే - ప్రక్కపూరులో, ఉళ్ళారుమ్ - ఉన్న స్త్రీలును, కొలైయెన్నర్కొలో - గుణపీఠురాలనియ్యెరరా? కుణమిక్కనల్ ఎన్నర్ కొలో - గుణపతియనియ్యెరరా? ఎల్లే - ఏమాశ్చర్యము!

తా॥ ఓచిలకలారా! తిరుక్కోశూరికి చెల్లిననాపిల్లవిషయమై స్త్రీరేమిచెప్పుచున్నాడని ఇదిసిగ్గులేక లోకమర్యాదనతిక్రమించి చెల్లినదని చెప్పుచున్నారా! లేక, ఈపెయొక్క గుణములనెఱుంగి మంచిగుణపంతురాలని చెప్పుచున్నారాయని.

౪.

మేవినై నునై పువిళై యాడలుతా శేన్ శెఱు
లేవిపోయ్ ఇనితై తిరుమాల్ తిరుక్కోశూరిల్*
పూనియల్ పొట్టిలుమ్ తడముమవకొయిలుబ్బణ్ణు*
ఆనియుల్ కుళిర ఎబ్బనేయుగి క్కుణ్డలిన్టే.

౫

అ॥ మేవి - (శ్రయఃపతియొక్క తిరుక్కల్యాణగుణములయందు) అవగాహించి, నై న్డ పైన్డ - మిక్కిలిశిథిలా స్వకరణురాలై, విళైయాడల్ - విహించుటకు, ఉతాల్ - ఆశించడు, ఎన్ - వాయొక్క, శెఱు లేవి - శ్రమహుక్తివలెనున్నచిన్నది. ఇని - దీనిపైన, తన్ - తనకు స్వామియైన, తిరుమాల్ - శ్రయఃపతియొక్క, తిరుక్కోశూరిల్ - తిరుక్కోశూరికి, పోయ్ - చెల్లి, పూఇయల్ - పుష్పించడమున స్వభావముగాగల, పొట్టిలుమ్ - తోటలనున్న, తడముమ్ - తటాకములనున్న, అవన్ కొయిలుమ్ - ఆ శ్రయఃపతియొక్క కోనిలనున్న, కణ్ణు - చూచి, ఆని - హృదయము, ఉల్ కుళిర - లోపలచల్లపడునట్లు, ఇన్ట - ఇప్పుడు, ఎబ్బనే - ఏవిధముగా, ఉగ క్కుమ్కొల్ - సంతోషించునో?

తా॥ తనవిహారములను వదలిభగవద్గుణముల ననుసంధించుచున్ననాచిన్నది ఇప్పుడు తిరుక్కోశూరికి చెల్లి ఆచటనున్న సకలమృద్ధినిజూచి యెటులననోషించుచున్నదోయని.

౫.

ఇన్టనక్కుదవాదగన్ట విళమానినిప్పోయ్*
తెగతిశెతిలదన్టనై య తిరుక్కోశూర్ కే

శైవ్య*తా తిరుమాల తిరుక్కణ్ణమ్ శైవ్యాయమ్ కణ్ణమ్*

నిన్నునిన్నునె యుమ్ నెడుబ్బణ్ణళ్ పనిమల్ గనే

౬

అ॥ ఎనక్క - నాకు, ఇష్ట - ఇప్పుడు, ఉదవారు - సహాయముగా లేక, అగస్త - శిడిచి పోయిన, ఇళమాణ - చిన్నది, తెనొత్తె - దక్షిణదిక్కుకు, తిలమనైయ - తిలకమువలనను, తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, నాయ్ - వెళ్ళి, శైవ్య - ప్రవేశించి, ఇని - దీనితరువాత, తణ - తనయొక్క, తిరుమల్ - శ్రీయశుతియొక్క, తిరుక్కణ్ణమ్ - సుందరశత్రుములనున్న, శైవ్యాయమ్ - ఎట్టిరుతుధరుమున్ను, కణ్ణ - చూచి, నెడుమ్ - విశాలమైన, కణ్ణళ్ - శత్రుములలో, పని - నీరు, మల్ గ - నిండునట్లు, నిన్దునిన్దు - ఉండియుండి, నైయమ్ - శిథిలరాలగుచున్నది.

తా॥ నాచిన్నది నన్నిచ్చట నొండ్రొవిడిచిపెట్టి తానుతిరుక్కోళూరికివెళ్ళి శ్రీయశుతియొక్క సతిసుందరంబులైన దివ్యవాయువులనునేవీచి యానందభాష్యమును బ్రవహించజేయుచు ఇప్పుడు మిక్కిలి సంతోషించుచుండునని

౭

మల్ గునీర్ క్కణ్ణాడు మైయలుల్ మునల్ నళాయ్*

అల్లునా పగలుమ్ నెడుమాలెన ధైత్తినిహ్మయ్*

శైవ్యమ్మల్ గి యనాకిడనతిరుక్కోళూర్ కే*

ఒల్ గియొల్ గినడ నెబ్బనేపుగుణ్ణొలొళిన్దే.

౮

అ॥ మల్ గు - నిండియున్న, నీర్ - నీళ్ళుగల, కణ్ణాడు - శత్రుములతోఁగూడ, మైయలుల్ ము - భ్రమనొందిన, పనల్ నళాయ్ - మనస్సుగలదై, నల్ - అనుకూలమైన, అల్లుమ్ పగలుమ్ - రేయింబగళ్ళును, నెడుమాలెన్దు - (ఆశ్రయించుచు) మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాఁడా! యని, అధైత్తి - పిలిచి, ఇని - దీనిపైన, ఒళు - శిథిలరాదై, ఒల్ గిఒల్ గి - ఆడియాడి, (మెల్లమెల్లగా), నడన్దుపోయ్ - నడిచివెళ్ళి, శైవ్యమ్మల్ గి - సుపక్ష్మినిండియున్న, అనాకిడన - ఆ శ్రీయశుతిపవ్యభించిన, తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, ఎబ్బనే - ఏవిధంబున, పుగుణ్ణొల్ - ప్రవేశించునో?

తా॥ శ్రీయశుతిచుందు మిక్కిలి వ్యామోహపతి వానినే పిలుచుచున్న నా బాలిక, ఆశ్రీయశుతిపవ్యభించియున్న తిరుక్కోళూరికి శక్తిలేక మెల్లమెల్లగానడిచివెళ్ళి ఎట్లుచేసినా? యని.

౯

ఒళిన్దుణ్ణెడే మేల్ శైయెవె న్దునొన్దునొన్దు*

కళిన్దనెణ్ణెనళాయ్ క్కణ్ణనీర్ తుళుమ్మన్దుల్లుణ్ణొల్*

ఒళిన్దవొణ్ మలరాళ్ కొమ్మనక తిరుక్కోళూర్ కే*

కళిన్దనెణ్ణెనళా యెమ్మెన్ది ఎమ్ కారిగై యే.

౧౦

అ॥ ఒళిన్దు - పంగియున్న, మణ్ - నూత్నమైన, ఇడైమేల్ - నడువమీఁద, కైయెన్దు - చేతులనుంచుకొని, నొన్దునొన్దు - మిక్కిలికష్టపడి, కళిన్దు - (భక్తిచే) ఆర్ద్రమైన, నెణ్ణెనళాయ్ - మనస్సుగలదై, ఎమ్మె - మనలను, నీర్ - విడిచిపోయిన, ఎమ్ కారిగై - నా బాలిక, ఒళిన్దు - (సంతోషముచే) వాడియున్న, ఒణ్ - అందిమైన, మలరాళ్ - శుభ్రవాసినియైనపిల్వటికి,

కొట్టునన్ - పల్లభుడైనక్రియఃపతి (పవ్యళించిన), తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, కళిన్ద శెఱ్ఱనళాయ్ - ((శేమచె) ఆర్ద్రచిత్తురాలై, కణ్ణనీర్ - కంటినిళ్ళు, తుళుమ్మ - నిండునట్లు, శెల్లవోల్ - చేరునా?

తా॥ తిరుక్కోళూరులో బవ్యళించియున్న క్రియఃపతియందు మిక్కిలి వ్యామోహము గలదై నన్నిచ్చట విడిచిపెట్టిపోయిన నాకాలిక శోని సహాయముగాజేసికొని ఇంత గొప్పదూరమువెళ్ళినదని యాలోచించగా, ఆభక్తి నే సహాయముగాజేసికొని వెళ్ళినదని తోచుచున్నదని.

కారీయమ్నల్లనగళవై కాణిల్క కణ్ణనుక్కెన్దు*

ఈరియాయరుప్పా శిడెల్లామ్కిడక్కవినిప్పోయ్*

శేరిసల్ పట్టితూవియిరై వ్వు త్తిరుక్కోళూర్ కే*

నేరిన్దన్దన్దా శెమ్మైయొన్దుమ్మనినై త్తిలళే.

౯

అ॥ నల్లన - మంచిదై, కారీయల్ల - చెయబడిన, ఆ వై - ఆచందనకునుమాదులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఎన్కణ్ణనుక్కెన్దు - నాకృష్ణునికీయి, ఈరియాయ్ - ఆర్ద్రచిత్తురాలై, ఇరుప్పాళ - ఉన్న, నేరిన్ద - ముదరంబులైన దివ్యాభరణములుగలయ్యాపె, శిడెల్లామ్ కిడక్క - ఈపస్తువులన్నియుండగా, ఇనిప్పోయ్ - దీనితరవాతవెళ్ళి, శేరి - గ్రామములోనున్న వారు, సల్ పట్టి - అనేకదోషములను, తూని - చెప్పి, ఇరై వ్వు - ఘోషించునట్లు, తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, నడన్దాళ - వెళ్ళును, ఎమ్మై - మనలను, ఒన్దుమ్ - కొంచెము గూడ, నినై త్తిలళే - తలంచినదికాదు.

తా॥ ఒకమంచిపస్తువును చూచినయెడల మన క్రికృష్ణునికి దీనిని సమర్పించవలయునని చెప్పుచున్న నాకాలిక ఇప్పుడుఅవియన్నింటినివది తిరుక్కోళూరికివెళ్ళినది. లోకులనిండను లత్యు పెట్టలేదు. నన్నుతలంచనుకూడలేదని.

౧౦

నినై క్కిలేల్ తేయవణ్ణాళ నెడుజ్జణిళమానినిప్పోయ్*

అనై త్తులగుముడై య అరవిన్దలోళననై *

తిన్దై నై యమ్మిడా శవణ్ శేర్ తిరుక్కోళూర్ కే*

మన్దై క్కువాళావ యమ్మినినై యాల్ శెల్లవై త్తనళే.

౧౦

అ॥ తేయ్కొళ - ఓడవతలారా! నినై క్కిలేల్ - (ఈదుఃఖమును) శేనుస్మరించను. నెడుమ్కళ - విశాలమైన శీత్రముగల, ఇళమాళ - కాలిక, ఇని - ఈయవస్థకంటెపైన, పోయ్ - వెళ్ళి, అనైత్తులగుముడై - సకలలోకములనుగల, అరవిన్దలోళననై - కవలూతుని, తిన్దై త్తై యమ్ - ఒకతనముగూడ, విడాళ - విడువదు. అవణ్ - ఆక్రియఃపతి, శేర్ - చేరియున్న, తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, శెల్లవై త్తనళ - వెళ్ళుతలంచినది, మన్దై క్కు - కులమునకు (వచ్చెడి), వాళ - గొప్ప, పట్టియమ్ - ఆపవాదమును, నినై యాల్ - లత్యు పెట్టదు.

తా॥ ఓడవతలారా! నాచాలిక మనకులమునకు సంభవించెడి లోకాపవాదమునుగూడ లక్ష్మ్యబెట్టక తిరుక్కోళునికిచ్చెల్లి ఒకక్షణముగూడవిడువక శ్రయింపఁగలిగి యనుభవించుచున్నది. నన్ను విడిచిపోయిన యాయుధమును నేనుసహించలేనని. ౧౦

† వైత్ర మూడియామ్ మదుళూదనై యేయలన్దీ*

కొత్తలర్ పాట్రిళ్ళూత్తు కురుళూర్ చ్చక్కోళ్ళొన్న*

పత్తునూల్ దుళిన్త క్కేర్ తిరుక్కోళూర్ క్కే*

శిత్తమ్మైత్తురై ప్పూర్ తిగ్గి పొన్నులగాళ్ళవారే. ౧౧.

అ॥ వైత్ర సాహినిన, మా - శాశ్వమైన, నిదియామ్ - విధవలెనున్న, మదుళూదనైయే - మధుసూనికీ, అలన్దీ - ఆర్తచేరినది, కొత్తు - పూలొత్తు, అలర్ - వికసించియున్న, పాట్రిళ్ళొట్టుల, కురుళూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగ్గక్క - సన్మత్త్యుత్త, కొన్న - ప్రసాదించిన, పత్తునూల్ దుళి - పదిమూలు (రెయ్యి) తిరువాయ్మొళిలో, ఇప్పడు - ఈ పని పాశురములను, అవర్ - ఆశ్రయింపగ, కేర్ - నిర్భయముతో యుచున్న, తిరుక్కోళూర్ క్కే - తిరుక్కోళూరియందే, శిత్తమ్ - మనస్సు, వైత్తు - ఉంది, ఉరై ప్పూర్ - అన్యాయముతో యు వార, తిగ్గి - ప్రకాశించుచున్న, పాక్ - శాశ్వమైన, ఉలగు - పరపవచుచు, అర్వార్ - (భగవద్గుణములను) అనుభవించుచు.

తా॥ నమ్మత్త్వారు ప్రసాదించిన యీతిరువాయ్మొళిని తిరుక్కోళూర్ నాకి దివ్యదేశ మందు భక్తిగలవారై యనుసంధించువారు శ్రీవైకుంఠుందుచ్చెల్లి నిత్యావందము ననుభవించును.

అత్తర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

దీక్షుర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

౮ .వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— నమ్మత్త్వారు నెడి పిరాట్టి తిరుక్కోళూర్ కి వేంచేయుచున్నప్పుడు శక్తి లేక మధ్యపార్థమందొక ఉద్యావవసములోనుండి అచ్చటనున్న పక్షులను శ్రయింపఁగలిగి దూకలై పంపించుచున్నారని.

† పొన్నులగాళ్ళో పువఁముల్లదాళిరో*

నన్నలప్పళిన్దొళ్ళ విన్దె యాట్టియేన్ నానిరన్దే*

మున్నులగజ్జెల్లొమ్మడైత్తు ముగిల్ వణ్ణొక్కణ్ణొ*

ఎన్నలజ్జొప్పిరాన్ తన క్కొన్నిలై మెయ్యురై నే. ౧.

అ॥ నరేలమ్ - (నాయుడు) మిక్కిలి స్నేహముగల, పుళిన్దొళ్ళ - ఓపక్షిసముహ ములారా! విన్దె యాట్టియే - పాపములేనిన, నాన్ - నేను, ఇన్దే - (మిమ్ములను) యాచించితిని. మున్ - మునుపు, ఉలగజ్జెల్లొమ్ - లోకములనున్నింటిని, పడైత్తు - సృష్టించిన, ముగిల్ వణ్ణొ - మేళుమువంటికాన్నిగల, కణ్ణొ - (క్రిష్ణుడైన, ఎన్ నలమ్ కొద్దిపిరాళరసక్కు - నాగు

గములనహరించినస్వామికి, ఎన్దిలై మై - నాళితిని, ఉరైగు - చెప్పి, పాళ - స్వహరియ
మై, ఉలలు - శ్రీరైవణ్ణలోకమును, ఆళిర్ - అనుభవించుచి, పునెన్గుల్లుదు - లీలావిభూతి
వన్నింటిని, ఆళిర్ - అనుభవించుచి.

తా|| ఓపత్తులారా! మీరువల్లి నన్నీకొంబునబాధపెట్టునున్న జగత్ప్రప్తయైన శ్రీయ
నతి నాయనకు నెప్పినయెడల మీకు నేను సత్యవిభూతిని లీలావిభూతినయి చెప్పెను. మీను
భవించుచున్నది.

౧.

మైయమర్ వాళన్ నహజ్జుళ్ మజైమార్ మున్బెళ్

కై యిరుప్ప* నెయ్యమరిన్నడిశిల్ నిచ్చల్ పాలొడుమేవీరో*

కై యమర్ శక్కర తైళ్ళ కలివాయ్ పెరుమానై క్కణ్ణ*

మెయ్యమర్ కాదల్ శొల్లి క్కిళిగాళ్ విరైన్దోడివదే.

౨.

అ|| కిళిగాళ్ - ఓచిలకలారా! కై - శ్రీహరిమందు, అమర్ - అమరియున్న, శక్క
రమ్ - మద్యనముగలవాడును, కనివాయ్ - దొరికిపండువలెనున్న తిరువరముగలవాడైన,
ఎళ్ళెరుమానై - నాస్వామిని, కణ్ణ - చూచి, మెయ్ - వానితి మేనును (సంశ్లేషింపవలయు
నని), అమర్ - చేయున్న, కాదల్ - (నా) ఆశను, శొల్లి - చెప్పి, విరైన్ద - శీఘ్రముగా, ఓడివదే -
చలుగెత్తివచ్చి, మై - కాటుక, అమర్ - చేయున్న, వాళ్ - సుంపిరమైన, కడుమ్ - విశాల
మైన, కళ్ - నేత్రములుగల, మజైమార్ మున్ను - సభియలైన శ్రీలీలముండలి, ఎళ్ళై - నాచేతి
మీద, ఇరుప్ప - ఉంపి, నెయ్ - నెయ్యిలో, అమర్ - పూర్ణమైన, ఇన్ అడిశిల్ - భోగ్యమై
నప్రసాదమును, పాలొడు - పాలుతోగూడ, నిచ్చల్ - ప్రతిపదమును, మేవీర్ - భుజించుచి.

తా|| ఓచిలకలారా! మీరు శ్రీయనతివద్దకల్లి, నిన్ను సంశ్లేషింప నేనాశపడుచున్నానని
నేనుచెప్పినట్లు చెప్పి తిరిగివచ్చితచేసి మిమ్ములను నాచేతిమీదనుంచుకొని నెయ్యిపాలుతోగూడ
కుదురిమైన ప్రసాదమునిచ్చెదను, మీరారగింపవచ్చునని.

౩.

ఓడివదేళ్ళుల్ మే లొళిమామలరూదీరో*

కూడియవణ్ణిన్కొళ్ళ కురునాడుడై ఐవర్ గట్కాయ్*

ఆడియమానెడున్దోర్ వడై నీతైచ్చెల్లై నిపిరాళ్*

కూడియత్తెణ్ణుళవముణ్ణ తూమదువాయ్ గళిక్కిణ్డే.

౩.

అ|| కూడియ - గుంపుగాజేరి యున్న, వణ్ణిన్కొళ్ళ - ఓరుమ్మెదనయూహములారా! కురు
నాడుడై - కురుదేశమునరాజులైన, ఐవర్ గట్కాయ్ - పంచపాణ్డవులకొఱకై, ఆడియ - అంద
ముగాసంచరించుచున్న, మా - గణ్ణులుజోడించిన, నెడుమ్ తేర్ - గొప్పభయము (సాధనము
గాజేసికొని), వడై - నేనలను, నీతై - భస్మగుండలు, తేల్లై - చంపిన, పిరాళ్ - శిక్ప
ముందు, కూడియ - అలబ్ధులందుకొనిన, తిన్ - చల్లనైన, తుళివమ్ - తులసీమాళికలనున్న
తేనెను, ఉణ్ణ - భుజించిన, తూ - చరికుడమైన, ము - తేనెగల, వాయ్ గళిక్కిణ్ణు - నోలు
గలవారై, ఓడివదే - చలుగెత్తివచ్చి, ఎన్ శుమ్మల్ మేల్ - నాకొప్పుమీదనున్న, ఒళి - ప్రకా

ఊచుచున్న, మా - క్లాఘ్యమై, మల - పుష్పములమీదనున్న మకరందమును, ఊదీర్ - పానముజేయుండు.

తా॥ ఓతుమృదలారా! పాంశవు కు పాంధ్యముజేసి దుశ్శోధవాదులను జూపిన శ్రీకృష్ణుని వనమాలమీదనున్న మకరందమును దాగి వానికి నామాటలను జెప్పినచ్చితరని నాకొప్పుమీదనున్న మధురమైన పుష్పముకరందమును పానముజేయవచ్చునని.

3.

తూమదువాయగిల్ కొణ్ణున డ్దైమ్ములై గల్ పేల్ తుమ్మిగాల్ *

పూమదువుణ్ణచ్చెల్లిల్ వినై యేనై ప్పొ కు శేయ్ దగన్ణ *

మామదువార్ లెణ్ణుఘాయ్ముడి వావర్ కోనై క్కణ్ణు *

యామిదువో తక్కవా తెన్న వేణుజ్జిశీర్ నుజ్జుల్.

౪.

అ॥ ఎకములైగల్ పేల్ - నాములపుష్పముమీద సంపదించుచున్న; తుమ్మిగాల్ - ఓతుమృదలారా! తూ - పంశుధమై, మదు - మధురమైన, వాయగిల్ కొణ్ణు - నూటలను జెప్పుకొని, వన్ - చెర్చి, పూము - పువ్వులమీదనున్న తేనెను, ఉణ్ణ - భుజించుటకు, చెల్లిల్ - చెర్చితరని, వినైయేనై - పానముగలనున్న, పాయ్ శేయ్దు - ప్రక్రియముగా (స్వప్నమున లక్షణకాలము) సంక్లిషించి, అగన్ - విడిచిపోయినవాడై, మా - క్లాఘ్యమై, మదు - తేనె, వార్ - కాయచున్న, తర్ - చల్లనైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుఘాయ్ని, ముడికిరీటముగల, వావర్ కోనై - నిత్యమూలను స్వామియైన శ్రీయూపతిని, కణ్ణు - చూచి, యమ్ - మేము, నుజ్జుల్ - మీయొక్క, తక్కవాలు - దియపాత్రమైనవిధము, ఇదువో - ఇదియో? ఎన్న వేణువకణ్ణిర్ - అని చెప్పవలయును నునుండీ.

తా॥ ఓతుమృదలారా! మీరు మధుపానముజేయ చెర్చినప్పుడు, నన్ను తుణుకుత్రము సంక్లిషించి విడిచిపెట్టిపోయిన శ్రీయూపతినిజూచి, నీవు శ్రీలను బాఁపెట్టుటయేనా స్వభావము అని భయపడకుండి చెప్పవని.

౪.

నుజ్జుల్ పూసలై క్కే వమ్మిక్ యాక్ ఎళర్ తక్కిళిగాల్ *

వెణ్ణో పుళుర్ నువన్దు వినై యేనై నెళ్ళజ్జువర్ న్దు *

శెణ్ణో కరుముగిలై చెయ్యవాయ్ న్నెళ్ళజ్జుల్ ప్పగల్లై *

ఎళ్ళుచ్చెన్దాగిలుజ్జు ణ్ణిదువో తక్కవా తెన్నినే.

౫.

అ॥ యాక్ - నేను, వళర్ త్త - పెంచిన, కిలిగాల్ - ఓచిలకలారా! యాక్ - నేను, నుజ్జుల్ - మీకు, గిలై క్కే - (ఒకవని) చెప్పుచున్నాను, వమ్మిక్ - రండు, శెమ్ - (నితో ధులమీదకోపముచే) ఎట్టనైన, కర్ - నేతములుగల, పుళ - గరుత్మంతుని, ఊర్ న్దు - నడిపించుకొని, వన్ - వచ్చి, వినైయేనై - భాగ్యహీనురాలైననామొక్క, నెళ్ళమ్ - మనస్సును, కవర్ న్దు - అపహరించివాడును, శెమ్ కర్ - ఎట్టని నేతములుగలవాడును, కరుముగిలై - ఎల్లని గేఘముపంటి కాల్చిగలవాడును, శెయ్యవాయ్ - ఎట్టని బాగుముగలవాడును, న్నెళ్ళమ్ - ఎల్లగల్గె - సుందరమైన కల్పవృక్షముపంటివాడునైన శ్రీయూపతిని, ఎక్కాగిలుచ్చెన్దానై నను, శెన్ - చెర్చి, కణ్ణు - చూచి, ఇదువో తక్కవాలు - ఇదియోనీదము, ఎమ్మిక్ - అని చెప్పువని.

తా॥ ఓచిలకలారా ! మీరొకపనిచెప్పెదమరందు. గరుత్మంతునిమీఁదవేంచేసినచ్చి యతి నుండరబులైన దివ్యావయవములచే నన్ను మోహపటచి పోయిన క్రియవని నెదరిగనిపెట్టి స్త్రీలను బాధంబుబయేవాసదయ ? అనియడుగుడని.

ఎన్నిన్ను నూల్మార్య నెక్కరు మ్మెరు నెక్కల్లక*తా

మన్నునీళ్ కల్లరే మేల్ తిన్నుత్రాయ్నమక్కన్తి నల్ కా*తా

కన్నిన్ నెన్ను మ్మెయ్యాక కట్టియూవై త్తమాల్ త్తమ్మొల్లి*

తెన్నిన్ త్తొనినై యేక వళర్ త్తొ శిలుపూవై గళే.

౭.

అ॥ తీ - క్రూరమైన, విన్నయేక - పాపముగలనేను, వళర్ త్త - పెంచిన, శిలుపూవై గళే - ఓచిలకలారా ! ఎకమిన్ను నూల్మాన్ - ప్రకాశించుచున్న యహ్మోపవీతముచేసల జ్ఞురించబడినవత్తనముగలవాడై వాకునేరసాదించినవాడును, ఎన్కకరు మ్మొకమా - వాకు నేవసాదించినశ్యామి క్రిహముగలస్వామియు, ఎక-వాస, కణ్ణక - కన్య, చున్నచునై నక్రిష్ణుడు, తా - తనయొక్క, నీళ్ - పాడునైన, కల్లరే మేల్ - తినువడికభయించు, మన్ను - అనుతి యున్న, తా - చలనైన, తున్నయ్-తిన్నుత్రాయ్ తిన్ని, నమక్కన్తి - మనలనుతప్పయితీయక, నల్ కా - ప్రీతితోనివ్వకు. కన్నిన్ శిష్ట - అభ్యసించుడియి, ఉమ్మె - మిమ్ములను, యాక - నేను, కట్టియూవై - చెప్పించిన, మాల్ త్తమ్మొల్లను-మాటలను, తొల్లి - చెప్పి, తొన్దళ - కన్యక. ఓచిలకలారా ! ఇవివలలోవాకత్యంతభక్త్యుడై చక్కగానేవసాదించుచు తాను మన్నించుకొనియున్న తిరుత్తుత్రాయ్నివాకు ప్రసాదముగానిచ్చివామనోభమును బూర్తిజేయు క్రియవనినెఱచి, ఇప్పుడునన్నెడరానియిట్లు బాధలెట్టవచ్చునాయని నేనుచేప్పినట్లు అడుగుడని.

పూనై గళ పోలనిటన్ పుణ్ణనీగళ్ళ పోలుమ్కణ్ణక*

యానై యమ్మూవరుమాయ్ నిన్దమాయనెన్నా త్తొప్పిరా*

మానై నల్ వాన్ పిళ్ళ మునుకూడత్తొ మాల్ త్తమ్మొల్లి*

పానై గళ త్తొక్కిన్ త్తొ త్తొ విన్ద యాట్టియేర్పాళవే.

౮.

అ॥ పానై గళ - ఓబొమ్మలారా ! పూనై గళ పోల్ - కలుపువ్వువంటి, నిటన్ - కాన్తి గలవాడును, పుణ్ణనీగళ్ళ పోలుమ్ - పద్మములతోసమానమైన, కణ్ణక - శత్రుముగలవాడును, యానై యమ్మ - సమస్తవేతనములనును, యావగమ్ - సకలచేతనమునును, అయ్ - అనర్థా మిదై, నిన్ద - ఉన్నవాడును, మానుక - (వానిదోషములతోకలరి) చెక్కగొడవైతిగలవాడును, ఎక - వాకుస్వామియు, అత్తొప్పిరా - చక్రాయుధుడైనఉపకారకుడును, మానై - గుట్టుమై వచ్చినకేళియొక్క, వల్ - క్రూరమైన, వాయ్ - వోటిని, పిళ్ళ - చీల్చినవాడునైన, మునుకూ డత్తు - వధునూడనికీ, ఎకమాల్ త్తొ - నామాటను, తొల్లి - చెప్పి, విన్దయాట్టియేక - పాపముగలవాడొక్క, పోళపు - దుఃఖమును, తొక్కిన్ త్తొ త్తొ - తీర్చుదురా ?

తా॥ ఓబొమ్మలారా ! పరకనుండరుడై, సకలాన్తర్యామిదై, సమస్తశత్రుసంహారకుడైన క్రియవనినీ వాకుటను తప్పి మీగువాగుభువన భోగిట్టనుమునని.

పాశఱియేదియిన్నె విన్నె యేన్నె యూత్తెన్నే క్కే*

అశిలుతూవివెల్చెక్కరుగే అగళ శెయ్వొరునాళ*

మాశఱునీలచ్చుడర్కుడి వావనర్కోనై క్కణ్ణ*

ఏశఱుమ్మయ్యైయల్లాల్ మఱునోక్కేళ వేర్త్తుమల్ శ్లో.

౮.

అ॥ అశు - దోషము, అఱు - లేని, తూవి - తొట్టులుగల, వెల్చు - తెల్లవర్ణముగల, కరుగే - ఓకొంగా! విన్నయేన్ - పొడియిన నేను, పాశఱపు - చైనన్ద్యమును, ఎయ్వి - పొడి, ఇన్నె - ఈవిధముగా, ఎన్నెయూత్తి - ఎంతకాలము, నైవేగ - బాధపడుదును? ఒరునాళ - ఒకదినము, అరుళ శెయ్దు - కృపజేసి, మాశఱు - దోషములేని, నీచ్చుడర్ - బాగున్న మైనకాని గల, ముడి - శేశపాశముగల, వావనర్ కోనై - నిత్యనూలకు స్వామియైన శ్రీయశుతిని, కణ్ణ - చూచి, ఏశుఅఱు - దోషములేని, మమ్మెయల్లాల్ - మిమ్ములకుకప్పు, వేర్ త్తు - మఱియు, మల్ శ్లో - ఇంకొకరిని, ఎఱునోక్కేళ - తిరిగిచూడడు. (అనిచెప్పును).

తా॥ ఓకొంగా! నేనెంతకాలమిట్లు బాధపడుదును? గాన నీవు నాచురుగృపజేసి శ్రీయశుతికడకు, మఱియొకరినిబాధక నన్ను నే నమ్మకొనియున్న నీవి నీకణ్ణు వేక్షింప వచ్చునా? కటాక్షింపరాదాయని చెప్పుచూయని.

౯.

వేర్త్తుమల్ శ్లోకళై కణ్ణ విన్నె యూత్తియేగనానొన్దిలే*

నీర్త్తిరై మేలులని యిరై శేరుమ్ముదావిన్జాళ*

కార్త్తిరళ మాముగిల్ పోల్ కణ్ణొన్దివనర్కోనై క్కణ్ణ*

వార్త్తై త్తెగళ కొణ్ణరుగియురై యిర్ వేగల్ వచ్చుననే.

౧౦.

అ॥ నీర్ - జలములయొక్క, తిరై మేల్ - అలలుమీద, ఉలవి - సంఘరించి, ఇరై - ఆహారమును, లేరుమ్ - వెదుకుచున్న, పుదావిన్జాళ - కెడకొంగుతీ సమాహారాలారా! విన్నె యూత్తియేగ - పొడిపురలైన, నాన్ - నేను, వేర్ త్తు - మఱియు, మల్ శ్లో - ఇంకొక, ఓర్ - అద్వితీయుడైన, కణ్ణొన్ది - ఒకరితోనుని, ఎరేన్ - కలవాడనుకాదు కార్ - వరకాలముందు, తిరళ - చేయున్న, మా - గొప్ప, ముగిల్ పోల్ - మేళమువంటి (కన్దిగల), కణ్ణన్ - అక్రమభక్తుడై, కణ్ణవర్ కోనై - నిత్యనూలకు స్వామియైన శ్రీయశుతిని, కణ్ణ - చూచి, వార్త్తై గళ కొణ్ణవన్దు - (వాడుచేప్పెడు) మాటలను దీసికొనివచ్చి, అరుళ - (నాయందు) కృపజేసి, వేగల్ - ప్రతిదినమును, ఇరున్దు - ప్రతికలవారైయుండి, ఉరై యిర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ పెద్దకొంగవకులారా! మీకంటే నన్నిప్పుడు రక్షించువారెవరులేరు గాన మీరుకల్పి శ్రీయశుతికి సాహాయ్యజెప్పి వాడుచేప్పెడు బదులుమాటలను తిరిగి వాకువచ్చిచెప్పి నన్ను జీవింపించుండగ.

౧౧.

వచ్చిరన్దుమ్ముడై య మణిచ్చేవలమ్మేరు మెల్లామ్*

అర్దు మొమ్మచ్చిన్ది యలర్ మేలశై యునున్నజ్జాళ*

ఎన్ తిరుమార్వత్తెన్నె యిన్న వాటివలే కాణ్ణొన్దు*

నుచ్చిరత్తిన్దువోత్తి యురై యిర్ మఱునూల్ శ్లో.

౧౨.

అ॥ ఉమ్మడైయ - మీయొక్క, మణి - క్లాప్సుమైన, శేవలుకు - మొగవచ్చీయు, నీరుమ్ - మీరును, ఎల్లామ్ - మీబంధువులందరును, వర్తిగున్ - వచ్చియుండి, ఒన్ఱుఅన్ఱముమ్ - ఒకబాధయు, ఇన్ఱి - లేక, అలర్తల్ - పుష్పముమీద, అత్తైయమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నజ్జల్ - ఓ హంస చక్కులారా! ఎక - నాస్వాసించునైన, తిరు - పిరాట్టిరి, మార్వణ్ - చక్రస్థలమందుగల శ్రీయః పరికి, ఇవల్ - ఈపె, ఇన్ననాళు - ఈనదయుగానున్నది; కాన్ఱ్రి - చూచుము; ఎన్ఱు - అని, మున్ఱిత్తు - ఏకాంతమందు, ఎన్ఱై - నన్నుదేకించి, ఒన్ఱు - ఒకమాటను, ఉన్ఱి - భోధించి, ముమునాల్ - ధీమ - బరులుమాటను, ఉన్ఱైయార్ - చెప్పఁడు.

తా॥ సవరించుచుగా పుష్పముమీదసంచరించుచున్న ఓ హంసచక్కులారా! మీరు శ్రీయః పరివర్తనంబు, ఇల్లుబాడవచుచున్న యీపెను గటాక్షింపరాదాయని చెప్పి దానికి వాడేమిబహుళం చెప్పనో దానినిచాచువచ్చి చెప్పఁడని. ౧౦,

‡‡ మాల్ నిర్జల్ యన్ఱుకొల్లు మునుకూదపిరానడిమేల్ *

నాల్ నిర్జల్ పూమ్మొక్కల్ శూత్తు కురుగూర్ చ్చుకగోన్ఱశొన్న *

తోల్ నిర్జలాయ్ఱిత్తు ల్లివై యుమ్మెరుపన్ఱైమ్ వల్లార్ *

ఊల్ నిర్జకణ్ నున్ఱుణల్ పోలురుగానిచ్చర్ నీరాయే. ౧౧.

అ॥ మాల్ నిర్జల్ - మంచిశబ్దములను, అయన్ఱుకొల్లు - పరికిలించునని, మునుకూద పిరాక - మధుమారునియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములవిడుముమై, నాల్ నిర్వకోల్ - పరిమళముగల, పూ - పుష్పములుగల, పొట్టిల్ - తోటలచే, శూత్తు - మట్టబడిన, కురుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియైన, కడగోవళ - సమ్రాట్వొర్యు, శొన్న - ప్రసాదించిన, తోల్ నిర్జల్ - అవతారరూపములైన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - అద్వితీయములైన, ఇన్ఱై చక్కుమ్ - ఈపదపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, ఊల్ నిర్జకణ్ - చెలమయంచున్న, మణి - మొక్కుమైన, మణల్ పోల్ - ఇమకవలె, నీరాయే - జలమై, ఉరుగానిచ్చర్ - కరుగుచురు.

తా॥ శ్రీయఃపరికియమై యపాదించుచున్న బ్రాహ్మదేవరూపమైన తిరుయ్మొళిని పొమ్మొక్కరించి సమ్రాట్వొర్యునాదించిన వెయ్యిపాశురములలో జేరిన యీపదిపాశురముల సన్యసించువారు సమ్రాట్వొర్యువలెనే మిక్కిలిభక్తిచే గరుగుచురని. ౧౧.

అత్తుర్ తిరువడిగ శేళర గు.

తీయర్ తిరువడిగ శేళర గు.

౯ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, శ్రీయఃపరివర్త దూతనుబంపినను వాడురానందున చుగచుడముందు మేలేమియున్న వానికివినుపట్టు శాసన గొప్పద్యంతిని నిలుపుచున్నారు.

‡‡ నీరాయేనిలనాను త్రియాయ్కాళాయ్ పిరువానాయ్ *

శీరాగ్ శున్ఱగ్ శున్ఱగ్ శున్ఱగ్ చ్చిరువాయ్మొళి నీరాయ్ *

(నీకాపిరాట్టితోగూడ) వేంచేయుండియు, ఉగన్తోలు - ప్రతియుగములయందును, కాలప్పల నాల్ - చిరకాలము, ఉయిగల్ - ప్రాణులను, కాప్పానే - రక్షించువాడ! కోలమ్ - సాంధ్యముగల, తిరుమామలోడు - పెరియపిరాట్టితోగూడ, ఉన్నై - నిన్ను, కూడాదే - పొందఁగ, అడియే - దాసుడైన నేను, ఇన్నమ్ - ఇతను, కాలప్పలనాల్ - చిరకాలము, తళ్ళళ్ళనో - శిథిలమైనయగునా?

తా|| ఓశ్రీమణి! రామావతారమందు భూలోకమందు చిరకాలము వేంచేయుండిలోకులకు పలువిధములుగా సేవసాదించి రక్షించిన నీవు పెరియపిరాట్టితోగూడ వేంచేయున్నప్పుడు ఆశ్చర్యనీవలెనుక సేవిక సంతకాలములు బాధపడవలెనోయని.

3.

తిళ్ళర్ నుమ్ముటిన్దుమ్ శగడవశురుడర్ వేతా*

పిళ్ళన్దున్దుమ్ తిరుక్కాల్లా పెరుమానే*

కిళ్ళర్ నుమ్మోమణివ నిన్దిన్దిళ్ళవర్ తూళ్ళ*

విళ్ళవొరునాల్ కాణవారాయ్ నిళ్ళేదే.

౪.

తా|| శగడవశుర్ - శకటానుగుడు, శిళ్ళర్ నుమ్ - శిథిలమై, ముటిన్దుమ్ - విఠిగియు, ఉడల్ - ఆపదము, వేతా - వేయవలెగా, కిళ్ళన్దుమ్ - బద్దమై, నియంతులము, తిరుక్కాల్ - శ్రీపాదమును, అల్లా - పూజించిన, పెరుమానే - ఓస్వామి! కిళ్ళర్ నుమ్ - (నిన్ను కలెచునలయునని) ఉద్యోగించి, పోమణి - బ్రహ్మయు, కిణ్ - గురుఁడును, ఇన్దిన్ది - ఇంద్రుఁడును, విళ్ళవర్ - దేవతలను, తూళ్ళ - చుట్టుకొనిస్తుండుగా, విళ్ళజ్జ - (ఆకాశమంత) ప్రకాశించునట్లు, ఒరునాల్ - ఒకదినము, విణ్మిదు - ఆకాశమందు, కాణ - (నేను) సేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయుము?

తా|| ఓస్వామి! నీవుశకటానుగుని శ్రీపాదముతోఁబన్నిన హరించినప్పుడాయాశ్చర్యమును జూచి దేవతలుగుంపుగావాకాశమందులిచి స్తుతించునట్లు వారికిసేవసాదించిన విధంబున, నాకిప్పుడొకదినము సేవసాదింపుమాయని.

౪.

విళ్ళేదిరుప్పాయ్ మలై మేలన్ తిత్తాయ్ కడల్ శేర్ ప్పాయ్*

మణ్ణేనల్ వా యివల్ బుణ్ణెమ్మలై నుత్తె వాయ్*

ఎళ్ళేదియత్త పుటవణ్ణత్తాయెనదావి*

ఉణ్ణేదాడి యురుక్కాట్టాదేయ్ ప్పాయ్.

౫.

తా|| విణ్మిదు - పరగ పదమందు, ఇరుప్పాయ్ - వేంచేయున్నవాడవై, మలై మేల్ - శక్తికటాదియందు, తిత్తాయ్ - నిలచినవాడవై, కడల్ - శీతార్థమును, శేర్ ప్పాయ్ - పవ్వలించినవాడవై, మణ్ణేనల్ - భూలోకమందు, ఉల్లయ్యాయ్ - సంపదించువాడవై, ఇవల్ బుణ్ - ఈపదార్థములయందు, ఎన్నమ్ - అంతకు, మలైయ్ - మఱిగియు, ఉత్తె వాయ్ - వాసముజేయువాడవై, ఎణ్ - సంఖ్యలను, మీదు - పరగ, ఇయన్ - ఉన్న (అసంఖ్యములైన), పుటమ్ - బైటమున్న, అల్లయ్యాయ్ - అడవులలోనన్నవాడవైననీవు, ఎనదు - నాయొక్క, అని - అత్యుక్త, ఉణ్ మీదు - లోపలనున్నబైటమున్న, అడిసంచరించి, ఉరుక్కాట్టాదే - (నీ) తిరుమణునుగనుపఱచకనే, ఒరిప్పాయ్ - దామకొనెదవా?

తా॥ సమస్తవస్తువులయందును వ్యాపించియున్న నీవు నాలోచనమందియు నాకుఁగనుప
దకపోవలెనంటే దానిని నేనెట్లునహించెదనని.

౫.

పాయోరడివై తదగ్రీవోపై పురవై నిలమెల్లామ్

తాయ్*ఓరడియా లెల్లావులగుమ్మతడవన్

మాయో*ఉన్నై క్కాణ్బాక్ వరున్దియెన్నై నాభుమ్*

తీయోడుడగ్ శేర్ మెల్లుగా యులగిల్ తిరివేనో.

౬.

అ॥ ఓరడి - ఒకశ్రీపాదమును, పాయ్ - అంతటవ్యాపించునట్లు, పైత్తు - ఉంచి, అడగ్
గ్రీవో - అతిరువడికిఁదనున్న, పరవై - సముద్రముచేఁజాట్టబడిన, నిలమెల్లామ్ - భూమియంతయును, తాయ్ -
కొలిచి, ఓరడియార్ - మఱియొకతిరువడిచేత, ఎల్లావులగుమ్ - ఉర్ధ్వలోకములన్నింటిని, తడవన్ -
స్పృశించిన, మాయో* - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ్బాక్ - నేనించటకై,
ఎన్నైనాభుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తీయోడు - అన్నిచో, ఉడగ్ - కూడ, శేర్ - చేరిన, మెల్లు
గాయ్ - మైనమువలె, వరున్ది - బాధపడి, ఉలగిల్ - లోకమును, తిరివేనో - తిరుగుదునా?

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! సకలలోకములనుగొలిచి యొక్కలనియు అయోగ్యునియు జూడక
సమస్తప్రాణులను నీతిరువడికళ్ళచే స్పృశించి యున్నవీరివలెనైన నీయపారకారుణ్యమును చలచి
నిన్ను నేనించనాకవడి నశింపకుండను బ్రతుకకుండను నిట్లు బాధపడుచున్నానని.

౭.

ఉలగిల్ తిరియుక్కురుమకదియా యులగ్ మాయ్*

ఉలగుక్కేయోరుయిరుమానాయ్ పుఱవణ్ణత్తు*

అలగిల్ పాలిన్ద తిశైవత్తాయవరువేయో*

అలగిల్ పాలిన్ద అఱివిలేనుక్కరుళాయ్.

౮.

అ॥ ఉలగిల్ - లోకముందు, తిరియుమ్ - నడుచుచున్న (చేయుచున్న), కరుమమ్ -
పుణ్యపావహములైననకర్మములనెడి, కది - ఉపాయములకు, ఆయ్ - ఫలప్రదుఁడవై, ఉల
గమ్ - ఆకర్మములననుష్ఠించుచున్న అధికారులకు, ఆయ్ - ప్రవర్తకుఁడవై, ఉలగుక్కు - లోక
ములకు, ఓరుయిరుమ్ - ఒకయాత్మయై, ఆనాయ్ - ఉన్నవాఁడవై, పుఱవణ్ణత్తు - అండము
నకవలె, అలగిల్ - సంఖ్యయందు, పాలిన్ద - పూర్ణులై, (అసంఖ్యయులై), తిశైవత్తు -
చదిదిక్కులయందును, ఆయ్ - వ్యాప్తులైయున్న, అరువే - ఆత్మలక్షణిర్వాహకుఁడవైయున్న,
ఓక్రియఃపతీ! అలగిల్ పాలిన్ద - అసంఖ్యయులైన, అఱివిలేనుక్కు - అజ్ఞానములుగలవాకు,
అరుళాయ్ - కృపజేయుమా; ఓ అని ఆర్తధని.

తా॥ పుణ్యపావములకును, సకలప్రాణులకును నీవేనిర్వాహకుఁడవైయుండగా నిన్నులిక్
మించి నే నేసాధనమునుష్ఠించి విన్నబొందెదనని.

౯.

అఱివిలేనుక్కరుళా యఱివారుయిరానాయ్*

వెఱిగోల్ శోదిమూర్త్తి యడియోగ్ నడుమాలే*

కిటికెయ్ దెన్నె పుట్టి ట్టిన్నమ్ కడుప్పాయో*

పిటిదొన్ ప్పటియావడియే నావితిగై క్కవే,

౮.

అ॥ అటివార్ - జ్ఞానంకులను, ఉయిరానాయ్ - నీకాత్మగాగలవాడనై, పెటికోల్ - పరిపూర్ణుని, కోడి - శ్రేణిమయమైన, మూర్తి - విగ్రహముగలవాడనై, అడియేన్ - దాసునియందు, నెడుమలే - మిక్కిలిత్యామోహముగలవాడనై యున్న ఓస్వామి! అటిరిలే నుక్క - బుద్ధిహీనుడనైనవాకు, అరుళాయ్ - కృపకేయునా, పిటిదు - నిన్నుద్రక్కనేలైన, ఒన్ - ఒకఉపాయమును, అటియా - ఎఱుంగని, అడియేన్ - దాసునియొక్క, అవి - మనసు, తిగైక్క - భ్రమించునట్లు, కిటికెయ్దు - ఏదోయొకపుపాయముకేసి, ఎన్నె - నన్ను, పుట్టి - రావ్యావినయ(సంసార)మందుబడద్రోసి, ఇన్నమ్ - ఇంకను, కడుప్పాయో - చెడకొట్టదనో ?

తా॥ ఓక్రియవలీ! నీవింకకాలమునఱుకు నన్ను బరిగహించనందున ఏదోయొక పుపాయముచే నన్నింకను సంసారమందు బడద్రోసెదనో యేమోయని భయపడుచున్నానని.

౯.

అవితిగై క్క వవర్ కు మైక్కుమ్ శిర్ బీస్టమ్*

పావియేనై పులనీకాట్టి పుడుప్పాయో*

తావివై యమ్ కొణ్ణ తడన్తామరై గక్కే*

కూవిక్కొళ్ళుమ్ కాల మిన్న జుఱుగాదో.

౧౦.

అ॥ అవి - మనస్సు, తిగైక్క - అల్లాడునట్లును, వవర్ - పంచేంద్రియములు, కుమై క్కుమ్ - చాధించునట్లును, శిఱు - అల్పములై, పల - అనేకములైన, ఇన్నమ్ - నుఖములను, నీ - నీవు, కాట్టి - చూపించి, పావియేనై - పాపిష్ఠుడనైననన్ను, పుడుప్పాయో - చాధించెదనా? వైయమ్ - భూమిని, తావి - కొలిచి, కొణ్ణ - స్వీకరించిన, తడమ్ - వికారములైన, తామరై గట్టు - శ్రీపాదపద్మములయందు, కూవిక్కొళ్ళుమ్ - పిలుచుకొనఁదగిన, కాలమ్ - కాలము, ఇన్నమ్ - ఇంకను, కుఱుగాదో - సమీపించదా ?

తా॥ ఎంతగొప్పజలేంద్రియనిరూడ వ్యాకులపఱచి చెడకొట్టదగిన తృప్తములుగల యీసంసారమందు నన్నిదవఱుకునుచి మిక్కిలిబాధపెట్టితివి. నీతిరువడికళ్ళయందు నన్ను జెర్పుకొనఁదగినకాలమెప్పుడు దగ్గఱవచ్చునో తెలియలేదని.

౧౧.

కుఱుగానీళా విఱుదికుడా ఎన్నె యూ*

శిఱుగా పెరుగా అళిలిన్పమ్ శేర్ న్దాలుమ్*

మఱుకాలిన్ ప్పి మాయో నునక్కియాళాగుమ్*

శిఱుకాల జైయుఱుమో అన్దో తెరియిలే.

౧౨.

అ॥ కుఱుగా - ప్రాప్తముకానిదియు, నీళా - దిర్ఘముకానిదియు, ఇఱుది - నాశము, కూడా - లేనిదియు, ఎన్నె యూ - ఎల్లప్పుడును, శిఱుగా - కృశించనదియు, పెరుగా - సూలముకానిదియు, అళిలిన్ - అపధిలేనిదియైన, ఇన్నమ్ - ఆత్మానుభవమును, శేర్ న్దాలుమ్ - పొందినను, మాయో - అశ్రద్ధభూతుడ! తెరియిలే - చిహించినయెడల, మఱు

కాలిన్ది - మఱియొకప్పుడులేకనే, శిఱుకాలత్తై - ఒకటికాలము, ఉనక్కే-నీకే, అళాగుమ్ - దానుడై చేసెడికై జ్ఞానముఖమునకు, ఉఱుమా - ఒప్పుగునా ? అన్దో - అయ్యో ?

తా|| వృద్ధిక్షయ్యాదిదోషములేమియులేని యాత్మానుభవమునెడికై వల్యసుఖమును బొందినను, అనుఖము, నీకై జ్ఞానముఖముతో నెంతమాత్రము నొప్పుదని. ౧౦.

‡‡ తెరిదల్ నిన్నె ద లెణ్ణలోగా త్తిరుమాలుక్కు*

ఉరియతోణ్డోతోణ్డో తోణ్డోశెడగోవళా*

తెరియవొచ్చెన్న వోరాయరత్తుళిప్పత్తుమ్*

ఉరియతోణ్డరాక్కు ములగముణ్ణాత్తే.

౧౧.

అ|| తెరిదల్ - శాస్త్రజ్ఞానముచేతను, నిన్నెదల్ - మననముచేతను, ఎణ్డో - భావనముచేతను, అగా - పరిచ్చేదించుకొకకృత్యుడైన, తిరుమాలుక్కు - శ్రీఃపతికి, ఉరియ - అపాధారములైన, తోణ్డో - దానులైనవానికి, తోణ్డో - దానభూతులైనవానికి, తోణ్డో - దానులైన, శెడగోవళా - సమృద్ధివృద్ధులు, తెరియ - భగవద్గుణములు) విశదములగునట్లు, తొన్న - సాదించిన, ఓరాయరత్తు - అద్వితీయుములైన వెయ్యిపాకుములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాకురములును, (అనుసంధించువారిని), ఉలగముణ్ణాత్తే - జగద్రక్షకుడైన శ్రీఃపతికి, ఉరియతోణ్డరాక్కుమ్ - అనన్యశేషులై చేయును.

తా|| శ్రవణమున నాదులచే దెరిసికొనుట కకృత్యుడైన శ్రీఃపతికి చరమావధిదాసులైన సమృద్ధివృద్ధుల ప్రసాదించిన యాపదిపాకురముల సభ్యసించువారు భగవంతుని కనన్యభక్తులగుదురని. ౧౧.

అ త్తూర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

శియర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

—ॐ—

౧౦ - వ తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారకః— ఈవిధంబున పరమపదమందు వినునట్లు కవచాధను ఘోషించిచెప్పినను శ్రీఃపతిరానందున దీనికి ప్రవత్తితప్ప మఱియొక వ్రసాయములేదని నిశ్చయించి తిరువేణ్డముడై యాకాతిరువడికళ్ళలో పిరాట్టిని పురుషకారముగాజేసికొని ప్రవత్తిచేయుచున్నారు.

‡‡ ఉలగముణ్ణపెరువాయూ ఉలప్పిల్ కీర్ త్తియమ్మానే*

నిలవుమ్మశుడర్ కూఱ్ఱొళిమూర్ త్తి నెడియాయడియేనాడయిరే*

తిలదములగుక్కాయ్ నిన్ద తిరువేణ్డతైమ్మెరుమానే*

కులతోల్లడియేనున పాదమ్ కూడుమాఱుకూఱాయే.

౧౨.

అ|| ఉలగమ్ - లోకములను, ఉణ్డ - ఆరగించిన, పెరువాయూ - పెద్దనోటుగలవాఁడా ! ఉలప్పిల్ - అవధిలేని, కీర్ త్తి - యశస్సుగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ ! నిలవుమ్మనిత్యమై, కుడర్ - తోడున్న చీర, కూఱ్ఱ - చాత్రము, ఒళి - రేఖోపయమైన, మూర్ త్తి - దివ్యవిగ్రహానుగలవాఁడా !

నెడియాయ్ - గొప్పమహిమగలవాడా! అడియేన్ - దానుడైననాకు, ఆర్ - పూర్ణమైన, ఉయిరే - ప్రాణదూతుడా! ఉలగుక్కు - లోకములకు, తిలదమాయ్ - తిలకస్వరూపమై, నిష్ట - ఉన్న, తిరువేళ్ళవత్తు - వేళ్ళటూర్తిలోవేంచేసియున్న, ఎమ్మెరుమానే - నాస్వామి! కులమ్ - కులక్రమాగతమై, తొర్ - అనాదియైన, అడియేన్ - దాస్యముగలనేను, ఉననీయొక్క, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, కూడుమాలు - చేరువిధమును, కూటాయ్ - చేప్పమా.

తా|| నిరవధిక తేజోమయునిగ్రహుడవై, అనన్తకల్యాణగుణాకరుడవై, సకల జగద్రక్షకుడవై, భూలోః మన కలక్కారభూతమైన తిరువలయందువేంచేసియున్న ఓస్వామి! నీతిరువడికళ్ళను నే నేవిధముచేబొందెదనో? ఆప్రపాయమును నాకు జేప్పమాయాని.

కూటాయ్ నీతాయ్ నిలనాగి కొడువల్లశురర్ కులమెల్లామ్*

శీతావెరియమ్ తిరుసేమివలవా తెయ్ వక్కోమానే*

శేతార్ శున్ త్తామరై శెప్పెమలరుమ్ తిరువేళ్ళవత్తునే*

అజావ్బిలడియే నున్నడి శేర్ వణ్ణమరుళాయ్.

౨.

అ|| కొడు - క్రూరులై, వర్ - బలిపూర్ణులైన, అశురర్ - అనురులయొక్క, కులమెల్లామ్ - పంశమంతయు, కూటాయ్ - తునకలై, నీతాయ్ - భస్మమై, నిలనాగి - కేలయై (మన్నె - విశ్లేషమై) పోవునట్లు శీతా - కోపగించి, ఎరియమ్ - జ్వలించుచున్న, తిరుసేమి - సుదర్శనమును, వలవా - దక్షిణహస్తమందుగలవాడా! తెయ్ వమ్ - నిత్యనూరితక, కోమానే - నాయకుడా! శేతు - బుజువచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శున్ - చెలమనీళ్ళకుందరి, తామరై - తామరసపుష్పము, శెమ్ - ఎత్తని, తీ - విశ్వవలై (కాన్తిగలవై), మలరుమ్ - వికసింపఁబున్న, తిరువేళ్ళవత్తునే - వేళ్ళటూరులమునకుస్వామియైనవాడా! అజా - అపరిచ్ఛిన్నమైన, అన్బిర్ - (నీవిషయమైన) స్నేహములోనున్న, (స్నేహముగల), అడియేన్ - దానుడైననాకు, ఉన్నడి - నీప్రపాదమ్మలను, శేర్ వణ్ణమ్ - చేరువిధమును, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా?

తా|| శక్రుసంహారకులైనమిదర్శనాద్వారము శ్రీహస్తమందుగరించి, అతిరక్షితమైన వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓక్రియఃపతి! నాపాపములనుబోగొట్టి నీభక్తుడైననన్ను నీతిరువడికళ్ళయందు జేర్చుకొనుమాయాని.

౩.

వణ్ణమరుళో కొళణిమేగవణ్ణ మాయవమ్మానే*

ఎణ్ణమ్ముగున్దుతి త్రిక్కుమముదే యిమ్మియోరదిపతియే*

తెణ్ణలరువిమణిపొమ్ము త్తలై క్కుమ్ తిరువేళ్ళవత్తునే*

అణ్ణలేయున్నడి శేర్ అడియేత్కావావెన్నాయ్.

3.

అ|| వణ్ణమ్ - కాన్తిచేత, మరుళో - మోహింపఁజేసిడి, అణి - క్లాభ్యమైన, మేగమ్ - మేఘమంటి, వణ్ణ - కాన్తిగలవాడా! నాయమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములుగలవాడవై, అమ్మానే - నాకుస్వామియైనవాడా! ఎణ్ణమ్ - (నా) మనస్సులో, త్రిక్కుమ్ - ప్రవేశించి, తిత్తిక్కుమ్ - తియగానున్న, అమరై - అమృతమువంటివాడా! ఇమ్మియోర్ - నిత్యనూరులకు, అణ్ణలేయే - స్వామి.

యైనవాడా! తెల్ - నిర్మలమై, నల్ - క్లాప్యమైన, అరువి - కొండకాలవలు, మణి - రత్నముల
నున్న, పాన్ - బంగారమునున్న, ముత్తు - ముత్యములనున్న, అలైక్కమ్ - తీరమందు గుంపు
గాజేర్చుచున్న, తిరువేళ్ళడత్తానే - వేళ్ళటాద్రయందు వేంచేయున్న, అణ్ణలే - ఓ ప్నామి!
ఉన్ అడికేర - నీ శ్రీపాదమును బొందునట్లు, అడియేట్టు - దాసునికి, ఆ ఆ పన్నాయే - ఆయ్యో
ఆయ్యో అని కనికరింపుము.

తా॥ నిత్యసూసేవ్యండవై యతినుందరంబులైన దివ్యరూపచేషితముగలవాడవై తిరు
మలయందువేంచేసి నన్ను దాసునిగాజేసికొని నాపూదయమందుఁ బ్రవేశించియున్న ఓక్రియఃపతీ!
ఈ సంసారమందుండి బాధపడుచున్న నన్ననుగ్రహించి నీ శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనుమా
యని.

3.

ఆనావెన్నాదులగ జైయలై క్కు మశురర్ వాణాళమే*

తీనాయ్ వాళిమత్తై పొట్టిశీలై యా తిరుమామగర్ కేళ్యా

తేవా*శురర్ గల్ ముక్కణ్ణల్ విరుమ్ముమ్ తిరువేళ్ళడత్తానే*

పూవార్ క్కల్ గళరువినై యే పొరున్దుమాఱుపుణాయే,

౪.

అ॥ ఆనావెన్నాదు - ఆయ్యో ఆయ్యో అని కనికరించక, ఉ ల గ తై - లోకములను,
అలైక్కమ్ - బాధించుచున్న, అశురర్ - అనురులయొక్క, వాల్ వాళమే - తీవరకాల
ముమీద, తీనాయ్ - నిప్పును ముఖమందుగల, వాళి - బాణములయొక్క, మత్తై - పర్వమును,
పొట్టి - కురుచించుచున్న, శీలైయ - ధనుస్సుగలవాడా! తిరుమామగర్ - పెరియారాటికి,
కేళ్యా - వల్లభుడా! తేవా - ఉజ్జ్వలస్వరూపుడా! శురర్ గల్ - దేవతలను, మునిక్క
ణ్ణల్ - ఋషులసమాచూములను, వణ్ణమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరువేళ్ళడత్తానే - ఓ వేళ్ళ
టాదలవతీ! పూ - పుష్పములతో, ఆర్ - సమానములైన, క్కల్ గళ - (నీ) శ్రీపాదములను,
అరు - క్రూరమైన, విన్దయేన్ - పాదముగలనీను, పొరున్దుమాఱు - బొందెడివిధమును, పుణ
రాయ్ - సజ్జల్పించుమా?

తా॥ రోధులనుసరించజేసిభక్తజనులౌక్రయించునట్లు వేంకటాద్రియందు వేంచేయున్న
ఓక్రియఃపతీ! నాపాదములనుబోగొట్టి నీపాదములయందుఁ జేరునట్లు సజ్జల్పించుమా యని.

౪.

పుణరానిన్దుమరమే మ్మన్దైదవొరునిరే వలవావో*

పుణరేయ్ విన్దుమరమిరణ్డిన్ నమవేపోనముదర్ వావో*

తిణరార్ మిగ మెనక్కళిఱు శేరుమ్ తిరువేళ్ళడత్తానే*

తిణరార్ శార్ జత్తునపాదమ్ శేర్వడడియేనెన్నాళే.

౫.

అ॥ పుణరానిన్దు - గుంపుగాజేరియున్న, మరమేల్ - సర్వసాలవృక్షములను, అన్దు -
అభ్యుదయ, ఎయ్ద - కొట్టిన, ఒరునిరేవలవా - అద్వితీయుడైన ధనుర్ధరుడా! పుణర్ - చేరినను,
వీయ్ - పొంది, నిన్దు - ఉన్న, మరమిరణ్డిన్ - మద్దివృక్షములరెండిటియొక్క, నమవే - నడుమున,
పోన - పెద్దివన, మదల్వా - జగత్కారణుడా! తిణరార్ - దట్టమై యున్న, మిగ మెన - మేఘ
యనలెనున్న, కళిఱు - ఏనుగు, శేరుమ్ - చేరియున్న, తిరువేళ్ళడత్తానే - వేళ్ళటాదలమువకు

స్వామి! తిలారా - బలముచేపూర్ణమైన, కార్జునధనుస్సుగల, ఉన - నీయొక్క, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, అడియేన్ - దానుడనైననీను, శేర్వయ - పొందుట, ఎన్నార్ - ఎప్పుడు?

తా|| ఒకపక్షంగా లేమండ గుండ్రముగా చుట్టునున్న సాలవృక్షములేడింటిని యొకభాగముచేగొట్టిన కూడుడవైన ఓవేబృటాచలవతి! ఈసంసారదుఃఖమునువదిలి నీతిరువడికళ్ళవెప్పుడు చేరెదనోయని.

౫.

ఎన్నా శేవామ్మణ్ణళన్ నిన్జై త్తామరై గల్ కాణ్బదత్కొన్దు*

ఎన్నా భుమ్మిన్బి మైయోర్ గల్ త్తి యిత్రైచ్చేయినమిసమూమ్*

మెయ్న్నా మనత్తాల్ వచ్చాడు శేయ్యుమ్ తిరువేణ్డత్తానే*

మెయ్న్నా నయ్దియెన్నా భున్నడిక్కళడియేమ్ మేవున నీ.

౬.

అ|| మదే - భూమిని, ఆశన్ - కొలిచిన, ఇన్జై - చేయున్న, తామరైగల్ - శ్రీపాద పద్మములను, నామ్ - మనము, కాణ్బదత్కొన్దు - నేవించుటను, ఎన్నా శే-ఏవినమునప్పుచిందునో? ఎన్దు - అని, ఇమైయోర్ గల్ - నిత్యమూరులు, ఎన్నా భుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఇనమినమూమ్ - గుంపుగుంపుగా, నిన్బు - చేరియుండి, ఏత్తి - న్నటించి, ఇత్తైచ్చే - ఆశ్రయించి, మెయ్ - శరీరము చేతను, నా - వాక్కుచేతను, మనత్తాల్ - మనస్సుచేతను, వచ్చిపాడు-బ్రక్కయ్యను, శేయ్యుమ్ - చేయుచున్న, తిరువేణ్డత్తానే - ఓవేబృటాచలవతి! అడియేన్ - దానుడనైన, కాణ్ - నీను, మెయ్ - యథార్థముగా (ప్రత్యక్షముగా), ఎయ్చి - పొంది, ఉన్నడిక్కల్ - నీశ్రీపాదములను, మేవునను - అమరకలహోబందుట, ఎన్నార్ - ఎప్పుడో?

తా|| త్రివిక్రమావతారమందు లోకములను కొలిచిన నీశ్రీపాదములను నేవించువాడనీ నిత్యమూరులువచ్చి మనోవాక్యాయులుచే జైబృక్కయ్యజేయునట్లు వేబృటాచియందు వేంచేసి యున్న ఓశ్రియవతి! నీశ్రీపాదములను నేనెప్పుడు ప్రత్యక్షముగానీవించెదనో యని.

౭.

అడియేమ్ మేవియమర్ గిన్ద వముదే యిమైయోరదివతియే*

కొడియావడుపుళ్ళుడై యానే కోలక్కనివాయ్ పెరుమానే*

శెడియోర్ విన్దై గల్ తీర్ మరున్దే తిరువేణ్డత్తైమ్మెరుమానే*

నొడియోర్ పొమ్మదుమునపాదమ్ కాణనోలాదాన్ శ్రేనే.

౮.

అ|| అడియేమ్ - దానుడనైననీను, మేవి - సమావించి, ఆమర్ గిన్ద - నిరన్తరానుభవము జేయుచున్న, అమాదే - అమృతమువలె భోగ్యభూతుడా! ఇమైయోర్ - నిత్యమూరులకు, అనివతియే - నిర్వాహకుడా! అడు - (శ్రువులను) నశింపజేయుచున్న, పుళ్-గదర్త్తయిని, కొడియా - ధ్వజముగా, ఉడైయానే - కలవాడదా, కోలమ్ - సుందరమై, కని - పండువలె నున్న, వాయ్ - అధరముగల, పెరుమానే - గొప్పవాడ! ఇడి - పాపములచే, ఆర్-కలిగిన, విన్దైగల్ - దుఃఖములను, తీర్ - తీర్చెడి, మరున్దే - జొచ్చిదమువంటివాడ! తిరువేణ్డత్తు - వేబృటాచియందు వేంచేసియున్న, ఎమ్ పెరుమానే - మనస్వామి! ఉనపాదమ్ - నీతిరువడి కళ్ళను, కాణ - నేవించుటకుఁబడిన, నోలాదు - పుణ్యముజేయఁ (ఉండినను), నొడియోర్ పొమ్మదు - ఓకత్తులుగను, అన్ శ్రేణ్ - (నిన్ను నేవించు) - సమావించుచుండలేను.

తా॥ నిత్యమారి నిర్వాహకుడవై, సకల శత్రువులనున్న ఆశ్రయపాపములనున్న నశించు జేయువాడవై, వేంబ్రాట్రయందు వేంచేసియుండి నాకు పరమభోగ్యుండవైయున్న ఓ శ్రియః పతి! నిన్నుబొందుటకు నేనొకసాధనము జేయకపోయినను, సాధనానుష్ఠానముజేసినవారివలె నిన్ను నేవింప మిక్కిలి త్వరపడుచున్నానని.

2.

నోలాదాల్ నేనుసపాదమ్ కాణ వెనుమణ్ణుణ్న్

నీలార్ కణ్ణై త్తమ్మానుమ్ నితై నాన్మగనుమున్దిరనుమ్*

శేలేన్ కణ్ణార్ పలర్ శూవిరుమున్ తిరువేణ్డత్తానే*

మాలాయ్ మయక్కియండియేన్బాల్ వన్దాయ్ పోలేవారాయ్.

౩.

అ॥ ఉనపాదమ్ - నీశపాదములను, కాణ - నేవిందుటకు, నోలాదు - భాగ్యముజేయక నుండియు, ఆల్ నేక - నిన్నువదిలియుండలేను; ఎన్దు - అనిచెప్పి, నున్ - నూత్నమైన, ఉణ్ ర్నిన్ - బుద్ధిగల, నీలార్ - నీలవర్ణముచేత్రులమైన, కణ్ణుమ్ - కణ్ణముగల, అన్మానుమ్ - ప్రధానుడైనరుద్రుడును, నితై - జ్ఞానపూర్తిగల, నాన్మగనుమ్ - చతుర్ముఖుడును, ఇన్దిరనుమ్ - ఇంద్రుడును, శేలేయ్ - మత్స్యముతోబోలిన, కణ్ణార్ - శేత్రములుగల, పుల్ - (సర్పశి పార్వతిమొదలగు) అనేక స్త్రీలతోగూడ, శూవి - చుట్టబడినవారై, మిరుమున్ - ప్రీతితో నాశ్రయించుచున్న, తిరువేణ్డత్తానే - ఓవేంబ్రాట్రయిందా! మాలాయ్ - శ్యామవర్ణముగల కృష్ణుడవై, మయక్కి - మోహపాలించి, వన్దాయ్ పోలే - (వందచేయవలయుండఁజ) వేంచేసినట్లు, వారాయ్ - (నాముండఁజ) వేంచేయుమా.

తా॥ ఓశ్రియఃపతి! సాధనానుష్ఠానముజేయని నేనుమాత్రమేగాక సాధనాంతరపరులై జ్ఞానపంతులై సన్నిధిలైయున్న బ్రహ్మరుద్రులగుటచే నెచ్చానుసంధానముజేయుచు తమ తమ స్త్రీలతోగూడవచ్చి యాశ్రయించునట్లు వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న నీవు, కృష్ణున తారమందు వసుదేవానులకువచ్చి నేవసాదించినట్లు నాముండఁజవేంచేసి నేవసాదించుమానుని.

వన్దాయ్ పోలేవారాదాయ్ వారాదాయ్ పోల్ పరువానే*

శేన్దామరై క్కణ్ శేణ్ణునివాయ్ నాల్ న్దోళముదేయిందుయిరే*

శేన్దామణిగల్ పగరల్లెప్పగల్ శేయ్ తిరువేణ్డత్తానే*

అన్దోవడియేనుసపాద మగలకిల్లేనితై యుమ్.

౪.

అ॥ వన్దాయ్ పోలే - (అభక్తులకు) వచ్చినవాడవు (సులభుడు)వలెనుండి, వారాదాయ్ - రానివాడును (దుర్లభుడును), వారాదాయ్ పోల్ - (భక్తులకు) రానివాడవు (అసులభుడు) వలెనుండి, పరువానే - పచ్చుచున్న వాడవును (సులభుడును), శేమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మము వలెనున్న, కణ్ - శేత్రములనున్న, శేమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరమునున్న, నాల్ తోళ - నాలుగుభుజములనున్నగల, అమడే - భోగ్యభూతుడా! ఎవడు - నాకు, ఉయిరే - ప్రాణభూతుడా! శేన్దామణిగల్ - చిన్దామణులయొక్క, పగల్ - కాన్తి, అత్తై - రాత్రిని, పగల్ శేయ్ - దినమువలె చేయుచున్న, తిరువేణ్డత్తానే - తిరుమలయందువేంచేసి

యన్న ఓక్రియవరీ! ఉనపాదమ్ - నీశ్రీపాదములను, అడియేన్ - దానుడైననీను, ఇల్లైయుమ్ - త్తణమూత్రముగూడ, అగల - ఎడబాసి, కిల్లెన్ - ఉండలేను.

తా|| భక్తులనునులభుడైన యభక్తులనుదుర్లభుడైన యతిరమణీయంబులైన వివ్యావయవములు గలవాడనై, రాత్రిగూడదినమువలె ప్రకాశించునట్లు మంచి లేజస్సుగలరత్నములచే నిండియున్న వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓస్వామి! నీశ్రీపాదములనువదలి నేనొక త్తణముగూడ నుండలేనని.

అగలకిల్లెన్తైయుమె న్నలర్ మేల్ మజ్జెయుత్తై మూర్ బా *

నిగరిల్ పుగ్గళాయలగమూన్దునై యా యెన్నైయాళ్వానశ్*

నిగరిలమరర్ మునిక్కణజ్జల్ పేరుమ్ముమ్ తిరువేణ్డత్తానశ్*

పుగలొన్దిల్లావడియే నున్నడిక్కిమ్మమర్ న్దుపుగున్దనే.

౧౦.

అ|| ఇల్లైయుమ్ - ఒకత్తణముగూడ, అగల - విశ్లేషించియుండుటకు, కిల్లెన్ - సమర్థురాలుకాను, ఎన్దు - అని, అలర్ మేల్ - పుష్పముమీదవాసముజేయుచున్న (నిరతిశయభోగ్యురాలైన), మజ్జె - పెరియపిరాట్టి, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మూర్ బా - పక్షిస్థలముగల వాడనై, నిగరిల్ - ఒప్పులేని, పుగ్గళాయ్ - యశస్సుగలవాడనై, ఉలగమ్మూన్దు - మూడు లోకములను, ఉదైయాయ్ - (తనకురత్నములై) కలవాడనై, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వానశ్ - పరిపాలించువాడనై, నిగరిల్ - ఒప్పులేని, అమరర్ - నిత్యనూహనము, మునిక్కణజ్జల్ - ఋషి సమాహమమును, విరుమ్ముమ్ - ఆపదీయాశ్రయించుచున్న, తిరువేణ్డత్తానశ్ - తిరుమలయందు వేంచేసియున్న ఓస్వామి! పుగల్ - ఉపాయము, ఒన్దు - ఒకటియు, ఇల్లా - లేని, అడియేన్ - దానుడైననీను, ఉన్దుడిక్కిల్ - నీశ్రీపాదములక్రింద, ఆమర్ న్దు - అమరియున్నవాడనై, పుగున్దనే - ప్రవేశించిని.

తా|| సాన్దర్భ సాగన్ద్యమార్దవాదిగుణములచే నిరతిశయభోగ్యురాలైన పెరియపిరాట్టిగూడ త్తణకాలము విశ్లేషించియుండలేక నెల్లప్పుడును నీపక్షిస్థలముందు నిత్యవాసముజేయునట్లు నిరతి శయభోగ్యభూతుడనై, నిరుపమానంబులైన వాత్సల్యాధికల్యాణగుణములుగలవాడనై, సకలజగ ద్రక్షుడనై, నిత్యనూహనేత్రుడనై, వేంకటాద్రియందత్తవలభుడనైవేంచేసియున్న ఓక్రిమ వ్నారాయణుడా! నేనుసకలోపాయములను వదలి నీతిరువడికళ్ళనే యుపాయముగాఁగొమ్మి యాశ్రించితిని - ఈపాశురముద్వయార్థప్రతిపాదకమని పూర్వాచార్యులు నిర్వహించుచును. ౧౦.

అడిక్కిమ్మమర్ న్దుపుగు న్దడియిర్ వాల్ మిన్దెన్దై రుళ్ కొడుక్కుమ్*

పడిళ్ళేల్లొప్పెరుమానై ప్పొనక్కురుగూర్ చ్చడగోన్దా*

ముడిప్పొళ్ళొన్న వాయరత్తు తిరువేణ్డత్తుక్కివై పత్తుమ్*

పిడిత్తార్ పిడిత్తార్ పీవీ నీరున్దు పెరియవాసుల్ సలావువారే.

౧౧

అ॥ అడియార్ - ఓభక్తులారా! అడిక్కిళ్ - (నా) శ్రీపాదములకింద, ఆమర్ - (అనన్యప్రయోజనమై) ఆమరియుండి, పుగన్దు - ప్రవేశించి, వాల్మిక్ - ఉజ్జీవించుడి; ఎత్తెమ్ - అనియుపదేశించి, అరుళ్ళొడుక్కుమ్ - కృపజేయుచున్న, పడి - విధమునకు, కేళ్ ఇల్లా - ఒప్పులేని, పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరునియందేరించి, ప్పన్నమ్ - పాలములచేసమృద్ధమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగొపక్ - సమ్యాహ్వానము, ముడిప్పాక్ - తమమఃఖమునునశంపజేయుటకై, శొన్న - (ప్రసాదించిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, తిరువేగ్గడత్తుక్కు - తిరుమలకుప్రతిపాదకమైన, ఇచ్చెవత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పిడిత్తార్ - ఆశ్రయించినవారిని (అభ్యసించినవారిని), పిడిత్తార్ - ఆశ్రయించినవారు, పెరియ - గొప్పమహిమగల, వానుళ్ - పరమపదిమందు, పిల్ జీయన్దు - తను మహిమప్రకాశించునట్లుండి, నిలావువర్ - నిత్యానుభవము జేయుదురు.

తా॥ ఓభక్తులారా! మీరు మాయొక్క యీతిరువడికళ్ళనాశ్రయించియుజ్జీవింపుడియని తనశ్రీహస్తముచే తిరువడికళ్ళను చూపుచు ఉపదేశించుచున్న నిరపధికదయాపంతులైన తిరువేగ్గడముడైయాగొవిషముమై సమ్యాహ్వానప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారును, వారినిాశ్రయించువారును శ్రీవైకుంఠమందు వెళ్ళి నిత్యానందముననుభవించుతురని.

౧౧,

అ హ్వాన్ తిరు వ డి గ శే శ ర ణ మ్.

తయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬-పది, సంపూర్ణము.

ఇదిపది తిరువాయ్మొళులు అయిపదింటికి పాశురములు ౬౬౨

౭. పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక :— పెరియవీరాట్టిని పురుషకాగముగాజేసికొని ప్రపత్తిచేసినప్పటికిన్ని నీం మూలముగా ఈతిరువాయ్ మొట్టియనెడి మహాప్రబంధమును సహస్రీ చేయింపఁదలంచి నీనిని సర్వ శ్వరుఁడు స్వీకరించనందున, అత్తవార్లు మిక్కిలిదుఃఖార్లులై నన్ను స్వీకరింపక ఇన్ద్రియములనడుచు చడద్రోసి బాధించుటచే నీ కేమియుపయోగమని ఘోషించుచున్నాడు.

‡‡ ఉణ్ణిలావియవై వరాలేకుమైతీర్ శ్రీ యెన్నెయ్యుం పాదపణ్ణయమ్*
 నణ్ణిలావగై యే నలివానిన్న మెణ్ణుగిన్నాయ్*
 ఎణ్ణిలాప్పెరుమాయనే యిమైయోర్ గళేస్తుములగమ్మాన్దుడై*
 అణ్ణలేయముదేయప్పనే యెన్నెయ్యుం శాన్వనే. ౧.

అ॥ ఎణ్ణిలా - అనశ్చేయమై, పెరు - ఆ - ఎన్నెయ్యమైన, మాయనే - అశ్వర్యవ్యాపారము గల ప్రకృతినిసాధనముగాగలవాఁడా! ఇమైయోర్ గళే - నిత్యమూరులచే, ఎత్తుమ్ - స్తుతింపఁ బడినవాఁడవై, ఉలగమ్మాన్దు - లోకములుమూడింటిని, ఉడై - తనముకేమముగా గలవాఁడవైన, అణ్ణలే - ఓహ్వాహి! అమదే - ఓభోగ్యభూతుఁడా! అప్పనే - ఉపకారకుఁడా! ఎన్నె - నన్ను, అశ్వానే - (ఇదివఱలో) నిర్వహించినవాఁడా! ఉగ్ - లోపల, నిలావియ - ఉన్న, ఐవరార్ - పంచేంద్రియములచే, కుమైతీర్ శ్రీ - బాధపెట్టి, ఎన్నై - నన్ను, ఉన్ - నీయుక్కు, పాదపణ్ణయమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నణ్ణిలావగై - సమీపించుకుందునట్లు, ఇన్నమ్ - ఇఁకను, నలివాన్ - బాధించుటకై, ఎణ్ణుగిన్నాయ్ - తలచుచున్నావు.

తా॥ ఓక్రియఃపతి! ఇదివఱలో నాకు నీవేగతురుడవని జ్ఞానమును గలిగించి రక్షించిన నీవిప్పుడు, నేను ప్రపత్తిచేసినప్పటికిన్ని, నన్ను నీతిరువడికళను బొందనివ్వక పంచేంద్రియముల నడుచు చడద్రోసిబాధించుచున్నావు. ఇదిసేకు యుక్తముకాదని. ౧.

ఎన్నెయ్యుం శాన్వనే వోరై నివై పెయ్ దిరాప్పగల్ మోదుని*
 ఉన్నెనానలుగావగై శెయ్దుపొడిణ్ణాయ్*
 కన్న లేయముదేకార్కుగిల్వణ్ణనే కడల్ ఇలమ్ కాక్కిన్దు*
 మిన్ను నేమియినాయ్ ఎన్నెయ్యుం వేదియనే. ౨.

అ॥ కన్నలే - పడిక బెల్లమువంటివాఁడా! అమదే - అమృతమువంటివాఁడా! కార్ - వన్నాకాలమందలి, ముగిర్ - మేఘమువంటి, వణ్ణనే - కాన్తిగలవాఁడా! కడల్ - సముద్రముచే జాట్టబడిన, ఇలమ్ - భూమిని, కాక్కిన్దు - రక్షించుచున్న, మిన్ను - ఉజ్జ్వలమైన, కేమియినాయ్ - నుదర్శనముగలవాఁడా! చిన్నెయ్యుడై - పాపముగలనాకు, (ప్రత్యక్షముగా నేవసా దించక), వేదియనే - వేదములచేదలిసికొనఁదగినవాఁడా! ఎన్నై - నన్ను, అళుమ్ - వశపఱచు కొనినవై, వన్ - క్రూరములై, కో - నన్నునిరుమించుచున్నవై, ఓగ్ - అద్వితీయములైన, ఇవై, - ఈ, ఐన్దు - పంచేంద్రియములను, పెయ్దు - సృజించియించి, ఇరాప్పగల్ - కేయింబ

గళ్లు, మారుపిల్లిట్టు - పీడించునట్లుజేసి, ఉన్నై-నిన్ను, నాన్ - నేను, అణుగావన్ - చేరకుండు విధమును, కైయ్దుపోడికణ్ణాయ్ - చేసిపోతివనుమా.

తా|| నిరతిశయభోగ్యుడవై జగద్రతుకుడవైన ఓక్రియఃపతి! నన్ను పంచేంద్రియముల నడుమ పడగ్రోసి వానికి నన్ను స్వాధీనపఱచి బాధించి నీతిరుపడికళ్ళను బొంద వివ్వకుండ చేసితివని.

2.

వేదియానిఱ్ఱుమ్మైవరల్ నిన్నె యేనై మోద-విత్తు*ఉన్ తిరువడి

చ్చాదియావగై నీతడుత్తై పెఱుదియన్దో*

అదియాగియగలిడమ్మడై త్తఱుమిట్ట న్దుకడన్దిడన్దిట్ట*

శోదినిన్ ముడియూన్ తొణ్ణనేక్ మగుళూదననే.

3.

అ|| ఆదియాని - జగత్కారణుడవై, అగర్ - విశాలమైన, ఇడన్ - భూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఉణ్ణు - ప్రియి, ఉమిట్టన్ - బయలుపఱచి, కడన్ - కొలిచి, ఇడన్దిట్ట - (పాతాళము లోనుండి) విడతీసినవాడవై, శోది - ప్రకాశించుచున్న, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడియాయ్ - కిరీటముగలవాడా! తొణ్ణనేక్ - చపలుడవైననాయొక్క (పాపములను), మగుళూదననే - మధున పెడిరాత్తునునిజంపినట్లు నశింపఁజేసినవాడా! వేదియానిఱ్ఱుమ్ - బాధించుచున్న, వివరల్ - పంచేంద్రియములచే, విన్నయేనై - పాపముగలనన్ను, మోదవిత్తు - బాధపెట్టి, ఉన్ తిరువడి - నీశ్రీపాదమును, కాదియావగై - పొందకుండునట్లు, తడుత్తు - అడ్డగించి, నీ - నీవు, ఎన్ పెఱుది - ఏఫలమునుబొందెదవు? అన్దో - అనివిషాదోక్తి.

తా|| జగత్తును సృజించి సకలవిధములచే రక్షించిన ఓస్వామి! ఇదివఱలో నాపాపములను బోగొట్టి రక్షించిన నీవివర్ధను నన్ను పంచేంద్రియములచే పీడించి నీశ్రీపాదమును బొందకుండుచేసి నందున నీకేమియు లాభములేదని.

3.

కూదునానఱియావగై శుమ్మన్ శీయోరై వరై క్కాట్టి*ఉన్నడి

ప్పోదునానణుగావగై కైయ్దుపోడికణ్ణాయ్*

యాదుమేయావరుమిన్ని నిన్నగమ్బాలొడుక్కి*ఓరాలినీళిల్ల

మీదు శేర్ కుమ్మవి విన్నె యేన్వినై తీర్ మరున్దే.

౪.

అ|| యాదున్ - సకలవచేతనములనున్న, యావరున్ - సకలచేతనములనున్న, ఇన్ది - ఒక ట్రియ ద్రక్షక, నిన్నగమ్బల్ - నీయుదరమందు, ఒడుక్కి - అణచి, ఓర్ - ఒక, అలిన్ - ముఱిచెట్టుయొక్క, నీళ్ - పొడువైన, ఇలైమీదు - దళముమీది, శేర్ - పవ్వరించిన, కుమ్మవి - బాలుడవై, విన్నయేన్ - పాపియైననాయొక్క, విన్నె - పాపములను, తీర్ - పోగొట్టెడి, మరున్దే - ఔషధముపండివాడా! ఓర్ - శ్రూరములైన, వివరై - పంచేంద్రియములను, కాట్టి - చూపించి, నాక్ - నేను, కూదు - చేయదగినకృత్యమును, అఱియావగై - ఎఱుంగకుండునట్లు, శుమ్మన్ శీ - భ్రమింపఁజేసి, ఉన్నడిప్పోదు - నీశ్రీపాదపద్మములను, నాక్ - నేను, అణుగా వగై - పొందకుండునట్లు, కైయ్దుపోడికణ్ణాయ్ - చేసిపోతివనుమా.

తా॥ ప్రళయకాలమందు పోలజగత్తును దన యందరములోనుంచుకొని పట్టదళమందు బహు
లింగిన అపద్మాంధవుడైన క్రియఃపరీ! నన్ను కృత్యాకృత్యజ్ఞానములేకుండ భ్రమింపజేసి ఇంద్రియ
చరపశుడనై నీతిరువడికళ్ళను బొందకుండునట్లు చేసినందున నీ శేషపురుషుర? మని. ౪.

తీర్ మరుని వియెనునోయదుమ్ శెక్కిల్పు త్తిరిక్కుమైవరై *

నేర్ మరుజుడై తావడై తు నెగిల్ ప్పానొక్కిన్దాయ్ *

ఆర్ మరున్దినియాగువా రడల్పా యేన్దియశురర్ వన్దుమ్ *

వేర్ మరుజుటైతాయ్ విణ్ణుళార్ పెరుమానేయో.

౫.

అ॥ అడర్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, అట్టి - సుదర్శనమును, ఏన్ది - ధరించి, అశురర్ - అను
రలయొక్క, వన్ - ప్రూరమైన, కులమ్ - వంశమును, మరుజువేర్ - ప్రక్కవేగుతోడ
సమాలముగా, అటుతాయ్ - చేరించినవాడ! విణ్ణుళార్ - పరమపదనామలకు, పెరుమానే -
చిర్యాపాకుడ! తీర్ - తీర్చదగిన, మరున్దు - మంచు (ప్రతీక్షితు), ఇన్ది - లేక, విన్దు - అయిదు
విషయములనెడి, నోయ్ - వ్యాధులచే, అడుమ్ - బాధించుచున్న, శెక్కిల్ - శరీరమనెడి యంత్ర
మందు, ఇట్టు - చేసి, తిరిక్కుమ్ - త్రిపురుచ్చి, వివరై - పంచేంద్రియములను, శేర్ - ఎరుట
నున్న, మరుజు - ప్రక్కలయందును, ఉడైతా - ఉండునట్లు, అడైతు - ఉంచి, నెగిల్ ప్పాన్ -
తమవద్దనుండి త్రోయువారికి, ఒక్కిన్దాయ్ - సమానుడనైయున్నావు; ఇ ని - ఇక మీ ద,
మున్దాగువార్ - (ఈవ్యాధిని) బొప్పదమువలె తీర్చవారు, ఆర్ - ఎవరగుదురు?

తా॥ ఆశ్రితవిరోధులను సమాలముగా నశంపజేసిన ఒప్పామీ! నన్నీ శరీరమందుంచి
యింద్రియములను చుట్టుగోడవలెపెట్ట కదలుటకుఁగూడ బోవలేకుండజేసి శబ్దాదివిషయములను
తాముండఱు సృజించి నన్ను బాధించుట నీకుచితముకాదని. ౫.

విణ్ణుళార్ పెరుమాన్ముడిమై శెయ్ వారై యుమ్ శెటున్దెములనివై *

మణ్ణుళెన్దెప్పెన్ గ్రాలె శెయ్యా మన్ బునీయుమ్ విట్టల్ *

పణ్ణుళాయ్ కవిరన్నుళాయ్ పత్తియినుళాయ్ పరమీశనేశన్ వన్దె

కణ్ణుళాయ్ నెణ్ణుళాయ్ శొల్లుళాయెన్దుశొల్లాయే.

౬.

అ॥ విణ్ణుళార్ - పరమపదమందున్న వారై, పెరుమాన్ము - సర్వేశ్వరుడనైననీకు, అడిమై
శెయ్యారై యుమ్ - రైబ్బుర్యముజేయువారినిగూడ, శెటున్దు - బాధించుచున్న, ఇన్దె విన్దు
లక - ఈపంచేంద్రియములు, మణ్ణుళ - భూలోకమందు, ఎన్దె - నన్ను, పెన్ గ్రాలె -
పొలికినయెడల, మన్ బు - మతీయు, నీయుమ్ - నీవును, విట్టల్ - విడిచినయెడల, ఎన్ శెయ్యా -
ఎమిచేయవు? వన్ - నాయార్తద్యనియందు, ఉళాయ్ - ఉన్నవాడనై, కవిరన్నుళాయ్ -
భామాలయమున్న వాడనై - పత్తియినుళాయ్ - వాభక్తియందున్న వాడనై, కణ్ణుళాయ్ -
శీత్రములోనున్న వాడనై, నెణ్ణుళాయ్ - కునస్కరమందున్న వాడనై, శొల్లుళాయ్ - వాచాక్కు
నందున్న వాడనై, పరమ్ - సర్వాధికుడనైన, ఈశ శే - నియామకుడ! వన్దు - వచ్చి, ఒళ్లు -
ఒకనూట, శొల్లాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ నిర్వికారమైన పరమపదమందు నివసించెడి గరుడప్రకృతి నిత్యసూరలునుగూడ ప్రమింపజేయుచున్న పంచేంద్రియములు భూలోకమందున్న సన్నేమేమిచేయవు? నానకలాపయవ మలయంధు నివసించును నాదుఃఖములను దొలగింప సమర్థుడవైననీవు నాయార్ధధ్వనినివినియైనను వచ్చి నాకుపాయము చేపట్టమాయని.

ఒస్తుశొల్లిఒరు త్తనిల్ నిట్కిలాడ వోరై వర్ వన్ కయవర్త *

ఎస్తుయా వెర గిల్లు నుగతిరువరుల్లయేల్ *

అనుతేవరశురర్ వాణ్ణ అలై కడలరవమళావి*ఒర్

కున్ మ్ వె త్తవెన్దాయ్ కొడియేపరుగిన్నముడే.

2.

అ॥ అస్తు - ఆప్పడు, తేవర్ - దేవతలును, అశురర్ - అనురులును, వాణ్ణ - పుణ్యనమజేయగా, అలై - అలలుకొట్టుచున్న. కడల్ - సముద్రమందు, అరవమ్ - నామకిని, అళావి - చుట్టి, ఒర్ - ఒక, కున్ మ్ - మందరపర్వతమున, వెత్త - (చలింపమండ) నిలిపిన, ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామి! కొడియే - పాపియైన నేను, పరుగు - పానముజేయుటకు, ఇక్ - భోగ్యమైన, అముడే - అమృతమువంటివాడా! ఉక్ - నీయొక్క, తిరువరుల్ - నిరవధి కమైనకృప, ఇల్లయేల్ - లేకపోయినయెడల, ఒస్తుశొల్లి - ఒకమాటనుజెప్పి, ఒరుత్తినిర్ - ఒక విధముగా, నిట్కిలాడ - నిలువని, ఒర్ - క్రూరులైన, ఐవర్ - అయిదువిధులై, వక్ - బలిష్ఠులైన, కయవర్త - ఇంద్రియముల నెడిదువులను, యాక్ - నేను, ఎన్దు - ఎప్పుడు, వెర్ కిల్లుక్ - జయించెదను?

తా॥ క్షీరాభియందు మందరపర్వతమునవేసి నానుకినిద్రాదుగాజుట్టి చిలికి యమృతమును దేవతలకిచ్చిన ఉదారుడా! నీవుకటాక్షించనియెడల నేనింద్రియములను జయింపజాలనని.

ఇన్నముదెనత్తొన్ని యోరై వర్ యావరై యుమ్మయక్క*నీవై త్త

మున్నమాయ మెల్లామ్ ముట్టువేరరిన్దు*ఎన్నైయుక్

శిన్నముమ్ తిరుమూర్ త్రియుమ్ శిన్ని తే త్తిక్ తొమ్మి వేయరుళినక్కు *

ఎన్నమ్మా ఎకణ్ణ ఇమ్మెయోర్ దమ్మకులముదలే.

౩.

అ॥ ఎన్నమ్మా - నాకుతల్లివంటివాడా! ఎకణ్ణ - నాకుభవ్యమైనవాడా! ఇమ్మెయోర్ తమ్ కులమ్ - నిత్యసూరలుసమాచూనునకు, ముదలే - నిర్భాపకుడా! ఒర్ - విలక్షణ ములైన, ఐవర్ - శబ్దస్వరరూపరసగన్ధముల నెడి అయిదువిధయములు, ఇక్ అముడు - నిత్య భోగ్యములు, ఎన - అని, తొన్న్ - తోచి, యావరైయుమ్ - ఎట్టివారినిగూడ, ముయక్క - ప్రమింపజేయుటకై, నీ - నీవు, వెత్త - ఉంచిన, ముక్కుమ్ - అనాదియైన, మాయ మెల్లామ్ - సంసారమన్నింటిని, ముట్టు - సమ్మూర్తి ముగా, వేర్ - మూలమును, అరిన్దు - చేందించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉక్ - నీయొక్క, శిన్నియుమ్ - శక్తివక్త్రాది చిహ్నములనున్న, తిరుమూర్ త్రియుమ్ దివ్య విగ్రహమునున్న, శిన్నిత్తు - భ్యానించి, ఎత్తి - స్తుతించి, త్తొమ్మి - అంజలిచెయునట్లు, ఎన క్కు - నాకు, అరుల్ - కృపజేయుము.

తా॥ నాయం దతివాత్సల్యముగల ఓ స్వామీ! చూచునప్పుడే సుఖకరంబులని వోచి బ్రహ్మాదులనుగూడఁబ్రదింపఁజేయుచున్న శిల్పాదివిషయములు నన్ను బాధించకుండునట్లు వానినిసమూలముగా భేదించి, నీదివ్యావయవాదులను ధ్యానించి స్తుతించునట్లు నాయుండగుచుఁజేయుమామని.

కులముదలడుమ్తీనిన్ కొడువన్ కుట్టియినిల్ వీధ్ క్కుమైవరై *

పలముదల్ కెడుక్కుమ్ పరమేత్తనరుళ్ కణ్డాయ్ *

నిలముదలినియెవ్వులగుక్కుమ్ నిఱ్ఱనశైల్వనవెమ్ పారుళ్

పలముదల్ పడై త్తాయ్ ఎక కణ్డా ఎక పరజ్జుడరే.

౯.

అ॥ నింమ్ముదల్ - భూమిమొదలైన, ఇని - ఇంకనున్న, ఎవ్వులగుక్కుమ్ - సమస్తలోకములయందును, నిఱ్ఱన శైల్వనవెన్ - స్థావరజంగమములనెడి, పలపారుళ్ - అనేక పస్తువులను, మదల్ - సృష్టికాలమందు, చుడై త్తాయ్ - సృజించినవాడా! ఎక కణ్డా - నాకుభవ్యమైనవాడా! ఎక - నాకునేపసాదించిన, పుమ్ముడరే - చరజ్ఞోతిస్వరూపుడా! కులమ్ - వంశమును, మదల్ - సమూలముగా, అడుమ్ - నశింపఁజేయుచున్న, నీవిన్ - పాపములకుఁగాఁగమై, కొడు - క్రూరమై, వక - దుష్టగమైన, కుట్టియినిల్ - సంసారమునెడుపలమందు, వీధ్ క్కుమ్ - కడద్రోయుచున్న, ఇవరై - పంచేంద్రియములయొక్క, జలమ్ - బలమును, మదల్ - సమూలముగా, కెడుక్కుమ్ - నశింపఁజేయుచున్న, పరమే అనుగ్రహమును, తనరుళ్ కణ్డాయ్ - ఇత్తవూ.

తా॥ సకలజగత్సృష్టయైన ఓపరజ్ఞోతిస్వరూపుడా! వంశవాళికగంబులైనసంసారమనెడి నరకమునకు పాతువైన పంచేంద్రియములు నన్ను బాధించకుండవశించునట్లు అనుగ్రహింపుమామని.

ఎక పరజ్జుడరేయెనున్నె యలగ్గీ నీ యున్నిడై త్తామరై గల్లు *

అన్బరుగినిఱ్ఱ మదునిఱ్ఱ చ్చుమదుత్తనాయ్ *

వక పరజ్జుడరై వరై త్తై త్తై వలిత్తై గ్గుగిన్టనర్ *

ముక పరవై కడై న్దనుదజ్జొన్టమూర్ త్తయో.

10

అ॥ ముక - మునుపు, పరవై - సముద్రమును, కడైన్ట - చిలికి, అముదమ్ - అమృతమును, కొన్ట - తీసిన, మూర్త్తి - ఓసర్వేశ్వరుడా! ఎక పరమేత్తనరుళ్ - నాచరజ్ఞోతిస్వరూపుడా! యని, ఉన్నై - నిన్ను, అలగ్గీ నీ - ఘోషించిచెప్పి, ఉక - నీయొక్క, ఇన్టై - చేయుచున్న, తామరై గల్లు - ప్రపాదపద్మములవిషయమైన, అన్బ - ప్రీతిచే, ఉరుగి - కరిగి, నిఱ్ఱుమ్ - ఉండదగిన, అదు - ఆభాగ్యము, నిఱ్ఱ - ఉండగా, (దానినివ్వక), కుమదు - శరీరమనెడిభారమును, తన్దాయ్ - ఇచ్చితివి. వక - క్రూరములైన, పరజ్జుళ్ - విషయములనెడిభాండులను, ఎదుత్తు - మోయించి, ఇవర్ - పంచేంద్రియములు, త్తై త్తై - ప్రతిదిక్కులయందును, వలిత్తు - ఈడిచి, ఎగ్గీ గ్గుగిన్టనర్ - బాధించుచున్నది.

తా॥ ఓస్వామీ! నాకుష్టరూపాసురూపముగా నీతిరువాతాసుసజ్జానము తేయదగిన భాగ్యమునివ్వక ఇంద్రియముచే బాధపడునట్లు నన్ను సంసారమందు బడద్రోసి శరీరమనెడి భారమును నాశిరస్సుమీదనుంచితివని.

10.

॥ కొణ్ణమూర్ త్తియోర్ మూవరాయ్ క్కుణజ్జో వడై త్త త్తిత్తుక్కే దుక్కుమ్*
 అప్పణ్ణాగిగ్గొప్పూత్త ప్పనట్టప్పియప్పనుక్కే త్తోణ్డోర్
 త్తోణ్డోర్ త్తోణ్డోర్ త్తోణ్డోర్ శడగోపగ్గొల్లాయ్ త్తుల్లిప్పత్తుమ్*
 కణ్ణపాడవల్లార్ విన్నె పోమ్ కణ్ణులుమ్మగలే. ౧౧.

అ॥ కుణజ్జో - సత్వరజ ప్రహేగుణములచే, కొణ్ - స్వీకరింపబడిన, మూర్ త్తి - శరీరము గల, ఓర్ - విలక్షణులైన, మూవరాయ్ - బహువిష్ణురుద్రులనడిముగురిస్వరూపమై, పడైత్తు - సృజించి, అర్చిత్తు - రక్షించి, కెడుక్కుమ్ - సంహరించుచున్నవాడై, అప్పణ్ణాగిగ్గమ్ - అట్టి (జగత్కాగణమైన) చంద్రమును, కొప్పూత్త - తిరువాళియందుగలవాడై, పునల్ - మహాజలమును, పర్చి - పడకగాగలవాడైన, అప్పనుక్కే - స్వామికే, త్తోణ్డోర్ - నానులైనవారికి, త్తోణ్డోర్ - దానధూతులకు, త్తోణ్డోర్ - భక్తులైనవారికి, త్తోణ్డోర్ - దానులైన, శడగోపగ్గ - నమ్మాళ్వార్లు, త్తోర్ - ప్రసాదించిన, అయిర్త్తుల్ - చెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపది పాశురములను, కణ్ణు - (మనకురత్తుకముని) అనుసంధించి, పాడవల్లార్ - గానముజేయువారికి, కణ్ణులుమ్మగలుమ్ - రాత్రియందును, విన్నెపోమ్ - పాపములునశించును.

తా॥ రజ ప్రమస్వరూపులైన బ్రహ్మరుద్రులకన్తర్యామియైయుండి సృష్టిసంహారములను జేసి, తానుసత్వస్వరూపమైనవిష్ణువరతారమెత్తి రక్షించుచున్న శ్రీమన్నారాయణునికి చరమావధి దానులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యాపదిపాశుముల నధ్యసించువారు ఇందియములచే నెప్పుడును బాధపడరని.

అ త్త్యోర్ తిరువడిగ శేళరణమ్

తీయర్ తిరువడిగ శేళరణమ్

౨-వ, తిరువాయ్ మొట్టి

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొట్టిలో, నమ్మాళ్వార్లు భగవద్విశ్లేషమును సహించక పెరియ పెరుమాళ్ తిరువడికళ్ళలో ప్రపత్తిచేసి అచ్చటకూడ తననువోరధమును లభించక దుఃఖపర పకులై ఒకపిరాట్టియవస్థను బొందియుండగా, అప్పుడాపిరాట్టియొక్కతల్లి, నాకొమార్తెవిషయమై నీవేమిసంబల్పించియున్నావని పెరియ పెరుమాళ్ సందిధిలో విన్నవించునూత్తులను సాంఘమున్నారు.

॥ కణ్ణులుమ్మగలుమ్ కణ్ణుయిలతీయాళ్ కణ్ణనీర్ కై గళాలిత్తైక్కుమ్*

శబ్దశక్తిరజ్జశ్చైనుకై కూప్పమ్ తామరై కణ్ణనేతళరుమ్*

ఎజ్జనేతరిక్కేన్నున్నెన్ పైన్ను మిరునిలమ్ కై తుఘ్నావిరుక్కిమ్*

శైజ్జయల్ పాయ్ నీర్ త్తిరువరజ్జత్తా యివళ్ తిఱత్తై శెయ్ గిన్టాయ్. ౧.

అ॥ కణ్ణులుమ్ - రాత్రియందును, పగలుమ్ - దినమందును, కణ్ - నేత్రములయొక్క, తుయిల్ - నిదురను, అతీయాళ్ - ఎఱుంగదు. కణ్ణనీర్ - కణ్ణీళ్ళను, కైగళాల్ - చేతులచేత, ఇత్తైక్కుమ్ - జల్లును. శబ్దశక్తిరజ్జశ్చైను - శబ్దచక్రములనిచెప్పి, కైకూప్పమ్ - అంజలిచే

యును. తామరైక్కణ్ ఎన్దు - పద్మమునంటి సేత్రములని చెప్పి, తళరున్ - శిథిలమున స్కరాలగును, ఉన్నై విట్టు - నిన్నునదలి, ఎజ్జ సేతరిక్కే - ఎల్లు శివించెదను, ఎన్నున్ - అని చెప్పను. ఇరు - వికాలమైన, నిలన్ - భూమిని, కై - చేతులచే, తుత్తూ - తడవును, ఇరుక్కున్ - ఉండును, కెమ్ - నుందరమైన, కయల్ - సుతస్యములు, పాయ్ - ఎగులుచున్న, నీర్ - జలములచే జాట్లు పడిన, తిరువరణ్ణతాయ్ - శ్రీరణ్ణమందు బవ్యులించిన ఓస్వామి! ఇవళ తిలత్తు - ఈ పెవిషయమై, ఎన్ కెయ్ గిన్దాయ్ - ఏమి చేయతలంచి నావు.

తా॥ ఓశ్రీరంగ నాథస్వామి! ఈ యాత్మార్థ నడినాయకిని న్ను విశ్లేషించి యుండలేక రేయిం బగళ్ళు నిడించక దుఃఖించుచు నీయొక్క దివ్యావతూప దివ్యాయుధముల ననుసంధించి నారంభించి దానితో క్షిరేక చేతుల నెత్తి ననుస్మరించుచున్నది. ఈ పెను నీవేమి చేయతలంచి నావో తెలియలేదని.

ఎన్ కెయ్ గిన్దాయ్ తామరై క్కణ్ణా నెన్నుమ్ కణ్ణేర్ మల్ గవిరుక్కుమ్*
ఎన్ కెయ్ గే నెటిసీర్ తిరువరణ్ణతాయెన్నుమ్ వెవ్వుయిర్ త్తుయిర్ త్తురుగుమ్*
మున్ కెయ్ దవిన్దై యేముగప్పడాయెన్నుమ్ ముగిల్ వణ్ణా తగవిదో నెన్నుమ్*
మున్ కెయ్ దివ్వులగముణ్ణుమిన్ద్రన్ద్రా యెన్గొలో ముడిగిన్దై వట్టే. ౨.

అ॥ ఎన్ - నన్ను (నకపటచుకొనిన) తామరైక్కణ్ణా - పద్మమునంటి సేత్రముగలవాడా! ఎన్ కెయ్ గిన్దాయ్ - ఏమి చేయుచున్నావు, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను. కణ్ - సేత్రములయందు, నీర్ - లోగ - నీళ్ళు నిండునట్లు, ఇరుక్కున్ - ఉండును. ఎటి - అలలుకొట్టుచున్న, నీర్ - జల ముగల, తిరువరణ్ణతాయ్ - శ్రీరంగమునకు నాథుడా! ఎన్ కెయ్ గే - ఏమి చేసెదను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను. నెమ్ - నేడిగా, ఉయిర్ త్తుయిర్ త్తు - నిట్టూర్పులని దీచి దీచి, ఉరుగున్ - కరుగును. మున్ - జన్మాంతరమందు, కెయ్ ద - చేసిన, విన్దై - ఓపాపమా! ముగప్పడాయ్ - నా ముందఱరమ్ము, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను. ముగిల్ వణ్ణా - మేళుమునంటి వణ్ణముగలవాడా! తగ విదో - (నీకీది) తగుమైనదా? ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను. ఇవ్వులగమ్ - ఈలోకములను, మున్ కెయ్ దు - మనువును జించి, ఉణ్డు - మ్రొంగి, ఉమిన్ద్రన్ద్ర - క్రక్కి, అళన్దాయ్ - కొలిచిన వాడా! ఇవళ తనక్కు - ఈ పెను, ముడివు - పర్యవసానము, ఎన్గొలో - ఎట్టిదో?

తా॥ జగద్రక్షకుడవైన ఓశ్రీరంగ నాథుడా! ఈ పె “ఓస్వామి! నన్నందుకిట్లు బాధించు చున్నావు? నేనీ బాధను సహించలేనే. ఇది నాపాపమా? ఓరంగ నాథా! నీవిట్లు బాధ పెట్టుట నుంచికాదు” అని చెప్పుచున్నదే, ఈ మెకేమిగతి చెప్పుమాయని. ౩.

వట్కిలలిత్తై యుమ్మణి వణ్ణా నెన్నుమ్ వాన మేనోక్కు మ్మెయ్ గుక్కుమ్*
ఉట్టుడై యశురురుయి రెల్లాముణ్డై వొరువనేయెన్ను ముక్కురుగుమ్*
కట్కిలీయున్నై క్కాణుమా అరుళాయ్ కాగుత్తా కణ్ణనేయెన్నుమ్*
తిట్కాడిమిదిళ్ళో తూత్త తిరువరణ్ణతాయ్ వళ తిలత్తై కెయ్ దిట్టాయ్. 3.

అ॥ ఇత్తైయుమ్ - కొంచమైనను, వట్టు - లజ్జను, ఇలళి - కలదికాదు, మణివణ్ణా - నీలమాణిక్యమునంటి మేనుగలవాడా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను. వాన మే - (నీవు పరమపదమునంది

వచ్చుటకుమార్గమైన) ఆకాశమునే, నోక్కుమ్ - చూడును. మెయ్కుమ్ - భ్రమించును. ఉట్టుగడై - బలముగల, ఆకుర - అనుగులయొక్క, ఉయిల్లుమ్ - ప్రాణములనున్నింటిని, ఉడ్డ - నశింపజేసిన, ఒరువనే - అద్వితీయుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఉక్కురుగు - మనస్సులోకరుగును. కట్టు - శీత్రములను, ఇలీ - విషయముకానివాడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాలుమాలు - నేలించునట్లు, అరుళాయ్ - శ్రీపదజేయును, కాగుత్త - ఓక్రిరాముడా? ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తిట్ - దృఢమైనదియు, కొడి - ధ్వజముగలనియునైన, మదిల్ - ప్రాకారములచే, కూర్ - మట్టబడిన, తిరువరజ్జతాయ్ - శ్రీరంగమందుబద్ధునిచి ఓస్వామి! ఇవల్ తిట్లు - ఈపెవిషయమై, ఎన్ శిరయిదిట్టయే - ఏమిచేసితివి.

తా॥ ఓక్రిరంగవాణ్ణి! ఈనాడుకి నిర్లజ్జ రాల్చి నీవు పరముపదమునుంచి వచ్చుచున్నావో యేమోయని యాకాశమునుజూచుచు నిలుచుచున్నది. నీవుగానందున “ఓస్వామి! సాధనాంతరపరులను నీవగోచరుడవైనను నీయొక్క నిర్లజ్జత కటాక్షమును బొందినవారికి రామకృష్ణాద్యవతారములయందు నేపసాదించినట్లు నాకును నేపసాదించరాదా” అనిచెప్పును. ఈపెవిషయమందు నీవేమి నిర్లయించితివో తెలియలేదని.

3.

ఇట్టకాల్పితై యభాయిదుక్కు మెట్టున్దలాయ్మయన్లుమ్ కై కూప్పమ్*

కట్టమేకాదలైసుమూర్ చ్చిక్కుమ్ కడిల్ వణ్ణాకడియై కాణ్ణమ్*

వట్టవాయ్ నేమివలజ్జయావెన్నుమ్ వద్దిడాయెనై మయన్లుమ్*

శిట్టనే శెట్టునీర్ తిరువరజ్జతాయ్ వల్ తిట్లై శిట్టతాయ్.

౪.

అ॥ ఇట్టకాల్ - సభియలచేనుంచబడిన కాళ్ళకలదియు, ఇట్టకాయ్ - సభియలచేనుంచబడిన చేతులకలదియునై, ఇన్కుమ్ - (స్మృతిలేకపరవశయై) ఉండును. ఎట్టున్ద - (మూర్ఖునువదలి) లేచి, ఉలాయ్ - సంచరించి, మయన్లుమ్ - (తరువాత) మోహించును. కై కూప్పమ్ - చేతులనుజోడించును. కాదల్ - ఆశ, కట్టమేయెన్లు - చెడ్డదియని, మూర్ చ్చిక్కుమ్ - మూర్ఖించును. కడిల్ వణ్ణా - సమద్రమమంటి కానిగలవాడా! కడియైకాణ్ - నీవుమిక్కిలి) క్రూరుడవును! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వట్టమ్ - మృత్యును, వాయ్ - మృత్యుముగల, నేమి - సుదర్శనమును, వలమ్ కైయ - దక్షిణవాస్తవందు కరించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వద్దిడాయ్ - వచ్చి నేపసాదించును, ఎన్నై - అనిగలుమాలుచెప్పి, మయన్లుమ్ - మోహించును. శిట్టనే - ఓగూర్చుడా! శెట్టు - సమృద్ధిమైన, నీర్ - బలముగల, తిరువరజ్జతాయ్ - శ్రీరంగమందు వేంచేసియున్నవాడా! ఇవల్ తిట్లు - ఈపెవిషయమై, ఎన్ శిరయిదిట్టయే - ఏమిచేసెదనితివి.

తా॥ ఓక్రిరంగవాణ్ణి! ఈనాడుకి కొంతకాలము స్మృతిలేక మోహించియు, కొంతకాలమునకు తలలువలేచి తిరిగినిగంజరిచేసి, “ఓచందరుడా! నన్ను కనికరించక మిక్కిలిక్రూరుడవైతినిమిది; నీనుంచాక మిక్కిలి చెడ్డా, ఆయాశచేతనేకదా నేనింత బాధపడుతున్నాను” అనిచెప్పియు, నీసుదర్శనహస్తముతో నాకొకమాట నేపసాదింపుమా అనియు శ్రుతిగ్రామము మోహించుచుండును. ఇట్లు స్త్రీపదజేయుచున్న ఓయోగ్యుడా! నీవీపెనేమిచేయలించితివని. ౪

శిట్టక్కుమ్ తిట్లై క్కుమ్ లేటుమ్ కై కూప్పమ్ తిరువరజ్జతాయ్ యెన్నుమ్

వద్దిక్కుమ్* అన్దమ్ క్కున్దీర్ మల్గ వద్దిడాయెనై మయన్లుమ్*

అన్నిప్పొదవుణనుడలిడదానే యలై కడల్ కడై న్నవారముడే*

శనిత్తు శరణమ్ శార్వడేవలిత్తై తై యలై మెయల్ శేయ్దానే. ౫.

అ॥ అన్నిప్పొదు - సంధ్యాకాలమును, అవుణన్ - హిరణ్యమరునియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, ఇడదానే - చిల్పినవాడును, అలై - అలుకుట్టుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కడై - చిలికిన, ఆరముడే - నిరతిశయభోగ్యభూతుడును, శనిత్తు - (నిన్ను) సమాహించి, ఉన్ శరణమ్ - సతిమనడికళ్ళను, శార్వడు - పాండవలయునని, వలిత్తై - పట్టుదలగల, తైయలై - ఈ నాయకిని, మెయల్ శేయ్దానే - భ్రమింపజేసినవాడునైన ఓశ్రీరంగనాథా! శినిక్కుమ్ - (నీసాన్దర్యాదులను) ధ్యానించును. తిత్తెక్కుమ్ - మోహించును. తేణుమ్ - తెలిగలదై యుండును. శుకూప్పుమ్ - చేతులనుబోడించును. తిరువర్ణత్తుళ్ళాయ్ - శ్రీరంగమందు వేంచేసి యున్న ఓస్వామి! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వనిక్కుమ్ - నమస్కరించును. ఆడై - అచ్చటనుండి, మత్తై - చల్లనైన, కణ్ణి - బాష్పము, మల్గ - నిండునల్లు, వనిడాయ్ - వేంచేయునా, ఎన్నెడై - అనిపలుమాలుచెప్పి, మయబుమ్ - మో -ంచును.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయకి నీసాందర్యాదులను దలంచి వ్యామోహపడి పలు మాలు మోహించును. అందరికతిశంకతో మనట్లు మధ్యమధ్యలేచి మంచితెలివితోనుండి నీతిరు నామములనుజెప్పి పీచియంబలిజేసి పండుసమర్పించి దుఃఖించును. “ఓస్వామి! నాకు నీవ సాదింపునా” యని ప్రార్థించును. ఓహిరణ్యాసురసంహారకుడా! నిన్ను బొందవలయునని యాశించిన యీ నాయకిని నీవిట్లు మోహపెట్టితివని.

మెయల్ శేయ్దెన్నై ముళమ్ కవర్ న్దానేయెన్నుమ్ మాచూయనేయెన్నుమ్*
శేయ్యునాయ్ మణిగోయెన్నుమ్ శోళ పునల్ శూన్ తిరువర్ణత్తుళ్ళాయెన్నుమ్*
వెయ్యవార్ తణ్ణుగ్జుళిక్కరమ్ విల్లైన్దుమ్ విణ్ణోర్ ముదిలెన్నుమ్*
పైకోల్ పామ్బుడై యాయినల్ శిఱై తిరుళాయ్ పానియ్ శేయ్తాయలదువే. ౬.

అ॥ ఎన్నై - ఇన్ను, మెయల్ శేయ్దు - మోహింపజేసి, మనిస్ - మనస్సును, కవర్ న్దానే - ఆపహరించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. మాచూయనే - గొప్ప ఆశ్చర్యకరంగా లైన వ్యాపారములవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. శేయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అగ్రము గలవాడై, మణియే - రత్నమువలె ప్రకాశించువాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తణ్ - చల్ల నైన, పునల్ - జలముచే, శూన్ - చుట్టబడిన, తిరువర్ణత్తుశ్రీరంగమందు, ఉళ్ళాయ్ - వేంచేసి యున్నవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వెయ్య - (విరోధులయందు) క్రూరములైన, వార్ - నందకమును, తణ్ణు - కామోదకిని, శిఱుళిక్కరమ్ - శంఖచక్రములను, విల్ - వార్జయును, విన్దుమ్ - ధరించుచున్న, విణ్ణోర్ ముదర్ - నిత్యసూరిర్యాపావడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పైకోల్ - విశాలములైన ఘోషములగల, పామ్బు - అదిశేషుని, అడైయాయ్ - శయ్య గాగల వాడా! ఇవళితెత్తు - ఈపెవిషయమై, అరుళాయ్ - కృపజేయువు, (అది) పానియేన - పాపము గల నాయొక్క, శేయల్ పాలుదు - పాపముచేపట్చినది.

తా|| ఆనన్ద కాయయైన ఓక్రిరంగనాథా? ఈనాయకి, “నీసాందర్యాదులనున్న పంచాయ్యములనున్న నాకుంగనుపఱచి నన్ను మోహపెట్టి నామనస్స నవహరించుకొనిపోయి అతి గమనీయమైన క్రిరంగమందు బన్వలించిన ఓస్వామీ!” యని పలుమాటలుచెప్పి మోహించుచున్నను ఈపేను నీవు గలూక్షించకపోయినది నీదోషముకాదు. అది నాపాపమేయని.

పాలతున్నజ్జల్లిబ్బజ్జల్ పడై త్తాయ్ పల్లీలార్ పల్లీనిన్దానే*

కాలశక్కరత్తాయ్ కడలికడల్ కడల్ వణ్ణాకణ్ణనేయెన్నుమ్*

కోలకోల తేళివునల్ శూన్ తిరువరజ్జత్తాయెన్ను మోలీర్ త్తనేయెన్నుమ్*

కోలమామక్కి క్కణ్ ఎనిమల్ గనిరుక్కు మెన్నుడై కోమళక్కొనిన్దే 2.

అ|| ఎన్నుడై - నాయొక్క, కోమళమ్ - మృదువైన, కొమ్మును చిరులువలెనున్న యీపె, పాల - (ఆయా) స్థలములయందు, తున్నజ్జల్ - దుఃఖములనున్న, ఇన్బజ్జల్ - సుఖములనున్న, పడైత్తాయ్ - స్మరించినవాడా! పల్లీలు - సాధనాంతరిము, ఇలార్ - లేనివాడు, పల్లీ - అశ్రియించునట్లు, నిన్దానే - వేంచేయున్నవాడా! కాలమ్ - కాలములనుబట్టింపెడి, శక్కరత్తాయ్ - సుదర్శనముగలవాడా! కడల్ - సముద్రములో, ఇడమిక్కొ - నిద్రించుచున్న, కడల్ కణ్ణా - సముద్రమువంటితిరుమేనుగలవాడా! కణ్ణనే - శక్యమే! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కోలకోల - చుట్టియులుగల, తేళి - చల్లనైన, పునల్ - జలముచే, శూన్ - చుట్టుపడిన, తున్నజ్జత్తాయ్ - క్రిరంగమందు వేంచేయున్నవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును ఎలీర్ త్తనే ఎన్నుమ్ - సన్ను పరిశుద్ధురాలై చేసినవాడానుని చెప్పును. కోలమ్ - సుందరమై, మాగొచ్చుడై, నుదై - చల్లనైన, పని - నీరు, కణ్ - సేత్రములయందు, మల్ గ - విందునట్లు, ఇరుక్కుమ్ - (స్థబ్ధురాలై) ఉండును.

తా|| ఓక్రిరంగనాథస్వామీ! మృదుస్వభావముగల యీనాయకి “వికోధులకు దుఃఖములను భక్తులకు సుఖములనునిచ్చువాడై, అనన్యగతికులకు రక్షకుడై, అక్రితులకొఱకు పరమపదము నుంచి వచ్చి పూజావిభవారావళికారూపములుగా నవతరించినవాడవైన ఓక్రిరంగనాథా!” యనిచెప్పి సేత్రములయందునీళ్ళను బ్రహ్మింపజేయుచు నేమియుదోచక స్థబ్ధురాలైయున్నదని.

కొమ్మునువానవర్ గత్కెన్నుమ్ కున్నేకోనిరై కాత్తవనెన్నుమ్*

అమ్మనొమ్మమావియనల వెత్తుయిర్క్క మజ్జనవణ్ణనేయెన్నుమ్*

ఎమ్మన్దమేల్ నోక్కియిమైప్పిలిరుక్కు మెజ్జనేనోక్కునేనెన్నుమ్*

శ్రేష్ఠున్దమునల్ శూన్ తిరువరజ్జత్తాయెన్ శెయ్ శేనో తిరుమగి ట్కె. 3.

వానవర్ గట్కు - నిత్యసూరులకు, కొమ్మునిర్వాసించా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కున్నవీ - గోవర్ధనపర్వతమునెత్తి, కోనిరై - గోసమూహములను, కాత్తవన్ - క్షించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. అమ్మమ్ - ఏడుమను. అమ్మమ్ - నమస్కరించును. అని - ఆత్మ, అనల - దగ్ధమగునట్లు, వెత్తుయిర్క్కమ్ - వేడివేడిగా నిహ్నిర్యువిడుచును. అజ్జనవణ్ణనే - శ్యామ విగ్రహుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎమ్మన్ద - లేచి, మేల్ నోక్కి - పైనచూచి, ఇమైప్పి లో ఇరుక్కుమ్ - అత్వకొట్టకుండనుండును. ఎజ్జనే - వివిధముగా, నోక్కుగే - (నిన్ను) నేవించెదను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. శ్రేష్ఠమ్ - సమృద్ధమై, శడమ్ - వ్యాపించియున్న,

పునర్ - జలముచే, కూర్ - చుట్టబడిన, తిరువరణ్ణతాయ్ - శ్రీరంగమందు బవ్యభించినవాడా!
ఎక - నాయొక్క, తిరుమ - ట్టు - శ్రీమహాలక్ష్మితో సమానరాలైన యీ పెను, ఎకకాయ్
గక - ఏమిచేసెదను?

తా|| ఓశ్రీరంగనాథస్వామీ! ఈనాయకి, “ఓదేనాధిదేవుడా! ఓగోవర్ధనధారి! ఓశ్యామ
నుండరడా!? యని నీతిరునామములను జెప్పి పిలిచి వేడివేడిగా నిట్టూర్పునిడుచుచు దుఃఖించి
నిన్ను నమస్కరించుచు తటాబసలేచి పైనచూచి, నీవురానందున, “ఓస్వామీ! నిన్ను నేవించుట
కుపాయమెఱుంగక యున్నానని” చెప్పి మోహించుచున్నది. ఈ పెను సేనేమియుపాయము
చేసెదనని.

౮.

‡‡ ఎక తిరుమగల్ కేర మార్వనేయెన్ను మెన్నుడై యావియేయెన్నుమ్*

నిక తిరువెయిల్ న్దాలిడవునీకొణ్ణ నిలమగల్ కేళ్వనేయెన్నుమ్*

అన్దురువేళ్ళు మ్తల్లువినికొణ్ణ అయ్యగళ్ళన్ననేయెన్నుమ్*

తెక తిరువరణ్ణమ్కోయిల్ కొణ్ణానే తెలిగికోముడివివల్ తనక్కే.

౯.

అ|| ఎక - నాకుపురుషకారభూతయైన, తిరుమగల్ - పెరియపిరాట్టి, కేర - నిశ్శవాసము
జేయుచున్న, మార్వనే - వక్షస్థలముగలవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎన్నుడై - నాయొక్క,
అవియే - ప్రాణభూతుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. నీ - నీవు, నిక తిరువెయిల్ న్దాలి -
నీయొక్కనుండరమైన దంకముచే, ఇడవుకొణ్ణ - విడతీసికొనివచ్చిన, నిలమగల్ - భూమిప్పిరా
ట్టికి, కేళ్వనే - వల్లభుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. అన్దు - అప్పుడు, ఉరు - పిడుగువలె
(గర్జించుచున్న), వ్తల్లు - సప్తవృషభములను, తల్లువి - కాగలించుకొని, నీ - నీవు, కొణ్ణ -
స్వీకరించిన, అయ్యగల్ - నప్పిన్నపిరాట్టికి, అవ్వనే - ప్రతిబింబముడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును.
తెక - దక్షిణమందున్న, తిరువరణ్ణమ్ - శ్రీరంగమును, కొయిల్ కొణ్ణానే - వాసస్థానముగా
స్వీకరించినవాడా! ఇవల్ తనక్క - ఈ పెను, ముడివు - దుఃఖావస్థానమును, తెలికిలేక -
నిశ్చయింపలేను.

తా|| ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయక, “శ్రీభూనీరాదేవులకును నాకును ప్రాణనాథుడా!”
అని నిన్నెల్లప్పుడు ననుసంధించుచు భేదించుచున్నది ఈకేళ మెప్పుడుతీరునో తెలియలేదని.

౯.

ముడివివల్ తనకొన్న్దొట్టటిగిలేనెన్నుమ్ మూవులగాలియేయెన్నుమ్*

కడికమట్లొన్న్దొచ్చడై యనేయెన్నుమ్ నాన్ముగక్కడవులేయెన్నుమ్*

వడివుడై వానోర్ తలై వనేయెన్నుమ్ వణ్ తిరువరణ్ణనేయెన్నుమ్*

అడియాడై యాదాల్ పోలివళణ్ణుగియడై న్దనల్ ముగిల్వణ్ణనడియే.

౧౦.

తా|| ఇవల్ - ఈనాయక, తనక్క - తనకు, ముడివు - దుఃఖనాశనమునకుపాయము,
ఒన్దు - ఒకటియు, అటికిలేక - తెలిసికొనలేను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. మూవులగు - మూడు
లోకములకును, అలియేయెన్నుమ్ - నిర్వాహకుడా అనిచెప్పును. కడికమట్ల - మిక్కిలి కఠిమ
లించుచున్న, కొన్న్దొన్న్దొవడివుమును, కడైయనేయెన్నుమ్ - జటయందు గరించిన రుద్రుని

నిర్యాహుడా! యని చెప్పును. నాన్మొక్కడవుశేఎన్నుమ్. చతుర్ముఖబ్రహ్మకు నిర్యాహుడా! యని చెప్పును. వడివుడై - (తనతోసమానమైన) దివ్యదేహముగల, వానో - నిత్యనూరులకు, తలైవనే - నిర్యాహుడా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును, వడో - ఉదారమైన, తిరువరబ్బనే ఎన్నుమ్ - క్రిరంగమందువేంచేయున్న స్వామి! యని చెప్పును అడి - (నీ) శ్రీపాదములను, అడైయావాళోపారో - పొందనిదానివలెనుండి, ఇనలో - ఈపె, ముగిర్వణ్ణన్ - మేళుమువంటి కాన్తిగల నీయొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, అణుగి - సమీపించి, అడైన్దనలో - పొందినది.

తా|| ఓక్రిరంగవాథా! ఈనాయక, “సమస్తలోకములకును, బ్రహ్మరుద్రాదులకును నిత్య నూరులకును నిర్యాహుడైయుండియు సంసారులకుగూడ నేవసాదించుటకై క్రిరంగమందు బవ్వరించిన ఓక్రిరంగవాథుడా! విన్ను నేవించక నేననుభవించుచున్న యాభాధ నాకప్పుడుతీరు నోతెలియులే” దని చెప్పుచున్నది. ఈపెయొక్క బాధనుజూడగా నీతియవశ్యనింత శీఘ్రములో బొందదని తలంచుచుంటిమి, అట్లుగాక నీ శ్రీపాదముల నివృద్ధిచేరి యానందించుచున్నదని. ౧౦.

‡‡ ముగిల్వణ్ణనడియైయడై న్దరులోకూడియుయ్దన్దన్ మొయ్పునల్ పారునల్*
తుగిల్ వణ్ణత్తునీర్ చేర్పున్ వణ్ణిల్లోళ్ళూ వణ్ణకరుగూర్ చ్చడగోపన్*
ముగిల్ వణ్ణనడిమేల్ శొన్నశీల్ మాలై యాయ్ తిప్పత్తుమ్వల్లార్*
ముగిల్ వణ్ణవాన్ త్తియియవల్ శూమిరుప్పర్ వేరిప్పవెళ్ళత్తే. ౧౧.

అ|| ముగిల్ వణ్ణన్ - మేళుమువంటికాన్తిగల క్రిరంగవాథునియొక్క, అడియై - శ్రీపాదములను, అడైన్ద - పొంది, అరుళ్ళూడి - (వాని) కృపనుభవించి, ఉయ్దన్దన్ - ఉజ్జీవించినవారును, మొయ్ - సమృద్ధమైన, పునల్ - జలముగల, పారునల్ - తామ్రవర్ణియొక్క, తుగిల్ - భాతపస్త్రమువలె, తూ - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముయొక్క, (ప్రక్కప్రదేశమందు), శోళ్ళున్ - వేంచేసియుండువారును, వణ్ - సుందరంబులైన, పొత్తిల్ - లోబలచే, కూట్ - చుట్టబడిన, వణ్ - సంపద్యుక్తమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియునైన, శడగోపన్ - నమ్మాఘోష్టరు, ముగిల్ వణ్ణనడిమేల్ - మేళుమువంటికాన్తిగల క్రిరంగవాథుని శ్రీపాదముల విషయమై, శొన్న - ప్రసాదించిన, శొన్దమాలై - శబ్దసందర్భములైన, అయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, ముగిల్ - మేళుమువంటి, వణ్ణన్ - వర్ణముగల, వానత్తు - పరిమపదమందలి, ఇమైయవల్ - నిత్యనూరులు, కూట్ - చుట్టకొనియుండగా, శేర్ - గొప్ప, ఇప్పవెళ్ళత్తు - అనన్దపాగరమందు, ఇరుప్పర్ - (అనగాపించి) ఉందురు.

తా|| క్రిరంగవాథునివిషయమై నమ్మాఘోష్టరు ప్రసాదించిన యాపదిపాశురముల వర్ణనీంచు వారుక్రివైష్ణవముందు అపర్చిత్వానన్దము ననుభవించుతురని. ౧౧.

అ ఘోర్ తిరువడిగ శే శ ర ణ మ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శ ర ణ మ్.

3 . వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరునాయ్ మొట్టిలో, తల్లి చెప్పనున్న తిరునామమును దివి యాత్మోక్త
 క్త సేమనామకి స్వస్వచ్ఛక్తురాలై తిరుప్పేయ సేమవిద్య దేశమునకు వెళ్ళులెనియియ్యోగింప,
 దానిని తల్లినిక్షేధింప, మీరునిక్షేధించిన వెళ్ళదనని పతిపాదించుచున్నాడు.

శ్రీ శైవ్యశాస్త్రాధ్యాయే నమః శ్రీ శైవ్యశాస్త్రాధ్యాయే నమః

పుల్లెక్కడగిడువాన్ నైక్కాణి ర్కళొచ్చొచ్చునేనన్ మిన్ గాళ్ *

వెళ్ళుచు మవకావీధీలో నున్న నేడవోలియమ్ నిల్వ వోలియమ్*

పిల్లలకు మామిడి యాట్లాలియమతా పిల్లల పేర్లు కేవలమునే. ౧.

అ॥ అన్నెమిరీ-గాఢ - ఓలల్లూరీ! వల్లె - లెలుపువర్ణమునును. శిశి - సుడి
నిమ్మిగల, శక్తిడు - శ్రీమంచనవర్ణమురూచ, అల్ల - మనగ్నమును, వీచి - ధరించి, తామ
రైక్కణ్ణన్ - పవ్వు సేత్రుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్ శెట్టిమాడే - వామనమృలో, వల్లె - గరు
త్మతుని, కిడాగిన్ - నశిపించునున్న, అల్ల - కిడుమును, కాళీర్ - (మిర) చూడకుండను
వారు. ఎన్ శెట్టిమాడే - (మిర) ఏమియునో సమాధానము చెప్పెనను. శెట్టిమృగమున -
అపరమతములుగల అసర్వేశ్వరుడు, వీల్ నీరున్ - వేంచేయున్నదియు, వేదవాలియును - వేద
భూషమున్న, విల్లొవాలియును - ఉత్సవభూషమున్న, వీల్ - బాలయొక్క, కుల్ల -
సమానముయొక్క, విల్లొయట్టాలియును - అట్టభూషమున్న, అటా - ఎడతెగకనున్నది
యునెన, తిరుప్పేరయిల్ - తిరుప్పేరయ నెడిదివర్ణదేయను, వాన్ - సేను, శెట్టిన్ - పొందెను

తా॥ ఓతల్లులారా! సంభవక్రధరుడై గరుడవాహనావూరుండు నామనన్నలోవేంచేసి యున్న పద్మ సేతుని నేవించియారసము నెఱుంగకనన్ననిషేధించుచున్న మీకు నేనేమని సమాధానము చెప్పెదను? ఆరసము నెఱుంగినయెడలమీరునన్ను నిషేధించరు. గాన, అట్టినిరతికయ్యానద ముగలసర్వేశ్వరునియొక్క నిత్యోత్సవములకుందలి వేదపారాయణములు ఘోషించుచున్న తిరుప్పేరకు నేనువ్యాకలతప నని.

నానక్కరుబుట్టలో తోమియార్ గా శనై యర్ గా శయత్తేరియార్ గా శ*

నాని తినినెల్లమకాక్కమాటే నా వశమని దిరాప్పగల్పోయ్*

తేజ ముయ్ తపూమ్మభీర్ తణవనై గూళ్ తేజిరుప్పేరై యిల్ ఏన్ బీరున్ *

వానప్పిరా మణివణ్ణ కణ్ణ శేజువివాయి తిట తనువే.

అ॥ నాన - పరిమళిండునున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, కుట్టల్ - కొప్పులుగల, తోట్టిమిర్
గాళ్ - ఓసఖిలులారా! అన్నయర్ గాళ్ - ఓత్తులులారా! ఆయర్ తేరియార్ గాళ్ - (నక్క
వూరులోనున్న) శ్రీలారా! నాన్ - నేను, తని - అద్వితీయమై (సర్వేశ్వరునియందు ప్రవ
మైన), ఇన్నెచ్చెమ్ - ఈమనస్సును, కాక్కమాట్టే - రక్షింప (నిర్వేదింప) జాలను. ఇదు -
ఈమనస్సు, ఎకవకమును - నాస్యాధీనముండుగూడలేదు. ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్ళు,

పోయ్ - పోయి, తేన్ - తుమ్మెదలచే, మొయ్త - పూర్వమైన, పూమ్పాత్రిల్ - పుష్పతోట
లచేతను, తన్ - చలనైన, పణై - జలపదేశములచేతను, కూత్రి - చుట్టబడిన, తెన్ -
స్పృహణీయమైన, తిరుప్పేరయిల్ - తిరుప్పేరయందు, వీల్వీరున్ - తనమహిమప్రకాశించు
నట్లువేంచేసియున్న, వానప్పిరాన్ - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాఁడను, పణివణ్ - రత్నము
వంటికానిగలవాఁడనునైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తెమ్ - ఎఱునై, కని - పండువలె,
ఇన్ - భోగ్యమైన, వాయ్ - అధరమును, తిఱత్తరు - మగ్గుమొదలి.

తా|| సుందరులైన ఓ సఖులారా! ఓతల్లారా! ఇతనున్న ఓస్త్రిలారా! మీరు
నన్ను నిషేధించినను, నామనస్సు నిరతిశయభోగ్యమైన తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న సర్వ
శృరునియొక్క దివ్యావయవసౌందర్యమును మగ్గుమై నాకుస్వాధీనము కాకపోవనిది. దానిని
నేనునిషేధించజాలను. నేనేమిచేసెదనని.

2.

తిజ్జనివాయ్ తిఱత్తదాయమ్ తెన్జడర్ నీన్ ముడిత్తాన్ తదాయమ్*

తెన్జడుశక్కరమ్ కణ్ణగన్దుమ్ తామరై క్కణ్ణళుక్కన్ తీర్న్దుమ్*

తిజ్జనుమ్ నాళుమ్ విమ్మోవతాద తెన్ తిరుప్పేరయిల్ వీల్వీరున్*

నణ్ణళిరారున్ క్కెన్జెన్జొన్ తో నాణునిత్తె యుమ్మిన్దువే.

3.

అ|| తోళి - ఓసఖీ! ఎన్ నెజ్జుమ్ - నామనస్సు, తెమ్కని - పండినపండువలె, ఇన్ -
భోగ్యమైన, వాయ్ - అధరముయొక్క, తిఱత్తదాయమ్ - ప్రకారమునకువశపడినదియు, తెమ్
కుడర్ - ఎఱునిలేజన్ముగల, నీళ్ - పెరిగియున్న, ముడి - కిరీటమునకు, తాన్ తదాయమ్ -
లోపడినదియు, శత్తోడు - శ్రీపాశ్చజన్యములోఁగూడ, శక్కరమ్ - మధురమమున, కణు -
నేవించి, ఉగన్దుమ్ - నవోషించియు, తామరై క్కణ్ణళుక్క - పద్మనేత్రములయందు, అన్ తీర్ -
ఇతరవిషయములనువిడిచి, తీర్పుమ్ - ప్రవణమైనదియునై, తిజ్జనుమ్ - ప్రతిహాసములయందును,
నాళుమ్ - ప్రతిడిములయందును, విమ్మో - ఉత్సవము, అతాద - ఎడతెగని, తెన్ - భోగ్య
మైన, తిరుప్పేరయిల్ - తిరుప్పేరయందు, వీల్వీరున్ - వేంచేసియున్న; నణ్ణళిరారున్ -
మననిమిత్తమై (అర్చనతాగమెత్తిన) ఉపకారవనితి, నాణుమ్ - లజ్జనున్న, నిత్తె
యమ్ - గుణపూర్తినిన్ని, ఇమ్మన్దు - పోగొట్టుకొనినది.

తా|| ఓసఖీ! నామనస్సు నిత్యోత్సవముగానున్న తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న సర్వ
శృరునియొక్క దివ్యావయవదివ్యాభరణములను నేవించియాభోగ్యతయందు మగ్గుమై, లజ్జముద
లగుతననునస్తగుణములను పోగొట్టుకొనినది. ఇతమియుపదేశము నాదండమియునుప
యోగించదని.

ఇమ్మన్దు విమ్మోమిఱత్తువోన్ వెన్జెన్జెనారుమ్ క్కే

ఒత్తీర్దార్* ఉమ్మనినియారై క్కొణ్ణెన్జె శాగో ఓదక్కడలొలిపో* ఎజ్జుమ్

ఎమ్మన్దు నల్ వేదత్తొలినిన్జె తెన్ తిరుప్పేరయిల్ వీల్వీరున్*

ముమ్మజుశెన్జె క్కయ్ మాయత్తాన్ దే ననైయర్ గాళెన్జె యోమునిన్దే. ౪

అ|| ఇమ్మన్దు - పోగొట్టుకొనిన, ఎమ్ - మాయొక్క, మాయెఱుత్తు - సౌందర్యమును (విడి
పించుకొనుట) కొఱుకై, పోన - పోయిన, ఎన్ నెజ్జెనారుమ్ - నామనస్సును, అక్కే - అచ్చటనే,

ఒట్టివార్ - నిలిచిపోయినది. ఇని - ఇకమీద, ఉత్తు - శ్రమపడి, అరై - ఎవరిని, కొణ్ణు - సహాయముగాకేసికొని, ఎన్ - ఏమాటను, ఉకాగో - చెప్పినను? ఓదమ్ - అలలుగల, కడల్ - సముద్రముయొక్క. ఒలిపోల - ఘోషమువలె, ఎత్తుమ్ - అంతట, ఎత్తు - వర్ణించునను, నల్ - వేదవ్రాత్రీ - శ్రేష్ఠమైనసామవేదముయొక్క ఘోషము, నిన్దు - ఎల్లప్పుడునుండి, ఓణ్ణుమ్ - వర్ణించునను, లెన్ - సుందరమై, తిరుప్పేరైయల్ - తిరుప్పేరయందు, కీల్ బ్రీరున్దు - వేంచేయును వాడును, ముత్తుణ్ణు - ఘోషించుచున్న, శణ్ణమ్ - శ్రీపాశ్చర్యమును, కైయన్ - శీహస్తమందుగలవాడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, మాయత్తు - ఆశ్చర్యచేష్టితములయందు, అట్టేనేక - ఆపగాహించితిని. అన్నైయర్ గాల్ - ఓతల్లారా! ఎన్నై - నన్ను, మునిన్దు - కోపగించి, ఎక - ఎవిప్రయోజనము?

తా! ఓతల్లారా! సర్వేశ్వరుడవహరించుకొనిపోయిన నాసౌందర్యమును దీసికొనివచ్చె దననిపోయిన నామనస్సుగూడ మఱియొక నాసర్వేశ్వరునియందే మగ్నమైపోయినది. ఇక మఱియొ వరు నాకు సహాయములేనందున, శ్రీచిత్తపులు సుపునుపుగానిలిచి సామగానముకేయుచున్న తిరుప్పేరయందు వేంచేయున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, సుందరహాసాః దివ్యచేష్టితములయందే నేను గూడ మగ్నుడనైతిని. ఇతనన్ను గోపకించుటచే నేమియు ప్రయోజనములేదని. ౪.

మునిన్దుశగడముదై తు మాయప్పేయ్ ములై యుణ్ణుమరుదిన్దై పోయ్*
కనిన్దు విళవుక్కక్కనైత్తన్ద కణ్ణపిరానుక్కో పెరైమైతోల్ శ్రే*
మునిన్దినియోకైయిదీగనై మిర్ గాల్ మున్నియన్ వన్దుప్పి* బీరున్దు*
కనిన్దుపొట్టిర్ తిరుప్పేరై యిత్తే కాలమైటవెన్నై క్కాట్టుమినే. ౫.

అ. మునిన్దు - కోపగించి, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఉదైత్తు - తన్ని, మాయమ్ - వంచ కడై, పోయ్ - పోయియొక్క, ములై - స్తనమును, ఉణ్ణు - కొని, పోయ - మద్దిపుట్టుము యొక్క, ఇదై - నడుమ, పోయ్ - వెళ్ళి, కనిన్దు - పండియున్న, విళవుక్క - (అనురూపియైన) ఎకపండునుగుజించి, కన్దు - (అనురూపియైన) మాడను, ఎత్తన్దు - పిరిటికొట్టిన, కణ్ణపిరానుక్క - శ్రీకృష్ణనివీరయమై, ఎకపెరై - నాశ్రీత్యమును (లజ్జాభయదలము), తోల్ శ్రేన్ - పోగొట్టుకొంటిని, అన్నైమిర్ గాల్ - ఓతల్లారా! ఇని-ఇకమీద, మునిన్దు - కోపగించి, ఎకపెరై - ఏమిచేయుటలొకటి? అక - ఆసర్వేశ్వరుడు, మున్నియన్దు - ముందుగానేవచ్చి, పీల్ బ్రీరున్దు - వేంచేయున్నదియు, కనిన్దు - ఫలములతోఁబూర్ణమై, పొట్టిర్ - తోట్లు గలదియైన, తిరుప్పేరైయిత్తే - తిరుప్పేరయనది దివ్యదశమునకే (తీసికొనివెళ్ళి), కాలమైట - శీఘ్రముగా, ఎన్నై - నాకు, క్కాట్టుమిన్దు - (ఆసర్వేశ్వరుని) నేమిచేయుచు.

తా! ఓతల్లారా! పూతనాశకటవర్ష కపిత్థాసురదులనుజంపిన శ్రీకృష్ణునియొక్కదివ్య చేష్టితములను నేమిచి లజ్జాదులనువదలి నేను వానియందే మగ్నుడనైతిని. ఇతనన్ను కోపగించి మీకేమి యుపయోగమున్నది? గాన ఆసర్వేశ్వరుడువేంచేయున్న తిరుప్పేరనేనన్ను దీసికొని పోయి విడుపుడియని. ౫.

కాలమైటవెన్నై క్కాట్టుమిన్దుల్ కాదల్ కడలిగమిగప్పెరదాల్*
నీలముగిల్ వణ్ణైత్తెప్పెరుమాగ నిఱ్ఱుమ్మున్నే వన్దొకై క్కొరుయదాల్*

జాలత్రివక్తవస్తువీధీనీరున నామత్తయితరమవేర్వయోవా*

కోలచ్చెన్నెల్గల్ కవరివీశుమ కూడుపురల్ తిరుప్పేరై యిత్తో.

1.

నీలముగిల్ - నీలమేఘమువంటి, వణ్ణమ్ - కాన్తిగల, ఎమ్మెరుమాన్ - మనస్సామి, మున్నేవస్తు - ముందటవచ్చి, నిఱ్ఱుమ్ - నిలుచుచున్నాడు. ఎక్కైక్కమ్ - నాచేతులకును, ఎయ్దా - అందడు. కాదల్ - (నామనానివిషయమై) ఆశ, కడలిల్ - సముద్రముకంటె, మిగప్పెరిరు - మిక్కిలిగొప్పదిగానున్నది. జాలత్తు - భూలోకమందు, ఆవక్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, వస్తు - వచ్చి, వీధీనీరున - వేంచేసియున్నదియు, నాన్మత్తయితర - నాలుగువేదములువచ్చిన శ్రీవైష్ణవపురుషులకు, వేర్వయ్యమ్ - భగవదారాధనమును, ఓవా - విడువకుండజరిగినట్టిదియు, కోలమ్ - సుందరంబులైన, శెన్నెల్గల్ - ఎఱ్ఱధాన్యములు, కవరి - చామరమువలె, వీశుమ్ - వినులునట్టిదియు, కూడు - చేరియున్న, పునల్ - జలముగలదియునైన, తిరుప్పేరై యిత్తో - తిరుప్పేరయినెడిదివ్యదేశమందు, ఎన్నై - నాకు, కాలమ్మె - శిష్యుముగా, కాట్టుమిన్దల్ - (సర్వేశ్వరుని) సేవింపఁజేయుడి.

తా|| ఓతల్లలారా! నీలమేఘ శ్యామలైన సర్వేశ్వరుడు నాముందటవేంచేసి నిలిచియున్న నాలోమాటలాడక నాచేతికందకనేయున్నాడుగాన నామనానియందాశపలుచున్నది. నన్ను శిష్యుముగాదీసికొనివెల్లి తిరుప్పేరలోవేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని సేవింపఁజేయుడియని

పేరైయిల్ శూన్ కడల్ తెన్నిలక్కై శెన్ మిరాక్ వస్తువీధీనీరున*

పేరై యిత్తోపుక్కెన్నెళ్ళమ్నాడి పేర్ త్తువర వెఱ్ఱుమ్కాణమాట్టే*

ఆరై యినియిఱ్ఱుడై యమ్తోళ్ళి యెన్నెళ్ళమ్ కూవవల్లారుమిల్లై *

ఆరై యినిక్కొణ్ణై శాదిక్కిన్ దెన్మిళ్ళమ్కణ్ణదువేణ్ణేనే.

2.

అ|| పేర్ - పెద్ద, ఎయిల్ - ప్రాకారములచే, శూన్ - చుట్టఁబడినదియు, కడల్ - సముద్రముచే చుట్టఁబడినదియునైన, తెక్ - సుందరమైన, ఇలక్కై - లంకాపురిని, శెన్ మిరాక్ - నళింపఁజేసిన, పిరాక్ - ఉపకారముడైనసర్వేశ్వరుడు, వస్తు - వచ్చి, వీధీనీరున - తనమహిమ ప్రకాశించునట్లు వేంచేసియున్న, పేరై యిత్తో - తిరుప్పేరకే, పుక్కెన్ - ప్రవేశించి, ఎక్ నెళ్ళమ్ - నామనన్ను, నాడి (వానిని) వెదకి, పేర్ త్తు - తిరిగియు, మా - వచ్చునట్లు, ఎఱ్ఱుమ్ - ఎచ్చటను, కాణమాట్టే - చూడకన్నాను. తోళ్ళి - ఓసళ్ళీ! ఇరి - ఇరఁగివాడ, ఇఱ్ఱు - ఇచ్చట, ఆరై - ఎవరిని, ఉడైయమ్ - (సహాయముగా) కలవామగుదుము? ఎక్ నెళ్ళమ్ - నామనన్నును, కూవ వల్లారుమ్ - పిలుచుకొనివచ్చి నావద్దచేర్చువారును, ఇల్లై - లేదు. ఇని - ఇరఁగివాడ, ఆరై క్కొణ్ణు - ఎవరినిసహాయుగాజేసికొని, ఎక్ శాదిక్కిన్దరు - ఏపురుషార్థముసాధింపవచ్చును, ఎక్ నెళ్ళమ్ - నామనన్ను, కణ్ణదువే - చూచినవిషయమునె, కణ్ణే - చూచితిని.

తా|| ఓసళ్ళీ! నామనన్ను సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుప్పేరకువెళ్ళిపోయినది. తిరిగియువచ్చునో యేమోయని చూచుచున్నాను. నాకెక్కడను గనుపడలేదు. అచ్చటికివెళ్ళి దానినిపిలుపువారు నెవ్వరులేరు. అదిలేనందున నాకెవరిసహాయముచే నేకార్యము సిద్ధించును? గాన నేనుగూడ అమనన్నుపోయిన స్థానమునకే వెళ్ళుచున్నానని.

2.

కణ్డదువేకొణ్డెల్లాదుమ్మకూడి కార్క్కడల్ వణ్ణనోడొతిఱత్తు
 కొణ్ణు*అలర్ తూన్ బీర్ నిదుముదలాకొణ్ణవొ కాదలురై క్కిల్ తోళ్ళి*
 మణ్ తిణిఱాలముమేళ్ళ కడలుమ్ నీళ్ విళుముప్పిన్ కట్టియప్పరిదాల్*
 తెణ్డై శూన్ న్దవకవీర్ బీరున్ద తెఱతిరుప్పేరై యిల్ శేర్వక శెన్టె. ౮.

అ॥ తోళ్ళి - ఓసభీ! కణ్డదువేకొణ్ణ - (సేనుచేసినతిరువామసక్కిర నాదులను) చూచి
 దానినే యవలంబించుకొని, ఎల్లారుమ్కూడి - ఎల్లరునుచేరి, కార్ - నల్లని, కడల్ - సముద్రము
 వంటి, వణ్ణనోడు - కాన్తిగల సర్వేశ్వరునితోగూడ, ఎక తిఱత్తు - నాకున్న స్నేహమును,
 కొణ్ణు - ఆవలంబించుకొని, అలర్ - (ఈపె సర్వేశ్వరునియందాన క్తురాలైనదని) ఆపవాదమును,
 తూన్ బీర్ నిదుముదలా - (మారు) చెప్పినది మొదలను, కొణ్ణ - ప్రపృత్తమైన, ఎన్ కాదల్ -
 నాస్నేహమును, ఉరై క్కిల్ - చెప్పినయెడల, మణ్ - మృతుచేత, తిణి - దట్టమైయున్న,
 ఱాలముమ్ - భూమియు, ఏళ్ళ కడలుమ్ - సప్తసాగరములును, నీళ్ - విళుమైన, విళుముప్పిన్ -
 ఆకసమును, కట్టియ - వెనుకపడునట్లు, పెరిదు - (ఇవన్నిటికంటె) పెద్దదైయున్నది, తెళ్ -
 నిర్మలమైన, తిరై - (తామ్రపరియొక్క) ఆలయము, శూన్ న్ద-చుట్టచుడి, ఎక-అసర్వేశ్వరుడు,
 బీర్ బీరున్ద - వేంచేసియున్న, తెఱ - సుందరమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరకు, శెన్టె -
 పోయి, శేర్వక - చేరదను

తా॥ ఓసభీ! ఈపె సర్వేశ్వరునియందు మిక్కిలి ప్రీతిజేయుచున్నదని యపవాదముగా
 మారుచెప్పినది మొదలుగా నాయాళ మిక్కిలి పెరిగి సప్తసాగరములున్న మహాపృథ్వియు, ఆకాశ
 మున్నుకూడ తనలో నలుగునట్లు మోచుపోయినది. కాననే నాసర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న
 తిరుప్పేరునెడు దివ్యదేశమునకే పోయిచేరదనని. ౮.

శేర్వక శెన్టెన్నుడై తోళ్ళిమీర్ గా శన్నెయర్ గా శెన్నె త్రేర్ నివేణ్ణా*

నీర్ గళురై క్కిన్దెన్నిదట్టు నెళ్ళునితైపుమెన్ క్కిన్దెల్లై*

కార్వణ్ణకార్క్కడల్ ఱాలమున్ద కణ్ణపిరాళవన్దువీర్ బీరున్ద*

ఏర్వళవోళ్ కట్టనిప్పటన తెఱతిరుప్పేరై యిల్ మానగరే. ౯.

అ॥ ఎన్నుడై - నాయొక్క, తోళ్ళిమీర్ గాళ - ఓసభీయలారా! అన్నెయర్ గాళ -
 ఓతల్లులారా! ఎన్నె - నాకు, త్రేర్ నివేణ్ణా - ధైర్యముచెప్పవలదు నీర్ గళ - మీరు,
 ఇదట్టు - ఈయవస్థకు, ఎక - ఏమాటలు, ఉరై క్కిన్దెదు - చెప్పుచున్నారు? ఎనక్క - నాకు,
 నెళ్ళుమ్ - మనస్సును, నితైపుమ్ - గాంభీర్యమును, ఇట్టెల్లై - ఇచ్చటలేదు. కార్ - కార్యమైన,
 వణ్ణక - కాన్తిగలవాడును, కార్ - నల్లనైన, కడల్ - సముద్రముచే జుట్టచుడిన, ఱాలము -
 భూమిని, ఉణ్ణ - ఆరిగించినవాడునైన, కణ్ణపిరాళ - శ్రీకృష్ణస్వామి, వన్దు - వచ్చి, బీర్ బీరున్ద -
 వేంచేసియున్నదియు, ఏర్ - చెరువులయొక్క, వళమ్ - సమృద్ధిగలదియు, ఒక - సుందరమైన,
 కట్టని - పొలములను, పట్టనమ్ - కొలనలనుగలదియునైన, తెఱ - స్పృహజీయమైన, తిరుప్పే
 రైయిల్ - తిరుప్పేరయినది, మానగర - మహానగరమును, శెన్టె - పోయి, శేర్వక - చేరదను.

తా॥ ఓసఖియలారా ! నామూరేనియుద్ధైర్యము చెప్పవలదు. నాచక్రకృతి నెఱు గనిమిమాటలు ప్రకృతిమునకేమియు సంబంధించదు. నామనస్సును నాధైర్యమునుగూడ మీమాటవినుట కిచ్చటలేకపోయినవి. జగద్రక్షకుడై యతినుందరుడైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న సకలసంపత్తులపైను తిరుప్పేరలు నెడు దివ్యదేశమును నేనుపోయి చేరకమానని నగరమును నాడునుపిఱవును తేర్వేన్ నానెనక్కిలై యెత్తోట్రీమిర్ గాళ్* శిగరముణినాడుమానసిడు తెత్తిరుప్పేరై యిల్వీర్ నీరున్* మగర నెడుబుద్ధైక్కాడక మాయక్ నూన్ యివరై యన్దుముజ్జనూన్* నిగరిల్ ముగిల్ వణ్ణన్ నేమియూ నెన్నిజ్జిమ్ కవర్ నెనై యూత్రియానే. ౧౦.

అ॥ ఎత్తోట్రీమిర్ గాళ్ - ఓసఖియలారా ! శిగరమ్ - పర్వతశిఖరమునలెనున్న వియు, మణి - రత్నమును మెనవియు, నెడు - ఉన్నతములునైన, మాడమ్ - గృహములుగల, నీడు - గొప్పదై, తెత్ - సుందరమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరియందు, వీర్ నీరున్ - వేంచేసియున్న వాడును, మగరమ్ - మకరాకారమై, నెడు - దీర్ఘమైన, ముత్తై - ఆభరణముగల, కాడక్ - చక్రవర్తిలవాడును, మాయక్ - ఆశ్చర్యచేష్టితుడును, నూన్ యివరై - దుర్యోధివాదులుకూడుగురును, అన్దు - అప్పుడు, ముజ్జ - నశించునట్లు, నూన్* - సంకల్పించివాడును, నిగరిల్ - ఒప్పులేనివాడును, ముగిల్ వణ్ణక్ - మేఘమువంటికానిగల వాడును, నేమియాక్ - నుదర్శనముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎత్ నెజ్జిమ్ - నామనస్సును, కవర్ నెనై - అపహరించి, ఎన్దైయూత్రియాక్ - ఎన్ని (అనేక) కాలములుగలవాడై యున్నాడు. నగరమును - పట్టణములయందును, నాడును - దేశములయందును, పిఱవును - తక్కిన గ్రామాదులయందును, తేర్వేన్ - (అసర్వేశ్వరుని) వెదకదను ఎనక్క - నాకు, నాణ్ - సిగ్గు, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓసఖియలారా ! రత్నముయమై పర్వతమువలె నత్తున్నతమైన మేడలచే నిండియున్న తిరుప్పేరలో వేంచేసియున్న మగర నెడుబుద్ధైక్కాడిననెడు తిరునామముగల సర్వేశ్వరుడు నామనస్సు నపహరించుకొనిపోయినాడు. గాన వానినియచ్చటచ్చటపోయి సిగ్గులేక వెదకదనని.

॥ ఊత్రిదోట్రీయరువున్ పేరుమ్ శెయ్గై యుమ్ వేఱవక్ నై యమ్ కాక్కు అత్రినీర్ వణ్ణనై యచ్చుదనై యణికురుగూర్ చ్చుడగోవక్ శొన్న* [మ* కేత్రిలన్దాదియోరాయరత్తుల్లివై తిరుప్పేరై యిల్ మేయపత్తున్* అత్రియజ్జెయనై యే త్తెవ్లొ రవగిడ్డిమై త్తెఱ్ఱాత్రియాన్. ౧౧.

అ॥ ఊత్రిదోట్రీయత్రి - ప్రతికల్పములయందును, ఉరువును - రూపములనున్న, పేరుమ్ - తిరునామములనున్న, శెయ్గై యుమ్ - వ్యాపారమునున్న, వేఱవక్ - వేఱువేఱుగాగల వాడై, నైయమ్ - భూమిని, కాక్కుమ్ - రక్షించువాడును, అత్రినీర్ వణ్ణనై - సముద్రజలము వంటి కానిగలవాడునునైన, అచ్చుదనై - అచ్చుతునికేమయమై, అణి - (భూమికి) అలక్ష్మిరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, కడగోవక్ - సహస్రభ్రావ్యర్లు, శొన్న - ప్రసాదించినదియు, కేత్రిర్ - ఒప్పులేనదియు, అన్దాని - అన్దాయు, ఓర్ - అద్వితీయములునైన,

అయిరత్తుర్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేసిన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరైయిడదు
విషయమై, మేయ - సకలలక్షణపూర్ణములైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములచే, ఆత్మి -
నుదర్శనమును, అమ్ - సుందరమైన, కైయనై - శ్రీహస్తమందుధరించిన సర్వేశ్వరుని, ఏత్తవల్లార్
రవర్ - న్తుతింపఁదగినవారు, అశిమైత్తిఱత్తు - కైజ్జర్యమునందు, ఆత్మియార్ - నుదర్శనా
హ్వాద్యువలె మిక్కిలి ప్రీతిగలవారై యుందురు.

తా॥ ప్రతియుగములయందును వేఱువేఱు నామరూపవ్యాపారములను స్వీకరించి జగద్ర
క్షణముజేయుచున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన వెయ్యిపాశురములలో
తిరుప్పేరై విషయమైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు భగవత్కైజ్జర్యమందు మిక్కిలి
ప్రీతిగలవారగుదురని.

౧౧.

ఆత్మ్యైర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౪ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :— ఆత్మ్యైర్తిల్లు విల్లెహు హిష్టవైయుండగా సర్వేశ్వరుఁడు వీరివ్యవసము నన
త్తింపునట్లు తనవిజయములను ప్రకాశింపజేయు వానిని యీతిరువాయ్మొళిలో ననుసంధిం
చున్నారు.

†† ఆత్మ్యైర్ చ్చుజ్జుమ్విల్లుమొళిశై

వాత్మ్యైర్ త్తణ్ణుమ్వాళుమొళిల్లణ్ణుమ్

మోత్తై య్మొముడిపాదమొళిల్ అప్ప

ఊత్మ్యైర్ పులగజ్జొల్లవాతే.

౧.

అ॥ ఆత్మి-నుదర్శనము, ఎల్లు - (యన్ధోన్ముఖమై) పృథ్విబొందియుండగా, శణ్ణుమ్ -
శ్రీపాంచజన్యమును, విల్లుమ్ - కార్జమును, ఎల్లు - పృథ్విబొందియుండగా, తణ్ణుమ్ - కామో
దకీయు, వాళుమ్ - ననకమును, ఎల్లు - పద్ధింప, తిళై - దిక్కులయందు, వాత్మి - మంగళాశాసన
ధ్వని, ఎల్లు - పృథ్విబొందునట్లును, అణ్ణుమ్ - అండభిత్తి, మోత్తైయ్మొ - (చగిలి) ఆవరణజలము
లోపలవ్రేలింపునట్లు, ముడి - కరీటమున్ను, పాదమ్ - తిరువడిగళును, ఎల్లు - పెరుగునట్లును,
ఊత్మ్యైర్మొ - మంచికాలముకలుగునట్లును, అప్ప - సర్వేశ్వరుఁడు, ఉలగమ్ - లోకములను,
కొణ్ణ - స్వీకరించిన, అణు - ప్రకారము, ఏ ఏ-మాళ్వర్యము ?

తా॥ త్రివిక్రమావతారమందు లోకములనుగొలిచినప్పుడు, వీరికేమి యవద్యమువచ్చునో
యని యతిశంక చేసి చంచాయాధములును యుద్ధసన్నద్ధములై తమవిగ్రహములను పెంచుచుండెను.
బ్రహ్మాదులును సనకాదులును మంగళాశాసనముజేసిరి. వీరికరీటము అండభిత్తివైనను శ్రీపాదము
అండభిత్తికిఁగిందను వ్యాపించినందున అండముచగిలి మహాజలము లోపలవచ్చునో యేమోయని
యతిశంకజేయునట్లుండెను. ఇది మిక్కిలి యాశ్చర్యకరమైయున్నదని.

౧.

తలుమై క్కదిర్ న్నోడుమెలి*తర
 పూఱుళులాయ్ మై తేయ్కుమెలి*కడల్
 మాఱుళుమ్ ప్పై క్కిప్ప వొలి*తప్పక
 శాఱుపడ వముదజ్జొణ్ణనానే.

అ॥ అన్నన్ - సర్వేశ్వరుడు, కాలువడ - (దేవతలకు) మహాత్మ్యముకలుగునట్లు, అమ్మదమ్ - అమ్మతమను, కొణ్డి - ఎత్తిన, నాన్డు - దినమందు, ఆలు - నదులు, మల్లెళ్ళు - (తమ కుత్సత్తిస్థానములైన) పర్యతములకు, ఎవీర్లు - ఎదురుగాతిరిగి, ఓడుమ్ - పలుకెడుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, అరవు - వాసుకీయ నెడిపర్వముయొక్క, ఊలు - శరీరమును, శుబాయ్ - చుట్టి, మల్లె - మందరపర్వతమునందు, తేయ్ళ్ళుమ్ - ఒలుచుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, కడో - సముద్రము, మాలు - సవ్యాసపవ్యములుగా, శుమ్మి - తిరిగి, అల్లెక్కిన్లు - ఘోషించుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, (కలిగినవి).

తా సర్వకార్యములను సమద్రవ్యమునముగ జేయుకాలమందు ఎనులలల కొట్టుటచే సముద్రమందు బడుచున్న నదులన్నియు దెనుకతిరిగి పూషించుచుండునాడెను. మందరవర్షత్రయమందు నానుకొని జాటి యీశుడగా దానిశరీరము రాక్షసులదొరికి కలిగిన “శరశర,, అనేదిశబ్దమును, సముద్ర క్షోభచేగలిగిన శబ్దమును మిక్కిలివ రలుచుండెను.

నాన్బిలవేల్ మున్జుమ్లాన తవే*పిన్నుమ్
నాన్బిలవేల్ ముల్లై తాన తవే*పిన్నుమ్
నాన్బిలవేల్ కడల్ తాన తవే*అప్పక
ఊన్బియిడ న్నెయిల్ బీరకొన్డనాళ్.

అ. ఆత్మ - సర్వేశ్వరుడు, ఊర్జ - (భూమి) పెళ్ళించి, ఇడను - విడదీసి, ఎయిల్ బీర్ - తనదంతముమీద, కొద్ది - ఎత్తుకొనివచ్చిన, వాళ్ - దినమందు, ఏట్ - సప్త ద్వీపములతో జేరిన, మున్ను - భూమియు, నాన్జిల - చలనములేక, తానత్త - తనస్థానమందుండు, పిన్ను - మఱియు, ఏట్ మరై - సప్తమలాచలములును, నాన్జిల - చలనములేక, తానత్త - స్వస్థానములందుండు. పిన్ను - మఱియు, ఏట్ కడర్ - ఏడుసమద్రములును, నాన్జిల - చలించక, తానత్త - స్వస్థానములందుండు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు వరాహవతారంబైతి పాతాళముదంటుకొనియున్న భూమినితనకొ
మ్ములచే బెళ్ళిగించి విడతీసి యెక్కుకొనివచ్చినప్పుడు సప్తద్వీపములును సప్తసాగరములును సప్త
కులూచనములును కొంచెముకూడ తమతమస్థానమునుంచి చలింపక నుండునట్లు ఆకారాసముగా
తీసికొని వచ్చెనని.

నాభుమ్మ నిలనీరుమ్మ*విట్టామ్
 నోభుమ్మ ఎరికాలుమ్మ*మల్లె
 తాభుమ్మ చుప్పడర్ తానుమ్మ*అప్పకా
 ఊలియ్యో పులగముఘాణే.

అ. నాగమ్ - కాలమును, ఎల్ల - నగించునట్లును, నిలవనీరును - పృథివీజలములును,
 ఎల్ల - నగించునట్లును, విజ్ఞున్ - ఆకాశమును, కోళున్ - సూర్యచంద్రాదిగ్రహములును, ఎల్ల -

నశించునట్లును, ఎరికాలుమ్ - అగ్నియువాయువును, ఎల్ల - నశించునట్లును, మలై - పర్వతములు, తాళిఎల్లవుమ్-సమూలముగానశించునట్లును, కుడర్ తానుమ్-లేజోమయామైననత్త్రాదులును, ఎల్ల-నశించునట్లును, అప్పక - సర్వేశ్వరుఁడు, ఊరి (లోకములవారగింధినప్పుడు చేసిన) ఆస్వాదనధ్వని, ఎల్ల - వ్యావృతునట్లును, ఉలగమ్ - శోకములను, ఉడ్డి - అరగించిన, ఊణ్ - ఆరగింపు, ఏ - ఆశ్చర్యముగానుండెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు ప్రళయకాలమందు, పృథివ్యాదిపంచభూతములును చంద్రసూర్యునత్త్రాదులును పర్వతాదులును కాలమును లీనమగునట్లు ఆస్వాదనముజేసి యారగించెనని. ౪.

ఊణుడై మల్లర్ లేదర్ న్దవోలి*మన్నర్

ఆణుడై చేప్పన్ నడుజ్జుమొలి*విణ్ణుల్

ఏణుడై తేవర్ వెలిప్పట్టవోలి*అప్పక

కాణుడై ప్పారదమ్ కై యత్తై పోచ్చి దే.

౫.

అ॥ అప్పక - సర్వేశ్వరుఁడు, కాణుడై - పృథివీయమైన, పారిదిమ్ - భారతీయుఁడగు, కైయత్తైపోచ్చిదు - అరంభించినసమయమందు, ఊణుడై - ఆహారముగలవారై, మల్లర్ - బలిష్ఠులైనజట్టిలు, తదర్ న్ద - చూర్ణమయిన, 2 లి - శబ్దమును, మన్నర్ - రాజులయొక్క, ఆణుడై - పౌరుషముగల, తేనై - సేనలొనున్నవారు, నడుజ్జుమ్ - (భయపడి) పణుగుమన్న, ఒలి - శబ్దమును, విణ్ణుల్ - ఆకాశమందు, ఏణుడై - ఉన్నతస్థానమందున్న, తేవర్ - దేవతలు, వెలిప్పట్ట - (యుద్ధమునజారుటకు) బయలుదేరిన, ఒలి - శబ్దమును, (కలిగినవి).

తా॥ శ్రీకృష్ణావతారమందు భారతీయుఁడమందు నిలిచినసేనలను ఏత్యాదుచేయుచున్నప్పుడు, సర్వేశ్వరుఁడేసాక్షాత్ యుద్ధమునకువచ్చెనని భయపడి భీష్మద్రోణాదులు పణిగిరి. బలిష్ఠులైన సకూలంత చచ్చిరి. ఈయాశ్చర్యమును జూడదేవతలు ఆకసమునందు పచ్చినిలిచిరిని. ౫.

ః పోత్తదు మెలిన్ద పున్ శెక్కరిల్ * వాకత్తితై

కొమ్మ మెమ్మ న్దదిరప్పనలా*మలై

కొత్తదుపిళ్ళన్ శిజ్జమొత్తదాల్*అప్పక

అత్తై తుయర్ శెయ్ దశురరై కొల్లుమాణే.

౬.

అ॥ పోత్తదు మెలిన్ద - పొద్దుపోయిన, పున్ శెక్కరిల్ - సన్ధ్యాకాలమందు, కొమ్మ మెమ్మ - వ్యాపించియున్న, వాక - ఆకాశమందును, తిళై - దిక్కులయందును, ఎమ్మన్ద - వ్యాపించి, ఉదిరప్పనల్ అ - రక్తప్రవాహమగునట్లు, అప్పక - నరసింహస్వామి, అత్తై తుయర్ - (శత్రువులకు) గొప్పదుఃఖమును, శెయ్దు - కలుగజేసి, అశురరై - అనురలను, కొల్లుమాణు - చంపి నప్రకారము, మలై ప్పత్తిమును, కొత్తదు - చీల్చి, పిళ్ళన్ - బద్దలుజేసిన, శిజ్జమొత్తదు - సింహమో సమానముగానుండెను, అల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ నరసింహావతారమెత్తి సంధ్యాకాలమందు సర్వదేశములయందును రక్తముప్రవహించునట్లు అనురలను సంహరించినది, ఒకసింహము పర్వతమును బద్దలుచేసినట్లు ఆత్యాశ్చర్యకరంబై యుండెనని. ౬.

మాటునిరై త్తిరై క్కుమ్ శరణ్ణళ్ళ*ఇన
మాటుపిణిమ్ మలై పోల్ పురళ్ళ*కడల్
అటుమడు తుదిరప్పనలా*అప్ప
నీటుపడ విలక్షై శైన్ మనరే.

౭.

అ॥ మాటు - ఎదుటుపడి, నిరైత్తు - ఒటుమకొని, ఇరైక్కుమ్ - భూషించుచున్న, శరణ్ణళ్ళ - బాణములచే, ఇనమ్మాటు - అనేకగుంపులుగా, పిణిమ్ - శవములు, మలైపోల్ - పర్వతమువలె, పురళ్ళ - దొడ్లునట్లును, కడల్ - సముద్రము, ఉదిరప్పనలా - రక్తప్రవాహముచే నిండి, అటు - నదులమందు, మడుత్తు - (రక్తము) ప్రవహించుచేయునట్లును, అప్ప - సర్వేశ్వరుడు, ఇలక్షై - లంకను, నీటుపడ - భస్మమగునట్లు, శైన్ - నశింపజేసిన, నేర్ - ధర్మయుద్ధము.

తా॥ రామావతారమందు లంకయందు రాక్షసులను జంపునప్పుడు బాణములు ఒకటిమీ దనొకటియొలుచుకొనిపోయి అనేకరాక్షసులను జంపగా వారక్తము సముద్రమును గడులును నిండునట్లు ప్రవహించెను.

౭.

నేర్ శరిన్దాన్ కొడిక్కోట్టొక్కొట్టా*పిన్నుమ్
నేర్ శరిన్దా నెరియుమనలో*పిన్నుమ్
నేర్ శరిన్దా ముక్కణ్ మూర్ త్తికణ్డోర్*అప్ప
నేర్ శరివాణ్ తిణ్ణోళ్ కొణ్డవన్.

౮.

అ॥ అప్ప - సర్వేశ్వరుడు, నేర్ శరి - ప్రధానుడైన, వాణ్ - బాణాసురుని యొక్క, తిణ్ - బలిష్ఠములైన, తోళ్ - భుజములను, కొణ్డవన్ - చేడించినవప్పుడు, కొట్టొక్కొట్టా - నెమలని, కొడిక్కొట్టా - ధ్వజమందుగలకుమారస్వామి, నేర్ శరిన్దా - అరంభమందేఓడిపోయెను, పిన్నుమ్ - మఱియు, ఎరియుమ్ - జ్వలించుచున్న, అనలో - అగ్ని, నేర్ శరిన్దా - ప్రారంభమందే ఓడిపోయెను, పిన్నుమ్ మఱియు, ముక్కణ్ మూర్ త్తి - త్రిశేత్రుడైనరుద్రుడు, నేర్ శరిన్దా కణ్డోర్ - విపులత్రిపుకొనెను నమి.

తా॥ కృష్ణావతారమందు బాణాసురునితో యుద్ధముజేసి వానిభుజములను తుండించినప్పుడు కుమారస్వామియు, అగ్నులును, త్రిశేత్రుడును బాణాసురునికి సహాయముగావచ్చి త్రికృష్ణనిమందఱ నిలవలేక ఓడిపోయిరి.

౮.

అన్దుమణ్ణీరెరికాల్ విణ్ మలై ముదల్*
అన్దుమణ్డ రిరణ్ణుపిఱవుమ్ పిన్నుమ్*
అన్దు ముయ్యయిర్ శేపుమ్ మన్ ముమ్*అప్ప
అన్దుముడ లులగమ్ శెయ్దదదుమే.

౯.

అ॥ అప్ప - సర్వేశ్వరుడు, మణ్ - భూమినిన్ని, నీర్ - జలమునున్న, ఎరి - అగ్నినిన్ని, కాల్ - వాయువునున్న, విణ్ - ఆకాశమునున్న, మలై - పర్వతమునున్న, ముదల్ - ఇదిమొదలుగాగల తక్కినపదార్థములనున్న, అన్దు - ఆవుడు సృజించెను, ఇరణ్ణుకుడర్ -

చచ్చిమాన్మలనెడి రెండులేజనులనున్న, కిఱవుమ్ - తక్కినవత్తితాదులనున్న, అన్బ - అప్పడు
 సృజించెను పిన్నుమ్ - మఱియ, మఱై - వర్షమునున్న, ఉయిర్ - ప్రాణులనున్న, లేవుమ్ -
 దేవతలనున్న, మఱ్ఱియమ్ - తక్కినవన్నింటినిన్ని, అన్బ - అప్పడు సృజించెను. అన్బ - అప్ప
 ష్టికాలమందు, ముదల్ - మొదట, ఉలగమ్ - లోకములను, శెయ్దదు - సృష్టించెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు సృష్టికాలమందు పృథివ్యాదిపంచభూతములనున్న, పర్వతాదుల
 నున్న, దేవాది సజలప్రాణులనున్న సృష్టించెనని.

మేయనిరైక్కిళ్ళ పుగ మాపురళశ్శునై

వాయ్నితైనీర్ పిళిటిచ్చొరియశ్శునై

అనిరై పాడి యజ్జేయ్దుడుజ్జులప్ప

తిమఱైకాత్తు క్కుచ్చ మెడుత్తానై.

౧౦.

అ॥ మేయ - మేయుచున్న, నిరై - గోసమః గములు, కీళ్ళ - క్రింద, పుగ - ప్రవేశించు
 నటును, మా - మృగములు, పురళ - దొల్లిపడునటును, శునైవాయ్ - జలమును, నితై-నిండి
 యున్న, నీర్ - జలము, పిళిటి - ఘోషించుచు, శొరియ - క్రిందజారిపడునటును, ఇనమ్-గుంపు
 లుగానున్న, అనిరై - గోసమూహమును, పాడి - గోకులమును, ఉళ్ళై - లోపల, ఒడుజ్జ - అణు
 గునటును, అప్పన్ - శ్రీకృష్ణమూర్తి, తిమఱై - చెడవర్షమును, కాత్తు - అడ్డగించి రక్షించుటకై,
 కునమ్ - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తానై - ఎత్తెను.

తా॥ ఒకప్పుడు ఇంద్రుడు అఖండాకారముగా వర్షమునుకురువించి, అప్పుడు గోగోపలను
 రక్షించుటకై గోవర్ధనగిరిని తల్లకిందగా నెత్తినప్పుడు ఆపగ్వరిమందున్న మృగములున్న జల
 నీరున జారి క్రిందపడెనని.

౧౦.

క్కుచ్చ మెడు త్తపిరా నడియారొడుమ్

ఒన్నిన్ద శడగోపనురై శెయల్

నని పునై న మోరాయ్రిత్తుళ్ళివై

నెన్దితరుమ్మత్తుమ్ వేవిక్కత్పార్ క్కే.

౧౧.

అ॥ కుచ్చ మెడుత్త - గోవర్ధనగిరినెత్తిన, పిరాన్ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, అడియారొడుమ్ -
 భక్తులతోఁగూడ, ఒన్నిన్ద - ఏకీభవించియున్న, శడగోపన్ - నవమూర్ధ్వార్గయొక్క, ఉరై
 శెయల్ - వాచికవృత్తియైన, నని పునై - లక్షణములుగల (భగవద్గుణ ప్రతిపాదకములైన), ఓర్,
 అద్వితీయములైన, అయిర్తుళ్ - మెయ్యపాశురములలో, ఇనై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును,
 మేవి - ఆదరముతో, కత్పార్ క్కు - అభ్యసించువారికి, నెన్దితరుమ్ - జయమునిచ్చును.

తా॥ భాగవతప్రియులైన నవమూర్ధ్వార్గులు ప్రపాదించిన ఈపదిపాశురముల నభ్యసించువారు
 సంపాదమునెడి శత్రువులను జయింతురని.

౧౧.

ఆ మ్మొర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

జియర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్

— ❦ —

౫ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సమస్తకల్యాణగుణపూర్ణమైన రామకృష్ణాద్యవ
తారములుండగా చేతనులు దేవతాంతరముల నాశ్రయించి చెడిపోవునున్నారేమని యాశ్చర్య
పడి తాము ఆగుణముల సమభవించుచున్నాము.

‡‡ కత్పారిరామవీరానై యల్లల్ ముల్ ముమ్కట్టరో*

పుత్పముదలా ప్పల్లెఱుమ్బుదియొనినియే*

నత్పాలయోత్తియిల్వాఱుమ్ శరాశరమ్ముల్ ముమ్*

నత్పాలుక్కుయ్ తనక నాన్ముగనార్ పెల్ మున్వాట్టరే.

౧.

అ॥ నత్పార్ - విలక్షణదేశమైన, అయోత్తియిల్ - అయోధ్యానగరమందు, వాఱుమ్ -
నాసముద్రేయుచున్న, పుల్ ముదలా - గడ్డిమొదలైన, పా - వస్తువును, పుల్ - అల్పమైన,
ఎఱుమ్బు అది - చీమలుమొదలగు ప్రాణులునైన, శరాశరమ్ ముల్ ముమ్ - జంగమస్థావరము
లన్నింటిని, నాన్ముగనార్ - చతుర్ముఖులైన, పెల్ మున్ - సృష్టించిన, వాట్టరే - దేశమందు,
ఒనుఱుయే - ఒకనాథనములేకనే, నల్ పాలుక్కు - మోక్షమందు, ఉయ్ తనక - పొందించెను.
కత్పార్ - (పియవీరములను) అభ్యసించువారు, ఇరామవీరానైయల్లల్ - చక్రవర్తియగు
నారునుతప్ప, ముల్ ముమ్ - వేటొకదానిని, కట్టరో - అధ్యయనముజేయుదురా?

తా॥ తనకు తిరువవతారదివ్యదేశమైన అయోధ్యానగరమందున్న పకలవరాచరములన్నిం
టికిని పరమపదమిచ్చిన చక్రవర్తియగునాగును వదలి మఱియొకవస్తువును తమకు జేయుమాను
గోరువారాశ్రయించరని.

౨.

నాట్టిల్ పిఱన్దవర్ నారణత్కాళనియవరో*

నాట్టిల్ పిఱన్ద పదాదనపట్టుమనిశర్క్కా*

నాటెనలియుమరక్కరై నాడి తడిన్దిట్ట*

నాటెయళిత్తుయ్యచ్చెయ్దు నడన్దమైకేట్టుమే.

౩.

అ॥ నాట్టిల్ - భూలోకమందు, పిఱన్ద - ఆవతరించి, పదాదన - పడరానిచాధను,
పట్టు - ఆనుభవించి, మనిశర్క్కా - (కృతఘ్నులైన) మునుష్యులొకటై, నాటె - లోక
మందున్న వారిని, నలియుమ్ - బాధించుచున్న, అరక్కరై - రాక్షసులను, నాడి - వారున్న
చోటికి వెదకుకొనికొని, తడిన్దిట్ట - చంపి, నాటె - లోకమును, అళిత్తు - అనుగ్రహించి,
ఉయ్యచ్చెయ్దు - ఉజ్జీవంపఁజేసి, నడన్దమై - పరపదమునకు వేంచేసిన వృత్తాంతములను,
కేట్టుమ్ - వినియు, నాట్టిల్ పిఱన్దవర్ - లీలావిభూతియందు జన్మించినవారు, నారణత్కా -
శ్రీమన్నారాయణునికి, అళన్ది - దాసులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరికి దాసులుగుదురా?

తా॥ లోకములను బాధించుచున్న దుష్టులను సంహరించుటకై తానతిహేయమైన యీ
భూలోకమందవతరించి సీతావియోగముమొదలగు పడరాని వ్యసనముల సమభవించి రాక్షసులను
జంపి కృతఘ్నతరేని మునుష్యులను రక్షించి వీరికి పరమపదమిచ్చి శ్రీవైకృణ్మనకు వేంచేసిన చక్ర

వత్తిరుమగ నారుయొక్కదివ్యచేష్టితములను విని కూడ, భూలోకమందు బుట్టినవారు వారికి దానులుగాక మఱియొకరికగుదురాయని.

౨.

కేట్పూర్ గళ శేవనాశీర్ త్తియల్లార్ మల్ ముమ్ కేట్పూర్*

కేట్పూర్ శివిశుడు కీర్తనైవళపుగళనై యుమ్*

కేట్పూర్ ప్పమ్ పగై వగ శిశుపాల*తిరువడి

తాట్పాలడై న్న తన్నైయటివారై యటిన్దుమ.

3.

అ॥ కేట్పూర్ - (శ్రీకృష్ణనిందను) విసవలయునని యున్నవారియొక్క, శివి - చెప్పుకూడ, శుడుమ్ - దగ్ధమగునట్లు, కీర్తై - నీదములైన, వళపుగళ - నిందోక్తులచే, నైయుమ్ - నిందించుచున్నవారెను, శేవపాల్ - చిరకాలముగా, ప్పమ్ - అనాదియైన, పగైవన్ - ద్వేషముగల వాడైన, శిశుపాల - శిశుపాలుడు, తిరువడి - స్వామియైన శ్రీకృష్ణనియొక్క, తాళపాల్ - శ్రీపాదములక్రింద, అడైన్ - చేరిన, తన్నై - స్వభావమును, అటివారై - ఎఱుంగినవారిని, అటిన్దుమ్ - ఎఱుంగియు, కేట్పూర్ గళ - (తమకుజ్జనోపాయమును) వినువారు, శేవన - శేవనిసంహరించిన శ్రీకృష్ణనియొక్క, కీర్తయల్లార్ - కీర్తనికప్పు, మల్ ముమ్ - మఱియొకదానిని, కేట్పూర్ - వినుదురా ?

తా॥ ఎంతద్వేషులకుఁగూడ సహించరానిమాటలచే నిందించిన శిశుపాలుని తన శ్రీపాదములక్రిందఁజేర్చుకొనిన శ్రీకృష్ణుని కల్యాణగుణములనుకప్పు, బుద్ధిమంతులు మఱియొకమాటనువినరది.

తన్నైయటిబవర్ తామవత్కాళన్ది యావరో*

వన్నైవ్పడర్ పారు శాదుమిల్ పాల్ నైమక్కలత్తు*

నన్నైప్పనలే ప్పణ్ణి నాన్ముగనై ప్పణ్ణి తన్ను శ్శే*

తొన్నైమయక్కియతోన్ ద్రియ శూఱుల్ గళ శిన్దితై.

౪.

అ॥ వన్నై - (దేవమనుష్యాది) అనేకాకారములుగా, పడర్ - వ్యాపించియున్న, పారుళ - వస్తువులు, అడుమ్ - ఏదియు, ఇల్ - కేని, పాల్ - కూర్చున్న, నెడుమ్కలత్తు - ద్విగురార్థమైన గొప్పవ్రతయకాలమందు, నన్నై - మంచిదైన, (సృష్టికేగారణమైన), పునల్ - జలమును, ప్పణ్ణి - సృష్టించి, తన్ను శ్శే - తనసజ్జల్పముచే, నాన్ముగనై - చతుర్ముఖబ్రహ్మను, ప్పణ్ణి - సృష్టించి, తొన్నై - మునుపు, మయక్కియ - సంహరించిన పదార్థమును, తోన్ ద్రియ - సృజించిన, శూఱుల్ గళ - ఉపాయములను, శిన్దిత్తు - అనుసంధించి, తన్నైయటిబవర్ - తత్వమునెఱుంగినవారు, తామ్ - తాము, అవణ్కు - జగత్కారణమైన యాక్రియ, పరితి, ఆళన్ది - దానులుగాక, అవరో - మఱియొకరికగుదురా ?

తా॥ తత్వస్థితి నెఱుంగినవారు, మొదట మహాజలమునున్న బ్రహ్మనున్న సృజించిన శ్రీమహ్నారాయణునికప్పు మఱియొకరిని జగత్కారణముగా దలంచి ధ్యానించరని.

౪.

అ|| పలు - గుమ్మరలు, ఉచో - మధుపావముజేయుచున్న, మలర్ - పుష్పముల యొక్క, లోజ్జర్ - మలనుధరించిన, మార్క్కజ్జేయునున్న - మార్క్కజ్జేయునికి, వామనాశ్ - అయువ్యుకొఱకై, ఇద్దె - కూలను, కడై - జటను, ముడి - తీరటమునుగల, ఈశకొరుద్రుడు, ఉడకొణ్ణు - పెంటతీసికొని, ఉకా - భగవద్గుణములనుజెప్పుచు, కెల్ల - క్రియపరివద్ద చెక్కగా, అణ్ణు - అదశయందు, కొణ్ణు - (మార్క్కజ్జేయుని) స్వీకరించి, తన్నొడుమ - తనతో, కొణ్ణు - చేర్చుకొని, ఉడకొణ్ణు - ఎడబాటుకనున్నదానిని, ఉగార్న్దుమ్ - (పురాణాదులచే) తెలిసికొనియు, కల్లొమ్ - చదివియు, తెల్లొమ్ - మనముజేసియు, కణ్ణార్ - చూచినవారు, కణ్ణు - క్రికృష్టునికి, ఆళ్ళన్ - దానులుగాక, ఆవో - మఱియొకరిగుండురా?

తా|| మార్క్కజ్జేయుడు చిన్నతనములోనాడుకొని యున్నప్పుడు “ నీవల్పాయువ్యముగల వాడ,, పని యశరీరివాణినిని తనకుదీర్ఘాయువ్యము సంపాదించుకొనవలయునని రుద్రునిగురించి తనన్నుజేయగా చిరకాలమునకు రుద్రుడు ప్రత్యక్షమై “ ఓమార్క్కజ్జేయుడా! నీవలన నేనను తనస్సుజేయుచున్నాను, నాజటనుజాడుము, నీకీవరమిచ్చుటకు నేనుసమర్థుడనుకాను, క్రియపరివద్దచెక్కడమరమ్ము,, అనిపెంటపెట్టుకొనిపోయి క్రియపరివద్దచేర్చగా నప్పుడు నీదుడేవతావ్ర భక్తుడనిగూడఁ జూడకమార్క్కజ్జేయుని తనవద్దకుంచుకొని రక్షించిన సర్వేశ్వరుని చక్కగా క్రమ మననిదిధ్యాసనములచే తెలిసికొనినవారు మఱియొకరివాక్రయించరని.

2.

కెల్లపుణర్నవర్ కెల్వన్కశీరన్తిక్కప్పొరో*

ఎల్లెయిలాద పెరున్దవత్తార్ పలకెయ్మిత్తె*

అల్లలమరరై చెయ్యు మిరణియనాగత్తై*

మల్లలరియురువాయ్ చెయ్దమామమిన్దుమ్.

౩.

అ|| ఎల్లెయిలాద - ఆవధిలేని, పెరున్దవత్తార్ - గొప్పతనముచే, అమరరై - దేవతలకు, చల - అశీకవిభవమైవ! మిత్తె - బాధలను, కెయ్ - చేసి, అల్లల్ - దుఃఖములను, కెయ్యున్ - చేయుచున్న, ఇరణియక - పారణ్యామరునియొక్క, ఆగత్తై - శరీరమును, మల్లల్ - గొప్ప, అరియురువాయ్ - సింహరూపియై, కెయ్ద - (బద్దలు) చేసిన, మాయమ్.ఆళ్ళర్వచేష్టితములను, అమిన్దుమ్ - తెలిసికొనియు, కెల్ల - క్రితైక్యమునకుపోయిచేరుటకు, ఉగార్న్దవర్ - అధ్యవ సింహినవారు, కెల్వకొకక - క్రిమంతుడైన నరసింహునియొక్క, శీరన్తి - కల్యాణగుణములను తప్పు, కప్పొరో - మఱియొకదానినియభ్యసించుదురా?

తా|| గొప్పతనముజేసి తనకువాత్సలేదని వరమునొంది దేవతలనుబాధించుచున్న పారణ్య విజయిన నరసింహునియొక్క కల్యాణగుణములనువదలి మోక్షార్థము మఱియొకదానినిజెప్పరని.

౪.

మాయమఱిబవో మాయవత్కాళన్తియావరో*

తాయమ్కెణ్ణుమరునూల్లొమ్ మల్ల వోరై వర్క్కాయ్*

తేకమఱియవోర్ శారదియాయ్ చెయ్యు శేన్దై

నాకెన్కెయ్దిట్టుశివవద్దవల్ వార్కెయ్మిన్దుమ్.

౫.

అ॥ తాయమ్ - (పాండవుల) దాయభాగమును, తెలుసు - చెడకొట్టిన, ఒరు - ఒక, నూర్ బువర్ - నూలుగురైన దుర్యోధనుడును, మల్ల - నశించునట్లు, ఓర్ - సహాయములేని, ఐవర్ కాయ్ - పంచపాండవులపక్షముందుజేరి, లేమటయు - దేశమంత నెఱుంగునట్లు, ఓర్ కారదియాయ్ - అద్వితీయమైనసారథియై, తెలు - యుద్ధముందు వెళ్ళి, శేనెయై - సేనలను, నాశమ్ తెయదిట్టు - నశింపజేసి, నడన్ - పరమపదమునకు పంపిన, నల్వార్ తె - మహాభారతము నెడి క్లాప్తుమైననూత్తిన, - అతిస్థున్ - ఎఱుంగియు, మాయమ్ - (ఆశ్రమార్చనస్త్రిమనెడి) వాని యాశ్చర్యచేష్టితమును, అతిబవ్ - పరిశీలించినవారు, మాయముల్గు - ఆశ్రమలభుడైన శిశువునికి, ఆశన్తి - దానులుగాక, అవరో - మఱియొకరికగుదురా ?

తా॥ తనభక్తులైన పాండవులకు భాగమివ్వక మోసముజేసిన దుర్యోధనుడులను జంపి అర్జునునికి సారథ్యముజేసిన యాశ్రమభక్తులైన శ్రీకృష్ణుని దివ్యచరిత్రములను విని బుద్ధిపంతుని వానిని వదిలి మఱియొకరికి దానులుకారని.

॥ వార్ తెయటవర్ మాయవత్కాశన్తి యావరో*

పోర్ త్రివిజుప్పాడు నోయెడుమూప్పాడిటప్పివై

వేర్ త్తు* పెరుప్పన్మమ్ వేరటన్కిల్లై త్తా తాళిక్కిల్

చేర్ త్తు* అవరో తెయ్యమ్ శేమ తెయ్యెన్జి తెలిపున్ శే.

౧౦.

అ॥ వార్ తె - చరమశ్లోకమును, అతిబవర్ - ఎఱుంగినవారు, పోర్ త్ - ఆత్మను కాధించుచున్న, పిజుప్పాడు - జన్మముతోను, నోయెడు - వ్యాధిలోను, మూప్పాడు - వార్ధక్యముతోను (కూడుకొనియున్న), ఇజన్ - మరణము, ఇన్ - వీనిని, వేర్ త్తు - నశింపజేసి, పెరుప్పన్మమ్ - (వైవర్ధ్యమునెడి) మహాదుఃఖములను, వేరట - సమాధిముగానశించునట్లు, నీక్కి - పోకొట్టి, తన్ తాళిక్కిల్ - తనక్రిపాదములక్రింద, శేర్ త్తు - చేర్చుకొని, అవరో - ఆశ్రయపరి, తెయ్యమ్ - చేయుచున్న, శేమతై - శ్రేమతార్థములను, ఎన్జి - తలచి, తెలిపున్ బు - నిర్మలజ్ఞానముగల వారై, మాయముల్గు - ఆశ్రమలభుడైన శ్రీకృష్ణునికి, ఆశన్తి - దానులుగాక, అవరో - మఱియొకరికగుదురా ?

తా॥ జన్మజరామరణాది సకల దుఃఖములను బోగొట్టి తన క్రిపాదములయందు శేర్చుకొని రక్షించెడి శ్రీకృష్ణుడు ప్రసాదించిన చరమశ్లోకార్థము నెఱుంగినవారు ఆశ్రయపరికే దానులగుదురని.

॥ తెలిపున్ బువీన్ బిన్ బిన్ వర్ కిన్మక్కది తెయ్యమ్*

తెలిపున్ రికణ్ణన్ తెక్కురుగూర్ చ్చడగోవళిలో*

తెలిపున్ రివాయితత్తు ల్లివై పత్తుమ్ వల్లారవర్*

తెలిపున్ రిశిన్దెయర్ పామరుమూపులగత్తుళ్ళే.

౧౧.

అ॥ తెలిపు - శ్రయపరియే ఉపాయము ఉపేయము అనెడుజ్ఞానమును, ఉన్ బు - పొంది, పిత్తు - (కుదృష్టులసహవాసముచే ఈ జ్ఞానమునకు) విచ్ఛేదము, ఇన్ - లేనివారై, నిన్ వర్ కు - నిరముగానున్నవారికి, ఇన్మమ్ - ఆనందరూపమైన, కది - మోక్షమును, తెయ్యమ్ - కలుగ జేయువాడును, తెలిపున్ బు - సర్వజ్ఞుడైన, కణ్ణన్ శ్రీకృష్ణునిదియమై, తన్ దర్య -

నీయమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపక - నమ్మాళ్వార్లు, కొల్ - పొడిచి నదియు, తెల్పుల్ - జ్ఞానప్రదములైన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాకురములలోజేరిన, ఇ - పత్తుమ్ - ఈ పదిపాకురములను, పల్లారవర్ - అభ్యసించువారు, పా - పాపములచే, మరు - పూర్వమైన, మూవులగత్తుళ్ళే - మాడులోకములందున్నప్పుడే, తెల్పుల్ - జ్ఞానవైశద్యము గల, శీనైయర్ - మనస్సుగలవారై యగుదురు.

తా॥ తన శీ యపాయోపేయములుగా నమ్మినభక్తులకు మోక్షప్రమోదైన శ్రియఃపతి విషయమైన ఈపదిపాకురముల సభ్యసించువారు ఈసంపారబందున్నప్పుడే తత్త్వము నెఱుంగుదురని

అత్తుర్ తిరువడిగ శేళరణమ్

శీయర్ తిరువడిగ శేళరణమ్

౬-వ, తిరువాయ్మొళి

—o—

అవతారిక :—“అత్తియొట్టు” మొదల గమంధించిన భగవద్గుణములను బ్రత్యక్షముగా ననుభవించుచున్నచింద నమ్మాళ్వార్లు వానిన స్మరింపజేసి ఆర్తురై చరమపదమునందు వేంచేసి యున్న సర్వేశ్వరునికీర్తినునట్లు వానియొక్క ప్రాప్యత్వప్రాపకత్వాది గుణములనుజెప్పి ఘోషించుచున్నారు.

‡‡ పామరుమూవులగుమ్పడై త్త పట్టనాబివో*

పామరుమూవులగుమ్పళ్ల పట్టపాదావో*

తామరైక్కణ్ణావో తనియే తనియాళావో*

తామరైక్కైయావో ఉన్నై యెన్నూల్ శేర్వదువే.

౧.

అ॥ పా - (ప్రవరజగ్గు) వస్తువులచే, మరునిండియున్న, మూవులగుమ్ - మాడులోకములను, అళ్ల - కొలిచిన, పట్టపాదా - పద్మనాభుడా! పామరు - వస్తువులచే నిండిన, మూవులగుమ్ - మాడులోకములను, అళ్ల - కొలిచిన, పట్టపాదా - శ్రీపాద పద్మము గలవాడా! తామరైక్కణ్ణా-౨ పద్మసేత్రుడా! తామరైక్కైయా-పద్మమువంటి శ్రీహస్తము గలవాడా! తనియే - బద్ధముత్తులలోకాని యొంటియైననన్ను, తనిఅళా - చక్కగాపరిపాలించునన్ను ఓ స్వామీ! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్నూల్ - ఎప్పుడు, శేర్వదు - పొందెదనో?

తా॥ సకలజగత్కారణుడవైన ఓ స్వామీ! నిరంతరము సుందరంబులైన నీ దివ్యావయవములతో వేంచేసియున్ననిన్ను శేనప్పుడు చేరదనోయని.

౧.

ఎన్నూల్ శేర్వదన్దో అరగనాన్మగనేత్తుమ్*శైయ్య

నిన్ తిరుప్పాదతైయాగ నిలనీరెరికాల్*విణ్ణయిర్

ఎన్నివైతాగ ముదలామున్ బ్రుమాయ్ నిన్ వైన్దాయో*

కునెన్దూతానిరై మేయ్ త్రవై కాత్రవెన్మూత్తావో.

౨.

అ॥ నిలమ్ - పృథివీ, నీర్ - జలము, ఎరి - అగ్ని, కాల్ - వాయు, విల్ - అకాశము. ఉయిర్ - ప్రాణులు, ఎన్దొరై కాళా - అనెడినీనిని, ముదలా - మొదలుగాగల, మున్ బ్రుమ్,

సమస్త ములకును, ఆయ - అంతరాత్మయై, నిష్ట - ఉన్న, ఎద్దాయ - ఓ నాస్వామీ ! అనిరై - గోసమానములను, మేయత్తు - మేటి, కుష్టుఎడుత్తు - గోవర్ధనమునెత్తి, అవై - ఆ గోగోపలను, కాత్త - రక్షించిన, ఎకామత్తా - నాకు మనోహరంబులైన దివ్యచేష్టితముగలవాడా ! అరన్ - రుద్రుడును, నాన్మగన్ - బ్రహ్మయూ, ఏరుమ్ - స్తుతింపుచున్న, కెయ్య - సుందరమైన, నిన్ తిరుప్పాదత్తై - నీ శ్రీపాదమును, యాన్ - నేను, కేర్వదు - పొందుట, ఎట్టకొర - ఎప్పుడో? అనో - ఆయ్యా ?

తా॥ సమస్త చరాచరములకు నంతర్యామియై రక్షించుచున్న ఓ స్వామీ ! బ్రహ్మదివ్యుడైన నీ శ్రీపాదమును నేనెప్పుడు చేరదనోయని.

కాల్తవెజ్జుత్తావో ములై యేన్దిక్కల్ మారిదన్నై*

పూర్ణబ్రహ్మాయ్ముడియాయ్ వునై కొనెయజ్జెజ్జడై యాయ్*

వాయ్ తవెన్నాన్మగనే వన్దెన్నారుయిరీయారాల్*

ఏత్తరువ్ కేర్ త్రియినా యున్నైయెట్ల తలై పెయ్ వనై.

3.

అ॥ ములైయేన్ది - గోవర్ధనమునెత్తి, కల్మాదిదన్నై - రాశ్యవర్షమును, కాత్త - అడ్డ గించిన, ఎమకాత్తా - మాకు దర్శనీయంబులైన దివ్యచేష్టితములగలవాడా ! పూ - పుష్పముగల, తణ్ - చల్లనైన, కుఱ్ఱాయ్ - తిరుక్కుఱ్ఱాయని, ముడియాయ్ - కిరీటమందు గలవాడా ! పునై - గుచ్చబడిన, కొనై - కొనైపుష్పముగలదై, అమ్ - సుందరమై, కెమ్ - ఎట్లైన, కడై యాయ్ - జటగలరుద్రునికి నిర్వాహకుడా ! వాయ్ త - జ్ఞానపూరితగల, ఎన్ నాన్మగనే - బ్రహ్మకు నిర్వాహకుడైన ఓ స్వామీ ! వన్దు - వచ్చి, ఎన్ - నాకు, నీ - నీవు, ఆరుయి - చరిత్రార్థ ప్రాణమువంటివాడా ! ఏరు - సంపూర్ణముగా స్తుతింపుటకు, అరుమ్ - ఆశక్తమైన, కీర్త్తియినాయ్ - కీర్తిగలవాడా ! ఉన్నై - విన్ను, ఎజ్జ - ఎచ్చట, తలై పెయ్యక - పొందెదను ?

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులకును గారణభూతుండవైన ఓ స్వామీ ! నీవు విస్తృతక కలూక్షముచే నాకిదివలలో ప్రాణమువలె ధారకుండవై యుంటివి. ఇళమిదగూడ నీతిరువడి ప్రాప్తి కొఱుకు చేయవలసినదానిని నీవేచేసి నెరవేర్చుకొనుమాయని.

3.

ఎజ్జు తలై పెయ్ వన్నా నెట్టిలే మూవులగుమ్ సీయే*

అజ్జయర్ ముక్కణ్ పిరాన్ పిరమ పెరుమానవన్నీ*

నెట్టిదిర్ వచ్చిరక్కై యిద్దిర మునలాత్తెయ్ వమ్ సీ*

కొల్లల్ త్తెన్ద్రబ్రహ్మాయ్ముడి యెన్నుడై కొవలనై.

౪.

అ॥ కొజ్జు - తేనెగలదై, అలర్ - వికసించియున్న, తణ్ - చల్లనై, అమ్ - సుందరమైన, కుఱ్ఱాయ్ - తిరుక్కుఱ్ఱాయని, ముడి - కిరీటమందుగల, ఎన్నుడై - నాకు భక్త్యుడైన, కొవలనై - గోపాలుడా ! ఎట్టిల్ - సుందరమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములయతి శయము, సీయే - నీ యధీనమైయ్యో యున్నది. అజ్జ - అలోకమందు, ఉయర్ - గొప్పవాడైన, ముక్కణ్ పిరాన్ - త్రిశక్తునియొక్కయు, పిరమ పెరుమానవన్ - బ్రహ్మ దేవుని యొక్కయు, (అతిశయము), నీ - నీ యధీనమే, నెమ్కదిర్ - క్రూరమైన తేజస్సుగల, వచ్చిరమ్ -

వక్రాయధమును, ౩ - హస్తమందుగల, ఇనిరన్ముదలా - ఇన్ద్రుడు మొదలగు, తెయ్యవ్ - దేవ
తలయొక్క (అతిశయమును), నీ - నీయధీనమే. (ఇంతగొప్పవాడవైననిన్ను), నాన్ - నేను,
ఎత్తా - ఎచ్చట, తలై ప్పెయ్నన్ - పొందెదను ?

తా॥ అధిరాఘ్నమాచకమైన తులసీమాలికను కిరీటమందు ధరించిన ఓస్వామీ ! బ్రహ్మ
రుద్రద్వాది సకలదేవతల ప్రభావములగుఁ గారణమైన నిన్ను నేనుపొందితి ఉపాయమును నీవే
యొందించుమాయని.

౪.

ఎన్నుడై శోక్కివలనే యోహొల్లా క్కరుమాణిక్కమే*

ఉన్నుడై యున్దిమల రులగమవై మూన్మువరన్దు*

ఉన్నుడై చొప్పదివెళ్ళ త్తగమ్బులున్నెక్కణ్ణుకొణ్ణిటు*

ఎన్నుడై యారుయిరా రెజ్జనేకొల్వన్దెయ్దువరే.

౫.

అ॥ ఎన్నుడై శోక్కివలనే - నాకు విధేయుడవైన గోపాలుఁడా ! హొల్లా - ద్వారములేని,
(అనుభవించని), ఎన్ కరుమాణిక్కమే - నీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగల ఓ నా స్వామీ ! ఉన్నుడై -
నీయొక్క, ఉన్ది - నాభియందు, మలర్ - ఉత్పన్నమైన, మూన్ములగమవై - మాడులోకముల
యందున్న ఆయా విషయములయందు, అర్పరన్దు - మిక్కిలి యా సక్తిగలదైయున్న, ఎన్నుడై -
నాయొక్క, ఉయిరార్ - ఆత్మా, ఉన్నుడై - నీయొక్క, శోదివెళ్ళున్ - తేజస్సు ప్రవహించు
చున్న శ్రీవైకుంఠయొక్క, అగమ్బుల్ - లోపల, ఉన్నై - నిన్ను, కణ్ణుకొణ్ణిటు - నేలించి,
వన్దు - సమీపించి, ఎజ్జన్ - ఏవిధమున, ఎయ్దువరే - పొందునో ?

తా॥ ఓశ్రియావతీ ! నీవు సృజించియుంచిన శబ్దాది విషయములయందు ప్రవణమైయున్న
నాయాత్మ వానినివదలి, అపాకృతదివ్యతేజోమయమైన శ్రీవైకుంఠమందు వేంచేసియున్న నిన్ను
బొందుటకు సవర్థముకాదు. గాన నాకార్యమును నీవే నెరవేర్చుమని.

౬.

వన్దెయ్దుమాటటియో మల్ గునీలచ్చుడర్ తత్తెప్ప*

రెజ్జుడర్ చొప్పదిగళోపూ త్తొరుమాణిక్కమ్ శేరే వదువోల్*

అన్దరమేల్ రెమ్మట్టో డడియున్దికై మార్పుకణ్ వాయ్*

రెజ్జుడర్ చొప్పదివిడవుత్తై యోతిరుమార్ బనై యే.

౭.

అ॥ మల్ గు - పర్ణిలుచున్న, నీలచ్చుడర్ - నీలమైన తేజస్సు, తత్తెప్ప - సమృద్ధమై
యుండగా (దానిపైన), అన్దరమేల్ - మధ్యప్రదేశముమీదనున్న, కెమ్మట్టోడు - పీతామృతము
తోఁగూడ, అడి - శ్రీపాదము, ఉన్ది - తిరునాభి, ౩ - శ్రీహస్తము, మార్పు - పక్షిసలము, కణ్ -
సేత్రము, వాయ్ - తిరువధరము (ఇవి), కెమ్మడుడర్ - ఎత్తనై వెలుగుచున్న, శోది - తేజస్సును,
విడ - వ్యాపింపఁజేయు, కెమ్ - ఎత్తని, కుడర్ - కాన్తిగల, శోదిగళో - రత్నపుష్పములను, పూర్తు-
వికసింపఁజేసికొని, ఒరు - ఒక, మాణిక్కమ్ - నీలరత్నము, శేర్వదువోల్ - అమరియుండునట్లు,
ఉత్తై - పవ్వరించియున్న, ఎన్ - నాను, స్వామినియైన, తిరుమార్పుకణ్ వన్నై - విరాట్టిని
పక్షిసలమునకుల శ్రియావతీని, వన్దు - సమీపించి, ఎయ్దుమాట - పొందితివిధమును,
అటియో - ఎఱుంగను.

తా॥ ఒక నీలమాణిక్యముమీద ఎఱ్ఱమాణిక్యములు పుష్పించినట్లు శ్యామమైన తిరుమేను మీద ఎఱ్ఱని కరచరణాది దివ్యావతులములు ప్రకాశించు, దానిమీద పెరియపిరాట్టి వేంచేసి యున్న వత్ససలముగల ఓ శ్రియఃపతి! నిన్ను పొందుటకు నే నేకధమైన ఉపాయము నెఱుంగనని.

ఎన్ తిరుమార్ బన న్నె యొమ్మలై మగల్ కూట్రునెన్ *
 ఎన్దుమెన్నామగల్ యగమ్మల్ కొల్లానాన్దుగనె *

నిన్ శశివతియై నిలక్కిణ్ణెయిల్ మూన్దరి లి*

వెన్దుపులన్దురన్ద విశుమ్బార్తియైక్కాణెనో.

2.

అ॥ ఎక - నాకు స్వామినిదైన, తిరు - పిరాట్టిని, మర్ బన్దరన్నె - వత్ససలమును ధరించినవాడును, ఎకమలైమగల్ కూట్రునెన్ - పరశ్రమపుత్రియైన పార్వతిని పార్వమందు గల దుడురి కన్తర్యామియైన నాస్వామియను, నామగల్ - వాగ్దేవియైన సరస్వతిని, ఎన్దుమ్ - ఎల్ల వృక్షమును, అగమ్పాల్ కొల్లా - ముఖప్రదేశముందుగల, ఎక నాన్దుగనె - బ్రహ్మకన్తర్యామియైన నాస్వామియు, నిన్ - వీరిద్దరితో సమానుడైయున్న, శశివతియై - ఇన్దుని కన్తర్యామియు, నిలమ్ - భూమిని, కిణ్ణె - విడతినినవాడును, మూన్దుయిల్ - త్రిపరములను, ఎరిత్తదహించిన వాడును, పులమ్ - ఇన్దునిములను, వెన్దు - జయించి, తురన్ద - ఓడకొట్టినవాడును, విశుమ్బు - స్వర్గమును, అర్తియై - పరిపాలించువాడునైన సర్వేశ్వరుని, కాణెనో - చూడనా?

తా॥ సకల చరాచర నిర్వాహకుడైన శ్రియఃపతి ధలప్రదానమునకుఁబడిన పూర్తిగలవాఁ డైయున్నను, నేను సాధవాన్తరములను వదలి వానికే పరశ్రమపుండ్రయైయున్నను, ఇదివఱకు నాకు ఫలమివ్వనందున ఇత నాఫలములు నాకు లభించవో యేమోయని భయపడుచున్నానని.

3.

ఆర్తియైక్కాణ్ పరియాయ్ అరికాణ్ పరియాయ్*అరక్కర్

ఊర్తై యిట్టప్పి లక్షకడన్దు పిలమ్బుక్కొళిప్ప*

మిళియమ్బుల్లైక్కడాయ్ విజల్ మాలియైక్కొన్దు*పిన్నుమ్

ఆభయర్ కున్దుల్ శెయ్ దడర్ తానై యమ్ కాణ్ణొలో.

౪.

అ॥ అర్తియై - యాళిని, కాణ్ - చూచిన, పరియాయ్ - గుఱ్ఱమువలెను, అరి - సింహమును, కాణ్ - చూచిన, పరియాయ్ - నక్కవలెను, అరక్కర్ - రాక్షసులు, అన్దు - అప్పుడు, ఊర్తై యిట్ట - కూరవేయుచు, ఇలత్తై - లంకను, కడన్దు - వదలి, పిలమ్ - బిలమును, పున్కు - ప్రవేశించి, ఒళిప్ప - దామకొనియుండగా, మిళి - లలముగల, అమ్ - సుందరిమైన, పుల్కై - గరుత్మంతుని, కడాయ్ - నడిపించుకొనిపోయి, విజల్ - బిష్టుడైన, మాలియై - మాలియైనది రాక్షసుని, కొన్దు - చంపి, పిన్నుమ్ - మఱియు, ఆళ్ - పరిశ్రమములను, ఉయర్ - ఉన్నతిమైన, కున్దుల్ - పరవ్రతములవలె, శెయ్దు - చేసి, ఆడర్ తానై యమ్ - నశించఁజేసి ఉపేక్షనిని, కాణ్ణొలో - నేపించవచ్చునా?

తా॥ మాలి సుమాలి మొదలగు రాక్షసులు ఉపేక్షనిజూచి భయపడి సింహమునుజూచిన వక్కవలె కూరవేయుచు లంకనువదలి పాతాళలోకమునకు వెళ్ళగా, గరుడవాహనారూఢుడై అచ్చటికి వేంచేసి వారినిబంపిన ఉపేక్షనిని నేనెప్పుడు నేనించెదనోయని.

౫.

కాణ్డొలో న్నామ కడియవినై యేముయలుమ్*
 అట్టిఅల్ మీళి మొయ్మి నరక్కాకుల తై తడిన్దు*
 మీణ్డమనగ తమ్మిళ్ళై విరిసిరిలన్దుయరుళి*

అణురగశోదివుక్కు వమరరయేనీనయే.

5.

అ. గెజ్జామే - ఓమునసా! కడియ - క్రూరమైన, విస్తయే - కర్తృమలనీ, మాయలను - చేయుచున్న వాడును, అణ్ - పొరుషుమందు, శిఱి - గొప్పకీగలవాడును, హిరి - యము నితో సమానమైన, మొయమ్మిన్ - బలముగలవాడైనను, అరక్క - రావణాసురునియొక్క, కులతై - పంకమును, తడిన్ - చంటి, విణ్ణుమ్ - తిరిగియు, అనకాతమ్మిక్కై - వానితమ్మ డైన విభీషణునితో, విరి - విశాలమైన, నీర్ - జలముగల, ఇలకై - లంకను, అయి - కృపచేసి, అణ్ణు - (తనదేశమును) చరిపాలించి, తకాకొది - తన దివ్యరేజస్సులో, పుక్కు - (ప్రవేశించి, అమర - నిత్యముగలకు, అరివిన్ బీనై - మిక్కిలి గొప్పవాడైయున్న సర్వకృప, కాణ్ణు తొలో - నేనించుచున్నవా?

తా॥ దుష్టుడై బలిష్టుడైన రావణాసురుని సంహరించి వాని రాజ్యమును వానితమ్ముడైన విభీషణునిచ్చి కౌసల్యాధరతాదుల సహాపార్థమై తమ ఇష్టాను రాజ్యమును బరిపాలించి శ్రీ కృష్ణాయనమకు వేంచేసిన క్రియఃపరిణి ఓమనసా! మన మొప్పుదు నేనించెదమని.

ఏదో మరుమ్మే గున తెయరుభమ్ నమక్కు*ఆయర్ కులత్తు

ఈ భక్తిని విన్నవించి యొన్నానీ పుక్కుమాయజ్జేయియన్ భక్తి

కూర్చి నిలిచి ఉన్నానా కొద్దిసేర కాయకొద్దుమనేనా తడిను*

ఆల్బర్ట్ మిక్సాన్ పెరియవరల్లో దిపుక్కవరియే.

၇၇.

అ॥ ఒడ్డుయ్ - ఏకీభవించి, పుక్కు - (విశాచమునకు) పెట్టి, మాంబోల్ - ఆశ్చర్య
చెప్పిరములను, ఇయ్యల్ నీ - చేసి, మాన్ యు - యమునియొక్క, ఇయల్ - స్వభావముగల,
కొట్టై - కంఠుని, కొట్ట - జంటి, ఐవర్ కాయ్ - పంచపాదవులై, కొడున్ - క్రూరమైన
కేన్ - (దుర్బోధరాది) నైస్వమును, రడిన్ - చంటి, అన్ యిల్ మిక్కా - గొప్ప బలిష్ఠుడై,
పెరియ - గొప్ప, పరజ్జోది - పశ్చాత్యతి స్వయాపమును, పుక్క - ప్రవేశించిన, అరి - శ్రేష్ఠుడై,
అయర్ కులత్తు - గోపకులమందవరించిన, ఈయ - అవధియైన, ఇగన్ - బాల్యముగల (మిక్కిలి,
కాలుండైన), పిల్చి - క్రికృష్ణుడు, ఏత్త - నైశ్చించుటకు, అరున్ - ఆశక్యమైన, వైగువైత్త -
పరమపదమును, నమక్క - మనకు, అరుళున్ - కృపణేయును.

తా॥ కంసుడు తనయింటికి వివాహముకొలుపు మేనల్లుడైన శ్రీకృష్ణుని పిలవగా నప్పు డచ్చటికి వేంచేసి కువలయాపిదాసులనున్న కంసునిన్ని జంపి దుష్టులను నిరసించి ఆశ్రుతులైన చంప పాండవులకు రక్షించిన శ్రీకృష్ణుడు మనకు నిత్యముగా మోక్షమునుసని.

పుక్క-వరియురువా యపుణనుడలోకిఁగనఁ

శక్త్యరచ్చలన్ని నన్ను ముందుగా చూడగోరొద్దు *

మిక్కివోరాయిత్రు భృవై పత్తుమ్మలారవరై *

తోక్కుప్పల్లాణ్ణైత్తు క్కవరిశెయ్వరేయరే.

౧౯.

అ॥ అతియుదువాయ్ - నరసింహరూపియై, పుక్కు - ఆకరించి, అవుణ్ - హిరణ్యా ముఖియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, కీటు - చీల్చి, ఉగన్ - సహోషించిన, శక్కరచ్చెల్వణ్ తనై - చక్రధరుడైన శ్రీమంతుని విషయమై, కురుగూర్చుడగోపణ్ - తిరునగరికి స్వామియైన వన్నాత్మోయ్య, శొన్న - సాదించిన, మిక్కి - భగవద్దూములను మిక్కిలి ప్రతిపాదించుచున్న, ఓర్ - విలక్షణమైన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, ఇనైపత్తున్ - ఈ పదిపాశుర ములను, వల్లారవరై - ఆధ్వసించినవారికి, ఏట్రైయర్ - భాగవతకైబ్బార్లముందు చతులరాత్నై శ్రీనైక్కూవామలైన స్త్రీలు, తోక్కు - గుంపుగాఁజేరి, పల్లాణ్ణైత్తు - మంగళా శాసనముజేసి, కవరిశెయ్యర్ - చామరకైంకర్యమును జేయుదురు.

తా॥ పరసింహోపకారమెత్తి హిరణ్మనిజంపిన శ్రీయంపతి విషయమై వన్నాత్మోయ్య పశా దించిన ఈ పదిపాశురముల నభ్యసించువారికి శ్రీవైకుంఠవాసులు కైబ్బార్లముజేయుదురని. ౧౯.

అ ట్రైయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

2. వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :—కింద తిరువాయ్మొళిలో నమనభించిన భగవద్దూములు మనస్సులోనే యుండి నీరికి ఉద్దీపనముజేయుగా వానిని ప్రత్యక్షముగా ననుభవించ వాళవడి దానిని లభించక ఈగుణములు తూకు బాధకరంబురైయున్నవని సాదించుచున్నాడు.

ఏట్రైయరాయ్మొళు మిన్దై క్కూల్ శ్రిక్టలోవటియేగ్ *

అట్రైయప్పిణ్ణపిరా తిరుక్కణ్ణోళొలోవటియేగ్ *

కూత్తువుమ్తామరై నాల్ మలర్పోల్ వస్తువోన్ఱుమ్కణ్ణిర్ *

తోట్రైయర్ గాళన్నమీ రెగ్ శెయ్గోళాయురాట్టయేనే.

౧౯.

అ॥ ఏట్రైయర్ - చతులరాత్నైక స్త్రీలయొక్క, అవిప్రాణమును, ఉణ్ణున్ - భక్షించు -చున్న, ఇనైకూల్ శ్రిక్టలో - ఇద్దరు మృత్యువులూ! అతీయేగ్ - ఎఱుంగను. అట్రై - నను ప్రతువంటి చల్లనిస్వభావముగల, అన్ - మంచయడైన కణ్ణపిరాణ్ - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరు క్కణ్ణోళొలో - శ్రీసేత్రములో! అతీయేగ్ - ఎఱుంగను. నాల్ - అవ్యధువికసించిన, తామరై మలర్పోల్ - తామరస పుష్పమువలె, కూత్తువుమ్ - చుట్టును, వన్ - వచ్చి, తోట్టుమ్ కణ్ణిర్ - కనుగుడుచున్న వినుమీ. తోట్రైయర్ గాల్ - ఓసభిలులారా! అన్నమీర్ - ఓరల్లలారా! ఈజ్జుచ్చుణ్ణిర్ - శ్రిశంకచున్న నీను, ఎగ్ శెయ్గోళాయురాట్టయేనే.

తా॥ ఓ నాబంధువులారా! సద్యోవిశిక్తమైన తామరస పున్నములవలె నున్న రెండు నేను చూచిన ప్రక్కవంతుయు కనుపడుచు నన్ను బాధించుచున్నది. అవి నా ప్రాణహరములైన మృత్యువులూ! లేక శ్రీకృష్ణాయొక్క శత్రువులూ! పూనదని తెలిసికొనలేదని. ౧.

అట్టియుమ్ తూర్ జీయుమ్ నిష్ట నై మిరై నై నీర్ నలిన్దా*

మాట్టయర్ కట్టుగ త్రిక్ వల్లియోళ్ళొన్దోవటియే*

ఈటియ వెణ్డెయ్ జ్జా తిరుమూళ్ళెనదావియుళ్ళే*

మాట్టియవలే విళక్కి శుడరాయ్ నిఱ్ఱుమ్ వాలియదే. ౨.

అ॥ అన్నై మార్ - ఓ తల్లలారా! నీర్ - మిరు, ఎన్నై - నన్ను, అట్టియుమ్ - (నాకు హితమువలె చెప్పి) అల్లాడించియు, తూర్ జీయుమ్ - నిండించియు, నిష్ట - ఉండి, నలిన్ద - బాధించి, ఎక్ - ఏని ప్రయోజనము! మాడు - ప్రక్కలయియు, ఉయర్ - వర్ధిల్లుచున్న, కట్టుగ త్రిక్ వలియో - అల్పలభనో! కొల్లున్దో - (దాని) చిగురో! అటియే - ఎఱుగలేను. ఈటియ - చిలికియై తిన, వెణ్డెయ్ - వెన్నెను, ఉత్తాక - ఆరగించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరు మూళ్ళు - సుందర మైనముక్కు, ఎనదు - నాయొక్క, అవియుళ్ళే - మనస్సులోపల, మాట్టియ - పైకెత్తదడి, వాలియదు - పెద్దదె, వర్ - నీర మైయున్న, విళక్కి - దీపమువంటి, శుడ రాయ్ - తేజస్వగలదై, నిఱ్ఱుమ్ - (బాధించుచు) ఉన్నది.

తా॥ ఓ తల్లలారా! శ్రీకృష్ణునియొక్క నాసిక నామనస్సులోనుండి, ఇది కలకత్తినో లేక దానిచిగురోయని, నాకు సంపదహమును, గలుగజేయుచు గొప్పదీపబృంధులవలె నన్ను దహించుచున్నది. ఇది విషాదిమిరునన్ను మాటలచే నిర్బంధపఱచి యేమియు నుపయోగములేదని. ౨.

వాలియదోర్ కనికొ ల్విన్దె యాట్టియే వల్విన్దె కొల్*

కోలన్దిల్ పవళ కొల్లు న్దుణ్డోలో వటియే*

నీలనెడుమ గిల్ వోల్ తిరుమేనియమ్మా తొణ్డెవాయ్*

ఏలుమ్ తిళై యుళైల్లమ్ వన్దతోన్దు మెన్నిన్నయిర్ కే. 3.

అ॥ వాలియదు - విలక్షణమైన, ఓర్ కనికొల్ - ఒకచండో! విన్దెయాట్టియే - పాపము గల నాయొక్క, వర్ - క్రూరమైన, విన్దెకొల్ - పాపమో! కోలమ్ - సౌందర్యము, తిరళి - చేరియున్న, పవళమ్ - పగడముయొక్క, కొల్లుమ్ - స్పృగమైన, తుణ్డోలో - తునకనో! అటియే - ఎఱుగను. నీలమ్ - నల్లనై, నెడుమ్ - గొప్పదైన, ముగిల్ వోల్ - మేళుమువలె నున్న, తిరుమేని - తిరుమేనుగల, అమ్మా - స్వామియొక్క, తొణ్డె - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - తిరువధరము, ఏలుమ్ - చూచిన, తిళైయన్దుణ్డమ్ - దిక్కులన్నింటిలోను, ఎక్ - నాయొక్క, ఇక్ - మంచిదైన, ఉయిర్ కు - ప్రాణము వనహరించుటకై, వన్ద - వచ్చి, తోన్దుమ్ - కనుపడుచున్నది.

తా॥ ఓ తల్లలారా! ఒక గొప్పచండో? నన్ను బాధించెడి పాపమో? అతిసుందరమైన పగడమో? లేక, క్వామసుందర విగ్రహుడైన క్రిమినతియొక్క అధరమో? నేను దీనిని పూనిదనో తెలిసికొనలేను. ఇది నా ప్రాణమూరియుటకై నా శివలీలచూచినను పాపములున్నవని? 3.

ఇన్నయిర్ క్కైయర్ మేల్ న్నై యుమ్మై నీలనిట్ కొల్*

మన్నియశీర్ మదనన్ కరుప్పచ్చిలై కొల్* మదన

నన్నయిర్ త్తాదై కణ్ణపెరుమాన్ పురుపమనై యే*

ఎన్నయిర్ మేలనవా యదుగిష్ట నవ్వునన్

ర.

అ॥ ఇన్ ఉయిర్ క్కు - మంచిప్రాణమునపహరించుటకై, విత్తైయర్ మేల్ - దుర్బల

మీడ, పత్తైయమ్ - పండుమన్న, నీలమ్ - నీలవర్ణముగల, ఇత్తైవిత్తోల్ - రెండుగుమున్నలో? శీర్ మన్నియ - సొందర్యపూర్ణుడైన, మదనన్ - మన్మథునియొక్క, కరుప్పచ్చిలై కొల్ - ఇటు దండరూపమైనధనుస్సా? మదనన్ - గన్మథునియొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణభూతుడై, తాదై - తండ్రియైన, కణ్ణ పెరుమాన్ - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, పురుపమనై - కనుబొమలో? ఎన్ - నాయొక్క, ఉయిర్ మేలనవాయ్ - ప్రాణము నెరించి, ఎన్నమ్ - ఎప్పుడును, నిష్ట - ఉండి, అదుగిష్టన - బాధించుచున్నది.

తా॥ నన్ను గంపుటకై నామీడఁ దిరగపడియున్న ఇవి దుర్బలముజంపుటకై వంచిన ధనుస్సులో? మన్మథధనుస్సా? లేక శ్రీకృష్ణుని కనుబొమ్మలో? తెలియలేదని.

ర.

ఎన్నునై తిగట్టుమ్ శైయ్యవ్ శుడర్ వెన్ మిన్నుక్కొల్*

అన్ని యెన్నావియదు మణిము ల్లజ్జొల్ వణియేన్*

కున్ట మెడు లెవిరాన్ ముఱువలెనదావియదుమ్*

ఒన్టముఱిగిన్దిలే నన్నె మీరెనక్కయ్ విడమే.

౪.

అ॥ ఎన్నమ్ - ఎల్లప్పుడును, నిష్ట - స్థిరముగానుండి, తిగట్టుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శైయ్య - ఎట్లైన, శుడర్ - లేజన్నును, ఈన్ - పుట్టించుచున్న, వెన్ - తెల్లనైన, మిన్నుక్కొల్ - ముఱుపా? అన్ని - అనిగాక, ఎన్ అని - నాప్రాణమును, అదుమ్ - బాధించుచున్న, అణి - అందమైన, ముత్తజ్జొల్ - ముత్యములో? అఱియేన్ - ఎఱుంగలేను. కున్టమ్ - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్త - ఎత్తిన, పిరాన్ - ఉపకారకుడైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, ముఱువల్ - చిఱునవున, ఎనదావి - నాప్రాణమున, అదుమ్ - బాధించుచున్నది. అన్నెమిర్ - ఓరెల్లులారా! ఎనక్క - నాకు, ఉయ్యడమ్ జీవించుచువిధమును, ఒన్టమ్ - ఒకటిన్ని, అఱిగిన్ది లేన్ - ఎఱుంగలేను.

తా॥ ఓరెల్లులారా! శ్రీకృష్ణునియొక్క ఎట్టనియధరముమీడ ప్రసరించుచున్న తెల్లనిమంద హసము, ఎట్టిదికా నీవిముఱుచుచున్న తెల్లని మెఱుపునలెనున్న సుందరంబులైన ముత్యములనలె నున్న మిక్కిలి మనోహరమై నాప్రాణమును బోగొట్టుచున్నది. దీనిని వదలుకొనుట కుపాయమే మియు నెఱుంగలేనని.

౪.

ఉయ్ విడమేయైయర్ క్కు మశురర్ క్కు మరక్కర్ గట్టుమ్*

ఎన్విడమెన్దిలన్ మగరమ్ తత్తెక్కుమ్ తళిర్ కొల్*

పై విడప్పొమ్మనై యాన్ తిరుక్కుల్లలక్కా మగళే*

కై విడలొమ్మమిన్ది యదుగిష్ట నకాన్మొళ్ళలే.

౫.

అ॥ ఏదైయోక్కమ్ - దుర్బలమును, అమరక్కమ్ - అమరులను, తరక్కర్ గట్టుమ్ - రాక్షసులను, ఉయ్యడమ్ - బ్రతికెడిసానము, ఎవ్విడమ్ - ఏదేశము, ఎన్ - అన్య ఇలగ్గి - ప్రకాశించుచు, మగరమ్ - మకరకుండాలకారముగా, తదైక్కమ్ - త్రేలాడుచున్న, తల్లికొల్ - చిరుకో? పై - వికాలమైన ఘోషముగల, విడమ్ - విడుమునగ్రక్కమున్న, పామ్మ - ఆదికేళుని, అదైయాన్ - పడకగాగల క్రియవతియొక్క, తిరు - సుందరమైన, కుండలమ్ - మకరకుండలములుగల, కాదుగో - చెప్పెలు, ఒప్పుమ్ - ఏవిధముచేయు, కైవిడల్లి - విడువకుండనుండి, అడుగిన్వ - బాధించుచున్నవి. కాన్కిగో - చూడుడు

తా॥ క్రియవతియొక్క దిగువనలె సతిసుందరమైయున్న క్రోతములురెండును దైర్వ్యము లేని శ్రీ రెచ్చటనున్నామని చెడకొనిపచ్చి నన్నెల్లప్పుడును బాధించుచున్నవి-చూడుడు. అమరులను రాక్షసులను చెప్పెలబొంద్యమునుబాచి సహింప ననూనచే బాధపడుచున్నాడు. శ్రీలు దాని ననుభవించి పలయునని బాధపడుచున్నాడని తాత్పర్యము.

కాన్కినల్లనైయర్ గాళెన్దు కాట్టుమ్వగై యటియేగ*

నాణ్ మన్ను వైణ్ణిగోల్ నయన్దార్ గట్టునచ్చిలై కొల్*

కేణ్ మన్ను నాల్ తడన్దోల్ పెరుమాన్ త తిరునుడలే*

కోణ్ మన్నియానియడుమ్ కొడియేనుయిర్ కోళిదైత్తే. ౭.

అ॥ అన్నెయర్ గాళ్ - ఓరెల్లలారా! కాన్కిగో - చూడుడు, ఎన్ - అని, కాట్టుమ్ వగై - చూపించువిధమును, అటియేగ - ఎటుంగను. నాళ్ - కుక్కపక్షాద్వయో, మన్ను - చేరియున్న, వైణ్ - తెల్లని, తిణ్ణిగోల్ - చంద్రుడో? నయన్దార్ గట్టు - ఆకపడుచున్న బా రికి, నచ్చిలైకొల్ - విడుమాలికినో? కేణ్ మన్ను - వృద్ధిగలదై, తడమ్ - వికాలమైన, నాల్ కొళ్ - నాలుగుభుజములుగల, పెరుమాన్ తత్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరు - అందమైన, నుడలే - ముఖము, కొడియేగ - పాపియైన నాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణముయొక్క, కోణ్ - అందమును, ఇదైత్తుకొగో - నశింపజేయుటయందు, మన్ని - అమరికలదై, అని - ప్రాణ మును, అడుమ్ - బాధించుచున్నది.

తా॥ ఓరెల్లలారా! సర్వేశ్వరునియొక్క ముఖము కుక్కపక్షాద్వయియందలి చంద్రునివలెటి యాకారముగలదై ప్రకాశించుచు నన్ను బాధించుచున్నది. ఈబాధను నేను మీకుచెప్పజాలనని.

కోళిదైత్తామ్మరై యుమ్ కొడియమ్ పవళముమ్ విల్లుమ్*

కోళిదైత్తణ్ ముత్తముమ్ తళిరుమ్మిర్ వాగ పిత్తై యుమ్*

కోళిదైయావుడై య కొమ్మొణ్ణోదివట్టణ్ణోల్*కణ్ణా

కోళిదైవాళ్ ముగమాయ్ కొడియేనుయిర్ కోళిగిట్ట దే. ౮.

అ॥ కోళ్ - తనసొందర్యమును, ఇదై - తనకాళరణముగాగల, తామరై యుమ్ - శ్రీతమ గాడి తామరపుష్పమును, కొడియుమ్ - నానీకయనెడితీగను, పవళముమ్ - అధరమనెడిపగడ మును, విల్లుమ్ - కనుబొంతులనెడి ధనుస్సును, కోళ్ - తనసొందర్యమును, ఇదై - తనకాళర

దయాగాల, తల్ - చల్లని, ముత్తమును - మందహాస మనెడి ముత్యమును, తల్లిరుమ్ - చెవులనెడి చిగురును, కులిర్ - చల్లనై, వాక్ - గొప్పదైయున్న, వీడైయును - ముఖమనెడి పండుఁడును, (వీనిని), కోళ్ - అలంకరించుకొనఁదగిన, ఇట్రయాఉడైయ - ఆభరణములుగాగల, కొమ్ము - పూర్ణమైన, కోడివట్టుకోర్ - కోళ్ళిర్మండలమే? కోళ్ - తనప్రకాశమున, ఇట్రయాఉడైయ - ఆభరణముగాగల, వాళ్ - ఉజ్వలమైన, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, ముగమాయ్కొమ్మ - ముఖస్వరూపుమై, కొడియో - పాపియైనవాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణమును, కోళ్గిన్దు - అనుహించుచున్నది.

తా॥ పగడము ముత్యముమొదలగు వానావస్తువుల నలంకారముగాగల తేజోరాశివలె నున్న శ్రీకృష్ణని ముఖారవిందము నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నదని. ౮.

కోళ్గిన్ కోళిరుల్లై చుగిర్ నిట్టొమ్మిచ్చురుల్లి*
ఉళ్ కొణ్ణనీలనన్నుల్ తడై కొలన్టుమాయ్ కుమ్మల్*

విళ్గిన్ పూన్తుమ్మాయ్ విరై నాటవనెన్నుయిరై*
కళ్గిన్ వాటియూ రన్నె మిర్ కమ్మతానిర్ నీర్.

౯.

అ॥ కోళ్గిన్ - లోకములనుగ్రసించుచున్న, (కృష్ణుడున్న), కోళ్ - బలముగల, ఇరుల్లై - అంధకారముయొక్క, కుగిర్ నిట్ట - ప్రభాగమును తీసివేసిన, కొమ్ము - సుందరమైన, కురులిన్ - ఉండయొక్క, ఉళ్ - లోపలనున్న సారాంశమును, కొణ్ణ - కలదై, నీలమ్ - నల్లనై, నర్ - విలక్షణమైన, నూల్ తట్రైకోర్ - దారములసమాహారమే? అన్టు - కాదు. మాయ్ - శ్రీకృష్ణని యొక్క, కుమ్మల్ - కేశములు, విళ్గిన్ - వికసించుచున్న, పూ - పుష్పముగల, తల్ - చల్లనైన, కుమ్మాయ్ - తిరుక్కుమ్మాయయొక్క, విరై - పరివళము, నాట - పరిమళించునట్లు, వన్దు - వచ్చి, ఎన్ ఉయిరై - నాప్రాణమును, కళ్గిన్ వాటు - అనుహించుచున్న విధమును, అటియూర్ - మిరుతెలిసికొనలేదు. అన్నెమిర్ - ఓరల్లులారా! కమ్మతానిర్ నీర్ - పలు పోతులచే బాధించుచున్నారు.

తా॥ ఓరల్లులారా! దీనిని మంచినీటియొండలోనుండి తీసిన దారములని మీరు భ్రమించవలదు. ఇది శ్రీకృష్ణనియొక్క కేశపాశములు. ఇందులోనుంచి తిరుక్కుమ్మాయయొక్క పరిమళ ముకొట్టుచున్నదృటిని మీరు తెలిసికొనక నున్నారని. ౯.

నిగ్గీ నీమగ్గ్ నిత్తుళైన్దు నెరిత్తై యరాయ్* ఎన్నెనీర్

శున్ నీయుమ్ శూన్ద్రమ్ వైదిర్ శుడర్ చొప్పిదుణినిఱమాయ్*

మున్ నివిమ్మాపులగుమ్ విరిగిన్ శుడర్ ముడిక్కి*

ఒన్ నిమ్మైక్కొడ్డుదుళ్ళమ్ అన్నెమిర్ నళై యెన్నుజ్జల్లై.

౧౦.

అ॥ మున్ నిత్తుళ్ - అంకణమందు, నిన్ నీ - నిలిచిరి, ఎన్దు - అని, నెరిత్తై - శరణ ముజేయుచున్న, కైయరాయ్ - చెకులుగలవారై, నీర్ - మీరు, ఎన్నె - నన్ను, శున్ నీ యుమ్ - అవతలికేపానివ్యవూడదని విచారించియు, శూన్ద్రమ్ - చుట్టుకొనియుండియు, వైదిర్ -

నిందించుచున్నారు. శుడర్ చోచ్చిది - మిక్కిలి తేజస్సుగల, మణి - మాణిక్యమునంటి, నిఱమాయ్ - కాన్తికలదై, ఇమ్మావులగుమ్మన్ ట్టుమ్ - ఈమాడులోకములయందంతట, విరిగిన్ - వ్యాపించి యున్న, శుడర్ - తేజస్సుగల, నాడిక్కే - కిరిటమునకే, ఎన్నుళ్ళుమ్ - నామనస్సు, ఓర్ ట్టు మైక్కొణ్డదు - అధీనమైనది అన్నెమిర్ - ఓరెల్లలారా! నల్లట్టు - మీకు, నల్లెయ్ - ఆశయించుకు?

తా|| ఓరెల్లలారా! నేనందఱి నేత్రముల కగుచునట్లువచ్చి నిలిచితిని నన్ను మీరుభయపఱచియెచ్చటికేఁబోనియ్యకఁచుకొనిరక్షించుచున్నారు. నామనస్సు లోకమంతటవ్యాపించియున్న తేజస్సుగల శ్రీకృష్ణుని కిరిటాఁగు లయించిపోయినది. ఇంక నాయాశమింకెందుకని. ౧౦

†† కట్కరియపిరమకళివ నిన్దిరన్బివర్క్కుమ్*

కట్కరియకణ్ణన్ క్కురుగూర్ చ్చడగోవకళొన్న*

ఉట్టుడై యాయ్ తు శివై యుమొరువత్తుమ్వలార్*

ఉట్టుడై వావరో డుడనాయెన్టుమ్మాయార్.

౧౧.

అ|| కట్కు - నేత్రములకు, అరియ - శిలయని, పిరమక - బ్రహ్మ, కివక - రుద్రుఁడు, ఇన్దిక - ఇంద్రుఁడు, ఎన్న - అనెడి, ఇవర్ - వీరియొక్క, కట్కుమ్ - నేత్రములకును, అరియ - తెలియని, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోవక - కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాత్మార్వర్లు, శొన్న - సాదించిన, ఉట్టుఉడై - ప్రతిపాదన సామర్థ్యముగల, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - ఒక, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించినవారు, ఉట్టుఉడై - (భగవదనుభవ) శక్తిగల, వానవకోడు - నిత్యనూరులతో, ఎన్టుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఉడనాయ్ - కూడ నేయున్నవారై, మాయార్ - విశేషించరు.

• తా|| బ్రహ్మదులకు నగోవరుడైన శ్రియఃపతివిషయమై నమ్మాత్మార్వర్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల సభ్యసించువారు నిత్యనూరులతోఁ జేరి యెల్లప్పుడును భగవద్గుణముల ననుభవించుతురని.

అ త్త్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮ - వ, తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొట్టిలో, నేనింతయూర్పడనైయున్న కృటికిన్ని నన్ను తీచి తడఁగలోనుంచిననీయొక్క గొప్పశక్తియెంత ఆశ్చర్యమాయని అత్త్వార్లు సర్వేశ్వరునితోవిన్నవించ, అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడు నాకింకనున్న ఆశ్చర్యశక్తులనుజూడమని అత్త్వార్లకు జూపింపగా వానిని జూచి యాశ్చర్య పడుచున్నారు.

†† మాయావామననే మదుశూదానీయరుళాయ్*

తీయాయ్ నీరాయ్ నిలనాయ్ విశుమ్బాయ్ కాళాయ్*

తాయాయ్ తనెయాయ్ ముళాయ్ మున్ ట్టుమాయ్ మున్ ట్టుమాయ్*

నీయాయ్ నీనిన్బవా త్తెన్దె మెన్ననియాయల్లరే.

౧౨.

అ॥ నూనా - అశ్వరథశక్తిగలవాడా! వాననశీ - శ్రీవామనువాడా! మదుకూడా - మధునశీ రాక్షసునిజంపినవాడా! నీ - నీవు, ఆరుభాయ - (శ్వామందు) దయచేయుమా. తీయాయ - అగ్నిని శరీరముగాగలవాడా! నీరాయ - జలమును శరీరముగాగలవాడా! నిల వాయ - భూమిని శరీరముగాగలవాడా! విశుమ్భాయ - ఆకాశమును శరీరముగాగలవాడా! కాలాయ - వాయువును శరీరముగాగలవాడా! తాయాయ - (పాణులకు) తల్లియైనవాడా! తన్వాయ - తండ్రియైనవాడా! మక్కళాయ - వుక్రులైనవాడా! ముగ్ధీ యుమాయ - తక్కిన బంధువైనవాడా! ముగ్ధీ యుమాయ - తక్కిన సవస్తపదార్థములకు నిర్వాహకుణా! నీయాయ - నీ కసాధారణమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాడా! నీ - నీవు, నిష్ఠాశ్రితము - ఈపదార్థములకును నిర్వాహకుడయియున్న ఈప్రకారములు, ఎన్ననియాయుజ్ఞ - ఏమియునవత్తులకలవి?

తా॥ పరస్పరము మిక్కిలి విజాతీయములైన భృణివాది సమస్తపదార్థములకును నిర్వాహకుడైన ప్రాణులకు సకలవిధబంధువైన నీయొక్క అశ్వరథశక్తితమలను వాకుఁ దెలుపుమామని.

అబ్జణ్మలర్ త్త్రైజ్యాయముడి యచ్చుదనేయరుభాయ*

తిబ్బభువ్విజాయముమాయ్ చెచ్చుమ్మల్ శుడరాయరుభాయ*

పాణ్మపాశ్రిమత్రాయాయ్ పుగ్గత్రాయ్ ప్పశ్రియాయ్ ప్పిన్నుమ్నీ*

వెజ్జణ్ వెజ్జాన్ త్త్రైజ్యమునూ యివై యెన్న విశి త్తిరమే.

2.

అ॥ అమ్ - విలక్షణమైన, శక్ - తేనెగల, మలర్ - పుష్పముతోఁ గూడుకొనిన, తణ్ - చల్లనైన, కుత్తాయ - తిరుకుత్తాయని, ముడి - కీటమందుగల, అచ్చుదనే - అచ్యుతువాడా! ఆరుభాయ - శృపశేయుమా. తిబ్బభువ - చంద్రునికి, జాయముమ్ - సూర్యునికి, ఆయ - అంతరాత్మయై, శ్చెత్తుమ్ - చేతనులకు లాభాలాభములను దెలుపుచున్నసంచారముగల, పల్ - అనేక విధములైన, శుడరాయ - సత్కీరాది తేజస్సులకంతరాత్మయై, ఇరుభాయ - చీకటికంతరాత్మయై, పాణ్మ - పల్లము, పాశ్రి - పల్లించుచున్న, మత్త్రైయాయ - పర్వమునకు నిర్వాహకుడైన, పుగ్గత్రాయ - కీర్తికారణభూతుడైన, పట్టి మాయ - అపకీర్తికారణభూతుడైన, పిన్నుమ్ - మణియు, నీ - నీవు, వెమ్మణ్ - క్రూరసేతుడైనవదునికంతర్యామియై, వెమ్మూన్ త్త్రైజ్యముమాయ - క్రూరమైన మృత్యువునకు సంతర్యామియైయున్న, ఇవై - ఇవి, ఎన్నవిశి త్తిరమే - ఏమాశ్చర్యము.

తా॥ శీతకరణముగల చంద్రునికిని, ఉష్ణకరణముగల సూర్యునికిని, సుఖదుఃఖముల నిచ్చుచున్న అక్షరకాండగ్రహములకును, అంధకారమునకును, పర్వమునకును, కీర్త్యపకీర్త్యలకును, జగత్ సంచారములైన రుద్రాదులకును, ఇట్టి పరస్పరవిరుద్ధములైయున్న సకలపదార్థములకు సంతరాత్మయై యాడి యాయ కార్యములను నడిపించుచున్న ఓస్వామి! నీచేష్టితము లత్యాశ్చర్యములవి.

శి త్తిర త్త్రై వలవా తీరుచ్చక్కిర త్రాయరుభాయ*

ఎత్తవై యోరుగము మవై యాయవన్ భియలుమ్*

ఒత్తవోణ్ పల్ పొరుగ్ గ భులప్పిలనాయ్ వియవాయ్*

విత్తగత్తాయనిన్ నీనీ యివై యెన్న విడమల్లరే.

3.

అ॥ తేర్ - రథమును, శిర్తిగన్ - విచిత్రముగా, నలవా - (భారతయుద్ధమునందు) నడి
 పించినవాడా! తిరుచ్చక్కరత్తాయ్ - (శినుదర్శనముగలవాడా! అరుళాయ్ - శృవణేయునా.
 ఎత్తనై - అనేకవిధములై, ఓర్ - విలక్షణములైయున్న, ఉగమున్ అనైయాయ్ - (కృత(లే
 తాది) యుగములకు నిర్వాహకుడా! ఆవర్ణ్దుల్ - ఆకాలములలో, ఇయలున్ - నడుచు
 చున్నవియు, ఒత్త - (జ్ఞానాకారములతోను దేవకునుష్య ద్యాకారములతోను) సమానములైన
 వియు, వియవు - (అయావ్యక్తిస్వరూపముతో) వేఱువేఱుగా నున్నవియు, ఒల్ - విలక్షణము
 లైనవియు, ఉలప్పిలనవాయ్ - లెక్కలేనివియునైయున్న, పల్ పారుళాయ్ - అనేకములైన
 ఆత్మవస్తువులకు నిర్వాహకుడా! విత్తగత్తాయ్ - ఇట్టియాశ్చర్య స్వరూపముగలవాడనై, నీ -
 నీవు, నీర్ నీ - నిలచితివి. ఇనై - ఇవి, ఎన్న విడమర్గల్ - వివివిడమములు (విమాశ్చర్యములు)!

తా॥ అనేకకాలములయందున్న అనేక విధములైన బీవాత్మలకు నిర్వాహకుడైయున్న
 ఓస్వామి! నీయాశ్చర్యచేష్టితములను నేను యథార్థముగా నెఱుంగునట్లు నన్ను గ్రహింపుమా
 యని.

3.

కళ్ళవిట్టతామరై క్కణ్ కణ్ణనేయెనక్కొన్నరుళాయ్*

ఉళ్ళదుమిల్లదుమా యులప్పిలనవాయ్వియవాయ్*

వెళ్ళత్తడల్లడలుల్ విడనాగడై మేల్ మరువి*

ఉళ్ళప్పల్ యోగుశేయ్ది యివై యెన్నవుచాయ్జల్.

౪.

అ॥ కల్ - తేనకలదై, ఆవిట్ట - వికసించియున్న, తామరై - తామరసపుష్పముపంటి,
 కణ్ - శేత్రములుగల, కణ్ణ - క్రొత్తప్పుడా! ఎనక్క - నాకు, ఒన్న - ఒకమాట, అరుళాయ్ -
 చెప్పనలెను. ఉలప్పిలనవాయ్ - నాశములేనిదై, ఉళ్ళదుమాయ్ - నిత్యములైయున్న చేతనులకు
 నిర్వాహకుడా! వియవాయ్ - నశ్యములై, ఇల్లదుమాయ్ - అనిత్యములైన ఆచేతనములకు
 నిర్వాహకుడా! వెళ్ళున్ - జలముచేరిడియున్న, తడన్ - విశాలమైన, కడలుల్ - క్షీరసముద్ర
 మందు, విడన్ - (శ్రుతువులమీద) విమమును గ్రక్కచున్న, నాగుఆడై మేల్ - అదిశేషుడనడి
 శయ్యమీద, మరువి - పవ్వళించియుండి, ఉళ్ళున్ - మనస్సులో, పల్ - అనేకవిధములైన,
 యోగు - రత్నతోపాయచింతను, శేయ్ది - చేసితివి. ఇనై - ఇవి, ఎన్న ఉపాయజ్గల్ - ఏమి
 యుపాయములు!

తా॥ నిత్యానిత్యములైన సకలచేతనాచేతనములకు నిర్వాహకుడనై క్షిరాద్ధియందు శేష
 శయ్యమీదఁ బవ్వళించి, లోకముల యొగక్షేమములను యోచించుచున్న ఓస్వామి! నీయపాయ
 ములను నాకుఁ జెప్పనలయునని.

౪.

పాశెజ్గల్ నీక్కి యెన్నెయనక్కేయఱ్ఱొడ్డిట్టునీ*

వాశేమలర్ తణ్ణుత్తాయ్ముడి మాయవనేయరుళాయ్*

కాయముమేళీవనుమాయ్ క్కట్టివాయ్ప్పిఱప్పాయ్ప్పిన్నమేనీ*

మాయజ్గల్ శేయ్దువై త్రి యివై యెన్నమయక్కుక్కల్.

౫.

అ॥ పాశెజ్గల్ - అవిద్యాది బంధములను, నీక్కి - పోగొట్టి, ఎన్నె - నన్ను, ఉనక్కె -
 యుం - నీశేయధనముగా, తొడ్డిట్టు - స్వీకరించి, వాశే - పరిమళించుచున్న, మలర్ - పుష్పము

గల, తఱ - చల్లనైన, తుఱాయ్ - తిరుత్తుఱాయ్ని, ముడి - కిరీటమందుగల, మాయన - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! నీ - నీవు, కాయము - శరీరమునకును, శివము - శివులకును, ఆయ - నియామకుఁడవై, కట్టివాయ్ - వాళమునకునియామకుఁడవై, పిటప్పాయ్ - ఉత్పత్తినియామకుఁడవై, పిన్ను - మఱియు, మాయల్గల్ - (జ్ఞానులనుగూడ సంసారమందుంచుటను నేడి) ఆశ్చర్యములను, తెయ్దున్దత్తి - చేసియుంచితవి. ఇవై - ఈ వ్యాపారములు, ఎన్నయక్కక్కల్ - ఎందురక్షేయ వ్యాపారములు? అరుళాయ్ - చెప్పఁమా.

తా॥ ఓ శ్రీయఃపతి! చేతనాచేతనములకును జన్మజరామరణదులకును నీవు నియామకుఁడవై యుండి నాయజ్ఞానాదులను బోగొట్టి నీ శ్రీపాదములందుఁ జేర్చుకొనినప్పటికిన్ని ఇఁకను సంసారమందే యుంచుచున్నావు. ఇదేమాశ్చర్యమని.

మయక్కావమననే మదియామ్వల్లమొన్నరుళాయ్*

అయర్ప్పాయ్ త్రేర్ మముమా య్మలాయ్క్కళిరాయ్విరువాయ్*

వియప్పాయ్ న్విగళాయ్ వినై యాయ్ప్పయనాయ్ప్పిన్నుమ్నీ*

తుయక్కాయ్ నీన్ని నా తీవై యెన్నతుయరజ్గల్.

అ॥ మయక్కా - (మహాబలిని) భ్రమింపఁజేసిన, వామన - వామనుఁడా! మదియామ్ వల్లమ్ - (నిన్ను) తెలిసికొనిన విధము, ఒన్దు - ఒకటి, అరుళాయ్ - చెప్పఁమా. అయర్ప్పాయ్ - మిలుపునకు నిర్వాహకుఁడవును, త్రేర్ మముమాయ్ - తెలివికిని నిర్వాహకుఁడవును, అమ్మలాయ్ - తాపమునకు నిర్వాహకుఁడవును, కుళిరాయ్ - శీతమునకు నిర్వాహకుఁడవును, వియవాయ్ - ఆశ్చర్యకరములైన పదార్థములకునిర్వాహకుఁడవును, వియప్పాయ్ - ఆశ్చర్యమునకు నిర్వాహకుఁడవును, న్విగళాయ్ - జయములకు నిర్వాహకుఁడవును, వినై యాయ్ - పుణ్యపాపములకు నిర్వాహకుఁడవును, పయనాయ్ - వానియొక్క ఫలమునకు నిర్వాహకుఁడవును, పిన్నుమ్ - మఱియు, తుయక్కాయ్ - దుఃఖమునకు నిర్వాహకుఁడవునై, నీ - నీవు, నిన్దువాణు - ఉన్నప్రకారములైన, ఇవై - ఇవి, ఎన్నతుయరజ్గల్ - ఏమి దుఃఖకరములైనవ్యాపారములు?

తా॥ ఓస్వామి! పుణ్యపాపములకును, సుఖదుఃఖములకును, స్మరణ విస్మరణములకును, కిష్కంధములకును, జయాపజయములకును, ఇవి మొదలగు ద్వంద్వములకు నిర్వాహకుఁడవై యున్న నీ స్వభావములను దెలిసికొనునట్లు నాయందుఁ గృపశేయుమామని.

తుయరజ్గల్ తెయ్యుట్కణ్ణా తుడర్నీజ్ ముడియారుళాయ్*

తుయరమ్ తెయ్మానజ్గళాయ్ మదనాగియుగవై గళాయ్*

తుయరమ్ తెయ్కామజ్గళాయ్ తులై యాయ్నిలై యాయ్నడై యాయ్*

తుయరజ్గల్ తెయ్దున్దత్తి యివై యెన్నతుడాయజ్గల్.

అ॥ తుడర్ - ఉజ్జ్వలమై, నీజ్ - పొడువైన, ముడియాయ్ - కిరీటముగలవాఁడవును, తుయరజ్గల్ తెయ్యున్దు - (నీ కిరీటపాదర్యమును నేవించువారికి) దుఃఖమును గలుగఁజేయువాఁడవునైన, కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణఁడా! తుయరమ్ తెయ్ - దుఃఖములనుబట్టింపచున్న, మానజ్గళాయ్ -

(నేను నాదిఅనెడు) దురభిమానములకు నిర్వాహకుడవును, మదనాగి - గర్వములకు నిర్వాహకుడవును, ఉగ్రవైశాయ్ - సర్వోపములకు నిర్వాహకుడవును, తుళరమ్ శెయ్ - దుఃఖములను గలుగజేయుచున్న, కామజ్జళాయ్ - శబ్దాదివిషయములకు నిర్వాహకుడవును, తులైయాయ్ - ప్రమాదములకు నిర్వాహకుడవును, నిలైయాయ్ - సిరికినిర్వాహకుడవును, వడైయాయ్ - గమనమునకు నిర్వాహకుడవునునైన నీవు, తుయరబ్బళ్ - దుఃఖములను, శెయ్వువైత్తి - చేసి పెట్టితివి. ఇనై - ఇవి, ఎన్నకుణ్ణాయబ్బళ్ - ఏమిటిలలు? అరుళాయ్ - చెప్పుము.

తా|| ఓ శ్రీయశఃపతి! ఆనాక్కారముకారగర్వతృప్తాదులను గలిగించి జీవులనుభాద పెట్టుట నీకేమిటియో నాకుఁ జెప్పుమాయని.

ఎన్న శుణ్ణాయబ్బళాల్ నినిట్రాయెన్నై గూళుమ్కణ్ణా*
ఇన్నదోర్ తన్నైయె యెన్నున్నై యావర్క్కమ్ తేర్ శ్శరియై*
మున్నియమూవులగు మనై యానావర్ శ్శెప్పడై ప్పమ్*

పిన్నముచ్చాయ్పుటత్రా యివై మెన్నవియైక్కళే. ౮.

అ|| ఎన్నైయశుమ్ - నన్నేలిక, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! ఎన్నకుణ్ణాయబ్బళాల్ - ఎట్టి పీడలవాడనై, నినిట్రాయ్ - ఉన్నావు? ఇన్నదోర్ తన్నైయై - ఇట్టి యొకవిధస్వభావముగల వాడవు, ఎన్న - అని, ఉన్నై - నిన్ను, యావర్క్కమ్ - ఎట్టివారికిని, తేర్ శ్శ - నిశ్చయించ, అరియై - ఆశక్యమగునట్లు, మన్నియ - అనాదియైన, మూవులగును - మూడులోకములకును, అనైయాయ్ - నిర్వాహకుడవై, అవర్ శ్శై - ఆలోకములను, చడైన్దు - సృజించి, పిన్నమ్ - మతీయును, ఉచ్చాయ్ - లోపలవ్యాపించియున్న వాడవై, పుటత్రాయ్ - బాహ్యమందున్న వాడవైయున్నావు. ఇనై - ఇవి, ఎన్న ఇయత్తైగళ్ - ఏమి స్వభావములు.

తా|| ఓస్వామి! సమస్తలోకములను సృజించి వానిని సకలవిధంబులుగా రక్షించుచున్న నీస్వభావమిట్టిదని యెవ్వారికిని తెలియకుండునట్లన్న నీవిధమేమియో? అది నాకుఁ జెప్పుమాయని.

ఎన్నవియత్తైగళా లెజ్జనేనినిట్రాయెక్కణ్ణా*
తున్ను కరళరణముదలగా వెల్లాపులుప్పమ్*
ఉన్ను శువైయెళి యూటొలినాల్ శ్శముల్ ముమ్నీయే*
ఉన్నైయణరవుటి లులప్పిలై నుణక్కబ్బళే.

అ|| ఎక్కణ్ణా - నాశ్రీకృష్ణుడా! ఎన్న ఇయత్తైగళాల్ - ఎట్టిస్వభావముగలవాడనై, ఎజ్జనేనినిట్రాయ్ - ఏ ప్రకారముగానున్నావు. తున్ను - చట్టమైయున్న, కరళరణముదలగా - భాస్తపాదాదులైన, ఎల్లాపులుప్పమ్ - సకలభావములకును, (సకలస్థితిములకును), ఉన్ను - అనుభవించదగిన, శువై - రసము, ఒళి - రూపము, ఉణు - స్పృశము, ఒలిశబ్దము, నాల్ శ్శముమ్ - గంధముఅయిన యీవిషయములకు, నీయే - నీవేనిర్వాహకుడనైయున్నావు. ఉన్నై - నిన్ను, ఉగరవుటిర్ - చక్కగాఁదోసికొనుటకు యత్నించినయెడల, నుణక్కబ్బళ్ - నీయొక్క మౌనకృత్యముకలిపిలక్షణములకు, ఉలన్దు - అంశము, ఇలై - లేదు.

తా॥ ఓక్షియఃపరి! వాక్పదపాణిపాయాపసములనెడి కర్మేంద్రియములచేతను, త్వక్ప
కుశ్చోత్తరజవ్యహుగ్రములనెడి జ్ఞానేంద్రియములచేతను ననుభవించుపడుచున్న శబ్దాదివిషయ
ములకునిర్వాహమడచైన నీకంటెనూత్కమైన మఱియొకవస్తువులేదని.

ఇల్లై నుణుక్కజ్జళే యిదినిల్ పిటిదెన్నుమ్వణ్ణమ్*

తొల్లై నన్నూలిల్ శొన్న పురువుమరువున్ నీయే*

అల్లిత్తుఱ్ఱాయలజ్జ లణిమార్ బవెన్న చ్చుదినే*

వల్లదోర్ వణ్ణమ్ శొన్నా లదువేయునక్కామ్ వణ్ణమే.

౧౦.

అ॥ అల్లి - తామగవస్తువుములచేగట్టపడిన, కుఱ్ఱాయలజ్జర - తులసీమాలికచే, అణి -
అలజ్జరింపఁబడిన, మార్ బ - పక్షస్థలముగలవాఁడా! ఎఱ్ఱఅచ్చుదినే - నాయచ్యుతుఁడా!
ఇదనిర్ - ఇంతకంటె, పిటిదు - వేటొకపదార్థము, నుణుక్కజ్జళే - నూత్కమైనది, ఇల్లై -
లేదు, ఎచ్చుమ్వణ్ణమ్ - అనిచెప్పెనువిషయముగా, తొల్లై - అనాదియై, నర్ - శ్రేష్ఠమైన, మూలిర్ -
వేదమందు, శొన్న - చెప్పవడిన, ఉరువుమ్ - స్థూలమైనచేతనమునకును, అరువుమ్ - నూత్క
మైన జీవాత్మకును, నీయే - నీకేతుంతెర్వామియైయున్నావు. వల్లదోర్ వణ్ణమ్ - తనకుసాధ్యమైన
వఱకు నీయొక్కప్రకారముచు, శొన్నార్ - చెప్పియెడల, అదువే - ఆదియే, ఉనక్కు - నీకు,
వణ్ణమామే - స్వభావగునా?

తా॥ ఓస్వామి! స్థూలనూత్కకారమైన యీజగత్తువనీవే యంతర్వామిమనియును, నీకు
మఱియొక అంతర్వామిలేదనియు వేదమందుఁ జెప్పుచున్న నీమహిమను ఎంతగొప్పవారైనను
కొంచేమే చెప్పగలరుగాని సంపూర్ణముగాఁ జెప్పఁజాలరని.

౧౦.

ః॥ అమ్వణ్ణమిన్నదొన్టై సఱివదరియవరియై*

అమ్వణ్ణత్తార్ కురుకూర్ చ్చుడగోపనట్టైరై త్త*

అమ్వణ్ణవొణ్ణమిన్ గళివై యాయిత్రుళివుత్తమ్*

అమ్వణ్ణత్తాలురై ప్పా రమెన్దార్ తమక్కెన్టెక్కుమే.

౧౧.

అ॥ ఇన్నదొన్టవణ్ణమ్ అమ్ - ఈవిధమైనఓకస్వభావముగలవాఁడు, ఎన్టై - అని, అఱివదుఅరియ -
తెలిసికొనుటకశక్తిమైన, అరియై - సర్వేశ్వరుని, అమ్వణ్ణత్తార్ యథార్థముగా, కురుకూర్
చ్చుడగోపన్ - తిరునగరియందు వేంచేయున్న పహ్మభ్రష్ట, అట్టెన్ - తెలిసికొని, ఉరై త్త -
సాదించిన, వణ్ణమ్ అమ్ - ఇంద్రస్థులుగల, ఒణ్ - నుందరంబులై, తమ్మిన్ గళ - ద్రావిడరూపము
లైన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, అమ్వణ్ణ
త్తార్ - తమకక్రమసారముగా, ఉరై ప్పార్ - అభ్యసించువాడు, తమక్కు - తమకు, ఎన్టై
క్కుమ్ - ఎప్పటికిని, అమెన్దార్ - అమరియుందురు (కృతకృత్యులైయుండురు).

తా॥ అవరిచ్చిన్నమహిమగల సర్వేశ్వరునివిషయమై సహ్యాభ్రష్టప్రసాదించిన యీపది
పాశురముల ననుసంధించువారు కృతార్థులగుదురని.

౧౧.

అత్తొర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— నీయందింత భక్తిగలిగిన వన్నికనూడ నీసంసారమందుంచుటకు గారని మేమని నమాత్మవృద్ధి సర్వేశ్వరునియడగగా, ఈతిరువాయ్మొళియనెడి మహాప్రబంధమును మీసేకనే పూర్తిచేయుండు దలచియున్నాము. అవలకు మీరిలోకమందే వేంచేసియుండవలయు నని సర్వేశ్వరుడుసాదించిన శ్రీనూక్తిపిఠి, వ్యాసాదిప్రాజ్ఞులుండగా జ్ఞానహీనుడైన నా పతి నీగొప్పకార్యము చేయించుటకుదగిన ప్రత్యుపకారము నే నేమిచేసెదనని సాదించుచున్నాను.

ః॥ ఎన్నెక్కుమెన్నై యుయ్యక్కొణ్ణుపోగియ*
అనెక్కున్నెన్నై త్తన్నాక్కీ యెన్నాల్తన్నై*

అనెక్కున్నెన్నై త్తన్నాక్కీ యెన్నాల్తన్నై*

ఇగ తమిళ్ పాడియపీళ్లనై యాదియాయ్

నిట్ట వెగళోదియై*ఎగళొల్లినిట్టనో.

౧.

అ॥ ఎన్నెక్కుమ్ - (ఒకప్పుడు స్వీకరించినదానిని స్మరించినను) ఎల్లప్పుడును (ఉజ్జీవించు నట్లు), పోగియ - నడుచుచున్న, అనెక్కున్న - ఆయాకాలములయందు, ఎన్నై - నన్ను, యుయ్యక్కొణ్ణు - ఉజ్జీవించుకేసీకొని, ఎన్నై - నన్ను, తన్నాక్కీ - తనవలెజ్ఞానవంతుడనై చేసి కొని, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయముగా, ఇన్ - మధురమై - తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన తిరువాయ్మొళిని, పాడియ - ప్రతిపాదించుకేసీకొనిన ఈశనై - సర్వేశ్వరుడును, అదియాయ్నిన్ (నాకవిత్వమునకు) కారణభూతుడును, ఎగళోదియై - నాకుసేవసాదించిన కేళోమయన్గ్రహుడునైన క్రియూపతిని, ఎగళొల్లినిట్టన్ - ఏమిప్రత్యుపకారమునుజెప్పి ధరించెదను?

తా॥ ఓసర్వేశ్వరుడా! జ్ఞానహీనుడనైన నన్ను గటాక్షించి జ్ఞానవంతునిగాకేసి నాచేత తనవిషయమైన తిరువాయ్మొళిని చేయించుచున్న నీకు నేనెమియు ప్రత్యుపకారము చేయఁజాలనని.

౧.

ఎగళొల్లినిట్ట నన్నిన్నుయిరిన్టానాయ్*

ఎగళొల్లాల్ యాగళొన్న విగళవియెన్బిత్తు*

తగళొల్లాల్ తాన్తన్నై క్కీర్ త్తెమ్మాయగ*ఎ

ముగళొల్లుమ్ మూపురువాముదల్వనే.

౨.

అ॥ ఎన్నిన్నుయిర్ - నాయొక్కమరిది నూకొ, ఇన్ట - ఇప్పుడు, ఒన్టాయ్ - ఒకవస్తువు, ఎగళొల్లాల్ - నావాక్కుచేత, యాగ - నేను, శొన్న - వెప్పిన, ఇగళవి - మధురమైనకృతి, ఎన్నిత్తు - అని ప్రసిద్ధిచేయించి, తగళొల్లాల్ - తననూక్తిచేత, తాగ - తాను, తన్నై - తనను, కీర్త్తిత్త - ప్రతిపాదించిన, మూడుగ - ఆశ్చర్య భూతుడును, ఎగ - నాకు, ముగళొల్లుమ్ - ముందట సంకచెప్పించువాడును, మూపురువా - బ్రహ్మరుద్రాదుల కంతర్యామియైయున్నవాడై, ముదల్వగ - (వారుచేసెడి వ్యాపారములకు) కారణభూతుడునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎగళొల్లి ముగళొ - ఏమిజెప్పి ధరించెదను?

తా॥ తనకటాక్షముచే నాయాత్మను నొకవస్తువుగాజేసి, బ్రహ్మదులక స్వర్యామయైయుండి సృష్ట్యాదులనుజేసి ఆవ్యాపారములు వారుచేసిరని ప్రసిద్ధిచేయించినట్లు నాకు మందఱు సంతచెప్పించి తానేచేసిన యీతిరువాయ్మొయిని నేను చేసినట్లు బోకమందు ప్రసిద్ధిచేయించిన మహాపకార కునికిఁదగిన ప్రత్యుపకారము చేయఁజాలనని.

2.

అముదల్పనివనెన్లు తన్ శ్రేణీ శ్రీ*ఎ

నాముదల్పన్లు పుగున్లునల్లొకవి*

తూముదల్పన్లు త్తొత్తన్లుచొన్న*ఎ

వాయ్ముదలప్పన్లు యెన్లుమఱప్పన్లు.

3.

అ॥ ఇవన్ - ఈశ్వరమునదియే, ముదల్పవాన్ - జగత్కారణుడైనవాఁడు, ఎన్లు - అని, తన్ - తనవిషయమైన, శ్రేణీ - తెలివిన (నాకు) ఇచ్చి, ఎ - వాయొక్క, నా - నాలిక యందు, ముదల్ - ముదఱ, వన్లు - వచ్చి, పుగున్లు - ప్రవేశించి, నల్ - సర్వలక్షణయుతమై, ఇ - మధురమైన, కవి - కృతిని (తిరువాయ్మొయిని), తూ - పరిశుద్ధులై, ముదల్ - ప్రధానులైన, పత్తొక్క - బక్తులకు (భోగ్యమగునట్లు) తా - తాను, తన్లు - తనను, కొన్న - ప్రతిపాదించినవాఁడును, ఎకవాయ్ - నాకృతికి, ముదల్ - కారణభూతుఁడునైన, అప్పన్లు - స్వామిని, ఎన్లు - (ఇత) ఎప్పుడు, మఱప్పన్లు - మఱచెదను ?

తా॥ తానే నానాలికయందువచ్చి ప్రవేశించి, భక్తశిరోమణులు గానముజేసియానన్దించు నట్లు తిరువాయ్మొయిని ప్రసాదించి, ఇవన్నిటికిని తానేకారణుడనెడితెలివిన నాకిచ్చినమహాపకారపురి ఇత నేనెప్పుడును మఱచియుండనని.

3.

అప్పన్లు యెన్లు మఱప్పనెన్నాగియే*

తప్పదలిని తన్లె క్కవిత్తొళిల్లి*

ఒప్పిలాత్రినియేనె యుయ్యక్కొణ్ణు*

శెప్పమశెయ్దు తిరిగిన్లు శీర్ కన్లు.

౪.

అ॥ ఎన్నాగియే - నన్నుపకరణముగాఁచెసికొని, తప్పదల్ - దోషము, ఇన్లు - శకనే, తన్లు - తనవిషయమై, కవి - కవిత్వమును, తా - తానే, కొల్లి - చెప్పి, ఒప్పిలా - సాటి శని, తీర్చియేనె - చెడ్డపాపముగలనన్ను, ఉయ్యక్కొణ్ణు - ఉజ్జీవింపఁజేసి, శెప్పమశెయ్దు - రక్షించి, తిరిగిన్లు - ఉన్న, శీర్ - స్వభావమును, కణ్ణు - తెలిసికొని, అప్పన్లు - స్వామిని, ఎన్లు - ఎప్పుడు, మఱప్పన్లు - మఱచెదను.

తా॥ అతీతిమండనైన నన్ను సాధనముగాఁజేసికొని తానే తిరువాయ్మొయిని ప్రసాదించి నన్ను గృతార్థునిగాఁజేసిన సర్వేశ్వరుని నేనెన్నడును మఱవనని.

౪.

శీర్ కణ్ణుకొణ్ణు తీరున్లునల్లొకవి*

నేర్ పడయాళొల్లుమ్ నీర్ మొయిలామైయిల్*

వర్విలావెన్లు తన్నాక్కియెన్నాల్ తన్లు*

సార్ పరవికవి సాచుమ్పరమరే.

౫.

అ॥ శీర్ - కల్యాణగుణములను, కణ్ణుకొణ్ణు - తెలిసికొని, తిరుప్ప - శ్రీతమై, నల్ - లక్షణయులేందై, ఇన్ - మధురమై, కవి - కవిత్వమును, నేరపడ - తగునట్లు, శొల్లుమ్ - చెప్పుటకు (తగిన), నీర్తయిలమైయిల్ - జ్ఞానాది గుణములు లేనందున, ఏర్వుఇలా - అందములేని, ఎన్నె - నన్ను, (ఆసర్వేశ్వరుడు), తన్నాక్కి - తనతో సమానముగాఁ జేసికొని, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నె - తనవిషయమై, ఇన్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, పార్ - భూలోకమంత, పరిపు - వ్యాపించునట్లు, పాడుమ్ - చెప్పించుకొనిన, పరమర్ - సర్వోత్కృష్టుడు.

తా॥ భగవద్గుణముల నెఱుంగి వానికిఁదగినట్లు కృతిచెప్పఁదగిన జ్ఞానములేని నాకు జ్ఞానమును గలుగజేసి నాచేత నీతిరువాయ్మొళిని జేయించి ప్రసిద్ధిపఱచిన సర్వేశ్వరుని మహిమయివారమైయున్నది.

ఇకవిపాడుమ్ పరమకవిగళాల్*

తకవితా తన్నె ప్పాడువియాను*ఇన్దు

నన్దువన్దుడనాక్కియెన్నాల్ తన్నె*

వకవిపాడు మెకవై గున్దనాదనే.

౬.

అ॥ ఇన్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును పాడుమ్ - చెప్పుచున్న, పరమకవిగళాల్ - గొప్ప (వ్యాపాది) కవిత్వరసచేత, తాన్ - తాను, తకవి - తనవిషయమైన కవిత్వముచే, తన్నె - తనను, పాడువియాను - ప్రతిపాదించుకొనక, ఇన్దు - ఇప్పుడు, నన్దువన్దు - మంచి సంతోషముగలవాడైనవచ్చి, ఎన్ ఉడవాక్కి - వన్నెల్లప్పుడును విడువకుండ సాధనముగాఁ జేసికొని, ఎన్ వై గున్దనాదన్ - నాపరమపదనాథుడు, ఎన్నాల్ - నాచేతనే, తన్నె - తన విషయమై, వన్ - గొప్ప, కవి - (తిరువాయ్మొళియనెడు) కవిత్వమును, పాడుమ్ - చేయించుచున్నాడు.

తా॥ మంచివాక్కుగల వ్యాపాదిమహానీయులుడగా వారచేత నీప్రబంధమునుజేయించక నాచేత రచియించి తననుగృతాధుని గాఁడలంచిన సర్వేశ్వరుని పొలితము వాచామగోచరమని, ౬.

వై గున్దనాద నెవల్వినై మాయ్దొట*

శెయ్కున్దళిన్దె యెన్నాక్కియెన్నాల్ తన్నె*

వై గున్దనాగ పుగ్గవణ్ణిజ్జవి*

శెయ్కున్దన్దెన్దె యెన్నాల్ శిన్దిత్తాన్దో.

౭.

అ॥ వైగున్దనాదన్ - శ్రీవైకుంఠనాథుడైయుండి, ఎనవల్ విన్దె - నాచెడ్డపాఠములను, మాయ్దొటచ్చెయ్ - నశించజేయుచున్న, కున్దన్ - పరిశుద్ధస్వభావముగలవాడై, ఎన్నె తన్నాక్కి - నన్ను తనతో సమానముగాఁజేసికొని, వైగున్దనాగ - (తాను) శ్రీవైకుంఠనాథుడగునట్లు, పుగ్గ - (నేను) స్తోత్రముఁజేయునట్లు, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నె - తనవిషయమై, వణ్ - ఉదారమై, తిబ్బువి - సుందరమైన కవిత్వమును, శెయ్ - చేయించిన, కున్దకతన్నె - పరిశుద్ధస్వభావముగల సర్వేశ్వరుని, ఎన్నాల్ - ఎన్నిదినములు, శిన్దిత్తు - ధ్యానించి, ఆర్యన్ - తృప్తిపొందెదను?

తా॥ నామంగళానామము చేతనే తన సమస్త శక్త్యమును సఫలమనిదలంచి నాపానము లనుబోగొట్టి నాచేత నీతిరువాయ్ మొట్టిని జేయించిన శ్రీమైకృష్ణసాధునినే నెంతకాలము స్తోత్ర ముఁజేసినను వానియొకకారమునకుఁదగిన ప్రత్యుపకారముకాదని.

2.

ఆర్యనోవాశ్రియశ్చ యెవ్విరాఘగర్భః*

పార్విణ్ణీర్ముఖ్ నిమ్ కలనువరుగిలుమ్*

ఏర్విలావెన్నై త్తన్నాక్కియెన్నాలత్తన్నై

శీర్ పెజవికవి శొన్న తిఱత్తుక్కే.

౩.

అ॥ ఏర్వుఇలా - (తనవిషయమై కవిత్వముచేయుటకు) యొగ్యతలేని, ఎన్నై - నన్ను, తన్నాక్కి - తనతోసమానముగాజేసి, ఎన్నాల - నాచేత, శీర్ పెజ - సౌశీల్యమునుబొందుటకు, తన్నై - తమవిషయమై, ఇన్ కవి - మధురమైనకవిత్వమును, శొన్న - చెప్పించుకొనిన, తిఱత్తుక్కు - విధమునకు, ఆట్టి - నుదర్శనముగల, అమ్ - నుందరమైన, కై - (శ్రీహస్తముగల, ఎమ్మిరాక - సర్వశక్తరునియొక్క, పుట్టి - కీర్తిని, పార్ - భూలోకమందున్న వారియొక్కయు, విజ్ - ఉద్ధృతలోకమందున్నవారియొక్కయు, నీర్ముఖ్ నిమ్ - స్వభావమంతయు, కలన్దు - కలిసి (కలవాడైన), పరుగిలుమ్ - అనుసంధించినను, ఆర్యనో - తృప్తుడనగునా?

తా॥ నాచేత తనను పొందించుకొని దానిచేతానునుకలుడగుటకొలకై, జ్ఞానహీనుడైనన నాకు జ్ఞానమునుగలుగజేసి తిరువాయ్ మొట్టి చేయించిన సర్వశక్తరుని సౌశీల్యమునకు నేను సమస్తభాగవతులయొక్క శక్తిగలవాడనై వానిని సహాయముగాజేసికొని స్తోత్రముఁజేసినను ఆసౌశీల్యమునకుఁబాలదని.

౪.

తిఱత్తుక్కేతుప్పరవామ్ తిరుమాలికాశీర్*

ఇఱప్పెదిర్ కాలమ్ పరుగిలుమార్వనో*

మఱప్పిలావెన్నై త్తన్నాక్కియెన్నాలత్తన్నై*

ఉఱప్పలవికవి శొన్న ప్రదవిక్కే.

౫.

అ॥ మఱప్పిఇలా - (జ్ఞానపూర్వకమైన) మఱుపులేని, (జ్ఞానములేని), ఎన్నై - నన్ను, తన్నాక్కి - తనతోసమానముగాజేసి, ఎన్నాల - నాచేత, తన్నై - తనవిషయముగా, ఉఱ - తగునట్లు, పల - ఆనేకములై, ఇన్ - మధురములైన, కవి - పాశురములను, శొన్న - చెప్పించిన, ఉదవిక్కు - ఉపాకారమునకు, తిఱత్తుక్కు - ఆరంభించిన కార్యమునకుఁదగిన, తుప్పరవామ్ - సామర్థ్యముగల, తిరుమాలికాక్రియఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, ఇఱప్ప - భూతకాలములందును, ఎదిర్ కాలమ్ - భవిష్యత్కాలములందును, పరుగిలుమ్ - అనుసంధించినను, ఆర్యనో - తృప్తిపొందెదనా!

అ॥ జ్ఞానహీనుడైన నాకు జ్ఞానమునుగలుగజేసి తనవిషయమై నాచేత వెయ్యిపాశురములను జెప్పించిన క్రియఃపతికి బ్రత్యుపకారముగా వాని కల్యాణగుణముల స్థలకాలములందుఁ దనసంధించినను ఆయొకకారమునకుఁదగదని.

ఉదవిక్కెమ్మా తెన్నయిరెన్నవున్ శైన్దోల్*

అదువుమన్ గొణ్ణవన్టన్న దెన్నోల్ తన్నై*

పదవియవికవి పాడియవప్పసుక్కు*

ఎదువుమొన్నుమిల్లై శేయ్ పదిజుమ్మణ్ణే.

౧౦.

అ॥ ఉదవి - (సర్వేశ్వరఁడు చేసిన) ఉపకారమునకు, కైమ్మాలు - ప్రత్యుపకారము; ఎకాయ్ - నాయత్వ, ఎన్న - అనియలోచించిను, ఉన్ యిన్దోల్ - (దానిస్వరూపమును) పరికించిచూచినయెడల, అజ్జు - ఆస్పడు, అదువున్ - ఆయాత్మను, మన్ యి - (నాదియనితలంచిన) తక్కినవస్తువును, అవన్ తన్నదు - వానిదైయ్యేయించెను. ఎన్నోల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయమై, పదవియ - మృదువై, ఇక - మధుగమైన, కవి - పాశురములను, పాడియ - ప్రతిపాదించఁజేసిన, అప్పసుక్కు - స్వామికి, శేయ్యదు - (ప్రత్యుపకారముగా), చేయఁదగినది, ఇజ్జున్ - ఈలోకమందును, అజ్జున్ - పరమపదమందును, ఎదువున్ - ఎంతమాత్రమైనను, ఒమ్మన్ - ఒకటియు, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు చేసిన ఉపకారమునకుఁదగిన ప్రత్యుపకారముగా జ్ఞానానందస్వరూపమై స్వయంప్రకాశమైతిట్లుగ మైన నాయాత్మను సమర్పించెదనని విచారించిన యెడల అదియును తానిదిగా నేనుండెను. దానికిఁదగిన వస్తువెచ్చటను నేమియుదో అకలేదని. ౧౦.

‡ ఇజ్జుమ్మమ్ తిరుమాలని యిన్నైక్కణు*

అజ్జనేవన్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*

ఇజ్జనేళొన్న వోరాయ్ తిప్పత్తుమ్*

ఎజ్జనేళొల్లిలు మిన్నమ్ పయక్కుమ్.

౧౧.

అ॥ ఇజ్జున్ - ఈలోకమందును, అజ్జున్ - పరలోకమందును, తిరుమోల్ అన్తి - శ్రీయః పతితప్ప, ఇన్నై - (నేటికాకపాదుము) లేనిదానిని, కణు - అనుసంధించి, అజ్జనే - అదేవిధమైన అనుసంధానముగలవారై, వన్ - ఉదయలైన, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురాధీశులైన సమ్రాట్వార్లు, ఇజ్జనే - ఈయభిసంధిలోఁగూడ, తొన్న - పాదించిన, ఒరాయ్ తత్తు - ఒక వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఎజ్జనేళొల్లిలుమ్ - ఎట్లనుసంధించినను, ఇన్నమ్ - మోక్షమును, పయక్కుమ్ - కలుగఁజేయును.

తా॥ ప్రాత్యప్రాతకములన్నియు శ్రీయఃపతియేయని యెల్లప్పుడు ననుసంధించుచున్న సమ్రాట్వార్లు ప్రపాదించిన యీపదిపాశురములను నేవిధముగా ననుసంధించినను వారుబ్రహ్మ పదము ననుభవించురని. ౧౧.

అత్వోర్ తిరువడిగళి కర్ణమ

శీయర్ తిరువడిగళి కరణమ్

౧౦ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు నాచేరకేయించిన తిరువాయ్మొళిని తిరువాణ్విలైయనెడి దివ్యదేశమును వేంచేయున్న అసర్వేశ్వరుని విన్నవించి వాచాకై జ్ఞార్థముకేయవలయునని మనోరథించుచున్నారు.

ఇప్పమవయక్క వెళిల్ మలర్ మాదరుమ్తాను మివ్వేట్టులగై *

ఇప్పమవయక్కవినిరుడగవీల్ బీరు వ్దాల్ గిన్ట వెళ్ళగిరాళ్ *

అన్నున్ ధిమర్ న్దుత్తై గిన్ట వణిపొట్టిల్ కూళ్ తిరువాణ్విలై *

అన్నున్ ధిమర్ న్దువలమ్ కెయ్దు కై తొట్ట మ్మనాల్ గళుమాగుళ్ళలో. ౧.

అ॥ ఎట్టిర్ - పొందగ్రముగల, మలర్ మాదరు - శ్రీదేవియ, తానుమ్ - తానును, ఇప్పమవయక్క - (పొన్నరానుభవజన్యమైన) సుఖముకలుగునట్లును, ఇచ్చేట్టులగై - ఈసత్తలోకములను, ఇప్పమవయక్క - సుఖముకలుగునట్లును, ఇదియడన్ - ప్రీతితో, బీల్ బీరున్ - వేంచేయుండి, ఆల్ గిన్ట (ఆలోకములను) పరిపాలించుచున్న, ఎళ్ళగిరాళ్ - మాస్వాసమైన సర్వేశ్వరుడు, అన్నున్ ధి - ప్రీతిగలవాడై, అమర్ న్దు - అమరతో, ఉత్తైగిన్ట - విర్యవాసముకేయుచున్నదియు, అణి - అందమైన, పొట్టిల్ - తోటలచే, కూళ్ - మట్టులబడినదియైన, తిరువాణ్విలై - తిరువాణ్విలైయనెడిదివ్యదేశమును, అన్నున్ ధి - స్మరించి, అమర్ న్దు - అమరయ్యండి, వలమ్ కెయ్దు - ప్రదక్షిణముజేసి, కై తొట్టుమ్ - చేతులతో వేదింపడగిన, వాళ్ గళుమ్ - దినములును, అగుళ్ళోర్ - సంభవించునా ?

తా॥ నను సత్తలోకములను పరిపాలించుచు శ్రీదేవితోగూడ సుఖముగా వేంచేయున్న సర్వేశ్వరుడు ఇప్పుడు నాతిరువాయ్మొళిని వినుటకై వచ్చివేంచేయున్న తిరువాణ్విలైయనెడి దివ్యదేశమును వేనెప్పుడు ప్రదక్షిణముజేసి దెట్టెను సమర్పించెదనోయిని. ౧.

అగుళ్ళొలై యమొనిని యగిలిడమున్ ధివుమ్*ఈరడియే

అగుమ్ పరిళునిమిర్ న్దు తిరుక్కు ఆళప్పనమర్ న్దుత్తై యమ్ *

మాగమ్ తిగళ్ళొడిమాదళ్ళల్ నీడు మదిల్ తిరువాణ్విలై *

మాకన్దనీర్ కొణ్ణుతూవివలమ్ కెయ్దు కై తొట్ట కూడుళ్ళలో. ౨.

అ॥ ఒత్తవయమ్ - ఒకసంకయమును, ఇన్తి - లేక, అగుళ్ళోర్ - (ఇదిమాకు) సంభవించునా ? అగల్ - విశాలమైన, ఇడమమున్ ధివుమ్ - లోకములన్నియు, ఈరడియే - రెండడుగులే, అగుమ్ పరిళు - ఆర్యుడివిధముగా, నిమిర్ న్దు - పెరిగిన, తిరుకుణ్ ఆళ్ళు - శ్రీవాసుడైనాస్వామి, అమర్ న్దు - అమర, ఉత్తైయమ్ - వాసముకేయుచున్నదియు, మా - విశాలమైన, కమ్ - ఆకాశమందు, తిగళ్ళొ - ప్రకాశించుచున్న, కొడి - ధ్వజములుగల, నడు - ఉన్నతములైన, మాదళ్ళల్ - మేడలను, నీడు - పెరియున్న, మదిల్ - ప్రాకారముగలదియైన, తిరువాణ్విలై - తిరువాణ్విలైను, మా - క్లాప్తమైన, కన్దమ్ - పరిమళముగల, నీర్ - జలమును, కొణ్ణు - తీసికొనిపోయి, కూవి - జలము, వలమ్ కెయ్దు - ప్రదక్షిణముజేసి, కై తొట్ట - ఆళ్ళయింప, కూడుళ్ళలో - సంభవించునా ?

తా॥ సకలలోకములను - రెండడుగులచేఁగొలిచిన వానుఁడు వచ్చివేంచేసియున్న గృహ ప్రాకారాదులచే పూర్ణమైన తిరువాఱ్ఱ విశేషు నే నెప్పుడునుండినుగఁగఁగిరిమును జల్లి ప్రదక్షిణముఁజేసి నిస్సందేహముగా నాశ్రయించెదనోయని ౨.

కూడుక్కిల్ వై గలుమ్ కోవిన్ద మమశూదనై కోళరియై*
అడుమ్పఱవై మిళై క్కణ్ణు కై తొళుదన్దియవనత్తెయుమ్*
పాడుమ్ పెరుమ్మగిళి నాన్మత్తై నేళిన్దై యైదాఱ్ఱమన్మనన్దో వాళి*
నీడుపాళిల్ తిరువాఱ్ఱవిళై తొళు వాయ్ క్కణ్ణిల్ నిచ్చలుమే. 3.

అ॥ వైగలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కూడుక్కిల్ - (ఇటులనే) సంభవించునా? కోవిన్దనై - ఆశ్రితులభుండైన శ్రీకృష్ణుఁడును, మదుశూదనై - మధువనెడిరాక్షసునిజంపినవాఁడును, కోళరియై - లేజన్ముగల సింహమువంటివాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, అడుమ్ - సాగును గానడుచుచున్న, పఱవై - గరుత్మంతునిమీఁద, కణ్ణు - కేంబి, కై తొళుదు - ఆఱులిచేసి, అన్ది - అంత మాత్రమేగాక, అనకొరైయుమ్ - అసర్వేశ్వరుఁడు నిత్యవాసులయైనట్టివయు, పెరుమ్ పుగళి - (వానియొక్క) గొప్పకల్యాణములను, పాడుమ్ - ప్రతిపాదించుచున్న, వాళిమత్తై - నాల్గవేరుములనున్న, విన్దనేళి - చచ్చుచుచుండుములనున్న, అఱుఱుజన్ - పడఁగుములనున్న, వనిన్దర్ - ఆభ్యసించువారు, వాళి - వేంచేసియున్న, నీడుపాళిల్ - గొప్పతోటలకలది యునైన, తిరువాఱ్ఱవిళై - తిరువాఱ్ఱవిశేషు, తొళు - ఆశ్రయించునట్లు, నిచ్చలుమ్ - ప్రతి దినమును, వాయ్ క్కణ్ణిల్ - సంభవించునా?

తా॥ గరుదవాహనాధుండైన సర్వేశ్వరునికిన్ని, వేదవేదాక్ష్మాదులసప్రభువముఁజేయుచున్న శ్రీవైష్ణవులకున్న వాసస్థానమైన తిరువాఱ్ఱవిశేషు మనమెప్పుడు నేవింది కృతార్థులగుదుమోయని. 3.

వాయ్ క్కణ్ణిల్ నిచ్చలు మెప్పొరు మ్మనున త్రిజున్దై క్కణ్ణుప్పై*
వాయ్ క్కమ్మకరుమ్మమ్ పెరుమ్ శేన్నెలుమ్ నయల్ శూళి తిరువాఱ్ఱవిళై*
వాయ్ క్కమ్ పెరుమ్ పుగళి మూవులగీశక వడమరురై ప్పిఱన్ద*
వాయ్ క్కమ్ మణినిఱక క్కణ్ణిరాన్దొ మలరడిప్పొదుగళే. ౪.

అ॥ వాయ్ క్కమ్ - సంపూర్ణమై, కరుమ్మమ్ - చెరుకులను, పెరుమ్ శేన్నెలుమ్ - గొప్ప ఎఱ్ఱ ధాన్యములగుల, మరు - పాలములచే, శూళి - చుట్టబడిన, తిరువాఱ్ఱవిళై - తిరువాఱ్ఱవిళైయందు (వేంచేసియున్నవాఁడును), వాయ్ క్కమ్ - తగుమై, పెరుమ్ పుగళి - గొప్పకీర్తిగలవాఁడును, మూవులగుగీశక - మూడులోకములకున్నామియు, వడమరురై - ఉత్తమండున్న మధురానగరమందు, పిఱ్డొ - ఆవరించినవాడును, వాయ్ క్కమ్ - (ఆశ్రితులనుభవించు) యోగ్యమైన, మణినిఱమ్ - నీలమణివంటికాన్తిలవాఁడునైన, కణ్ణిరాన్దొ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, మలర్ - వికసించియున్న, అడిప్పొదుగళే - శ్రీపాదార్చ్యములను, ఈజు - ఇచ్చటనుండియే, మనత్తు - మనస్సులో, నిచ్చలుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎప్పొరుదుమ్ - ఎప్పుటికిని, నిన్దొక్కప్పై - ధ్యానించు, వాయ్ క్కణ్ణిల్ - సంభవించునా?

తా॥ చెరుకుతోటలచేతను పొలములచేతను సమృద్ధమైయున్న తిరుపాటన్నిటై యందు వేంచేసియున్న త్రిశోకాధీశుడైన సర్వేశ్వరుని మనుచున్నట్లునందియే సర్వకాలము నెచ్చుడను భరించెదమోయని.

౪.

మలరడిప్పొడుగళెన్నెళ్ళైప్పొడు మిరుత్తివణజ్జ*

పలరడియార్ మున్నరుళియ పామ్మణై యప్పనమర్ న్దుత్తై యుమ్*

మలరిల్ మణి నెడుమాడజ్జల్ నీడు మదిల్ తిరువాఱ్ఱావ్విల్లై*

ఉలగమలిపుగళ్ళ పాడమ్ మేల్వనై యొన్నునిల్లాకెడుమే.

౫.

అ॥ మలర - వికసించియున్న, అడిప్పొడుగళ - శ్రీపాదపద్మములను, ఎన్ నెళ్ళైప్పొడు - నా మనస్సనందు, ఎప్పొడుమ - ఎప్పుడును, ఇరుత్తి - స్థాపించి, వణజ్జ - ఆశ్రయించునట్లు, పలర - అడియార్ మున్న - అనేక శ్రీచైత్యపులముందట, అరుళియ - కృపజేసిన, పామ్మణై - ఆదేశముచేసిన గాగల, అప్పన్ - స్వామి, అమర్ న్దు - అమరకతో, ఉత్తియమ్ - నిత్యవాసము, జేయుచున్నదియ, మలరిల్ - పవ్వములుగలదియ, మణి - రత్నమునుమై, నెడు - ఉన్నతమైన, మాడజ్జల్ - మేడలనున్న, నీడు - గొప్ప, మదిల్ - ప్రాకారములనున్నగలదియైననై, తిరువాఱ్ఱావ్విల్లై - తిరువాఱ్ఱావ్విల్లైయనెడి దివ్యదేశమును వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, ఉలగమ్ - లోకములయందు, మలి - నిండియున్న, పుగళ్ళ - కల్యాణగుణములను, పాడ - గానము జేయగా, నమ్మేల్ - వనమీదనున్న, విన్దై - పాపములు, బన్దు - ఒకటియు, నిల్లా - నిలువక, కెడుమే - నశించును.

తా॥ తనశ్రీపాదముల నెల్లప్పుడును ధ్యానించునట్లు నన్నునుగ్రహించి ఇప్పుడు మణిమణి ప్రాకారాదులచే నతినుందగలదైన తిరువాఱ్ఱావ్విల్లైయందు వేంచేసియున్న త్రియోబలియొక్క కల్యాణగుణముల ననుసంధించినయెడల మనశేవిధ పాపముండదని.

౬.

ఒన్దునిల్లాకెమమ్మున్ బ్రవుమ్ తివిన్దై యుళ్ళిమ్మిమిల్ తొణ్ణిర్*

అన జ్జమర్ నెన్నరుప్పిణినక్తై యణినమన్దోల్ పుణర్ న్దా*

ఎన్దుమెప్పొడుమెన్నెళ్ళమ్మేతుదిప్ప పుళ్ళేయరుక్కిన్దుపిరా*

నిన్దు వణితిరువాఱ్ఱావ్విల్లై యొన్నుమ్ నీణగరిమదువే.

౭.

అ॥ అన్దు - శిశుపాలుడుస్వయంవగమును తోడించినప్పుడు, అన్దు - అచ్చట, అమర్ - యుద్ధముందు, నెన్దు - (రుక్మిణి) జయించి, ఉరుప్పిణినక్తై - రుక్మిణిపిరాట్టియొక్క, అణి - నుందరమై, నెడుమ్ - దీర్ఘమైన, తోణ్ - భుజములను, పుణర్ న్దాన్ - సంక్షేపించినవాడును, ఎన్దుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎప్పొడుమ - సర్వకాలమునున్న, ఎన్ నెళ్ళైప్పొడు - నామనస్సు, తుదిప్ప - ప్రోతముజేయునట్లు, ఉళ్ళే - నాహృదయమును, ఇరుక్కిన్దు - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పిరా - ఉపకారకుడైన సర్వేశ్వరుడు, నిన్దు - వేంచేసియున్న, అణి - అందమైన, తిరువాఱ్ఱావ్విల్లై ఎన్నుమ్ - తిరువాఱ్ఱావ్విల్లైయనెడి, నీణగరము - మహానగరమును, తొణ్ణిర్ - ఓభక్తులారా! ఉళ్ళి - ధ్యానించి, తొమ్మిమిల్ - ఆశ్రయించుడి. తివిన్దున్దుమ్ - చెడపాపముకటియు, నిల్లా - నిలదడు. మున్ బ్రవుమ్మమమ్ - అర్చియవలెను.

తా॥ పిఠాగవతులారా! న్యాయవరమునకు వెళ్ళి యప్పుటయధముందు రుక్మిణిజయించి రుక్మిణిపిరాట్టిని వివాహముజేసికొని వచ్చి వాహుదయమండలవ్యవధును వేంచేయున్న సర్వేశ్వరునియొక్క తిరువాళి విస్త్రయ సమమహానగరము వాశ్రయించినయెడల సమస్త పాపములును తొలంగును, గనుక ఆశ్రయించుడియని.

నీణగరమదువేమలర్ వొచ్చెలై గళిశూర్ తిరువాళివిస్త్రై *

నీణగరత్తుత్తై గివ్వి పిరాళ నెదుమాల కణ్ణావిణ్ణవర్ కోళా *

వాణపురమ్ముక్కముక్కోళిపిరాన్దై తొలై యనెమ్మార్ గళి శేయ్దు *

వాణన్దై యాయిరన్దోళి తుళిత్రాళ శరణన్ది మన్ ధ్రొన్ది లమే. ౭.

అ॥ నీళనగరమ్ - మహానగరమని చెప్పుచుచున్న శ్రీనైకమము, అదువే - ఆతిరువాళిని స్త్రైయే. మలర్ - పుష్పములుగల, కోలైగళ - కోటలచే, కూర్ - చుట్టబడిన, తిరువాళినిస్త్రై - తిరువాళినిస్త్రైయనిది, నీళనగరత్తు - మహానగరమందు, ఉత్తైగివ్వి - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పిరాళ - ఉపకారకుడును, నెదుమార్ - (ఆశ్రయించుచుండు) గొప్పవ్యాపారముగలవాడును, కణ్ణ - కృష్ణుడైయవరమించినవాడును, విణ్ణవర్ కోళా - నిత్యకూరులసహ్యమియు, వాణపురమ్ - వాణాసురునిట్టణమును, పుక్కు - ప్రవేశించి, ముక్కోళిపిరాన్దై - ఈశ్వరాభిమానియై సత్సత్వమును, తొలైయ - ఓడునట్లు, నెదుమార్ కోళ - క్రూరయధములను, శేయ్దు - చేసి, వాణన్దై - వాణాసురునియొక్క, అయిరన్దోళి - వెయ్యిభుజములను, తుళిత్రాళ - చేడించిన వాడునైన సర్వేశ్వరుడు, కోరిచే - ఉపాయభూతుడు. అన్ది - వానినితప్పు, మన్ ధ్రొన్ది - వేటొకయుపాయమును, ఇలమ్ - కలవారముకాదు.

తా॥ దానునిఁ ప్రార్థనైన శ్రీనైకమమును తిరువాళినిస్త్రైయే. దానిఁ ప్రార్థకుడును అప్పుల వేంచేయున్న వాణానియైన శ్రీకృష్ణుడే. ఇదితప్పు మాకు వేటొక ఉపాయములేదని. ౭

అన్ది మన్ ధ్రొన్ది లమేన్దోళి శరణేయై న్దగిలిరుమ్ పాయ్గై యిగ నాయ్ *

నిన్దురగనీళ కళైరేత్తియ వాన్దై యిన్దొళ్ళి శరత్తెర పిరాళా *

శేన్దెలిమత్తై గివ్వి శ్రేణ్దుమ్మోళి శూర్ తిరువాళివిస్త్రై *

ఓన్దివలమ్ శేయ్యు వొన్దుమోలివినై యుళ్ళ త్రిగళారవ్వులై. ౮.

అ॥ నిగళరణి అన్ది - నీతివడకళ్ళురప్పు, మన్ ధ్రొన్ది - వేటొక ఉపాయము, ఇలమ్ - కలవారముకాదు, ఎన్దు - అని, అగర్ - వికలమై, ఇయమ్ - ఆకాశమైన, పాయ్గై యివ్వాయ్ - ముడుగునందు, నిన్దు - ఉండి, రళా - తనయొక్క, నీళ కళైరే - దిర్ఘమైనతిరువడకళ్ళను, ఏత్తియ - స్తోత్రముజేసిన, అన్దైయ - (శ్రీకృష్ణా) యధ్యయొక్క, నెళ్ళోళ - మనోదుఃఖమును, తీరత్త - పోగొట్టిన, పిరాళా - సర్వేశ్వరుడు, శేన్దు - వెళ్ళి, అన్దు - అదివ్యదేశమును, ఇనియ - ప్రీతితో, ఉత్తైగివ్వి - నిత్యవాసముజేయుచున్నదియు, శ్రేణ్దుమ్మోళి - సమృద్ధమైనకోటలచే, కూర్ - చుట్టబడినదియైన, తిరువాళినిస్త్రై - తిరువాళివిశమ, ఓన్ది - పొంది, వలమ్ శేయ్యు - ప్రభ ఓగుముజేయ, ఓన్దుమో - సంధించువా? తివిన్దై - చెడ్డపాపము, ఉళ్ళత్రిగళ - మనస్సనందు, కారు - సంబంధమును, అలై - కలదికాదుకదా.

తా॥ మడుగునందు మొసలి తనకాళ్ళను పట్టుకొనినప్పుడు శ్రీగజేంద్రాగ్రాదు నీతిరవడి గళే యుపాయముని చెప్పుగా నప్పుడు వారిదుఃఖమును బోగొట్టినసర్వేశ్వరుడువచ్చి వేం చేసి యున్న తిరువాళివిళను బ్రహ్మణముజేయ సంభవించినయెడల వారికేవిధదుఃఖమును రానేరదని.

తీవినై యుళ్ళైకొళార్వలవాగి తైళివిళుమ్మేటలుల్ తొలో*

నావినుళ్ళుముళ్ళుత్తుళ్ళు మున్నై తొళ్ళినిళ్ళుమ్నవిన్దు*

యావరమ్నవస్తువణజుమ్మొళి తిరువాళివిళై యదనై *

మేవిలమ్నెయేదుకై తొళ్ళుక్కాదుళ్ళో లెన్ను మోళిన్దై యే.

౯.

అ॥ తీవినై - చెడ్డపాపము, ఉళ్ళత్తిక - మనస్సనందు, కార్వలవాగి-సంబంధమునువదిలి, తైళి - నిర్మలమైనదానిమునిచ్చె, విళుమ్మ - పరమపదమును, ఏటలుల్ తొలో - పోయిచేరు నట్లు సంభవించినయెడల, ఎళిళిన్దై - వాననస్సు, యావరమ్నవస్తు - అందఱునువచ్చి, నావిను ళ్ళుమ్ - నాలికచేతను, ఉళ్ళత్తినుళ్ళుమ్ - మనస్సుచేతను, అన్నై - దానికేదగుచిన, తొళ్ళిలి నుళ్ళుమ్ - వ్యాపారములచేతను, నవిన్దు - పొంది (స్తోత్రముజేసి), వణజుమ్ - నమస్కరించుచున్న దియు, పొళ్ళిల్ - తోటలుగలియునైన, తిరువాళివిళైయదనై - తిరువాళిన్ని శయనెడి దివ్యదేశమును, మేవి - ఆమరియుండి, వలమ్నెయేదు - ప్రహ్లాదుజేసి, కైతొళ్ళి-అశ్రయింప, కూడుళ్ళోల్ - సంభవించునా? ఎన్నుమ్ - అనిచింతించును.

తా॥ నిత్యవారులుకూడవచ్చి మనోవాక్యాయములచే స్తోత్రముజేయుచున్న తిరువాళి నిన్దై, సమస్త పాపములునశించినతరువాత పొందదగిన ప్రాకృతమైన పరమపదము ఇవిరెండును నాకు సంభవించినయెడల అప్పుడు నామనస్సు పరమపదమునువదిలి తిరువాళిన్నిశయనెడి దివ్య దేశమునే యాశించి యుండునని.

శి నైముల్ తొన్దికొలిట త్తదల్లాత్తనై శేవపిరానటియుమ్*

శి నైయిసాల్ శెయ్వతానటియాదన మాయబ్బొన్దుమిలై *

శి నైయినాల్ శొల్లిసాల్ శెయ్గెయిల్ నిల శేవర్ కుట్టువణజుమ్*

శి నైమగిళ్ తిరువాళివిళై యుత్తై తీర్ త్తనుక్కల్ నిపిన్నే.

౧౦.

అ॥ శి నైయిసాల్ శొల్లిసాల్ శెయ్గెయిల్ - మనోవాక్యాయములచే, నిలశేవర్ - భూసురులైన భాగవతులయొక్క, కుట్టు - సమానము, వణజుమ్ - అశ్రయింపదగినదియు, శి నై - మనస్సును, మగిళ్ - సంతోషించఁబెట్టునదియునైన, తిరువాళిన్నిశై - తిరువాళిన్నిశై యందు, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తీర్ త్తనుక్క - పరిశుద్ధుడైనసర్వేశ్వరునికి, అల్ ని పిగ - శేవమైనతరువాత, శి నై - (నా) మనస్సుయొక్క, మల్ తొన్దికొ - మఱియొకపదార్థ మందు, తిటత్తదల్లా - ఉద్దేశ్యబుద్ధిలేని, తన్నై - స్వభావమును, శేవపిరా - సర్వేశ్వరుడు, అఱియుమ్ - ఎఱుగును. శి నైయిసాల్ - మనస్సుచే, శెయ్య - చేయవలసిన, మాయబ్బొ - అంబక వ్యాపారములు, తాళ - అసర్వేశ్వరుడు, అఱియాదన - తెలిసికొనవని, కుట్టు - ఒకటియు, ఇళై - లేదు.

తా॥ శివస్వపులు గుంపుగాఁతరి మజోవాక్కాయములచే కైబ్బర్యముజేయుచున్న తిరు
వాఱున్విళ్ళయ నెడి దివ్యదేశమునకే నామనస్యకేవలపడినది. మఱియొక దానినితలపడు. ఈసంగతి
సర్వజ్ఞుడైన సర్వేశ్వరునికిఁగూడ తెలుసును. సేనుప్రార్థించని పరమపదమును వాడు నాకివ్వడని.

శ్రీ త్తనుక్కల్ మిలి మల్ శిరశ్శిలై యెన్నెన్ది*

తీర్ త్తనుక్కేతీర్ త్తమన త్తననాగి చెప్పు బ్బురుగుర్ చ్చుడగోపగళిన్న*

తీర్ త్తబళాయిత్రు శ్శివై వత్తుమ్వల్లార్ గళై తేవర్ వై గళ

తీర్ త్తబళైయెనుపూశిత్తునల్ గియురై పుర్ త్తమ్మేవియర్ క్కే. 100.

అ॥ తీర్ త్తనుక్క - పాపముడైనసర్వేశ్వరునికి, ఆల్ మిలి - కేవలపడినతరువాత, మల్
శిరశ్శిలై - వేటొక ఉపాయము, ఇల్లైయెన్నెన్ది - లేదనితలంచి, తీర్ త్తనుక్కే - ఆపాపను
నిశే, తీర్ త్త - ఆధీనముగాజేసిన, మనత్తననాగి - మనస్సుగలవారై, చెప్పుమ్ - సుందరమైన,
బ్బురుగుర్ - కరుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపగళ - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - సాదించిన,
తీర్ త్తబళ - తీర్థస్వరూపములైన (పరిశుద్ధములైన), ఆయిరత్తుర్ - చెయ్యిపాకురములలో, ఇల్లై
వత్తుమ్ - ఈపదిపాకురములను, వల్లార్ గళై - ఆధ్వనించినవారిని, తేవర్ - నిత్యనూరులు, వైగళ -
ప్రతిదినమును, తీర్ త్తబళైయెన్దు - (వీరు) పాపములని, పూశిత్తు - కొనియాడి, నల్ గి - స్నేహ
ముతో, తమ్మేవియర్ క్కు - తమదేవులకు, ఉరైచ్చుర్ - ఉపదేశింతురు.

తా॥ సర్వేశ్వరునితప్ప మఱియొకరకుఁడులేడని యధ్యవసించిన నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన
యాపదిపాకురముల నధ్వనించువారిని నిత్యనూరులు మిక్కిలి కొనియాడుదురని. 100.

ఆ ధ్వార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

2-పదీ, సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్మొలు డబ్బడియింటి పాకురములు 222

౮ - పత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్మొళి.

అపకారిక :—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సహస్రశ్లోకములైన యీతియొక్క సర్వేశ్వరత్వమునున్న ఆశ్రయపాత్ర స్త్రీయనునున్న జూచి యితఃకురమను రక్షించుననినమ్మి ఇంతకాలమాళించి యుండియు తమనురక్షించనందున ఆరెండుగుణములున్న సర్వేశ్వరుని లేదని సంకయింప, అప్పుడు సర్వేశ్వరుడు తనయందు పీరినికొనముకలుగునట్లు కొన్ని నిద్రపరములను ప్రదర్శించ, అప్పుడు తమననేపామునువదిలయగుణముల ననుసంధించుచున్నారు.

తేవిమారావార్ తిరుమగళ పూమి యేవమనీ మరరాప్పయెవార్ *

మేవియపులగమ్ మూన్దవై యాట్టి వేణువేణ్డరువమ్మినిన్నురువమ్ *

పావియేన న్నెయడుగిన్ కమలక్కణ్ణదోర్ పవళవాయ్మణియే *

అవియేయముదే యలై కడల్ కడై నవప్పనే కాణుమాఱరుళాయ్. ౧.

అ॥ తేవిమారావార్ - నీకువట్టమహిమలు, తిరుమగళ - (శ్రీదేవియును, పూమి - భూదేవియును. ఏవ - (నీవు) నియమించగా, అళియార్ - (నీకు) శ్రీచక్రముజేయువారు; మనీరు - వారితోసమానులైన, అమరర్ - నిత్యమారులు. మేవియ - అమరియున్న, మూన్దవై యులగమ్ - మూడులోకములను, ఆట్టి - (నీచే) పరిపాలించదగినవి. వేణువేణ్డరువమ్ - ఆయానమయములవడగనరూపములు, నిన్నురువమ్ - నీతిరుమేనులు. పావియేకొత్తెన్ - పాపియైననన్ను, అడుగిన్ - బాధించుచున్న, కమలక్కణ్ణదు - చంద్రమువంటి శ్రీతమగలవాడును, ఓర్చువళమ్ - సుందరమైనపగడమువంటి, వాయ్ - అధరముగలవాడైనన, మణియే - నీలరత్నమువంటితిరుమేను గలవాడా! అవియే - (వా) ప్రాణభూతుడా! అమృదే - భోగ్యభూతుడా! అలైకడల్ - అలలుకొట్టుచున్న సముద్రమును, కడై - చిలికిన, అప్పనే - ఓప్పాయి! కాణుమాఱు - (నేను) నేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా.

తా॥ నన్ను మోహపెట్టుచున్న దివ్యావయవసౌందర్యముగల ఓక్రియపరీ! వాకర్త్యవభోగ్యాడవైన నీవు, పురుషారథభూతులైన శ్రీభూనీళాదేవులతోను నిత్యమారలతోను కూడియున్నను నన్నిదివఱకురక్షించకయున్నావు. నేనికమిదనైనను నిన్ను నేవించునట్లు నన్ననుగ్రహింపుమాయని.

కాణుమాఱరుళాయ్ నైకలగ్గి క్కణ్ణనీరలమర*విన్దె యే *

వేణుమాఱెల్లామ్ వేణి నిక పెయరేపిదనీరుమాఱరుళెనక్కన్దో *

కాణుమాఱరుళాయ్ కాగుత్తాకణ్ణ తొణ్డనేకకఱ్ఱక్కనియే *

వేణువారముదే పెరియరేళపునల్ శూన్ద పెరునిల మెదు త్రవేరాళా. ౨.

అ॥ కాణుమాఱు - నేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా, ఎన్దెన్ - అనివలుమాఱుచెప్పి, కలగ్గి - వ్యాకులపడి, కణ్ణనీర్ - కణ్ణిళ్ళు, అలమర - (చువ్వించునట్లు, విన్దెయేన్ - పాపియైన నేను, వేణుమాఱెల్లామ్ - అశుభతగిన అన్నివిధములచేతను, వేణి - అశుభి, కాపెయరే - నీతిరువానుములనే, పిదనీరుమాఱు - జల్పించునట్లు, ఎనక్క - కాకు (నీవు

చేసి, అరుళ్ - అనుగ్రహము, అన్దో - అయ్యో? కాగుత్తాత్రిరాముడా! కణ్ణా - ఓళ్ళమ్మడా!
 తొణ్ణానేన్ - చలలుండైననాకు, కట్టుగక్కనియే - కల్పవృక్షముయొక్క ఫలమువంటివాడా!
 పేణువార్ - ఆకించువారికి, అముడే - అమృతమువలెభోగ్యభూతుడా! పెరియ - గొప్పదై -
 తణ్ - చల్లనైన, పునల్ - జలముచే, కూర్చో - చుట్టబడిన (జలముందునుణియున్న), పెరు
 నిలమ్ - గొప్పభూమిని, ఎదుత్త - ఎత్తుకొనివచ్చిన, పేరాళా - మహాపురుషుడా! కాలు
 మాలు - నేలించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపణేయుమా.

తా|| ఓనర్వేశ్యరుడా! నేనిదివలలోనిన్ను నేనింపవలయునని యెన్నివిధములుగానాశించి
 నను నీతరునామములను జెప్పుచుకట్టిళ్ళనుబ్రహ్మహంసజేసికొని మోహించునట్లుచేసితివి. ఇదియే
 నీవునాయందుజేసినంతనుగ్రహము. ఇతరవిదనైనను నేను నేనించునట్లుగ్రహింపుమాయని. ౨.

ఎదుత్తపేరాళానందకోపస్త్రి నిన్నుయిర్చిఱువనే*అశోదై
 క్కడుత్తపేరిన్బక్కులవిశజ్జలితే యడియనే*పెరియవమ్మానే*
 కడుత్తపేరపుణనుడలిరుపిళవా కైక్కయ్యగిరాణ్ణవెల్లడలే*
 అదుత్తదోరురువాయిన్బునీవారా యెజ్జనమ్ తేఱువరుమరే. 3.

అ|| ఎదుత్త - (నిన్ను) ఎత్తుకొనిన, పేరాళా - భాగ్యవంతుడైన, నందకోపకారక -
 నందగోపునియొక్క, ఇకోఉయిర్ - మంచిప్రాణభూతుడైన, కిఱువనే - చిన్నవాడా! అశో
 దైక్కు - యశోదాదేవికి, అదుత్త - (పుట్టకుండ) సమాపించినప్పిన, పేరిన్బమ్ - గొప్పయానంద
 మునిచ్చువాడా! అడియనేన్ - దానునికి, పెరియ - పొందుటకశ్యమైన, అమ్మానే - ఓస్వామి!
 పోర్ - యుద్ధముందు, కడుత్త - దుఃఖదగల, అపుణన్ - హిరణ్యాసురునియొక్క, ఉడల్ -
 శరీరమును, ఇరుపిళవా - రెండుబద్దలగునట్లు, కైక్కగిర్ - శ్రీహస్తముందున్నగోల్మను - అడ్డ -
 రక్షించిన, (కల) ఎబ్బడలే - నానమ్మదమా! ఇట్లు - ఇప్పుడు, అదుత్తదు - అనురూపమైన,
 ఓర్ ఉరువాయ్ - ఒకతిరుమేళుగలవాడవై, నీ - నీవు, వారాయ్ - వేంచేయకనున్నావు.
 ఉమర్ - సీధత్తులు, ఎజ్జనమ్ - ఎటుల, తేఱువర - విశ్వసించురు.

తా|| యశోదానందగోపదులకు మిక్కిలి సులభుడవైయుండియు ఆత్రికుల విశోధియైన
 హిరణ్యాసురుని జంపియుభక్తపరాధీనుడవైన నీవునాకందకుండ యున్నయెడల కట్కినభక్తులు
 నిన్నెట్లునమ్ముదురని. 3.

ఉమరుగన్దుగన్దుపురువమ్నిన్నురువమాగి యున్బునక్కన్పురానా
 ఉమర్*రగన్దుమర్ న్దశైయైగై యుగమామై యటివోన్బుమ్కణ్ణిప్పగిన్దై యేగ*
 అమరదువణ్ణియగలిడమ్మపుడై శూ మ్రదువడై యవిత్తవమ్మానే*
 అమరర్ దమముడేయశురరగల్ వజ్జే యెన్నుడై యారుయిరేయో. ౪.

అ|| అదు - అట్టిప్రసిద్ధమైన, అమర్ - యుద్ధమును, పణి - చేసి, అగల్ - విధాలమైన,
 ఇడకుళుడై - భూమియంతయు, కూర్చో - వ్యాపించియున్నదియు, అదు - చాధించునట్టిది
 యునైన, పడై - నేనను, అవిత్త - సశంకజేసిన, అమ్మానే - ఓస్వామి! అమరరత్న - దేవత

లకు, అమర - జీవనహేతువైన అమృతమువంటివాడా! అమరగళ - అమరలకు, సజ్జే - విమలమువంటివాడా! ఎన్నుడై - నాయొక్క, అరుయిరేయో - పూర్ణప్రాణభూతుడా! ఉమర్ - నీభక్తులు, ఉగన్దుగన్దు - మిక్కిలియాదరించిన, ఉరువన్దు - రూపము, నికొ - ఉరువమూని - నీకుతిరుమేనియై, ఉకొతనక్కు - నీయందు, అన్పురావారవర్ - ప్రీతిగలవారు, ఉగన్దు - సన్నోషించి, అమర్ న్దు - అనన్యప్రయోజనములై, కెయ్ గై - చేయదగిన, ఉకొమాయై - నీయొక్క ఆశ్చర్యచేష్టితమలవిషయమై, అఱివుఱున్దు - జ్ఞానమొకటికే, విన్దయేక - పాపముగలనేను, కళిప్పక - సద్దేహించుచున్నాను.

తా॥ ఆశ్రీతులవిశోధులను బోగొట్టి వారిని రక్షించి నాకుధారకుండవైయున్న నీయొక్క రూపచేష్టితమలన్నియు ఆశ్రీతపరతత్వములని యిదివఱకు నెంచియున్న నేనిప్పుడు నాపాపముచే నాదుఃఖమునుబోగొట్టనందున ఆశ్రీతపరతత్వము నెడిగుణము నీకిప్పుడున్నదో లేదోయని సందేహించుచున్నానని.

౪.

అరుయిరేయోవగలిడముమ్ముదుమ్ పడై త్తిడన్దుణ్దుమిన్దన్దశన*

పేరుయిరేయోపెరియనీర్ పడై త్తజుత్తై నదుకడై నడై తుడై త*

శీరియరేయోమనిశర్ క్కుత్తేవర్ పోల త్తేవర్ క్కుమ్ తేవావో*

ఓరుయిరేయోపులగళ్ళక్కుల్లా మున్నెన్నానెజువన్దుఱుగో.

౫.

అ॥ అరుయిరేయో - సంపూర్ణప్రాణభూతుడా! అగర్ - వికాలమైన, ఇడన్దుముమ్ముదుమ్ - భూమియంతను, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - విడదీసి, ఉణ్దు - మ్రంగి, ఉమిన్దన్దు - బయలుపడచి, అగన్దు - కొలిచిన, పేరుయిరే - గొప్పవాడా! పెరియనీర్ - మహాజలమును, పడైత్తు - సృజించి, అజు - ఆజలమందు, ఉత్తైన్దు - పవ్వరించి, అదు - అసముద్రమువంటి సముద్రమును, కడైన్దు - చిరికి, అడైత్తు - నేకువునుకట్టి, ఉడైత్త - (అనేకువును) తెగకొట్టిన, శీరియరే - ఆశ్రీతరక్షణోపయోగియైనకల్యాణగుణములుగలవాడా! మనిశర్ క్కు - మనుష్యులకు, తేవర్ పోల - దేవతలవలె, తేవర్ క్కుమ్ - దేవతలకును, తేవా - దేవతయైనవాడా! ఉలగళ్ళక్కుల్లామ్ - లోకములన్నింటికిని, ఓరుయిరే - ఒకయాత్మయైనవాడా! ఉన్నె - నిన్ను, నాన్ - నేను, ఎణ్దువన్దు - ఎచ్చటనుచ్చి, ఉణ్దుగో - పొందెదను?

తా॥ నాప్రాణనాథుడా! సకలజగత్తును సృజించియు, పాతాళమందున్న భూమినివిడదీసియు, ప్రళయకాలమందు తనగర్భమందుంచుకొని రక్షించియు, సృష్టికాలమందు బయలుపడచియు, నామనావతారమును కొలిచియు, ఇట్లునేకవిధములుగా ప్రాణులనురక్షించియు, తీరాల్నిజలికి దేవతలకమృతమునిచ్చి వారిమనోరథమునుబూరించియు, సీతాపిరాట్టికొఱకై నేకుట్టి పిరాట్టినితీసికొనివచ్చియు, అమర్గముగా రాత్తును లివతిలికిరాకుండ అనేకువునుకట్టియు, ఇట్లునగలమైన ఆశ్రీతులనురక్షించియుండఱికి సంతరాత్మయైయున్నవాడా! ఐశ్వర్యసౌందర్యబుద్ధిబలములు మొదలగువానిచే మనుష్యులకంటె దేవతలుగొప్పవారయినట్లు సమస్తదేవతలకంటె మిక్కిలి గొప్పవాడా! ఇటువంటి నిన్ను నేను విడదీయనివచ్చి పొందుట యసాధ్యముగనుక నీవే కచ్చి నన్ను రక్షింపుమాయని.

౬.

ఎఱ్ఱవద్దుఱుగోవెన్నెయ్యాళ్ళనే యేఱులగఱ్ఱఘమనీయే*

అఱ్ఱవర్ క్కమైత్తెయవముమనీయే యవర్ శువై కరుమముమనీయే*

పొగ్గియపుటమ్మార్ పారుభుళవేలు మవైయుమోనీయిన్నెయ్యానార్*

మగ్గియవరువామ్ నేర్ ప్పముమనీయే వార్ పులనిఱ్ఱదుమనీయే. ౬.

అ॥ ఎన్నెయ్యాళ్ళనే - నన్నేలినవాడా! ఏఱులగఱ్ఱఘమ - సప్తలొకములకును, నీయే - నీవేనిర్యాహుడైనవాడా! అఱ్ఱ - ఆలొకములయందు, అవర్ క్కు - ఆప్రాణులకు (చక్వర్యములనిచ్చుటకై), అమైత్తె-ఏఱుటదిన, తెయ్యయమ్ - దేవతలకును, నీయే - నీవేనిర్యాహుడైనవాడా! పొగ్గియ - వృద్ధిపొంది, పుటమ్మార్ - (అడ్డముకండె) బైటనున్న, పారుభు - మహదాదిత్యములు, ఉభవేలుమ్ - ఉన్నను, అవైయుమ్ - ఆనస్తువులకును, నీ-నీవేనిర్యాహుడైనవాడా! మగ్గియ - (తీరగర్తు) నశించిన (తీరకనున్న), అరువామ్ - నూత్నమైన, నేర్ ప్పముమ్ - ఆవ్యక్తరక్తమునకును, నీయే - నీవేనిర్యాహుడైనవాడా! వార్ - (తనజ్ఞానముచే) వ్యాపించియున్న, పులనిఱ్ఱదుమ్ - చతురాదీద్రియముల కవిషయమైనచీవులకును, నీయే - నీవేనిర్యాహుడైనవాడా! ఇన్నెయ్యానార్ - (నీవు) ఇల్లయినయెడల, వార్ - నేను, ఉన్నె - నిన్ను, ఎఱ్ఱవద్దు - ఎచ్చటవచ్చి, ఉఱుగో - పొందెదను?

తా॥ సమస్తమైన లొకములకును దేవతలకును తత్వములకును చీవులకును నిర్యాహుడైన ఓగిస్తువాడా! నాఱుత్తుముచే నిన్ను నేనుపొందజాలనని.

ఇఱ్ఱదుమనీయేయెదిర్ వదుమనీయే నిగల్గ వదోనీయిన్నెయ్యానార్*

శిఱ్ఱనిగల్గయదువిదువుదువె న్నటివొన్ఱిమ్మగ్గిళ్ళిన్నెయ్యే*

కఱ్ఱపార్ నెయ్యేనెయ్యినిగల్గువైయే కడలినుళముడమే *అముదిర్

విఱ్ఱనిగల్గువైయే శువైయదుపయనే పిన్నెతోళ్ మణన్దపేరాయు. ౭.

అ॥ కఱ్ఱ - (ఆవుడు) పండిన, పార్ - పాలుపండివాడా! నెయ్యే - నెయ్యిపండివాడా! నెయ్యిగ్ - నేలిలోనున్న, ఇగ్ - భోగ్యమైన, శువైయే - రసస్వరూపుడా! కడలినుళ - సమద్రమందుబుట్టిన, అముడమే - అమృతమపండివాడా! అముదిర్ - అమృతమందు, విఱ్ఱ - పుట్టిన, ఇగ్ శువైయే - శ్రేష్ఠమైనరసస్వరూపుడా! శువైయదు - ఆయారసముచే గలిగిన, పయనే - పురుషార్థ స్వరూపుడా! పిన్నె - నవీకృతపిరాట్టియొక్క, తోళ్ - భుజములతో, మణన్ద - సంశ్లేషించిన, పేరాయ-గొప్పవాడా! ఇఱ్ఱదుమ్ - భూకాలమందున్న పదార్థములను, నీయే - నీకుప్రకారములే. ఎదిర్ వదుమ్ - భవిష్యత్కాలమందున్న వస్తువులను, నీయే - నీకుగీరములే. నిగల్గిదువ - రహస్యకాలమందున్నవియు, నీయే - నీకుగీషములే. ఇన్నెయార్ - ఇల్లయినయెడల, అదు - దూరస్థములను, ఇదు - సమీపస్థములను, ఉదు - మధ్యస్థములను, శిఱ్ఱ - క్లాఘ్యమైన, నిగల్గత్తె - నీస్వభావములు (నీయధీనములు), ఎత్తు - అనియెడి, అపిఱ్ఱుత్తు - శుభావమును, విత్తయే - పాపముగలనను, కళ్ళిళ్ళు - నందేహింపముత్పాదు.

తా॥ ఓ స్వామి! నీవునకలదరాచరములకును శిష్యునిరలంచి నీనిగిష్టలో జీవించితిని. నీవిచ్చుదు నన్ను రక్షించనందున నీవు సర్వశిష్యత్వనోకాదోయని సన్దేహించుచున్నానని. ౩.
మణన్ద పేరాయామాయత్తాల్ ముట్టుదుమ్ ఎల్వినై యేన్దె యిార గిష్ట*
కుణజ్జళై యుడై యాయశురర్ వన్దెయర్ కూల్ శ్రీమే కొడియపుళ్ళుయర్ త్తాయ*
పణజ్జళాయరముడై యపై న్నాగప్పల్లియాయ్ పాట్టుడల్ శేర్ ప్పా*
పణజ్జమాటియే మనముమ్ వాళగముమ్ శేయ్గై యుమ్ యాచునీతానే. ౪.

అ॥ మాడైతల్ - అభినివేశముచే, మణన్ద - (నప్పిన్న పిరాట్టలో) సంక్షేపించిన, పేరాయా - గొప్పగిల్లవాడా! పల్ విన్దెయ్దె - క్రూరమైనపాపముగలనన్ను. ఈరగిష్ట - బద్ధలుజేయుచున్న, ముట్టుదుమ్ - సంపూర్ణములైన, కుణజ్జళై ఉడైయాయ్ - కల్యాణగుణములుగలవాడా! పణజ్జళై - బలిష్ఠమైనచేతులుగల, అనురర్ - అనుగులకు, కూల్ శ్రీమే - మృత్యువైనవాడా! కొడియ - (విరోధులయ్య) క్రూరుడైన, పుళ్ళ - గురుత్ముతుని, ఉయర్ త్తాయ్ - ధ్వజముగా నెత్తినవాడా! పై - విళాలములైన, అయిరమ్ పణజ్జళై ఉడైయ - వెయ్యిభుజములుగల, నాగమ్ - ఆదిశేషుని, పల్లియాయ్ - పడక గాగలవాడా! పాట్టుడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్ ప్పా - పవ్యధించినవాడా! మనముమ్ - మనస్సును, వాళగముమ్ - నాక్కును, శేయ్గై యుమ్ - వ్యాపారముజేయుచున్న శరీరమును, యానుమ్ - నేనును, నీతానే - (నీతి) నీవే నిర్వాహకుడైనవాడా! పణజ్జమాటి - నిష్పాశ్రయించుటకుపాయమును, అటియే - ఎటుగతియున్నాను.

తా॥ శత్రుసంహారకుడైన యాత్రితరక్షకుడైన క్షీరాబ్ధియందు శిష్యయ్యుడైన బవ్యధించిన ఓ స్వామి! నేనున్న నామనోవాత్కాయములున్న నీయధీనములుగానుండగా నేను స్వతస్త్రించి నిన్నులుల శాశ్రయించెదనని. ౮.

యానునీతానేయూవదోమెయ్యే యరునరగవై యుమ్ నీయానాల్*

వానుయరిస్సమెయ్దిలెగ మల్ శ్రైసరగ మేయయ్దిలెనెనిలుమ్*

యానునీతానాయ్ తెలిదొఱుమ్ నన్దుమళ్ళువగ నరగమ్ నానడై దల్*

వానుయరిస్సమ్యన్ని ఏల్ శ్రీరుద్రా యరుభునిగ తాళగల్దై యెనక్కే. ౯.

అ॥ యానుమ్ - నేనును, నీతానే - నీకు శిష్యుఁడను, అవదు - అనెడియొద్దు, మెయ్యే - యథార్థమే. అరు - క్రూరమైన, నరగవై యుమ్ - నరకములును, నీయానాల్ - నీదియేయైనయెడల, వాక్ - పరమపదమందు, ఉయర్ - పర్థిలుచున్న, ఇప్పమ్ - ముఖమును, ఎరుదిలెన్ - పొందుటచేతనేమి, మల్ శ్రై - అంతకంటెనిలతిగమైన, నరగమే - నరకమునే, ఎయ్దిలెన్ - పొందుటచేతనేమి (రెండుసమానములే), ఎనిలుమ్ - అనియున్నను, యానుమ్ - నేనును, నీతానాయ్ - నీకు శిష్యుఁడనని, తెలిదొఱుమ్ - తెలిసికొనునవ్యధంతయు, నాక్ - నేను, నరగమ్ - నరకమును, అడైదల్ - పొందుటయందు, నన్దుమ్ - మిక్కిలి, అచ్చువన్ - భయపడుచున్నాను. వాక్ - పరమపదమందు, ఉయర్ - పర్థిలుచున్న, ఇప్పమ్ - ముఖమును, మన్ని - కలవాడైన, ఏల్ శ్రీరుద్రాయ్ - వందనమున్నవాడా! నిగతాళగల్దై - నీక్రిపాపములు, పుట్టు - నాకు, అటల్ - కృపశేయువా.

తా॥ ఓస్వామి! నేనునీవాడనే; చరమపదమున్ను చరకమున్ను నీయొక్కనిభూతులే. ఇందుకుసందేహములేదు. నీవిభూతియైన చరమపదమందున్నను చరకమందున్నను నాకొకటియే. అయినను ఈసంసారమందున్నయెడల నీవునాకు శేషియనెడిజ్ఞానమునశించునుగాన నాకిసంసారమును దొలగించి చరమపదము నివ్వవలయునని.

తాళగళై యెనక్కేతలై తలై చ్చిటప్ప త్తనై పేరుదవిక్కేమ్మాతా*
 తొళగళై యారత్తువి యెన్నయిరై యటవిరై శేయదనా శోడి*
 తొళగళాయితాయ్ముడిగళాయితాయ్ తుణై మలర్ క్కళగళాయితాయ్*
 తాళగళాయితాయ్ పేర్ గళాయితాయ్ తమియనేగ పెరియవప్పనే. ౧౦.

అ॥ శోడి - ఓలేజస్వరూపుడా! తొళగళాయితాయ్ - వెయ్యిభుజములుగలవాడా! ముడిగళాయితాయ్ - వెయ్యికిరస్వలుగలవాడా, తుణై - చేరియున్న, మలర్ - వుప్పుములువలె నున్న, కళగళాయితాయ్ - వెయ్యిశేత్రముగలవాడా! తాళగళాయితాయ్ - వెయ్యితిరు పడికళుగలవాడా! పేర్ గళాయితాయ్ - వెయ్యితిరునామములుగలవాడా! తమియనేగ - ఒంటరినైననాకు, పెరియవప్పనే - గొప్పఉపకారకుడవైనఓస్వామి! తాళగళై - నీక్రిపాదములను, ఎనక్కే - నాకే, తలైత్తలై - వైచైన, శిలప్ప - చరిత్రరచుగా, తనై - ఇచ్చిన, పేరుదవిక్కే - గొప్పఉపకారమునకు, త్తాయ్ - ప్రత్యుపకారముగా, ఎన్నయిరై - నాయాత్మను, తొళగళై - భుజములను, ఆర - చక్కగా, త్తువి - కాగలించుకొని, యటవిరైయ్ - దనక - నీశేయగునట్లునువర్పించితిని.

తా॥ వెయ్యివన్నపాదాది దివ్యావయవములనున్న వెయ్యితిరునామములనున్నగల ఓస్వామి! నామనీరభప్రకారముగా నీతిరుపడికళును నాకిచ్చినఉపకారమునకు ప్రత్యుపకారముగా నాయాత్మను నీకునువర్పించితిని.

‡‡ పెరియవప్పనై ప్పిరమవప్పనై యురుత్తిరనప్పనై*మునివర్
 క్కురియవప్పనై యమరరప్పనై యులగుక్కోర్ తనియప్పనై*
 పెరియవణ్ కురుగూర్ వణ్ శడగోవగ పేణినాయిరత్తుళ్ళుమ్*
 ఉరియళోర్ మూలైయివై యుమ్వత్తివన్ శా లుయ్యలామ్తోడ్డోర్ నణ్ణట్కే.

అ॥ పెరియవప్పనై - గొప్పస్వామియూ, పిరమవప్పనై - బ్రహ్మతత్వంధ్రియూ, ఉరుత్తిరనప్పనై - రుద్రునిస్పృష్టించినవాడను, మునివర్ క్కు - (సనాది) ఋషులకు, ఉరియవప్పనై - సమీపించినస్వామియూ, అమరరప్పనై - దేవతలకునిర్వాహకుడును, ఉలగుక్క - లోకములకు, ఓర్ తనియప్పనై - ఓకాత్మియైన నాయకుడునునైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, పెరియ - గొప్ప, వణ్ - సప్తర్షులకు, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, వణ్ - ఉదారులైన, శడగోవగ - నమ్మాళ్వార్లు, పేణిన - ఆగవడిసాదించిన, అయిరత్తుళ్ళుమ్ - వెయ్యిపాతురములలోను, ఉరియ - తగుచైన, తోర్ మూలై - శబ్దవర్ణములకు, ఇవై చక్రుమ్ - ఈపదిపాతురములనెడి, ఇవన్ శోర్ - వీనిచే, తోడ్డోర్ - ఓర్వత్తులారా! నణ్ణట్కే - మనకు, ఉయ్యలామ్ - ఉత్తించుచున్నాము.

తా॥ బ్రహ్మది వీటిలికాంతమైన సును సునస్తువులకును స్వామియైన శ్రియఃపరివిషండుమై నమ్మాళ్వార్లప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల ననుసంధించి మనమందఱ ముట్టివింపవచ్చునని.

ఆ మ్మోర్ తిరు వ డి గ శే శ ర ల వ్,

తేయర్ తిరువడిగశే శరణమ్

౨-వ, తిరువాయ్మొళి

అవతారిక :- సర్వజ్ఞుడైన పర్యేశ్వరుడు శమకంఠయు ఫలమివ్వనందుకుఁ గారణమేమని యాలోచించి, తమకు సంపారమందాళ వివర్తింపనందుచే నామనోరథము పూర్తికాలేదనితలంచి నాయందును నావస్తువులయందును నేను విరాళుడనై తిసనియన్యాయపడేశముగా సాదించుచున్నాడు

‡‡ నల్లల్ పరివల్తై యాయక్కాళో నమ్ముడై యేదలర్ మున్నునాణి*

నుల్లట్టుయానొన్మరై క్కుమ్మాల్ శ్రీమ్ నోక్కుగిన్ఱై నెల్లమ్ కాణమాట్టే*

శళ్లమ్ శరదనశాయిమ్మన్దే తడములై పొన్నిటమాయ్ తళర్ న్దే*

వెల్లణ్ పటవైయి పాగ నెట్టోన్ వేల్లడవాణనై వేణ్డిచ్చెన్ఱే.

౧.

అ॥ పరి - నుందరమైన, పల్తై - కంకణముగల, నల్లల్ - మనయొక్క, ఆయక్కాళో - ఓసఖియలారా! నమ్ముడై - మనయొక్క, ఏదలర్ - శత్రుత్వలై నతలులయొక్క, మున్ను-ముందఱ, నాణి - (నాయవస్థను జెప్పటకు) సిగ్గుపడి, నుల్లట్టు - మీకు, యా - ఉరై క్కుమ్ - నేనుచెప్ప దగిన, ఒన్మమాల్ శ్రీమ్ - ఒకమాటను, నోక్కుగిన్ఱే - విచారించుచున్నాను. ఎల్లమ్ - ఏవిధము చేతన, కాణమాట్టే - తెలిసికోవకయున్నాను. చెమ్కణ్ - (శత్రువులమీద) క్రూరదృష్టిగల, పటవైయి - గరుత్మంతుని, పాగ - నడిపించుపాఠియై, ఎమ్కో - మనస్వామియైన, వేల్లడవాణనై - వేల్లటాచలపతిని, వేణ్డి - (సేవింపు) ఆశపడి, శెన్ఱు - చెల్వి, కాయ్ ఇమ్మన్దే - సౌందర్యమునుబోగొట్టుకొంటిని. శళ్లమ్ - కంకణములు, శరదన - జారిపోయినవి. తడమ్ - విశాలమైన, ములై - స్తనము, పొన్ నిటమాయ్ - వివరమై, తళర్ న్దే - శిథిలమగునట్లయితిని.

తా॥ ఓసఖియలారా! గరుడవాహనుడైన వేంకటాచలుకుని సేవింపనాశపడి నాసౌందర్యమును బోగొట్టుకొనిననేను, మాతల్లిముందఱ నాయవస్థను సిగ్గుచేరఁజెప్పలేక మీకుజెప్పదనని యెంతయాలోచించినను చెప్పఁజాలకయున్నానని.

౧.

వేణ్డిచ్చెన్ఱొన్మపెరుగిత్పారి లెన్నుడై త్తోట్రియర్ నుల్లట్టేలుమ్*

ఈణ్డిదురై క్కుమ్మడియైయన్దో కాణ్ణిలై నిడరాట్టయేన్నాణి*

కాణ్ణగులమరై క్కణ్ణాకళ్యే విణ్ణవర్ కోణ్ నల్లల్ కోన్ఱై క్కణ్ణార*

ఈణ్డియశళ్లమ్ నితై వ్రమ్మోళ్యా న త్తనై కాలమిరై క్కిన్ఱేనే.

౨.

అ॥ శెన్ఱు - పచ్చి, ఒన్మ - ఒకవరమును, వేణ్డి - యాచించి, పెణుగిత్పారి - సౌందర్యము వాళ్లలో (ప్రధానమై), ఎన్మడై త్తోట్రియర్ - నాసఖియలైన, నుల్లట్టేలుమ్ - మీకుగూడ, ఈణ్ - ఇప్పుడు, ఇదు - ఈయవస్థను, ఉరై క్కుమ్ పడియై - చెప్పెడివిధమును, ఇడరాట్టయే -

పాపముగల, నాన్ - నేను, కాణ్ణిలై - చూడకయున్నాను. అన్ - ఆయ్యా! కాణ్ రగు - చూడదగినదైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణ - నేత్రముగలవాడును, కళ్యణ్ - (నాగులు లను) అపహరించినవాడును, విల్వర కో - దేవతలకుస్వామియు, నణ్ణ కోనై - మాస్వామియు నైన సర్వేశ్వరుని, కణ్ణార్ - చూచినయెడల, ఈణ్ణియై - (వానివద్ద) చేరియున్న, కణ్ణము - కంకణములనున్న, నిలైవుమ్ - గుణపూర్తినిన్ని, కొళ్యాణ్ - తీసికొనుటకై, ఎత్తనై కాలమ్ - ఎంత కాలముగా, ఇలైక్కిన్జే - వాడిపోవుచున్నాను.

తా॥ నన్నుమీరేదియొచ్చించినను నివృద్ధిగనగ్నిహముగల ఓసఖియలారా! నేనెంతయొచ్చించినను మీకేవళము చెప్పదగినమాట లేమియులేవు. నాగులును నపహరించిన సర్వేశ్వరునిజూచినయెడల నాగులునును దీసికొనివచ్చెదనని యెంతకాలము చూచినను నాకగుపడకయున్నాడని.

కాలమిలై క్కిలల్లార్ వినై యేగనానిలై క్కిన్జిలకణ్ణుకొణ్ణిన్*

ఖాలమటియప్పటిశుమన్దే నన్నుడలీరిననాణిల్తాన్*

నీలమలర్ నెమమిశోదికూత్తన్ నీణ్ణముగిర్ వణ్ణకణ్ణకొణ్ణ*

కోలవలై యొడుమామైకొళ్యాన్ నత్తనై కాలముమకూడచ్చెన్తే. 3.

అ॥ నీలమ్ - నల్లనై, మలర్ - వ్యాపించియున్న, నెమమిశోది - గొప్ప రేజిస్స చే, కూత్త - చుట్టపడిన, నీణ్ణముగిల్లణ్ - గొప్పమేళుమువంటితిరుమేనుగల, కణ్ణన్ - క్రికృష్ణుడు, కొణ్ - అపహరించిన, కోలమ్ - సుందరమైన, వలైయొడు - కంకణముతోయూడ, మామై - సౌందర్యమును, కొళ్యాణ్ - తీసికొనుటకై, ఎత్తనై కాలముమ్ - చిరకాలముగా, కూడచ్చెన్తే - వెంటరిరి, ఖాలమటియ - భూమియంత నెఱుంగునట్లు, పట్టి - అపవాదమును, కుమన్దే - పొందితిని. నల్మడలీర్ - ఓసుందరముఖులారా! ఇని - ఇకమీద, నాణిల్తాన్ - సిగ్గుపడి, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనము? కాలమ్ - కాలము, ఇలైక్కిలల్లార్ - వెనుకతీయునేకాని, విన్జయేగ నాన్ - పొపియెనను, ఇలైక్కిన్జిలక - వెనుకతీయును. కణ్ణుకోమిన్ - చూడుడు.

తా॥ ఓసఖియలారా! నేను సర్వేశ్వరునినేవించి మంచితిని బొందవలయునని వాని వెనుకతిరిగితిని గొప్పఅపవాదమును సంపాదించుకొంటిని. ఇకమీదసిగ్గుపడి యేమి యను యోగములేదు కాలమున్నంతవఱకు నేనాసర్వేశ్వరుని వదలను జూడుడని. 3.

కూడచ్చెన్తేనినియొకొడుక్కోలై కోల్యలై నెఱ్ఱొడక్కమెల్లామ్*

పాడల్ న్నొఱ్ఱియన్మిన్దనైగిల్ వల్యలై యార్ముగపరిక్కోన్దే*

మాడక్కొడిమదిల్ తొక్కుళనై వణ్ణ కడపాలనిన్ద మాయక్కూత్తా*

అడల్ న్నెయ్యయర్ తనై పొ రాట్టివలవనై యాడరిత్తే. ౪.

అ॥ కూడమ్ - మేడలను, కొడి - భవజములను, మదిళ్ - ప్రాకారములనుగల, తొక్కు - సుందరమైన, కుళనై - తిరుక్కుడన్దయందు, వణ్ - సుందరమైన, కడపాల్ - పశ్చిమభాగమును, నిన్ద - కేంచేయింపువాడును, మాయక్కూత్తా - అశ్వరథగరమైసుందరమైనగమకముగలవాడును, అడల్ - అత్తమైనగమకముగల, నెయ్య - గదత్తుంకువిడత, అయర్ - ఎత్త

చదినవాడును, పోర్ - యుద్ధమందు, వెల్ - జయమునుగలుగజేయుచున్న, అట్టి - నుదర్శనమును, వలన - దక్షిణహస్తమందుగలవాడునైన క్రియఃపతిని, అదిరితు - కొనియాడి, కూడ చెప్పే - కూడనేబెల్లితిని; కోల్వల్ - నుందరమైనకంకణము, నెట్లమ్ - మనస్సు, తుదక్కమెట్లామ్ - ఇవిమొదలగున్నింటిని, పాడుఅట్లమ్ - నాచక్కయందులేకుండ, ఒట్టియ - సకియనట్లు, ఇట్లు - పోగొట్టుకొని, చైగల్ - ప్రతిదినమును, పల్ - అనేకవిధములైన, వల్లయార్ము - కంకణములుగలస్త్రీలమందఱు, చరితు - స్వభావమును, అట్టివే - పోగొట్టుకొంటిని; ఇని - ఇంకమీద, ఎకాదుక్కే - దేనియిచ్చెదను ?

తా॥ నేనుసర్వేశ్వరుని నేమింపనాచదని మనస్సుమొదలగు సమస్తములను బోగొట్టుకొంటిని. ఇంకమీద పోగొట్టుకొనఁదగినది నావద్దనేమియులేదని. ౪.

అట్టివలననే యాదరిపు మాజ్జవనమ్మిల్ వరపుమెట్లామ్*

తోట్టియర్గాల్ నమ్ముడై యమేతాళ శొల్లువదోవిజ్జరియదుతాళ*

ఊట్టిదోటూట్టియొరువనాగ నన్దుణ్ వార్ క్కుముణరలాగా*

కూట్టులుడై యశుడర్కొళాది తొల్లెయజ్జోదినినై క్కుక్తాలే.

౫.

అ॥ తోట్టియర్గాళ - ఓసఖియలారా ! నిన్కెక్కుక్తార్ - విచారించినయెడల, వన్ - చక్కగా, ఉగర్వార్ క్కుమ్ - తెలిసికొనఁదగినవారికిని, ఊట్టిదోటూట్టి - కాలమంతయు, (ధ్యానించినను), ఒరువనాగ - ఇట్టిస్వభావముగలవాడని, ఉగరలాగా - తెలిసికొనుటకాధ్యుడును, కూట్టులుడై - మంచిఉపాయములుగలవాడును, శుడర్కొల్ - లేజస్సుమొదలగు గుణములు గలవాడును, అది - జగత్కారణుడును, తొల్లె - అనాదియై, అమ్ - నుందరమైన, శోది - లేజోమును విగ్రహముగలవాడును, అట్టివలన - నుదర్శనమును దక్షిణహస్తమందుగలవాడునైన క్రియఃపతిని, అదిరిప్పుమ్ - అక్రయించుటయు, అజ్జ - అప్పుడు, అవ - అక్రియఃపతి, నమ్మిల్ - మనవద్ద, వరపుమ్ - వచ్చుటయు, ఎట్లామ్ - ఇదియన్నియు, నమ్ముడై యమేతాళ - మనస్సాధీనమేనా ? ఇజ్జ - ఈవిషయమందు, శొల్లువదోతాళ - చెప్పుటయైనా, అరిదు - కష్టము ?

తా॥ ఎంతజ్ఞానాధికులగుకూడ ధ్యానించుటకళకన్యమైన మహిమగల క్రియఃపతినిమనమాక్రయించుటయు, వాడు మనలను గటాక్షించుటయు, అనాదిసిద్ధములుగాన వానినియిప్పుడు వదలకళ్యముకాదు. ఏమియువిచారించక వానిని నిందించుట మిశుచితముకాదని. ౫.

తొల్లె యజ్జోదినినై క్కుక్తా లెళొల్లళవన్తి మెయోర్ తమక్కుమ్*

ఎల్లె యిలాదనకూట్ల ప్పుచ్చెయ్యు మ్మిటిమ్మనిట్ల వెమ్మామెక్కొణ్ణా*

అల్లిమల్ త్తణ్ణుమాయమేతారా నార్ క్కిడుగోవినిప్పుళల్ శొల్లిక్*

వల్లివళవయల్ తూట్ల కుడ నై మామల్ క్కే వళర్ గిన్వ మాలే.

౬.

అ॥ నిన్కెక్కుక్తార్ - విచారించినయెడల, వల్లి - పుష్పలతలుగలతోటలచేతను, వళమ్ - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములచేతను, కూట్ల - చుట్టబడిన, కుడనై - తిరుక్కుడనయందు, మా - క్లాభ్యమైన, మల్ - పుష్పమువంటి, కణ్ - శీతములు, వళర్ గిన్వానే - మూనుకొని

(చవ్వళించి) యున్నవాడును, తొట్టై - అతాదియై, అమ్ - సుందరమైన, కోడి - కేశోమయ విగ్రహముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎకాళిలళవన్తు - నామాటలోనణిగినవాడుకాదు (అవలించి) చ్చిన్నుడు, ఇమైయార్తమక్కమ్ - దేవతలకుగూడ, ఎల్లయిలదన-అంతములేని, కూట్టోచ్చు - సత్యములను, కెయ్యమ్ - పుట్టించును. అత్తిటమనియ్ - అవిధములుండగా, ఎమ్మామై - మాసౌందర్యమును, కొడ్డా - అపహరించెను. అల్లి - పుష్పముగల, మలర్ - వికసించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, కుత్తుయ్మ - తిరుక్తుత్తుయినకూడ, తారా - ఇవ్వడు. ఇని - ఇత మిద, ఆర్క్క - ఎవరియొక్క (ముందట), పూళిడుగో - (మాదుఃఖములనుజెప్పి) అతీచెదను?

తా॥ తానెంతదుర్గుణుడైనను నాకు తనయందాశనుటబట్టింది నాసౌందర్యము నపహరించి తనతిరుక్తుత్తుయిమాటనుగూడ నాకివ్వక దుఃఖపెట్టుచున్న సర్వేశ్వరునివదలి మఱియొకవిధవిధి నాదుఃఖమును జెప్పుకొనుట నాకుచితముకాదని.

మూలరీకేశవనారణ్య శీమాదవఃకోవిన్దావై గుర్దనైన్దు*

ఓలమిడవైన్దువ్వుణ్ణివిట్టి ట్టానుమురుపుమ్మకువదుమ్కాట్టా*

ఏలమలర్ కుత్తులన్దుమిర్ గా కెన్నుడై త్తోయర్ గాళా కెయ్ గో*

కాలమ్వలకెన్దుమ్కాణ్ణుదానై యున్ణిడైల్లియై ట్టయై. ౭.

అ॥ మర్ - (అశ్రీత) వ్యాపాహముగలవాడు, అరి - పాపముండుహరించువాడు, కేశవన్ - సుందరమైన కేశపాశముగలవాడు, నారణన్ - సర్వశేషి, శీమాదవన్ - క్రియాలహి, కోవిన్దా - సుభుడు, ఎన్దు - అనిపలుమాలుజెప్పి, ఓలమిడ - ఘోషించునట్లు, ఎన్నై - వన్తు, పణ్ణి - చేసి, విట్టు - విడిచి, ఇట్టు - పడవేసి, ఒన్దుమ్ - ఒకప్రకారముగా, ఉరువుమ్ - తిరుమేనునున్న, కువదుమ్ - (ఒక) గురుతునున్న, కాట్టాన్ - చూపించకయున్నాడు. ఏలమ్ - ఏలకులవలె చరిమింపుచున్న, మలర్ - పుష్పముచేనలగ్గరింపబడిన, కుత్తుర్ - కొవ్వలుగల, అన్నైమిర్ గాళ - ఓరణులారా! ఎన్నుడైత్తోయర్ గాళ - నాసఖిమలారా! ఎన్కెయ్ గో - ఏమిచేసెదను? చలకాలమ్ - అనేకకాలములు, కెన్దుమ్ - గడచినను, కాణ్ణుదు - నేవించుట (తప్పుడు), అనై - సత్యము, ఉన్ణిడై - మితోగూడ, ఎన్ణిడై - మాకుసంబధము, ఇన్దు - లేదు.

తా॥ ఓబంధువులారా! “సర్వేశ్వరునిగుణములయందు మగ్నమైయున్న నీవు వానిని జూచుటకష్టము. అయాశనువదలుము” అని మీరుచెప్పెడిమాటనువినను. శీనెంతకాలమైనను వానినిజూడకతప్పును. ఇత మితోమాశేమియు సంబంధములేదు జెప్పుడియని.

ఇన్దుయై యావళర్ తళిగిగోళ పూవై గళగోళ కుయిర్ గోళ మయిర్ గోళ*
ఉన్దు యనమ్మామైయుమ్కెన్దుమ్నెన్దు మొన్దుమొత్తీయవొట్టాడుకొడ్డా*
అన్దు యమ్మై గున్దుముమ్పాట్టడలు మున్దునవెన్దువునై నణియ*
కన్దు యటప్పొక్కో విట్టపిన్దుయన్దు యవనవై కాణ్ కొడానే. ౮.

అ॥ యావళర్ త - శేషపెందిన, తిగిగోళ - ఓదిలుకలారా! పూవైగళగోళ - ఓచిన్నదిలుకలారా! కుయిర్ గోళ - ఓకోకిలలారా! మయిర్ గోళ - ఓ నెరులులారా!

ఇడైయై - (నాతో మీశమియు) సంబంధములేదు. నమ్మడైయై - మాయొక్క, మాయైయుమ్ - సౌందర్యమునున్న, శక్తుమ్ - కంకణములనున్న, నెడ్డుమ్ - మనస్సునున్న, ఒడ్డుమొళియై - ఒకటియుతప్పక, ఒట్టదు - కొంచెముగూడనుచక, కొడ్డాక - అపహరించెను. అడైయుమ్ - (వాడు) చేరియున్న, వైగువమున్ - శ్రీవైకుంఠమును, పొట్టాడలన్ - క్షీరాబ్ధియు, అడ్డన వెట్టుమ్ - అడ్డనాచలమును (తిరుపతియు) నైన, అవై - అవి, నణియ - సమీపించియున్నవి. పోళ్ళల్ - సంసారబద్ధము, డైయై - సవాసనముగా, విట్టిన్నైయన్ - విడిచినతరువాతనే గాని, అచక - అసర్వశ్యుడు, అవై - వానిని, కాణ్కొడాక - చూడనివద్దు.

తా॥ ఓపడులారా! సర్వేశ్వరుడు శాపస్త్రుల సేమియునుచక శామనస్సునుగూడ నపహరించెను; వాడు వేంచేసియున్న పరమపదము మొదలైన దివ్యదేశములు నాకనుభవించు సిద్ధములుగా నున్నవి. అయినను శాకితరవిషయములయందావదలిన తరువాత నివ్యవలయునని వాడు నక్కల్పించియున్నాడు. ఇంక మాకుమీకు సేమియుసంబంధములేదు చెప్పఁడియని. ౧.

కాణ్కొడుప్పానల్లనార్ కుమ్మరన్నై కైశెయప్పాదోర్ మాయన్నాల్*
మాణ్కుఱ్ఱోలవడివుకాట్టి మణ్ణుమ్నిణ్ణుమ్నితైయమల్ న్ద*
శేణ్కుడర్నోళ్ గళ్ పలత్తైత్త తేవపిరాత్కెన్నితైవిన్దు*
నాణ్కొడుత్తేనినియొకొడుక్కే నన్నుడై నన్నుదల్ నక్కమిర్ గాళ్. ౨.

అ॥ అర్కుమ్ - ఎంతజ్ఞానవంతులకును, తన్నై - తనను, కాణ్కొడుప్పానల్ల - చూడ నివద్దు, కైశెయ్ - చేరులచేతేయదగిన వ్యాపారములను, అప్పాలన్ - అతిక్రమించినదై, ఓర్ - అద్వితీయమై, కోలన్ - నుండరమైన, మాణ్కుఱ్ఱోలవడివు - వామనబ్రహ్మచారివేషమును, మాణ్కుఱ్ఱోల - వజ్రనచేత, కాట్టి - హరించి, మణ్ణుమ్ - భూలోకమున్న, నిణ్ణుమ్ - ఆకాశమున్న, నితైయ - నిండునట్లు, వళ్లర్న - పెరిగినవాడై, శేణ్ - ఉన్నతములై, కుడర్ - ఉజ్జ్వలంబులైన, పలత్తోగళ్ - అనేకభుజములను, తల్లిత్త - సంపూర్ణములుగాగలవాడైన, తేవపిరాత్క - దేవాధిదేవునికి, ఎకానితైవిన్దు - వాగుతూర్తితోగూడ, వాణ్ - లజ్జను, కొడుత్తే - ఇచ్చితిని. ఎన్నుడై - శాబంధువులై, నల్ నుదర్ - మందగపదనములుగలవారైన, నక్కమిర్ గాళ్ - ఓక్రీలారా! ఇని - ఇంకమీఁద, ఎకొకొడుక్కే - దేనినియిచ్చెదను?

తా॥ ఓకల్లలారా! వామనావతారంబెత్తి వంచనచేత మహాబలవద్దనుండి భూమినిదీసి దేవతలకేచ్చినప్పుడు పెరిగిన త్రివిక్రమావతార సౌందర్యమందునున్నరాలనై నాగులముల్నింటిని తోగొట్టుకొంటిని. ఇంకమీఁదఁబోగొట్టుకొనదగిన దేమియులేదని. ౩.

ఎన్నుడై నన్నుదల్ నక్కమిర్ గాళ్ యానినిచ్చెయ్ వదెనన్నత్తొన్నై*
నిన్నిడై యేనల్లెననునీడ్లి నేమియుమ్ శక్తుమిరుకై కొణ్ణు*
పన్నెడుమ్మోళ్ శుడర్ ఛాయిల్ భోడు పామదియేన్దియోర్ కోలనీల*
నన్నెడుమ్మోళ్ మేవరువదొప్పాన్ నాణ్ మల్ ప్పాదమడ్డై న్దదువే. ౧౦.

అ॥ ఎన్నుడై - నాబంధుత్వలై, సత్తుదల్ - సుందరపదనములుగల, సత్తమిరగాళ్ -
 ఓట్టిలారా! ఎకనెట్టు - నామనస్సు, నికొడైయేనల్లెనెట్టు - నీసమీపమందుండవలసినజానను
 కానని, ఎన్నెనీజీ - నన్నువదలి, నేమియుమ్ - నుదర్శనమునున్న, శబ్దమ్ - శ్రీపాఞ్చతవ్యము
 నున్న, ఇరుకై - రెండుశ్రీహస్తములయందు, కొట్టు - ధరించినవాడై, పల్ - అనేకములై,
 నెడువకూట్ - బహుమారముచెల్వివ్యాపించుచున్న, కుడర్ - కిరణములుగల, ఛాయల్ - ప్రోదు-
 నూర్చునితోఁగూడ, పోల్ - పాలవలె తెల్లనైయున్న, మడి - చంద్రుని, ప్పి - ధరించి, ఓర్ -
 అద్వితీయమై, కోలమ్ - సుందరమై, నీలమ్ - శ్యామమై, సల్ నెడుమ్ - మిక్కిలియున్నతమైన,
 కుట్టమ్ - పర్యతము, పరువదీపావళి - నచ్చునట్లున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, శాల్ - అప్పుడు
 వికసించిన, మలర్ - పద్మమువలెనున్న, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, అడైవడు - పొందినది,
 యాల్ - నేను, ఇని - ఇకమీద, ఎకాశెయ్యదు - ఏమిచేసెదను ?

తా॥ ఓట్టిలారా! చంద్రహార్యులను ధరించిన నీలపర్యతమువలె శబ్దచక్రధరుడై విలసిల్ల
 చున్న సర్వేశ్వరుని నేనించి ఇకనీవద్దనుండనని నన్నువదలి నామనస్సు వానితిరువడికళ్ళయందు
 పోయిచేరినది. గాన ఇప్పుడు మాపాటవినుటకు నుపాయములేకయున్నానని. ౧౦.

పాదముడై వదకపాశెత్తాలే మల్లీవర్కపాశెల్ల మల్లీవర్కమ్మి*
 కోడిల్ పుగ్గళ్ళ క్కణ్ణచ్చన్నడిమేల్ వళి కురుగూర్ చ్చవగోపనశొన్న*
 తీడిలదాదియోరాయరత్తు భీవై యుమోర్ పత్తి శై యొడుమ్ వల్లార్*
 అదుమోర్ తీడిలరాగి యిగుమ్ము మెల్లమ్మ మైవార్ గళ్ తామే. ౧౧.

అ॥ పాదమ్ - శ్రీపాదములను, అడైవదక - పాదవలయునని, పాశెత్తాలే - అశచేత,
 మల్లీ - తక్కిన, వర్క - క్రూరములైన, పాశెల్ల - సంగములను, మల్లీ - సవాసనముగా,
 విట్టు - వదలి, కోడిల్ - అసారములేని, పుగ్గళ్ళ - కీర్తిగల, క్కణ్ణకాతక - శ్రీకృష్ణునియొక్క,
 అడిమేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, వళి - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురిస్వామియైన,
 శడగోపక - నమ్రాభ్యుర్ధ్వ, శొన్న - సాదించిన, తీరుఇల్ - దోషములేనివై, అన్దాది -
 అన్దాదిరూపములై, ఓర్ - అద్వితీయములైన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ -
 విలక్షణములైన, ఇవై పత్తిమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, అదు - ఏవిధ
 మైన, ఓర్ తీడుమ్ - ఒకదోషమును, ఇలరాగి - లేనివారై, ఇల్లమ్ - ఈలోకమందును, అల్లమ్ -
 మోక్షమందును, ఎల్లామ్ అమైవార్ గళ్ - పూర్వులైయుందురు.

తా॥ సంసారమునువదలి భగవత్పూర్వులైయున్న నమ్రాభ్యుర్ధ్వ సర్వేశ్వరునివిషయమై
 ప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు ఇహపరములయందు నొకకొంతయులేక
 పూర్వులైయుందురని. ౧౧.

అభ్యుర్ తిరు వడి గళి శరణమ్.
 తీయ్ తిరువడిగళి శరణమ్.

3 - వ, తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక:—నిత్యము క్షులచే మజ్జిభాశాసనముజేయబడినవాడై పరమపదమందు చేంచేసి యున్న సర్వేశ్వరుడిచ్చట యవతారికాలమందు చేంచేసి యున్న పృథు వానిసౌకుమార్యమునకు మజ్జిభాశాసనముజేయబడినవారెవరు లేరేయని చింతించి, ఇచ్చటకూడవారితోఁగూడ నిత్యము క్షులు వచ్చియున్నారని యనుసంధించి నిశ్చింతులై యగుచున్నారు.

॥ అజ్ఞుమిజ్ఞుమ్ వానవర్ తానవర్ *యావరుమ్

ఎజ్ఞుమినై యెయ్యెనున్నె యతియగిలాదలన్ దీ*

అజ్ఞమ్ శేరుమ్ పూమగల్ మణ్ మగళాయ్ మగల్*

శబ్దశక్కరక్కై యవనన్మర్ శరణమే.

౧.

అ॥ అజ్ఞుమ్ - ఊర్వలోకములయందును, ఇజ్ఞుమ్ - భూలోకమందును, ఎజ్ఞుమ్ - తమిమపాతాళాదిలోకములయందును, వానవర్ - దేవతలును, తానవర్ - రాక్షసులును, యావరుమ్ - తక్కినమనుష్యులును, ఉన్నై - నిన్ను, ఇన్నైయెప్ప - ఇట్టిసౌకుమార్యముగలవాడు అని, అతియగిలారు - తెలిసికొనక, అలన్ దీ - (తమరక్షణమునకుపయోగియైననీయుక్కానశక్త్యాదిగుణములను) చెప్పి, పూమగల్ - (శ్రీదేవియు, మణ్ మగల్ - భూదేవియు, ఆయ్ మగల్ - నీరాదేవియు, శేరుమ్ - చేరియున్న, అజ్ఞుమ్ - తిరుమేనుగలవాడును, శబ్దశక్కరమ్ - శబ్దచక్రములను, కై యవన్ - (శ్రీపాస్తమందుగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, శరణమ్ - రక్షకుడు, ఎన్నర్ - అనిచెప్పుదురు.

తా॥ ఓస్వామి! దేవమనుష్యులందరును తమతమయభీష్టమును సెలవేర్చుకొనుటయందు దానకులై, సర్వేశ్వరుడు మనరక్షణకుడగిన గుణములుగలవాడు; అచ్చటనే శ్రీభూనీరాదేవులు పురుషకారభూతులైయున్నారు; విరోధులను బోగొట్టుటకు శబ్దచక్రములున్నవి; గానవాడై మనకు రక్షకుడని చెప్పుదురేగాని నీసౌకుమార్యమునకు మంజుభాశాసనముజేయువారెవరేరని.

శరణమూగియ నాన్మత్తై నూల్ గళుమ్ శారాదే*

మరణమ్ తోన్ శ్రమ్ వాన్నిణిమూప్పిన్మి పై మాయ్ త్రమ్*

కరణప్పల్ వడై పగ్గ్ న్నిఱివోడుమ్ కనలొట్టి*

అరణత్తిన్ పడై యేద్దియ వీకత్కాళాయ్.

౨.

అ॥ శరణమూగియ - (విశ్వరూపులకు) ఉపాయములనుపదేశించుచున్న, నూల్ మత్తై - నాలుగువేదములనెడి, నూల్ గళుమ్ - శాస్త్రములయందును (ప్రతిపాదించబడిన విశ్వరూపులను), శారాదే - పరిగ్రహించక, కరణమ్ - ఉపకరణములుగలచై, పగ్ - అనేకములైన, పడై - (శక్తు) నేనలు, పగ్గ్ న్నిఱి - విశ్వవచనముగా, ఓడుమ్ - పలుగతునట్లు, కనల్ - బాల్గొట్టుచున్న, అరణ్ - (అశ్రీ) రక్షకమైన, అట్టి - మదర్శనమనెడి, తిన్ పడై - దృఢమైనఅయుధమును, ఏద్దియ - ధరించిన, తళియ్ - సర్వేశ్వరుని, అళాయ్ - దానులయై, మరణమ్ -

మరణమును, తోల్ న్ని - జన్మమును, వానవీణి - గొప్పవ్యాధిని, యావృ - వార్ధకమును, ఎట్టుఇలై - అనెడివీనిని, మాయవోమ్ - పోగొట్టుకొంటిమి.

తా॥ నేదములయందుఁ జెప్పవడిన స్వర్ణాదిమంద్ర పురుషార్థములను వదలి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించిన ఓకైవల్యార్థులారా! మీరుకూడ మీయొక్క జన్మజరామరణాదులను పోగొట్టుకొని ఆత్మానుభవము నెడి స్వార్థమందుఁదత్పరులై తిరిగాని సర్వేశ్వరునియొక్క సౌమహర్మ్యమునకు మద్దళాశాసనముజేయకపోతిరని.

౨.

అభుమాళా రాఘవేశ్వమేశుమచ్చార్తామ్*

వాళుమ్విల్లుజ్జొణ్ణు పిళైల్వార్ మగ్గీ న్నిలై*

తాళుమ్తోళుమ్ కైగల్లె యారత్తోమ్మక్కాణ్ణే*

నాళుమ్నాళుమ్ నాడువపడియేళాళలత్తే.

3.

అ॥ ఇళత్తు - భూలోకమందు, తళుమ్ - (తమ) కైచ్చిర్యవలననుకూడ, ఆళార్ - కలవారుకారు. అట్టియమ్ కణ్ణుమ్ - సువర్చనపాఞ్చజన్యములను, తామ్ - తామే, శుమచ్చార్ - ధరించుదురు. వాళుమ్ - సవ్యకమునున్ను, విల్లుమ్ - కార్జమునున్ను, కొణ్ణు - తీసికొని, పిళై - తేలిక, పిళై - పెనుక పెక్కువారు, మగ్గీ న్ని - వేటొకరును, ఇల్లై - లేరు. తాళుమ్ - (ప్రేమములను, తోళుమ్ - భజములను, కైగల్ - (నా) చేతులచేత, ఆర్ - పుర్రముగా, తొమ్మ - ఆశ్రయించుటలు, కాణ్ణే - (వారిని) నేవించకనున్నాను అడియేళ - దానుఁడైనననెను, వాళుమ్ నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, నాడువ - పెదకుచున్నాను.

తా॥ భూలోకమందవలరించినప్పుడు, నిత్యమూలము వానిసౌఖ్యము ననుభవించుచుండిరి. సుసౌరులు తమతమకార్యమునుజూచుచుండిరి, కైచ్చిర్యమాజేయువారినవలెక సర్వేశ్వరుఁడు తానేకదాచక్రాదులను మోసుకొని వేంచేసెను. నేను మద్దళాశాసనముజేయుటకు వానేత్రములకు నేపసాదించకనే యున్నాడని.

3.

ఇళమ్ పోనగమ్మనీ న్ని యోర్ మునీ న్ని పురువాగి*

అలమ్ పేరిలై యన్న వళిమ్ శెయ్యుమమ్మానే*

కాలమ్ పేర్వదోర్ కారిరుభొమ్మొమ్మొదోళి*

ఇళమ్ కాలెత్తీర్ కాణ్ణునీ న్ని యొమ్మొదోళియేత్తే.

౪.

అ॥ ఓర్ - అద్వితీయమైన, మునీ న్ని - ముగ్ధులకువై, ఇళమ్ - జగత్తును, పోనగమ్మనీ న్ని - భోజనముగావారగించి, పేర్ - వికసించుచున్న, అలమిలై - పటదళమందు, అన్నవళిమ్ శెయ్యుమ్ - అన్నముతోమూసముగాజేయుచున్న (కుడిచిక్కను ఎడమచిక్కను తిరిగితిరిగి పువ్వులించుచున్న), అమ్మానే - ఓస్వామీ! కార్ - మేఘముయొక్క ఎత్తీర్ - కాన్తిగల, ఉళాళిలమ్ - నిసౌందర్యమును, కాణ్ణునీ న్ని - నేవించకపోవడి, అమ్మొమ్మొదోళియేత్తే - మున్నుఁడైనయొక్క, కొడియొమ్మొమ్మొదోళియేత్తే - పొవీయైననాకు, పేర్వదో - ఒకతనముపొంది మువీయొక్క మునుమాటుచున్నాడు అరెండుతనములకును సమమనెన్న, కాలమ్ - కాలము, ఓర్ - నిలత్తుగల, కాళిమ్ - గాఢానందమును, ఉళి - కల్పముతో, ఉత్తరము - సమాదముగానున్నది.

తా॥ ఓస్వామి ! ప్రళయకాలమందు సకలజగత్తునాగింది వట్టప్రళయమందు చిన్న విద్యయై బ్రహ్మాండమైన నీసాహసమునుదలంది భయపడుచున్న నాకోకతుణమును నోకయగుముగా నెప్పుడును.

కొడియార్ మాడ కొప్పురగత్తుమ్ పుల్లిబుడియుమ్*
 ముడియాదిన్నే నీతుయిల్ మేవిమగ్గి న్నదుతాళ*
 అడియారల్లల్ తవిర్ తవ్వై వోవన్నేల్*ఇ
 వుడితాళానీలుతావియ వ్వువో వోవనియాయే.

౫.

అ॥ కొడి - ధ్వజములచేత, ఆర్ - నిండియున్న, మాడమ్ - గృహములుగల, కొప్పురగత్తుమ్ - తిరుక్కొప్పురందను, పుల్లిబుడియుమ్ - తిరుప్పల్లిబుడియందను, ముడియాదు - చలింపక, ఇన్నే - ఇదేవిధముగా, నీ - నీవు, తయిల్ మేవి - విదురపోయి, మగ్గి న్నదుతాళ - సంతోషించినది, అడియార్ - దాసులయొక్క, అల్లల్ - దుఃఖములను, తవిర్ త - పోగొట్టిన, అన్నే - అయాసముచేతనా? అన్నే - లేక, ఇప్పటికాన్ - ఈభూమిని, నీలు - పెరిగి, తావియ - కొలిచిన, అన్నే - అయాసముచేతనా? పడియాయే - చెప్పము.

తా॥ ఓక్రియఃపతి ! నీవుతిరుక్కొప్పురందను, తిరుప్పల్లిబుడియందను బ్రహ్మాండమైనది, నీకు రావణాదిసంహారముచేగలిగిన శ్రమచేతనా? లేక త్రివిక్రమావతారమందులోకములను గొలిచిన శ్రమచేతనా? గొప్పమని.

౫.

పణియావమరర్ పణిపుమ్పణ్ణుమ్తామీయామ్*
 అణియారాళియుమ్ శబ్దముమేస్తుమవర్ కాణ్ణి*
 తణియావెన్నో యులగితేలివిర్ ప్పా*తిరునీల
 మణియార్ మేనియో డామనమ్మక్క వగవారే.

౬.

అ॥ పణియా - ఇతరదేవతలనాశ్రయించని, అమరర్ - నిత్యనూరులయొక్క, పణిపుమ్ - ఆశ్రయమునను, పణ్ణుమ్ - జానాదిగుణములను, తామీయామ్ - తామేవిషయమైనవారై, అణియార్ - సౌందర్యముచేబూర్జిమైన, అట్టియుమ్ - సుదర్శనమును, శబ్దముమ్ - శ్రీహంసజన్మమును, ఏడుమ్ - ధరించిన, అవర్ కాణ్ణి - వారేనుమీ, తణియా - నాశములేనివై, వెన్ - ప్రారమునైన, నోయ్ - అవిద్యాదివ్యాధులను, తవిర్ ప్పా - తిరుప్పత్తి, తిరుత్ - సౌందర్యపూర్ణమై, నీలమణి - నీలరత్నమువలెనున్న, మేనియోడు - తిరుమేనులోగూడ, ఎకామమ్ - నామనన్ను, కూ - భ్రమించునట్లు, ఉలగిల్ - ఈలోకమందు, వరువార్ - అవతరింతురు.

తా॥ నిత్యనూరులచే మజ్జిగాకాసనముజేయవడుచు శబ్దచక్రాది దివ్యాయుధధరుడై పరమచదమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు, మనుష్యులకజ్ఞానాదులను పోగొట్టుటకై శ్రీహంసయై వచ్చునై భూలోకమందవశించినదానిని దలంచి నామనన్ను మిక్కిలి భయపడుచున్నది.

౬.

వరువార్ శెల్వార్ వణిపరిళార్ త్తిరున్ద*ఎ
 తిరువాళ్ మార్వ త్తెన్దొతిఱమ్మోల్లార్ శెయ్ వడ*
 ఉరువార్ కక్కరమ్ శబ్దశుమ్దొమ్మొడు*
 ఒరుపాడుమ్మల్వ నోరడియానుముళననే.

౭.

అ॥ పరువార్ - పప్పుచున్నవారును, కెల్వార్ - పోవుచున్నవారునైన ఓజనులారా! వణ్ - నుండగ మైన, పరికారత్తు - తిరుప్పరికారమందు, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎక - నాకు స్వామినియైన, తిరు - క్రిడవి, వాల్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్వఱ్కు - పక్షిస్థలము గలనర్వశ్యరునికి, ఉరు - సౌందర్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శక్కరమ్ - నుదర్శనమునున్న, శల్లు - పాంచజన్యమునున్న, కుమన్దు - ధరించుకొని, ఇల్లు - ఈలోకమందు, ఉమ్మొడు - మిత్రోగ్రూడ, ఒరుపాడు - ఒకపార్శ్వమందు, ఉమ్మల్యాక - నిత్యముగాసంచరించువాడైన, ఓరడియానుమ్ - ఒకదానుడును, ఉళక - ఉన్నాడు, ఎన్దు - అని, ఎకతిమ్ - నావిధమున కొల్లార్ - చెప్పకపోతిరి, ఎకకెయ్యదు - ఏమిచేసెదను?

తా॥ తిరునగరిని తిరువణ్ పరికారమునకును సంచరించుచున్న ఓమనులారా! తిరువణ్ పరికారమందువేంచేసియున్న క్రియఃపతిపద్దతిని, నీకు సకలవిధైక్యార్థముజేయుచు నీపార్శ్వ ముండెల్లప్పుడునుండునా రాష్ట్రావ్లోకరున్నారని చెప్పకపోతిరి. దీనికి శేషేమిచేసెదనని. ౩.

ఎన్దెయ్నై యున్నేరార్ కోలత్తిరున్దడిక్కిల్ *
నిన్దేయాల్చెయ్య నీకొడ్డరుళనిన్దె వ్వుదుతా *
కున్దేయ్ పారేయ్ శూన్ కడల్ ఇలమ్ముమ్మవేల్లుమ్ *
నిన్దేతావియ నీకళమలాత్తిరుమాలే.

౪.

అ॥ ఏయ్ కున్దు - సప్తకులావలములుగలదియు, ఏయ్ పార్ - సప్తద్వీపములుగలదియు, ఏయ్ కడల్ - సప్తసముద్రములచే, కూయ్ - చుట్టబడినదియైన, ఇలమ్ - భూమిని, ముమ్మ - సంపూర్ణముగా, నిన్దే - నిలిదియే, తావియ - కొలిచిన, నీకళమల్ - పాడునైనతిరువడికళ్ళను, అయ్ - క్రిసుదర్శనమునున్నగల, తిరుమాలే - ఓక్రియఃపతి! ఎన్దె - నన్ను, ఉక - నీయుక్కు, ఏకఆర్ - సౌందర్యముచేబూర్ణమైన, కోలమ్ - తిరువాధరణములచే నలక్ష్మరింపఁబడినదియు, తిరున్దు - (స్వాభావికమైన) సౌందర్యముగలదియైన, అడిక్కియ్ - క్రిపాదములకింద, నిన్దు - క్రియఃపతిగానుండి, అళకెయ్య - కైక్యార్థముజేయునట్లు, నీ - నీవు, కొడ్డరుళ - అక్షీకరించుటకు, నిన్దెప్పదుతాన్ - సజ్జల్పించుట, ఎన్దు - ఎప్పుడో.

తా॥ త్రివిక్రమావతారంబెత్తి లోకములనుగొలిచిన ఓక్రియఃపతి! నీతిరువడికళ్ళయందు గ్నంకర్యముజేయునట్లు నన్నెప్పుడు స్వీకరించెదవో తెలియలేదని. ౪.

తిరుమాలే నాన్మగ్గ శెల్వడై యాన్దై వర్ గళి * ఎమ్

పెరుమాకతన్దెయై యారణ్గిత్పార్ పేళియెక *
ఒరుమాముదల్వా పూళిప్పిరాన్దెయ్ న్నయాళున్దె *
కరుమామేనియన్దెన్ నెకాకడల్ కలక్కనే.

౫.

అ॥ తిరుమార్ - ఓక్రియఃపతి! నాన్మగ్గ - బ్రహ్మ, శెన్దెయ్ - ఎన్దునిజుటనుధరించినరుద్రుడు, ఎన్దువర్ గళి - అనిబ్రహ్మలైనవీరు, ఎన్దుపెరుమాక - సర్వశక్తిరుండైననీయుక్కు, కన్దెయై - సౌకుమార్యాది స్వభావములను, అణ్గిత్పార్ - తెలిసికొనఁదగినవారెవరు! కాదల్ -

అళ, ఎన్ - నామనన్నును, కలక్క - వ్యాకులముజేయగా, ఒరు - విలక్షణుడనై, నా - ప్రధానుడనైన, ముదల్వా - కాగభూతుడా! ఉల్లి - కాలము మొదలగుసకలపదార్థములకును, పిరాక - స్వాయియైనవాడా! ఎన్నె - నన్ను, అళుడై - దాసుని గాజేసికొనినవాడా! కరు - శ్యామమై, మా - శ్యామమైన, మేనిరుక - తిరుమేనుగలవాడా! ఎప్పన్ - అనిచెప్పెను. శేరియక - ఇట్లుచెప్పి ప్రయోజనమేమి?

తా|| ఓక్రియపతి! బ్రహ్మగుణాదిదేవత లెవ్వరునుగూడ నీవహిమనెఱుంగరు. నేనుగూడ నీగుణములనుబ్రతిచే స్వార్థపరుడనై నీతిరునాములను జెప్పితినిగాని నీసౌమమృత్యును జూచి దానికెదగునట్లు మద్దిళాళాసనముజేయక పోతినిని.

కలక్కమిల్లా నల్లెవమునివర్కరై కణ్డోర్*

తుళక్కమిల్లా వానవల్లమ్మోల్లవార్గళ*

మలక్కమెయ్ద మాకడల్దన్నెక్కడెన్నె*

ఉలక్కనామ్పుగల్గిల్పు దెకైయ్దవద్దురై యీరే.

౧౦.

అ|| కలక్కమిల్లా - (సంపారమందు) భ్రమలేనివారై, నల్లెవమ్ - మంచితపస్సుగలవారైన, మునివర్ - సనకాదిబ్రుహ్మలును, కరైకణ్డోర్ - సంపారపారముజూచిన ముక్తులును, తుళక్కమిల్లా - చలనములేని, వానవర్ - నిత్యమారులును, ఎల్లామ్ - వీరిందగును, తొల్లువార్గళ - (వానిని) ఆక్రమించి మద్దిళాళాసనము జేయదగినవారైయున్నారు. మా - గొప్ప, కడల్దన్నె - సముద్రమును, మలక్కమెయ్ద - త్తోభముకలుగునట్లు, కడెన్నె - చిరికినవానిని, నామ్ - మనము, ఉలక్క - సంపూర్ణముగా, పుగల్గిల్పు - స్తోత్రముజేయట, ఎన్కెయ్దు - ఎమిచేసికొనును? ఉరైయార్ - చెప్పుడు.

తా|| నిత్యులును ముక్తులును సనకాదులునునైన మహాప్రాజ్ఞులందరు వాక్రియబతికి మద్దిళాళాసనముజేయు సిద్ధమైయుండగా, అల్పజ్ఞులమైన మనస్తోత్రముచే నేమియు ప్రయోజనములేదు. వారిమద్దిళాళాసనముచేతనే సకలదృష్టి దోషములును నివర్తించునని.

౧౦.

ఉరై యావెన్నోయ్తవిర వరుళనీళ్ ముడియన్తి*

వరై యార్మాడ మన్నుకురుగూర్చుడగోప*

ఉరై యేయ్శోలతొడై యోరాయిత్రుళిప్పత్తమ్*

నిరై యేవల్లార్ నీమలగత్తుప్పిటవారే.

౧౧.

అ|| ఉరైయా - వాచామగోచరమై, వెన్వోయ్ - (తవకన్నభిక్షమనెడి) మామైన వ్యాధి, తవిర - నివర్తించునట్లు, అరుళ - కృపజేసిన, నీళ్ముడియన్తి - దీర్ఘమైకీటముగల సర్వేశ్వరునివిషమమై, వరై - పర్యతములువలెనున్న, అర్ - సమృద్ధములైన, మాడమ్ - గృహములు, మన్ను - స్థిరమైయున్న, కురుగూర్ - తిరునగరిస్వామియైన, శడగోప - సమృద్ధ్యోర్ణయొక్క, ఉరై - శ్రీనూక్తిరూపమై, ఏయ్ - అనురూపమైన, శోలతొడై - శబ్దసందర్భరూపమైన, ఓర్అయిరత్తుళి - విలక్షణములైన వెయ్యిపాకులములలో, ఇప్పత్తమ్ - ఈవదిపాకు

రములను, నిర్లయ - సక్రమముగా, వల్లార్ - అభ్యసించదగినవారు, నీడువికాలమైన, ఉలగత్తు - ఈలోకమందు, పిఱవార్ - జన్మించరు.

తా॥ సర్వేశ్వరనియొక్క సౌకుమార్యమునశేమి చెరువునచ్చునోయని భయపడిన తమ భయము నివర్తించునట్లుకటాక్షించిన శ్రీయోగతివిషయమై సమ్మాత్మోర్పుప్రసాదించిన యీవది పాశురముల సభ్యసించువారు తిరిగి సంపారమందు జన్మించక మోక్షమును జేందుదురని. ౧౧,

అత్మార్ తిరువడిగళేశరణమ్

శీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౪ - ౪, తిరువాయ్మొయి.

అవతారిక:—సర్వేశ్వరనియొక్క సౌకుమార్యములశేమి చెరువునచ్చునోయని భయపడిన యాత్మార్థకు తిరిగి యాభయమురాజేడునట్లు తనకార్యాదిగుణములనున్న, ఆగుణములకుమం గళాశాసనముజేయదగిన మూడుపేలు శ్రీవైష్ణవులనున్న తిరుచ్చెల్లనూరి నెడి దివ్యదేశమందు కేంచేసి యుండి యాత్మార్థకు గనుపటచగా వానినివించియూ సౌందర్యముననుభవించుచున్నారు.

వార్కడావరవియానై మామలై యిక్ మరుప్పిన్దై క్కునడిఱుత్తురుట్టి*

ఊర్కొల్ తిన్బాగనుయిర్ శెగు త్తరజ్జిమ్మలైర్ కొన్ఱునూర్ పరణ్ మేల్*

పోర్కడావరశర్ పుఱక్కిడ మాడమిమ్మిశై క్కణ్డై తగర్ త్త*

శీర్కొల్ శీర్ త్రాయ్ తిరుచ్చెల్లనూరిల్ తిరుచ్చిన్ త్రొత్తెల్ల శేల్ శార్వే. ౧.

అ॥ వార్ - కారుచున్న, కడా - మదజలమునెడి, అగవి - కొండకాలవలుగల, అనై - ఏనుగునెడి, మా - కొప్పు, మలైయిక్ - పర్వతముయొక్క, మగళ్ళు - దస్తమలనెడి, ఇన్దై - రెండు, కువడు - శిఖరములను, ఇఱున్దు - భక్తుముజేసి, ఉరుట్టి - దొలించి, ఊర్కొల్ - (నడి పోయినయేనుగునుగూడ తనసామర్థ్యముచే) నడిపించుచున్న, తిణ్ - సమర్థుడైన, పాగళ - చూచిటివానియొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణములను, శెగుత్తు - నశించజేసి, అరజ్జిర్ - చత్వరమందు, ములై - చాణూరముప్పికులనెడిములులను, కొన్ఱు - చంపి, కూర్ - చుట్టునున్న, పరణ్ మేల్ - మంచములమీదనున్న, పోర్కడా-యధములనునడిపించుచున్న (రణవీరులైన), అరళర్ - రాజులు, పుఱక్కిడ - వెనుకతీయునట్లు, మాడమ్ - మేడయొక్క, మిమ్మిశై - పైననున్న, క్కణ్డై - కంఠుని, తగర్ త్త - చంపినవాడును, శీర్కొల్ - కల్యాణగుణములుగలవాడును, శిఱుఅయ్ - చిన్నగోపాలుఁడునైన శ్రీకృష్ణుడుకేంచేసియున్న, తిరుచ్చెల్లనూరిల్ - తిరుచ్చెల్లనూరులోనున్న, తిరుచ్చిన్ త్రొత్తె - తిరుచ్చిన్ త్రొత్తెనెడిపేరుగలనది, ఎజ్జల్ - మాకు, శేల్ - పొయిపొంద దగిన, కాయ్ - ఉపాయము.

తా॥ కువలమునీడ ముప్పికారిప్రచాణూరములనున్న మేడమీఁదుకూర్చునున్నకంఠునిన్ని జంపి ఇప్పుడు తిరుచ్చెల్లనూరి నెడి దివ్యదేశమందలి తిరుచ్చిన్ త్రొత్తెనెడి నదీతీరమందు కేంచేసి యున్న శ్రీకృష్ణుఁడేహకురక్షకుఁడని.

పిటిని పామనక్కపైరియమూపులగుమ్నితైయ ప్పేరురువమాయ్నిమిన్దన్

పిటియమాణెమ్మాకొరై కడల్ కడైన్ద కోలమాణిక్కమెన్నమ్మా

పిటికై వాక్ కముగులైజ్జి కిరూత్ తిరుచ్చెజ్జుమూర్ తిరుచ్చిన్ద్రా

పిటియమ్ మెయ్ మ్మెయ్ సన్ద వెమ్మెరుమా నడియిన్దై యల్లదోరరణే.

౪.

అ॥ పేరియ - పోలమైన, మూపులగుమ్ - మాడులోకములను, నితైయ - నిండునట్లు, కేరీ ఉరుపమాని - గొప్పతిరుమేలుగలవాడై, నిమిన్దన్ - పేరిగన, కుటియమాణి - వామనబ్రహ్మ చారయిన, ఎమ్మాన్ - స్వామియు, కురై - ఘోషించుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ద - చిరికినవాడును, కోలమ్ - సుందరమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమువంటికా నిగలవాడునైన, ఎన్నమ్మా - సాస్వామియు, కెటి - సమృద్ధమైన, కురై - గలుగుగల, వాదై - అరటిచెట్టును, కముగు - పోగచెట్టును, కెజ్జు - కొబ్బెరచెట్టును, (పినియొక్క) అణి - పంజులచే, కూత్ - చుట్టడిన, తిరుచ్చెజ్జుమూర్ - తిరుచ్చెజ్జుమూరందలి, తిరుచ్చిన్ద్రా - తిరుచ్చిన్ద్రా నామమునడి నదియొక్క తీరవాందు నివసించుచున్న వారి. అతియ - (వీడసర్వేశ్వరుడని) పోసికొనుట్లు, మెయ్ మ్మెయ్ - యథావత్తుగా, సన్ద - వేంచేసియున్న, ఎమ్మెన్నా - సాస్వామియైన శ్రీయశవతియొక్క, అడియిన్దైయల్లదు - శ్రీపాదద్వంద్వములతప్ప, ఎవక్కు - నాకు, పిటియమ్మ - వేటొక, అరణి - రక్షకము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ వామనావతారమందు త్రివిక్రముడై పేరిగి యనన్తించిన దివ్యచేష్టింతులనున్న, సముద్రమథనవ్యాపారమునున్న నామగనపఱచినన్న చామనిగాజేసికొనినవాడై, అనేక ఘోషములచే సమృద్ధమైన తిరుచ్చెజ్జుమూరలోనున్న వారందఱును వేంచేయున్న పేంచేసియున్న శ్రీయశవతియొక్క శ్రీపాదములతప్ప నాకువేఱుపాయములేదని.

౪

అల్లదోరరణుమవనిల్ వేటిల్లై యదుపారుళాగిలుమ్

యల్లదెన్నావియమన్దన్దై గిల్లా చాదలాలవనత్తై గిన్దన్

నల్లనాన్దైయోర్ వేళియుల్ మమల్లి నఱుమ్ముగై విళుమ్మిళిమత్తై త్కమ్

నల్లన్ద్రో మాడ తిరుచ్చెజ్జుమూరిల్ తిరుచ్చిన్ద్రాణైంకునల్లరణే.

౫.

అ॥ అల్లదు - తిరుచ్చెజ్జుమూరకాని, పీరరణుమ్ - ఒకదివ్యదేశముగూడ, అనన్ద వేటిల్లై - ఆనందశ్రవణవివిధిచియుండదు. అదుపారుళాగిలుమ్ - అహలసేమధార్థమైనను, అనైయల్లదు - తిరుచ్చెజ్జుమూరలో వేంచేయున్న సర్వేశ్వరునితప్ప, ఎన్నావి - నాయాత్మ - అమన్ద - అమరి, అణైకల్లాదు - (వఱయొకదివ్యదేశమును) పొందదు. అదలల్ - గాన, అవల్ - ఆనందేశ్వరుడు, ఉత్తైగిన్ద - నిత్యవాసము కేయునట్టిదియు, నల్ల - ఆనంద్యవయోజనమైన, నాన్దైయోర్ వాడుగు వేదములవచ్చిన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, విళియుల్ - యాగమందు, మడుత్త - కలిగిన, నఱుమ్ - పరిమళముగల, ముల్లై - ధూమము, విళుమ్ము - ఆకాశమందు, ఒళి - మూర్త్యాదితేజస్సులను, మత్తైక్కమ్ - కిచ్చనట్టిదియు, నల్ల - సుందరములై, నీల్ - ఉన్నతములైన, మాడమ్ - మేడ లుగలయునైన, తిరుచ్చెజ్జుమూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జుమూరందలి, తిరుచ్చిన్ద్రా - తిరుచ్చిన్ద్రా నామమునడి నది దివ్యదేశము, ఎవక్కు - నాకు, నల్లరణే - నిత్యముమైనప్రభుదేశము.

హారమును, పడైయుమ్ - దివ్యాయుధములును, తిగ్గు - ప్రకాశించునట్లు, ఎట్టుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఎన్ శివైయుళా - నాహృదయమందు నిత్యవాసముజేయుచున్నాడు.

తా|| తిరుచ్చిద్రీ న్నాఱునెడి దివ్యదేశమందు వేంచేయున్న సర్వేశ్వరుడు అతిసుందరములైన తన దివ్యాయుధములతోను విలసిల్లుచు నాహృదయమందు వేంచేయున్నాడని.

తిగ్గు పెళి న్నెయుళిరున్నానై చ్చెట్టునిలత్తేవర్ నాన్మత్తెయోర*

తిళై కై కూప్పియేత్తుమ్ తిరుచ్చెట్టునూరిల్ తిరుచ్చిద్రీ న్నాథ్ నిజ్జరై యానై *

పుగర్ కొళ్ వానవర్ గళ్ పుగలిడవ్నై యశుర్ వళ కై యర్ వెమ్మాన్ శ్రై*

పుగ్గుమాఱియే పారున్దుమూపులగుమ్ పడై ప్పొడు కెడుప్పక్కాప్పవనే. ౮.

అ|| ఎన్ శివైయుళ - నామనస్సనందు, తిగ్గు - విలసిల్లుచు, ఇరున్నానై - వేంచేయున్నవాడును, నాల్ మత్తెయోర - నాలుగునేలల సస్య సునముజేసిన, చెట్టు - విలక్షణములైన, నిలత్తేవర్ - శ్రీరైవ్లవులు, తిళై - ప్రతిష్ఠించుచుండు, కై కూప్పి - చేతులనుజోడించుకొని, ఎత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, తిరుచ్చెట్టునూరిల్ - తిరుచ్చెట్టునూరులో, తిరుచ్చిద్రీ న్నాథ్ నిజ్జరై యానై - తిరుచ్చిద్రీ న్నాఱునెడి దివ్యదేశమందు వేంచేయున్నవాడును, పుగర్ కొళ్ - తేజస్సుగల, వానవర్ గళ్ - దేవతలకు, పుగలిడవ్నై - రక్షకుడును, వన్ కైయర్ - బలములైన చేతులుగల, అశురర్ - అనుయకు, వెమ్మాన్ శ్రై - క్రూరమైన శుక్రువైనవాడును, పారున్దు - తనతోఁజేరియున్న, మూపులగుమ్ - మాదులొకమూలగును, పడైప్పొడు - సృష్టితోఁగూడ, కెడుప్ప - సంహారమును, కాప్పవన్ - రక్షణముజేయువాడునైన సర్వేశ్వరని, పుగ్గుమాఱు - స్తోత్రముజేయువిధమును, అఱియే - ఎఱుంగను.

తా|| విలక్షణములైన శ్రీరైవ్లవులు నిత్యము గామజ్ఞభావాసనముజేయుచున్న తిరుచ్చిద్రీ న్నాఱునెడి దివ్యదేశమందు నాహృదయమందును వేంచేయున్నవాడును, దుష్టులనునిగ్రహించిష్టులను బలిపాలించువాడునైన సర్వేశ్వరని యథార్థముగా స్తోత్రముజేయువిధమును నెఱుంగనని.

పడై ప్పొడు కెడుప్పక్కాప్పవన్ పి మపరమ్మగళి నప్పిరానివనే*

ఇడై ప్పక్కోరురువుమ్మొళివెత్తెయవనే పుగ్గవ్విరై యానై ముమ్తానే*

కొడై ప్పెరుమ్మగ్గొళియర్ తన్నానార్ కూరియనిచ్చెయోఱొమ్మొమ్*

నడై ప్పలియాయత్తెత్తిరుచ్చెట్టునూరిల్ తిరుచ్చిద్రీ న్నాఱుమర్ న్నాదనే. ౯.

అ|| కొడై - విద్యాదానముచే, పెరుమ్మగ్గొళి - గొప్పకీర్తిగలవారై, ఇనైయర్ - ఇట్టివారినిప్రసీద్ధులై, తన్నానార్ - తనతోసమానులైన శ్రీరైవ్లవులయొక్క, కూరియ - కూర్చుండుచును బెలుపుచున్న, విచ్చెయోడు - విద్యతోఁగూడ, ఒమ్మొక్కమ్ - అనుష్ఠానమును, నడై - నిరస్తముగానడుచుచున్న, పలి - తిరువారాధనమును, ఇళుత్తై - స్వభావముగాగల, తిరుచ్చెట్టునూరిల్ - తిరుచ్చెట్టునూరుంపరి, తిరుచ్చిద్రీ న్నాఱు - తిరుచ్చి, న్నాఱునెడి దివ్యదేశమందు, అమర్ న్ద - అమరతోఁజేరియున్న, నాద - స్వామియే, పడైప్పొడు - సృష్టితోఁగూడ, కెడుప్ప - సంహారమును, కాప్పవన్ - రక్షణముజేయువాడు; పరమ్మరన్ - మను

మృలకంటె శ్రేష్ఠులయిన యింద్రాదులకును మేలైన, పిరమణ్ - బ్రహ్మకునంతర్యామియైనవాడు, అవనే - ఆసర్వేశ్వరుడే, శివప్పిరాణ్ - రుద్రునికినంతర్యామి. ఇడై - (బ్రహ్మరుద్రులయొక్క) నామము, పుక్కు - పవిత్రించి, అవనే - ఆసర్వేశ్వరుడే, ఓరొరువుమ్ - ఒకపన్నపునున్న, ఒట్టి పిల్లై - పిడుమకుండ (అన్నిటికన్నతర్యామియైనవాడు). యానైయుమ్ - సకలచేతనచేతనములకును, తానే - తానేయంతర్యామియైనవాడు. పుగ్మియై - (ఇది) ప్రోతముకాదు. ౮.

తా|| సచ్చాస్త్రప్రవర్తకులై, జ్ఞానానుష్ఠానసంపన్నులై, భగవదారాధనతత్పరులై, విలక్షణులై ప్రసిద్ధులైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యవాసముజేయుచున్న తిరుచ్చిన్ శ్రోత్రుడే దివ్యదేశమందు పంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే జగత్సృష్టిసంహారకారకుడు; బ్రహ్మరుద్రాది సమస్తచేతనాచేతనములకు నంతర్యామియైస్వామియైయుండు పరాత్పరుడు; ఇదియగ్ధవాదముకాదు యథార్థమేయని.

అమర్ న్దనాదనై యవరవరాగి యవర్ క్కరుళరుళుమమ్మానై *

అమర్ న్దతణ్ ప్పొనత్తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ తిరుచ్చిన్ శ్రోత్రుడై యానై *

అమర్ న్దకీర్ మూవాయివర్ వేడింగుర్ గళ్ తమ్మపది యవనితేవర్ వాల్ త్తవు *

అమర్ న్దమా మీనై ముక్కణమ్మానై నాన్మగనై యమర్ న్దనే. ౧౦.

అ|| అమర్ న్ద - ఆనురూపమైన, నాదనై - స్వామియు, అవరవర్ - ఆయాయాపకులవలె, అగి - అయినవాడై (తనసుయాచించినవారు తనవద్దనుండి ఫలమునుబొంది సంతోషించునట్లు తాను వారు కోరికఫలముగిచ్చి మనమిచ్చితిమికదాయని సంతోషించినవాడై), అవర్ క్కు - వారికి, అరుళ్ - అనుగ్రహమును (ఫలమును), అరుళుమమ్మానై - కృపజేయుస్వామియు, అమర్ న్ద - సమృద్ధమైయున్న, తణ్ - చల్లనైన, ప్పొనమ్ - కొలనలుగల, తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జు స్థానంబలి, తిరుచ్చిన్ శ్రోత్రుడై యానై - తిరుచ్చిన్ శ్రోత్రుడే నదీతీరమందున్న దివ్యదేశమును వాసస్థానముగాలవాడును, అమర్ న్ద - ఆనురూపమైన, కీర్ - ఆత్మగుణములగల, మూవాయి రవర్ వేడియర్ గళ్ తమ్ - మూడుపేలు వైడికాహ్మణోత్తములకు, పది - వాసస్థానమైనది అవనితేవర్ - భూసురులైన శ్రీవైష్ణవులకి, వాల్ త్తవు - వాసస్థానమునైన (తిరుచ్చెజ్జుస్థానంలో) అమర్ న్ద - అమరికతో పంచేసియున్న, మాయానై - ఆశ్వర్థభూతుడును, ముక్కణ్ అమ్మానై - త్రినేత్రుడైనరుద్రుం కంతర్యామియు, నాన్మగనై - (బ్రహ్మకంతర్యామియైన సర్వేశ్వరుని, అమర్ న్దే - పొందితిని.

తా|| ఆత్మగుణసంపన్నులైన మూడుపేలువైడిక శ్రీవైష్ణవులు నిత్యవాసముజేయుచున్న తిరుచ్చెజ్జుస్థానంలో యాచకులయొక్క మనోరథమును నెరవేర్చుచు పంచేసియున్న బ్రహ్మరుద్రాదిసకలదేవతలకు సంతారాత్మయైన సర్వేశ్వరుని శేష భజించితిని. ౧౦

శ్శ తేనై న్నావై క్కన్నలై యముదై త్తిరున్దలగుణవమ్మానై *

వాననాన్మగనై మలర్ న్దతణ్ కొప్పున్ మలర్ మిశై ప్పడై త్రమాయానై *

శోనై వాళకురు చార్ వణ్ శడగోపన్ శొన్న వాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ *

వానిన్మిడేన్ శ్రీయరుళ్ శేయదుముడిక్కుమ్ పిఱవిమామాయక్కుత్తై యే.

అ॥ తేనై - తేనవంటివాడును, నగ్గపాలై - మంచిపాలువంటివాడును, కన్నలై - చెరుకువంటివాడును, అముదై - అమృతమువంటివాడును, తిరున్మలగు - వ్యవస్థితములైయున్న లోకములను, ఉణ్డ - (ప్రళయకాలమందు) నిండిన, అమ్మనై - స్వామియై; పల్లెన్ద-కనించి యున్న, తడ - చల్లనైన, కొప్పుమ్మలర్మిళై - నాభికమలమువీడ, వాన్ - ఊర్ధ్వలో కమందున్న, నాన్మగనై - చతుర్ముఖుని, పడైత్త - సృజించిన, మాయోనై - ఆశ్చర్యభూతుఁడు నైన, కోనై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, వణ్ - నిరతిశయసంపత్తుగల, కురుగూర్ - కరుకాపురికి స్వామియై, వణ్ - ఉదారులైన, శడగోవణ్ - నమ్రత్ప్రభు, కోన్న - సాదించిన, అయి రత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశుములును, వానిన్మిదు - పామపద ముందు, ఏల్గొల్ - ఎక్కించి, అరుళ్ళెయ్దు - భగవత్కటాక్షమును గలుగజేసి, పిఱవి - సంసార పునెడి, మామాయుమ్ - గొప్పఆశ్చర్యకరమైన, మాత్తిన్దై - నాటకమును, ముడిత్తుమ్ - నశించ

తా॥ నిరతిశయభోగ్యుడైన సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్రత్ప్రభుప్రసాదించిన యీపది పాశురములే తన స్వయంసము జేయువారికి సంసారమును బోగొట్టి భగవత్కటాక్షమును గలుగ జేసి మోక్షసాధన జ్యమునిచ్చునని.

౧౧.

అమ్మనై తిరువడిగళేశరణమ్.

తేయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౫ - వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :— ఈతిరువాయ్మొళిలో, క్రియఃపతియొక్క దివ్యానయససౌందర్యమును నేనించునాశపడి, అది నెరవేరనందున మిక్కిలి యార్దురై, ఓక్రియఃపతి! నీవికథముగా నా ముందటవచ్చి నేవసాదింపవలయునని ప్రార్థించుచున్నాను.

|| మాయక్కూత్తావామనా వినైయేకకణ్ణాకణ్డైకాల్*

తూయశెయ్యమలర్గళా శోదిచ్చెవ్వాయ్ముగ్గివా*

శాయల్ శామత్తిరువేని తణ్బాశ్డైయా*తామరై నీళ్

వాశ్శెడమ్మొప్పర్వవానే యెరునాళ్ కాణవారాయ్*

౧.

అ॥ మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులై, మాల్తా - మనోహరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగల, వామనా - ఓవామనఁడా! విన్దయేన్ - పాపముగలవాను, కణ్ణా - నేత్రమువంటివాఁడా! కణ్ - నేత్రమును, కై - క్రిపాస్త్రమును, కాల్ - క్రిపాదమును, తూయ - దోషములేనిదై, శెయ్య - సుందరములైయున్న, మలర్గళా - పుష్పములుగానున్న, శోది - తేజస్సుగల, శెమ్ - ఎఱుని, వాయ్ - అధరము, ముగ్గిదా - మొగ్గులుగానున్న, శాయల్ - కానిగలదై, కామమ్ - శ్యామమైన, తిరుమేని - దివ్యదిగ్రహము, తడ - చల్లనై, పొళడైయా - పచ్చనివర్ణముగలఅనులుగా నున్న (కలవాడై), తామరై - తామరపపుష్పములుగలదై, నీళ్ - గొప్పదై, వాశ్శెమ్ -

పరిమళముగలదైన, తడవపోలో - తటాకమువలె, వరువానే - వచ్చుచున్నవాడా! ఒరువాలో - ఒకదినము, కాణ - నేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయుమా.

తా|| అత్యాశ్చర్యకరంబులై యతిమనోహరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగల ఓస్వామి! తామరసపుష్పమువలెనున్న సేత్రాదులతోను, మొగ్గులనున్న అధరముతోను చచ్చనియాకువలె నున్న తిరుమేనుతోనుగూడ, తామరసతటాకమువలెవచ్చి నాకొక దినమైనను సేవసాదింపుమాయని.

కాణవారాయెనెను కణ్ణమ్ వాయుమ్ తువర్న్దు*అడియే

నాణినన్నాట్టలమన్దా లిరజ్జియైరునాళోనీయన్దో*

కాణవారాయ్ కరునాయుటుదిక్కిమ్ కరుమామాణిక్క

నాళోనన్ మైలై పోలో*శుడర్ చోచ్చదిముడిశేర్ శెన్నియమ్మానే. ౨.

అ|| కరు - శ్యామవర్ణముగల, వాయు - నూర్యుడు, ఉదిక్కుమ్ - ఉదిక్కుమునున్న, మా - క్లాప్తమై, నాళోనా - నవీనమై, కరుమాణిక్కమ్ - నీలరత్నమునుమైన, మైలై పోలో - పర్వతమువలెనున్న, శుడర్ శోది - గొప్పతేజస్సుగల, ముడి - కిరీటముతో, శేర్ - చేరియున్న, శెన్ని - శిరస్సుగల, అమ్మానే - ఓస్వామి! కాణవారాయ్ - (నేను) నేవించునట్లు వేంచేయుమా, ఎన్దెన్ద - అని పలుమాలుచెప్పి, కణ్ణమ్ - (చూచిన) సేత్రములును, వాయుమ్ - (పిలిచిన) నోటును, తువర్న్దు - ఎండిపోయి, నాణి - (నిపురానందున) పిగ్గవడి, నల్ నాడు - మంచిదైన యీలోకమందు, అడియే - దానుడైనసేను, అలమన్దాలో - తడుమాడినప్పటికిన్ని, ఒరువాలో - ఒక దినమైనను, ఇరజ్జీ - కృపజేసి, నీనీవు, కాణవారాయ్ - నేవించునట్లురాకపోతివి. అన్దో - అయ్యో.

తా|| నీలమాణిక్యమయ పర్వతమువంటి తిరుమేనునున్న, ఆ పర్వతశిఖరమం దుదించిన నూర్యునివలె నత్యుజ్జ్వలమైన కిరీటమునున్నుగల ఓస్వామి! నిన్ను నేవించవలయునని చుట్టుతిరిగి తిరిగి చూచియు పిలిచియు, నా సేత్రములును నోటు నెండిపోయినవి. నేనింత యవస్థ పడుచున్నను నీ వొకమాత్రానను దయజేసి సేవసాదించకపోతివి. నా భాగ్యహీనత నేమని చెప్పెదనని. ౨.

ముడిశేర్ శెన్నియమ్మానికామొయ్ పూమ్ తామ త్తణ్ణుమాయ్*

కడిశేర్ కణ్ణిప్పైరుమానే యెనెనే జీయమ్మదక్కాలో*

పడిశేర్ మకరక్కురైగళుమ్ పవళవాయుమ్ నాలోతోళుమ్*

తుడిశేరిడై యుమ మైదోర్ తూనీర్ ముగిలో పోలోన్దాయ్. ౩.

అ|| ముడి - కిరీటముతో, శేర్ - చేరియున్న, శెన్ని - శిరస్సుగల, అమ్మా - ఓస్వామి! నికా - నీకు (తగినదై), మొయ్ - దట్టమైకట్టియున్నదై, పూ - నుందరమై, తణ్ - చలనై, కడిశేర్ - పరిమళముగలదై, తామమ్ - మిక్కిలికాన్తిగలదైన, తుమ్మాయ్ కణ్ణి - తిరుక్కుమ్మాయ్ మూలగల, పెరుమానే - సర్వాధికుడా! ఎన్దెన్ద - అని పలుమాలుచెప్పి, అమ్మదక్కాలో - పడిచిన యెడల, పడి - తిరుమేనుతో, శేర్ - చేరియున్న, మకరక్కురైగళుమ్ - మకరకూటములును, పవళమ్ - పగడమువంటి, వాయుమ్ - అధరమును, నాలోతోళుమ్ - నాల్గభుజములును, తుడి

శేర్ - గుడుగుడువతో సమానమైన, ఇడైయమ్ - మధ్యమును, ఆమైవదు - (వనితో) చేరియున్న, తూ - నిర్మలమై, నీర్ - జలముతోనిండిన, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువలె, తోన్దాయ్ - నేన పాడించవలెను.

తా|| ఓ శ్రీయినాథీ! నిన్ను నేవించవలయునని నేను మిక్కిలి యాశించు చున్నానుగాన, అతిసుందరమైన, కిరీట వనమాలాధారియై మిక్కిలి యందములైయున్న దివ్యావయవములతో గూడ వచ్చి కాళమేఘమువలె నాకు నేపసాదించి నాయాత్రినిబోగొట్టుమాయని. ౩.

తూనీర్ ముగిల్ పోల్ తోన్దాయ్ నిక్షుడర్ కొల్ వడివుమ్ కనివాయమ్*

తేనీర్ కమలక్కణ్ణుమ్ వన్దేశి నైన్దైవనా*

మానీర్ వెళ్ళిమలై దామల్ వణ్ కాన్ నీలముగిల్ పోల్*

తూనీర్ కడలుల్ తుయిల్వానే యెన్దాయ్ శొల్లమాట్రేనే. ౪.

అ|| మా - గొప్ప, నీర్ - జలముధ్వమందున్న, వెళ్ళిమలైకన్నేర్ - చెండికొండమీద సంచరించుచున్న, వణ్ - సుందరమై, కాన్ - వరాకాలముందలి, నీలముగిల్ పోల్ - నీలమేఘము వలె, తూ - పరిశుద్ధమైన, నీర్ - జలముగల, కడలుల్ - సముద్రమందు, తుయిల్వాన్ - (అది శేషుని మీద) నిడుకపోవుచున్న, ఎన్దాయ్ - ఓ నాస్వామీ! తూ - నిర్మలమైన, నీర్ - గలముచేపూర మైన, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువలె, తోన్దాయ్ ప్రకాశించుచున్న, నిక్షుడర్ కొల్ - తేజస్సుగల, వడివుమ్ - తిరుమేనును, కని - చండువలెనున్న, వాయమ్ - అధరమును, తేనీర్ - తేనెరూపమైనజలముగల, కమలమ్ - చద్రమువంటి, కణ్ణుమ్ - నేత్రములును, వన్ద - వచ్చి, ఎన్దేశి - నామనస్సనందు, నిన్దైవనా - నిండియున్న విధమును, శొల్లమాట్రే - చెప్పజాలను.

తా|| ఓ రాధియొక్క మధ్యమందు చెండికొండవలె తెల్లనైయున్న అది శేషునిమీద వరా కాలమేఘమువలె క్యానువిగ్రహుడైనై వన్నభించియున్న ఓస్వామీ! నీయొక్కదివ్యావయవములు నామనస్సనందువచ్చి చేనడిచాధను నేను చెప్పజాలనని. ౪

శొల్లమాట్రేనడియే నుక్షుతుళజుళోది త్తిరుప్పాదమ్*

ఎలై యిల్ శీరిళఱాయి తీరణ్ణుపోలెన్నుళ్ళవా*

అలైలెన్నుమిరుళ్ శేర్ ద ఙ్కసాయమెన్నే అట్రిశూత్రి*

మలై ఱ్ణాలముత్తుమణ్ణ మానీర్ కొణ్ణల్వణ్ణనే. ౫.

అ|| అట్రి - సముద్రముచే, శూత్రి - చుట్టబడిన, మలైల్ - వికాలమైన, ఱ్ణాలమ్ - భూమిని, ముత్తుదు - సమ్పూర్ణముగా, ఉణ్ణ - ఆరగించినవాడ౯ను, మా - నిండియున్న, నీర్ - జలముగల, కొణ్ణల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణనే - కాన్తిగలవాడ౯నైన ఓస్వామీ! ఉణ్ - నీయొక్క, తుళణ్ణ - ప్రకాశించుచున్న, శోది - తేజస్సుగల, తిరుప్పాదమ్ - తిరుపతికను, ఎణ్ణైయిల్ - అవధిలేని, శీర్ - సౌందర్యముగల, ఇరణ్ణు - రెండు, ఇళఱాయిఱుపోల్ - బాలసూర్యులవలె, ఎన్నుళ్ళవా - నా మనస్సనందున్న విధమును, అడియేన్ - దాసుడ౯నైన నేను, శొల్లమాట్రే - చెప్పజాలను. అలై ఎన్నుమ్ - దుఃఖమునిచెప్పవడుచున్న (అజ్ఞానమునెడి), ఇరుళ్ - చీకటిని, శేర్ దఱ్ణు - చేరుటను, ఉపాయమ్ - ఉపాయమును, ఎన్నే - ఏది ?

తా॥ ఓ నీలమేఘశ్యామలా! చాలనూర్యనివలె దేదీప్యమానమైన నీయొక్క శ్రీపాదము నాహృదయమందుండి నన్ను మిక్కిలి కాఢించుచున్నది. నాకు సేవసాందింప నీశిష్టమలైనియెడల నిన్ను మఱచిపోవున బైనను ఒకఉపాయము చెప్పుచూయని.

౫.

కొణ్ణల్కొణ్ణకుడక్కూత్తా వినై యేకణ్ణాకణ్ణా*ఎ

అణ్ణవాణావెన్నెన్నై యాళక్కూప్పిట్టయై త్తక్కాల్*

విణ్ణన్మోల్ తాణమణ్మోల్ తాణ విరిసీర్ క్కడల్ తాణమన్ ముత్తాణ*

తొణ్ణనేనికొణ్ణుల్ కాణ వొరునాళ వన్దుతోన్టాయ్.

౬.

అ॥ కొణ్ణల్కొణ్ణ - మేఘమువంటికాని గలవాడా! కుడక్కూత్తా - కుమ్మన్నత్రయముజేసిన వాడా! వినైయేక - పాపియైనవాకు, కణ్ణా - శేత్రమువలెనున్న, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! ఎ - నన్నురక్షించుటకై, అణ్ణవాణా - అండాధిపతియైనవాడా! ఎన్నై - అనిచెట్టి, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ - దాస్యపఱచుకొనుటకై, కూప్పిట్ట - ఆటించి, అత్తైత్తక్కాల్ - పిలిచినయెడల, విణ్ణకా - మేల్తాళ - పరమపదఘంచైనను, మణ్ మేల్తాళ - భూలోకమందైనను, విరి - విశాలమైన, సీర్ - జలముగల, కడల్తాళ - క్షీరాభియందైనను, మన్ ముత్తాళ - పలుకడము (పరసం హవతారమెత్తినవిధము) చేతనైనను, తొణ్ణనేనికొణ్ణ - చపలుడైననెను, ఉకొణ్ణుల్ కాణ - నీ తిరుపడికళ్ళను సేవించునట్లు, ఒరునాళ - ఒకదినము, వన్దుతోన్టాయ్ - వచ్చిసేవసాదింపుమా.

తా॥ ఓస్వామీ! నీసాందర్యమును సేవింపవలయునని యాశించుచున్న నామనోరథము పూరించునట్లు ఏదో ఒకచోటవచ్చి నాకు సేవసాందించి నన్ను గృతార్థునిగాజేయుచూయని.

౭.

వన్దుతోన్టాయనే లున్ వైయమ్తాయమలరడిక్కియై*

ముద్దివన్దుయానీనిట్ట ముగప్పేకూవిప్పణికోళాయ్*

శెన్దణ్కమలక్కణ్ణకై కాల శివన్దవాయోర్ కరునాయిలు*

అన్దమిల్లాక్కదిర్ పరప్పి యలర్ న్దదొక్కుమమ్మానే.

౮.

అ॥ తణ్ - చల్లనైన, శెమ్తామరై - ఎఱ్ఱతామరపువ్వువంటి, కణ్ - శేత్రములనున్న, కై - హస్తములనున్న, కాల - పాదములనున్న, శివన్దవాయ్ - ఎఱ్ఱని యధరమునున్నుగల, ఓర్కరుణాయిలు - ఒకనల్లనినూర్యుడు, అన్దమిల్లా - అపధిలేని, కదిర్ - కిరణములను, పరప్పి - వ్యాపింపజేసి, అలర్ న్దదొక్కుమ్ - వికసించునట్లున్న, అమ్మానే - ఓస్వామీ! వన్దు - వచ్చి, తోన్టాయ్ - సేవసాదింపుమా, అన్దే - అట్లునబల్లలమలైనియెడల, వైయమ్ - భూమిని, తాయ - కొలిచిన, మలర్ - పుష్పమువంటి, ఉన్దడిక్కియై - సీత్రపాదములక్రింద, యాణ్ - శేను, మున్దినన్దు - ముందఱవచ్చి, నిట్ట - నిలుచునట్లు, ముగప్పే - నీయెదుట, కూవి - పిలిచి, తణ్కోళాయ్ - శైశ్వర్యమును స్వీకరింపుమా.

తా॥ అతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములుగలవాడనై నూర్యనివలె వెలుగుచున్న ఓ స్వామీ! నీవు నామందఱవచ్చి సేవసాదింపవలెను. అట్లు నీకు తిరువుళ్ళనులేనియెడల నీవు వేంచేసియున్నచోటికి నన్నెచునను పిలుచుకొని నాచేత శైశ్వర్యముఁ జేయించుకొనుచూయని.

౯.

ఒక్కమమ్మానురువమె స్తుళ్ళమ్మకుత్తి నునాణాళుమ్*
 లొక్కమేగప్పల్ కుట్టాల్లో కాణున్దోటుమ్మొలై వన్నా*
 తక్కవై వర్తమక్కా యన్దీరై మ్మడిన్మర్తాళళాయ*
 పుక్కనల్ శ్రోత్తనిప్పగా వారాయదువోపారుత్త మే.

౮.

అ॥ అమ్మ - స్వామియైననీయొక్క, ఉరువమ్ - తిరుమేనులో, ఒక్కమ్ - సమానముగానుండును, ఎమ్మ - అని, ఎన్ ఉళ్ళమ్ - నామనస్స, వాణాళుమ్ - ప్రతిదినమును, లొక్క - గుంపుగాజేరిన, మేగమ్ - మేఘములయొక్క, పల్ - అనేకములైన, కుట్టాల్లో - సమానములను, కాణున్దోటుమ్ - చూచినప్పుడంత, కా - సేను, లొలైవ - క్షేమించుచున్నాను, తక్క - మంచిగణముగల, వివర్తమక్కాయ - పచ్చపాదావులయందు పక్షపాతముగలవాడై అష్ట - ఆ భారతసమయమందు, ఈరైమ్మడిన్మర్ - దుర్యోధనాదులునూఱురు, తాళళాయ - సమూలముగానశించునట్లు, పుక్క - (యదృఢ) ప్రవేశించిన, నల్ తేర్ - క్షాన్యమైనరథమునకు, తనిప్పగా - అద్వితీయ సారథియైనవాడా! వారాయ - వేంచేయకుండనున్నావు. ఇరువో - ఇదియో, పారుత్తమ్ - స్నేహము?

తా॥ పాదావులమీద పక్షపాతముచే దుర్యోధనాదులను జంపిన ఓ ఆశ్రితవత్సలుడా! నీతిరుమేనువలెనున్న మేఘములను చూచినప్పుడంత నీమ్మ దలంచి విక్రీలిదుఃఖించుచున్నాను; నీవారాళపోతివి; నీతోస్నేహముచేసినదానికి యిదియే నాకుఫలమని.

౯.

ఇరువోపారుత్తమ్మిన్నాట్రిప్పడై యా యేఱుమిరుమ్మిత్తెప్పల్*
 అదువేకొడియావుయర్తానే యెన్దీరై జీయమ్మదక్కాల్*
 ఎదువేయాగక్కరుదుక్కిలిమ్మాళాలమ్మపొత్తై తీర్ప్పా*
 మదువార్ శోలై యుత్తరమదురై ప్పిట్టమాయనే.

౯.

అ॥ మిన్ - ప్రకాశించుచున్న, ఆట్రి - సుదర్శనమును, పడైయాయ్ - ఆయుధముగాగల వాడా! ఏఱుమ్ - వాహనముగానున్న, ఇరుమ్మిత్తై - వికాలమైనతొక్కలుగల, పుల్ అదువే - ఆ గరుత్మంతునియే, కొడియా - ధ్వజముగా, ఉయర్తానే - ఎత్తినవాడా! ఇరువోపారుత్తమ్ - ఇదియోస్నేహము? ఎన్దీరై - అని పలుమాఱు చెప్పి, ఏక్కి - ఎక్కక్క, అమ్మదక్కాల్ - ఏడిచినయెడల, ఇమ్మాళాలమ్ - ఈకొప్పభూమియొక్క, పొత్తై - భారమును, తీర్ప్పా - తీర్చుటకై, ము - లేన, వార్ - ప్రసహించుచున్న, శోలై - తోపులుగల, ఉత్తరమదురై - ఉత్తరమందలి మధురానగరమందు, పిట్ట - అవతరించిన, మాఱ్ - ఆశ్వర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు, ఎదువేయాగ - ఏమని, కరుదుక్కిల్ - తలంచునో?

తా॥ ఓ గరుడవాహనడా! ఓ గరుడధ్వజడా! అని సేను పలుమాఱు చెప్పి యెద్దినను, జగద్రక్షితార్థమై వచ్చి యవతరించిన శ్రీకృష్ణుడు నావిషయమై యేమి చేయవలయునని తలంచియున్నాడో తెలియలేదని.

౯.

పిట్టమాయాపారదమ్మపొరుడమాయా నీయిన్నే*
 శిట్టకాల్ తీసిర్ వాన్ మువోపిటవుమాయ పెరుమానే*

కణ్డపాలుల్ నయ్యేపో లివల్ ముళైఱ్ఱుమ్మొళి *
 ఇఱిన్దునిన్దు పెరుమాయా వున్నెయ్కేకాణ్డేనే.

౧౦.

అ॥ పిఱ్ఱ - రామకృష్ణాద్యవతాగములనెత్తిన, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుడా! పొందమ్ - భారతయధుపందు, పారుద - యధుముజేసిన, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుడా! సీసీవు, ఇన్నే - ఇట్లు నులభుడవైయున్నను, శిఱ్ఱ - శ్లాఘ్యమైన (బలముగల), కార్ - నాయు, తీ - అగ్ని, నీర్ - జలము, వాన్ - ఆకాశము, మల్ - భూమి, (నీనికిన్ని), పిఱవును - తక్కినవదార్థము లన్నింటికిని, ఆయ - అంతరాత్మయైన, పెరుమానేగొప్పవాడా, కణ్డపాలుల్ - పిండినపాలులో నున్న, నెయ్యేపోల్ - నెయ్యవలె, ఇవల్ ముల్ - ఈవస్తువులయందు, ఎఱ్ఱుమ్ - అంతట, కణ్డొళి - చూచుటకు, ఇఱిన్దునిన్దు - ఆవతల (దృష్టికగోచరుడవై) ఉన్న, పెరుమాయా, - గొప్ప ఆశ్చర్యశక్తిగలవాడా! ఉన్నె - నిన్ను, ఎక్కేకాణ్డే - ఎచ్చటనేవించెదను.

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! నీవుసాధుపరితాపార్థమై యవతరించిన మవతారములన్నియు గడిచిపొయినవి. అప్పుడు నేను పుట్టకపోతిని. ఇప్పుడు నీవు సకలపదార్థములను దంతరాత్మయై యున్నను నాకంటికగుపడకనున్నావు. ఇంక నిన్నెప్పుడునేను నేవించెదనని. ౧౦.

†† ఎక్కేకాణ్డేనీన్దుఱ్ఱాయమ్మావన్నె యానెన్దున్దు*

అక్కేతాన్ద్రొన్దొక్కొళా లన్దొక్కరుగుర్చుడగోపకా*

కెక్కేన్ద్రొళొన్నవాయిరత్తు భివై యుమ్పత్తుమ్పల్లార్గళ*

ఇక్కేకాణివిప్పిఱప్పేమగిల్వై రెల్లియుమ్కాలైయే.

౧౧.

అ॥ ఈన్ - భోగ్యమైన, తుఱ్ఱాయ్ - తిరుత్తుఱ్ఱాయమాలుగల, అమ్మాన్తన్నె - సర్వశ్వయని, ఎక్కే - ఎచ్చట, కాణ్డేన్ - నేవించెదను, ఎన్దొన్దు - అనిపలుమాలుచెప్పి, అక్కే - ఆభోగ్యతయందు, తాన్ద్రొన్దొ - ప్రపణమలైన, కొఱ్ఱొళార్ - శబ్దములచే, ఆమ్ - సుందరమై, తల్ - చల్లనైన, మరుగూర్ - మరుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపకా - సమ్మాత్వార్లు, కెక్కేన్ద్రొ - మంచి ప్రకారముచే, కొన్న, - సాదించిన, ఆయిరత్తుల్ - నెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమ్ పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పల్లార్గళ - అభ్యసించువారు, ఇక్కే - ఈలోకమందే, ఇప్పిఱప్పే - ఈజన్మమందే, ఎల్లియుమ్కాలైయుమ్ - రేయింబగళ్ళు, కాణ - (భగవద్గణములను) అనుభవించి, మగిల్వై - ఆనందించుదురు.

తా॥ క్రియఃపతియొక్క భోగ్యతయందు దత్తిప్రాప్త్యాదుగల సమ్మాత్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు ఈభూలోకమందీజన్మమందే విరతిశయానందము ననుభవించుదురు. ౧౧.

అమ్మొర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

౬-వ, తిరునామములు

అపతాళిక:- ఆత్మోర్ధ్వ విక్రీలి యార్తులై యండగా, ఈయాత్రికొంచెము తగ్గినతరువాత తాళితో సంక్షేపపదయునని సర్వేశ్వరుడు సజ్జల్పించి పరమపదమునుండి మెల్లగావచ్చి తిరుక్కడితానములో వేంచేయున్నాడని పక్కాచిందుచున్నారు.

‡‡ ఎల్లియుమ్కాలై యుమ్ తన్నెనినెన్ద్రమ్*

నల్లవరుళ్గళ్ నమక్కేతన్దరుళ్ శెయ్వాన్*

అల్లియ న్నణ్దుమ్మాయ్ముడి యప్పహార్*

శెల్వర్గళ్ వామ్మ తిరుక్కడితానమే.

౧.

అ॥ ఎల్లియుమ్కాలై యుమ్ - రాతింబుళ్ళు, తన్నె - తనను, నిన్నెను - ధ్యనించి, ఎల్లి - ఉజ్జీవించునట్లు, నల్ల - మంచిత్తన (నిర్లకుమలైన), అరుళ్గళ్ - కృపలను, నమక్కే - మనతే, తన్నె - ఇచ్చి, అరుళ్ శెయ్వాన్ - (ఎల్లప్పుడును) కృపజేయువాడును, అల్లి - పుష్పముగలవై, అమ్ - సుందరమై, తణ్దు - చుట్టైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయని, ముడికిరీట ముందుగలవాడైన, అప్ప - సర్వేశ్వరుడు (నిర్వవాసముజేయుచున్న), ఊర్ - దివ్యదేశము, శెల్వర్గళ్ - (భగవత్కైత్తక్కర్మమునడి) సంపత్తుగల శ్రీవైష్ణవులు, వామ్మ - నివసించుచున్న, తిరుక్కడితానమే - తిరుక్కడితానమనడి దివ్యదేశము.

తా॥ నాయాత్రిదిద్దువాడు సర్వేశ్వరుడే వాడిప్పుడునానిమిత్తమై తిరుక్కడితానములో వేంచేయున్నాడని.

౨.

తిరుక్కడితానము మెన్నడై చ్చిన్ద్రయుమ్*

ఒరుక్కడుత్తుళ్ళై యుత్తై యుమ్మిరాన్కణ్డేర్*

శెరుక్కడు తన్నె తిగై తివరక్కరై*

ఉరుక్కెడవాళిపొన్ద వొరువనే.

౩.

అ॥ అత్త - ఆరానాధుడమందు, శెరుక్కడుత్తు - గర్వించి, తిగైత్త - మత్రిధ్రస్తులైన, అరక్కరై - రాక్షసులయొక్క, ఉరు - శరీరము, కెడ - నశించునట్లు, వాళి - బాణములను, పొన్ద - పొందిన, ఒరుక్కణ్డేర్ - ఏకవీరుడేనుమి, తిరుక్కడితానము - తిరుక్కడితానమును, ఎన్నడై - నాయొక్క, తిన్నయమ్ - మనస్సును, ఒరుక్కడుత్తు - ఒకప్పుడేవ్యాపించి, ఉళ్ళ - నాలోపల, ఉత్తయమ్ - వాసముజేయుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుడు.

తా॥ రామావతారముం దసురలనుజంపినట్లు నాయొక్కసకలపాపములను బోగొట్టి తిరుక్కడితానమందున్నవాడు ఇప్పుడు నాహృదయమందు వాసముజేయుచున్నాడని.

౪.

ఒరువరిరువరోర్ మూవరెన్బిగ్గె*

ఉరువుకర స్తళ్ళున్దొమ్మితిప్పాన్*

తిరువమర్మార్వ తిరుక్కడితానలై*

మరువియుత్తైగిన్ద మాయప్పిరానే.

౫.

అ॥ ఒగువర్ - ఒకరు, ఇరువర్ - ఇద్దరు, మూవర్ - ముగ్గురు, ఎన - అనునట్లు, నిన్దు - (రాక్షసులకు గనుపడునట్లు) ఉండి, ఒర్ - అద్వితీయమైన, ఉరువు - తిరుమేళును, కరన్దు - (వారి) కంటికగుతుడకుండచేసి, (లంకానగరమందలి మూలబలయధముందు రాక్షసులమీద కాణములను ప్రయోగించినవాడును,) తిరు - శ్రీదేవి, అమర్ - వేంచేసియున్న, మార్వన్ - పక్షసలముగల వాడును, తిరుక్కడిత్తానత్తై - తిరుక్కడిత్తానమందు, మరువి - అమరియుండి, ఉత్తిగిన్దు - వాసముజేయుచున్న, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఉళ్ళున్దోమున్ - తలంచినప్పుడంత, తిత్తిప్పాన్ - మగురముగా (ప్రియముగా) నున్నాడు.

తా॥ మూలబలముతో యుద్ధముజేయునప్పుడు రాక్షసులకు కొంతకాల మొకరుగాను కొంతకాలమిద్దరుగాను కొంతకాలమనేక శ్రీరాములున్నారనునట్లును కొంతకాలమేమియు కనుపడక తానంతర్ధానమైయుండియు రాక్షసులను జంపిన సర్వేశ్వరుడు శ్రీదేవీగూడ తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసియుండి, నేను ధ్యానించినప్పుడంత నాకు మిక్కిలి యానందమును గలుగజేయుచున్నాడని.

౩.

మాయప్పిరా నెనవల్వినై మాగోన్దఱు*

నేళి త్తినాల్ నెళ్ళామ్ నాడుకుడికొణ్ణాన్*

తేళత్త మరర్ తిరుక్కడిత్తానత్తై*

వాళప్పొళిర్ మన్నుకోయిల్కొణ్ణానే.

౪.

అ॥ తేళమ్ - తేజస్సుగల, అమరర్ - నిత్యనూరులకు ((పాప్యమై), వాళమ్ - పరిమించుచున్న, పొళిర్ - తోటలు, మన్ను - అమరియున్న, తిరుక్కడిత్తానత్తై - తిరుక్కడిత్తానమును, కోయిల్కొణ్ణాన్ - వాసస్థానముగా స్వీకరించిన, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఎనవర్ విన్దై - నాచెడకర్మములు, మాయన్దఱు - నశించిపోవునట్లు, నేళ త్తినాల్ - స్నేహముచే, నెళ్ళామ్ - (నా) మనస్సనెడి, నాడు - దేశమును, కుడికొణ్ణాన్ - వాసస్థానముగాజేసికొనెను.

తా॥ నిత్యనూరిసేవ్యులైన తిరుక్కడిత్తానమందు సర్వేశ్వరుడు ముందు వచ్చి ప్రవేశించి, ఇప్పుడు నామనస్సునే వాసస్థానముగా స్వీకరించెనని.

౫.

కోయిల్కొణ్ణాన్ద తిరుక్కడిత్తానత్తై*

కోయిల్కొణ్ణా నడనోడుమెన్నెళ్ళామ్*

కోయిల్కొళ్ తెయ్ వమెల్లామ్తోమ్*వై గున్దమ్

కోయిల్కొణ్ణ కుడక్కుల్త వమ్మానే.

౬.

అ॥ కోయిల్కొళ్ - కోయిలగుల, తెయ్ వమెల్లామ్ - (అనన్తగరుడ విష్వక్సేనాది) నిత్య నూరులందరు, తోమ్ - ఆశ్రయించునట్లు, వై గున్దమ్ - శ్రీవైకుంఠమును, కోయిల్కొణ్ణాన్ - వాసస్థానముగా స్వీకరించినవాడును, కుడక్కుల్త వమ్మాన్ - కుమ్మువృత్తముజేసినవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, తిరుక్కడిత్తానత్తై - తిరుక్కడిత్తానమును, తన కోయిల్కొణ్ణాన్ - తనకు వాసస్థానముగా

స్వీకరించెను. అదనోడుమ్ - అతిరుక్కడిత్తానముతోఁగూడ, ఎన్ నెఱ్ఱగమ్ - నామనన్నును, కోయిల్ కొడ్డాన్ - వాసస్థానముగా స్వీకరించెను.

తా|| నిత్యనూరులొకయించుటకై శ్రీవైకుంఠముందు వేంచేసియుండి నన్ను బరిగ్రహించుటకై తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసిన సర్వేశ్వరుఁడిప్పుడు నాహృదయముదుఁబ్రవేశించినాడని. ౫.

కూత్త వమ్మాళ్ కొడియేనిడర్ మున్ ధివుమ్*

మాయత్త వమ్మాళ్ మదుకూదవమ్మానుత్తై*

పూత్త ప్పొల్ తణ్ తిరుక్కడిత్తానత్తై*

ఏత్త నిల్లా కుఱిక్కొన్నినిడరే.

౬.

అ|| కూత్త - మనోహరమైన దివ్యచేష్టితములుగల, అమ్మాన్ - స్వామియు, కొడియేన్ - పాపియైననాయొక్క, ఇడర్ మున్ ధివుమ్ - (భగవద్విశ్లేష) దుఃఖమును, మాయత్త - నశించఁ జేసిన, అమ్మాన్ - స్వామియు, మదుకూద* - మధువనెడి రాక్షసునిజంపిన, అమ్మాన్-స్వామి యునైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్నదియు, పూత్త-పుష్పించిన, పొల్లిల్ - తోటలుగలదియు, తణ్ - చలనై నదియునైన, తిరుక్కడిత్తానత్తై - తిరుక్కడిత్తానమును, ఏత్త-స్తోత్రముజేయగా, ఇడర్ - దుఃఖములు, నిల్లా - నిలువవు. కుఱిక్కొళ్ మిన్ - (దీనిని) మనన్ను నందుచుండి.

తా|| ఓచేతసులారా! ఆశ్రయింపఁగోఁగులను నశించఁజేయుచున్న సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియున్న తిరుక్కడిత్తానమును మీరు స్తోత్రముజేసితిరేని మీపాపములన్నియు నశించునని. ౬.

కొన్నినిడర్ కెడ పుళ్ళత్తుక్కొవిన్దన్*

మణ్ విణ్ ముల్లుదుమళ్ళన్ద వొణ్ తామరై*

మణ్ణవర్ తాన్ తొమ్మి వానవర్ తామ్ వన్ద*

నణ్ణతిరుక్కడిత్తాననగరే.

౭.

అ|| మణ్ - భూమినిన్ని, విణ్ - ఆకాశమునున్న, ముల్లుదుమ్ - సంపూర్ణముగా, అళ్ళన్ - కొలిచిన, కొవిన్దన్ - గోవిందునియొక్క, ఒణ్ - సుందరమైన, తామరై - శ్రీపాద పద్మమును, మణ్ణవర్ తామ్ - భూలోకమందున్నవారు, తొమ్మి - ఆశ్రయించునట్టిదియు, వానవర్ తామ్ - నిత్యనూరులును, వన్ద - వచ్చి, నణ్ణమ్ - ఆశ్రయించునట్టిదియునైన, తిరుక్కడిత్తాన నగరై - తిరుక్కడిత్తానమనెడి దివ్యదేశమును, ఇడర్ - దుఃఖమంతయు, కెడ - నశించునట్లు, ఉళ్ళత్తు - హృదయమందు, కొళ్ మిన్ - ఉంచుండి.

తా|| ఓచేతసులారా! ఉభయనిభూతియైనచ్చి తనశ్రీపాదముల నాశ్రయించునట్లు సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియున్న తిరుక్కడిత్తానమునుదలంచినమాత్రముచేత నేనను స్తపాపములునశించునని.

తాననగర్ గళ్ తలై చ్చిఱ్ఱన్దెఱ్ఱమ్*

వానిన్నిలమ్కడల్ మున్ ధి మెమ్మాయత్తే*

ఆనవిడత్తు మెన్నెఱ్ఱమ్ తిరుక్కడి

త్తాననగరుమ్*తనతాయప్పనియే.

౮.

అ॥ వాక్ - పరమపదము, ఇన్నిలమ్ - ఈర్థులొకము, కడర్ - క్షీరాన్ని, ఎక్కెణ్ణు - ఇవన్ని దేశములయందున్న, పగర్గళ్ - దివ్యదేశములు, ముల్ మున్ - అన్నియు, తలైచ్చిట్ట - క్లాఘ్యములైన, తానమ్ - వాసస్థానములై, అనవిడత్తుమ్ - అయియున్నను, ఎక్కెణ్ణుమ్ - నామన న్నునున్ను, తిరుక్కడిత్తానగరుమ్ - తిరుక్కడిత్తానమనెడి దివ్యదేశమునున్ను, తక్ - తనకు, తాయమ్ - దాయభాగమందులంబించిన, పది - స్థానము (గా కలించియున్నాడు).

తా॥ తాన వేంచేసియున్న దివ్యదేశము లనేకములున్నప్పటికిన్ని సర్వేశ్వరుడు నా మనస్సునున్న తిరుక్కడిత్తానముననే మిక్కిలి యాశించుచున్నాడని.

తాయప్పదిగళ్ తలైచ్చిట్టెక్కెణ్ణుమ్*

మాయత్తినార్ మన్ని వీర్ బీరుద్దానుత్తె*

తేళ్ తమరర్ తిరుక్కడిత్తానత్తుళ్*

అయర్క్కదివతి యట్టుదన్ తానే.

౯.

అ॥ తలైచ్చిట్ట - మిక్కిలిక్లాఘ్యములై, తాయమ్ - అనాదిసిద్ధములైయున్న, పదిగళ్ - దివ్యదేశములు, ఎక్కెణ్ణుమ్ - అన్నింటిలోను, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడును, అయ ర్క్కదివతి - గోపలకు నాయకుడునునైన, అట్టుదన్ తాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడు, తేళ్ - తేజస్సుగల, అమరర్ - నిత్యనూరులకు (ప్రాప్యస్థానమైన), తిరుక్కడిత్తానత్తుళ్ - తిరుక్కడి త్తానమందు, మాయత్తినార్ - సక్కుల్పముచే, మన్ని - అమరతో, వీర్ బీరుద్దాన్ - వేంచేసి యున్నాడు.

తా॥ అన్ని దివ్యదేశములను సర్వేశ్వరునికి యనాదిసిద్ధములైయున్నప్పటికిన్ని, నన్నతేజ రించుట కనుకూలమైనదని తిరుక్కడిత్తానమును మిక్కిలి యాదరించిన్నాడని.

అట్టుదన్ నారాయణ సరివామనన్*

నిట్టుదుమేవిరుప్ప దెన్నెళ్ళగమ్*

కల్వగల్ వేదియర్ నాన్మత్తెనిన్టదిర్*

కల్వగల్ వోలై తిరుక్కడిత్తానమే.

౧౦.

అ॥ సర్ పుగల్ - మంచితీర్తిగల, వేదియర్ - వైదికక్రిష్టెన్ద్రులచే నధ్యయనముజేయబడిన, నార్ మత్తై - నాల్గవేదములు, నిన్ట - ఎల్లప్పుడునుఉండి, అదిర్ - ఘోషించుచున్నదియు, కల్వగల్ వోలై - కల్పవృక్షములయొక్కతో పులుగలదియునైన, తిరుక్కడిత్తానత్తు తిరుక్కడిత్తాన మందువేంచేసియున్న వాడును, అరి - (అశ్రులపాపమును) పోగొట్టువాడును, వామనన్ - వామ నావతారమెత్తినవాడును, అట్టుదన్ - ఆశ్చర్యభూతుడునైన, నారాయణన్ - శ్రీమన్నా రాయణుడు, నిట్టుదుమ్ - నిలచుటయు, మేవిరుప్పదుమ్ - అమరివేంచేయుండుటయు, ఎన్నెళ్ళగమ్ - నామనన్నునంచు.

తా॥ సర్వేశ్వరుని శ్రీమన్నారాయణుడు ఇదివఱలో తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసి యుండి ఇప్పుడు నామనన్నునందే సత్కాదరముతో వేంచేసియున్నాడని.

‡‡ శోలై తిరుక్కడితాన తులై తిరు

మాతై శిమదిశోకురుగూర్ చ్చుడగోపగళోల*

పాలోడముడన్న వాయిర తిప్పత్తిమ్*

మేలై వె గుప్ప తిరుత్తుమ్వియన్దే.

౧౧.

అ॥ శోలై - శోళులచేణ్ణట్టవడిన, తిరుక్కడితానమ్మ - తిరుక్కడితానమందు, ఉలై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుమాతై - శ్రీయోవతివిషయమై, మదిశో - ప్రాకారములుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపగళ - సమ్మత్తొర్లు, శోలై - సాదించిన, పాలోడు - పాలులోగలిసిన, అముడన్న - అమృతమువలెనున్న, అయిరత్తు - పెయ్యెపాకురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాకురములును, యత్తు - (తనననుసంధించువారివిషయమై) సంతోషించి, మేలై - శ్రేష్ఠమైన, వె గుప్పత్తు - శ్రీవై కుళామందు, ఇగుత్తుమ్ - స్థాపించితిమించును.

తా॥ తిరుక్కడితానమందు వేంచేసితిమన్న శ్రీయోవతివిషయమై సమ్మత్తొర్లు ప్రసాదించిన మధురమైన యాపదిపాకురముల సభ్యసించువారు, శ్రీవై కుళామను బొందుదురని. ౧౧.

అ త్తొర్ తిరు వ డి గ శే శ ర గ మ్

శయర్ తిరువడిగ శే శ ర గ మ్

౭ - ౫, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, అత్తొర్లుగ్గయుక్క అ త్తిరునట్టు వారితో సర్వ శ్వరుడు సంశ్లేషించగా, ఇది స్వప్న మే లేక చిత్రభ్రమమాయని సంజేహించి, తరువాత ఇది యథార్థమేయనినిశ్చయించి ప్రతిపరవకులై యగుచున్నారు:

‡‡ ఇరుత్తుమ్వియన్దెన్నై త్తగపొన్నడిక్కిత్తెన్దు*

అరుత్తెన్దెన్దోర్ పలనాళ్ళై త్తేఱ్ఱు*

పొరులైముడై వామనన్దాపుగున్దు*ఎన్దా

కరుత్తేయుట వీల్ నీరుదాన్ కణ్ణుకొణ్డే.

౧.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, తన్ - తనయొక్క, పాన్ - అందమైన, అడిక్కిల్ - (శివదములకొడ, వియడ్తు - సన్నోదవడి, ఇరుత్తుమ్ - ఉంచును (అని), అరుత్తిత్తు - ప్రార్థించి, ఎన్దోర్ పలనాళ్ - అనేకకాలములు, అత్తైత్తేఱ్ఱు - పిలిచినవానివిషయమై, పొరుత్తుడై - స్నేహముగల, వామనన్ - వామనుడు, తాన్ - తానే, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఎన్తన్ - నాయొక్క, కరుత్తై - మనోరథమును, ఉఱ - పొంది నేనాత్మొర్లు సజ్జల్పు ప్రకారముండవలసిన వాడనని సంకల్పించి, కణ్ణుకొణ్డు - (నన్ను) కటాక్షించుచు, వీల్ నీరుదాన్ - వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ * ఒకయోవతి! నన్ను నీశివదములకొడ చేర్చుకొనవలయునని నేను ప్రార్థించు సర్వశ్వరుడు వాప్రార్థననుసన్ధింపించి ఊక్తిలియించుటతో నామనస్సులోవేంచేసియున్నాడని

ఇరుద్దాకలుగొ డెనదేల్లె నజ్జాకుమ్*
 తిరుద్దాదవోరై వరై తేయ్నడమన్ని*
 పెరుద్దాల్ కలిగ్గెలు క్కరుల్ శేయ్దపెరుమా*
 తరుద్దానరుల్ తా నినియానటియేనే.

౨.

అ॥ ఎందు - నాయొక్క, ఏల్లై - చులమైన, శెల్లు - మనమైన, అకుమ్ - స్వాధీనములుగొనినవై, తిరుద్దాద - అణగదీయినవై, ఓర్ - (కూరములైన, ఐవరై - పంచేంద్రియములును, తేయ్న - ఓడించి, అఱ - నశించునట్లు, కలుగొడ్డు - కటాక్షించుచు, మన్ని - అమరికతో, ఇరుద్దాన్ - (సామనములో) ఉన్నాడు; పెరుమాల్ - గొప్పపాదములుగల, కలిగ్గెలు - (కలగేర్లు) వ్యర్థము, అరుళ్ కుయ్ద - కృపజేసిన, పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు, తాన్ - తాను, తరుమ్ - (గతస్థునికీ) ఇచ్చెడి, అరుళ్ తాన్ - అనుగ్రహమును, ఇని - ఇంకమీద, యాన్ - నేను, అటియేన్ - (ఒకగొప్పదిగా) తలంచను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నాపంచేంద్రియములయొక్క దుర్వ్యాపారములను బోగొట్టి నన్ననుగ్రహించి సామనములో వేంచేయున్నదానికంటె గతేంద్రావ్యర్థ విషయమై మునుపు చేసిన అనుగ్రహ మొకగొప్పది కాదని.

౩

అరుల్ తానిని యానటియేనవనెన్నుల్*
 ఇరుల్ తానఱ వీగ్గో ర్తిరుద్దానిదువల్లా*
 పారుల్ తానిలో మూపులకుమ్ పారుళ్ల*
 మరుల్ తానిదో కూ మయయ్కమయకే.

3.

అ॥ అరుల్ తాన్ - (మునుపు చేసిన) అనుగ్రహముగూడ, ఇని - ఇప్పుడు, యాన్ - నేను, అటియేన్ - (గొప్పదిగా) ఎంచును. (ఎలననగా), అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, ఎన్నుల్ - సామనములందున్న, పెరుమాల్ - అణగమును, అఱ - నశించునట్లు, వీగ్గో ర్తిరుద్దాన్ - వేంచేయున్నాడు ఇదువల్లాల్ - ఇదిగత, పారుల్ తానిలో - (సర్వేశ్వరునికీతకంటె మేలైన) పురుషార్థముగలనాయనిచారించినయెడల, మూపులకుమ్ - మూడులోములును, పారుళ్ల - (వానికి) పురుషార్థముకాదు. ఈదుతాన్ - ఇది, పెరుమాల్ - (నాయొక్క) భ్రమమో నాయమ్ - ఆశ్చర్యకరములైన, మయయ్క - భ్రామకవ్యాపారములచే, మయకే - (వాడు) ప్రసించుకేలనో?

తా॥ సర్వేశ్వరుడు తనకుమున్న పురుషార్థములకంటె నిదియేమేలైనదనిదలంచి నాయజ్ఞములనుబోగొట్టి సామనములోనే వేంచేయున్నాడు. నాకుంతకంటె గొప్పపురుషార్థములేదు. (అనికొంతేభయించి) నాకుండు వానికింత యనుగ్రహములేములు ఇంకనొకటియు గాన నిదియుగా నేనే ప్రసించుకొందనప్పుచి.

3.

మాయమయయ్కమయక్కా నెన్నెళ్ళెత్తు*
 ఆయనమరర్ క్కరియేతెనదమూగ*
 కూయకుడర్ చొప్పి తినదెన్నులైత్తా*
 తేకన్దెరిగ్గమ్ తగ తిరువరుల్ శేయ్దే.

౪.

అ॥ అమరర్క్కు - నిర్వహారలకు, అరియేయ - సింహ శ్రేష్ఠులై, అయన్ - శ్రీకృష్ణుడైన, ఎడమ్యన్ - సాహ్యాన్ని, తేళమిగిల్లున్ - దేశమంతయు, ప్రసిద్ధమగునట్లు, తన్ - తనయొక్క, తిరుఅయర్ - నిర్దేశకృతమును, తెయ్దు - చేసి, తనదు - తనయొక్క, తూయ - నిర్మలమై, కుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, కోది - తేజోమయిదివ్యవిగ్రహమును, ఎన్నుల్ - సాహృదయమందు, వైల్దాన్ - ఉంచెను. ఎన్నై - నన్ను, వజ్జిత్తు - సంపదచేసి, మాయన్ - ఆశ్చర్యకరములైన భ్రామకవ్యాపారములచే, మయక్కాన్ - భ్రమించజేయడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు లోకమంతయు ప్రసిద్ధమగునట్లు సామనన్యలోనే యథార్థముగా నెంచేయున్నాడేగాని యిది భ్రమకాదని.

౪.

తిగ్ముమ్తగ తిరువరుళ్ శెయ్ దులగత్తార్

పుగ్ముమ్పుగల్ *తానదుకాట్టి తను*ఎన్నుల్

తిగ్ముమ్మణిక్కున్ మొస్తే యొత్తునిన్దా*

పుగ్ముమ్పుగల్ మల్ శైనక్కుమార్ పారుళ్.

౫.

అ॥ తిగ్ముమ్ - ప్రకాశించుచున్న, తన్ తిరువరుళ్ - తననిర్దేశకృతమును, తెయ్దు - చేసి, ఉలగత్తార్ - లోకమందున్నవారు, పుగ్ముమ్ - కొనియాడెడి, అనువుగల్ - ఆకాని యాడుటను, తాన్ - తాను, కాట్టిత్తన్ద - చూపిం, ఎన్నుల్ - సాహృదయమందు, తిగ్ముమ్ - ప్రకాశించుచున్న, ఒన్దు - ఒక, మణిక్కున్ద మొత్తు - మాణిక్యవర్ణముతో నమానుడై, నిన్దా - ఉన్నాడు. ఎనక్కు - నాకు, మల్ శైన్, పుగ్ముమ్పుగల్ - కొనియాడెడి కొని యాడుట, ఓర్ పారుళ్ - ఒకపురుషార్థము (అని తలంచవచ్చునా?)

తా॥ నావిమయమై సర్వేశ్వరుడంత ఉపకారముజేసినాడని లోకమంతయుకొనియాడు నట్లు సాహృదయమందత్యాదరముతోనెంచేయున్న శిర్తికంటెనానికెంతయుకొన్న శిర్తికలదని

పారుళ్ మల్ శైనక్కు మార్ పారుళ్ తన్నిల్ *శీర్ క్క

తరుమేల్ పిన్నయార్ క్కవగ్ తన్నెక్కొడుక్కుమ్*

కరుమాణిక్కున్ద త్తామరై పోల్*

తిరుమార్ బుకార్ కణ్ కై శెవ్వాయున్ది నూనె.

౬.

అ॥ కరుమాణిక్కున్ద త్త - నీలమాణిక్యమయ వర్ణకముమీడ నున్న, తామరై పోల్ - తామర పుష్పములువలె కోటిలుచున్న, తిరుమార్వ - శ్రీదేవీవాసస్థానమైన వక్షస్థలము, కార్ - శ్రీపాదము, కణ్ - నేత్రము, కై - శ్రీహస్తము, కెమ్ - ఎత్తని, వాయ్ - అభరణము, ఉన్దియాన్ - తిరునాథి వీధిగల సర్వేశ్వరుడు, మల్ శైన్, పారుళ్ తన్నిల్ - పురుషార్థములలో, ఎనక్కు - నాకు, ఓర్ - ఒక, శీర్ క్క - క్లాప్తుమైన, పారుళ్ - పురుషార్థమును, తరుమేల్ - ఇచ్చినయెడల, పిన్నై - మఱియు, అనకత్తన్నై - నానిని, యార్ క్కు - ఎవరికి, కొడుక్కుమ్ - ఇచ్చునా?

తా॥ అట్లొక్కట మఱియొక పురుషార్థమునిచ్చితి నేని నన్ను పురుషార్థముగా స్వీకరించు వారెవరు లేరు గాన వీరికే నన్నిచ్చెదనని తలచి సర్వేశ్వరుఁడు నాయందు మిక్కిలి యాదరముతో తనదివ్యస్వరూపమును నాడిచినాడని.

శేవాయుని వెలోపల్ శుడర్క్కున్నై తన్నోడు*
ఎవాయ్చుడరుమ్ లమ్మిలే ముగ వళాయ్క్కొళ్ళ*
శేవాయ్ములువళో డెనదుళ్ళ త్తీరున్ద*
అవాయుని యానటియే మున్దరులే.

2.

అ॥ శేమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరము, ఉన్ది - శాఖి, వెలో - తెల్లని, చళ - దత్తములు, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, కుట్టై - మకరకుండలము, తన్నోడుమ్ - వీరితోఁగూడ, ఎవాయ్ - సమస్తావయవములయొక్క, కుడరుమ్ - కాన్తియు, తమ్మిలో - తమలో, మున్పు - (ఒకదానికంటె నొకటి) ముందుగావచ్చి, వళాయ్క్కొళ్ళ - (నన్ను) చుట్టుకొనగా, శేమవాయ్ - ఎఱ్ఱనియధరముమీఁద విలసిల్లుచున్న, ములువలోడు - మందహాసముతోఁగూడ, ఎనదుఉళ్ళత్తు - నాహృదయమందు, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, అవాయుని - అవిధమును తప్ప, యాన్ - నేను, మున్దరు - ఆరుగ్ - వేతొకవిధమును, అతియేన్ - ఎఱుఁగను

తా॥ అత్యద్భుతమైన తనదివ్యావయవ సౌందర్యముతోఁగూడ మందరముందహాసము జేయుచు నాహృదయమందు వేంచేసియున్న విధమునుతప్ప నేను మఱియొకదానిని స్మరించనని. 2.

అటియే మున్దరు లేన్దై యాళుమ్మిరానాకో*
వెటిదేయరులో శేయేవర్ శేయేవార్ గల్కుగన్ద*
శిటియేనుడై చ్చిన్దైయుల్ మూవులగుమ్*రమ్
నెటియావయ్యిన్ద్రోట్కొణ్ణు నిన్ద్రోట్నారే.

౩.

అ॥ మున్దరు అరులో - వేఱు ఉపకారమును, అతియేన్ - ఎఱుఁగను. ఎన్దై - నన్ను, అళుమ్ - దాస్యపఱచుకొనిన, పిరానార్ - స్వామి, శేయ్యార్ గల్కు - తనచేతనక్షీకరించుదగిన వారికి, ఉగన్ద - సన్తోషించి, వెటిదే - నిర్లకుకముగానే, అరులో శేయ్యార్ - కృపచేయును. మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, నెటియా - ఒక ఉపద్రవమును రాకుండునట్లు, తన్వయ్యన్ద్రోట్కొణ్ణు - తనయుదరమందుంచుకొని, శిటియేనుడై - అతిమృదుఁడైనవాయొక్క, శిన్దైయలో - హృదయమందు, నిన్ద్రోట్నాన్ - వేంచేసియుండెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు మూడులోకములను తనయుదరమందుంచుకొని నాహృదయమందు వేంచేసియున్నాడు. దానికే గారణము వానియొక్క నిర్లకుక కృపయేయని. ౩.

వయిన్ద్రోట్కొణ్ణు నిన్ద్రోట్నారమ్మయవరుమ్*
వయిన్ద్రోట్కొణ్ణు నిన్ద్రోదుమావులగుమ్*రమ్
వయిన్ద్రోట్కొణ్ణు నిన్ద్రవణ్ణమ్ నిన్ద్రమాలై*
వయిన్ద్రోట్కొణ్ణు మన్నునై శ్రేకామదియాలే.

అ॥ పయిన్ బీరకొణ్ణు నిన్మొట్టివ్దాడు - (లోక ములను) తనయందగమందుంచుకొని రక్షింపనట్లు రక్షించు త్రితయారులను, యవరిను - వారికంటె మేలైన బ్రహ్మములను, పయిన్ బీరకొణ్ణు - (వానిగూడ) తనగర్భమందుంచుకొని, ఒరు. అద్వితియ మైన, మూవులను - త్రైలోక్యమును, పయిన్ బీరకొణ్ణు - తనయందగమందుంచుకొని, నిష్ఠవణ్ణు - ముందు విధముగా (నిర్వికారుడై), నిష్ఠ - వేంచేయున్న, మాలై - సర్వేశ్వరుని, మదియాలే - సమృతి చేత, పయిన్ బీరకొణ్ణు - హృదయమందన్ స్వీకరించి, మన్న - అమరియందునట్లు, వైత్రేన్ - ఉంచుకొంటిని.

తా॥ త్రైలోక్యములో గూడ సర్వేశ్వరుడువచ్చి నామనస్సునందు వేంచేయుండుటకు గారణమైననగా, వాడు నామనస్సులో బ్రచేతించునప్పుడు నేను నిశ్చించక యుండడమని. ౯.

వైత్రేణమదియూ లెనదుళ్ళుత్తగత్రే*

ఎయ్త్రేయ్యుప్రివేనల్లై నన్దుకాప్పొదుమ్*

మొయ్త్రేయ్తరై మోదురన్ పాక్కడలుళాల్*

పైత్రేయ్శుడర్ ప్పొమ్మణై నమ్మరనై యే.

౧౦

అ ఏయ - (వానిమార్దవమునకు) తగుమైన, తిరై - అలలు, మొయ్త్రు - నిరంతరముగా, మోదు - కొట్టుచున్న, కణ్ - చల్లవైన, పాక్కడలుళ - క్షీరాబ్ధియందు, పైత్తు - వికాలములైన భూములు గలవారును, ఏయ - (తిరుమేనుకు) తగువైన (సౌమహర్షముగల) వానిను, శుడర్ - తేజస్సుగలవారులైన, పొమ్మ - అధికేషుని, అనై - శయ్యగాగల, నమ్మరనై - మన స్వామిని, ఎనదు - కాయొక్క, ఉళ్ళత్తగత్రే - హృదయములోపల, నుదియార్ - అనుమతిచేత, వైత్రేణ - ఉందితిని. ఎన్దుమ్ - సర్వకాలమలయందును, ఎప్పొదుమ్ - సర్వదేశములయందును, ఎయ్త్రేయ్యుప్రివేనల్లై - విశ్లేషించి దుఃఖపడను.

తా॥ క్షీరాబ్ధియందలి యనన్తకాయయైన సర్వేశ్వరుని నాహృదయమందుంచుకొని. ఇతఁ వానిగూడదాని శ్రేణముననుభవించనని. ౧౦

శుడర్ ప్పొమ్మణై నమ్మరనై త్తిరుమాటై*

అడిచ్చేర్వగై నణ్కురుగూర్ చ్చుడగోవళ*

ముడిప్పొళొన్న వాయిరత్తి ప్పొమ్మళన్మళమ్

విడ*తేయ్దొటనోక్కుమ్ ర్కకణ్ణళివన్దే.

౧౧.

అ॥ శుడర్ - తేజస్సుగల, పొమ్మ - అధికేషుని, అనై - శయ్యగాగల, నమ్మరనై - మన స్వామియొక్క, అడి - శ్రీహృదయమును, తేర్వగై - చేరునట్లు, ముడిప్పొన్ - (సంపారమును) పొగొట్టుటకై, నణ్ - నుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, ఉడగోవళ - సమృద్ధియైన, శొన్న - సాదించిన, అయిరత్తు - జయ్యపాకురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈ పది పాకురములను, శన్మమ్ - జన్మము, అటతేయ్దొట - నిక్కిరితీజించి, విడ - నశించునట్లు, తన్ - తన సేత్రములు, విడన్ - విడచి, శొక్కుమ్ - చూపును.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను జేరువట్టును సంసారము నశించువట్టును నమ్మా
శ్వామి ప్రసాదించిన యీ పదిపాకురములు సంసారమునకు వివిదృష్టియగును (ఈ పాకురముల
ననుసంధించువారికి సంసారమునశించునని). ౧౦.

ఆ శ్వామి తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్

౮ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, నామహిమనున్న తమనైశ్వర్యమునున్నను సంధించి
నన్నుబొందుటకు విరక్తులగుదులలో యేమోయని సర్వేశ్వరుడాలించి, మీయొక్క, దివ్యాత్మ
స్వరూపము నాకు కాన్తుభాదలవలె మిక్కిలి క్లాభ్యమై భోగ్యమైయుండునని యాశ్వామిగారు
గజఘటనగా యిట్టి తమస్వరూపము ననుభవించుచున్నారు.

శ్లో॥ కణ్ణోశివస్తపేరియవాయ్ వాయుమేళివస్తకనిస్త*ఉళై

వెణ్బలిలగుళుడరిలగు విలగుమగరకుణ్డలత్త*

కొణ్ణల్వణ్ణ శుడర్ ముడియన్ నాన్మతోళకనికార్ణ్ణ*

ఒణ్ శజ్జడె వాళాళియా నొరువనడియేనుళానె.

౧.

అ॥ శివస్థ - ఎట్టనై, పెరియవాయ్ - విలములైయున్న, కణ్ణో - నేత్రములనున్న,
శివస్థ - ఎట్టనై, కనిన్ - పండియున్న (పండువలెనున్న), వాయుమ్ - ఆదరమునున్న, ఉళై -
లోపల, ఇలగు - (వ్యాపించి) ప్రకాశించుచున్న, శుడర్ - కాన్తిగల, వెణ్ పల్ - తెల్లనిదంత
ములనున్న, ఇలగు - ప్రకాశించుచు, విలగు - చలించుచున్న, మగరకుణ్డలత్తన్ - మగరకుంటల
ములనున్న గలవాడును, కొణ్ణల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాడును, శుడర్ -
ఉజ్వలమైన, ముడియన్ - కిరీటముగలవాడును, నాన్మతోళన్ - నాలుభుజములగలవాడును,
కుళి - పంగియున్న, కార్ణ్ణన్ - కార్ణమునెడి ధనుస్సుగలవాడును, ఒణ్ - నుందరమైన, శజ్జ -
శ్రీపాఞ్చజన్యమునున్న, కడై - గదనున్న, వాళో - నవ్వుకమునున్న, అళియాన్ - నువర్చనము
నున్న గలవాడును, ఒళువన్ - అద్వితీయుడైన శ్రీయఃపతి, అడియేన్ - దాసునియొక్క,
ఉళాళన్ - హృదయమందు జేంచేసియున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు, పద్మనేత్రుడై కాళమేఘాముడై చతుర్భుజుడై శబ్దవ్రాది
దివ్యాయుధోపేతుడై నాహృదయమందు నివసించుచున్నాడని. ౧.

అడియేనుళానుడిలుళాన్ నణ్ణత్తగత్తాపుఱత్తుళాన్*

పడియేయిదువెన్మరై క్కలామ్మడియనల్లన్ పరమ్మర్*

కడిశేర్ నాన్ శత్తుళాలై యిన్నత్తున్నక్కళిన్రై*

ఒడియాన్ ప్పెప్పరుమైయో నుణిర్విలుమ్మరొరువనె.

౨.

అ॥ అగ్రాత్త అగ్రాత్త - అంజాంతర్యరులైన సకలవదాన్తములకంతర్యామియు, పుజత్తు ఉత్సాహ - అండమహిర్భూతములైన మహాదాదులకంతర్యామియు, ఇదువేదది - ఇదియే (సర్వ శ్వరుని) సమానమైనది, ఎన్నలామ్ - అని చెప్పదగిన, వడియనల్లన్ - ఉపమానములేనివాడును, వరమృతన్ - పరాత్పరుడును, కడికాల్ త్రిమ్ - క్లాఘ్యమైన పరిమళముయొక్కయు, అలై యుళ్ - తేనెయొక్కయు సమభవముచే గలిగినదియు, తున్నమకట్టి - (అల్పత్వాస్థిరత్వాది) దోషములులేనిదియైన, ఇన్నమ్ - సుఖముయొక్క, శేర్త్త - సారాంశముతో, శేర్ - ఒప్ప యున్న, ఒడియా - విచ్చేదములేని (నిత్యమైన), ఇన్నమ్ పెరుమైయోన్ - నిరతిశయానందముగల వాడును, ఉణర్విల్ - జ్ఞానమందు, ఉమ్మర్ - మేలైనవాడును, ఒరువన్ - అద్వితీయుడునైన శ్రీయసతి, అడియేన్ - దాసునియొక్క, ఉత్సాహ్ - స్వాదయమందున్నాడు. ఉడలత్సాహ్ - (నా) శరీరమందునున్నాడు.

తా॥ సర్వగతుడై నిరుపమానుడై పరాత్పరుడైన సర్వేశ్వరుడు నిరతిశయానందయు తుడై నాస్వాదయమందును అతీతమైన శరీరమందునుగూడ వాసముజేయుచున్నాడని. ౨

ఉణర్విలుమ్మొరువనై యవనదరుళాలుఱల్ పొరుట్టు*ఎ
ఉణర్విసుళ్ళేయిరుత్తి నే నదువునువనదిన్నరుళే*
ఉణర్వముయిరుముడమ్ముమ్ ముల్ ములప్పిలనవుమ్ పట్టుడేయామ్*
ఉణర్వైప్పెఱవూర్ నిఱవేటి యానుమతానాయొట్టిన్నానే. 3.

అ॥ ఉణర్విల్ - జ్ఞానమందున్న, (జ్ఞానాధికులైన), ఉమ్మర్ - నిత్యనూరులకు నిర్వాహ కుడై, ఒరువనై - అద్వితీయుడైన శ్రీయసతిని, అవనదు - అశ్రీయసతియొక్క, అరుళార్ - శృవచేత, ఉఱుత్పొరుట్టు - పొందుటకై, ఎన్ ఉణర్విసుళ్ళే - నాజ్ఞానమందు, ఇరుత్తి నేన్ - స్థాపించితిని. అదువుమ్ - అల్లుస్థాపించడముగూడ, అవనదు - అశ్రీయసతియొక్క, ఇన్ అరుళే - నిర్మాతకృతయే. ఉణర్వమ్ (సంసారవిషయమైన) జ్ఞానమును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణమును, ఉడమ్ముమ్ - శరీరమును, ముల్ ము - ఇంతకంటేవేలైన ఉలప్పిలనవుమ్ - లెక్కలేని మహాదాది తత్వములును, పట్టుడే - పోయములు, అమ్ - అనెడి, ఉణర్వై - జ్ఞానమును, పెఱ - పొందు నట్లు, ఉణర్ న్ద - నడిపించి, ఇఱవేటి - ఇటులనే కడవఱకు నెరవేర్చి, యానుమ్ - నేనును, తానాయొట్టిన్నాన్ - తానేయాయెను (నాకుతానేయంతర్యామియనెడి జ్ఞానమును గలుగజేసెను).

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నిర్మాతక కటాక్షముచే దనయందు నాకాశముగలుగజేసి నాతోసంక్లేషించి శరీరాదులయందు వైరాగ్యమును గలుగజేసి, తనకనశ్శార్వత్తమైన నాయాత్మస్వరూపమునున్న నాకుఁగఱుఱుచెనని. 3.

యానుమతానాయొట్టిన్నానై యాదుమేయవర్ కుమ్ముమ్మున్నొనై*
తానుమేళివనుమేపిరమునుమాగి పుడై త్తతనిముదలై*
తేనుమేపాలుమేకన్నలు ముముదుమాగిత్తిత్తిత్తు*ఎ
ఉనిలుయిరిలుణర్వినిల్ నిన్దొన్దెయ్యుణర్ న్దేనే. ౪.

అ॥ యాదున్ - అచేతనులకును, యవర్ క్కున్ - చేతనులకును, మున్నోనై - పూర్వ మందున్న కారణభూతుఁడును, తానున్ - విష్ణువైనతానును, శివనున్ - రుద్రుఁడును, వీరమునున్ - బ్రహ్మయు, అగి - ఈమఁగురి స్వరూపుడై (బ్రహ్మరుద్రులనుసృజించియు వారినడును తాను విష్ణు నైయుండియు), పరైత్త - (లోకములను) సృజించిన, తనిముదలై - అద్వితీయ కారణుఁడును, తేనున్ - తేనెవలెను, పాలున్ - పాలువలెను, అముదుమాగి - అమృతమువలెను, తిత్తిత్తు - (సర్వేశ్వరునికి) తీయగా (భోగ్యముగా) నుండి, ఎకఁఁగిరి - శాశ్వరీరమందును, ఉయిరి - ప్రాణమందును, ఉణ్ణినిరి - జ్ఞానమందును, నిన్ - వ్యాపించియున్న, ఒన్ - అద్వితీయమైన వాయాత్మను శరీరముగాగలవాఁడును, యానున్ - నేనును, తానాయ్ ఒన్మొనై - తనకు శేష భూతుఁడనెడి జ్ఞానమునుగలుగజేసినవాఁడునైన క్రియవతిని, ఉణ్ణి - నేన్ - ఎఱుఁగితిని.

తా॥ సకల జగత్సృష్టయైన సర్వేశ్వరుఁడు, నేను తనకు శేషభూతుఁడనెడి జ్ఞానమునునాకు గలుగజేసినదియేగాక వాయాత్మస్వరూపము తనకత్యంత భోగ్యమైయున్నదనియు తెలియజేసెనని.

నిన్మొనైయుణ్ణినిన్ క్కదన్మోన్మొనైయుదువిదువెన్మొనై*

ఒన్మొనైరువర్ క్కుణ్ణిరలాగా దుణ్ణిన్మొనైమేలుమ్ కాణ్ణిరిదు*

తెన్మొనైపరమ్మరమాయ్ యాదుమిన్మొనై తేయ్ అగ్గియన్మొనై*

సన్మొనైదెన్మొనై తివరిదాయ్ సన్మాయ్ భానమ్మకడన్దదే ౫.

అ॥ నిన్ - (నిత్యమై) ఉన్న, ఒన్ - విలక్షణమైన యాత్మవస్తువును, ఉణ్ణి - నేనుక్కు - పరికిలించినవాకు (తెలిసిన), అదన్మో - ఆయాత్మయుక్కు, నేర్మొ - చైలక్షణ్యము, ఒన్మొ - కొంచెముగూడ, ఒరువర్ క్కు - ఎవ్వరికిని, ఉణ్ణిరలాగాదు - తెలిసికొనుటకు పాధ్యముకాదు. ఉణ్ణిన్మొ - తెలిసికొనినను, మేలున్ - మఱియు, కాణ్ణిరిదు - (ఆయాత్మకు) సాక్షాత్కరింప శక్యముకాదు. (ఆయాత్మ), పరమ్మరమాయ్ - పరమ్మరగా, తెన్మొనై - పోయిపోయి, (అన్న మియ ప్రాణమయ మనోమయములను క్రమముగాపరికిలించి దానిపైచెల్లి), యాదుమిన్మొ - (ప్రకృతి సంబంధము) విషయమేనిదై, తేయ్ అగ్గియన్ - (ప్రకృతిసంబంధమును) సవాసనముగావదలి, నన్మొనైదు - (ప్రాకృతవిషయమువలె) మంచిదనియు చెడ్డదనియు, అతీవు అరిదాయ్ - తెలిసి కొనుటకశ్యమై, సన్మాయ్ - విలక్షణమై, భానమ్ - చక్షురారులచే గలిగినజ్ఞానములకు, కడన్దదు - అనివయమైయుండును.

తా॥ భగవదనుగ్రహముచే నేనెఱుఁగిన జీవాత్మస్వరూపము మఱియుకరిఁగి తెలిసికొనుటకు శక్యముకాదు. అట్లు తెలిసికొనినను దేహాదివిలక్షణమై ప్రకృతిసంబంధకాన్యమై యింద్రియా తీతమైన దానిని జూచుటకు శక్యముకాదని. ౫.

సన్మాయ్ భానమ్మకడన్దపోయ్ సల్లినిరియ మెల్లామిర్ త్తు*

ఒన్మాయ్ క్కిడన్దవరుమ్ పెరుమ్బొ మ్మొలప్పిలదన్మొనై యుణ్ణిన్మొనైన్మొనై*

తెన్మొనైన్మొనైన్మొనై తేన్మొనైన్మొనైన్మొనై సుపతేయన్మొనైన్మొనై*

అన్మొనైవోదేవీ ఉదువేవిదువీదామే.

౬.

అ॥ తానమ్ - శబ్దాది విషయములను, శడవుపోయ్ - చాటిపోయి, నల్ - (విషయముల
యందు పురుషుని దీసికొనిపోదగిన) సామర్థ్యముగల, ఇన్నిరియన్ ఎల్లామ్ - ఇన్నియములనన్నిం
టిని, తోరత్తు - పడత్రోసి (జయించి), ఒన్వాయ్కిడన్ - (ఆత్మతో) ఏకీభవించి యున్నదై,
అరుమ్ - విడుచుటకశక్తమై, పెరుమ్ - ఆపరిచిన్నమై, ఉలప్పిల్ - శాశ్వతమైనదైయున్న,
పొత్తదన్ - ప్రవృత్తియనెడి తత్వమును, ఉణిర్ న్దుణిర్ న్దు - చక్కగానిచారించి, న్నవాయ్ -
చక్కగా (చానిశాశించక), అణ్ - ఆయాత్మస్వరూపమందు, శెన్దు - తెల్లి, ఇన్దుమ్ తున్దుమ్ -
సుఖదుఃఖములను, శెన్ ద్దుక్కైన్దు - సవాసనముగావదలి, ప్తయన్ ద్దూర్ - అసక్తిసకించిన
యెడల, అన్దై-అదిగనందు, అప్పోదే - ఆత్మగమించే, వీడు - సంసారమోక్షముకలుగును. అదువే-
అదియే, వీడు - శైవల్యరూప మోక్షముగను. వీడామ్ - (అదియుగిందరికి) పురుషార్థముగను.

తా॥ యోగశాస్త్రమందు బ్రతిపాదించినరీతిగా జీతేన్ద్రియుండైయుండి దేహదులయొక్క
స్వభావములను జక్కగాశాలోచించి సుఖదుఃఖములను వదలి యీదేహదులయందు నిరాశయైన
యెడల నప్రవృత్తాయాత్మతత్వమును సాత్కర్మరింపవచ్చును. చానిశే శైవల్యమనెడి మోక్షముని
తెచ్చుదురని.

అదువేవీడువీడువేల్ నీన్దునానుమదుతేటి*

ఎదువేతానమ్పల్ నీన్ది యాదుమిలిగళాగిట్కిల్*

అదువేవీడువీడువేల్ నీన్దునానుమదుతేటాదు*

ఎదువేవీడదన్దుమె న్దయత్తారెయ్తారెయ్తారే.

2.

అ॥ అదువే - ఆయాత్మానుభవమే, వీడు - (శైవల్యమనెడి) మోక్షము, వీడువేలు - ఆ
మోక్షముచేబొందదగిన, ఇన్దుమ్ తానమ్ - అనన్దమును, అదు-అదియే, తేటి - (ఇట్లు) చక్కగా
తెలిసికొని, ఎదువేతానమ్ - అన్నివస్తువులలోను, పల్ న్దున్దు - సంబంధములేక, యాదుమ్ -
రుచివాసనలన్నింటిని, ఇలిగళాగిట్కిల్ - సమూలముగావిడిచినయెడల, అదువే - ఆ యాత్మ
ప్రాప్తియే, వీడు - మోక్షము, వీడువేలు - మోక్షముచేబొందదగిన, ఇన్దుమ్ తానమ్ - సుఖమును,
అదు - ఆయాత్మానుభవమే, తేటాదు - అనిఇట్లుతెలిసికొనక, వీడు - మోక్షము, ఎదు - ఏది?
ఇన్దుమ్ - మోక్షనుఖము, ఎదు - ఏది, ఎన్దు - అని, ఎయ్తూర్ - చిత్త దౌర్బల్యముగలవారు
(తెలిసికొననివారు), ఎయ్తారెయ్తారే - ఎల్లప్పుడును దుఃఖపడుదురు.

తా॥ యోగశాస్త్రమందుకెప్పిన్దు జీతేన్ద్రియుండైయుండి యోగాభ్యాసముకేసి శైవల్య
మనెడి మోక్షమునుబొందక నందులోసంశయించువారు ఎప్పుడును సంసారులై శ్లేశపడుదురని.

ఎయ్తారెయ్తారెయ్తారే నిల్లత్తారుమ్పుటత్తారుమ్

మొయ్తత్తు*అల్లలటిమయల్ల త్తామ్పొగుమ్పాదు*ఉన్దుత్తర్ పోల్

వీత్తేయేటి యనురాగమ్పొయుమ్పాదు*ఎమ్ పెమ్మానో

హొత్తేన్దున్దుమ్మకూడక్కుడిన్ ద్దూగిల్ న్దుత్తై వే.

౪.

అ॥ ఎయ్యత్తార్ ఎయ్యత్తార్ ఎయ్యత్తార్ ఎయ్యత్తార్ - చచ్చెన చచ్చెన చచ్చెన, ఇల్లత్తాయమ్ - ఇంటివారును, పులత్తాయమ్ - బైటనున్న బంధువులను, మొయ్యత్తు - చుట్టుకొని, అజ్జ - ఆ యవస్థయందు, అలతి - భయంకరముగా నటిచి, మయ్యజ్జ - కట్టుకొనగా, తామ్ - తాము (చచ్చువారు), పోగుప్పొదు - (శరీరమునువదలి) పోవునప్పుడు, ఉన్నత్తర్ పోల్ - విచ్చివారు వలె, పిత్తేయేటి - (భ్రమించి, అనురాగమ్ - (పుత్రాదులయందు) ప్రేతి, పొట్టియుప్పొదు - పృథ్వి బొందెడికాలమందు, ఎమ్మెమ్మనోడు - మనస్సామయైన క్రియఃపతితో, ఒత్తు - సమానమైయుండు నని (క్రియఃపతిని జ్ఞానానందస్వరూపుడై పరిశుద్ధుడైయుండునని), అజ్జ - ఆశీవాత్మను, కెట్టు - భాగించి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, కూడకూడిల్ గ్రాగిల్ - అనుసంధింపబడినకూలమైనయెడల, నల్ - మంచి, ఉత్తిప్పు - నిద్రియగును.

తా॥ ఎంతటికేంద్రియఃపతియగునను చచ్చునప్పుడు బంధువులందరు వచ్చి వానిని కట్టుకొని యేడవగా వచ్చుడు మతిభ్రష్టుడై పుత్రాదుల వాంఛించుండును. అట్లుకాకుండ, వాయాత్మ స్వరూపము సర్వేశ్వరునికి కేవలమై వానివలె పరిశుద్ధమైయుండునని యంతిమస్మృతి చేసినయెడల వాడే మోక్షమునుబొందును. అని మ స్మృతికనియెడల చిరకాలముచేసిన యోగాభ్యాస మంతయు వ్యర్థమగునని.

కూడిల్ గ్రాగిల్ నల్లుత్తిప్పు కూడామైయెక్కూడినాల్ *

అడల్ పజవై యుయర్ కొడి యెమ్మాయనావదదువదువే*

వీడై పుట్టియొరువరి శే ఎదిర్వమ్ నిగ్మవ్విమ్కట్టివుమాయ*

ఓడి త్తిరియమ్మోగిగళు ముళదుమిలై యల్లరే.

అ॥ కూడిల్ గ్రాగిల్ - అని మత్స్యలింగమయెడల, నల్లుత్తిప్పు - మంచిఘననిద్రియగును. కూడామైయై - అసంభవమైన (గగనకుసుమాదులను), కూడినాల్ - లభించినయెడల, అదు - ఆయాత్మవస్తు, అడల్ - సృష్టమనీయమన్న, పజవై - గరుత్మంతునిధ్వజముగా, ఉయర్ - పైకెత్తిన, ఎమ్మాయనావదు - మనయాశ్చర్యచేష్టించిన సర్వేశ్వరుడగుట (సంభవించును). (గాన), అదు - ఆయాత్మవస్తు, అదునే - ఆ శీవాత్మయైయ్యేయుండును, ఒరువరికు - (తమబుద్ధికి తోచినట్లు) ఒకవిధముగా, వీడై - మోక్షమును, పట్టి - కల్పించి, ఎదిర్వమ్ - భవిష్యత్కాల ములయందును, నిగ్మవ్విమ్ - వర్తమానకాలములయందును, కట్టివుమ్ - భూతకాలములయందును, అయ్ - ఉన్నవారై, ఓడి - తడమాడుచు, తిరియమ్ - సచ్చరించుచున్న, యోగిగళుమ్ - యోగులును, ఉళ్ళయమ్ - ఉన్నారు; ఇల్లెయల్లరే - లేకపోలేదు.

తా॥ తత్త్వజ్ఞానము గలిగినతరువాత శీవుడై బ్రహ్మస్వరూపుడగుమండగా శీవుడు చచ్చునప్పుడు తనకంటె విలక్షణుడైన పరమాత్మతో సమానముగా తననుస్మరింపవలయునని చెప్పుట యసంజ్ఞతము అని చెప్పెదాడు. శీవబ్రహ్మములకు భేదము స్వాభావికము గనుక ఆరెండింటి కిని యభేదము చెప్పుట కంటేభేదముతో ముక్తిమొలచినదనియు గాడిదె గుఱుమైనదనియు చెప్పెడు మాటలవలె యసంబద్ధమైయుండును. గాన శీవబ్రహ్మముల కభేదముకెప్పుడు తిరుగుచున్న భాగ్యులయొక్క యసత్యమాటలు నమ్మదగినవికానని

ఉళరుమిలైయల్లరా యళరాయిలైయాగియే*

ఉళరెమ్మిరువరవర వ నెన్నుళ్ళత్తుళ్ళేయైత్తెగిన్దార్*

వళరుమ్పిత్తెయమ్లేయేపిత్తెయమ్మొల వళైపుమాక్కముమ్*

వళరుమ్కుడరుమిరుళుమ్మొల్ తెరుళుమ్మరుళుమ్మాయ్శోమే. ౧౦.

అ॥ ఇలైయల్లరాయ్ - (ఆశ్రీతులకు) లేనివారు కానివారై, ఉళరుమ్ - ఉన్నవారును, ఇలైయాగియే - (ఆభక్తులకు) లేనివారై య్యో, ఉళరాయ్ - ఉన్నవారును, ఎమ్ - మనకుస్వామి యైన, ఒరువర - అద్వితీయులునైన క్రియఃపతి, ఉళర - ఉన్నారు. అవరపన్దు - వారు పచ్చి, ఎన్ఉళ్ళత్తుళ్ళే - నాహృదయమందు, ఉత్తెగిన్దార్ - నిత్యవాసము జేయుచున్నారు వళరుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, పిత్తెపోల్ - చంద్రికళపలెనున్న, ఆక్కముమ్ - (శరీరముయొక్క), వృద్ధినిన్ని, తేయేపిత్తెయమ్మొల - తీచించుచున్న చంద్రికళపలెనున్న, అత్తెపుమ్ - నాశమునున్న, వళరుమ్ - వృద్ధిపొందుచున్న, కుడరుమ్మొల్ - లేజస్సవలెనున్న, తెరుళుమ్ - శబ్దాదివిషయజ్ఞానములనున్న, ఇరుళుమ్మొల్ - సీకటిననున్న, మరుళుమ్ - అజ్ఞానమునున్న, మాయ్శోమ్ -

తా॥ దుర్మతిమందు ప్రవేశించుకొండ నన్ను వశపఱచుకొని నాహృదయమందు నిత్యేశ్వరుడు నిత్యవాసముజేయుచున్నాడు గాన నేను నాయొక్క శరీరముచేతను మనస్సుచేతను వచ్చెడి పళల దుఃఖములను బోగొట్టుకొంటినని. ౧౦.

‡‡ తెరుళుమ్మరుళుమ్మాయ్త్తు ల్ల తిరున్దుశెమ్మొమ్మలడిక్కిల్*

అరుళియిరుత్తుమమ్మనా మయనామ్శివనామ్*తిరుమాలాల్

అరుళప్పట్టశడగోప నోరాయిరత్తుళిప్పత్తాల్*

అరుళియడిక్కిల్లిరుత్తుమ్ సమ్మణ్ణల్ కరుమాణిక్కమ్. ౧౧.

అ॥ తెరుళుమ్ - (సంసార) జ్ఞానమునున్న, మరుళుమ్ - అజ్ఞానమునున్న, మాయ్త్తు - పోగొట్టి, తిరున్దు - ఆశ్రీతులను మఱియొక జీవద్దపోనివ్వనిదై, శెమ్ - మందరమై, పొన్ - పుష్పహాటి యమై, కల్లల్ - ఆభరణముగలదైన, అడిక్కిల్ - శ్రీపాదముక్రింద, అరుళి - కృపజేసి, ఇరుత్తుమ్ - సాపించుకొనుచున్న, అమ్మనామ్ - స్వామియు, అమ్మనామ్ - బ్రహ్మకంఠర్యామియు, శివనామ్ - దురునికంఠర్యామియునైన, తిరుమాలాల్ - క్రియఃపతిచేత, అరుళప్పట్ట - కృపజేయబడిన, శడగోపకా - నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యి పాళురములలోజేరిన, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాళురములచే, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమంటి కానిగల, నమ్మణ్ణల్ - మనస్వామి, అరుళి - కృపజేసి, అడిక్కిల్ - శ్రీపాదములక్రింద, ఇరుత్తుమ్ - ఉంచును.

తా॥ భగవత్కృపాక్షపాత్రులైన నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన ఈ పదిపాళురముల సభ్యసింహు ఛారిని క్రియఃపతి కృపాక్షించి తనశ్రీపాదమందు జేర్చుకొని యుజ్జీవింపజేయునని. ౧౧

అ త్తూర్ తిరు వడిగళి శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళి శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక:— ఇట్లుభగవచ్చేవత్వము ననుసంధించిన నమ్మాళ్వార్లు అతీతిచేత తనస్వరూపమును మఱిది ఒకపిరాట్టి యవసనుజోంది తనయవస నన్యభదేశముగా సాదించుచున్నారు.

‡‡ కరుమాణిక్కమలై మేల్ మణి తడనామలై క్కాడుగళ పోల్* -

తిరుమార్వవాయ్ కణ్ కై యుద్దికా లుడై యాడై గళ శెయ్యపిరా* -

తిరుమాలెమ్మాళ్ శెట్టనీర్వయల్ కుట్టనాట్టుత్తిరుప్పలియూర్* -

అరుమాయ్ పేరన్ది ప్పేచ్చిల శనై మిరిదత్కళ్ శెయ్ గేనో. ౧.

అ॥ కరుమాణిక్కమలై మేల్ - నీలరత్నమునుమైన పర్యవమందలి, మణి - క్లాభ్యమైన, తడమ్ - తటాకమందున్న, తామలై క్కాడుగళ పోల్ - పద్మవనమువలెనున్న, తిరుమార్వ - శ్రీవత్సనలము, వాయ్ - అధరము, కణ్ - సేత్రము, కై - శ్రీవాస్తవము, ఉన్ది - నాభి, కాల - శ్రీపాదము, శెయ్య - ఎట్టినైన, ఉడై యాడై గళ - పితామృగము (పిని) గలవాడును, పిరాన్ - ఉపకారకుడును, తిరుమల్ - శ్రీయశతియు, ఎమ్మాన్ - నాకుస్వామియు, శెట్ట - సమృద్ధమైన, నీర్ - జలముచేసినదైన, వయల్ - పాలములుగల, కుట్టనాడు - కుట్టనాడనెడి దేశములో, నున్న, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండువాడును, అరు - (అభక్తులకు) దుర్లభుడును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేరన్ది - తిరునామములేప్ప, పేచ్చిల - వేణుమాటచెప్పదు. అన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా! ఇదట్లు - దీనికి, ఎన్ శెయ్ గేన - ఏమిచేసెదనని.

తా॥ ఓతల్లులారా! తామరసపుష్పములైనను వాస్తవపాదాది దివ్యావయవములనున్న క్యామమైన తిరుమేనును గలవాడై తిరుప్పలియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయశతియొక్క సౌందర్యము ననుభవించి వానితిరునామములనే యెల్లప్పుడును చెప్పుచున్నదని. ౧.

అనై మిరిదత్కళ్ శెయ్ గే నణి మేరువిగ్గి మిదులపుమ్* -

తున్ను శూట్ శుడర్ శాయిలు మన్ది యుమ్మచల్ శుడర్ గళుమ్మాల్* -

మిన్ను నీణ్మడియారమ్ పల్ కలన్తానుడై యెమ్మెరుమా* -

పునై యమ్మైత్రిల్ శూట్ తిరుప్పలియూర్ పుగ్గమివళే. ౨.

అ॥ అణి - సుందరమైన, మేరువిగ్గి మిదు - మేరువర్వకమమీద, ఉలత్తుమ్ - సంచరించుచున్న, తున్ను - దట్టమై, శూట్ - వ్యాపించియున్న, శుడర్ - తేజస్సుగల, నాయిలుమ్ పోల్ - నూర్వనివలెనున్న, అన్దియమ్ - ఇంకనున్న, పల్ - అనేకమలైన, శుడర్ గళుమ్మాల్ - (నక్షత్రాది) తేజస్సులవలెనున్న, మిన్ను - (ప్రకాశించుచున్న, నీళ్ - దీర్ఘమైన! మడి - తీరిటమునున్న, అరమ్ - హారమునున్న, పల్ - ఇంకననేకమలై యున్న, కలన్ తాన్ ఉడై - అభరణములనున్నగల, ఎమ్మెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న, అమ్ - సుందరమైన, పునై యమ్మైత్రిల్ - పున్నకొటలచే, శూట్ - చుట్టునిడిగ, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్ప

లియారును, ఇవళ్ - ఈవె, పుగ్గొమ్ - స్తోత్రముజేయును, అన్నెమిర్ - ఓరల్లులారా ఇదబ్బు - దీనికి, ఎన్ కయ్ గళ - ఏమిచేసెదను ?

తా॥ ఓరల్లులారా! ఈవె, తురుపర్వతముమీద నిలసిల్లుచున్న నూర్యవస్త్రాదులవలె మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న వానియొక్క తిరుప్పలియూరునే స్తోత్రముజేయుచున్నదని. ౨.

పుగ్గొమ్మివల్ నిన్ది రాప్పగల్ పొరుసీర్ క్కడల్ తిప్పట్టెట్టుమ్*

తిగ్గొమ్మరియొడు శెల్వదొప్ప చెప్పొబ్బదిరాట్రిముదర్*

పుగ్గొమ్మొరుపడై యేన్ది పోర్ పుక్కశురరై ప్పొన్ఱువిత్తా*

తిగ్గొమ్మణినెడుమాడనీడు తిరుప్పలియూర్యవమ్.

3.

అ॥ పొరు - అలలుకొట్టుచున్న, సీర్ - జలముగల, కడల్ - సముద్రము, తిప్పట్టు - నిర్వృతగిలి, ఎట్టుమ్ - అంతట, తిగ్గొమ్మ - 1. కాశించుచున్న, ఎరియొడు - జ్వాలతోగూడ, శెల్వదొప్ప - సంచరించుచున్నట్లున్నవాడై, కెట్టుమ్ - సమృద్ధమైన, కదిర్ - కిరణముగల, ఆట్రిముదర్ - నుదర్శనము మొదలైనవియు, పుగ్గొమ్మ - పొగడదగినవియు, పొరు - యుద్ధముజేయ దగినవియునైన, పడై - ఆయుధములను, ఎన్ది - ధరించి, పోర్ - యుద్ధమందు, పుక్కు - ప్రవేశించి, అకురరై - అనురులను, పొన్ఱువిత్తాన్ - నశింపజేసినవాడైన (యొకరివేరివేసియున్నదియు, తిగ్గొమ్మ - ప్రకాశించుచున్న, మణి - రత్నములునులై, నెడు - ఉన్నతములైన, మాడబ్బళ్ - మేడలుగలదియు, నీడు - సిరము గానుండునదియునైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరియొక్క, వళమ్ - సాందర్యమాను, ఇవళ్ - ఈవె, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, నిన్ఱు - సరముగానుండి, పుగ్గొమ్మ - స్తోత్రముజేయును.

తా॥ జ్వాలతోగూడుకున్న సముద్రముసంచరించునట్లు దేదీప్యమానమైన దివ్యాయుధములను ధరించుకొనినట్టి యుద్ధమందు రాక్షసులనుజంపిన (యొకరియొక్క తిరుప్పలియూరునే యీవె మిక్కిలి యాదరముతో స్తోత్రముజేయుచున్నదని. 3.

ఊర్వళమ్ కిళర్ శోలై యుమ్ కరుమ్ముమ్ పెరున్జాన్ నెలుమ్ శూన్దన్*

వర్వళమ్ కిళర్ తణ్బై క్కుట్టనాట్టు తిరుప్పలియూర్*

శీర్వళమ్ కిళర్ మూవులగుణ్ణుమిన్ద్ర తేవపిరా*

పేర్వళమ్ కిళర్ నన్ది ప్పేచ్చిల తిన్ది ప్పన్దె యిన్ద్రేయే.

౪.

అ॥ ఊర్ - తిరుప్పలియూరియొక్క, వళమ్ - సమృద్ధిని, కిళర్ - చెప్పుచున్న, శోలై యుమ్ - తోపులచేతను, కరుమ్ముమ్ - చేదకులచేతను, పెరున్జాన్ - గొప్పఎత్తుధాన్యములచేతను, శూన్దన్ - చుట్టచుడినదై, ఏర్ - తటాకములయొక్క, వళమ్ కిళర్ - సమృద్ధిగల, తణ్ - చల్లనైన, పడై - కొలనలుగలదైన, కుట్టనాట్టు - తిరుప్పలియూర్ - కుట్టనాడ నడి దేశమందున్న తిరుప్పలియూరులో నెంచేసియున్నవాడై, శీర్ వళమ్ - కల్యాణగుణములయొక్క సమృద్ధి, కిళర్ - ప్రసిద్ధియగునట్లు, మూవుల - మూడులోకములను, తిన్ది - ఆగగించి, తిన్ద్రేయే - బయలు

చుచిన, తేవపిరా - దేవాధిదేవుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, శేర్ - తిరునామములయొక్క, వళమ్ - సమృద్ధిని, శిశర్దన్ది - విజృంభించి యనుసంధించడముకప్పు, పునై - అలంకరించుకొనిన, ఇన్వియై - ఆధరణముగలయాపె, ఇన్దు - ఇప్పుడు, పేచ్చిలల్ - వేటుమాటలాడుదు.

తా|| ప్రళయకాలమందు జగత్తును తనయందరమందుంచుకొని రక్షించిన యాపత్సభుడై తిరుప్పలియూరులో వేంచేసియున్న త్రియోపతియొక్క తిరునామములనే యాపె యనుసంధించుచున్నదని.

౪.

పునై యియై గళణివు మాడై యుడై యుమ్పుడుక్కణిప్పమ్*
నినై యుమ్మీరై న్నిదన్ది వట్కిదునిన్దు నినై క్కప్పక్కార్*
శునై యినుల్ తడదామరై మలరుమ్ తణ్ తిరుప్పలియూర్*
మునై వగమూవులగాళి యప్పగతిరువరుల్ మూర్త్తి గినశ్.

౫.

అ|| ఇట్లు - ఈపేరు, పునై - అలంకరించుకొనదగిన, ఇయైగళ - ఆధరణములయొక్క, అణివుమ్ - అలంకారమునున్న, పుడుక్కణిప్పమ్ - (తిరుమేనుయొక్క) నవీనకాన్తినిన్ని, నిన్దు - స్థిరముగానుండి, నినైక్కప్పక్కార్ - తలంచినయెడల, ఇదు - ఈసౌందర్యము, నిన్దయుమ్ - తలంచదగిన, నీర్త్తియదన్దు - స్వభావముకలదికాదు, కున్దయినుల్ - జలయందు, తడదు - వికారముగా, తామరై - తామరసపుష్పము, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరికి, మునైవగ - ప్రధానమును, మూవులగు - మూడులోకములనున్న, అళి - పరిపాలించుచున్న, అప్పగ - స్వామియైన త్రియోపతియొక్క, తిరువరుల్ - అనుగ్రహమందు, ఇవశ్ - ఈపే, మూర్త్తిగినశ్ - ముడిగినది.

తా|| తిరుప్పలియూరులో వేంచేసియున్న త్రిలోకాధీశుడైన త్రియోపతియొక్కకల్యాణగుణముల నీపే యంతకాలమనుభవించియు వానియొక్క యంతమునుబొందక నాత్రియోపతియొక్క యనుగ్రహమందే ముడియున్నదని.

౬.

తిరువరుల్ మూర్త్తి గిన్దై గలుమ్ శెట్టినీర్ నిఱక్కణ్ణపిరా*
తిరువరుల్ గళుమ్ శేర్ న్దమై క్కడై యాళమ్ తిరున్దవుళ*
తిరువరుళరథాలవగ శెన్దు శేర్ తణ్ తిరుప్పలియూర్*
తిరువరుల్ కముగొణ్ ప్పుత్తదు మెల్లియల్ శెన్విదక్కె.

౭.

అ|| తిరువరుల్ - నిర్వేకుఃకృపచేత, అరుల్ - (ఎల్లరు) అంగీకరించుటకై, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, శెన్దు - కల్పి, శేర్ - చేరియున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరులో, తిరువరుల్ - (వానియొక్క) అనుగ్రహముచేత, (వెరిగిన), కముగు - పోగచెట్టియొక్క, ఒణ్ - సుందరమైన, ప్పుత్తదు - పండువలెనున్నదై, మెల్ - మృదువైన, ఇయల్ - స్వభావముగలదై, శెమ్ - ఎట్లనైన, ఇదయ్ - ఆధరమునున్న, శెట్టు - సమృద్ధమైన, నీర్ - జలముగలసముద్రముయొక్క, నిఱక్ - కాన్తినిన్నిగల, కణ్ణపిరా - త్రికృష్ణస్వామియొక్క, తిరువరుల్ - అనుగ్రహమందు, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, మూర్త్తిగిన్దుణి, తిరువరుల్ గళుమ్.

(వానియొక్క) అంగీకారములను, శ్రేష్ఠమైక్కు - పొందినవానికి, అడైయాళను - చిన్నను, తిరున్ద - స్వప్నముగా, ఉళ - ఉన్నది.

తా॥ ఈపె సర్వేశ్వరునియొక్క యనుగ్రహమును పొందినవానికి చిన్న మేళునగా, ఈపెయొక్క అధరము, తిరుప్పలియూరులో వానికటాక్షముచే వర్ణింపబడు పొగచుడువలెనుండు నదియేయని.

మెల్లిలై చెప్పివనోకొడిప్పలగ వీణ్ణిళ్లనాళ్ళకముగిన్*
మల్లిలై మడల్వాటై యీగకనిశూన్ద్రమణజ్జమ్మన్ద్ర*
పుల్లిలై తెణ్ణిసూడు కాలులవుమ్తళ తిరుప్పలియూర్*
మల్లలమ్ శేల్వక్కణ్ణ తాళడెన్దా లిమ్మడవరలే.

౭.

అ॥ మేల్ - పురుషుడైన, ఇలై - ఆకాశగలదై, శేల్వమ్ - శ్రద్ధతో, వణ్ - (తనశరీరమనిచ్చి) ఉదారమైన, కొడి - తీగ, పుల్ గ - చుట్టుకొనగా, వీణు - పెరుగుచు, ఇళమ్తాళ్, వృద్ధిబొందుచున్న మూలప్రదేశముగల, కముగిన్ - పొగచెట్టుతోడేరిన, మల్ - దట్టమైన - ఇలై - ఆకులనున్న, మడల్ - క్షామమునున్నగల, తాటై - అరటిచెట్టు, ఈన్ - వేసిన, కని - చుండను, శూన్ద్ర - వ్యాపించి, మణమ్ - పరిమళమును, కమ్మన్ద్ర - తీసికొని, పుల్ - దట్టమైన, తెణ్ణిసూడు - కొబ్బెరచెట్టనడుమ, కార్ - గాలి, ఉలవుమ్ - సంచరించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరందలి, మల్లలమ్ - గొప్పసంపత్తుగల, కణ్ణ - క్రికృష్ణునియొక్క, తాళ్ - క్రిపాదమును, ఇమ్మడవరలే - ఈబాలిక, అడైన్దాళ్ - పొందినది.

తా॥ నుండరములైన తీగలతోఁజాట్టబడిన పొగచెట్టును అరటిచెట్టును కొబ్బెరచెట్టును ఒకటితోనొకటి కలుసుకొని నిండియున్న తోటలయందు బ్రవేశించి యచ్చటనున్న పరిమళమును దీసికొని సంచరించుచున్న వాయువుచేతఁ బరిమళింపుచున్న తిరుప్పలియూరులో వేంచేయుచున్న క్రియఃపతియొక్క క్రిపాదములను నీపె పొందినదని.

౮.

మడవరలన్నైమిర్గల్ పెళ్ళిశొల్లివొల్లుగేగ మల్లై చెప్పి*
వడమొట్టిమత్తై వాణార్ వేల్వీయళ్ నెయ్యట్టుల్ వాళపుగై పోయ్*
తిడవిశుమ్మిలమరర్నాపైమత్తక్కమ్ తళ తిరుప్పలియూర్*
వడవరవణ్ణై యాన్ద న్నామ్మమ్మలల్ పరవాళివళ్ళే.

౯.

అ॥ అన్నైమిర్గల్ - తల్లలైనమీకు, ఎన్ శొల్లి - వినుచెప్పి, శొల్లుగేన్ - చెప్పిదను ? మల్లైశేల్వమ్ - గొప్పసంపత్తుగలవారై, వడమొట్టి - సంస్కృతభాషకును (పురాణాదులకును), మత్తై - వేదములకును, వాణార్ - చక్కగా అర్థనిర్ణయముజేయుచున్న బ్రాహ్మణులయొక్క, వేల్వీయళ్ - యాగచుడు (హోమముజేయుచుడిన), నెయ్ - నేతులుగల, అత్తుల్ - అగ్నిహోత్రమునండి బయలుదేరిన, వాన్ పుగై - గొప్పధూమము, పోయ్ - వెళ్ళి, తిడమ్ - నీరమై, నిశుమ్మిల్ - ఆకాళముడున్న, అమరర్నాపై - దేవలోకమును, మత్తైక్కమ్ - కవృణము, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరందలి, వడమ్ - ఘణములుగల,

ఆరపు - అదిశేషుని, అత్తైయానరక - శయ్యగాగల సర్వేశ్వరునియొక్క, నామమల్లార్ - తిరునామముతప్ప! ఇవళ్ - ఈ, మడవరల్ - బాలిక, పరవాల్ - (వేణుమాటను) చెప్పుదు.

తా|| ఓతలులారా! ఈపె, వేదాధ్యయనమరులైన బ్రాహ్మణోత్తములు స్వర్గముకంటిగను పడకుండునట్లు చీకటినిగలుగజేసెడి భూమము బయలుదేరునట్లు యాగాదులు జేయుచున్న తిరు క్కప్పలియూరులో శేషేశయ్యమీద బవ్యశించియున్న సర్వేశ్వరుని తిరునామములతప్ప మఱియొక మాటచెప్పుదని.

పరవాళివల్ నిన్ రాప్పగల్ పనినీర్ నిఱక్కణ్ణపిరాళ్*

విరవారిశై మ్మత్తై వేదియొలి వేలై యిల్ నిన్వొలిప్ప

కరవార్ తడన్వొలుమ్ తామరై క్కయమ్ తివిగై నిట్టలరుమ్*

పురవార్ క్కన్నిగల్ కూయ్ తిరుప్పలియూర్ పుగ్గన్మిమల్ శే.

అ|| పని - చల్లనైన, నీర్ - జలమువంటి, నిఱమ్ - రూపముగల, కణ్ణపిరాళ్ - (క్రికృష్ణ స్వామి వేంచేసియున్నదై, విరవు - వ్యాపించి, ఆర్ - (అంతట) నిండియున్న, ఇత్తై - స్వరము గల, మత్తై - సామవేదముయొక్క (అధ్యయనము చేగలిగిన), వేదియర్ - వైదికులయొక్క ఒలి - ఘోషము, వేలైయిల్ - సముద్రముకంటె, నిష్టు-అధికముగానుండి, ఒలిప్ప-ఘోషించగా, (ఘోషముగలదై), కరవు - మొసలిచేత, ఆర్ - నిండియున్న, తడన్వొలుమ్ - (ప్రతితటాకముల యందును, తామరై - తామరసపుష్పములయొక్క, కయమ్ - సమాహము, తివిగైనిష్టు - మంగళ దీపమువలెనుండి, ఆలరుమ్ - వికసించుచున్నదై, పురవుఆర్ - సారముచేపూర్ణమైన (భూసారము గల), క్కన్నిగల్ - పాలములచే, కూయ్ - చుట్టపడినదైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూ రొక్క, పుగ్గన్మి - కీర్తినితప్ప, మల్ శై - వేటొకదానిని, ఇవళ్ - ఈపె, నిష్టు - ఉండి, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, పరవాల్ - చెప్పుదు.

తా|| సామవేదమును సుస్వరముగా గానముజేసి వేదార్థముల నెఱుంగి ప్రవచనముజేయుచు న్నుక్రిష్ణపులచేసినిండియున్న తిరుప్పలియూరునెయిపె రాత్రింబగళ్ళు స్తోత్రము జేయుచున్నదని.

అన్మిమల్ శోరువాయమె నిన్వళన్దన్మొయ్ క్కన్మల్ దల్*

కున్దమామణిమాడమాళిగై క్కొలక్కుమ్మొణ్ణల్ మల్ గి*

తెన్ తిశై తిలదమ్మరై క్కుట్టన్వొత్తిరుప్పలియూర్*

నిన్ద మాయప్పిరాళ్ తిరువరుళామివల్ నేర్ పట్టదే.

అ|| కున్దమ్ - పర్యతమువలె, మా - గొప్పదై, మణిమాడమ్-రత్నమయమైనమేడలుగలదై, క్కొలమ్-నుందరములైన, మాళిగై-గృహములయొక్క, కుమ్మొణ్ణల్-సమాహములు, మల్ గి-నిండి, తెన్ తిశై-దక్షిణదిక్కును, తిలదమ్మరై-తిలకమువలెనున్న, కుట్టన్వొత్తిరుప్పలియూర్ - కుట్టనా డుదేశముందలి తిరుప్పలియూరులో, నిన్ద-వేంచేసియున్న, మాయప్పిరాళ్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్-కృపను, ఇవళ్-ఈపె, నేర్-చట్టదామ్-పొందినది. అన్మి - ఇట్లు కాకపోయినయేడల, ఇవళ్-ఈపెయందు, అమ్-నుందరమై, తల్ - చల్లనైన, కుమ్మొయ్-తిరు క్కప్పలియూ, కన్మల్ దల్ - పరిమళించుటకు, మల్ శై-వేటొక, ఉపాయమిట్లై - ఉపాయములేదు.

తా|| ఓకల్లలారా! అతినుందరమైన తిరుప్పలియూరులో వేంచేసియున్న క్రియూనతి యొక్క యనుగ్రహము నీపె చక్కగాలభించినది. లేనయెడల యీ పెయిందింత తులనీవాననకు వారణములేదని.

౧౦.

‡‡ నేర్ పట్టనియై మూపులగుక్కుమ్ నాయగన్ట న్నడిమై*

నేర్ పట్టొణ్డొర్ తొణ్డొర్ తొణ్డొర్ తొణ్డొళ్ళడగోవళాళిర

నేర్ పట్టలమ్మిల్ మాల్లె యాయ్రిత్తుళ్ళివై పత్తుమ్

నేర్ పట్టారవర్* నేర్ పట్టార్ నెడుమాట్టుడిమైశెయ్యవే.

౧౧.

అ|| నిఱై - సంపూర్ణమైన, మూపులగుక్కుమ్ - మాడులోకములకును, నేర్ పట్ట - తగుమైన, వాయగన్ తళ్ళ - స్వామియైన క్రియూనతియొక్క, అడిమై - బృహర్యమును, నేర్ పట్ట - లభించిన, తొణ్డొర్ - భక్తులకు, తొణ్డొర్ - భక్తులైనవారికి, తొణ్డొర్ - భక్తులైన శ్రీవైష్ణవులకు, తొణ్డొళ్ళ - భక్తులైన, శడగోవళ - నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన, నేర్ పట్టొళి - తగుమైన శ్రీనాత్తిగల, తమ్మిల్ మాల్లె - ద్రావిడశబ్దసందర్భరూపములైన, అయ్రిత్తుళ్ళ - వెయ్యిపాశురములలో తేరిన, ఇత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, నేర్ పట్టారవర్ - అధ్యసించినవారు, నెడుమాట్టు - సర్వేశ్వరునికి, అడిమైశెయ్య - కై బృహర్యముజేయుటకు, నేర్ పట్టార్ - తగినభాగ్యముగల వారగుదురు.

తా|| భక్తశోమణులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నధ్యసించువారు స్వరూపానురూపమైన కై బృహర్యమును లభింతురని.

౧౧.

అ ధ్వోర్ తిరు ప డి గ శే శ ర గ మ్.

తీయర్ తిరుపడిగళే శరణమ్.

—

౧౦ . ౪, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, భాగవత శేషత్యమే ఐశ్వర్యవల్ల భగవల్లాభము లనెడి తక్కినపురుషార్థములకంటె మేలైనదని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

‡‡ నెడుమాట్టుడిమైశెయ్యవే పో లవనై క్కరుదవజ్జెత్తు*

రెడుమాల్ నిల్ నిల్ క్కడిగళ్ళ ముల్ నిమిరవిర్ వ్దశదిర్ నిన్దె న్దార*

కొడుమావిన్దె యేనవనడియారడియే కూడుమిదువల్లార*

విడుమాత్తెన్బడెన్దన్దో వియగ్ మూపులగు పెఱినుమే.

౧.

అ|| నెడుమాట్టు - మిక్కిలిగొప్పవాడైన సర్వేశ్వరునికి, అడిమైశెయ్యవే - దాన్యముజేయువానివలె, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, కరుద - కలంచినమాత్రములోనే, కూడుమాల్ నిల్ నిల్ - ఇచ్చుటవలెమూలైన, తిక్కడిగళ్ళ - దుఃఖజనకములైన యజ్ఞావాదిదోషములు, ముల్ నిమిర - అన్నియు, వ్దశదిర్ - శస్త్రముంచవజ్జేసి (వాక్యభ్రాంతియకనే), తవిర్ వ్ద - విడిచిపోయిన, శదిర్ - విధమును, నిన్దె న్దార - కలంచినయెడల, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, అడియార్ - దానులయొక్క,

అదియే - శ్రీపాదములనే, కూడుమిదువల్లార్ - పొంగవలసినదికన్న, వియ్ - వికలమైన, మావులగు - మాడులోకములను, పెటినుమ్ - లభించినను, కొడుకూవిన్నయే - తీర్చినను గొప్పపాపముగలనేను, విడుమాటువెన్నుదు - (భాగవతుల శ్రీపాదములను) విడుచుటయనుట, ఎన్ - ఎట్టిది? అన్ - అయ్యో!

తా|| సర్వేశ్వరునికి భక్తునివలె నేనునటించినప్పుడే నాయొక్క సకలదోషములను నశించి నవిగాన యట్టిభగవంతునికి భక్తులైన శ్రీవైష్ణవుల శ్రీపాదములనువదలి తిలోక్త శ్వర్గమునుగూడ నేనాశించనని.

వియ్ మూవులగు పెటినుమ్బాయ్ తానేతానేయూనాలుమ్*

పుయల్ మేగమ్బాల్ తిరుమేనియమ్మాన్ పునై పూజులడిక్కిల్*

శయమేయడి మైత్తల్లె నినార్ తిరుత్తాల్ వణిజ్జి ఇమ్మైయే

పయనేయిన్బమ్ యాన్ పెల్లెదులుమాపావియేను క్కే.

౨.

అ|| వియ్ - వికలమైన, మావులగు - మాడులోకములను, పెటినుమ్ - పొందినను, పోయ్ - సంసారమును దాటిపోయి, తానే తానేయూనాలుమ్ - తనను తానే యనుభవించినను (శ్రవణమును లభించినను), (అవి), పుయల్ - వర్షోత్పత్తిమైన, మేగమ్బాల్ - మేఘమువలె, తిరుమేని - (క్యాముమైన) తిరుమేనుగల, అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పునై - కట్టవడిన, పూ - పువ్వుములను, కమ్మల్ - వీరకడియమునుగల, అడిక్కిల్ - శ్రీపాదములకింద (చేయదగిన), శయమే - స్వయంప్రయోజనమైన, అడిమై - దాస్యముయొక్క, తల్లె - పైభాగమందు, నిన్వార్ - ఉన్న, శ్రీవైష్ణవులయొక్క, తిరుత్తాల్ - శ్రీపాదములను, వణిజ్జి - కంగి (ఆక్రయించి) పావియేనుకు - పావీయినవాడు, ఇమ్మైయే - ఈలోకమందే, పయనే - పురుషార్థముగా, యాన్ - నేను, పెల్లెదులు - లభించిన, ఇన్బమ్ - సుఖమునకు, ఉలుమా - సమానముగనా?

తా|| సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందు దనస్వప్రయోజనమై శ్రీబృహద్రము కేయమున్న శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదములనాక్రయించి నేను లభించిన సుఖమునకు ఏకవర్ణ్య శ్రవణ సుఖములుగూడ సమానములుకావని.

౩.

ఉలుమాపావియేను క్కివ్వలగమ్మానుముడగొనితైయ*

శిలుమామేనినిమిర్ త వెణ్ శెన్నామరై క్కణ్ తిరుక్కుటళా*

నలుమావిరై నాణ్మలరడిక్కిల్ ప్పగుదలన్బియవనడియార్*

శిలుమామనిశరాయెన్నెయ్యా రిజ్జేతిరియనే.

3.

అ|| అపణ్ - అనాచునునికి, అడియార్ - శిష్యుడువలె, ఉలు - (హృదయము) చిన్న వాడై, మా - (మహిమయందు) గొప్పవారైన, మనిశరాయ్ - మనుజులొత్తమలై, ఎన్నెనన్ను, అణ్ణార్ - చరితాలించెడి శ్రీవైష్ణవులు, ఇజ్జే - ఈలోకమందే, తిరియ - సంపదించగా, అన్బి - నారిసకలై, ఇత్తలగమ్మానుమ్ - ఈతిలోకములను, ఉడన్ - ఒకప్పుడే, నిన్బియ - నిండినట్లు, శిలు - చిన్నదై, మా - క్లామ్యమైయున్న, మేని - తిరుమేనును, నిమిర్ తై - పెంచుకొని

దును, ఎత్ - నాకుభోగ్యమై, తామరై - పద్మమువలెనున్న, కణ్ - శేత్రములుగలవాడగునైన, తిరుక్కావళి - శ్రీవామసునియొక్క, చూ - క్లాప్యమై, నఱువిరై - మిక్కిలిపరిమళించుచున్న, నాన్మలర్ - అర్పణవికసించిన పుష్పమువలెనున్న, అడిక్కిల్ - శ్రీపాదములక్రింద, పునదల్ - ప్రవేశించుట, పావయేనుక్క - పాపియైననాకు, ఉఱుమో - తగునా?

తా|| సమస్తలోకములను గొలుయుటకై త్రివిక్రముడై పెరిగిన శ్రీవామసునియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుటకంటె వానినాశ్రయించిన శ్రీవైష్ణవుల నాశ్రయించుటయే మేలైనదని. ౩.

ఇశ్శేతిరిన్దేక్కిఱుక్కున్ శ్రీ నిరుమానిలమున్నుణ్ణమిన్ద్రన్ద*

శెజ్జోల త్తవవళివాయ్ చెన్ద్రామరై క్కణ్ణన్మమ్మా*

పొజ్జేన్ద్ర పుగల్ గళి వాయవాయ్ పులన్గోళి వడివో మన త్తదాయ్*

అశ్శేయ్మలర్ గళి కై యవాయ్ వట్టివట్టోడవరుళిలే.

౪.

అ|| ఇరుమా - గొప్పదికాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, మున్ - మునుపు, ఉఱు - మ్రొగి, ఉమిన్ద్రన్ద - (సృష్టికాలమందు) క్రక్కినవాడును, కెమ్ - ఎఱ్ఱని, కోలత్తై - అందమైయున్న, చవళమ్ - చగడమువండి, వాయ్ - అధరముచున్న, కెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువలెనున్న, కణ్ - శేత్రములనున్నగలవాడగునైన, ఎన్నమ్మా - నాస్వామి, పొజ్జున్ద్ర - మిక్కిలి పరిమళించు, పుగల్ గళి - కల్యాణగుణములు, వాయవాయ్ - నోటిలోనున్నట్లును, పులన్ గోళి - (తనసొందర్యముచే) ఇంద్రియముల నాకర్షించుచున్న, వడివు - తిరుమేను, ఎన్మనత్త దాయ్ - నామనస్సులోనున్నట్లును, అజు - అసర్వేశ్వరునికి, ఏయ్ - తగుమైన, మలర్ గళి - పుష్పములు, కైయవాయ్ - చేతులోనున్నట్లును, వట్టిచట్టు - సస్కారమందుండి, ఓడ - నడుచు నట్లు, అరుళిల్ - కృపజేసినయెడల, ఇశ్శే - ఈలోకమందు, తిరిన్దేఱ్ఱు - సందరించుచున్న నాకు, ఎత్ ఇఱ్ఱుక్కున్ద్రమ్ - ఏమిహీనతకలదు?

తా|| మనోవాక్ప్రాయములచే సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకైబ్ధార్యమును శ్రీవైష్ణవులు నివసించుచున్న యీలోకమందే జేయునట్లు సర్వేశ్వరుడు కటాక్షించినయెడల యీలోకమందుండుట యొకకోరికకాదని.

౪.

వట్టివట్టోడవరుళి పెన్ద్ర మాయ్ కోలమలరడిక్కిల్*

శుట్టివట్టోడుమ్మశుడర్ చొదినెళ్ళ త్రిన్నున్ద్రీరున్దాలుమ్*

ఇట్టివట్టోడుముడలినిట్టిఱున్ద త్తళిరియాకల్ శ్రీ*

మొట్టివట్టోడుమ్మకినియముదమ్ నుగర్చియుఱుమోముముదు మే.

౫.

అ|| వట్టిచట్టు - మందిరార్గమందుండి, ఓడ - అడవిధముగానడుచునట్లు, అరుళ్ - అనుగ్రహమును, పెన్ద్రమ్ - పొంది, మాయన్ - ఆకర్షణభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, కోలమ్ - సుందరమైన, మలర్ - పుష్పమువలెనున్న, అడిక్కిల్ - శ్రీపాదములక్రింద, శుట్టిచట్టు - చుడికలిగి (పరిపూర్ణముగా), ఓడుమ్ - వ్యాపించియున్న, శుడర్ - కాన్తిగల, తొదినెళ్ళత్త-మిక్కిలి శేతోదాహమైన పరమపదమాదు, ఇన్నున్ద్రమ్ - అనన్దమునుబొంది, ఇరున్దాలుమ్ - ఉండినను, ముముదుమ్ - తతిమపునసార్థములను, ఇట్టిచట్టు - నిహీనమై, ఓడుమ్ - నడుచుచున్న, ఉడలి

నిర్ - (నునువ్య) శరీరమందు, పిఱు - జన్మించి, తన్ - తనయొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణము
లను, యాన్ - సేను, కల్లొ - అభ్యసించి, మొళిపట్టు - శబ్దస్వరూపమై, ఓడున్ - ద్రవ
హించుచున్న, కవియముడన్ - తిరువాయ్మొళియనెడి యమృతమును, నుగర్చి-అనుభవించు
టకు, ఉఱుమో - ఒప్పునా ?

తా॥ భగవత్కృపాక్షమచే శ్రీవైకుంఠమునుబొంది నిత్యానందము ననుభవించినప్పటికిన్ని
అదికూడ తిరువాయ్మొళియొక్క అనుసంధానముచే గలిగిన నుభవముకు పాటికాసేరదని. ౫.

నుగర్చియుఱుమోమూపులగిగ్ వీడుపేఱుతగ్ కేళిల్*

పుగర్చెమ్ముగ త్తకళిఱట్ట పొన్నాట్తెయెన్నమాన్*

నిగర్చెమ్మణ్ణియెరివిట్టిగల్ నీణ్ణవశురరుయిరెల్లామ్*

తగర్త్తుఱ్ఱుఱ్ఱులుమ్పుట్టుగల్ పెరియతనిమాప్పగళెఱ్ఱు.

౬.

అ॥ తన్ - తనకు, కేళిల్ - ఒప్పులేని, పుగర్ - తేజస్సుకలదై, కెవముగర్త్తు-ఎఱ్ఱని
ముఖముగలదైన, కళిఱ - కువలయాపిడమును, అట్ట - సంహరించిన, పాన్ - సుందరమైన, ఆట్టి -
సదర్శనమును, కై - శ్రీపాస్తమందుగల, ఎన్ అమ్మాన్ - నాస్వామియొ, నిగర్ - (రాక్షసజాతిక)
తిగుమైన, కెమ్ - ఎఱ్ఱని, పణ్ణి - కేశములుగలవారును, ఎరి - జ్వలించుచున్న, విట్టిగల్ - సేత్ర
ములుగలవారునై, నీణ్ణ - పొడువైన, ఆశురరుయిరెల్లామ్ - అమరులప్రాణములనన్నింటిని, తగ
ర్త్తు - పీడించి, ఉఱు - చంపి, ఉట్టులుమ్ - సంచరించుచున్న వాడును, పుళ్ - గరుత్మంతుని,
పొగన్ - (వాహనముగా) నడిపించువాడునైన క్రియపతియొక్క, పెరియ - ఆపరిచ్చిన్నమై,
తని - అద్వితీయమై, మా - క్లాఘ్యమైన, పుగళి - కల్యాణగుణములను, నుగర్చి - అనుభ
వించుటకు, మూపులగిన్ - మూడులోకములయొక్క, వీడు - సంహారమును, పేఱు - సృష్టియు,
(సృష్టిసంహార ర్థతత్వమును), ఉఱుమో - సమానమునా ?

తా॥ భగవత ముఖోల్లాసార్థముగా సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణముల ననుభవించి
తిరువాయ్మొళిని యభ్యసించుటకు త్రిలోకేశ్వరునుగూడ సమానముకాదని. ౬.

తనిమాప్పగళెఱ్ఱుయెఱ్ఱానుమ్ నిఱుమ్మడియూత్తాల్తోన్తి*

మునిమాప్పిరముముదల్ విత్తా యులగమున్ముమ్ములై ప్పిత్త*

తనిమాత్తెయ్వుత్తరిడిక్కిల్ ప్పుగుడలన్వియవనడియార్*

ననిమాక్కలవియిన్నమే నాళుమ్వాయ్క్కనణ్ణిక్కె.

౭.

అ॥ తని - నిరుచమానమై, మా - క్లాఘ్యమైన, పుగళి - క్రి, ఎఱ్ఱాఱ్ఱుమ్ - ఎల్ల వృక్షమును,
నిఱుమ్మడియూ - నిలుచునట్లు, మాప్పిరముమ్ - పరబ్రహ్మమైన, తాన్ - తాను, మునియాయ్ -
సజ్జుల్యముగలవాడై, ముదల్ - నిమిత్తకారణమై, విత్తాయ్ - ఉపాదానకారణమై, తోన్తి -
ఆవతరించి, ఉలగముమాన్ముమ్ - మూడులోకములను, ముత్తెప్పిత్త - సృజించిన, తని-అద్వితీయమై,
మాతెయ్వుమ్ - పరదీనతయైన క్రిష్ణాచార్యునియొక్క, తరిల్ - చిగురునంటి, అడిక్కిల్ -
శ్రీపాదములక్రింద, పుగుడల్ అన్తి - ప్రవేశించుటకు, ఆవనడియార్ - ఆసర్వేశ్వరునికి దానులైన
శ్రీవైష్ణవులయొక్క, ననిమా - మిక్కిలిక్లాఘ్యమైన, కలవియిన్నమే - సంశేషమునా, నాళుమ్ -
ప్రతిదినమును, నణ్ణిక్కు - మనకు, వాయ్క్క - లభించనలెను.

తా॥ స్వయంభురుషార్థమైన భగవదనుభవము నాకువలదు. భాగవతులతో సంశ్లేషించివారి
ప్రత్యర్థమై తేయుదున్న భగవదనుభవమునే శేషిల్లప్పుడును లభింపవలయునని కోరుచున్నానని.

నాభుమ్వాయ్క్కనల్లట్టు నభిర్ నీర్ క్కడలై పుడై త్తు*తా

తాభుమ్తో భుమ్ముడిగభుమ్ శమనిలాదపలపరప్పి*

నీభుమ్పడర్ పూజ్కొప్పక్కావుమ్ నిత్తై పన్నాయిల్ బ్రి*

కోభుముడై యెనునిమలై పోర్ కిడ్దన్దాతమర్ గళి కూట్టమే, ౮.

అ॥ సభిర్ - చల్లనైన, నీర్ - జలముగల, కడలై - సముద్రమును, పుడైత్తు - సృజించి,
తన్ - తనయొక్క, శమన్ ఇలాద - ఒప్పులేనిది, పల - ఆశీకములైన, తాభుమ్ - తిరువడికళ్ళ
నున్న, తోభుమ్ - భుజములనున్న, ముడిగభుమ్ - కిరస్వలనున్న, పరప్పి - అంకటవ్యాపించు
నట్లుజేసి (ఆశీకపాపపాదములవదై యు తరించి), నీభుమ్ - పెరిగియు, పడర్ - వ్యాపించియు
నున్నది, పూ - త్రువ్వయుగలదైన, కప్పక్కావుమ్ - కల్పవృక్షములయొక్కతోటనున్న,
నిత్తై - (కిరణములచే) నిండిన, పన్నాయిల్ బ్రి - మూర్ఛనియొక్క, పర్ - ఆశీకమైన, తోభుమ్
ఉడైయ - తేజస్సునుగలదైన, మణిమలై పోర్ - రత్నమునుమైన పర్యతమువలె, కిడ్దన్దా -
చవ్యవించిన క్రియఃపతియొక్క, తమర్ గళి - భక్తులైన భాగవతులయొక్క, కూట్టమ్ - సమా
హము, నాభుమ్ - ప్రతిదినమును, నల్లట్టు - మనకు, వాయ్క్క - (నీచించునట్లు) లభించునుగాక.

తా॥ మహాజలమును సృజించి యెచ్చట యశీకదివ్యాపయవములవదై చవ్యవించియు
న్న శ్రీమన్నారాయణుని దాసులైన శ్రీవైష్ణవులను నీచింపవలయుననియే నేనాశించుచున్నానని.

తమర్ గళి కూట్టవల్వినైయె నాశమ్ శెయ్యుమ్ శిదుమూర్ త్తి*

అమర్ కొళాట్టి శేజునాల్ విల్ తణ్డాదివల్ పడై యా*

కుమర్ కొలవై జ్జిజై నేళ్ తాదై కోదిలడియార్ తమ్*

తమర్ గళి తమర్ గళి తమర్ గళామ్ శదిరేవాయ్క్క తమియేత్కే, ౯.

అ॥ తమర్ గళి కూట్టమ్ - శ్రీవైష్ణవబృందమునకు సంధించెడి, వల్ విన్దైయై - క్రూరమైన
విరోధమును, నాశమ్ శెయ్యుమ్ - నశింపజేయుచున్న, శిదుమూర్ త్తి - వాసుదేవ సబ్బార్షణాని
రుద్ధప్రద్యుమ్నులనడి నాలుగు విధములుగానవతరించినవాడును, అమర్ కొళి - యుద్ధోన్ముఖు
లైన, అట్టి - నుదర్శనము, శేజు - పాంపజన్యము, నాల్ - నష్టము, విల్ - కార్జము,
తణ్డా - కామోదకీ, అది - ఇది మొదలుగాగల, పర్ - ఆశీకములైన, పడైయన్ - ఆయుధములు
గలవాడును, కుమర్ - నిత్యయావనవంతుడును, కొలమ్ - నుదయదై, విజ్జిజై - చంచలగా
ములు గలవాడైన, నేళ్ - మన్మథునికి, తాదై - తల్పియైన సర్వేశ్వరునికి, కోదిర్ - శాపము
లేసి (ఆనన్దప్రయోజనమైన), అదియార్ తమ్ - దాసులయొక్క, తమర్ గళి తమర్ గళి తమర్ గ
ళామ్ - దానదానులకు దానులుకావడమనడి, శదిర్ - త్రురుషార్థము, తమియేట్టు - (తనసార
మందు) ఒంటిగానున్న నాకు, వాయ్క్క - కలుగునుగాక.

తా॥ శబ్దప్రకాశ్యశీకదివ్యాపయవములనుగించి యాశ్రీతకోధులకునశింపజేయుచున్న
శ్రీమన్నారాయణుని పరమావధిగానుండ నైకావదనునడి చరణపునుషార్థమునే కోరుచున్నానని.

వాయ్క్కరమియే య్కొల్లొదోయ్కొల్లొయ్కొల్లొమాకాయామ్
 పూక్కొల్లొమేసినానుతోళ్ పొన్నొక్కొయ్నమ్మాగ్గొ*
 నీక్కొమిల్లొవడియార్ద మ్మడియారడియారడియారెమ్
 కోక్కొల్లొలవర్ క్కేతుడిగళాయ్చెల్లుమ్ నల్లొక్కొట్టాడె. ౧౦.

అ॥ కూ - క్లాళ్ళుమైన, కాయమ్మొక్కొల్ - రెల్లపుప్పముయొక్కవర్లుముగల, మేలి -
 తిరుమేనునున్న, నానుతోళ్ - నాలుగుభుజములనున్న, పొన్ - అందమైన, అట్టి - నుదర్శన
 మను ధరించిన, కై - శ్రీమస్తమశున్నగల, ఎన్ అమ్మాన్ - నాస్వామిని, నీక్కొమిల్లా - విశ్లే
 షించని, అడియార్తమ్ - దానులకు, అడియారడియారడియార్ - శాసనానులయొక్క దానులు,
 ఎమ్మొక్కొల్ - మనకుస్వాములు; అవర్ క్కే - వారికే, కుడిగళాయ్ - దానుకులమై, కెల్లుమ్ -
 నడుచుచున్న, నల్లొక్కొట్టాడు - మంచిపురుషార్థము, తమియేయ్ - అద్వితీయుడైననాకు,
 ఊట్టితోయ్కొట్టి - ప్రతికల్పములయందున్న, ఊట్టి - ఎల్లప్పుడును, వాయ్క్క - కలుగునుగాక.

తా॥ క్యామవిగ్రహుడై, చతుర్భుజుడై, చక్రధరుడైన శ్రీమన్నారాయణునికి చరమా
 పధి దానులైనవారే నాకును నాకులమునకును ప్రాప్తులైయుండవలయునని ప్రార్థించుచున్నానని.

నల్లొక్కొట్టొలగల్గల్ మూన్మి నుళ్ళుమ్తాగ్నిత్తైన్ద*
 అల్లిక్కొమలక్కణ్ణనై యన్దణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపగ్గ*
 కొల్లొప్పట్టవాయరత్తు శివై యమ్వత్తుమ్వల్లార్గళ్*
 నల్లొవడత్తాలే మనై వాత్త్తిర్ కొణ్ణ పెణ్ణిర్ మక్కళ్. ౧౧.

అ॥ నల్లొక్కొట్టాడు - మంచివ్యవస్థగల, అలగల్గల్ మూన్మి నుళ్ళుమ్ - లోకములు మూడింటి
 లోను, తాన్ - తాను, నిత్తైన్ద - వ్యాపించి నిండినవాడును, అల్లి - వికసించియున్న, కమలమ్ -
 చంద్రమువంటి, కణ్ణనై - శేత్రములగలవాడగునైన శ్రీమన్నారాయణునివిషయమై, అమ్ - నుద్ద
 రమై, తణ్ - చల్లనైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపగ్గ - సమ్మత్ప్రార్థన,
 కొల్లొప్పట్ట - పొందించిన, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇన్దైయమ్వత్తుమ్ - ఈ పది
 పాశురములను, వల్లార్గళ్ - అభ్యసించువాడు, కొణ్ణ - తాము స్వీకరించిన, పెణ్ణిర్ మక్కళ్ -
 దారపుత్రాదులతోఁగూడ, నల్లొవడత్తాలే - (భాగవతశీవత్వమునెడి) మంచిమార్గముచే, మనై -
 గృహస్థాశ్రమముందుండి, వాత్త్తిర్ - సుఖముగాజీవించుదురు.

తా॥ సర్వేశ్వరుని విషయమై సమ్మత్ప్రార్థన ప్రసాదించిన తిరువాయ్మొళులలో జేరిన
 యీ పదిపాశురముల సభ్యసించువారు సపరివారముగా భాగవతులకు శీవపడియుందురని. ౧౧.

అ య్క్కొల్లొ తిరువడిగళే కరణమ్.

జేయర్ తిరువడిగళే కరణమ్

౮-పది, సంపూర్ణము.

ఇదినఱకు తిరువాయ్మొళులు లెనబడియుంటికి పాశురములు ౮౮౨

౯-వ, పత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్మొళి

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, పోపాధిక బంధువులైన భార్య పుత్రాదులనువది మనకు ప్రాప్త్యుడును ప్రాపకుడును నిరుపాధిక సకలవిధబంధువులైన క్రియోపతిని యాశ్రయించుడి యని చేతనుల కుపదేశించుచున్నారు

కొణ్ణపెణ్ణిర్ మక్కభున్ శూర్ శున్ శ్రీత్తవర్ పిఱరుమ్*
కణ్ణదోడుపట్టదల్లాల్ కాదల్ మన్ నీయాదుమిల్లై*
ఎణ్ణిశై యమ్ క్కీమ్ మేలుమ్ మున్ శ్రువుముణ్ణపిరా*
తొణ్ణిరోమాయుయ్యలల్లా లిల్లై కణ్ణిర్ తుణై యే.

అ॥ కొణ్ణ - (బంధువులనిమనము) స్వీకరించిన (శలించిన), పెణ్ణిర్ - భార్యలును, మక్క-భ - పుత్రులును, ఉన్ శూర్ - బంధువులును, శున్ శ్రీత్తవర్ - జ్ఞాతులును, పిఱరుమ్ - తక్కిన భృత్యాదులును, కణ్ణదోడు - చూచినప్పుడే, పట్టదల్లాల్ - స్నేహించియుండడమతప్ప, మన్ ని - మఱియొక (చూడని) సమయమందు, కాదల్ - స్నేహము, యాదుమ్ - ఎంతమాత్రమును, ఇల్లై - లేదు (గాన), ఎణ్ణిశైయమ్ - అప్పదిక్కులయందును, క్కీమ్ - అధో లోకములయందును, మేలుమ్ - ఉర్ధ్వలోకములయందును (ఉన్న), మున్ శ్రువుమ్ - సమస్తప్రాణులను, ఉణ్ణ - (మింగి (తనయందరమందుంచుకొని రక్షించిన), పిరాన్ - ఉపకారకుడైన సర్వేశ్వరునికి, తొణ్ణిరోమాయ్ - భక్తులమై, ఉయ్యలల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటతప్ప, తుణై - (వేలు) సహాయము, ఇల్లైకణ్ణిర్ - లేదునుమి.

తా॥ ఓ చేతనులారా! మీకాపత్తు సంభవించిన ఎడల మీ భార్య పుత్రాదులెవ్వరు నొదగరు గాన వారిని వదిలి అపవ్యాంధవుడైన సర్వేశ్వరునినే యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని. ౧.

తుణై యమ్ శార్వమాగువార్ పోల్ శున్ శ్రీత్తవర్ పిఱరుమ్*
అణ్ణై యవనవాక్కముణ్ణే ల్లైగళ పోల్ శువై ప్పర్*
కణ్ణై యొన్టాలేయేళ్ మరము మెయ్ద వెక్కార్ ముగిలై*
వుణ్ణై యెనుయ్యప్పోగిలల్లా లి లైకణ్ణిర్ పారుళే.

అ॥ తుణైయమ్ - సహాయభూతులును, శార్వమ్ - రక్షకులును, అగువార్ పోల్ - అయ్యడివారనెనున్న, శున్ శ్రీత్తవర్ - జ్ఞాతులును, పిఱరుమ్ - తక్కినబంధువులును, అణ్ణైయ వన్ద - తమచేతికందదగిన, అక్కమ్ - (ప్రయోజనము, ఉణ్ణిల్ - ఉన్నయెడల, అట్టెగళ పోల్ - జలకలవల్, శువై ప్పర్ - పానముజేయుదురు (ధనముల నవహరింతురు). కణ్ణైయొన్టాలే - ఒక కాణము చేత, ఏయ్ మరముమ్ - సప్తపాలవృక్షములను, ఎయ్ద - కొట్టి, ఎన్ - మనకు, (విశ్వాసముజేయ దగిన), కార్ ముగిలై - కాళమేఘమువంటి స్వభావముగల క్రియోపతిని, వుణ్ణైయొన్ట - రక్షకుడని (శలించి), ఉయ్యప్పోగిలల్లాల్ - ఉజ్జీవించవలయు చేతప్ప, పారుళ - (మఱియొకరినియాశ్రయించుటచే) ప్రయోజనము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ మీ బంధువులు మీ వద్ద ధనమున్నవఱకు మీమ్మలను గాపాడువారువలెనుండి మీ ధనములనహరించి తరువాత మీమ్మలను విడిచిపెట్టి పోదురుగాన వారినివమ్మక ఆపద్యాంధ్రులైన శ్రీరాముని నే యాశ్రయించి ఉజ్జీవించుడియని.

పొరుగ్ కై యుద్ధాయ్ చెల్లుక్కాణిల్ పోన్ బ్రయెన్న్ బ్రెమ్మవర్ *
ఇరుగ్ కొల్ తున్నట్టినై క్కాణిల్ ఎన్నెయ్యెరుమిలై *
మరుగ్ కొల్ కెయ్ గై యశురర్ ముల్ల వడమదురై ప్పిఱ్ఱుమ్మ *
అరుగ్ కొల్ కాయుయ్యిలల్ల లిలై కణ్ణిరరణ్ణి.

౩.

అ॥ ౨ - చేతుల, పొరుగ్ ఉద్దాయ్ - ధనముండి, కెల్ల - నడచుచున్నదాని, కాణిల్ - చూచినయెడల, పోన్ బ్రయెన్న్ నీవు తేనుముగా నుండవలయునని, ఏత్తి - స్తోత్రము జేసి, ఎమ్మవర్ - లేచినిలవడుదురు. ఇరుగ్ కొల్ - అజ్ఞానమును గలుగజేయుచున్నదియై, తున్నట్టు - దుఃఖమును గలుగజేయుచున్నదియైనై, ఇన్నై - దారిద్ర్యమును, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఎన్నెయ్యెరుమిల - అయ్యోఅనువారుకూడ, ఇల్లై - లేరు. మరుగ్ కొల్ - (లోకులను) భ్రమించుజేయుచున్న, కెయ్ గై - వ్యాపారముగల, అశురర్ - అనురులు, ముల్ల - నశించునట్లు, వడమదురై - ఉత్తరమందున్న మధురానగరమందు, పిఱ్ఱుమ్మ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణుని, అరుగ్ కొల్ - కృపాపాత్రమైన, ఆకాయ - దాసులై, ఉయ్యిలల్లార్ - ఉజ్జీవించుటకప్పు, అరణ్ణి - (జేలు) రక్షకము, ఇల్లైకణ్ణి - లేదునుమి.

తా॥ మీ బంధువులు లాభమున్నవఱకు మీ వద్ద నేయుండి మీ కావత్తు వచ్చినప్పుడు మీమ్మలనెంతమాత్రము కనికరించరు గాన వారిని వదలి ఆపద్యాంధ్రులైన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని.

౩.

అరణమావరన్ బ్రకాలై క్కెన్ నెనమెక్కప్పట్టార్ *
ఇరణక్కెన్ బ్రతేప్పరావ రిన్నియిట్టాలుముగదే *
వరుణిలెన్నై వడమదురై ప్పిఱ్ఱుమ్మ వణ్ణిపుగళై *
కరణ్ణెనుయ్యప్పోలల్ల లిలై కణ్ణిరళదిరే.

౪.

అ॥ అన్ బ్రకాలైక్క - ద్రవ్యములేనప్పుడు, అరణమావర్ - రక్షకులగుదురు, ఎన్మెన్ - అనినటుమాటలోంచి, అమెక్కప్పట్టార్ - పరీకరించబడినవారు, ఇరణ్ణెన్ బ్రతేప్పరావ - అప్పుఇచ్చి తీసికొనినవారువలె, తేప్పరావర్ - తుమ్మలగుదురు (శమయమునకొదగరు). ఇన్నియిట్టాలుమ్ - (వారు) వచ్చిపోయినను, అల్లదే - అంతయే. వరుణిక్కు - (సంపారలను) వర్ణించి, ఎన్నై - ఏమి ప్రయోజనము? వడమదురై - ఉత్తరమందున్న మధురానగరమందు, పిఱ్ఱుమ్మ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వణ్ణిపుగళై - కల్యాణగుణములే, కరణ్ణి - రక్షకములనియనుననొందించి, ఉయ్యిలల్లార్ - ఉజ్జీవించిపోవలసినదేకప్పు, కదిర్ - మంచియుపాయము, ఇల్లైకణ్ణి - లేదునుమి.

తా॥ మనకావత్తువచ్చినప్పుడు కాపాడుదురని కావలసిన ధనములనిచ్చి యనుసరించినను వారు ఆధనమును దీసికొని యావత్తునుయమందు విడిచిపెట్టియే పోదురుగాన వారినివదలి, నిర్హతుక కృపచేత నవతరించిన ఆపద్యాంధ్రులైన శ్రీకృష్ణునియే యాశ్రయించుడియని.

౪.

శివీరమెన్నురమ్మైతామే శమ్మతిత్తిగొమ్మైయార్*
 మదురపోగమ్మత్తనవర్ వైగిమన్ బొమ్మలువర్*
 అదిరకొళిశెయ్యగై యశురర్ మజ్జ వడమదురై ప్పిఱన్దాఱ్ఱు*
 ఎదిరకొళాళాయ్యులల్లా లిల్లై కణ్ణిరిన్పమే. ౫.

అ॥ శివీరమ్ - మంచిఉపాయముగలవారము, ఎన్ను - అని, తమ్మై - తమను, తామ్ - తామే, శమ్మదిత్తు - సమ్మతించేసికొని, ఇన్ - మధురమైన, మొట్టియార్ - మాటలుగల స్త్రీల తోఁగూడ, మదురమ్ - సుఖకరమైన, పోగమ్ - సంభోగాదులను, తున్ బవర్ - అనుభవించిన వారే, వైగి - కొంతకాలముగడచినతరువాత, మన్ బొమ్మ - వేటొకటి (అవమానమును), ఉఱువర్ - పొందుదురు. అదిరకొళి - లోకమదురునట్లు, శెయ్యగై - వ్యాపారముగల, అశురర్ - అనురులు, మజ్జ - నశించునట్లు, వడమదురై - ఉత్తరమధురానగరమందు, పిఱన్దాఱ్ఱు - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి, ఎదిరకొళి - అభిముఖ్యముగ, అళాయ్ - దానులై, ఉయ్యలల్లార్ - ఉజ్జీవించుటకప్పు, ఇన్పమ్ - సుఖము, ఇల్లైకణ్ణిర్ - లేదునుమి.

తా॥ యావనవంతులును భవన్మతులునైనవారు మిక్కిలి గర్విస్తులై యుండి స్త్రీలతోనుఖమునుభవించి యావనమును భవమును నశించినవృదు ఆస్త్రీలచేరి నే గొప్ప తిరస్కారమును పొందుదురుగాన వారినివదిలి నిరుపాధికబంధునైన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించి సుఖించుడియని. ౫.

ఇల్లై కణ్ణిరిన్పమన్దో ఉళ్ళదునినే యాడే*
 తొల్లై యార్గళై తనై వర్ తోన్టిక్కన్డిన్దొట్టిన్దార్*
 మల్లై మూదూర్ వడమదురై ప్పిఱన్దవళవళవుగల్గె*
 శొల్లియుయ్యప్పోలిలల్లార్ మన్ బొన్టిల్లై శురుక్కే. ౬.

అ॥ ఇన్పమ్ - (వేణు) సుఖము, ఇల్లైకణ్ణిర్ - లేదునుమి. అన్దో - అయ్యో! ఉళ్ళదు - సురతిశయానందరూపమైయున్న భగవత్స్వరూపమును, నిన్దొయాడే - తలంచక, తొల్లైయార్గళి - ప్రాచీనులైన, ఎత్తనైవర్ - ఎందరో, తోన్టి - జన్మించ, కన్డిన్దొట్టిన్దార్ - వశించిరి. మల్లై - భగవత్సంబంధమునెడిపంపతుగల, మూదుఱిర్ - అనాదితగరమైన, వడమదురై - ఉత్తరమధురమునందు, పిఱన్దవన్ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వళవుగల్గె - కల్యాణగుణములనే, శొల్లి - అనుసంధించి, ఉయ్యప్పోలిలల్లార్ - ఉజ్జీవించుటకంటె, మన్ బొన్టిల్లై - వేటొకటి, శురుక్కే - సప్తమాముగా చెప్పకగినది, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ నిరతిశయపురుషార్థమైన భగవత్స్వరూపము నెఱుంగక ముందనేకమంది నశించి మిఠు నట్లుకాకుండ ఆశ్చర్యకారమైన యవతరించిన శ్రీకృష్ణుని కల్యాణగుణముల ననుసంధించి యుజ్జీవించుడి. అంతకంటె వేఱుపాములేదని. ౬.

మన్ బొన్టిల్లై శురుక్కప్పొన్నమ్ మానిలైత్తప్పయిర్క్కుమ్*
 శిన్ బొన్డిన్దిప్పయ్యమైయుమ్ కణ్ణిర్గళన్దో*

కున్ బిమ్మనె బిల్లె చెల్లె బిల్లెయన్ వడమదురై ప్పిటన్దాన్.

కున్ బిమ్మనె బిల్లె చెల్లె బిల్లెయన్ వడమదురై ప్పిటన్దాన్.

౭.

అ॥ మన్ బిల్లె - పేటాక ఉపాయములేదు. కురుబ్బచ్చిన్నోమ్ - సంక్రమముగా

చెప్పితిమి మానిలత్తు - గొప్పభూమియందలి, ఎవ్వయిర్ కుమ్ - సకలప్రాణులకును, కిన్ బిల్లె - ఆయాసపడవలదు. కిన్ బిల్లె - తలంపుమాత్రమే, అమ్మయిమ్ - చాలును, కడ్డిగళి - చూచితిరికదా (ఇది ప్రసిద్ధముకదా)? అన్దో - (దీనిని తెలిసికొనకయుండుట) దుఃఖజనకముగా నున్నది. కున్ బిమ్మ - (దీనికి ఫలముసిద్ధించకపోయినను) జోషముకాదు. ఎడ్డి - మాకత్యంత భవ్యుడై, చెల్లె బిల్లెయన్ - గోవులను రక్షించిన గొల్లవాడై, వడమదురై - ఉత్తరమధుర పురియందు, పిటన్దాన్ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కున్ బిమ్మ - దోషములేని, కిన్ - కల్యాణగుణములను, కన్ బిల్లె - అభ్యసించి, వైగల్ - ప్రతిదినమును, వాల్దల్ - జీవించుట, కుటన్దాన్ - స్వరూపానురూపమైనదినుమీ.

తా॥ ఓ చేతనులారా! సర్వేశ్వరునియొక్క స్మరణమే సకలపురుషార్థములనిచ్చును. దీని కధికారి నియమములేదు. ఏమియు శ్రమమును లేదు. దీనితో సమానమైన మఱియొక్క ఉపాయ మునులేదు. దీనికి ఫలమవ్వడే సిద్ధించకపోయినను స్వరూపానురూపమైనదిగాన వానికల్యాణ గుణములనే యెల్లప్పుడూ ననుసంధించియుజ్జీవింపుచుడియని.

౮.

వాల్దల్ కడ్డిగళి కుటన్దాన్ మాయవనదీవరవి*

పోల్ద దుపోగపుళ్ళిమ్మమ్మ పున్నెయిలావవర్ కుమ్*

వాల్ద తున్దాయా వడమదురై ప్పిటన్దాన్ వణపుగళి*

పిన్ద తున్దాయా ప్పిటన్దాన్ యాదుమిల్లై మిక్కదే.

౯.

అ॥ వాల్దల్ - (భగవద్గుణములనుసంధించుచు) ఉజ్జీవించడమనెడి, ఇదు - ఇది, కుటన్ - స్వరూపానురూపము. కడ్డిగళి - ఇది ప్రసిద్ధమునుమీ. అన్దో - అయ్యో! మాయవన - అశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, వరవి - ప్రోతముజేసి, పోల్ద దుపోగ - కాలమునుబోగొట్టవలయునని, ఉళ్ళిమ్మమ్మ - అభ్యవసాయముగలవారై, పున్ద - స్వార్థపరతయ నడిపినత, ఇలాదవర్ కుమ్ - లేనివారైన అనన్యప్రయోజనులకు, వాల్ద తున్దాయా - ఉజ్జీవనపాతునై, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, పిటన్దాన్ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వణపుగళి - కల్యాణగుణములను, పిన్ద - అశపడతగిన, తున్దాయా - సహాయముగాజేసికొని, తోమిదని - నడుచుచున్న దీనికంటె, మిక్కదు - మేలైనది, యాదుమిల్లై - ఏదియులేదు.

తా॥ అనన్యప్రయోజనులై భగవద్గుణములచే కాలక్షేపము జేయువానికంటె మధురపురి యందవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క గుణానుభవమునకంటె మేలైన పురుషార్థమేమియు లేదని.

౧౦.

యాదుమిల్లై మిక్కదని లెన్దెనదు కరుడి*

కాదు తెయ్వా కూడై తెయ్దు కడై ముత్తై వాల్దల్ కున్ బిమ్మమ్మమ్మ*

మాతుగిలిగొక్కొక్కో మాడ వడమదురై ప్పిఱన్ద*
 తాదు శేరతోళ్ కణ్ణనల్ల లిత్త కణ్డోళరణే.

౯.

అ॥ అదనిర్ - అంతకంటె, మిక్కు - మేలైనది, అదుమిల్లై - విడియులేదు, ఎన్ఱన్ద -

అనిపలుకూలుచెప్పి, అదువే - (తనకుతోచిన యేదో ఒక) దానినే, కరుది - రక్షకముగాకలంచి,
 తాదుశెయ్యన్ - చెవ్వును పెద్దదిగాజేసికొని, మాడైశెయ్దు - (ముందున్నయొగ్గతన) పోగొ
 ట్టుకొని, కడై - అల్పమై, ముతైవాళ్క్క్రయమ్ - మునుపటినుంచియున్న సంపత్తుగూడ,
 పోమ్ - పోగొట్టుకొనుదురు. మా - క్లాఘ్యమైన, కుగిలిన్ - వస్త్రములయొక్క, కొడిక్కోళ్ -
 ద్వజములుగల, మాడమ్ - మేడలచేరిండియున్న, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, పిఱన్ద -
 అవతరించినవాడును, తాదుశేర - మాలోజేరియున్న, తోళ్ - భుజములగలవాడునైన,
 కణ్ణనల్లార్ - శ్రీకృష్ణునితప్ప, శరణ్ - వేటొకరక్షకము, ఇల్లైకణ్డోర్ - లేదునుమీ.

తా॥ దేవతాస్తరములను భజించువారు ముందున్న విశ్వరగమునుగూడపోగొట్టుకొని యన
 ర్థమును జొందుదురుగాన మనకు శ్రీకృష్ణునికంటె మఱియొకరక్షకములేదని.

౯.

కణ్ణనల్లాలిల్లై కణ్డోళరణిదునిఱ్ఱవన్ద*
 మణ్ణి పారమేనిక్కుడత్తే వడమదురై ప్పిఱన్దా*
 తిణ్ణమానుమ్ముడై మెయ్దుడై లవనడి శేర్తుయ్మిన్దో*
 ఎణ్ణవేణ్ణానుమ్మదాదు మవనన్ది మన్ శీలై యే.

౧౦.

అ॥ కణ్ణనల్లార్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, శరణ్ - వేటొకరక్షకము, ఇల్లైకణ్డోర్ - లేదునుమీ ;

అదు - అనెడి యాయర్థమును, నిఱ్ఱ - నిలుపుటకును, మణ్ణిన్ పారమ్ - భూభారమును, నీక్కు
 డయ్దు - పోగొట్టుటకును, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, వన్ద - వచ్చి, పిఱన్దాన్ - అవత
 రించెను. మువ్కుడైమై - మికుసొమ్ము, ఉణ్డోర్ - ఉన్నయేడల, అవనడి - వానిశ్రీపాదముల
 యందు, తిణ్ణమా - దృఢముగా, శేర్తుయ్మిన్దో - నమర్చించియుజ్జించుచుడి; ఎణ్ణవేణ్ణా - (ఇంద్రుడు)
 సందేహింపవలదు. అవనన్ది - ఆసర్వేశ్వరునిదేతప్ప, మన్ శీలు - ఇతను, నుమ్మదు అదుమ్ -
 మీది యేవస్తువును, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ తానే రక్షకుడనెడి మాటను సాపించుటకై యవతరించి భూభారమును బోగొట్టిన
 శ్రీకృష్ణునిశ్రీపాదములయందు మీదియని భ్రమించిన పదార్థములన్నింటిని వానిదియని తలంపుతో
 గూడ నమర్చించి యాశ్రయించుచేయని.

౧౦.

అదుమిల్లై మన్ శీలై వని లెన్ద వేతుణిన్ద*
 తాదు శేరతోళ్ కణ్ణనై క్కురుకూర్ చ్చుడగోవళొన్న*
 తిదిలాదవోణితమిళ్ళగళి వై యాయ్రిత్తుళిప్పత్తుమ్*
 ఓదవల్లపిరాక్కళ్ నమ్మెయ్మాభుడై యార్ గళ్ పణ్డే.

౧౧.

అ॥ అదనిర్ - అత్యుచితకంటె, మన్ శీలు - వేటొకరక్షకము, అదుమ్ - విడియు, ఇల్లై -

లేదు, ఎన్దదువే - అనెడియర్థమునీ, కుణిన్ద - అధ్యవసించి, తాదుశేర - మాలోజేరియున్న,

కోళ - భుజములుగల, కణ్ణై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్ నృపగోపక - తిరునగరియందు
 వేంచేసియున్న సమృద్ధియున్న, కోన్న - పొడించినవియు, తిరుఇలాద - దోషములేనివియు,
 ఒడ - సుందరమైనవియు, తమిళ్ గళ - ద్రావిడభాషాపూర్వములైనవియునైన, అయిరత్తుళ -
 వెయ్యిపాశురములలోకేరిన, ఇప్పర్తుమ - ఈపదిపాశురములను, ఓదవల్ల - అధ్యయనముజేయదగిన,
 పిరాక్కళ - ఉపకారిణులు, నమ్మై - మనలను, పణ్డె - మునుషే, అశుడైయార్ గళ - దాను
 లుగా గలవారు.

తా|| శ్రీయఃపతియే రక్షకుడని సమీప సమృద్ధియున్నపొడించిన ఈ పదిపాశురముల
 సభ్యనించువారే మనకు పరమప్రాప్త్యులని.

౧౦.

అత్వార్ తిరువడిగళేళరణమ్

తీయర్ తిరువడిగళేళరణమ్

—o—

౨ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అపతారిక :—ఇట్టినిరపాధికబంధుడైన సర్వేశ్వరుని నేమింపవలయునని తిరుప్పళిజుడికి
 వేంచేసి అచ్చటమాటలాడక పవ్యళించియున్న సర్వేశ్వరునినీమించి, ఓహూహి! నన్ను కటాక్షించ
 వతెను నాతో మాటలాడవలయునని పలువిధములుగా ప్రార్థించుచున్నారు.

పడైనాళాలేనిన తిరువరుభుమ్ పజయత్తాళ తిరువరుభుమ్

కొణ్ణునిగోయిల్ కీయత్తుప్పల్ పడికాల్ కుడికుడిపట్రివన్దాబ్బియుమ్*

తొణ్ణిరోర్ క్కరుళిచ్చోదివాయ్ తిఱన్దూ తామరై క్కణ్ణళాల్ నోక్కాయ్*

తెట్టైర్ ప్పొరునల్ తణ్ పణ్ణై కూళ్ న్ద తిరుప్పళిజుడికి డన్దానే.

౧.

అ|| తెణ్ - నిర్మలమైన, తిరై - అలలుగల, పొరునల్ - తామ్రపరీ తీరముందున్నదియు,
 తణ్ - చల్లని, పణ్ణై - కొలనలచే, కూళ్ న్ద - చుట్టుపడినదియునైన, తిరుప్పళిజుడి - తిరుప్పళి
 జుడియనెడు దివ్యదేశమందు, డన్దానే - పవ్యళించినవాడ! పణ్ణైనాళాలే - చిరకాలముగా,
 నిన్ తిరువరుభుమ్ - నీయనుగ్రహమునున్న, పణ్ణయత్తాళ - కమలవాసినీయైన పిరాట్టియొక్క,
 తిరువరుభుమ్ - అనుగ్రహమునున్న, కొణ్ణు - కలవాడనై, నిన్ గోయిల్ - నీవు వేంచేసియున్న
 దివ్యదేశమందు, కీయత్తు - స్వయాపొచితకైజ్జర్యమునుజేసి, పల్ పడికాల్ - అనేకపురుషాన్తర
 ములుగా, కుడికుడి - (భార్యాపుత్రాది) పరివారసహితముగా, పట్రివన్ద - కాస్తోక్తమార్గముచే
 వచ్చి, అళోకెయ్యమ్ - దాస్యముజేయుచున్న, తొణ్ణిరోర్ క్కు - శేషభూతులమైన మావిషయమై,
 అరుళి - కృపజేసి, కోది - ఉజ్వలమైన, వాయ్ - పదనమును, తిఱన్దూ - రెఱచి, (ఒకమాట
 చెప్పి), అళ - నీయొక్క, తామరై క్కణ్ణళాల్ - పద్మమువంటి శేత్రముచే, నోక్కాయ్ -
 కటాక్షించుము.

తా॥ తిరుప్పొలిజుడియందు చవ్వలించిన ఓక్రియఃవటి ! చిరకాలముగా నీకును వీరాట్టిని కృపాపాత్రులమై దివ్యకోశములయందు కైక్కిర్యముజేయుచున్నమాతో నివృత్తుకొంచెము మాటలాడి నీయపాజ్ఞములచే గటాక్షింపుమాయని.

కుడిక్కిడన్దక్కమ్ శేయదు నిగ్గరీత్ర వడిమైక్కున్ శ్రేవల్ శేయదు*
 తొప్పొన్నడిక్కడవాడేవట్టివరుగిన్ వడియరోక్కరులి*నీయెరునాల్
 పడిక్కరవాగనిమిర్ త నిగ్గపాదపజ్జయమేలత్తై క్కణియాయ్*
 కొడిక్కొల్ పొన్ మదిల్ తూత్త కుళిర్వయల్ శోలై త్తిరుప్పొలిజుడిక్కిడన్దాన్. ౨.

అ॥ కొడిక్కొల్ - ధ్వజములచేనలబ్బొరమైనదియై, పొన్ - స్పృహ చేయమైన, మదిల్ - ప్రాకారములచేరను, కుళిర్ - చల్లనైన, వయల్ - పాలములచేరను, శోలై - తోలులచేరను, తూత్త - చుట్టవడినదియైన, తిరుప్పొలిజుడి - తిరుప్పొలిజుడియందు, కిడన్దాన్ - చవ్వలించిన ఓక్రియ! కుడిక్కిడన్ద - కలమర్యాదలో (శేవవృత్తిలో) నుండి, అక్కమ్ శేయదు - (అకులమునకు) అతిశయమునగుటగజేసి, తీర్త - సంసారమందుండి నన్ను నివర్తింపించిన, నిన్ అడిమై - నీకైక్కిర్యములందు, కున్ శ్రేవల్ - అన్తరంగైక్కిర్యములను, శేయదు - చేసి, ఉన్ - నీయొక్క, పొన్ - స్పృహచేయమైన, అడి - ప్రపాదములను, కడవాడే - కాటకుండ (నీతిరువడిరవృ మఱియొకదాని నెఱుంగక), వట్టివరుగిన్ - శేవత్వమార్గమందుచున్నవన్న, అడియ తొరక్క - శేవభూతులమైనమాకు, అరులి - కృపజేసి, నీ - నీవు, ఒరునాల్ - ఒకప్పుడు, పడిక్కు - భూమికి, అళవాగ - అనురాధముగా (భూమితిరువడిక్రిందఅనుగునట్లు), నిమిర్తై - తెంచిన, నిన్ పాదపజ్జయమే - నీప్రపాదపద్మములనే, తలైక్కణియాయ్ - నాకిరస్స కాభరణమునటంచును.

తా॥ తిరుప్పొలిజుడియందుచవ్వలించిన ఓక్రియఃవటి! అనన్యగతికులమై నీతిరువడిగళ్ళయందు స్వరూపానురాధమైన, కైక్కిర్యముజేయుచున్న మామందుగృహజేసి నీప్రపాదములను మాకిరస్సమీద నుంచుమానని.

కిడన్దనాల్ కిడన్దాయెత్త నై కాలమ్ కిడత్తి యగ్గ తిరువుడమ్మై యే*
 తొడర్దన్దకున్ శ్రేవల్ శేయదు తొల్లడిమైవట్టివరుమ్ తొల్లారోక్కరులి*
 తడక్కల్ తామరై క్కణియైత్తు నీయెఱున్దగ్గ తామరై మ్మక్కయెన్దనీయుమ్*
 ఇడక్కల్ మూపులగుమ్ తొల్లవిరున్దరుళాయ్ తిరువప్పొలిజుడిక్కిడన్దాన్. 3.

అ॥ తిరుప్పొలిజుడిక్కిడన్దాన్ - తిరుప్పొలిజుడియందుచవ్వలించినవాడా ! కిడన్దనాల్ - చవ్వలింపినప్పుడు మొదలుకొని, కిడన్దాయ్ (ఏకరీతిగా) చవ్వలింపియేయున్నావు; ఉన్ తిరువుడమ్మ - నీతిరువేడు, అత్తయ - నొచ్చునట్లు, ఎత్తనైకాలన్ - ఎంతకాలము, కిడత్తి - చవ్వలింపెదవు? తొడర్దన్ద - అనునరించి, కున్ శ్రేవల్ శేయదు - అన్తరంగైక్కిర్యములనుజేసి, తొల్ - అనాదియైన, అడిమైవట్టి - శేవత్వమార్గమందు, పరుమ్ - (కృపకుండ) నడుచుచున్న, తొల్లారోక్క - కానులమైనమాకు, అరులి - కృపజేసి, తడమ్ - తటాకమును, తొల్ - అక్రమించుచున్న, తామరై - తామరసప్రవృత్తమునంటి, కల్ - శేరములను, విట్టిత్తు - తెలిచి, నీ -

నీవు, ఎట్టుడు - లేది, ఉన్ - నీయక్క, తామరై మత్తెయన్ - కనులవానివియైనపిరాట్టియన్, నీయన్ - నీవును, ఇడవ్కోల్ - వికారమైన, మావులగున్ - మాడులోకములును, గొట్టి - అక్రయించునట్లు, ఇరువరుళాయ్ - వేంచేసియుండును.

తా॥ తిరుప్పళ్ళిబాడియందుబన్వళించిన ఓస్వామీ! నీతిరుమేమయందు నొప్పియొత్తునట్లు నీవెంతకాలము పవ్వళించెదవు? పరమృతగా శేషభూతులమైన మాయందుఁగృభణేనీ లేది నీవు- పిరాట్టితోఁగూడ వేంచేసియుండి మాకు నేవసాక్షింపుమాయని.

౩.

పులిబుడిక్కిడన్తువరకుణమజ్జెయిరున్దు వై గునత్తుల్ నిన్దు*

తెల్లిన్ద వ్వాళి న్దైయగజ్జియ్యాదే యెన్నైయార్వాయెనక్కరుళి*

నళిన్ద న్దళిరులగమ్మమాన్దడ్రావియప్ప న్నాళ్ళోకూత్తాడినిన్దార్వ*

పళిబునీర్ ముగిలిగాపవళమ్పొల్ కనివాయ్ళివప్ప నీకాణవారాయే.

౪.

అ॥ పులిబుడి - తిరుప్పళ్ళిబాడియందు, కిడన్దు - పవ్వళించి, పరకుణమజ్జె - పరకుణమజ్జెయిండు, ఇరున్దు - వేంచేసియుండి, వై గునత్తుల్ - (తీవై కుళానునెడి దివ్యదేశమందు, నిన్దు - నిలిచి, తెల్లిన్ద - నిర్మలమైన, ఎన్ - నాయొక్క, కిన్దైయగమ్ - పృథములలోపల, కట్టియ్యాదే - పదల కుండమండి, ఎన్నై - కన్ను, ఆళ్ళాయ్ - వీలినవాఁడా! ఎనక్క - నావిషయమై, అరుళి - కృపఁజేసి, నళిన్ద - చల్లనైన (అనుసంధించువారి హృదయముచల్ల పడునట్లున్న) కిర్ - కల్యాణ గుణములను, ఉలగమ్మాన్దు - మాడులోకములును, ఉడన్ - ఒకవిధముగా, వియప్ప - ఆచ్ఛర్య పడునట్లును, న్నాళ్ళో - మేము, కూత్తాడినిన్దు - సృత్యముజేసినిలిచి, అర్వ - కోలాఽశులము జేయునట్లును, పళిబు - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముగల, ముగిలిక్ - మేఘమందున్న, పవళమ్పొల్ - చుగడమువలె, కని - నుండరమైన, వాయ్ - అధరముయొక్క, శివప్ప - ఎఱుపుతోఁగూడ, కాణ - (మేము) నేవించునట్లు, నీ - నీవు, వారాయ్ - వేంచేయుము.

తా॥ అచ్చులచ్చుటవేంచేసియుండి యిదిపఱలో నాకింతభక్తిని గలుగజేసిన ఓస్వామీ! నీసౌందర్యమును మేము నేవించునట్లు మాముందువేంచేసి మాయబీష్టమును నెరవేర్చుమాయని.

పవళమ్పొల్ కనివాయ్ళివప్పనీకాణవన్దు నిగాపన్నిలాము త్తమ్*

తవళ్ళి కదిర్ ముఱువల్ శెయ్దు నిగాతిరుక్కవ తామరై తయజ్జనిన్దు రుళాయ్*

పవళన్గావడర్ క్కీట్ - చ్చుబ్బుతై పారునల్ తవ్ తిరుప్పళ్ళిబుడిక్కిడన్దాయ్*

కవళమాకళిల్ నీనిడర్ కెడ త్తడత్తు క్కాయ్ళినిన్దు అవై యూర్ న్దానే.

౫.

అ॥ నన్ పవళమ్ - క్లాఘ్యమైనచుగడముయొక్క, పడర్ క్కీట్ - పొడవైనద, క్కణ - శక్తియు, ఉత్తై - చేరియున్న, పారునల్ - తామరల చే (చుట్టుబడిన), తవ్ - చల్లనైన, తిరుప్పళ్ళిబాడి - తిరుప్పళ్ళిబాడియందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! కవళమ్ - ఆహారముచేరినీయున్న, మా - గొప్ప, కళిల్ నీక్ - గజేంద్రనియొక్క, ఇడర్ - దుఃఖము, కెడ - నశించునట్లు, తడత్తు - తటాకమందు, కాయ్ - (విశోధము) దహించుమన్న, శివమ్ - శోకముగల, పఱువై - గరుత్మంతుని, తుర్ క్కాణే - నడిపించినవాఁడా! పవళమ్పొల్ - చుగడమువలె, కని - స్పృగ్మమైన,

వాయ్ - అధరము, శివపు - ఎట్టనై (ప్రకాశించునట్లు), నిన్ - నీయుక్క, పల్ - దంఠముల యొక్క, నిలాకదిర్ - గొప్పతేజస్సు, ముత్తమ్-అధరమందు, తవత్త్రి - సంఠరించునట్లు, ముఱు పల్ తెయ్దు - ముద్దతోసముజేసి, కా - (నేను) నేవించునట్లును, నీవట్ట - నీవువేంచేసి, నిన్ - నీయుక్క, తిరుక్కణ్ తామరై - శేత్రములనెడ పద్మము, తయిర్ - (ప్రకాశించునట్లును, నిష్ఠరు శాయ్ - నిలిచియుండుము.

తా॥ అతిమణియమైన తిరుప్పళ్ళిజుడియందు బవ్యళించిన ఓక్రియఃపతి! గజేంద్రాగ్రాస్త కాపక్తుపచ్చినప్పుడు వారిముందట గరుడవాహకారూఢుడనై నేపసాదించినట్లు నీదివ్యావయన సౌందర్యముతోగూడ నిప్పుడు నాముందటపచ్చి నేపసాదింపుమాయని.

౫.

కాయ్ శినప్ప అవై యూర్ న్దు పొన్నలై యిక్ మీమిళై క్కార్పుగిల్ పోల్*

మాశినమాలిమాలిమాన న్దజవర్ పడక్కనన్దుమున్నిన్ద*

కాయ్ శినవేన్దేకదిర్ ముడియానే కలివయల్ తిరుప్పళ్ళిజుడియాయ్*

కాయ్ శినవాత్తిశ్శెజువార్ విల్ తన్దేన్ది యెమ్మిడర్ కడివానే.

౬.

అ॥ పొన్ - స్వర్ణముయమైన, మలైయిన్ మీమిళై - పర్య్రతమమీడ, (సంఠరించుచున్న) కార్ ముగిల్ పోల్ - కాళ్ మేఘమువలె, కాయ్ - (విరోధులను) దహించుచున్న, శి న మ్ - శోపముగల, పటనై - గరుత్మంతుని, ఊర్ న్దు - నడిపించుకొని, కాయ్ - (శత్రువులను) దహించు చున్న, శి న మ్ - శోపముగల, ఆట్రి - నుదర్శనము, శజు - పాఞ్చజన్యము, వార్ - నన్దకము, విల్ - కార్ జము, తణు - కామోదకీ, (ఈయాయుధములను), ఏన్ది - ధరించి, మా - గొప్ప, శి న మ్ - శోపముగల, మాలి - మాలి, మాన్ - గొప్ప, మాలి - మాలి (నుమాలి), ఎన్దు - అని ప్రసీధులైన, అవర్ - ఆయనురులు, అజు - ఆయుధమందు, పడ - చచ్చునట్లు, కనన్దు - శోప గించి, మున్ నిన్దు - (వారి) ముందటనిలిచిన, కాయ్ - (శత్రువులను) దహించుచున్న, శి న మ్ - శోపముగల, వేన్దే - ఓస్వామి! కదిర్ - కిరణములుగల, ముడియానే - కిరీటముగలవాడా! కలి - సమృద్ధమైన, వయల్ - పాలములుగల, తిరుప్పళ్ళిజుడియాయ్ - తిరుప్పళ్ళిజుడియందు బవ్యళించినవాడా! ఎమ్మిడర్ - మాదుఃఖములను, కడివానే - నశింపజేయువాడా! నిష్ఠరు శాయ్ - (నాముందట) నిలిచి నేపసాదింపుమా.

తా॥ ఓస్వామి! నిన్ను నేవించుటకు నాకేదైనను ప్రతిబంధకమున్న పుటికిని, తానిని మాలినుమాలి మొదల గమరులనుజంపినట్లు నశింపజేసి నాకు నేపసాదింపుమాయని.

౬.

ఎమ్మిడర్ కడిన్దొత్తెన్దై యాళావ్ నే యిమైయవర్ తమక్కుమాన్దై యాయ్*

శెమ్మడల్ మలరుమ్ తామరై ప్పొన త్తెల్ తిరుప్పళ్ళిజుడిక్కిడన్దాయ్*

నమున్దై యడియర్ కవై క్కణ్ణగన్దు నామ్ కళిత్తెళ్ళనమన్ కూర్*

ఇమ్మడవులగర్ కాణనీయురునా శిరున్దిదాయెళ్ళల్ కణ్ ముగప్పే.

౭.

అ॥ ఎమ్మిడర్ - మాదుఃఖములను, కడిన్దు - నశింపజేసి, ఇజు - ఈలోకముదే, ఎన్దై - నన్ను, ఆళావే - పరిపాలించువాడా! ఇమైయవర్ తమక్కున్దు - దేవతలకుఁగూడ, అజు -

అ తేవలోకమందు, అనైయాయ్ - నిర్వాహకుడా! తెమ్ - ఎఱ్ఱని, మడర్ - దళములు, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తామరై - పద్మములుగల, పట్టవమ్ - కొలనలచే, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పొలిగాడి - తిరుప్పొలిగాడియందు, కిడన్దాయ్ - పవ్యళించినవాడా! నమ్మడై - మీయొక్క, అడియర్ - దాసులైన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, కచ్చై - కోలాహలమును, కణ్ణు - చూచి, వామ్ - మేము, ఉగన్డకళిత్తు - మిక్కిలి సన్నోపించి, ఉళమ్ - తృప్తయమందు, నలమ్ - ప్రేమము, మార - వృద్ధిపొందునట్లు, మడమ్ - జ్ఞానకూన్యలైన, ఇవ్వలగర్ - ఈలోకమందుండువారు కాని - చూచునట్లు, నీ - నీవు, పిరువాళ్ - ఒకదినము, ఎన్గళోకణ్ముగప్పే - మాకంటిమందఱు, ఇరునిదాయ్ - వేంచేసియుండుము.

తా॥ దుర్బలమగును ప్రబలమగునుగూడ రక్షకుడవైన ఓక్రియూపరీ! శ్రీ వైష్ణవులు నిన్నునుభవించి జేయుచున్న కోలాహలమునుజూచి సంతోషులమై నేవించునట్లు మామందఱ ఒక దినము వేంచేయుమాయని.

౩.

ఎన్గళోకణ్ముగప్పేయులగర్గళెల్లా మిడై యడియొమ్మొడెమ్మొడియైచ్చే*
- తన్గళనాబ్బర తమదుళొల్పలత్తార తలై తలై చ్చిఱన్దపూళిప్ప*
తిన్గళోకేర్ మాడ తిరుప్పొలిబుడియాయ్ తిరునై గున్దత్తుళ్యాయ్ తేవా*
ఇన్గళమాళాల త్రిదనుభుమొరునా నిరున్దిడాయ్ వీన్ నీడక్కొణ్డే.

౪.

అ॥ తిన్గళ - చన్ద్రుడు, శేర్ - సంచరించునట్లు (ఉన్నతమలైన), మడమ్ - మేడలుగల, తిరుప్పొలిగాడియాయ్ - తిరుప్పొలిగాడియందు బవ్యళించినవాడా! తిరునై గున్దత్తు-శ్రీవైష్ణవులగడి దివ్యదేశమందు, ఉళ్యాయ్ - వేంచేసియున్నవాడా! తేవా - గొప్పతేజస్సుగలవాడా! ఎన్గళోకణ్ముగప్పే - మాకంటిమందఱు, ఉలగర్గళెల్లామ్ - లోకులందరును, అడియై - శ్రీపాద ద్వంద్వములను, తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఎమ్మిదు - లేచి, ఇతైచ్చే - నమ్రలై, తన్గళ - తమయొక్క, అన్బు - ప్రీతి, ఆర - వృద్ధిపొందగా, తమదు - తమయొక్క, నలత్తు - శక్తితగిన, తొల్లార్ - ఉక్తిచేత, తలై తలై చ్చిఱన్ద - నేనుమందఱ నేనుమందఱయని ఒకరికొకరువైనవడి, పూళిప్ప - ఆశ్రయించునట్లు, కణ్ - వికాలమై, మా - జ్ఞాన్యుమైన, ఇజ్జాలత్తు - ఈభూమియందలి, ఇదనుళ్ - ఈతిరుప్పొలిగాడియందు, వీన్ నీడక్కొణ్డ - తనమహిమప్రకాశించునట్లు వేంచేసి, ఒరువాళ్ - ఒకదినము, ఇరున్దరుళాయ్ - ఉండి నేపసాదింపుము.

తా॥ ఓక్రియూపరీ! నీవు సకలైశ్వర్య సంపన్నుడవై వేంచేసియున్న విభమును మేమందరు గూడ నేవించి కృతార్థులమగునట్లు తిరుప్పొలిగాడియందొకదినము వేంచేసియుండుమాయని.

౫.

వీన్ నీడక్కొణ్డవియన్గళోకమాళాల త్రిదనుభుమిరున్దిడాయ్* అడియొమ్
పోన్ నీయోవాదేణ్ణెణ్డ కుళిర ప్పదుమలరాగత్తెప్పరుగ*
శేన్ నీళవారై శెన్నెలూడుగభుమ్ శెమ్మమ్మడై తిరుప్పొలిబుడియాయ్*
మాన్ నిమాయళురర కులముడలరిన్ద కొడువిన్దె ప్పడె గళ వల్లానే.

౬.

అ॥ శేఱు - బురదయందు, ఇళవైవై - కుంచితస్వగలమత్స్యములు, శేన్నెలూడు - ఎట్టిధాన్యసస్యములయొక్కనడుమను, ఈగళుమ్ - తుల్లిపడుచున్న, శేఱుమ్ - అందమైన, పడై - కొలనలుగల, తిరుప్పళ్ళిబాడియాయ్ - తిరుప్పళ్ళిబాడియందు వేంచేయున్నవాడా! మాన్ శి - మాయ - పృథ్వివలెనుండి, అకురర్ - అనురులయొక్క, కులమ్ - పంశమును, ముదల్ - సమూ - లముగా, అరన్ - ఛేదించిన, కొడువినై - ప్రారవ్యాపారముగల, పడైగళ్ - ఆయుధములను (ధరించిన); వల్లూనే - సమర్థుడా! ఆడియోమ్ - దానులము, ఓవాడే - ఎడతెగక, పోన్ శీ - మజ్జాకాశనముజేసి, కణ్ణిడై - శీత్రద్వంద్వములు, కుళిర - చల్లపడునట్లు, పుదుమలర్ - అప్పుడు వికసించిన పుష్పమువలెనున్న, ఆగత్తై - తిరుమేనును, పరుగ - పానముజేయు (అనుభవించు)నట్లు, పోన్ శీడమ్కొడ్డు - తనమహిమ ప్రకాశించునట్లు వేంచేసియుండి, వియన్కొళ్ - విలాపమై, మా - క్లాఘ్యమైన, ఇళత్తుళ్ - భూలోకమందు, ఇరుద్దిడాయ్ - వేంచేయుము.

తా॥ శత్రుసంహారకుడవై తిరుప్పళ్ళిబాడియందు బవ్వలించినఓస్వామి! లోకులు నీమహిమ తెఱుంగకపోయినను, నీయందుభక్తిగలమేము వేంచియానందించునట్లు ఒకదినము వేంచేయుమామని.

కొడువినై పడైగళ్ వలెయూ యమరర్ క్కిడర్ కెడవళురర్ గట్టిడర్ శెయ్*

కడువినై నజ్జేయెన్నుడై యముదే కలివయల్ తిరుప్పళ్ళిబాడియాయ్*

వడివిడై యిల్లామలర్ ముగళ్ మన్ శైనిలమగళ్ పిడిక్కు మ్మెల్లడియై*

కొడువినై యేనుమేపిడిక్కునీయొరునాళ్ కూవుడల్ వరుడల్ శెయ్యాయ్. ౧౦.

అ॥ కొడువినై - ప్రారవ్యాపారముగల, పడైగళ్ - దివ్యాయుధములనుధరించిన, పడై యాయ్ - సమర్థుడా! అకురర్ క్కు - దేవతలకు, ఇడర్ - దుఃఖము, కెడ - నశించునట్లు, అకురర్ గట్టుక్కు - అనురులకు, ఇడర్ శెయ్ - దుఃఖమునుజేయుచున్న, కడువినై - ప్రారమైన (పాప ధముచే కాన్తికాని) ప్యాపారముగల, నజ్జే - విషమువంటివాడా! ఎన్నుడై - నాకు, అముదే - అపృథమువలె భాగ్యభూతుడా! కలి - సమృద్ధమైన, వయల్ - పాలములుగల, తిరుప్పళ్ళిబాడి యాయ్ - తిరుప్పళ్ళిబాడియందు వేంచేయున్నవాడా! వడివు - తిరుమేనుకు, ఇడైయిల్లా - ఒప్పులేని, మలర్ ముగళ్ - కమలవాసినయైనపిరాట్టియై, మన్ శై - అట్టిస్వభావముగల, నిలమ గళ్ - భూమిపిరాట్టియై, పిడిక్కుమ్ - స్పృశించదగిన, మెల్లడియై - మృదువైనతిరువడికళ్ళను, కొడువినైయేనుమ్ - చెడపాపముగలనేనును, పిడిక్కు - స్పృశించునట్లు, నీ - నీవు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, కూవుడల్ - (నీవు వేంచేయున్న పరమపదమునకు) పిలుచుకొనుట, వరుడల్ - (నేనున్న చోటికి) వేంచేయుట, శెయ్యాయ్ - చేయుము.

తా॥ ఓక్రియవతి! నీయొక్క అతిసుకుమారమైన తిరువడికళ్ళయందు నేను చరిచర్య జేయునట్లు నీవున్నచోటికి నన్ను పిలుచుకొనవలయును. లేక నేనున్నచోటికి నీవు వేంచేయ వలయునని.

౧౦.

కూవుడల్ వరుడల్ శెయ్ దిడాయెన్టు కురై కడల్ కడై నవన్టనై*

మేమిన్గమర్ న్దవియన్బునల్ పోరునల్ వల్లుదినాడకాడగోవగా*

నావియల్ పాడలాయరత్తుళ్ళు మివై యుమోర్ పత్తుమ్ వల్లార్ గళ్*
 ఓవువలిన్ది యులగమ్మాళ్ళన్దా నడియిన్దై యుళ్ళత్తోర్యారే.

౧౧.

అ॥ కూళ్ళదల్ - పిలుమకొనుట, వరుదల్ - ఇచ్చటవేంచేయుట, కెయ్దిజాయ్ - చేయుము, ఎన్దు - అవి (ప్రార్థించి), కురై - ఘోషించుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ద పన్తన్నై - చిలికినవానిని, మేవి - సమీపించి, ననుఅమర్దు - చక్కగానమరియుండి, వియన్ పునల్ - సమృద్ధమైనజలముగల, పారునల్ - తామ్రపల్లిలోగూడుకొనిన, వల్లుది నాడక వల్లు దియనెడి దేశమునకుస్వామియైన, శడగోపక - నమ్మాళ్వార్లైనసాదించిన, నావియల్ - జిహ్వ వ్యాపారమై, పాడల్ - పాశురరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ళుమ్ - వెయ్యిపాశురములలోశేరిన, ఇన్దై యుమ్ పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ గళ్ - అభ్యసించువారు, మూన్దులగమ్ - కూడు లోకములను, అళ్ళవ్దాన్ - కొలిచినవారియొక్క, అడియిన్దై - శ్రీపాదద్వంద్వములను. ఉళ్ళత్తు - శృంగరమునందు, ఓవుదలిన్ది - ఎడతెగక, ఓర్యార్ - అనుసంధించుదురు.

తా॥ నమ్మాళ్వార్లయొక్క వాగ్వాప్తిరూపమైన తిరువాయ్మొయిలో నీపదిపాశుర ముల సభ్యసించువారు నిరంతరముగా శ్రీమహాపతియనుభవించుదురు.

౧౧.

అల్వార్ తిరువడిగళ్ళేళరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళ్ళేళరణమ్

3 - వ, తిరువాయ్మొయి.

అవతారిక :—నమ్మాళ్వార్లొట్టుప్రార్థించ, జానికినర్వేళ్ళరుడు, మీరిట్లుప్రార్థించవలెనా నేనే మీసంబంధమును ప్రార్థించుచున్నాను కానాయనిసాదించ, తనమహిమనున్న నాహీనత నున్న జాడక నావియమై యిట్లుసాదించె నెయిది వానిసౌఖ్యమును ననుసంధించుచున్నాను.

ఃః ఓరాయరమా యులగేల్లభిక్కుమ్*

పేరాయరమ్కొణ్డదోర్ పీడుడై యగ్*

కారాయన కాళనన్మేనియినగ్*

నారాయణగ్ నజ్జళ్ పిరానవనే*

౧.

అ॥ ఓర్ - ఒకతిరునామమే, ఆయిరమామ్ - అనేకవిధమై, ఉలగేల్లు - సమస్తలోక ములను, అభిక్కుమ్ - రక్షించదగిన, పేర్ - తిరునామములు, ఆయరమ్ - వెయ్యింటిని, కొణ్డదు - కలిగియుండువాడును, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పిడుఉడైయన్ - మహిమగలవాడును, కాళ్ - చల్లని, కారాయన - మేఘమువంటి, నన్ మేనియినన్ - క్లాఘ్యమైన తిరుమేనుగలవాడైన, నారాయణనగనే - ఆనారాయణుడే, నజ్జళ్ పిరాగ్ - మనకుస్వామి.

తా॥ ఓమనసా! మనకుస్వామియైనవాడు శ్రీమన్నారాయణుడే; వాడే మనసకలాభివ్య ములను సెరవేర్చును! నీవునమ్మియుండువూయిది.

౧.

అవనీయగల్ ఫౌలమ్ పడె తిడనా*

అవనేయగదుణ్ణుమిత్తీనా నళనా॥

అవనేయవను మవనుమవనుమ్*

అవనేమర్ శైలాము మఱిన్ననమే.

9.

అ॥ అగర్ - విశాలమైన, శాలమ్ - భూమిని, చదైర్తు - సృజించి, ఇడన్ - (చక్కయి ముందు పాతాళలోకములోనుంచి) విడదీసినవాడు, అవనే - ఆత్మమున్నారాయణుడే. అవనే - వాడే, అల్లుడు - ఆభూమిని, ఉడ్డి - (చక్కయిముందు) మింగి, ఉమ్మిడ్డన్ - (సృష్టికాలముందు) బయలుపడుచెను. అగ్గన్ - (మహాబలివృద్ధునందీతీసి) కొలిచెను. అవనుమ్ - ఆబ్రహ్మయు, అవనుమ్ - ఆ రుద్రుడును, అవనుమ్ - ఆయింద్రుడును, అవనే - వాడే, (వానికేమభూతులే); మన్ శైలానుమ్ - శక్తివనన్నియు, అవనే - వాడే, (అని), అజిననుమ్ - తెలిసికొంటిమి.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుడే జగత్తును సృష్టించి పరిపాలించువాడు; బ్రహ్మరుద్రాది నమస్త
చేతనులకును వాడేస్వామియని.

అతిష్ఠనవేద వరుమపారుభనూల్ గర్భ *

అటీసినకొల్ గ వరుమ్మరుభాదల్*

అతీననరేలా మరీయెవణజీ*

అట్టిసవర్నోయగ శఱుక్కుమ్మరునే.

3.

అ॥ అరుమ్ - తెలిసికొనుటకళకృతులైన, పొరుళ్ - వస్తువులను, అతీందన - ఎఱుంగిన, వేదమనులోగళ్ - వేదశాస్త్రములు, అరుమ్పొరుళాదల్ - తెలిసికొనుటకళకృతుని, అతీందన లోగళ - (క్రిమన్నారాయణుని) తెలిసికొనినదని స్వీకరించువలెను. అతీందనర్లామ్ - జ్ఞానాధిశ బందరును, అరియై - పాపహరఁడైన క్రిమన్నారాయణుని, వణిక్కి - ఆశ్రయించి, నోయ్గళ్ - సంసారమనడి వ్యాధులను, అఱుక్కుమ్ - పోగొట్టుదగిన, మరున్దు - బొప్పముగా, అతీందనల్ - తెలిసికొంటిరి.

తా॥ సకలార్థముల నెఱుంగిన వేదములుగూడ శ్రీమన్నారాయణుని యథావక్తుగా తెలిసి
కొనఁజాలవు. అట్టి సహిమగలవానినే సంసారభేషముగా వ్యాసాదులార్యులచిరది. 3.

మరునేనబో పోగమగిల్చిచ్చిక్కె-మ్మ*

పెరునేవర్ కుఱ్ఱాజుల్ విదన్ యుమ్మిరాఁ*

కరుణేవ నమ్మాగ కర్ణావిజ్ఞులగమ్*

తరునేవనై చోరేళకణాయమనమే.

8.

అ॥ నల్లర్ - మనయొక్క, పొగమట్ట చ్చిక్క - భోగరసమునకు, మరుణ్డే - వృద్ధి
 పెడి కొవడమునంటివాడా! ఎట్ట - అది, పెరును - క్లావ్యుమైన, తేవర క్కూర్లార్ - నిత్య
 కూర్చునమాహులు, పిదల్ యిను - చెప్పుచున్న, పిదల్ - ఉపాధిరకుడును, కరును - క్లావ్యు

విగ్రహుడును, తేనె - ఉజ్జ్వలుడును, ఎమ్మన్ - మాస్వామియు, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడై యవతరించినవాడును, విణ్ణులగమ్ - పరమపదమును, తరుమ్ - ఇచ్చువాడునైన, తేనె - శ్రీమన్నారాయణుని, మనమే - ఓమనసా! శోశోకణ్డాయ్ - విడువకుము.

తా॥ ఓమనసా! కృష్ణావతారమెత్తి మనకు పరమపదమివ్వదలంచిన సత్యనారీభోగ్యుడైన శ్రీమన్నారాయణుని విడువక నాశ్రయించుమాయని.

మనమేమున్నె వల్వినై యేనిరన్దు*

కనమేళొల్లినే నిడుశోశో కణ్డాయ్*

పునమేవియ పునన్దుగ్రాయలజ్జల్*

ఇనమేదుమిలన్దై యడై వదుమే.

౫.

అ॥ మనమే - ఓమనసా! వరోవితైయేన్ - ప్రారపాపముగలనేను, ఉన్నె - విన్ను, ఇరన్దు - యాదించి, పునమ్ - స్వస్థానమందు, మేవియ - మెగుచున్న, పూ - నుండగమైన, కుగ్రాయ్ - తిరుక్కుగ్రాయయొక్క, అలజ్జల్ - మాటగలవాడై, ఇనమ్ - ఒప్పెనది, ఏగుమ్ - ఏదియు, ఇలన్దై - లేనివాడైన శ్రీమన్నారాయణుని, అడైవదుమ్ - ఆశ్రయించవలయునని, కనమే - దృఢముగా, శొల్లినేన్ - చెప్పితిని. ఇదు - దీనిని, శోశోకణ్డాయ్ - విడువకుము.

తా॥ ఓమనసా! తులసీమాలాబక్తులై యనదృకుడైన శ్రీమన్నారాయణుని శాశ్రయించుము. ఈమాట నుచేపించవలదు సుమాయని.

౫.

అడై వదుమణియూర్ ములర్ మణ్ణళోళ*

మిడై వదుమశురర్ కుమ్ వెమ్మార్ గళే*

కడై వదుమ్ కడలుశముదమ్* ఎగ్ మనమ్

ఉడై వదు మవత్తే యొరుక్కాగవే.

౬.

అ॥ ములర్ మణ్ణై - కమలవానినియైన పిరాట్టియొక్క, అణి - సొందర్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, లోళ - భుజములను, అడైవదుమ్ - సంశ్లేషించుటయు, అశురర్ కుమ్ - అనురులయొక్క, వెమ్ - ప్రారమైన, పోర్ గళే - మరణోపాయములను, మిడైవదుమ్ - చింతించుటయు, కడలుళ - సముద్రమందు, అముదమ్ - అమృతమును, కడైవదుమ్ - చిలికియొత్తుటయు (ఈవ్యాపారములను జేయుచున్న), అవత్తే - ఆశ్రీమన్నారాయణునికే, ఎగ్ మనమ్ - నామనస్సు, ఒరుక్కాగ - వికరీతిగా, ఉడైవదుమ్ - శిథిలమగుచున్నది.

తా॥ ఆశ్రీకుల యభిప్రాయమును నెరవేర్చి వారివిరోధులనుబోగొట్టి పిరాట్టితో సంశ్లేషించు మన్న శ్రీమన్నారాయణునికే నామనస్సునుభవించుచున్నదని.

౬.

అగమ్ శేర్ నరశిణ్ణమదాగి* ఓర్

అగమ్ వళ్ళుగిరాలే పిళ్ళన్దానుత్తై*

మూగన్దై గున్దమ్ కాణ్బదమ్* ఎగ్ మనమ్

ఏగ మెణ్ణుమిరాప్పగల్గియే.

౭.

అ॥ అగమ్ - (వా) హృదయమందు, శేర్ - అమరియున్న, నరశిల్లమదాగి - నరసింహ స్వరూపముగలవాడై, ఓర్ - కఠినమైన, అగమ్ - (హిరణ్యానురునియొక్క) శరీరమును, వళ్ - తీర్చుమైన, ఉగిరల్ - నఖము చేత, పిళ్లన్ - చీల్చినవాడు, ఉత్తి - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మాగమ్ - పరమాకాశమందున్న, వైగుత్తమ్ - శ్రీవైకుంఠమును, కాణ్ణుదఱు - చూచుటను, ఏన్మనమ్ - నామనన్ను, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, ఇన్ది - ఎడతెగక, ఏగమ్ - ఏకరీతిగా, ఎణ్ణుమ్ - ధ్యానించును.

తా॥ నరసింహావతారిమెత్తి హిరణ్యుని సంహరించిన శ్రీమన్నారాయణుడు వేంచేసి యున్న శ్రీవైకుంఠమును నామనన్ను నేవింప నాశించుచున్నదని. ౩.

ఇన్దిప్పోగ విరువినై యుమ్కెడుత్తు*

ఒన్దియొక్కైపుగామై యుయ్యక్కొళ్ళావ్కా*

నిన్ద వేణ్డమ్ నీణిలత్తుళ్ళదు*

కెన్దుతేవర్ గళ్ళై తొమ్మివార్ గళ్ళే.

౪.

అ॥ ఇరువినైయుమ్ - పుణ్యపావములురెండింటిని, ఇన్దిప్పోగ - సమూలముగాపోవునట్లు, కెడుత్తు - నశింపజేసి, ఒన్ది - (అత్మతో) ఏకీభవించియున్న, అక్కై - ప్రకృతిసంబంధమైన శరీరములయందు, పుగామై - ప్రవేశింపకుండునట్లు, ఉయ్యక్కొళ్ళావ్ - ఉజ్జీవింపజేయుచున్న క్రియఃపతి, నిన్ద - వేంచేసియున్న, వేణ్డమ్ - వేణ్కటాచలము, నీళ్ నిలత్తు - క్లాఘ్యమైన భూమియందు, ఉళ్ళదు - ఉన్నది. కెన్దు - అచ్చటెక్క, కై తొమ్మివార్ గళ్ళ - ఆశ్రయించువారు, తెవర్ గళ్ళ - మందిభాగ్యవంతులు.

తా॥ కర్మాధీనమైన ప్రకృతిసంబంధమునువదలి శ్రీవైకుంఠమందుబెట్టి నేరింబడగిన శ్రీమన్నారాయణుడు భూలోకమందే తిరుమలయందు వేంచేసియుండగానప్పటిపోయి యాశ్రయించుటయే గొప్పభాగ్యమని. ౪.

తొమ్మిదుమామలర్ నీర్ శుడర్ తూబజ్జొణ్ణు*

ఎమ్మదు మెన్నుమిదు మిగై యాదలిల్*

పమ్మదిల్ తొల్ పుగళ్ళ పామ్మణై ప్పల్లియాయ్*

తమ్మివుమాఱియే నునతాళ్ గళ్ళే.

౫.

అ॥ మా - క్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పము, నీర్ - తీర్థము, శుడర్ - దీపము, తూబజ్జొణ్ణు - భూపము, (నీనిని) కొణ్ణు - సంపాదించుకొని, తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఎమ్మదుమ్ - ఉజ్జీవించేదము, ఎన్నుమిదు - అనితలచుట, మిగై - (నీరుభిసంధిచేత) అధికమైయున్నది, ఆదలిల్ - గాన, పమ్మదుఇల్ - (దురారాధ్యుడని) అపవాదములేనివాడేవును, తొల్ పుగళ్ళ - అనాదియైన కీర్తిగలవాడవును, పామ్మణై - అదిశేషుడగుడివడకమీఁద, ప్పల్లియాయ్ - పవ్వరించినవాడవునైన, ఉన - నీయొక్క, తాళ్ గళ్ళ - తిరువడికళ్ళను, తమ్మివుమాఱు - సంశ్లేషించువిధమును, అఱియేన్ - ఎఱుంగను.

తా॥ పుష్పదులచే నిన్నర్పించెదనతితలందినప్పుడే మాయందుమిక్కిలి ప్రీతిజేయుచున్న నీసౌశిల్యము ననుసంధించి పరవశుడనై నీకు నేనేమియుజేయజాలక యున్నానని. ౯.

తాళతామలై యా సునదుద్దియా*

వాళిళోళిసీళి ముల్లువారి యున్నాగతా*

ఆళరాయ్తొమ్మివారు మనురగళి*

నాళుమొళపుగల్గో వునశీలమే.

౧౦.

ఆ॥ తాళ - ప్రళస్తమైవతూడుగల, తామలైయాన్ - కమలమందుబుట్టినబ్రహ్మ, ఉనదు - నీయొక్క, ఉద్దియాన్ - శాభియుదువాసముజేయుచున్నాడు. వాళిళోళి - లేజన్యగల, సీళి - పొడువైన, ముల్లువుళి - గొడ్డలిగలరుద్రుడు, ఉన్ఆగతాన్ - నీతిరుమేమయందు నివసించుచున్నాడు. ఆళరాయ్ - దాసులై, తొమ్మివారుమ్ - పరిచర్యజేయువారును, అమరగళి - దేవతలు, ఉనశీలమ్ - నీయొక్కసత్స్వభావమును, నాళుమ్ - ఎంతకాలముచెప్పినను, ఎనపుగల్గో - ఏమనిస్తాత్రముజేసెదను?

తా॥ అజుడనియు ఈశ్వరుడనియు దురభిమానములుగల బ్రహ్మరుద్రులును తక్కిన దేవతలునుగూడ నిన్నాశ్రయించి నీకుపరిచర్యజేయుచుండగానీసౌశిల్యమును నేనేమనివర్ణించెదనని.

శీలమెలై యిలా నడిమేల్*అణి

ళోలనిళి కురుగూర్ చ్చుడగోవళిళోళి

మాలై యాయ్రిత్తు భివై పత్తిని

పాలర్*వై గునమేఱుదల్ పాన్మయే.

౧౧.

ఆ॥ శీలమెలైయిలాన్ - అవధిలేనిసత్స్వభావముగల శ్రీయూపతియొక్క, అడిమేల్ - తిరువడికళ్ళవిడ, అణి - సమర్పించబడినదై, సీళిళోలమ్ - గొప్పసౌందర్యముగల, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోవళి - సమృద్ధివృద్ధయొక్క, తోలమాళై - శ్రీనూత్తిమాలారూపమైన, అయ్రిత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తిని - ఈవదిపాశురములయొక్క, పాలర్ - సమానమందున్నవారు (సంబంధముగలవారు), వైగునమ్ - శ్రీవైకుంఠమును, ఏఱుదల్ - పొందుట, పాన్మయే - స్వభావము.

తా॥ శ్రీయూపతియొక్క సౌశిల్యగుణవిషయమై సమృద్ధివృద్ధప్రసాదించినయీవదిపాశురములలో నెంతమాత్రము సంబంధమున్నప్పటికిన్ని వారందరును మోక్షమును బొందుదురని. ౧౧.

అత్తోర్ తిరువడిగళిళరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళిళరణమ్.

౪ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అనతాళి:—కిలాధికుడైన శ్రీయూపతిని నేవించనాశించియుండగా నప్పుడు వృద్ధయ నేనసాదించిన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణములనుభవించి సంతోషించుచున్నాడు.

‡‡ మైయార్ కరుణ్ణి కమలమలరే*
 శైయ్యో*తిరుమార్వినై శేరతిరుమారే*
 వెయ్యార్ శుడరాట్రి శురిశ్శమ్మమ్
 కై యా*ఉన్నైక్కాణ క్కరుదు మొక్కణ్ణే.

౧.

అ॥ మైలర్ - అంజనము చేపలంకరింపఁబడిన, కరు - నల్లనైన, కణ్ణి - శీత్రములుగలదై, కమలమలరే* - తామరసమృద్ధముమీద వాసముఁజేయుచున్నదై, శైయ్యో* - నుందరియైన శ్రీదేవి, తిరుమార్వినై - పశుసలముందు, శేర - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుమారే - ఓక్రి యావతీ! వెయ్యార్ - అత్యున్నమైన, కుడర్ - లేజస్సుగల, ఆట్రి - నుదర్శనమునున్న, కురి - గీతలుగల, శ్శమ్మ - పాంచజన్యమునున్న, ఎన్దుమ్ - ధరించుచున్న, కైయా - శ్రీహస్తముగల వాఁడా! ఉన్నై-నిన్ను, కాణ-నేవింపటకై, ఎన్కళ-నాశీత్రము, కరుదుమ్-ఆశపడుచున్నది తా॥ ఓక్రియావతీ! శ్రీదేవీవేంచేసియున్న పశుసలమునున్న, నుదర్శనపాంచజన్యములను ధరించిన నీశ్రీహస్తమునున్న నాశీత్రము నేవింప నాశించుచున్నదని

౧.

కణ్ణేయున్నై క్కాణక్కరుది*ఎన్నెళ్ళమ్
 ఎణ్ణోళ్ళొణ్ణి నై యదాయ్ నిన్దియమ్మమ్*
 విణ్ణోర్మునివర్ శ్శెన్దుమ్ కాణ్ణిరియాయై*
 నణ్ణాదొట్రియేనెన్దు నానట్రైప్పనే.

౨.

అ॥ కణ్ణే - (నాకు) సేత్రమైనవాడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ - నేవింప, కరుది - ఆశ పడి, ఎన్ శెన్దుమ్ - నామనస్సు, ఎణ్ణోళ్ళొ - అనేకసంఖ్యలుగల (అసంఖ్యయునులైన), శిన్దైయ దాయ్ - మనోరథములుగలదై, నిన్దు - నిరస్తరముగానుండి, ఇయమ్మమ్ - ఘోషించును. నాన్ - నేను, విణ్ణోర్ - బ్రహ్మాదులకును, మునివర్ క్కు - సనకాదిముఖులకును, కాణ్ణిరియాయై - చూచుటకక్కడవైననిన్ను, నణ్ణాదొట్రియేన్ - పాండకతీరను, ఎన్దు - అని, అట్రైప్పన్ - పిలుచువాను. తా॥ ఓక్రియావతీ! నామనస్సు నిన్ను నేవింపవలయునని యనేకవిధముగా మనోరథించుచున్నది. నేనును నిన్ను నేవింపకతీరనని దృఢాధ్యవసాయముగలవాడనై యున్నానని.

౨.

అట్రైక్కిన్దు వడినాయేన్ నాయ్కూట్రై వాలారో*
 కుట్రైక్కిన్దు దువోల వెన్దుభృమ్కుట్రైయుమ్*
 మట్రైక్కిన్దు కున్దు మెడుత్తానిరై కాత్తాయ్*
 పిట్రైక్కిన్దు దరుళైన్దు పేదులువన్.

3.

అ॥ అట్రైక్కిన్దు - (నిన్ను) పిలుచుచున్నవాడనై, నాయ్క - నీచుడనై, అడి-దానుఁడనైన, ఎన్ - నాయొక్క, ఉళ్ళమ్ - హృదయము, నాయ్ - కుత్తు, కూట్రైవాలారో - (తన) చిన్నవోకచే, కుట్రైక్కిన్దు దువోల - తనయభీప్రాయమును దెలుపునట్లు, కుట్రైయుమ్ - శిథిలమగుచున్నది. అన్దు - అప్పుడు, మట్రైక్కు - ఇన్దుఁడు వర్షించినవర్షముకొఱకై, కున్దు మెడుత్తు-గోపరథమునెత్తి, అనిరై - గోసమాహులును, కాత్తాన్ - రక్షించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, అరుళో - అనుగ్రహము, పిట్రైక్కిన్దు దువన్దు - తప్పిపోవునీయని, పేదులువన్ - వ్యాకోటపడుచున్నాను.

తా॥ ఓహూహూ! తోకలేని కుక్క తోక నాడించి యజమానునికి దనయభిప్రాయము నెట్లు చెబుచుంటావా? అట్లులే నాదుఃఖమును నేను చెబుచుంటాననివాడనై ఆశ్రితరక్షకుడవైన నీవు నన్ను గట్టాక్షించకపోయెదెవోయని భయపడుచున్నానని.

3.

ఉటువదిదువె న్నునక్కాట్టుట్టు*నినల్
పెటువదెదుకొలెను పేదె యేన్నెల్లామ్*
ముటుగల్ శెయ్యుమ్ వానవర్ తానవర్ క్కె న్నుమ్*
అటేవదటియ వరియాయవమ్మానే.

౪.

అ॥ వానవర్ - దేవతలకును, తానవర్ క్కు - అనుయలకును, ఎటుమ్ - ఎల్లప్పుడును, అటేవదు - తెలిసికొనుటకు, అరియ - దుర్లభమైన, అరియాయ - నరసింహరూపియైన, అమ్మానే - ఓహూహూ! ఇదు - ఈశేషత్యము, ఉటువదు - తగుమైనది, ఎస్టు - అని, ఉనక్కు - నీటి, అల్ పట్టు - దానుడనై, నిన్గల్ - నీవద్ద, పెటువదు - పొందదగినది, ఎదుకొల్ ఎస్టు - ఏదైయుండు నని, పేదెయేన్ - అశించనుడనైన నాయొక్క, నెల్లామ్ - పృథ్వయు, ముటుగల్ శెయ్యుమ్ - త్యాకులమైయున్నది.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! దేవాదులకును దుర్లభుడవైన నీవు నీదానుడనైన నాకుగూడ దుర్లభుడవైయ్యెదెవోయని నామనస్సు భ్రమించుచున్నదని.

౪.

అరియాయవమ్మానై యమరీరీరానై*
పెరియానై ప్పిరమ్మనై మున్నడై తానై*
వరివాళరవినడై ప్పల్లికొల్ శిన్ట*
కరియాక క్కల్ తాణ క్కరుదుమ్కరుత్తే.

౫.

అ॥ అమ్మానై - సర్వేశ్వరుడును, అమరీ - నిత్యనూరులకు, పిరానై - ఉపకారకుడును, పెరియానై - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాడును, మున్ - మునుపు, పిరమ్మనై - బ్రహ్మను, చడైతానై - సృజించినవాడును, అరియాయ - నరసింహశరారమైత్తిన వాడును, వరి - సొందిత్యమునున్న, వాల్ - తేజస్సునున్నగల, అరవు - అది శేషుడనెడి, అడై - శయ్యమీడు, పల్లి కొల్ శిన్ట - పవ్యళించియున్న, కరియాన్ - త్యామవిగ్రహుడునైన శ్రీయఃపతియొక్క, క్కల్ - తిరువడికళ్ళను, తాణ - నేదించవలయునని, కరుత్తు - మనస్సు, కరుదుమ్ - మనోరథించుచున్నది.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! గొప్పమహిమగలవాడవై యాశ్రితుల కత్యస్తమలభుడవైన నిన్ను నేదించ నామనస్సు విక్రీలి త్వరించుచున్నదని.

౫.

కరుత్తేయున్నై క్కొణక్కరుది*ఎన్నెల్లా
త్తిరుత్తాగవిరు త్తిన్ గ తేవర్ గక్కెల్లామ్
విరుత్తా*శ్శణ్ముశుడర్ చొచ్చిదియుయర
త్తిరుత్తా*ఉన్నై యుళ్ళు మెన్నుళ్ళముగనే.

౬.

అ॥ కరుత్తే - మనోబలమునిచ్చువాడా! ఉన్నై - నిన్ను, తాణ - నేదించ, కరుది - ఆశించి, ఎన్ నెల్లాత్తు - నాపృథ్వయునందు, ఇరుత్తాగ - స్థిరముగా, ఇరుత్తి నేన్ - స్థాపించితిని.

లేవర్గప్పెల్లామ్ - నిత్యమూరులందరికిని, విరుత్తా - గొప్పవాడా! విశ్వామ్ - ప్రకాశించుచున్నది, కుడర్ - కానిగలది, శోది - శేషోమయమై, ఉయరత్తు - ఉన్నతమందున్నదైన నరమపదమందు వేంచేయున్న, విరుత్తా - అద్వితీయుడా! ఎన్ ఉళ్ళమ్ - నామనస్స, ఉన్నై - నిన్ను, ఉగన్దు - సంతోషించి, ఉళ్ళమ్ - ధ్యానించును.

తా॥ నిత్యమూరి నిర్వాహకుడైన నరమపదమందు వేంచేయున్న ఓస్వామి! నిన్ను నామనస్సలో స్థిరముగాదుంచుకొని యనుభవించుచు నానందించుచున్నానని.

ఉగన్దేయున్నై యుళ్ళమ్మిన్ను శ్శత్తు*అగమ్మార్
అగన్దానమర్నే యిడన్గొణ్ణవమలా*
మిగుమ్తానవన్ మార్వగల మిరుకూతా
నగన్దాయ్*నరశీఱ్ఱమదాయపురువే.

౭.

అ॥ ఉగన్దు - సంతోషించి, ఉన్నై - నిన్ను, శ్శమ్ - ధ్యానించుచున్న, ఎన్ ఉళ్ళత్తు - నాహృదయముయొక్క, అగమ్మార్ అగన్దాన్ - లోలోపల, అమర్న్దు - అమరకతో, ఇడన్గొణ్ణ - వికాలముగా వేంచేయున్న, అమ - చరికుద్దుడా! మిగుమ్ - వర్ణించుచున్న, తానవన్ - హిరణ్యామరునియొక్క, అగలమ్ - వికాలమైన, మార్వు - వక్షస్థలమును, ఇరుకూతా - రెండుభాగముగా కీర్చిన, నగన్దాయ్ - సఖముగల, నరశీఱ్ఱమదాయ - వరసించుమైన, ఉరువే - రూపముగలవాడా! (నిన్ను ధ్యానించితిని).

తా॥ ఓస్వామి! ఆశ్రయభుండైన నీవు నాహృదయముం దంతట వ్యాపించి వేంచేసి యుండి నన్నానందించుచున్నానని.

౮.

ఉరువాయ్ వాఱుశమయన్లప్పెల్లామ్*
పారువాయ్నిన్దా నవన్లొప్పొరుట్టుమ్*
అరువాయ్వాదొయై తేవర్గప్పెల్లామ్*
కరువాయ్ కణ్ణన్ కణ్ణొణ్ణేనే.

౯.

అ॥ ఉరువాయ్ - (చరితించనప్పుడు) ఒకకాస్త్రమువలెనున్న, వాఱుశమయన్లప్పెల్లామ్ - తైవకాదాది పుణ్యతములచేతను, పారువాయ్నిన్దానవన్ - అవిచాల్యముగానున్నవాడు, ఎల్లాప్పొరుట్టుమ్ - సమస్తపస్త్రపులకను, అరువాయ్ - అంతరాత్మయై, అప్పయై - ప్రధానుడును, లేవర్గప్పెల్లామ్ - దేవతలందరికిని, కరువాయ్ - కారణభూతుడైనను, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుని, కణ్ణొణ్ణేనే - నేవించితిని.

తా॥ సకలపదార్థములకు నస్తర్యామయై, బ్రహ్మదులకుఁ గారణభూతుడై, కుస్తృష్టల కప్రకంఘ్యుడైన క్రియఃపతిని నేను నేవించితిని.

౧౦.

కణ్ణొణ్ణే కణ్ణొణ్ణే యారక్కళితు*
పణ్ణొణ్ణే యాయిన పణ్ణొణ్ణే*
తొణ్ణొక్కముదున్లు చొన్నారై గళొణ్ణే*
అణ్ణొమరర్ పెరుమా నడియేనే.

అ॥ ఎన్ కణ్ణిన్ - నా నయనద్వంద్వము, అర - పూర్ణమగునట్లు, కణ్ణుకొణ్ణు - నేవించి, కలిక్కు - సన్తోషించి, పట్టె - అపాదియైయున్న, విన్దెయాయిన - శరణులనన్నింటిని, పగ్గోడు - సహనముగా, అణుక్కు - ఛేదించి, అణుక్కు - అణ్ణమునకును, అమరర్ - నిర్వహించు కును, పెరుమాన్ - స్వామియైన శ్రీయనతికి, అడియేన్ - దానుడైన నేను, తొడ్డొక్క - శ్రీవైష్ణవులకు, అముడుక్కణ్ణ - (భగవదునుభవము నడి) అమృతపానముజేయునట్లు, కొరమాల్లెగల్ - శబ్దసందర్భరూపమైన తిరువాయ్మొళిని, కొన్నేన్ - చెప్పితిని.

తా॥ శ్రీయనతిని సంపూర్ణముగా యథామనోరథమునుభవించి శ్రీవైష్ణవులందరు నట్లడ భవించి సన్తోషించునట్లు తిరువాయ్మొళిని జేసినని.

అడియానివనె నైన్కూరరుళ్ శెయ్యుమ్

నడియానై *నిటై పుగ్గళైటై పుళ్ళి

కొడియానై *కున్టాములులగమళ్ళ

అడియానై *అడై న్దడియేనుయ్నవాటే.

౧౦.

అ॥ ఇవన్ - ఇతడు, అడియాన్ - దానుడు, ఎన్ - అని, ఎనక్కు - నావిషయమై, అర్ అరుళ్ - పూర్ణానుగ్రహమును, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, నడియానై - గొప్పవాడును, నిటైపుగ్గళై - పరిపూర్ణమైనకీర్తిగలవాడును, అమ్ - నుండరమైన, కిటై - అక్కలుగల, పుళ్ళి - గరుత్మంతుని, కొడియానై - ధ్వజముగాగలవాడును, కున్టామల్ - సహోదరులములేక (యోగ్యా యోగ్యనిరూపణముజేయక), ఉలగమ్ - లోకములను, అళ్ళన్ - కొలిచిన, అడియానై - తిరువడిగలవాడైన శ్రీయనతిని, అడియేన్ - దానుడైన నేను, అడైన్ - పొంది, ఉయ్న వాణు - ఉజ్జీవించినవిధము.

తా॥ నన్ను తనదాసునిగానెంచి నాయందు బూర్ణానుగ్రహముజేసిన గరుత్మంతుని యాశ్రయించి కృతార్థుడనైనని.

అటామదయానై యుడర్ త్తవననై *

శేణార్ వయత్ లేకురుసూర్ చ్చుడోపన్ *

నూతేళొన్న వోరాయిత్రుళ్ళిప్పత్తుమ్ *

ఏతేతరుమ్ వానవర్ దమిన్నుయిర్ క్కే.

౧౧.

అ॥ అటా - ఎడతెగని, మదమ్ - మదజలముగల, యానై - కువలయాపేడమును, అడర్ త్త వన్ తన్నై - చంపినశ్రీయనతివిషయమై, శేణు - బురదప్రదేశములచే, అర్ - పూర్ణమైన, వయత్ - పాలములుగల, లేన్ - నుండరమైన, కురుసూర్ - కురుకాపురికినాథులైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, నూతేళొన్న - నూలునూలుగాపొందిన, ఓర్ - అద్వితీయమైన, అయి రత్తుళ్ - వెయ్యిపాకురములలో, ఇచ్చుత్తుమ్ - ఈపదిపాకురములును, వానవర్ తమ్ నిత్యనూరుల యొక్క, ఇన్ - సరసమైన, ఉయిర్ క్కు - హృదయమునకు, ఏణు - ప్రహరమును (భగవదునుభవ జనితశైలిగమును), తరుమ్ - ఇచ్చును

తా|| నమ్మాళ్వార్ వ్రాసిన ప్రసాదించిన సర్వేశ్వరుని కవయిత్రయైన యీ పది పాతు రములును భోగ్యతా విశేషముచే నిత్యనూరులవృద్ధియును, గరిగించునవి. ౧౧.

అట్లొక్క రిరు పది గళే శరణమ్

. జీమర్ తిరుపది గళే శరణమ్.

౫ - వ, తిరువాయ్ మొళి.

అవతారిక :— ఇట్లు సర్వేశ్వరుని గుణములను మానసముగా ననుభవించిన అట్లొక్క రుద్రత్యక్తు ముగా ననుభవించ వాశపడి దానిని లభించక భిన్నులై యుండగా నప్పుడు సర్వేశ్వరునికి స్థారకము లైన కొన్ని వస్తువులను జూచి స్మృతిపచ్చిన వానిగుణాదుల ననుసంగించి మిక్కిలి యార్తులై సానించుచున్నారు.

ఇన్నయిర్ చేపలుమ్ నీరుమ్ కూవిక్కొడ్డితై నై *

ఎన్నయిర్ నోవమ్మిల్ గైలే మిక్ కుయిల్ వేడై గాల్ *

ఎన్నయిర్ కణ్ణపిరానై నీర్ వరక్కూపుగిలీర్ *

ఎన్నయిర్ కూవిక్కొడుప్పార్ క్కు మి త్తనై వేణుమో. ౧.

అ|| కుయిల్ వేడై గాల్ - ఓ ఆడుకొరిలములారా! ఇన్ ఉయిర్ - (మీకు) మంచి ప్రాణమైయున్న, శీపలుమ్ - మొగపక్షియు, నీరుమ్ - మీరును, కూవిక్కొడ్డు - శబ్దించును, ఇన్లు - ఇచ్చట, ఎన్ ఉయిర్ నోవ - నా ప్రాణము బాధపడునట్లు, ఎత్తనై మిల్ గైలే మిక్ - మిక్కిలి రతికూడితముజేయువలదు. ఎన్ ఉయిర్ - నా ప్రాణనాథుడైన, కణ్ణపిరానై - శ్రీకృష్ణుని, నీర్ - మీరు, వరక్కూపుగిలీర్ - నచ్చునట్లు పీలువకనున్నారు. ఎన్నయిర్ - నా ప్రాణమును, కూవి - అపహరించి, కొడుప్పార్ క్కు - వానికిచ్చువారికి, ఇత్తనై వేణుమో - ఇంతపలననదా?

తా|| ఓకొరిలములారా! మీరు భర్తతో సంలేషించి జేయుచున్న రతికూడితము నన్ను మిక్కిలి బాధపెట్టుచున్నది. నన్ను నా ప్రాణనాథునితో జేర్చక చంపుట మీకు యుక్తముకాదని.

ఇ త్తనై వేణువదన నో అన్బిల్ వేడై గాల్ *

ఎ త్తనై నీరుమ్ నుమ్ శేవలుమ్ కరై నేజుదిర్ *

నిత్తగన్ గోవిన్దక్ మెయ్యన్బిల్ల నొరువర్ క్కుమ్ *

అత్తనై యామిని యెన్నయిరవక్ కై యదే. ౨.

అ|| అన్బిల్ వేడై గాల్ - ఓ ఆడుకొంచుకులారా! నీరుమ్ - మీరును, నుమ్ శీపలుమ్ - మీ మొగపక్షులును, ఎత్తనై - ఎంతకాలము, కరైన్బు - (సంలేషమగుచుచే) కరిగి, నేజుదిర్ - అనతరముగా శబ్దించుచున్నారు? ఇత్తనై వేణువదన్బు - (నన్ను బాధించుటకు) ఇంతపలననదిలేదు. అన్దో - అయ్యో! నిత్తగన్ - ఆచార్యభూతుడైన, గోవిన్దక్ - శ్రీకృష్ణుడూ, ఒరువర్ క్కుమ్ - ఒకరికిని, మెయ్యన్బిల్ - సత్యమైనవాడుకాదు, ఎన్ ఉయిర్ - నా ప్రాణము, ఇని - ఇతరమిద, అపన్ కై యదేమామిత్తనై - వానిచేతులలో దొలుకుకొనిన దైవది.

తా॥ ఓక్రాంచపక్షులారా ! మీరు భర్తతోసంశ్లేషించి మిక్కిలియానందముచే శబ్దించుట నాకు గొప్ప బాధకరమైయున్నది. నాకుల్పప్రాణమును జంపుట మీరింతగొప్పగురుత్వము చేయవలదు. నాప్రాణమునవహరించిన శ్రీకృష్ణుని మీరుసత్యసంఘటన నమ్మవలదు నుమాయని. ౨.

అవగౌతై యదేయనదారుయి రస్త్రిల్ పేడై గార్*
 ఎవమోల్లిసీర్ కుడై న్దాడుదిర్ పుడై శూమ్ పే*

తవమ్ శెయ్దిల్లా వినై యాట్టియేనుయిల్లుడో*

ఎవమోల్లినిర్ ముమ్ నుమ్మేజుకూక్కురల్ కేట్టుమే.

3.

అ॥ అమ్మిల్ పేడై గార్ - ఓ ఆడుక్రాంచపక్షులారా ! ఎవడు - నాయొక్క, ఆర్తకయిర్ - పూర్ణప్రాణము, అవగౌతైయడు - వానివశమైనది. సీర్ - మీరు, కుడైన్దు - (సంశ్లేషములుమందు) అవగాహించి, ఎవమోల్లి - ఏ మేమోమాటలనుజెప్పి, పుడైశూమ్ - చుట్టుప్రక్కన, ఆడుదిర్ - సంచరించుచున్నారు. తవమ్ శెయ్దిల్లా - పుణ్యముజేయని. వినైయాట్టియేన్ - పాపి పూరాలైననాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణము, ఇజుడో - ఇచ్చట (నావద్ద) నున్నదో ? (లేదు). నుమ్ - నాయొక్క - ఎట్లు - అనక్షరమైన, కూక్కురల్ - శబ్దమును, కేట్టుమ్ - వినివలయువాత, ఎవమోల్లి - ఎకరాణమునుజెప్పి, నిర్ ముమ్ - ధరించియుంచుము.

తా॥ ఓక్రాంచపక్షులారా ! మీరుభర్తతోసంశ్లేషించి శబ్దించగా దానినివిని సహించక నాప్రాణము సర్వేశ్వరునివద్దపోయినది. ఇకమీరుబాధించుటకు నాప్రాణమిచ్చటలేదని. 3.

కూక్కురల్ కేట్టుమ్ నజ్జుణ్ణా మాయన్ వెళిప్పడా*

మేల్ కిళై శొళై మిన్ నీరుమ్ శేవలుమ్కోట్రిగార్*

వాక్కు మ్మనముమ్ కరుముముమ్నమక్కాబ్బడే*

అక్కైయుమావియు ముర్రమ్మినిన్దులుమే.

౪.

అ॥ కోట్రిగార్ - ఒమయారములారా ! కూక్కురల్ కేట్టుమ్ - (మీ) ధ్వనివినియు, నమ్ - మనవాడనిచెప్పకగిన, మాయన్ - అశ్వర్యభూతుడైన, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడు, వెళిప్పడాన్ - బయలుదేరికనున్నాడు. నీరుమ్ - మీరును, శేవలుమ్ - మీమొగపక్షీయు, మేల్ - అధికముగా, కిళై - శబ్దమును, శొళై మిన్ - చేయవలదు. నమక్కు-మాకు, మనముమ్నవాక్కుమ్ కరుముముమ్ - మనోవాక్కాయములు, అబ్బడు - వానివద్దచేరినవి. అక్కైయుమ్ - శరీరమును, అనియుమ్ - ప్రాణమును, అనర్మినిన్దు - పడుచునుండి, ఉల్లులుమ్ - బాధపడుచున్నవి.

తా॥ ఒమయారములారా ! నామనోవాక్కాయములు సర్వేశ్వరునివద్ద వినిపోయినవి. శరీరప్రాణములేనిదవుటనున్నది మీరుఅధికముగాధ్వనిజేసి వానిబాధలెట్టవలదని. ౪.

అనర్మినిన్దులగిన్దు యానుడై పూన్వై గార్*

నుమ్మితిట తేదుమిడై యిలై కుమ్మతేల్ మినో*

ఇద్దిరళాలణ్ణల్ కాట్టి యివ్వేల్లులగుమ్గొణ్ణ*

నమ్మితిరుమార్ బన్ నమ్మావియుణ్ణనన్దెణ్ణిన్దా.

౫.

అ॥ అనరమ్మనిన్ - నడుమనుండి, ఉమ్మల్ గిన్ - వ్యర్థవ్యాపారముజేయుచున్న, యను
దైపులై గాల్ - వాచిలకలారా ! నుమ్మిఱుత్తు - మీకు, ఏదువిడైయిల్లై - (నన్ను బాధించు
టకు) ఏమియుఅవకాశములేదు కుమ్మలైమిల్ - (మీరు) అనత్తరముగాకబింపవలదు. ఇన్దిర
ళ్ళాలన్ - ఇన్దిరజాలములకు (తనయొక్క సొందర్యసౌకీల్యాదిమాయలను), కాట్టి - చూపించి,
ఇచ్చేట్టులగున్ - ఈసప్తలోకములను, కొన్ - స్వాధీనపఱచుకొనిన (మోహపెట్టిన), నమ్మిరు
మార్చన్ - శ్రీదేవినివత్సలమందుగల తన శ్రయఃపతి, నమ్మిరి - మన ప్రాణమును, ఉన్ - నశిం
చుజేయుటకు, నన్దుప్పిళివాన్ - మంచియుపాయముయొందించెను.

తా॥ ఓచిలకలారా ! సర్వేశ్వరుడే నన్ను జంపయత్నించియున్నాడు. ఇతఁ మీరు నన్ను
బాధించుట నిష్ఫలమైజనమని.

సన్దేహిగా వళర్ త శిఱుకిల్లిప్పైదలే*

ఇక్కురల్ నీమ్మిల్ శి లెన్నాయ్ క్కాగుత్త*

నిశ్చయ్యవాయ్ కుమ్మవాయ్ కణ్ణకై కాలినన్*

నిశ్చయ్యశామిఱిత్త కుట్టుణ్ణునీజ్జిగా.

౬.

అ॥ ఎన్ - నాకు, ఆరుయిర్ - సంపూర్ణప్రాణభూతుఁడును, నిన్ - నీయొక్క, శెయ్య-
ప్పైదలెన, వాయ్ కుమ్మ - అధరముతో సమానమైన, వాయ్ - అధరముగలవాఁడును, కణ్ణన్ -
నీశీత్రమువంటి శీత్రముగలవాఁడును, కై కాలినన్ - నీచేతులుకాళ్ళువంటిహస్తపాదములు గలవాఁ
డును, నిన్ - నీయొక్క, చుమ్మ - చల్లపై, కామమ్ - క్యామమైన, నిఱత్తన్ - కాన్తిగల
వాఁడునైన, కాగుత్తన్ - శ్రీరామాఁడు, కుట్టుణ్ణు - (వాతో) సంశ్లేషించి, నీజ్జివాన్ - (ఇత్తు
డునన్ను) విడిచిపోయెను. నన్దుప్పిళి - ఆచత్కాలమందు నాకునపాయముజేయుచునదితలంచి,
నాన్వళర్ త - నేను పెంచిన, పైదల్ - జ్ఞానములేని, శిఱుకిల్లియే - ఓచిన్నచిలకా ! నీ - నీవు,
ఇక్కురల్ - మధురమైనకంఠధ్వనిచే, మిమ్మిల్ శిల్ - సరసమైనఅర్థోక్తులను చెప్పవలగు.

తా॥ ఓచిన్నచిలకా ! నీవాచత్కాలమున కొఁదగదవని నిన్ను పెంచినది. ఇట్లుండగా, నుండ
రావయనములుగల శ్రయఃపతిని విశ్లేషించి బాధపడుచున్ననన్ను వానితిరునామములను జెప్పి మఱి
యును బాధించుచున్నావు. అట్లుచేయవలదు, కొంచెమూరికెనుండుమామని.

కుట్టుణ్ణునీజ్జియ కోలత్తామరై క్కణ్ శెవ్వాయ్*

వాట్టుమిలై కరుమాణిక్కమ్ కణ్ణమామనోప్పల్*

కోట్టియవిల్లాడు మిన్ను మేగక్కుమ్మొజ్జల్ గాల్*

కాట్టెల్మొగనుమ్మరు ఎన్నయిర్ క్కడుకాలనే.

౭.

అ॥ కుట్టుణ్ణు - (వాతో) సంశ్లేషించి, నీజ్జియ - విశ్లేషించినవాడై, కోలమ్ - నుందరమై,
తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ - శీత్రమునన్ను, శెన్ - పట్టని, వాయ్ - అధరమునన్ను గలవాడై,
వాట్టుమిల్ - చూపింపకుండనన్ను, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటివాడై, మామన్ - ఆప్త
ర్యభూతుఁడైన, ఎన్కణ్ణప్పల్ - నాశిక్పష్టనివలెనన్ను, కోట్టియ - భయియున్న, విల్లాడు -

ధనుస్సుతోఁగూడ, మిన్నుమ్ - మెలుచుచున్న, మేగక్కుఁగ్రాఢ్ గాల్ - ఓ మేఘుసముచును
లారా ! నుమ్మురు - మీరూపములను, కాట్టేల్ మిన్ - చూపించవలదు. అదు - ఆరూపము,
ఎన్నుయిర్ కు, - నాప్రాణమునకు, కాలన్ - పుత్రువై యున్నది.

తా॥ ఓ మేఘుమలారా ! శ్రీకృష్ణుని విశేషించి బాధపడుచున్న నాకు వాని తిరుమేనువలెనున్న
మీరూపము మిక్కిలి బాధకరంబై యున్నదిగాన మీరూపమును నాకుఁగనుపఱచవలదు నుమాయని.

ఉయిర్ క్కదు కాలన్ న్దుమ్మెయ్యానిరన్దేట్టు*నీర్

కుయిల్ పైదల్ గాల్ కణ్ణన్నా మమేక్కుటిక్కోనీర్*

తయిర్ ప్పుమ్మోన్ న్దోడు పాలడిశిలుమ్ తిన్దు*శోల్

పయిన్ న్దీయనల్వళమాట్టినీర్ పణ్బుడై యీర్.

౮.

అ॥ పైదల్ కుయిల్ గాల్ - జ్ఞానములేని ఓకోకిలములారా ! ఉయిర్ క్కు - నాప్రాణ
మునకు, అదు - అధగవత్నామము, కాలన్ - పుత్రువై యున్నది (గాన దానిని చెప్పవలదు),
ఎత్తు - అని, నాన్ - నేను, ఉమ్మె - మిమ్ములను, ఇరన్దేట్టు - యాదించిన నాకు, నీర్ -
మీరు, కణ్ణన్ నామే - శ్రీకృష్ణుని తిరునామములనే, కుమ్మిన్దే చెప్పి, కొన్దీర్ - చంపితిరి. తయిర్ -
పెరుగుతోగలిపిన, ప్పుమ్మోన్ న్దోడు - సద్దినున్న చుతోఁగూడ, పాల్ - పాలుతోగలిపిన,
అడిశిలుమ్ - ప్రసాదమును, తన్దు - ఇచ్చి, శోల్ - తిరునామములను, పయిన్ న్దీయ - అధ్యసించి
పించినదానికి, నల్ వళమ్ - మంచి ప్రత్యుపకారమును, ఉట్టిన్దీర్ - అనుభవించజేసితిరి. పణ్బు
ఉడై యీర్ - మంచినస్వభావముగలవారైతిరి (నిర్దయులైతిరి).

తా॥ ఓకోకిలములారా ! శ్రీకృష్ణుని తిరునామములు నాకు మిక్కిలి బాధకరంబులై యున్నవి
గాన నాపద్ధతెప్పవలదని నేను యాదించినప్పటికిన్ని వానినే చెప్పి నన్ను జంపుచున్నారు. నిన్ను
పెంచినదానికి నాకు మంచి యుపకారముజేసితిరి.

౯.

పణ్బుడై వణ్డోడు తుమ్మిగాల్ పణ్ మిన్దోన్ న్దేల్ మిన్*

పుణ్బురై వేల్ గోడు కుత్తాలొక్కుమ్ నుమ్మిన్దోన్ కురల్*

తణ్బెరునీర్ తడన్దామరై మలర్ న్దాలొక్కుమ్

కణ్బెరుజ్జణ్ణన్ న్దోన్ మాళియుణ్డొన్దొన్దోన్.

౧౦.

అ॥ పణ్బుడై - గానస్థావముగల (చక్కగాపాడుచున్న), వణ్డోడు - తుమ్మెదల
తోఁగూడుకొనియున్న, తుమ్మిగాల్ - ఓచిన్న తుమ్మెదలారా ! పణ్ మిన్దోన్ న్దేల్ మిన్ - (మీరు)
గానముజేయవలదు. నుమ్ ఇన్దోన్ కురల్ - మీమధురధ్వని, పుణ్ పురై - ప్రణామలోపల, వేల్
గోడు - ఈటిచేత, కుత్తాలొక్కుమ్ - పొడిచినట్లున్నది. తణ్ - చల్లనై, పెరునిండియున్న,
నీర్ - జలముగల, తడన్దోన్ తటాకమందు, తామరై మలర్ న్దాలొక్కుమ్ - తామరసప్రపుము వికసించి
నట్లువలెనున్న, పెరున్దోన్ - వికాసమైన సేత్రములుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడు, నమలది -
మనప్రాణమును, ఉణ్బు - అపహరించుకొని, ఎమ్మనణ్దోన్ - విశేషించెను.

తా॥ ఓ తుమ్మెదలారా ! శ్రీకృష్ణుడు నాతో సంశ్లేషించి నాప్రాణమునకు హరించుకొని
నన్ను విడిచిపోయెను. ఇప్పుడు మీ గానము నాకు పుంటిలో పొడిచినట్లున్నది. మీరిప్పుడు పాడవలదని.

ఎఱ్ఱనణ్ణినాముమ్ నమ్వాననాడనోడొన్ఱి నోమ్*

పఱ్ఱననన్నారై కుఱ్ఱొణ్ణోగోళ్ పయిన్ఱెన్నిని*

ఇఱ్ఱ నల్లవాక్కైయుమ్ పైయవేళుయక్కల్లొదు*

తఱై నల్లవిన్నమ్ తఱై పెయ్దెఱ్ఱుమ్తఱై క్కవే.

౧౦.

అ॥ పఱ్ఱనమ్ - కొలనలయందు, (సంచరించుచున్న), నల్ - పామర్థ్యముగల, తారై కుఱ్ఱొణ్ణోగోళ్ - ఓసారసవత్తులారా! నాముమ్ - మేమును, ఎఱ్ఱనణ్ణి - పోయినవారి తిరువడికళ్ళను బొందవలయునని యుద్యోగించిన, నమ్వాననాడనోడు - మనకు ప్రాప్తమైన వరము పదమందు వేంచేయున్న క్రియఃపతితో, బున్ఱి నోమ్ - కలిసిపోతిమి. ఇని - ఇళిమిద, పయిన్ఱెన్ - గుంపుగాజేరి యొచ్చించి యేమిప్రయోజనము? ఇఱ్ఱనల్ల - ఆభరణమువలె విలక్షణమైన, ఆక్కైయుమ్ - శరీరమును, పైయవే - క్రమముకా, పుయక్కల్లొదు - పోవుటకు యత్నించి నది. ఎఱ్ఱుమ్ - సమస్తదేశమును, తఱై - సమృద్ధమైన, నల్లఇన్నమ్ - మంచినుఖమును, తఱై పెయ్దు - పొంది, తఱైక్క - సమృద్ధమైయుండునుగాక.

తా॥ ఓసారసవత్తులారా! నన్ను జంపుటకు మీరు గుంపుజేరియొచ్చించి యేమియు నుపయోగములేదు. నేను ముందుగానే శిథిలఁడనై సర్వేశ్వరుని తిరువడికళ్ళయందు లీనమైతిని. నా శరీరమును పోవనిద మైయున్నది. లోకమంతయు నావలె బాధపడకుండ నుఖముగానుండుగాకయని.

†† ఇన్ననలై పెయ్దెఱ్ఱుమ్తఱై త పల్లొఱ్ఱిక్కు*

తన్నుగఱ్ఱై త తనక్కరుళ్ శెయ్దమాయనై *

తొక్కురుగూర్చుడగోపన్ శొల్లొయిరత్తుల్పివై *

బన్నదోడొన్ఱుక్కుమ్ మూవులగుమురుగుమే.

౧౧.

అ॥ ఎఱ్ఱుమ్ - అంతట, తఱైత్త - సమృద్ధమైయున్న, ఇన్నమ్ - నుఖమును, తఱై పెయ్దు - పొంది, పల్లొఱ్ఱిక్కు - చిరకాలము, తన్ఱుగఱ్ఱై - తనకల్యాణగుణములను, విత్త - స్తుతించువట్లు, తనక్కు - తనకు, ఆరుళ్ శెయ్ద - కృపజేసిన, మాయనై - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన క్రియఃపతినియమై, తెన్ - మందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపన్ - సమాప్తొర్వర్లు, శొరో - సాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇనై - ఈ, బన్నదోడు - తొమ్మిదిపాశురములతోగూడ, బున్ఱుమ్ - ఒకపాశురమునకును (ఈతిరువాయ్మొళియందలి మొదటి తొమ్మిదిపాశురములనున్న అంతకంటె మిక్కిలి దుఃఖముచేసాదించిన వదియవ పాశురమునున్న అనుసంధించినయెడల), మూవులగుమ్ - మూడులోకములును, తిరుగుమ్ - (ప్రేమచేత), కరుగును.

తా॥ తన కల్యాణగుణములనుసంధించునట్లు తమకుఁగృపజేసిన క్రియఃపతి నిషయమై సమాప్తొర్వర్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల వర్ణనించువారి మనస్సు ప్రేమచేగరుగునని. ౧౧.

అ ధ్యోర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జేయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౬-వ, తెలుగువాణ్ణుమి

అవతారిక:—ఇట్లు బాధపడుచున్న దశయందు సర్వేశ్వరుడు పూర్వము తనతో సంక్షేపించిన సంక్షేపమును దలంచి విశేషదుఃఖమును వదలి యానందభరితులై సాదించుచున్నారు.

ఉరుగుమాల్ నెళ్ళ ముయిరిగోపరమన్తి*
పెరుగుమాల్ వేట్కెయ్ మోశెయ్ గోతొణ్ణనా*
తెరువెల్లామ్ కావికమట్త తిరుకాట్కరై*
మరువియమాయన్త మామయ్ నెన్దొతో.

౧.

అ॥ తెరువెల్లామ్ - పరితీర్చబడుచున్న, కావి - నల్లకలుపపువ్వును, కమట్త - పరిమళించుచున్న, తిరుకాట్కరై - తిరుకాట్కరైయనెడు దివ్యదేశమును, మరువియ - అమరికచేసియున్న, మాయన్తన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రియపతియొక్క, మాయన్ - ఆశ్చర్యచేష్టిశములను, నిన్దొణ్ణుమ్ - తలంచినప్పుడంత, నెళ్ళు - మనస్సు, ఉరుగుమాల్ - కరుగుచున్నది ఉయిరన్ పరమన్తి - ఆత్మకునహించకూడనట్లు, వేట్కెయ్ - అభినివేశమును, పెరుగుమ్ - పెరుగుచున్నది, తొణ్ణనా - చతురజ్ఞుడైన నేను, ఎన్ శెయ్ గో - ఏమిచేసెదను? ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ తిరుకాట్కరైయందు వేంచేసియున్న శ్రియపతియొక్క దివ్యచేష్టిశములనుదలంచి నాకునన్ను ప్రేమచే శిథిలమై యుండలేక నానియందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలదైయున్నదని.

నిన్దొణ్ణుమ్ శొణ్ణున్దొణ్ణుమ్ నెళ్ళిదినుగుమ్*
నిన్దొణ్ణుమ్ శొణ్ణుమ్ పాడిలుమ్ వేమనదారుయి*
శున్దొణ్ణుమ్ పూజ్జొలై త్తెకాట్కరై యెన్నప్పా*
నిన్దొణ్ణుమ్ గిలేనా నునక్కాట్కయ్యుమ్ నీర్ మెయ్.

౨.

అ॥ శున్దొణ్ణుమ్ - తటాకములుగల, పూజ్జొలై - పూజలతోటలచే జాటబడిన, తెన్ - సుందరమైన, కాట్కరై - తిరుకాట్కరైయందు వేంచేసియున్న, ఎన్నప్పా - ఓనాస్వామి! నిన్దొణ్ణుమ్ - పాపములను హరించుచున్న, శీర్ - (నీయొక్క) కల్యాణగుణములను, నిన్దొణ్ణుమ్ - తలంచినప్పుడెల్లను, శొణ్ణున్దొణ్ణుమ్ - అనుసంధించునప్పుడెల్లను, నెళ్ళు - మనస్సు, ఇడిన్త - శిథిలమై, ఉగుమ్ - కరుగుచున్నది. పాడిలుమ్ - గానముజేసినను, ఎదను - నాయొక్క. అరుయిర్ - సంపూర్ణమైన ఆత్మ, వేన్ - (గోపాతిశయముచే) పరితీరించుచున్నది. నాన్ - నేను, ఉనక్కు - నీకు, ఆట్కయ్యుమ్ - కైబ్బార్గము జేయుచున్న, నీర్కై - ప్రకారమును, (నీవు నాకు కైబ్బార్గముజేయుచున్న ప్రకారమునని సాదించవలసినదానిని యట్లు చెప్పక నీవిధముగా సాదించుచున్నారని, నిన్దొణ్ణుమ్ - తలంచుట కసమర్థుడనైయున్నాను.

తా॥ తిరుకాట్కరైయందు వేంచేసియున్న ఓశ్రియపతి! నీగుణములనుసంధించినప్పుడును తలంచినప్పుడును నాకునన్ను ప్రేమచే గరుగుచున్నది. నాయాత్మ నిన్నునుభవించవలయునని పరితీరించుచున్నది. నీవునాయందుజేసిన సౌశిల్యమును తలంచి యుండకాళనని.

౩.

నీర్తైయార్ నెళ్ళమ్ వళ్ళెత్తుప్పగున్దు*ఎన్నై
 ఈర్తైయేదెన్నయిరా యెన్నయిరున్దా*
 శీర్మోగుళోలై త్రైకాట్టరై యెన్నప్ప*
 కార్ముగిల్వణ్ణన్ కళ్ళమటిగిలై.

3.

అ॥ నెళ్ళమ్ - (నా) మనస్సును, వళ్ళెత్తు - వచ్చినచేసి, పుగున్దు - ప్రవేశించి, నీర్తైయార్ - సౌశీల్యముచే, ఎన్నై - నన్ను, ఈర్తైయేదు - ఆర్చించితుండవలెనని, ఎన్నయిరాయ్ - నాకంతరాత్మయైయుండి, ఎన్నయిర్ - నాయాత్మను, ఉన్దాన్ - అనుభవించెను. శీర్మోగున్దు - మిక్కిలి సౌందర్యముగల, శోలై - తోపులచే జుట్టవడిన, తెన్ - స్పృహణీయమైన, కాట్టరై - తిరుక్కాట్టరైయందు వేంచేసియున్న, ఎన్నప్పన్ - నాస్వామియై, కార్ముగిల్ - నల్లని మేఘమువంటి, వణ్ణతన్ - వర్ణముగలవాడైన శ్రీఃపతియొక్క, కళ్ళమ్ - పంచకన్యాపారములను, అటిగిలేన్ - ఎఱుంగలేను.

తా॥ నీవు నాకు కైక్కిర్యము జేయవలయునని తెప్పి పంచనదేసి నామనస్సులోబ్రవేశించి నాకు కైక్కిర్యముజేయుచు నన్ననుభవించుచున్న సర్వత్వరని మామలను యథార్థమనియు అయథార్థమనియు తెలిసికొనఁజాలనని.

3.

అటిగిలేతన్ను శనై తులగుమ్నిఱ్ఱు*
 నెట్టిమెయార్ తాను మవల్ యిల్లిన్మిర్బిరా*
 వెటికమ్మల్ శోలై త్రైకాట్టరై యెన్నప్ప*
 శీటియ వెన్నాదుయిరున్దై తిరువరుళే.

౪.

అ॥ తన్నుల్ - తనసంకల్పమందు, అనైతులగుమ్ - సమస్తలోకమును, నిఱ్ఱు - ఉండగా నెట్టిమెయార్ - శేషశేషభావసంబంధముచేత, తానుమ్ - తానును, మవల్ యిల్లిన్ - ఆపదార్థములయందు, నిఱ్ఱుమ్ - అంతరాత్మయైయున్న, పిరా - ఉపకారకుఁడును, వెటికమ్మల్ - పరిమళము శోట్టుచున్న, శోలై - తోటలుగల, తెన్ - సుందరమైన, కాట్టరై - కాట్టరైయందువేంచేసి యున్నవాడైన, ఎన్ అప్ప - నాస్వామి, శీటియ - తుద్రమైన, ఎన్ - నాయొక్క, ఆరుయిర్ - ఆత్మను, ఉన్ద - అనుభవించి, తిరువరుళ - వ్యామోహమును (సౌశీల్యమును), అటిగిలేన్ - తెలిసికొనలేను.

తా॥ తాను సర్వస్వామియై యెల్లరను తనకుశేషభూతులుగా జేసికొనియున్న సర్వత్వరుఁడు అతిక్షుద్రుడైన నాయం దింత వ్యామోహము జేయుటకుఁ గారణము నెఱుంగలేనని

౪.

తిరువరుళేయేబవ్ పోల వెన్నుళ్ళేవుగున్దు*
 ఉరువముమారుయిరు ముడనేయన్దా*
 తిరువళర్ శోలై త్రైకాట్టరై యెన్నప్ప*
 కరువళర్ మేని నట్కణ్ణకళ్ళిదై.

౫.

అ॥ తిరువరుళ - అనుగ్రహమును, కేయేబవ్ పోల - చేయువానివలె, వెన్నుళ్ళ - నావృధయందు, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఉరువముమ్ - నాశరీరమును, ఆరుయిరుమ్ - ఆత్మను,

ఉడనే - ఒకప్పుడే, ఉడన్ - అనుభవించెను. తిరువళర్ - సౌందర్యమునర్థిలుచున్న, కోరై - తోపులుగల, తెన్ - స్పృహణీయమైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరై యందు వేంచేసియున్న, ఎన్నుప్పన్ - నాస్వామియు, కరువళర్ - శ్యామమైన, మేని - తిరుమేనుగలవాడైన, నమ్ కణ్ - మన కృష్ణునియొక్క, కళ్ళవణ్ - మాములు (ఈవిధంబులైయున్నవి).

తా|| నేను చేసెడి కైబ్బర్యమును స్వీకరించువానివలె నాయందుఁబ్రవేశించి నాశరీరము నున్న ఆత్మనున్న చక్కగాననుభవించెను. నాయందిట్లువ్యామోహముజేయుటయత్వాశ్చర్యమని.

ఎకకణ్ణాకళ్య మెన్నుచ్చెమ్మాన్మొనిఱ్ఱుమ్*

అజ్జణ్ణుణ్ణ వెన్నారయిర్కోదిదు*

పున్కణ్డైయేయ్ది ప్పలమ్మియిరాప్పగల్*

ఎకకణ్ణనెన్ వకాట్కరై యేత్తుమే.

౬.

అ|| ఎన్కణ్ణన్ - నాశ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్యమ్ - కపటవ్యాపారములు, ఎనక్కు - నాకు, శెమ్మాయ్నిఱ్ఱుమ్ - యథార్థమువలెతోచుచున్నవి. అజ్జణ్ - ఆతిథులందైనవారూ, ఉణ్ - అనుభవించుటచే, కోదు - అసారమైన, ఎన్నారయిదు - ఈనాయత్తు, పున్కణ్డై - దైవ్యమును, ఎయ్ది - పొంది, ఎన్కణ్ణనెన్ - నాకుభవ్యుడైన శ్రీకృష్ణుఁడాయని, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్ళు, పులమ్మి - ఘోషించి, అవన్ కాట్కరై - వాడువేంచేసియున్న తిరుక్కాట్కరై యనెడిదివ్యదేశమును, ఏత్తుమ్ - స్తుతించుచున్నది.

తా|| సర్వేశ్వరుని కపటవ్యాపారములు నాకప్పుడు యథార్థములవలె తోచుచున్నవిగాన నేను వానిని నిశ్చయించెను. వాడనుభవించి యపాగమైయున్న నాయాత్మ తిరిగియు వానిదివ్యదేశమునే స్తుతించుచున్నదని.

౭.

కాట్కరై యేత్తు మదనల్ కణ్ణావెన్నుమ్*

వేట్కెనోయ్కూర నిన్దెన్దకరైన్దుగుమ్*

అట్కొళ్ళానొ తైన్దుయిరుణ్ణమాయనాల్*

కోట్టుత్తైపట్ట దెన్నారయిర్కోళుణ్డే.

౮.

అ|| అట్కొళ్ళానొత్తు - నన్నుదాస్యపఱచుకొనువానివలె (ప్రవేశించి), ఎన్నుయిర్ - నాయత్తును, ఉణ్ - అనుభవించిన, మాయనాల్ - నంచునడైన శ్రీకృష్ణునిచే, కోళుణ్డే - అపహరింపఁబడినదయ్యో, కోళ్ వత్తెప్పదు - ఆపహరించునప్పుడు కొంచెము మిగిలినట్లు వలెనున్న, ఎన్నారయిర్ - నాయత్తు, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరై యనెడు దివ్యదేశమును, ఏత్తుమ్ - స్తుతముజేయును. అదనల్ - ఆదివ్యదేశమందు వేంచేసియుం, కణ్ణా - నాకుభవ్యమైనవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిపించును. వేట్కె - అభినివేశమునడి, నోయ్ - వ్యాధి, కూర - అధికముగునట్లు, నిన్దెన్ద - ధ్యానించి, కరైన్దు - శిథిలమై, ఉగుమ్ - కరుగును.

తా|| నాకైబ్బర్యమును స్వీకరించువానివలె ముందట నావ్యాసముందుఁబ్రవేశించి కరువార నన్ననుభవించియు నన్ననుభవించని వానిలెనున్న సర్వేశ్వరునిచే స్తుతించి వానిగుణములను త్యాగించి నాయత్తు కరుగుచున్నదని.

౯.

కోళుణ్ణానన్ది వ నెన్నయిర్ తానుణ్ణా*
 నాళునాళ వ నెన్నెముల్ నిపుమ్ తానుణ్ణా*
 కాళిసేర్ మేగ త్రైకాట్యరై యెన్నప్పట్టు*
 ఆళనెప్పట్ట దెన్నారుయిర్ పట్టదే.

౮.

అ॥ కోళుణ్ణానన్ది వ - నాయొక్క ఉపకారమును స్వీకరించక నేవచ్చి, ఎన్నయిర్ - నాయాత్మను, తాన్ - తాను, ఉణ్ణాన్ - అనుభవించెను, నాళునాళ వ - ప్రతిదినుమువచ్చి, ఎన్నె - నన్ను, ముల్ నిపుమ్ - సంపూర్ణముగా, తాన్ - తాను, ఉణ్ణాన్ - అనుభవించెను, కార్ - నలనై, నిర్ - జలముగలదైన, మేగమ్ - మేళుములిరినన్న వాడును, తెన్ - నుందర మైన, కాట్యరై - తిరుక్కాట్యరై యందు వేంచేయున్న వాడునైన, ఎన్నప్పట్టు - నాస్వామికి, ఆళ పట్టడన్ - దానుడైన దాడైతిని. ఎనదుయిర్ పట్టదు - నాయాత్మ పడిన బాధను (నే నేమని చెప్పెదనని.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నిత్యముగా నన్ను సుభంబుచున్న పుటికిన్ని తృప్తిజేందక తిరిగిరి యనుభవించుచున్న వాని సౌఖ్యము నన్ను విక్రలిత బాధించుచున్నదని.

౮.

ఆరుయిర్ నట్ట దెన్నదుయిర్ పట్టదు*
 పేదట్ట త్రామరై క్కణ్ కనివాయదోర్*
 కార్కెల్ మేగ త్రైకాట్యరై కోయిల్ కోళ*
 శీరెమ్మిల్ నాల్ తడన్వోళ తెయ్ వవారిక్కె.

౯.

అ॥ పేదట్ట - పెద్దదళముగల, తామరై - తామరసపువ్వుమువంటి, కణ్ - నేల్రమును, కని - స్నిగ్ధమైయున్న, వాయదు - అధరమునుగలవాడును, ఓర్ - ఒక, కార్ - నలనైన, ఎట్టెర్ - సౌందర్యముగల, మేగమ్ - మేళుమువంటివాడును, తెన్ - నుందరమైన, కాట్యరై - తిరుక్కాట్యరై యందువివృతమును, కోయిల్ కోళ - వాసస్థానముగాగలవాడును, శీర్ ఎట్టెర్ - వీరక్రిన్ని సౌందర్యమునున్న గలవాడును, నాల్ - నాలుగైన, తడమ్ - విచాలమైన, వోళ - భుజములుగలవాడును, తెయ్యమ్ - దేవతలకు, వారిక్కు - ఉత్పత్తిస్థానమైన సముద్రమువంటి వాడునైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, ఎనదుయిర్ పట్టదు - నాయాత్మ పడుచున్న బాధను, ఆరుయిర్ పట్టదు - ఎవరియాత్మ పడుచున్నది.

తా॥ పద్మశ్రీరుడును చతుర్భుజుడును నీలమేళుక్యాముడునైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణ గుణవిషయమై నేనుపడుచున్న బాధను మఱియెవరును పడలేదని.

౯.

వారిక్కొ ణ్ణనైచ్చి జువ్ క కాణిలెన్ట*
 ఆరువ్ ని వేన్నెయొక్కియ పెన్నెల్ మున్నమ్
 పారిత్తు* తా నెన్నెముల్ నిపురుగినా*
 కారొక్కుమ్ కాట్యరై యప్పకడియనే.

౧౦.

అ॥ ఉన్నెక్కాణిర్ - నిన్నుజూచినయెడల, వారిక్కొణ్ - (సకలకై జ్యుర్ములను) హనుచేసికొని, నిట్టుజున నెట్టు - కబళికరించియునుభవించెదనని, ఆరువ్ ని - ఆభివేళముగల,

ఎన్నైయొట్రియ - నాకంటెనధికమై, ఎన్నిల్మున్నమ్ - నాకంటెముందుగానే, పారిత్తు - ఆకించుకొని, తాన్ - తాను, ఎన్నై - నన్ను, మున్ - సంపూర్ణముగా, పరుగినాన్ - అనుభవించుచున్నాడు. కారొక్కుమ్ - మేళుమువలె నుదారుడై, కాట్టర్తయప్పన్ - తిరుక్కాట్టర్తయందు వేంచేసియున్నస్వామి, కడియన్ - మిక్కిలేత్వరకలవాడైయున్నాడు.

తా|| సర్వేశ్వరుని సూచినప్పుడేవాః || సమస్తవిధకైచ్చగము తీయవలయునని యాకించుచున్న నాకంటెముందుగానేనాకంటెనుధికుముగానన్నునుభవించుసర్వేశ్వరుఁడాకించుచున్నాడని.

‡‡ కడియనాయ్ క్కజ్జనై కొన్ పిరాన్తనై *
 కొడిమదిల్ తేకురుగూర్ చ్చడగోపళిల్ *
 వడివ మయాయ్ తిప్ప తినాల్ శనమ్
 ముడివెయ్ది * నాళబ్బణ్ణీర్ గళెజ్జానలే.

౧౧.

అ|| కడియనాయ్ - కోశముగలవాడై, కజ్జనై - కంఠుని, కొన్ - చంపిన, పిరాన్ - తనై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కొడి - ధ్వజముగల, మదిల్ - ప్రాకారములచేట్టబడి, తేన్ - నుంపరమైయున్న, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, కొల్ - సాదించిన, వడివమై - ఆందమైన, ఆయరత్తు - జ్యోతిషములలో, ఇప్పత్తినాల్ - ఈ పది పాకురములచేరి, ఎవళన్మమ్ - మాజన్మము, ముడివెయ్ది - నశించి, కానల్ - ఎండమావువలె నున్న సంపారమును, నాళబ్బణ్ణీర్ గళ - నశించునుమీ.

తా|| శ్రీయఃపరివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన, యీ పదిపాకురముల సభ్యశింపు వారిః జన్మమును తత్కారణమైనసంపారమును నశింపునని.

౧౧.

ఆ ధ్వార్ తిరు వడి గళేళరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

౭ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్మొళిలో సర్వేశ్వరుని గుణానుభవముకంటె వానిసౌందర్యమును బ్రత్యక్షముగా నేవించునాకించి నమ్మాళ్వార్లువానిపద్ద పద్మలను దూతలైచంపించుచున్నారు.

‡‡ ఎక్కానలగబ్బువా యిరై తేర్ నిజ్జినిదమరుమ్ *
 శెక్కాలమడనారాయ్ తిరుమూత్రిక్కళత్తుజ్జెయుమ్ *
 గొక్కార్ పున్నుమాయ్ముడి యెబ్బుడక్కుత్తిర్ క్కెత్తాదాయ్ *
 నుక్కల్ గళెళత్తలె మేల్ క్కెమ్మిరొనుమరోడే.

౧.

అ॥ ఎమ్ - మనయొక్క, కానలగమ్ - సముద్రతీరమందలి తోపులనడుముననున్న, కట్టి వాయ్ - ఉప్పుకడియందు, ఇరై తేరీన్దు - అహారమువెదకికొని, ఇల్లు - ఇచ్చట, ఇనిరు - నుఖముగా, అమరుమ్ - ఉన్న, కెమ్కాల - ఎఱ్ఱనిపాదముగల, మడవ్ - భవ్యమైన, నారాయ్ - ఓ సారసవత్తి ! తిరుమూట్టిక్కళ్ళత్తు - తిరుమూట్టిక్కళ్ళమనెడు దివ్యదేశమందు, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడును, కొళ్ళుచర్ - తేనెగల, పూ - సుందరమైన, తుత్తైయ్ - తిరుత్తుత్తైయ్మాలను, ముడి - కిరీటమందుగలవాడును, ఎమ్మకుడక్కూత్తెల్లు - కుంభస్పత్యముజేసినవాడునైన మనస్వామికి, ఎన్ తూదాయ్ - నాదూతయై (వెళ్ళి), నుమరోడే - నిబంధువులతోగూడ, నుమకార్గళ్ - మీపాదములను, ఎన్ తలై మేల్ - నాశిరస్సుమీద, కల్లు మిర్ - ఉంచుడి.

తా॥ ఓ సారసవత్తి ! తిరుమూట్టిక్కళ్ళమందు శేంచేసియున్న క్రియబలివద్దవెళ్ళి నా బాధనుజెప్పినచ్చి దానికి ప్రత్యుపకారముగా నీపాదాలను నాశిరస్సుమీదనుంచవలయునని.

నుమరోడుమ్మిరియూడే నీరుమ్నమ్ శేవలుమాయ్*

అమర్ కాదల్ కురుగినక్లా శఱిమూట్టిక్కళ్ళత్తుత్తైయుమ్*

ఎమరాలుమ్ పట్రిప్ప డ్డెక్కై తమ్మూలిట్టిప్పణ్ణ*

తమదోడన్లుత్తై వార్ క్కు తక్కిలమే కేళిరే.

౨.

అ॥ నుమరోడుమ్ - మీబంధువులతోడను, పిరియూడే - ఎడబాయక, నీరుమ్ - మీరును, నుమ్ శేవలుమాయ్ - మీ మొగవత్తియు, అమర్ కాదల్ - నిరంతరమైన ప్రీతిగలవారైయున్న, కురుగినక్లా - ఓ నీరురోడులారా ! ఎమరాలుమ్ - మాబంధువులచేతను, పట్రిప్పణ్ణ - అపవాదమునొందియు, అణి - సుందరమైన, మూట్టిక్కళ్ళత్తు - తిరుమూట్టిక్కళ్ళమందు, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తమ్మూర్ - తమచేత, ఇట్టిప్పణ్ణ - ఉపేక్షించబడియు, ఇడెన్ - ఇచ్చటనుండుటచే నేమిచయోజనము ? అల్లు - అచ్చట, తమరోడు - తమభక్తులతోగూడ, ఉత్తైవార్ క్కు - సంశ్లేషించియుండువారికి, తక్కిలమే - (మేము) తగుమైనవారుకామా ? కేళిరగళ్ - (అని) అడుగుడి.

తా॥ ఓ నీరురోడులారా ! సర్వేశ్వరుడు నన్ను పిడిచిపెట్టిపోయెను ; మావారందరూ వానినియూహించినానని నన్నునిందించుచున్నారు. ఇదే నాచిచ్చటనుండుటమందిదికాదు గాన మీరు వానివద్దవెళ్ళి, మీగోష్ఠియీపెయ్యరాస్తూకాలాయని యొకమాటయడుగుడని.

తక్కిలమే కేళిరగళ్ తడమ్మనల్ వాయిరై తేరుమ్*

కొక్కినక్లా శఱిమూట్టిక్కళ్ళత్తుత్తైయుమ్*

తెక్కమల త్తలర్ పోలుమ్ కణ్ కై కాలే జ్జనివాయ్*

అక్కమల త్తలై పోలుమ్ తిరుమేనియడిగళు కే.

3.

అ॥ తడమ్ - తటాకమందలి, పునల్ వాయ్ - జలమందు, ఇరై తేరుమ్ - అహారమువెదకుచున్న, కొక్కినక్లా - ఓ కొంగవతులారా ! కురుగినక్లా - ఓ నీరురోడులారా ! కళిర్ - చల్లనైన, మూట్టిక్కళ్ళత్తు - తిరుమూట్టిక్కళ్ళమందు, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడును, కెమ్కమలత్తు - ఎఱ్ఱతామరయొక్క, అలర్ పోలుమ్ - పుష్పమువలెనున్న, కణ్ - శీత

ములు, ౩ - శ్రీహస్తములు, కార్ - శ్రీపాదములు, కెమ్కని - ఎట్టినిండువలెనున్న, వాయ్ - అగరము, అక్కమలత్తు - ఆతామరయొక్క, ఇలైపోలుమ్ - ఆకువలెనున్న, తిరుమేని - దివ్య విగ్రహము (వీనినిగల), అడిగళుక్కు - స్వామియైన శ్రీయఃపతికి, తక్కిలమ్ - తగినవారము, కామాయని, కళిర్గల్ - ఆడుగుడు

తా|| ఓ కొంగపక్షులారా! మీరు తిరుమూర్తిక్కళమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివద్ద వెళ్లి, ఈపేకు నీవెందుకు నేవసాదించవు? నీ దివ్యావయవసౌందర్యమును నేవించుట కీపేకుయో గృత లేదాయేమని యొకమాటయడుగుడని.

౩.

తిరుమేనియడిగళుక్కు త్రివిన్ యేగవిదుతూదాయ్*

తిరుమూర్తిక్కళమెన్నుమ్ శ్రేణునగర్ వాయాణిముగిల్ గాల్*

తిరుమేనియనర్క్కరుల్ రెన్ క్కాల్*ఉమ్మైత్తల్

తిరుమేనియొలియగల్ త్రి తెలివిశుమ్ముకడియుమ్.

౪.

అ|| అణి - అందమైన, ముగిల్ గాల్ - ఓ మేఘములారా! తిరుమూర్తిక్కళమెన్నుమ్ - తిరుమూర్తిక్కళమనెడు తిరునామముగల, శ్రేణునగర్ వాయ్ - సుందరమైన దివ్య దేశమందు వేంచేసియున్నవాడును, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహమునుగనుపఱచి, అడిగళుక్కు - లోకులను పరీక్షించుకొని స్వామియైనవాడునైన శ్రీయఃపతికి, తీవనైయేన్ - చెడ్డపాపముగలవాచేత, విదుతూదాయ్ - పంపబడినదూతలై వెళ్లి, తిరుమేని - నీతిరుమేనును, అవర్క్కు - ఆయాభ్యుద్గ్రహ, అరుళిర్ - ఇవ్వము, ఎన్కాల్ - అనిచెప్పినయెడల, ఉమ్మై - మిమ్ములను, తన్ తిరుమేని - మాశరీరములయందున్న, ఒలి - కానిని, అగల్ త్రి - పోగొట్టి, తెలివిశుమ్ము - నిర్మలమైన ఆకాశమందుండి, కడియుమ్ - వెల్లకొట్టునా?

తా|| ఓ మేఘములారా! మీరు తిరుమూర్తిక్కళమందు వేంచేసియున్న స్వామివద్దవెళ్లి, “అభ్యుద్గ్రహ నీతిరుమేనును సృష్టించునట్టివ్వము” అనిచెప్పుడు. ఇంతమాత్రము చెప్పినందున మిమ్ములను దేహకానినిపోగొట్టి యాకాశమందుండి వెల్లకొట్టడని

౪.

తెలివిశుమ్ముకడిదోడి త్రివర్తే తుమిన్నిలగుమ్*

ఒలిముగిల్ గాల్ తిరుమూర్తిక్కళమత్తెయుముల్ శుడర్క్కు*

తెలివిశుమ్ముతిరునాడా త్రివిన్ యేగమనత్తెయుమ్*

తులివార్ కళిక్కులార్ క్కెత్తూదురై త్తల్ శెప్పమినే.

౫.

అ|| తెలివిశుమ్ము - నిర్మలమైనయాకాశమందు, కడిదు - క్షిణముగా, ఓడి - సంచరించి, తీవత్తెత్తు - అగ్నిచక్రమువలె, మిన్ ఇలగుమ్ - మెఱుపులచేత్రకాంచుచున్న, ఒలిముగిల్ గాల్ - ఓ సుందరమేఘములారా! తిరుమూర్తిక్కళత్తు - తిరుమూర్తిక్కళమందు, ఉమ్మైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయువాడును, ఒల్ శుడర్క్కు - సుందరమైనకాంతిగలవాడును, తెలివిశుమ్ము - నిర్మలాకాశమైనపరమపదమును, తిరునాడా - విభూతిగాగలవాడును, తీవనైయేన్ - పాపియైననాయొక్క, మనత్తు ఉమ్మైయుమ్ - హృదయమందు నిత్యవాసముజేయువాడును, తులి - బిందువులు, వార్ - ప్రవహించుచున్న, కల్ - తేనెగల, కుమ్మలార్క్కు - శిఖాబంధముగలవాడునైన శ్రీయఃపతికి, ఎన్ తూదురై త్తల్ - నాదూతవాక్యమును, కెప్పుమిన్గల్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ మేఘమలారా! మీరేమియుసందేహించవలదు. వాడు నావృదయమందు మిక్కిలియాసక్తిగలవాడై ప్రవేశించి వాసముజేయవారుగాన మీతూటనుతప్పుక నంగీకరించును, 'నెల్లి చెప్పడని.

౫.

తూదరై త్తల్ శెప్పదిన్దల్ తూమొళి వాయ్ వణినక్కాల్*

పోదరై త్తుమదునుగరుమ్ పొత్తిర మూత్తిక్కళత్తుత్తయిమ్*

మాదరై త్తమ్మాన్దగత్తే వైత్తార్ క్కై వాయ్ మూగ్గిమ్*

తూదరై త్తల్ శెప్పదిరేల్ శుడర్ వళై యిమ్కలై యిమ్.

౬.

తా॥ తూ - మధురమైన, మొళి - చూటలను, వాయ్ - ముఖమందుగల, వణినక్కాల్ - ఓ తుమ్మెదల సమాచూలారా! పోదు - భవ్యములయందు, ఇరైత్తు - శబ్దించుచు, మదు - మకరందమును, నుగరుమ్ - పానముజేయదగిన, పొత్తిర - తోటలుగల, మూత్తిక్కళత్తు - తిరు మూత్తిక్కళమందు, ఉత్తయిమ్ - నిత్యవాసముజేయచున్నవాడును, మాదరై - శ్రీదేవిని, తన్ - తనయొక్క, మ్మాన్దగత్తే - పత్మస్థలమున, వైత్తార్ క్కై - ఉంచుకొనినవాడునైనక్రియః పతికి, ఎన్ వాయ్ మూగ్గిమ్ - నాపాశురమైన, తూదరై త్తర్ - దూరవాక్యమును, శెప్పదిరేల్ - చెప్పితిరని, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, వళైయిమ్ - (జారిపోయిన) కంకణములనున్న, కలైయిమ్ - వస్త్రములనున్న, శెప్పదిన్దల్ - చెప్పడు.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! తిరుమూత్తిక్కళమందు పిరాట్టితోగూడజేంచేసియున్న క్రియః పతికి "నీవిరహముచేత నా భ్రష్టమగుకంకణములును వస్త్రములునుజారిపోయిన" వని చెప్పడని.

శుడర్ వళై యిమ్కలై యిమ్కొణ్డరునినై యేగోల్ శతురన్ద*

పడర్ పుగళూ తిరుమూత్తిక్కళత్తుత్తయిమ్ పల్లయక్కాల్*

శుడర్ పవళవాయ్ నైక్కణ్డరునాళోర్ తూయ్ మూగ్గిమ్*

పడర్ పొత్తిర వాయ్ గురుగినక్కాళై నక్కొన్టుపవళియారే.

౭.

తా॥ పడర్ - విశాలమైన, పొత్తిర వాయ్ - తోటలయందు సంచరించుచున్న, మరుగిన క్కాల్ - ఓ నీరుకోడులారా! శుడర్ - ఉజ్వలమైన, వళైయిమ్ కంకణమును, కలైయిమ్ - వస్త్రమును, కొణ్డు - ఆపహరించి, అరుపినైయేన్ - క్రూరమైనపాపముగలవాయొక్క, తోల్ - భుజములతో, తురన్ద - విశ్లేషించినవాడును, పడర్ - అంతటవ్యాప్తమైన, పుగళూ - కీర్తి గలవాడును, తిరుమూత్తిక్కళత్తు - తిరుమూత్తిక్కళమందు, ఉత్తయిమ్ - నిత్యవాసముజేయు వాడును, పల్లయిమ్ - పద్మమువంటి, కణ్ - శేత్రములుగలవాడును, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, పవళిమ్ - పగడమువంటి, నాయ్ నై - అధగముగలవాడునైనక్రియఃపతిని, కణ్డు - చూచి, ఎన్ క్క - నానిమిత్తమై, ఒరునాల్ - ఒకడినము, ఓర్ - విలక్షితమై, తూయ్ - మధురమైన, ఒన్టునాల్ గ్గిమ్ - ఒకమాటను, పవళియార్ - చెప్పడు.

తా॥ ఓనీరుకోడులారా! తనకళిమతమైనవాయొక్క కంకణస్త్రాదుల నపహరించుకొని నాతోవిశ్లేషించి తిరుమూత్తిక్కళమందుచెల్లి జేంచేసియున్న మందరాంగునిజూచి, "నన్నిట్లు చేయవచ్చునా" యని యొకమాట నానిమిత్తమైయడుగుడని.

౮.

ఎనక్కొన్ఱు వణియార్ గ తిరుమొళిలో వాయ్మొళి తేర్న్దు*

మనక్కొన్ఱు పడమేవుమ్ పణ్ణినక్కో తుమ్మిగాళ్*

కనక్కో తిళి మదిల్ పుడై శూన్ తిరుమూట్రిక్కళత్తుత్తె యుమ్*

పునక్కో కాయామేని పూన్ఱుత్తాయ్ముడియార్ క్కే.

౮.

అ॥ ఇరుమ్ - వికాలమైన, పొత్తిలో వాయ్ - తోటలయందు, ఇరై తేర్న్దు - అశోకము పెరిగిన, మనక్క - మనస్సుకు, ఇన్ఱుపడ - సుఖముకలుగునట్లు, మేవుమ్ - సంక్లేషించుచున్న, పణ్ణినక్కో - ఓరుమ్మెదలారా! తుమ్మిగాళ్ - ఓచిన్నకుమ్మెదలారా! కనక్కో - దట్టమై, తిళి - దృఢమైయున్న, మదిల్ - ప్రాకారములచే, పుడై - చుట్టును, శూన్ - చుట్టబడిన, తిరుమూట్రిక్కళత్తు - తిరుమూట్రిక్కళముందు, ఉత్తెయుమ్ - నిర్భవాసము జేయుచున్నవాడను, పునక్కో - స్వస్థానముందున్న, కాయ - రెల్లపుత్తవంటి, మేని - తిరుమేనుగలవాడను, పూన్ఱుత్తాయ్ - సుందరమైన తిరుత్తుత్తాయ్మూలను, ముడియార్ క్కు - కిరీటముందుగలవాడైన సర్వేశ్వరునికి, ఎనక్క - నానిముత్తమై, ఒన్ఱుపణియార్ గళ్ - ఒకమాటచెప్పుడు.

తా॥ ఓరుమ్మెదలారా! దట్టమైన ప్రాకారముగల తిరుమూట్రిక్కళముందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునిపద్దెల్లి నేనిట్లు బాధపడుచున్నానని నానిముత్తమైయుకమాట చెప్పుడని ౮.

పూన్ఱుత్తాయ్ముడియార్ క్కు పొన్నాట్రిక్కేయారుక్కు*

ఏన్ఱునీరిశమ్మకురుగే తిరుమూట్రిక్కళత్తారుక్కు*

ఏన్ఱుపూణ్ ములై పయ న్దెన్నిళై మలర్ క్కణ్ణీర్ తదుమ్మ*

తామ్తమైక్కొన్ఱుగల్దల్ తగవనైరురై యార్.

౯.

అ॥ ఏన్ఱు - (నిన్ను ముఖగకుండ పెకెత్తి) ధరించుచున్న, నీర్ - జలముందు సంచరించుచున్న, ఇళిమ్మకురుగే - ఒచిన్ననీరుకోడి! పూ - అందమైన, శూన్ఱాయ్ తిరుత్తుత్తాయ్మూలచే నలంకరించబడిన, ముడియార్ క్కు - కిరీటముగలవాడను, పాన్ - స్పృహణీయమైన, ఆట్రి - సుందరమను, కైయారుక్కు - క్రిహస్తముందుగలవాడను, తిరుమూట్రిక్కళత్తారుక్కు - తిరుమూట్రిక్కళముందు వేంచేసియున్నవాడైన సర్వేశ్వరునికి, పూణ్ - ఆధరణములను, ఏన్ఱు - ధరించుచున్న, ములై - స్తనము, పయన్ఱు - విశర్లమై, ఇన్ఱైమలర్ - చేరియున్న రెండుపువ్వులు వలెనున్న, ఎన్కళ - నానేత్రములయందు, నీర్ తదుమ్మ - నీళ్ళునించునట్లు, తామ్ - తాము, తమ్మొక్కొన్ఱు అగల్దల్ - తమ విగ్రహమును దీనిగానిపోవుట, తగవన్ఱు - దయాగుణమును తగుమైనదికాదు, ఎన్ఱు - అని, ఉరైయార్ - చెప్పుము.

తా॥ ఓచిన్న నీరుకోడి! నీవు తిరుమూట్రిక్కళముందు వేంచేసియున్నక్రియ, పరిపద్దెల్లి, నాయనయవములు వివర్ణమై దుఃఖించునట్లు నన్నిట్లు విశ్లేషించుట నీకుచితముకాదు. ఇట్లు చేసినయెడల నీవు నిర్దయింపవని చెప్పుచున్నానని.

౧౦.

తగవనైరురై యార్ గళ్ తడమ్మనల్ వాయ్మొళి తేర్న్దు*

మిగనిన్ఱుపడమేవుమ్ మెన్నడై యవన్ఱుక్కో*

మిగమేనిమెలిమెయిది మేగలై యుమిడభ్రీన్దు*ఎన్

అగమేని యొట్రియామే తిరుమూట్రిక్కళత్తార్ క్కే.

౧౦.

అ॥ తడవ - వికాలమైన, పునర్ వాయుజలముమీద, ఇరై తేరెన్దు - ఆహారమువెదకుచు, మిగఇన్నమపడ - మిక్కిలిసుఖముకలుగునట్లు, మేవుమ్ - ఆమరియున్న, మేల్ నడైయ - నుండ గమనముగల, అన్నక్కోల్ - ఓహంసపతులారా! మేని - శరీరము, మిగ-మిక్కిలి, మెలిమెయిది - కృశించి, మేగలైయమ్ - మొలనూలును, ఈడభ్రీన్దు - జారిపోయి, ఎన్ అగమేని - నాలోపల నున్న (అత్మ) స్వరూపము, ఒట్రియామే - నశించుటకుముందే, తిరుమూట్రిక్కళత్తార్ క్కు - తిరుమూట్రిక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి, తగవెట్టుయ్య క్తముకాదని, ఉరైయార్ గో - చెప్పుడు.

తా॥ ఓహంసపతులారా! నాశరీరము మిక్కిలి కృశించి నాయాభరణములన్నియు జారిపోయినవి. ఇక్క నాప్రాణముపోవుటకుముందైనను మీరుచెల్లి తిరుమూట్రిక్కళమందు వేంచేసియున్న శ్రీయశవతికి, “ ఇట్లు బాధపెట్టుట నీకు యుక్తముకాదని ” చెప్పడని. ౧౦.

‡‡ ఒట్రివిన్ది తిరుమూట్రిక్కళత్తుత్తైయుమొళిశుడరై *

ఒట్రివిల్లావణిమల్లరై క్కిలిమొట్రియాళలగ్గో నీయశోల్ *

వల్లునిల్లావణికురుగూర్ చ్చడగోవకవాయ్ న్దురై త్త*

అట్రిల్లావాయరై త్రివత్తుమ్ నోయలుక్కుమే.

౧౧.

అ॥ ఒట్రివిన్ది - ఎడతాయక (నిరంతరముగా), తిరుమూట్రిక్కళత్తు - తిరుమూట్రిక్కళమందు, ఉత్రియమ్ - విత్తవాసముజేయుచున్న, ఒణిశుడరై - అందమైన తేజస్సుగల శ్రీయశవతివిషయమై, ఒట్రివిల్లా - (వానిని) విశ్లేషించని, అణి - నుండగలమైన, వల్లురై - ముగ్ధురూపముగల, క్కిలి - చిలకయొక్క, మొట్రియాళ్ - మాటలువంటిమాటలుగల పిరాట్టి, అలల్ నీయ - విశేషదుఃఖముచేసాడించిన, శోల్ - శ్రీమాత్తులను, వల్లునిల్లా - (పిరాట్టియొక్క గుణములయందు) న్యూనతలేనివారై, వణికురుగూర్ - నుండగలమైన కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోవక - సమాత్మోర్వురు, వాయ్ న్దు - సమీపించి (భావబంధముగలవారై), ఉరైత్త - సాదించినచై, అట్రివిల్లా - అధ్యసించినవాని హృదయమును విడువనిచై, ఆయరత్తు - వెయ్యిపాశురములలోజేరినవైన, ఇళ్ళుత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, నోయ్ - భగవద్విశ్లేషమునెడువ్యాధిని, అలుక్కుమే - పోగొట్టును.

తా॥ తిరుమూట్రిక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై పిరాట్టి సాదించిన శ్రీమాత్తులనుబ్రతిపాదించెడియాపదిపాశురముల సభ్యసించువారు భగవద్విశ్లేషమును బొందరని.

అ త్రియార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

శ్రీయార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౮ - వ, తీర్మానము.

అవతారిక:—ఈతీర్మానములో, పంపించిన దురులన్నటికిని సర్వేశ్వరునికి తనయననము జెప్పి తిరిగివచ్చుటకుమందే అత్యభినివేశముగలవారై నమ్మకమున అంతలో తిరు నానానా నెడు దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న క్రియపతిని నేదించి నేనెప్పుడు కైబ్బర్యము జేసెదనో యనిసాదించుచున్నారు.

అట్లు అటుక్కుమీనినై యాయిన వాగ త్రవనై *
నిలుతున్నునత్తొన్నియ శివై యినార్ కు *
వెటి త్రవనై మలర్ చొలై గళ శూర్ తీరునానానా *
కులుక్కుమీవగై యులుగొలో కొడియేత్తై.

౧.

అ॥ అగర్తు - హృదయమందు, అవనై - అసర్వేశ్వరుని, నిలుతుమ్ - ఉంచవలయుననెడి, మనర్తు - అధ్యనపాయమందు, ఒన్నియ - ఉద్వోగించిన, శివైయినార్ కు - మనోరథముగలవారి యొక్క, విన్నయాయిన - పాపములైనవన్నింటిని, అటుక్కుమ్ - పోగొట్టునదియు, వెటి - చరిమళముగల, తళ - చల్లనైన, మలర్ - పుష్పములుగల, శొలైగళ - తోపులచే, శూర్ - చుట్టబడినదియునైన, తిరునానానా - తిరునానానానెడుదివ్యదేశమును, కొడియేట్టై - పాపము గలవాడు, కులుక్కుమీవగై - పొందుటకుపాయము, ఉలుగొలో - కలదా ?

తా॥ సర్వేశ్వరుని హృదయమందుంచుకొనినవారికి భగవత్ప్రీతివిశోధుల నన్నింటిని పోగొట్టెడి తిరునానానాని బొందుటకు నాకుపాయమేమైనకలదాయని.

౧.

కొడియేరిడై శొగనగ త్రవనై శేళ్వ *
వడివేల్ తడజ్జన్ మడప్పిన్నై మణాళ *
నడియానుత్తై శొలై గళ శూర్ తీరునానానా *
అడియేనలుగప్పెలునా శెవై కొలో.

౨.

అ॥ కొడి - తీగవలె, ఏర్ - సుందరమైన, ఇడై - నడుముగలదై, శొగనగత్తనళ్ - కమలవాసినియైనవీరాట్టికి, శేళ్వ - వల్లభుడును, వడి - తీక్షణమైన, వేల్ - ఆయుధమువలె నున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములనున్న, మడమ్ - అత్యున్నతములనున్నగల, పిన్నై - నవ్వివ్వువీరాట్టికి, మణాళన్ - వల్లభుడును, నడియాన్ - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఉత్తై - నిత్యవాసముకేయుచున్న, శొలైగళ శూర్ - తోపులచేఁజాట్టబడిన, తిరునానానా - తిరునానానాని, అడియేన్ - దానుడైననీను, అలుగప్పెలునానా - పొందదగినదినములు, ఎవైకొలో - ఏదో ?

తా॥ సర్వేశ్వరుడు క్రిధానీశాదేవీనమేతుడై వేంచేసియున్నతిరునానానాని నేనెన్నడు పొందెదనోయని.

౨.

ఎవై కొలలుగప్పెలునా శెవైప్పొదుమ్ *
కవై యిల్ మనమిన్న్ శొగ్గళ శొగ్గళ శొగ్గళ *
కవై యిల్ మనమిన్న్ శొగ్గళ శొగ్గళ శొగ్గళ *
కవై యిల్ మనమిన్న్ శొగ్గళ శొగ్గళ శొగ్గళ *

నవైయిల్ తిరునారణాళీర్ తిరునావాయ్*

అవైయిల్ పుగలావ దొర్ నాళటియేనే.

3.

అ॥ అబుగప్పెలునాళ్ - (తిరునావాయ్) పొందదగినదనములు, ఎవైయిల్ - ఏవో? ఎన్ను - అని, ఎప్పోరుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కివైయిల్ మనమ్మి - మఱియొకవిషయమందు పోతగిన మనస్సులేనివాడనై (ఏకాగ్రచిత్తుడనై), కణ్ణిర్ గళ్ - బాష్పములు, కలువ్వున్ - ప్రవహించునట్లుండెదను. నవైయిల్ - (దుర్లభత్వమనెడి) దోషములేని, తిరునారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుడు, తీర్ - వాసముజేయుచున్న, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందలి, అవైయిల్ - అగోష్ఠిలో, పుగలావదు - ప్రవేశించుటకు, ఓర్ నాళ్ - ఒకదినమును, అటియేన్ - ఎఱుంగకనున్నాను.

తా॥ ఏకాగ్రచిత్తుడనై కణ్ణిళ్ళనుప్రవహించజేయుచు దుఃఖించుచున్న నేను శ్రీమన్నారాయణుడవంచేసియున్న తిరునావాయందలి శ్రీవైష్ణవగోష్ఠిలో నెప్పుడు ప్రవేశించెదనోయని.

నాళేలటియే నెనక్కుళ్ళన*నానుమ్

మీళావడిమైప్పణి శేయ్యప్పగున్దే*

నీళార్ ములర్ చోప్పలై గళ్ శూత్తు తిరునావాయ్*

నాళేయ్ తడజ్జో మడప్పిన్నై మణాళా.

౪.

అ॥ నీళ్ - పొడువై, ఆర్ - చుట్టువ్యాపించి, ములర్ - పుష్పములుగల, శోలైగళ్ - తోటలచే, శూత్తు - చుట్టుబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందు వేంచేసియున్న వాడు, నాళ్ ఏయ్ - మత్స్యముతోఁబోలిన, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - శీతములనున్న, మడమ్ - గుణవృత్తినిగల, పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టికి, మణాళా - పల్లభుడునైన ఓస్వామి! నానుమ్ - నేనును, మీళా - ఎడతెగక, అడిమైప్పణి - బాస్యకృత్యము, శేయ్య - చేయుటకు, పునన్దేన్ - అన్వయించితిని (అందుమిత్తమై), ఎనక్కు - నాకు, ఉళ్ళన - ఏఱుడియున్న, నాళ్ - దినమును, అటియేన్ - ఎఱుంగను.

తా॥ సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకై బృహత్తమము జేయుటకు సిద్ధమైయున్న నేను, నప్పిన్నపిరాట్టితోఁగూడ వేంచేసియున్న వానికప్పుడు కైబృహత్తమజేసెదనో తెలియలేదని.

మణాళా ములర్ మక్లక్కుమ్ మణ్ మడన్దై క్కుమ్*

కణ్ణాళ నులగత్తుయిర్ శేవర్ గప్పెల్లామ్*

విణ్ణాళా విరుమ్బియుత్తైయుమ్ తిరునావాయ్*

కణ్ణారక్కళిక్కిన్దై దిక్లెన్దొల్ కణ్డే.

౫.

అ॥ ములర్ మక్లక్కుమ్ - కమలవాసినయైన పిరాట్టిని, మణ్ మడన్దై క్కుమ్ - భూదేవిని, మణాళన్ - పల్లభుడును, ఉలగత్తులోకమందలి, ఉయిర్ - ప్రాణులకును, శేవర్ గప్పెల్లామ్ - దేవతలందరికిని, కణ్ణాళన్ - నిర్వాహకుడును, విణ్ణాళన్ - శ్రీవైష్ణవాధుడునైన సర్వేశ్వరుడు, విరుమ్బి - ఆశపడి, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరునావాయ్ - తిరునావాయని, కణ్ణారక్కళిక్కిన్దై - కణ్ణు - కేఁచి, కణ్ణు - ఇచ్చట, కళిక్కిన్దై - అనన్దించుట, ఎక్కులో - ఎప్పుడో?

తా|| ఉభయవిభాగినాయకుడై శ్రీభూదేవీవల్లభుడైయున్న సర్వేశ్వరుడు నేచేసి యున్న తిరునామాయిని నేనెప్పుడు కళ్ళారసించి యానందించెదనోయని. ౫.

కణ్డకలిక్కిన దిక్షనుకొల కణ్డక*

తోణ్డేయునక్కాయొచ్చేన్ద్ర తురిశ్చిన్ది*

వణ్డార్ మలర్ చొల్లై గళక్కూర్ తిరునావాయ్*

కొణ్డేయుతైగిన్ద్ర వెజ్క్కవలర్ కోవే.

౬.

అ|| పల్నా - తుమ్మెదలచే, అర్ - పూర్వమైన, మలర్ - పుష్పములుగల, కొల్లైగళ - తోపులచే, క్కూర్ - చుట్టుబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయిని, కొణ్డ - అడరించుకొని, ఉత్తైగిన్ద్ర - వాసముజేయుచున్న, ఎజ్క్కవలర్ కోవే - మాకునుగోలకును స్వామియైనవాడా! తురిశ్చిన్ది - విషయా వ్రసంధనములేక, ఉనక్కే - నీకే, తొణ్డాయొచ్చేన్ద్ర - దానుడైనతిని. కణ్డక - నానేత్రములు, ఇజ్జ - ఇచ్చట, కణ్డే - నిరవ్రముగా నేమిచి, కళిక్కిన్ద్రు - సర్వేశ్వరించుట, ఎన్దుకొల - ఎప్పుడో?

తా|| తిరునావాయందు నిత్యవాసముజేయుచున్న ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీకవస్థదానుడైన నేను నిన్ను వ్రుడుకళ్ళారనేమిచి సంతోషించెదనోయని. ౬

కోవాగియమావలియై నిలజ్క్కణ్డాయ్*

తేవాశురమ్ శెన్ద్రై వనె తిరుమారే*

నావాయుతైగిన్ద్ర వెన్నారణనమ్మి*

అవావడియా నివనెనరుళాయే.

౭.

అ|| కోవాగియ - రాక్షయున్న, మావలియై - మహాబలిని (యాచించి), నిలజ్క్క - భూమిని, కొణ్డాయ్ - పరిగ్రహించినవాడవును, తేవాశురమ్ - దేవామరయధముందు (శత్రువులను), శెన్ద్రై వనె - చంపినవాడవును, నావాయ్ - తిరునావాయందు, ఉత్తైగిన్ద్ర - వాసముజేయుచున్నవాడవును, ఎన్ - నాస్వామియు, నారణ్ - సర్వావ్రత్యమియు, నమ్మి - పూర్ణుడవునైన, తిరుమారే - ఓ శ్రీయఃపతి! అల - అయ్యోఅయ్యో! ఇవన్ - ఈయాభ్రవర్షు, అడియాన్ ఎన్దు - మనదాసులుఅని, అరుళాయ్ - కృపజేయుము.

తా|| ఆశ్రితరక్షణార్థమై తిరునావాయందు వేంచేసియున్న ఓ శ్రీయఃపతి! నన్నవస్థ గతికుడనితలంచి యనుగ్రహింపుమాయని. ౭.

అరుళాదొడ్డివా యరుళకేయ్దు* అడియేనై

ప్పొరుళాక్కి యుగపొన్నడిక్కిల్ పుగవై ప్పాయ్*

మరుళేయిన్ద్ర గున్నైయెన్నెళ్ళ తిరుత్తుమ్*

తెరుళేతరు తెగతిరునావాయెన్ తేవే.

౮.

అ|| అరుళాదొడ్డివా - సీతకృపజేయకపోయిననువర, అరుళకేయ్దు - కృపజేసి, అడియేనై - దానుని, పొరుళాక్కి - ఒకవస్తువుగాజేసి, ఉన్ - నీయుక్కు, పొన్ - స్పృహ

గీయమైన, అదిక్కి - క్రిపాదములక్రింద, పుగవైప్పాయ - ప్రవేశించించియుంచిననుసర, తెన - నుండరమైన, తిరునానాయ - తిరునానాయందు వేంచేయున్న, ఎన్ లేనే - నాస్వామి! మరుళియిని - అజ్ఞానమలేక, ఉన్నె - నిన్ను, ఎన్ నెచ్చుతు - నావృద్ధయందు, ఇరుతుమ్ - ఉంచదగిన, తెరుళే - జ్ఞానమునే, తరు - ఇత్యును.

తా॥ తిరునానాయందు వేంచేయున్న ఓ స్వామి! నీత్ర కృపవేసి నన్ను నీక్రిపాదముల యందు తేర్చుకొనిననుసర; అట్లుగటాక్షించకపోయిననుసర; చరంతు - నిన్నెల్లప్పుడూ నా మనస్సలోనుంచుకొనునట్లుమాత్ర మనుగ్రహముజేయుమాయని.

తేవర్ మునివర్ క్కెన్దుమ్ కాణ్ణుత్తిరియర్*
 మూవర్ ముదల్వ నొరుముపులగాళి*
 తేవగవిరున్దియుత్తె యుమ్ తిరునానాయ*
 యావరణుగ ప్పెఱువా రినియన్.

అ॥ తేవర్ మునివర్ క్కు - దేవతలకును ఋషులకును, ఎన్దుమ్ - ఏకాలమందును, కాణ్ణుత్తిరియర్ - నేరించుటకు, అరియన్ - దుష్టభుండును, మూవర్ - బ్రహ్మరుదేవులు ముగ్ధురికిని, ముదల్వన్ - కారణభూతుండును, ఒరు - అద్వితీయమైన, మూపులగు - క్రిలోకమునున్న, అళి - చరితాలించు వాండునైన, తేవన్ - సర్వేశ్వరుండు, విరున్ది - ఆశపడి, ఉత్తియుమ్ - వాసముజేయుచున్న, తిరునానాయ - తిరునానాయని, ఇని - ఇళమీద, అణుగప్పెరువార్ యావర్ - పొందదగిన వారెవరో? అన్దో - అయ్యో!

తా॥ దేవాధిదేవుడైన క్రియవతివేంచేయున్న తిరునానాయని నేనుబొందక నేపోతిని; ఇళమీద వాద్యదేశమును బొందదగిన భాగ్యవంతులెవరోయని.

అన్దోవణుగప్పెరునా శెన్దెప్పొదుమ్*
 శి న్దెకలజీ తిరుమాలెన్దై ప్పగ*
 శొన్దార్ మలర్ చొప్పై గళ శూన్ తిరునానాయ*
 వన్దేయుత్తె గిన్ద వెమ్మామణివణ్ణా.

అ॥ శొన్దత్ - గుచ్ఛము గానున్న, మలర్ - పుష్పములుగల, శొలైగళ - తోపులచే, శూన్ - మట్టపడిన, తిరునానాయ - తిరునానాయందు, వన్ద - (వరమనదమునంచి) వచ్చి, ఉత్తిగిన్ద - వాసముజేయుచున్న, ఎనుమామణివణ్ణా - క్లాఘ్యమైన నీలరత్నమువంటి కాన్తిగల ఓ నాస్వామి! అన్దో - అయ్యో! అణుగప్పెఱువార్ - (నిన్ను) పొందదగినదినము (విదో), ఎన్దు - అని, ఎప్పొదుమ్ - ఎల్లప్పుడూను, శి న్దెకలజీ - మనోవ్యాకులపడి, తిరుమార్ ఎన్దు - ఓ క్రియవతి! యని, అన్దెప్పన్ - పిలిచెదను.

తా॥ ఆక్రితరత్నకార్థమై తిరునానాయందువచ్చి వేంచేయున్న ఓ స్వామి! నిన్ను నేనెప్పుడు పొందెదనోయని చింతించుచు వ్యాకులపడి నిన్ను నే పిలుచుచున్నానని.

- వణ్ణమ్మణిమాడ నన్నా వాయుల్పొనై*
 తిణ్ణమ్మడిల్ తొగురుగూర్ చ్చుడగోవళా*

వణ్ణార్ తమి ధ్రుయిర త్రిప్పత్తుమ్ వల్లార్ *

మణ్ణణు మణమేక ముప్పుర్ మల్లిగై యే.

౧౧.

అ॥ వణ్ణమ్ - నానావర్ణమైన, మణి - రత్నములు చెక్కిన, మాడమ్ - గృహములుగల, నల్ - నుండరమైన, నానాయ్ - తిరునానాయందు, ఉక్కానై - వేంచేసియున్న క్రియఃపతి విషయమై, తిణ్ - దృఢమై, అమ్ - నుండరమై, మదిల్ - ప్రాకారములుగల, తెన్ - స్పృహ చేయమైన, మరుగూర్ - మరుకాపురికిస్వామియైన, శడగొవన్ - నమ్మాత్మార్లు (సాదించిన), పణ్ అర్ - గానము చేబూర్చమై, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, అయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో జేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - ఆధ్యసించువారు, మణ్ - భూలోకమందు, అణ్ - క్రిష్ణవైష్ణవసంపత్తు ననుభవించి, మల్లిగై మణమ్ - మల్లియొక్క పరిమళము మొదలగు సమస్త సర్వగంధములను, కమిళ్ వర్ - అనుభవించురు.

తా॥ తిరునానాయందు వేంచేసియున్న క్రియఃపతి విషయమై నమ్మాత్మార్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల సభ్యసించువారు ఇహలోకమందున్నవఱకు భాగవతోక్తములైయుండి తరువాత సర్వగంధుడైన సర్వేశ్వరుని మోక్షమందనుభవించురు.

౧౧.

ఆ త్మూర్ తిరు వడిగ శే శర గు డ

శీయర్ తిరువడిగ శే శర గు డ

- - - - -

౯ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :- ఈ తిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుని బొందివలయునని గొప్ప కృపా తిశయముగల నమ్మాత్మార్లు భగవత్ప్రార్థనానకమైన చిన్నములనుజూచి, గోకులమందు గోవులను మేపి సాయంకాలము క్రిక్కింపుచున్నప్పుడు దానికి నూచకమైన చిన్నముల నెఱుంగి గోపికలు బాధబడుచు చెప్పుచున్న విధముగా సాదించుచున్నారు.

మల్లిగై కమిళ్ తెన లీరుమాలో వణ్ శుణ్ణియై తవరుమాలో *

శేల్ కదిర్పాలై యుమ్మయక్కమాలో శెక్కర్ నన్మేగల్ల శీదై క్కుమాలో *

అల్లియన్దామరై క్కణ్ణ నెమ్మా నాయర్ గ శేరియే తెమ్మాయో *

పుల్లియమురై గరుమ్తోళుమ్ కొణ్ణ పుగలిడమటిగిలమ్ తమియమాలో.

౧.

అ॥ మల్లిగై కమిళ్ - మల్లి పుష్పముయొక్క పరిమళముగల, తెన్బల్ - మల మహారథము, ఈరుడు - (నన్ను) బద్దించెయుచున్నది. వణ్ - అందమైన, శుణ్ణి - శుణ్ణియనెడి, ఇతై - రాగము, తవరుమ్ - తుళుచుచున్నది. శేల్ - ఆస్తమించుచున్న, కదిర్ - నూర్పురిగల, మాలైయుడు - సన్ధ్యాకాలమును, మయక్కమ్ - భ్రమింపఁజేయుచున్నది. శెక్కర్ - ఎఱ్ఱని పర్ణముగల, నల్ - దర్శనయ్యమైన, మేగల్లల్ - మేఘములు, శీదైక్కమ్ - కోయుచున్నది. అల్లి - వికసించుచున్న, అమ్ - అందమైన, తామరై - పద్మమునంటి, కణ్ణ - శేత్రముగల

వాడును, ఎమ్మొన్ - మాస్వామియు, ఆమర్గళవీణు - గ్రోపశ్రేష్ఠుడును, అరియేణు - సింహ
శ్రేష్ఠుడులై మతంపుగలవాడును, ఎమ్మయోన్ - మన ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు,
పులియ - సంశ్లేషించిన, ములైగళున్ - స్తనములను, తోళున్ - భుజములను, కొణు - తీసికొని
పోయి, తమియన్ - ఒంటిగానున్నమనము, పుగలిడన్ - ప్రవేశింపఁబడిన స్థానమును, అఱిగి
లన్ - ఎఱుంగలేము.

తా|| మలయమారుతమును సంధ్యాకాలమును అప్పుడున్న ఎఱ్ఱని మేళుమును శ్రీకృష్ణుని
పట్టిజ్జీరాగమును నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నవి. సర్వేశ్వరుడు సంశ్లేషించిన వాస్తవములను
భుజములను నొకద్రక్కబాధించుచున్నవి. ఈభాధనుతీర్చుకొనుటకై నేనెచ్చటికిఁ బెద్దనని. ౧.
పుగలిడమఱిగిలన్ తమియమాలో పులమ్ములుమణితేనలామ్మలలో*
పగలడుమూలై వెణ్ శాన్దమాలో పజ్జమమ్ము లెనణ్ వాడై యాలో*
అగలిడమ్మడై త్తిడన్దుమిల్ ప్పళ న్నెజుమలిక్కి వాయ్ మామో*
ఇగలిడ త్తళురర్ గళ్ కూర్ శిమ్ వారా నినియిరున్దెన్నుయిర్ కాక్కుమాతె. ౨.

అ|| తమియన్ - సమయములేనిమనము, పుగలిడన్ - కత్తకస్థానమును, అఱిగిలన్ -
ఎఱుంగలేము. పులమ్ములు - శబ్దించుచున్న, మణి - ఘంటలు, శెన్దల్ - మలయమారుతమును,
ఆమర్ - వేణువాదమును, పగళ - దినమును, అడు - పరింపఁజేయుచున్న, మూలై - సంధ్యా
కాలమును, వెణ్ - నుందరమైన, శాన్దన్ - చందనమును, పజ్జమమ్ - పంచమపునడిరాగమును,
ములై - ముల్లపుష్పమును, తణ్ - చల్లని, వాడై - ఉత్తరవాయువును, (నన్ను బాధించుచున్నది).
అగలిడన్ - వికాలమైనభూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్ - విడతీసి, ఉణు - ఆరగించి,
ఉమిల్ ప్పడై - క్రక్కి, అగన్ - కొలిచి, ఎణున్ - సను సవిధములచేతను, అలిక్కిన్ - రక్షించు
చున్న, ఆమన్ - కృష్ణావతారమెత్తిన జగత్కారణుడును, మాయోన్ - ఆశ్చర్యచేష్టికములు
గలవాడును, ఇగలిడత్తు - యుద్ధముందు, అమర్గళ - అమరులకు, కూర్ శిమ్ - మృత్యువు
పైన త్రియంబుల, వారాన్ - రాడు. ఇని ఇరున్దు, ఈవస్తువులసమీపమందుండి - కాక్కు
మామరక్షించువిధము, ఎన్ - ఏమి?

తా|| పృథ్వీమల మెడలయందుకట్టిన ఖంటాఘోషము, మలయమారుతము, వేణువాదము,
పద్మపుష్పమువలనసంధ్యాకాలము, చందనము, ముల్లపుష్పము, ఉత్తరవాయువు, ఇంద్రియనన్ను
మిక్కిలిబాధించుచున్నవి. ఈపనుమందుగూడ జగద్రక్షకుడు రాకపోయెను; ఇంక నేను
జీవించువిధము నెఱుంగలేనది. ౨.

ఇనియిరున్దెన్నుయిర్ కాక్కుమాతె నిజై ములై నముగనున్జిడై నుడన్జ*
తునియిరున్దెన్దలవి శెయ్ దాగమ్ తోయ్ దు తుణన్దెన్దై ట్టగిల్ కణ్ణాకళప్పన్*
తనియిళమ్ళిణ్ మమ్మాయ్ వారా తామరై క్కణ్ణుమ్ శెవ్పాయుమ్*సిల
ప్పనియిరున్దెన్దల గళుమ్ వాన్దు తోళున్ పావియేమనత్తేనినీరుమాలో. ౩.

అ|| ఇజై ములై - చేరియున్న స్తనములు, నముగ - (కాశిన్యముపోయి) తృదువగునట్లును,
నుడన్జ - నూత్నమైనపుష్పము, నుడన్జ - వణుగునట్లును, తుని - విశేషకాలమందు దుఃఖజన
కములై, ఇరున్ - అనేకవిధములైన, కలది - సంశ్లేషమును, శెయ్ - చేసి, అగన్ - (వా)

శరీరమందు, లోయ్న్దు - ఏకీభవించియుండి, ఎమ్మైరున్దు - (తరువాత) మమ్ములనుబట్టివేసింది, ఇట్లు - (ఇచ్చట) పడిపోయి, అగల్కణ్ - దూరముగాపోయిన శ్రీకృష్ణుడును, కళ్ళన్ - వంచకుడును, తని - అద్వితీయమైన, ఇళమ్కణ్ణమ్ - మంచినయస్సుగలసింహమువంటివాడును, ఎమ్మాయన్ - నాయందువ్యామోహముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, వారాన్ - రాడు. తామరైక్కణ్ణమ్ - పద్మనేత్రమును, ఇవ్వాయుమ్ - ఎఱ్ఱనియధరమును, నీలమ్ - శ్యామమై, పని - చల్లనై, ఇరుమ్ - విశాలమైన, కుట్టల్గళుమ్ - కేశపాశములును, నాన్దోళుమ్ - నాల్గుభుజములును, పావియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, మనత్తు - పౌద్రుడుమందు, నిన్దు - ఉండి, ఈరుమ్ - బద్దలుజేయుచున్నవి. ఇనియిరున్దు - ఇంకనుండి, ఎన్నయిర్ - నాప్రాణమును, కామ్మమాతెన్ - రక్షించువిధమేమి ?

తా|| సర్వేశ్వరుడు నాలోమునుపు చక్కగాసంశ్లేషించి తరువాత నన్నిచ్చటవిడిచిపెట్టి పోయి తిరిగియురాక నే యున్నాడు. చంద్రవక్రముమారులనుచూడలేక నేను కన్నుమానుకొనిన దెండల వానిదివ్యావశువములు లోపలభాసించి ముక్కిలిబాధించుచున్నవి. ఇంక నేనుబ్రతుకడి విధము లో చలేదని.

3.

పావియేన్ మనత్తేనిసి రుమాలో వాడై తణ్ వాడై వెవ్వాడై యాలో*
మేపుతణ్ణదియమ్ వెమ్మదియమాలో మెన్మలర్ పుళ్ళి వెమ్మళ్ళియాలో*
తూవియమ్మళ్ళుడై తెయ్యవణ్ణతుదైన్ద వెమ్ పెణ్డైయమ్ పూవిదాలో*
అవియిన్ పరమల్ల వ్తగై గళాలో యాముడై నెళ్ళముమ్ తుణ్డై యనాలో.

౪

అ|| వాడై-ఉత్తరపుగాలి, పావియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, మనత్తునిన్దు - మనస్సు లోనుండి, ఈరుమ్ - బద్దలుజేయుచున్నది. తణ్ వాడై - చల్లనియుత్తరపుగాలి, వెవ్వాడై - మండుచున్న ఉత్తరపుగాలియైనది. మేపు - ఆకటడదగిన, తణ్ మదియమ్ - చల్లనిచంద్రుడును, వెమ్మదియమ్ - పడిమిగలచంద్రుడాయెను. మెల్ - పురువైన, మలర్ పుళ్ళి - పుష్పకయ్య, వెమ్మళ్ళి - ఉష్ణముగలపడకాయాయెను. అమ్ - నుందరమైన, తూవి - తెక్కలుగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఉడై - వాహనముగాగల, తెయ్యమ్ - పరదేవతయనెడి, వణ్ణు - తుమ్మెదచేత, తుదైన్ద - మర్రింపబడిన, ఎమ్ పెణ్డై - మాస్త్రీత్వ (స్తనాదులుగలమాళరీర) మనెడి, అమ్పూ - నుందరమైపుష్పము, ఇదు - ఈవిధముగానైనది. వ్తగల్ - బాధకవస్తువులవ్యాపారములు, అవియిన్ పరమల్ల - నాయాత్మనుందరిగకుండనున్నవి. యాముడై - మాయొక్క, నెళ్ళముమ్ - మనస్సును, తుణ్డైయన్దు - సహాయముకాక పోయెను.

తా|| చల్లనియుత్తరపుగాలి చంద్రుడు పుష్పకయ్య మొదలైనవి నాకుమిక్కిలిబాధకరంబు లైయున్నవి. సర్వేశ్వరుడుసంశ్లేషించి విడిచిపోయినశరీరమిట్లు శిథిలమైనది. ఈసమయమందు మాకుమనస్సుగూడ సహాయముకాక పోయినదని.

౪.

యాముడై నెళ్ళముమ్ తుణ్డై యనాలో ఆవుగుమాలై యుమాగిన్దాలో*
యాముడై యాయన్ద మనమ్ కల్లాలో అవన్దు త్తీబ్బులీరుమాలో*

యాముడై త్తుడై యెన్నునోట్రిమారు మెమ్మిన్నున్న వసుక్కుమాయ్ వరాలో*
యాముడై యారుయర్ కాక్కుమాటై నవనుడై యరుల్ పెఱుమ్పొదరిచే. ౫.

అ॥ యాముడై సెళ్ళముమ్ - మామనన్నును, తుడై యన్ - సహాయముకాకపోయెను. ఆ -
ఆవులు, పుగుమ్ - (తమతమస్థానములయందు) ప్రవేశించదగిన, మాలై యమ్ - సంధ్యాకాలమును,
అగ్ని - ఆయెను. యాముడై ఆయన్ తన్ - మనశ్చిక్ష్ణునియొక్క, మనమ్ మనస్సు, కల్ - పాషా
ణమువలె కఠినమైయుండెను. అవనుడై - వానియొక్క, తి - నుదుర మైన, కుట్టల్ - నేలునా
దము, ఈరుమ్ - బద్దలుజేయుచున్నది. యాముడై మనకు, తుడై యెన్నుమ్ - సహాయభూతులని
తలంచదగిన, తోట్రిమారుమ్ - సఖియలును, ఎమ్మిన్ మున్ - మనకిం బెముండఁజే, అవనుక్కు -
వానికోఱ (వాడువచ్చి నాకొదగ లేదని), మాయర్ - మోహించుడు. అవనుడై వానియొక్క,
అరుల్ - అనుగ్రహమును, పెఱుమ్పొదు - పొందుట, అరిదు - దుర్లభమైయున్నది. యాముడై -
మనయొక్క, తుయిరార్ - ప్రాణమును, కాక్కుమా తన్ - రక్షించువిధమేదీ?

తా॥ సంధ్యాకాలమైనది; కఠినవ్యాదయుండైన అశ్చిక్ష్ణుఁడురాలెదు. వానినేలునాదము
నన్ను బాధించుచున్నది. నాసఖియలు నాయననుబాధించి నాకం బెనధికముగా దుఃఖించుచు
న్నారు. వాఁడనుగ్రహించువఱకు నేను జీవించియుండద మశక్యమని. ౫.

అవనుడై యరుల్ పెఱుమ్పొదరిచా లవ్వరుళ్ల నవరుళ్ళుమ్ల*

అవనరుల్ పెఱుమళ్ వావినిల్లా దడుపగల్ మాలై యమ్ నెళ్ళుమ్ కాణే*

శివనోడుపిరమగ వగ్ తిరుమడన్ శేర తిరువాగ మెమ్మావియారుమ్*

ఎవమినిప్పుగుమిడ మెవమ్ శెయ్ గేనో అరుక్కొళొల్లు గేనన్ నైమిర్ గాళి. ౬.

అ॥ అవనుడై - వానియొక్క, అరుల్ పెఱుమ్పొదు - అనుగ్రహమునుబొందుట, అరిదు -
దుర్లభము. అవ్వరుళ్లన - వానియనుగ్రహముకాని బంధువులపాటలు, అరుళ్ళుమ్ల - జీవనసౌఖ్య
వులుకావు. అవనరుల్ - వానియనుగ్రహమును, పెఱుమళ్ వు - బొందువఱకు, అవి - ప్రాణము,
నిల్లాదు - నిలదను. పగల్ - దినమును, అకుమ్ - నశించజేయుచున్న, మాలై యమ్ - సంధ్యా
కాలమునున్న, సెళ్ళుమ్ - మనస్సునున్న, కాణేన్ - చూడకనున్నారు. శివనోడు - రుద్రుని
తోఁగూడ, పిరమగ్ - బ్రహ్మ, వగ్ - కల్యాణగుణములుగల తిరుమడన్ - శ్రీదేవి (వీరు) శేర్ -
చేరియున్న, తిరు - సౌశిల్యసమృద్ధిగల, అగమ్ - తిరుమేను, ఎమ్మావి - మాప్రాణములను, ఈరుమ్ -
బద్దలుచేయుచున్నది. ఇని - ఇఁకమీఁద, పుగుమిడమ్ రత్తకము, ఎవన్ - ఎది? ఎవమ్ శెయ్ గేనో -
ఏమిచేసెదను? అన్నైమిర్ గాళి - ఓతల్లులారా! ఆరుక్కు - ఎవరికి, ఎన్ శొల్లుగేన్ - ఏమి
చేసెదను?

తా॥ ఓతల్లులారా! వాఁడిదివఱకు నన్ననుగ్రహించలేదు. ఎప్పుడోననుగ్రహించిన యెడల
నదివఱకు నాప్రాణముండదు. అదితప్పనేతోకటికాకుపట్టుదు. బ్రహ్మరుద్రాదులకును శ్రీదేవికి నా
శ్రేయమైనవానితిరుమేనుయొక్క సౌశిల్యము నన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నది. ఇఁకనేమి
చేసెదనని. ౬.

అరుక్కొళొల్లుగేనన్ నైమిర్ గా లారుయిరళవన్తిక్కుర్ తణ్నడై*

కారొక్కుమేనినన్బుణ్ణకళ్ళమ్ కవర్ న్దవ త్తనిసెళ్ళమవన్గణ్డే*

శీరుల్ పగిలుగై యాల్ సరమ్ము పజ్జమమ్ తో పశుమ్ శాన్దై న్దు*

పోరుల్ పవాడై తో మల్లిగై ప్పూ ప్పదుమణముగన్దుకొణ్డెటియుమాలో. ౭.

అ॥ కాకోళ్ళమ్ - మేళుములో సమానమైన, మేని - తిరుమేనుగల, నమకణ్ణన్ - మన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్ళన్ - కృత్రిమవ్యాపారములచే, కవర్న - అనుహించబడిన, అత్తని - నెష్టామ్ - అట్టివామనన్ను, అనన్దగల్గు - వానివద్దపోయిచేరినది. శీర్ ఉల్ ప - పరిమళముగల, అగిల్ పుగై - దేవదారుధూమము, యాల్ సరమ్ము - విజాతంత్రియందుగలిగినధ్వని, పజ్జమమ్ - పంచమస్వరము, తో - శబ్దమై, పశుమ్ - మంచిస్వరముగల, శాన్దు - చంద్రము (వీనితో), అన్దై - సంశేషించి, పోరుల్ - యుద్ధమునకు స్పృహమైన, వాడై - ఉత్తరీపుగాలి, తో - చల్లనైన, మల్లిగై ప్పూ - మల్లిపుష్పముయొక్క, పుమూమ్ - నవీనమైనపరిమళమున, ముగన్దుకొణ్డు - పోగుచేసియెత్తుకొనివచ్చి, ఎఱియుమ్ - వినులుచున్నది. ఇక్కార్ - ఇంత్రూరమైన, తో వాడై - చల్లనియత్తరపుగాలి, ఆయురిశవన్దు - శాయాత్మగుండలుగునట్టిదికాదు; అన్నై మార్ గాల్ - ఓరల్లులారా! ఆరుక్కు - ఎవరికి, ఎనకొల్లుగన్ - ఏనుచెప్పవన ?

తా॥ ఓరల్లులారా! విజావేణువాదములును అగరుధూపమును చంద్రపుష్పములును ఉత్తరీపుగాలియు నన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నవి. శాయనస్థినిట్టిదని యతరులకు జెప్పవలసని. ౭.

పుదుమణముగన్దుకొణ్డెటియుమాలో పొణ్ణిళవాడై పుగై శెక్కరాలో*

అదుమణ్దుగన్దు నబ్బిణ్ణా కళ్ళన్ కణ్ణిన్కిడిదియదనిలుమ్మర్*

మదుమణమల్లిగై మద్దొక్కవై పో పశుమ్ శాన్దనిల్ పజ్జమమ్ వై త్తు*

అదుమణ్దిన్నరుళాయ్చ్చియర్ శే యూదుమ త్తొమ్మత్తేయుయ్యోనా.

అ॥ పొణ్డు - పరిలుచున్న, ఇళవాడై - మందమారుతము, పుదుమణమ్ - నవీనగంధమును, ముగన్దుకొణ్డు - తీసికొనివచ్చి, ఎఱియుమ్ - వినులుచున్నది. కెక్కర్ - సంధ్యారాగము, పున్ - కొంచమైయున్నది. అదు-అట్లు, మణ్దు-సంశేషించి, అగన్దు-విశేషించి, నమకణ్ణన్ - మన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్ళన్ - పంచకవ్యాపారము, కణ్ణనిల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, కొడిను-త్రూరమైయున్నది. ఇని - ఇతను, అదనిలుమ్మర్ - దానిపైన, మదు - తేనెనున్న, మణమ్-పరిమళమునున్నుగల, మల్లిగై - మల్లిపుష్పముచే, మన్దుమ్ - దట్టమైన, కోవై - మాల, పో-విలక్షణమై, పశుమ్ - మంచిస్వరముగల, శాన్దనిల్ - చంద్రము వీనికంటె, (బాధకమైన), పజ్జమమ్ వై త్తు - పంచమస్వరమందుంచి, అదుమణ్దు - అట్లుసంశేషించుటకై, ఇన్ అరుగో - చక్కనియనుగ్రహమునకు విషయమైన, అయ్చ్చియర్ శే - గొప్పకలకొలకయ్యే, ఊదుమ్ - ఊదుచున్న, అత్తొమ్మత్తే - ఆమధురమైనవేణువాదమునకే, నాన్ - నేను, ఉయ్యోన్ - జీవించను.

తా॥ మంచిపరిమళముగలమందమారుతమును శ్రీకృష్ణచేష్టితములును మల్లీమాలను చంద్రమును శ్రీకృష్ణునివేణువాదమును ఇవన్నియు ఒకటిమీదనొకటివచ్చి నన్ను బాధించుచున్నవని. ౮.

ఊదుమ త్తొమ్మత్తేయుయ్యోనా నదు మొట్టిన్దై యిడై త్తొ శెయ్కోల*

తూదు శెయ్కోణ్ణో కొణ్డొప్పసేగి త్తూ మొట్టియై గల్ కొణ్డొన్దునోక్కి*

పేదుఱుముగమ్ శెయ్దునొన్దునొన్దు పేదై నెఱ్ఱఱవఱప్పాడుమ్ పాటై*

యాదు మొవ్వు టిగిలమమ్మవమ్మ మాలై యుమ్వన్దుదుమాయ్ వారా. ౯.

అ॥ ఇదైయిడై - నడుమనడుమ, అదు - ఆ రసోక్తులను, మొట్టిను - చెప్పి, ఊదుమ్ - ఊదుమన్న, ఆత్తిఱ్ఱుత్తు - అట్టిమధురమైనవేణునాదమునకే, నాన్ - నేను, ఉయ్యేన్ - జీవించును. తన్ శెయ్ - తానే చేసికొనిన, కోలమ్ - అలక్కారముగలవాడై, తూదు శెయ్ - దొత్యముజేయుచున్న (అభిప్రాయమును దెలుపుచున్న), కణ్ణగొణ్ణు - సేత్రములచే, ఒన్దుపేళి - ఒక అభిప్రాయమును దలిపి, తూ - స్వచ్ఛమైన, మొట్టి - నూపులతోఁగూడిన, ఇత్తెగళి కొణ్ణు - గానముచేత, ఒన్దు - ఒక అభిప్రాయమును, నోక్కి - కటాక్షించి, పేదుఱు - బాధించుట, ముగమ్ శెయ్దు - ముఖమందు దోచునట్లుజేసి, నొన్దునొన్దు - మిక్కిలి బాధపడి, పేదై - బాలులైన ప్రేమియొక్క, నెఱ్ఱు - రుసస్సులోఁగలిగిన, అఱవు - పరోషము, అఱునళించునట్లు, పాడుమ్ - పాడుచున్న, పాటై - గానమును, యాదు మొవ్వు - ఏవిధముచేతను, అఱిగిలమ్ - ఎఱుంగలేదు. అమ్మ అమ్మ - అమ్మమ్మా! మాలై యుమ్వన్దు - సాయక్కాలమువచ్చినది. మాయన్ వారాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుఁడు రాకనున్నాడు.

తా॥ వేణునాదముజేయునప్పుడు నడుమనడుమ కొన్ని చరితాసోక్తులను చెప్పియు, సేత్రములచే కొన్నియభిప్రాయమును జూపియు, ఈవేణునాదముచే గోపికలెంత దుఃఖపడుదురో యనిచిఱించి యాదుఃఖము తనముఖమందుదోచునట్లు ముఖమునుజేసికొనియు జెసినవేణునాదమునువిని నేనుసహించలేను. సంధ్యాకాలమువచ్చియు వాఁడురాక నేయున్నాడని. ౯.

మాలై యుమ్వన్దుదుమాయ్ వారా మామణిపులమ్మవల్లెఱ్ఱైన్దు*

కొలనన్నాగుగళుగళుమాలో కొడియనక్కుల్ గళుమ్కమ్మఱుమాలో*

వాలాళివళర్ ములై కరుముగై గళి మల్లిగై యలమ్మివణ్ణాలుమాలో*

వేలై యుమ్విశుమ్మిల్ విణ్ణలఱుమాలో ఎళిశొల్లి యుయ్యవిణ్ణవన్దె పేట్ట. ౧౦.

అ॥ మాలై యుమ్వన్దు - సాయక్కాలమువచ్చినది. మాయన్ వారాన్ - శ్రీకృష్ణుఁడు రాలేదు. మామణి - గొప్పగుంట, పులమ్మ - శబ్దించునట్లు, వల్ - బలిష్ఠమైన, ఏఱు - వృషభముచే, అణ్డైన్దు - సంశ్లేషించబడినవియు, కోలమ్ - దర్శనీయమైనవియు, నల్ - క్లాఘ్యములునైన, నానుగళి - ఆవులు, ఉగళుమ్ - సంచరించుచున్నవి. కమ్మల్ గళుమ్ - వేణుపులును, కొడియన - క్రూరముగ, కమ్మఱుమ్ - ధ్వనించుచున్నవి. వార్ - తెల్లని, ఒళి - కాన్తి, వళర్ - వర్ణిలుచున్న, మల్లై - ముల్లపుష్పములయందును, కరుముగై - నల్లకలువలయందును, మల్లిగై గళి - మల్లిపుష్పములయందును, అలమ్మి - అవగాహించి, వణ్ణు - రుమ్మెదలు, అఱుమ్ - శబ్దించుచున్నవి. వేలై యుమ్ - సమాద్రమును, విశుమ్మిల్ - ఆకాశమందు, విణ్ణు - ముక్తకంఠమై, అలఱుమ్ - ఘోషించుచున్నది. ఇణ్ణు - ఈయనస్థయందు, అనన్దెవిట్టు - వానినివిడిచి, ఎళిశొల్లి - ఏమాటలను జెప్పి, ఉయ్యన్ - తీవించెదను.

తా॥ శ్రీకృష్ణుడు రాదగినసంధ్యాకాలము వచ్చినను వాడురాలేదు. ఆవులును వృషభములతోఁగూడ పెద్దఘంటలవాడించుచు వచ్చుచున్నవి. ఆవులనుబిలిచెడి వేణువాడు వివేచకుఁడును. ఈమొదలు పుష్పముమీఁదవడి ఝంకారమును చేయుచున్నవి సముద్రము ఘోషించుచున్నది. ఇప్పుడు వానిని వదలియొండలేనని.

౧౦.

అవనై విట్టగన్టుయిరాల్ శ్రీగిల్లా అణియిమ్మై యాయ్చ్చియర్ మాలై పూశల్*

అవనై విట్టగల్వడత్కేయిరన్గి యణికురుగూర్ చ్చడగోమాఅన్*

అవనియుణ్ణమిన్దన్దవక్ మేలురై త్త వాయిరత్తుళివై పత్తుమ్మోణ్ణ*

అవనియుళలన్ శ్రీనిన్దుయ్మొళితొణ్ణి రచ్చొన్న మాలై న్ణిత్తోమ్మైదే ౧౧.

అ॥ అవనైవిట్టగన్టు - ఆశ్రీకృష్ణునివదలి, ఉయిరాల్ శ్రీగిల్లా - ప్రాణధాగణముజేయఁజాలనివారై, అణియిమ్మై - నుందరమైన భూషణముగలవారైన, ఆయ్చ్చియర్ - గోపికలు, మాలై - సాయుక్త్యాలమందు, పూశల్ - చెప్పినవిధమును, అవనైవిట్ట అగల్వడణ్ణ - ఆశ్రీకృష్ణునిపశ్చిమనిమిత్తమై, ఇరన్గి - బాగవడి, అణి - నుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిఁగొప్పమైన, మాఅన్ - మాఅననెడి తిరునామముగల, శడగోపన్ - వమ్మాత్మార్వరు, అవని - భూమిని, ఉణ్ణ - మ్రింగి, ఉమిమ్మైన్దన్దవక్ - క్రక్కిన సర్వేశ్వరుని విషయమై, ఉరైత్త - సాదించిన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇవైరత్తుమ్మోణ్ణ - ఈపదిపాశురముల నధ్యయనముజేసి, అవనియోళ్ - భూలోకమందు, నిన్దు - గుంపుగానుండి, అలన్ శ్రీ - ఘోషించి, తొణ్ణి - ఓ భాగవతులారా! అచ్చొన్నమాలై - అట్లుచెప్పబడిన సర్వేశ్వరుని, న్ణిత్తోమ్మైదు - నిరన్తరముగా వాక్రయించి, ఉయ్మొళి - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ కృష్ణవిశేషమును సహించని గోపికలుచెప్పినవిధముగా శ్రీకృష్ణునిరహమును సహించని నమ్మాత్మార్వరుసాదించిన ఈపదిపాశురములనభ్యసించువారు ముఖముగా సర్వేశ్వరుని బొందుదురని.

అ త్మొర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :—అత్మార్వరు భగవద్విశేషమును సహించలేక బాధపడుచుండగా, సర్వేశ్వరుఁడువచ్చి మీకు శ్రీఘ్రములోనే యీ శరీరావపానమందు మీక్షమిచ్చెదనని సాదించ, దానిచేత నత్యంతహృష్టులై, సంసారలనుగురించి మీరు తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న క్రియఃపతి విషయమై భక్తిజేసి యుజ్జీవించుడి, అందుకుశక్తిలేనియెడల ప్రవత్తిజేయుడి, దానిని కత్తిలేనివారు ఈ పదిపాశురముల ననుసంధించుడియని యుపదేశించుచున్నారు.

మూల నక్షత్ర తొమ్మిదేమిటనో విన్నాడో

కాలే మాలే శమలమలరిట్టునీర్*

వేల మోదుమమదిలో శూన్య తిరుక్కణ్ణపురతు*

అలిగ మేలాలమర్నా నడియినై గ శే.

Q.

అ|| వేలై - సముద్రమయొక్క అలలు, మోగును - కొట్టుచున్న, మదిలో - ప్రాకారముచే,
కూర్చి - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురదు - తిరుక్కణ్ణపురమందు పేంచేసియున్న వాడును, అలన్
మేల్ - పట్టించుమీద, అమర్దాన్ - (వ్రథయకాలమందు) పవ్వళించినవాడునైన క్రియఃపతి
యొక్క, అడియిలైగళ్ - క్రిపాదవృద్ధములను, నీర్ - మీరు, మూలై - వ్యాపాహమను
(భక్తిని), నణ్ణి - పొంది, విన్దెకడ - ప్రతిభంధకములు నశించునట్లు, కాలిమాలై - అహోరాత్రము,
కమలమలర్ - రామరసపుష్పమును, ఇట్టు - సమర్పించి, తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఎమ్మిమన్ -
ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓ చేతనులారా! తిరుక్కణ్ణపుకమందు వేంచేయున్న శ్రియపతియొక్క శ్రిపాద
మలను భక్తియుక్తులై యాశ్రయించి యుజ్జ్వలించుడియని

Q.

కళ్యాణిమ్మమలర్రి నీరిజ్జమ్మి*

నల్లి శేరుమేవ యల్ శూక్తిః కిషకిన్ముడః *

వెళ్ళి యేయ్ న మదిల్ శూ తిరుక్కణ్ణపురమ్

ఉల్కి*నాథుమేతోడైదుమినో తొణరే.

9.

అ॥ తొడ్గర్ - ఓ చవలులారా! నీర్ - మీరు, కళావిప్లు - శేనాధిపతులు, మలర్ - పుష్పమలను, ఇట్టు - సమర్పించి, ఇల్లైవమిన్ - ఆశ్రయించుడి సన్నిహితకాయ, శేరుడు - చేరియున్న, వయల్ - పాలములచే, కూల్ - మట్టపడిన, ఇట్లన్ - అగడతయొక్క, పుడై - సమీపమందు, వెల్లియేయన్ - వెలిచేత నిర్మింపబడిన, మనీ - ప్రాకారములచే, కూల్ - మట్టపడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, ఉల్లి - అనుసంధించి, తొడ్డురు - ఆశ్రయించి, ఎల్లమిన్ - ఉజ్జీవింపుడి.

తా॥ ఓ భక్తులారా! జలము చేసిందియున్న అగడతల చేతను గజరమయప్రాకారములచే
తను రక్షింపబడిన తిరుక్కణ్ణపురముననుసంధించి యారాధించి యుజ్జ్వలమడియని. ౨.

৯.

తొణ్ నునమ్మతుయర్ పోగ నీరేగమాయ్*

విజ్ఞానాదామలర్పితు నీరీతైశ్శుమ్నిః*

వణుపాడు మ్యూజిక్ శూల్ తిరుక్కణ్ణపుర

తణవాణ్ అమృత్ పెరుమాన్ యే.

3.

అ! తొడ్డో - ఓ భక్తులారా! నీ - మీరు, ననుకొను - మాయొక్క, తుయర్ - దుఃఖము, పొగ - నశించునట్లు, నీ - మీరు, ఏగమాయ - విశేషించి, వణు - తుమ్మెదలు, పొదును - గానముజేయుచున్న, పొట్టి - తొట్టచే, కూర్చో - చుట్టుదిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు -

తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న వాడును, అద్దవాణన్ - బ్రహ్మణమునకధిపతియు, అమరన్ - నిత్యమారులకు, పెరుమానై - స్వామియైన శ్రీయశతిని, విణ్ణు - వికసించుచున్న, వాడా - వాడని, నులర్ - పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, ఇత్తైజ్జుమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓ భాగవతులారా! ఉభయవిభూతినాయకుడై తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసి యున్న శ్రీయశతిని మీరందరు నేకీధివించి యాశ్రయించి యారాధించి యుజ్జీవింపఁడియని. ౩.

మానై నోక్కి మడప్పిన్నై తర్ కేళ్వనై *

తేనై వాడాములరిట్టు నీరిజ్జెళ్ళుమిన్ *

వానై యున్దుమదిళ్ శూన్ తిరుక్కణ్ణపురమ్ *

తాన్ నయన్దు పెరుమాన్ శరణాగుమే.

౪.

అ॥ మాన్ - లేడి, నై - (ఓడిపోయి) సిగ్గుపడునట్లున్న, నోక్కి - చూపుగలదియు, మడమ్ - శ్రీత్యపూర్తిగలదియైన, పిన్నై తన్ - నప్పిన్న పీరాటికి, కేళ్వనై - వల్లభుడై, తేనై - భోగ్యభూతుడైన శ్రీయశతిని, వాడాములర్ - వాడనిపుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, నీర్ - మీరు, ఇత్తైజ్జుమిన్ - ఆశ్రయించుడి. వానై - ఆకాశమును, ఉన్దు - త్రోయుచున్న, (మిక్కిలి యున్నతమైన), మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూన్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, తాన్ నయన్దు - తానేయాశపడిన, పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు, శరణాగుమ్ - రక్షకుఁడగును.

తా॥ ఓ భక్తులారా! మీరు నప్పిన్న పీరాటిని పురుషకారముగా జేసికొని సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడి. మీరు వాడు తప్పక రక్షితుఁడగునని. ౪.

శరణమాగుమ్ తనతాళడై నార్ క్కెల్లామ్ *

మరణమానాల్ వై గున్దుమ్ కొడుక్కుమ్మిరార్ *

అరణమైన్దు మదిళ్ శూన్ తిరుక్కణ్ణపుర

త్తరణియాళిన్ తనదన్నర్ క్కన్యాగుమే.

౫.

అ॥ తనతాళ - తనశ్రీపాదమును, అడైన్దార్ క్కెల్లామ్ - (ఉపాయమనితలంచి) పొందిన నారందరికిని, శరణమాగుమ్ - రక్షితుఁడును, మరణమానాల్ - మృతిపొందినయెడల, వైగున్దుమ్ కొడుక్కుమ్ - మోక్షమునిచ్చువాడును, పీరాన్ - ఉపకారకుఁడును, అరణమైన్దు - రక్షణార్థమైర్పించబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూన్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమందు, తరణియాళన్ - సంపారులను రక్షించుటకై వేంచేసియున్న వాఁడునైన శ్రీయశతి, తనదన్నర్ క్కు - తనయందు బ్రీతిగలవారి విషయమై, అన్యాగుమ్ - ప్రీతిగలవాఁడగును.

తా॥ తనశ్రీపాదములే యుపాయముగా శాశ్రయించినవారికి ఆశరీరపాసనమందే మోక్ష మిచ్చువాడై తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయశతి తనభక్తులను మిక్కిలి ప్రీతితో రక్షించునని. ౫.

అన్యాగుమ్ తనతాళడై నార్ క్కెల్లామ్ *

శెమ్మునాగ త్తవుణనుడిల్ క్కెల్వన్ *

సన్నోనేయ్దమదిల్ శూత్ తిరుక్కణ్ణపుర

త్తన్నా*నాళుమ్ తన మెయ్యార్ క్కు మెయ్యనే.

౬.

అ॥ తన తాల్ - తన శ్రీపాదములన, అడ్డెవార్ క్కెల్లామ్ - (ఉపాయముగా) పొందిన వారందరినీ మై, అన్ననాగుమ్ - ప్రితిజేయువాడును, తెమ్ - ఎట్టిని, పాన్ - బంగారము వలెనున్న, అగత్తు - శరీరముగల, అవుణన్ - హిరణ్యామరుణియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, క్కీణవన్ - చీల్చినవాడును, నన్ పాన్ - మంచిబంగారముచే, వీయ్ద - నిర్మింపబడిన, మదిల్ - ప్రాకారముచే, శూత్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు. అన్నన్ - ఆదరముతో వేంచేసియున్నవాడునైన శ్రియఃపతి, తన్ మెయ్యార్ క్కు - తనయందు పారమార్థిక బుద్ధిగలవారికి (అనన్యప్రయోజనలకు), నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, మెయ్యన్ - పరమార్థబుద్ధిగల వాడైయుండును.

తా॥ అశ్రీతప్యామోహముగలవాడై హిరణ్యామరుని సంహరించి తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతి అనన్యప్రయోజనం తన నాశ్రయించినవారిని యనన్యప్రయోజన ముగా రక్షించునని.

౬.

మెయ్యనాగుమ్ విరుమ్మిత్తొమ్మివార్ క్కెల్లామ్*

పొయ్యనాగుమ్ పుటమేత్తొమ్మివార్ క్కెల్లామ్*

తెయ్యిల్ వాళై యుగళుమ్ తిరుక్కణ్ణపుర

త్తెయన్*అగ త్తణై ప్పార్ గట్టుణియనే.

౭.

అ॥ విరుమ్మి - ఆశపడి, తొమ్మివార్ క్కెల్లామ్ - (అనన్యప్రయోజనమై) ఆశ్రయించు వారందరికి, మెయ్యనాగుమ్ - యథార్థము గానేపసాదించును. పుటమే - ప్రయోజనావరముల నుద్దేశించి, తొమ్మివార్ క్కెల్లామ్ - ఆశ్రయించువారందరికిని, పొయ్యనాగుమ్ - తనస్వరూప మును బ్రకాశింపజేయుడు. తెయ్యిల్ - పాలములయందు, వాళై - మత్స్యములు, ఉగళుమ్ - ఎగురుచున్న, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందువేంచేయున్న, వియన్ - పరమబంధు వైన శ్రియఃపతి, అగత్తు - హృదయమందు, అత్తై ప్పార్ గట్టు - ధ్యానించువారికి, అణియన్ - సులభుడైయుండును.

తా॥ తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతి, ధనాదిప్రయోజనాంతరములను తనపక్ష కోరినవారి కాశలములనిచ్చియు వారికిదుర్లభుడై, అనన్యప్రయోజనమై యాశ్రయించిన వారి కత్యంతసులభుడై యుండునని.

౭.

అణియనాగుమ్ తనతాళడెవార్ క్కెల్లామ్*

పిణియుమ్ శారా పిఱవికెడుత్తాళుమ్*

మణిపొనేయ్దమదిల్ శూత్ తిరుక్కణ్ణపురమ్

పణిమి*నాళుమ్ పరమేటితల్ పాదమే,

౪.

అ॥ మణి - రత్నములచేతను, పాన్ - బంగారముచేతను, వియ్ద - నిర్మించుడిన, మదిల్ - ప్రాకారములచే, శూఝ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమందువేంచేసి యున్న, పరమేటితన్ - శ్రీవైకుంఠాధునియొక్క, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, నాళుమ్ - ప్రతి దినమును, పణిమిన్ - ఆశ్రయించుడి, తనతాల్ - తనప్రిపాదమును, అడైనార్ క్కెల్లామ్ - పొందినవారందరికిని, అణియ నాగుమ్ - నులభుండేయుండును. పిణియుమ్ - వ్యాధులును, కారా - నశించును. పిఱవి - జన్మమును, కెడుర్తు - బోగొట్ట, అళుమ్ - పరిపాలించును.

తా॥ తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేయున్న శ్రీయశపతిని యాశ్రయించినయెడల వాడే సకలదుఃఖములనును సంసారమునును బోగొట్టునని.

పాదనాళుమ్ పణియ త్తణియుమ్ పిణి*

ఏదమ్ శారా వెనక్కేలినియెక్కుత్తై*

వేదనావర్ విరుమ్బుమ్ తిరుక్కణ్ణపుర

త్తాదియానై * అడైనార్ క్కెల్లలిల్లె యే.

౯.

అ॥ పాదమ్ - ప్రీపాదమును, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పణియ - ఆశ్రయించగా, పిణి - (అనాదియైన) పాపములు, తణియుమ్ - నశించును. ఏదమ్ - ఉత్తరార్థములు, కారా - కేషించవు. ఇని - ఇళకమీద, ఎనక్కు - నాళు, ఎన్కుత్తై - ఏమికోఱకలదు. వేదనావర్ - వేదములను నాళికాయందుగల శ్రీవైష్ణవులు, విరుమ్బుమ్ - అశపదుమన్న, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపుర మందువేంచేయున్న, అదియానై - జగత్కారణుడైన శ్రీయశపతిని, అడైనార్ క్కు - ఆశ్రయించినవారికి, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ తన ప్రీపాదములనాశ్రయించినవారందరికిని సకలపాపములను బోగొట్టెడి శ్రీయశ పతిని తిరుక్కణ్ణపురమందాశ్రయించి నేను కృతార్థుడనైతి నని.

ఇల్లె యల్ల లెనక్కేలినియెక్కుత్తై*

అల్లిమాద రమరుమ్ తిరుమార్ బిన్*

కల్లిలేయ్ద మదిల్ శూఝ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్

శొల్ల * నాళుమ్ తుయర్ పాదు శారావే.

౧౦.

అ॥ అల్లి - కమలవాసినయైన, మాదర్ - పితృత్వి, అమరుమ్ - నిత్యవాసముజేయుమన్న, తిరుమార్ బిన్ - సుందరమైనవత్కీసలముగలవాడు వేంచేయున్నదియ, కల్లిలేయ్ద - రాళ్ళ చేగట్టబడిన, మదిల్ - ప్రాకారములచే, శూఝ్ - చుట్టబడినదియైన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణ పురమును, శొల్ల - అనుసంధించునట్లుడే, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, తుయర్ - దుఃఖము, పాదు ప్రక్కనుగూడ, కారా - చేరవు. ఎనక్కు - నాళు, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇల్లై - లేదు. ఇని -

ఇళకను, ఎన్కుత్తై - ఏమికోఱకలదు.

తా॥ శ్రీయశపతిమయమై భక్తిప్రపత్తులు జేయుటకనమర్థమైనవారువాడువేంచేయున్న తిరుక్కణ్ణపురమయొక్క తిరువామనముననుసంధించినయెడల వారికి సకలదుఃఖమునునశించునని.

‡‡ పాడుశారావినై పల్లవేణ్డవీర్*
మాడనీడు కురుగూర్ చ్చుడగోవళా*శోల్
పాడలానళమి మ్మాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్
పాడియాడి*పణిమినవళాల్ గళే.

౧౧.

అ॥ వినై - దుఃఖములు, పాడుశారా - ప్రక్కన చేరకుండునట్లు, పల్లవేణ్డవీర్ - సమూలముగా నశింపజేయఁదలం దితిరేని, మాడమ్ - మేడలచే, నీడు - ఉన్నతమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియైన, శడగోవన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - పొడించిన, పాడలాన, గానరూపమై, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పాడి - గానముజేసి, ఆడి - నృత్యముజేసి, అవన్ తాల్ గళే - ఆక్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములను, పణిమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓ చేతనులారా! మీపాపములను వాసనముగా బోగొట్టుకొనుటకు తలంచిన యెడల నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యాపదిపాశురములను భక్తితో ననుసరించి శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములశాశ్రయించుడియని.

౧౧.

అ మ్మొర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

—o—o—o—

౯-వ పది, సంపూర్ణము.

—o—o—o—

ఇది వఱకు తిరువాయ్మొళిలు ౯౦-కి పాశురములు ౯౯౨.

౧౦-వ, పత్తు, ౧-వ, తీరువాయ్ మొట్టి

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొట్టిలో, అష్టాదశ, శ్రీవైకుంఠమునకు శిష్యులుగా వేలం చేయించియుంచి, మధ్యనున్న అవిద్యాది విరోధులకు భయపడినవారై సహాయభూతులై సేవను గల యాలోచించి, కాళమేళమువంటి సర్వేశ్వరుడే సహాయభూతుడని నిశ్చయించుచున్నారు.

తాళతామరై తడమణివయల్ తిరుమోగూర్*

నాళుమేవిన్దనుర్ నుని నళురై తగర్ కుమ్*

శోళునాన్దుడై చుప్పిక్కల్ కమలక్కణ్ కనివాయ్*

కాళమేగి తైయన్ది మన్ త్రొన్దుకదియే.

౧.

అ॥ తాళ - ప్రశస్తమైన నాళముల, తామరై - తామసపుష్పము, తడమ. తటాకమును, అణి - అలబ్ధిరించుచున్న, వయల్ - పాలముచేబట్టబడిన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూర నెడు దివ్యదేశమందు, నాళుమ్ - ప్రతిదినుసును, మేలి - ఆశపడి, ననుఅమర్ నునిన్దు - చక్కగా సమరకలో వేంచేసియున్నవాడగును, అళురై - అనురులను, తగర్ కుమ్ - చూర్ణముజేయు వాడగును, నాన్దులో ఉడై - నాల్గుభుజములను, శురి - నుడిగల, కుమ్మల్ - కేశములను, కమలక్కణ్ - పద్మమువంటి సేత్రమును, కవి - స్థిగమైన, వాయ్ - అధరమును గల, కాళమేగి తైయన్ది - కాళమేళమువంటి సర్వేశ్వరునితప్ప, మన్ త్రొన్దుకది - వేటొకఉపాయమును, ఇలమ్ - కలవారముకాదు.

తా॥ మరణము నెడి మహాభయమునకు, తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న సుందరమైన దివ్యదయనముగల కాళమేళముకంటె వేఱుసహాయము లేనందున వాని సేయాశ్రయించుచున్నానని.

ఇలబ్బదిమన్ త్రొన్దు మొక్కు మీన్ తణ్ణుమొయి*

అలబ్బలబ్బణ్ణి యాయిర్ మేరుడై యమ్మా*

నలజ్జోళనాన్దుతై వాణర్ గళ వాత్ తిరుమోగూర్*

నలబ్బులవనడినిమ్మల్ తడమనియామే.

౨.

అ॥ ఈన్ - ప్రసవించుచున్న పుష్పముగల, తణ్ - చల్లనైన, తుమ్మొయిన్ - తిరుత్తుమ్మొయి యొక్క, అలబ్బల్ - చరించుచున్న, అమ్ - సుందరమైన, కణ్ణి - మాలను, అయిర్ మేరు ఉడై - వెయ్యితిరువామములనుగల, అమ్మాన్ - స్వామియు, నలమ్మికోళ - దయాగుణముగలవారై, నాన్దుతై - నాల్గువేదములను, వాణర్ గళ - నిర్వాహకులైన శ్రీవైష్ణవులు, వాత్ - నిత్యపాసము జేయుచున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్నవాడగును, నలమ్మిక్కులసన్ - మంచి (ఆశ్రితదోషమునుబాడని) తిరువడిగలవాడగును నైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడినిమ్మల్ - పాదచ్ఛాయము నెడి, తడమన్ది - తటాకముకాని, మన్ త్రొన్దు - మఱియొక్కదానిని, యమ్ - మనము, ఎమ్మొక్కుమ్ - సనుస్తజన్మములయందును, కదియిలమ్ - ఉపాయముగాగలవారముకాదు.

తా॥ విరతతపోగగ్ధమైన సౌందర్యమును, అనుసంధించి యుజ్జీవింపదగిన తిరువామములను గలవాడై తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదచ్ఛాయతప్ప మనకు వేటొకప్రాయము లేదని.

౩.

అనియాయమొరువుగలిడమిల మెనన లగ్నీ*
 నిన్మనామ్ముగ సరనొడుతేవర్ గళ నాడ*

వెంమ్మావులగళి త్తుల్యార్ తిరుమోగూర్*

నన్మరామినినలుగుదుమ్ నమదిడర్ కెడవే.

3.

అ॥ అన్ని - నిన్నుతప్ప, యామ్ - మేము, ఒరువుగలిడమ్ - వేరొక ఉపాయమును, ఇలమ్ - కలవారుకాము, ఎన్మెనలగ్నీ - అనివలుమాలుఘోషించి, నిన్మ - (అనన్యప్రయోజనల వలె) నిలిచి, నామ్ముగన్ అరనొడు - బ్రహ్మరుద్రులతోగూడ, తేవర్ గళ - దేవతలు, నాడ - ఆశ్రయించుటకై, వెన్మ - (వారివిరోధులను) జయించి, ఇమ్మావులను - ఈమాడులో ములను, అలిగు - రక్షించి, త్తుల్యార్ - సంచరించుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరును, నామ్ - మనము, నమదుఇడర్ కెడ - మనవిరోధులనశించునట్లు, నన్మనలుగుదుమ్ - చక్కగానాశ్రయించెదమా.

తా॥ సర్వరక్షితుడైన సర్వేశ్వరుడు శేం చేసియున్న తిరుమోగూరును మనదుఃఖముల నశించుటకై మన మనన్యప్రయోజనలై యాశ్రయించెదమని.

3.

ఇడర్ కెడవెమ్మెప్పోన్వళియా యుననే త్రి*

శుడర్ కొళ శోదియై తేవరుమ్మునివరుమ్తోడర*

పడర్ కొళ నామ్మై పుళ్ళికొల్వార్ తిరుమోగూర్ *

ఇడర్ కెడవడివరుదుమ్ తొణ్ణీర్ వమ్మినే.

౪.

అ॥ ఇడర్ కెడ - మాదుఃఖములు నశించునట్లు, పోన్వ - శేంచేసి, ఎమ్మై - మనలను, అలి యాయ - రక్షించుము, ఎన్మెనపిత్తి - అనివలుమాలు ప్రోక్రమణిచేసి, శుడర్ కొళ - ఉజ్వలమై, శోది - తేజోమయుమైన విగ్రహముగల తనను, తేవరుమ్ - దేవతలను, మునివరుమ్ - ఋషులను, తొడర - ఆశ్రయించునట్లు, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరును, పడర్ కొళ - వికాలమైన ఘోషములుగల, నామ్మై - అదితేమండనెడి, అన్మై - శయ్యమీద, పుళ్ళికొల్వార్ - పవ్వళించు వానియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, తొణ్ణీర్ - ఓభక్తులారా! ఇడర్ కెడ - మనదుఃఖము నశించునట్లు, పరవుదుమ్ - స్తోత్రముజేసెదము; నమ్మిన్ - రండు.

తా॥ ఓశ్రీవైష్ణవులారా! మనసమస్తదుఃఖములును నశించునట్లు తిరుమోగూరులో శేంచేసి యున్న శ్రీయశతనీ యాశ్రయించి మన ముక్షివించెదము రండుమని.

౪.

తొణ్ణీర్ వమ్మిన్ నమ్మశుడర్ కొయ్యెరుతనిముదల్వార్*

అణ్ణమావులగళన్దవ నణితిరుమోగూర్*

ఎణ్ణిశై యుమిగళరుమ్మెదు పెరుమ్ శెన్నెల్వైయ*

కొణ్ణకోయిలై వలమ్ శెయ్ దిక్కాదుదుమ్కూత్తే.

౫.

అ॥ నమ్ - మనను ప్రార్థించెడి, శుడర్ ఒళిమిక్కిలితేజోమయుమైన తిరుమేనుగలవాడై, ఒరు తనిముదల్వార్ - ఉపాదానకారణమునునిమిత్తకారణమునైవనాడై, అణ్ణమ్ - బ్రహ్మణ్యమందున్న,

మూత్తలగు - మూడులోకములను, ఆశ్వత్థవన్ - కొలిచినవాడైన సర్వేశ్వరుడు, అణి - క్లాప్తు
మైన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరుడు, ఎణ్ తిళైయుమ్ - ఎనిమిది దిక్కులనుండును, ఈన్ -
పండుమన్న, కిరు మ్మొడు - చెరుకులతోగూడ, పెరుమ్ శెన్నెల్ - గొప్పపట్టణాన్నియు, విల్లై యు -
పండునట్లు, కొణ్ణ - తనకువాసస్థానముగా స్వీకరించిన, కోయిలై - కోవిలను, వలమ్ శెయ్దు -
ప్రదక్షిణముఁజేసి, ఇల్లు - ఈలోకమందు, కూత్తాడుగుమ్ - నృత్యముజేసెదము; తొణ్డీర్ - ఓ
భక్తులారా! సమ్మిన్ రండు.

తా॥ ఓ క్రిష్ణైవప్రలారా! సఃలజగత్కారణుడైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరు
మోగూరుందలి దివ్యమందిరమును వి సమాశ్రయించి యనుభవించెదము రిండుమని. ౫.

కూత్తన్ కోపలన్ కుదన్ యివల్ల శురర్ గళి కూన్ యిమ్*

ఏత్తుమ్ శెజ్జట్టు - మమార్ క్కుమ్ మునివర్ క్కుమ్ మిప్పన్*

వాయ్ త్తతణ్ ఎణ్ణై వళవయల్ శూళ్ తిరుమోగూర్

ఆత్తన్* తామరై యుడియున్ మన్ శ్రీలమరణ్

౬.

అ॥ కూత్తన్ - కంభనృత్యముజేయువాడును, కోపలన్ - గోపాలుడును, కుదన్ యి -
ఉన్నట్లులై, నల్ - బలిష్ఠుడైన, ఆశురర్ గళి - ఆసురులకు, కూన్ యిమ్ - పృథ్వీవైనవాడును,
ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, నెజ్జట్టుమ్ - మనసును, ఆమర్ క్కుమ్ - నిత్యమూరులకును,
మునివర్ క్కుమ్ - ఋషులకును, ఇన్నన్ - భోగ్యభూతుడును, వాయ్ త్త - సమ్పాద్యమై, తణ్ -
చల్లనైన, పణై - కొలనలచేతనున్న వళమ్ - పండియున్న, వరుల్ - సౌలభులచేతనున్న,
కూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరుడువేంచేసియున్న, ఆత్తన్ - ఆత్మతముడు
నైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తామరై యడియున్ - శ్రీపాదపద్మములనుద్రక్క, మన్ శ్రీలమరణ్ -
వేణురక్షకమును, ఇలమ్ - కలవారముకాము.

తా॥ సకలసంపత్సమృద్ధమైన తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న ఆత్మతముడైన సర్వ
ేశ్వరునియొక్క తిరుపడికళ్యుతప మనకు వేటొక రక్షకములేదని. ౬.

మన్ శ్రీలమరణ్ వా పెరుమ్బూళ్ తనిముదలా*

శున్ యిన్ పణై తదన్వట్టిత్తొన్మనిముదలా*

మున్ యిమ్ లేవర్ దులగు శెయ్ వా తిరుమోగూర్*

శున్ శ్రీనామ్ వలమ్ శెయ్య సమతుయర్ కెడుమ్కడిదే.

౭.

అ॥ వాన్ - ఆరిచిన్నమై, పెరుమ్ - గొప్పదై, తని - అద్వితీయమైన, పాళ్ త్త ముదలా -
మూలప్రకృతి మొదలుగా, శున్ యిమ్ - ఆర్ణామనకుచుట్టునున్న, నీర్ - మహాజలమును, పణైత్తు -
సృజించి, అదన్ పణ్ణి - ఆమర్గంబున, తొల్ - ఆనాదియై, ముని - మననశీలుడైన బ్రాహ్మను,
ముదలా - మొదలుగాగల, మన్ శ్రీలమరణ్ లేవర్ దు - సమస్తదేవతలతోగూడ, ఉలగు - లోక
ములను, శెయ్యన్ - సృజించెడి సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరును,
నామ్ - మనము, శున్ శ్రీనామ్ శెయ్య - చుట్టుప్రదక్షిణముఁజేయగా, కడిదే - శిశ్రుములోనీ,
నకుకుయర్ - మధుఃఖము, కెడుమ్ - నశింపును.

తా॥ బ్రహ్మది సకలచరావరాత్మకమైన జగత్తును సృజించి రక్షించిన శ్రీయోగులియొక్క
తిరుమోగూరును బ్రహ్మీణముజేయగా సకలదుఃఖములను నశింపునని. ౭.

తుయర్ కెడుమ్మడినడై నువ న్దడియవర్ తొమ్మిది *

ఉయర్ కొళ్ళ శోలై యొన్ తడమణియొళితిరుమోగూర్ * *

పెయర్ గళాయరమ్మడై య నల్లరక్కర్ పుక్కమ్మనడై *

తయరడగ పేర్ తి మరదగమణితడై త్తినై యే. ౮.

అ॥ ఉయర్ కొళ్ళ - ఉన్నతమైన, శోలై - తోపులనున్న, ఒడ - సుందరమైన, తడమ్ -
తటాకములనున్న, అణి - అలక్కొరముగాగల, ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, తిరుమోగూర్ - తిరుమో
గూరులో వేచేసియున్నవాడును, ఆయిగమ్ పెయర్ గళుడైయ - (యజ్ఞశక్తు బ్రహ్మశక్తు అని
యీ విధములైన) అనేక నామములుగల, ఎల్ - బలిమైనన, అరక్కర్ - రాక్షసులు, పుక్క -
ప్రకటించి, అమ్మనడై - మునుగునట్లు, తయరడన్ కెర్ తి - దశరథుక్రమ ర్తికన్నిన, ముదిగమణి
త్తడత్తినై - మరతకమణివలె సతిసుందరమైన తంకముపండివాడునైన శ్రీరాముని, అణియవర్ -
ఓ భక్తులారా! వస్తుఅడై - వచ్చిసమీపించి, తొమ్మిది - ఆశ్రయించుడి. కడిను - శ్రీఘ్రము
లోనే, తుయర్ - దుఃఖము, కెడుమ్ - నశింపును.

తా॥ ఓ భక్తులారా! తిరుమోగూరులో వేచేసియున్న శక్తుసంహారకుడైన దాశరథిని
యాశ్రయించితిరని మీయొక్క పాపములన్నియు తత్క్షణమందే నశింపునని ౯.

మణి తడై త్తడిమలర్ కల్లణ్ పవళచ్చెవ్వాయ్ *

అణిక్కోల్ నాల్ తడన్దోళ్ తెయ్ వమశురరై యెన్దుమ్ *

తుణిక్కిమ్ వల్లరట్ట నుత్తై పొత్తేల్ తిరుమోగూర్ *

నణిత్తునమ్మడై నల్లరణ్ నామడై న్దనమే. ౧౦.

అ॥ మణి - నిర్మలమైన, తడత్తు - తటాకమువలె చల్లనైన, అడి - (ప్రపాదములనున్న,
మలర్ కల్లణ్ - పద్మసేత్రములనున్న, పవళమ్ - పవడమువలె, తెమ్ - ఎల్లనైన, వాయ్ -
అధరమునున్న, అణిక్కోల్ - అలక్కొరమైయున్న, తడమ్ - విశాలమైన, నాల్ తోళ్ -
నాలుగుభుజములనున్నగల, తెయ్ వమ్ - దేవతయైనవాడును, అశురరై - అనురులను, ఎన్దుమ్ -
ఎల్లప్పుడును, తుణిక్కిమ్ - తునకలుగాజేయుచున్న, వల్లరట్టన్ - బలిష్ఠుడైన సర్వేశ్వరుడు,
ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్నదియు, పొత్తేల్ - తోటలుగలదియునైన, తిరుమోగూర్ -
తిరుమోగూరునెడి, నమ్మడై - మనయొక్క, నల్లరణ్ - మంచితక్షణ దేశము, నణిత్తు - సమీ
పించినది. నామ్ - మనము, అడై న్దనమ్ - (దానిని) పొందితిమి.

తా॥ నిత్యవాసియైనవాడయిన సౌందర్యముగల సర్వేశ్వరుడు వేచేసియున్న మనకు
రక్షకమైన తిరుమోగూరును మనము పొందితిమని. ౧౧.

నామడై న్దనల్లరణ్ సమక్కెన్దునల్లమరర్ *

తీమి తెయ్యుమ్ వల్లశురరై యజ్ఞచ్చెన్దుడై నాల్ *

కామరూపమోఽన్యోన్యస్థితిమోగూర్*

నామమేనవిన్యోమి నేత్తుమిన్ నమర్ గాళ్.

౧౦.

అ॥ నమక్కు - మనరత్తకారమై, నామఅడైన్ - మనమాశ్రయించిన, నల్లరల్ - మంచి రత్తకసానము, ఎన్దు - అని, నల్ అమరర్ - ఉపాయము నెఱుంగిన దేవతలు, తిమైకెయ్యుమ్ - బాధబెట్టుచున్న, వల్ అమరరై - బలిష్ఠులైన అనురులకు, అన్దై - భయపడి, కెన్దుఅడైవార్ - పోయియాశ్రయించుటచేత, కామరూపమోన్యో - అమరూపమైన మోహనావతారంబెత్తి, ఎన్దున్దు - బయలుదేరి, అనిప్పాన్ - (అదనతలును) రక్షించిన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరనెడి దివ్యదేశముయొక్క, నామమేతిగునామముల నే, నమర్ గాళ్ - ఓ మనబంధువులారా! నవిన్దు - చెప్పి, ఎన్దుమిన్ - భావించుడి, ఏత్తుమిన్ - స్తుతించుడి.

తా॥ ఓ బంధువులారా! దేవతలు, అనురులచేత నమృతముకొఱకై బాధింపబడి తిరుమోగూరికి వచ్చి ప్రవత్తిజేయగా నవ్వుడు మోహనావతారమెత్తి యనురులను మోహబెట్టి దేవతలను రక్షించిన శ్రీయశస్తియొక్క తిరుమోగూరి తిరునామముల ననుసంధించి స్తుతించుడియని. ౧౦.

ఏత్తుమిన్ నమర్ గా శైనుత్తా కుడమాదు

కూత్తనై *కురుగూర్ చ్చడగోపన్ కున్ శ్రేవల్ గళ్*

వాయ్ త్తవాయిరత్తుల్ళివై వడ్డతిరుమోగూర్ క్కు*

ఈ త్తవత్తివై యే త్తవల్లార్ క్కిడర్ కెడుమ్.

౧౧.

అ॥ నమర్ గాళ్ - ఓ బంధువులారా! ఏత్తుమిన్ - స్తుతించుడి; ఎన్దు - అనియగుదేశించి, తాన్ - తాను, కుడమాదుకూత్తనై - కుంభస్పర్శముజేసిన సర్వేశ్వరునివిషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురికి స్వామియైన నిమ్మాల్వార్ వ్రాలుపాడించిన, కున్ శ్రేవల్ గళ్ - అంతరంగకై జ్ఞాన్యరూపమై, వాయ్ త్త - అమరూపమైన, ఇవై అయిరత్తుల్ - ఈవెయ్యిపాశురములలో, వల్ - నుండరమైన, తిరుమోగూర్ క్కు - తిరుమోగూరికి, ఈత్త - సమర్పించిన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఏత్తవల్లార్ క్కు - స్తోత్రముజేయువారికి, ఇడగ్ కెడుమ్ - శరీరావసానకాలమందున్న దుఃఖములు నశించును.

తా॥ తిరుమోగూర్ విషయమై నమ్మాల్వార్ వ్రాలుప్రసాదించిన ఈపదిపాశురములన్నింటిని వారికి మోక్షవిరోధులైన సకలప్రతిబంధకములను కాళ్ మేళుముయొక్క సహాయముచే నశించునని.

అన్యోన్యో తిరు వడిగళ్ శరణమ్.

తీరుర్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

౨ - వ, తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక :- ఈ తిరువాయ్ మొట్టిలో, పరమపదమందుపోయి చేయదగిన సకలవిధకై జ్ఞాన్యములనున్న, తిరువన న్నత్తురమందు తిరువనన్దాన్యోన్యమిడఁ బవ్యరింగియున్న పద్మశాఖని విషయమందుఁ జేయవలయునని ప్రార్థించుచున్నాడు.

కెడుమిడరాయ వెల్లామ్ కేశవా వెన్ను నాళుమ్

కొడువినై తెయ్యుమ్ కూల్ శీతమర్ గళుమ్ కుఱుగిల్లార్ *

విడముడై యరవిల్ పళ్ళి నీరుమ్మినా శురుమ్మలల్ ముమ్ *

తడముడై వయ లనన్దపురనగర్ పుగుదుమిన్

౧.

అ॥ కేశవా! కేశవా! అని చెప్పగా, ఇడరాయ వెల్లామ్ దుఃఖములన్నియు, కెడుమ్ నశించును. నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, కొడువినై - క్రూరకర్మములను, తెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, కూల్ శీతమర్ గళుమ్ - యమునియొక్క మాతులను, కుఱుగిల్లార్ - దగ్గఱ రారు. విడముడై - విడుచుగల, అరవిల్ - ఆదిశేషనిమిద, పళ్ళివిరుమ్మినాన్ - పవ్వళించయాళించిన పద్మనాభుడు నిత్యవాసము చేయుచున్నదియు, శురుమ్మ - తుమ్మెదలు, అలల్ ముమ్ - రూబ్బరించుచున్న, తడమిడై - తటాకములుగలదియై, అనన్దపురనగర్ - తిరువనన్దపురమనెడి సుహృదగమును, ఇన్జే - ఇన్జడే, పుగుదుమ్ - పుళించడి

తా॥ ఓ భక్తలారా! కేశవుని తిరువాయ్మొళి ననుసంధించినప్పుడే సకలపాపములును నశించును, యమదూతులు బాధించరు, గాన మీరు వెళ్ళి, పద్మనాభుడైన వ్రాతయై పవ్వళించియున్న తిరువనన్దపురమును శీఘ్రముగానే ప్రవేశించుడియి.

౧.

ఇన్దుపోయ్ పుగుదిరాగి లెమ్మైయు మేదమ్ శారా *

కున్దునేర్ మాడమాడే కురున్దు శేర్ తెరున్దిపున్

మన్దులర్ పొళ్ళి లనన్దపురనగర్ మాయన్నా మమ్ *

ఒన్దుమోరాయరమా ముళ్ళువార్ కుమ్మరూరే.

౨.

అ॥ ఇన్దుపోయ్ - ఇన్దుపావెళ్ళి, పుగుదిరాగిల్ - ప్రవేశించినయెడల, లెమ్మైయుమ్ - ఎల్లప్పుడూను, మేదమ్ - దుఃఖము, శారా - సమీపించదు కున్దునేర్ - చర్వతమబోలిన, మాడమ్ - గృహములుగలదై, మాడే - వాని ప్రక్కన, శేర్ - చేరియున్న, కురున్దు - బండిగురుగించువృత్తి ములన న్ను, తెరున్ది - తెరున్దివృత్తి ములన న్ను, పున్దు - పున్నవృత్తి ములన న్నుగలవియు, మన్దు - పరిమళము, అలర్ - వ్యాపించుచున్నవియునైన, పొళ్ళిల్ - తోటలుగలదైన, అనన్దపురనగర్ - తిరువనన్దపురమందు వేంచేసియున్న, మాయన్ - అశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, ఒన్దు నామమ్ - ఒకతిరునామము, ఒర్ ఆయిరమామ్ - ఒక సహస్రవిధమై రక్షించును. ఉళ్ళువార్ కుమ్ - (ఆతిరునామమును) అనుసంధించువారికి, ఉమ్మరూరే - పరమపదమే (ప్రార్థనకును).

తా॥ ఓ భాగవతులారా! పద్మనాభుడు వేంచేసియున్న తిరువనన్దపురమును ప్రవేశించినయెడల సకలపాపములును నశించును. వానియొక్కయొకతిరునామము ననుసంధించినను మీయొక్క సకలవిరోధులును నశించునని.

౨.

ఊరుమ్ పుట్కొడియు మగ్గడే యులగెల్లాముణ్డుమిన్ ద్దా *

శేరుమ్ తణ్ణునన్దపురమ్ శి క్కెన్దు పుగుదిరాగిల్ *

తిరుమ్ నోయ్ వినై గళెల్లామ్ తిణ్ణనామటియ చ్చొన్నోమ్ *

పేరుమోరాయరత్తు శొన్దునేర్ పేళుమినే,

౩.

అ॥ పుణ్ - గరుత్మంతుని, ఉరుమ్ - (వాహనముగా) నడిపించును. కొడియమ్ - ద్వజమును, అంగి - ఆగర్మంతుడే. ఉలగల్లమ్ - లోకములనన్నిటిని, ఉణ్ - మింగి, ఉమిట్టన్ - క్రొత్తినవాడ, శేరుమ్ - చేరియున్న, తణ్ - చల్లనైన, అనన్దపురమ్ - తిరువనన్దపురమును, శిక్కెన - అనన్యప్రయోజనమై, పుగుదిరాగిల్ - ప్రవేశించితిరేని, నోయ్ - దుఃఖములును, విన్గళెల్లమ్ - పాపములన్నియు, తిరుమ్ - నశించును. నామ్ - మేము, అతీయ - (మీరు) ఎఱుంగనట్లు, తిణ్ణమ్ - దృఢముగా, శొన్నోమ్ - చెప్పితిమి. శేరుమ్ పిరాయరత్తుల్ - ఒక వెయ్యితిరుసాములలో, ఒన్ట - ఎదోవొకదానిని, పేకుమిన్ - చెప్పుడు.

త॥ ఓశ్రీవైష్ణవలారా! మీరు తిరువనన్దపురమును బ్రవేశించినప్పుడే మీయొక్క సకల ప్రతిబంధకములును నశించును. వానియొక్క తిరుసామును జెప్పి వానిగుణములను ననుభవించుచుడియుని.

సేకుమిన్ కూశనిన్ ప్పెరియనీర్ వేలై శూన్యన్దు*

వాశమేకముమ్మమ్ శోలై వయలనియన్దపురమ్*

నేళమ్ శెయ్దుత్తై గిన్నాన్ నెటి మైయార్ మలర్ గళ్ తూవి*

పూశన్ శెయ్గిన్దార్ గళ్ పుణ్ణియమ్ శెయ్దవాతే.

౪.

అ॥ పెరియ - గోవు, నీర్ - జలముగల, వేలై - సముద్రముచే, శూన్యన్దు - చుట్టబడి, వాశమేకముమ్మమ్ - చరిమళముకొట్టుచున్న, శోలై - తోపులుగల, వయల్ - పాలములచేత, అణి - అలబ్ధిరింపబడిన, అనన్దపురమ్ - తిరువనన్దపురమందు, నేళమ్ శెయ్దు - ఆశ పడి, ఉత్తైగిన్నాన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న సర్వేశ్వరుని, నెటి మైయార్ - అనన్యప్రయోజనమై, మలర్ గళ్ - పుష్పములను, తూవి - సమర్పించి, పూశన్ - తిరువారాధనమును, శెయ్గిన్దార్ గళ్ - చేయువారు, పుణ్ణియమ్ శెయ్దవాలు - పుణ్యముజేసినవిధమును, కూశనిన్ - సజ్జోచములేక, పేకుమిన్ - చెప్పుడు.

త॥ ఓచేతనలారా! తిరువనన్దపురమందు బవ్యశించిన పద్మనాభుని యారాధించుచున్న భాగ్యవంతులయొక్క మహాభాగ్యమును చెప్పుడు.

౪.

పుణ్ణియమ్ శెయ్దు నల్ల పునలొడుమలర్ గళ్ తూవి*

ఎణ్ణుమి నెనై నామ మిప్పిటప్పణుక్కుమప్పార్*

తిణ్ణనామజ్జయచ్చొన్నోమ్ శెటిప్పొలనన్దపురత్తు*

ఆణ్ణలార్ కమలపాద మణుగు వారమరరావార్.

౫.

అ॥ పుణ్ణియమ్ శెయ్దు - (భక్తిరూపమైన) భాగ్యమునుజేసి, నల్ల పునలొడుమంచితీర్థము తోంగూడ, మలర్ గళ్ - పుష్పములను, తూవి - సమర్పించి, ఎణ్ణై - నాస్వామియొక్క, నామమ్ - తిరుసాములను, ఎణ్ణుమిన్ - ధ్యానించుడి. ఇప్పిటప్పణుక్కుమప్పార్ - చేరించును. అప్పార్ - దానిపైన, శెటి - నిలిపమైన, పొట్టిల్ - తోటలుగల, అనన్దపురత్తు - తిరువనన్దపురమందు వేంచేసియున్న, ఆణ్ణలార్ - స్వామియొక్క, కమలపాదమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, అణుగువార్ - ఆశ్రయించువారు, అమరరావార్ - నిత్యనూరులగుదురు. నామ్ - మేము, తిణ్ణమ్ - (ఈయర్థమును) దృఢముగా, అతీయచ్చొన్నోమ్ - ఎఱుంగనట్లు చెప్పితిమి.

తా॥ తిరువనంతపురమందు బవ్యుంచిన తిరువనంతపురమందు భక్తితో నారాధించి యాశ్రయించినవారు సకలపాపములును నశించి మోక్షమును జేతుదురు. నీనిని యథార్థమని నమ్ముడని.

అమరరాయ్ తిరిగిస్తార గ ట్టుదిశేరననపురత్తు*

అమరర్ కోన్ చిక్కి న్నజగప్పణిశేయ్యర్ విజ్ఞోర్*

నమర్ గళోళ్ళొక్కేణ్ణి నాము మోప్పయ్ నణుగ వేణుమ్*

ఈమరనార్ తాడై తున్నమ్ తుడై త్ర గోన్దనారే.

౩.

అ॥ కుమరనార్ - కుమరస్వామికి, తాడై - తండ్రియైన రుద్రునియొక్క, తున్నమ్ - (బ్రహ్మనాథ్యారు పుదుఃఖమును, తుడైత్త - పోగొట్టిన, కోన్దనారే - శ్రీకృష్ణుడును, అమరరాయ్ - దేవతలై, తిరిగిస్తార గట్టు - తిరుగుచున్న బ్రహ్మదులకు, అది - కారణభూతుడునైన సర్వేశ్వరుడు, శేర - పవ్యుంచిన, అననపురత్తు - తిరువనంతపురమే, అమరర్ కోన్ - నిత్యమారులకు స్వామియైన విష్వక్సేనులు, అర్చిక్కి - అరాధించుచున్నారు. అణ్ణు - అతిథివారాధనమందు, విజ్ఞోర్ - నిత్యమారులు, అగప్పణిశేయ్యర్ - అంతరంగపరిచ్యజేయుదురు. నమర్ గళో - ఓమనబంధువులారా! కొల్లక్కేణ్ణి - (నేను) చెప్పెడుమాటనువినుడు. నాముమ్ - మనమును, పోయ్ - పోయి, నణుగ వేణుమ్ - (వారిపానమును) పొందవలెను.

తా॥ ఓశ్రీవైష్ణవులారా! విష్వక్సేనులు మొదలగు నిత్యమారులుగూడ తిరువనంతపురమందు వచ్చి శ్రాద్ధార్థముజేయుచున్నారనిగాన మనకు తిరువనంతపురమే పరమప్రాప్తమని.

౪.

తుడై త్రగోన్దనారే యులగుయిర్ తేవుమ్ మన్ద్రమ్*

పడై త్రవెమ్మరమమూర్ త్రి పామ్మణై ప్పభిక్కిణ్ణా*

మడై త్రలై వాళై పాయుమ్ వయలఁజియననపురమ్*

కడై త్రలై శీయ్క్కప్పెన్ద్రారే కడువినై కలై యలామ్.

౫.

అ॥ ఉలగు - లోకములనున్న, తేవుమ్ - దేవతలనున్న, మన్ద్రమ్ - ఇంకనున్న, ఉయిర్ - ప్రాణులనున్న, తుడైత్త - సంపాదించిన, కోన్దనారే - శ్రీకృష్ణుడును, పడైత్త - (వానిని) సృజించిన, ఎమ్మరమమూర్ త్రి - మనసర్వశేషియ, పామ్మణై - తిరువనంతపురమందు పడకవిడ, పభిక్కిణ్ణా - పవ్యుంచినవాడునైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్నదియు, మడైత్తలై - నీశుపారుచున్న ప్రదేశములయందు, వాళై - మత్స్యము, పాయుమ్ - పిత్తులునున్న, వయర్ - పాలములను, అణ్ణి - అలక్ష్మరము గాగలదియునైన, అననపురమ్ - తిరువనంతపురముయొక్క, కడైత్తలై - మంగిళ్ళప్రదేశములయందు, శీయ్క్కప్పెన్ద్రారే - సంహరణము జేయదగిన భాగ్యము జేసినయెడల, కడువినై - చెడ్డదుఃఖములను, కలై యలామ్ - పోగొట్టవచ్చును.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు పవ్యుంచిన తిరువనంతపురమందు శ్రాద్ధార్థము జేసినయెడల, ఇతర దివ్యదేశములయందు శ్రాద్ధార్థముజేయలేదనెడి దుఃఖములన్నియు నశించునని.

౬.

కడువినై కలై యలాగుమ్ కామ్మనై ప్పయన్దకాలై*

ఇడవగ్గొణ్ణి దెప్ప రెట్టిలఁజియననపురమ్*

పడముడై యరవిల్ పల్లి పయిన్ వగ పాదమ్ కాణ*

నడమినోనమర్ గళుళ్ళిర్ నాముముక్కటియచ్చొన్నోమ్.

౮.

అ॥ కడువినై - కూరపాపములను, కడైయలాగుమ్ - పోగొట్టవచ్చును. కా ము నై - మున్ముఖుని, పడున్పుట్టించిన, కడై-యావనపంతుడైన శ్రీకృష్ణుడు, ఎట్టిర్ - సౌందర్యమును, అణి - అలక్ష్మీరముగాగల, అనన్దపురమ్ - తిరువనన్తపురమును, ఇడవన్గై - వాసస్థానముగా, కొండడు - స్వీకరించెను, ఎన్నర్ - అనిచెప్పుదురు. పడముడై - ఘాములుగల, అరవిల్ - అది శేషునిమీఁద, పల్లిపయిన్ వన్ ఆదరముతో బవ్వలించినవానియొక్క, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, కాణ - నేవించుటకై, నమర్ గళుళ్ళిర్ - ఓమనబంధువులారా! నడమినో-చెప్పుడి. (ఈమాటను) నామ్ - మేము, ఉమక్కు - మీకు, అఱియ - తెలియునట్లు, శొన్నోమ్ - చెప్పిరిమి.

తా॥ ఓ అనుకూలులారా! తిరువనన్తపురముం దాది శేషునిమీఁద బవ్వలించిన పద్మవాగుని శ్రీపాదములను నేవించచెప్పుడు, మీయొక్క సకలదుఃఖములను నశించును. ఈమాటను దృఢముగా నమ్ముడని.

౯.

నాముముక్కటియచ్చొన్న నాళ్ గళుమ్ నణియవాన*

శేమనన్లుడై తుక్కుణ్డీర్ శెఱిపాట్రిలనన్దపురమ్*

తూబనర్ విరై ములర్ గళ్ తువళఱివాన్దొన్లు*

వామననడిక్కిన్తే త మాయ్ న్దఱుమ్ వినై గళ్ తామే.

౧౦.

అ॥ నామ్ - మేము, ఉమక్కు - మీకు, అఱియ - తెలియునట్లు, శొన్న - చెప్పిన, నాళ్ గళుమ్ - దినములును, నణియవాన - సమీపించినవి. శెఱి - నిదిడమైన, పాట్రి - లోబలుగల, అనన్దపురమ్ - తిరువనన్తపురము, నన్దు-మంచి, శేమమ్ - శేమమును, ఉడైతుక్కుణ్డీర్ - కలదినుమీ! తూబమ్ - ధూపమును, నర్ - మంచి, విరై - పరిమళముగల, ములర్ గళ్ - పుష్పములను, తువళఱి - దోషములేనట్లు, ఆయ్ న్దొన్లు - పరిశోధించియెత్తుకొని, వామననడిక్కిన్దు - (ఇది) శ్రీవామనుని శ్రీపాదములకనినబ్బల్పించి, ఏత్త - స్తోత్రముజేయగా, విరై గళ్ - కైబ్బర్చవిరోధులు, తామే - స్వయముగానే, మాయ్ న్దఱుమ్ - నశించిపోవును.

తా॥ ఓ బంధువులారా! నాకిప్పుడు కాలము సమీపించినది. ఇఁకమీఁదమీకు తత్వము నుపదేశించువారవరునరేరు. గాన మీరు శ్రీమముగానే తిరువనన్తపురమునుకొన్ని కైబ్బర్చము జేయుడి. మీ ప్రతిబంధకములన్నియు నశించునని.

౧౧.

మాయ్ న్దఱుమ్ వినై గళ్ తామే మాదవానెన్న*నాభుమ్

ఏయ్ న్దపామది శనన్దపురనగరెన్దొక్కిన్దు*

ళాన్దొడువిళక్కమ్ తూబమ్ తామరై ములర్ గళ్ న్దు*

ఆయ్ న్దొన్డై త్రవల్ల రద్దిమిల్ పుగట్రినారే.

౧౨.

అ॥ మాదవా ఎన్న - క్రియఃపతి! అని చెప్పినప్పుడే, విరై గళ్ - పాపములు, తామే - స్వయముగానే, మాయ్ న్దఱుమ్ - నశించును. ఏయ్ న్ద - అనుయాపమైన, పాన్ మదిళ్ - సుపర్ణ

[ప్రకారముగల, అనన్దపురనగర్ - తిరువనన్దపురమందు బవ్యళించిన, ఎన్దైక్కప్పెట్టు - మాన్వామియి యుద్దేశించి, నల్లకాన్దొడు - మంచినన్దనముతోఁగూడ, విళక్కమ్ - దీపమునున్న, తూబమ్ - భూపమునున్న, తామరై ముల్ గళి - తామరసపుష్పములనున్న, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, ఆయన్దొక్కణ్ణ - పరిశోధించియెత్తుకొని, ఏత్తవల్లార్ - స్తోత్రముజేయఁదగినవారు, అన్దమిల్ - అవధిలేని, పుగట్టివార్ - శేష్యత్వప్రసీద్ధిగలవారగుదురు.

తా॥ స్వర్ణప్రకారముచే జాట్టవడిన తిరువనన్దపురమందు వేంచేసియున్న శ్రియోపరిపపుష్పద్వయకరణములను సమృద్ధింపఁకొని వెల్లి యాశ్రయించినవారు గొప్పకీర్తిగలవారగుదురని

అన్దమిల్ పుగట్టనన్దపురనగరాదిదన్నై*

కొన్దలర్ పొట్టిల్ కురుగూర్ మాఱగొల్లొయిరత్తుల్*

విద్దినోడై నుమ్వల్ల రణై వర్ పోయమరులగిల్*

పైన్దొడిమడన్దైయర్ దమ్ వేయమరుతోళిణైయే.

౧౧.

అ॥ అన్దమిల్ - అవధిలేని, పుగట్టి - కీర్తిగలవాఁడై, అనన్దపురనగర్ - తిరువనన్దపురమందుబవ్యళించినవాఁడై, అదితన్నై - జగత్కారణుఁడైన శ్రియోపరిపపమై, కొన్ద - పుష్పములు, అల్ - వికసించుచున్న, పొట్టిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, మాఱన్ - నమ్మాళ్వార్లు, కొల్ - సాదించిన, అయిరత్తుల్ - చెయ్యిపాళురములలో, విద్దినోడై న్దమ్ - అయిదుపాళురములతోఁజేరిన అయిదుపాళురములను (పదిపాళురములను) వల్లార్ - అశ్వసింపవారు, పోయ్ - వెల్లి, అమరులగిల్ - శ్రీవైకుంఠమందు, పై - సుందరములైన, తొడి - హస్తాధరణములుగల, మడన్దైయర్ తమ్ - అప్పరస్త్రీలమొక్క, వేయమరు - చెదురువరి విలకింపఁగలవారు, తోళిణై - భుజములచేతేయవడిన బ్రహ్మలక్ష్మీరములను, అణైవర్ - పొందుదురు.

తా॥ తిరువనన్దపురమందు బవ్యళించిన యనన్దపుష్పనాళునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యాపదిపాళురముల శభ్యసింపవారు శ్రీవైకుంఠవాసులచే వారాధింపఁ బడుదురని. ౧౧.

అట్టొర్ తిరువడిగళిళరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళిళరణమ్.

—•••••—

౩ . వ, తిరువాయ్మొళి.

అనంతరికః. ఈతిరువాయ్మొళిలో, తాముద్దేశించినట్లు తిరువనన్దపురమందు కైచ్చార్లములభించనందున, తమ ప్రకృతినంబన్ధమునున్న, ఈశ్వరస్వాతత్వస్త్రియమును దలంచి తగిన భక్తియు తమకులేదనియాలొచించి గొప్పవిషాదమునొందినవారై తమయవస్థను ఒకపీఠాట్టి వాక్యముచే నత్యావదేశముగా సాదించుచున్నారు.

వేయమరుతోళిణై మెలియుమూలో మెలిపు మెన్ తనివైయుమ్ మూదుమ్నోక్కా*

తామరుకుయిల్ గళుమ్కూపుమాలో కణమయిలై కలన్దాబుమాలో*

అమరునినిరై మేయ్ క్కనీవో కొరుపగలాయరమూట్రియాలో*

తామరై క్కణ్ణో కొణ్డో దియాలో తగవిలై తగవిలై యేనీకణ్ణా. ౧.

అ॥ తేయమరు - అమరునినిరై, తోళిలై - భుజములరెండును, మెలియుమ్ - వాడిపోవుచున్నది. ఎన్ - నాయొక్క, మెలివుమ్ - శైలియునున్న, తనిమైయుమ్ - విశ్లేషమునున్న, యాదుమ్ - దేనినిన్ని, నోక్కా - మాడకుండ, తామరు - పరస్పరమును రాగముగల, కుయిల్ గళుమ్ - కోకిలములును, కూవుమ్ - కేకలుకేయుచున్నవి; కణమ్ - గుంపుగానున్న, ముయిలవై - నెనులు, కలన్దు - ఒకటితోనొకటికలిసి, ఆలుమ్ - నృత్యముజేయుచున్నవి; మరువు - (నీయందు) స్నేహముగల, ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, అనిరై - గోసమూహములను, మేయ్ క్క - మేపుటకు, నీ - నీవు, పోక్కు - పోవుచున్న, ఒరుపగల్ - ఒకదినము, ఆయిరమూట్రి - వెయ్యియొములుగానున్నది; తామరై - పద్మముపంటి, కణ్ణో కొణ్డ - శైలములతోజూచి, తుంద - బాధించుచున్నావు; కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! నీ - నీవు, తగవిలై తగవిలై - ధయగలవాడవుకావు దయగలవాడవుకావు.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీవికమీద యావులనుమేపుటకు వెల్లినయెడల నీవు తరిగినదృఢచేరువలకు నాశిచ్చట వ్రునిక మిక్కిలి కష్టతరముగానుండును; ఇప్పుడే కోకిల మయ్యాకాదులు కల్పించుచు నన్ను బాధించుచున్నది. ఈయవస్థలోగూడ విడిచి వెళ్ళుచున్నావు గాన నీవు మిక్కిలి నిర్దయించువని.

తగవిలై తగవిలై యేనీకణ్ణా తడములై పుణర్ దోటుమ్ పుణర్ చ్చిక్కారా*

కుగ వెళ్ళమ్ విశుమ్మి అన్దటివై మూర్తీ క్కచ్చూర్తీ న్దుడుకనవెనసీడ్డి మూడో*

అగవుయిరగమగన్దోటుముళ్ళు క్కావియిగ పరముల్ల వేట్టై యన్దో*

మిగమిగనినియున్నై ప్పిరివై యామూల్ వీవనిగవకునిరై మేయ్ క్కప్పోక్కే. ౨.

అ॥ కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీ - నీవు, తగవిలై తగవిలై - మిక్కిలి నిర్దయించువు. తడమ్ - విశాలమైన, ములై - స్తనములను, పుణర్ దోటుమ్ - సంశ్లేషించినప్పుడెల్ల, పుణర్ చ్చిక్క - సంశ్లేషమునకు, అరా - లోపదని (మిక్కిలియతిశయించిన), కుగ వెళ్ళమ్ - ముఖపవానాము, విశుమ్మి అన్దు - ఆకాశమునతిక్రమించి (అవరిచిన్నమై), అఱివై మూర్తీ క్క - బుద్ధిచేరువట్టు, కూర్తీ ప్దు - వ్యాపించి (అప్పుడే), అదు - అనుఖము, కనవెన - స్వప్నమువలె, నీడ్డి - నశించి, అన్దో - ఆయవస్థయందు, ఉయిరగమ్ - ప్రాణమునకాధారమైన, అగమగన్దోటుమ్ - లోలోపల, వేట్టై - అభినవేశము, ఉళ్ళవుక్కు - ప్రవేశించి, ఆవియన్ పరముల్ - ఆత్మకన హృదయమున్నది. అన్దో - అయ్యో! మిగమిగ - పలుకూలు, ఉన్నై - నిన్ను, పిరివై యమ్ - విశ్లేషించునట్లున్న, నిన్ - నీయొక్క, పకునిరై మేయ్ క్కప్పోక్కు - అవులను మేపుటకై వెళ్ళదము, వీవ - నశించుగాక.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీవు సంశ్లేషించినప్పుడు కలిగిన గొప్పయోనస్తముగూడ, నీ విశ్లేషమును దలంచినప్పుడు స్వప్నమువలె నత్యల్పమై తోచుచున్నది. అంతలో, నీయందున్న ప్రేమ నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. ఇకమీదటైనను నీవు అవులను మేప వెళ్ళవలదని. ౨.

వీవనికపశునిరై మేయ్క్కప్పొక్క పెవ్వుయిర్క్కొడ్డగదావివేమూల్*

యావరుమేతుడై యైయూనిరు న్దున్నజ్జనమేనియైయాట్టమ్కాణ్ణి*

పోవదనొరువగల్ సీయగన్టాల్ పొరుకయల్ కణ్ణిశై నీరుమ్నిల్లా*

శావదివ్వాయ్క్కలత్తాయ్చ్చియోమాయ్ ప్పిఱ్ఱవిత్తొత్తైయో న్ననిమైతానే.

అ॥ విన్ పశునిరై మేయ్క్కప్పొక్క - (నీవు) నీయావులను మేపుటను పెళ్ళినయెడల, వీవన్ - (నేను) నశించెదను; ఎవదావి - నాయాత్మ, పెవ్వుయిర్క్కొడ్డు - వేడివేడిగానిట్టూర్పు విడుచుచు, వేమ్ - దగ్గముగుడున్నది. తుడై - సహాయము, యామమిలై - ఎవ్వరులేరు. యాన్ - నేను, ఇరుద్దు - బ్రతికియుండి, అజ్జనమేనియైక్కామమైనతిరుమేనును (కల), ఉన్ - నీయొక్క, అట్టమ్ - సత్సారమును, కాణ్ణి - చూడకనున్నాను ; నీఆగన్టాల్ - నీవునిశ్చేషించినయెడల, ఒరువగల్ - ఆయొకదినము (కూడ), పోవదన్దు - పోకుండ (పెరుగుచు) ను న్నది. పారు - యుద్ధముజేయుచున్న, కయల్ - మత్స్యములువలెనున్న, కణ్ణిశై - రెండుసేలేములకుందు, నీరుమ్నిల్లా - నీళ్ళునిలవకుండ ధారధారగా కారుచున్నవి. ఆయ్క్కలత్తు - గొల్లకులమును, ఆయ్చ్చియోమాయ్ప్పిఱ్ఱ - గోపీలైపుట్టిన, తొత్తైయోమ్ - భాగ్యములేనిమేనునుభవించుచున్న, ఇత్తనిమైతానే - ఈవిశ్లేషమే, కావదు - మరణప్రాణముగానున్నది.

తా॥ నీవు నాయుండాళలేక నన్నువదలి నూవులను మేపుటనుపెళ్ళినయెడల నిన్నుజూడక నేనొకక్షణమాత్రములో ప్రాణమును విడిచెదను. గోపీలైపుట్టిన మాకు నీతో విశ్లేషించుట మరణప్రాణముగానున్నదని. 3.

తొత్తైయో న్ననిమైయమ్ తుడై వీరిన్దార్ తుయరముమ్నినై గిలై గోవిన్దా*

తొత్తైత్తనిల్ పశుక్కలై యేవిరున్పు త్తొఱ్ఱైమ్మిల్లుట్టవై మేయ్క్కప్పొది*

పట్టుత్తనల్లమూదినిగళాన్ ట్టు వెళ్ళమ్ పావియేన్మరమగన్దోలుముళ్ళపుక్కన్దన్ద*

నిగళెణ్ణివాయిన్కల్పప్పణిమొళి నిన్దొలుమావివేమూల్.

౪.

అ॥ గోవిన్దా - ఓగోవిందా! తొత్తైయోమ్ - (పురుషుభావముగల) దాసులమైన మేనునుభవించుచున్న, తనిమైయమ్ - విశ్లేషమునున్న, తుడై - (విలక్షణుడనై) సహాయ భూతుడనైననీన్ను, వీరిన్దార్ - విశ్లేషించినమేనునుభవించుచున్న, తుయరముమ్ - కృపనము నున్న, నిన్దెకిలై - కలంపకనున్నావు. నిన్ - నీయొక్క, తొత్తైత్తనిల్ - పశువులపాక యందున్న, పశుక్కలై - అవులను, విరుమ్మి - ఆశపడి, ఎమ్మై - మమ్ములను, తుఱ్ఱన్దు - విడిచి, ఇట్టు - పడకేసి, అనై - ఆనూవులను, మేయ్క్క - మేపుటనై, పొది - పొంది. పట్టుత్త - పరిపక్వమైన, నల్లముదిన్ - మంచియమృతముయొక్క, ఇన్ - మధురమైన, కాన్ ట్టు వెళ్ళమ్ - రసప్రవాహమువలెనున్న, నిన్ - నీయొక్క, శెమ్కని - ఎఱ్ఱపండువలెనున్న, కాయ్ - అధరము నుంచిముట్టిన, కళ్ళమ్ - కృత్రిమమైన, పణిమొళి - సైన్యోక్తులను, నిన్దొలుమ్ - కలంది న కృపించు, పావియేన్ - ప్రతిబంధకముగలనాయొక్క, మనముగన్దోలుమ్ - మనస్సుయొక్క లోపలంతయు, ఉళ్ళపుక్క - ప్రకేంది, అట్టుత్త - క్లిరపటవగా, అవి - నాప్రాణము, వేమ్ - పరితపించుచున్నది.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణా! మాయొక్క ప్రావణ్యమునున్ను, మీయొక్క చైతన్యమునున్ను జూడక మమ్ములను విడిచిపెట్టి గోరక్షణముం దాన క్రిగలవాడనై చక్కయన్న భుజు మాతో కొన్ని నైచ్యపాటలు చెప్పితివి. ఆమధురవాక్కులు మామనస్సలోనుండి మిక్కిలి బాధించుచున్నవని.

పణిమొట్టినినై దొలుమావివేమాల పగలనిరై మీయొక్కయభయకణ్ణా*
పిణియవిట్ల వల్లై వాడై తూవ ప్పెరుమదమాలై యుమ్వన్దిన్ద్రాలో*
మణిమిగుమార్వినై ములైచ్చి దెన్వనములై కమట్టిన్ద్రా వాయముదమైరన్ద్ర*
అణిమిగుతామరై కైయైయన్దో అడిచ్చియోమైరై మిశై నీయణియాయ్. ౫.

అ॥ పణిమొట్టి - (నీవు చెప్పిన) ఆశ్వాసకరమైనపాటను, నిన్ద్రామొట్టి - రలంచినప్పు డంత, అవి వేమ - నాయాత్మ దగ్ధమగుచున్నది. పగల్ - దినమందు, నిరై - మేయొక్కయ - ఆవులను మేపుటకై, పోయ - పోయన, కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణా! పిణి - మొగ్గులు, అవిట్ల - వికసించు చున్న, మల్లికై - మల్లీపుష్పమును స్పృశించినవచ్చిన, వాడై - ఉత్తరపు గాలి, తూవ - వినులు చుండగా, పెరుమదమ్ - గొప్పమదముగల, మాలై యుమ్ - సాయంకాలమును, వన్దిన్ద్ర - వచ్చినది. మణి - కాన్తుభము, మిగు - శోభిల్లుచున్న, మార్వినై - పక్షిసలమందున్న, ముల్లైప్పారు - ముల్లపుష్పము, ఎన్ వనములై - నాయొక్కనుండర స్తనమును, కమట్టిన్ద్ర - పరిమళింపజేసి, ఉన్ వాయుమదమ్ - నీయొక్కవాగమృతమును, తన్ద - ఇచ్చి, అణిమగు - అలక్ష్మారముచే నుద్దరమైన, తామరై - పద్మమువంటి, కైయై - శ్రీహస్తమును, అడిచ్చియోమైరై మిశై - దానులమైన మా శిరస్సమీద, నీ అణియాయ్ - నీవు ఉంచవలెను. అన్దో - అయ్యా!

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణా! నీవు ఆవులను మేపుటకుచెప్పితివి; నన్ను సంధ్యాకాలమున్ను ఉత్త రపు గాలియున్ను వచ్చి మిక్కిలి బాధించుచున్నవి. గాన, నీవు నన్ను కాగలించుకొని నాశిరస్స మీద నీశ్రీహస్తమునుంచి యాశ్వాసము జేయుమాయని.

అడిచ్చియోమైరై మిశై నీయణియాయ్ యాట్టియన్ద్రాణ్ణాఁగోలప్పదమ్*
పిడిత్తద నదువునక్కడై యరుమ్మల రదనిట్ట వెమ్ ప్పెన్ద్రాయాల్ భోమ్*
వడిత్తదన్ద్రాణ్ణై నీరుమ్నిల్లా మనముమ్నిల్లా వెమక్కదుదన్నా శే*
వెడివ్పాఁగ పళునిరై మీయొక్క పోవుక్కు వేమెమదుయిగ్గల్ మెట్టుగిలుక్కే. ౬.

అ॥ అట్టి - సముద్రమువలెగంభీరమై, అమ్ - నుండరమైన, కణ్ణా - శేత్రములుగల ఓ శ్రీకృష్ణా! అడిచ్చియోమ్ - దానులమైనమాయొక్క, తలై మిశై - శిరస్సమీద, నీ - నీవు, అణియాయ్ - (శ్రీహస్తమును) ఉంచవలెను. నదువు - పుష్పహార్దిబున, ఉన్ - నీయొక్క, గోలమ్ - నుండరమైన, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, పిడిత్తదు - పట్టుకొనుటకై, అరిన్ద్రాయుమ్ - యావనములుగలస్త్రీలు, ఉనక్కు - నీకు, పలర్ - అశేకులున్నారు. అరునిట్ట - అరియుం డగా, ఎమ్ పెన్ద్రై - మాస్త్రీత్వమును (ధరించి), అల్ భోమ్ - సహించియుండలేము. వడి - తీర్థమై, తదమ్ - వికాలమైన, కణ్ణిజై - రెండు శేత్రములయందు, నీరుమ్ - నీళ్ళను, నిల్లా - అడ్డులేక ప్రవహించుచున్నవి. మనముమ్ - మనస్సును, నిల్లా - నిరముగానుండలేదు. అడుతన్నా శే -

గనుక, నిన్ - నీయొక్క, చకునిరై - గోసమాహులును, మేయ్క్క - మేపుటకై, పోక్కు - పోపుట, ఎమక్కు - మాకు, పెడివ్వు - విశాళముగానున్నది. ఎమదుయిర్ - మాయాత్మ, అమ్మై - నివృతస్థుని, మొట్టుగిర్ - మైనమువలె, ఉక్కు - కరిగి, వేమ్ - దగ్ధమగుచున్నది.

తా॥ ఓశ్రీకృష్ణుడా! నీవెచ్చటికివెళ్ళినను నీకువలసిన గోపికలశేకులున్నారని గాననీతే మియు కమ్మువలేదు. మేము నిన్ను విడిచియుండలేము. నీయొక్కవిల్లేవము మానకవ్యామై యున్నదని.

వేమెమదుయిరమ్మై మొట్టుగిలుక్కు వెళ్ళలై మేగలై కమ్మిన్మీ*
తూమలర్ క్కణ్ణిణై ముత్తమ్మోర త్తుణై ముత్తై పయన్దెనతోళ్ళగల్ వాడ*
మామణివణ్ణాపుళ్ళెణ్ణమలవణ్ణ మోమలరడినోపనీపోయ్*
అమగిళ్ళై న్దుగన్దై మేయ్క్కిన్దుకొన్ దశురర్ తలై ప్పెయ్యిలెవణ్ణొలాణ్ణై.

అ॥ వెళ్వళై - తెల్లకంఠములును, మేగలై - మొలములును, కమ్మిన్మీ - జారివడు నట్లును, తూ - స్వచ్ఛమైన, మలర్ - తామరపువ్వుమువంటి, కణ్ణిణై - రెండు శేత్రములయందు, ముత్తమ్ - బాష్పమిందువులు, తోర - ప్రవహించునట్లును, తుణైముత్తై - చేరియున్న ప్రసములు, వయన్ద - వివర్ణములై, ఎనతోళ్ళగల్ - నాభుజములు, వాడ - వాడిపోవునట్లును, మామణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణా - కానిగలవాడా! వెమకమలమ్ - ఎట్టతామరపువ్వుమువలె, పణ్ణమ్ - నుందరమై, మెన్మలర్ - మృదువైనపువ్వుమువలె నుకుమారమైన, ఉన్ఆడి - నీక్రిపాదము, నోవ - సొచ్చునట్లు, నీపోయ్ - నీవువెళ్ళి, ఆ - ఆవులను, మగిళ్ళై - ఆశపడి, ఉగన్ద - ఆదరించి, అన్మేయ్క్కిన్దు - ఆయావులను మేపుచున్న సమయముందు, ఉన్మీడు - నీతోగూడ, అశురర్గల్ - అనురులు, తలై ప్పెయ్యిల్ - యుద్ధమునకు తలసీద్ధించినయెడల, ఎవణ్ణొ - ఏమగునో (అని), ఎమదుయిర్ - మాయాత్మ, అమ్మై మొట్టుగిర్ - అగ్నిసమీపమునున్న మైనమువలె, ఉక్కు - కరిగి, వేమ్ - దగ్ధమగుచున్నది.

తా॥ మేమిట్టియవస్థలోనున్నప్పుడు నీవావులను మేపుటకువెళ్ళగా వచ్చటనీతోగూడ రాక్షసులు యుద్ధమునకువచ్చినయెడల యేమియుచుద్రవము కలుగునోయని మేము మిక్కిలి భయపడుచున్నామని.

అశురర్గల్ తలై ప్పెయ్యిలెవణ్ణొలాణ్ణై న్దుమ్మెన్నాయరురా పిన్నోగేల్*
కళిగై యుమ్మెన్దైయుముళ్ కలన్దు కలవియుమ్మనలియుమోకై కట్టియేల్*
వళిశేయు తామరై క్కణ్ణుమ్మవాయుమ్ కై గళుమ్మీదగవుడై యుమ్మొటాట్ట*
ఒళిశేయ్నుణ్ణిడై యిళవాయ్చ్చియర్ నీయుగక్కునల్ల వరొడుముమ్మితరాయే. ౮.

అ॥ అశురర్గల్ - అనురులు, తలై ప్పెయ్యిల్ - యుద్ధమునకుతలసీద్ధించినయెడల, ఎవణ్ణొలాణ్ణొమ్మ - ఏమగునోయని, ఎన్నాయరుయిర్ - నాయాత్మ, అమ్మై - మగ్గుమెల్లకేంచుచున్నది. (గనుక), అన్పిన్పోగేల్ - (నీవు) గోవులవెనుకవెళ్ళవలదు. కళిగైయుమ్ - (నీయందు) స్నేహమును, వేన్దైయుమ్ - అభినివేశమును, కలవియుమ్ - (నీ) సంశ్లేషమును, ఉళ్ళకలన్దు - లోపలచువేసింది, నలియుమ్ - బాధించుచున్నది. (గాన) ఎన్కైకట్టియేల్ - నన్నువదలివెళ్ళ

చలుడు. పళికెయ్ - పళికరించుచున్న, తామరై - చుట్టమునంటి, ఉన్కణ్ణుమ్ - నీసేత్రమునున్ను, వాయుమ్ - అధరమునున్ను, కైగళుమ్ - శ్రీహస్తములనున్ను, పిదగవుడైయమ్ - పితామృర యునున్ను, కాట్టి - చూపించి, ఒళికెయ్ - కైతిల్లిముగలవారై, నున్ - నూత్నమైన, ఇడై - నడచుముగల, ఇళవాయ్చియర్ - యావనముగల గోపికలైన, నీ ఉగక్కుమ్ - నీవాళవడుచున్ను, నల్లవరోడుమ్ - విలక్షణులైనస్త్రీలతోఁగూడ, ఉట్టితరాయ్ - సజ్జరించుమా.

తా॥ ఓక్రికృష్ణుడా! నీవు వెల్లివయెడల నిన్నమరులెమి కేయుదురోయని భయపడుచు న్నాను. నీవచ్చటికివెళ్ళి గోపికలతో విహరింప యిచ్చించియెడల వారితోఁగూడ మామందఱునీ విహరించుమాయని.

ఉగక్కునల్లవరోడుముట్టిత వున్ట కాతిరువుళ్ళమిడర్ కెడున్దోటుమ్*నాల్లర్
వియక్కవిన్సులుడు మెమ్మెన్దై యోల్ బో మెమ్మెరుమాన్సుకు మేయక్కప్పోగేల్
మిగప్పలవళురర్ గల్ వేణ్ణురువదోణ్ణు నిన్దుత్తితరువర్ కణ్ణనేవ*
అగప్పడిలవరోడుమనినొడ్డాణ్ణే యవత్తణ్ణల్ విల్లై యుమోళొత్కొళన్దో. ౯.

అ॥ ఉగక్కుమ్ - నీవాళించుచున్న, నల్లవరోడుమ్ - విలక్షణులైనస్త్రీలతోఁగూడ, ఉట్టితన్దు - సంచరించి, ఉన్తన్ - నీయొక్క, తిరువుళ్ళమ్ - హృదయమందున్న, ఇడర్ - (అభి మతాలాలభముచేఁగలిగిన) వ్యసనము, కెడున్దోటుమ్ - నశించునప్పుడంత, నాల్లర్ - మేము, వియక్క - మిక్కిలి, ఇన్సులుడుమ్ - సన్తోషించెదము. ఎమ్మెన్దై - (నీసన్తోషమునకు విరోధియైన) ఛాస్త్రీత్వమును, అల్ బోమ్ - సహించలేము. ఎమ్మెరుమాన్ - ఓస్వామి! చకుమేయక్క - ఆవులను మేపుటకు, పోగేల్ - పోవవలదు. చలఅళురర్ - అనేకరాక్షసులు, కణ్ణనేవకంనునిచే ప్రేరేపించఁబడినవారై, వేణ్ణు - ఇవ్వుమైన, ఉరువమ్ - రూపములను, కొణ్ణు - చరిగ్రహించి, మిగ - మిక్కిలి, నిన్దుట్టితరువర్ - నీమందఱునండి సంచరించెదరు. అగప్పడిల్ - (వారిచేతికి) దొలుకుకొనినయెడల, అవరోడుమ్ - వారితోడను, నిన్నాడు - నీతోడను, అణ్ణే - అచ్చట, అవత్తణ్ణల్ - కపటయుద్ధములు. విల్లైయమ్ - కలుగును. ఎన్కొల్ - నామాటను, కొల్ - చరిగ్రహింపుము, అన్దో - అయ్యో!

తా॥ ఓస్వామి! మేము నుభించడమునకంటె గోపికలతోఁగూడ విహరించి నీవు నుభించడమే మాకు సన్తోషకరముగానుండునుగాన నీవు రాక్షసభాయివ్యమైన దేశమందువెళ్ళకుండ మామందఱునీ వారితోఁగూడ విహరింపుమాయని.

అవత్తణ్ణల్ విల్లై యుమోళొత్కొళన్దో అళురర్ గల్ వక్కై యర్ కణ్ణనేవ*
తవత్తవర్ మణుగనిన్దుట్టితరువర్ తనిమైయుమ్ పెరిదునక్కిరామనై యుమ్*
ఉవర్ తలై యుడకాతిరిగిలై యు మెన్దెన్మాడుటవెన్నుడై యావివేమూల్*
తివత్తిలుమ్వళునిరై మేయప్పవత్తి కెణ్ణనివాయెణ్ణరాయర్ తేవే. ౧౦.

అ॥ కెమ్ - ఎట్టనై, కని - స్నిగ్ధమైయున్న, వాయ్ - అధరముగల, ఎల్లర్ ఆయర్ తేత్త - మాగోపలకు స్వామియైనవాడా! వన్కైయర్ - బల్యములైనచేతులుగల, అళురర్ -

అనురులను, కణ్ణన్ - కంనుడు, ఏవ - ప్రేరేపించు, తవత్తవర్ - తపోనిష్ఠులైన ఋషులు, ముణుగనిష్ఠు - మనోవ్యాకులముగలవారైయుండి, ఉట్టితరువర్ - సంచరించెదరు. ఉనక్క - నీకు, తనిమైయుమ్ - ఒంటిగాపోవడము, పెరిదు - అధికముగానున్నది. ఇరామనైయుమ్ - బలరామునిగూడ, ఉవర్ త్తరై - (సహాయముగానెంచి) మనస్సుకలిసియుండనివాడనై, ఉడన్ తిరిగిరైయుమ్ - (వారితోగూడ) సంచరించునున్నావు. అవత్తల్లర్ - కపటయుద్ధములు, తిరైయుమ్ - సంభవించును, ఎన్దెన్ద - అనితలంచి, ఎన్నుడైయాచి - నాయాత్మ, ఉడుడు - లోపల తగులునట్లు, కేమ - దగ్ధమగుచున్నది. అన్దో - అయ్యో! ఎన్కొల్ - నామాటను, కొల్ - పనుము, తివత్తిలుమ్ - చరమపదవాసమునకంటె, పశునిరై మేయప్పగోసమాహును రక్షించడమును, ఉవత్తి - సంతోషించితివి.

తా॥ బలిష్ఠులైన రాక్షసులు కంనునిచేబంపబడినవారై సంచరించుచున్న వనమందు బలరాముడుగూడ లేక ఒంటిగాసంచరించుచున్న నిన్ను దలంచివామనన్పు మిక్కిలి భయపడుచున్నదని.

౧౦.

‡‡ శెణ్ణనివాయెణ్ణళాయర్ తే వ త్తిరువడితిరువడిమేల్*పారునల్

శెణ్ణణితుత్తై వణ్ వణ్ లెణ్ కురుగూర్ వణ్ శడగోపణ్ శొల్లాయిరత్తుళ్*

మణ్డయరాయ్చ్చియరాయ్న్దమాలై యవనోడుమ్పిరివడత్కిరణ్ణి* తై యల్

అణ్ణవణ్ పశునిరై మేయప్పొత్తిప్పానురై తన వివై యుమ్వత్తవన్ శీరాశార్వ.

అ॥ శెణ్ణని - ఎట్టవండువలెనున్న, వాయ్-అధరముగల, ఎణ్ణళాయర్ శేవుమాగోఽభు లేవతయైన, అవనాడు - ఆశ్రీకృష్ణునితో, పిరివడణ్కు - విశేషించుటకు, ఇరణ్ణి - భయపడి, మణ్డయర్ - యువకులైన, ఆయ్చ్చియర్ - గోపికలు, ఆయ్న్ద - చరికిలించిచెప్పిన, మాలై - పాశురములను, అణ్ణ - అచ్చట, అవన్ - ఆశ్రీకృష్ణునియొక్క, పశునిరై మేయప్ప - గోసమాహునిను మేపుటకై చెప్పడమును, ఒత్తిప్పాన్ - అడ్డగించుటకై, తైయల్ - (ఒక) గోపిక, ఉరైత్తన - చెప్పిననూత్తిని, అత్తిరువడి - అట్టి శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరువడిమేల్ - శ్రీపాదముల విషయముమై, పారునల్ - తావ్రపల్లినదియొక్క, శెణ్ణఅణ్ణిశంఖములచే నలంకరించబడిన, తుత్తెవన్ - తీరమందువంచెసియున్నవారును, వణ్ - సమృద్ధమై, తేన్ - నుండరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియు, వణ్ - ఉదారులులైన, శడగోపన్-నమ్మాళ్వార్లు, కొల్ - సాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములతోజీరిన, ఇరైయుమ్వత్తు - ఈవదిపాశురములును, అవన్ శీన్ - (వెనుకసాదించిన) ఆతిరువాయ్మొళులతోగూడ, శార్వ - ఒప్పుగును (అన్ని తిరువాయ్మొళులయొక్క ఫలమును ఈయొక్క తిరువాయ్మొళియొచ్చును).

తా॥ ఆప్రలనుమేపుటకు చెక్కవలదని గోపికలుచెప్పిన మాటలను గుంపులో వాడు విననందున యామాటలను ఏకాన్తమండొకగోపిక చెప్పినపాశురములను సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు సాదించిన యీవదిపాశురములే సమస్త తిరువాయ్మొళులయొక్కఫలమునునిచ్చునని.

అ త్తొర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్

ర - వ, తిరువాయ్మొళి.

—•••••

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్ మొట్టిలో, “వీడుమిన్ - పత్తుడై” అనెడి తిరువాయ్ మొట్టులలో సాదించినభక్తి ఫలశ్రుతిభయమునదని సాదించి, “ఊయర్వణ” అనెడి తిరువాయ్ మొట్టిలో తమమపాయముగా సాదించిన ప్రవత్తిస్వరూపమును సాదించుచున్నారు.

*** కార్యవనతిక్కు తామోదరతాల్ గళ ***

కార్తీకవృక్ష కమలనయన త్రిశ్రీ

నీర్వాసమమశ్చరికాలాయ్ నిస నేమియా॥*

పేర్వానవర్గం విద్యార్థులపేరుమెయనే.

၁.

అ॥ కార్ మేగమ్ - కాళ మేఘమువంటి, పట్టన్ - కాన్తిగలవాఁడును, కిమునయనర్తన్ - పద్మమువంటి నేత్రములుగలవాఁడును, నీర్ - జలమునకును, వానమ్ - ఆకాశమునకును, మణి - భూమికిని, ఎరి - అగ్నికిని, కార్ - వాయువునకును, ఆయన్దిన్ - అంతరాత్మయై యున్నవాఁడును, నేమియాన్ - సుదీర్ఘముగలవాఁడును, పేర్ - గొప్పవారైన, వానవర్గల్ - నిత్యసూరలు, పిదల్లోలుమ్ - స్త్రోత్రముజేయుచున్న, పెరుమైయన్ - మహిమగలవాఁడునునైన, తామెదరన్ - దామోదరునియొక్క, తాల్గల్ - శ్రీపాదములు, తవనెటిక్కు - భక్తిమార్గమునకు, కార్య - ప్రాప్తముగానుండును.

తా॥ ఉభయవిభూతియుక్తుడై యాత్రితసులభుడైన త్రియంబతీయొక్క త్రిపాదములే
భ తీయోగలభ్యములని. ౧.

6.

పెరుమెయనేవాన తిమియోర్ కుమ్ కాణ

అగ్నిమిత్రులను యాగ పఠనమునకు పిలువించు

తిరుమయ్యుడు గిన్న శైబ్యాల్ * నాళుమ్

• ఇరుమివి న కడి నికనె యూల్ గినానె,

9.

అ॥ వానతు - ఊర్ధ్వలోకమందున్న, ఇమైయార్ కృష్ణ - దేవతలకును, పెరుమైయన్ - గొప్పవాడును, అగతు - హృదయమందు, అజైయాదార్ కృష్ణ - ఉంచుకొనినవానికీ, కాణ్ణియ - చూచుటకు, అరుమైయన్ - దుర్గభుడును, ఎట్టువ్ - సర్వకాలమందును, తిరు - శ్రీదేవి, మెయ్ - తిరుమేనుయందు, ఉత్తైగిన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడును, కెయ్ కణ్ - ఎట్టునినేత్రము గలవాడునైన, మూల్ - సర్వోత్పరుడు, ఇరుమైవినై - (భ్రాతృపాదుములనెడి) రెండుకర్మములను, కడిను - పోగొట్టి, ఎన్ను - నన్ను, అగ్గోగినాన్ - పరిపాలించుచున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడై క్రియపతియైయున్న గొప్పవాడే తనసౌలభ్యముచే నావిరోధులను
బోగొలిపి నన్నిపాలోకముండే పరిపాలించుచున్నాడని.

உ.

అథ గీనానాభియా నారాల్ కుతె వుడె యమ్*

మూగినదిలే ప్రియవితుయర్ కడిన్మో*

వాళ్ కణ్డయ్యోళ్ కణ్ మడప్పిన్నదా కేళ్ళా*

తాళ్ కణ్డొక్కొ డ్డొత్తలై మేల్ పున్నేనే. -

౩.

అ॥ అట్రియాన్ - చక్రధరుడైన సర్వేశ్వరుడు, అగ్నిష్టాన్ - (నన్ను) చరిపాలించుచున్నాడు. పిఱివత్తుయర్ - సంసారదుఃఖమును, కడిన్దోమ్ - పోగొట్టితిమి. మీళ్ గిన్నదిల్లై - (అదుఃఖము) మఱియు తిరగదు. ఆరార్ - ఎవరిచేత, పుత్తైవుడైయమ్ - కొంతగలవారము? (ఒకకొంతయుగలవారముకాము). వాళ్ - తే జ న్ను గ ల, కణ్డై - మర్మమువలె, ఓణ్ - సుందరమైన, కణ్ - శేత్రముగలదై, మడమ్ - అత్మగుణములుగలదైన, పిన్నైతన్ - నప్పిన్న పిరాట్టికి, కేళ్ళన్ - వల్లభుడైన (క్రియఃపతియొక్క), తాళ్ - (క్రిపాదములను, కణ్డొక్కొ - నేవించి, ఎన్ తలై మేల్ - వాళిరమ్ముమీద, పున్నేనేన్ - ధరించితిని.

తా॥ నాసంసారమును మఱలకుండ పోగొట్టి, నప్పిన్న పిరాట్టికి వల్లభుడైన సర్వేశ్వరుని యొక్క (క్రిపాదములను వాళిగోధూషణముగాధరించితిని.

తలై మేల్ పున్నేనే కరణజ్జో*అలిగ

ఇలై మేల్ తుయిన్టా నిమైయోర్ వణ్డ*

మలై మేల్ తాగిని న్టేన్ మనత్తురున్నాన్ *

నిలై వేర్ క్కలాగామై నిచ్చిత్తిరున్నేనే. .

౪.

అ॥ కరణజ్జో - (వాని) (క్రిపాదములను, తలై వేల్ - (నా) శిరస్సుమీద, పున్నేనేన్ - ధరించితిని. అలినిలై వేల్ - వటవళముమీద, తుయిన్టాన్ - విడిచివేయవలయు, ఇమైయోర్ - నిత్యమారులు, వణ్డ - ఆశ్రయించునట్లు, మలై వేల్ - వేంకటాచలముమీద, తాన్ - తాను, నిన్ట - వేంచేసియుండి, ఎన్ మనత్తుళ్ - వాహ్మదయమందు, ఇరున్టానై - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడునైన క్రియఃపతియొక్క, నిలై - (వాహ్మదయమందున్న) స్థిరమును, వేర్ క్కలాగామై - చరింపకుండనున్నదానిని, నిచ్చిత్తునిక్కయించి, ఇరున్దేన్ - కృతకృత్యుడనైయుంటిని.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు ఎవ్వరిచేతను చరింపబడనివాడై వాహ్మదయముగ న్నిగమగాన వ్వాడని నిక్కయించి కృతార్థుడనైతిని.

౫.

నిచ్చిత్తిరున్నే నెన్నజ్జమ్ కట్రియామై*

కైచ్చక్కర త్తణ్డో కళ్ళమ్ పెరిదుడై యా*

మెచ్చప్పదాగిపిఱర్ క్కు మెయ్ పోలుమ్ పాయ్ వల్లా*

నచ్చప్పదుమ్ నమక్కు నాగి త్తణ్డో యానే.

౬.

అ॥ ఎన్ నెళ్ళామ్ - నామనస్సును, కట్రియామై - విశేషించని స్వభావమును, నిచ్చిత్తిరున్దేన్ - (సర్వేశ్వరుని) నిక్కయించితిని. కక్కరమ్ - సుదర్శనమును, కై - (క్రిపాదములందుగల, త్తణ్డో - స్వామియు, కళ్ళమ్ పెరిదుడైయన్ - గొప్పవంచనస్వభావము గలవాడును, పిఱర్ క్కు - అవ్యాధికులకు, మెచ్చప్పదాన్ - స్తోత్రముచేయబడని వాడును, మెయ్ పోలుమ్ -

(అభక్తులకు) సర్వముజేయువానివలెనుండి, పాయ్వల్ - అసర్వముజేయువాఁడును, నాగత్తై యాన్ - అదిశేషుని పడక గాగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, నమక్కు - మనకు, నచ్చప్పడుమ్ - ఆశపడదగినవాఁడగును.

తా|| సర్వేశ్వరుఁడు నావృద్ధులమందు నీరముగానుండి నాకుజేయఁదలంచిన యుపకారము మఱియెవ్వరికిని దెలిసికొన శక్యముకాదని.

౫.

నాగ త్తై యానై నాఱోరుమ్మోళుత్తాల్ *

అగ త్తై ప్పార్ శ్శరుళో శెయ్యుమమ్మానై *

మాగ త్తిశమదియమ్ శేరుమ్మోళై యానై *

పాగత్తునై త్తాన్ పాదమ్మోళినే.

౬.

అ|| నాగమ్ - అదిశేషుని, అత్తైయానై - పడక గాగలవాఁడును, నాళోరుమ్ - ప్రతి దినమును, ఘానత్తాల్ - భక్తిచేత, అగత్తు - వృద్ధులుమందు, అత్తైప్పార్ క్కు - ఉంచుకొను వారికి, అరుళో శెయ్యుమ్ - శృవణేయుచున్న, అమ్మానై - స్వామియు, మాగత్తు - గొప్పఅకాశ మందున్న, ఇశమదియమ్ - బాలవంద్రుఁడు, శేరుమ్ - చేరియున్న, శైయై - జబ్బగలందుని, పాగత్తు - (తనతిరుమేనుమందు) ఒకభాగమందు, పైతాన్ తన్ - ఉంచుకొనినవాఁడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పోళినే - ఆశ్రయించితిని.

తా|| ప్రయోజనాన్తరపరులనుగూడ ననన్యప్రయోజనములనలె తనతిరుమేనుమందుంచుకొని రక్షించువాఁడును భక్తానుగ్రహ తత్పరుఁడునైన శేషుని యాశ్రయించితిని.

౭.

పణిసెణ్ణోనాళుమ్ పరమపరమ్మరనై *

పిణియొనుమ్మోళారా పిఱవిశెడుత్తాళుమ్ *

మణినిన్ట శోది మడుళూదనెన్నమ్మా *

అణినిన్ట శెమ్మి నడలాఱ్ఱియానే.

౮.

అ|| మణినిన్ట శోది - నీలరత్నమువంటి కాన్తిగలవాఁడును, మడుళూదన్ - మధువ నెడి రుచినుని జంపినవాఁడును, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామియు, అణినిన్ట - అలక్ష్మీరముగానున్నదై, శెమ్మోళాన్ - పచ్చనివర్ణమునలె స్పృహణీయమై, అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, అట్టియాన్ - సుదర్శనమునుగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, పిఱవి - సంసారమును, కెడుత్తు - నశింపజేసి, అళుమ్ - (నన్ను) పరిపాలించును. పిణియొనుమ్ - సరిసారదుఃఖమొకటియు, కారా - చేరవు. శెణ్ణో - ఓమనసా! పరమపరమ్మరనై - సర్వోత్కృష్టుడైన సర్వేశ్వరుని, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పణి - ఆశ్రయంపుమా.

తా|| ఓమనసా! మనవిశోధులను బోగొట్టి దాస్యపఱచుకొనిన సర్వేశ్వరుని ప్రతిదినము నాశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని.

౯.

అట్టియానాళి యమరర్కమ్మమప్పాలా *

ఊట్టియానూళిపడై త్తాన్ మేయ్తా *

వాళియన్దోళల్ వరై యెడుత్తా పాదబ్బళ్*
 వాళియెన్నెళ్ళై, ముఱవాదువాళి కణ్ణాయ్.

౮.

అ॥ ఆట్రియాన్ - మద్యనముగలవాడును, ఆట్రి - గంభీరస్వభావముగల, అమరర్
 క్కుమ్ - నిత్యకూరులకును, అప్పాలాన్ - మేలైనమహిమగలవాడును, ఊట్రియాన్ - ప్రళయ
 కాలమందుగూడ నుండువాడును, ఊట్రిపడైత్తాన్ - కాలము మొదలగు సకలపాపములనుసృజించు
 వాడును, నిరై మేయ్త్తాన్ - గోసమూహములను మేపినవాడును, పాట్రి - బలముగల, అమ్ -
 నుండరమైన, తోళార్ - భుజముచేత, వరై - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తాన్ - ఎత్తినవాడునైనసర్వ
 శ్వరునియొక్క, పాదబ్బళ్ - తిరువడికళ్ళను, ఎన్ నెళ్ళై - ఓసామనసా! ముఱవాదు - ముఱువ
 కుడ, వాళి కణ్ణాయ్ - విత్యానుభవముజేయుచు. వాళి - ఈయనుభవము నిత్యముగానుండు గాక.

తా॥ ఓమనసా! సకలచేతనాచేతనములను సృజించి వానియాచక్రములతోఁగొట్టి రక్షించు
 వాడైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములను ముఱువకుండ శాశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని.

౯.

కణ్ణేన్ కములమల్ ప్పాదమ్ కాణ్ణలుమే*
 విణ్ణేయ్మొన్ద విన్దె యాయిన వెల్లామ్*
 తొణ్ణేయ్ దెన్దుమ్ తొమ్మును వట్రియొమ్ముగ*
 పణ్ణేవరము పణిత్తి పణివగై యే.

౧౦.

అ॥ తొణ్ణేయ్దు - (తనవిషయమై) భక్తిజేసి, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తొమ్ముదు -
 ఆశ్రయించి, వట్రియొమ్ముగ - అదేమార్గముగానడుచునట్లు, పణ్ణే - ముందుగానే, పరమన్ -
 సర్వేశ్వరుడు, పణిత్త - సాదించిన, పణివగైయే - చరమశ్లోకార్థప్రకారముగా, కములమల్ -
 తామరసపుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, కణ్ణేన్ - నేవించితిని. కాణ్ణలుమే - చూచి
 నప్పుడె, విన్దెయాయిన వెల్లామ్ - నకలదుఃఖములును, విణ్ణేయ్మొన్ద - విడిచిపోయినవి.

తా॥ తనయందు భక్తిచేసి తనశాశ్రయించి యుజ్జీవించునట్లు ముందు తానేకృపజేసిన
 చరమశ్లోకార్థప్రకారముగా వానియనుగ్రహముచేత వానిశ్రీపాదములను నేవించి సకలపాపములను
 బోగొట్టుకొంటివని.

౧౧.

వగై యాల్ మనమొన్ది మాదవనై* నాళుమ్
 పుగై యాల్ విళక్కాల్ పుదుమలరాలే నీరాలే*
 తిళై దోఱమరర్ గళే శెన్ది త్తెన్దొన్దొన్ద*
 తగై యాళరణమ్ తమర్ గటార్ పన్ శే.

౧౨

అ॥ వగైయాల్ - కాస్తోక్తప్రకారముగా, మనమ్ - మనస్సును, ఒన్ది - ఏకాగ్రముగా
 జేసి, మాదవనై - శ్రీఃపతియైనతనను, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పుదు - నవీకరించున, పుగై
 యాల్ - ధూపముచేతను, విళక్కాల్ - దీపముచేతను, మలరాలే - పుష్పముచేతను, నీరాలే -
 తిర్థముచేతను, తిళై తోఱు - ప్రతిదిక్కులయందును, అమరర్ గళే - దేవతలు, శెన్దు - సమీపించి,
 త్తెన్దొన్దొన్ద - ఆశ్రయించునట్లు, నిన్ద - జేంచేసియున్న, తగై యాన్ - స్వభావముగలశ్రీఃపతియొక్క,
 శరణమ్ - శ్రీపాదము, తమర్ గట్టు - భక్తులకు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పన్ శే - ప్రాప్యము.

తా॥ ప్రయోజనాన్తరపరులకును సాధనాన్తరపరులకును ప్రపన్నులకును శ్రీ యః పతియే
చరమప్రాప్త్యుమని. ౧౦.

పన్ శ్రేణుపన్ శ్రీ పురమపరమ్యురన్తై *

మన్ శ్రీణోళమాతై వస్తుదివళనాడన్ *

శోన్ శ్రోడై యన్దాది యోరాయరత్తులిప్పత్తుమ్ *

కన్ శ్రోన్ శ్రోన్ పన్ శ్రోన్ గుమ్ కణ్ణన్ కమ్మలిన్దైయే. ౧౧.

అ॥ చరమచరమ్యురన్తై - చరమ్యురన్తై, మన్ - మలయదమందు, లిన్ - బలిషమైన,
తోళ - భుజములవాడునైన, మాతై - సర్వేశ్వరుని, పన్ శ్రేణు - ప్రాప్త్యుమని, పన్ శ్రీ - ఆశ్ర
యించి, వస్తుదివళనాడన్ - వస్తుదివళనాడన్ శివేశమనకు స్వామియైననమ్మాళ్వార్లు, శోన్ -
సాదించిన, తోడై - శబ్దసందర్భరూపమై, ఆన్దాది - ఆన్దాదియైన, ఆయరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశుర
ములలోజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, కన్ శ్రోన్ గుమ్ - ఆభ్యసించినవారికి, కణ్ణన్
కమ్మలిన్దై - శ్రీకృష్ణనియొక్క శ్రీపాదములు, ఓర్పన్ శ్రోన్ గుమ్ - అద్వితీయమైన ప్రాప్త్యముగా
నుండును.

తా॥ సర్వేశ్వరుని ప్రాప్త్యప్రాపకములుగా నాశ్రయించిన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన ఈ
పదిపాశురముల నభ్యసించువారికి శ్రీకృష్ణనియొక్క తిరుపదిపాశు ఆత్మవ్రతములగానుండును.

ఆ త్తుర్ తిరుపదిగళేశరణమ్

తీయర్ తిరుపదిగళేశరణమ్

౫ - వ, తెలువాండు మొట్టి.

అవతారః - ఈతిరువాండు మొట్టిలో, భక్తులకుజేయదగిన కృత్యమునుచేసించుచున్నారు.

కణ్ణన్ కమ్మలిన్దై * న్ణమ్మమనముడై యార్ *

ఎణ్ణమ్మతిరునామమ్ * తిణ్ణమ్నారణమ్. ౧.

అ॥ కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, కమ్మలిన్దై - శ్రీపాదద్వంద్వమును, న్ణమ్ - పొందదగిన,
మనముడైయార్ - మనస్సుల ఓర్పుకూడా! ఎణ్ణమ్ - (మీరు) అనుసంధింపదగిన, తిరునామమ్ -
తిరునామము, నారణమ్ - నారాక్షణ ఆనందియిదియే. తిణ్ణమ్ - నిశ్చయము.

తా॥ భగవద్భక్తులనుసంధింపదగిన తిరునామము తిరుమాన్ద్రమేయని. ౧.

నారణన్మమ్మాళ్ * పారణ్ణాళ్ *

వారణమ్మోలై * కారణన్ తానే. ౨.

అ॥ ఎమ్మాళ్ - సాస్వాదియు, పారణ్ణాళ్ - భూదేవికి పల్లభించును, వారణమ్ -
కులలకూపితమును, తోలైత్త - చంపినవాడును, కారణన్ తానే - జగత్కారణుడై నవాడు,
వారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుడే.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుడే ఉభయవిభూతి యత్తుడను, విరోధులను బోగొట్టువాడు
పశలజగత్కారణుడని. ౨.

తానేయులగల్గొమ్*తానేపడై తిడన్దు*

తానేయుణ్ణమిట్టన్దు*తానేయాళ్వానే.

3.

అ॥ తానే - తానే, పడైత్తు - (లోకములను) సృజించి, ఇడన్దు - విడతీసి, తానే-తానే,
ఉణ్ణ - మింగి, ఉమిట్టన్దు - క్రక్కి, తానే - తానే, అళ్వాన్ - పరిపాలించువాడు, తానే -
తానే, ఉలగల్గొమ్ - లోకములను శరీరియై నిర్వహించుచున్న శ్రీమన్నారాయణుడు.

తా॥ లోకమున శేవిధమైన యావత్తును రాకుండరక్షించి నిర్వహించువాడును శ్రీమన్నా
రాయణుడేయని. 3.

అళ్వానాట్టిసీర్*కోళ్వాయరవణై యూ*

తాళ్వాయ్మలరిట్టు*నాళ్వాయ్నాడీరే.

౪.

అ॥ అట్టిసీర్ - మహాసముద్రజలమందు, కోళ్ - బలమునున్న, వాయ్ - (ప్రోతముజేయ
దగిన) ముఖములనున్నగల, అరవు అడైయాన్ - అదిశేషునిమీద బవ్వలించినవాడై, అళ్వాన్ -
(జగత్తును) పరిపాలించువానియొక్క, తాళ్ వాయ్ - తిరువడికళ్ళయందు, ములర్ - పుష్పములను,
ఇట్టు - సమర్పించి, నాళ్ వాయ్ - ప్రతిదినమున, నాడీర్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ప్రళయార్ణవమందు శేషకాయయై నవ్వలించియుండి లోకములను రక్షించిన శ్రీమ
న్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములను పుష్పాదులచే పూజించి యాశ్రయించుడియని. ౪.

నాడీర్నాడోణుమ్*వాడామలర్ కొణ్ణ*

వాడీరవనామమ్*పిడే పెఱలామే.

౫.

అ॥ నాడోణుమ్ - ప్రతిదినమున, వాడామలర్ కొణ్ణ - వాడని పుష్పమును సంపాదించు
కొని, నాడీర్ - (వానిని) ఆశ్రయించుడి. అవన్ - ఆ శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, నామమ్ -
తిరునామములను, పాడీర్ - గానముజేయుడు. నీడు - మోక్షమును, పెఱలామ్ - పొందవచ్చును.

తా॥ వాని తిరునామముల ననుసంధించుచు పుష్పాదులచే వాని శ్రీపాదముల నర్పించి
యాశ్రయించినయెడల మోక్షమును పొందవచ్చునని. ౫.

మేయాన్ వేణ్ణడమ్*కాయామలర్ వణ్ణ*

వేయార్ ములై యుణ్ణ*వాయూ మాదవనే.

౬.

అ॥ కాయామలర్ - రెల్లుపుష్పమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాడును, వేయార్ - పూతన
యొక్క, ములై - స్తనమును, ఉణ్ణ - అరగించిన, వాయాన్ - నోణుగలవాడునైన, మాదవన్ -
శ్రీయోగని, వేణ్ణడమ్ - తిరుమలయందు, మేయాన్ - నిత్యకాసముజేయుచున్నాడు.

తా॥ క్యావనిగ్రహుడైన శ్రీయోగని మనమాశ్రయించునట్లత్తన్తనలభుడై వేంకటాద్రి
యందు శేంచేయున్నాడని. ౬.

మాదవనెన్ను*ఓదవల్లీశే

తీదొన్నుడెన్ను*ఏదమ్ శారావే.

2.

అ॥ మాదవన్ - (ఆనారాయణుడు) శ్రీ దేవికి వల్లభుడు, ఎన్నిన్న - అని నిగ న్నముగా, ఓదవల్లీశే - అనుసంధింపక వులై తిరిగి, తీదొన్ను - స్రావీకపాపమొడియు, అడైయ - చేరదు. (నశించును). ఎన్నమ్ - ఉత్తరసాపము, శారా - స్పృశించు.

తా॥ ఓభ క్తలారా! మీరుద్వయానుసంధానము జేసినయెడల మీకు పూర్వోత్తరపాపము లన్నియు నశించునని.

2.

శారావేదబ్బళ్*నీగార్ముగిల్వణ్*

పేరారోదువార్*ఆరారమరరే.

౩.

అ॥ ఏదబ్బళ్ - పాపములు, శారా - చేళ్లు. నీగార్ - జలముచేబూర్చిమైన, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ - కాన్తిగల శ్రీ ముపతియొక్క, పే - సుసామనులము, ఓదువార్ - ఆర్ - అనుసంధించువారెడగో? ఆరార్ - వా రేబ్రహ్మమెత్తి యెవ్వత్తము నాచరించినప్పటికిన్ని, అమరర్ - నిత్యనూరులగుదురు.

తా॥ ఈమన్యులు ననుసంధించువారేజాతయందు పుట్టినను సకృత్యముల నాచరించినను ఈమంత్ర ప్రభావముచే నిత్యనూరులగుదురని.

౩.

అమరర్ క్కరియానై*తమర్ గ్ పెల్లియానై *

అమరత్తొవార్ గ్టు*అమరావ్ని గ్ శే.

౪.

అ॥ అమరర్ క్క - బ్రహ్మదులభ, అరియానై - పొందుటక శక్యుడును, తమర్ గ్టు - భక్తులకు, ఎలియానై - సులభుడునైనవానిని, అమర - అన్యప్రయోజనమై యమరియుండి, తొవార్ గ్టు - ఆశ్రయించువారికి వినైగళ్ - ప్రతిబంధములు, అమరా - స్పృశించవు.

తా॥ ప్రయోజనాన్తరపరులకు దుర్లభుడైన శ్రీమూపతిని యన్యప్రయోజనము సులభ ముగా నాశ్రయింపవచ్చునని.

౪.

వినై వల్లిరుళెన్ను మ్*మునై గ్ శేవెరు ప్పొమ్*

శునై గ్ శములర్కి*వినై మిగ్ నెడియానే.

౧౦.

అ॥ వినై - కిర్యములు, వల్ శెవెరు - కూరమైన యజ్ఞానము, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పుటకు మన్న యివిమొదలైన వాననాదులయొక్క, మునైగళ్ - సమాహములు, వెరువిప్పొమ్ - భయపడి నశించును. శునై - జలయందున్న, న్మలర్ - మంచిపుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, నెడియాన్ - గొప్పఉపకారశీలుడైన శ్రీమూపతిని, వినై మిన్ - ధ్యానించుడి.

తా॥ కైబ్బర్కి ప్రతిబంధకములైన యజ్ఞానాదులన్నియు నశించుటకై మంచిపుష్పములచే వానినే యర్పించి యాశ్రయించుడియని.

౧౦.

నెడియానరుళ్ శూడుమ్*పడియాళ్ శెడగోపళ్*

నాడియానిర త్తిప్పత్తు*అడియార్ క్కురుళ్ పేజే.

౧౧.

అ॥ నెడియాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అరళ - కృపను, కూడుమ్ - ధరించడమును, పడియాన్ - స్వభావముగాగల, శడగోపన్ - సమృద్ధివర్ణముక్క, నోడి - శ్రీనూక్తియైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములు, అడియార్కు - భక్తులకు, అరుళ - అనుగ్రహమునెడి, కేటు - పురుషార్థమును (కలుగజేయును)

తా॥ ఈపదిపాశురముల సమసంధియవారు సమృద్ధివర్ణవలె భగవత్కృపా పాత్రులగుదురని.

అ మ్మోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౬ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, కమనియమనప్రకారము సర్వేశ్వరుడు తమను పరమపదమునకు దీసికొనిపోవుటకు త్వరపడుచున్నాడనియు, తాముపొందినఫలముయొక్క గౌరవమునున్ను తమమనస్సుతో సాధించుచున్నారు.

†† అరుళ పెలువారడియార్ ద మ్మడియనేఱ్ఱు * ఆభియాన్

అరుళ తరువానమెగినా నడునమదునిదివగైయే *

ఇరుళ తరుమాళాలత్తు శినిప్పిరియాన్ వేణ్డే *

మరుళోత్రినీమడినెణ్డే వాట్టాన్ శ్రానడివణ్డే.

౧.

అ॥ అరుళ - (భగవత్) కృపను, పెలువార్ - పొందదగిన, అడియార్తమ్ - భాగవతులకు, అడియనేఱ్ఱు - దానుండనైననాకు, ఆభియాన్ - చక్రధరుడు, అరుళ తరువాన్ - కృపజేయుటకై, ఆమెగినాన్ - ఉద్యోగించుచున్నాడు. అదు - అదియు, నమదునిదివగైయే - మననియమనప్రకారమేచేయుచున్నాడు. ఇరుళ తరుమ్ - అజ్ఞానమునగలగజేయుచున్న, మా - గొప్ప, ఇరుళుళే - భూలోకమందు, ఇరి - ఇరళమీడు, పిఱివి - జన్మమును, యార్ - కేను, వేణ్డే - అక్షేపించును. మడమ్ - పట్టుడలగల, నెణ్డే - ఓమనసా! మరుళ - (తిరువాణ్ విళినువిడిచి పరమపదమునకుచెళ్ళిననియెడి) అజ్ఞానమును, ఒట్రి - విడుపుము. నీ - నీవు, వాట్టాన్ శ్రాన్ - తిరువాట్టాణులతోచేసియున్నవానియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, వణ్డే - ఆశ్రయించుము.

తా॥ ఓమనసా! సర్వేశ్వరుడు నామనోగభప్రకారముగానే నన్ను స్వీకరింప సిద్ధమయినాడు. ఇరళ నీయొక్క పట్టునువిడిచి ఈసంసారమందుతిరిగి జన్మించకుండ తిరువాట్టాణులతో చేరిచేసియున్న వాని తిరువడికలు నాశ్రయింపుమని.

౧.

వాట్టాన్ శ్రానడివణ్డే మాళాలప్పిఱిప్పలుప్పాన్ *

కేట్టాయేమడినెణ్డే కేళవనెమ్మెరుమానై *

పాట్టాయవలపాడి ప్పొచ్చిన్దైగళే పల్లెఱుత్తు *

నాట్టారోడియల్వొట్రిన్దై నారణనై నణ్డెనమే.

౨.

అ॥ మాళాలమ్ - గొప్పభూమియందు, పిఱప్పు - జన్మమును, అఱుప్పాన్ - పోగొట్టుటకై, వాట్టాన్ శ్రాన్ - తరువాట్టాఱులో వేంచేయున్న వారియొక్క, అడి - శ్రీపాదమును, వణక్కి - ఆశయించి, కేశవన్ - కేశవుడనెడి, ఎమ్మెరుమానై - నాస్వామిని, పలపాట్టాయ - అనేక పాశురరూపములైన తరువాత్ మొగ్గులచే, పాడి - ప్రోతముజేసి, పట్టవైగళ్ - అనాదికర్మములను, పన్ శ్రాత్తు - సవాసము గాబోగొట్టి, వాట్టాగోడు - లోకపితౌ, ఇహువ్వు - సహవాసమును, ఒట్టిన్దు - విడిచి, పాణనై - శ్రీమన్నారాయణుని, నణ్ణిన్దు - సాందితిమి, మడన్దు - విధేయమైన, నెఱ్ఱే - ఓమనసా! కేట్టాయే - ఈమటలను వింటివా.

తా॥ ఓమనసా! తనయనుభవమునకు విరోధియైన మనసంసారిమునున్న ప్రాచీనపాపములను పాపరూపసహవాసమునున్న బోగొట్టి తనను ప్రోతముజేసి యాశ్రయించునట్లు వాడు మనయందుజేసిన ఉపకారమును చెల్లినకొనుచున్నది.

౨.

నణ్ణిన్దు నారాయణనై నామజ్జల్ పలశొల్లి*
మణ్ణులగిల్ వళిమ్మిక్క వాట్టాన్ శ్రాన్ వన్నిన్దు*
విణ్ణులగిమ్మెరుమానాయ్ విరై గిన్దాన్ విదివగై యే*
ఎణ్ణిన్దువాతాగా విక్కురుమజ్జళెన్దెన్దె.

౩.

అ॥ ఎన్ నెఱ్ఱే - ఓ నామనసా! పలనామజ్జల్ - అనేక తరువాసములను, శొల్లి - చెప్పి, నారాయణనై - శ్రీమన్నారాయణుని, నణ్ణిన్దు - సాందితిమి, మణ్ణులగిల్ - భూలోకమందు, వళిమ్మిక్క - గొప్పసంపత్తుగల, వాట్టాన్ శ్రాన్ - తరువాట్టాఱులో వేంచేయున్న వాడు, వన్దు - వచ్చి, ఇన్దు - ఇప్పుడు, విణ్ణులగిమ్ - పరమపదమును, విదివగై యే - (మన) నియమన ప్రకారముగా, తరువానాయ్ - ఇచ్చుటకై, విరై గిన్దాన్ - త్వరపడుచున్నాడు. ఇక్కరుమజ్జల్ - ఈకార్యములు, ఎణ్ణిన్దువాతాగా - తలంచినట్లుమాత్రమేకాదు.

తా॥ ఓమనసా! ఒక కార్యముకొఱకై యొకనిని యాశ్రయించినయెడల కార్యమయ్యే వఱకు వానిని యాశ్రయించవలసియుండును. అట్లుకాకుండ మనము సర్వేశ్వరుని యొక్క వృధాశ్రయించినప్పుడే వాడుమనకు పరమపదము నిచ్చుటకు సిద్ధమైయున్నాడని.

౩.

ఎన్నెళ్ళత్తుళ్ళిరు నిజీరున్దుమిల్ నూలిన్దై మొట్టిన్దు*
వన్నెళ్ళ త్తిరణియనై మార్విడన్ద వాట్టాన్ శ్రాన్*
మన్నెళ్ళ ప్పార్దత్తు ప్పాణ్ణవర్ క్కాప్పడై తొట్టాన్*
నన్నెళ్ళెన్దుమ్మెరుమాన్ వమక్కురుళ్ తాన్ శెయ్ వానే.

౪.

అ॥ నన్నెళ్ళే - ఓ మంచిమనసా! వన్ నెళ్ళత్తు - క్రూరహృదయుడైన, ఇరణియనై - హిరణ్యానురునియొక్క, మార్వ - వక్షిస్తలమును, ఇడన్దు - చీల్చినవాడును, వాట్టాన్ శ్రాన్ - తరువాట్టాఱుడు వేంచేయున్న వాడును, మన్ - రాజులు, అళ్ళ - భయపడునట్లు, పార్దత్తు - భారతయుదమందు, పాణ్ణవర్ క్కా - పంచపాండవులకొఱకై, పడై - ఆయుధమును, తొట్టాన్ - ఎత్తినవాడును, నన్నెరుమాన్ - మనస్వామియైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్ నెళ్ళత్తు -

శాస్త్రదయమందు, ఉల్కిగడ్డు - లోపలనుండి, ఇజ్జ - ఈలోకమందు, ఇర్రు - శాస్త్రమై, తమిళ - ద్రావిడరూపమై, నూల్ - శాస్త్రమైన, ఇచ్చై - ఈతిరువాయ్మొళిని, మొళిన్దు - ప్రవర్తింపజేసి, నమక్క - మనక్క, అరుల్ - కృపను, తాన్ శేయ్యానే - తానే చేయుచున్నాడు

తా॥ ఆశ్రితులతోటై పీఠబ్యాసురునిజంపియు, భారతయుద్ధముం దాయుధమెత్తననిచేసిన తనప్రతిజ్ఞనుగూడవదలి గూయుగమెత్తియు, శాస్త్రదయమందుండి తిరువాయ్మొళిని ప్రవర్తింపజేసియు ధన్యును చిక్షించువాడు మనయొక్క సకలాభిష్టుమును బూర్తిజేయునని. ౪.

వానేఱవొళిన్దు వాట్టాల్ గ్రాంపణివగైయే*

నానేఱప్పొలుగి నేగ నంగప్పొలుగి నెచ్చె*

తేనేఱుమగిర్ శ్రవన్ మ్ తిగ వాదన్ శ్రొమ్మొలునై *

తానేఱి త్తిరివాన తాళై యెక్కతానై.

అ॥ వాన్ ఏఱు - పరమపదమునుబొందుట, వొళి - అర్చిరాదిమాగ్గుమును, శిన్దు - ఇచ్చిన, వాట్టాల్ గ్రాన్ - తిరువాట్టాఱుండువేంచేసియు న్నువాడు (సాదిచిన్దు), పణివగైయే - (సర్వమొకటిగాపమైన) శ్రీనాక్షప్రకారము, నాన్ - నేను, ఏఱుప్పొలుగి నేన్ - బొందదగినవాడనైతిని. నెచ్చె - ఓమనసా! నరగతై - నరకమును, నను - పరిహసించును. తేన్ - తేనె, ఏఱు - ప్రవహించుచున్న, ముర్ - పుష్పముగల, తుళవమ్ - తిరుప్రభుయై, తిళై - ప్రకాశించుచున్న, పాదన్ - తిరువడికిఁ గుగిల - యను, శ్రొమ్మొ - నుండగ మైన, పణివై - గరుత్మంతుని, తాన్ - తాను, ఏఱిత్తిరివాన్ - ఎక్కినంచరించువాడునైన శ్రీయశతోయొక్క, తాళిన్దై - శ్రీపాదద్వంద్వము, ఎన్తలై మేల్ - నాశీరస్సుమీదనేయున్నది.

తా॥ ఓమనసా! సర్వేశ్వరుడు పరమపదమునకు మార్గమై యేఱుటచిన అర్చిరాదిమాగ్గుముగా పరమపదమును బొందినట్లుమెత్తిని. వాడును నన్ను విషయీకరించి నాశీరస్సుమీద తన శ్రీపాదములనుంచెను. ఇక నరకమును నీవుజయించితివని. ౫.

తలై మేలతెళ్ళిన్దై గల్ తామరైక్కణెన్నమాళ్*

నిలై పేరానెన్నెళ్ళై తైప్పొదుమెమ్మెరుమాళ్*

మలై మాడ త్తరవణై మేల్ వాట్టాల్ గ్రాంమదమ్మిక్క*

కొలై యానై మరుప్పొళితాళ్ కురైక్కళైగల్ కుఱుగినమే.

౬.

అ॥ తాళిన్దైగల్ - (వానియొక్క) శ్రీపాదద్వంద్వములు, తలై మేల (నా) శీరస్సుమీద నున్నవి. తామరైక్కణ్ - పద్మనేత్రుడైన, ఎన్నమాళ్ - నాస్వామి, ఎన్ నెచ్చెత్తు - నాశాస్త్రదయమందుండి, ఎప్పొమ్మొదుమ్ - ఎప్పుడును, నిలై పేరాన్ - చరించడు. మలై - పర్వతము వంటి, మాడమ్ - మేడులుగల, వాట్టాఱు - తిరువాట్టాఱుండు, అరవణై మేలాన్ - అదిశేషుని మీదఁ బ్రవర్తించినవాడును, మదమ్మిక్క - గొప్పమదముగల, కొలై - చంపుటకువచ్చిన, యానై - కువలయాపీడముయొక్క, మరుప్పొ - దంతములను, ఒళితాన్ - విఠించినవాడునైన, ఎమ్మెరుమాన్ - స్వామియొక్క, కురై - బిచ్చుచున్న, కళైగల్ - శ్రీపాదములను, కుఱుగినమ్ - సహించితిమి.

తా॥ తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియుండి నన్ను సర్వప్రకారముచేత విడువకుండ స్వీకరించుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములను బొందితిని. ౬.

కురై కుళల్ గళో కుఱుగినమ్ నజ్జోవిన్ద కుడిన్జొన్జాన్*
 తిరై కుళువుకడల్ పుడై శూన్ తేన్నాన్బు త్తెలదరున్న*
 వరై కుళువుమణిమాడ వాట్టాన్ గ్రాన్ మలరిడిమేల్*
 పరై కుళువు పువళున్ద శవన్ మెయ్ నిన్దుకమమమే.

౭.

అ॥ కురై - (ఆభరిణములచే) శబ్దించుచున్న, కుళల్ - తిరువడికళ్ళను, కుఱుగినమ్ - సమీపించితిమి. నజ్జోవిన్దన్ - మన శ్రీకృష్ణుడు, కుడిన్జొన్జాన్ - (పావనస్వము) వాసస్థానముగా స్వీకరించెను. తిరై - అలయుక్కు, కుళువు - సమాహముగల, కడల్ - సముద్రముచే, పుడై - ప్రకృలయందు, శూన్ - చుట్టబడినందు, తేన్ నాడు - చిత్తినదేశమునను, తిలదమన్న - తిలకమువలెనున్నదియు, వరై - పవిత్రములయొక్క, కుళువు - సమాహమువలెనున్న, మణిమాడమ్ - రత్నముమమైన గృహములుగలదియైన, వాట్టాన్ గ్రాన్ - తిరువాట్టాణులో వేంచేయున్న వానియొక్క, మలర్ - పుష్పమువంటి, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీఁద సన్నిపబడిన, విరై కుళువు - మిక్కిలి పరిమళించుచున్న, మెయ్ తుళవన్ - మంచితీర్తుత్రయ, మెయ్ నిన్దు - నాశనీరముచుండి, కమమమ - పరిమళించుచున్నది

తా॥ అతిసుందరిమైన తిరువాట్టాణులో వేంచేయున్న సర్వేశ్వరుడు నామనస్సలో వేంచేయున్నాడు దానికి నిద్రగనము, వానితిరువడికళ్ళమీఁదనున్న తిరుత్తుత్రయ నాశరీరముల పరిమళించుచున్నదని.

౭.

మెయ్ నిన్దు కమమత్తు తుళవ విరై యేఱుతిరుముడయన్*
 కై నిన్దు శక్కరత్తై కరుదుమిడమ్ పారుదుపునల్*
 మెయ్ నిన్దు వరై పోలుమ్ తిరువురునవాట్టాన్ గ్రాన్బు*
 ఎన్నన్బి శెయ్ దేనా వెన్నెళ్ళిల్ తిగమ్రదువే.

౮.

అ॥ మెయ్ నిన్దు - దివ్యవిగ్రహములటనుండి, కమత్తు - పరిమళించుచున్న, తుళవన్ - తిరుత్తుత్తుయ్యొక్క, విరై - పరిహరము, ఏఱు - వ్యాపించియున్న, తిరుముడియన్ కిరీటముగలవాఁడును, కరుదుమిడమ్ - సజ్జల్పించిన చోటికివెళ్ళి, పారుదు - యుద్ధముజేసి, కై నిన్దు - (తిరివచ్చి) శ్రీపాదమందున్న, శక్కరత్తై - సుదర్శనముగలవాఁడును, పునల్ - (సముద్ర) జలమువలెనున్న, మై - కాటుకవలెనున్న, నిన్దు వరై పోలుమ్ - నిలిచియున్న పర్వతమువలెనున్న, తిరువురున - తిరుమేనుగలవాఁడునై, వాట్టాన్ గ్రాన్బు - తిరువాట్టాణును బహుళించినవానికి, ఎన్నన్బి - ఏమియునుకారము, శెయ్ దేనా - చేసినానని, వెన్నెళ్ళిల్ - నామనస్సనందు, తిగమ్రదు - ఉజ్జ్వలఁడై వేంచేయుండుట?

తా॥ తిరువాట్టాణులో విలక్షణుఁడై వేంచేయున్న మిక్కిలినుభుఁడైన సర్వేశ్వరునికి నేనే మియునునుకారముజేయకపోయినప్పటికిన్ని నాహృదయుమందత్యుజ్జ్వలఁడై వేంచేయున్నాడని.

తిగమ్ర గిన్దు తిరుమార్ బిల్ తిరుమశ్శెత్తోడుమ్*

తిగమ్ర గిన్దు తిరుమాలార్ శేర్విడమేల్ వాట్టాణు*

పుగళ్ నిన్ఱ పుఱ్ఱుర్ది పోరరక్కర్ కలడైదుత్తా*
 ఇగళ్ విన్ఱియెన్ఱెళ్ళ తైప్పొదుమ్పిరియానే.

అ॥ తిగళ్ గిన్ఱ - ప్రకాశించుచున్న, తిరుమాల్ బిల్ - పత్తునలముందు (వేంచేసియున్న),
 తిరుమత్తెత్తన్నోదుమ్ - పెరియపిరాట్టివోగూడ, తిగళ్ గిన్ఱ - ప్రకాశించుచున్న, తిరుమాలార్ -
 శ్రీయశతి, తేర్ విడమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న స్థానము, తగ్ - చల్లనైన, వాట్టాణు - తిరు
 వాట్టాణుడి దివ్యదేశము, పుగళ్ నిన్ఱ - గొప్పకీర్తిగల, పుల్ - గరుత్మంతుడు, ఊర్ది -
 (వానికి) వాసము, పోర్ - యుద్ధమునకువచ్చిన, అరక్కర్ - రాక్షసులయొక్క, కులమ్ -
 వంశమును, కెడుతాన్ - నశింపజేసిన శ్రీయశతి, ఎన్ నెళ్ళత్తు - వాసమునందు, ఇగళ్ విన్ఱి -
 ఆశాదరములేక, ఎప్పొదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పిరియాన్ - ఎడబాయకనున్నాడు.

తా॥ శ్రీయశతియై, గరుడవాహనుడై, అనురిసంహరకుడై, ఇట్టిగొప్పవాడైన సర్వేశ్వరుడు
 దుడు వాసమునందులెల్లప్పుడును మిక్కిలి వ్యాపానముగలవాడై - వాసముజేయుచున్నాడని.

పిరియాదాట్టెయ్యెన్ఱు పిఱప్పణుత్తాళిక్కొల్లా*
 అరియాగియిరణియనై యాగజ్జేళ్ళానన్ఱు*

పెరియార్ క్కాట్టప్పక్కాల్ పెతాదవ ర్క పెఱుమా*
 వరివాల్వాయరవళై మేల్ వాట్టాల్ గ్రాన్ కాట్టిననే.

అ॥ పిరియాను - ఎడబాయక, ఆళ్ తెయ్ - కైబ్రర్యముజేయుచు, ఎన్ఱు - అనిచెప్పి,
 పిఱప్ప - జన్మమును, అఱున్ఱు - చేంది, అఱు.మిక్కిలి, ఆళ్ కొడ్డాన్ - దాస్యపఱుచుకొనెను
 అన్ఱు - అప్పుడు, అరియాగి - నరసింహుడై, ఇరణియనై - హిరణ్యాసురునియొక్క, ఆగమ్ -
 శరీరమును, కీడాన్ - చీల్చినవాడును, వరి - గీతలనున్న, వాల్ - కాన్తినిన్ని, వాయ్ -
 (అనేక) ముఖములనున్నగల, అగవళై మేల్ - తిరువన్డాళ్ళొన్ఱునెడి శయ్యమీద, వాట్టా
 ళ్ గ్రాన్ - తిరువాట్టాణులొ బ్రవళించియుండువాడుడైన సర్వేశ్వరుడు, పెరియాగ్ కుల్ -
 గొప్పవారికి, అట్టప్పక్కాల్ - దాసుడైనయెడల, పెతాద - పొందదగని, పయన్ - పురుషార్థ
 మును, పెఱుమాణు - పొందజేవిధమును, కాట్టినన్ - చూపించెను.

తా॥ మహాపురుషులనుబొందినయెడల అశ్రుల గుణాగుణములనుజూడక ఎంతగొప్పపురు
 షార్థమునుగూడ వారిచేదరనియెడి - పురుషును తిరువాట్టాణులొ వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు
 వానివయమై ప్రకాశింపజేసెనని. ౧౦.

కాట్టి తన్ కన్ఱై క్కల్ గల్ కడునరగమ్ముగలాట్టిత్త*
 వాట్టాల్ నైమ్మెరుమానై నళిజ్జురుగూర్ చ్చడగోవ*
 వాట్టాయతమిళ్ళ మాలై యాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్

కేట్టు*ఆరార్ వానవర్ గల్ శెవిక్కినియ శెఱ్ఱొల్లే. ౧౧.
 అ॥ తన్ - తనయొక్క, కన్ఱై - శబ్దించుచున్న, క్కల్ గల్ - తిరువడికళ్ళను, కాట్టి -
 చూపించి, కడునరగమ్ - పూరసంపారమును, పుగల్ - ప్రవేశించడమును, ఒట్టిత్త - పోగొ

టినవాడును, వాట్టాలు - తిరువాట్టాలులో వేంచేయున్న వాడునైన, ఎమ్మెరుమానై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, వళిమ్ - సమృద్ధమైన, కురుగూర్ - తిరువగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - సమ్మత్వార్థ, పాట్టాయ - పాశురూపములుగా సాదించిన, తమిళ్ మాలై - ద్రావిడశబ్దసర్వరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో జేరిన, తెవిక్కినియ - శ్రోత్రమునకు మధురమైన, తెమ్మోల్ - కాపట్యములేని శ్రీనూక్తియైన, ఇప్పమమ్ - ఈపదిపాశురములను, వానవర్ - గో - నిత్యనూరులు, కేట్టు - విని, ఆరార్ - (చాలునని) తృప్తి జెందరు. (వై వైనయాళ పడుదురు).

తా॥ తిరువాట్టాలులో వేంచేయున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై సమ్మత్వార్థపాదించిన యీ పదిపాశురములనఁని నిత్యనూరులుగూడ మిక్కిలి యానందమునుబొందుదురని. ౧౧.

అ త్తుర్ తిరు వ డి గ శే శ ర గ మ్

తయర్ తిరువడిగశే శరణమ్.

౭ . వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారక :— ఈ తిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడు తమను ఈ విగ్రహముతోఁగూడ పరమపదమునకు దీసికొనిపోవలయునని యత్నింప, ఈ హేయశరీరము వచ్చుటకీతీసికొని పోకూడదని యత్నార్థము యాదించగా వచ్చు దాప్రార్థనను సఫలముగా జేసి నాడని వానియొక్క అత్రత పారతన్యమునుజూచి యాశ్చర్యపడుచున్నాడు.

†† శ్లోకవిగాభుయిర్ కాతాఽచ్చిన్మున్ తిరుమాలిరుఞ్జోలై †

వఞ్చక్కళ్యోమామాయ్ మా యక్కవియాయ్ వన్డమ్

నెఱ్ఱముయిరుమళ్ కలన్దు నిన్వారఱియావణ్డమ్

నెఱ్ఱముయిరుమవై యణ్ణ తానేయాగినిత్తెనానే.

౧.

అ॥ తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయ నడి దివ్యదేశమందు వేంచేయుండువాడును, వఞ్చక్కళ్యన్ - పంచవేత (భక్తులయొక్క సర్వస్వమును) అపహరించువాడును, మామాయన్ - గోపప్రశ్నరకరమైన గూములుగలవాడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, మా యక్కవియాయ్ - కృత్రిమమువియై, (తిరువాయ్మొళిని చెప్పించవలయునని వ్యాజయచేత), వన్డ - వచ్చి, ఎన్నెఱ్ఱుళ్ళుమ్ - నామనస్సగుండును, ఉయిరుళ్ళుమ్ - ఆత్మయందును, కలన్దు - కలిసియుండి, నిన్వార్ - ప్రక్కలయందున్న (శీదేవి మొదలైనవారికిని, అఱియావణ్డము - తెలియకుండ, అచ్చె - ఆ, ఎన్ - నెఱ్ఱముఉయిరుమ్ - నామనస్సనున్న ఆత్మనున్న, ఉణ్ణ - అసభించి, తానేయాగి - తానే నాకభిమానియై, నిత్తెనాన్ - పూర్ణుడయినాడు. తెమ్ - సుందరమైన (స్వయంప్రయోజనమైన), శోల్ - శబ్దములచేత, కవిగార్ - కవిత్వముఁజెప్పదగినవారా! ఉయర్ కాత్తు - (మీ) ఆత్మను (వానిచేతులలో నగుపడకుండ) రక్షించి, అత్కైయమ్మిన్ - కైబ్బార్గముజేయుడి (కవిత్వముచెప్పుడు)

తా॥ ఓకవీశ్వరులారా! సర్వేశ్వరుఁడునాచేత తిరువాయ్మొళిని బ్రవర్తించఁజేయవలయునని కపటముచేత నామనస్సలో బ్రవేశించి, ప్రక్కనున్నవారికిఁగూడ నిట్లుచేసి నాడని తెలియ

కుండ నన్ను చక్కగాననుభవించి పరిపూర్ణుడయినాడు గాన మీరును వారియొక్క సౌకిర్యాది గుణములయం దగుపడకుండనుండి వంగళాశాసనము జేయుడని.

౧.

తానేయాగినితై న్నెల్లావులగుముయిరుమ్ తానేయాయ్*

తానేయానెప్పానాగి తిన్నై త్తానేతుదిత్తు*ఎనక్క-

తేనేపాలేకన్న లేయముదే తిరుమాలిరుజ్జోలై *

కోనేయాగినిన్టొట్టిన్దా న్నెన్నముల్ బుముయిరుడ్డే.

౨.

అ॥ ఎన్నై - నాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మను, ముల్ బుమ్ - సంపూర్ణముగా, ఉణ్ణు - అనుభవించి, తానేయాగి - ప్రధానుడై, నిత్తిన్ద - పరిపూర్ణుడైనవాడును, ఎల్లావులగుమ్ - సకలలోకములకును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులకును, తానేయాయ్ - తానేనిర్వాహకుడయినవాడును, యానెప్పాన్ - సేనుఅనెడిబుదికివిషయమైన గుప్తువును, తానేయాగి - తానేయయినవాడును (నన్ను పక్షరణముగాగలవాడును) తిన్నై - తనను, తానే - తానే, తుదిత్తుస్తోత్రము జేసికొనినవాడును, ఎనక్క - నాకు, తేనే - తేనెవలెనున్ను, పాలేపాలవలెనున్ను, కన్నలే - శర్కరవలెనున్ను, అముదే - అమృతమువలెనున్ను నిరతిశయభోగ్యుడగునైన సర్వేశ్వరుడు, తిరుమాలిరుజ్జోలై - తిరుమాలిరుజ్జోలకు, కోనేయాగి - ప్యామియై, నిన్టొట్టిన్దాన్ - వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నన్ను విషయాకరించిన తరువాతనే సకలలోకాధీశుడై పూర్ణుడై, నాకు నిరతిశయభోగ్యభూతుడై, తిరుమాలిరుజ్జోలలో కృతకృత్యుడై వేంచేసియున్నాడని. ౨.

ఎన్నైముల్ బుమ్ బుయిరుడ్డే మాయవార్కై యిదనుల్ పుక్కు*

ఎన్నైముల్ బుమ్ తానేయాయ్ నిచ్చ మాయవమ్మాళ్ శేర్*

తెన్నన్ తిరుమాలిరుజ్జోలై త్తిశై క్క కూప్పిచ్చేర్ న్దయాళ్*

ఇన్న మ్పావేనేకొలో ఎన్దొలమ్మాన్ తిరువరుళే.

3

అ॥ ఎన్నై - నాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మను, ముల్ బుమ్ - సంపూర్ణముగాననుభవించి, ఎన్ - నాయొక్క, వాయుమ్ - అతిపామయైన, అక్కయిననుల్ - ఈశరీరమందు, ఎక్కు - ప్రవేశించి, ఎన్నై - నాకును, ముల్ బుమ్ - నావస్తువులన్నిటికినిన్ని, తానేయాయ్ - తానేనిర్వాహకుడై, నిన్ద - ఉన్న, వాయుమ్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరుడు, శేర్ - వాసముజేయుచున్నదియ, తెన్ - దక్షిణమందున్నదియ, నన్ - క్లాభ్యమైనదియునైన, తిరుమాలిరుజ్జోలై - తిరుమాలిరుజ్జోలయనెడివిశ్వదేశమున్ను, తిశై - దిక్కును, క్క కూప్పి - అంజలిజేసి, శేర్ న్దయాన్ - (పరమప్రభువుగా) పొందినసేను, ఇన్నమ్ - వానినివదలి మఱియొక దేశమునకు, పోవేనేకొలో - పోయెదనా? అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళే - బొదాగ్యము, ఎన్దొలో - ఏవిధమైయున్నది (అపదిలేకుండనున్నది).

తా॥ నాయందును శాశరీరమందును తక్కిన నావస్తువులందును మిక్కిలివ్యాపాహముగలవాడై నాకుసకలవిధకైబృహత్తుములనిచ్చియు తృప్తిజెందనివాడైయున్న మహాదారుడైన

సర్వేశ్వరుడును, వాఁడువేంచేయున్న తిరుమాలిరుళ్ళోలయనెడి దివ్యదేశమును, అదియున్న దిక్కును నాకువరకు ప్రాప్యమైయుండగానేను మఱియొకదానిని యాశ్రయించనని. ౩.

ఎన్నోలన్మూర్తి తిరువరుళ్గ భులగుముయిరున్నానేయాయ్*

నన్నెన్నుడలమ్మై విదాగ్ ఇలత్తూడేనడన్దుమ్మికి*

తెన్నోత్తిత్తె క్కుత్తిలదమాయ్నిన్ద తిరుమాలిరుళ్ళోలై *

నల్లల్ కన్దుమ్మై విదాగ్ నల్లావళురర్ నలియవే.

౪.

అ॥ ఉలగుమ్ - లోకములకును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులకును, తానేయాయ్ - తానే స్వామియైయుండి, ఇలత్తూడే - భూమియందంతట, నడన్దుమ్మికి - సంపదించిరిగి, నల్లా - ఆకపదని, అమరర్ - అనురులు, నలియ - నశించునట్లును, తెన్నోల్ - దక్షిణమనెడిపేరుగల, తిత్తెక్కు - దిక్కుకు, తిలదమాయ్నిన్ద - తిలకమావలెనున్న, తిరుమాలిరుళ్ళోలై - తిరుమాలిరుళ్ళోలయనెడి, నల్లల్ కన్దుమ్ - మనకనుభవయోగ్యమైనవర్వరమును, కైవిదాన్ - పదలకనున్నాడు. నన్దు - ప్రాప్యమునీతలంచి, ఎన్ ఉడలమ్ - నాశరీమును, కైవిదాన్ - పదలకనున్నాడు. అమ్మూన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్గల్ - వ్యామోహము, ఎన్నోల్ - ఏమి నిరవధికమై యున్నది !

తా॥ సకలలోకనాథుడై పరిపూర్ణుడైన సర్వేశ్వరుడు నాయయ మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడై నన్ను పరిగ్రహించుటై తిరుమాలిరుళ్ళోలను పాదనముగాజేసికొనియచ్చట గొప్ప ప్రీతితోవేంచేయున్నాడని. ౪.

నల్లావళురర్ నలివెయ్ద నల్ల వమరర్ పాలివెయ్ద*

ఎల్లాదనగల్గెన్దుమ్ నన్మునివరిన్బమ్తలై ద్విఱప్ప*

పల్లార్ పాడలిగళవిగల్ యానాయ్ తన్నైత్తా పాడి*

తెన్నా వెన్ను మెన్నుమ్మూర్ తిరుమాలిరుళ్ళోలై యానే.

౫.

అ॥ నల్లా - (తనను) ఆశించని, అమరర్ - అనురు, నలివెయ్ద - నశించినట్లును, నల్ల - అనుకూలులైన, అమరర్ - దేవతలు, పాలివెయ్ద - వృద్ధిబోయినట్లును, ఎల్లాదనగల్ - (ఇతరులు) తలంచని (ఉభయవిభాతికంబైనధికములైన) సంపత్తులను, ఎన్దుమ్ - (సర్వేశ్వరునికిఁ గావలయునని) ఆశించుచున్న, నల్ - భక్తిమంతులైన, మునివర్ - ఋషులు, ఇన్బమ్ తలైచ్చి అప్పు - ఆనందభరితులగునట్లును, పదోఅర్ - గానముచేపూర్ణములై, పాడల్ - పాకురయ్యావములై, ఇన్ - మధురములైన, కవిగల్ - కవిత్వములను (తిరువాయ్మొళులను), యానాయ్ - నన్ను పకరణముగాగలవాడై, తన్నై - తనను, తాన్ - తానే, పాడి - ప్రోతముజేసి, తిరుమాలిరుళ్ళోలై యాన్ - తిరుమాలిరుళ్ళోలలోవేంచేయున్న, ఎన్నుమ్మూన్ - నాస్వామి, తెన్నా వెన్నుమ్ - (అతిరువాయ్మొళులను) గానముజేయును.

తా॥ ప్రతికూలులు విని మండిపోవునట్లును అనుకూలును సన్తోషించునట్లును మధురమైన తిరువాయ్మొళిని నాచేతకేళింపి దానియందు గొప్పప్రీతిగలవాడైయున్నాడని. ౫.

తిరుమాలిరుజ్జోలై యానేయాగి చెప్పుమూవులగుమ్*తళ
ఒరుమావయిల్ శీనుళ్ళేవై త్తూళ్ళియూళ్ళేతలై యళిక్కమ్*
తిరుమాలెన్నెయాళుమాల్ శివనుమ్పిరమనుమ్కాణాదు*
అరుమాలెయ్దియడివరవ అరుళై యీన్దవమ్మానే. ౬.

అ॥ శివనుమ్ - రుద్రుడును, పిరమనుమ్ - బ్రహ్మయ్య, కాణాదు - నేనించక, అరుమ్ - (ఇతరులకు) దుర్లభమైన (మిక్కిలియధికమైన), మాల్ - భక్తిని, ఎయ్ది - పొందినవారై, అడి - శ్రీపాదములను, వరవ - స్తోత్రముజేయగా, అరుళై యీన్ద - వారివారియభిప్రాయములనిచ్చిన, అమ్మాన్ - స్వామియ్య, తెల్పుమ్ - సమృద్ధమైన, మావులగుమ్ - మాడులోకములనున్న, తన్ - తనయొక్క, ఒరు - అద్వితీయమై, మా - చిన్నదైన, వయిల్ శీనుళ్ళే - ఉచితముడు, వైత్తు - ఉంచి, ఊళ్ళియూళ్ళే - ప్రతికల్పములయందును, తలై - స్వయంప్రయోజనముగా, అళిక్కమ్ - రక్షించువాడునైన, తిరుమాల్ - కయ్యవతి, తిరుమాలిరుజ్జోలై యానేయాగి - తిరుమాలిరుజ్జోలలో వేంచేయున్నవాడై, ఎన్నై - నన్ను, అళుమ్ - పరిపాలించుటయందు, మాల్ - వ్యాపాహముగలవాడైయున్నాడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులు స్తోత్రముజేయగా వారియభిప్రాయము బూరించినను ప్రళయకాల మందు సకలలోకములను తనయందరమందుంచుకొని రక్షించియు తిరుమాలిరుజ్జోలయందు వేంచేసి యుండి నన్ను మిక్కిలి యాదరించుచున్నాడని.

అరుళై యీయెన్నమ్మానే యెన్నమ్ముక్కణమ్మానుమ్*

తెరుళ్ళొళ్ళ పిరమనమ్మానుమ్ తేవర్ శోనుమ్ తేవరుమ్*

ఇరుళ్ళగళ్ళ కడియుమ్మునివరు మేత్తుమ్మాన్ తిరుమలై *

మరుళ్ళగళ్ళ కడియుమ్ముణిమలై తిరుమాలిరుజ్జోలై మలైయే. ౭.

అ॥ ఎన్నమ్మానే - ఓశాస్వామి! అరుళై ఈ - కృపజేయుము, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పుచున్న, ముక్కణమ్మానుమ్ - త్రినేత్రుడును, తెరుళ్ళొళ్ళ - జ్ఞానాధికుడైన, పిరమనమ్మానుమ్ - బ్రహ్మదేవుడును, తేవర్ శోనుమ్ - దేవేంద్రుడును, తేవరుమ్ - దేవతలును, ఇరుళ్ళగళ్ళ - అజ్ఞానాన్ధకారమును, కడియుమ్ - (ధర్మకాస్త్రములనుజేసి) పోగొట్టుచున్న, మునివరుమ్ - ఋషులును, ఎత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, అమ్మాన్ - స్వామికివాసస్థానమైన, తిరుమలై - తిరుమలయని చెప్పునడుచున్నదియు, మరుళ్ళగళ్ళ - అవిద్యారులను, కడియుమ్ - పోగొట్టుచున్నదియు, మణి - శ్లాఘ్యమైనదియైన, మలై - వర్వతము, తిరుమాలిరుజ్జోలై మలైయే - తిరుమాలిరుజ్జోలయనెడి పర్యతమే.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రస్వాదులందఱు క్రియవతియొక్కయనుగ్రహమునుగోరి స్తోత్రముజేయుచున్న సర్వేశ్వరుడు వేంచేయున్న తిరుమాలిరుజ్జోలయనెడివ్యదేశమే మనకు ప్రాశస్త్యమని.

‡ తిరుమాలిరుజ్జోలై మలైయే తిరుప్పావ్డలేయన్ తలైయే*

తిరుమాల్ వైగున్దమే తళ తిరువేల్లడమేయెనదుకలే*

తిరుమామాయలైనదుయిగే మనమేవాళ్ళేకరుమమే*

ఒరుమానొడియుమ్పిరియా నెన్నుట్రముదల్పనొరువనే.

౮.

అ॥ తిరుమాలిరుజ్జోలై మలైయే - తిరుమాలిరుజ్జోలయ నెడు పర్యతమనున్ను, తిరుప్పాల్ - డరే - క్షీరాబినిన్ని, ఎన్ కలైయే - (వానితోపాటి) నాళిరమ్మనున్ను, తిరుమల్ - క్రియః పరియైనతాను వేంచేసియున్న, వైగునమే - పరమపదమునున్ను, తణ్ - చల్ల నైన, తిరువేళ్ళడేమే - వేంకటాచలమునున్ను, ఎనడుడరే - (వానితోపాటి) నాళిరమ్మనున్ను, ఆరు - (త్యజంపటసు) ఆళక్కమై, మా - గొప్పదైన, మాయత్తు - ప్రకృతితోఁగూడుకొనియున్న, ఎనడుఁకయిరే - నాయత్మనున్ను, మనమే - మనస్సునున్ను, వాళ్ళే - వాక్కునున్ను, కరుమమే - క్రియల నున్ను, ఒరుమానొడియుమ్ - ఒకత్తైకదేశమును, పిరియాన్ - ఎడబాయకనున్నాడు, ఎన్ను ట్రముదల్పన్ - నన్ను బొందుటకై కాలము మొదలగు సకలపదార్థములకుఁ గారణమైనవాఁడు, ఒరువనే - ఉన్నవిధము ఆత్మాశ్రయకరముగానున్నది.

తా॥ తిరుమాలిరుజ్జోల మొదలగు దివ్యదేశములయందుఁజేసిన యభినివేశము నిప్పుడు నాయవయవములయందుఁ జేసి యొకత్తగుముగూడ నన్ను వదలకయున్నాడు, ఇదియత్మాశ్రయ కరముగానున్నది.

౯.

ఉత్రిముదల్పనొరువనేయెన్ను మొరువనులగెల్లామ్*

ఉత్రిదోఁటుమ్తన్నుళ్ళే పడైత్తుక్కాత్తుక్కెడుత్తుళులుమ్*

ఆత్రివణ్ణనెన్నమ్మా నన్దణ్ తిరుమాలిరుజ్జోలై*

వాత్రిమనమేకై విడై లుడలుముయిరుమ్మజ్జివొట్టే.

౧౦.

అ॥ ఉత్రి - కాలము మొదలగు సకలపదార్థములకును, ముదల్పన్ ఒరువనే - కారణ భూతుఁడైనయద్వితీయుఁడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పిపడుతున్న, ఒరువన్ - అద్వితీయుఁడును, ఉత్రిదోఁటుమ్ - ప్రతికల్పములయందును, ఉలగెల్లామ్ - లోకములనన్నింటిని, తన్నుళ్ళే - తన సబ్బల్పముచేత, పడైత్తు - స్పృశించి, కాత్తు - రక్షించి, కెడుత్తు - సంహరించి, ఉత్తుళుమ్ - తిరుగుచున్నవాఁడును, ఆత్రివణ్ణన్ - సముద్రమువలె గంభీరస్వభావుఁడును, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామియైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అ - నుండరమై, తణ్ - చల్లనైన, తిరుమాలిరుజ్జోలై - తిరుమాలిరుజ్జోలను, మనమే - ఓమనసా! కైవిడేరే - విడువకుండ నాశ్రయించుమా. ఉడలుమ్ - శరీరమును, ఉరువుమ్ - ప్రాణాదులను, మజ్జ - నశించునట్లు, ఒట్టు - సంమతించుము, వాత్రి - నీకుమంగళముగాక.

తా॥ ఓమనసా! మనయొక్క సకలసంపత్తుకును గారణమై, జగత్సృష్టి స్థితిసంహారక యైన క్రియఃపరికి వాసస్థానమైన తిరుమాలిరుజ్జోలను నీవువదలకుండ నాశ్రయించుమానుని.

౧౧.

మజ్జివొట్టుగనూమాయై తిరుమాలిరుజ్జోలై మేయ*

నజ్జికోనేయానేనీయాగి యెన్నైయళితానే*

పొడైమ్మలనుమ్మసాటియెన్నుమ్ కరుమేర్దియ ముమ్మాదమ్*

ఇత్తివ్వుయిరేయ్ పిరిగిరుది మానాజ్గరమనజ్జిళ్ళే.

౧౨.

అ॥ తిరుమాలిరుళ్ళోలై - తిరుమాలిరుళ్ళోలయందు, మేయ - నిత్యవాసము జేయుచున్న వాడును, నర్తకోనే - మనకు స్వామియు, యానేనీయాగి - నన్ను రక్షించవలయుననిది నాయభిప్రాయమును నీవేకలవాడై, ఎన్నై - నన్ను, అళితానే - రక్షించినవాడునైన ఓస్వామి! పొళ్లు - పట్టుచున్న, విమ్బులను - శబ్దాదివిషయములనున్న, పొత్తియైదును - అయిదుజ్ఞానేంద్రియములనున్న, కరుమేర్పిరియన్ - కర్మబ్ధియములనున్న, విమ్బుదమ్ - పంచభూతములనున్న, ఇళ్లు - ఈసంసారమందు, ఇత్తయిరేయ్ - ఈజీవాత్మతోఁగలిసియున్న, పిరిగిరుడి - శ్రుతినిన్ని, మాన్ - మహత్తత్వమునున్న, ఆక్కారన్ - అహక్కారతత్వమునున్న, విసర్గో - మనస్సులనున్న, ఉమామయై - (అయిన) నీయొక్క ఆకర్షణకమైన ప్రకృతి ప్రాకృతములను, మట్టవొట్టు - నశింపజేయుము.

తా॥ నన్ను రక్షించుటకై తిరుమాలిరుళ్ళోలయందు వేంచేసియున్న ఓస్వామి! నాయొక్క శరీరేంద్రియవిషయాదులన్నిటిని నశింపజేసి నన్నురక్షించుచుండుని. ౧౦.

॥ మానాక్కారమనక్కడె ఐవర్ వన్ కై యిర్ మట్ట *

తానాక్కారమాయ్ పుక్కు తానేతానేయానానై *

తేనాక్కారప్పొట్టిల కురుగూర్ చ్చడగోపగోల్లాయిరత్తుల్ *

మానాక్కారత్తివై ఎత్తుమ్ తిరుమాలిరుళ్ళోలై మలై కే. ౧౧.

అ॥ మానాక్కారమన్ - మహదహక్కారమనన్ములు, కడ - నశించునట్లును, వన్ కై యిర్ - బలిష్ఠులైన, ఐవర్ - పంచేంద్రియములు, మట్ట - నశించునట్లును, తానాక్కారమాయ్ - తానేయభిమానియై, పుక్కు - (నాయందు) ప్రవేశించి, తానేతానేయానానై - నామను నావస్తువులను తానేయభిమానియైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, తేనాక్కారన్ - తుమ్మెదలయొక్కసన్తోషముగల (తుమ్మెదలుసన్తోషించుచున్న), పొట్టిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికి వ్యతిరేకమైన, కడగోపగో - సమృద్ధియు, శోల్ - సాదించిన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, తిరుమాలిరుళ్ళోలై మలై కే - తిరుమాలిరుళ్ళోలయవిషయమైన, ఇనై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, మానాక్కారత్తు - మహదహక్కారాదినిరసనార్థమై సాదించబడినది.

తా॥ సమృద్ధియు తమయొక్క ప్రకృతినబంధములు నశించుటకై తిరుమాలిరుళ్ళోల విషయమై యీతిరువాయ్ మొట్టినిసాదించిరిని. ౧౧.

ఆ ధ్రోవ్ తిరు వడిగళి శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళి శరణమ్.

౮ - వ, తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొట్టిలో, నాకు, నీయందద్వేషభిముఖ్యాది పరమధర్మమును నీవుకలుగజేయుటకుఁ గారణమేమని యాధ్యోయ సర్వేశ్వరుని యడగగా, దానికేమియుఁ గారణముచెప్పలేక సర్వేశ్వరుఁడుండెను; దానినిజూచి నిర్భయముగానన్నంగీకరించివాడని నానియొక్క కృపాశుభమందు మున్నులై సాక్షింపచున్నాడు.

‡‡ తిరుమాలిరుళ్ళోలై మలై యెన్నెన్ను *

తిరుమాల వ న్నెన్నెళ్ళునితై యప్పుగున్దాః*

కురుమామణియున్దుప్పుల పొన్ని త్తెన్నాల్*

తిరుమాల శెన్దు శేర్విడమ్ తో తిరుప్పేరే.

౧.

అ॥ తిరుమాలిరుళ్ళోలై మలై యెన్నెన్ను - తిరుమాలిరుళ్ళోలై మలై యని చెప్పినప్పుడే, తిరుమాల - క్రియవతి, వద్ద - వచ్చి, ఎన్నెళ్ళు - నానుస్సు, నితైయ - నిండునట్లు, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను, తిరుమాల - క్రియవతి, శెన్దు - చెల్లి, శేర్విడమ్ - వారముకేయనగినసానము, కురు - క్లాఘ్యమై, మా - నుందరమైన, మణి - రత్నములను, ఉన్దు - త్రోయుచున్న, పునల్ - జలముగల, పొన్ని - కావేరియొక్క, తెన్నాల్ - ఓషణితీరముందున్న, తెన్ తిరుప్పేర్ - తన తిరుప్పేరనడిచివర్చెను.

తా॥ నేను తిరుమాలిరుళ్ళోలయని చెప్పినప్పుడే సర్వేశ్వరుడు నిగతిక మధోగ్యమై, తిరుప్పేరనడవదలి నాకృతయమందుఁ బ్రవేశించెనని.

౧.

పేరేయైత్తె గిన పిరా నిన్దువన్దు*

పేరేన న్నెన్నెళ్ళునితై యప్పుగున్దాః*

కారేళ్ త్తడలేళ్ మలై యేఱులగున్డుమ్*

ఆరావయిల్ శ్రాన్తై యడజప్పిడి త్రేనే.

౨.

అ॥ పేరే - తిరుప్పేరయందు, ఉన్దైగిన్దు - నిత్యవామకేయమన్న, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇన్దువన్దు - ఇవ్వుడువచ్చి, పేరేనెన్దు - ఇతనిస్థానమును వదలవనిచెప్పి, ఎన్నెళ్ళు - నానుస్సునందు, నితైయ - పరిపూర్ణముగా, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను. కారేళ్ - సత్తమేళుములనున్న, తడలేళ్ - సప్తసాగరములనున్న, మలైయేళ్ - సప్తకులాలములనున్నగల, ఉలగు - లోకములను, ఉన్దుమ్ - మింగియు, ఆరావయిల్ శ్రాన్తై - పూర్ణముకానియుందరముగలవానిని, ఆడజ - (వాడునాయందుఁ బ్రవేశించి) పూర్ణుడగునట్లు, పిడిలేన్ - ఆశ్రయించి యనుభవించితిని. (వానియొక్క కృపకు పూర్ణపాత్రమైతిని).

తా॥ తాను సర్వేశ్వరుడైయుండియు నిదివఱకు నన్నులభించనందున యపూర్ణుడైయుండి యిప్పుడు నామనస్సులోఁ బ్రవేశించి పూర్ణుడయినాడని.

౨.

పిడిలేన్ పిఱవికెడు త్రేన్ పిణిశారేన్ *

మడిలేన్ మనై వాళ్ త్తెయ్యల్ నిఱ్ఱదోర్ మాయైయై*

కొడిక్కోపురమాడజ్జల్ శూళ్ తిరుప్పేరాన్ *

అడిచ్చేర్వదెన క్కెళిదాయినవాతే.

౩.

అ॥ కొడి - ధ్వజములుగల, కొపురమ్ - గోపురములచేతను, మాడజ్జల్ - మేడలచేతను, శూళ్ - చుట్టవడిన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, శీర్వదు - పొందుట, ఎనక్కు - నాకు, ఎళిదాయినవాఱు - నులభమైన

ప్రకారము (అత్యాశ్చర్యము). (అదేమనగా), విడితేన్ - (నేనువానిని) ఆశ్రయించితిని; పిఱవి - సంసారమును, కడులేన్ - పోగొట్టితిని, విడి - వ్యాధులను, కారేన్ - పొందను మఱి వాట్లక్కయల్ - సంసారమందు, నిఱ్ఱుడు - నివసించుటకుఁగారణమైన, ఓర్మయ్యై - గొప్పప్రకృతిని, మడిలేన్ - వివర్తింపఁజేసితిని.

తా॥ నేనాశ్రయించి నాయొక్క సకలదుఃఖములను బోగొట్టు కొనునట్లు సర్వేశ్వరుని యొక్క తిరుపడికళు నాకర్తవ్యములభమైనదని.

3.

ఎలిదాయినవాటై న్నెక కణ్ణళకళిప్ప*

కళిదాగియళి న్నయనాయ్ క్కళిక్కిన్దె*

కిలితావియళిలై గళళూర్ తిరుప్పేరా*

తెలిదాగియ శేణ్ విళుమ్బుతిరువానే.

౪.

అ॥ ఎలిదాయినవాటై - ఇట్లునులభమైనదిఁ దాయని, ఎన్ కణ్ణళ - నానేత్రములు, కళిప్ప - సన్నోపించగా, కళిదాగియ - సన్నోపముగల, కిన్దెయనాయ్ - మనస్సుగలవాడనై, కళిక్కిన్దె - ఆనందించుచున్నాను. కిలితావియ - చిలకలుసంపరించుచున్న, శోలైగళ - శోభులచే, కూర్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేయున్నవాఁడు, తెలిదాగియ - ప్రకాశించుచున్న, శేణ్ విళుమ్బు - ఉత్తమమైనవరమపదమును, తరువాన్ - ఇచ్చును.

తా॥ నాకు పరమపదమునిచ్చుటకు స్థిరమైయున్న సర్వేశ్వరునియొక్క సౌకల్యమును వాచి నేను నానేత్రాదులును విక్కిలి సన్నోపించితిమని.

౪

వానేతరువా నెనక్కాయెన్నోజొట్టి*

ఊనేయ్కరమ్మై యిదనుళ పుగున్దు*ఇన్దు

తానేలదుమాల్ నిన్దై గళ తవిర్ త్తా*

తేనేయ్ పొల్లల్ తెగతిరుప్పేర్ నగరానే.

౫.

అ॥ తేనేయ్ - తేనచేతఁబూర్చమైన, పొల్లల్ - తోటలుగల, తెగ - నుండరమైన, తిరుప్పేర్ నగరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేయున్నవాఁడు, ఎనక్కు - నాకు, వానేతరువానాయ్ - పరమపదమునివ్వవలయునని సజ్జల్పించి, ఎన్నోడు - నాతో, ఒట్ట - ప్రతిజ్ఞచేసి, ఊనేయ్ - మాంసముయ మైన, కరమ్మై యిదనుళ - ఈ శరీరమందు, ఇన్దు - ఇప్పుడు, తానే - స్వయముగానే, పుగున్దు - ప్రవేశించి, తదుమాల్ నిన్దు - అల్లాడించుచున్న, నిన్దైగళ - పుణ్యపాదములను, తవిర్ త్తాన్ - పోగొట్టెను.

తా॥ తిరుప్పేరయందు వేంచేయున్నవాఁడు “నీకు క్రితై కుళమిచ్చెదనని” నామందఱ ప్రతిజ్ఞచేసి నావిరోధులనుగూడ బోగొట్టెనని.

౬.

తిరుప్పేర్ నగరాన్ తిరుమాలిరుజ్జళై*

పారుప్పేయుత్తై గినపిరా నిన్దువన్దు*

ఇరుప్పేనై న్నెన్దై నిన్దై యప్పగున్దా*

విరుప్పేరల్ నిన్దుదముణ్ణుకళితేనే.

౭.

అ॥ తిరుప్పేరనగరాన్ - తిరుప్పేరయనెడి దివ్యనగరమందు వాసముజేయువాడును, తిరుమాలిరుళ్ళోలై - తిరుమాలిరుళ్ళోలయనెడి, పారుప్పే - పర్యతమందు, ఉత్తైగిన్ - వాసము జేయువాడనైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇన్ఱవన్ - ఇచ్చడువచ్చి, ఇరుప్పేనెన్ - (ఇచ్చట) వాసముజేసెదనని, (సజ్జల్పించి), ఎన్నెల్లు - నామసస్యశో, నిత్తైయ - పూర్ణముగా, పుగు ద్దాన్ - (ప్రకటించెను. విరుప్పేరేన్ - (వానియొక్క) (ప్రీతినిబొంది, అమృతములు - (గుణానుభవమునెడి) అమృతమునుభుజించి, కళితేన్ - సంతోషించితిని.

తా॥ తిరుప్పేర, తిరుమాలిరుళ్ళోలమొదల గ నేకదివ్యదేశములుండగా వానినివదలి నామృ దయమందుఁ బ్రవేశించిన సర్వేశ్వరుని సాకీల్యమునుజూచి మిక్కిలి సంతోషించుచున్నానని. ౬.

ఉణ్ణకళితే ట్టుమ్మరొక్కతై *మేలె

త్తోణుగళి త్తొత్తొమ్మొమ్మొప్పేరేన్ *

వణ్ణకళిక్కుమ్మొక్కరొక్కతై తిరుప్పేరాన్ *

కణ్ణకళిప్ప క్కణ్ణళిన్ఱగలానే

౭.

అ॥ వణ్ణ - కుమ్మెదలు, కళిక్కుమ్ - ఆనందించుచున్న, పొట్టిర - తోటలచే, కూర్ - చుట్టబడిన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు నివసించువాడు, కణ్ణ - (నేను) నేలించి, కళిప్ప - సంతోషించునట్లు, కణ్ణళిన్ఱ - సేత్రమందుండి, అగలాన్ - పోకుండనున్నాడు. ఉణ్ణ - అనుభ వించి, కళితేట్టు - సంతోషించినవాడు, ఉమ్మర - ఇళళమీద, ఎన్కుత్తై - విమిళోత్తరపంథ వించును? మేలెత్తోణు - మేలైనవాస్యము, ఉగళిత్తై - అధికమై, అన్ఱి - అంతమందు, తొమ్మొమ్మ - ఆశ్రయింప (చెప్ప) దగిన, తొమ్మొమ్మ - (నమ్రానెడి) శబ్దమును, పెరేన్ - (చెప్పుటను) లభించితిని

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నాసేత్రమందుండి నేపసాదించగా ననుభవించిన వాకిళమీదనే కొంతయులేదు. నేను కృతార్థుడనైతిని. ౮.

కణ్ణళిన్ఱగలాన్ కరుత్తొన్ఱపెరియన్ *

ఎణ్ణిలన్ఱోపారు లేట్తైయిన్ఱువై తానే **

వణ్ణన్ఱుగిమాడణ్ణళిన్ఱ తిరుప్పేరాన్ *

తిణ్ణమొమ్మనత్తు ప్పగున్దాన్ఱెఱినినే.

౯.

అ॥ కణ్ణళిన్ఱ - సేత్రమందుండి, అగలాన్ - కదలడు. కరుత్తొన్ఱకణ్ - (నాకుపరమ పద మివ్వవలయుననెడి) ఆభిప్రాయమందు, పెరియన్ - గొప్పవాడు, ఎణ్ణిన్ - (స్వయత్న ముచే) తలంచినయెడల, నుణ్ఱోపారు - అతిసూక్ష్మముగా, (అగోచరముగా) నుండును. తానే - స్వయము, ఏట్తైయిన్ఱువై - సప్తస్వరములయొక్క మాధుర్యమువలె భోగ్యభూతుడైయుం డును. వణ్ణ - నానాపరమగుల, నన్ మణి - శ్లాఘ్యమైనములుచే నిర్మింపబడిన, మాడణ్ణ - గృహములచే, కూర్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియుండువాడు, ఎన్ మనత్తు - నానాపరమందు, ఇన్ఱ - ఇచ్చడు, కెఱిన్ - స్నేహముగలవాడై, పుగున్దాన్ - (ప్రకటించెను, తిణ్ణ - నిశ్చయము.

తా॥ తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న నిరతికయభోగ్యుడైన త్రియంబతి నాయందు గొప్ప వ్యాపానముగలవాడై నావృద్ధయమందేయున్నాడు.

౮.

ఇన్నెన్నెప్పొరుళాక్కి తన్నెన్నెన్నుల్ వైత్తా*
అన్నెన్నెప్పొరుళాక్కి ప్పొణర్ త్తడగళెయ్ వా*
కున్నెన్నెత్తిగల్ మాడబ్బళ కూట్ తిరుప్పేరా*
ఒన్నెనక్కరుళళెయ్య ప్పొణర్ త్తలుల్ శ్రేనే.

౯.

అ॥ ఇన్దు - ఇప్పుడు, ఎన్నె - నన్ను, పొరుళాక్కి - ఒకవస్తువుగాజేసి, తన్నె - తనను, ఎన్నుల్ - నాయందు, వైత్తాన్ - ఉంచెను. అన్దు - మునుపు, ఎన్నె - నన్ను, పుణ్ణొగ - దూరముగాపోవునట్లు (ఉపేక్షించుటను), ప్పొణర్ త్తడు - సబ్బల్పించినది, ఎన్ శెయ్యన్ - ఏమి చేయుటకై యుండును? కున్నె - పర్యతములనిచెప్పడగిన, తిగల్ - ప్రకాశించుచున్న, మాడబ్బళ - మేడలచే, కూట్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియుండు వాడు, ఒన్దు - ఒకమాట, ఎనక్కు - నాకు, అరుళళెయ్య - కృపజేయ (చెప్ప) వలయునని, ఉణర్ త్తల్ ఉల్ శ్రేన్ - తెలియజేయుటయం దుక్కొగించియున్నాను

తా॥ సర్వేశ్వరుడైతకాలము నన్ను పేక్షించడమునకును ఇప్పుడు స్వీకరించడమునకును గారణమేమని వానిని యడుగవలయునని యున్నానని.

౯.

ఉల్ శ్రేనుగన్దుపణిశెయ్ దునపాదమ్
పెల్ శ్రే* ఈదేయిన్నమ్ వేణువదెన్దాయ*
కల్ శ్రార్ మత్తై వాణర్ గళ వాట్ తిరుప్పేరాఱు*
అల్ శ్రాగడియార్ దమ క్కల్లల్ నిల్లావే.

౧౦.

అ॥ ఉల్ శ్రేన్ - (నిన్ను) పొందితిని. ఉగన్దు - సన్నోపించి, పణిశెయ్ - కైబ్బ - ర్యముజేసి, ఉనపాదమ్ - నీతిరువడికళ్ళను, పెల్ శ్రేన్ - ఆమధనింప లభించితిని. ఎన్దాయ - ఓ నాస్వామి! ఇన్నె - ఇతమీదను, ఈదే - ఇదియే, వేణువదు - కాపలసినది. కల్ శ్రార్ - (గురుముఖతః) అధ్యయనము జేసినవారను, మత్తైచేదములకు, వాణర్ గళ - నిర్వాహ కులైన (క్రిష్ణైస్థవులు, వాట్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుప్పేరాఱు - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న వానికి, అల్ శ్రార్ - ఆనన్యశేషులైన, అడియార్ తమక్కు - భాగవతులకు, అల్లల్ - దుఃఖము, నిల్లా - నిలువదు (నశించును).

తా॥ (అఘ్రియర్థదానికి ప్రత్యుత్తరము చెప్పలేక మీశేమికావలయునని సర్వేశ్వరుడడగగా) ప్రీతిపూర్వకముగా నీతిరువడికళ్ళయందు కైబ్బర్యమునులభించితిని, ఇదియే నాకు నీరముగా నుండవలయునని.

౧౦.

శ్శ నిల్లావల్లల్ నీళ్ళయల్ కూట్ తిరుప్పేరమేల్*
నల్లార్ పలర్ వాట్ కురుగూర్ చ్చడగోవ*
శొల్లార్ తమి ధ్రుయిరత్తుల్ళివై పత్తుమ్
వల్లార్ తొణ్ణరాళ్ళదు కూట్ పొగవిశుమ్మ.

౧౧.

అ॥ నల్లార్ - విలక్షణులైన, చలర్ - అశేషులు, వాల్ - నిర్వహాసముజేయుచున్న, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, శోరత్ - శ్రీనాథులచేబూర్చిమైన, తమిల్ - వ్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తుర్ - నెయ్యిపాకురములలోఁ జేరిన, సీగ్ - గొప్ప, వయర్ - పాలములచే, కూల్ - చుట్టబడిన, తిరుప్పేరమేల్ - తిరుప్పేర విషయమైన, ఇనైవరుమ్ - ఈపదిపాకురములను, వల్లార్ - అభ్యసించిన, తొడ్డర్ - భక్తులను, అల్లర్ - దుఃఖము, నిల్లా - నిలువదు (వారు), ఆళ్వారు - పరిపాలించఁదగినది, కూల్ - వ్యాప్తిమై (అపరిచ్ఛిన్నమై), పొన్ - లేజోమయమైన, విళుమ్మ - పరమపదము.

తా॥ తిరుప్పేరవిషయమై నమ్మాళ్వార్లసాదించిన యీపదిపాకురముల పద్యసించువారు సంపారమునువదలి పరమపదమును బొందుదురని.

౧౧.

ఆల్వార్ తిరువడిగళి కరణమ్.

శివర్ తిరువడిగళి కరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడర్చిరాదివార్గముమొదలగు నైభవములను ప్రకాశింప, వానిని యనుభవించి యన్యవదేశముగా సాదించుచున్నారు

‡‡ శూల్ విళుమ్మణిముగిల్ తూరియమ్మొక్కిన*

అల్లకడలై తిరై కైయెడురాడిన*

ఏల్లపొట్టిలుమ్ వళమేదియవెన్నప్ప*

వాల్ పుగల్ నారణ తమరై క్కణ్ణుగన్దె.

౧.

అ॥ ఎన్నప్పన్ - నాకు సకలవిధబంధునై, వాల్ పుగల్ - అనందకరమైన కల్యాణగుణములుగలవాఁడైన, నారణ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తమరై - భక్తులను, కణ్ణుచూచి, ఉగన్ద - సంతోషించి, కూల్ - అంతట వ్యాప్తమైన, విళుమ్మ - అకాశమందు, అణి - అల జొర్రముగానున్న, ముగిల్ - మేఘములు, తూరియమ్ మొక్కిన - తూర్వ భూమి మనుజేసినవి. అల్లకడల్ - అగాధమైన సముద్రములు, అరై తిరై - కొట్టుచున్న అలల నెడి, కై ఎదుర్తు - చేతులనెత్తి, ఆడిన - నర్తనముజేసినవి. ఏల్లపొట్టిలుమ్ - సప్తద్వీపములును, వళమ్ - ఉపవారములను, ఏదియ - ధరించినవి.

తా॥ మోక్షమునకునెక్కువన్న శ్రీవైష్ణవులను జూచి నన్నోషముచే మేఘములు గర్జించినవి. సముద్రములయందలలుకేదినవి. భూమి తనయందున్న మంచినపువ్వులను వారి సమర్పించినవని. ౧.

నారణ తమరై క్కణ్ణుగన్దె సన్నీరముగిల్*

పూరణపొట్టుడమ్ పూరి త్తరుయర్ విణ్ణిల్*

నీరణికడల్ గళి విన్దార్ తన* నెడువరై

తొరణమ్ నిరై తెమ్మమ్ తొమ్మిడనరులగె.

అ॥ వారణం తమరై - భగవద్భక్తులను, కణ్ణు - చూచి, ఉగన్ద - సంతోషించి, నరే
 నీరముగిల్ - మంచిజలముగల మేళుములు, ఉయిల్ - ఉన్నతమైన, విజిల్ - ఆకాశమును,
 పూరణమ్ పొట్టుడమ్ - సర్వమును మైన పూర్ణగుంభములుగా, పూరిత్తెను - పూరించుచుండు
 బడినది. నీరణి - జలము చేసిందియున్న, కడల్ గళ - సముద్రములు, నిన్దు - స్థిరముగానుండి,
 అరత్తన - ఘోషించినది. ఉలగు - లోకమందున్న వారు, నెమవరై - గొప్ప పర్యవేక్షణవలె
 నున్న, తోరణమ్ - తోరణములను, నిరైన్దు - (కట్టి) నిండించి, తొట్టుదనర్ - ఆశ్రయించితిరి.

తా॥ మోక్షమునకు నెక్కువను భాగవతులను జూచి మేళుములు పన్నోషించి పూర్ణగుంభముల
 వలె వారెను. సముద్రములు ఘోషించెను. లోకులు మందరముగా తోరణములుగాట్టి వారిని
 నేనించుచిరి.

తొట్టుదనరులగర్గళ కూటనన్బలరే ముద్ద

పొట్టివనర్ పూమియన్ద శన్దవర్ తమర్ మున్నే*

ఎట్టురునెన్దిరుమరుజ్జితై తనర్ మునీవర్ గళ*

వట్టియిదువై గున్దర్ క్కెన్దువనెదిరే.

3.

అ॥ అన్దు - త్రివిక్రమావతారకాలమును, పూమియన్ద శన్దవన్ - భూమినికొలిచినవారి,
 తమర్ - భక్తులైనవారియొక్క, మున్నే - ఎదుట, కూటమ్ - భూవనములతోఁగూడ, నరేమలర్
 ముద్దై - మంచిపుష్పవర్షమును, పొట్టివనర్ - కురుపించినవారై, ఉలగర్ గళ - ఆయాలోకముల
 యందున్న వారు, తొట్టుదనర్ - ఆశ్రయించితిరి. మునీవర్ గళ - మానవరముగలవారు, ఎదిరే
 వన్దు - ఎదుటవచ్చి, నైగున్దర్ క్కు - క్రితైకృతమునకు నెక్కువారి, వట్టి - మార్గము, ఇదుఎన్దు -
 ఇదియని (చెప్పి), ఎట్టుమిగి ఎన్దు - తేజోవైయుడియని; ఇరుమరుజ్జ - రెండుచక్కలయందును,
 ఇరైత్తనర్ - చెప్పిరి.

తా॥ ఈర్థ్యలోకములయందున్న వారి పరమపదమునకు నెక్కువారి భూవనమునందుండి
 పుష్పవృష్టికురించింది * మోక్షమునకు మార్గమిది, ఇట్లు తేజోవైయులమున నని చెప్పిరని.

ఎదిరెదిరి నైయవారిరుప్పిడమేవగున్దనర్*

కదిరవరవరవర్ కై నిరై తాన్దనర్*

అదిరే కురలే మురకైజ్జ శ్శై కడల్ ముత్తుక్కొత్తె*

మదువిరిత్తుమాయ్ముడి మాధవగళతమర్ క్కెన్దు.

౪.

అ॥ మదువిరి - తేజోవైయనుచున్న, కుమాయ్ - తిరుక్కుమాయ్ని, ముడి - కిరీటము
 దుగల, మాధవన్ - క్రియవతియొక్క, తమర్ క్కు - భక్తులను, ఇన్దుయనర్ - దేవతలను, ఎది
 రెదిర - ముందుముందు, ఇరుప్పిడమ్ - వాసయోగ్యమైనస్థానములను, వరత్తనర్ - ఏల్లుబాదిరి.
 కదిరవర్ - తేజస్సుగల, అవరవర్ - ఆయాదేవతలను, కై - చేతులను, నిరై - మునుగా, తాట్టి
 నర్ - చూపించిరి. అదిర - ఘోషించుచున్న, మురకైజ్జ - భరీపాద్యములయొక్క, కురల్ -
 శబ్దములు, అరైకడల్ - అభయకొట్టుచున్న సముద్రముయొక్క, ముత్తుక్కొత్తె - శబ్దముతో సమా
 నముగాఁగిడినది.

తా॥ దేవతలు వీరి విశ్రాంతిసమయముగా మార్గమందవృత్తుల స్థానములెట్లుబడి, వీరికి దురుగుండవచ్చి ఇట్లు వేంచేయునలయును ఇట్లువేంచేయునలయునని మార్గముచూపించిరిని ౪.

మాదవనారమురెన్ను వాళిలో వానవర్*

పోదుమినమదిదమ్ పుగుమగవెన్నలుమ్*

కీదగ్గల్ పాడినర్ కిన్నరర్ కెరుడర్గళ*

వేదనల్యాయవర్ వేర్వీయుల్ మమస్తే.

౫.

అ॥ వాళిలో - మార్గమందున్న, వానవర్ - దేవతలు, మాదవన్ రమర్ ఎన్ను - వీరుభగవద్భక్తులని యాచించి, పోదుమిన్ - (హస్తానమనకు) వేంచేయుడి, ఎమదిదమ్ పుగుమగ - మాయాధికారములనుస్వీకరించుడి, ఎన్నలుమ్ - అని ప్రార్థించునభ్యుదయ, వేదనర్ వాయవర్ - వేదోచ్ఛారణముచే విలక్షణమైన ముఖముగలవారు, కేర్వి - యాగఫలమును, ఉల్ - వీరియందు, మిడుత్తు - సమర్పించి, కిన్నరర్ - కిన్నరులును, కెరుడర్గళ - గరుడలోకమందున్నవారను, కీదగ్గల్ పాడినర్ - సంతోకములుపాడిరి.

తా॥ మాస్తానమునకూలేచేసి మమ్ముల ననుగ్రహించుమనీ దేవతలు ప్రార్థించిరి. తొందలు తమతమయాగాదిఫలములను వారియిందడికళ్ళయందను సమర్పించిరి. కిన్నరారులుగానముజేసిరిని. ౫.

వేర్వీయుల్ మమస్తలుమ్ విరై కమట్ నలుమ్ముగై*

కాళగ్గల్ వలమ్మరి కలన్దెమ్మిమ్మై తనర్*

అణ్ణిన్గల్ వానగ మాట్రియాళమరెన్ను*

వాళిలోకణ్ మడన్దెయర్ వాట్ త్రినర్ మగిట్ నే.

౬.

అ॥ కేర్విఉల్ మమస్తలుమ్ - కర్మఫలమును వీరివద్దసమర్పించుచుండగా, విరైకమట్ - పరిమళముకొట్టుచున్న, నలుమ్మగై - మించిధూచుములను (సమర్పించి), ఎన్నుమ్ కలన్దు - అంతటవ్యాపించునట్లు, కాళగ్గల్ - కానాళములనున్న, వలమ్మరి - దక్షిణాన ప్రకృతిములనున్న, ఇత్తైత్తనర్ - ధన్యనించుజేసిరి. వాల్ - కేర్విమ్మగల, ఒణ్ - నుండిరమైన, కణ్ - శీత్రములుగల, మడన్దెయర్ - స్త్రీలు, అట్రియాళ - చక్రధరుని, రమర్ - భక్తులైనమీరు, వానగమ్ - స్వర్గమును, అణ్ణిన్గల్ - పరిపాలించుడి, ఎన్ను - అని, మగిట్ నే - సన్నోపించి, వాట్ త్రినర్ - అశిర్వాదముజేసిరి.

తా॥ దేవతాస్త్రీలు వీరినిజూచి సక్రమించి యాస్వర్గమును మీరు పరిపాలించుడియని యాశిర్వాదము జేసిరిని. ౬.

మడన్దెయర్ వాట్ త్రిలుమ్ మరుదరుమ్మనక్కరుమ్*

తొడర్ నెజ్జుమ్ తొత్తెరమ్మొల్లినర్ తొడుకడర్

కిడన్దెవక్కెవగ కిళరొమ్మైముడ*

కుడన్దెయ్ మొక్కెవలగ కుడియడియార్ క్కే.

౭.

అ॥ తొడుకడర్ - అనాధమైన సత్పుదిమందు, కిడన్దె - పుష్కరించిన, ఎమ్మక్కెవగ - మనశ్శత్రుడును, కిళర్ ఒలి - గోవులకమ్మగల, కుడియడి - కర్మకీరీటముగలవాడును, కుడన్దె -

తిరుక్కణ్డముందు చవ్యరించినవాడునైన, ఎటకోపలకామనక్రిష్ణునికి, కుడియడియార్ క్కు-
కులక్రమముగా చానులైనవారికి, మడనెయిర్ - ప్రియ, వాల్మీరెలున్ - ఆగ్నివముతేయ
మండగా, మరుదురున్ - మరుక్కులును, వకుక్కలున్ - వసువులును, ఎల్లమన్ తోడొద్దు. కొంచెము
చెనుక ననుసరించినట్టి, తోత్తిరమకొల్లివర్ - స్తోత్రముకేసిరి.

తా॥ శ్రీవైకృణ్ణమునకు వెళ్ళుచున్న శ్రీవైష్ణవులను మరుక్కులును వసువులును స్తోత్రము
కేసినది. ౩.

కుడియడియారివర్ కోవిన్దన్ నక్కెన్దు*

ముడియుడై వానవర్ ముత్తై ముత్తై యెదిర్ కొళ్ళు*

కొడియడినెడుమదిల్ గోపురమ్ కులుగినర్*

వడివుడై మాదవగ వై గున్దమ్ పుగవే.

౪.

అ॥ ఇవర్ - వీరు, కోవిన్దకాతనక్కు - క్రిష్ణునికి, కుడియడియార్ నెన్దు - కులక్రమముగా
చానులని, ముడియుడై - తీరటముగల, వానవర్ - నిత్యనూరులు, ముత్తై ముత్తై - క్రమక్రమ
ముగా, ఎదిర్ కొళ్ళు - అభిముఖముగావచ్చుటకొఱకు, వడివుడై - సౌందర్యముగల, మాదవగ -
క్రియోపరతియొక్క, వై గున్దమ్ - శ్రీవైకృణ్ణమును, పుగ - ప్రవేశించుటకై, కొడియడి - ధ్వజముల
చేసలంకరించుటచేస, నెడుమదిల్ - గొప్పప్రాకారముగల, గోపురమ్ - గోపురద్వారమును,
కులుగినర్ - సమీపించిరి.

తా॥ ప్రకృతిమండలమునుదాటినతరువాత నిత్యనూరులు వీరిని చరమచదుమునకు దీసికొని
పోవుటకై శ్రీవైకృణ్ణముయొక్క గోపురద్వారముందు వచ్చిచేరిరి. ౫.

వై గున్దమ్ పుగుదలుమ్ వాళిలిల్ వానవర్*

వై గున్దకాతమలెమ రెమడిడమ్ పుగుదెన్దు*

వై గున్ద త్తమరరుమ్ మునివరుమ్ పియన్దనర్*

వై గున్దమ్ పుగునదు ముల్లవర్ విదియే.

౬.

అ॥ వై గున్దమ్ పుగుదలుమ్ - శ్రీవైకృణ్ణమును ప్రవేశించినప్పుడు, వాళిలిల్ - ద్వారముం
దున్న, వానవర్ - నిత్యనూరులు, వై గున్దకాతమర్ - శ్రీవైకృణ్ణాధునిభక్తులు, ఎమర్ - మాకుడై
క్కులు, ఎమడిడమ్ - మాధానమును, పుగుదు - ప్రవేశించుడి, ఎన్దు - అని (చెప్పిరి). వై గున్ద త్త -
శ్రీవైకృణ్ణమందున్న, అమరరుమ్ - శ్రీశృంగరపరులును, మునివరుమ్ - సుకానుభవపరులును, వై గు
న్దమ్ పుగునదు - శ్రీవైకృణ్ణమును ప్రవేశించుటకు, ముల్లవర్ - భూలోకమందున్న వాకి, విదియే -
భాగ్యము (గలిగినది) క కామని, విడువనర్ - సజ్జీవించిరి.

తా॥ శ్రీవైకృణ్ణమందలి గోపురద్వారముందున్న వారు మిక్కిలి సక్రమించిరి. శ్రీశృంగరపరు
లైన నిత్యనూరులును, భగవద్గుణానుభవపరులైనవారును భూలోకమందుండి యిచ్చట రావడము
నకు వీరింతభాగ్యముగలవారోయని యాశ్చర్యపడిరి. ౭.

విదివగ పుగున్దన్ నక్కెన్దు సల్వేడియర్*

పదియినిల్ పాల్గినిల్ పాదన్దల్ క్కుచిన్దు*

నిదియునట్లుమును నితైకుడవిశక్కుమును*

మదిముగమడ నైదు రేడ్దవర్ వన్ద.

౧౦.

అ॥ విదవర్ - (మన) భాగ్యముచేత, పునవర్ - ప్రవేశించిరి, ఎత్తు - అని, నల్వ - నియం - విలక్షణులై వేదమందు ప్రతిపాదించబడిన విశ్వనూరులు, పసియిది - స్వస్థానమందు, పాణిది - ఉపచారపూర్వకముగా, పాదబిల్ - తిరుపడికళ్ళను, కట్టువివర్ - కోరించిరి. నిదియును - నిధివలెనున్న తిరుపడికళ్ళనున్న, నల్వకుము - మందిక్రిమార్లమునున్న, నితైకుడను - పూర్ణకుంభమునున్న, విశక్కుము - దీపమునున్న, మదిముగ - చిహ్ననిసంజ్ఞములు మునుగల, మడనైదు - శ్రీలు, వన్ద - ఎదురుగావచ్చి, ఏర్వర్ - ధరించిరి.

తా॥ మనభాగ్యముచేత వీరిప్పట వచ్చిరికదామని విశ్వనూరులు తమ సింహాసనమందు వేంచేయునుకేసి వారి కిపాదములనుగడిసిరి. శ్రీలు మంగళార్థముగా పూర్ణకుంభాదులను దీసి కొని యెదురుగా వచ్చిరిని.

౧౦.

వన్దవరేది కోళ్ళ మానుణిమడ్డబత్తు*

అన్దమిల్ పేన్పు త్తడియరోడిరున్దవై*

కొన్దలర్ పాక్షిల్ కురుసూర్ చ్చడగోవగోళి

కన్దకళాయిర్ త్తివై వల్లార్ మునివరే.

౧౧.

అ॥ అవర్ - ఆశ్రయవారి, వన్ద - వచ్చి, ఎదిర్ కోళ్ళ - ఎదురుకుండ వేంచేయగా, మానుణిమడ్డబత్తు - తిరుమానుణి మంటపమందు, అన్దమిల్ - అవధిలేని, పేన్పుత్తు - మహావన్దము గల, అడియరోడు - భక్తులైనవిశ్వనూరులతోగూడ, ఇరున్దవై - ఉన్నవిధమును, కొట్ట - పువ్వులగాత్తులు, అవర్ - వికసించుచున్న, పాక్షిల్ - తోటలుగల, కురుసూర్ - కురుకాపురికి పొమ్మియైన, కడగోవగో - నమ్మాళ్వార్లు, కొల్ - పొందించిన, కన్దబిల్ - వేదస్వరూపములైన, అయిర్ - వెయ్యిపాతురములలో, ఇన్ద - ఈపదిపాతురములను, వల్లార్ - ఆధ్యసించువారు, మునివరే - భగవద్దేవతల ననుభవించురు

తా॥ శ్రీవైకృణ్మమందలి తిరుమానుణిమంటపమందు విశ్వనూరులతోగూడ బ్రహ్మవన్దము ననుభవించుచున్న విధమును బ్రతిపాదించుచున్న నమ్మాళ్వార్లుపొందించిన యీ పదిపాతురముల నధ్యసించువారు శ్రీవైకృణ్మమునకు వెళ్ళి భగవద్దేవతానుభవము చేయుదురని.

౧౧.

అత్తూర్ తిరుపడిగళేళరణమ్

తేయర్ తిరుపడిగళేళరణమ్

౧౦ - ౧ వ భాగము.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, తామిదివరలో ననుభవించిన యనుభవమంతయు మానసానుభవమగుటచేత నాచార్యులను ప్రత్యక్షముగా ననుభవించవలయునని యాశించి, సర్వేశ్వరుని యొక్క దాసుగూడ విడిచియుండలేక మిక్కిలి యాత్మరైస యాత్మోద్ధక్కు సర్వేశ్వరుడు వచ్చి నేనసాదించి వారితో పండ్లపించి వారియొక్క సకలముఖములనుబోగొట్టి వారు మనోరథించిన ప్రకారము వారికి వరమనమనిచ్చి నిరతికయానందము ననుభవించుటచేసినది ప్రతిపాదించుచున్నారు.

మునియేనాన్మగనే ముక్కణ్ణప్పాపాల్లా

క్కనివాయ్ తామరై క్కణ్ణకతుమాణ్ణి మేయొక్కణ్ణా

తనియేనాదుయిరే యొక్కరై మిశై యాయ్ వద్దిట్ట

ఇనినా పోగలొట్ట నొన్మమ్మాయమ్ శెయ్యైరైన్దయే.

౧.

అ॥ తునియే - (పృథ్విభయోగియైన) సత్కల్పముగలవాడా! నాన్మగనే - చతుర్ముఖుని కస్త్రామియైనవాడా! ముక్కణ్ - మాడు సేత్రములుగల, అప్పా - ఉపకారముడైన దురునికస్త్రామియైనవాడా! కని.చుడువలెన్నిగదైవో, వాయ్ - అధరమునన్ను, తామరై - చక్రమువంటి, కణ్ - సేత్రములన్నుగల, ఎన్ పొల్లాక్కరుమాణ్ణిమే - భేదములేని (అనుభవించని) నీలమాణికమువలె నాకు నేనసాదించిన తిరుమేనుగలవాడా! ఎన్ కణ్ణా - నన్ను నూరించిన (వశీకరించుకొనిన) వాడా! తనియేన్ - ఒంటుయైనవాకు, ఆరుయిరే - సరస్వత్యప్రసాదాదువాడా! ఎన్ కరై మిశైయాయ్ - నాకిరస్సకంటె వధికుముగా (సంపూర్ణముగా), వద్దిట్ట - వచ్చి, ఇని-ఇక (అనుభవించిన) మీద, నాన్ - నేను, పోగలొట్టన్ - విడిచివ్వకు. ఎన్దయే - నన్ను, ఒన్మమ్ - వివిధముగాను, మాయమ్ శెయ్యైల్ - వంశనచేయవలదు.

తా॥ బ్రహ్మదులకంధర్యామియైయుండి సకలజగత్సృష్టికారకుడైన, నాన్మప్రాణాదులుడైన, నిరతికయ సౌందర్యముగల తివాదనములతో నాకు నేనసాదించి నన్నానందించిన ఓక్కాయనకి! నేనికనినవలదు. నన్ను సంసారమును పడ్రోయవలదు మాయని. ౧.

మాయమ్ శెయ్యైరైన్దయే యుగతిరుమార్వత్తుమారై నక్లై

నాశమ్ శెయ్ పూజ్జులొళ్ తిరువాడై నిన్నాడై కణ్డాయ్

నకమ్ శెయ్ దున్నొడైన్దయై ర్వేటిన్దయై యున్దాగవో

కాళమ్ శెయ్యదుగొడ్డ మున్నొక్కవిగొక్కయవ్వున్దో.

౨.

అ॥ ఎన్నె - నన్ను, మాయమ్మకెయ్యో - పంచనచేయవలదు. ఉన్ - నీకు, తిరు - సంపత్తి, మార్వత్తు - వత్తులమందు, మారై - మాలికవలె నలక్కొరమై, వత్తె - పొగడదగినదై, వాళమ్మకెయ్య - (నీతియమేయను) పరిమళింపజేయుచున్న, తూ - సుందరమైన, కుర్లూళ్ - కొప్పులదైన, తిరు - క్రిడేదితో, అనై - ఒట్టు, నిన్ అనై - నీకు ఒట్టు, కణ్డాయ్ - (నేనొట్టు పెట్టి నిర్బంధించినప్పుడు నీ పెట్టుకెక్కడనో) చూచుము. నేళమ్ కెయ్యదు - నీ నామము నే నీ, ఉన్నెదు - నీతో, ఎన్నె - నన్ను, ఉయ్యి వేట్టి - ప్రాణము భేదములేకుండునట్లు, ఒన్దాగనే - ఒకటిగానే, మాళమ్ కెయ్యదు - సజ్జీచించక, కణ్డాయ్ - అక్షరించితివి. వత్తు - వచ్చి, ఎన్నె - నన్ను, కూవిక్కొళ్ళాయ్ - పిలుచుకొనుము. అన్దో - అయ్యో!

తా॥ ఓక్రియవతి! నన్ను సంపాదించుచుండుచితివంటే నీతోడను నీక్రిడేదితోడను ఒట్టు, నాయందు మిక్కిలి యభినివేశముగలవాడనై యిదిపక్షంలో నన్నంగీకరించితివి. ఇకమిందునాడ విడువకుండ స్వీకరింపుమాయని.

కూవిక్కొళ్ళాయ్ వత్తునో వెళ్ళొక్కరుమాణిక్కమే*

అవిక్కోర్ వల్లొమ్మని నన్నలాలటిగిట్టి లేన్నా*

మేవిల్లొమ్మపిరమకళివ నిద్దిరనాదిక్కెల్లామ్*

నావిక్కమలముదట్కెట్టె యుమ్మరన్దదువే.

3.

అ॥ ఎన్ - నాకు (భోగ్యభూతుడనై), పొల్లా - భద్రమలేని, కరమాణిక్కమే - నీల మాణిక్యమువంటి తిరుమేనుగలవాడా! మేది - అభినివేశముతో, లొమ్మిమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, పిరమన్ - ద్రవ్య, కివన్ - రుద్రుడు, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుడు, అదిక్కెల్లామ్ - నీరు మొదలైన పాఠందటికిని, ముదల్ - కారణభూతమైన, నావిక్కమలమ్ - తిరునాళికమలమునకు, కిట్టె - మూలభూతుడా! ఉమ్మర్ - మేలైన నిత్యకూరులకును, అన్దదువే - నిర్వాహకుడా! అవిక్క - నాయాత్మకు, ఓర్ - ఒక, వల్లొమ్మని - అవలంబవృత్తియు, నిన్నలలో - నిన్నుతప్ప, వాన్ - నేను, అణిగిట్టి లేన్ - ఎఱుంగలేను. (గాన) వత్తు - వచ్చి, కూవిక్కొళ్ళాయ్ - పిలుచుకొనుము. అన్దో - అయ్యో!

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులకును నిత్యకూరులకును నిర్వాహకుడనైన ఓక్రియవతి! నిన్నుతప్ప నాకు అవలంబములేదుగాన వన్నంగీకరించుమాయని.

3.

ఉమ్మరన్దన్దొమ్మయో వదన్దుమ్మి నేయేయో*

అమ్మరనల్పొది యదమల్పిరమనరన్ నీ*

ఉప్పురుమ్మయాదవరుమ్ ప్పడై త మునిజనవన్ సీతి

ఎప్పురిమ్మోడిక్కలుల్ శైన్న్ పోరవిట్టాయే.

౪.

అ॥ ఉప్పుర్ - మహాదాదులకంటే మేలై, అమ్ - (పుష్టికైతే) సుందరమై, తజ్ - చల్లమైన (నిదితళక్కిలమైన), పాడ్మయో - మూలప్రకృతికి నిర్వాహకుడా! అదనుల్ - ఆ మూలప్రకృతిలోనున్న, మిత్తై - విలక్షణమైన జీవాత్మలకు, నీయే - నీవే నిర్వాహకుడైనవాడవు. అప్పురుమ్ - ఆకాశమునకును, వల్ - విలక్షణమైన, శోది - అగ్నికిని (తరిమతత్వములకును) అదనుల్ - ఆ పంచభూతముమైన బ్రహ్మాండములోనున్న, పిరమన్ అరన్ - బ్రహ్మరుద్రులకును, నీ - నీవే నిర్వాహకుడవు. ఉప్పురుమ్ - మేలైన దేవతలనున్న, యాదవరుమ్ - తక్కిన మనుష్యులనున్న, వడైత్త - సృజించిన, మునివనన్ - సజ్జల్పముగలవాడవు, నీ - నీవే. ఎమ్మరుమ్ - నాభారమైన కార్యములకు, కాదిక్కలుల్ శైన్న్ - (నేను) నిర్వహించెదననిమాది, ఎన్నై - నన్ను, పోరవిట్టాయే - దూరముగానిడిచిపెట్టితివి.

తా॥ ఓ క్రియవతి! నీకల చరాచరములకు సృజించి వారికి నిర్వాహకుడవైయున్న నీవు నన్ను పేక్షించివంటే నాకార్యములకు నేను నెరవేర్చుకొనజాలనని.

౪.

పోరవిట్టైన్న్ నీ పుఱిమ్మోక్కలుల్ శోల్ పిన్న్ యోగ

ఆరై కొణ్డైయన్దో ఎనదెన్నదెగ్గయాన్గొన్నదెగ్గ

తీరనిరుమ్బుణ్డనీరుదుపోల వెన్నాయురై

ఆరప్పరుగ్గ* ఎనక్కరావముదానాయే.

౫.

అ॥ ఇరుమ్మ - లోహము, తీర - (తనతాపము) తీరునట్లు, ఉణ్డ - గ్రహించిన, నీరుదు పోల - జలమువలె, ఎన్నాయురై - నాయార్మను, ఆర - పూర్ణముగా, పరుగ - అనుభవించుటకై, ఎనక్క - నాకు, ఆం పముదానాయే - తృప్తికలి (నిరతిశయభోగ్యమైన) అమృతమైనవాడా! నీ - నీవు, ఎన్నై - నన్ను, పోరవిట్టై - దూరముగానిడిచి, ఇట్టు - అనాదరించి, పుఱిమ్ - కషయావరములయందు, పోక్కలుల్ శోల్ - చడవేముతలందిరివంటే, పిన్న్ - తరువాత, యోగ - నేను, ఆరైక్కణ్డై - ఎవరిని సహాయముగాజేసికొని, ఎత్తై - ఏమిరుమార్గమును (సాధించెదను)? అత్తో - అయ్యో! ఎనదెన్నదెగ్గ - నాదియని చెప్పదగినదెది? యాన్గొన్నదెగ్గ - నేనని చెప్పదగినదెది?

తా॥ ఇదివఱలో నాకు భోగ్యభూతుడవైయుండి నన్ను చక్కగా ననుభవించి యిచ్చుడ సంపాదించు బడద్రోయ విచారించుచున్నావు. నేనును నావస్తత్వమును నీవేగాక ఇతర నేనొకరిని సహాయముగాజేసికొని యొకపూరుమార్గమును సాధింపజాలనని.

౫.

ఎనక్కారావముదా యెనడవియైయున్నయ్యరై*
 మనక్కరామైమన్ని యుణ్ణియైయున్నోట్రియాయ్*
 పునక్కా...మానిట త్త పుణ్ణిగక్కణ్ శెణ్ణనివాయ్*
 ఉనక్కేఱ్ఱుమ్కోలమలర్ ప్పావై క్కన్బా వేన్న సేయో.

౬.

అ॥ పునమ్ - తనభూమియందున్న, కాయామ్ - రెల్లపువ్వుముయొక్క, నిజత్త - వర్ణము
 గలవాడవును, పుణ్ణిగమ్ కణ్ - చచ్చుమువంటి శేత్రములనున్న, కెమ్కని - ఎఱ్ఱకుండవలె
 స్పృగమైన, వాయ్ - అధరమునున్నగలవాడవునైన, ఉనక్కు - నీకు, ఎఱ్ఱుమ్ - తగ్గుమైన,
 కోలమ్ - సౌందర్యముగల, మలర్ ప్పావైక్కు - కమలవాసినయైనపిరాట్టి విషముమై, అన్బా -
 సేనాముగలవాడవై, ఎన్న సేయో - (వారిని యాశ్రయించి) నాయందుబ్రతికేసినవాడా!
 ఎనక్కు - నాకు, ఆరావముదాయ్ - నిరతిశయభోగ్యభూతుడవై, ఎనదావియై - నాశనము
 నున్న, ఇన్నయ్యరై - లక్షణమైన నాయాత్మనున్న, మనక్కు - హృదయమునకు, ఆరామై -
 తృప్తిలేకుండునట్లు (అశమదీ), మన్ని - నిరస్తరముగా, ఉణ్ణిట్టాయ్ - అనుభవించితివి. ఇని -
 ఇతను, ఉణ్ణోట్రియాయ్ - (పురముగా) అనుభవించుచు.

తా॥ శ్రీదేవియందువలె నాయందు మిక్కిలి వ్యాపాసముగలవాడవై నాశనముండును
 అత్మయందును మిక్కిలియదంమునుజేసితివి. ఇతమీదగూడ నన్ను పేక్షించక స్వీకరింపుమాయని.

॥ కోలమలర్ ప్పావై క్కన్బాగియ వేన్న సేయో*
 నీలవరై యిరణ్ణపిత్తై కవ్వి నిమిర్ న్దదొప్ప*
 కోలవరాగ మున్నాయ్ నిలజ్జోట్టిడై కొణ్ణివెన్నాయ్*
 నీలక్కడల్ కడైన్దా యున్నై ప్పెన్దో నీనిప్పొక్కువనో.

౭.

అ॥ కోలమ్ - సౌందర్యముగల, మలర్ ప్పావైక్కు - కమలవాసినయైనపిరాట్టి విషముమై,
 అన్బాగియ - (ప్రతిగలవాడవై (దానిచేత), ఎన్ అసేయో - (పిరాట్టికిభక్తుడనని) నాయందు
 బ్రతికేసినవాడా! నీలవరై - నల్లనినిర్వృతము, ఇరణ్ణపిత్తై - రెండుచంద్రశకలము, కవ్వి - నోటి
 తోకలుచుకొని, నిమిర్ న్దదొప్ప - శేచినట్టువలెనున్న, కోలమ్ - సుందరమై, ఒణ్ణ - అన్వితీ
 యమైన, వరాగమాయ్ - మహావరాహమై, నిలమ్ - భూమిని, కొణ్ణివెన్నాయ్ - కొమ్ముమీద
 నెత్తుకొనివచ్చిన, ఎన్నాయ్ - ఓనాస్వామీ! నీలమ్ - (తనకానిచే) నీలమైన, కడల్ - సముద్ర
 మను, కడైన్దాయ్ - చిలకనవాడా! ఉన్నై - నిన్ను, పెన్దోన్దు - లభించి, ఇని-ఇతమీద,
 పొక్కువనో - విడిచెదనా?

శరీరదులను) వ్యాపించి, ఆగస్త్య - (చక్కలయందువ్యాపించి, ఆత్మ స్థ - (క్రిందవ్యాపించి, ఉయర్ స్థ - పైనవ్యాపించినదై, ముడివిల్ - అంతములేనిదైన జీవాత్మలకు, నియామకుడవై, ముడల్ - (ప్రభానుడవై, తని - నిరుపమానుడవై, ఉన్నై ఉన్నై - నీచననిన్ను, ఎన్నెనాళ్ పశు-ఎప్పుడు వచ్చి, నాన్ - నేను, కూడువన్ - పొందడు.

తా|| సమస్తరాచరములకును (త్రివిధకారణభూతుడవై, చిదచిత్తులకు నియామకుడవై యున్న నిన్ను నే నెప్పుడుపొంది యానన్దించెదనోయని.

కూత్తన్దగన్దాన్దన్దయర్ న్ద ముడివిల్ పెరుమ్బామ్మోయో*

కూత్తన్దనిల్ పెరియ పరసన్మలర్ చొన్సీయో*

కూత్తన్దనిల్ పెరియ శుడర్ జాననిన్పమేయో*

కూత్తన్దనిల్ పెరియ వెన్న వావఱచ్చూత్తన్దాయ్.

౧౦.

అ|| కూత్తన్ద - (మహదాదులను) వ్యాపించి, ఆగస్త్య - (చక్కలయందువ్యాపించి, ఆత్మ స్థ - (క్రిందవ్యాపించి, ఉయర్ స్థ - పైనవ్యాపించి, ముడివిల్ - నాశములేనిదై, పెయమ్ - గొప్పదై, (అనరిచ్చిన్నమై), పామ్మోయో - భోగమోక్షసాధకమైన మూలప్రకృతికన్తరాత్మయైనవాడా! కూత్తన్ద - అంతట (జ్ఞానముచే) వ్యాపించి, అదనిల్ - ఆ మూలప్రకృతికంటె, పెరియ - గొప్పదై, పరమ్ - (దానికి నియన్తయగుటచే) మేలై, నర్ - (వికారములేనందున) విలక్షణమై, మలర్ - వికాస్వభావముగల, శోదీయో - తెజోమయుమైన జీవాత్మకు నన్తరాత్మయైనవాడా! కూత్తన్ద - వ్యాపించి, అదనిల్ - అంతకంటె, పెరియ - గొప్పదై, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఇన్సమ్జానమేయో - సుఖాత్మకమైన జ్ఞానరూర్తియైన పరమాత్మస్వరూపుడా! కూత్తన్ద - వ్యాపించి, అదనిల్ పెరియ - అంతకంటెగొప్పదైన, ఎన్ ఆవా - నాయభినివేశము, అఱ - తిరు నట్టు, కూత్తన్దాయ్ - (నాతో) సంశ్లేషించితివి.

తా|| ఓక్రియోపతీ! దశదిక్కులయందును వ్యాపించిగొప్పదైన మూలప్రకృతికి నియన్తయై వానికంటెగొప్పదైన జీవాత్మకును మేలైనజ్ఞానానన్ద స్వరూపుడవైన నీస్వరూపముకంటె నధికమైన, నాయాశ తృప్తిపొందునట్లు నాతో సంశ్లేషించితివి.

౧౦.

అవావఱచ్చూ మ్మర్రియెయయనై యర్ నై యలన్ దీ*

అవావన్ దువీడుపెన్ ద శురుగుర్ చ్చుడగోవగొళిన్న*

అవావిలన్దాదిగళా లిన్దై యాయిరముమ్*ముడిన్ద

అవావిలన్దాదియిప్పత్తణ్దార్ పిఱన్దారుయర్ న్దే.

౧౧.

అ॥ అవా - అభినవేశము, అల - తిరునట్లు, కూట్ - సంశ్లేషించిన, అరియై - సర్వ శ్వరుడును, అయనై - బ్రహ్మకస్త్ర్యామియు, అరనై - రుద్రుని కస్త్ర్యామియునైన శ్రియః చరిని, అలగ్నీ - శ్లేషించి, అవాఅగ్నీ - అభినవేశముతీరి, వీడునెల్ల - మహానందమైన చరమపదమునుబొందిన, కురుగూర్చుడగోచన్ - తిరునగరి నిర్వాహకులైన నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - సాదించినవియు, అవావిల్ - పరభక్తిచేత, అన్దాదిగళార్ - అన్దాదిరూపములుగా ప్రవహించినవియునైన, ఇనై అయిరముమ్ - ఈ వెయ్యిపాతురములనున్న, ముడిన్ద - అంతమందు గలిగిన, అవావిల్ - పరభక్తిచే సాదించిన, అన్దాది - అన్దాదిరూపములైన, ఇవ్వురు - ఈవది పాతురములనున్న, అఱిన్దాగ్ - అధ్యయనముజేయువారు, పిఱ్డార్ - సంసారమందు బుట్టినవారైయు, ఉయర్న్దే - నిత్యనూరులతో సమానులై యుత్తములగుదురు.

త॥ అత్వొక్కయొక్క కొరిక నెరవేరునట్లు వారితో సంశ్లేషించిన శ్రియఃచరిమియైన తామాకించిన చరమపదమునుబొందిన నమ్మాళ్వార్లరభక్తిచే సాదించినవెయ్యిపాతురములనున్న అందులో పరమభక్తిచే సాదించిన యీపదిపాతురములనున్నగ్య మనము జేయువా రిహలోకమందున్నప్పుడే నిత్యనూరులతో సమానులై ఉంపరి పూజ్యులైయుందురని. ౧౧.

అ త్వొర్ తిరు వ డి గ శ్శ ర గ మ్.

తీయర్ తిరువడిగశ్శ శరణమ్

—॥—

౧౦-వ పది, సంపూర్ణము.

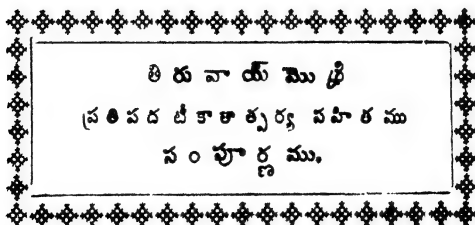
—॥—

ఇది పదివది తిరువాయ్మొళులు ౧౦౦-కి పాతురములు ౧౧౦౨.

ఋషిం జపామహే శృష్టత్యస్తాత్త్వద్వివోదితమ్ ।

సహస్రశ్శాం యోబ్రహ్మీల్ బ్రామిడిం బ్రహ్మసంహితామ్ ।

తిరువాయ్మొళి
ప్రతిపదటీకాకావ్యవహితము
సంపూర్ణము.

అ	పుటము	పుటము	పుటము
అల్లదేయ్యప్పగుమాలు	౧౭౯	అన్నెయెన్ శెయ్యి లెన్	౨౪౨
అగలగిలేని ఆయుమ్	౩౪౦	అన్ననాగుమతన తాళ్	౪౯౯
అగలలగలుమ్	౫౨	అన్నిమల్లి న్నిలమ్	౩౯౪
అగల్ నీనైత్త	౨౬౮	అన్నిమల్లి న్నిలమ్	౪౪౫
అగ్గిలర్ త్తణ్ణుత్తాయ్	౩౮౧	అన్నియొ మొరుపుగ లెడమ్	౫౦౪
అణ్ణుమిణ్ణుమనవర్	౪౦౯	అన్ఱుమణ్ నీనైతార్	౩౬౩
అణ్ణుల్ నీనల్లెన్	౨౬౫	అప్ప నేయడలా ట్రియన్	౨౦౮
అన్ఱుదనమలనెన్	౧౩౭	అప్పనై యెన్ఱుమలప్పన్	౩౮౭
అన్ఱై ఆయమడ నారాయ్	౩౩	అమరరాయ్ త్రిలిన్ఱార్ గట్టు	౫౧౦
అడగ్గెట్టిల్ శమ్మత్తు	౨౫	అమరర్ గళ్ తొమ్మిడెమ్మ	౩౨
అడిగళ్ తొమ్మిడు	౨౯౧	అమరర్ క్కరియన్	౫౨౫
అడిక్కిమ్మ మగ్గన్	౩౪౦	అమరర్ తొమ్మిప్పడువానై	౧౪౪
అడిగేర్ ముడియిన రాగి	౧౭౫	అమరర్ ముమ్మముడిల్	౫౧
అడిచ్చియొమ్మతలై మిన్	౫౧౫	అమర్ న్దనాదనై	౪౧౯
అడియార్ న్దనై యమ్మణ్	౧౫౬	అముడమమరర్ గట్టు	౪౬
అడియొనివనెన్	౪౭౧	అమైప్పడై యమ్మణ్	౨౮
అడియొనుక్కాన్	౪౩౫	అమ్మనాయ్ ప్పిన్నుమ్	౫౩
అడియొన్మేవియమర్ గిన్	౩౩౮	అమ్మనా ట్రిప్పిరాన్	౨౩౧
అడియొన్ శివయ	౪౨	అయర్ క్కుమ్మనల్ ముమ్	౧౯౫
అడియొమ్మాయరన్	౨౫౬	అరణమావర్	౪౫౩
అడయొణ్ణునాల్ మువర్	౧౫౭	అరియాయనమ్మనై	౪౬౯
అడైవడుమణియార్	౪౬౫	అరియొన్ యెన్ఱు మొన్	౨౭౩
అణ్ణుకొమ్మమరున్	౨౦౪	అరుగలిలాయ	౫౭
అణ్ణునవాడు మెనఱమ్	౪౫	అరుళాచ నీరయర్	౩౫
అణియనాగుమతన తాళ్	౫౦౦	అరుళాచా ట్రియన్	౪౮౯
అణైవదరివనై మేర్	౧౦౫	అరుళైయొ యెన్ఱుమ్మన్	౫౩౪
అణ్ణిల్ మాయనణిళాళ్	౧౩౧	అరుళై తానిని యనఱియేన్	౪౩౧
అరువేరుదనదు పెల్ ము	౪౩౮	అరుళై పెణువారడియార్	౫౨౬
అన్దమిల్ పుగ్గన్ ననపురనగర్	౫౧౨	అల్లడోరరణుమనిల్	౪౧౬
అన్దరమ్మనిన్ఱుల్ గిన్	౪౭౩	అల్లలిన్ఱమ్	౧౭౧
అన్దామత్తమ్మన్	౮౮	అనత్తెల్లల్ విత్తెయమ్	౫౧౭
అన్దోవణుగ పెణునాళ్	౪౯౦	అనన్ఱుడై యరుళై పెణుమ్	౪౯౪
అన్నె మిరణిమామయిల్	౩౧౩	అనన్ఱె విట్టన్	౪౯౭
అన్నె మిరిద తొక్కన్ శెయ్ గేన్	౪౪౧	అననేయగల్ తాలమ్	౪౬౪

	పుటము		పుటము
అనన్తయదే	౪౭౩	అరావముదమాయ్	౯౦
అనరవర్ తమ తమయ	౧౯	అరావముదే యడియేనుడలమ్	౨౭౦
అనావళుచ్చుత్తిరియై	౫౫౧	అరుక్కెన్ శొల్లుగేన్	౪౯౪
అనురర్ గళత్తలై ప్పెయ్యిల్	౫౧౬	అరుయిరేయో	౩౯౯
అమ్రువన్ తొమ్రువన్	౨౭౨	అరుయిర్ పట్టుడు	౪౮౦
అమ్రైక్కన్ఱవడిసాయేన్	౪౬౮	అరన్నయారాయ్యార్	౨౪౭
అళవియన్ఱ వేమ్రులగత్తవర్	౩౮	అరన్దో వాళియైత్త	౩౮౯
అళిక్కుమ్మరమనై	౧౫౪	అలిసిళిలై యేమ్రులగముణ్ణు	౨౯౫
అళిగిలేన్ తన్నుళ్	౪౭౮	అవారాగ్ తుడైయెన్ఱు	౨౩౨
అళిన్ఱవదేడు	౪౬౪	అవావెన్నాదులగత్తై	౩౩౭
అళిన్ఱవేన్ఱు తేళిరేళి	౨౦౯	అవి కాప్పారినియార్	౨౪౫
అళియార్కాలత్తుళ్ళే	౬౮	అవి తిగైక్కవైవర్	౩౩౪
అళియమ్ శెన్దైయై	౯౧	అవియేయారముదే	౧౬౦
అళియేన్ఱు శ్రుగళ్	౪౩౩	అమ్రైయవాళి యమగర్ కుక్కుమ్	౫౨౨
అళివరియపిరానై	౨౫౫	అమ్రైయైచ్చుణ్ణుమ్	౩౬౦
అళివిసాల్ కుటైవిల్లా	౨౧౪	అమ్రైవలనై యాదరిప్పుమ్	౪౦౫
అళివిలేనుక్కరుకాయ్	౩౩౩	అళియైక్కాదో పరియాయ్	౩౭౩
అణుమ్మమ్ విన్దెయాయన	౪౮౪	అళుమాళారామ్రైయుమ్	౪౧౦
అణ్ఱుదన్ నారాయణన్	౪౨౯	అళుమ్మరమన్ఱైక్కణ్ణునై	౧౫౨
అన్ఱో న్దురు పన్ఱో న్దెనిర్	౨౫	అళగిన్ఱావాళియార్	౫౧౯
		అళ్యావాళినిర్	౫౨౪
అ		అఱామదయనై	౪౭౧
అప్పైయదాళిప్పిరానై	౨౭౮	అఱుమనై క్కెడిర్ న్దోడుమ్	౩౬౦
అట్టియమ్ తూళ్ళీయమ్	౩౭౬	అఱెనమ్మ విన్నావమ్	౨౬౯
అడియాడి	౯౩	అన్ఱో న్దుల వన్ఱకాట్టుమ్	౧౯౮
అణలన్ పెణలన్	౯౨		
అదుమిలై మన్ఱో న్దవనిర్	౪౫౬	ఇ	
అనానానాయన్	౫౫	ఇగర్ తోళ్ళుచ్చై	౩౦౭
అనానాళుడైయాన్	౨౩౩	ఇళుమణుమ్ తిరుమాల్వన్	౩౯౦
అవిన్ శువైయనై	౧౭౭	ఇళైతిరిన్దెణ్ణు	౪౪౮
అముదల్వనివనెన్ఱు	౩౮౭	ఇడగిలేనోపట్ట	౨౧౦
అమ్మణ్ణుమిన్నదొన్ఱు	౩౮౫	ఇడత్తోళ్ళమయన్ఱై	౨౩౫
అయర్ కొమ్మనాయ్	౪౯	ఇడరిర్ పొగమ్మొట్టో	౨౮౯
అయ్యయ్యలగత్తు	౨౨౦	ఇడన్దెయేయొరు నాళ్	౧౬౮
అయ్యచ్చియాయ వన్దెయార్	౨౯౯	ఇడర్ తడవన్ఱై	౫౦౪

	పుటము		పుటము
ఇడైయిల్లె యాన్ వళరత్త	౪౦౬	ఇవళిరాప్పగర్ వాయవరీఇ	౮౫
ఇట్టకాల్టిట్టక యళాయ్	౩౪౯	ఇవళై ప్పెయిమ్మవరిశు	౨౦౩
ఇదు కాట్టినై మ్మిన్	౨౦౨	ఇనైయుమనై యునునై యుమ్	౫౬
ఇదువోపారుత్తమ్	౪౨౮	ఇళైవితై నై	౨౭౪
ఇత్తనై వేణునదు	౪౭౨	ఇళై నై వెయ్ మైతిరు	౩౫౫
ఇనవేను మలె యేని శన్	౨౫౯	ఇళనదున్ నీయే	౪౦౦
ఇనియార్ ఇన్దళి	౧౦	ఇళుక్కుమి ప్పెయిళు	౨౩౭
ఇనియిరున్దెన్నయిర్	౪౯౨		
ఇన్కవిపాడుమ్	౩౮౮	ఈ	
ఇన్నము పెనత్తొన్	౩౪౫	ఈడు మెడుప్పమిళిశన్	౪౫
ఇన్నయిర్ క్కేత్తై మర్ మేర	౩౭౭	ఈశయానున్నైక్కొళ్ళదు	౧౧౧
ఇన్నయిర్ చెప్పలుమ్	౪౭౨	ఈవెలద తివినైగళ్	౨౦౮
ఇన్నమ్ తలై ప్పెయదు	౪౭౬	ఈళన్ వానవర్ క్క	౧౩౧
ఇన్నమ్ పుళుక్కెత్తెర	౩౯౧	ఉ	
ఇన్ది పొగ విరువిన్దెయుమ్	౪౬౬	ఉగ్గెక్కెలవరొడుమ్	౫౧౭
ఇన్నుపాయ్ పుళుదిరాగి	౫౦౮	ఉగ్గెన్నెయున్నై యుక్కమ్	౪౭౦
ఇన్నెన్కుదవాదగన్	౩౨౨	ఉగ్గెయిల్ నెళ్ళమ్	౨౯౮
ఇన్నెన్ ప్పెప్పరుక్కె	౫౪౦	ఉచ్చియన్ ట్టేవిళుమ్	౬౨
ఇన్కిమనత్తోడు	౮౪	ఉడన్బువార్ కుత్తెవిల్	౨౦౬
ఇరళివాడొయిమ్	౩౧౪	ఉడనమర్ కాదర్ మగళి	౫౮
ఇరుడీశేక నెమ్మిరాన్	౧౦౩	ఉడలా ట్టేప్పిళప్పవీడు	౩౭
ఇరుక్కుమివియన్దెన్న	౪౩౦	ఉడైయార్ న్ద వాడైయన్	౧౫౩
ఇరున్నాన్ కణ్ణుకొణ్ణు	౪౩౧	ఉణ్ తలూడలణ్ న్ద	౨౯౯
ఇరుళిన్ తిణివణుమ్	౭౧	ఉణ్ న్దణ్ న్దణ్ నిట్టెగ్గన్	౨౯
ఇరైక్కొక్కరువడల్	౨౪౪	ఉణ్ నిరుప్పొరయనై	౪౩౬
ఇలగది మన్ త్తొన్	౫౦౩	ఉణ్ యలగ్గెత్తె మున్న మే	౪౨
ఇలత్తెగ్గెత్తె న్ద	౮౫	ఉణ్ నిళై	౫౩౯
ఇలనదు ఉడైయనిదు	౧౮	ఉణ్ నుమిట్టెత్తమ్	౨౦౦
ఇలిజత్తిట్ట పురాణత్తిరుమ్	౨౨౫	ఉణ్ నానవర్ కోనుక్క	౨౮౪
ఇలదుముళుదుమ్	౨౪	ఉణ్ నిలావియనైవరార్	౩౪౨
ఇళైగ్గెరీప్పమ్	౪౫౪	ఉణ్ నుమ్ కోనుగునీర్	౩౨౦
ఇళైనుణ్కొక్కె	౩౮౫	ఉదవిక్కెమ్మణ్	౩౯౦
ఇళైయలై న్కెలిది	౫౦౧	ఉన్నిరుమ్ త్తొరు తెయ్యు	౨౦౬
		ఉన్నైచ్చిన్దె కెయదు కెయదు	౯౬

	పుటము		పుటము
ఉమరుగన్దగన్దపురుసమ్	౩౯౮	ఉనిల్ వాఱ్ఱుయిరే	౭౮
ఉమ్మరన్దణ్ణామ్మెయో	౫౮	ఉంపర్ కచ్చె	౨౪౧
ఉయ్యవ్వుయిరసలమ్	౧౭	ఉంగమ్ వాడుమ్	౩౨౧
ఉయిర వాల్ కుత్తె విల్లా	౨౧౬	ఉంగమ్మక్కొడియుమ్	౫౦౮
ఉయిర్ క్కరుకాలన్	౪౭౫	ఉరెల్లామ్మరుళ్ళి	౨౪౫
ఉయిర్ గళెల్లావులగుమ్	౧౩౦	ఉన్దగన్దగన్దముదైత్త	౨౪౧
ఉయ్యప్పమ్	౯౫	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౪౪౨
ఉయ్యప్పిన్ తిత్తె కొణగన్ద	౧౭౪	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౩౫౯
ఉయ్యప్పమ్మెయిర్ కుమ్	౪౭౭	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౭౦
ఉయ్యప్పమ్మెయిర్ కుమ్	౧౮౯	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౫౩౫
ఉరుగుమల్ నెళ్ళమ్	౪౭౭	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౧౧౩
ఉరువాయ్ వాఱ్ఱుయిరసలమ్	౪౭౦	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౪౬౧
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౧౮౮	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౪౧౫
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౨౬౧	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౪౮౧
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౪౧౩	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౩౭౧
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౩౩౫	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౧౦౮
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౩౩౩	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౪౦౦
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౨౭౫	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౪౨౫
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౧౬౨	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౨౫౦
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౨౨	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౧౨౮
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౪౪౦	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౩౯౮
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౨౩౦	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౬౨
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౨౫	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౫౪౨
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౮౬	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౫౪౯
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౨౪౯	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౪౧౭
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౪౪౭	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౧౧౧
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౨౨౭	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౪౮౫
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౪౬౯	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౭౯
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౨౬౦	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౪౭౯
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౫౪౦	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౫౩౩
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౩౬౨	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౨౩౦
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౪౯౫	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౩౫౨
ఉరై క్కరెల్లెన్దెన్	౪౯౫	ఉన్దగన్దగన్దగన్దముదైత్త	౩౭౩

పుటము	పుటము	పుటము
పద్మాయతల్ తిరువేణ్డత్తుర్	౯౭	పద్మాశ్రువానాయ్
పన్నెత్తెత్తె	౧౩౧	పమ్మరానైయెత్తెత్తె
పన్నెయెయ్మమ్	౬౫	పమ్మచ్చిమ్మత్తియమ్
పన్నుదావి మేలైయాయ్	౧౧౮	పమ్మనైయెత్తె
పన్నుపునెనక్కాయగుళాయ్	౩౦౩	పమ్మడర్కడిన్
పన్నుమర్ పెరుమాన్	౪౧౫	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నుయ్యెత్తె	౩౮౪	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నుకుణ్డాయబ్బర	౩౮౪	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నున్ తెయ్యెన్	౨౭౧	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నువడత్తె	౧౬౩	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౩౩౮	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౩౪	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౩౭౨	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౪౦౭	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౮౯	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౫౨౭	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౨౫౦	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౫౧	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౫౩౨	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౩౪౨	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౩౪౬	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౩౬	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౩౨౮	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౩౪౮	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౧౮౩	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౩౩	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౨౪౦	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౩౮౬	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౨౬	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౩౭౦	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౩౭౭	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౧౯౮	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౪౧౨	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె
పన్నునై నామ్మత్తె	౩౮౬	పయ్యెత్తెయ్యెత్తె

	పుటము		పుటము
ఒన్నియ తిరుక్కాట్టి	౧౯౨	కణ్ణాల్ తాణ	౧౫౯
ఒనునిల్లాకమమ్	౩౯౩	కణ్ణల్ కాణ్ణురియవాయ్	౧౫౧
ఒన్నునేవుములగుమ్	౨౨౩	కణ్ణల్ శివన్దు పెరియవాయ్	౪౩౫
ఒన్నుశొలి	౩౪౫	కణ్ణువేళాణు	౩౫౮
ఒన్నెవప్పలవెన	౩౦	కణ్ణుబళ్ళెన్ శిర్	౧౦౯
ఒరువాయగమాయ్	౧౭౪	కణ్ణువిన్నమ్ తున్నమ్	౩౦౦
ఒరువణమ్ శెన్నపున్ను	౨౯౦	కణ్ణాయ్ నెళ్ళే	౬౪
ఒరువరిరువళార్	౪౨౬	కణ్ణుశేట్టుల్ ము మొన్దు	౨౨౨
ఒశివన్దుణిడిమేర్	౩౨౩	కణ్ణుకొణెన్నుణిణె	
ఒట్టివిర్ కాల మెల్లామ్	౧౩౦	కణ్ణుకొణెన్ కణ్ణాని	౨౧౦
ఒట్టివిన్దిత్తిరుమాట్ర	౪౮౬	కణ్ణుమ్ తెల్లెన్నమ్	౩౬౭
ఒట్టివొన్నిల్లాద	౧౬౩	కణ్ణెళిక్కిన్నదు	౪౮౯
ఒళిమణిపొన్నెన్	౧౩౮	కణ్ణెన్ కమలమలర్	౫౨౨
		కణ్ణోబ్బుణ్ణోమ్	౨౩౫
ఒడియోడిప్పలపీఠప్పమ్	౨౨౬	కణ్ణపిరొన్	౨౩౯
ఒడివన్దున్ కుట్టర్ మేర్	౩౨౬	కణ్ణన్లొలిలె	౪౫౬
ఒడుమ్మ శేటి	౫౩	కణ్ణన్ మాయన్ నెన్	౧౩౩
ఒడువాళోత్తెల్లామ్	౧౨౨	కణ్ణన్ కుట్టిలి	౫౨౪
ఒయుమాప్పప్పిఱప్ప	౧౩౩		
ఒరాయరమాయ్	౪౬౩	కణ్ణిర్ణిన్ను మొన్దు	౯౭
ఒవాత్తుయర్ ప్పిఱవి	౧౦౭	కణ్ణియెనగుయిర్	౧౮౯
		కణ్ణున్ నిన్ కలాన్	౫౩౩
కణ్ణుమ్మగలమ్	౩౪౭	కణ్ణుశేనిఱ్ఱుమ్	౬౮
కట్కరియపిరమన్	౩౮౦	కణ్ణేయన్ నెన్ క్కాణి	౪౬౭
కట్కరైక్కిర్ తామరై	౧౨౦	కన్దుమ్మన్ బళ్	౨౯౧
కట్కెట్టిర్ శోలై	౩౧౯	కమలక్కణ్	౬౩
కడలుమ్ మరైయమ్	౯౯	కరవిళు మ్మెరిదళి	౨౯
కడల్ తాలమ్ శెయ్ దేవుమ్	౨౫౬	కరియ మేనిమి శై	౧౯౮
కడల్వణన్ కణ్	౧౫౧	కరుత్తిర్ శేవుమ్	౭౬
కడియవాయ్ క్కెళ్ళాన్	౪౮౧	కరుత్తియన్ నెన్ క్కాణి	౪౬౯
కడియన్కొడియన్	౨౪౨	కరుమముమ్ కరుమపలముమ్	౧౪౫
కడివార్ తణ్ణుమ్మోయ్	౮౨	కరుమవన్బాళమ్	౧౧౬
కడివార్ తియవిన్కళ	౪౭	కరుమాణిక్కమరై మేర్	౪౪౧
కడున్దిక్ క్కెయ్లాగుమ్	౫౧౦	కరుశప్పల్కొడి	౨౬౫

	పుటము	క్ర	పుటము
కుట్రయమవాన్ముగరు	3౧౨	క్ర గళాలరత్నోద్భుదు	౧౫౮
కుటిక్కోల్ తానబళార	౮౧	క్ర దవమ్ శెమ్మె	3౦౧
కుఱుగి మగవుణర్వల్వోదు	౧2౮	క్ర యార్ శక్కరకు	౨౨౯
కుఱుగి నీళావిఱుదికూడా	33౪	క్ర యుల్ నమ్మగమ్మై కుక్కన్	౨౫3
కుట్రవిల్ తడబడల్	౧౬౮		
కూ		క్రొ	
		కొడియన్మాయాదుమ్	౨౬౨
		కొడియార్ నాడమ్	౪౧౧
		కొడియేరిచ్చె	౪౮౭
		కొడువిన్నెప్పైగళ	౪౬౨
		కొణ్ణపెట్టి	౪౫౨
		కొణ్ణమార్ త్రియార్	3౪౭
		కొణ్ణుణ్ణా	౪౨3
		కొణ్ణాట్టుమకులమ్	౨౧౮
		కొణ్ణాన్మేట్టిచ్చె	౫౫
		కొట్టివిడర్ కడ	౪౨౮
		కొన్ఱయరుణుమ్	౨3౬
		కొమ్మలొల్ శిచ్చె	౧౮3
		కొల్లామాక్కోల్	౧౨౬
		కొల్లెయెన్నర్ కొల	3౨౨
		కొల్లునవావర్ గట్టు	3౫౧
		కొళగిన్ఱ కొళిరుత్తె	3౭౯
		కొళైగళామై	౪౬
		కొళ్ళన్ నాన్ మావలి	౧౬౦
		కొళ్ళమాళాదిప్పైక్కన్	౨౦౭
		కొళ్ళుమ్మయనిత్తె	౧౬౪
		కొళ్ళున్ఱిళర్ న్ఱ	౨౧౮
క్ర		క్రొ	
		కొట్టుట్ట కొన్ఱయాయ్	౬౮
		కొడిలవల్ పుగళ్ర	౧౮౧
		కొమ్మవాన్ గన్ఱె	౧౯౨
		కొయిల్ కొణ్ణాన్ఱన్	౪౨౭
క్ర		కొలక్కోళ కువర్ క్కూముమ్	౨౬౨
కట్టుముణర్ న్దవర్	3౬౭		
కట్టవర్ గళ శోవన్ కీర్ త్తి	3౬౬		
కడిల్ కొల్లుప్పగళ్ర	౧౭3		
కయ్ త్తికాత్తల్	3౦౫		
కళవన్ తమర్ క్కె పె ర	౯౯		

	పుటము		పుటము
కోలమలర్ ప్పావై కుక్క	౫౮౯	తానే యులగల్లామ్	౫౨౪
కోలమేతామరై	౧౬౦	తానేరురువే తనివిత్తాయ్	౪౦
కోనాగియమావలియై	౪౮౯	తామరైక్కొనై	౯౪
కోవందన్ కుడక్కుత్తన్	౧౦౦	తామోడరన్తై వినుదల్వనై	౧౦౪
కోవై నాయాళ్ పారుట్టు	౧౮౫	తాయప్పదిగళ్	౪౨౯
కోళియైతామరై యుమ్	౩౭౮	తాళ తామరై క్కడమణివయల్	౫౦౩
కోళుణ్డొననివన్దు	౪౮౦	తాళ తామరై యాన్	౪౬౭
		తాళ్ గల్లె ఎనక్కే	౪౦౨
		తాళ్ పరిప్పిమణ్ తానియ	౧౩౪
ఞాల్ నూడేనడన్దు	౩౩౧		
ఞాల్ మొనగమనర్ తి	౪౧౦		
		తి	
తక్కలమేళేర్ గళ్	౪౮౨	తిగ్గు వెన్ కెన్దయళ్	౪౧౮
తగవన్దెమరై యార్ గళ్	౪౮౫	తిగ్గునన్ తిరువరుళ్	౪౩౨
తగవిలై తగవిలైయే	౫౧౩	తిగ్గోగిన్దె తిరుమార్ చిల్	౫౨౯
తగవుడైయవ నేయెన్నుమ్	౮౫	తిడవిళు మ్పెరివలి	౨౦
తగుమళిర్ త్తన్ తని	౭౫	తిణ్ణన్ బీడుముదల్	౭౩
తణ్ణుమాగి ముతెన్దై	౧౫౦	తిరియుమ్కలియుమ్	౨౩౫
తణియు మ్మొద్దిలై	౨౦౪	తిరియుమ్కాల్ తోడు	౧౪౮
తణ్ణిడల్వట్టుత్తామరై	౧౪౧	తిరిక్కిరమన్ శెనామరై	౧౦౨
తనిమాప్పగొడ్డియెళ్ళాన్దుమ్	౪౪౯	తిరుక్కడితానముమ్	౪౨౬
తిన్దైయణిబర్ తామ్	౩౬౬	తిరుచ్చెల్వజుమారిల్	౪౧౭
తమర్ గళ్ కూట్టవల్వినైయై	౪౫౦	తిరువక్కణై నకు	౨౯౧
తరువవరుమ్మయ నాయ	౪౭	తిరువువేదముమ్	౩౧౩
తలైప్పెయ్ కాలమ్	౧౨౯	తిరుప్పేరన్ గరాన్	౫౩౮
తలై మేల తాళైగళ్	౫౨౮	తిరుమాళిరుళ్ళోరై మలై శొన్	౫౩౭
తలై మేల్ పున్దెన్	౫౨౦	తిరుమాళిరుళ్ళోరై మలైయే	౫౩౪
తల్లునిన్దు కాదల్ తన్నూల్	౨౧౧	తిరుమాళిరుళ్ళోరై యాన్	౫౩౪
తళర్ శుమ్ముణిన్దుమ్	౩౩౨	తిరుమల్ నాన్ముగన్	౪౧౨
తళర్విన్దియే యెన్దు మెజుమ్	౧౭౨	తిరుమేనియడిగళుక్కు	౪౮౩
తళిర్ నిలత్తల్ కున్దెనిల్లా	౨౧౪	తిరువడియైవారణ్దై	౨౨౨
		తిరువరుళ్ మూళ్ గిన్దె గలుమ్	౪౪౩
		తిరువరుళ్ శెయ్ బవన్	౪౭౮
		తిరువట్టుది నాడెన్దుమ్	౧౩
తాననగర్ గళ్	౪౨౮	తిరువుడమ్మవాన్ శుడర్	౮౯
తానేయూగిన్దెన్దు	౫౩౨	తిరువుడై మన్నరై	౧౯౪

[illegible]

	పుటము		పుటము
నమస్కృతమిహిన్మిత్రై	౧౯౯		
నమస్కృతమిహిన్మిత్రై	౧౫౫	నిగిరిమలై చెన్నై	౩౦౬
నమస్కృతమిహిన్మిత్రై	౬౬	నిచ్చలుమ్ తోట్టిమార్ గార్	౨౩౩
నల మెనని నెమిన్	౧౧౭	నిచ్చిత్తిరునేన్	౫౭౦
నల్ గిల్లాన్ కా త్తొక్కమ్	౩౫	నిన్నక్కలేన్ తెయ్యక్కాల్	౩౭౪
నల్ గురపుమ్ తెయ్యమ్	౨౯౯	నిన్నెడుమ్ తొట్టిమార్	౪౭౭
నల్ కోట్టుట్టులగజ్జల్	౪౫౧	నిన్నెడు నెయ్యల్ కరై	౩౯
		నిన్నెచ్చన్ పుగిల్	౧౭౫
		నిన్న వాణు మిరుద్దవాణుమ్	౨౮౪
		నిన్న వొన్నెయ్యార్ నెయ్యమ్	౪౩౭
		నిన్న నరియన్	౨౦
		నిన్నుడుమ్ తొక్కమ్	౨౫౧
		నిన్నిలముడియి వాయ్	౨౯౪
		నిన్నునిమ్మలవార్	౧౬౬
		నిన్నుకున్న నే నేపొల	౨౪౯
		నిల్లావలల్	౫౪౦
		నిల్లల్ పెయ్యల్ కిణ్మై	౩౦౪
		నిణ్మిల్లెయ్యమ్	౩౧౬
		నిణ్మిల్లెయ్యమ్	౨౩౭
		నిన్నెచ్చన్ పుగిల్	౨౫౩
		నిన్నెచ్చన్ పుగిల్	౨౧౩
		నిన్నెచ్చన్ పుగిల్	౩౧౭
		నిన్నెచ్చన్ పుగిల్	౩౭౯
		నిన్నెచ్చన్ పుగిల్	౨౫౧
		నిన్నెచ్చన్ పుగిల్	౩౯౪
		నిన్నెచ్చన్ పుగిల్	౩౦౪
		నిన్నెచ్చన్ పుగిల్	౧౦౬
		నిన్నెచ్చన్ పుగిల్	౩౬
		నిన్నెచ్చన్ పుగిల్	౬౫
		నిన్నెచ్చన్ పుగిల్	౨౪౬
		నిన్నెచ్చన్ పుగిల్	౩౩౦
		నిన్నెచ్చన్ పుగిల్	౨౪

నీర్ పురై వణ్ణన్
నీర్తైయార్ నెణ్ణమ్
నీర్తైయిల్ నూన్ మువర్
నీళ్ళడల్ కూళ్ళ

ను

నుగర్ చ్చియణు మో
నుజ్జుక్కయ్యారు క్కేన్
నుమరొడుమ్ పిరియాడే

నై

నెణ్ణ మేనల్లెనల్లె
నెణ్ణ మేనీణగ రాగ
నెడియనరుళ్ళ కూడుమ్
నెడుమాట్కడి మై
నెన్ బ్రీయళ్ నిన్వెన్వై

నై

నేర్ చ్చట్టన్మై మూవులగుమ్మమ్
నేర్ కరివ్వాన్ కొడిక్కోట్టై

నై

నై వాయవే ప్పేటోల్

నై

నొవ్దారక్కాదల్ సోయ్

నై

నోక్కి నోక్కియన్వై
నోక్కుమ్ పక్క మెల్లామ్
నోలదాన్ బ్రేన్
నోవాయ్ చ్చియరలోడు
నోన్ బ్రీ నోన్బిరెన్

నై

నక్కమ్ నోక్కి నిమ్మమ్
నక్కమ్ నోక్కి నెన్
నట్టపో ద్దెట్టు పోడు
నడిమమ్మ చ్చర కలన్

పుటము

౫౬

౪౩౮

౧౪౩

౪౬

౪౪౯

౩౨౭

౪౮౨

౬౪

౧౫౮

౫౨౫

౪౪౬

౬౧

౪౪౬

౩౬౩

౭౦

౭౧

౨౦౯

౩౧౩

౩౩౯

౩౦౬

౨౬౪

౨౫౨

౧౩౬

౮౬

౧౭౮

పడైప్పాడు కెడుమ్మ
పణి నెణ్ణో పాశుమ్
పణిమిన్ తిరువరుళ్
పణి మొట్టై నిన్వెన్వై
పణియాపమూర్
పణ్ణె నాళారే
పణ్ణు దైవణ్ణాడు
పణ్ణు దైవణ్ణమ్ పయన్
పత్తుడై యడియవర్ ప్పు
పయ పల్ల కెయ్దు
పయలుమ్ కుడరొళి
పరణ్ణుడర డప్పయ్
పరణ్ణో దినిక మాయ్
పరన్దరిళో పరవై యుళ్
పరన్దరెయ్యముమ్
పరవాళివళ్ నిన్వ
పరవివానవరేత్త నిన్వ
పరివదిలీళ నైప్పాడి
పరివిన్బి వాగనైక్కాత్తుమ్
పలపలవేయబరణమ్
పవళ మ్మోలై కనివాయ్
పల్లియాలిరై
పట్టునా బనుయర్వణ
పన్ బ్రీలనీళ నుమ్
పన్ నై నువన్ బ్రీ
పాడుకారాచిన్
పాదజళ్ మేలెరి
పాదకాళుమ్మణియ
పాదమడై వదిన్
పామరుమావులగుమ్
పామ్మడై మేల్ పాట్టుడులుళ్
పామొరడినై త్తదన్బిళ్ళ
పాలకున్నబ్బిన్నబ్బిళ్ళ

పుటము

౪౧౮

౫౨౧

౧౭౬

౫౧౫

౪౧౧

౪౫౭

౪౭౫

౩౧౭

౨౭

౧౧౫

౧౫౨

౩౦౨

౧౨౧

౨౨

౨౨౩

౪౪౫

౧౪౭

౯౦

౪౫౯

౭౫

౧౦౪

౨౫

౫౨౩

పా

౫౦౨

౨౩౯

౫౦౧

౪౦౭

౩౭౦

౯౧

౩౩౩

౩౫౧

	పుటలు		పుటలు
పాఠశాలములగుణము	౧౨౦	పులమునీర్ పూమి	౧౬౧
పాలెనో నానవేదము	౧౩౭	పుల్లెడికిడ్డను	౪౫౯
పావయత్వదనస్మారై	౧౦౧	పుల్లిస్వాయపిళ్లనాయ	౨౬౫
పానియెన్ననలే	౪౯౩	పుటమలక్కట్టికొండు	౨౩౧
పాశబ్దో నీక్కియెన్నై	౩౮౨		
పాశలువెయ్యదియిన్నై	౩౨౯	పూ	
		పూస్థానముడియార్ కుక్క	౪౮౫
పిడిలేన్ పిలువకడులేన్	౫౩౭	పూవై గళ పోల్ నిలుత్తన్	౩౨౮
పిణక్కణులుపై	౨౯	పూవై పెజ్జిగళ	౩౨౧
పిణక్కియెన్నై యుమ్	౨౯౭	పూకుమకాన్దెన్నై మే	౧౮౫
పిన్నిన్ద కాదల్ నోయ్	౨౪౭		
పిన్నైకొల్ నిలమామగల్	౩౧౪	పె	
పిరాన్ పెరునిలమ్	౫౦	పెల్ పిలుదారెయ్ దుమ్	౨౪౬
పిరియాదాప్పెయ్యెన్దు	౫౩౦	పెయ్యయ్యుదామైల్	౨౮౨
పిలున్దవాణుమ్ పళ్లర్ న్దవాణుమ్	౨౮౧	పెయ్యైక్కెక్కై	౧౯౧
పిలున్దమాయా	౪౨౪	పెరియప్పనై	౪౦౨
పిలువిత్తుయరణ	౪౫	పెరుమక్కకుళ్ళవర్ దమ్	౧౫౪
పిటిదిల్లెయనక్క	౪౧౬	పెరుమెయ నేవానతు	౫౧౯
		పెల్ న్దేనిప్పొక్కననో	౫౫౦
పిడుదైవాన్ముగ నై	౩౧౭	పే	
		పేయ్ మరెయ్ ణు	౨౪౩
పుక్కడి మెయివారే	౨౨౬	పేరెయిల్ కుట్టకడల్	౩౫౭
పుక్కడియెరువాయ్	౩౭౪	పేరెయ్ రెగినపిరిన్	౫౩౭
పుగలిడమణిగిలమ్	౪౯౨	పేర్ తుమన్ న్దోర్ కళైకళ	౩౨౯
పుగట్టునల్లాయవ న్దనో	౧౩౫	పేళన్ద శివముక్కుమ్	౨౨౪
పుగట్టుమివళ్ నిన్ది రాప్పగల్	౪౪౨	పేకుమిన్ మాళమిన్ది	౫౦౯
పుగరానిన్ద వరమేన్ద్ర	౩౩౭		
పుణర్ కుక్కుమయనామ్	౧౦౬	పొ	
పుణ్ణియప్పవమ్	౩౦౧	పొన్నులగాళిలో	౩౨౫
పుణ్ణియమ్ కెయ్ దు	౫౦౯	పొన్నుడియమ్మారేన్ద్ర	౯౧
పుదుమణుముగన్దొండు	౪౯౫	పొదన్దియమామరుదిన్ది	౧౬౧
పున్నెయిల్లెగళివుమ్	౪౪౩	పొరుమానీళ్ చుడై	౬౨
పులన్దెన్నై మేయుమ్	౧౦౬	పొరుగెనివుల్లగమ్	౧౧౯
		పొరుగ్ కైయ్ ణాయ్	౪౫౩
		పొరుగ్ మన్ద్రేన్దముమ్	౪౩౨

	అక్షరము	అర్థము	అక్షరము
పాలిగపాలిగపాలిగ	౨౩౪	మనమేయున్నె	౪౬౫
పాణ్ణిమేనిల్లుడి	౩౧౯	మనకరుమ్మన్ బుద్ధు	౧౪౩
పొగిన్ కాలబల్		మ మక్కా వామననే	౩౨౩
పొగునమ్మియున్		మమర్కటవెన్నవల్	౪౯
పొనాయమామరుదిన్ నడువే	౨౯౪	మమనాగు మెనన్దోర్	౨౦౩
పొయరున్దనిన్ పుళ్ళువమ్		మమనోబల్	౪౬౪
పొరదిటిపైన్నె	౫౪౮	మలరడిప్పొడుగల్	౩౯౩
పొట్టదుమెన్	౩౬౨	మలెయెయెడుకు	౧౪౧
పొన్ నీమన్ నోర్ తెయ్యమ్	౨౨౫	మలెగునీర్ క్కణ్ణిడు	౩౨౩
పొన్ నీయనిన్దన్	౨౯౦	మలెగ్గకమట్	౪౯౧
పొక్తమ్మకమ్	౧౩	మమ్రుక్కాదన్నె న్నుదియ	౧౨౩
మగిన్దోర్ తెయ్యమ్	౧౧౨	మమర్కమమ్మనముమ్	౬౬
మజ్జవొట్టువాయ్	౫౩౫	మమర్కవల్వలె వుడుత్తి	౨౧౯
మడనెక్కాల్ కుఱినిల్లా	౨౧౩	మమయాయవార్దెరుత్తుల్	౧౨౪
మడనెక్కాల్ వాల్ క్కలుమ్	౫౪౩	మన్ నీలమరణ్	౫౦౫
మడనెయ్ వణ్ కమల	౧౨౨	మన్ నోన్ విల్లెకుమర్దప్పొన్నెమ్	౪౫౪
మడవరలన్నెమిర్ గల్లు	౪౪౪		
మణ్డపేరాయా	౪౦౧	మాట్టాదేయగిలుమ్	౧౨౧
మణ్డకన్ మలర్మకెక్కుమ్	౪౨౮	మాణ్ణిమెక్కలర్	౩౧౯
మణ్డిరెడ క్కణ్ణిమలర్ క్కణ్ణి	౫౦౬	మాదర్ మా ముణ్డనె	౧౨౨
మణ్డిమామెక్కుడె విల్లా	౨౨౨	మాదవనెన్ దేక్కొ	౧౦౦
మణ్డియెనానవర్ కణ్డనె	౬౭	మాదవనెన్దె	౫౨౫
మణ్డియెన్దెమమ్మి	౩౦౯	మాదవన్ కెమరెమ్	౫౪౩
మణ్డియెన్దెమమ్మి	౩౩౧	మాదవన్దోర్	౪౭
మణ్డియెన్దెమమ్మి	౧౯౦	మానాక్కారమనమ్	౫౩౬
మణ్డియెన్దెమమ్మి	౪౫	మానెయ్ నోక్కిమడవాల్	౪౧
మణ్డియెన్దెమమ్మి	౧౦౧	మానెయ్ నోక్కిమడన్దోర్	౨౭౬
మణ్డియెన్దెమమ్మి	౧౪	మానెయ్ నోక్కిమడన్దోర్	౪౯౯
మణ్డియెన్దెమమ్మి	౧౪	మానెయ్ నోక్కిమడన్దోర్	౪౨౦
మణ్డియెన్దెమమ్మి	౧౪	మానెయ్ నోక్కిమడన్దోర్	౫౯
మణ్డియెన్దెమమ్మి	౧౪	మానెయ్ నోక్కిమడన్దోర్	౪౭౭
మణ్డియెన్దెమమ్మి	౧౪	మానెయ్ నోక్కిమడన్దోర్	౪౩౨
మణ్డియెన్దెమమ్మి	౧౪	మానెయ్ నోక్కిమడన్దోర్	౩౬౯

మామమ్ కయ్యై లెన్నై	పుటమ	పుటమ
మాయావామననే	౫౪౬	మన్నల్ యాళ్
మాయోనిగళాయ్	౩౮౦	ముచ్చి న్నాయ్మడు
మాయోమ్ తియవలైవలై	౩౯	మున్నీర్ కళుమ్
మాయత్తై లెన్దవాయ్మలై	౪౩	
మాయ్నణ్ణుమ్మిన్దెగళ్	౧౮౬	ము
మారీమాతాడ	౫౧౧	మూవరాగియ మూర్ త్తియై
మాలరికేకవన్నారణ్	౨౦౦	మూవులగజ్జుమాయ్
మాలుక్కునై యుమ్	౪౦౬	
మాలేమాయ్ పైరుమానే	౩౧౫	మె
మాలై నణ్ణివ్వుడు	౪౪	మెయ్మిన్దుకమ్మళ్
మాలైయ్మవనదు	౪౯౮	మెయ్యవానమ్
మళణ్ణోడి	౪౯౬	మెయ్యమర్ పల్ కలన్
మాళూణాప్పడరుడప్పయ్	౨౪౦	మెరియనోయ్
మాతీమాతీవుల	౧౨౩	మెర్లెచ్చెల్వవళ్ళోడి
మాణుళేర్ పడైమాళ్ మ్మివ	౯౭	
మాణునిరై త్తిరై క్కుమ్	౨౬౬	మే
మాళ్ మ్మిళళాయ్మకొణ్	౩౬౩	మేగలై యల్ కుత్తెవిల్లా
	౩౩౦	మేయాన్ వేడడమ్
మిక్కవిత్తెనిరై యుమ్	౩౧౫	మేయనిరై క్కీళ్ పుగ
మిక్కవులగుగళ్ తోణుమ్	౨౩౮	మేలాలేవర్ గళుమ్
మిన్దోళేర్ పురిమూర్ మణళాయ్	౧౫	మేలుమ్వన్నట్టి
మిన్నిదైముడవార్ గళ్	౨౩౮	మేవిత్తొమ్మడు
మిన్నిన్నిరై యిల	౨౯౨	మేవి నిన్దుత్తొమ్మవార్
	౨౯౩	మేవి న్నెన్దున్దు
	౨౪	మేవు తున్నవిన్దెగళ్
ముగిల్వణ్ణనడియై	౩౫౩	మై
ముట్టిల్ పల్ పోగత్తు	౧౬౮	మైయకణ్ణాళ్
ముడిచ్చోడియాయ్	౧౨౦	మైయమర్ వాళ్
ముడియాదదన్	౯౭	మైయల్ కెయ్మెన్నై
ముడియానే	౧౫౩	మైయార్ కరుణన్
ముడివివళ్ తనక్క	౩౫౨	
ముడిళేర్ కెన్ని	౪౨౧	మొ
ముడల్ తనివిత్తెయో	౫౫౦	మొయ్మూత్తు మ్మొట్టిల్
ముత్తిమకగడముదై త్తు	౩౫౬	
మునియోవాన్ముగనే	౫౪౬	య
		యెవరున్దయ్మలై యుమ్

యా

యాదుమిల్లై మిక్క దనిల్
యానునీతా నే
యానుమేత్తి
యానుమకానాయ్
యానేయైన్
యానొట్టియెన్నుల్
యాముడైన్జెముమ్
యామ్మడలార్ నుమ్
యారుమోర్ నిల్లై మెయ నెన
యానై యుమ్మయవరుమ్

పుటము.	వరువార్ కెల్వార్
౪౫౫	కలత్తనన్ తిరిపురమ్
౪౦౧	పలమ్ కెయ్దువై గల్
౧౮౯	వల్లై యుగ్గవ్వుడురు
౪౩౬	వల్లై న్నెన్దె
౧౧౩	వల్లై తీర్ మ్మమ్
౫౧	వల్లై న్నెన్దె
౪౯౩	వల్లై పల్లైడవరుల్
౨౪౪	వల్లై పల్లైలగిన్నుదలాయ్
౨౮	వల్లై మ్మమ్మమ్
౧౩౯	

పుటము.
౪౧౧
౩౧
౧౧౮
౨౪౨
౧౮౦
౧౯౫
౧౧౮
౪౪౮
౩౮
౯౫

వ

వగై యార్ మన మొన్
వజ్జానేయెన్నుమ్
వచ్చిల్లై యెమ్
వణమరుల్ కొల్
వణమరుజిన్పొదియై
వణమ్మజిమాడమ్
వడువై వార్ తై యుల్
వడ్డరుయైన్జెమ్మ
వడ్డవరదిల్ కొల్
వడ్డాయ్ పోలేవడుమ్
వడ్డాయ్ పోలేవారాదాయ్
వనిరునమ్మడైయ
వడుత్తై వాయ్ పోల్
వణ్డెయ్దుమాజియేన్
వణ్డైయెమ్మన్
వణ్ కరణ్ కురర్ క్కాయ్
వమ్మవిత్తై కొల్ పొమ్మ
వమ్మన్ కలదీర్
వణ్డై న్దీర్ కొణ్
వణ్డై యార్ మ్మమ్మ
వణ్డై వణ్డై వణ్డై

౫౨౨	వాణ్డీర్ మలరులగిల్
౮౬	వాట్టమిల్ పుమ్మ
౩౪౮	వాట్టాన్ న్దెవణ్
౩౩౬	వాణ్డలిమ్మడవరిల్
౧౦౪	వాణ్డమ్ వాణ్డమ్
౪౯౦	వాణ్డరానియైన్
౨౮౨	వాణ్డరమ్
౨౬౨	వాణ్డవణ్
౫౪౫	వాణ్ టిమ్మమ్
౧౨౨	వామన్ న్నెన్దెగ్గవణ్
౩౩౯	వాయ్ మ్మమ్ తై యుగ్గమ్
౩౨౯	వాయ్ కొణ్ మ్మమ్
౪౨౩	వాయ్ మ్మమ్ తై నిచ్చులుమ్
౩౩౨	వారాయ్ తిరుప్పావరుల్
౧౨౬	వారావరువాయ్
౩౦౩	వార్ కొణ్ మ్మమ్
౧౪౨	వార్ కొణ్ మ్మమ్
౧౬౪	వార్ తై యెమ్మన్
౪౩౩	వార్ పుణ్డెయ్
౨౧౫	వారియ్ దోర్ గొణ్
౧౨౨	వార్ గొణ్ మ్మమ్

౨౧౯
౮౨
౫౨౬
౮౪
౧౯౯
౧౩౮
౫౩౮
౫౨౮
౧౫
౧౦౨
౬౮
౧౬౬
౪౫౧
౩౯౨
౧౧౨
౨౩౪
౪౮౦
౪౧౪
౩౬౮
౧౪౪
౩౩౬
౧౫౮

